Digitized by Google

N° 264

1.7.11

4

Digitized by Google

1.2.11

BT

Digitized by Google

Wm. Hogarth. del.

James Basire. sculp.

T. MORELL, S.T.P - S.S.A.

Digitized by Google

THESAURUS

GRÆCÆ POESEOS.

Lately published by J. POTE;

I. HISTORIA GRÆCARUM et LATINARUM LITERARUM. Johannis Reinoldii, S. T. B. e Beatæ Mariæ Etonenſis Regalis Collegii Sociis, Diſſertatio. Accedit ΗΡΟΔΟΤΟΣ ὁ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΕΥΣ περὶ ΟΜΗΡΟΥ Γενεσιος, Ηλικιης, καὶ Βιοτης. 4to.

II. SELECTA ex POETIS GRÆCIS, *viz.* Homero, Heſiodo, Apollon. Rhodio, Callimacho, Theocrito, Bione, Moſcho, Muſæo, Tyrtæo, Simonide, Sapphone, Pindaro. Editio ſecunda.

III. SELECTA ex SCRIPTORIBUS ROMANIS, *viz.* Ciceronе, Livio, Tacito, Plinio, et Vell. Paterculo. Edit. nova, 1759.

* *Alſo, in two Vols. Folio.*

SCRIPTORUM ECCLESIASTICORUM HISTORIA LITERARIA; a Chriſto nato uſque ad Sæculum xiv. facili methodo digeſta. Autore GULIELMO CAVE, S. T. P Canonico Vindeſorienſi. Cum APPENDICIBUS. Editio noviſſima, ab Autore ipſomet ante obitum recognita et auctior facta. OXONII, e Theatro Sheldoniano 1737.

N. B. The Learned are deſired to take notice, that the Improvements and Additions made by the learned Author to this Edition, printed at the THEATRE in OXFORD, are greatly material, and make at leaſt a fourth part of the whole Work: The preſent Edition has alſo received farther Improvement, by large and uſeful Notes, and other *Addenda*, by the late Reverend Dr. *Waterland*, under whoſe immediate Direction it was printed; alſo by the Reverend Dr. *Chapman*, Dr *Biſhop*, Dr. *Walker*, and other learned Gentlemen, who, for the Benefit of Learning, and from a due Regard to the Author, and this his moſt eſteemed and learned Work, intereſted themſelves in the preſent Publication.

Digitized by Google

THESAURUS GRÆCÆ POESEΩS;

SIVE,

LEXICON GRÆCO-PROSODIACUM;

VERSUS, et SYNONYMA,

(Tam ad Explicationem VOCABULORUM, quam ad COMPOSITIONEM POETICAM pertinentia)

EPITHETA, PHRASES, DESCRIPTIONES, &c.

(Ad modum Latini *Gradûs ad Parnassum*) Complectens.

OPUS, in studiosæ JUVENTUTIS Gratiam et Utilitatem, ex optimis quibusque POETARUM GRÆCORUM Monumentis, quæ adhuc prodierunt,

NUNC PRIMUM CONSTRUCTUM.

Cui præfigitur,

De POESI, seu PROSODIA GRÆCORUM TRACTATUS.

Autore T. MORELL, S. T. P.

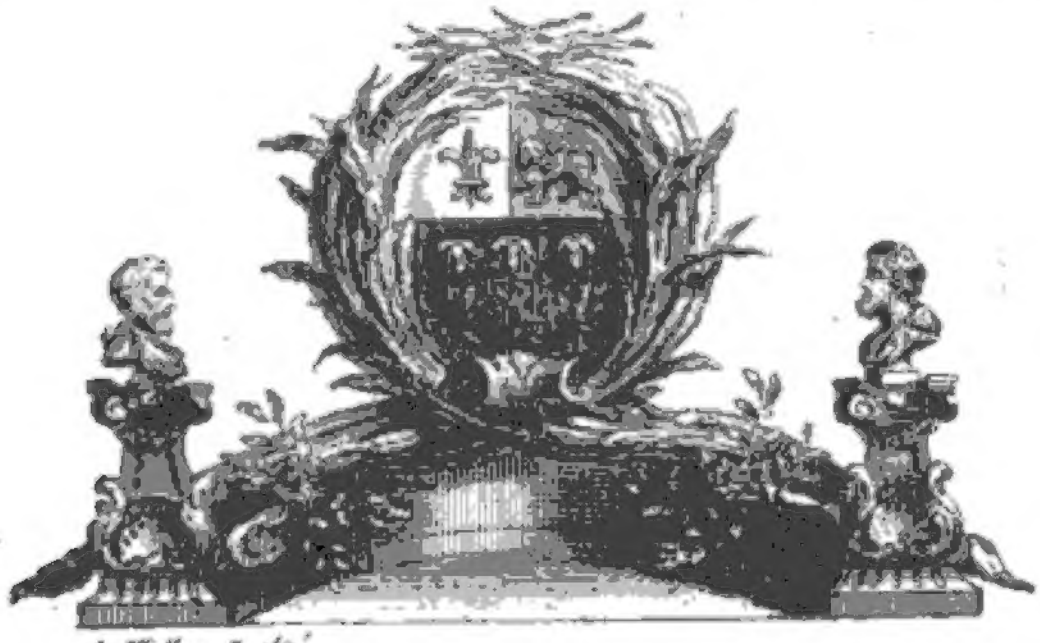

A. Walker Sculp.

ETON:

Ex Typographia, et Impensis JOSEPHI POTE, Bibliopolæ;
Veneunt etiam *Londini* apud T. POTE, in vico *Fleet-street*. 1762.

Digitized by Google

M 2494

1.7.11 A

Digitized by Google

1.2.11

BI

Digitized by Google

Wm Hogarth. del.

James Basire. Sculp.

T. MORELL, S.T.P - S.S.A.

THESAURUS

GRÆCÆ POESEOS.

Lately published by J. POTE;

I. HISTORIA GRÆCARUM et LATINARUM LITERARUM. Johannis Reinoldii, S. T. B. e Beatæ Mariæ Etonenſis Regalis Collegii Sociis, Diſſertatio. Accedit ΗΡΟΔΟΤΟΣ ὁ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΕΥΣ περὶ ΟΜΗΡΟΥ Γενεσιος, Ηλικιης, καὶ Βιοτης. 4to.

II. SELECTA ex PORTIS GRÆCIS, *viz.* Homero, Heſiodo, Apollon. Rhodio, Callimacho, Theocrito, Bione, Moſcho, Muſæo, Tyrtæo, Simonide, Sapphone, Pindaro. Editio ſecunda.

III. SELECTA ex SCRIPTORIBUS ROMANIS, *viz.* Ciceronе, Livio, Tacito, Plinio, et Vell. Paterculo. Edit. nova, 1759.

Alſo, in two Vols. Folio.

SCRIPTORUM ECCLESIASTICORUM HISTORIA LITERARIA; a Chriſto nato uſque ad Sæculum xiv. facili methodo digeſta. Autore GULIELMO CAVE, S. T. P Canonico Vindeſorienſi. Cum APPENDICIBUS. Editio noviſſima, ab Autore ipſomet ante obitum recognita et auctior facta. OXONII, e Theatro Sheldoniano 1737.

N. B. The Learned are deſired to take notice, that the Improvements and Additions made by the learned Author to this Edition, printed at the THEATRE in OXFORD, are greatly material, and make at leaſt a fourth part of the whole Work: The preſent Edition has alſo received farther Improvement, by large and uſeful Notes, and other *Addenda*, by the late Reverend Dr. *Waterland*, under whoſe immediate Direction it was printed; alſo by the Reverend Dr. *Chapman*, Dr *Biſhop*, Dr. *Walker*, and other learned Gentlemen, who, for the Benefit of Learning, and from a due Regard to the Author, and this his moſt eſteemed and learned Work, intereſted themſelves in the preſent Publication.

THESAURUS GRÆCÆ POESEΩS;

SIVE,

LEXICON GRÆCO-PROSODIACUM;

VERSUS, et SYNONYMA,

(Tam ad Explicationem VOCABULORUM, quam ad COMPOSITIONEM POETICAM pertinentia)

EPITHETA, PHRASES, DESCRIPTIONES, &c.

(Ad modum Latini *Gradûs ad Parnaſſum*) Complectens.

OPUS, in ſtudioſæ JUVENTUTIS Gratiam et Utilitatem, ex optimis quibuſque POETARUM GRÆCORUM Monumentis, quæ adhuc prodierunt,

NUNC PRIMUM CONSTRUCTUM.

Cui præfigitur,

De POESI, ſeu PROSODIA GRÆCORUM TRACTATUS.

Autore T. MORELL, S. T. P.

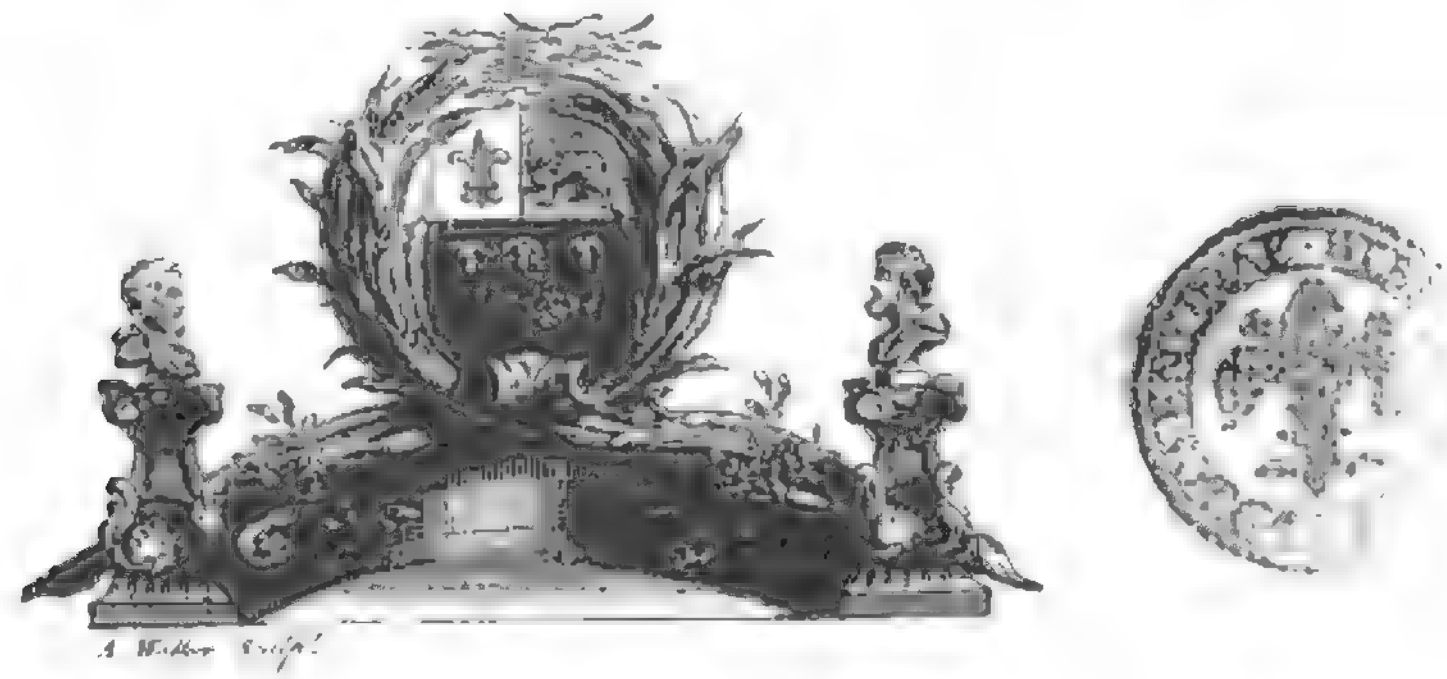

Ex Typographia, et Impenſis JOSEPHI POTE, Bibliopolæ;
Veneunt etiam *Londini* apud T. POTE, in vico *Fleet-ſtreet* 1762.

Lately published by J. POTE;

I. HISTORIA GRÆCARUM et LATINARUM LITERARUM. Johannis Reinoldii, S. T. B. e Beatæ Mariæ Etonenſis Regalis Collegii Sociis, Diſſertatio. Accedit ΗΡΟΔΟΤΟΣ ὁ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΕΥΣ *περὶ* ΟΜΗΡΟΥ Γενεσιος, Ηλικιης, *καὶ* Βιοτης. 4to.

II. SELECTA ex PORTIS GRÆCIS, *viz.* Homero, Heſiodo, Apollon. Rhodio, Callimacho, Theocrito, Bione, Moſcho, Muſæo, Tyrtæo, Simonide, Sapphone, Pindaro. Editio ſecunda.

III. SELECTA ex SCRIPTORIBUS ROMANIS, *viz.* Ciceronе, Livio, Tacho, Plinio, et Vell. Paterculo. Edit. nova, 1759.

* *Alſo, in two Vols. Folio.*

SCRIPTORUM ECCLESIASTICORUM HISTORIA LITERARIA; a Chriſto nato uſque ad Sæculum xiv. facili methodo digeſta. Autore GULIELMO CAVE, S. T. P Canonico Vindeſorienſi. Cum APPENDICIBUS. Editio noviſſima, ab Autore ipſomet ante obitum recognita et auctior facta. OXONII, e Theatro Sheldoniano 1737.

N. B. The Learned are deſired to take notice, that the Improvements and Additions made by the learned Author to this Edition, printed at the THEATRE in OXFORD, are greatly material, and make at leaſt a fourth part of the whole Work: The preſent Edition has alſo received farther Improvement, by large and uſeful Notes, and other *Addenda*, by the late Reverend Dr. *Waterland*, under whoſe immediate Direction it was printed; alſo by the Reverend Dr. *Chapman*, Dr *Biſhop*, Dr. *Walker*, and other learned Gentlemen, who, for the Benefit of Learning, and from a due Regard to the Author, and this his moſt eſteemed and learned Work, intereſted themſelves in the preſent Publication.

THESAURUS GRÆCÆ POESEΩS;

SIVE,

LEXICON GRÆCO-PROSODIACUM;

VERSUS, et SYNONYMA,

(Tam ad Explicationem VOCABULORUM, quam ad COMPOSITIONEM POETICAM pertinentia)

EPITHETA, PHRASES, DESCRIPTIONES, &c

(Ad modum Latini *Gradûs ad Parnaſſum)* Complectens.

OPUS, in ſtudioſæ JUVENTUTIS Gratiam et Utilitatem, ex optimis quibuſque POETARUM GRÆCORUM Monumentis, quæ adhuc prodierunt,

NUNC PRIMUM CONSTRUCTUM.

Cui præfigitur,

De POESI, ſeu PROSODIA GRÆCORUM TRACTATUS.

Autore T. MORELL, S. T. P.

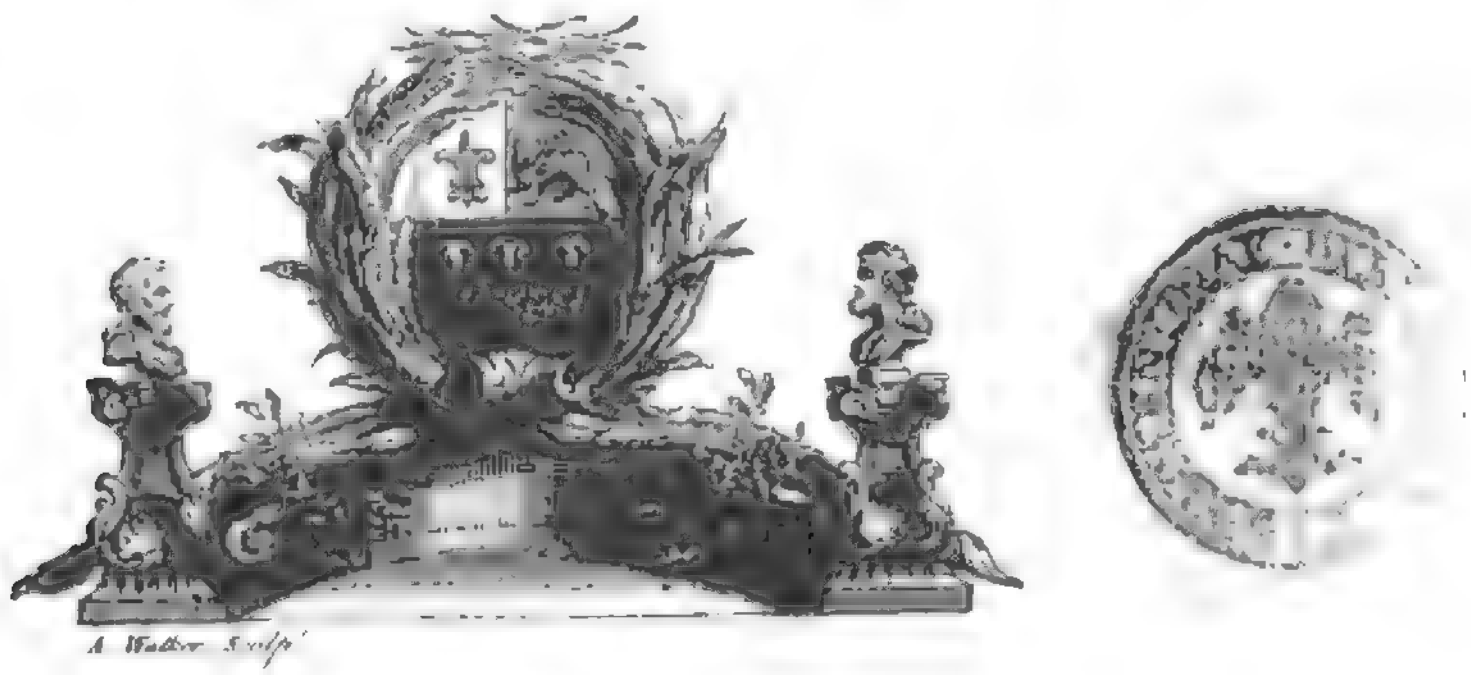

Ex Typographia, et Impenſis JOSEPHI POTE, Bibliopolæ;
Veneunt etiam *Londini* apud T. POTE, in vico *Fleet-ſtreet* 1762.

Digitized by Google

VIRO HONORATISSIMO

JOHANNI,

COMITI de *BUTE*;

REGIAE MAJESTATI a SECRETIORIBUS CONSILIIS,

E SECRETARIIS PRINCIPALIBUS Alteri.

REI publicae noſtrae Literariae felicitatem haud fruſtra praedicamus, quae Te tali gaudet Antiſtite et Patrono, qui quicquid eſt Artium Liberalium benevolentia foves, autoritate tueris, exemplo commendas. A me certe pro merito laudabitur illa animi vera Magnitudo ſive Benignitas, quae ultro ad humilitatis noſtrae patrocinium deſcendere non eſt gravata, et honorati nominis praeſcripti obtentu obſcuritati noſtrae lumen aliquod affundere.

Recognoſcent poſteri aliquando inter Aulicos extitiſſe Maecenatem, qui me hominem ignotum, Literatorem, et Lexicographum, non tam Poetam, quam Poetarum Graecorum ſanu-

lum et pediſequum benigne et liberaliter exceperit, et inter Bibliothecae ſuae ampliſſimae Cives Theſaurum hunc noſtrum honeſto aſcripſerit loco. Proſit hoc exemplum ſingulare, et nova indies Literis incrementa afferat, gentemque Editorum futuram in aemulationem generoſam laudiſque non infructuoſae ſpem erigat!

Quare gaude tam excellenti tuo ingenio, cujus ad Literatos beneficia pulcherrima aliquando derivari poſſunt; nihil ſane habet aut Fortuna tua majus quam ut poſſis, nihil Natura tua melius quam ut velis in omni genere neglecta Muſarum ſtudia excitare et promovere; quae viciſſim ſuarum laudum comitem una trahent et Virtutum tuarum memoriam.

Quamobrem Literatorum genti fauſta omnia et ſecunda non vano augurio pollicemur. Imo vero, quoties de re publica tum Literaria tum etiam Civili cogitare ſubit, toties gratulationum video materiem ex omni parte uberrimam ſuccreſcere; video uno omnes ore Britanniae noſtrae et Regis Britannici fortunas laudare: Britanniae, quae Regem ſortita eſt tali ingenio praeditum, Regis, qui te talem ſibi aſcivit Conſiliorum ſocium et miniſtrum, morum exemplar, et vitae Ducem. Ut huic felicitati noſtrae diuturnitas accedat tam publicae quam privatae pietatis officio comprecatur

Dignitatis et Favoris veſtri ſtudioſiſſimus,

T. MORELL.

LECTORI S.

TANDEM aliquando noſter ille, qui jam diu fuerat deſideratus, in lucem prodit POESEOS GRÆCÆ THESAURUS, eo unice conſilio adornatus, ut carmina Græce ſcribentibus tum ad metrorum varietatem, tum etiam ad verborum copiam atque delectum ſubſidia idonea non deeſſent.

DE Opere quidem hoc noſtro neque nihil neque multa præfari libet, cum pro ſe ſatis loquatur res ipſa Lectorum oculis atque judicio ſubjecta —Verum enimvero, ſiqua aut *Novitatis*—aut *Difficultatis*—aut etiam *Utilitatis* ratio habeatur, haud temere auguramur Theſauro noſtro multiplici hoc nomine commendationem aliquam fore acceſſuram. Etſi enim in partibus quibuſdam ſingulis aliquid a ſcriptoribus ſingulis fuerit effectum, etſi Hi quidem Epitheta, Illi Synonyma atque alii alia ad Calligraphiam pertinentia haud infeliciter concinnaverint, at Theſaurus integer et Univerſalis, qualem nos exhibemus, a nemine, quod ſcio, fuit elaboratus. Id operis intactum antea nos ultro ſuſcepimus, primi hanc ingreſſi viam, arduam ſane illam et præruptam, nec Anteceſſorum tritam pede; et, velut in oceanum quendam immenſum delati per obſcura locorum ſine certo duce vela fecimus, atque adeo, ſi forſan in itinere tam longo paululum deerraſſe contigerit, veniam certe faciliorem merituri: imo vero, quod navigantibus ſæpe uſu venit, etiam devii non penitus votis excidimus, ſiquidem regiones antea incognitas explorare datum fuerit, et exploratas deſcribere, ita ut inde Orbi Literato novi cujuſdam commercii copia aperiatur. Certe indagationibus hiſce noſtris nova quædam et recondita in medium produximus; tum, quæ paſſim jacerent diſperſa, in unum congeſtis, tum etiam pluſquam ſexcentis vocabulis, quæ hactenus erant a Lexicographis prætermiſſa, ad Theſauri noſtri locupletationem adjectis.

QUALIS porro quantuſque fuerit in extruendo Opificum labor indicat ipſa Ædificii moles, auctior ſupra modum, et operoſior æquo, imo pene magnitudine

tudine laborans ſua. Lexicographorum curas ſteriles et moleſtias ii fere ſoli intelligunt, qui in eodem piſtrino aliquandiu fuerint excercitati. Haud profecto leve quiddam eſt materiem undiquaque corradere corraſam rite collocare et diſponere: non in Poetarum modo optimorum elegantiis verſati, ſed etiam in ruderibus eruendis, in Suida, Etymologico magno, Heſychio, Scholiiſque excutiendis obſcuram diligentiam haud fruſtra poſuimus; inde, quæ maxime ad rem noſtram pertinere videbantur, delectu habito excerpſimus. Eſto ſane Poetæ, perinde ut Architecti, prima laus operis alicujus præclari ichnographiam deſignare, et conſtructionem rite moliri et abſolvere: at interim infimi ordinis operarii in laudis illius ſocietatem aliquam ſe admitti jure poſtulant: imo vero et materiæ congeſtores et cæmentorum Bajuli neque gratia neque pretio ſuo deſtituuntur. Nos quidem hac in parte operam ſedulo impendiſſe haud pigebit, cujus ad rempublicam literariam fructus aliquis redundaverit.

Hac mente labores in diverſo genere pene infinitos exhauſimus, ad omnia attenti, tum in ſterquilinii ſordibus expurgandis tum in Hortorum Poeticorum floribus colligendis occupati; illud demum in Græcis aggreſſi, quod in Latinis exemplo laudabili præſtiterat clariſſimus ille Gradûs ad Parnaſſum concinnator; ne, quæ Lingua cæteris quibuſcunque et metrorum varietate et verborum copia et elegantia antecellit, eadem medias inter opes inopia laborare videretur. Proinde nos quoque ſyllabarum quantitatem exemplis allatis deſignavimus, Synonyma itidem, Epitheta et Phraſes, &c. adjecimus.

Interim haud diffitemur ad compendium utilitatis quiddam deſiderari quod in Latinis laudatur, nempe quantitatis notas ſyllabarum apicibus recta affixas, et tum præcipue cum exempla allata e Lyricis Choriciſque depromantur, quorum metra,. atque ſcanſionis ratio Tyronibus minus percepta fuerit et intellecta. Huic vero defectui medelam aliquam adhibuimus, ad calcem vocabulorum catalogo ſubjuncto de quorum quantitate dubitatio aliqua ſuboriri potuit.

Haud profecto ignoramus quam difficile ſit ſimul et ingeniorum imbecillium deſideriis et hominum Criticorum faſtidiis ſatisfacere: videbimur forſan illis non ſatis multa, imo et his nimis multa protuliſſe; verum in hac potius quam illa parte peccare maluimus, cum ſatius ſit habere unde aliquid amputare poſſis, quam ſubſidiis neceſſariis carere. Siquid adeo ἐκ περισσίας fuerit prolatum illud, nobis Lector benevolus facile condonabit, ſiquid præter ſpem laudabile obvenerit, lucro apponet.

THE

VI

THE PRINTER TO THE READER.

THE learned Author having in the preceeding Preface confined himſelf altogether to the Nature and Execution of his Work, I cannot let the preſent Publication paſs my Hands, without a few Words *In Lingua Vernacula*, relative to my peculiar Province, both as Undertaker and Printer.

THE Want of a THESAURUS, or POETICAL LEXICON of the *Greek* Tongue, has been long ſince univerſally acknowledged, and that *Greek* Compoſition in Poetry was become languid, and laid under great difficulties, for want of a ready Help and Aſſiſtance to denote the Quantity and Power of the *Greek* Words: At the ſame time it was alſo evident, that a Work of ſo great Utility in Literature, was delayed only from the uncommon Labour and Application requiſite to carry it into Execution.

THIS Conſideration notwithſtanding, the Deſign was ſome Years paſt mentioned to the Reverend Author, from a Senſe of his extenſive Knowledge and Reading in the *Greek* Poets; and, however diſcouraging the Proſpect, and laborious the Undertaking, the Propoſal was readily accepted, and the Work plann'd out and begun; but like many other Buildings, the Superſtructure was ſoon found to exceed the firſt Deſign, unexpected Difficulties alſo early aroſe, which greatly interrupted farther Proceeding; and the Work was, for this and other Reaſons, in its infant State, laid aſide; till, on a future Recollection, and ſome favourable Circumſtances intervening, it was reſumed, and the Reſolution formed to proceed in this Labour of Learning with all poſſible Diligence and Diſpatch.

THE Nature and Difficulties of Trade (as has been obſerved on a former Occaſion *) are known but to few, and it requires both Caution and Conduct to launch out into the Literary Ocean: for this Reaſon, no ſooner was a Progreſs made in this Work, and the firſt Letters of the Alphabet printed, but it was judged proper to give them to the Publick, as a Specimen of this new and extenſive Undertaking; accordingly, in *June*, 1757, the firſt Sheets, containing the Letters A. B. Γ. Δ. were publiſhed with the following Advertiſements.

I. From the AUTHOR.

" ——— *This Work being deſigned for thoſe who have already made a Progreſs in* Greek, *and are able in ſome meaſure to compoſe, the Accents are not generally uſed, ſince all ſuch cannot but know* that firſt *and* general *Rule*, If the laſt Syllable be long, the Accent (*an Acute*) will be on the foregoing Syllable, *i. e.* the laſt but one: If it be ſhort, the Accent will be on the laſt but two, *ſuppoſing the Word of more than two Syllables; Any Deviation from this general Rule is taken Notice of, and the Accent ſet down, as in the Words* Αἰσχρὸν, Ποιεῖν, &c.—*Many Words alſo being uſed in different Senſes, ſuch Examples as occurred are given of each, as will be ſeen in the Word* Ἀγαθὸς."

II. From the PRINTER.

" *IT has been frequently obſerved, that a Work formed on the preſent Plan, would be a Benefit to Literature, greatly forward the Inſtruction of Youth in* Greek *Learning, and prove an acceptable Addition to the Republick of Letters. Theſe Conſiderations, and a Deference to the Opinion of the beſt Judges, have been the principal Motive and Inducement to the preſent Undertaking: The Application and diligent Reading, requiſite to plan, and finiſh this* THESAURUS, *or* POETICAL LEXICON, *is evident at firſt Sight; and the more than common Expence and Trouble, on every new Publication (eſpecially in the learned Languages) is alſo not unknown: For this Reaſon, Propoſals are commonly printed, and Encouragement from the Publick expected before the Work is begun, or put to the Preſs: In the preſent Caſe it was otherwiſe determined, and inſtead of a flying Sheet of Propoſals, and Application for Subſcriptions, great Part of this uſeful Work is firſt printed at a large Expence, and the Plan and Execution at once laid before the Publick, in Reliance on the preſent Approbation, and future Favour and Encouragement of the Learned, on publiſhing compleat this new and expenſive Undertaking.*"

IT was a ſenſible Pleaſure to the Undertaker to find that this Specimen, or firſt Part, was favourably received, and the Plan and Execution approved of, inſomuch

* Two Letters concerning Subſcriptions, and the new Edition of Dr. *Cave's Hiſtoria Literaria*, printed *Ann.* 1737.

that

VII

that many learned Gentlemen recommended Diſpatch, and a ſpeedy Concluſion of the whole Work.

To anſwer this Deſire of the Learned, and haſten the Publication, the Work was divided, and Part put to an other Preſs, but many Inconveniences aroſe from the Diſtance of Place, and indeed the Hazard of Incorrectneſs was ſo early evident, that this Intention was ſoon changed, and it was judged more eligible to abide by the firſt Purpoſe of printing the whole *Ad Officinam propriam*; and rather ſuffer the Inconvenience of a ſhort Delay, than by a haſty Purſuit give an incorrect Edition to the Publick.

THE mention of this Particular leads me to ſpeak of that material Article in Printing, the Correction of the Preſs; a Matter of great Import in the Literary World, and frequently not attended to with that Care and Diligence it requires. And it is worthy of Remark, and well known among the Learned, that the moſt correct Impreſſions were made in the Infancy of Printing; when Literature was a general Concern, and the Correction of the Preſs was thought not below the Attention of the Learned: Relative to this, it may be gathered from the Hiſtory of the STEPHENS's *, that their Printing-Office was the common Reſort of the LITERATI; and the Reading the Sheets of their numerous Productions as they came from the Preſs, became the conſtant Amuſement of the Learned at thoſe Meetings. This happy Circumſtance, joined to their own Learning and laudable Induſtry, greatly contributed to the Correctneſs of their Impreſſions; and it is to be wiſhed the like Attention to Literature in ſome meaſure yet remained; and that this great Article of the Preſs was not ſo generally overlooked, and entruſted to the Care and Inſpection of the Remiſs, or Unlearned; who frequently engage to ſuperintend the Preſs, which if they do not totally diſregard, they but ſlightly attend to, and too often receive the Wages of Neglect.

THIS in no wiſe relates to the preſent Undertaking, where the Orthography and juſt Quotation have been attended to with a ſcrupulous Diligence. But, as in a Work altogether new and extenſive, the MS. Copy muſt of Neceſſity become mixt and confuſed, and Typographical Errors unavoidably eſcape the Vigilance both of the moſt exact Printer and Corrector, the ſeveral Sheets have been a ſecond time reviſed by the Author, and whatever *Errata* had ſlipp'd the firſt Examination, are here collected and printed. The like Attention to the Improvement of this THESAURUS has produced a large APPENDIX, or *Addenda*, which neceſſarily aroſe, on extending the firſt Plan, and the farther Proſecution of a Work of ſo great Variety of Matter and Reading.

NOTHING more offers on the preſent Occaſion, as the moſt reſpectable Names have intereſted themſelves in this Publication; and the whole is now ſubmitted to the

* A Cl. Maittaire.

Favour

Favour and Candour of the Publick; and the Printer hopes it will not be deemed a Vanity or Boaſting, if he begs an Indulgence to expreſs here a Satisfaction, in being a ſecond time ſolely engaged in giving to the learned World, a Work of Literature and uſeful Learning; In both of which, however large and expenſive, *Nec Labor nec Sumptus terruêre*: The firſt in *Latin* †, was undertaken in the Year 1737, under ſome Diffidence from the Importation of foreign Impreſſions; The ſecond in *Greek* now appears with greater Chearfulneſs, being not ſubject to the like Inconvenience from the Importation of any foreign Edition, by an equitable and national Prohibition §. And now, whatever may be the Fate of the preſent Publication, he ſits down with the pleaſing Reflection, that in this, and every Undertaking, he has never departed from the Duty and Credit of a reputable Profeſſion, at all times ſeeking his own private Emolument in the Advantage of the Public.

Let it be only farther remembered, that it has been no ſmall Alleviation of the Care and Expence attending this long and laborious Undertaking, that a Work of Literature, and a new Acquiſition to the Republick of Letters, appears in an Age and Country, where Learning has long taken up her Reſidence and flouriſhed. At a Time when the Learning of *Greece* eſpecially, is taught and cultivated in our Seminaries of Learning, under the Direction and Auſpices of the moſt eminent Maſters and Profeſſors: To whom, with every Friend of polite Literature, this Work is humbly offered, by

Their moſt obedient Servant,

J. Pote.

† Scriptorum Eccleſiaſt. Hiſtoria Literaria, a Gul. Cave, S. T. P. Canon. Windeſor. Editio nova, ab Autore ipſomet recognita, et tertia ferè parte aucta: cum quamplurimis Notis, necnon Addendis Varior. eruditiſſ. Virorum; *e Prælo Oxon.* 2 vol. folio, *Curâ, et Impenſis verò J. P.*

§ On the Publication of the *Two Letters* above-mentioned, and Application to Parliament, an Act was paſſed A. D. 1739. Geo. II. Reg. 12. *To prohibit the Importation of foreign Editions of Books in the learned Languages, firſt compoſed and printed in this Kingdom:* This Act has been ſince enforced, and gives a juſt Security to this and every learned Work, *firſt compoſed* and *printed* in this Kingdom.

PROSODIA,

PROSODIA;

SIVE,

TRACTATUS

De re METRICA, apud GRÆCOS.

Autore T. M.

Digitized by Google

1.2.11

PROSODIA.

CAP. I.

SECT. I. Definitiones.

TEMPUS (χρονος, sive σημεῖον,) est temporis, quod, dum profertur syllaba, absumitur, mensura (α).

Syllaba brevis est unius temporis, longa verò duorum.

Vocales naturâ { breves, ε, ο. longæ, η, ω. ancipites, α, ι, υ.

Ex syllabis justo ordine dispositis fiunt pedes.

Est autem pes duarum syllabarum, pluriumve compositio, ex certâ temporum observatione (β).

Pedum tria sunt genera; quidam disyllabi, alii trisyllabi; alii tetrasyllabi (γ).

Disyllabi sunt quatuor, { Pyrrichius, (ſ) —— θεός. Spondæus, —— ψυχή. Iambus, —— θεά. Trochæus (ι) —— σῶμα.

Trisyllabi sunt octo, { Tribrachys, (ϛ) — πολίται. Molossus, (η) —— εὐχωλαι. Dactylus, (ϑ) —— σωματα. Anapæstus, (ι) —— βασιλεύς. Bacchius, (κ) —— ανασσα. Antibacchius, (λ) —μαντεῖμαι. Amphibrachys, (ω) θαλασσα. Amphimacer, (ϡ) — δεσπότης.

Cum unus simplex pes, bis positus, compositum pedem fecerit, *Syzygiæ* dicitur; propriè, si dispares jugati fuerint, ut *Trochæus* cum Iambo; sin pares, *Dipodiam*, aut, ut quidam, *Tautopodiam* efficiunt. Et in iis spatia temporum a Tetrachrono ad Octachronum, *i. e.* a quatuor temporibus ad octo, producuntur. Unde apud Grammaticos formantur,

---

(α) Σημεῖον veteres χρονον, i. e. *tempus* non absurdè dixerunt; ex eo, quod signa quædam accentuum, quæ σημαδια vocant, syllabis ad declaranda temporum spatia superponuntur. *Vill.*

(β) Pes est syllabarum dispositio, certo numero numerosa. *Scal.*

(γ) Tetrasyllabos, rerum naturam si spectes, sanè neges; nulla quippe dictio inveniri potest, quæ non simplicium pedum conjunctione, aut mistione, comprehendatur; ut ex duobus Pyrrichiis conficitur Proceleusmaticus, &c. *Scal.*

(ι) *Al.* Dibrachys, Pariambus, Hegemon.

(ϛ) *Al.* Chorius, (unde *Choriambus*) *Lat.* Rotulus.

(ϡ) *Al.* Brachysyllabus, Triorcheon, Pygmon, Chorius.

(η) *Al.* Hippius, Chanius.

(ϑ) *Al.* Politicus.

(ι) Antidactylus

(κ) Œnotrius, Tripodius, Pariambus.

(λ) *Al.* Palimbacchius, Latius, Saturnius, Pompicus.

(μ) *Al.* Scolius, Ianius.

(ω) *Al.* Fescennius; frequentius verò Creticus appellatur.

Tetrasyllabi

Tetrasyllabi sedecim, (ξ)

- Proceleusmaticus —— πολεμιος.
- Dispondæus, —— συνδολιτω.
- Diiambus —— ιπποκατης.
- Ditrochæus —— δυσυχημα.
- Choriambus —— σωφροσυνη.
- Antispastus —— Αμαρτημα.
- Ionicus a majore — κοσμητορα.
- —— minore —— σλιεπιχθι.
- Pæon primus —— Ασρολογος.
- —— secundus —— Αναξιος.
- —— tertius —— Αναδημα.
- —— quartus —— Διογενης.
- Epitritus primus —— Αμαρτωλη.
- —— secundus —— Ανδροφονητης.
- —— tertius —— πυροβλινης.
- —— quartus —— λεοντῆα (ο).

Duorum etiam pedum conjunctio, *Basis* dicitur; veluti quidam gressus pedum; seu fundamentum cujusdam versûs.

Versus est una integra pedum certo aliquo numero et ordine constructio (π).

Minimus est Dimeter, maximus Hexameter; procedit autem dimensio, vel per singulos pedes, sive Monopodiam, vel per duos simul sumptos, sive Dipodiam. Mensurati verò per Dipodiam ultra Trimetrum rarò progrediuntur.

Appellatur Dimeter, Trimeter, Tetrameter, Pentameter, vel Hexameter, a numero pedum vel Syzygiarum.

Pars versûs, cum integræ fuerint Syzygiæ, *Colon* dicitur; cum imperfectæ, *Comma* (ρ).

Cum versus plenus fuerit, dicitur, *Acatalectus*; si syllaba deest, *Catalectus*;

Si pes deest, *Brachycatalectus*;

Si verò pes vel syllaba superabundat, *Hypercatalectus* (ς), sive *Hypermetrus*.

Porro accidunt unicuique pedi, sublatio, quæ *Arsis* dicitur, et Positio, quæ *Thesis* (τ)

Arsis, Thesisque, non syllabarum numero, sed ratione temporum pensetur: simplici ergò aut duplici, aut sesquî ratione taxatur.

Simplici, cum versus constat ex pedibus Dactylicis, vel Anapæstis; quippe Dactylus, Spondæus, et Anapæstus, sunt quatuor temporum: duplici, cum constat ex pedibus Iambicis, Trochaicis, Choriambicis, Ionicis, et Tribrachis; et Sesqui, in Bacchio, Palimbacchio, Amphibracho, Cretico, et Pæonibus.

De Arsi et Thesi, manat *Rhythmus*.

Rhythmus, ῥυθμος, est pedum temporumque junctura velox, divisa in Arsi et Thesi; vel, Tempus, quo syllabas metimur; *Lat.* Numerus.

Syllaba, a quâ pes; et pes, a quo Syzygia; et Syzygia, a qua Comma; et Comma, a quo Colon; et Colon, a quo Versus nascitur, aliquando *Metra* vocantur. Generaliter verò

Metrum est conceptio certis ac legitimis pedibus expedita. Vel, compositio pedum, ordine quodam decurrens, modum positionis, sublationisque conservans.

Differt Metrum a Rhythmo, quòd Metrum certâ qualitate ac numero syllabarum temporumque finitur, certisque pedibus consistit, ac claudituv; Rhythmus autem temporum, syllabarum, pedumque congruentia in infinitum multiplicatur, ac profluit (υ).

Sect.

(ξ) Et bis totidem pedes Heteroploci Pentasyllabi numerantur. vid. *Diomed.*

(ο) Ex solutione autem longæ, fiunt alii, Tetrasyllabis ιτοδυναμοι, qui vocantur

- Mesomacrus, —— δολιχοσκιες.
- Pariambus, —— σκυτοδεψαι.
- Hegesinocolius, &c. — περιοδονται.

(π) Versus est dispositorum pedum certo numero castigata connexio. *Scal.* Aut, verborum junctura, quæ per articulos, et commata, ac Rhythmos modulatur in pedes. *Varr.*

(ρ) Col. Ηραιστε, σοι | δε χερσι μελειν | —
Comm. Εγω δ' ατολ | μος—ειμι — |

Aut per singulos pedes,
Col. Τιτυε | αν Δαια | οι εμα | —δαμνα | —
Comm. Μηνιν α | ειδε θε | α—

(σ) Potius *Hyperacatalectus*. *Scal.*

(τ) *Arsis* est elatio temporis, soni, vocis; *Thesis*, depositio, et quædam contractio syllabarum. Nam in Spondæo altera longa tollitur, altera ponitur, &c. *Vid.* vel, ad pedis motum referunt ut apud musicos.

(υ) Rhythmus est verborum modulata compositio, non metricâ ratione, sed numero syllabarum ad judicium aurium examinata; metrum verò est ratio cum modulatione.

Rhythmus per se sine metro esse potest, sine Rhythmo metrum non potest. Plerumque tamen casu quodam invenies etiam rationem metricam in Rhythmo, non artificii ratione servata, sed sono, et ipsâ modulatione ducente. *Beda.*

Metrum circa divisionem pedum versatur; Rhythmus circa sonum; Rhythmus igitur nunquam

Sect. II. De Figuris.

ALIÆ sunt dictionis, aliæ carminis.

I. Figuræ dictionis sunt Apostrophus (ʒ), Synæresis, Diæresis, Tmesis, et Cæsura.

Apostrophus est elisio vocalium, α, ε, ι, ο, in fine dictionis ante alteram in initio sequentis, ut,

Ως ἰφατ'· τὸν δ' οὔτασεν δ' ὁ γέρων—Il. α. 33.
Γλαυκῶπιν δ' ἀρ' ἔπειτα προσ' ὄμμασι—Ib. 46.

Aliquando etiam eliditur αι diphthongus;

Βέλομ' ἐγὼ σοὶ ἔμμεναι—Ib. 117.

Rarius, οι,

Ως μ' ἐβάλετ' φιλότητι μιῇ ἠμὲν καὶ ἐπέλευσεν Ib. ζ. 165.
Ως τὸ μὲν ἄρτες ἔχεντι—Theoc. 8. 70.

Et rarissimè longa vocalis, vel diphthongus ει.

Ἐλλαπιν', εἰ γάμες—Od. α 226. (χ)
Γυμνοσιν' ἀλεύμενα.—Orph. ad Lun.
Ἀδύτοις ἐν τεύτρῳ—Theoc. 11. 44.
—τὸ δ' ἑκατοστεμόριν ἀποκείσεις. Ib. 15. 7.

Nota. Elisionem pro arbitrio negligunt Poetæ; ut,

Ω γύναι, ἦ μάλα τῦτο ἔπος—Il. γ. 204. (ψ)
—ἐπεὶ οὐδ' ἐοικε. Il. α. 119.

Atticis verò Poetis non licet ullam, ne vel αι, diphthongum, elidere (ω).

Initialis brevis post finalem longam non rarò perimitur; ut,

Ω ἄνθρωπε—Theoc. 5. 16.
Ἐν δὲ δαιμονίῃ σιλλυβδὶς πᾶσ' ἀρετὴ 'σι. Theog. 147.
Δῶλος δέ μοι 'σί—Soph. Aj. 1242.
Οἰκῶμε δ', ὦ ναξ. Ib. 510.
—ἐσται μέλλω 'ξειν. Arist. B. 11.

Elidunt etiam Poetæ brevem ante consonam, præsertim in præpositione παρα, ut,

Ημὲς δ' κτ' ἀρ' ἐπ' πώς—Il. ν. 433.
Παρ μὲν οἱ ὦρια κεῖται—Theoc. 15. 112.
Παρ δὲ δύ' ἀμφίπολοι—Od. 18.

Et in fine carminis utuntur Synalœpha, si dictio insequentis membri a vocali inceperit, ut,

—τρυχθὲν τυρυσσα Ζῆν', Ατη—Il. Ϟ. 206.
Τὰς δ' ἐπόησυνε σκηνὰς παρὰ πάσ' ἀριθ'σι. Theog. 147.
Ἰν—Eur. Hec. 98.
Θεῶρ' Ετιος—Arist. Ach. 134.

Synæresis (α) est duarum syllabarum in unam contractio.

Καὶ σφέας ἐνῆσαι—Il. δ. 284.
Χρυσέῳ ἀνὰ σκηπτῷ—Il. α 374.
Υμῖν μὲν Θεοὶ δοῖεν—Ib. 18.

---

quam sine Psalmate valebit; Metrum autem sine Psalmate prolatum proprietatem suam servat. *Asil. Fort.*

Translatis verbis, mensura versûs non mutatur, Rhythmus mutabitur. *Scal.*

(·) Al. *Synalœpha*: Quæ, propriè dicta, dictiones (post factam Thlipsin vel Crasin) in unam contrahit.

Distinguere verò oportet Synalœpham, quæ per solam Thlipsin, ab ea quæ consurgit ex Crasi; diversæ enim sunt et nota et quantitas.

Crasis producit vocalem et præponit notam, ut,

—τἀμὰ τ' ἐς ἐπειτα ἔτι—Soph. Oed. T. 1158.
Καὶ ταῦτα τἀμὰ—Ib. El. 625.
Σοὶ δ' αὐτὰ τἀπὸ ταὐτὰ—Ib. Aj. 505.

Thlipsis quantitatem non mutat et notam postponit, ut,

Οὐκ δ' ἀδ' λεγε, κἀ' δ' ὑπερχρεον τάδε
Κἀμοὶ τ' ἀρεγά—Ib. El. 463.

Usitatissima Crasis, ubique subscripto ι diphthongi, si exciderit; ut, καγω. κἀμοὶ τα.

(χ) Ἐλλαπιν', εἰ γάμες—Barnes.
(ι) Sic. Ἀλλ' κε Ατρεδῃ Αγαμεμνονι πιθέσθε—Il. α 24.
—Ταυδεῖτε τοι ἐπὶ ἀτασθαλ. Ib. 38.
—καὶ οἱ πρόβλητες Αχαιοί. Ib. 79.

(ω) Reverâ ultima duntaxat vocalis eliditur, altera cum prima sequentium per Crasin coalescit, ut,

—ἐν' ἀγγέλες. Ar. Av. 1340.
—παυσ' Αισχύλε. Ar. B. 867.
L. Οτ' ἐδὲ πολλαχ' ἔξεστ—Ib. N. 7.
—Ητις μὲ γῆμα' πρῶτα—Ib. 42.

ut in κἀγὼ, καὐτὸς, vel, quo melius verborum analogia conspiciatur, πολλασχὶ ἔξεστ. γῆμε' πρῶτα vid. Dawes. p. 269.

Elisio igitur diphthongorum pueris in imitationem minimè commendatur: Adhibenda est etiam cautio in elidendâ longâ; et præcipuè, a purum, cùm longa sit;

Emendationem enim Kingii, quem olim aliquando nimis inconsulto secutus sum, ad Eur. Hec. 214. nunc rejiciendam puto, et cum MSS. Acatalectum servare mallem; ut,

Συντυχία χρῆσθαι τὐτυχοῦσι, vel
Συντυχία χρῆσθαι τὐτυχοῦσι.

Quòd si paræmiacus requiratur, ex scholiaste vocem asciscere, χρῆσθαι ξυμφορὰς τὐτυχοῦσι. Sed de hoc, suo loco.

(α) Al. Synizesis, Syncrphonesis, Syzeuxis.

Syllabæ breves ita contractæ pro longa habentur (G).

Αυτὸς τ' αὐτὸ νεκυσι κατατιθήσατι μαχεσμαι. Il. π. 526.

Interdum longa ante brevem colliditur,

Εναρι πολεῖν—Hes. ε. 460. (γ)

Longa etiam ante longam, et in diversis dictionibus,

Η κατέχειν αμφὶ πυλῆσι—Il. ε. 466.

Τετων εγὼ ουκ εμιλλον ανδρὶ καὶ ανδρὸς. Soph. An. 465.

Et sæpissimè η ante ε,

—Η εχ ἁλις. ὅτι;—Il. ε. 349 (δ).

Diæresis, (sive Diazeuxis) est ubi ex unâ syllabâ dissectâ fiunt duæ.

Εκλυε δὲ Πριαμοιο θυγατηρ—Il. γ. 314.

—Εσησαν ὕδατος ποτὶ βωμόν. Il. α. 448.

Τὰς εχθρὰς ταυτης πυκναῖσι στυχεσι. Ep. l. 3.

Tmesis est vocis compositæ sectio, una dictione vel pluribus interjectis,

—κατα γαῖα καλυψῃ. Il. ξ. 114.

—κατὰ μὲν φιλα ἑματα δυσω. Il. ϛ. 261. (ε)

Cæsura

(G) Pro brevi rarius, ut, Ορσεο πινον. Il. ε. 109. West. Gramm.—Imo nunquam, l. Ορσο πινον—vid. Cl. in loc.

(γ) Sic, Αρὴς δικαιός εστιν, εχ' ὁ μὲ αδικᾶν'

(Αλλ' ἐστις αδικῶν δυναμενος. μη βελεται.) Phil.

nisi Tribrachyn pones in quinta sede, η ante α correptâ.

(δ) Non licentiâ aliquâ poeticâ, sed quia vulgo etiam in soluta oratione ita pronunciabatur, Ηυχ ἁλις—Cl.

(ε) *Systolen*, quæ longam corripit, et *Diastolen*, quæ brevem producit, cæteraque Grammaticorum figmenta, quasi nullis legibus constricti essent Poetæ, nihil moror. Tum quia errata editionum pro licentiâ, quam appellant, poeticâ haud rarò deputantur; tum quia breves syllabæ, non omnes, neque omni in positu, sed certâ quadam ac constanti ratione, fiant productæ; vel ad aliquid Ζωγραφικὸς depingendum, vel ad quandam elegantiam, suo loco dignissimam, exhibendam.

—Λιλαγχαστιν ισα θεοισιν, Od. λ. 303.—Westm. Gr. &c.

proculdubio legendum,—λιλαγχαϛ' ισα—'

Αλλα' βελεσθε. Od. π 387. ib.—MS. βολεσθε. f. ab obsoleto βελω, vel βελα, unde *Lat.* volo. vid. Cl. in loc.

—Δεκα δορυ δασω. Ep. l. 7. l. δοσω. 'Autor enim fortasse sibi licentiam dari putavit usurpandi το δοω pro δαω, ut πομα pro πωμα, δομα pro δωμα

Εκτεα δε Πειραιον—Il. λ. 200. Gr. Thompf.—Sed diphthongus ου corripitur ante vocalem ι, vel -ος producatur ante aspiratam vocalem, quæ pronunciabatur tanquam consonans, aut *potius* tanquam Æolicum Digamma, sic Αυτὰρ οι Πρῶτος—Il. ε. 157. Et tripthongus ειο, quasi una syllaba.

Φηρες δεκες. φηρες μαλα—Call. 6. 136. ib.—l. φηρηϛ δεκες. φηρε μαλα—

Breviatur interdum αι finalis ante consonam.

Et fæpissimè η ante ε,

—Η εχ ἁλις. ὅτι;—Il. ε. 349 (δ).

Diæresis, (sive Diazeuxis) est ubi ex unâ syllabâ dissectâ fiunt duæ.

Εκλυε δὲ Πριαμοιο θυγατηρ—Il. γ. 314.

—Εσησαν ὕδατος ποτὶ βωμόν. Il. α. 448.

Τὰς εχθρὰς ταυτης πυκναῖσι στυχεσι. Ep. l. 3.

Tmesis est vocis compositæ sectio, una dictione vel pluribus interjectis,

—κατα γαῖα καλυψῃ. Il. ξ. 114.

—κατὰ μὲν φιλα ἑματα δυσω. Il. ϛ. 261. (ε)

Cæsura

Εἰ δέ κεν οικαδ' ικεσθαι φιλην—Il. ι. 414. Westm. Gr. Thompf.—l. —ικεσθαι.

—Βαπτιζεται δ' ἑκαστος.—Ep. ib.—l. βαπτιζετο. (vid. Arnald. Animadv. p. 34.—et infr. in not. *Vocalis ante vocalem.*

Item vocalis ante σ et alteram consonam, ut, Ωκυμορ ηδυσμον—Amm. Ep. 17. ib.—Nimirum in hoc exemplo sequitur liquida, sic Ηδυπνοοι λιθυαι, Orph. Sit vero muta, nihil usitatius est, quam syllabam vocali brevi constantem, sequentibus duabus, a quibus syllaba inchoari possit, corripi, ut—πολυσαρυλοϛ δ' Ιστιαιαν. Il. β. 537. vid. Cl.

Quòd ad Diastolen, sive Ectasin,

Διὰ μὲν ρα ζωστῆρος—Il. δ. 135. ib.

Retinet Tribrachyn *Clarkius* ad rapidum hastæ transitum depingendum, sic Διὰ μὲν ασπίδος ἠλθε—Il. γ. 135.

Syllabam Δι ex *necessitate* productam ait *Barnesius*.

Refert autem *Dawes* (p. 165) ad potestatem consonantis Vau, quæ inter duas vocales intercedens in diversis pro arbitrio syllabis enunciari poterit. Sic αιωρ. αωιζω, &c.—Η γαρ ὄγ' ολοϊσι φρεσὶ θυμ.. Il. α. 343.—ολωϊσι. *Barnes. al.* ολεσσι. Sed pronunciabatur ολεσσι vel ολοωϊσι. Cl.—Dawes.

Εκτοσθὲ νῆός τε—Il. ϕ. 2. ib.—l. εκτοσθεν δὲ.

Frequentius extenditur brevis, primo, ante liquidam, ut,

—μιλες αειτε. Hom. M. 499. l. καλὸν αειτε.

Πολλὰ λισσομενη. Il. ε. 358. ib. Πολλὰ ἑ λισσομενη—Barnes.

Nec verò solis vocalibus initio vel medio verborum præfici olim solebat Vau, sed eam etiam semivocales liquidæ λ, μ, ν, ϱ, ante se pronunciari patiebantur.

Πολλὰ ϝλισσομενη—Il. ε. 358.

—κωκυσεν.

Cæſura ſyllabam brevem in fine dictionis, et initio pedis, extendit (ζ); eaque fit apud Græcos poſt ſingulos pedes Hexametri.

Οι δε μιγα ιαχοντες— Il. ξ. 421.
Στειναι γαρ τι σπος εφιει—Il. ν. 83.
Ηκεσται Πριαμοιο πολιν, εϋ—Il. α. 19.
—Αμφηριστα τι φαιτεγεν. Ib. 45.
—κ με μαλα εϊσ. Il. υ. 102.

II. Figuræ carminis, ſunt Antipodia, Brachycatalexis, Catalexis, Hypercatalexis, et Dialyſis.

Antipodia eſt qua pes pro pede ponitur, ut Spondæus pro Dactylo in quinto loco Hexametri (η).

—γιγνεται μιροπων ανθρωπων. Il. α. 250.

De Brachycatalexi, Catalexi, et Hypercatalexi, Quas Græci nominarunt αποθεσεις, i. e. *Depoſitiones*, ſive *Terminationes*, dixi ſupr. p. 4. et frequentiſſimè occurrent in ſequentibus (ϑ).

Dialyſis eſt, qua dictio in fine poſita ita diſtrahitur, ut una pars in præcedente ſit verſu, altera in principio ſequentis,

—απ' ωρας' αϑυ-
ρος δια μεσσω. Sapph. 1.

frequentiſſimè in Choricis,

Ταις καλαι δοφυι Αϑα-
ναιας—Eur. Hec. 465.

—κωκυσιν δε μαλα ωμογα παιδα νιδεσϑαι. Il. χ. 407.
—αμα δε νεφος ειπετο πεζων. Ib. δ. 274.
—λαοι δε παρα νηυσιν ηγορωντο θαλασσης. Ib. β. 773. Daweſ. p. 158.

Secundo, ante aſpiratam,—ιδον αιολον οφιν. Il. μ. 208. ib.—conſultò ut verſus ipſe quaſi diriguiſſe videatur. Cl.

Plerumque vocalem aſpiratam Η δ' ανδρι ικελη —Il. δ. 86. ib.

Vera poteſtas eſt ανδρι νικελη, ſyllabarum autem ratio, unde pendet Proſodia, Η δ' ανδριω ικελη—Daweſ. p. 66.

—φιλε εκυρε δεινοϊ τε. Il. γ. 172.
—φιλειο' εκυρεδ' δεινοῖ τε. Cl.
—φιλε νεκυρε δ'νεκυος τε, vel
Φιλειν εκυρεδ' νεκυος τε.

Sic Η νεκυρε νεκυρος. Il. ω. 770.
—οπλοισιν ενι δ'νεκυοισι—Il. κ. 254. *Daweſ.*

Non raro monoſyllabæ præſertim ante liquidam extenduntur—δια δε μιγα σακος αραξει. Heſ. α. 364. ib. ſed vid. ſup. Il. χ. 407.—ſic ητε τι μι δ'νοος. Il. ε. 817.

(ζ) Cauſa eſt, quia mora in illâ ſyllabâ quædam fit, unde *Manſio* vocatur; et quia *ictus pronunciationis*, ut quidam loquuntur, in hanc versûs partem cadit.

Cæſura, τομη, eſt, cum poſt pedem ſupereſt ſyllaba, quæ finit dictionem. *Voſſ.*

Τομη autem, non illa, quæ Cæſura Latinis dicitur, ſed pars integri versûs ſolemniori Cæſurâ comprehenſa.

Cæſura locum habet in tantum non omnibus metris, excipias Anapæſtos, et ſimiles verſus, qui libenter cæſurâ carent; nam e contrario amant diſſolutos pedes; *i. e.* ſingulis vocibus conſtantes; Cæſura autem et pedes et voces implicat. *Crit. Vann.*

Verſus Cæſurâ carentes admittit *Æſchylus* ſæpe; *Sophocles* et *Euripides*, parcius longè; *Ariſtophanes* aliquando.

In Iambico verò Cæſura nunquam aliquid operari poteſt ad producendam ſyllabam.

(η) Anapæſtus, in primo, ut, Βρισης και Ζηνοδοτε. Il. ε. 5. Weſt. Gr. Thompſ. Sed legitur in quibuſdam, ſaltem pronunciabatur Βρεσης—Cl.

Iambus pro Spondæo, Ος ηδη—Il. α. 70. ib. —propter Pauſam, vel pronuntiabatur ac ſi ſcriptum fuiſſet, Οſſ. Cl. ad Il. α. 51. § 7.—potius Ος νηδη, vel, Οςω ηδη.

Amphibrachys—ut, Εως ο ταυϑ' Il. α. 193. ib. pronunciabatur raptim legentibus ωσω vel ωσσω. Cl.

Proceleuſmaticus, Τρισσ' Αϊδης ενεροισι—Heſ. ϑ. 850. l. Τρισσα Αϊδης δ' ενεροισι—

(ϑ) Pro Hypermetro ſive Hypercatalexi datur ex Tryphiodoro,

Ανθεσι ποφυρεοισι λυκοστιν αναγκαιοιο χαλινω. υ. 95. Weſt. Gr. Thompſ.

quod proculdubio mendoſum eſt, utcunque mederi poſſit. vid. Merric. in loc.

Ανθια ποφυρε' ϊκεν αν—Rhodom.
f. Ανθιχ ποφυρεα 'Ζαλ' αν—vel, ποφυρεαι; εϊχ'
ανθεσ' αν—

CAP.

CAP. II.

Sect. I. De Metrorum Generibus.

METRA principalia, Gr. Πρωτοτυπα et Αρχεγονα dicta, sunt novem,

Ex simplicibus pedibus;
- Dactylicum,
- Anapæsticum,
- Iambicum,
- Trochaicum,

Ex compositis.
- Ionicum a majore,
- ——— a minore,
- Choriambicum,
- Antispasticum,
- Pæonicum,

Cætera ex his sunt, quæ mutilata per cola et commata, aut paribus agglutinantur sibi, aut sola ponuntur, et sumunt nomina,

Ab inventoribus, ut, *Phalæcium, Setadicum*;

Ab his qui maximè frequentârunt, ut, *Aristophanium, Asclepiadeum*;

Ab usu, ut, *Priapeium*;

A passione, ut, *Scazon*; aut,

A conjugatione similium, ut, *Periodicum*; aut

A certâ mixtura diversorum pedum; ut, *Prosodiacum*.

Innumera sunt alia, quæ ab irregulari mixtura pedum *Asynartita* vocantur.

Sect. II. De Dactylico (a).

CArmini Dactylico, tanquam ex Prosodiâ Latinâ satis noto, non immorabimur; modò notandum sit, hæc per *Monopodiam*, cætera per *Dipodiam* scandi moris esse; i. e. Dactylicum plenum esse Hexametrum, Iambicum (Lat. *Senarium*) modò Trimetrum.

Sect. III. De Anapæstico.

CArmen Anapæsticum quatuor recipit pedes quatuor temporum (β).

Anapæstum,

Dactylum (γ),

Spondæum,

(a) Quod *Heroicum, Delphicum* et Theologicum appellatur: Metrum sanè omnibus et simplicius et antiquius. *Plot.*

(β) *Pro libitu in quavis sede collocatur; a quâ varia et diversa pedum positione pendet omnis in hoc carmine numerosa jucunditas*; E. G.

Ἀγιτ' ὦ παῖδες | τὴν γᾶν περὶ δόμων.
Τὶς ἀλαὸς | ἀνὴρ | πλάνης ἀφίκετο. *King.* ad Hec. 59.

Hujusce autem versus an rectè se habet dimensio? vix credo. Ita quidem Cl. *Turnebus* ap. Hephæst. p. 25. Quem sequitur Kingius, et ego illum, (in Observ. de re metricâ) nimis religiosè: proculdubio enim dimetiendus τὶς ἀλαὸς | ἀνὴρ, vel potius ἀνήρ. Sic enim Attici.

(γ) *Dactylus contra leges videtur admissus; nam tametsi est ἰσοχρονία; i. e. æquipollentia; tamen est ἀντιδιαθετικὸν* contraria dispositio. *Itaque in Trochaico Iambus nullus, neque in Iambico Trochæus ullus.* *Scal.* p. 177. Sed non est eadem ratio: fateor quidem Anapæsticum Gr. ἀντιδακτυλικὸν vocari; sed hæc aure judice determinanda sunt; et quæsnam aures eodem modo in Anapæstico offendet Dactylus, quo in Iambico Trochæus, vel in Trochaico Iambus?

Diomedes autem asserit nunquam nisi in pedibus dextris Dactylum.—Sed toties in sinistris occurrit,

Ὦ σέβιρα Διὸς | ὦ πρεσβία τυ̃ Eur. Hec. 67,
Δαναΐδαι φάσμασι | ὦ πότνια Χ[illegible] 69, &c.

ut potius Kingio assentiar, dicenti, "*Pes Anapæsticus nullam sibi sedem peculiarem vendicat, sed pedi cuicunque ἰσοχρόνως de quavis cedit urbanissime.* (Excipias tamen penultimam Paræmiaci. vid. infr. (·). Et sic Hephæst. κατὰ ΠΑΣΑΝ χώραν δέχεται σπονδεῖον ἀνάπαιστον. σπανίως δὲ ὁροκελευσματικὸν.—sequitur παρὰ δέ τισι δεκατοπεσὼν καὶ ἰαμβικὸν καὶ δακτυλικόν. Et sic *Arnaldus*, (p. 125.) restitui debere putat Scholium ad Ar. Pl. 487. Cui non assentior. Scholiastes τὸ ἰαμβικὸν, omisit; non immeritò: Quid enim ad modum Anapæstici carminis, si quidam fabularum autores, ut *Archilochus*, et fortasse *Cratinus* illud Iambo contaminârunt? vid. inf. (ι).

Diomedes

Spondæum, et rariſſimè
Proceleuſmaticum (c).

Anapæſticus verſus Monometer (b) Acataleƈtus, qui etiam Baſis appellatur, in hunc modum variari poteſt,

Τινα Τραϊάδαν. Eur. Hec. 94. purus.
Ταδε Θεσπεσιων. Ib. 112.
Πειρα δε πολις. Ib 159. (ζ)
Τος δ' ὑπο γαιαν. Ib. 146.
Συνδελευσω. Ib. 202.
Ενθα νεκρων μετα. Ib. 208.

Ex Dimetris (a) verò Anapæſticum ſyſtema ferè conflatur. Baſis, ſive Monometer, Parœmiacum plerumque præcedit. Parœmiacus ſententiæ finem occupat.

Parœmiacus (3) eſt, in ſyllabam Cataleƈtus, i.e. ubi poſt tres pedes quatuor temporum una redundat ſyllaba communis: aut una deeſt ſyllaba ad implendum verſum, ut,

Τος σος δε πεινης
Χρησω διεκταν | τος ακν | σαι. Aeſc. Pr. 283. (ι)

Communem dico ſyllabam, quia ſententiam claudit, nec aliter alibi permiſſa eſt ultimæ ſyllabæ licentia; ſed ad hanc continuandi ſunt Anapæſti, aut pares Anapæſto pedes, ac ſi unus eſſet verſus: (κ) notandum verò, quòd in Parœmiacis ſyllaba Cataleƈtica ſoli Anapæſto debeat ſubjici (λ).

Sunt et alii Anapæſtici, ſc. Brachycataleƈti, Hypercataleƈti, et Cataleƈti, in ſyllabam et diſyllabam (μ). Hi verò in Choris, Monoſtrophis, et Pindaricis ſolummodò reperiuntur.

Diomedes etiam Tribrachum admittit; qui nullam omninò habet locum niſi in fine ſententiæ, vel Parœmiaci. vid. inf. (ν).

(c) i. e. Longa aliquando ſolvitur in duas breves, ex quo fit Proceleuſmaticus, ut,

Ο μεν οιχομενος | ζυγας δε τενες ων | Eur. Or. 1509.

Τις αρα βαθυκομας | ταδ' επισυτο βροτων. Ariſt. Sed *Scal.---Nihilo deteriore lege conditur Proceleuſmatico, quo uſus eſt Ariſtophanes; ut non immeritò* Πυρριχιακὸν *appellarint; et ſanè ſapit Hyporchemata.* p. 178.

(b) Dicitur Itimius. *Scal.---Qui verò metiuntur* Anapæſtica *ſicut* Iambica, *per* Μονομετρίαν, *binos pedes comprehendendo, errant errorem non ferendum: Idem namque modus, qui et in Dactylo.* Ib. p. 139.---Ita quidem vir doƈtiſſimus; et ſch. ad Pind. Ol. 1. 2. 6. 28. nec ſanè improbare queo; cedo tamen numeris. το δε Ανα παιστὸν κατὰ διποδίαν μεν βαινεται, κ. λ Schol. ad Hephæſt. p. 91.

(ζ) Vel ſit Ionicus a maj. Monom. Hypercataleƈ. ut præcedens Ionicus a min.---et ſequens Choriambicus.---proximus etiam Diſpondæus eſt impurus; requiritur enim in Baſi Anapæſtus.

(ν) *Dimetri Anapæſtici non rarò ultimo in loco recipiunt Iambum,* Ar. R. 1563. 1565. Aeſc. S. T. 1065. *Arnald.* p. 252. ſatis incurioſè. Legendum eſt enim Ar. R. 1563. ϑω ω pro ϑρονον, ſic MS. Vat. ---in υ. 1565. l. πυ αρ' ιγω ποποτε. vel δηποτε: aut, πυ ἀτα γω ποτε. ρα productâ per Craſin. In Aeſc. S. T. 1065.---l. πιπτωμαι.

Peſſimè etiam turbavit idem Aeſc. Eum. 1013.

Ηγεισθ' ὑμεις | πολισσουχοι. Arn. p. 260.

Scilicet, *ne contra leges metri prior Monometer poſteriori implicaretur,* ut ait ad Aeſc. Ag. 64. p. 219. ſed aliquid inconcinnius vix memini legiſſe: præter enim Iambum minimè ferendum, meæ ſaltem auri non æquè ſatisfacit. Ηγεισθ' υμεις | ac τυμπηγεσθι. Et quod ad implicationem pedum ſi quodammodo in his vitioſa ſit (vid. inf. (μ). aliquando tamen uſurpatur, præcipuè in Cataleƈticis.

Porro idem p. 41. *Nec apud Latinos tantum producitur ultima prioris Monometri ſyllaba, (quam crediderim ferè pro lubitu corripi aut produci) verum etiam apud Græcos, ut,*

Χρη τιμια ΓΑ τωνδ' επιτελαι Aeſc. Pr. 100.
ΕπαοιδαιΣΙ | ϑελξει σιρηνας Ib. 173. &c.---

Neſcio quid et hìc de biſegmine ſuo ſomniavit *Arnaldus.* Sed prior verſus eſt Parœmiacus in proprio loco; et in altero legendum επαοιδαισιν.

(3) Parœmiacus a παροιμια dictus, quia plurimæ ſententiæ proverbiales in hoc metro circumferebantur. *Hepb. King.*

(ι) Omninò enim ſic legendum poſt quinque plenos; et poſt ſex plenos,

Πη ποτε μαχθων
Χρη τιμματα τωνδ' | επιτελαι. υ 100.

(κ) Vid. Cl. Hom. Il. α. 51. § 6.---*Dawes* Miſcell. p. 29.---Crit. Vann. p. 470. 515. Bentl. Hor. Od. 3. 12. 1.---Obſerv. de re metricâ ad finem Alceſtis Ed, 1748. p. 25.

(λ) Parœmiacus non recipit Spondæum in ſede penultimâ. In Ariſtophanico quidem recipit; ſed non in aliis Anapæſticorum Cataleƈticorum generibus. Legendum ergo apud Hephæſt. p. 26

Πλειμεν δ' αι' Οδυσσ | ει ϑεφ. Arnald. p. 125. Sch. Ar. Pl. 598.

(μ) Quod additur (ſc. *in ſyllabam*) verſus tantum congruit Cataleƈtico. Valc. p. 796.

CAP. II.

Sect. I. De Metrorum Generibus.

METRA principalia, Gr. Πρωτότυπα et Ἀρχέγονα dicta, sunt novem,

Ex simplicibus pedibus;
- Dactylicum,
- Anapæsticum,
- Iambicum,
- Trochaicum,

Ex compositis.
- Ionicum a majore,
- —— a minore,
- Choriambicum,
- Antispasticum,
- Pæonicum,

Cætera ex his sunt, quæ mutilata per cola et commata, aut paribus agglutinantur sibi, aut sola ponuntur, et sumunt nomina,

Ab inventoribus, ut, *Phalæcium*, *Sotadicum*;

Ab his qui maximè frequentârunt, ut, *Anacreontium*, *Asclepiadeum*;

Ab usu, ut, *Priapeium*;

A passione, ut, *Scazon*; aut,

A conjugatione similium, ut, *Periodicum*; aut

A certâ mixtura diversorum pedum; ut, *Prosodiacum*.

Innumera sunt alia, quæ ab irregulari mixtura pedum *Asynartèta* vocantur.

Sect. II. De Dactylico (a).

CArmini Dactylico, tanquam ex Prosodiâ Latinâ satis noto, non immorabimur; modò notandum sit, hæc per *Monopodiam*, cætera per *Dipodiam* scandi moris esse; i. e. Dactylicum plenum esse Hexametrum, Iambicum (Lat. *Senarium*) modò Trimetrum.

Sect. III. De Anapæstico.

CArmen Anapæsticum quatuor recipit pedes quatuor temporum (β).

Anapæstum,

Dactylum (γ),

Spondæum,

(a) Quod *Heroicum*, *Delphicum* et Theologicum appellatur: Metrum sanè omnibus et simplicius et antiquius. *Plot.*

(β) *Pro libitu in quavis sede collocatur; a quâ varia et diversa pedum positione pendet omnis in hoc carmine numerosa jucunditas*; E. G.

Ἄγετ' ὦ παῖδες | τὸν γέραν ὡς δόμων.

Τὶς ἀλαὸς | νιν | πλάνας ἀπέρξει. *King.* ad Hec. 59.

Hujusce autem versus an rectè se habet dimensio? vix credo. Ita quidem Cl. *Turnebus* ap. Hephæst. p. 25. Quem sequitur Kingius, et ego illum, (in Observ. de re metricâ) nimis religiosè: proculdubio enim dimetiendus τὶς ἀλαὸς | νιν, vel-potius νιν. Sic enim Attici.

(γ) *Dactylus contra leges videtur admissus; nam tametsi est ἰσοροπία*; i. e. æquipollentia; *tamen est ἀντιδιάθεσις*. contraria dispositio. *Itaque in Trochaico Iambus nullus, neque in Iambico Trochæus ullus. Scal.* p. 177. Sed non est eadem ratio: fateor quidem Anapæsticum Gr. ἀντιδακτυλικὸν vocari; sed hæc aure judice determinanda sunt; et quæsnam aures eodem modo in Anapæstico offendet Dactylus, quo in Iambico Trochæus, vel in Trochaico Iambus?

Diomedes autem asserit nunquam nisi in pedibus dextris Dactylum.—Sed toties in sinistris occurrit,

Ὦ πάτερ πάτερ Διὸς | ὦ πότνια νυξ Eur. Hec. 67,

Δηιάδες φάσμασιν | ὦ πότνια χθὼν 69, &c.

at potius Kingio assentiar, dicenti, "*Pes Anapæstus nullam sibi sedem peculiarem vendicat, sed pedi cuicunque ἰσοχρόνως de quavis cedit urbanissime.* (Excipias tamen penultimam Paræmiaci. vid. infr. (·). Et sic Hephæst. κατὰ ΠΑΣΑΝ χώραν δέχεται σπονδεῖον ἀναπαίστου στίχου· διὸ προκελευσματικόν.—sequitur παρὰ δέ τισι δραματοποιοῖς καὶ Ἰαμβεῖον καὶ δακτυλικόν. Et sic *Arnaldus*. (p. 125.) restitui debere putat Scholium ad Ar. Pl. 487. Cui non assentior. Scholiastes τὸ Ἰαμβεῖον, omisit; non immeritò: Quid enim ad modum Anapæstici carminis, si quidam fabularum autores, ut *Archilochus*, et fortasse *Cratinus* illud Iambo contaminârunt? vid. inf. (ε).

Diomedes

Spondæum, et rariſſimè
Proceleuſmaticum (ι).

Anapæſticus verſus Monometer (κ) Acataléctus, qui etiam Baſis appellatur, in hunc modum variari poteſt,

Τινα Τραϊαδαν. Eur. Hec. 94. purus.
Ταδε Θεσπιαν. Ib. 112.
Ποια δε πολις. Ib 159. (ζ)
Τις δ' ὑπο γαιαν. Ib. 146.
Συνδαλευσα. Ib. 202.
Ενθα νεκρων μετα. Ib. 208.

Ex Dimetris (λ) verò Anapæſticum ſyſtema ferè conflatur. Baſis, ſive Monometer, Paræmiacum plerumque præcedit. Paræmiacus ſententiæ finem occupat.

Paræmiacus (ϑ) eſt, in ſyllabam Catalectus, i.e. ubi poſt tres pedes quatuor temporum una redundat ſyllaba communis: aut una deeſt ſyllaba ad implendum verſum, ut,

Τις σοι δε μοιρα
Χρησα διαπαν | τοσαυτ | σαι. Aeſc. Pr. 283. (ι)

Communem dico ſyllabam, quia ſententiam claudit, nec aliter alibi permiſſa eſt ultimæ ſyllabæ licentia; ſed ad hanc continuandi ſunt Anapæſti, aut pares Anapæſto pedes, ac ſi unus eſſet verſus: (κ) notandum verò, quòd in Paræmiacis ſyllaba Catalectica ſoli Anapæſto debeat ſubjici (λ).

Sunt et alii Anapæſtici, ſc. Brachycatalecti, Hypercatalecti, et Catalecti, in ſyllabam et diſyllabam (μ). Hi verò in Choris, Monoſtrophis, et Pindaricis ſolummodò reperiuntur.

Diomedes etiam Tribrachum admittit; qui nullum omninò habet locum niſi in fine ſententiæ, vel Paræmiaci. vid. inf. (ϑ).

(δ) i. e. Longa aliquando ſolvitur in duas breves, ex quo fit Proceleuſmaticus, ut,

Ο μεν οιχομενος | φυγας ὁδε πεπυσ ων | Eur. Or. 1509.

Τις οφια βαθυκομα | τας' επισυτο βροτων. Ariſt. Sed *Scal.---Nihilo deteriore lege conditur Proceleuſmatico, quo uſus eſt Ariſtophanes; ut non immeritò* Πυρρ-χιαχὸν *appellarint; et ſanè ſapit Hyporchemata.* p. 178.

(ι) Dicitur Itimius. *Scal.---Qui verò metiuntur* Anapæſtica *ſicut* Iambica, *per* Μονομετρειαν, *binos pedes comprehendendo, errant errorem non ferendum: Idem namque modus, qui et in Dactylo.* Ib. p. 139.---Ita quidem vir doctiſſimus; et ſch. ad Pind. Ol. 1. 2. 6. 28. nec ſanè improbare queo; cedo tamen numeris. το δε Αναπαιστικὸν κατα διποδιαν μεν βαινεται, κ. λ Schol. ad Hephæſt. p. 91.

(ζ) Vel ſit Ionicus a maj. Monom. Hypercatalec. ut præcedens Ionicus a min.---et ſequens Choriambicus.---proximus etiam Diſpondæus eſt impurus; requiritur enim in Baſi Anapæſtus.

(κ) *Dimetri Anapæſtici non rarò ultimo in loco recipiunt Iambum,* Ar. R. 1563. 1565. Aeſc. S. T. 1065. *Arnald.* p. 252. ſatis incuriosè. Legendum eſt enim Ar. R. 1563. ϑεω ον pro ϑρονον, ſic MS. Vat. ---in v. 1565. l. πτ αρ' εγω ποποτε, vel δηποτε: aut, πτ ἀρα γω ποτε, pa productâ per Craſin. In Aeſc. S. T. 1065.---l. πεπωμαι.

Peſſimè etiam turbavit idem Aeſc. Eum. 1013.

Ηγειτθ' ὑμεις | πολισσουχοι. Arn. p. 260.

Scilicet, *ne contra leges metri prior Monometer poſteriori implicaretur,* ut ait ad Aeſc. Ag. 64. p. 219. ſed aliquid inconcinnius vix memini legiſſe: præter enim Iambum minimè ferendum, meæ ſaltem auri non æquè ſatisfacit, Ηγειτθ' υμεις | ac γμ-νεσθαι. Et quod ad implicationem pedum ſi quodammodo in his vitioſa ſit (vid. inf. (μ). aliquando tamen uſurpatur, præcipuè in Catalecticis.

Porro idem p. 41. *Nec apud Latinos tantum producitur ultima prioris Monometri ſyllaba, (quam crediderim ferè pro lubitu corripi aut produci) verum etiam apud Græcos, ut,*

Χρη τιμια Γα τωνδ' επιτελαι Aeſc. Pr. 100.
ΕπαοιδαιΣι | ϑελξει σΐιριαις Ib. 173. &c.---

Neſcio quid et hîc de biſegmine ſuo ſomniavit *Arnaldus.* Sed prior verſus eſt Paræmiacus in proprio loco; et in altero legendum επαοιδαισιν.

(ϑ) Paræmiacus a Παροιμια dictus, quia plurimæ ſententiæ proverbiales in hoc metro circumferebantur. *Hepb. King.*

(ι) Omninò enim ſic legendum poſt quinque plenos; et poſt ſex plenos,

Πη ποτε μιχθην
Χρη τιμματα τωνδ' | επιτελαι. υ 100.

(κ) Vid. Cl. Hom. Il. α. 51. § 6.---*Dawes* Miſcell. p. 29.---Crit. Vann. p. 470. 515. Bentl. Hor. Od. 3. 12. 1.---Obſerv. de re metricâ ad finem Alceſtis Ed. 1748. p. 25.

(λ) Paræmiacus non recipit Spondæum in ſede penultimâ. In Ariſtophanico quidem recipit; ſed non in aliis Anapæſticorum Catalecticorum generibus. Legendum ergo apud Hephæſt. p. 26

Πλειμεν δ' αμ' Οδυσσ | ει ϑεω. Arnald. p. 125. Sch. Ar. Pl. 598.

(μ) Quod additur (ſc. *in ſyllabam*) verſus tantum congruit Catalectico. Vale. p. 796.

N. In cæteris metris vitioſum eſt ſi ſinguli pedes partem orationis finiant, ſed in his bonum, ut,

Χρεωγιον θεσθαι | τυμβε δ' επιβας. Eur. Hec. 108.

Δισσων μυθων | απορεις παρ. Ib. 123, &c. (μ)

Monom. Hypercatalec. ſive, Penthemimer. (*al.* Choricus, Steſichorius. *Scal.*)

Δορι δη δορι πιρ | σαν. Ib. Hec. 908. purus.

Ατριδων ιπποβα | τα. Ib. Or. 1003.

Δειναι δ' αμ' εκον | τας Soph. Oed. T. 479. (ν)

Προς εμον ομογενετο | ρα. Eur. Ph. 169.

Καταβοτρυχος ομμα | σι. Ib. 148. (ξ)

Λαγετ' αμειλφον | ζυγον. Soph. An. 358.

Dim. Brachycatalec. (Glyconius, Ariſtophanius. *Scal.*)

Εκατα καταχαλ | κιν ἀταν Eur. Ph. 110. purus.

Ποδος ιχνος επιν | τελλων. Ib. 105.

Κοπαι τρισσαι | μακαρων. Ib. Hec. 643.

Dim. Catalec. in ſyllabam, (Paræmiacus ſive Hepthemimer. (Pindaricus. *Scal.*)

Ο δε παις Στροφιε | καλουμενος. Ib. Or. 1412. purus.

Δορυθρατος | προς Αχαιων. Ib. Hec. 102.

Πεμψατε Δαιμονες | ικεσιον. Ib. 96.

Ηλυσιν αρθρων | προτιθησα. Ib 66.

Ως μοι χρεων | σιν ονειρων. Ib. 86. (ο)

Dim. Cataleƈt. in diſyllabam. (Alcmanius, *Scal.*)

Ποσιν εξαρυσαι | μι δι' αιθερος. Eur. Ph. 168. (π).

Dim. Acatalec. (Archilochius, *Scal.*)

Ξυνετος πολιμε | φονιος τε δρακων. Eur. Or. 1415. purus.

Ερωτλος γαρ επ' αυτ | ον επινθρωσκει. Soph. Oed. T. 477.

Γοερον γοεραις | αι ποτ' εμα φρην. Eur. Hec. 82.

Μορφην επ' αν | θεος αι τε βροτων. Soph. El. 201.

Αγετ' ω παιδες | την γραυν προ δομων. Eur. Hec. 59.

Αγετ' ορθωσαι | την ομοδυλον. Ib. 60.

Την χιονοδη | θρηκην κατιχει. Ib. 79.

Φονιος πρισσων | φονιοι παιδες. Ib. 1160.

Ωλεσατ'. ωλεσατ' | εκ ετι μοι βιος. Ib. 166.

Dim. Hypercatalec. (Partheniacus, Simmiacus. *Scal.*)

Αετος Διος αι | θερια φιλα. χαι | ρε. Scal.

Ουθ' ο πυρα τον Αχι | φορτα θεος αναξ | ειν. Soph. El. 184.

(Pindaricus.)

Θρεμμα βοτηρευειν | τα Διωνυσου α | δουειν. Scal.

Trim. Catalec. in ſyllabam, (Steſichorius.)

Αραναισι χερων | τειχος αλκα δος | κλυτον ηδυ. Ib. (ρ).

(ν) Anapæſtici verſus, cujuſcunque generis, amant pedes diſſolutos, i. e. ut ſinguli pedes ſingulis vocibus conſtent; imo vitioſum erit, ſi δισποδιαι per Cæſuram in Trimetris miſceantur: certè in Dimetris, ſi prima et ſecunda δισποδιαι ita implicentur; in Tetrametris, ſi prima et ſecunda, vel ſecunda et tertia ita copulentur. Crit. Vann.

(ο) Sit etiam Ionicus a maj. Dim. Brachycatalec.---Et præcedens Ionicus a min. Dim. Catalec.

Ταλαινα νυν σι. Soph. El. 1434. dicitur

Monom. Hypercatalec. Dochmaicus, minus rectè, proculdubio eſt Iambicus Penthemimer. vel, pro αναπαιστικον, l. αντισπαστικον.

(ξ) In Schol. Διμετρον Βραχυκαταληκτον εις δισυλλαβον. *Error manifeſtus; nulla enim ejuſmodi terminatio eſt.* l. Μονομετρον Υπερκαταληκτον. Hephæſt. p. 13. *King.*---Sæpe ultima, cum ſupereſt, in duas ſolvitur breves. *M. Servius.*

In Strophe Soph. An. 347. l. Αρετραν ετιος ες | ετας.

In Sch. ad Or. 204. Στοναχησι τε και | γοοις, dicitur Dim. Brachycatalec. ſed et Ionic. Dim. Acatalec.---opinor, rectius; ſic et

Εσι μιγας ιν υρ | αγε. Soph. El. 175. (vid. inf. de Ionico.)

(π) Impurus eſt Θεσπιν μοι δαρ | σιν, τεκνον. Soph. El. 174. vel Dactylicus,

Δακρυσι τ' ευτυχι | ας, αγαμος. Eur. Or. 174.

Sic, Ου γαρ πιθανος, αλ' ην πιθανος. Ar. Pl. 600. Et etiam,

Τινα μειμψιν εχ ἡ | μας εννεπε.---Quia ultimam non præcedit Anapæſtus. (vid. ſup. (λ).

Impuriſſimus *Archilochius*,

Ερασμονιδη | χαιλας. Hephæſt. p. 27.

(ρ) Impurus, Archebulius, vel Callimachius.

Αγετω δεκε. κ | γαρ εχω δεκα των δ' | ανδεων. Heph. 27.

Et adhuc impurior ob Iambum in principio,

Φιλοτιμα αρ | τι γαρ οι Σικελα | μιν Εννα. Ib.

Trim.

Trim. Catalec. in diſſyllabam. (Simonidius.)
Δοτε Πιερίδες | Λυρικᾶν μελίων | μαλίρροον ἀοιδάν. Ib.
Trim. Acatalec. (Simonidius.)
Καταγνητε παῖδες | λιρνοσα λαλεω | Διὸς ὁ θυγατηρ Ib.
Tetrameter Catalec. in ſyllabam. (Ariſtophanius.)
Η γης αροτρεις | ρυξει δαπιδον | χαρτον Δηῶς | θερισασθαι. Ar. Pl. 515.
Στιβαδα σχουσαν, | κερων μεσην, | ἡ τὲς ευδον | τας εγγυρα. Ib. 541.
Αγετ' ὦ Σπαρτας | ευπλοις κυρσι | ποτι ταν Αρεως | κιρασ ν. Hephæſt. p. 26.
Ως αν μαλλον | τοις σπαλιοις | ἡ ναυς ἡμῶν | σωθειχη. Ib. (σ).

SECT. IV. DE IAMBICO.

CAmen Iambicum Iambos ſolos primò admiſit; ut illud repertoris Archilochi,
Πατερ Λυκαμβ | α. ποιον τι | φρασω λογον.
Sed cùm hoc non modo ſcriptori operoſum eſſet, verùm auri, ob perpetuum ejuſdem pedis recurſum, ingratiſſimum,
Tardior ut paulo graviorque veniret ad aures,
Spondæos ſtabiles in jura paterna recepit. Hor.
His ſemel receptis, aliis quoque data porta: nam prima Spondæi ſyllaba in duas breves ſolutâ, fit Anapæſtus; ſoluta ultima fit Dactylus; Tribrachys autem eſt Iambi ſolutio; (x) hinc recipit jam,

In locis imparibus, ſive ſiniſtris,
- Iambum,
- Tribrachyn,
- Spondæum,
- Dactylum,
- Anapæſtum (τ).

In paribus, ſive dextris, *i. e.* in ſecundo et quarto,
- Iambum, vel
- Tribrachyn.

et in ſexto
- Iambum, vel
- Pyrrichium; ob indifferentem ſyllabam.

Iambicum ſyſtema ferè ex Trimetris Acataleſtis conflatur; ſed et alii ſunt, ut,

---

(s) Laconicus dictus; et eſt impurus ob Spondæum in penultimâ ſede.

(τ) Anapæſtus *quoque ingeſſit ſeſe, non ſine magno decore; eſt enim pes admodum nobilis; iſque non ſolum ſedibus peregrinis, i. e. imparibus, ſed etiam legitimis.* Scal. p. 176.

Verſus *Iambici ſer omnes Anapæſtum recipiunt ſedes, ultima tantum, et ferè ſemper penultimâ, excepta.* Arnald. p. 176.

Tironibus verò notandum eſt, etſi Comœdia nunquam niſi in ultimo loco Anapæſtum reſpuat, Tragicos tamen illum vel in ſecundo vel quarto rariſſimè ponere; (Τὸν δὲ τον Αναπαιστον κατὰ τας αρτιας χωρας παρὰ μὲν τοῖς Κωμικοῖς συνεχῶς· παρὰ δὲ τοις Ιαμβοποιοῖς και Τραγικοῖς σπανιωτερον. Hephæſt. p. 15.

Fortaſſe nunquam; Εἰ γαρ τον σπονδεῖον εν ταις αρτιαις κ διχεται, ὡς τον απ' αυτὲ λυθεντα Αναπαιστον σπανιως διχεσθαι. Ib. p. 17.---Nec Anapæſtus, minùs in quarta ſede, quàm in ſecunda, *Iambum retardaret.*

Ubicunque igitur occurrit, quin iſte verſus ex variantibus lectionibus emendari poſſit, nullus dubito. E. G.

Canterus emendat---Τις δ' αντιων ὁ φιλτατος, Soph. Phil. 240. delendo το δ'. Deeſt etiam Flor. et al. vet. edd.

Αλλ' ην δεδοικα μη μ' ατιλὲς τυχὴ, τεκνον. Ib. 795.

Canter.---μη μετην τυχὴ---Ed. 1746.---μη μ' ατιλὲς, vel μ' ατιλῆ, adverbialiter. At forſan hoc dubium putes, quia prima, hic et in μ'ατιλης, poteſt eſſe longa (ut, μ' ἀφελης. v. 956.) legas igitur, ſi το μ' non ſit omninò neceſſarium, μη ατιλὲς τυχὴ---(ſine colliſione vocalium, ut Oed. T. 1027.---C. 374, &c.) vel μὴ 'τιλὲς (primâ ſequentis dictionis eliſâ, ut Oed. T. 447, 1104.) At Omn. Vet. Edd. Αλλα δεδοικ', ὦ παι, μη μ' ατιλὲς τυχή. Penthemim. Dactylicus. Quem non facilè mutarem; cùm, in hac oratione Philoctetis, graviſſimo cruciatu laborantis, alii ſint enormes.

—τον δ' ικετην δεξαιατο. Soph. Oed. C. 44. Ed. 1746.---τον ικετην,---ſed τονδ' hic δεικτικὸν. ---dele το μεν, eruditiſſimus B.---At primam in ικετην nuſquam memini productam, in ικεσια fortaſſe ex neceſſitate. Nec το μεν hic otioſum puto; δε ſequitur.---F. enuntiandum ικ'τηρ---frequens eſt ικ'τηριον v. 978. Oed. T. 335. Aj. 1197.---et etiam ικ'τις. Lyc. 763. (vid. inf.)

Ω φιλτατ' ισχις - Oed. C. 1231.
Ω φίλ'. ισχις. Scal.---Ω φιλτατ' ισχις-- Steph. Ed. Flor.---al. ἔχις ---Sed non neceſſe.---l. Ω φιλτατ' επι | σχις---Præpoſitione a verbo ſubductâ. (vid. inf. not. in Troch.)

In

Monometer Acatalec. ſive, Baſis.
Ιω ταλας. Eur. Hec. 1077.
Ἐστιν ἐπισιν. Soph. Aj. 625.
Μομφαν ἐχων. Ib. 180.
Εμιθεν δομων. Eur. Or. 988.
Αναχαλεσομαι Ib. Ph. 1524 (υ).

Monom. Hypercatalec. ſive Penthemim.
Οσον ταχις | α. Soph. El. 1458.
Αχιτι συνηδ | ος. Eur. Ph. 1543.
Η των πατροϊδ | ων. Ib. 1533.
Αϊδηλον ἁδ | αν. Soph. Aj. 624.

In præfatione ad Euripidis Hippolytum, ed. 1756. duo verſus ex Sophocle citantur, tanquam Anapæſtum in quarta ſede uſurpantes;

Των μεν πατροιων τωνδε πεπυσμενη λογων. Trach. 296.

Τραχινιαν τι δειραδα και τον ευριπον. Ph. 498. In hoc proculdubiò legendum eſt δειραδα. (ut, δειρη, δειρ,) vel enuntiandum raptim δειρ'δα. (vid. inf.)

In illo, vel omittas reduplicationem, (ut, δεχθαι, δεγμενος. Il. α 23. β. 794.) vel Tribrachyn facias, dimetiendo πεπυσμενη. Syllaba enim vocali brevi (Il. β 119. Od. δ. 732. Soph. Oed. Τ. 1328.) conſtans, ſequentibus duabus conſonantibus, a quibus inchoari poſſit, aliquando corripitur. (Cl. ad Il. β. 537.) præſertim, ſi poſterior conſonans ſit liquida, ut, πυθεσθαι Æſc. Pr. 1045.---Magis mirandum ſanè illud,

Σοφος γαρ ανηρ, ὁς τα παντα προσκοπει. Sent.
Στρατηλατησας. ουδ' ὑπο χαλκεον λαβων. Eur. Andr. 736. l. χαλκοπλευρον. Dawes. p. 309.

Pauca alia eſt videre exempla, in propriis nominibus, quibus licentiam majorem nemo negat, ut, Αντιγονης Eur. Ph 764. Ερμιονη. Andr. 889. Ασυναικα. Ib. 10. Ανδρομαχη Tro. 1130. Νεοπτολεμος. Ib. 1126.---Clarkius tamen vix concedit etiam in his adhibitum Anapæſtum; quia *in loc ferè modo enuntianda ſunt*, Αντι γονης. Ερμι'ονη. Ασυ'ναικα Ανδρο μαχη Νεοπ'τολεμος (Il. β 11.) ---*Quod* (ait D'Orvillius) *forſan Britannis, omnes ſyllabas raptim deproperare ſolitis, facilius perſuaſerit, quàm aliis nationibus.* (Crit. Vann. p. 517.) Sed haud abſimile eſt πατ'ρεως pro πατερως. Lyc. 920. Γ'λαυξ'παγος pro γλαυκοπαγος. Il. ν. 6. Aut verba, μιμ'νω, γιγ'νω, &c. vid. Valc. ad Ph. 1396.

Porrò, memini quendam amicum olim a me petiiſſe, an apud Sophoclem Anapæſtus in tertia ſede poſſit inveniri, aut Dactylus in quinta: Cui reſponſum dedi; prius rariſſimè, et ob hanc cauſam, quia Anapæſtus in tertia ſede Cæſuram, ſive Comma, quo verſus debet dividi, peſſum daret, et exinde verſum redderet δυσμουσον; vid. Aj. 524. Oed. T. 256. Phil. 1056. ib. 793. ubi Canter --- τι κ'ινυσαλις---et in Oed. T. 863. mallem ſanè Tribrachyn,---τον αρι θμον---(Ariſt. Pl. 537.) et Iambum in Oed. C. 1385....Παρθ'ενιος. (ut ſup.) et Spondæum in Aj. 104. -σεο, Synizeſis. (Cl. ad Il. α. 268.)

Quod ad Dactylum in quintâ; nullibi, quod ſcimus, adhibetur; Nimirum aurem confunderet quaſi ſono Hexametri, ut,

Επειτ' απολειπων τους θεους τοδε μετρον. Ar. Pl. 1149.
Χρησμων δ' αοιδις παντας εις εν συναλισας. Eur. Herac 404. Ald. Scal.

(Miror igitur Scaligerum. ad finem Senarii *omnia metu* prætuliſſe τω *metu omnia*. p. 176.) Et ob eandem cauſam, ut mihi videtur, Tribrachys in hac ſede rarò uſurpatur, ut,

Τυφως αειρας σκηπτον εφεστιον αχος. Soph. An. 424.

Quin Anapæſtus, ſi efferatur, et verſus ſine commate legatur, idem ſonat, ut,

Τεκνον τυφλε γεροντος: Αντιγονη, τινας---Soph. Oed. C. 1.

Rectè igitur Arnaldus (p. 231.) *Aliquando in quinta ſede reperitur Tribrachys*, (ut in Æſc. Perſ. 448. 492. 501.) *cujus rei, licet non admodum ſint frequentia exempla frequentiora tamen multo ſunt, quam Anapæſti in quintâ.*---Utrumque verò pueris vitandum duco.

Addere etiam lubet magni in his viri obſervationem, quòd vel *in comicis improbandus ſit verſus, quo Dactylo Anapæſtus ſubjiciatur*, ut, εν τοισι τοι | χοις εγραφον Αθην | αιοι καλει. Ar. A. 146. l. εγραφ'.

Idem dictum puta de Anapæſto Tribrachyn excipiente. Ar. A. 1021. Av. 1692.

Doctiſſimus Criticæ Vanni autor (p. 297.) exemplum Dactyli etiam in quarta ſede profert ex Ar. Ecc. 820.

Της τριταρακοστης ην συνηρεσ' Ευριπιδης· l. συνηρεσ'

Sic τειχεας περιζω. Eur. I. A. 745.
Και περιζω τριδ'ς Ar. A. 385.

Et, ſi το συνηρεσ'ω nuſquam alibi invenies; ut ex noſtro etiam Theſauro eliminetur, facilè feram.

(υ) Ex ditrochæo ob communem ſyllabam: malè dicitur Anapæſticus, in ſchol.

Ιμερος

Ιμερος εχει | μι. Ib. Oed. C. 1804 (φ).
Δικαιον ουν | χα. Eur. Hec. 654.
Ασπιλα παρ αρι | λοις. Soph. Aj. 624 (χ).

Dim. Brachycatalec. (Euripideus, Eupolidius.)

Τεκνων εμων | φυλαξ Eur. Hec. 1087.
Εις αυτλον ιμεν | εσων. Ib. 1024.
Αναπετασον | πυλας. Ib. Ph. 306.
Αγαμεμνονει | ος παις. Ib. Or. 836 (ψ).
Διοσσοισιν Ατε | ειδαις. Ib. 816.
Βαρυβρομοι | βροιται. Ib. Ph. 150 (ω).
Χρεος ημολετε | ποτε Ib. Or. 151.
Ελιος ελιοις | ημελε. Ib. Ph. 1303 (α).
Κλεινων Αγη | τοριδαν. Ib. 226 (β).
Υπερτατων | πολεων. Soph. An. 1152 (γ).

Dim. Catalec. Hepthemimer, (Anacreonticus.)

Προσειπε δ' αλλ | ος αλλον, Eur. Or 1428.
Ζηλωτος ει | ποτ' οικοις. Ib 971.
Σφαλεν κισσιν | τε φοιταν. Ib. Hec. 1080 (δ).
Αν μητε πελα | γος αλιον. Ib. 949.
Αιτιγμ' ασυτε | τον ευραν. Ib. Ph. 1760.
Αναπελασον α | πο λιχιος. Ib. Or. 185 (ε).
Επι καμον εκτ | ισασθαι. Ib. Cycl. 495.
Ηισσιν αχμ | ατισσας. Ib. Or. 997 (ζ).
Θιων πεισις | εις Ελενην (η)

Dim. Acatalec. (Archilochius, Ariſtophanius)

Δι' ασπιδων | δι' αιματων. Ib. Ph. 1311.
Βοαν βοαν | αϋτω βοαν. Ib. Hec. 1097.
Ελικος ευθ | υς ετι βρεφος. Ib. Ph. 665.
Εγω δε πλοκα | μον αναδετοις. Ib Hec. 922.
Τον εμον αλιον | επι πιλαγος. Ib. 937.
Ταδε σ' επημυνε | μιλια παθεα. Ib. Ph. 1763 (θ)

Notandum eſt, *Similem, quæ in Anapæſticis, συναφειαν, cum Iambicis, tum Trochaicis, apud Græcos poetas perpetuò ſervari* (ι).

Dim. Hypercatalec. (Alcaicus, Alcmanius.)

Γυναικος αντ | ικ σ]αθεντ | ες. Ib. Or. 1479.
Ο Φρυγιος π | τριαρυθος Αι | ας, Ib. 1503.
Λαιψος δε παν | αδηλον πδ | π. Ib. Alcæ.
Γεγομεσθα γενο | μεσθ' αθλιαν | γε. Ib. Ph. 1744.
Πεθεντα δ' ακρυ | α παρα φιλαιο | ι. Ib. 1766.
Ατρειδαι ιθι' λο | γον απολος εφ' ο | τι. Ib. Or. 150 (κ).

Trim. Brachycatalec. (Alcmanius.)

Ζυγιντα παιδ | οπιον αδ | ονατ. Ib. Ph. 350.
Μετιβαλεν δρυ | α τον προς εσπ | ερον. Ib. Or. 1005.
Λειντες Ελλ | ανες δυω | δ]υμω. Ib. 1410.
Ιαχα δομων | θυρετρα και | σ]αθμες. Ib. 1496.
Θιασον ιερ]ν | ορισιν αιεχο | μενα. Ib. Ph. 1786 (λ).

(φ) Vel Pæonicus. vid. Pæon. Hec. 1072.

(χ) Impuri ſunt,

Και σκηπτρονα πωλοις. Ph. 184.
Προσειπε δ' Οιδις | ας Or, 1450.

rectius Ionici.

(ψ) Vel Ionicus. *Schol.* Neuter autem mihi placet. Malim Αγχαιμενιδαι. unde fit Anapæſticus, ſimilis qualitate præcedenti, et, ſi vis, tribus ſequentibus.

(ω) Rectiùs quam Pæonicus.

(α) Vel Trochaicus, vel Anapæſtic. Monom. Hypercatalec. Ph 169.

(β) Rectiùs quam Antiſpaſticus. Schol.

(γ) Dicitur Ionic. Dim Catalec. Schol.

Impuri ſunt,

Επισσυτο ταδ' | ι γαν. Ph. 1082.
Φωτες ενεκ Ελεν | αν Ib. 1329.

(δ) Rectius quam Ionici Dim. Acatalec. ut Schol. ad Or. 1395.

(ε) Vel Trochaicus.

(ζ) Anac. 27. 1. dicitur et Ionicus Dim. Acatalec. *Schol.*

(η) Vel Pæonicus Dim. Hypercatalec.---vel Iambic. Dim. Brachycatalec. Θιαν, Synizeſis ---l Unde etiam fit Proſodiacus Dim. Acatalec. Or. 1442.

Impuri ſunt,

Δι' αιματος κ | προλειπει. Or. 815. Ionic. Dim. Acatalec. Schol.
Σταθεις επι φοιν | ιον αιμα. Ib. 1261. rectius Proſodiacus Dim. Hypercatalec.
Εκριθη δ' ερις αν | ιν Ιδα. Hec. 633 Ionic.

(θ) Impurus eſt,

Βαλοιμι χρενω | φυναδα μιλεσιον. Ph. 171.

Itaque dicitur Ionic. Trim. Catalec.

Ελεος ελεος γ | οδ' ερχεται. Or. 966.

Kingius ait ſe ob metrum addidiſſe το γ', ſed hoc utique verſum corrumpit, vel impurum reddit: non neceſſe erat tam religioſe ſcholiaſtem ſequi.

(ι) *Extant et alia duo apud Ariſtophanem verſuum genera, quorum ultimis ſyllabis nulla permiſſa eſt licentia præterquam in clauſula Cataletica. Horum autem utrumque ad metrum vel Choriambicum vel Ionicum exigi poteſt.* (Dawes. p. 30.) Idem ultimam in Pindari carminibus non eſſe αδιαφορον aſſerit. p. 33.

(κ) Catalec. Schol.---l. υπερκαταληκτικον. K.

(λ) Impuri ſunt,

Φυγα δε ποδι | τε χρυσοκαν | αλει. Or 1487.
Μεγαλα δε τις | δυναμις δι' αλας | ορων. 1582.

Itaque hic dicitur Proſodiacus Trim. Acatalec. Ille Antiſpaſticus Trim. Acatalec.

Trim. Catalec. (Hipponacteus.)
Εχων σε' ἐς | τε ναυσιπομπ | ον αὔραν. Ib. Ph. 1741.
Χαριν. αχαρις | ον εις ἅπας | δισδοσα Ib. 1786.
Εζουδ' ο μεν | το κεῖθεν, ὁ δε | το κεῖθεν. Ib. Or. 1422.

Trim. Acatalec. (Archilochius.)
Τα λοιπα νῦν | αχεσαθ' οἱ | α χρη παθη. Aesc. Pr. 702.
Ωμοις αρις | εριις αταλλ | ασας δερην. Eur. Or. 1492.
Συλλαζεθ' ἁμερ | ον την δ' ὁταν | σλιχη παλιν. Ib. 1194. (μ).

Trim. Hypercatalec. (Hipponacteus.)
Αρης εν οιν | ω φλογερος ιν | λεγοις Ερινν | υς. Scal.
Ο παντα παντ | ι Ξιροκραλης | ανηρ γεγων | ις. Laert. l. 4.

Tetram. Brachycatalec. (Aristophanius.)
Γιλως ποιειν | τι φρεμακον | μειγιστον ιν | βιῳ. Scal.

Trim. Catalec. (ν) (Anacreonticus, Hipponacteus.)
Τᾳ χρυσοπεπλ | ῳ Μιτρα χρυσ | ον υμνον ᾄδ | ε κωμε. Scal.
Fε μοι γενοιτ | ο παρθενος | καλη τε και | τερεινα. Ib.
Των οκλαπιν | εὑρων. σλιχον | Φοιβῳ τιθης | ε δῶρον ap. Vict.

Tetram. Acatalec. (Archilochius.)
Διξαι με κωμ | αζοντα δικ | αι, λισσομαι | σε λισσομαι Scal.

Tetram. Hypercatalec. (Anacreonticus.) (ξ)
Εμε ιειν | ει γαργαλιζ | ον στλαγχνα δᾴδ' | ιχων γαλην | ην. Ib. (ο).

SECT. V. DE TROCHAICO.

CARMEN Trochaicum ad Iambicorum leges quàm proximè accedit; admittit enim
In imparibus { Trochæum, / Tribrachyn (π). } In

(μ) Impurus est, cui in ultima sede sit Tribrachys.
Ην οιδα κἀγ | ω τινα πολιτ | ην ἡμετερον. Alex. *Scal.* p 176. f. enuntiandum ἡμετ'ρον.
Αυτιγδε οἱ | περ και μοποι | σωζουσι πολιν. Or. 918. *Scal.* p. 847.
l. γην. Ita Schol. K.
Οις μη πιλαζ | ων' αλλ' αλις | ωνες γυπτοδας. Aesc. Pr. 711. ib.
Ubi procul omni dubio legendum,---αλισγονες ποδας.
Item, Scazon, sive Choliambus, Hipponacteus.
Ανεσαθ' ἱππ | ωναξ ν | γαρ αλλ' ἑκων. Hephæst. p. 17.
Ο μεγεποι | ος εἰς σιθαδ' Ιππ | ωναξ κειται. Theoc. Scal p. 136.

(ν) *Qui frequens est comicis nostris, qualis* apud Ter. Si quippiam | remiserint, Philumenæ | dolores. *Nihil enim concinnius hoc genere carminis.* Scal.

(ξ) Anacreon *ausus est etiam excedere modum Ollo navii. Verùm neque priscis neque nobis placuit.* Ib.

(ο) Sunt et alii, dicti Iambelegi, et Dicatalecti,
τινοθουσα δωρεις | η τ' ιλαρη βολιαις. Soph. Aj. 178.
Ενανται δ' ηλθε | Πυλαδης αλιασεις. Or. 1501.
Εμοι ξυναν | σιρωτε μοιρα. Soph.
Ηρως ἱπεχ' ἱππο | τας εξιλαμπτε αστρ. Eur.

Trim. Catalec. (ρ) (Anacreonticus, Hipponacteus.)
Τᾳ χρυσοπεπλ | ῳ Μιτρα χρυσ | ον υμνον ᾄδ | ε κωμε. Scal.
Fε μοι γενοιτ | ο παρθενος | καλη τε και | τερεινα. Ib.
Των οκλαπιν | εὑρων. σλιχον | Φοιβῳ τιθης | ε δῶρον ap. Vict.

Tetram. Acatalec. (Archilochius.)
Διξαι με κωμ | αζοντα δικ | αι, λισσομαι | σε λισσομαι Scal.

Tetram. Hypercatalec. (Anacreonticus.) (ξ)
Εμε ιειν | ει γαργαλιζ | ον στλαγχνα δᾴδ' | ιχων γαλην | ην. Ib. (ο).

Sed hi sunt Asynarteti; ut Galliambici, rectius Ionici. (vid. Ionic.)

(π) Sunt qui admittunt Dactylum; ut, Grotius, quem sequitur Kingius, Hephæstionis auctoritate fretus; et Pauw, (not. in Pind. p. 199.) Sed Bentleius Dactylum in prima parte Ditrochæi non vel apud comicos patietur, (Emendat. ad Menand. p. 112.) Et Erudit. Dawes (p. 252.) ad Ar. Eq. 1308. ait, *metrum laborare, quod sedem quintam Dactylus occupet,*
Ει δ' αριστος | ταυτ' Αθηναι | οισι καθηστ' | μοι δοκω.
Itaque emendat,---οις καθηστ' αν | —
Trochaici ratio, cum primam sedem Dactylus occupat neutiquam constat,
Οις αγαθ' ην νυ | ποθεν πυκτ | ---Ar. Av. 103. l. οσ' αγαθ'---Ib. 299.---Idem p. 399. *Primam sedem Dactylus deboneſtat.*

Cùm hoc genus itaque tam pauci in universis poetarum Atticorum scriptis reperiantur; is sum ego adeo *nesutulus* (si placet Cl. de Pauw) qui scrupulum non habeam, quin ii, vel levi manu ad normam alibi servatam possint exigi; vel inter impuros numerandi sint. Nec sanè Hephæstionis autoritatem, *qua nulla gravior*, hîc magis moror, quàm *vix ninivitæ*, Terentiani, qui in paribus locis Iambum admittit,

Trochæum

In paribus { Trochæum, Tribrachyn, Spondæum, Dactylum, Anapæstum (ρ.)

Eò tamen differunt, quod sedes impares servantur intactæ; idque multo diligentiùs quam in Iambicis pares. Scal.

Trochaicum systema ferè constat ex Tetrametris Catalecticis; vel ex duobus Commatibus Dimetris Acatalecto et Catalectico.

N. Quod post sex pedes restat; *viz. pes* (σ) *et communis syllaba,* κατακλεις vocatur.

Sunt autem et alii apud antiquos. sc.

Monometer Acatalec.

Αξιναχλος Hec. 689.

Monom. Hypercatalec. sive, Penthemimer. (Pancratius.)

Φευγε λειβο | ρων. Scal.---Eur. Or. 996.
Ολιθριον ημο | λε. Hec. 640.
Πεδιον ασχατ | ιαι. Ph. 111 (τ).
Αυ δομος εοδε | σον. Or. 1570 (υ)

Dim. Brachycatalec. Ithyphallicus. (vel, Phallicus, Bacchiacus (φ.)

Βαχχε, Βαχχε | βακχε. Scal.
Τοξα τ' ευλο | γησω. Hec. 463.
Ιχνος ιφιειν | ιοιειν. Or. 1488.
Ου με παριβα | σασμα. Hec. 703.
Αν με χειρι φε | νευσι. Soph. Aj. 409.
Τιθημενα στα | ραγμοις. Eur. Hec. 655 (χ).
Οιον εργον | τελισας Or. 832 (↓).

Dim. Catalec. Hepthemimer. (Euripidius, Lecythius (ω), Glyconius.)

Ωλεναισι | ματερος. Ph. 317.
Καδμος εμολε | τανδε γαν. ib. 651.
Σφαγιον ιθετο | ματερα Or. 840 (α).

Dim. Impurus est,

Πυ δ' ὁς εμοι μι | ας Eur. Ph. 159. Or. 1515.

Dictus itaque Choriambic. sesqui, rectius Epichoriambic.

Φρενα πορσυνει | α. Or. 1448. vel Pæonic. Dim. Hypercatalec. *Schol.* potiùs Catalec.---φασιν, το ειματιον, ενιοτε μεν μακρον, ενιοτε δε βραχυ. Schol. MS:---Et sic Schol. ad Ar. Th. 897.---Sed in Atticis scriptoribus non memini productam.

(φ) Ar. A. 260. In Bacchi honorem cantari solitus;

Tres dabat Trochæos,
Bacche, Bacche, Bacche. Ter.

Vid. Suid. in V. Φαλλοι.---Dawes. p. 25. τα φαλλικα, antiquissimum carminis genus infamis licentiæ, quod usurpabant, cum, *Phallalogia* dictam, Bacchi impuriſſimam solemnitatem agitabant. *Casaubon.*

Aristoteles ait, τα Φαλλικα esse Comœdiæ sobolem; puto quia mimorum simillima. Scal. p. 41.

(χ) Rectiùs quam Ionicus, ut ap. Schol.---Idem dictum puta de sequente, ob communem syllabam.

(↓) Υπερσπα λεγων. Or. 173. dicitur Ithyphallicus. Sed rectius Antispasticus.

(ω) Ideo dictus, quia Euripidem jocosè infectatur Aristophanes (R. 1239.) hoc metro primæ parti Senarii subjungens hunc versiculum,---Λυκυθιον α | πωλεισι. K. ad Or. 727.

(α) Impuri sunt, Ημερα δ' ε | τιτυχηται. Hec. 690. Soph. Aj. 400. ob Spondæum in tertio loco.

Trochæus ergo semper in primo loco,
Pariqus Iambus ritè conlocabitur.

Cùm idem ab Iambico metro Trochæum excluserit.

Videamus autem Hephæstionem.---Το Τροχαϊκον κατα μεν τας ωρισμενας χωρας δεχεται Τροχαιον, Τριβραχυν, ΙΑΜΒΟΝ. και Δακτυλον. κατα δε τας αρτιους,---και Σπονδειον, και Ανапαιστον.---p. 18. Hæc turbata sunt, lege---Τριβραχυν και Δακτυλον· κατα δε τας αρτιους---και Ιαμβον, και Σπονδειον. Ιαμβος enim impari in sede locum non habet, sed in pari. vid. Schol. ad Ar. N. 518. 607. Arnald. p. 118. At, pace docti viri, neque hoc omninò verum est, istis versibus exceptis in Ar. N. 518. Ubi metrum non est verè Trochaicum, sed proprium, Eupolideum, κατ' εξοχην, Catalecticum, habens in secunda Syzygia, vel Ditrochæum, vel Choriambum. (vid. inf. Tetram. Catalec.)

(ρ) Addit Scaliger Proceleusmaticon; *quem neque in Iambicis, neque in Trochaicis licuisse crediderim.* Dawes. p. 328.

(σ) Qui ferè semper Trochæus; est tamen ubi Tribrachys reperiatur.

Των πολιτων | ανδρας υμιν | δημιους | αποφαινω. Hephæst.
Μη θανειν' κλο | πη δ' εξιγμαι | διαφυγουσα | πελειας. Eur. I. 1254.
Αλλα και τοδ' εξαμπαυει | πολλα δυσπ | νοι Εως. Aesc. Ag. 1664.

(τ) Al. Pæonicus, Dim. Brachycatalec.

(υ) Al. Ionic. a min. *Schol.* minus recte.

Sit.

Dim. Acatalec. (Alcmanius.) (β)
Βαρβαροις εν | ευμαρισι. Or. 1376.
Πει τραπωμαι | ποι πορευθω. Hec. 1106.
Σφιγγος αιαφε | ρας ονηδες. Ph. 1761.
Φευγων ασυ | καλλιβωλον. Or. 1388.
Τελος εχειδαι | μων βροτοισι. ib. 1580.
Καλλι ποταμος | υδατος ινα τε. Ph. 658.
Κρατα φανιεν | ολεσιθρος ib. 688.
Χλοεα δεεγμα | των κοραισι. ib. 676 (γ).
Dim. Hypercat. (Bacchilidius.)
Ας εγωμ' ο | τοξοτας Πα | ρις. Or. 1419 (δ).
Trim. Brachycatalec. (Sapphicus.)
Οι δε περς Δρο | νυς ισω μο | λοντες. Or. 1418.
Ο τεκνον τε | κριν ταλαινας | ματρος. Hec. 692 (ε).
Trim. Catalec. (Sotadicus, Archilochius.)
Ζευ πατερ, γα | μον μεν κε ε | δαισαμην. Hephæst.
Trim. Acatalec. (Archilochius.)
Ουκ Ιαμβος | αλλα σε Τρο | χαιος αρδει. Scal. (ζ).
Trim. Hypercatalec. (Sapphicus.)
Ηλθον εις δο | μους ιν' αυθ' ε | κασα σοι λεγω, Or. 1409.
Trim. Brachycatalec. (Sotadicus.)
Ουκ αλις πο | νηρας ην | προσθις αυσε | αυτον. Scal.
Ουδ' Αμειψε | αν ορατε | πλοχον εντ' ε | φ' ημιν. Hephæst.
Tetram. Catalec. (Archilochius, Epicharmius, Hipponactius.) *Tragicis Comicisque familiarissimus.*
Πα 'στιν οστις | ος πεφευγε | τυμον εκ δο | μων ξιφος. Or. 1537. purus.
Πανταχῃ ζην | ηδυ μαλλον | η θανειν τοις | σωφρουσιν. Ib. 1540.
Απιχι φασγα | τον' φιλας γαρ | δεινον ανδρα | γεν φορον. Ib. 1550.
Μετριων δ' ε | ταρσις ημιν | καταλλαξειε | σω ξιτυς. Ib. 1562.
Αλλα μετα βε | λευσομεσθα | τουτο δ' ε κα | κως λεγεις. Ib. 1557.
Ηρχες συ' ε | γω δικην δω | σων κακων ο | μα σφαλεις Eur. I. A. 384 (η).

Adonia.

Sit igitur Ionicus Dim. Catalec. (Cleomachius) vid. Ph. 217. 657. Or. 1375.
Εστεον εις α | γαν στερεαν. Or. 1569.
rectiùs Pæonicus, vel Ionicus, Dim. Hypercatalec. Or. 807. vel Choriambicus Dim. Acatalec. Or. 805.
Αιωρημα | σιν πετραν. Or. 982.
Μελος βαρβα | ρον βοα Or. 1392. Ph. 692.
rectiùs Antiſpaſtici. Dim. Catalec. ſive Pherecratii.
(β) Vid. Iambic. Dim. Acatalec.
(γ) Impuri ſunt,
Ου γαρ εμοι δε | λει συνηβαν Anac. 76. 4.
rectiùs Epichoriambic. Dim. Hypercatalec.
Οιχεσθε ε | κοσα βοτρυν. Eur. Ph. 240.
rectiùs Antiſpaſticus. Or. 307. vel Ionicus impurus. Ph. 1081.
Σκοπων εσε | ων τ' εμπλησθω. Hec. 1073.
Antiſpaſticus.---vel Dactylicus Hepthemim.---ων, Synizeſis.
Ον δ' εχω δοα | μεν κε οιδα Anac. 24. 4.
Dicitur Trochaicus---Pauw, in pref.---ſed Id. in pref. ad Pind.---*Ditrochæus proprie dictus non copulatur cum Epitrito quarto*: Antiſpaſticus eſt Dim. Acatalec. *ex duobus integris Antiſpaſtis: Ditrochæus enim eſt Antiſpaſtus bonus.* Nequaquam. (vid. Dawes p. 38.) Antiſpaſticus ſanè verſus eſt, ſed impurus, κατ' αντιπαθειαν dictus (vid. Antiſpaſtic.)
Τας απτου | γενσας δεμνα. Ph. 341.
Πεσγαμων Α | πολλωνιων. Or. 1397.
Steſichorei, vel Antiſpaſtici κατ' αντιπαθειαν.
Πολιον αιτερ' | αμπλακιτος Or. 1382.
rectiùs Pæonicus, vel Ionicus Dim. Hypercatalec.
(δ) Impurus eſt,
Γας τε πατρω | ας α-ελε | σιν. Hec. 946.
Aſynartetus. Ex Dactylico Penthemim. et Iambica baſi. Or. 1416.
(ε) Λευσσων δ' εμβα | λλεσα στηχων | στερνοις. Or. 1485.
Trochaicus; vel Aſynartetus, ex Ithyphallico, et Anapæſtica baſi. *Schol.* Rectè, ſi illud quod deeſt Omn. Vet. Edd. non corrupiſſet verſum. Antiſpaſticus nunc. Conf. Hec. 929. 1074. Or. 166.
Εστησαι | κατθανειν κατ' | εμου Or. 1480.
Steſichoreus, vel Aſynarteus, ex Ithyphallico, et Iambica baſi.
Μηχαρ ειζο | μαι γαμων δυο | εροιν. Aeſc. Supp. 399. Pauw.
Rectiùs Epichoriambicus Trim. Catalec.
(ζ) Impurus. Steſichoreus.
Οθεν εσις το | τε πλεκτον | αελιν. Or. 1004.
(η) Ita Dawes p. 341. Quippe vulgo, δωσω, peccat adverſus commatum Trochaicorum rationem, quam poetæ Tragici inviolatam ſervabant: quæ ſcilicet exigebat,
---Finìs ut quarti pedis
Nominis verbive ſint | comma primum claudere.
Ter.

peccat

Ἀδικια γ' ω | θεοῖ. Μυκηναις | μη 'πθαδ' αναξα | λων θυος. Ph. 621 (3). Tetram. Acatalec. (Archilochius, Anacreonticus, Hipponacteus.) Κλ.

peccat ergò ille Archilochius a Scaligero citatus,

Δυστυχουσιν | οι σοφοι πο | νηντες' ουτυ | χῆς κακοί.

Quibuſdam verò aliis (quos Barneſius, et alii vel tranſilierunt, vel miſerè exagitarunt) hoc malo laborantibus, medicam me manum lubet adhibere. Et ſiquid audacius ex conjecturâ ſolâ attulero, intra veniæ ſpem me peccaturum confido.

Και γαρ ουδ' | τις λιαν γ' ε | μοι---Eur. I. A. 1385.

l. τις λιαν γε | μοι---(ſic τισδε | μοι, Aeſc. Ag. 1671.)

Τον τε τησ θε | ας παιδ', ω τεκ | νον γ' ὦ δευρ' ε | λαυθες. Ib. 1339.

Obſ. etiam in ſecundâ ſede, et tertiâ, Epitritum quartum, pro Ditrochæo, vel Epitrito ſecundo,

l. Τον τε παιδα | τησ θεας, τε-κνον, | ὦ γε δευρ' ε | ---

vel, Τον τε τησ θε | ας, τε-κνον, παιδ' | ὦγε—

Προς γενεια | δος, προς δεξι | ας σης προς τε | κνεσ. Ib. 909.

l. Προς γε νειαι | δος τε, σης τε | δεξιας, | προς κνεσος.

Quod ſi liceat diphthongum ει corripere; vel σης ſit Synizeſis,

Προς γε-νειαδος, | δεξιας προς | σης τε, προς τε | κ---

vel, Δεξιας προς | σης, γε-νειαδος | σης τε, προς τε | κ.

Τι το δικαιον | τω γ' ἀρ' ε | χοιμεν αντακ | ουειν; Ib. 1391.

τῶτο γ' ἀρ' ε | ---Canter, Barn.---nondum ſatisfacit;

l. τωτο γ' ἀρ' ὦν | εχοιμεν αντακ | ου---

vel, τῶτ' εχοιμεν | ἀρα γ' αντακ | ου---

Τι δε φευγεις τεκ | νον; Τον Αχιλλε | α τον ἐδον αισχ | υνομαι Ib. 1341.

Ubi nihil aliud Barneſius, quàm quod ultima in Αχιλλεα debeat eſſe longa: pro certo: ſed et habes Anapæſtum in loco primo; Dactylum in tertio, et quinto; nec ſeparatur Comma, ſecundum metri rationem.

l. Τι δε τε-κνον φευγ | εις; Τον Αχιλεα | τον ἐσιδων αισχ | υνομαι.

Μαθητεις σαυ | τῷ. Τα τε θε | α μαθων χρης | ηια. Ion. 532.

l.——— | τῷ: τα τε θεα | σμαθων χρης | ---

Ωδε παμπη | δην δε πας λα | ος---Aeſc. Per. 731.

l.——— ——δην δε λαος | πας---ſic, αυ | παν---υ 733.

Στειχετε δ' οι γε | ροντες προς δο | μους πατρω· | νυς τασδε. Ag. 1666.

Verſus bis (atque iterum bis) *peccat, nam in loco tertio, et in loco ſeptimo ſtant duo Spondei* P.---In primo etiam Dactylus nec ritè ſeparantur commata.---Stanleius τασδε *delet, quo nihil infelicius. Lege,*

Στειχετε γερων | τες δε προς δο | μους πατρω· | νυς τενες.

Vel σφεις. *Sume, quod malis.* P.---Neutrum probo, non modò propter Doricum, ſed ob pravam commatum diſpoſitionem. Itaque pro τασδε, magis neceſſarium ηδη lubet ponere; et initium ex MS. ſumere,

Στειχειθ' οι γε | ροντες ηδη | προς δομους πα | τρωμενης

Σωφρονος γνω | μης δ' αμαρτη | τον κρατυντα | ---Ib. 1673.

——————μης δ' αμαρτειν | τον κρατυντα | δυσφορον Stanl.

——— ——— | μης δ' αμαρτειν | τῷ κρατυντι δυσφορον Pauw.

Fortaſſe rectiùs. Sed omn. vet. edd. habent κρατυντα, et MS.

Σ. γ δ' ου αμαρτειν εις τον κρατυντα.

Hæc tamen incerta ſunt. Me igitur et meum *Fortè* conferre, Quid vetat?

Σωφρονος γνω | μης δ' ἀρ' ε:' εις | τον κρατυντ' | α | μαρτανειν.

Eſt certè abhorrere a rectâ mente in imperantem.

Notandum verò quòd *Præpoſitiones, vel* α *in compoſitione, etiamſi verborum initio adhæreant, tanquam ſingulæ voces haberi poſſint.* Dawes. p. 18. ut,

Ταυτα μοι δε | πλη μεριμν' α | φραστος ειν | αι φρενι Aeſc. Perſ. 165.

Sic *l.* Ουδε γαμος τιν' | ειχε τον προ | φασιν ἡ: | μ' εκουσιο' εκ δομων. Eur. I. A. 884.

Sed, ob Anapæſtum in quinto loco, legendum,

—ειχε προφασιν | ἡ μ' εκουσιον | ---vid. inf. I. A. 336. 324.

Attamen ſtet,

Ει δοκει. σ'ειχ | ομην. | Ω γεν | ναιον ειρη | κως. Soph. Phil. 1442.

Ubi Pauſa, vel prius Comma ſit Dim. Brachycatalec.

e

Κλῦθί μευ ϝοϝ | ϝοντος ευι | θερε χρυσε | πτπλι κυρι. Anac. 115.
Πως μελει μοι | τυ κα·λυ· τα | κᾶλ' ιχνσιν | ει καπτοσ. Scal.

Tetram. Hypercatalec. (Anacreontius.)
Συν γιλωτι | συν τ' ἐρωτι | γηρας ολεσον | αξον αντε | χωρ. Ib.

Pentam.

---

catalec. pro communi Acatalecto, ob diverſitatem locutorum.

Corrigendi obiter,

Τις δητ' ιν συ | λαισι θορυβος | ---Eur. I. A. 317.
l. Τις ἀρα γ' ιν συ | ---vel, Τις γαρ ιν συ | ---
Πολεως' ως αρ | χων αυτρ πας | ---Ib. 379. l. Πολιος'---
Αποτρεπω τ' α | λαθις. Ουτοι | καταιτω λι | αν σ' ιγω. Ib. 336.

Ubi in quinto loco Iambus. Nihil feliciùs Barneſius, qui pro Iambo dat Spondeum.

--- | λαθις. Ουτοι | κάταιτω λι | ---
vel--- | λαθις. Ου κατ | αιτησω λι | ---B.
l.--- | λαθις. Ου κατ | αιτησω λι | αν σ' ιγώ.
---- | ἰδια πρασσων ‖---Ib. 1363.---l.--- | ἰδια πρασσων ‖
---‖ μυριον ὁ | ρᾶς ϝαις. Ib. 1394.---l.---‖μυριον γ' ὁ | ---vel ‖ μυριον ϝσο | ϝᾶν ϝαϝ.
Βαϊζαραν Ελλ | ηνας ειπος | αρχεῖν· Αλλ' ν | βαϊζαιως. Ib. 1400. Grotius legit, | αρχων. ---Dor.--- Sed non neceſſe.
l.---Ελλ | ηνας αρχεῖν | ειπες· Αλλ' ν | ---
Εα. τινος δ' ι | ---Ion. 540.---ια. Synizeſis. (ut aliquando Ιω, μετασυλλαϐων. Dawes. p. 32.)
Παις. ἦ σοι γε | ---Ib. 559.---l. Παις ὁ σοι γε | ---Scal.
---‖ὁ ποτμος ϝ' ἐξιν | μη, τεκνον. Ib. 554.
l. ‖ ὁ πο·τμος ἐξιν | ρι σι, τε·κνον. vid. v. 1254.
vel ‖ σι τε·κνον ἐξιν | ρην ὁ πο·τμος.
vel ‖ σ' ὁ πο·τμος ἐξιν | ρην, τεκνον.

Priorem in ποτμος eſt videre correptam, Aeſc. Pr. 198. Orph. Argon. 1288.

ἐξιμι πατι | ρα δ' ι γε μοι δοι ‖ Phi628. Barn.
l. Ειμι' τον δ' ι | πατερα μοι δοι ‖ K. Vale. B.
---‖ καλα μηχα | νηματα. Eur. Herc. f. 855.

Poeta nuſquam alibi, quod ſcio, priorem in καλος producit;

l. --- ‖ καλα τα μηχα | ---vel, cum Scaligero, ‖ Καιτὰ μηχα | νηματα.
Δειν' ὁι' μυκα | ται---Ib. 870.---l. Δεινά'--Cant.
Διατιναξαν | τος δ' ἅμα πεν | θεως αλλ' ἐξαν | ισατε. Bacch. 606.
——— | τοις το Πενθεως | δωμ' Αλλ' ἐξαν | ---Canter.

Haud malè; inquit Barneſius.---Imò, peſſimè; niſi quod ipſe, *ut verſus ſibi conſtet*,

Δ διναξαν | ἴσ δ' ω' Πενθε | ως' αλλ' ἐξαν | --
Quiſnam enim hanc Trochaicum agnoſcet? quo, pro uno Spondeo duos dedit?--Inſanabilis quidem mihi videtur, dummodo in iſto loco ſtet το Αλλα· quod neceſſe eſt demere, vel, ſalvo ſenſu, in aliam conjunctionem mutare.---f.

Διαϊναξαν | ἴσ το Πενθεως | δω' Ατερ ἐξαν | ισατε.
---‖Ωσπερ θηλει | ας πελας. Aeſc. Ag. 1680.--- l. ωσε---Cant. P.
Μη προτιμα | σης ματαιων | των δ' ὑλαγμα | των---
Και συ θησο | μεν κρατυντε | τωνδε δωμα | των---Ib.

Cl. Stanleius ex ſcholiaſte.

---των δ' υλαγματων· Εγω
Και συ θησο | μεν κρατυντε | τωνδε δωμα | των καλως.

Canter.--- | των· Εγω
Και συ παντ' αν | θησομεν κρα | τυντε τωνδε | δωματων.

Cui aſſentitur Pauw. Videtur autem, ut ſuprà, nec Dactylum in prima parte Ditrochæi; nec hic ſolitam commatum rationem curare. Lectionem igitur Stanleii præfero.---Mallem tamen,---των· Εγω.

Και συ τωνδε | δωματων αν | τασε κρατυντε θησομεν,
vel, Και συ θησομεν | αν κρατυντε | παντα τῶνδε | δωματων.

Quidni verò ſtent Trimetri Hypercatalecti? modò, ut plenior ſit ſenſus, hunc legamus,

Τα δ' ἀρα θησομεν | αν κρατυντε | τωνδε δω· | μα | των.
vel Παντα θησομεν | αν---

Poetæ haud rarò ad finem fabulæ metrum variant.

(3.) Impuri ſunt, quibus eſt in loco ſeptimo Spondeus, ut,

Μη προτιμα | δητ' εμε χρη | τῷ σχοτω δι | καζεσθαι. Heph. 19. 89.

Item, Trochaici Eupolidei; ubi Spondeum promiſcuè videas; et Iambum in loco quarto: quales ſunt, Ar. N. 518, &c.

Ω θεωμα | τα καλλια | προς γ' ἡμας ε | λευθερων.

Item,

Pentam. Catalec. (Callimachius.)
Ἐρχεται πω | λυς μεν Αργαι | ον δ' ιατμηξ | ας απ' οιτη | ξας χθω. Hephæſt. p. 19 (ι).

SECT. VI. DE IONICO A MAJORE(κ).

CARMEN Ionicum ex ſolis Ionicis rariſſimè conſtat (λ); ſed Trochaicas Dipodias ſibi adjungit; nullis ſedibus ſervatis (μ).

Monom. Hypercatalec. ſive Penthemimer.
Πτωσσουσι μυ | χων. Eur. Hec. 1064 (ν).

Dim. Brachycatalec. (Hipponactius.)
Και σωφρονα | πωλοις. Ph. 184 (ξ).
Διρυα προλι | πουσα. Ib. 247.

Dim. Catalec. ſive Hephthemimer.
Η Παλλαδος | ιν πολει. Hec. 464 (ο).

Dim.

Item, quorum in imparibus locis eſt Dactylus. In quo ferè ſolo, ab amico, rei metricæ peritiſſimo, diſſenſi. Quippe, præter ea, quæ ſupra dixi, duo verſus ab eodem citati, (ad Or. 727) ad rem probandam nilquidquam faciunt,

Και συ μητερ | ω δημιτας σοι ‖ ---Eur. Ph. 625.
Ω δυγατηρ, ἡ | κεις επ' αλσεσι ‖ ---Iph. A. 688.

In hoc miranda ſanè eſt ejus incuria. Procul omni dubio legendum eſt ac dimetiendum,

Ω δυ | γατερ, ἡ | κεις επ' | αλσεσι | ---

Et in illo, vel, legas, cum Grotio,--- | Ο δημις σοι ‖ ---vel--- | δημιτον ε σοι ‖ ---vel abſque τῷ σοι --- | Ου δημιτον ‖ ---

Quin ad alios idem refert;

Sc. Ου πριν αν δ' ελθ | ω Δαναοις α ‖ ταχι--- I. A. 324.
Συμφοραν τ' ε | μην. Πηλεδην τε ‖ Or. 1566.

Annon verò propriis nominibus eadem eſt licentia permiſſa in Trochaicis, quæ in Iambicis? (vid. ſup.) In hoc, raptim enuncietur Π'λεδην, vel Πη λ'δην.--In illo Δαν'οισι vel ſit αοι Synizeſis. Malim tamen---ω Δαν'οισιν | ταχυ---

Hujuſcemodi ad manum ſunt et alia exempla,--
Χιλιων αρ | χων, Πρ'αμε τε ‖ --Iph. A. 354.
--- ‖ Μυρμιδ'ονων τ | σοι ταχυν. Ib. 1353.

Et præter hæc, cum ſequentibus, vix unum in omnibus Tragicorum ſcriptis, reperire queas.

Εις θορυβον ε | γω τοι κἀγὼ ‖ πλυθεν εις τη | ν ξυν. I. A. 1349.
l.--- | γω' και αυτος ‖ πλθον---
vel | γὰ δε κἀγὼ ‖ ---
--- ‖ Αρσενας ως φο | νω φονον. I. T. 1223.
l. raptim αρσ'νας, vel αρ ρας, vel αρενας. (Αρην. Lex.)
--- ‖ Πενθομενος γε | τῷ θεῷ Ion. 560.
l. σενθ'μενος, vel σενθομ'νος, vel σιθομενος Soph. Ph. 1255.
Ως τι δη φιν | γεις νυν σαυτε ‖ ib. 525.
l. --- | γεις μη σαυτε ‖ —
Αντετιναξ' ελ | θων---Ba. 623.
l. Αντετιναξ' ελθων---Ita vet. Codd.

De his olim fortaſſe in ſuis locis.

(ι) Sunt et alii, Dicatalec. (Eur. Or. 995. Soph. Oed. T. 1231.) Et Procatalecti, Sapphici, ex Dimetris Catalec. et Acatalec. Sed hi ſunt inter Aſynarteta potiùs dinumerandi.

(κ) Ionicum metrum quidam a genere hominum vocabulum accepiſſe exiſtimarunt, quod in Rhythmo et ſatis prolixum et ſatis molle, ſicut ejuſdem gentis homines aſſeverantur. Victorin.

(λ) Pedibus in duas breves, ubi nulla mora eſt, perquam incommodè definentibus. K.

(μ) Quoniam Trochaicæ Dipodiæ eandem temporis proportionem ſervant, et etiam a longa ordiuntur.

Pæon etiam *ſecundus*, ait Kingius, *in primo pede ſtare poteſt; eſt enim prima ſyllaba ſemper communis.*--- Malim autem dicere; Ionicus a majore haud rarò admittit Pæona ſecundum in primo pede, ob Emphaſin, quæ prima cujuſcunque versûs ſyllaba quodammodo requirat, et quæ eandem exinde quaſi communem reddat; ſed an tales inter puros Ionicos numerandi ſint, ſanè ambigo; quippe in quamplurimis verſibus hæc licentia cum Pæonicis eos adeò confunderet, ut agnitu eſſent difficillimi.

(ν) Vel ſit Anapæſtica Baſis.

(ξ) Notandum eſt hos dici Ionicos μιξολυδιε, non quòd unum Ionicum et dimidiam partem alterius contineant, ſed quod in his *Arſis* et *Theſis* non in æqualitatis ſed in dupli ratione conſtent: (ut in eo quod apud Muſicos dicitur *triplex tempus.*) Magis Rhythmis igitur quàm Metris proximi ſunt.

Πρεσβυτις δ' Ο | ρεσας Or. 1450. rectius Ionicus, quàm Iambicus Penthemimer contra,

Διαπυον ο | μυχα Hec. 654. rectius Iambic. Penthem. vel Pæonicus Dim. Brachycatalec. quàm Ionicus.

(ο) Εν τουτω ἡ πρωτη αδιαφορος. Η δε καλλιλλεις Τροχαϊκη. Sch. ad Hephæſt.---ſic,

Αν' αυχα | νεις δασσεις Soph. Aj. 1226.

Cujuſmodi Teleſilla uſa eſt cum Cæſurâ Scal.--- Vid. etiam Ar. Av. 1730. et Dawes p. 305. Qui hujuſmodi verſibus aliam adhibet menſuram, minimè probandam,

Sc.

Dim. Acatalec.

Δαφνα δ' ει | χις προσιχει. Hec. 457 (γ).

Dim. Hypercatalec.

Νυν δ' ετος α | ναται σλυγι | ῥῳ. Soph. Aj. 1232.

Sc. Των | πλιδα | των θρονων---Acatalec.

Τοι | φδ' υμι | ναιω. Catalec.

Rectiùs autem fortaſſe monet, quòd etiam in hujuſmodi ſyſtematibus, nulla ſit permiſſa licentia ultimis ſyllabis, præterquam in clauſula Catalectica.

Ουτε γαρ ο | των Κρισαν. Soph. El. 181. Ita ſch. Pæone primo pro Ionico. Mallem verò Iambicum Dim. Brachycatalec. ſic,

Ιδας ορος | ιερον. Eur. Or. 1389. vel ſit Ionicus Dim. Brachycatalec. Ex Ionico et Choreo pro Trochæo.

Παιναν κατ | ανασθη. Eur. Ph. 217. *Sit Doricum a correptum,* (hic verò ſatis idonea deſideratur autoritas) *et Ditrochæus ritè pro Ionico,* ut vult Kingius; ſequens tamen Bacchius verſum mihi videtur reddere omninò impurum; imò, minimè ferendum. Rectè igitur Cl. Valc. in loc.---Antiſpaſticus Dim. Catalec. (vid. Antiſp.)

Πολεως αφα | νισσεις. Ib. 1058. Sit ως Synizeſis; impurus tamen, et impurior ob Amphibrachyn pro Cretico. Malim igitur Pæonicum Dim. Acatalec. et in Antiſtrophe Creticum pro Pæone.---Quidam fortaſſe αφα | νισσεις.--- Sed non ita Attici.

(ϖ) Παρθενοισι | Θηβαιαισι. Eur. Ph. 669.

Γαιαν α τιν | συλλιοις. Antiſtr.

Ubi Kingius vult -λιοις---eſſe Trochæum.---Nequaquam. Si enim fieri poſſit, ut -λι- producatur, vix eſt ultima in his communis.---In MSS Bodl. συλλοισι. Si vis Ditrochæum, l. qu. per Craſin συλλι-οισι. Si Epitritum quartum συλλιοισι, vel συλλιησι, ut ap. Barn.---Unde fit Antiſpaſticus. (Hec. 1029. 1075.) vid. not. ad Antiſpaſt. Dim. Acatalec.

Ηϊσσιν | αρματευσας. Or. 997. rectius Iambic. Hepthemim.---Contra,

Δι' αιματος | ν προλειπει. Ib. 815. rectiùs quam Iambic. Hephthemim. ſic enim Hephæſt.

Δεδυκα μεν | δ σιλαια.

Τον δ' εν Δανα | ϊδων πολεν. Ib. 1255. ſic]

Τλαμων τι γαρ | εδει μ' ὁρᾶν. Soph. Oed. T. 1355.

Vel Antiſpaſtic. Dim. Catalec. *Schol.*---Sed uterque diſplicet, ſunt Ionici κατ' αντισπαθειαν, ſive Epionici,

Καδμος ημο | λε ταυδε γαν. Eur. Ph. 651. rectiùs Trochaicus Hephthemim. vel ſit Ionicus Dim. Catalec. ſecundâ Ionici ſolutâ.

Ιω Νεμε | σις και Διος Ib. 189. ſic,

Αιαν σκοτι | α κευπτεται Ib. 348.

Kingius ait, (ad Hec. 444)---α κρυπτεται *legitimum eſſe Ionicum, cum ultima ſyllaba ſit communis.* In Dimetris verò hoc minimo concedendum puto. Sint igitur Epionici. vid. inf.

Οιναρθας ι | ππα βατρυ. Ib. 240. vel Trochaicus. *Schol.*

Neutrum probo. Sit Antiſpaſticus, (ex Epitritis primo et ſecundo. (Hec. 929.) vel potius Epichoriambicus. (Hec. 948.)

Ιαχατ' αν ο | μειος ετα. Ib. 1057.

Ορμασασ' επ' | ιχνιον εβαν. Antiſtr.

potius Antiſpaſticus impurus. vid. v. 330. et Or. 326.

Θυηκης λογχο | φορον ετοπλον Hec. 1093.---miſerrimè Barneſius.---Ex MS. Kingius emendavit, εξ Επιτριτε δ', και Ιωνικε. Itaque legit ευοπλον, primâ Ionici ſoluta. Quòd ſi ετοπλον legas, fit *ex Epitrito et Ditrochæo,* prima Ditrochæi ſolutâ. Dicendus verò Antiſpaſticus. vid. Ph. 307. Anac. 24. 6. P.

Εν δαιδαλε | αις ποικιλλασ'. Hec. 468.

Ob Diſpondeum octaſemum, inter puros minimè numerandus. Potiùs Hypercatalectus eſt, ex Ionico, Moloſſo, (i. e. brevibus Ionici contractis) et ſyllaba. Scholio autem rejecto, (rejiciendum enim puto) lubenter legerem,

Εν δαιδαλε | αισι ποικι-

λλασ' ανθο κρο | κοισι πηναις.

Et in Antiſtrophe.

Αργωος' ι | γω δε ξεσ-

Τασ' εν χθονι | δη κικλημαι.

Qui tantum non ſunt puri Ionici.

Ελκεσ μαχρο | τον ζωαν. Ph. 1561. ſic,

Τις τον νδρι | αν υμιν. Hephæſt.

Dicitur Cleomachius. notandum eſt verò, ut monet Kingius, (ad Hec. 444.) ex Hephæſtione Moloſſum rariſſimè Ionicum ingredi, idque ſolum, επι των αρτιων χωρων, *in paribus locis, quod ideò factum, ne quinque vel quatuor longæ ſimul venirent, et maximam αριθμιαν pateretur*

In ſcenam miſſus tanto cum pondere verſus.
Hor. A. P. 260.

Κλεοβουλ᾽ ἐγὼ | φαιτι φαιδι | μαν Pind. (ω)
Trim. Brachycatalec. (Praxilleus.)
Ουδ᾽ας θαλα | τα σθενεων α | πᾶς. Scal. purus.
Οικτραν βιο | τον ἔχεσαν | οἰκους. Eur. Hec. 455 (σ).
Πλευρης μεν ε | φαινετ᾽ ἀ σι | λεια. Hephæſt.
Trim. Catalec.
Αιει κατι | χων αιηξι | μεν ξιφος. Eur. Ph. 343 (τ).
Πολλοι μεν α | ποιας θεραι | κοντες τοι. Scal.
Trim. Acatalec. (Æolicus.)
Κρησσαι τυ πο | θ᾽ ἁδ᾽ ιμμιλι | ας πολισσιν
Ωρχουνθ᾽ ἁγνα | Αιας αμφ᾽ ιρο | ντα βωμον. Hephæſt.
Τοι βωλ᾽ ετιε᾽ | ν γαρ Αρχα | δεσσι λωβα. Ib. Arn. (υ).
Trim. Hypercatalec.
Ματις τεκε | νον χαιρε μο | λον Καλλιο | πη.

Scal.
Tetram Brachycatalec. (Sotadeus.)
Ο σκληρος α | νης σκαιᾶ τυ | χι δυσμαχος | ανηρ Ib.
Ηρ᾽ ποτε | φασιν Δια | τον τιτιαι | ξαυτον. Hephæſt.
Tetram. Catalec.
Παι φραζεο | πως δωρα βι | ᾳ Ζευς εδι | δω λαβρα. Scal. (ϗ)
Tetram. Acatalec. (Sapphicus, Ionicus.)
Ζημια μο | ρος των αχα | λινων στομα | των αχερδης. Ib.

Hi ſunt puri, ſive legitimi Ionici. Impuri verò tot ſibi vendicant licentias, ut hos omnes admittant pedes.

Anapæſtum et Pyrrichium, ſoluta prima (χ).
Dactylum et Pyrrichium, ſoluta ſecunda (ψ).

(ρ) Minus puri ſunt,
Συν Δηλια | σιν τε κυρατ | σιν Hec. 460.
Μοσχος αδα | μασεν σισυρια. Ph. 653. rectiùs Trochaicus Dim. Acatalec.
Πε σεττ᾽ κι | οχυτοι Διος | π Soph. El. 825. Εκκλιτος. Schol.

Epichoriambic Dim. Acatalec. (ſecunda Epitriti ſoluta.) Eur. Or. 838. Ph. 1367. Vel ſit Glyconius. Hec. 307.

(σ) Αλκην Αρε | α τε τον μα | λερον. Soph. Oed. T. 199.

In ſecunda ſede, Pæon tertius. *Schol.*---rectius, ut opinor, Ditrochæus: Nam in accuſativis Atticis α longum eſt, ut in Ετεοκλεᾶ. Eur. Ph. 1268.

Ω καταρχ | τοι σοι και μα | φυγα Hec. 1065. Vel Antiſpaſticus.--Ex Pæone primo, &c. Schol. Sed penultima in καρατος, ideoque in καταρατος producitur; vid. Soph. An. 984. Oed. T. 1365. Crit. Vann. p. 390.---Sit igitur Choriambic. (Ph. 195.) vel potius, Anapæſticus Dim. Acatalec

Τυφλα σοδος | εξαγαγες | ως φως. Eur. Ph. 1566.
Οποτε τας | χρυσεας αμε | αρους. Ib. Or. 810. Χρυσεας ιρᾶς, *Ionicum πεντασυλλαβον, ſoluta prima longa.* King. ex Scholiaſte ---malè, prima enim in χρυσεας eſt *longa*. In σεας igitur Synizeſis; ſic,
Αλυσιοι | χρυσεας σιρο | μιναι. υ. 983. Epionicus.
(τ) Βαλλοιμι χρο | νω φυγαδα | μιλαν. Ph. 171.

Βαλλοιμι. Vet Edd.---ut metro ſatisfaceret, Βαλοιμι dedit Kingius: Sed rectè Cl. Heath, in loc. *Metrum non ſoſtulavit*, quippe βαλλοιμι puriorem reddit Ionicum; quem ſanè mallem quam Iambicum.---At βαλοιμι potius dabit Pæonicum.

Δια το τας | Ορτυγο | τον αμμα. Or. 1393. Epionicus, vel ſit Aſynartetus ex Trochaic. Penthem. et baſi; vel ex Trochaica baſi, et Iambic. Penthem. υ. 995.

Λειπε δονα | κος ω φιλα | ταυνει μοι υ. 146.

Non neceſſe eſt legere in Scholiis Κατα λειψοι, ut vult Kingius; quippe ultima μοι ſi non ſit communis ſyllaba eſt brevis ſequente vocali; nec Moloſſus Cretico in Antiſtrophe reſponderet: ſed, in his ut Ditrochæus quodammodo ισχε νος eſt Ionico, ſic Antibacchio Creticus Recte igitur Schol. Trim. Catalec. ſed eſt Epionicus, propter Dijambum. ſic,

Και τοι γινε | α τιμιος | ω ναι ναι. Soph. An. 960.

Dicitur καταλειψικος. Schol.---Sed mallem ω ναι ναι Antibacchium ob communem ſyllabam, quam Moloſſum.—Vel ſit Anapæſticus Dim. Hypercatalec.

Ζευ ος εφο | ρᾳς παντα και | κρατυνεις. El. 176. Epionicus, vel potius Trochaicus Trim. Brachycatalec.

(υ) Impuri. Or. 1375. 186. 808. 1252, vel ſit Iambic. Trim. Catalec. 1260. rectiùs Pæonicus, idem υ. 1357. et Ph. 367. vel Epionicus.

(φ) Εν Ολυμπι | αδι νικων | Ιλα φερε | τω χαρων. Pind. Ol. 10. 21. Schol.

Sed Ionici contrarii ita non ſolent necti. Sit igitur Aſynartetus. P.

(χ) — | τα στιλασγον ε | ---Or. 1252.
(ψ) Καδμος εμολε | ---Ph. 651.

Dim. Acatalec.

Δαρια δ' ιι | ξυς προσισχι. Hec. 457 (v).

Dim. Hypercatalec.

Νυν δ' υτος α | ρεται σλυγε | ρῷ. Soph. Aj. 1232.

Sc. Των | πλιδα | των δρομων---Acatalec.

Τοι | φδ' υμι | ναιν. Catalec.

Rectiùs autem fortaſſe monet, quòd etiam in hujuſmodi ſyſtematibus, nulla ſit permiſſa licentia ultimis ſyllabis, præterquam in clauſula Catalectica.

Ουτι γαρ ο | των Κεισαν. Soph. El. 181. Ita ſch. Pæone primo pro Ionico. Mallem verò Iambicum Dim. Brachycatalec. ſic,

Ιδ'αι ορος | ιδρυ. Eur. Or. 1389. vel ſit Ionicus Dim. Brachycatalec. Ex Ionico et Choreo pro Trochæo.

Παρνασσ κατ | νασθη. Eur. Ph. 217. *Sit Doricum a correptum,* (hic verò ſatis idonea deſideratur autoritas) *et Ditrochæus ritè pro Ionico,* ut vult Kingius; ſequens tamen Bacchius verſum mihi videtur reddere omninò impurum; imò, minimè ferendum: Rectè igitur Cl. Valc. in loc.---Antiſpaſticus Dim. Catalec. (vid. Antiſp.)

Πολιως αφα | νισσων. Ib. 1058. Sit ως Synizeſis; impurus tamen, et impurior ob Amphibrachyn pro Cretico. Malim igitur Pæonicum Dim. Acatalec. et in Antiſtrophe Creticum pro Pæone.---Quidam fortaſſe αφα | νισσων.---Sed non ita Attici.

(π) Παρθενοισι | Θηβαιαισι. Eur. Ph. 669.

Γαιαν ἀ την | ευπλοιοις. Antiſtr.

Ubi Kingius vult -λοιοις---eſſe Trochæum.---Nequaquam. Si enim fieri poſſit, ut -λι- producatur, vix eſt ultima in his communis.---In MSS Bodl. ευπλοισι. Si vis Ditrochæum, l. qu. per Craſin ευπλι-αισι. Si Epitritum quartum ευπλοισι, vel ευπλοησι, ut ap. Barn.---Unde ſit Antiſpaſticus. (Hec. 1029. 1075.) vid. not. ad Antiſpaſt. Dim. Acatalec.

Ηϊοσιν | αρματευσας. Or. 997. rectius Iambic. Hepthemim.---Contra,

Δι' αἱματος | ν προλειπων. Ib. 815. rectiùs quam Iambic. Hephthemim. ſic enim Hephæſt.

Δεδυκα μεν | ἀ σιλαια.

Τον δ' εν Δαναε | ἰδων πολιν. Ib. 1255. ſic]

Τλαμων τι γαρ | ιδοι μ' ἐρᾶν. Soph. Oed. T. 1355.

Vel Antiſpaſtic. Dim. Catalec. *Schol.*---Sed uterque diſplicet, ſunt Ionici κατ' αντιπαθειαν, ſive Epionici,

Καδμος εμε | λε ταιδε γαν. Eur. Ph. 651.

rectiùs Trochaicus Hephthemim. vel ſit Ionicus Dim. Catalec. ſecundâ Ionici ſolutâ.

Ιω Νεμε | σις και Διος Ib. 189. ſic,

Αιεν σκοτι | α κουπτεται Ib. 348.

Kingius ait, (ad Hec. 444)---κ κρυπτεται *legitimum eſſe Ionicum, cum ultima ſyllaba ſit communis.* In Dimetris verò hoc minimè concedendum puto. Sint igitur Epionici. vid. inf.

Οιναρθας ι | ασσα βοτρυν. Ib. 240. vel Trochaicus. *Schol.*

Neutrum probo. Sit Antiſpaſticus, (ex Epitritis primo et ſecundo. (Hec. 929.) vel potius Epichoriambicus. (Hec. 948.)

Ιαχατ' αν ο | μοιος οτε. Ib. 1057.

Ορμασασ' επ' | εργον εθεν. Antiſtr.

potius Antiſpaſticus impurus. vid. v. 330. et Or. 326.

Θοινης λαγγο | φορον ενοπλον Hec. 1093.---miſerrimè Barneſius.---Ex MS. Kingius emendavit, εξ Επιτριτε δ', και Ιωνικε. Itaque legit ενοπλον, primâ Ionici ſoluta. Quòd ſi ενοπλον legas, ſit *ex Epitrito et Ditrochæo,* prima Ditrochæi ſolutâ. Dicendus verò Antiſpaſticus. vid. Ph. 307. Anac. 24. 6. P.

Εν δαιδαλε | αις ποικιλλασ'. Hec. 468.

Ob Diſpondeum octaſemum, inter puros minimè numerandus. Potiùs Hypercatalectus eſt, ex Ionico, Moloſſo, (i. e. brevibus Ionici contractis) et ſyllaba. Scholio autem rejecto, (rejiciendum enim puto) lubenter legerem,

Εν δαιδαλε | αισι ποικι-

λασ' ανθο κρο | κοισι πωγαις.

Et in Antiſtrophe.

Αργυφος' ι | γω δε ξενις.

Τα δ' εν χθονι | δη κικλημαι.

Qui tantum non ſunt puri Ionici.

Ελκεις μακρο | των ζωαν. Ph. 1561. ſic,

Τις την νδρι | αν υμων. Hephæſt.

Dicitur Cleomachius. notandum eſt verò, ut monet Kingius, (ad Hec. 444.) ex Hephæſtione Moloſſum rariſſimè Ionicum ingredi, idque ſolum, *ετι των αρτιων χωρων, in paribus locis, quod idèo factum, ne quinque vel quatuor longæ ſimul venirent, et maximam αριθμιαν patefieret*

In ſcenam miſſus tanto cum pondere verſus.
Hor. A. P. 260.

Κλωθω

Κλεωθεν τας | φαεννι φαιδι | μαν Pind. (ρ)

Trim. Brachycatalec. (Praxilleus.)

Ουδας θανα | τω σιγνεται α | πασι. Scal. parus.

Οικτραν βιο | τον ψχωσαν | αιχμας. Eur. Hec. 455 (σ).

Πληρης μεν α | φαινετ' α σε | λαγα. Hephæſt.

Trim. Catalec.

Αιαι κατα | χων αγηξι | μεν ξιφος. Eur. Ph. 343 (τ).

Πολλοι μεν α | ποιας θεραι | πομπας τυι. Scal.

Trim. Acatalec. (Æolicus.)

Κρησσαι τυ πο | θ' ωδ' ιμμιλε | ας παλαισαν

Ωρχουθ' αμα | Λυς αμφ' ιρο | ισται βωμον. Hephæſt.

Τοι βωλ' ιτιε' | ν γαρ Αρκα | δυσι λωβα. Ib. Arm. (υ).

Trim. Hypercatalec.

Ματις τις | των χαιρε μς | λων Καλλιο | πη.

Scal.

Tetram Brachycatalec. (Sotadeus.)

Ο σκληρος α | νηρ σκαιδ το | ν δυσμηχ; | ανηρ Ib.

Ηρ' ν ποτε | φασιν Δια | των τιμπικα | φανον. Hephæſt.

Tetram. Catalec.

Παι φραζιο | πως δωρα βι | ν Ζευς εδι | δω λαζρα. Scal. (τ)

Tetram. Acatalec. (Sapphicus, Ionicus.)

Ζημια μο | ρος των αχα | λινων στομα | των ακριδης. Ib.

Hi ſunt puri, ſive legitimi Ionici. Impuri verò tot ſibi vendicant licentias, ut hos omnes admittant pedes.

Anapæſtum et Pyrrichium, ſoluta prima (χ).

Daſtylum et Pyrrichium, ſoluta ſecunda (ψ).

(ρ) Minus puri ſunt,

Σεν Δηλια | σιν τε κυρατ | σιν Hec. 460.

Μεσχος αδα | μαστον ποσιμα. Ph. 653. rectiùs Trochaicus Dim. Acatalec.

Πη ποτε κε | σκυνοι Διος | π. Soph. El. 825. Επωδικος. Schol.

Epichoriambic Dim. Acatalec. (ſecunda Epitriti ſoluta.) Eur. Or. 838. Ph. 1367. Vel ſit Glyconius. Hec. 307.

(σ) Αλκτν Αρε | α τε τον μα | λερον. Soph. Oed. T. 199.

In ſecunda ſede, Pæon tertius. *Schol.*---rectius, ut opinor, Ditrochæus: Nam in accuſativis Atticis α longum eſt, ut in Ετεοκλεα. Eur. Ph. 1268.

Ω καταρκ | τοι ποι και με | φυγα Hec. 1065. Vel Antiſpaſticus.--Ex Pæone primo, &c. Schol. Sed penultima in αρατος, ideoque in καταρατος producitur; vid. Soph. An. 984. Oed. T. 1365. Crit. Vann. p. 390.---Sit igitur Choriambic. (Ph. 195.) vel potius, Anapæſticus Dim. Acatalec

Γυφλα ποδος | εξαραγις | ας φως. Eur. Ph. 1566.

Οποτε τας | χρυσεας αμς | αρους. Ib. Or. 810. Χρυσεας ιρας, *kenikon pentasyllabon, ſoluta prima longa.* King. ex Scholiaſte ---malè, prima enim in χρυσεας eſt longa. In σεας igitur Synizeſis, ſic,

Αλυσιοι | χρυσεας φιρο | μιναι. v. 983. Epionicus.

(τ) Βαλοιμι χρο | να φυγαδα | μιλειν. Ph. 171.

Βαλλοιμι. Vet Edd.---ut metro ſatisfaceret, βαλοιμι dedit Kingius: Sed rectè Cl. Heath, in loc. *Metrum non poſtulavit*, quippe βαλλοιμι puriorem reddit Ionicum; quem ſanè mallem quam Iambicum.---At βαλοιμι potius dabit Pæonicum.

Δια το τας | Ορεσθρο | πον αμμα. Or. 1393. Epionicus, vel ſit Aſynartetus ex Trochaic. Penthem. et baſi; vel ex Trochaica baſi, et Iambic. Penthem. υ 995.

Λειπε δορα | χας ω φιλα | τερον μοι v. 146.

Non neceſſe eſt legere in Scholiis Κατα λειπειν, ut vult Kingius; quippe ultima μοι ſi non ſit communis ſyllaba eſt brevis ſequente vocali; nec Moloſſus Cretico in Antiſtrophe reſponderet: ſed, in his ut Ditrochæus quodammodo σπονδειος eſt Ionico, ſic Antibacchio Creticus Recte igitur Schol. Trim. Catalec. ſed eſt Epionicus, propter Dijambum. ſic,

Και τοι γενος | α τιμιος | ω ναι ναι. Soph. An. 960.

Dicitur καταλειπτικος. Schol.---Sed mallem ω ναι ναι Antibacchium ob communem ſyllabam, quam Moloſſum.—Vel ſit Anapæſticus Dim. Hypercatalec.

Ζευς σε φο | ρε παντα και | κρατυνει. El. 176. Epionicus, vel potius Trochaicus Trim. Brachycatalec.

(υ) Impuri. Or. 1375. 186. 808. 1252, vel ſit Iambic. Trim. Catalec. 1260. rectiùs Pæonicus, idem v. 1357. et Ph. 367. vel Epionicus.

(φ) Εν Ολυμπι | αδι νικων | Ιπα φερε | τω χαριν. Pind. Ol. 10. 21. Schol.

Sed Ionici contrarii ita non ſolent necti. Sit igitur Aſynartetus. P.

(χ) — | τα στεφαναν ε | ---Or. 1252.

(ψ) Καδμος αμολε | ---Ph. 651.

Moloſſum, contractis brevibus (ω).
Pæona ſecundum ( ).
Tribrachyn et Pyrrichium, ſoluta ſecunda Pæonis (β).
Et inde, prout duas breves vel primas vel medias, vel finales contraxeris, Pæonas omnes (γ).
Tribrachyn et Trochæum, ſoluta prima Ditrochæi (δ).
Trochæum et Tribrachyn, ſoluta tertia (ε).
Ditribrachyn, ſolutis omnibus (ζ).
Et Ionici κατ' αντισπασιν, five Epionici, junguntur Iambicis, Dipodiis (η), et Choriambis (θ), et Epitritis omnibus ( ).

Sect. VII. De Ionico a minore.

Ionicus minor, purus, pro Ditrochæo, Diiambo gaudet.

Monom. Hypercatalec. ſive Penthemimer.
Κρατω δ'ενυ | ο. Scal.
Dim. Brachycatalec.
Επι ταυδ' εσσ | υθεις. Hec. 1085 (κ).
Dim. Catalec. ſive Hephthemim. (Timocratius.)
Ελατας απε | οκομοις. Ph. 1540.
Σικελος κομ | ας απης
Ποτι ταν κατ | ρ' εφα. Hephæſt. (λ)
Dim. Acatalec. (Anacreonticus.)
Μιλτα παιδ | ος εν οικοις. Eur. Supp. 972. purus. ſic,
Ροδινοισι σ] | εφαιροχοις. Anac. 5. 15.
Τα τοις ειμοσ | ι τυραννοις. Soph. Oed. T. 1114 (μ).
Dim Hypercatalec.
Θαρατε σε | αναμυνθητ | ι. Scal.

Μορε

(ω) --- | πην ζωαν Ib. 1561.
(α) Προς εντε δ' Ο | —Or. 1450. Μυκηνιδις | ---Ib. 1251.
(β) Ετερα δ' ετι | ροις αμενοι | ται. Ib. 977. rectiùs quam Iambicus Dim. Acatalec. niſi in Strophe fulcrum a Kingio poſitum tollas; et hîc enuncietur ετ'ρα vel ετ'ροις.—
(γ) Ιη P. Ηϊοσιν | ---Ib, 997. 2. P. ſup. 3. P. Προλιπῦσα | —Alc. 398. 4. P. Οποτε τησ | —Or. 810.
(δ) Φιδος εχεμ μι | ---Ib. 1260.
(ε) Πυρσοφορα δο | μων εχρησε. Ph. 657. Antiſpaſticus Glyconius, Valc. in loc.---rectiùs fortaſſe Trochaicus Dim. Acatalec. Cui reſpondebit Antitheticus, ſi modò ante Κρᾶτα ponas articulum,
Καδμος ωλεσε | μαρμαρ, το
Κρᾶτα—
Vel ſit Catalec. legendo in Strophe, Πυρσοφορ' ε· χρησ | ιν δομων.
(ζ) Ασιλα πιρ ακι | λοις Soph. Aj. 624. Qui et Iambic. vel Trochaic. Penthemimer.
(η) Λειπ'ν δονα | τοι, ω φιλα, | —Eur Or. 146.
(θ) Καλλιπλοκα | μω δ' Ελενα | Pind.—Proſodiacus vid. inf.
(ι) 1. Ep.— | δος Αργειων Or. 1252.
2. Ep.— | σπ τε χερσι— | Hec. 460.
3. Ep.— | μασον πισημ | —Ph. 653.
4. Ep. Θρηκης λογχο | —Hec. 1093.
(κ) Minus puri,
Εν οπλοις ορμ | ησας. Or. 1294.
Τοις δ' ις αρκυσ | αταν
Μηχαταν ιμπλ | εκειν, Ib. 1432.

Hos verò malim Creticos, ſive Pæonicos, dicere, ut ſequentem Παιδα την Τυ δ' | αριδ' ο—Qui et Trochaic. Dim. Brachycatalec. ſic,
Οις γαρ αν δι | οθην. Soph. An. 590.
Vel Trochaicus Penthemim.
(λ) Hos duos conjungit Scaliger. vid. inf. Dipenthemim.
Impuri.
Ποθον αμφι | δακρυτον. Ph. 342.
Μεγαι δ' την | οις θεοις Soph. Oed. T.
Οιον εργον | τελεσαι Eur. Or. 832. Epionicus. Soph Aj. 1218. Vel fit Ithyphallicus.
Αγεμιτονιοις παις. Or. 836. vel Iambic. Dim. Brachycatalec. Quòd ſi legendum Αγεωμιτονιοις. (Rh. 258. I. T. 1115. Valc. ad Ph. 512.) fit Anapæſticus Penthemimer. (Hec. 917.)
(μ) Vel fit Iambicus Hephthemimer. Schol.
Minus puri ſunt,
Στενοχωσι | τε και γοοις. Or. 204. rectiùs quam Anapæſticus.
Ιρην | κατα πουτον. Ph. 218.
Prima brevi, rectè Scholiaſtes, *ex duobus Pæonibus*, quippe in Dimetris ultima non eſt communis. ſic,
Ζαθια τ' αστ | α δρακοντος Ib. 241. vel Pæonicus:
Sed, primâ productâ fit Proſodiacus, (Dim. Acatalec.) ut monet Valc. in loc.---Ex ſequente autem adjecit ελατα Cl. Heath. (vid. inf. ad v. 212.) Unde fit Proſodiacus Trim. Brachycatalec. cui gemellus, v. 229, ſatis reſpondebit, modo cum Vet. Edd. legamus---χρυσο | τευχεσι ---Vel fit Catalec. ex defectu tantum unius ſyllabæ.

Τυρσος

Μοτα δ' αιων | α διαξυσ | α. Eur. Ph. 1546 (υ). Trim. Brachycatalec.

Κυπρι ματερ | μαλερων ερωτ | ιδων. Scal.

Διαδρομος | ς Μυρτιλε | φονευ. Eur. Or. 993.

Ομαυλος ων | υπερ ω χρυσ | εα. Soph. Oed. T. 197 (ξ).

Trim. Catalec. (Anacreonticus.)

Χαι μοι τιχ | ας ανυδρον | μελικερ. Scal. (ο)

Trim.

Τυριος ω | τετρατχιλης. Ib. 652. potius Trochaic. Hephthem. ſic,

Πελασλικ | ον αδοναν. Ib. 325.

Ουρεσι τε | σκοπιαι θεων. Ib. 242. θεων Synizeſis. Et pro Diſpondeo octaſemo, cui nullus eſt in his locus, malim dicere Epitritum quartum: rectiùs autem eſt Anapæſtic. Hephthemim.

Ιδ' ὁ Θρηκων | Σκαμανδροσος. Soph. An. 980. Epionicus ob Ditrochæum.

Χωρει περι | Φρυγιαι. Ib. 342.

Ionic. a minore, ex Ionico et Ditrochæo. Schol. Imò, ſi ſic menſuratur, ſit legitimus *Ionicus a majore*, (Hec. 446.) cui nullo modo reſpondet Antitheticus,

Στειραισι δικ | ναοκλωστροις.

Prima autem in βρεχιος (ab aor. ſecundo του βρυχω) corripitur ap. Hom. Apoll. Aeſch. Sit igitur IambicusHephthemim. et rectè ſe habebunt omnia.

Ανα ταν ιυγ | ων δη Τροιαν. Ib. Aj. 209.

Αλλα το της αντιστροφης καλον ουδαμως εστιν ὁμοιον τουτω. συγκειται γαρ εκ διτροχαιου και διϊαμβου. Schol.

Ω ποροι πορ | γοροι ποδων. ſc. Periodicus.

Sed τω ταν Doricè, et diphthongo, in Τροιαν. ante vocalem correptis; fit Trochaicus Hephthemim. cui ſatis reſpondebit Antitheticus. Nec alium modum, quo ſanari poſſint, jam nunc ſcio,

Θιασω τερπ | νωι κυρων. Anacr. 39. 23.

Απαλην παιδ' | α κατειχεν. Ib. 57. 7.

Μερμηνα δε | φυλα παντα. Ib. 3. 4. Epionicus. ſic

Ρεεθρα σωι | μη φοβησαι. Ib. 11. Ανακλωμενος. Vel ſit cum præcedente, Iambicus Hephthemimer.

N. Pæon tertius nunquam eſt pro Ionico, niſi ανακλασις accedat. P. ad Pind. Ol. 9. 39.

(υ) Minus puri,

Ελενας ε | πι λεκτρα ταν | καλλ--Eur. Hec. 633. rectiùs quam Iambic. Hephthemim.

Ε, Ε, ως γαιᾳ | ο-, ως εοικε | ρος. Ph. 128. Iambicus Dim. Brachycatalec. ε, ε. extra verſum.

Τυφειν οιδ' | μεν λιπ-σ' ε | δαν. Ib. 212. rectiùs Antiſpaſtic. Dim. Acatalec. (ſecunda Antiſpaſti ſoluta) cui Antitheticus (quem doctiſſimus Heath. reſtituit) optimè reſpondet, (υ. 223.) modò ſit λιπες Synizeſis. ſic,

Προσεδοκ' αμφ | ι βαλε μαις | ον. Ib. 316. vel ſint Periodici.

Ιν' εν θρηνοις | αναβοαω | ω Or 985.

Αχιλλειο | τυθλον Αλε | ε. Hec: 1067. Epionicus, vel fit Pæonicus.

Εγκλημον κτ' | επινυμφιδι | ας. Soph. An. 825. Ultima Ionici ſolutâ.

Τε κικλησκω | τασδ' επωνυ | μον. Oed. T. 219. Epionicus. ſic,

Ταν δ' ετοιμαν | εδον κε | τι. An. 890. Vel, Acatalec. ultima Ionici ſolutâ.

(ξ) Vel, Dim. Hypercatalec. ——α Synizeſis. Minus puri ſunt,

Μετρηματι | ρος οδυρμοις | ημοις. Ph. 1542. vel Iambic. Dim. Acatalec.

Πλοκαμον, σχι | αζων δειραν | ειμαν. Ib. 320.

Ερθεν φονω | σονος ε-α | ιωνων. Or. 814. Epionicus, vel Iambic. Dim. Hypercatalec. ſic,

Φυσις αυτ | ων στιχειν | κδι. Soph. Oed. T. 888.

Τινα θροον | λεγον συ σοι | ιν. Eur. Or. 1235. vel Trochaic. Dim. Hypercatalec. ſic,

Επι φονω | χαμαιπετει | ματρος. Ib. 1516.

Περι δ' αλλ | νας διᾳ φιλτ | ατα. Ph. 170. Epionicus. Idem,

Επιδυει | κατ φονω κατ | ειμων. Hec. 645. Ανακλωμενος. ſic,

Τιλεσαντα | στιπταισι | χερσι. Soph. Oed. T. 474. vel Iambic. Dim. Hypercatalec.

Ιν' υπο δερ | ασι νιφο | βολοις. Eur. Ph. 216. Vel Pæonicus, (rectius quàm Anapæſticus Hephthemim.) ſed Dim. Hypercatalec. ut gemello ſuo reſpondeat; vel, ultimâ Ionici ſoluta, (ασι νιφοβο)- vel raptim pronuntiando νιφ | βολοις. ut, νιφοβλης. Niſi τω Λοξιᾳ in Antiſtrophe articulum τως, vel τῶ, liceat præponere.

(ο) Impuri ſunt,

Δαιτ' ανημε | ρον ορεων τ' | εκβολαν Hec. 1081. Epionicus. ſic,

Χρονια γαρ | πεσων δ' ειν | αζεται. Or. 1522. et,

Λυκει' ανακ | τα τα σα χρυσ | οκερω. Soph. Oed. T. 212.

Φυγας ακτος | αλους ὁμαιμ | ακλωστα. Eur. Ph. 331.

potiùs Acatalec. ſi ultimum dices Moloſſum; ſed

ſequitur

Trim. Acatalec. (Sapphicus.)
Γλυκυφορμιγξ | ες υμνοις λεγε | ιδε αιρας. Ib. (σ).
Trim. Hypercatalec.
Παρια σεισ | ες δεσποιν | α γερουσιαν. Ib.
Tetram. Brachycatalec.
Τι λεγεις δυμ | ε; εγω γ' ευρ | ην αλιτρον | δεσ. Ib. (ρ)
Tetram. Catalec. (Phalecius.)
Θιρατινων | ςυγας αυλαν | ςιγας εσι | δικα· χις· Ib.
Tetram. Acatalec. (Alcmanius.)
Κακοδαιμων | κακοπραγμων | κακοπαιγμων | κακοπεσμων. Ib.
Εμε δειλαν | εμε φασαν | κακοτατην | σιδη· χοισαν | Hephæst.
Hi sunt puri, sive legitimi; impuri verò ferè omnes eosdem pedes, quos impuri Ionici a majore recipiunt (σ); ut et Epionici Ditrochæos. Observemus modò majori Ionico Molossum in fine, vel in paribus locis; minori autem intra initia, vel in imparibus locis, poni; et Ionicos a majore rarissimè in Ionico pede terminari.

N. Cum metra, non numero, sed temporum spatio, examinanda sint: Dipodiæ superioris, si imminuta sit, tempora ex subditis compleantur; ut quando Pæon tertius adhibetur, et post ultimam brevem sequitur Ditrochæus Heptasemus, sive Epitritus secundus. Hujus modi autem inter Ie συζυγιας passionem sive communionem Musici ανακλασιν vocant; et metra, si qua fortè advenerint talia, ανακλωμενα appellant (τ), ut,

Μισουνθ | οις ποθ' αμας. Anac. 3.
—κατεδυν ε | φωτα φιλων. Hephæst. (υ).

Sect.

---

sequitur vocalis, si non aliter communis esset ultima, sic,

Βαρυαλγητ' | εμοι δ' αχος | εταλα. Soph. Aj. 900.
Fιχε δ' αλλη | τα δ' αλλα δ' επ' | αλλοις. An. 142.

καταλαμβικος. Schol.---Nequaquam, nisi forsan legerit ειχε δ' αλλη τα μεν αλλα | δ' επ' αλλοις---(Et sic quidem Cl. Heath; aliter verò versus disponit.) τα μεν αλλα | τα δ' επ' αλλοις---Vet. Edd. Unde---τα δ' αλλα δ' επ' αλλοις. Johns. in versione, et doctissimus Burton in not. ad loc.---Sic erit Antispasticus Trim. Brachycatalec. vel potiùs Creticus, sive Pæonicus, Trim. Hypercatalec. Cui respondet Antitheticus; θεων Synizesis.

Διδυμαις ἀ | λις τ', αιλαι Βοσπ | οιαι Ib. 979.

Displicet Dispondeus. Malim Antispasticum Trim. Brachycatalec. ex Epitritis tertio, (prima soluta) et quarto, cum Iambo. (vid. Phœn. 296.) vel potius Asynartetum, ex Iambica Basi, et Dactylico Penthemimer.

(σ) Προς εμε γαρ | καλων νυμ | φε τον δ' αχον· Eur. Ph. 367.
Εκρατησας | τε παντ' ευδαιμ | ονες ολβε. Soph. Oed. T. 1220.

potiùs Anapæsticus Trim. Brachycatalec. vel Dispenthemimer.

Θρηκιων δ' ε | μα χορα συριγ | ος αναγει. Ib. 1223.

Vel Asynartetus, ex Iambic. Dim. Brachycatalec. et Adonico, sive Anapæstica Basi. Numeris longè omnium suavissimis Anacreon,

Απο μοι θα | νειν γενοιτ' ε | γω αν αλλη
Λυσις εκ πο | νων γενοιτ' ε | σομαι τανδε. Frag.

Ubi solus Ionicus ultima in sede, cætera ut voles. Scal.

(ρ) Μιγαλω δ' πυτε μ' Ερως ε | κλινεν αυτε | χαλκευς
Πιλιχει χειμερι δ' ε | λυσεν εν χι | ονα δασυ. Hephæst.

Hos Baxt. Mattaire, Barn. metiuntur in quatuor versus.

(τ) Pæona primum nusquam memini.
P. 2. Phœn. 128. 212. Dim. Hypercatalec.
P. 3. Hec. 633. 1067. Dim. Hypercatalec.
P. 4. Or. 1253. Ph. 216. Trim. Brachycatalec.
Epitr. 1. Or. 985. Dim. Hypercatalec.
Ep. 2. Soph. Oed. T. 665. Dim. Brachycatalec. Or. 832. Catalec
Ep. 3. Or. 814. Trim. Brachycatalec.
Ep. 4. Ph. 223. Dim. Hypercatalec.

(τ) Metrum αναπαλωμενον dicitur, quia in eo sæpe deficiens tempus in pede aliquo *reflectatur* et compensetur in sequente pede. Sch. ad Hephæst. Crit. Vann. p. 450.

(υ) Vel sint Iambici Hephthemim. Sop. El. 1073.

Si Tetrametri Catalectici longas in breves solverint, metrum efficient Galliambicum, sive Metroiacon, seu, ut quidam, Bacchiacon. Ita, Victorinus.---Et suavissimè, ut mihi videtur, in hunc modum componas;

Καλαμους ε | γων βαδιζον' | σκιλλουσ | συντρι· χον'.

Aliter

Sect. VIII. De Choriambico.

Carmen Choriambicum principaliter conſtat Choriambo, a quo nomen ſumſit; deſinens proprie in Daſtylum vel Creticum; et interdum, priore Trochæi ſyllaba in duas breves ſoluta, Tribrachyn admittit, rarò autem Moloſſum.

Monometer.

Ω μοι εγω. Eur. Hec. 1055.

Monom. Hypercatalec. ſive Penthemimer.

Τᾶνδε γυναικῶν. Hec. 1071 (e).

Dim. Brachycatalec. (Alcmanius.)

Αλιος αυγὰζω. Hec. 635 (χ).

Dim. Catalec. ſive Hephthemimer.

Περθμὸν αἰξῶ ταλας Hec. 1113.

Πε φειθεν | Αλιος. Soph. El. 826 (ψ).

Dim. Acatalec. (Anacreonticus.)

Αμφι χλαδὸς | ἐζουσα Ph. 1541.

Νιφοβολον τ' | ορος ἱερον. Ib. 243.

Χρυσοραπτ|ων πτερυγων. Anac. 173 (ω).

Dim.

Aliter quidem ſe habent Galliambici, ap Hephæſt.

Γαλλαι μη | τρος ερεως | σιλεθυρσαι | δρομαδις
Γαλλαις μη | τρος ερεως | σιλεθυρσαι | δρομασιν. Scal.

Quem rectius dixeris Antiſpaſticum Tetram. Brachycatalec. vel Aſynartetum ex Anapæſt. Dim. Brachycatalec. et Penthemim.

Αις υπεκ | καταγεται | και χαλκεα | χρεα λαχ Ib.

Ubi duo ſunt Ionici a majore in Ionico a minore: Scholiaſtes quidem (ad Hephæſt.) redigit ad Moloſſorum leges, an rectè, dubitat Pauw. Hoc certè (fortè. P.) λελυται illud metri Galliambici. Sed et hunc dicas Aſynartetum ex duobus Anapæſticis, Dim. Brachycatalec. et Penthemim. Proceleuſmatico pro Anapæſto. vid. Trim. Acatalec.

Alias quoque non tam Leges quam Licentias invęniamus.

Δονυσα | αυραι Βασ | αριδες. Scal.
--- | σαυλαι Βασσ | ---Hephæſt. --- | σαυλαι Βασσ | ---Pauw.
--- | σαυλαι αι Βασσ | ---Arnald.---Nihilo melius. Sed hæc incerta ſunt.

(ϑ) Adonicus. ſive Daſtylicus, Dim Acatalec.

(χ) Daſtylicus Penthemim.

Mixti ſive Epichoriambici ſunt,

Ειθε μοι ομ | ματαν Hec. 1065.
Αμφιτιλλοι | φρυγες Or. 1427.
Εντροφος ἀμ | ιφι. Soph. Aj. 628.
—Θεοι, ἡ νοσῶν | ματαν Antiſtr.

Ubi pro Choriambo Epitritus tertius, an legitimè, dubito.---Fortaſſe, cum litera Ionica ρ, nondum, Sophoclis tempore, fuiſſet Athenis recepta, (vid. Sch. ad Phœn. 698.) Communis, ſc. ἀττα. adeo exiliter efferebatur, ut pes exinde Choriambum ſonaret. Nollem enim vel Doricum α pro ρ, ut, μα pro μη, vel -ματαν η νοσων'---Aliter, ſi legas in Strophe Εντροφος εν ἀμ' | ιφι. vel Εν ἀμιφι |

τροφοις, rem expeditam habebis, ſc. gemellos, Iambic. Dim. Brachycatalec.

(ψ) Mixti, ſive Epichoriambici,

Φοιταλις | φευ μεχθων Or. 327.
Δεινων φοβων | ως φοντα. Antiſtr.

Quidni Acatalec.? Choriambo ιτοχοντες eſt Moloſſus.---Sed et hîc etiam Choriambo opponitur Epitritus tertius; niſi ſecunda in φοιταλις. a φοιταω, et ante liquidam producatur; unde fit Iambic. Dim. Catalec. ob communem ſyllabam, vel potiùs Antiſpaſtic. (Hec. 1024.) cui reſpondet Antitheticus.

Χρυσεοπεπλ | ον φοιβος. Ph. 182.

Rectiùs Daſtylicus Trim. Brachycatalec.

Ηξει δε και | πολυπους. Soph. El. 490.

Epitritus tertius, ut ſup.---rectiùs autem Iambic. Dim. Brachycatalec.

Των ὑδατων | πατερα. Hec. 450.
Μη ποτε μη | ποτε ταιδ'. Ph. 199.

Malim Daſtylicum Penthemim.

Ως ατριμαι | α κιττα. Ph. 183.

Vel Iambic. Hephthemim.

Suaviſſimè autem clauditur Bacchio,

Ανθροκτασιοις φυταις Hec. 469.

Qui et Ariſtophanius. *Scal.* et Archilochius. *Diem.*

(ω) Mixti, ſive Epichoriambici.

Ο μεγας ολβος | ἀ τ' αριτα Or. 805.

Vel Pæonicus Dim. Hypercatalec.

Γηραϊ πο | δι τρομεραν Ph. 312.

Vel, Anapæſtic. Dim. Brachycatalec. Sed primum Ditrochæum mallem quam Epitritum quartum, niſi, ut Cl. Heath ſubmonet, vetus lectio retinenda ſit, Γηρᾳ τρομεραν,---Anapæſtica Baſis, vel Ionic. Penthemim.

Θυδεω ελλεπ | ει γενεας Soph. An. 592.

Vel, Trochaicus, Steſichoreus.

Ως πριπει μα | τρι μαχαιρᾳ. Eur. Ph. 358.

primâ Choriambi ſoluta.

Χρυσεοπηνητ | ων φαρεων. Or. 858.

Dim. Hypercatalec.
Οφελε πρoτερον | αιθερα δυ|ναι. Soph. Aj. 1211 (α).
Trim. Brachycatalec.
Πολιον αφαιρεϊ | αιθερος εδ|ωλιον. Eur. Ph. 1569. (β).
Trim. Catalec.
Ουδε λειοντ|ων σθενος νε|ις τρεφαι. Hephæſt. (γ)
Tetram. Catalec.
Φιλε πατερ | χαιρε δεδε|αγλατεφαι|ον βιον. Scal.
Αι Κυθερε|ες επιπτατ' | οργια λευκ|ωλενε. Hephæſt.

Hi ſunt puri; impuri verò ſive mixti admittunt ferè omnes pedes, ut Ditrochæum, Pæona primum, Epitritum tertium, alioſque tum Pæonas, tum Epitritos; et, κατα αντιπαθειαν. Diiambum et Antiſpaſtum, ut ſicut Epionici, ſint etiam Epichoriambici: Qui non ſine venuſtate deſinunt in Amphibrachyn, et Bacchium, (vid. not. ♭).

Dim. Catalec. (Ariſtophanius.)
Εν φοβοις | χορευται Aeſc. S. T. 368.
Α μανια | τυραννω. Scal.
Trim. Catalec. (Anacreonticus.)
Μυσογυνης | Μυσοπατωρ | Ομηρος: Anac. 185.
Αγοις ὦ κ|τα Θηρατοντ|α Λατει. (Pindaricus.) Hephæſt.
Tetram. Catalec. (Anacreonticus.) (δ).
Εκ ποταμων | παρθ|χομαι | παντα φιγο' | α λαμπρα. Anacr. 91.

Rectiùs Proſodiacus Dim. Hypercatalec. vel Dactylicus Hephthemimer.
Τον λυκαστιν | Αργοθεν πριν. Soph. An. 107.
Πυναιθ' Ηο | αισον ιλεων Antiſtr.
Credo Scholiaſtem legiſſe Αργοθι πριν, dicit enim Choriambum. Nondum tamen Antithetico reſpondet, niſi δ' præponas; id quod et ſenſus mihi videtur requirere; rectiùs autem et hunc dicas Dactylicum Hepthemimerem.
Κυκλοπ|ειον | καλλοσυνας. Or. 1394.
niſi ſecundum in κυκλο πειρον corripias.
Συν αλαλαγαις | δ' αιαγματων. Ph. 347.
—δ' αιει αιαγματων. Vet. Lectio, quam retinet H.---unde fit Trim. Brachycatalec. Et ſequens Σκοτια κρυπ|ται, Ionic. Dim. Brachycatalec.
Αιλιν | σιλαραια. Ph. 181.
Ω Διος ιερ | ος Αρτεμι. Ib. 201.
Χουσος γενειμ | αν αρεσσε. Ib. 245.
vel, Iambic. Hephthemim.---γενειμ' αν---Voſſ.---χερες---et in præcedente πλισσεν---H.
Ουκ λεπ|τον | ηδυτατην. Anacr. 173. 3.
ubi malim λεπ|τος. (vid. inf. Antiſpaſt.)

(α) Mixti ſive Epichoriambici,
Θεων χορ|οποι' | αναξ οπως | μοι Soph. Aj. 707.
Ως μοι φοβ|ω | μοι το προσιεν | ον. Ib. 227.
rectiùs quam Periodus.
Αλλ' αλαστο | ρ· τις ουζ | υς Eur. Hec. 948.
Trochaic. Dim. Acatalec. K.---Rectius Schol. Epichoriambic.---Malim verò in principio Ditrochæum quàm Epitritum quartum.

(β) Mixti ſive Epichoriambici,
Ος δοχ|ι Θης | αιας Μυκην | αισι. Ph. 195.
Μητε πατρ|ω | ον ικοιτ' ες | εικον. Hec. 951.
vel Aſynartetus ex Penthemim. Trochaico et Iambico.

Το πλατυ μεν | διαγμα των | πολεν. Or. 990.
Rectius Aſynartetus ex Anapæſtica Baſi, et Iambic. Dim. Brachycatalec.
Ω ποτνια χρ | υσεοσσ | φυλε Ph. 200.
Πικρον δ' ομμα | των θαλαμ|ων πελειν. Aeſc. S. T. 365.
Ιλιαδας | αι με δωλ | ουσιν, Eur. Hec. 1061. Proſodiacus.

(γ) Mixti et Epichoriambici,
Δι ποτε των | Ιλιαδα σκ | ορπιον Hec. 930.
vel Anapæſt. Dim. Acatalec.
Ποσειδων | οις Αμυμων | ιωσιν. Ph. 197.
Rectiſſimè, Valc.---Antiſpaſtic.
Οιμοι ξυμφο | ρας βαρι|ποτμ | ους τατας. Ib. 1367.
Βοσκυχων τι | γυαλοχρωτ | α χαιτος. Ib. 319.
Vel Ionicus a minore. Schol.---Epionicus, ſi placet; mallem verò Trochaicum Trim. Brachycatalec. ob communem ſyllabam.
Τανυν αιθ|ερ αμπαλλισθ' | αιματος. Or. 322.
Ex Choriambo, &c. Schol.---Sed primam in τανυος nuſquam memini productam. Antiſpaſticus eſt impurus. Conf. Hec. 1057. Ph. 336.

Trim. Acatalec. nuſquam occurrit, Epichoriambicum verò ſatis ſuavem invenias; qui et Eupolideus dicitur,
Παλαι παλαι|ας απο συμφο|ρας δορων. Or. 809.
vel ſit Aſynartetus ex Iambic. Penthemim. et Dim. Brachycatalec.

(δ) Et Callimachius, *omnium ſuaviſſimus.* Scal.
Δευτε νυν αε|ι χαριτες | καλλικομοι | τε Μουσαι. Hephæſt.
Αναστεσομαι | δη προς Ολυμπ|ον πολυγυιοσ|ι χερσιν Anacr. 76.

Sunt

Sunt etiam Pentametri Catalectici qui eandem amant κατακλῖσιν.

Δαίμονες εὐ|δαιμότατοι | φοίβε τε καὶ | Ζεῦ Δι-
δύμων | γναμπτὰ. Hephæſt.

Et Hexametri,

Καλλιγράφης | συνθέτεως | τῆς Φιλίκε | γραμ-
ματικῆς | δώρα φίλα | πρὸς ὑμᾶς. Ib. (ε).

Sect. IX. De Antispastico.

CArmen Antiſpaſticum purum ex ſolis Antiſpaſtis et Iambis conſtat; deſinens, ſi non ſit verſus Acatalectus, in illorum pedum portiunculas; et legitimi quidem verſus non reſpuunt Epitritos, primum, tertium et quartum: Vitat verò hoc metrum ſuis pedibus concludi; nihil enim hâc pedum clauſulâ aſperius, *nihil duri-us*.

Monom. Hypercatalec. Penthemimer. Dochmaicus.

Ἰδὲ πεπθι|μαι. Eur. Or. 144.
Ἰδαία μι|μνω. Soph. Aj. 606.

Dim. Brachycatalec.

Βολαῖς ἀεὶλιν Phœn. 174.
Ἐμοὶ χρὴν συμ|φορᾶν. Hec. 627.
Εἰς αὐτὸν ἐμπ|ίσων. Ib. 1024 (ζ).

Dim. Catalec. Hephthemimer. Pherecratius.

Ταλαὶν' ὡς ἰ|αλίζω. Ph. 1538.
Πόνος, ὡς ἀμφ|ὶ Τροίαν. Andr. 305.
Ψυχὴν δ' ἐμοὶ | καφῶσοι. Anac. 36. 11 (η).
Αὔρα πόντ |ε αὔρα. Hec. 442 (ϑ).

Dim. Acatalec. Glyconius.

Γραῖαν ὡς|δὰ δ'ἐμπίσις Ph. 1563. purus.
Ἄριστον μὲν | ὕδωρ ὁ δὲ Pind. 1. 1.
Ἰὼ Πότν|ε καὶ Λατοῦ. Eur. Ph. 109.
—ναίας ἐν κρ|ήνῃ πέπλων. Hec. 466 (ι).

Dim.

(ε) Hinc quidam aiunt Philicum hunc morem tanquam et novum et ſuum jactaſſe; ſed falſo: quippe Simmias Rhodius ante illum uſus eſt in eis, quæ inſcripſit Πελέκιον, et Πτέρυγες. Scal.

Ὦπαϛ' ἐπε|ὶς πέλεκυν | ᾧ ποκα πειρ|ῶν ϑεο-
τεύκτ|ων κατέρειπ|ε αἴσας.
Λεύσσε μέ τοι | γᾶς τε βαθυς|ίρους ἀναϛ | ἀχιε-
νίσων | τὰν ἄλλα δ' ἐρ|ήσαντα.

nisi, ut ait Hephæſtion, Philicus voluerit, ſe non hujus metri primum inveniſſe, ſed primum in hoc metro integrum poema ſcripſiſſe.

(ζ) Vel, Iambic Dim. Brachycatalec.

Minus puri,

Ἀμπέχω κι|θῶνα Or. 1299.
Ἰδεῖν τε | θέατρ. Hec. 943.
Λιτέσθε βλ|ώθρων Soph. An. 104.

vel Trochaic. Penthemim.—Aliter divisit H.

Λιτέσθε βλ|ώθρων Διρκαί—Antiſpaſt. impurus.
Τὰς φίλας κεφά|λ ες. Hec. 1027. Creticus. ſic,
Θηβαίαν ταυρό|πιν γαν. Ib. 1062.
Ἰὼ μοῖ μοῖ | ματέρ Ph. 1531.
Ἀραξ ἅπαν | μεν ε. Soph. Oed. T. 707. Cui Gemellus,
Οὐ τὸν πάντων | ϑεᾶν

Quippe prima totius Strophes ſyllaba communis dicitur. Clarius eſſet metrum, Μὰ τὸν—Etenim μὰ interdum per ſe negat.

(η) Vel, Iambic. Hephthemimer.

(ϑ) Vel, Anapæſt. Dim. Brachycatalec. ſic,

Ἀνδρὸς πεσσχ|ήτε τοῦτον
Ἐξευρημα|τι καινῷ
Συμπλυκ|οῖς Ἀ|παισοῖς. Hephæſt.—Nec non
Φοίβε δελφ | μελάθρων. Ph. 215. vel impurus, ut ſunt,

Θοάζων ὁ | δ' αἰθήρ. Or. 1576.
Λυμᾶς ἀντι|πνοὶν ἐμᾶς. Hec. 1076.
Γᾶ ϑ' ἱππο|βότειρα Or. 189. Cui apponitur,
Θαὔξας ἐ|λαὰς ὑπ-α primâ Cretici ſolutâ.
Δυσσεβεῖ συγ|γόνῳ βέλη Soph. An. 364.

vel Periodus Dim. Catalec. Cui reſpondet Gemellus.—Aliter H.

Καὶ δυσσεβεῖ—cui opponitur
Χθονὸς ϑεὸν τ' ἐ|πόπτην ἔχειν.

Antiſpaſtic Dim. Acatalec. In Strophe pro Antiſpaſto Ditrochæus; rarò quidem Tragicis uſurpatus; ſed vid. inf. v. 100, 101. Eur. Ph. 1040. ſic,

Ex variatione Antiſpaſti, aliquando et hic habetur Pherecratius (ſc. ut ſuo Antithetico reſpondeat)

Τοῖ δ' ἐπ' αὐτο|δόλοιϛιν Aeſc. S. T. 304. 316. (Qui propriè eſt Ithyphallicus; et cui potes aſſimilare Gemellum ſuum, modò liceret legere pro Καὶ τὰν—

Τὰν τε βιο|τρόφον αἶαν)

Arnaldus *de hac menſura*, p. 192. *ſatis perplexè et jejunè*, ait Pauw, pro more: Sed hic, fateor, non ſine jure.—Quin et τάμα σὰ | Moloſſum ſtatuit in τάνα σὰ τέκν' ἀνάγκᾳ. Anac. 35. 5. (ſc. ut de Trochaico Dim. Brachycatalec. Ionicum Acatalec. efficiat;) tanquam μᾶ ob ſequens ᾱ longa haberi poſſet; quòd nemo homo credet facilè.

(ι) Minus puri,

Ἰδεῖν αἰδοῖ | λιπὼν ἕδραν. Ph. 212. ſoluta Antiſpaſti ſecundâ.

Ia

Dim. Hypercatalec. (Sapphicus, Hipponacteus.)
Τι μ' ω παρθε|νε βακ|χευμα|τι. Ph. 1565.
Ταλαιν' ικ|τι σ' εμβατε|τω. Hec. 912.
Κωπᾳ πιμπε|μωναν ταλαι|ναν. Ib. 443 (κ).
Εμοι χρην πομ|παν γενεσθ|αι Ib. 628.
Κλυνις ω κατ' | αυλαν αλαν|ων Ph. 1561.
Λιριαιᾳ τι | δ'αστυ Τριαι|α. Ib. 196.

Trim. Brachycatalec. (Praxillius.)
Εωσιτιν | ὁμοια φλ|γεθων. Ph. 173.
Κεραυνιον | τι πυῤ αιθα|λοεν. Ib. 191.
Ταλαιναι τα|λαιναι κορ|αι | φρυγων. Hec. 1062. (λ).

Trim. Catalec. five, Hendecaſyllabus. (Phalæcius, Anacreonticus, Sapphicus) perfectiſſimus.
Θεων ωκι|αλων ιεων | ὀτ' Αιας. Soph. Aj. 720.
Αθυρτοι δ' εἰ|κην δραμοντ|ι Βακχα. Or. 1518
Η ματρολ|ων αἱμα χειρ|ὶ θιγθεν Ib. 831 (ω).
Εν κιστ|αι | καλλιστον κ|λεδημα. Ph. 222 (ν).
Χειρ' ω χουσ|ειρως βαξαχ'|α Γαλλων Hephæſt.

Trim. Acatalec. (Alcaicus, Alemanicus, Aſclepiadeus.)
Λαβαν το ξι|ρεις χρυσ|ηταν εχων. Hephæſt.
Αλλ' ἁ μοιρ|ιδια τις δι|νασις δ'ετα. Soph. An. 963. (Ξ)

Ια ποτν|α μολις αροδρομος. Ib. 305. ſecunda et tertia ſolutis. ſic,
Αραγιτ' αραγι|τε κωκυτον. Ib. 1372.
Παλαιαν λο|ιπων χαρμονᾶν. Ib. 328.
Κλυεις ω τι|κεσθ' τονδε. Ib. 307.
—μιζεις ν φλ |γμω Κρονιδας Hec. 472. Polyſchematiſtus vel Dactyl. Hephthemim. cui reſpondet Gemellus. ſic
Σαρκων σπι|δων τ' εμπλησθω. Ib. 1073. ιω Synizeſis, nullo verò modo Trochaicus.
Ον δ' εχω δρα|μειν κ οιδα. Anac. 24 4.
Μαθειν μεν και | υμιν εσω Ib 6
Ερως Ιμε|ρος γελωντις. Ib. 51. 26.—
Αιδις α|λιτ' το καλλ-
ιστον επ|α|πυλω φαιεν. Soph. An. 100.
Ita Schol. nec non Schol. ad Ar N. 563. Quorum autoritate Arnaldus p. 129. tales aſſerit *puros* eſſe Glyconios. Cui non facilè aſſentire poſſum, ob Ditrochæum, et quiſnam adeò metri ignarus, ut hujus modi non periodos agnoſcet?
Τινα δ' ανδρα κι|θαιρωνα. Pind. Ol. 2. 3. Ita Schol.—et rectius ſanè quàm Dim. Hypercatalec. ut vult Cl. Pauw. Sed neutrum probo, certiùs enim eſt Pæonicus Dim. Hypercatalec.
Ουτ' λιπ|ων | ηδυτατην. Anac. 66. 3. Antiſpaſticus, αντισπασμενος. *Ubi Iambum et Trochæum excipiunt Trochæus et Iambus.* B.—Polyſchematiſtus. P. Idem ad Heph. p. 33. *Glyconius poſt Antiſpaſtum amat Diiambum*, recte. Non ita, quod ſequitur. *nec tamen pedem etiam domeſticum odit.* Quàm maximè enim odit vitatque, (ut ſupr.) nihil igitur poteſt eſſe magis abſurdum, quam ſcrupulus ejus legendi αλιτ' pro αλιτ'ον. in
Κυπειδες θα|λας αλιτ'ον. Ib.
(κ) Και κτιτον τι|να θυμι|σας. Hephæſt.—κτιτον—Arn. κτιδη vel κτιζε. Pauw.—θυμισας. Flor. Ed.
Τριποδες απεφα|τιν ἀν ὁ Φοιβος. Or. 329.

Trim. Catalec. five, Hendecaſyllabus. (Phalæcius, Anacreonticus, Sapphicus) perfectiſſimus.
Θεων ωκι|αλων ιεων | ὀτ' Αιας. Soph. Aj. 720.
Αθυρτοι δ' εἰ|κην δραμοντ|ι Βακχα. Or. 1518
Η ματρολ|ων αἱμα χειρ|ὶ θιγθεν Ib. 831 (ω).
Εν κιστ|αι | καλλιστον κ|λεδημα. Ph. 222 (ν).
Χειρ' ω χουσ|ειρως βαξαχ'|α Γαλλων Hephæſt.

Trim. Acatalec. (Alcaicus, Alemanicus, Aſclepiadeus.)
Λαβαν το ξι|ρεις χρυσ|ηταν εχων. Hephæſt.
Αλλ' ἁ μοιρ|ιδια τις δι|νασις δ'ετα. Soph. An. 963. (Ξ)

ſecundâ et tertiâ Antiſpaſti ſolutis, vel, ſit Iambicus. Minus puri ſunt,
Ναυς ὁπως ποντ|ιοις πεσημα|σι. Hec. 1083.
Τιναξας δαι|μων κατικλι|τις Or. 342.
rectius quam Acatalec.
Τριμετρον ε στι | χωρα κατ|ιχνος. Hec. 1058. vel Trochaicus Dim. Acatalec. κατ' ι-χνος. Anapæſt.
Ολεις ω βλεφαρα κινησ|ας. Or. 158.
(λ) Impuri,
Τον σον δαιμ|ονα τον σον ω | πλαμεν. Soph. Oed. T. 1217.
Νοτιμον ναυς | εκπεμψειν | ποδα. Eur. Hec. 923.
Οχας εν πε|πλοισι κινει | δομας. Or. 166.
Ερημον πα|τρων λειπεις | δομον. Ph. 330.
vel ſit Catalec. Pæon. primo in ſecunda ſede. (Or. 326.
Μιξοπαρθε|νον δαϊων | τινας Ph. 1040.
potiùs Aſynartetus, ex duobus Trochaicis Penthemimer.
(μ) Vel Aſynartetus ex Dactyl. Dim. et Ithyphallico.
(ν) Impuri,
Θοινας αγρι|ων θηρων τι|μωρους. Hec. 1074.
Δικαζε τον | αγαμον γα|μων παλαι. Soph. Oed. T. 1237.
Τον αιωρα | μελεον ες εκ|δυσιν. Phœn. 1559.
Δυσεις ομμ|α μη τις πα|νων τυχοι. Or. 1477.
vel Aſynartetus ex Iambic. Penthemim. et Dim. Brachycatalec. vel ex Iambic. Dim. Br. et Trochaic. Penthemim.
Δι:δαιδαλμε|οι φιυσιν | ποικιλοις. Pind. Ol. 1. 46.
Παν Πελασγ|ικον Αργος εμ|πεπτωκεν. Hephæſt. vel Trochaic. Trim. Brachycatalec. vel Aſynartetus.
(ξ) Minus puri,
Ηλθις εκ πει|ρατων γας ε|λιφαντινων. Hephæſt.

Κολπω

Tetram. Brachycatalec. (Alcaicus.)
Φερω δ᾽ιολγυσιαν Δι|δυμοις ἄσμα | φιλον. Scal.
Tetram. Catalec. (o)
Αωτον λι|ρειν δ᾽ιχν | τριχαρτιτε | πειπτε Scal.
Τεθραχεσ. Κυ|πριδι, αδρος | Αδωνις᾽ τι | κεθαμεν. Scal. Hephæſt. (p)
Tetram. Acatalec. (Sapphicus, Alcaicus, Alcmanicus.)
Νυμφαις ταις Δ|ις ἐξ αιγ|ιχω φασι | τιτυγμενας. Ib.
Αλκμανος γλυ|κειαν Μουσα | μελος βαπ|τε | δροσοισι σοις. Ib. (q)
Tetram. Hypercatalec. (Simmiacus.)
Τον γλυκυν Μι|λτιαδαν φι|λον αι πατρ|φοναν φο|βοι. Ib. (r)

Impuri verò, Ditrochæis etiam, Choriambis, Epitrito ſecundo, Pæonibus, et Ionicis, κατ᾽ ανθυπαλλαγας conjuncti ſunt. Qui et omnes longarum ſolutionem admittunt (s).

Κολπω σ᾽ ιδιξ|αν᾽ ἀγναι χα|ριτες χερσιν Ib.
Τετραποδοι | βασιν ἠμος | ορισερυ. Hec. 1057.
Οθιν ιμαν | τι λευκοχρο|τ κεφομαι
Δακρυοκλυσσαν | ιουσα πανδ᾽ | ηρι κομαν. Ph. 335.
Αξομαι χειτων | αι θιασον | ιλαχετ᾽ αν Or. 319.
Φυγα δ᾽ι πο|δι τω χερσ|ιν παιδαλεν. Ib. 1487.

Antiſpaſtus *autem* Pæona ſecundum *odit, eumque jubet facessere longè.* P.—Sit igitur Catalec. φυγη δι ποδι— ; vel Brachycatalec. per Synæreſin.—Dicitur Iambic. Trim. Brachycatalec. minus rectè.

Ανυμφα.|τ δ᾽ Ισμηνος | εκαδευθη. Ph. 359.

vel Ionic. a majore, Trim. (Catalec. *Schol.* ſed potius) Acatalec.

Trim. Hypercatalec. purum vix invenies, ſed cum Trochæis, ſemel atque iterum.

Επι κρατα | τα λευκοπωλ|ε κλυπει χι|τωνι. Ph. 1373.
Γυναικιο|τιν εν δωμα|ι πιτνων βα|ρυ. Aeſch. Ch. 34.

(o) Dicitur et Priapeius, perfectiſſimus. Hunc autem multis modis variarunt.

Ηειτωμα | μιν ιτρεκ | λειπε μικρον | α τοκλαις,
Οινα δ᾽ ιξι | τουν καδον | νυν δ᾽ ἀζρες | ιοισαν
Ταλλα πτυκ | α τα φιλη | κομαζων παι | δι ἀζρη. Hephæſt.
Καταυπ|ισθι | κορα, και κατ | ερυκισθε | χιτωνας.
Γλυκερα μα | τερ α τοι δυ | ναμαι κρικεν | τον ῥοθον.

Πεθω δ᾽αμερσ | α παιδος βρα | δινας δι᾽ Αρρ | ενειαν Ib.

(q) Minus puri,
Ου βιβλος | ω τελιται | τε νιν Δι | ονυσω.
Κἀγω δ᾽ ιξιν | ερωτιας | ωργιασμι | νος ἠκω. Euphorion.
(p) Μουσαι ταις χα | ριεσσαν με | λεων κηδε | κοσιν ανυμεν Scal.
(q) Pentam. Acatalec. (Alcaicus.)
Κρονιδα βα | σιλενος γε | νος ἁδυ, τον | αριστον | δ᾽ Αχιλλεα Hephæſt.
(r) Ditrochæo, vid. ſupr. Trim. Brachycatalec. Ph. 1040. Choriambo, Tetram. Catalec. Euphor. —Dim. Acatalec Hec. 472.
Epitr. ſecundo Dim. Hypercatalec. Hec. 1083.
Pæon 1. Hec. 1058. Ib.
—— 2. Or. 1487. ſed vid. ſup. Trim. Acatalec.
—— 3. Soph. Oed. T. 1217. Trim. Catalec.
—— 4. Ph. 334. Trim. Acatalec.
Ionic. Or. 158. Dim. Hypercatalec.
Solut. Ph. 1559, Soph. Oed. T. 1232, &c.

N. Antiſpaſticum Pindaricum ſequuntur Trochæi, ut in Phalæciis Iambi. P.

Vel Pæone vel Ditrochæo rariùs utitur Euripides: Sed Antiſpaſtum vel Epitritum quartum ferè ſemper in primâ ſede locat; Ionicos rariſſime ſubjungens vel Pæonas. K.

Sect. X. De Pæonico (t).

CArminis Pæonici hæc univerſa erit lex, ut *quælibet dimenſio quinque conſtet temporibus:* nè verò exinde colligatur, omnes pedes quinque temporum poſſe recipi: Palimbacchius enim, et ejus peculiaris ſolutio, *viz.* Pæon tertius, rariſſime vel apud Comicos, legibus ſolutiores, reperietur. Hos igitur admittit pedes,

Creticum,
Bacchium,

(s) Sive Cretico, Bacchiaco aut Palimbacchiaco; nam in hæc tria genera Hephæſtion dividit; ſed non neceſſe, quippe Cretica ſine Bacchiis, aut Bacchiaca ſine Creticis, aut alterutra ſine Pæonibus, qui omnes ſint temporibus pares, ſeſe obviam dant rariſſimè, omnia igitur carmina ejuſmodi uno nomine Pæonica appellamus. Reperiuntur tamen nonnunquam pura Cretica; et pura Bacchica, vid. inf. Pentam.

Pæona primum, ſoluta ultima Cretici.
——quartum, ſoluta prima ejuſdem.
——ſecundum, ſoluta ultima Bacchii.
Tribrachyn, et Pyrrichium, ſolutis ambabus Cretici.

Hi ſoli carmen Pæonicum conſtituunt, et quacunque demum ſede locentur, legitimum Pæonicum agnoſcemus: Sin alicui et peregrini ſeſe ingeſſerint pedes, niſi ob ultimam ſyllabam communem verſus ſpurius eſt et ſibilandus. K.

N. Antiqui Pæonas omnium ſedum fecere poſſeſſores præterquam ultimæ, cui creticum peculiarem aſſignarunt. Scal.

Elegantiſſimus eſt verſus, cum per ſingulos pedes pars orationis impletur. Diom.

Dim. Brachycatalec.

Κακα κακων | κυρει. Eur. Hec. 647.
Τινι μερφ | θνήσκεις. Ib. 693.
Πᾶ ποδ' ἐπα|ξας. Ib. 1072 (ῃ).
Δαιμον ε|νχα. Ib. 654 (χ).
Ἑτερα δ' ἐφ' ε|τερων. Ib. 686 (ψ).

Dim. Catalec.

Χαλκοδετα | τ' ἐμβολα. Ph. 115.
Ἐργατ' ἐκ | μαχτηρος. Ib. 160 (ω).

Dim. Acatalec.

Ὑψικρητις | ἐς μιλαθρον. Hec. 1108 (α).
Λακαινα πε|λαδακρυτος. Ib. 649 (β).
Διοιχομεθ' | οιχομεθα. Or. 182.
Δρομαδες ᾶ | πιερτερροι Ib. 317.
Θρηικιας | ἱπποτας. Hec. 710 (γ).
Μεταφρεν | ἀθυμα. Ib. 655 (δ).

Dim. Hypercatalec.

Θεων Νεμε|τις ἐς Ελι|ναν. Or. 1367 (ε).
Περι Σιμουν|τιδι οχ|θοις, Ib. 807 (ϛ).

Trim. Brachycatalec.

Ορεσγενων | ορεσγενηι|χαν. Ph. 103 (ζ).
Τον Αγαμεμνο|νειον ἐκ | δομων. Or. 179 (η).
Η τον ἐκ Αι|δα μιλαιοχ|αιτα. Hec. 1112 (θ).

Trim. Catalec.

Βαλλομι χρ|ω ξυγαδα | μιλτωι. Ph. 171. (ι).

Trim. Acatalec.

Θαλασσιων | προς Αἰδα|δε τα|δε. Hec. 1032. (ια).
Ο φευγων | α τριπερ|θος Αια;. Or. 1503 (ιβ).

(ῃ) Vel, Trochaici Penthemimeres.
(χ) Vel, Iambic. Penthemim.
(ψ) Vel, Trochaic. vel Iambic. P.
(ω) Μιταφρεων | ἀθυμα. Ph. 185. Schol.—potius Acatalec. (vid. infr.)
Φαρεα περω | νεκρ. Or. 1448.

Dim. Hypercatalec. (l. Catalec.) vel Trochaic. Penthemim. Schol.

(α) Vel, Iambic. Dim. Brachycatalec.
(β) Catalec. Schol. Minus rectè.
Μιλαιοπτερον | ἀν εἰδος. Hec. 704. Schol. potiùs Antiſpaſticus Glyconius.—Veteres autem Codices habent ἀν ιδεσθαι. Ionic. Dim. Acatalec.
(γ) Rectiùs quàm Iambic. niſi ſit Dim. Brachycatalec. Θεων. Synizeſis.
(δ) Rectiùs quàm vel Choriambic. Dim. Acatalec. vel Ionic.
Ευμενισι | θημαμα φο | νω. Or. 834. Schol. De ſecunda verò in θημαμα hæreo. Quippe longa eſt in ορφαμα, θεαμα, θηρατης, θησασιμος. &c. potius igitur Ionicus, vel, ſi Ευμενισιν legis, Proſodiacus (Ib. 839.)
(ε)—ωσι | γεραιαν. K. | al. γηραιαν.
(ζ) Ita Schol. At rectiùs,—τον Αγαμεμνο | νειον ἐπι | —
(η) Ita Schol. Syllaba autem redundat, niſi, tanquam ιωτα ſubſcripto, efferatur.
(θ) Pro βαλλομαι non ſine autoritate MS. K.—Temerè, ait Cl. H. *metro non poſtulante.*—Rectè quidem, ſi, vel Iambicum cum Anapæſto in ſecunda ſede; vel Ionicum cum Pæone ſecundo pro Ionico in primâ, ponis. Quòd ſi ſtatuis Pæonicum, quem itidem commendat Scholiaſtes; omninò neceſſe eſt το βαλλομαι adprobare.

Hec. 942. pro Παιων ἐκδρ, l. Ιωνικὸν
(ι) Si, cum Schol. ω ταλαι. Creticum ponis. Sic Or. 330. nam Antitheticus requirit ultimam in ſαπιδον, communem ſyllabam, longam eſſe; etſi ſequens a vocali inciprat.

Φλαξ δ' ἐξ | αμπυος αιγα | δαπιδων
Ετερον η | (τοι) απο θιγω | των γεμων.
Antiſtr.

Διυτερα ἐξαπυλλαξε. Schol.—malè in Pæonico, τον igitur *delendum cenſet*, K.—Sed prima in δαπιδος brevis eſt, (Il. Δ. 2. Ar Pl. 515. R. 355.) Quædam igitur *alia menda ſublatuſcit*; et lubet refingere in hunc modum ex Vet. Edd. et MSS.

Ελακιν, ιλα | κε διξαμε | νος ανα δαπε | δον
Ετερον η | τοι απο θιο | γοιων τε γα | μων.

Trim. Hypercatalec.

(κ) Ita Schol. et rectè, ut opinor. Miror igitur quòd Kingius ταταπαι vellet, et ad 1518. omninò alienæ indolis referret. Quin et ipſe hunc etiam verſum Acatalectum facit in not. ad Hec. 709.

Tetram.

Tetram. Brachycatalec.

Θυμέλικαν | ὐ. μαναρ | σὺ σοφονας | ερὶν. (λ).

Tetram. Acatalec. (Ariſtophanius, Simmiacus.)

Χαῖρε δὴ | Μοσα χρεμι | α μεν ἡ | ... ὁμως δ'
Ηλθε κ | ... ελθων | ισθι σαφις | αλλ ὁπως.
Cratin.

Ω μακαρι | Αυτομενης | ὡς σε μακα | ριζομεν
Ar. V. 1266 (μ).

Ματερ ω | ποτνια κλ | ὐθι Κυμφ | αν αζεαν.
Simm.

Σε ποτε Διὸς | αιχ πυματα | νεαρε παρα | πεζοχιτων
Id. ( ).

Φιλι... | ... | ...σι πεδω | πλωσα θαρι | χειν
... Eupolis.

Pentameter. Acatalec. (Theopompius.)

Ιλατ' ...γαθα | ... | ...αδαιμ ε | μης αιθ' ουν νεαιρε Heph.

Idem. Bacchicus.

Γερος ελλαν | δ' ιλατ... | θιος συμ | φορων τᾶσ
... δε χρονσω Eur. Hel. 648.

Idem, Creticus.

Ω πειρηλ | ατε. ταλλ | αγγελω | ν μεν ε | δ' ελπομαι Ib.

Pentameter. Hypercatalec.

Αφρὶδ ι | τα μ... | ...ι' μαργ | ος δ' Ερως |
...οια παιδ | ... Scal. (ξ).

Hexameter in diſyllabam.

Αχρ' ιπ' αιθ | η καζαιν | ων' ἀ ὖπ | μοι ζύγης
| τῷ κυπασσ | ιχω. Hephæſt.

SECT. XI. (ο)

PÆne infinita verſuum genera Græcorum ſolertia excogitavit, ex quibus licituni eſt Poetæ, quem velit numerum, quod velit genus, pro libitu uiurpare. K. Ubicunque verò pedes alieni conjunguntur dicitur κατ' αντιπαθειαν μιγνυσθαι, ſive *per diſcordiam mixtura:* E. G. Ex conjunctione Iambicæ Syzygiæ, vel Antiſpaſti cum Choriambis, efficies Choriambicum impurum, ſive *Ecchoriambicum*; ſic et Ionici *a majore* Iambicæ Syzygiæ (ut Ionici *a minore* Ditrochæo) Choriambo, Epitritis, et Pæoni ſecundo, conjuncti ſunt impurè, et propriè dicti *Epionici*; Unde etiam.

I. PROSODIACUS. (π)

Sc. Choriambi cum Ionicis, vel Pæonibus pro Ionicis, mixtura; ſolutione longarum admiſſâ.

(λ) Ita Scal. rectè quod ad verſum; ſed Hephæſtion habet ...ρ ultimâ longâ. Itaque numeratur inter Acatalectos. Quòd ſi brevem ſupponas, ob indifferentem ſyllabam, efficies Catalecticum, nuſquam, quod novi, apud Tragicos uſurpatum.

(μ) Sic,

Ω πιλι φι | λη Κειρωνος | αυτοφιτις | Αγλιζ
Χαιρε λιπα | ρον δαπεδον | ἁβαρ αγαλ | ὃης χθο-
νός.

Variavit autem,

Εν αγορᾷ | δ' αν πλαταιον | ων δικαιω | τενσο-
μαι.

Μητε Μαρ | αθ' αναλα | λᾶσ' ιλιχ | ορευχαι,
Μητε χαρι | τας βοᾶν | ες χορον Ο | λυμπιας.
Id. ap. Heph.

(ν) Σοι μεν Ευ | ...τυχος, Ευ | πωλος ιγχ | ι-
πωλος.

Δωκεν αιχ | μαν Ερυα | λιον. ευοχα | πολυ'
ιχων. Id. ap. Heph.

Ευχαλος P. Sed vid. Soph. Oed. C. 742. Secunda in ...υκλ... ferè longa eſt, (Il. ρ. 211. Soph. Aj. 179. Anne hìc corripitur ob ſequentem vocalem? an υα Synizeſis? nam τεθμαν Dorienſem nihil moror.

Ο ταυρος | δ' ιππων | κυριζειν | την' αρχαν.
Heph.

Μακαριε | σοφιαι | ποθινον ις' | ακουσον.

Ex duobus Pæonibus quartis, in prima ſede, ac tertia, totidem ſubeuntibus alternis Bacchiis adeò compoſitum ad ſaltationem, ut nihil ſuavius. Scal.

(π) Ex Hephæſt. ubi,—παις | δη—At ſimilem ſequenti voluit; Quare legit P.—παις | ...ντα Αζρ' επ' αυθ | η—(ſed vid. Il. υ 227.)—κατα-ριοκφ.—κυπαριοκφ. Flor. Ed.—κυ- ασιοσω. Urſin. —κυπασιοκω vel κυπασσιοκω. Crit. Vann. p. 454. Heſych. Lyc. Schol. ad υ 855.

(ρ) Ambigitur ſuper autoritate metri Proceleuſmatici, an novem Prototypis hoc quoque aſſociandum, recipiendumque ſit. Et hoc quidem metro (ait Victorinus) veteres Satyricos Choros modulabantur, quod Græci ...τοδ... ν, ab ingreſſu Chori Satyrici appellabant. Cùm verò verſus in hunc modum, ex Pyrrichiis ſolis, vel Proceleuſmaticis, compoſiti, ad aliorum formas, ſc. Anapæſtici, vel Iambici, vel Trochaici, quodammodo poſſint redigi, hanc ſpeciem prorſus rejiciendam puto.

(σ) Καλειται δε ουτως, ὁτι εν ταις τραγῳδιαις, εν αἷς

Dim. Acatalec.
Κρυπ]αν βασιν | αισθανεται. Hec. 1070 (ρ).
Ουδ' αρεταν | παριδακειν. Med. 629 (σ).
Α δε λεπτον | πλακατα. Or. 1442 (τ).
Τις αρ ερπις | η δρυος, η Ib. 1539 (τ).
Νηματα δ' ε | στο παλαι. Ib. 1444 (υ).
Συ τοι μεγα | λαιοφιλαν. Ph. 192 (φ).

Dim. Hypercatalec. (Phaliſcus.)
Μολπαν δ' απο | και χαροποι | αν. Hec. 916. (χ).
Μαζον υπερτ | ελλων εσι | δων. Or. 839 (χ).
Μεγας Αιη; | δεξιοσειρ | ος. Soph. An. 144 (χ)
Σταθεις επι | φοινιον αι | μα. Eur. Or. 1261. (ψ).

Trim. Hypercatalec.
Ου προσφορος | αμερσιον | γενναι. Ph. 132.
Ωραις παλιν | εξανυσας | χρεος, Soph. Oed. T. 160.
Υδασι δυλ | εαν πιει | ζαλων. Eur. Ph. 198.
Ευιππον Α | ρει κατοχον | γενυς. Hec. 1094.
Οι γ' επ' εμαν | πολιν εδα | πιρσων. Ph. 156. (ω).

Trim. Catalec.
Λαϊνοις | Αμφιονος | οργανοις. Ph. 116.
Ξυνε δορος | ενυχιοις | μαχαναις. Soph. Aj. 181 (α).

Trim. Acatalec.
Ελατα πολιν | σασα πιριφ' | υτων ίππ. Eur. Ph. 219.
Ου προκαλυπ] | ομμα βοος | ρυχωδεσιν. Ib. 1507 (ʒ).

Trim. Hypercatalec.
Μεγαλα δε | τας δυναμις | δι' αλαστο | ρων. Or. 1582 (γ).

Ubicunque verò bini verſiculi alienæ indolis ità connectuntur, ut unum conſtituant et novum quoddam conficiant genus, verſus ille dicitur

---

ἂις προτοδαι ηγετοντο, τοιστοις μετροις ηχεῶντο. Schol. Soph. Aj. 181. et ſic Hephæſt.—al. Προσωδικος et Προσωδιακος, ἡ Προσωδιον. Canticum, *cum tibia ad aras ab Athenienſibus tum ſolitum.* Scal.

(ω) Vel, Anapæſtic. Dim. Brachycatalec. Idem, ſequens.

(ϟ) Sic, Παντι χρονω | δ' επιζευθεις. Aeſc. Eum. 968.

Αναχλωμενος *quia Choriambus præcedit Ionicum* (P. ad Pind. Ol. 13. 10.) Rectius autem dicitur Αναχλωμενος, ubi Choriambus ſequitur Pæona pro Ionico, ut infr. Ph. 192.

(ϟ) Vel, Iambic Dim. Brachycatalec.

(υ) Pæon. pro Ionico *a minore.* Ευρηται γαρ και παρα Πινδαρῳ το Προσωδιακον, και απ' ελαττονος συγκειμενον και κ μειον απο μειζονος. Schol. vid. ſup. (τ) Med. 629.

(τ) —Dicitur etiam Iambic. vel Anapæſt. Dim. Brachycatalec. P. ad Aeſc. Pr. 426.—minus rectè.

(χ) Vel, Anapæſtici Hephthemim. ſic, ubi Moloſſus pro Ionico,
Αεων δ' ει | μιν καταπιθη | ται. Hephæſt.

(ψ) Αναχλωμενος. Rectius quàm Iambic. Hephthemim.

(ω) Το γ' a Kingio interpolatum, *adeò non metrum adjuvat ut etiam perdat.* H.—At ſublato το γ', non erit Proſodiacus, ſed alius formæ, ſc. Pæonicus Trim. Brachycatalec. υ 103.
Οτα δ' ά κα | θεμιτιον | δηλ]ῆις. Ib. 238.

Dicitur Proſodiacus; mallem verò Epichoriambicum. vid. Hec. 948.

(α) Εμοι ξυνα | κε διαπαυ | σασθαι. Soph. Aj. 715. Epichoriambicus.
Ει συν τινι | μοιριδιῳ | παλαμα Pind Ol. 9. 38. —Schol.

Sed non ita ſolent jungi Ionici adverſi, præſertim in Proſodiacis.—Eſt Anapæſt. Dim. Acatalec. P.

(ʒ) Vel ſit Aſynartetus, ex duobus Penthemim. Dactylico et Trochaico.

υ 1509. Quem huic aſſimilat Scholiaſtes, malè metitur Kingius,
Ουδ' υπο παρ | θενιας τον υ | πο βλαβερους.
Prima enim in βλαφαρους non, niſi Arnaldi judicio (p. 4.) vel illius, qui literam φ vult duplicem (P. ad Hephæſt. p. 145.) poteſt longa haberi. *Mirum* ſane, (ut ait Cl. H. in loc.) quòd Kingius vel ſemel admitteret. Proculdubio, ſi ſecundùm Schol. menſuratur, υπο βλα-βαρους eſt Diiambus, πε ταρυλλαβος. et, θενιας τον, Pæon. pro Ionico: Aliter, Ionicus eſſe poteſt, vel τον productâ ante liquidam et aſpiratam (de fulcro enim cogitari nolim) vel, θενιας τον υ | ultima Ionici ſoluta, et —πο βλ-αβερους, Choriambus.
Ζευριον με | λει τε σφισι | Καλλιοπα. Pind. Ol. 10. 18. ſchol.

Sed in Proſodiacis pedes eſſe debent alternantes. Eſt Aſynartetus ex Penthemim. Trochaico et Dactylico. P.

(γ) Dicitur Iambic. Trim. Brachycatalec. minus recte.

II. Asymartetus,

Sive *incommutabilis*. Hujuſmodi varia ſunt genera; primum autem locum ſibi vendicat

Periodicus (ſ),

Qui ſit, cum Iambicam Syzygiam Trochaica ſequatur; vel vice versâ,

Dim. Catalec.

Τις Ελλας ὶ ‖ βαρβαρος. Ph. 1532 (t).

Δυσομβρα φιν‖γι βιλη. Soph. An. 364 (ζ).

Dim. Acatalec.

Επαισ' επαισ‖εν μιλαθρα. Eur. Or. 1583 (u).

Δεινα δ'εστα ‖ πεπονθαμεν. Hec. 1104 (ϑ).

Αλαὸν ομμα ‖ φερων πατερ. Ph. 1557 (ι).

Προς ποδον αμε‖ιβεσθε ματερ. Ib. 316 (κ).

Dim. Hypercatalec.

Πε με τας μι‖λιας φορει‖τας. Hec. 445 (λ).

Πεμαν Διγεν ‖ τ' ωλεναις τε | χερ. Ph. 309.

Trim. Acatalec.

Λαθα δε ποτμ‖ω συν ευδαι‖μονι γενοιτ' αν. Pind. Ol. 2. 34.

Innumeri ſunt alii, *ασυναρτητοι*, ſive *συνθετοι* dicti. Paucos accipe,

A Dactylis incipientes (μ).

Ελθ' επι | χερσ' εμοις φιλοισι | φαντως. Or. 1305 (ν).

Αιλινον | αιλινον ‖ αρχαν δαιατυ. Ib. 1404 (ξ).

Η ματρ‖οκτονον ‖ αἷμα χερσι‖δεσθαι Ib. 831.

Των πλατ‖ων μεν ‖ δικυμα των | πωλων. Ib. 990 (ο).

Ερρει | τας πο‖υχας φρονη‖σεις. Ib. 1416 (π).

Αλλ' αγε | εξ εδρα‖των ‖ επι μελαθ‖ρων. Soph. Aj. 194 (ϱ).

Ab Anapæſtis.

Επιδαμιος ὡς ‖ πεσουμ' ες ευ‖στα. Eur. Hec. 926.

Θυγατηρ Διος τυ‖πα σιμ‖δον. Soph. Oed. T. 198.

Ab Iambis.

Μελεων πονων | χριν. Aj. 895 (σ).

Ιππων ‖ καματων ανιχ‖τι. Oed. T. 182.

Κτυπους χρε‖τα ‖ μιλεων πλαταν. Eur. Or. 1486.

Εναντα δ' ηλ‖ι ‖ Πυλαδης αλιας‖ος. Ib. 1501.

Τυφλωθεν εξ ‖ αγνιας δα‖μαρτος. Soph. An. 984. (τ).

Ψευσθεισα δωρ‖ων ‖ τ' ελαφηβολι‖ων. Aj. 178. (υ).

Στρατηλατων ‖ ελλαδος πατ | ερων. Eur. Or. 968.

(ſ) Περιοδος καλειται, ὁτι ουκ εστι μετρον τι εἶδος, αλλ' απλῶς Περιοδος καλεῖται. το ὑπερεκτεινον των τεσσαρων Συλλαβων συστημα Schol. ad Soph. Aj. 221.

Dicitur *Periodicus*, quia περιοδευει i. e. revertitur; idem enim eſt, quod metrum ſpectat, ſi vel a principio, vel a fine retro legatur;

Τι μη τι μη ‖ ιη τι μη τι. K.

Huic αντεστραμενος dictus.

(t) Vel, Iambic. Dim. Brachycatalec.

(ζ) Dicitur etiam Antiſpaſtic. Pherecratius, minus rectè.

(u) Vel, Iambic. Hephthemim.

(ϑ) Vel, Trochaic. Hephthemim.

(ι) Idem: Vel, Pæonic. Dim. Hypercatalec.

(κ) Vel, Ionic. Dim. Hypercatalec. υ 212.

Οιαν ιδυλλ‖ουσας ανδρις. Soph. Aj. 221.

vel, Antiſpaſticus,

Κατ' αντιπαθειαν. (Eur. Hec. 1024.)

Ωμοι σοβ‖ιμαι το προσιμιον. Ib. 227.

rectiùs Epichoriambic. Dim. Hypercatalec.

(λ) Vel, Trochaic. Dim. Acatalec.

(μ) Vid. Logaœdicus.

(ν) Potius Dipenthemim. ex Dactylico et Iambico. Archebulius.

(ξ) Vel Anapæſtic. Dim. Acatalec.

(ο) Rectius quam Choriambic. Trim. Brachycatalec.

(π) Suavius, ex Dactylico Dim. Brachycatalec. vel Anapæſtica baſi, et Ithyphallico.

(ρ) Καλειται δισυνθημιμερις, αλλ' ελλειπει το Ιαμβικον μια συλλαβη. Schol.—Potiùs redundat ſyllaba, niſi, *αι* correptâ, Anapæſtus ſit in ſecunda ſede.—Malim verò Proſodiacum Trim. Hypercatalec.

Λευκον δ' ιμβαλλουσα ‖ πηχυν οδιτης. Or. 1485.

Εξ ιθυφαλλικου και Αναπαιστικου βαστασε. Schol. tollas igitur το δ' —vel ſit Antiſpaſtic. Trim. Brachycatalec.

(σ) Vel, Periodicus Catalec. vid. ſupr. et Aeſc. Per. 133. P. Dicitur Antiſpaſticus. Schol. – minus rectè.

(τ) Vel Iambic. Dim. Hypercatalec.

(υ) Dicitur Iambelegus; i. e. ex Iambico et Elego conſtans.

Δινασιν εμμ|α μη || τις παρων τυ|χοι. Ib. 1477. (ε).
Ει μοι ξυνε||η φιροιτι | μοιρα ταν. Soph. Oed. T. 882 (χ).
Εζας, εζας || ω πλιρωσα | γας λοχευμα. Eur. Ph. 1036 (ψ).
Ωρμασε παν|δαμις || επι βας, αγιλαι|ας. Soph. Aj. 175.

A Trochæis.

Λιθερ' αμπ|α||μενος κρατιστ. Eur. Hec. 1107.
Πως εχει λε|γε μι||ταδις, ω φιλα Or. 153 (ω)

Dipenthemimer.

Ω μιγας λι|μην || αυτος ηρει|σε. Soph. Oed. T. 1231.
Τ' αρμενα λαμπ|α χι|ατ' || ιν μυρσινηι. Alcæ. ap. Hephæſt. (α).
Οφσολεπες μεν Α|ρης || φιλεει μεν αιχμας. Anac. ib. (β).
Κειτον λυθιντ|ω||σαις υπο-χιρσιν α|ραξ. Ib. (γ)
Σικελος κομ|πος α|ηρ || ποτι ταν ματερ ι|δα. Anac. ib. (δ)

Tripenthemimer.

Χαιρε παλαιογονων || ανδρων θειατον || ξυλλογε παντοσοφων Plato, ib. (Logaoidicus)
Ος και τυπανε ||γ ω πελικαι τελειτο || ξανθαν Αθαναν. (Pindaricus.)
Σοφοι δε και το || μηδεν αγαν ειπος αι||νησαν παρισσως. Pind. ib.

Dicatalec.

Ανδρες προσχε|τε τον νουν || εξευρημα τι καινω. Pherecr. ib. (ι)
Δημητρι τη | Πυλαιη || τη τετον ουκ Πελασγοι: Callim. Ib. (ζ).

Procatalec.

Εστι μοι κα|λα παις || χρυσεησιν | ανθεμοισιν. Ib. (κ)

(ε) Vel ex Iambicis, Penthemim. et Dim. Brachycatalec. vel ſit Antiſpaſticus Trim. Catalec.

(χ) Vel, ex Iambic. Penthemim. et Dim. Brachycatalec. ſic

Ταχιν δ' αν |-ν || τις αθλιωτερος. v. 1227.

(ψ) Vel ex Iambic. Penthemim. et Dim. Catalec.

(ω) Ita Schol. malim verò Dipenthemim. Trochaic. ſimilem τῷ

Κατολ -συρε|μαι || κατολι-συρο|μαι. v. 339.

Quem tamen metitur ſchol. Παιωνικοις ημιολιοις.

Λευκειμολ|πι || προς Γραικι|ας. v. 995.

Schol. εκ δυο ιεθημιμερων. (l. συνθημιμερων) rectiùs quàm ex Ithyphallico et Iambica Baſi.

Νικηεων Πιε|τι | ραπτα καλη | παις. v. 962.
Φοινια ψη|φος || εν πολι|ταις. Antiſtr.

Ita Schol. et K. priore in καλη producta contra Euripidis uſum. Et ubinam invenies πολιῖτης? —legendum eſt παις κα|λη, vel cum vet. Edd. καλλι|παις, ut ex duobus Penthemim. conſtet. Sed non reſpondet Antitheticus; ſtet igitur καλη | παις et in Antiſtrophe l. πολιητ|αις; unde efficies Aſynartetum, ex Penthemim. Trochaico, et Anapæſtica Baſi, vel Adonico.

(α) Dicitur etiam Επισυνθετος, et Ειχωμιολογικος. ib.—vid. Crit. Vann. p. 475.

(β) Οφσολεπες (Αρης) eadem ratione ac verbum οφσολεπειν, quod inde derivatur. Crit. Vann. 480.—pro οφσολοφος, Pauw.—Οφσοπος. Arnald. Οφσολεπος. Flor. Urſin.

(γ) Iambelegus. vid. ſup. (υ).

(δ) Vel, ex Ionico et Anapæſto—*non ſine fatali illi viro venuſtate.* Scal.

(ι) Το εκ των αντισπαστικων δ'μετρων καταληκ|τικων.

(ζ) Το εκ των Ιαμβικων εφθημιμερων.

(κ) Εστι μοι κ|λα παις χρυ||σειοισιν ανι|θεμοισιν. Εκ τροχαικης δ'μετρου ακαταληκ|του, και Ιαμβικου εφθημιμερους· οπερ εαν παραλλαξη την τομην, γινεται Τροχαικον Προκαταληκ|τικον.

Alii ex Hephæſtione,

Αγων δ' οι μεν κατοπισθεν || ποδων· οι δε πολλοι.

Cum Iambo in principio,

Ερασμονιδη χαριλαε || χρημα τοι γελοιον.

potius *Polyſchematiſtus.*

Φιλεειν σ|υγγον περ εοντα || μηδε διαλυεσθαι·
Τον με παλαιτατον ομοσαι θεον || επ|ακις φιλησειν. Callim.
Αλλα μ' ο λυσιμελης, || ω 'ταιρε, δαμναται πο-θος. Archil.
Ουκ εθ' ομως απαλον χροα || καρφεται γαρ ηδη. Id.

N. *Poſtrema uniuſcujuſque* membri, κωλα, (verſiculi. P. male) *eſt indifferens.* Sic, in

Και βυσσ|ας ορε|ων δυσ|παιπαλες || οιος πυ ερ' ιδης. Id.

Γινεται ο τελευταιος της τετραποδιας, χρητικος, (pro Dactylo) δια την επι τελει αδιαφοριαν. Caveas autem confundas αδιαφοριαν cum κοινα, i. e. ſyllabam *communem quantitate*, cum parte pedis, quæ eſt *indifferens.* Ultima in παιπαλες, longa eſt, ſed habet hic locum ſine vitio, *quia, ſive brevis, ſive longa, verſui non oberit.* Crit. Vann. p. 468.

Verſus,

Verſus; quorum pedes omninò ſunt irregulares, ut puta, Choriambus, cum Ditrochæo, Antiſpaſto, aut Bacchio; vel Epitritus primus cum Choriambo; vel Iambicus cum Spondeo aut Dactylo in paribus locis; &c. dicti ſunt

III. Polyschematisti;

Dim. Catalec.
Δυρατιω τ' | ιφ' ιππω: Heph. Urſ.
Dim. Acatalec.
Μεγα δε μη γι|γαθε πολις. Ib.
Ουτε λεπ|την | ιδυτατην. Anac. 57. 3. P.
Trim. Catalec.
Ταυτ' ουκ | αν τις αβλι|ετερος. Soph. Oed. T. 1227.
Trim. Acatalec.
Οιδιποδα | βροτων οδ|ινα μαχαι|ρω. Ib. 1218.
Tetram. Catalec.
Παντα φορη|τ' παντα τολμη|τα
τωδε | τω χορω. Hephæſt.

Sect. XII.

Ii denique, qui ſumunt nomina, vel ab inventoribus, vel ab iis, qui maximè frequentarunt, aut ab uſu, ſunt,

Æolicus, (ϑ)

Dactylicus; qui habet in principio, et etiam in fine, ſi Catalecticus ſit, unum ex biſyllabis indifferentem; Pyrrichium, Trochæumve, aut Iambum, aut etiam Spondeum; et unum Dactylum pluresve, in medio; ſi verò Acatalectus ſit, habet in fine Dactylum, vel Creticum, ob indifferentem ſyllabam.
Trim. Catalec. in diſyllabum.
Αυρα | ποττιας | αυρα. Hec. 442.
Tetrameter idem,
Ταδε | σαυδαλα | πιντασο | ια. Heph.
Pentameter idem,
Τινι | σ', ω φιλε, | γαμβρε, καλως ε|κατδω. Ib.
Hexameter idem,
Κιλο|μαι τινα | τον χαριεντα Μι|νωα κα|λεσαι. Ib.
Tetrameter Acatalec.
Ερος | δ' αυτε μ' ο|λυσιμι|λης δονει. Ib.
Pentameter idem,
Ηρε|μαν μεν ι|γω σεθεν | ατε πα|λαι π.κα-Ib.
Ionicus etiam, Trim. et Tetram. Acatalec.

Alcaicus.

Iambic. Dim. Acatalec. (ι).

Almanicus.

Dactylicus Penthemim. Hec. 1110 (κ)

Anacreonticus.

Iambic. Dim. Brachycatalec. Catalec. et Acatalec.—Tetram. Acatalec. et Hypercatalec. (λ)

Archebuleus.

Aſynartetus, ex Dactyl. Dim. et Ditrochæo (μ)

Archilochius.

Iambic. Dim. Acatalec. purus.—Trim. et Tetram. Acatalec. (ν)

Ariſtophanius.

(ϑ) Καλειται δε Αιολικον, οτι Σαπφω πολλω αυτω εχρησατο. Hephæſt.
Sic dictus fortaſſe a varietate. Scal.
Πεμπε ξυν δορι δικας πραξιορι. Aeſc. Ag. 112. l. —πραξιορι δικαι. Æolicus. Dim. Catalec. *Arnald.*
Potius Tetram. Catalec. in diſſyllabam.
Πεμπε | ξυν δορι | πραξιορι | δικας.
(ι) Item, Antiſpaſtic. Dim. Hypercatalec.—Tetram. Brachycatalec. et Acatalec.—Pentameter. Aſynartetus, Dipenthemim.
Dactylicus Penthemim. cum Trochaicâ Syzygia.
(κ) Iambic. Dim. Hypercatalec.—Trim. Brachycatalec.
Trochaic. Dim. Acatalec.
Antiſpaſtic. Trim. Acatalec. Tetram. Acatalec.
Ionic. Tetram. Acatalec.
Creticus Hexam. Catalec.
(λ) Trochaic. Dim. Brachycatalec. et Acatalec.
Ionic. Dim. Acatalec.—Trim. Catalec. et Acatalec.
Choriambic. Dim. Catalec. et Acatalec. — Trim. Catalec —Tetram. Catalec. et Acatalec.
Aſynartetus Tetram. Brachycatalec.—Dipenthemim.
(μ) Anapæſtic. deſinens in Bacchium.
Αγετω δικας κ | γας εχω δικα τανδ' | αεδαν. Scal. vid. Logaoidicus.
(ν) Anapæſtic. Dim. vel Pæonic. Trim. Acatalec.
Choriambic. Dim. Catalec. vel Dactylic. Penthemim.
Trochaic. Trim. Catalec. et Acatalec.—Tetram. Catalec.
Aſynartetus—ex Dactyl. Tetram. et Ithyphallico.

——ex

Ariſtophanius.
Iambic. Penthemim.—Tetram. Brachycatalec. et Acatalec. (ξ)

Aſclepiadeus.
Antiſpaſtic. Trim. Acatalec. ex Ditrochæo, Antiſpaſto et Diiambo, (o).

Bacchilidius.
Trochaic. Dim. Hypercatalec.

Callimachius.
Choriambic. Tetram. Catalec.—Pentam. Catalec. (π)

Cleomachius.
Trochaic. Hephthemim. Hec. 690. (ρ)

Cratinius.
Aſynartetus, ex Dactyl. Tetram. et Ithyphallico. (ρ)

Dochmaicus.
Antiſpaſtic. Monom. Hypercatalec.

Eupolidius.
Epichoriambic. Trim. Acatalec. Or. 809. (τ)

Euripideus.
Iambic. Dim. Brachycatalec. et Catalec. (υ)

Encomiologicus. vid. Logaoid.

Galliambicus.
Ionic. Tetram. Catalec. (φ)

Glyconius.
Antiſpaſtic. Dim; Acatalec.—Trochaic. Hephthemim.

Hipponacteus.
Iambic. Dim. Brachycatalec.—Trim. Catalec. et Hypercatalec.—Tetram. Catalec. (χ)

Iambelegus.
Aſynartetus, ex Penthemim. Iambico et Dactylico. Soph. Aj. 175. (ψ)

Ibycius.
Dactyl. Hephthemim. Hypercatalec.
Ουτε φιλων θανειν σοφος ισοσιας ουτε θιλων βιῶν. Scal.

Itimius.
Anapæſtica Baſis.—Βιος ιςι σκια. Ib.

Laconicus,
conſtat Dactylo, Spondeo, duobus (quatuor) Anapæſtis et Spondeo. Plot. (ω)

Lecythius.
Iambic. vel Trochaic. Hephthemim.

Logaoidicus.
Aſynartetus,—ex Dactyl. Dim. et Trochaicâ Syzygia, Catalec.
Ιπποσυλα Διὸς | συριγα. Or. 1401 (α).

——ex Dactyl. Penthemim. et Iambic. Dim. Acatalec. et vice verſa.

——ex Iambico Colobo, ſive Penthemim. et Ithyphallico.

——ex duobus Dactylis, et Ithyphallico.

——ex Anapæſtic. Hephthemim. et Ithyphallico, vid. Logaoidicus.

(ξ) Anapæſtic. Dim. Brachycatalec. et Acatalec. ex Proceleuſmaticis.

—Tetram. Catalec. in ſyllabam.

Pæonic. Tetram. Acatalec.

(o) Vel, ex duobus Antiſpaſtis et Diiambo.

Vel, ex Epitrito quarto et Diiambo, ſive Pæonico.

Vel, ex Diiambo, Ditrochæo, et Epitrito tertio, ſive Ionico ob communem ſyllabam.

Aſynartetus ex Dactyl. Penthemim. et Dimetro.

(π) Aſynartetus, Dicatalec.

(ρ) Vel, fit Ionic Dim. Acatalec. Soph. Aj. 636. dictus Iambic. Hephthemim. minus rectè.

(σ) Sive Polyſchematiſtus, ex Choriambo, Diiambo, et Trochaic. Hephthemim.

(τ) Sive Polyſchematiſtus, ex Ditrochæo, Choriambo, Ditrochæo, et Cretico.

Aſynartetus, ex Choriambo Dactyl. Trim. et Trochaic. Monom. Hypercatalec.

(υ) Trochaic. Hephthemim. Eur. Or. 967. 982. Soph. Oed. T 153.

——Trim. Catalec.

Aſynartetus, ex duabus Iambic. Syzygiis, et Trochaic. Hephthemim. vel Ithyphallico.

——ex duobus Creticis. et Trochaic. Hephthemim.

(φ) Aſynartetus ex Anapæſto et Iambic. Penthemim. cum Anapæſto, Chorio, ſive Epitrito tertio, et Iambo, ſive Pyrrhichio ob communem ſyllabam.

(χ) Ionic. Dim. Brachycatalec. Antiſpaſtic. Dim. Hypercatalec.

(ψ) Vid. inf. Logaoid.

(ω) Potius Proſodiacus Pentam. Brachycatalec. ex duobus Choriambis Ionico, Choriambo et Spondeo.

(α) Item—ex duobus Dactylis, et Trochaicâ Syzygia. Archebulius.

——ex Dactyl. Dim. et Ithyphallico. Archilochius.

——ex Dactyl. Tetram. et Ithyphallico.

——ex duobus Anapæſtis, ſive Spondeis, Iambo et ſyllaba. Pind. Ol. 47.

——Tripenthemim. Platonicus.

—ex

—ex Dactyl. Penthemim. et Ithyphallico.
Παρθένε τὰν κεφαλὰν || ταυδὲ νερθε νυμφᾶ. Scal.
—ex Dactyl. Penthem. et Trochaica Syzygia, (numeris longè lepidiſſimis)
Ἢ ῥ' ἔτι Δεσποίνης || τῶν τυράννων. Heph. Scal. (β)

Neleomachius.

Trochaic. Pentam. Catalec.

Partheniacus. vid. Simmiacus.

Phalæcius. (Hendecaſyllabus)

Antiſpaſtic. Trim. Catalec.
Οἶον ἐγὼ | πρὸ' ἃ τάλαι | φέρων ἐγώ. Soph. An. 878.
Πετραῖαι ἃ | πρὸ δείραδος | φανεῖσ' ὦ. Aj. 706.

Phaliſcus.

Proſodiacus Dim. Hypercatalec.

Phennius.

Antiſpaſtic. Trim. Catalec.

Pherecratius.

Antiſpaſtic. Dim. Catalec.

Philicius.

Chorjambic. Hexameter.

Phrynichius.

Ionic. a min. Tetram. Catalec. (Servius) Phalecius. (Scal)

Pindaricus.

Anapæſt. Trim: Brachycatalec. Epichoriambic. Trim. Catalec. Aſynartetus, Tripenthemim.

Platonicus.

—Tripenthemim.—(numerus valdè aptus auribus et facetus. Scal.)

Praxilius.

Trochaic. Dim. Hypercatalec. (γ)

Priapeius,

Legitimus eſt Antiſpaſtic. Tetram. Catalec. habens Diiambum in ſecunda Syzygia. (vid. Antiſpaſt.) pro quo tamen interdum ſubſtituitur Choriambus, unde verſus hic
Ἀλεξάνδρου | πλάτειαν. | Eur. Hec. 630.
eſt Priapeius dimidiatus. K.

Sapphicus.

Dactyl. Pentam. cum Iambo in principio (δ).

Saturnius.

Aſynartetus, ex Iambic. Hephthemim: et Ithyphallico (ε).

Simmiacus.

Dactyl. Pentam. in ſyllabam (ζ).

Simonidius.

Anapæſt. Trim. Catalec. in diſyllabum (η).

Steſichorius.

Trochaic. Trim Brachycatalec Or. 1480 (θ).

Sotadeus, ſive Sotadicus.

Ionic. Tetram. Brachycatalec. (ι)

Teleſillæ.

Ionic. Dim. Catalec.

Theopompius.

Pæonic. Pentam. Catalec.

Timocratius.

Ionic. (a minore) Dim. Catalec. ſive Hephthemimer.

(β) Quem modum Ἐγκωμιολογικὸν nominarunt.—Potes aliter ſecare, ex Dactyl. Dim. Spondeo et Bacchio; vel ex Dactylo Choriambo, et Trochaica Syzygia.

Encomiologicus etiam dicitur Dactyl. Penthemim. cum Dochmaico Pind. Ol. 6. 4.—vel Dactyl. Penthemim. et Iambic. Penthemim.—contrarius eſt Iambelegus.

(γ) Ionic. Trim. Brachycatalec.

Aſynartetus, ex Dactyl. Trim. et Trochaicâ Syzygia.

—ex Dactyl. Penthemim. et Ithyphallico.

(δ) Ionic. Trim. Acatalec.—Tetram. Hypercatalec.

Trochaic. Trim. Brachycatalec. et Hypercatalec.

Antiſpaſtic. Dim. Hypercatalec.—Tetram. Catalec. et Acatalec.

(ε)—Ex Iambic. Dim. et Ithyphallico. Euripidius.

(ζ) Anapæſt. Dim. Hypercatalec. (Parthenius.)—Trim. Catalec. in ſyllabam.

Antiſpaſt. Tetram. Hypercatalec.

Pæonic. Tetram Acatalec.

(η) Dim. (Monom.) Aatalec. σοφὸς ἐν τύχῃ, Scal.

(θ) Al. Pindaricus. Aſynartetus.

Trochaic. Trim. Acatalec. ſimiliter in Iambum deſinens. Or. 1004. Pind. Ol. 6. 25.

—Trim. Hypercatalec. Or. 1409. Ph. 172.

Anapæſt. Trim. Catalec. in ſyllabam.

Ex Epitritis Trim. Acatalec. Pind. Ol. 3. 9. 7. 35.

(ι) Trochaic. Trim. Catalec. et Acatalec.—Tetram. Brachycatalec.

N. Quidam volunt eſſe inter Sotadeum et Sotadicum hanc differentiam; ut Sotadeus conſtet duobus Ionicis et Ithyphallico, at Sotadicus tribus Ionicis et Spondeo.

CAP. IV.

De Carminum Formis in Cantu Chorico.

CHORICUS Cantus eſt illa Chori pars quæ veterem Tragœdiam *(ferè)* in quinque actus diſtinguit: et in omni perfecta Tragœdia ſunt quatuor (α) Cantus; quorum primus vocatur, *Parodus* (β); reliqui tres *Staſimon* (γ) (melos.) Hi autem ex variis carminum generibus formantur; quæ appellantur

Systematica,

i. e. quæ vario carminum genere in unum congeſta conſtant; et hæc porrò, ſecundùm Hephæſtionem, ſex generum ſunt;

I. Κατα σχεσιν, *ſecundùm convenientiam.*
II. Απελελυμενα, *ſoluta.*
III. Ατακτα, *inordinata.*
IV. Εξ ἐμοιων, *ex ſimilibus.*
V. Μικτα, *mixta.*
VI. Κοινα, *communia.*

I. Κατα σχεσιν, ſunt, quæ inter ſe reſpondent; et hæc rursùm ſex generum,

1. Monoſtrophica.
2. Epodica.
3. Κατὰ περικοπὴν ανομοιομερῆ, *poſt Pericopen ſartibus diſſimilibus conſtantia.*
4. Antithetica.
5. Mixta.
6. Communia, κατα σχεσιν.

1. Monoſtrophica (δ) ſunt, quæ una Stropha conſtant; qualia Anacreontis et Alcæi carmina.—Eur. Hec. 1022. &c.

2. Epodica ſunt, quæ ſimilibus ſyſtematibus diſſimile Adjunctum habent. Eur. Hec. 627, &c.

Antiqui deorum laudes, carminibus comprehenſas, circum aras eorum euntes, canebant; cujus primum ambitum, quem ingrediebantur ex parte dextra *Strophen* vocabant: reverſionem autem ſiniſtrorsùm factam, completo primo orbe, *Antiſtrophen* appellabant. Deinde in conſpectu deorum ſoliti conſiſtere, Cantici reliqua conſequebantur, appellantes id *Epodon* (ε). Ita ut omnis Strophe et Antiſtrophe totidem habeant ſyllabas, (vel ſaltem eadem reſervent tempora) in proxima periodo, quæ ſubjicitur priori; ut ſit aut ισομετρος aut ισοχρονος. quolibet metro ſeu Rhythmo ſubſiſtens.—Epodos verò formatur ad libitum (ζ).

N. Si

(α) Non enim numeratur pro juſto Choro is qui apud Græcos ſemper fabulam claudit. *Scal.*

(β) Sive Chori interloquentis vel cantantis ingreſſio prima. *Burt.*

(γ) N. *Stabilis* illa Chori, pars Trochaicum et Anapæſticum carmen repudiat: canunt enim, ſed non ſaltant; iſti autem numeri ſaltatorii ſunt. K. —Vid. doctiſſimam ac elegantiſſimam *Synopſin Dramatis* Παλαιολογια, ſive *Tragœdiarum Græcarum Defectûs*, (Ed. 1758.) præfixam; et ibidem Supplementum, quo videre eſt *quicquid ferè ad rem dramaticam univerſim ſpectat.*

(δ) Quædam erant ſimplicia, Μονοκωλα iccirco dicta, et Μονοστροφα, aut Στασιμα. Quippe in Choris Bacchicis aut ſemper ad eundem modum convertebantur, neque revertebantur; Hæc erunt Μονοστροφα; aut ſtabant immobiles; ea Στασιμα. *Scal.*

(ε) Veteres non ſemper conſertis manibus ſed aliquando ſolutis quoque in orbem diſponebantur. Concinentes morebantur in lævam primum, quo motu aiebant ſeſe primum cælorum orbem imitari. Chorus igitur motum illum lævorſum Στροφὴν nominabant, quam quum explerant, totidem numeris eadem veſtigia paribus temporibus relegebant. Quâ reverſione ſubterlabentium adverſum motum planetarum referri profitebantur; Αντιστροφος hæc.—Eo ſpatio abſoluto ſtantes terræ circa quam putabant cælum rotare) quietem repræſentabant. Ib.

N. Vetuſtiorum Chorus ex quinquagenis conſiſtebat; ac poſtea quam Æſchylus *Eumenides* fabulam dedit turba illa ad quindenos reducta eſt, ita ut eſſent paria, Ζυγα, quina. Unde qui cantum incipiebat χορυφαιος, proximus παραστατης, tertius τριτοστατης dicebatur. Ib.

(ζ) Sunt etiam brevia cola, quæ poſt Strophen et Antiſtrophen ſupercini moris eſt, quæ vocantur Επωνυμια, ut eſt Ἰὴ Παιαν.—Quæ Epodicis carminibus ſi quando præponuntur Προοιμια, ſi autem

N. Si Adjunctum in fine ponatur, vocantur *Epodica*; ſi in principio, *Proodica*; (Soph. Aj. 877.) ſi in medio, *Meſodica*. (Soph. An. 100.)

Et *Epodica* quidem ſunt ferè Pindarica omnia, ternario numero conſtantia; veruntamen nihil prohibet quinario (Eur. Hec. 904.) et ſeptenario uti. (Aeſc. Ag. 375.)

3. Κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερῆ, ſive, Περικόμματα, ſunt, quæ poſt variorum ſyſtematum congeriem, ſive *Pericopen*, aliam priori per totum reſpondentem ſubjectam habent:

Sic ut in alterutra quidem congerie ſint inter ſe ſyſtemata diſſimilia, verùm utraque ſimilibus conſtent partibus (Eur. Or. 125. (*n*) Soph. Aj. 901.) Hujus generis in *Euripide* multa ſunt; in *Sophocle*, permulta; nullum in *Æſchylo*.

4. Antithetica ſunt, quæ in vario carminis genere, primum ultimo, ſecundum penultimo, ac reliquum ſimiliter inter ſe reſpondens habent. Cujus generis eſt *Ovum* Simmiæ.

5. Mixta κατὰ σχέσιν quæ partim Epodica ſunt, partim Monoſtrophica.

6. Communia κατὰ σχέσιν, hoc quidem modo diſpoſita, verbi gratiâ, ſunt Epodica; illo verò Monoſtrophica.

II. Ἀκατάλυμπτα ſunt, quæ certum carminis genus nullum habent. Ea rursùm ſunt,

1. Ἄσηρα.
2. Ἀνομοιόστροφα.
3. Ἄτμητα.

1. Ἄσηρα ſunt, quæ tam paucos habent verſus, ut *Strophen* complere non poſſe videantur.

2. Ἀνομοιόστροφα ſunt, quæ aliquibus interjectis interrumpuntur. (Eur. Or. 1366.) Ea, ſi duo ſunt, vocantur

Ἑτερόστροφα. Soph. Aj. 201.

Si plura,

Ἀλλοιόστροφα. Eur. Hec. 685, Ar. R. 1295. ſchol. Quod quidem genus ſolus de Tragicis uſurpat Euripides.

3. Ἄτμητα, quæ ut ſecari poſſe videntur, ita nullum ſecandi dant ſignum.

III. Ἄτακτα. quæ nullam habent inter ſe ſimilitudinem: qualis fertur Homeri *Margites* fuiſſe; et tales in Euripide Chori, Iph. T. 1234. Herc. f. 107. Hec. 1055.

IV. Ἐξ ὁμοίων, quæ pedum quidem ſunt eorundem, certum autem numerum non habent, quales Anapæſti. Et ea ſunt

1. Ἀπεριόριστα.
2. Κατὰ περιορισμένους ἀριθμούς.

1. Ἀπεριόριστα, quæ ad finem uſque ſunt inter ſe ſimilia.

2. Κατὰ περιορισμένους ἀριθμούς, quibus aliquid (9) nonnunquam brevius interjicitur. Eur. Hec. 59.

V. Μικτὰ ſyſtematica ſunt, partim κατὰ σχέσιν, partim ex ſimilibus.

V. Κοινὰ ſyſtematica, quæ hoc quidem modo diſpoſita, verbi gratia, ſunt e ſimilibus, illo autem κατὰ σχέσιν. *Canter.*

---

tem poſt Antiſtrophen collocentur, Μεθύμνια nuncupantur. *Victorin.*

Ubi Chori a propoſita materia divertebantur, et ſtantes ἀντιπροσωπικῶς alloquebantur ſpectatores, Παράβασις dicebatur: eratque comicorum propria; damnato a criticis Euripide, qui hoc frequentius; Sophocle non item, qui rarius. *Scal.*

(*n*) Ponitur enim prior congeries, primæ Strophæ, primi Syſtematis; ſecundæ Strophæ ſecundi Syſtematis; tertiæ Strophæ, tertii Syſtematis, (quod tamen hic deſideratur.) Sequitur poſterior congeries, Antiſtrophæ primæ, Antiſyſtematis primi; Antiſtrophæ ſecundæ, Antiſyſtematis ſecundi; Antiſtrophæ tertiæ, Antiſyſtematis tertii: Veruntamen hic ordo nonnunquam confunditur. C.

(9) Non tantum Anapæſtica, ſed et alia ſic nominantur, vid. Hec. 1055. Ph. 212. 310. 1502.

CAP.

CAP. V.

De Quantitate Syllabarum.

QUANTITAS ancipitum in prioribus ſyllabis vocalium octo modis cognoſcitur;
I. Poſitione.
II. Vocali ante vocalem.
III. Contractione.
IV. Dialecto.
V. Derivatione.
VI. Compoſitione.
VII. Incremento.
VIII. Uſu, ſeu Autoritate.

I. Positio.

Vocalis brevis ante duas conſonantes, aut duplicem, vel in eadem dictione, vel in diverſis, ferè ſemper longa eſt.

Πελλ-ας δ' ιφθ-ιμους ψυχας αϊδι προϊαψεν. Il. α. 3.
Και μιν ε-φωνησας επια πτ-εροεντα προσηυδα. Ib. 201.
Εζ-ετο δ' ορθ-ωθεις—Il. β. 42.
—ὥτε Ζ-ηνος κυδος ιδωνται. Il. α. 279.
Ωδε και εξ-ερεω—Ib. 212.
—μηδ' ξ-ιφος ελκ-ετω χειρί. Ib. 210.

Finalis verò brevis ante initialem duplicem, vel duas ſimplices, aliquando corripitur,

Οιτε Ζακυνθον εχον, ηδ' οι Σαμον—Il. ς. 634.
—ηδε Σκαμανδρον. Il. ε. 774. (α)
Φιλει δ', ὡς τε ζωρς—Theoc. 29. 20 (β).

Vocalis brevis ante mutam, ſequente liquidâ, ita comparari poteſt, ut vel ſyllabam brevem terminet, vel in eadem cum ſequentibus conſonis, quæ perinde longa evadet, efferatur. D.

Μετρ-α δε τευχε θεοισι, το γαρ με-τρον εστι αριστον. Phocyl. 92. (γ)

N. I. Vocalis brevis ante vel tenues, quas vocant, conſonantes, π, κ, τ, vel adſpiratas, φ, χ, θ, ſequente quavis liquidâ, uti et ante medias, β, γ, δ, ſequente ρ, ſyllabam brevem apud Comicos perpetuo claudit. *Id.* (δ).

II. Vocalis

(α) *Iſtam ſcripturam non ſollicito, quanquam ab Homeri manu potius fuiſſe crediderim,* Σακυνθοος, Καμανδρος. Dawes. p. 89.—Haud abſimile eſt μιλακες pro σμιλακος. Eur. B. 702.—et μεραγδος pro σμαραγδος.

(β) *Potius legendum* ζαις vel ζοις, *ut* ζοὶ pro ζωὴ ap. Herod. Leeds. p. 76.—non neceſſe eſt; ζῶης ut ζᾶϊας ſup. υ. 5.—*Sed dicas forſan ως κε eſſe Spondeum ante duplicem conſonantem, et* ζωης *contractè dici* ζης, ut λαων λᾶς, λᾶϊς. ib.—Nequaquam. Spondeo enim in illo carmine, niſi in primâ ſede, locus non datur.

Exempla autem hujuſmodi ſyllabæ correptæ tam rarò occurrunt, ut pueris in imitationem haud facilè commendarem; multo minùs ſequentia; Utcunque *uſitatum ſit,* (ut monet Clarkius ad Il. β. 537.) *ſyllabam vocali brevi conſtantem cùm vel duæ liquidæ, vel aliæ duæ ſequantur conſonantes,* (unà cum liquida) *quibus ſyllaba incboari poſſit, corripi,* (vid. ſup. p. 6. in not. de *ſyſtole.*)

Η.. και απ-κλα—μοισι—Hef. ε. 20.
—γαμε ανδρα μι-μνημενοι ειναι. Solon.
—κηρι-τρειαν τε πολυς-αρουρον τ' ιπ-ειαιαν. Il. β. 537.
Αιγυ-πιοις ανδρων—Od. ξ. 263.
—αμφον δα-κ[υ-λον καταδακ-α Batr. 45.
Ται τ' ατρα-κ[υλ-ιδες εισι—Theoc 4. 52.
—λαοσσοα Ηλε-κ[τρυ-ωνος. Heſ. α. 4.

Fortaſſe et in hunc modum ſine eliſione τυ σ' eſferri poteſt illud Arati—

Ωρη ισ τιριη χρωζει πολυφωνο-ς κορωνη.

Ubi tamen malim πολυφωνα adverbialiter ad το χρωζει referendum; ut in υ. præcedente, ηυχα πεπιλλακτα.

(γ) Sic,

Γενετο δ' αὖ Κυκλ-ωπας—Heſ. θ. 139.
—σπηλυγγα φυγὼν ολο-οιο Κυ-κλωπος. Theoc. 16. 53.
Πληγαῖς προσωπον φαλα-κρὸν ἐξωδηκότα. Eur. Cyc. 226.
—προς τα φαλακρ-α πιλη. Ep.
—Μιλησιους αγρυ-πνους ἱππους. Theoc. 24. 104.
Ουδαμα νῦν συνιθα τοι αγρυπνι-ῶσαι δι' ερωτα. Ib. 10. 10.

(δ) Ante πλ.—παῦρ' ἀ-πλοιαν τὴν ἐμην. Ar. Pl. 952.

ſic—παῦρ-πλος Αργωων ὅ[ματος. Æſch.

Sed ap. Hom. prima in επλ-ίζω, επλ-ιγ, &c. ſemper producitur.

Ετεροι

II. Vocalis brevis ante conſonantes medias β, γ, δ, ſequente quavis liquidâ, præter unicam ρ, ſyllabam brevem nunquam terminat, ſed ſequentium conſonarum ope longam ſempes conſtituit. Et hæc regula poetis etiam tragicis cum comœdiæ ſcriptoribus communis eſt. Id (ε)

III. Aliquando etiam vocalis brevis ante unicam liquidam, quæ quaſi duplex efferri ſolita ſit, producitur,

Δῶρα παρ Λιόλαο—Od. κ. 36.
Αὐτὰρ ὁ ἵλωρια τεύχε κυνέσσιν. Il. α. 45. (ζ)

Ετέρῳ δ' ἐ-πλυτερ. Ar. Pl. 36.
Ante σν. Ib. L. 762.—πρ. Pl. 29.
Ante κλ. Ib. 356.—κμ. Ib. 256.—κν. N. 383.—κρ. Eccl. 274.
Ante τλ. Pl. 477.—τμ. Ar. 418. ſic, Δυσπά-τμοι, μεῖνον, Ἀδωνι.—Bion. 43.—τν. R. 340.—τρ. Pl. 517.
Ante φλ. Pl. 15.—φν. Ib. 213. ſic—τιχῶ Δα-φνη, ἀλλὰ μαχεῦ μοι. Theoc. 1. 113.—φρ. Pl. 2.
Ante χλ. R. 688. ſic—πολλὰ μὲν ὀ-χλεῖ—Theoc. 15. 5.
χμ. V. 1028. ſic Ἐπτὰ δρα-χμὰς—Theoc. 15. 29.
χν. Th. 100. ſic, Α φωνὰ δὲ τευ-χνὰ—Theoc. 10. 37.
χρ. Pl. 484.
Ante θλ. Ὀφρα κε πυκνοῖσι κε-θλῆ—Orph. 880.—θμ. Ar. Pl. 759. ſic Ἀργυρίου δὲ σε-θμὸν—Od. ν. 89.—θν. N. 1438.—θρ. L. 708.
Ante βρ. Pl. 564.—γρ. Ib. 75.—δρ. Ib. 49.
(ι) Ante βλ. Ar. Pl. 117.—Eur. Hec. 354.
Ante γμ. Ar. Pl. 961.—Eur. Hec. 229.
Ante δν et δμ. Ar. Eq. 765.—Eur. Hec. 23; vid. Dawes. p. 196. &c. ubi loca ap. Ariſtophanem utrique Canoni, prout hodie leguntur, adverſantia emendantur.

Idem obſervat (p. 147.) vocem diſyllabam ap. Homerum nuſquam ita ſecandam venire, ut prior in vocalem brevem, ſequentibus muta et liquidâ, exeat.—Il. ζ. 479. pro πατὴρ πάτρος—l. πατὴρ πατρός—

(ζ) Λινὸν. Athenæ:—al. Λιόλλω. B.—Cl. in loc. al. *Semivocales liquidæ* λ, μ, ν, ρ, ap. Ionas, *conſonantem* Vau *ante ſe pronunciari commodiſſime patiebantur*. D. p. 158. λ. Il. ε. 35.—μ. Il. χ. 407.—ν Il. σ 274.—ρ. Il. β. 773.—Sic vulgò ε(λ)λαχε ε(λ)λιτανευε, &c. ε(ρ)ρηξεν, ε(ρ)ραψαν, &c. vera autem poteſtas eſt, ϝελαχε ϝελιτανευε, &c. ϝρηξεν, ϝραψαν, &c.—Et ſermonis quidem

II. Vocalis ante Vocalem.

Vocalis ante aliam corripitur, ſed non neceſſariò, ut apud Latinos, ſi vocalis ſit anceps,

—Πελἄϊάων πολεμιστὴ. Il. 165.
—Ταλἄϊονίδᾱο ἀνακτος. Ib. 566. (κ)

Vocales longæ et diphthongi, breves eſſe poſſunt pro arbitrio, ſi modò ſubſequens dictio a vocali aut diphthongo incipiat.

Ὡρῇ ἐν ἐαρινῇ, ὁτε—Il. β. 471.
Ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ ἐν Ἀργείῃ—Il. α. 30. (λ)

At Attici eſt proprium omnibus omnino verbis a ρ prout hodie ſcribuntur incipientibus duplicis conſonantis vim perpetuam conferre. ib.—Ar. N. 343. 415. Eq. 543. 1145. V. 698. 739.—Eur. I. 522. El. 772. Hipp. 459. Aeſc. Pr. 1022.

ϑ. φ. χ. inter ſemivocales fuiſſe relatas aſſerit Pauw. malè. Sunt enim mutæ non minus quam τ, π, κ.—Ἡμίφωνα *ſemivocales*, οἷον λ. μ. ν. ρ. ζ, ξ. ψ. σ, ait Dionyſius. Sed hæ diſtinguuntur in liquidas et duplices, ſc. ζ. ξ. ψ. ergo omnes liquidæ ſunt ſemivocales, ſed non omnes ſemivocales, liquidæ.—σ ſemivocalis, ſed nec liquida nec duplex. *Voſſ.*—ſecundùm Hephæſt. μν. σμ. σλ. σν. ſunt unici caſus ubi ſemivocalis poteſt præcedere liquidæ. Et ſyllabæ his ſemivocalibus præmiſſæ longæ ſunt, unica μν compoſitione excepta, ut ὔ-μνος. vid. Crit. Vann. p. 507.

(κ) Duabus vocalibus, ubi Æoles ſuum Digamma F collocabant, Ioues aſpirationem quandam interſerebant, ſeu formâ *Vau* vel voce ſolum expreſſam incertum eſt; ſonabat ut noſtras w, et duplicis conſonantis vicem geſſit, quæ vel cum antecedenti vel ſequenti ſyllaba pro arbitrio enunciari ſoleret. In verbis igitur in ιω et υω, ut τιω. λυω. ι et υ natura eſſe breves ſtatuit *Dawes*. Sed ſcribendo vel legendo τιw-ω, λυw ω, fieri longas: Cùm Clarkius et alii autumarent haſce vocales eſſe natura quidem longas, ſed poſitas ante vocalem neſcio quidem machinis fieri breves. Leeds. p. 75. —Sed dum vocales per συνιζησιν contrahantur, diphthongi reſolvantur, quidvis potius experiri libet, quam ut ad Grammaticorum poſitionem (quæ nil plus valet quam philoſophorum *fuga vacui*) delabamur. Ib.

(λ) Longam vocalem ante allam longè parciùs corripuêrunt poetæ Græci, quàm vulgò creditur. —Prima in ἅλιος ſemper longa. Cr. V. p. 226 375. —Quare in Il. β 415. κ 250. volebat συνιζησιν.—Contra, cum Priſciano omninò cenſeo (ait Dawes.

At Poeſeos Atticæ ratio iſtiuſmodi hiatum, in verſibus Iambicis et Trochaicis, omnimodo vetat. (Dawes. p. 216.)

III. Contractio.

Omnis ſyllaba ex contractione, ſive per Craſin, facta longa eſt:

Αυταρ ὁ συλᾶ σῶμα φαρετρης—Il. δ. 116.
—δεχθο μεν ἱρα—Il. ζ. 420.
Παρημι δ' ἀλλων—Soph. An. 282 (ι).

Et in diverſis,

Ως τε δι' ὑτων τ' ἀγαθ' ανθρωπος ἐχειν. Eur. B. 285.
Ως αν τελοιτον τᾶ 'μ' αναχθρ' ευσεβειν. Ib. Tro. 85 (κ).

IV. Dialectus.

A Doricum, natum ex η. longum eſt,

Ευτοσθεν δε γυνᾶ—Theoc. 1. 32.
—κεκλυσμένον ἀδεῖ χαρᾳ. Ib. 27.

A Æolicum breve eſt,

Δευρ' ἰθι συμφᾶ φιλη—Il. γ. 130.

Productum autem incrementum genitivorum;

Μυρμιδων δ', αι ἀνδρον—Il. α. 604.
—υπ' Αινειᾶο δαμεντα Il. ε. 559.

Tertia perſona pluralis aoriſti primi brevis eſt in ετυθᾶσαν pro ετυψαν. Æol. et Poet.

A Ionicum breve eſt in penultimis præteritorum; ut, γεγᾶα, γεγᾶως,

—ου τλητη νεον γεγᾶτ' ουδε νεκυν. Od. λ. 112(λ)

---

p. 169.) primam in δαΐος eſſe naturâ brevem, adeoque ap. Hom. pro δηΐος, ubique ſcribendum δαϊος, i. e. δᾰ-ϝιος, vel δᾰϝ-ιος.
—ω. Theoc. 29. 20. Eur. Hec. 1108.
—αι. Il. α. 67. 113. Heſ. 3. 15. Tyrtæ. 3. 20.
—οι. Il. δ. 91.—αυ. Il. ε. 292. 395.
—ευ. Od. β. 25. Il. ζ. 334.
—ου. Od. φ. 108. Il. α. 269.
—ει. Il. α. 57. 169.—δ. 217.

Sed quod ſibi ſumpſerunt alii, poetis Atticis non licuit diphthongum ει ante vocalem corripere. Valc. ad Ph. 21. 196. 698. 1475. Propterea toties de duabus vocalis ε ſolet elidi. Id. ad υ. 512. Sic Βακχιος, Ἱππιος, Eur. Hipp. 307. Δηλιος, Αγαμεμνονιος, Heſ. 258. Ηρακλιος, Soph. Ph. 1450, &c.

—υ. Il. ζ. 130. β 727.

Diphthongi αι, ει, οι, υ, quotieſcunque ſequente vocali protrahuntur; perinde concipiendæ ac pronunciandæ ac ſi vocalis vel potius conſonans ιωτα gemina haberetur, ut πο͡ϊ|γω, vel ποϝ͡ϊ|γω.—ὑ͡ϊος, ὑ͡ϊος. Dawes. p. 297.

Sunt qui οι et αι diphthongos corripi poſſe, ſequente conſonante contendunt. (Caſaub. in Lect. Theoc. c. 18. Salmaſius ad *Aram Doſiadæ* p. 242. Gronov. ad Maneth. 2. 212.) Alii verò jure meritò negant, inter quos Cl. Bentleius, ad Call. in Iov. v. 87. D'Orvill. Cr Vann. 384. (vid. Merric. Tryph. v 420. Fabric. B. Gr. 3. 19. 5.)—Aliqui fortaſſe ſcriptores minus accurati, vocales α et ο in pronunciando elidi poſſe putarunt, Fruſtra, ut opinor. Quoquò vero modo hæc ſe res habeat, pueris hoc minimè licitum non nemo dicet.—Nec poſt Apocopen diphthongum corripere, ut,

—Κυθερεῖ αζρος | —Heph. p. 34. Pauw.—l: Κυπρις—Arn.—Κυθερεῖ αζρ' | —Cr. V. p. 238.

Μηδεῖ ενι στηθεσσι ακαμπτια θυμον ενειμα. Orph. 997.—ſ.—τω στηθεσσιν—vel, Μηδεια στηθεσσιν—Præpoſitione ſuppreſſâ. vid. Boſ. p. 339.

(ι) Τα χειρα εκ χειραλης—Hephæſt. p. 3. Il. δ. 109. Schol. χειρα, το ρᾶ μακρον εστιν, απο συναιρεσεως γινομενον, μᾶλλον δε εκ κρασεως· ως—κρειττα κρεισσα, κρειδ' και εστι τῦ κρεα το α μακρον· τα γαρ δυο ᾶᾶ εις ᾱ μακρον κιρνανται;—χειρ autem an ſit ſemper ultima longa dubito, certè χιρα pro χερατα corripitur. Il. β. 237. (Crit. Van. p. 418.) et ſic quidem Il. ε. 324. Od. δ. 66.—χρεα etiam corripitur Ar. R. 56. Pa. 1279. N. 338. Hæc igitur per Apocopen pro χιρατα et χρειατα· contracta autem ex χιρασα et χρειασα fiunt longa, ut,

Γερα τα δ' ὀυν—Soph. El. 445.

(κ) Hæc Craſis τῦ articulo videtur peculiaris: dum aliæ voces modò ſimplicem apoſtrophum patiuntur: ut, μ' αναχθρα—.

Επειτ' εμοι τα δειν' επηπειλησ' εκη. Soph. Aj. 312.

(λ) Sic εσᾶσα, δεδῖα, σιϝᾶα ſc. literâ ϝ abjectâ. Excipias μιμαως in obliquis, cum penultima brevis ſcribitur per ο.

Λαοι δωρησοντο μιμαοτες εγχεσι. Il. β. 818. (Interpoſita proculdubio conſonante Vau.) Aliter non diſcedit a communi regula,

Εν θυμῦ μιμᾰοτες αλεξεμεν αλληλοισιν. vid. Cl. ad Il. β. 818.

Et

Et in tertiis perſonis pluralibus paſſivis,
Οι δ' ἀνιῦν ἔαται—Il. γ. 134.
—πολλοὶ δ' ἐδμηάτο χῦροι. Ib. 183.
Et in aoriſto primo,
—δεινὰ δ' ἐι οσσι φάανθεν. Il. α. 200.
Item, in ſecundâ aoriſti primi,
—χρυσειν δ' ἐζευξάο δίφρον. Call. 3. 110. (vid. Dawes. p. 89.
—τι νυ τοι τοσον ἀδυσαο, Ζευ; Od. α. 62.
Atqui α Ionicum verbis in αω interpoſitum longa ſyllaba præcedente, producitur,
Εμπερ γαρ θυμῷ γε μενοινάα πολεμιζειν. Il. τ. 164 (μ).
Uti etiam in tertiis perſonis verborum in μι, ut, τιθεᾶσι,
—και μειζονες αλλοι εᾶσι. Il. γ 168.
Ancipites α et υ breviantur in Atticis, ἀμυνάθω, φθινῦθω, &c. Eur. I. A. 910.—Od. ϖ 146. Perparum diſtabant a ſe invicem Ionica dialectus et Attica vetus, qua tragici fuerunt uſi; (Valc. ad Ph. 1395 (ν).
Iones vero in verbis elementum σ pro arbitrio geminabant; quæ licentia poetis Atticis ne in tragœdia quidem, ne dum in comœdia unquam permiſſa eſt. (Dawes. p. 206.)
Terminationis etiam Atticæ ιω, eadem eſt quantitas ſyllabica quæ et Ionicæ ιεω, (νομιῶ, νομιῶμι.) Idem vero de forma itidem media dici non poteſt, ἀγωνιῦμαι, ἀγωνιῶοῦμαι. (ib. p. 81.)

V. Derivatio.

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem ſterumque (ῡ) ſortiuntur.
Η μαν αυτ' ἀγρρῇ νῖκᾷς—Il. β. 370.
—κεχαροντε, νῖκη. Il. ν. 312 (ο).
A longa eſt ante μα in verbalibus deductis a prima perſona præteriti p. ut, ϑρᾱμα, δοᾱμα, ϕυρᾱμα, &c. (vid. infr. in *Uſus, ſive Auctoritas.*)

VI. Compositio.

Compoſita etiam ſimplicium quantitatem (ſerè) (π) ſequuntur.
—ἐκ δε Διος τῑμη και κυδος ὀπηδει. Il. ρ. 251.
Ενθαδ' ἀτῑμος ἐων—Il. α. 171.
—την ἀτῑμητην μετανασσην Il. ι 644 (ρ).
Privativa particula α in compoſitione plerumque corripitur.
Θερσιτης δ' ετι μῦθος ἄμετροεπης ἐκολῳα,
Ος ρ' ἐπεα φρεσιν ῇσιν ἄκοσμά τε πολλα τε ῥηδην.
Il. β 212 (σ).

Particulæ

(μ) Sic, Τεσσα οἱ πγᾱασθι—Od. ε. 122. addit Labbæus, ἰσχνᾱα, τιμᾱαται.
—breve autem ſi præcedat brevis vocalis,
Ουχ' ὁρᾱας—Il. π 448.
—βοᾰα προτι χερσον. Il. ξ. 394, &c.
(ν) Την Ιᾰδα τῃ παλαιᾳ Ατθιδι την αυτην φαμεν,
Και γαρ Ιωνες ἐκαλεντο οἱ τοτε Ατθικοι. Strab. l. 8.
N. Bœotorum dialecto dicitur Θευγατηρ, corripitur tamen prima; ſic,
Λιγυϑικατι|λης ἐνοπης. Heph. p 60:
vid. Salmaſ. ad Inſcript. p. 173. Crit V. p. 491.
Contra Dores, pro τυς λογυς, habent τως λεγως, vel τος λεγος. ſic,
—τοι δ' ακυπορδας λαγὸς ἡσιν: Heſ. α. 302.
(ξ) Quia, μᾱνικος (Orph. H.) dicitur a μᾶνια. —potius a μαινομαι, ut μαινολης, &c. vel geminetur liquida.
—Πρᾱγος, ab πρᾰγος.—rectius a περᾱγα (vid. Cl. ad Il. β. 314.
—Νῖφας, νῖφετος, νῖφοεις, a νῖφα.—potius ab aor. ſecundo ἐνῖφον. ſic
—πτῖγεις, a πτῑγος, vel πτῑγω. Sed rectius ab aoriſto ſecundo ἐπτῐγον.
(ο) Hinc, νῑκητηριον. Eur. Alc. 1028.—επινῑκιον Soph. El. 697.—νῑκοδικος. Ar. Eq. 612.—Νῑκοτιλης, νῑκηφορος, &c.
(π) Quia, Τιτᾰνοκλοτος, (Hom. B. 273.) dicitur a gen. Τιτᾱνος.—Sed hoc fortaſſe proprii nominis privilegium poſcit.
—Ασπῐλος, a σπῐλος—Ασπιλον, ἀῤῥυτιδωτον—μῆλον. Ep. l. 1.
Sed σπῐλος correptum legitur Lyc. 188. ut σπῐλας: Od. ε 405:
(ρ) —Θεων ατῑμητον ἐοντα. Dion. 1155. Sed inter varias Lectiones ατιτητον reposuit H. Stephanus, et ſic omnino legendum videtur.
(σ) In vocibus verò quibuſdam, pluſquam triſyllabis aliquando producitur, ut in αθανατος (Il. ϛ. 306.) ακαματος (Il. ο 13.) et ſimilibus (vid. Cl. ad Il. α. 398.—Crit. Vann. p. 352.) Hanc licentiam vel pueris conceſſam velim; et, ſi ita præceptori etiam viſum fuerit, in αλιπλος, αλοφος, et ſim. quæ, *certè apud Homerum* in hujuſmodi vocabulorum ſyllabis *non mediis*, producta leguntur,

propter

Particulæ etiam δα, ζα, ἀρι, ιρι, δυς, in compositione repertæ corripiuntur.

—Δρακων επι ῥῶτα δ᾽ἄφοινός. Il. β. 308.
Κιλλαν τε ζᾰθεην—Il. α. 38.
—Κοων ἄριδηκετος ανδρων. Il. λ. 243.
—Θιᾶν ἴριχυδια δῶρα. Il. γ. 65.
—ἐξ ανιμοιο δυσαὶης ορνυμενοιο. Il. ο. 865.

Sic in nominibus aliisque orationis partibus quæ compositionem ineunt, ut, αγχίνοος, αρτιδαλης, πδυμελης, &c.

Παν initiale in compositis ante vocalem corripitur,

Αυτὰρ εγω παναποτμος—Il. ω. 493.
—Αριστῆς παναχαιων. Il. ν. 73.

Sic, απᾶν, προπᾶν, παμπᾶν, &c. (τ)

Item ῦς, σῦς, et συρ in compositione corripiuntur.

Τεσσαρες, ὡς εθρεψι σῦςωτης—Od. ξ. 22.
——δῖος ὑφορβος. Ib. 48.
Ηνορεης σκηπ/υχε, συραυγία κυκλον ελισσων. Hom. VII. 6.

N. Εὖ nunquam in compositione invenitur ita dissolutum, ut ultima sit brevis. (Crit. Van. p. 367. (υ)

VII. Incrementum.

1. *Nominum.*

Ancipitum quantitas in ultima vocis rectæ manet plerumque in penultima vocis variatæ; ut γιγᾶς, γιγᾶσι,—τυφᾶς, τυψᾶσι,—ἄψῖς, ἄψῖδος, αψῖσι,—φορκῦν, φορκῦνος,—ζευγῦς, ζευγῦσι.

Incrementum quintæ declinationis breve est in neutris in α, ας, αρ.

—ψυχη δ᾽ επι σωμᾰτος επτη. Hom. B. 207.
Εδρη τε χρειῶσιν τε—Il. ϑ. 162.
—και νεκ/αρὸς εστιν απουρᾰξ. Od. ι. 359.

In masculinis et fœmininis in ας,

Παλλᾰδ᾽ Αθηναιην—Il. α. 200.
—κῆρες—μελᾰνος ϑανατοιο. Il. ϑ. 834.

Et nominibus *plerumque* in ξ et ψ.

Ολξιων Αρηξων—Dion. 927.
—τᾶς αυλακος κε αποτρωγες. Theoc. 10. 6.

Excipias enim ρηξ, ϑωρηξ, cum compositis, ιρηξ, κνωδαξ, κορδαξ, σιαξ, Φαιαξ, φινηξ. (vid. Thesaur.) (φ).

Item, in masculinis et fœmininis in αρ, et λς.

—ανδρος μακᾰρος κατ᾽ αρουρᾶν. Il. λ. 68.
—βαθειης εξ ᾰλὸς ελθων. Il. ν. 44.

Excipe ψαρ, et χαρ (vid. Thesaur.)

Genitivus in ανος producitur, præter ταλᾶνος et μελᾰνος.

Ως Τιτᾶνας ιπεφρις—Hom. B. 274.
—ιπαρνια παῖδες αχαιων. Ep. l. 4.

In dativis pluralibus nominum, quorum penultima in genitivo singulari est longa α producitur, ut in Γιγᾶσι, πᾶσι, τυφᾶσι, &c. Sed in iis quæ Syncopen patiuntur, α corripitur, ut in ανδρᾰσι, πατρᾰσι, ματρᾰσι.

Ανδρᾰσι παυροτεροισι—Il. β. 12.

I breve est in nominibus neutrius generis, ut, μελι, μελῐτος—(Il. α. 249.)

---

propter liquidam in enunciando duplicatam, (vel, si mavis, consonantem Vau liquidæ præfixam) Μητα δε παντ᾽ α(λ)λυξ/ος απ Νοτος—Od. μ. 325. ubi tamen Eustath.—παντα ἀλυξ/ος.—

Ταιρηιν, αφαλοντι, και α(λ)λοφον—Il. κ. 258.

Et sic ζαλευκος,

Ζα(λ)λευκοι ταυροι δε Διος—Sibyl.

(τ) Sic, Ενθα πᾰτρομφιω ζηνι—Il. ϑ. 250.
—πανυσατοι ηλθε. Il. ψ 547.

Quasi verò ex necessitate quadam, ubi breves syllabæ tres concurrunt, aliquando producitur,

Πᾶνα: αλλ—επιζωτοισι μηλων. Od. ρ. 223. Cl. (f. propter Vau interpositam, vid. Dawes. p. 184.) Il. υ 156.—Il. α. 601. Il. ι. 435, &c.

Τ᾽ απαν producitur ob Cæsuram, in Theoc. 22. 86.

(υ) *Quid natura sit non definio, licet νῦκτωρ brevis sit. Sed an ideo brevis sit in εῦ non decerno.*—Miror igitur ex Il. ρ. 612. *edi*, αξινην εῦχαλκον—et Il. ο. 480.—κυνεην εὔτυκ/ον εθηκεν.—Clarkius *tamen in aliis locis* Διαλυσιν *merito omittit* Ib. (Od. φ. 6.—χ 102.—Il. γ 336.—ϑ. 44.—ρ 26.—υ 322. atque ita corrigendi, Il. κ. 12.—π. 566.—ρ. 240. τ. 137.—Od. γ. 434.—β. 18.—δ. 123.—λ. 468. —ξ. 71. 276.—χ. 123.—ψ. 41.)—Corripit autem Labb. p. 53.

Eu *etiam ante vocalem in compositione corripi posse non negarim, sed hoc sine causa fieri, vel ubi præcedens vocalis potest Apostrophe tolli non credo.* Itaque, l.

Οφρα κε μελιξαντ᾽ ευεστικοις επι λωβαις. Orph. 601.

Μαντ᾽ Ευρυδη.—Theoc. 24. 70. (id. p. 378.—) sic, Il. ι 76.

(φ) Item λαϛραξ—λαϛρᾶκα δε καρις. Opp. αλ. 3. 184. Legendum autem monuit Labbæus (Analec. Prof. p. 128.)—και λαϛρακα καρις.—*Sed mutavit dictum*, (Leeds. p. 136.)

Et

Et in masculinis et fœmininis, in ις, ιδος, et ιτος.

Νῦν δ' ἐκαθεν πολιὸς—Il. ι. 791.
—μεμαὼ τριδος και αὐτης. Il. ε. 732.
Ασπιδος αμφιβροτης—Il. ζ. 389.
—χαιτων μιαν ὀπλοτιραων. Il. ξ. 267.

Excipias ἀλφις, βελβις, καρις, κηλις, κνημις, κρηπις, πτερις, νηις, φρηξις, cum compositis (χ), item, βατραχις, ἐχινις, πλοκαμις, ραφανις, σισαμις, (vid. exemp. in Thesaur.) et si quæ aliæ sunt trisyllabæ, quæ duas priores breviant.

Producitur autem in masculinis et fœmininis Dicatalectis (i. e. quæ habent duas terminationes in recto) ut

Δικλίνας τι, κυρας τι—Od. μ. 97.
—ἑπιδρομιται ακλινισσιν. Od. λ. 16.

Et in monosyllabis; præter τις, et Δις, Διδς,

Ἵνα ταμῃ δια πασαι—Il. ρ. 522.
—ἰκανω λιτι καλυψαι. Il. σ. 352.
Γινα παρ' ὀφθαλμοιν—Il. ε. 291.
—Πολιης επι θινα θαλασσης. Il. δ. 248.

Item in nominibus in ις, ιθος, in ιψ, ιπος, et ιξ, ιγος, vel ιχος (ψ).

Ορνιθος μιν αμαρτι—Il. ψ. 865.
Φραξε δε μιν ρινεσσι—Od. ε. 255.
Εσθλοι τετιγεσσιν ἐοικοτες—Il. γ. 151.
—Ζωστηρα δια φοινικι φαεινῳ. Il. ζ. 219.

Sed in ιψ, ιβος, et ιξ, ιχος, ferè corripitur.

Χαριβδα δ' αμοτοκος—Od. α. 136.
Κεφαλης τριχας εν πυρι βαλλων. Od. γ. 446.

ῐ breve est in monosyllabis in υς, υος.

Η δριος, ἡ πιτυος—Il. ψ. 328.
—δει' οι μυες, κδ' ὑπερμενεαν. Hom. B. 292.

Et neutris in υ,

—δινεντο δε δακρυσι κολπον. Il. ι. 566.

Item in masculinis et fœmininis in υς et υρ.

Στας· τοσσθεν νεκυος—Il. κ. 321 (ω).
Τω δ' αυτω μαστυρες εσαν. Il. α. 338 (α).

Excipe δρυς, et καμυς. (vid. Thesaur.)

Nomina etiam in ξ et ψ *ferè* habent breve incrementum,

Νικην εχοντ' ονυχεσσι—Il. Θ. 248.
Ναιουσιν Χαλυβες σιφλην και απηνεα γαιαν. Dion. 768.

Excipias enim δοιδυξ, κοκκυξ, κηρυξ (β), (vid. Thesaur.)—γρυ l. et γρῦ ψ.

Γρυπας φυλαξαι—Aesc. Pr. 803.
—τειρεα χροα νιφας ἱκοντας. Il. ψ. 237.

Producuntur autem nomina dicatalecta in υς et υν.

Φορκυνος θυγατηρ—Od. α. 72.
—Γορτυνα τε τειχιοεσσαν. Il. β. 642.

(χ) Ex his autem ἀλις, καρις, κηλις, et πτερις, dicuntur crementum variare; Atque ita quidem πτερις, Theoc. Ep. 2. ψ. et f. καρις. Ar. V. 1513. Sed ἀλις, et κηλις, nusquam memini correptas. Tutiùs est, ut opinor, semper producere.

(ψ) Sic, cum compositis, αιξ. περδιξ, φαδιξ, σκανδιξ, σπαδιξ, φοιξ. (vid. Thesaur.) dicitur autem μαστιξ interdum corripere ι. (West. Gr. et al.)

Μαστιγι δ' αιθε ελαυνε—Il. ψ. 500.

Sed hoc ferri non potest. legendum proculdubio Μαστι δ' αιθ—(Od. ο. 187.) vid Cl. in loc.

Addas etiam gentilia, Γιργιθις, Αιθιχις, Δικρικις. Θεμιστοκις, Φοινικις. (Labb.)

In Φοινικις, *corripitur sanè, sed et sæpe producitur: et dubium, quæ Prosodia sæpius obtineat.* (Crit. Van. p. 386.) Ex privilegio fortasse proprii nominis producitur, Call. 3. 114. Apoll. 1. 24. 632. Opp. 1. κυν. 172. Arat. Ph. 355, &c. Homerus autem semper corripit, non item ν. scribitur enim Φοινικις Il. ω. 234. &c. atque ita reponendum, Apoll. 1. 821. 4. 288. sc. Θρηκᾶν, ut 1. 923. ib.

(α) Sic ιλυος, ιξυος, ιχθυος, et aliæ ejusmodi, quæ tamen nonnunquam protrahuntur; non quia *longæ sunt naturâ*, et dimidia ex parte elisæ, vel, correptæ, quando breves, ut Clarkius ait, (ad Il. φ. 318. ο. 24.) Sed ex subjecta consonante Vau, ut in λυω.

Κειται ὑπ' ιλυος κεκαλυμμενα—Il. φ. 318. sic μυ'ἐν—Hom. B. 97. 143.—μυ'εσσι. Ib. 254. 257.

(α) Si quæratur qui factum sit, ut, μαρτυρει et μαρτυρος secundam corripiant, cùm in μαρτυρομαι semper producatur, hoc fieri ex Analogia generali monet Clarkius (in loc.) sc. ex fut. μαρτυρεω. unde etiam verbum μαρτυρεω; quod in omnibus ubique temporibus corripitur. (vid. inf. *Incremen. Verborum.*)

(β) Addas Κηυξ proprium nomen, et gentile Ιητυγις—Φυλα τ' Ιητυγων—Dion. 379. Sed legitur etiam Ιητυγιων.—Βεβρυκες gentile, et κηρυξ *anceps crementum habent: melius tamen hujus produceris, illius verò corripueris in obliquis penultimam, si me rationemque audire volueris.* (Labb. p. 73.) Quod ad το κηρυξ, rectissimè, male enim scribitur κηρυκες—Il. ρ. 324. pro κηρυκ'.—Sed Βεβρυκες ut velis; non obstante τῳ

Βεβρυκες δ' επι τοισι—Dion. 815.

2. *Incrementum Verborum.*

Quantitas penultimæ manet in præſenti et imperfecto per omnes voces et modos (γ).

Manet itidem quantitas in temporibus cognatis ejuſdem et alterius vocis (δ).

Quantitas futurorum et aoriſtorum ex verborum formatione ſatis conſtat.

Nonnulli tamen obſervant aoriſtum primum in quarta conjugatione penultimas α, ι, υ, breves habere, cum ſint breves in futuro.

Ουρηι μιν πρωτ' ικλᾰσ' ιφ' ὑπασιν—Hom. B. 73.

——ικλυσε δ'ιππω. Theoc. 1. 140.

—και τρᾰσε θεσπιν αοιδην. Hom. M. 441.

—και α ντιος δ'ικε φαενν. Il. ϝ. 496.

Fit idem in quibuſdam verbis in αω, niſi ρ vel vocalis præcedat ᾰ: tunc enim penultima et in aoriſto et in futuro ſemper producitur.

—γεγᾰασαν δ' επι παντες Αχαιοι. Il. ϝ. 890.

Εκ χειρὸς χᾱρα σπᾰσειν Αντινοοιο Od. β 321.

Μιαν μι μοιραι τηνδ' εᾰσον ἡμιραν. Eur. M. 340.

Κινειν τε δ'ιπτερᾰσιν Αρηα δορυ. Ib. Ph. 1402 (ε).

Anceps penultima aoriſti primi ſemper producitur in verbis quintæ;

Τρᾱας δ' ικλινας Δαναοι—Il. ε 37.

Αυτᾱρ επει πλᾱνην τε—Od. ζ. 93.

Et in iis quæ penultimam in futuro producant.

Πρᾱγμ' ικ εδρᾱσα—Soph. An. 245.

—ον' αριστον Αχαιᾶν εδεν ετῑσας. Il. α. 244.

Ος τοι γναθ' ελῡσα—Il. χ 335.

—ελῡσατο κεσσὶν ἱμαντα. Il. ξ. 214.

In aliis verò breviatur, niſi addatur σ alterum.

—και ῡτ' επι πνοιὴν ελασσας Il. ω. 392.

—ιστασατο κηρυξ. Ib. 352.

Quod etiam ſit nonnunquam in futuro.

—στρα τελεσσω. Il. α. 523.

Ην συ καλως ἰκηαι, οτ Θεὸς μετεστατα δικασσαι. Phocyl. 9.

Si anceps penultima ſit brevis in aoriſto primo et futuro ſimul, aut ſaltem in futuro, brevis etiam erit in perfecto activo, et temporibus inde deductis; ſi longa, longa. (*Labb.*) πεπλᾰκα, ικτῑκα, πτῑκα (ab πτυσσω)—τετῡκα, τετῡμαι, πεφῡκα. Quod ſi in futuro fuerit longa poſitu tantum, erit in perfecto brevis; ut, τετῠχα, γεγρᾰφα.

Anceps penultima in aoriſtis ſecundis omnium conjugationum brevis eſt, στραγον, ελιπον, εφῠγον. (ζ).

Præterita media ex uſu, vel lectione poetarum diſcenda ſunt, quippe *non unam habent omnia formandi rationem.* Alia enim aoriſti ſecundi ſequuntur Analogiam, ut τρᾰπομην, πεφᾰσθαι; alia autem vel ex aoriſto primo vel ex præſenti retinent vel diphthongum, vel ſyllabam poſitione longam, vel vocalem longam, πεπτρᾱγα (Ar. Pl. 633.) κεκρᾱγα (Ar. Eq. 256.) κεκρῑγα (ib. Av. 1524.) τετρῑγα (Il. β 314.) τορῑγα (Il. ρ. 175.) βεβρῑθα, (Il. π. 384.) αειρῡμαι. (Il. τ 580.) &c.

Tertia perſona pluralis in ασι ſemper longa eſt,

Τεθνᾱσιν' τιμην δε λιλογχᾱτ' ἰσα θεοῖσιν. Od. λ. 303 (η).

Sic et participium fœmininum in ασα,

—ανδρ' ολεσασα. Od. τ 265.

Verba in ιω et υω producunt penultimam in futuro et aoriſto primo (θ).

Propria reduplicatio verborum in μι brevis eſt.

—τικτει—τῠτο δ'ἰδμεναι. Od. ο. 125.

—ρεεν πεδονδε τῐθησι. Il. ρ 750.

(γ) Κρῑνω, εκρῑνον, κρῑνε, κρῑνομαι, κρῑνω, κρῑναι, κρῑναν. κρῑνομαι, εκρῑνομην, κρῑνω, &c.

(δ) ετῠπτον, τῠπτω, ετῠπην, τῠπτησομαι. τετῠπα, τετῠπτην.—κρῑνω, κεκρῑκα, κεκρῑμαι (Il. α. 417.) εκρῑθην, κρῑθησομαι.

(ε) N. πρᾰσαμην Il. 317.—κεκρᾰσασα. Od. κ. 362.—πετᾰσας Il. φ. 115.—σπασαν. Od. ο. 427. Sunt ex σπαμαι vel σπαζομαι, κεκραγμαι. πεταζω, vel πετανυμι, πιπρασκω; non ex σπαω, κιραω, πεταω, πιρκω. vid. Cl. in loc. et ad Il. α 67. κ. 199.—ubi malè Gram. Weſtm. et al. εκᾰσιν Ελωρ, pro εκᾰσ' Ελωρ.

(ζ) Recte Barneſius απεφευγον Hom. B. 42. et απεφευγ' υ. 47. Etſi deſideretur autoritas. Ex Analogia enim απεφυγον omninò debet penultimam corripere: ut, Il. ε 18.—λ. 362. 380.

( ) *Regula generalis eſt perſonam omnem in σι deſinentem penultimam producere,* ut, ταθεισι, πεφυᾶσι, ζευγνῡσι, &c. perperam igitur (Weſt. Gr. et al.)

—λιλογχᾰσιν ισα θεοισιν,

et, ut quidam legunt, ap. Theoc. 22. 40.

—υφηλαι δε πεφυκᾰσιν αγχοθι πευκαι.

pro πεφυκεσαν.

(θ) Τρις ως ἰην επ' υσε κελητον. Theoc. 20. 11. vel a πλυζω, vel legendum επλυε. (Leeds.)

Impropria

Impropriæ verò communis,

Αλλ' αἴθις.—Il. ε. 880.

—αμι δ' ιδ' ὰς θυμὸς ανίει. Il. ο. 24 (ι).

A ſecundæ conjugationis ubique corripitur extra tertiam perſonam pluralem indicativi, ſubjunctivum modum, et participia activæ vocis, ἱσᾰτον, ἱσᾰμεν, ἱσᾰτε, ἱσᾰσαν. ἱσᾰθι, &c. ἱσᾰναι, ἱσᾰμαι, ἱσᾰμην, &c. ἱσᾰμαι, ἱσᾰμην, ἱσᾰθην, σ]ᾰθησομαι, ἱσᾰσα, σιᾰθεις, ἱσᾰμενος.

Υ quartæ conjugationis in polyſyllabis ubique corripitur extra ſingularem activæ vocis, et tertiam pluralem, ζευγνυμι, ζευγνῦσι (κ).

In diſyllabis vero ubique producitur; δῦθι, δῦναι, δῦμεναι, δῦτε, ιδῦτε. ιδῦσαν, ιδῦτην (λ).

VIII. Usus, ſive Autoritas.

A in ſuperlativo ſemper corripitur,

Κῆθι δὲ αἰνοτατος λοχος ἑπλετο—Od. δ. 441.

Verba in αω penultimam ſemper breviant, excipe ἱκανω, et κιχανω (ι).

Verba in αω naturâ brevia ſunt, in præſenti et imperfecto (ν).

Nomina in αων producunt penultimam, ſive in obliquis crementum breve ſit, ut, Μαχάων, Λυκάων, ονάων, &c. ſive longum, ut, Ποσειδάων, Ερμάων, Τυφάων, &c. Excipiuntur, Φαων, Γαΐαων, et ſi quæ alia. (L.)

Neutra verò in αον corripiuntur, ut, ορχαον, ξεσταον, δρεπαον, &c.

A longum eſt, 1. in gentilibus et nominibus propriis in ανος et ανις, ut, Γερμᾶνος, Καρμᾶνις (ξ).

2. In nominibus propriis, et lapidum in ατης et ατις, ut, Ευφρᾶτης, Αχᾶτης, Ασιᾶτις, &c. Excipe Γαλᾰτης, Δαλμᾰτης, Σαμᾰτης, Σαρμᾰτης. —Item, Αντιοᾰτης, Ευρυδᾰτης, cum paucis aliis.

3. In pleriſque nominibus propriis fœminini generis in αϊς, ut, Νᾶϊς, Λᾶϊς, Πτολεμαΐς, Αχαΐς, &c.

Maſculina autem, ut, Καλαΐς, Ταναΐς, Θηβαΐς et ſimilia penultimam corripiunt.

A producitur in numeralibus, ut, τριᾶκοσιος, &c. Et in quibuſdam verbalibus in ασις, ασιμος, ατος, ατης, ατης, ατικος. ut, χρᾶσις, ἰᾶσιμος, θεᾶτος, ἰᾶτης. θεᾶτης, πειρᾶτικος, *aliiſque ejuſdem cum illis originis.*

Corripitur autem in reliquis, ut, δυνᾰσις, εργᾰσιμος, δυνᾰτος, ελᾰτης, εργᾰτης. γραμμᾰτικος, &c. Breve eſt etiam in patronymicis in αδης, ut, Πηλεῑᾰδης, &c.

Et in derivativis et verbalibus in αλεος, αλιος, ασιος, ut, δειφᾰλεος, ανᾰλιος. θαυμᾰσ.ος, &c.—Sic in αφος. ut, φλεγᾰφος a φλεγὲς, εδᾰφος ab εδος, &c. In adverbiis in αχις et αχι, ut, Πολλᾰχις, τοσσᾰχι.

Item, in diminutivis in αδιον, αχιον, αριον, ᾰτιον, ut, λοπᾰδιον, οσφᾰχιον, δηλᾰριον, δορᾰτιον, &c.

Excīpe θωρᾰκιον, σιᾰκιον. et ſi quæ alia a primitivis productis deriventur; ut, κορᾰσιον, &c.

N. Ανηρ, in recto commune; in obliquis autem, et in compoſitis producitur, ut μεγᾰνωρ.

(ι) Sc. Longâ, ſequente alia vocali, *dimidiâ ex parte eliſâ*, i. e. correptâ. (Cl. in loc.) vel, potiùs ex conſonante Vau pro arbitrio inſertâ. (D.)

(κ) Ἱππους ζευγνῦμεναι—Il. γ. 260. (vid. Cl. in loc.) ſed ἱππους—ζευγνῦμεν' ανωγε. Il. π. 145. Barneſius igitur legit ζευγνῦμεν, tanquam contractum ex ζευγνυεμεν, pro ζευγνυεν. Clarkius, ut, ex τιθεναι fit et τιθεμεναι et τιθημεναι, fieri poteſt, ut ex ζευγνυναι pari analogia, formatur tum ζευγνῦμεναι, tum ζευγνῶμεναι.—vel ante ſemivocalem pronuncietur conſonans Vau, ζευγνύμεν' ανωγε.

—δαινῦτο δὲ λαος. Il. ω. 665.

per Syncopen pro δαινυιτο. Euſtath. Clark. Barnef.

(λ) Il. π. 64.—γ. 322 —ζ. 185.—σ. 140.—Od. ω. 106.—Il. σ. 145.—κ. 272.

(μ) Αυξανομαι aliquando producitur,

Ηυξανομην αχεων. Ar. V. 636.

et εθανε ſemper apud Homerum. Tragici verò ſcriptores Attici corripiunt, (vid. Theſaur.) ut etiam penultimam in κιχανω. Eur. Alc. 477. Hipp. 1444, &c.

—και ν ποτος ἱκᾰνεν ανδρα. Hom. B. 46.— f. aor. 2. ſi vera ſit lectio.

(ν) Atque ita pueris ac Tironibus accipienda ſunt et utenda.—*Volunt quidam* καω. κλαω. ταω, περαω, βοαω. *et ſimilia, exceptis* αὐξανω *et* αυξανω *producere* (Labb.)—Sed æquè omnia ſunt producta licenter, interpoſitione conſonantis Vau, ac in ναω,

—τᾰεν δ' ὀρῳ αγρια παντα: Od. ι. 222.

Και φρεατα μακρὰ νᾰουσιν. Il. ρ. 197.

Ουδε κατὰ μοιραν πεπρῶν παλιν—Il. ω. 367.

(ξ) Dion. 606. ſic, Βριτᾰνις, ib. 569.—corripitur autem in Δαρδᾰνις—ib. 1138.

Verba

Verba in ιω variant penultimam, ut, κυλιω, τιω, &c. Sic etiam in νω, ut, τινω, φθινω, &c. quæ Homerus producit, Attici verò ſcriptores tragici corripiunt (o).

Nominum in ια, vel ιη, penultimam ſæpe correptam et non rarò productam, legimus, ut,

Ηρητε δ' εν κοιλη—Il. ι. 75.

—μια δησαν δε κοιλη. Il. λ. 732 (π).

Patronymica et alia ferè omnia in ιη producuntur, ut, Ευνηος, Ευνηϊνη, &c. ſic, δωτινη, αξινη, &c. Excipias φλαττινη, et fœminina adjectiva materialia, quæ orta ſunt a maſculinis in ινος, ut, μυρρινη, κεδρινη, &c.

Item nomina in ιτης et ιτις, ut, Θεσπιτης, μισθιτης, μαχαιρητης, πολιτης, πολιτις, βεσπερητις, &c. præter verbalia quædam, ut, κριτης, κλητης, et ſi quæ alia.

Plerumque breve eſt, In diminutivis in ιον et ιδιον; ut, κοριον, κυνιδιον, &c. excipias, ἱματιδιον, ἀργυριδιον, et ſimilia (ρ).

In adjectivis poſſeſſivis, et materialibus in ινος, ut ανθρωπινος, λεινος, &c. et in illis ferè quæ tempus ſignificant, ut,

Ωρη εν ακτινη—Il. β. 471. (σ)

Corripiuntur etiam nomina derivativa in ισις, et ιτος, ut, κρισις, κλισις, &c. ακριτος, αφθιτος, ακλιτος, &c. ſic in ικος et ιμος, ut φρενικος, βιοτιμος, &c. At in ιμα variant, ſecundum primitivi quantitatem, ut κριμα, a κεκριμαι; ſed νεικια, a νεικος, νεικεω; μητιμα, &c. quæ modò ab uſu et lectione diſcenda ſunt.

Et patronymica in ιδης, ut Νεστορίδης, &c. Atque eâdem Analogiâ Ατρειδης, Πηλειδης, &c. vulgò Ατρειδης, Πηλειδης. Dawes. p. 171.)

Item diminutiva in ιδιος, ut Λυκιδιος, Θρασιδιος, &c. et quæ diminuendi notionem retinent in ιλος, ut Ζωιλος, Ναυτιλος, &c. Addas comparativa in ιων, ut,

Ως κεν γλυκιον—Od: ι. 34.

—μιλτος γλυκιων ρεεν αυλη. Il. α. 249.

Notantur autem hæc comparativa ſermone Attico ſemper producere penultimam;

Φρονουσι γαρ κακιον Ελληνων πολυ. Eur. B. 483. (τ).

Reliqua nomina in ιων protrahunt penultimam cum in obliquis crementum breve eſt in ονος, ut, Αμφιων, Χιων, Υπεριων, &c. e contra breviatur, cum crementum longum eſt, et definit in ωνος, ut Δευκαλιων, Μολιων, Ελαφηβολιων, &c.

N. Utroque modo variantur Κρονιων, Ωριων, et (ut quidam volunt) Βραχιων (υ).

Penultima verborum in υνω, υρω, et υχω, plerumque producitur, ut, ἱθυνω, κυρω, βρυχω, ſic μαρτυρομαι, &c. Sed ab eorundem futuris deducta breviantur, ut, κυρσω, μαρτυρεω, &c. (φ)

Verba in υω penultimam variant; et quin omnibus

(o) Vid. voc. in Theſaur. et App.—Dawes. p. 165. Cl. ad Il. β. 43.—et inf. *Verba in υω*, &c.

(π) Sic, Μηδε τις ορνιθας καλιης αμα πασας ελεσθω. Phocyl. 80.

—μυχατη ενικρυψε καλιη. Ap. ι. 170.

De his idem ait Clarkius quod de verbo μεθημι, (ad Il. ω. 762.) *Poſitioni hoc ſoli debetur*: Sed hoc non ita in promptu eſt, ut omnibus ſatisfaciat; melius videtur, in hujuſmodi vocibus penultimam naturâ brevem ponere, ſed longam fieri, vel ſcribendo per diphthongum, vel Ionicam Vau, quæ aliquando duplicis conſonantis vicem geſſit, interſerendo: et hanc licentiam, in Hexametris ſaltem, idoneâ datâ autoritate, vix pueris negandum duco; modo, ut monet Labbæus, *cum bas*, ſc. αεργια, ατιμια, ποδεη, *ſimileſve Homericas in uſum trahent, diphthongum non omittant*; Αεργιη, &c.

Ηδη δε καμινοθ' ορωιαι—Eur. Hel. 1631.

Ορωιαν ιππον—Opp. αλ. 3.

(ρ) Quâ analogia a γνωμη, αδελφος, Σωκρατης fuunt diminutiva γνωμιδιον, αδελφιδιον, Σωκρατιδιον, &c. Eâdem plane ab ἱματιον, αργυριον derivantur ἱματιδιον, αργυριδιον, &c. quæ Craſi Atticâ ἱματιδιον, αργυριδιον efferuntur: nec abſimiliter ab αμφορευς, βοτρυς, ιχθυς, vel potius ab αμφορεως, βοτρυος ιχθυος, deducuntur αμφορεδιον, βοτρυδιον, ιχθυδιον, &c. Dawes. p. 214.

(σ) Sic, χαμαιρινος, θερινος, a χαμαι et θερος. At οπωρινος ab οπωρη *penultimam habere videtur ex iſta η partim contractam, atque exinde productam*, (Cl. in Il. ι. 5.)

Ασιρ' οπωρινω πελιγχιοι—

Ομβρω πολλω οπωρινω—Heſ. ε. 675.

—και οπωριον ουδεον. Ib. 672.

potius igitur *licenter* Heſiodus, qui ſimul corripit et producit, quàm Homerus, qui ubique produxit; utrumvis tamen ſequi licitum eſſe puto, modò non eodem tempore vel carmine.

(τ) Sic in Herac. 512.—I. 1121. 1383. Ar. Pl. 105, &c. (vid. Dawes. p. 254.) *Et hoc cuilibet licitum eſſe arbitror.* (Labb. p. 90.)

(υ) Vid. Cl. ad Il. α. 265. 397.—Dawes. 180—

(φ) Vid. Cl. ad Il. α. 265. 309. 314. 338.—

—. 434.

nibus

nibus, ex idonea autoritate, liceat abuti ut communibus, nihil quod ſcimus vetat (χ).

ϒ in polyſyllabis nominibus in υνη, et quibuſdam quintæ in υτης, corripitur, ut, γηθοσύνη, βραδύτης, &c.

Item in diminutivis in υλος, ut, μικκύλος, ερωτύλος, &c. Et adjectivis quamplurimis in υνος et υρος; ut, γηθοσύνος, πισύνος, μινύρος, βλοσυρός, &c. excipe οἰζύρος, ὀχύρος, et ſi quæ alia.

Et in verbalibus in υσις, ut, λύσις, φύσις, χύσις, &c. Producitur autem in υμα, υμος, υτηρ, υτωρ, ut, λῦμα, χῦμος, ῥῦτηρ, μνηστῦτωρ, &c. plerumque etiam in υτος, υτης, et υτις, ut Κακῡτος, ατρῡτος, ῥῦτος, ῥῦτις, πρεσβῦτης, πρεσβῦτις, &c. Excipias quædam a præteritis deducta, ut λῦτος, δῦτος, (unde ἀδῦτον) δῦτος, φῦτος, et ſimilia, cum compoſitis.

CAP. VI.

ANCIPITUM (α) QUANTITAS IN ULTIMIS SYLLABIS.

A Finita corripiuntur, ut μοῖρᾰ, τραπεζᾰ, ἰρᾰ, τετιρᾰ, τυψαρᾰ, ιτυψᾰ —Excipias

1. A purum, ut Αἰνειᾱ, Δίᾱ, (β) φιλίᾱ, σιχνᾱ, σιλληβᾱ. (γ) πολεμιστᾱ; præter verbalia in τρια, ut ψαλτρίᾱ. et quæ manent ab adjectivis in ης, ut αληθείᾱ; item fœminea ιερᾱ, ἀγγελικᾱ (δ); et nomina urbium, quæ a viris illuſtribus appellationem habeant, ut Ἀντιοχείᾱ, ſic et Πατρᾱ, nomen ollis; Κεφαλᾱ, caput; νᾶπυᾱ, ſinapi.

2. Doricum pro η vel ε, ut φαμᾱ, Αἰνεᾱ.

3. Definentia in βα, ut Βασιλιδβᾱ, Λιδᾱ; in δα, ut Σμαιθᾱ, præter ηλιθᾰ; in ρα, (non præcedente diphthongo) ut χαρᾱ, πυρᾱ, χηρᾱ, præter ἀγκυρᾰ, γεφυρᾰ, ολυρᾰ, Κερκυρᾰ (ε); et quæ habent alteram conſonantem cum ρ, ut ἀγρᾱ, πετρᾱ, ἀκτερᾱ, φαιδρᾱ, præter σκολοπενδρᾰ, ταναγρᾰ (ζ):

4. Omnia fœminina ab adjectivis in ος (η), præter δισσᾰ, τοτια, ἰᾰ et ιδᾰ.

5. Dualia in α primæ et ſecundæ declinationis, ut Αἰνεα, Μοσᾱ; item πολλᾱ, cum compoſitis, et vocativos poeticos. ut Πολυδαμᾱ, Λαοδαμᾱ.

A finita corripiuntur, ut ἄν, πατρᾰν, Διᾰν, μελᾰν, ποιητᾰν, ιτυφᾰν (ϑ).

(χ) Sic ſ. ικτάνων Anac. 8. 5. B.—ſatis tamen inſolens P.

(α) *N.* Vocalis *anceps* dicitur eo tantum ſenſu apud Græcos, quòd in quibuſdam ſyllabis ſit longa, in aliis vero brevis; ut, πᾶτηρ, χρᾶτηρ; πολῖς ἀνὴρ; πολυς, ἀρχῡς *Communis* autem dicitur, quando in eadem ſyllaba poteſt pro libito produci vel corripi, ut. ανηρ, ισος, υδωρ.

(β) Sic, Θυσεᾱ, Πηλεᾱ, *ſequitur nimirum accuſativus iſte Analogiam genitivi, in linguâ tum Atticâ tum Ionica* Πηλεω, Πηλεᾱ; Βασιλεως, Βασιλεᾱ; Βασιλεας, Βασιλεᾱ, &c. Cl. ad Il. 265. vid. E. M. in υ. Βασιλευς —*Hæc obſervatio de* Πηλεως, Πηλεα, *et ſimilibus, nihili eſt quod quidem ad Homerum, nam ea ſermonis Attici ſunt propria.* (Dawes. p. 174.)—Ap. Hom. in Πηλεα, Θυσια, &c. eſt Synizeſis; quippe terminatio genitivi εως ubique ισοσυλλαβως effertur; non itidem Βασιλῆα, Eur. Andr. 1248. Αχιλλῆα ib. 1237, &c.—Il. ι. 320. α in Πηλεα longum eſt Cæſurâ.

(γ) Theoc. 2. 165.—De polyſyllabis hoc intelligendum eſt nam diſyllaba corripiuntur, ut Μαιᾰ—Od. τ. 482.

(δ) Κυπριδες ἦν ἱερηϊ γαμων—Muſ. 31. —ζυγα ετετμηα δεχονται. Ap. 4. 1217. Μυθηται βασιληϊ πειθεσθαι—Od. λ. 344. Sed βασιληϊᾱ, *regnum.*

(ε) Theoc. 2. 114.—Od. ε. 483.—Eur. Hel. 284.—Hec. 430. l. καρα πετηλοις. Anac. 58. 2.—Soph. Aj. 309. Ar. A. 1216.—Crit. Vann. 375. ſic, ειεν α-χμων σφυρᾱ τε—Heph. p. 6. —ib. 423.

(ζ) Excipias etiam aor. 1. et præt. m. verborum in ρα, ut διεφθειρᾰ, διεφθορᾰ; ετμηρᾰ, πιπτηρᾰ.—και, ετετληκει κορωνη. Arat.

(η) Sequuntur enim genitivi Analogiam; ut η δικαιᾱ quia του δικαιου; contra η βαρειᾰ quia του βαριος; exceptis δισσος, δις, δισσᾰ, &c. Quidam addunt πεπειρα et σιβασμια quæ tamen rectius ſingularis vix agnoſcit, nam πεπειροι et σιβασμιος ſunt communis generis.—Aliter, πεπειρᾰ, ut πειρα. Od. τ. 173.

(ϑ) Εσωσᾰν ὁμιστιμοι—Phocyl. 35.—licenter, ob Cæſuram, aut vocalem aſpiratam in voce proximâ ſequentem—vid. Cl. ad Il. α. 51.

Excipias masculina in ας, ut Τιτᾶν. et Παῖν (ι), nisi in compositis; sic ω 'ταν; Accusativos etiam primæ et secundæ declinationis (κ): item adverbia, ut αγαν. λιαν. σφοδρα; sed ὀτᾶν breve est.

Αρ finita corripiuntur, ut αυτάρ. ουχαρ, νεκλαρ. μακαρ. præter monosyllaba χᾶρ et ϕᾶρ.

Ας finita producuntur, ut Αιακᾶς. ἰωκᾶς. Μυσᾶς, τυϕᾶς.—præter nomina imparisyllabicè inflexa, quæ non formant genitivum in αντος. ut μελᾰς, μεγᾰς, λαιψᾰς, σπλᾰς; et accusativos plurales quintæ simplicium, ut Τιτᾶνᾰς. τυπτοντᾰς; Item adverbia, ut ατρεμᾰς, αγχῐ.—Nec non in secundis aoristi primi et præteriti activorum, et præteriti m. corripitur, ut τυϕᾰς, τετυφᾰς, τετυπᾰς, Μαν . . . . . κλε. διεφθαρᾰς—Il. ε. 123.(λ) Et pares etiam corripiuntur Doricè.

—και α τετυ . . . . . πεκαι. Theoc. 1. 134.

—μετα τεσσαρᾰς ηλικιης. Hes. ε. 562. (μ)

I finita brevia sunt, ut . . . . . τυπτασῐ, Αιαντῐ τιθεμεῐ; præter contracta, ut τισιν (ν); Et adverbia, seu pronomina, aucta per Paragogen; vt νυν. κτουτῐ; et Atticum ι, ut οβ. δεκ. ταυτῑ; item, κε, et nomina literarum ξῑ, σῑ (ξ).

Ιν finita brevia sunt, ut τυπτεσθῐν. εοῖν. φαλῐν—Excipias ιν. ῖνος. ut ρηγινν, et nomina dicatalecta, ut ῖν, ϕῖν, λῖν, ακλῖν, δελφῖν (ο).

(ι) Παν corripit Pauw. ad Pind. Ol. 2. 153.—quod nequeo sanum putare, (vid. Dawes. p. 184) nec ulla mihi subit medela. f. ες Δι απᾰν, adverbialiter ut ετιχαν, plerumque, fere.

(κ) Nominum scilicet, quæ habent longam in recto, ut Αιτναι φιλιαι. Sed σοτνιαι, φυζαι, &c. ultimam brevem habent, quia itidem rectum sequuntur,—Hom. V. 24.—Il. ρ. 381.

—Κωδωκι αιαστχων. Il. ξ. 499.

Αχρεῖον μεταιωνα ειμιφερω—B. 69.

—και δρεσσι αυτας | ηγεμην και σκιᾰν ἔμεναι. Ar. N. 329.

malè l. ηγεμην δαπτιον ἔναι.—sc. δρεσσι. Dawes. p. 218. Αρ producitur Eur. Herc. f. 194. licenter, non quia *in medio versûs*, sed propter Pausam.

(λ) *Vergara*, (de quantitate syllabarum) ait participia in ας aliquando corripi, raro tamen; laudatque Hesiodi versum

Δησας αλυκλοπεδησι Προμηθεα—

Qui nusquam comparet; legitur enim, aut ita omnino legendum est

Δησε δ' αλυκλοπεδησι Προμηθια—Θ. 521.

Ο προς διατριβων γε κοπαδας απω λιτε Fr. Menand.

σας απω—*Anapæstus, quia participia masculina in ας aliquando ultimam corripiunt.* Pauw. perperam, *semper enim illa syllaba est productissima, unde* Dor. νικησαις pro νικησας, &c. Crit. Vann. p. 237.—Dawes. 184.—Et mirum sanè, quòd *Mattaire* (Dialec. p. 237.) dixerit hanc syllabam in πρᾰξας correptam esse, ap. Pind. Ol. 896.—Longa certe requiritur, et longa est,

Αρμασι πρᾱξ|ας ἀνηρ.

Συγγονων κιδ|ναν χᾰριν. Antistr. Trochaic. Hephthemim.

Visum est quibusdam (Labb. 66. Instit. Gr. Gramm. et al.) addere ὑμιας, ἡμιας, σφιας; sed perperam.

Quippe in ὑμιας εσθιμεναι—Od. β. 75. et Ημιας αισχυνεν—ib. 86. non sunt Dactyli sed Spondei per Synæresin, ut,

Ταυτα μιν ουχ ὑμῑας ετι λισσομαι,—ib. 210.

—Il. β 366.—Θ. 211, &c.—ιας. B. 160. sic, in Athen. Fragm, ιγχιας,

Ουδε κεν εν κυλικι προτερον κιρασσεις τις οινον

Εγχιᾱς, αλλ' ὑδωρ και καθυπερθε μεθυ

Εκας aliquando producitur (Gr. Westm. et al.) nusquam quod scio, nisi fortasse in Cæsurâ, ut,

—ικες. ικες ὀφις αλιτρος. Call. 2. 2.

(μ) Quousque pueris etiam Doricè componentibus permittenda sit hæc licentia, ipsi judicent præceptores. Non semper corripit Theocritus.

Ουδε θυρᾱς ἀραξει—2. 6.

Πασᾱς εγω λεγω—5. 146.

Πασᾱς αμυσσομενος—11. 41. vid. Cl. ad Il. β. 43.

(ν) Sic Κυπρι Il. λ 639.—Μαρι. ϕ. 500. μητι pro μητιι. Cal. 4. 369.

(ξ) *Adverbia in τι semper ferè longa sunt*, ut αυτῑ δρωτῑ (Gr. Westm. et al.) Tutius semper corripienda puto, ut,

—μεγας μεγαλωστῐ ταχυθεις. Il. σ. 26.

Sic μελιστῐ—Il. α. 409.—Πελοποννησοστῐ. Theoc. 5. 92.—αμοιγετῐ—Call. 3. 25, &c.—Etsi producantur αρχιτ. Call. 3. 65.—ιγκρυφιτι Il. κ 182. —χειδρωτι. Il. ε. 228.—αναιμωτι. Il. ρ. 363.—Nam in omnibus hisce locis τι Cæsura est.

(ο) Producuntur etiam ἡμῖν. ὑμῖν, sed ἧμιν. vel ἦμιν. ἀμμιν. ὔμιν. ὑμμιν Poeticè et Æolicè brevia sunt. vid. Cl in Od. π. 372. In aliis etiam vocibus syllabam ιν productam legimus; non, quòd, secundâ grammaticos, veteres liquidis inesse

Ις finita brevia ſunt, ut τρῐς, σολῐς, αμοιβαδῐς, τυραννῐς —Excipias,

1. Nomina monoſyllaba, (præter τις indefinitum) et dicatalecta. ῑς, ῥῑς, λῑς, ακλῑς, δολφῑς (ρ).

2. Diſyllaba fœminina in ις, ιδος, et ῑδος; ut αρπῑς, αλφις, βαλεις κλισις, κνημῑς, κρηπῑς, μερμῑς, ορνῑς, σφενδονις (ρ).

3. Hyperdiſyllaba, cum duabus brevibus ante ultimam, ut βατραχῑς, καλαμῑς, καπυρῑς, κερκῑς, σπλαγχνις σαφφα ῑς

Υ finita corripiuntur, ut σῠ, γοιῠ, γλυκῠ, δακρῠ (σ).

Excipias tertias perſonas ſingulares quartæ conjugationis in μι, in imperfecto, ut εδῡ, εφῡ, ζευγνῡ, δαμνῡ —Item, nomina literarum μῡ, ιῡ; et adverbia fictitia. υ, et γρῡ (τ).

Υς finita brevia ſunt, ut σῦς, πολῦς, βραδῦς; præter ιῦς, μῦς, et quæ υς in nominativo habent longam, ut ιλῦς, ιχθῦς, χλιτῦς (υ); et dicatalecta, ut ὀφρῦ; vel ῦν, ῦνος, ut μαστῦν; ptimas etiam perſonas verborum in υμι, ut ζευγνῦς, ſτῦς (φ).

Υς finita producuntur, σῦς, μαρτῦς, ψιττῦς (χ).

Υς finita corripiuntur, ut βαθῠς, κερῠς, σκιχῠς, αδακρῠς.

Excipias, quæ declinantur per ος purum, ut ιλῡς, ιχθῡς, αρδῡς, αχλῡς, νηδῡς, οσφῡς (ψ), et dicatalecta, ut φωκῡς; item monoſyllaba, ut μῡς, σῡς, et participia quartæ in μι, ut ζευγνῡς (ω).

---

eſſe vim extendendi præcedentes vocales ponerent; ſed quòd iſtæ voces vel Cæſuram patiuntur, ut, εμιν. Theoc. 3. 49. κατοπιν Theog. 280. vel extra Cæſuram pronunciarentur, tanquam duplicata liquida, aut Æolicum Digamma, cum poteſtate conſonantis ϝ præfixa fuiſſet ſequenti vocali, ut,

Πριν ϝιλθειν, vel πριν ϝιλθειν ϝῆας Αχαιῶν. Il. ι. 403.

Ο δ' ειν ϝιδυῖα ϝοδεξι ζυμενη. Anac. 51. 9.

Ορω κουϝιν. ϝαταυδα αγχιλον ϝρατυ. Aeſc. Supp. 188.

vel hîc, ob pauſam.

(π) ἰ:—Od, λ. 392.—λῑς. Od. μ 79.

(ρ) Eur. Ph. 1539. Il. μ. 456, &c.—Excipias etiam Nom. pl. Ionice contractum, αι πολῖς. (Labb. p. 50.) Communia dicuntur eſſe Αρις, Περσις, νιβρις. Πατρις verò plerumque breve,

—και πατρις αρουρα. Od. α 407.

(σ) Ποινην σὺ τισαις μυῶν ϝρατῷ—Hom. B. 97. ob Emphaſin, ſi vera ſit lectio.

Ποινὴν αὖ συ μυῶν τισεις—B.

Τοις τισυσί σι τῶν μυῶν ϝρατος;—MSS. ap. Fragm.

Tυ etiam produci dicitur (in Gr. Gramm.) ſed

Κυπι, τῦ δην τον Ερωτα καλευχεο—Theoc. 1. 97.

(τ) Quidam tradunt adverbia finita in υ corripi, excepto αυτουρυ.—Sed et hoc corripitur

—θεοῖς αντικρυ μαχεσθαι Il. ε 819.

nec productum legitur, quod ſcimus, niſi cum fortè Cæſuram patiatur, ut,

Αλλα κατατικρυ τεγεος ϖισων—Od. κ. 559.

(υ) Ιεχῦν. Eur. I. 1004.—λιτυν. Od. ι. 4710. corripit Lycophron, υ 1278.

(φ) Neutrum autem ζευγνῦν breviatur, quemad-modum et cætera omnia neutra participiorum. (Labb. p. 68.) et ſic ιρῦν in tertia plurali Bæoticè pro ιευσαν.

(χ) Quæ tamen in obliquis brevia ſunt.

(ψ) Ιχθυς et ϲφφυς ap. Opp. variant ultimam, et in compoſitis alicubi corripiuntur.—(vid. Incremen. Nom. in υς.)

(ω) Et quæ nata ſunt ex contractione, ut ϲι βατρῦς. (Labb. 50.)

CATA-

CATALOGUS

AUTORUM, potiſſimùm POETARUM,

E quibus EXEMPLA et EPITHETA, in hoc Opere laudata, ſelecta et excerpta ſunt.

Homerus.
Heſiodus.
Callimachus.
Theocritus.
Theognis.
Bion.
Moſchus.
Muſæus.
Naumachius.
Phocylides.
Pythagoras.
Simmias Rhodius.
Simonides.
Solon.
Tyrtæus.

Æſchylus.
Euripides.
Sophocles.
Ariſtophanes.
Menander.
Philemon.

Pindarus.

Anacreon.
Alcæus.
Alcman.
Bacchylides.
Sappho.

Lycophron.

Orpheus.
Manethon.
Nicander.
Sibyllina Oracula.
Aſtrampſychus.

Aratus.
Apollonius Rhodius.
Calaber Quintus.
Nonnus.
Oppianus.
Tryphiodorus.

Anthologia, Epigr.
Apollinaris in Pſalm.
Antiphanes.

Athenæus.
Chryſtodorus.
Coluthus.
Cyrus Theodorus.
Damaſcenus Joh.
Demetrius.
Diogenes Laertius.
Eubulus.
Euphron.
Eupolis.
Lucianus.

Nazianzen. Gregor.
Plato.
Proclus Lycius.
Timocreon Rhodius.

Marcus Muſurus.
Ioachim. Camerarius.
Sebaſtian Caſtalio.
Paulus Dolſcius.
Aliique Recentiores.

GRÆCÆ

GRÆCÆ POESEΩS

THESAURUS.

A. A.

Α Α δ᾽ ἦλ᾽ ἢ μαλα δή σε κιχανεται αιπὺς ολεθρος. Hom. Il. λ. 441.

Α. Ααατος.
Αγρει τῦν μοι εμοσσον ααατον Στυγὸς ὕδωρ. Il. ξ. 271.
Ουτος μὲν δὴ αιθλος ααατος εκτετιλεσται. Od. χ. 5. Vid. *Dawes* Misc. P. 183.
SYN. (*α intensivum*) Ααατος. ατηρὸς, ελαβερὸς, επιζαβὴς, πολυζαβὴς. δεινὸς. χαλεπὸς.
(*α privativum*) Ααατος. ανατος, αζαλαβὴς, αδιαστος. ατρωτος.

Ααγης.
— Ροταλον παγχαλκεον, αἰὲν ααγές. Od. λ. 574.
Ααγης κρατερῇσιν επισχλιηκεν παλαμῃσιν. Apollon. 3. 1250.
SYN. Αχαμπὴς, αδραυστος. ακλαστος, αρραγὴς, αρρηκτος, αῤῥωξ, ατεραμνος, ατριπτος, ζεβαιος, ευρωστος, ισχυρὸς.

Ααπτος.
— Μετος χ᾽ χεῖρες ααπτοι. Il. Θ. 450.
SYN. Ατλητος. αδαμαστος. αθικτος. ααατος, αβλαβὴς. ακαχες. Αῤῥαφτος, αταλακτος, απροσμαστος, απροσπλωτος.

Ααπχω. Ααπω, vel αω.
Τὴ δ᾽ ατη ααπας. — Il. Θ. 237.
— Ὁ δ᾽ ἐτει ερινας ααπεν οιτῳ. Od. φ. 297.
Ααπὰν μ᾽ εταροί τε καχοί. — Od. κ. 68.
SYN. Ατεω, ατω, αδικεω, ελαπτω, δηλεω, δηλαιτω, επιρεζω, ιαπτω. επτομαι, ετεω, κηδω, λυμαινομαι, λωβαω, σημαινω, σινομαι, κατασινεζω.
(Pass.) — Και μεγ᾽ ααπθη. Il. π. 685.
— κε ενησιν. ααπατο δ᾽ ε μεγα θυμῶ. Il. ι. 533.
Εγχὺς εσαν προφυγειν. ααπατο δ᾽ ε μεγα θυμῷ. Il. λ. 340.
(Med.) Ααπαμην, νδ᾽ αυτὸς αναιρομαι. Il. ι. 116. (Vid. *Clark* in loc.)
SYN. Αμαρτανω, ελαπτομαι, ενυριζω.

Ααρχετος.
— Μετος εστὶν ααρχετον, νδ᾽ επιεικτον. Il. ε. 892.
— Παντας γαρ ααρχετον ἱκετο πενθος. Il. ω. 708.
SYN. Ασχετος, ακαταρχετος, δυσαρχετος, δυσαπαρχετος. Ατλητος. Αδαμαστος.

Αατος.
— Γυγνετ᾽ ααπος πολεμοιο. Hes. Θ. 714.
— Ὅτ᾽ ααπος ὑδρις ατευη. Apoll. ι. 459.
SYN. Ακορεστος, ατλητος. Ελαπτικὸς. Vid. Ααατος.

A. B.

ΑΒΑΚΕΩ.
— Οἱ δ᾽ αβαχησαν. Od. δ. 249.
SYN. Αγροεω, αγρωστεω, ασυετεω. Αβαχιζω.

Αβαχιζομαι.
— Ὡς μεγιστη Των αβαχιζομενων. Anacr. Fr.
SYN. Ἡρεμεω. Αβατεω
PHR. Ησυχιαν αγειν, vel εχειν.

Αβαχης.
— Αλλ᾽ αβαχῆ τὰν φρεν᾽ εχω. Sapph. 46.

—SYN. Αρειλὴς, ατυρετος, ακακος, απειρος, αδυνατος, ἠσυχιος. Πρᾶος. Αδαξ, αδαζος, αδακημων. Vid. Αρωνος.

Αδαντις. Nom. Pr.
Τῷ δ'ἁμ' Αδαντες ἑπουτο θοοι, στιθεσιν χομοωντες,
Αιχμηται, μεμαωτες ορεκτῆσι μελιησι
Θωρηκας ῥηξειν δηϊων. Il. Ε. 542.
EPITH. Μεγαθυμοι, μενεα — πνειοντες.

Αδαχχευτος.
Αῤῥητ' αδαχχευτοισιν εἰδέναι βροτῶν. Eur. B. 472.
Αδαχχευτον θεατον. — Ib. Or. 319.
Exp. Ατελεστος. Καποδαχχευτος, ἡ μεγαλως εκδαχχευων. Λυτηρὸς. Λυσις. Nonn.

Αδαρδαρεη.
——Νυμφη, Νηϊς Αδαρδαρεη. Il. ζ. 22.

Αδατος.
—Φερην αιθερος εις αδατον ῥοῆν. Eur. Ph. 826.
SYN. Αδιαβατος, αναμβατος, ανεκβατος, απροσβατος, ανεπιβατος, δυσβατος, ανοδος, αδιεξοδος, δυσδιεξοδος, αδιοδευτος, απροσοδευτος, αδιεξοδευτος, αοιμος, απορος, αϊκτος, ανεφικτος, απροσικτος, απροσελευστος, απροσιτος, αφωτητος, αστιβὴς αστειπτος, αστειβητος, δυσεισβολος απορευτος. Πολυχρημος. Ἱερὸς. Ερημαῖος.

Αδελτερος.
—Εκδελτερωσας τον προτερον αδελτερον. Menand.
SYN. Αφρων. Ασυνετος.

Αδιος.
Ιππημολγων —αδιοντε, δικαιοτατων ανδρων. Il. ν. 6.
Exp. Μακροβιος, πολυβιος, πολυετης. Κρατερὸς ανδρειος, ευτελης, απλοος, αφρειος. *Item*, Αδιωτος, ολιγοβιος, απ'ολιγων ευτελὼς ζῶν, Strabo. Λοιχος, ανεττιος. Ελευθερος.

Αδιωτος.
Αδιωτον εἶναι μοι πεπρωκε τον βιον. Arist. Plut. 970.
Κατακορᾶ [με] μὲν ου αδιωτος βιος. Eur. Hipp. 821.
SYN. Αδιος. Αιδὴς, λυπηρὸς, δυσχερὴς, ταλας.

Αδλαβιως.
Αδλαβιως ὑπὸ ποσσὶν εδησατο σανδαλα καλα. Hom. Μ. 63.

Αδλαβὴς.
Ἱκεσιης προσῆλθες καθαρὸς αδλαβὴς δομους. Æsch. Eum. 477.
—Γῆς δ'απεστιν αδλαβὴς. Soph. Oed. T. 237.
(Αβ.) Λυσιος, αμοιρος, αναιτιος.
(Pass.) Αδλητος, αλωβητος, ασκεδὴς.
(Αβ. & Pass.) Αδλαπτος, αατος, αρατος, αναπτις, αδηλητος, αδῶρος, ακηρασιος, ακεραοκακος, ακηκοος, ανεπαϊστος, ασινὴς.

Αδλαβια.
—Επ'αδλαβιησι νοησε. Hom. M. 393.
SYN. Αδλαβεια, ακακια, αναμαρτησια. Ατιμοτυνη, ασφαλεια, αρτεμία, ὑγιεια.

Αδληρος. Nom. Pr.
Αρτιλοχος δ'Αδληρον επεφνε δουρὶ φαεινῷ. Il. ζ. 32.

Αδλὶς.
— Εκ δ'ἑλετ' ιον,
Αδλῆτα, πλειουτα. — Il. δ. 117.
SYN. Αδλητος. Καινὸς.

Αδλητος.
Οστις ετ'αδλητος καὶ αιτατος εξεϊ χαλκῷ. Il. δ. 540.
SYN. Αδλαβὴς (Pass.) Ατμητος, ατλὴξ, ατλητος, αλυμαντος, αταρασσιος, απημαντος, απρηκτος, ανεπιρρεκτος, απαδὴς, ασκεδὴς, ατρεμὴς. Αδλὶς.

Αδληχρὸς.
— Αδληχρος θανατος. Od. λ. 134.
— Αδλῆχρα. [τα] τειχεα. Il. Θ. 178.
SYN. Ελληχρὸς, απαλὸς, αδενὴς, μαλερὸς, αρρωστος. —(αρχ.) Αδληχρὴς, κρατερὸς, ισχυρος.

Αδολεω.
— Ὡστ αδολησαν
Λητοϊδη κατα νῆσον. —Apoll. 2. 772.
— Αυτις δ'αδολησομεν ενδαδ'ιοντες. Ib. 3. 1144.
SYN. Αντιδολεω. συνεχομαι, συντυγχανω ανταω.

Αδυκολυπτος.
Αδυκολυπτον τυτ'ἐμῳ φρονηματι. Æsch. Supp. 937.
SYN. Αιδὴς.

Αδυλια.
Αδυλια γαρ πολλα βλαπτονται βροτοί. Sent.
Κἀκεῖνος αδυλια — θανατον
Αιπυν' ουκ εξεφυγεν. Pind. Ol. 10.
SYN. Απροβυλια, αβελτερια, ανοια, ανοησια, απρονοησια, απονοια. απρομηθεια, ασαλια αντιστασια, αλογιστια, ασυνεσια, αφροσυνη, αβουλια, θρασυτης, προπετεια, ευηθεια, πλαθιστης, μωρία, αγνωμοσυνη.

Αδυλος.
Ανὴρ αδυλος ἑδοναῖς θηρευεται. Sent.
Εγω δ'ἐχων νοημα
Αδυλον, ουκ επειθην. Anacr. 14. 3.
SYN. Ασυμβυλος, δυσβυλος, κακοβυλος, απροβυλευτος, αγνωμος, αγνωμων, αδαημων, ανους, απημων, ανοητος, ανεπινοητος, απρονοητος, απροαιρετος, απροσκεπτος, ανεπισκεπτος, απερισκεπτος,

ῆος, ἀμαθὴς, ἀμηχανὴς, ἀναυλαξὴς, ἀπαλαμος, ἀσυρετος, ἀβελτερος, ἀφραδὴς, ἀφραδιων, ἀφρασμων, ἀφρων ἀεισιφρων, ἐκφρων, λαδιφρων, χαλιφρων, ἀρυὴς, ἀπεριμερίμνος, ἐκτος, ευηθὴς, μωρὸς, ηλὸς, ηλεὸς, ηλιθιος, ιτης, ιτητικὸς, ιταμὸς, θρασὺς, παραβολος, εὐβελοκινδυνος, ῥιψοκινδυνος, προπετὴς, τολμηρὸς, τολμητὴς, τολμητιας, ταχυβολος.

PHR. Ευδεὼς φρενων. νηὶς ενι φρεσι.

Ἀβελως.

Ημεῖς δ' ἀβελως κἀκλεῶς ολωλαμεν. Eur. Rh. 761.

Ἀβετης.

—Κραδιην δ' εδαϊ' ανδρὸς ἀβέτεω. Hes. s. 449.

Ἀβραμ.

Ὑμνεων γενετης πέλεται πρωτοστορος Ἀβραμ. Συνθηκης, πιστῷ τὴν σὺν ποτ' εθηκ' Ἀβραμω. Nonn.

EPITH. Ἀγλαοτεκνος, ἀρχεγονος, θεοδὴς, θεοπεδὴς, ενθεος, ξεινοδίκος, πολυπιστος πολυστηρος, ριπφερὴς, σαοφρων, φυτοστόρος.

Ἀβρομιος.

—Ἀβρομιος και ασυρος. Suid.

Ἀβρομος.

Τρῶες—ἑστοτο,—Ἀβρομοι, ανϊαχοι. Il. ν. 41.

SYN. (α intens.) Θολερὸς, θορυβητικὸς, θορυβοποιὸς, θορυβωδὴς, κελαδεινὸς, ταραχωδὴς.

Ἁβρὸς.

Κεκλιται ἁβρὸς Λδωνις εν εἱμασι πορφυρεοισιν. Bion.

—Ἁ δ' ενεῶτις ἁβρὰ (Sub. χορη) Soph. Tr. 532.

SYN. Ἁπαλὸς, αμαλὸς, μαλθακος, μαλακὸς, τρυφερὸς, τρυφηλὸς, τρυφῶν, θρυπτικὸς, θρυλικὸς, εὐθρυπτος, επιδερμιος, Ψαθαρὸς Ψαυρὸς.

—Ἁβρὰ παρηΐδος, [Eur. Ph. 1508.] τὰ ἁβρὰ τῆς παρειας.

Ἀβροβατος.

—Τοῖσδ' ἁβροβάται. Æsch. Pers. 1077.

Ἀβρογυος.

—Οι δ' ἁβρογυοι Περσιδες. Ib. 541.

Ἀβροδιαιτης.

Ἁβροδιαιτων δ' ἑπεται Λυδῶν οχλος. Ib. 41.

SYN. Ἁβροδιος. Τρυφεροδιος.

Ἀβροπηνος.

—Μηδ' ἁβροπηνης αμφιβαλλεσθαι πεπλους. Lyc. 140.

Ἀβροτλητος.

—Χαιτας ἁβροτλητοιο. Eur. Iph. T. 1148.

Ἀβροτιμος.

—Εκ των ἁβροτιμων προκαλυμματων. Aesch. Ag. 699.

Ἀβροχιτων.

—Λεκτρων τ' ευνὰς ἁβροχιτωνας. Ib. Pers. 543.

SYN. Ἁβροειμων, λαμπροειμων, καλλιστεπλος, ἀπαλοφορος. Τᾶις εὐθῆσι τρυφῶν· τὴν εὐθῆτα λαμπροφορος.

Ἀβροσυνη.

—Εγω δ' ε φιλημ' ἁβροσυνας. Sapph.

Παλλᾷ δ' ἁβροσυνη—δῆλος ὁφᾷς. Eur. Or. 349.

SYN. Ἁβροτης, ἁπαλοτης. ἀναχυσις, ἑλαχεία, ευκοσμία, ευσχημοσυνη, ευειδία, ἡδυπάθεια, θρυψις, τρυφεροτης, τρυφη. τὰ παιδικα, καλλωπισμα, μαλακία, μαλθακία, μαλακοτης, μαλθακοτης, σπαταλη, φαιδροτης, χαυνοτης, χλιδὴ. ωραιοτης.

Ἁβροταζω.

—Μή πως ἁβροταξομεν αλληλοιϊν. Il. κ. 65.

SYN. Ἁβροτεω, ἁβαμαρταινω, ἀποπλαναομαι.

Ἁβροτης.

—Ουκ εν ἁβροτητι κεῖσαι. Eur. Ip. A. 1343.

SYN. Ἁβροσυνη.

Ἀβροτος,

Ψευδορκον στυγιει θεὸς ἁβροτος, ὁστις ομοσση. Phocyl. 15.

—Εσελκεν ελθη Νὺξ ἁβροτη. Il. ξ. 78.

SYN. Ἀθανατος. θεῖος, ἀρθιτος. Ἀψυκος, ἀναιθητος. Ἀταυθρωτος.

Ἁβροτος ερημια, Aesch. apud Steph. [sed non memini locum, nisi Prom. v. 2, pro ἁβατον legit ἁβροτον]

Ἀβροχος.

Ετι δ' ἁβροχος ἦεν ἅπασα-Αρκαδιη. Call. 1. 19.

SYN. Ἁβρεκτος, ἀνομβρος. Ἀϋος, ξηρὸς.

Ἁβρυω.

—Μη γυναικος εν τροποις εμε-Ἁβρυνε. Aesch. Ag. 928.

SYN. Κοσμεω, καλλωπιζω, περιστελλω. —— Γαυοω, ἡδυνω, ἱλαρυνω.

Ἁβρυνομαι [Med.]

Ἁβρυνεται γὰρ πᾶς τις ἐν πρασσων πλεον. Aesc. Ag. 1214.

Δῆλος, ὡς ἁβρυνομαι τῷδε. — Eur. Ip. A. 858.

SYN. Ἁβρυνω, ἁβριζομαι, ἀναβρυνομαι, θρυπτω, ἡδυπαθεω, καταστρηνιαω, σπαταλαω, κατασπαταλαω, σαυλυνομαι, διασαυλυνομαι, συθαριζω, χλιδαω, ὠραϊζομαι, τρυφαω, κατατρυφαομαι, θρυπτομαι, διαθρυπτομαι ὑποθρυπτομαι. —— Λαζονευομαι, καυχωμαι, εκγαυρωμαι, μεγαερτεω.

Ἀβυδος.

Και Σηστον, και Ἀβυδον εχων. Il. ε. 836.

—Ἀλιηχεα πορθμον Ἀβυδε. Musæ.

EPITH. Ἀρχαια, καθυκρητις, στεινὴ.

Ἀβυσσος.

Και μυχῶν γαίης, και ἀβυσσου ἀκαματοιο. Sybill.

Ατης δ' ἀβυσσον, πέλαγος ὃ μαλ' ευπορον. Aesc. Supp. 479.

EPITH.

ΕΡΙΤΗ. Αχαιὸς, δνοφερὸς, μελαινα, ορφναιος, ευρυπορος. Θαλασσοτορος.
PHR. Αβυσσος Πλουτέως Στυγὸς, ὑπογαιος. (Adject.) — Αβυσσος πλουτος. Soph. — Αβυσσος οφις Aesch. — Ταρταρου αβυσσα χασματα. Eur.

Α. Γ.

ΑΓΑΓΩ (Poet.)
Ον κεν εγὼ δησας αγαγω. — Il. c. 231.
SYN. Αγω, εισαγω, εξαγω, επαγω.

Αγαγομαι (Med.)
— Αγαγεσθ' ακοιτιν. Il. σ. 87.

Αγαζω.
Τα θεῶν μηδὲν αγαζειν Aesch. Supp. 1069.
Exp. Εξεταζω — Θαυμαζω, αγαω, αγαμαι.

Αγαζομαι (Med.)
— Οδυσσῆος αγασσαμεθ' ὅσσος ιδοντες. Il. γ. 224.
— Αγασσαμενου περὶ νικης. Il. ψ. 639.
(Pass.) Τοῖσιν δ' αμφοτεροισιν αγασσατο θυμὸς αγηνωρ. Od. λ. 538

SYN. Αγαζω, αγαιομαι αιδεομαι, αγαμαι. αγαναχτεω, φθονεω, μεμφομαι. Επαινεομαι.

Αγαθος.
Μηδ' ὕπνος, αγαθὸς περ εων, θελοιμι' Αχιλλευ. Il. α. 131.
— Μῦθον — κε νυ αγαθὸν περ εοντα. Il. ι. 623.
Κλῦθι, θεά, αγαθή μοι — Il. ψ. 770.
Και σφιν δαῖτ' αγαθὴν παραθησομαι. Il. θ. 510.
Εισορεων οψιτ' αγαθὴν — Il. ω. 632.
Πατρὸς δ' ἐμὸ αγαθοῖο, — Il. ρ. 109.
Αιγισθος δ' αγαθὸ κε ἔκοτος. Od. γ. 246.
SYN. Ανδρειος, κρατερος. Αισιος — αμυμων, ἴλεως, ευμενὴς. Φαιδρὸς, — περικαλλὴς, αγαυὸς. Αισιμος, χρησιμος. Ιερὸς. Ἅγιος, φρονιμος, συνετὸς. Εσθλὸς, σωφρων.
PHR. Αγαθὸς ειναι, εοὼν, τυγχ. εῦ.

Αγαθὸν, τὸ.
Ζεὺς αγαθόν τε κακόν τε διδοῖ. Od. δ. 237.
— Τὸ μὲν σὸν σπευδων αγαθὸν. Eur. Hec. 119.
ΕΡΙΤΗ. Ατειρὲς.
SYN. Ωφελεια, ευχρηστημα, συμφέρον.

Αγαθορρυτος.
Αγε μοι ψυχε πιθεσθε
Αγαθορρυτοιο παγᾶς. Synes.

Αγαθὰ, τὰ. — Τοῖς θεοῖσι χρὴ
Θυοντας αιτεῖν αγαθά. Eur. Hel. 760.
— Ὅτι μοι τοῖσιν εὐτ' αγαθοῖσι γεραιρεις. Od. ξ. 441.

SYN. Τα ὑπαρχοντα, πλοῦτος. — ευεργετηματα.

Αγαθυρσοι.
— Γελωντόιτ' ηδ' Αγαθυρσοι. Dion. v. 310.

Αγαθων.
— Παριντ', Αγαθωνά τε δῖον. Il. κ. 249.

Αγαιομαι.
Ψυχὴν εγγυαλιξειν αγαιομενη χατεοντι. Apoll. 3. 1015.
— Αγαιομενοι κακὰ εργα. Od. ν. 16.
Τῷ δή τοι Ζεὺς αυτος αγαιεται. Hes. ε. 331.
SYN. Αγαζομαι, θαυμαζω. Αγαανακτεω.

Αγαακλεὴς.
— Αγαακλεὲς ὦ Μενελαε. Il. ρ. 716.
— Αγαακλῆος Πριαμοιο. Il. π. 738.

Αγαακλειτὸς.
— Αγαακλειτὸν Θρασυμηλον. Il. π. 463.

Αγαακλυτὸς.
— χὴ αγαακλυτὸν Ιδομενῆα. Il. ζ. 436.
Πᾶσιν Τυρσηνοῖσιν αγαακλυτοῖσιν ανασσειν. Hes. θ. 1015.
SYN. Κλυτὸς, κλειτὸς, κλεινος, περικλυτος, πολυκλυτος, μεγακλεης, πολυκλεης, πολυκλειτος, περικλεὴς, ευκλεὴς, ευκλεὴς, επικλεὴς, αγαστος, αριδεικετος, αριζηλος αριδηλος αριγνωτος, αρηρετὸς, διαπρυσιος, γιγαρτος, μεγαλωνυμος, ερικυδὴς, ενδοξος, επιδοξος, περιστος, κεδνὸς.

Αγακλὴς.
Υἱὲς Αγακλῆος μεγαθυμου. — Il. π. 571.

Αγαλακτος.
— κδ' αγαλακτοι — Οἷες. Call. 2. 52.

Αγαλλω.
— Τὸν μὲν αγαλλων θεὸς. Pind. Ol. 1.
— Σ' αγαλλῦμεν ἡμεῖς αει. Arill. Pac. 398.
— Θηροφονον θεὰν αγαλλει. Eur. Herc. 379.
SYN. Κοσμεω. επικοσμεω, επισημαινω. Αγαλλαιζω. Σεβομαι. Τερπω, ευφραινω. Αγαλλομαι. Ποιεω, σκευαζω.

Αγαλλομαι (Med.)
— Τευχεα δ' Εκτωρ
Αυτὸς εχων ωμοισιν αγαλλεται. Il. ρ. 473.
— Τὸν Ενῖον αγαλλομεναι Θεὸν. Eur. B. 158.
SYN. Αγαλλω, αγαλλιαομαι. γηθω, γαυριαομαι, καυχαομαι, αυχεω. Σκιρταω, ασκαριζω, αταλλω, κυδιοω, αραχθρευω, εκπηδαω. Χλιϊζω, ὑμνεω.

Αγαλμα.
— Ἰν' αγαλμα Θεὰ κεχαροιτο ἰδοῦσα. Od. γ. 438.
— Περσεπτ' επεθηκα σεειο
Κηρι αγαλμ' εἶναι. — Od. τ. 257.
Τι γὰρ πατρὸς θαλλοντος ευκλειας τεκνοις

Αγαλμα

Αγαλμα μειζον: ἠ τί προς παιδων πατρί: Soph. Antig. 714

SYN. Εἰδωλον, ὄρετας, ανδρεικελον, ανδριας, εικασμα, απεικασμα, ἑιγμα, εικων, δαιδαλμα, ἰνδαλμα, ὁμοιωμα, αφομοιωμα, ξοανον, τεῦγμα, μιμημα. Αναθημα. Κοσμος, κοσμημα. Κῦδος. Χαρμα. Καυχημα.

ΕΡΙΤΗ. Αινὸν, ἀγτὸν, ακαθαιρον, διοτρεφὲς, εὐλὸν, ευγραφὲς, θεον, ἱρὸν, μαρμαρεον, φαεινὸν. χερσοιητον, χρυσεοτευκτον.

ΡΗΚ. Αγαλμ' ὑποπλητε χλιδῆς. Νικης φαιδρὸν αγαλμα παναιολον. Κυπριδος ἀβρὸν αγαλμα παροιτιον.

Αγαλματοω

Αγαλματωσας αμφιλυτρωσει πετρων. Lyc. 845.

Αγαμαι.

Ως σε. γυναι, αγαμαί τε, τεθηπάτε.—Od. ζ. 166.

οτί τι θαυμαζεν περιωσιον, ετ' αγαασζ. Od. τ. 203.

SYN Επαγαμαι, αγαζομαι, θαυμαζω, επιθαυμαζω. θαυμαινω, αποβλεπω, περιβλεπω, Κυδαω. Σεβαζω. Επαινεω. Θηπω, καταθηπω, ωζω. Φθονεω.

ΡΗΚ. Εν θαυματι ποιεμαι.

Αγαμεμνων.

— Ος πτιμηνε' Αγαμεμνων. Il. α 94.

Νηῖ παρα πρυμνη Αγαμεμνονος. Il. π. 383.

ΕΡΙΤΗ. Ατρειδης, Ατρειων, αμυμων, αρειὸς, διογενης, διος, ευκυκλειων, ευπατριδης, ηδεῖος, κλειδαιτερων, μεριγενης, κυδιστος, ολβιοδαιμων, σκηπτέχος, στιλπνοτατος.

ΡΗΚ. Αναξ ανδρῶν. Ποιμην λαῶν. Διϊκελος. Βασιλεὺς Τροιας πολιτορθης. Ὁ χιλιαρχος τε πολεμοιο και στρατε. Παντοσεμνος ὁ στρατηλατης ἡων. Ατρεὺς ὑς δ' αιπυρος Ιπποδαμοιο. Αργεων σκηπτέχε μεγα κρατεων. Αργειων ἡγητορ. Οπυδαρὲς, κυδὸς ομματ' εχων, κραδιην δ' ελαφοιο.

Αγαμεμνονειος.

—— Αγαμεμνονειον δομον. Eur. Or. 179.

Αγαμεμνονιος.

—— Αγαμεμνονίαν παῖδα. Ib. Ip. T. 115.

Αγαμεμνονιδης

—Ιῶμες Αγαμεμνονιδας. Soph. El. 183.

Αγαμανδης

—— Τρωονιος, ηδ' Αγαμανδρε

Τιτες Εργινε, σιλοι αθανατοισι θεοῖσι. Hom. Hymn. Apoll. 296.

Αγαμος

Αιθ' οσσοις τ' αγονὸς τ' εμεναι, αγαμὸς τ' ατολμος. Il. γ. 40.

Αγαμος, ατιμος — καταστεγος

Γαμον αγαμον. Eur. Hel. 695.

SYN. Αγυιος αγυιης, αγυιαιος, αγυιαικος, αγυιητος, ατονυμφος, ατονυμφος, ανυμφος, ανυμφεστος, ανυμφευτος, αζυξ, πεῖθες, αλεκτωρ, αμνηστευτος, ασυνδυαστος, αγαμητος, απειρογαμος, απειρολεχης, ανανδρος, ανεκδοτος, αρθορος.

Αγαναστεω.

Ορθῶς αγαναστεῖς, εστι γαρ εφευσμένος. Menand.

SYN. Αγαζομαι, ατοδυσπετεω, μυκζω, μυτιω, μυτιαω, ατομυκζω, αλαστεω ασχαλαω, ασχαλλαω, αναξιοπαθεω, αχθομαι, δακτομαι, δηκαζω, δυσχεραινω, θυμαινω, θυμεομαι, θυμοομαι, οργιζω οργιζομαι, διοργιζομαι, κοτεω, εγκοτεω, χαλεπαω, χαλεπαινω, χολαω, χολοομαι, παροξυνω.

ΡΗΚ. Οργη παραιθεῖν, -παρακμαζειν.

Αγανιππος.

Εμε' αυτὴ πρὸς Ολυμπον αγανιππον. Il. α. 420.

SYN. Νιφοεις, νιφετωδὴς, χιονεος, χιονοεις, χιονωδὴς, δυσχειμερος.

Αγανὸς.

Σοῖς δ' αγανοῖς επεεσσιν ερητυε φῶτα ἑκαστον. Il. ζ. 164

SYN. Αγανὸς, αγαθὸς, αγαυοφρων, επιεικὴς, ευμενὴς, πρευμενὴς, ευγεωμων, συγγνωμων, ευπροσωπος, επιχαρὴς, γλυκὺς, ηδὺς, πρᾶος, πραὺς, καλὸς, ἱλαρὸς, μειλιχος, ηπιος, ἡμερος, προσηνὴς, φαιδρὸς.

Αγαυοφρων.

— Της αγαυοφρονος ἡσυχιας Ευπιερον προσωπον. Aristoph. Av. 1321.

Ου γαρ τι γλυκυθυμος ανὴρ ἔη, ουδ' αγαυοφρων, Αλλα μαλ' εμμεμαως Il. υ 467.

SYN. Αγαυος, γλυκυθυμος, ηπιοθυμος, πρηὺνος, πραὺθυμος, πρᾶος, πραὺπαθὴς, ηπιομητις, γαληνὸς, ἡσυχος, ερικὺς, τιθασσος, χειροηθὴς, μειλιοδὴς, προσηνὴς.

Αγαυοφροσυνη.

Σὴ τ' αγαυοφροσυνη μειλιδία θυμὸν απηυρα. Od. λ. 202.

SYN. Ευεργεσια, ελευθεριοτης, επιεικεια, ευπεια ευμένεια, ημεροτης, ευγενιοσυνη, προπάτεια πιθανοτης πραὺπαθεια, ἡσυχία, μειλιχία, ανεξικακία, φιλοφροσυνη, φιλανθρωπία, χρηστοτης.

Αγαπαζω.

Ως δὲ τατὴρ ὸν παῖδα φιλοφρονεων αγαπαζει. Od. π. 17.

SYN. Αγαπαω, ατιταλλω.

Αγαπαζομαι (Med.)

Ουδ' αγαπαζομενοι φιλεις' ὁς κ' αλλοθεν ελθοι. Od. π. 33.

SYN.

SYN. Ασπαζομαι.

Αγαπαω.

Ουκ αγαπᾷς, ὃθ' ἑκηλος ὑπερφιαλοισι μεθ' ἡμῖν Δαινυσαι; Od. ρ. 289.

Ουνεκά σ' ου τοιῆτον επεὶ ἰδον ὧδ' αγαπησα. Od. ψ. 214.

SYN. Αγαπαζομαι, αμφαγαπαω, αμφαγαπαζω, εραω, εραμαι, περιεραμαι, στεργω, στοργεω, ευφρενω, ἱμειρω, ἱμειρομαι, φιλεω, καταφιλεω, ὑπερφιλεω. — Ασπαζομαι, περιπλεομαι, απιδεχομαι.

PHR. Θελξινεων αγαπαζε μειλιχρονα δεσμὸν ερωτων. —— Κρυφιοισι κατατρυζειν φρενα κεντρος. — Ηδὺ χ' γλυκυ πικρὸν εδιξατο δεσμὸν ερωτων. Musæ. —— Ως σευ τῆν εραμαι, και με γλυκυς ἱμερος αιρεῖ. Hom —— Πικρὸν αει κραδιη κεντρον ερωτος εχειν. — Ερως απαλὰς φρενας αμφεκαλυψεν. Theoc. —— Οιστρον εχειν πολυτεκνον ακοιμητων ὑμεναιων. Ἱδρυμανῆ σπινθῆρα δεδεγμενος ηθάδι θυμῳ Nonn.

Αγαπητως.

—Αγαπητορα Πελυδαμαντα. Il. υ. 756.

SYN Αγαθὸς, ανδρειος, κρατερὸς. — Αγαπὸς, φιλανθρωπος.

Αγαπητως.

Τῶν ἠρχ' Αγκαιοιο παῖς κρειων Αγαπητωρ. Il. ε. 609.

EPITH. Εὔμελης. Κρατερὸς.

Αγαπησμὸς.

Γινομενων αλληλων αγαπησμον ὅτος ἦν. Menand.

SYN. Αγαπησις, φιλοφροσυνη.

Αγαπητος.

Μῆνος εὼν αγαπητὸς. — Od. ε. 365.

Εκτορίδην αγαπητὸν, αλιγκιον αστέρι καλῷ. Il. ζ. 401.

SYN. Φιλος, φιλιος, φιλικὸς, φιλητὸς, προτερηλὴς, περιληπτος, ηγαπημενος, ερασμιος, ερασιμὸς, επεραστος, αξιερασιος, ερατὸς, ερανὸς, ερσεις, ερηρος, ἱμερσεις. ἱμεραιος. επιχαρις, πολυπρατος, ορεκτὸς. ζηλωτὸς, πολεμος, τιμιος, μεγηρατος, τηθητὸς, — μοτος.

Αγαρηνοι.

Και πεδια ζειοντα πολυσπορεων Αγαρηνων. Epig.

Αγαρρος.

Λειαδ' εποιησει παρ' αγαρρον Ελλησποντον. Il. μ. 30.

Αγαθειης.

ὡς Αγαθειρεος Αυγηϊαδαο αναπτος. Il. ε. 624.

Αγαστονις.

Κῆτος. ἁ μυρια Σοσκει αγαστονος Αμφιτριτη: Od. μ. 97.

Τι μελλομεν αγαστονοι; Æsch S. T. 98.

SYN. Θρασυδὴς. πολυτλητος, πολυστονακτος, πολυστονος, — αθλιος.

Αγαστὸς.

— Τὸ καὶ μακαρεσσιν αγαστὸν. Theoc. ι. 126.

SYN. Αγασιος, αξιαγαστος, ιξαγαστος, θαυμασιος, θαυμαστὸς. θεσπελος, σεβασμιος, σεβαστὸς. παραδοξος, αγαυὸς. θειπτὸς. αγητὸς.

Αγαστροφος.

— Αγαστροφον κτασι δυρι Παιονιδην. Il. λ. 338.

EPITH. Δυσκλυτος. Ιφθιμος.

Αγαστως.

Τον ειλατὸν σε των αγαστωων. Lyc. 265.

SYN. Ὁμογαστως, ὁμαιμος.

Αγατὸν (Adv.)

Φορμιγγ' ἐν χειρεσσιν εχων, αγατὸν κιθαριζων. Hom. Ap. 515.

Αγαυη

— ἠ Αμφιθοη, ἠ Αγαυη. Il. σ. 42.

— Πενθέως Αγαυην μητέρα Eur. B. 719.

EPITH. Καλλιπαρηος, καλλιστεφανος, ατειθὴς, μάκαιρα, θηροκτόνος, παιδοκτόνος, φιλοτεκνος, ωλεσιτεκνος. Καδμηΐς.—ἐ πολυμοχθος.

PHR. Μαινὰς ωρεσιφοιτις.

Αγαυὸς.

—Κηρυκες αγαυοὶ. Il. γ. 268

— Αγαυοῖς Περσαις. Æsch. P. 932.

— Αγαυῶν Ουρανιωνων. Hes. Θ. 461.

SYN. Αγαστὸς, αγαυρὸς. Γενναῖος, ενδοξος, ευδοκιμος, φαιδρὸς. αγλαὸς, αριδειπετος, φαιδιμὸς, πολυῤῥητος, τηλεκλυτος, ευσημος, περισημος, κλεινὸς, περιφημος, περιτανὺς. περιφαντος, διεπὴς, λαμπρὸς, κυδιος, ονομαστος, ελλογιμος.—Αλαζων. Ὑπερφανος.—Αγακλυτὸς.

Αγαυρὸς.

Ταυρε εριβρύχεω μενος ασχετον οσσον αγαυρῆ. Hes. Θ. 832.

SYN. Θρασυδὴς. Ομοιος.—αγαστὸς αγαυὸς—κομψὸς. αβρὸς.—πενὴς, απορος.

Αγγαρευω.

Εαν εχει τι μαλακὸν, αγγαρευεται. Menand.

SYN. Αναγκαζω, Σιαζομαι.

Αγγειον.

Πολυς γαρ εις εν μικρὸν αγγεῖον χυθεὶς Υποχειλίζει βᾶστα τὰς πεπωκότας. Sent.

SYN. Αγγος. — Φλὲψ.

Αγγελια.

— Φατο δ' αγγελιην αλεγεινὴν. Il. σ. 17.

— Επειδὴ ζωὸς επεκλυεν αγγελιαων. Od. ε. 150.

SYN. Αγγελμα. — Φημη, φατις. — Εντολὴ, επιταγμα.

EPITH.

EPITH. Λυγρὴ, κλυτὴ, πολυκοπος.

Αγγελος.
Αγγελη πωλεῖται ες' ιιχία νῶτα θαλασσης. Hes. S. 780.

Αγγελιωτης.
—Εριθων, ατασθαλον αγγελιωτην. Hom. Merc. 296.

Αγγελιωτις.
—Τον σε προσεφαμεν αγγελιῶτις. Call. 4. 216.

Αγγελος.
— Διὸς δ' ἁ τοι αγγελός ειμι. Il. C. 26.
SYN. Αγγελιας, αγγελιαφόρος, απαγγελτὴρ μεταγγελος, διακτωρ, διακτορος, μυντις, μυντωρ, τροχιας.—Αγγελια.
EPITH. Ετυμος, ετητυμος, αφθογγος, ατρυδὸς, εριηχὴς, εμπεδομυθος, εριηκτος, αλυμπτος, ορθὸς, σαφὴς, τηλεκτοτος, θοὸς, ωκὺς, ποδηνεμος, ταχυδρόμος, ταχὺς ποδας, ποδωκεπλοκτυπος.

Αγγελοι.
Ουρανον ευρὺν εχουσιν ἄγγοι τοις, αγγελοι εσθλοι. Naz.
EPITH. Αειδέες, αιγληεντες, θεοτιμητοι, λαμπροπυρσομαχοι, λευκοχιτῶνες, κλειδοφόροι, εμματολαμπεῖς, ὑμνοπόλοι.
PHR. Στρατος αγγελων αγηνεως. Στρατιὰ επεφανεν.— Ιθυδρομα πνευματα. Εις δε βιην φλογεροιο πυρὸς δρηστῆρες. Αιθεριοι δρηστῆρες. Χορος αφθιτων ανακτων. Στρατιη πλειόσσα. Κοσμαγοὶ.— Νοος αγειρει ες περι κλεινὸν σῶμα χεραιν. Αγγελικης τε φαλαγγος εὐπλειος εσμος οδιτης.

Αγγελος φυλαξ.
—Αλκᾶς, ευχᾶς, φιλος εσθλαδαις. Φυλαξ ψυχᾶς. Synes.
—Μυσταγωγὸς βιου. Menand.

Αγγελτηρ.
—Αθανατοι θεῦ αφθιτοι αγγελτῆρες. Syb.

Αγγελλω.
Ερχεται αγγελλων φαος ηῶς περιγενειης. Od. τ. 94.
— Και αγγελλησι θεμίσας. Hom. Ap. 394
SYN. Απαγγελλω, αναγγελλω, διαγγελλω, εξαγγελλω, μηνυω. πιφαυσκω, πιφασκομαι, απολεγω, σημαινω, φραζω.

Αγγελμα.
Ουκ ἐτὸν γαρ αγγελῶ Δαναῶν τι κοινὸ Πελοπιδων αγγελματα. Eur. Tr. 706.
SYN. Αγγελια.

Αγε.
—Καὶ αγετην αρτον απαντα. Od. β. 289.
SYN. Αγεῖον, σκεῦος, τεῦχος, κιβωτὸς, λεβης, εμβασα, θερμαστηριον, κρεῖον, κρεωδόκον, καλπη, δρυχεῖον. κ. λ.
EPITH. Οινοδόκον, χαλκεον.

Αγειρω.
Εγω δ' ἁ κε λαὸν αγειρω. Il. τ. 129.
[Τι τῶν δ' ουκ ενδικως αγειρω. Æsc. Ch. 636. Exp. συναξας κατηγορεω]
SYN. Αμφαγειρω. συναγειρω. εταγειρω, ὁμηγυριζω. αγειρεδω (Poet.) αγυρεω, αγυρταζω. αθροιζω, συναθροιζω, αολλιζω, συναγω, επισυναγω, σιλλεγω, επισυλλεγω, συγκομιζω, συριεω, αλιζω, συναλιζω, αναλαμβανω, θαμυριζω, κλισιαζω, μηρυω, καμαρεινω, τηεω, καρπευω, ὁμαδεινω, αμεω, προσαμαομαι,— ερανιζω, ερανιζομαι, συνερανιζω.

Αγειτων.
Ουτως αγειτων οἶκος ἰδρυται φιλων. Eur. El. 1130.
—Ερημε τᾶδ' αγειτονος παγα. Æsc. Prom. 270.

Αγελαιος.
—Βοες ὡς αγελαῖαι. Od. χ. 299.
SYN. Αγελιτὴς, βουκολικὸς.— συναγελαστικὸς, εγκυκλιος.— φαῦλος, ατιμος, ευτελὴς.

Αγελαος.
Τοῖς δ' Αγελαος εειπεν ετος παντεσσι πιφαυσκων. Od. χ. 131.
EPITH. Διοτρεφὴς, Φρασμονιδὴς, Δαμαστοριδὴς.

Αγελαστος.
—Αγελαστοις συμφοραῖς. Aesch. Ch. 28.
—Αγελαστα προσωπα. Ag. 803.
SYN. Χαλεπος, σκληρος.— σεμνος.

Αγελη.
Εν δ' αγελην ποιησε βοῶν. Il. σ. 573.
—Ιππους δ' εις αγελην ελασαν θεραποντες αγαυοι. Il. τ. 281.
—Ενθ' ἐ συῶν αγελαι χλωνων εσαν, ενθ' ἐ λιπτων. Hes. α. 168.
SYN. Ποιμνη, ποιμνιον, πωῦ, αιπολιον, βουκολιον, ἰλη, βοτον, αγημα. συναθροισις, πληθος, ταγμα, λοχος.
EPITH. Αγροτομος, βοειη, κιραὴ, ζαρδὴ, ευφορβος, ευειδὴς, πολυειδὴς, ειροτόκος, ωοτόκος, ὑψιτόλος, αυτονόμος.

Αγενειος.
Ου δ' αγορασει γ' αγενειος ουδεὶς εν αγορᾷ. Arist. Eq. 1370.
SYN. Ατωγων, αρυπνος.

Αγενης.
Οταν δειτ' αγαθοὶ προς τῶν αγενῶν καταιχῶνται. Eur. Fragm.

Αγεννὴς
—Και βαμολοχευματ' αγεννη. Aristoph. Pa. 747.
SYN. Αγενητος, δυσγενὴς, ακλεὴς. φαῦλος, αγελαιος — κερδὴς, δουλοπρεπὴς, ευτελὴς.

Αγενητος.

Αγεννητος.
—Αλλ' αγεννητος τοτ' ἦν. Soph. Oed. C. 1028.
—Κἀξ αγεννητων ἄρα
Μυθοι καλῶς πεπῖσθαι. ib. Tr. 61.
—Τὸ γὰρ φανθὲν τις αν γυναιτ' αγεννητον ποιειν; Ib. 755.
Exp. Αγονος.— αγενὴς — ακτιτον.

Αγεραστος.
— Οφρα μὲν οἶος
Αργειων αγεραστος ειω. Il. α. 119.
SYN. Αγειραστος, αδωρητος. ατιμος.

Αγερωχος.
— Μυσοί τ' αγερωχοι. Il. κ. 430.
Αγερωχον εξ απαντης — φυτον. Anac. 53. 41.
SYN. Αλαζων, αγαυος, αγηνωρ, αυθαδὴς, ὑπερηφανος, ασελγὴς.— μεγαλειος, ερτιμος, ανδρειος.

Αγεστρατος.
— Αγεστρατον, ατρυτωνην. Hes. Θ. 925.

Αγευστος.
—Ευδαιμονες, οἵσι κακῶν αγευστος αιών. Soph. An. 589.
SYN. Αμετοχος.— απαστος.— απειρος.

Αγη.
Λιπε γὰρ μεγα ἔπτις, αγη μ' εχει— Od. γ. 227.
SYN. Αγημα, θαῦμα, εκτασις.— Ιιετη τιμὴ. απιστια.— χαρα.— ζῆλος, εκπληξις.

Αγὴ.
Αγαῖσι κωπῶν.— Aesch. Pers. 425.
—Πολὴ δ' ἐπι κυματος αγὴ
Τεγγε ποδας — Apoll. 1. 554.
SYN. Αγμος, αγμα, κλασις — Ιιετη θὶν, ακτή.— ολεθρος.

Αγηλατεω.
—Ἀγηλατησειν. Soph. Oed. T. 410.
Exp. Ἄγος ελαυνειν.
SYN. Βασιλευω— διωκω, φυγαδευω, διατατῶ. ὁριζω. αγηλατιζω.

Αγηλατος.
Αγηλατῳ μαστιγι συνθραυσας καρα. Lyc. 436.
Exp. Ἀγηλατῳ, τῷ αγαν ελαυνομενῳ, vel ἀγηλατῳ, τῷ τες ασεβεις ελαυνοντι.

Αγηνωρ.
—Αινειας τ' ἠδ' υἱὸς Αγηνωρ. Il. ξ. 495.
EPITH. Αντιθεος, μεγαθυμος, οβριμοθυμος.
PHR. Αντηνορος υἱος.

Αγηνωρ.
—Ἐμ' στρυνει κραδιη, και θυμὸς αγηνωρ. Il. κ. 220.

SYN. Ανδρειος, δραστὴρ, δραστηριος. αλκηεις, αλκιμος, παραλκὴς, κρατὺς, κρατερος, καρτερος, καρτεροθυμος, κραταιος, κρατερωφρων, γενναιος, φαιδιμος, ευτολμος, αγερωχος, αμιφατος, βριαρὸς, δρυσσοος, ευθενὴς, πὺς, ισχυρὸς, οβριμος, ῥηξηνωρ, ταλαυρινος. ὑπερηνωρ, ὑπερηφανος.

Αγηνορεος.
— Αγαηορεος Ιαονων λαὸς. Aesch. Pers. 1031.
SYN. Αγηνωρ, θυμοειδὴς.

Αγηνορη.
—Αγηνορη δ' ἐμὶν εκτα. Il. μ. 46.
SYN. Ανδρεια. αλκὴ, αυθαδια, ευθενεια, εμψυχια, ηνορη. ῥηξηνορια, δρηστοσυνη, αλαζονεια.

Αγηρας.
—Αγιδ' εχεσ' ερατιμον, αγηρων, αθανατην τε. Il. β. 447.

Αγηρατος.
Αθαρατος νυμφη, ἡ ἀγηρατος ηματα παντα. Hes. Θ. 305.

Αγηρως.
Η μὲν γὰρ βροτὸς ἐστι, συ δ' αθαρατος και αγηρως. Od. ε. 218.
SYN. Ακηρατος.— αφθαρτος.

Αγητὸς.
Οι και θηησαντο φυὴν και εἶδος αγητὸν
Εκτορος. Il. χ. 370.
SYN. Αγαστὸς.
PHR. Αγητὸς, εἶδος, φρενας, φυην, δεμας.

Ἀγιζω.
Βιθυτον ἑστιαν ἀγιζων. Soph. Oed. C. 1565.
SYN. Ἀγιαζω. θυμιαω. ἁγιω, ἁγιστευω. —αγαζομαι — καθαιρομαι.

Αγινεω.
Τῶν αιὲ σφιν ἑκαστος επ' ηματι μῦλον αγινεῖ. Od. ξ. 105.
SYN. Αγινω. απαγειρω, προσφερω, επιφερω, εισκομιζω, παρακομιζω, παραφορεω, ηγηλαζω, αγω, αγειρω.

Αγινεσχω.
—Τον δ' παροιθεν αγινεσκον νεοι ανδρες. Od. ρ. 294.

Ἅγιος.
Ἅγιος εγω βαδυχαιος— Aesc. Supp. 865.
SYN. Ὅσιος, εναγὴς, παναγὴς, σεπτὸς, σεμνὸς, σεβαστὸς, ἁγνὸς, καθαρὸς.

Αγιστευω.
Ω μακαρ, ὁστις ευδαιμων τελεταὶς θεῶν
Ειδὼς, βιοτὰν ἁγιστευει. Eur. B. 74
SYN. Ἁγνιζω, ἁγιστεω.—ἁγιζω.—σεβομαι.

Αγκαζομαι.

—Ὁι

— Οἱ δ' ἀρὰ τεῖχος ἀπο χθονὸς ἀγκαζοντο. Il. φ. 722.
SYN. Ἀγκαζω, ἀγκαλιζομαι, ἐναγκαλιζομαι, προσαγκαλιζομαι.— ἀσπαζομαι.
PHR. Ἀγκὰς ἐχειν.— μετ' ἀγκαλιδεσσιν ἀειρειν. Ἐπιλαμβανειν ταις ἀγγαλαις.— ἐν ἀγκαλιδεσσι φερόντες.

Ἀγκαλιω.
— Ἐπ[illegible]κει δὲ βριμῶ χειροτέχνην ἀγκαλισασα. Apoll. 3. 860. Vid. Ἀνακαλιω.

Ἀγκαλη.
— Ἔρκος δεῦρ' ὑπ' ἀγκαλας, βρεφος. Eur. And. 722.
— Πετραια δ' ἀγκαλη σὲ βαστασει. Aesch. Prom. 1018.
SYN. Ἀγκαλὶς, ἀγκοινη, πῆχυς, ωλενη.— ἀγκαὶ, ἀγοστοὶ, τα παρωλενια.— Item, ἀγκὼν, κολπος.

Ἀγκαλιζομαι.
Ὁστις κακὸν τοιουτον ἀγκαλιζεται. Simon.
SYN. Ἀγκαζομαι.

Ἀγκαλὶς.
Εὐδουσ' ἐν λεκτροισιν, ἐν ἀγκαλιδεσσι τιθηπης. Il. χ. 503.
SYN. Ἀγκαλη.— Item, ἀγκαλος.— μερις.

Ἀγκαλος.
Τῶν τοτε συνδησας νεοθηλέος ἀγκαλον ὕλης. Hom. Merc. 82.
SYN. Δεσμις, δεσμη, φακελος.

Ἀγκιστρον.
Αἰεὶ γαρ περὶ νῆσον ἀλωμενοι ἰχθυαασκον ἀγκιστρωτῇσιν ἀγκιστροισιν.— Od. δ. 369.
SYN. Ἀγκιστρις, ἀγκυλομηλη.
EPITH Γυρὸν, δαιδαλεον, εὐθριξ, κραταιὸν, ολοὸν, κελαινὸν, εὐκαμπὲς

Ἀγκλεινω.
— Ποτὶ γαιη-ἀγκλινας. Il. δ. 113. Vid. Ἀνακλινω.

Ἀγκοινη.
Ζηνὸς γαρ τῷ αριστα ἐν ἀγκοινησιν ἰαυεις. Il. ξ. 213.
SYN. Ἀγκαλη.

Ἀγκος.
— Διὰ τ' ἀγκεα, καὶ διὰ βησσας. Il. χ. 190.
SYN. Ἀγκιον, αὐλὼν, βησσα, γυαλον, κοιλὰς, κλιτὺς, μεταγκεια, ναπη, φαραγξ.
EPITH. Βαθὺ, βησσῆεν, αἰπεινὸν, δενδρῆεν, ζαθεμενιον, μακρὸν, πωλῆεν, ῥιπῆεν, τηλεθὺ. θηροτόκον.

Ἀγκρεμαω.
Πασσαλῳ ἀγκρεμασασα. Od. α. 440. Vid. Ἀνακρεμαω.

Ἀγκρισις.
— Μηδ' ἐς ἀγκρισιν ἐλθεῖν. Æsc. Eum. 365.
Pro. Ἀναγκρισις.

Ἀγκρωμαι.
— Κὴν μὲν τα Γλαυκας ἀγκρωμαι. Theoc. 4. 31. Pro Ἀνακρωμαι.
SYN. Αἰσσω.

Ἀγκυλη.
— Ὁ μὲν πατηρ, ὁ δ' ἀγκυλας ἐν χειροῖν ἐχων. Eur. Or. 1499.
SYN. Ἀγχμὴ.— ἀγκὼν.

Ἀγκυλομαι.
Χωρεῖ δὲ πᾶς τις ευγχας ηγκυλωμένος. Aristl. Av. 1180
SYN. Ἀγκυλοω, καμπτω, κατακαμπτω, κυρτοω, ἀπομυλλαινω, ἰσχω.

Ἀγκύλος.
Ἀστίδα τ' ἠδ' ἀκρηκα, καὶ ἀγκύλα τοξ' ἀφεντα. Il. ζ. 322.
SYN. Καμπύλος, καμψὸς, επικαμπης, βαθυκαμπης, κυρτος, επικυρτος. κυφὸς, παλιγκλασος, ῥικνὸς, στρεβλὸς, ὑβὸς.

Ἀγκυλομητης.
— Κρονος ἀγκυλομητης. Il. Θ. 59.
SYN. Ποικιλομητης, ποικιλοφρων, ποικιλοβουλος, δολιοβουλος, δολιοφρων, ἀγκυλογνωμων, αἰολομητης, κερδαλεοφρων, πολυτροπος, πολυπλοκος, παλιντροπος, παλιμβολος, δωδεκαμηχανος, κοβαλος. ολοφωϊος, πανουργος, ῥαδιουργὸς, σκολιὸς, σκολιοβουλος, στροφαῖος, ὑπουλος.

Ἀγκυλοτοξος.
— Και Παιονες ἀγκυλοτοξοι. Il. κ. 428.

Ἀγκυλοχειλης.
— Μεγας αἰετος ἀγκυλοχειλης. Od. τ. 538.
SYN. Σκολιοχειλος.

Ἀγκυλοχηλης.
— Και καρκινοι ἀγκυλοχῆλαι. Hom. B. 245.

Ἀγκυρα.
Οὐδ' ἐς γαῖαν ἐριψαν εὐγναμπεις ἀγκυρας. Orph.
Ἀγκυραν ἐξαπτειν— Eur. Iph. T. 1351.
Ἀλλοι δὲ πλεκτὰς ἐξαπτον ἀγκυρας. Ib. 1408.
SYN. Ἀγκιριον, συρὴ, οἱ γρυπες.
EPITH. Φυλὰς, χαλκογενυς, ελαὴ.
PHR. Ἐχεινηίδα δεσμὸν αειλης.— τεῶν στιβαρὴ χειρ. —πεων πλαζομενων παγὶς.— καμπυλης σχαδας πευκης εὐοντας ἐκτειρας πλημμυρίδες. Lyc.

Ἀγκυριζω.
— Διαβαλων ἀγκυριτας. Aristoph. Eq. 262.
Exp ὑποσκελιζω, καταγω.

Ἀγκυρωχια.
— Οὐδ' ἐν ἀγκυρωχιαις Θαρσουσι ναῶν πομπιτης— Æsch. Supp. 773.

Αγκών.
Χερμαδίῳ αγκῶνα τυχὼν μεσον— Il. ε. 582.
Τρὶς μὲν ἐπ' αγκῶνος βῆ τειχεος ὑψηλοῖο, Il. π. 702.
SYN. Αγκυλη.— στροφὴ, καμπὴ— ακρα, τῦ τειχεος εξοχή.
EPITH. Πολυπλυχος.— στιφελὸς.— γλυκὺς. Proverb.

Αγλαία.
Νηρευς Αγλαΐης ὑος— Il. β. 672.
Ποτν' Αγλαΐα, φιλησιμολπε
τ' Ευφροσυνα, θεῶν κρατιστα παῖδες. Pind. Olymp. 14.

Αγλαια
— Κῦδός τε, καὶ αγλαα, καὶ ονειαρ. Od. ο. 78.
— Αγλαΐης δ' ενεπεν κομεουσιν ανακτες. Od. ρ. 310.
— Και σὺ, γυναι, απο πασαν ολεσσης Αγλαΐην. Od. τ. 82.
SYN. Αγλαϊσμα, αιγλη, αμαρυγὴ, αμαρυγμα, αυγη. γαιος, λαμπροτης, ευπρεπεια· κοσμος, καλλὸς.— τρυφη, χαρμα.
EPITH. Ἱμερεεσσα, εραστεινὴ, ευχροος, σωφρων, νικηφορος, ευαρινὴ, αἰγλικὴ, τηλεφανὴς.

Αγλαιζω.
Διλφοὶς επὶ πετρα τῦτό τοι αγλαΐσει. Theocr. Ep. 1.
SYN. Αγαλλω, ασκεω, διασκευαζω, διακοσμεω, καζω, καλλωπιζω. καλλυνω, κατακαλλυνω, λαμπρυνω, τυκαζω, ωραιζω, ωραιοω. *Item*, αυγαζω, διαυγαω, αμαρυσσω. γηθεω, ευφραινομαι.— αγλαιζομαι.

Αγλαιζομαι.
— Αλλά σε φημὶ διαμπερὲς αγλαϊεῖσθαι. Il. κ. 331.
Ὁστις τοιαυτεις θυμὸν αγλαιζεται. Sim.

Αγλαισμα.
— Τὸ μητρὸς αγλαϊσμ', ὅτ' ἦν βρεφος. Eur. Hel. 11.
SYN. Αγλαϊσμὸς, αγλαΐα.

Αγλαος.
— Και αγλαὰ δεχθαι αποινα. Il. α. 377.
— Ὅθεν ῥεεν αγλαὸν ὕδωρ. Il. ζ. 307
SYN. Αγαυὸς. αιγληεις, αργινοεις, διαυγὴς, πλαυγὴς, ζαφεγὴς, ευφεγὴς, καλλιφεγὴς, φαιδὸς, φαεινὸς, φαεννὸς, φαεσσὸς, λαμπρὸς, διαφανὴς, επιφανὴς, εμφανὴς, περιφανὴς. *Item*, ευδοκιμος.— ευειδὴς, καλὸς.

Αγλαεθειρον.
— Νομιον θεον, αγλαεθειρην. Hom.
SYN. Ευκομος.

Αγλαοθρονος.
Μοισαις γαρ αγλαοθρονοις ἐκων. Pind. Ol. 13.

Αγλαοκαρπος.
— Και μηλέαι αγλαοκαρποι. Od. ν. 115.

Αγλαοκυρος.
Προθυρον Ποσειδᾶνος αγλαοκυρον. Pin. Ol. 13.

Αγλαομορφος.
Αζοτον, αγλαομορφον— Anthol. 1.

Αγλαοτριαινης.
— Τοτ' αγλαοτριαιναν ἁρπασαι. Pind. Ol. 1.

Αγλαωπις.
— φλεγοντ' αγλαωπι πευκᾳ θεον. Soph. Oed. T. 222.
SYN. Αγλαωπις.— οψιν εχων λαμπρὰν.

Αγλιδες.
Πασσαλοι τὰς αγλιδας εξορυσσετε. Ariftoph. A. 763.

Αγλωσσος.
Ἡ τιν' αγλωσσον μεν, ὕπες δ' αλκιμον. Pind. Nem. 8.
— Ουθ' Ελλας, ὅτ' αγλωσσος (ſub. γεια) Soph. Trach. 1077.
SYN. Αγλωττος, αφραδὴς, ατεχνος.— ξενος, βαρβαρος, κακογλωσσος, αλλογλωσσος.— αφωνος.

Αγμὸς.
— Δια δὲ χειμαρρε ταπης, αγμῶντε. Eur. B. 1092.
SYN. Απορρωξ, πετρα.— τραχὼν, οχθος.

Αγναμπτος.
— Θεμενος αγναμπτον νεον. Æſc. Pr. 163.
SYN. Απαμπὴς, σκληρὸς. αμειλικτος.— ανανμπτος.

Ἁγνεία.
— Ευσεπτειν ἁγνειαν λογων. Soph. Oed. T. 883.
SYN. Σεβας— αγνευμα.
EPITH. Παρθενικὴ, ὁσια, παρακηρατος ἁδε σαοφρων.

Αγνευμα.
Οιαις ελυσας συμφοραις αγνευμα σὸν. Eur. Ἰτ. 501.
SYN. Ἁγνεια, ἁγνοτης, ἁγνισμα. καθαροτης, σωφροσυνη. ἁγος, αιδως. απηρασια.
EPITH. Θειον.

Αγνευω.
Ει τις ἡ ναῶν πυλωρος
Χεῖρας αγνευει θεοις. Eur. Ip. T. 1227.
— Λευκὴλιος, εν οἷσιν αγνευοι λεχω. Ib. El. 654.
SYN. Καθαρευω — αγνιζω.
PHR. Ἑαυτον ἁγνον παρεχειν.

Αγνιζω.
— Και πυγισαν εντομα μηλων. Apoll. 2. 928.
— Αγνισον χρυσῳ μελαθρον. Eur. Ip. T. 1216.
SYN. Αγνευω— καθαιρω, καιω.— ὁσιοω, ἁγιοω, ἁγιαζομαι, καθαγνιζω. περιαγνιζω. καθαιρω, αναλαθαιρω, διακαθαιρω, καθαριζω, ροιβαζω, ρυπτω,

ρυπῶ, διαρυπῶ, καθαροποιῶ, αποδιατομπῶμαι. Hiem. συμιαφ— λυμαινω.

Αγνισμα.
—Θεῶν ἁγνισμα μεγιστον. Orph.
Ματρωϊον ἁγνισμα κυριον φορυ. Æsc. Eum. 327.
SYN. Ἁγνισμὸς, ἀφαγνισμος, αποτροπιασμα, μιασμα, τα μολυσματα — αφοσιωσις, αφοσιωμα, λυτηριον, καθαρμα, καθαρσις, καθαρσιον, ἐξιλασις, ἁγος.

Αγνοιω.
Ου θαῦμά σ' ἡμὰς αγνοῶν, ὡς μὴ παρος κατειδες. Eur. Ip. A. 823.

Αγνοιω.
Ου δ' ἁ μιν Ηρη-ηγνοιησεν ιδυσ'. Il. n. 537.
SYN. Αγνωσσω, (Poet) αγνωσασκω, αγνωριζω, αζαχεω.
PHR. Τῦτό με λανθανει.

Αγνοια.
Πειρω Τυχης αγνοιαν ευχερῶς φερειν. Sent.
SYN. Αγνομια, αγνωσια.

Ἁγνος.
—Εορτὴ τοῖο θειῖο ἁγνή. Od. ε. 123.
SYN. Ἁγναῖος, ἁγνὴς, ἁγνευτικὸς, ἁγνοτόλος, παναγὸς, αναφροδιτος, ακισδηλος, ακισδηλευτος, ακηλιδωτος, ακρατος, ακεραιος, ακηραιδος, ευχειρὴς, ειλικρινὴς, ἱερὸς, καθαρὸς, σωφρων, σαοφρων.
PHR. Ἁγνὲς εων Κυπριδιων εαρων.— ὁσιον δ' εφεπου λεχος, παρακλιναντα, ευαγὲς, αδικοις αζατον ποθοις. Synes.

Ἁγνοπολος.
—Ἁγνοπολευντε καθαρμὸν. Orph.

Ἁγνορρυτος.
Παγαι θ' ἁγνορρυτων ποταμων. Æsc. Pr. 433.

Ἁγνοτελὴς.
—Αιδομενος Θεμιν ἁγνοτελῆ. Orph.

Αγνυμι
—Περὶ σφισιν αγνυτον ὑλην. Il. μ. 148.
SYN. Αγω, ῥηγνυμι, αγμιζω.

Αγνωμονεω.
Μή τοι τα θνητα θνητὸς ὢν αγνωμονει. Eur. Fr.
SYN. Δυσφορεω, δυσχεραινω, αποδυσπετεω, βαρεως, δυσκολως εχω, ἡ φερω.— εντροπαλιζομαι — αχαριστεω.— ατομεω, ατομιζω, πανουργεω.

Αγνωμοσυνη.
Ουδ' αγνωμοσυνης, Κυρν', αμεινοτερον. Theogn. 892.
SYN. Αζυλια, αγνωσια, αζηλια, αχαριστια.

Αγνωμων.
Πενια δ' αγνωμονας γε τους πολλους ποιεῖ. Sent.
SYN. Αχαριστος, κακοδυμος. αγνωμες.— ατεχνος, αζυλος, αμητος, αμαθὴς.

Αγνως.
Ου γαρ τ' αγνωτες θεοὶ ελληλοισι τελονται. Od. ε. 79.
SYN. Αγνωτος, αγνωστος.— ακλειὸς, αδοξος — αμαθὴς.

Αγνωσια.
Κερδος δ' εν κακοῖς αγνωσια. Eur. Fr.
SYN. Αγνωμοσυνη, ανοια, αμαθια —αδοξια.

Αγνωσσασκω.
Αλλοτε δ' αγνωσσασκε κακα χροὶ ἱματ' εχοντα. Od. ψ. 95.

Αγνωσσω.
—Αγνωσσεις, ὁτι Κυπρις αποσπορὸς εστι θαλασσης. Musæ 249.
SYN. Αγνοιω.

Αγνωστος.
Αλλ' αγε, σ' αγνωστον τευξω παντεσσι βροτοῖσι. Od. ν. 397.
SYN. Αγνως, αγνωτος, αγναριστος, ασημος.— αἴστωρ.

Αγονος.
Αιθ' οφελὲς τ' αγονός τ' εμεναι, αγαμός τ' απολεσθαι. Il. γ. 40.
SYN. Ατεκνος, ακυθος, αλοχος, ατοκος.— αγεννητος.

Αγος.
—Κεινος δ' ὁ ταλας αγος. Æsc. S. T. 1071.
SYN. Ακλαυστος.

Αγορα.
Αγορὰν, Μυκηναῖοι, στειχετε. Eur. El. 708.
—Αγορὰν ἁλιτας φιλων. Ib. H. fur. 412.
Τοῖσιν δ' ετ' αγορὰι βουληφόροι, ετε θεμιστες. Od. ι. 112.
SYN. Δικαστηριον.— αγυρις, παναγυρις, ἐμιλία, συνοδος, συναγωγη, δημηγορια, εκκλητος.
EPITH. Αιψηρὴ, βαρυδοτος, κυδιανειρα, δεινὴ, τετραχυία, πολυθρους, πολυτροχαλος, πολυφημος, παλαιφατος.

Αγορα.
Νηπιος, ετε πολεων εὖ ειδὼς, ετ' αγοραων. Od. δ. 818.
SYN. Εμποριον, πρατηριον, πωλητηριον.— ονιατολιον.
EPITH. Ευρυς, ευρυτος.

Αγοραζω.
Ουδ' αγορασει γ' αγενειος ειδὼς εν αγορᾷ. Ariſt. Eq. 1370.
Νιτρον κὴ ῥῦκες απο σκανᾶς αγορασθεν. Theoc. 15. 16.
SYN. Αγοραομαι.— εν αγορᾷ διατριβειν.— πριαομαι, ωνεομαι.

Αγεραιος.
Ἰων τ' ἐραννων, τωντ' ἀγεραιων, (θεων sc.) Aesc. Ag. 90.
Μητ' αγεραικε, μητε κεδαλκε. Arist. R. 1047.
SYN. Δικαστικὸς, δικανικὸς.— κοινὸς, παντρμος.

Αγερασμος.
Αγερασμος δε τῆς αγορᾶς καθισταμαι. Arist. A. 723.
SYN. Λογιστής.

Αγοραομαι.
— Η δη παισὶν εοικότες αγοραασθε. Il. C. 337. (*Vide Clark in loc.*)
Οσσην εὐφρονεων αγορησατο, κ' μετιεπτεν. Il. α. 73.
SYN. Αγοραζω, εξαγοραζω.— αγορευω.

Αγορασμὸς.
Ου γαμον, κ θανατον, κ πρασεις, κδ' αγορασμκς. Syb. 2.

Αγορευω.
Και νῦν εν Δαναοῖσι θεοπρεπεων αγορευεις. Il. α. 109
— Ωδ' εστω, Τρωες μεγαλητορες, ὡς αγορευω. Il. θ. 523.
SYN. Αναγορευω, διαγορευω, δημηγορεω, εκκλησιαζω, απελαζω, λογοποιεω— εἰπω, λεγω.

Αγορητὴς.
— Λειγὺς Πυλιων αγορητὴς. Il. α. 248.
SYN. Αγορος, δημηγορος, λογευς, ῥητωρ, εκκλησιαστὴς.
EPITH. Ἐσθλὸς, ἠδυεπὴς, ευβουλος, φρονιμος.

Αγορος.
— Πασθεσ' Ελλαναων αγορης. Eur. Ip. T. 1096.
SYN. Αγερὰ, αθροισμα, στρατὸς.—αγορητὴς.

Ἄγος.
Τὸν δ' αὖ Σαρπηδὼν, Λυκιων αγὸς, αντίον ηυδα. Il. ε. 647.
SYN. Αγετης, αγεσιλας, ἡγεμὼν, αρχὸς, αρχηγὸς, στρατηγὸς.—αγωγὸς κοσμητωρ.

Ἄγος.
Λειπὴ δ' ἄγος φευγοντος ὡς ἐπὴν χαρις. Soph. Ant. 262.
— Ἄγος φυλασσω. Aesc. Supp. 380.
Και χολον, κδ' ἀτλητον ἄγος— Apoll. 3. 338.
SYN. Αγισμα — βδελυγμα — σιβασμα — καθαρμα — μοχθηρια.
EPITH. Βλοσυρὸν.

Αγοστὸς.
— Ὁ δ' εν κονισι πεσὼν, ἕλε γαῖαν αγοστῷ. Il. λ. 425.
SYN. Αγκὼν.—θἐναρ — (το εντὸς ἡ το κοιλον τῶν χειρῶν.)
EPITH. Λιαματος, χιονωδης, παιδοκόμος. Nonn.

Αγρα.
— Την δ' αγραν ηγρευκότες. Eur. Bacc. 434.
Και δη αγρην εξεπεσκον αλιτενοντες αραξιν Ιχθῦς, ορινθας τε φιλας ὁ, τι χερας ικοιτο. Od. μ. 330.
SYN. Αγρεσια. αγρευμα, αγρευσις, λνα, λνὶς, λεπλασια, λῆψις, συλη.
EPITH. Αρειη, ερημερος, ευθηρητος, ευθηρος, ερατεινὴ, ακτινὴς, πολυαρνὴς, ευκερως, ευαρτητος, λειστοξυὴς. νικηφορος — ποντιος. δολη. φονιη. ιχθυοεσσα. κερδαλεη. δυσκερδὴς, ευβολος, ευστοχος, δολομηχανος, ευκαμπτος, θανατηφόρος, θηροφόνος, δολορραφὴς, ορεσιδρομος, ευπτερος.

Αγραυλος.
Ποιμενες αγραυλοι. Il. σ. 162.
— Βοὸς αγραυλοιο. Il. κ. 155.
SYN. Αυλιζομενος.

Αγρεῖος.
Αλλως τ' αμεινον εστι ποιητην ιδεῖν Αγρεῖον οντα κ' δασύν. Arist. L. 165.
SYN. Αγριος.

Αγρεσια,
— Εκ δ' αὖτ' αγρεσιης πολλακι πολλα καμων. Call. Ep.

Αγρευμα.
Γαρμενος δὲ τοῖς εμοῖς αγρευμασι. Eur. B. 1239.
SYN. Αργα, θηρα. θηρευμα, θηρευσις, θηροσυνη, κυνηγεσια, ελαφηβολια.

Αγρευς,
— Ον καλεσσιν Αγρεα κ' νομιον— Apoll. 2. 509.

Αγρευτηρ.
Ιχθυος αγρευτῆρες ἑμὰς δυο κειντο γεροντες. Theoc 21. 6.
SYN. Αγρευτης, θηρητὴρ, θηρητωρ, θηρευτης, αγρεμὼν, αγρωστωρ, αγρωστης, επακτὴρ, κυνηγετης, ελαφηβολος, φιλοκυνηγος.

Αγρευω.
— Η τι πελωρον— θηρην αγρευσω. Call. 3. 85.
— Ιχθῦς.— δοξαν.— ὑπνον.
SYN. Αγρεω. αγρωσσω. θηραω, εκθηραομαι, εκθηρευω, κυνηγεω, κυνηγετεω, λεπλατεω, λαϊζομαι, λωστευω.

Αγριὰς,
Φηγοὶ δ' αγριάδες. Apoll. 1. 28.

Αγρικος.
Α τερπει ψοφεουσα τὸν αγρικον, κχὶ ταρασσει. Mosch. 5.

Αγριωτης.
Τις αγριωτας πελαθει θρηκῆς. Arist. T. 64.

Αγριωτις,
— Τις δ' αγριῶτις θελγει νοον; Sapph.

Αγροτερες,

Αγροτερος,
—Αγροτερας τ' ελαφους. Il. φ. 486.
Αγροτηρ,
—Γῶ Μαιας αγροτῆρι κυρῳ. Eur. El. 463.
Αγρως.
—Συναγε θῆρας αγρωτας. Eur. El. B. 564.
SYN. Αγριος.
Αγριελαιος.
Χλωρή τ' αγριελαιος. Theoc. 25. 21.
SYN. Αγριελαια, κοτινος—αγρια ελαια.
Αγριοποιὸς,
Ανθρωπον αγριοποιὸν, αυθαδοστομον
Εχοντ' αχαλινον, ακρατὲς, απυλωτον στομα.
Arist. Ran. 861.
SYN. Αγριοεις.—αγριος.—αυθαδοστομος.
Αγριοομαι.
—Γλῶσσα μιν γαρ ηγριωται. Arist. Ran. 926.
SYN. Αγριαινομαι.
Αγριος,
—Ελαφον, ἠ αγριον αἴγα. Il. γ. 24.
—Χολος δ' ἑ μιν αγριος ηρει. Il. δ. 23.
SYN. Αγρειος, αγριας, αγριοεις, αγροικος, αγροτερος, αγρικος, αγριοποιος, αγριοθυμος, αγριομωρος, αγριμαῖος, αγριοφρων, αγριωδης, κενταυριτικος, ορειτωρ, χωριτης, κοντοστομος, κονισπις, χλωπις, αμικτος, αρχαῖος, απιτης, χαλεπὸς, σκληρὸς, αυστηρὸς, ανημερος, ωμὸς.
Αγριωπὸς,
—Αγριωπὸν τερας, ηφατα βροτειον. Eur. B 542.
SYN. Αγριος, πελωριος.—αυθαδὴς. αναιδὴς.
Αγροβοτης,
—Κυκλωπος αγροβοτα. Eur. Cycl. 54.
Αγρονομος.
Τῆδέ θ' αμα νυμφαι· αγρονομοι παιζουσι. Od. ζ. 106.
Αγροικος.
Εμοὶ γαρ ην ἀγροικος ἡδιστος βιος. Arist Nub. 43.
SYN. Αγριος.—αγροικικὸς.—ανοπτος.—ορεινὸς, ὑλαῖος.—δυσκολος.
Αγροικοτερος.
—Μελος, ευτονον, αγροικοτερον. Arist. A. 674.
Αγροιωτης,
—Και ανερες αγροιῶται. Il. λ. 548.
Αγροτης,
—Οἷσί τε τειχεα· αγρόται εξειλεντο. Od. π. 278.
Αγρωτης,
Τον δ' ὁ γερων εξαῦτις αμειβετο διὸς αγρωτης. Theoc. 25. 51.
Αγρότις.
—Νυμφην-μακραιωνα τὴ αγρότιν. Apoll. 2. 511.
SYN. Αγριος, αγρομενης, αγροικοσοφος, γητης, γεωργὸς, γεωργωδης, γεωμορος, γεωτόμος, γηπόνος, επαρουρος, εριθος, χωριτης.

ΕΡΙΤΙΗ. Ατειρὴς, αροτρευων, μοχθηρὸς, πὶνηρος.
Αγρὸς.
—Πατὴρ δὲ σὰς αυτὶδι μιμνει
Αγρῷ, ὁθὲ πολινδε κατερχεται. Od. λ. 187.
—Αιγυπτιων ανδρῶν περικαλλέος αγρόυ. Od. ξ. 263.
SYN. Αγροικια.—αρκρα. χωρα. χῶρος. χωριον.
ΕΡΙΤΗ. Ευανθὴς, θαλιρὸς, καλὸς, καρποτόκος, πιων: πολυδενδρεος, πυρνοφόρος, τηλεθαων.
—Εν τε βαθειαις
Αδειας σχινοιο χαμευνίσιν εκλινθημες
Εν τε νεοτμάτοισι γεγαθότες σιναρεσισι.—
Τοὶ δὲ ποτε σκιερῆς κ. λ. Theoc. ζ. 138.
—Γλυκερὴ δε πέλει περι βωμὸν ανακτος
Τερπωλὴ, χλυερὸν τε πεδον, μαλακαί τ' επι πῶιαι
Και λασιαι πτελεησιν ὑπο σκιή.—κ. λ. Orph. Lap. 68.
Αγρυπνιεω.
—Ουδαμὰ ὣν συνιεβα τοι αγρυπνῆσαι δι' ερωτα. Theoc. 10. 10.
SYN. Διαγρυπνιεω, γρηγορεω, εγρηγορεω, εγρησσω, νηφω.
PHR. Αγρυπνον εχειν οπωπήν.—Ουδὲ οἱ ἦμαρ
Ου κιεφας ἡδυμος ὑπνος αναιδέα δαμνηται οσσε. Apoll. 2.
Αγρυπνια.
—Πολλαῖσί τ' αγρυπνιαισιν ερριπασμένον.
Χαιρετε λεπταί Arist. Lys. 27.
Ῥησεις Αρητε συγγονοι αγρυπνιης. Call. Fr.
SYN. Γρηγορσις, γρηγορησις, εγρηγορσις, εγρησις, νῆψις.
Αγρυπνος.
Τιὸς Απολλωνος, μελεδωνευς αγρυπνος ἥρως. Theoc. 24. 104.
Η δ' ἐτι, δηθυνοντος επ' αγρυπνοισιν οπωπαῖς— Musc. 331.
SYN. Ἄϋπνος, ακοιμητος, αγρυπνητικος, γρηγορικὸς, εγρηγορικὸς.
PHR. Φυλαξ νυκτὸς αγρυπνῶν.
Αγρωσσω.
Ιχθῦς αγρωσσων. Od. ε. 53.
SYN. Αγρευω.
Αγρωστης.
—Ηντ' αγρῶσται Αχαιινεην καλεουσιν. Apoll. 4. 175.
SYN. Κυνηγὸς, κυνηγετης, αγρευστωρ, θηρευτὴρ, θηρευτὴς.
Αγρωστις.
—Τρωγειν αγρωστιν μελιηδέα. Od. ζ. 90.
SYN. Βοτανὴ, ποὰ, χορτος, γραστις.
Αγυιὰ.
—Μεσην ες αγυιὰν ἰῆσαι. Il. υ. 254.

—Χρυσε

—Χηρωσι δ' αγυιάς. Il. ε. 642.
SYN. Ατραπος, αμφοδον, αμφοδος, αμαξιτος, αμαξητος, ρυμη.— Ιλιεμ γειτνια.— στενωπός.
EPITH. Κοιλη, ζαθέα, πολυσχιδής, ευρυχορος, εϋκτιμενη, ευδμητος, ευστεφανος, ευκηπος, ευλαϊγξ.
PHR. Οδὸς δημοσια, βασιλικη, αμαξηλατος, ἱππηλατος, λεωφόρος, λαοφόρος— ὁιμος βασιληϊος, πατος — σχιστὸς πορος.— αμαξητος τριβος.

Αγυιεύς.
—Λαμπει δ' αγυιεὺς βωμὸς. Soph. Fr.

Αγυμνασια.
—Λαμπάδα δ' ιδὲς διός τε φερων
Υπ' αγυμνασιας. Ariſtoph. Ran. 1119.
SYN. Αμιλετησια, ῥαθυμια.

Αγυμναστος.
—Νιος, πονοισι δ' ἐκ αγυμναστος φρενας. Eur. Fr.
Ως θρασὺς ο Βακχος, κ' εκ αγυμναστος λογων. ib. B. 491.
SYN. Ανασκητος, αμιλετητος, ατρίψ, απαιδοτριβητος, ανεξεταστος.

Αγυρις.
Ιξον δ' ες Πυλιων ανδρῶν αγυρίντε κὴ ἱδρας. Od. γ. 31.
SYN. Αγυρμὸς, αγυρισμὸς, αγυρτεια, ὁμηγυρις, συνοδια, αθροισις, συναθροισις, ὁμιλος, πλῆθος, οχλος, θορυβος, στιφος, χορος.—αγορα.

Αγυρταζω.
Χρηματ' αγυρταζειν— Od. τ. 284.
SYN. Αγειρω.

Αγυρτης.
—Ηδη δ' αγυρτης, πλωχικὴν ἐχὼν στολὴν. Eur. Rh. 503.
SYN. Αγυρτωδης, οχλαγωγὸς—αιτης, επαιτης, μεταιτης, προσαιτης, αιτητὴς, αχὴν, δεκτης, αρτοζητης, ικτὴρ, ἱερος, μολοβρὸς, πλωχὸς—απατεὼν, γοης, θαυματοποιὸς, τερατοποιὸς, αποπλανος, νευροσπαστης.—αλαζων.—μαντις.
EPITH. Λατρις.

Αγυρτια.
Καλεμεινη δ' ε φοιτὰς ως αγυρτια;
Πλωχὸς, ταλαινα, λιμοθνης—Aeſch. Ag. 1281.

Αγχαλαω, pro Αναχαλαω.
Αλλα μιν ιχθη Τίφυς ὑπ' ειρεσιη βαρυθεσαν
Αγχαλασας Apoll. 2. 587.
SYN. Ανιημι, ὑποχαλαω.

Αγχαυρος.
Λγρόται, οιτε κυνεσσι πεποιθότες νηοτε νυκτα
Αγχαυρων κνωσσουσιν, αλευάμενοι φαος ἠῦς.
Apoll. 4. 110.

SYN. Λυκοφως—δειλη, δειλον, νυφας.

Αγχι.
Αντιλοχος δε μαλ' αγχι παριστατο—Il. ε. 570.
—Νῆες δὲ τοι αγχι θαλασσης. Il. ι. 43.
SYN. Εγγὺς, ενεγγὺς, εγγύθι, εγγύθεν, αγχῦ, πελας, ὁμὸ, εμπελαδον, πλησιον, παρα.

Αγχιμαχος.
Μυσῶν τ' αγχιμαχων— Il. ν. 5.

Αγχιμαχητης.
—Ἰν' ανὲρες αγχιμαχηταὶ. Il. ϲ. 604.

Αγχιαλος.
Χαλκίδα τ' αγχιαλον— Il. ϲ. 640.
SYN. Αλιγειτων, ἁλιτενης, ἐφαλιος, παραλιος, αξιθαλαττος, παραθαλασσιος, επιθαλασσιος, επιθαλαττιδιος, διαπορπος, παρακεανιος.

Αγχιβαθὴς.
—Αγχιβαθὴς δε θαλασσα. Od. ε. 413.
SYN. Εγγυβαθος.

Αγχιγυος
Ην καλεσσιν - Πηγας αγχιγυους περιναιεται. Apoll. 1 1222.
SYN. Πλησιοχωρος, παραπλησιος, γειτων, αγχιγειος, αγχιδυρος, αγκιτερμων, αγχιφαὴς, αγχιπορος, αγχιπυς, αγχεως.

Αγχιθιες.
—Οἱ αγχιθεοι γιγαασιν.— Od. ε. 35.

Αγχιμολος.
Τον δ' εξ αγχιμολοιο ιδὼν— Il. ω. 352.

Αγχινοος.
Ουνεκ' επητὴς τ' εσσὶ, κὴ αγχινοος, κὴ εχεφρων. Od ν. 332.
SYN. Ευμηχανος, ευφυὴς, επιδεξιος. συνετος.

Αγχιθυρος.
—Λατρισι, και δμωσὶν, γειτονὶτ' αγχιθυροις. Theog. 302.

Αγχιπυς,
Λευσσειαν ατην αγχιπυν στειναγματων. Lyc. 318.

Αγχιτερμων.
Ωκιναρυ δειναισιν αγχιτερμονα. Ib. 729.
SYN. Αγχιγυος.

Αγχιπλοος.
—Ου γαρ αγχιπλων πορον-φευγεσι. Eur. Iph. T. 1325.

Αγχιπολις.
Πρῶτον μεν Ογκα Παλλας, ἐπ' αγχιπολις. Aeſc. S. T. 507.

Αγχιρροος.
—Μετὰ τὸν δ' αγχιρροος Ιρις. Apoll. 2. 367.

Αγχισπς.
Της γενεῆς εκλεψεν αναξ ανδρῶν Αγχισης. Il. ε. 268.

EPITH.

EPITH. Αμυμων, δαϊφρων, Δαρδανιδης, βοκολιων, ιπποδαμος, μιγαλητωρ, κυδιστος, ποδωκειδης.

Αγχιστεια,
—Νοθῳ δὲ μὴ ἐιναι αγχιστειαν,
Παιδων οντων γνησιων. Aristl. Av. 1660.

Αγχιστεῖον τὸ.
—Γενος κατ' αγχιστεῖα— Soph. An. 180.
(Exp.) Μετουσία της ουσιας.
SYN. Συγγενεια, κῆδος—εγγυτης, οικειοτης.

Αγχιστινος,
Αι μίστ' αγχιστῖναι επ' ἀλληλῃσι κεχυνται. Il. ε. 141.

Αγχιστινος.
—Τοὶ δ' αγχιστῖνοι επιπλον. Il. ρ. 361.
SYN. Αδινὸς, πυκνὸς.

Αγχιστευω.
Των τ' αγχιστευσαν γαῖ. Eur. Tr. 224.

Αγχιστὴρ.
Η μὴν τον αγχιστῆρα τῆδε τῶ παθει. Soph. Tr. 260.
SYN. Πλησιος—αστιος.

Αγχοινη.
Οι δ' αγχοινην ἁψαντο δυστηνῳ μορῳ. Sim.
SYN. Αγχος, αρταινη, πηξ, πτῖγες, πτυγμὸς, αποπτιξις, καταπτιξις, ἁρπεδὼν, ἁρπεδονη, στραγγαλη, πλεκταινη, βροχος, παγη, σχοινιον.

Αγχω.
Αγχι δέ μιν πολυκιστος ἰμὰς ἀπαλὴν υπο δειρὴν. Il. γ. 371.
SYN. Πηγω, αποπηγω, επιπηγω, καταπηγω, διαγχω, απαγχω, απαγχονιζω, αποτραχηλιζω.
PHR. Αγχονεῖον βροχον κατεδησατο. Βροχον περιβαλλειν, βροχῳ αποκτεινειν. Η δ' εδη εις αἰδαο πυλαρταο κρατερῶιο Αψαμενη βροχον αιπὺν αφ' υψηλῶιο μελαθρου Hom.—— Διζητο δ' αγχονοιο μετερσιον αλκαρ ολεθρου. κ. λ. Nonn. D. l. 14.

Αγω.
—Αγει δε τε λαιλαπα πολλὴν. Il. δ. 278.
—Αγει βροτολοιγὸν Αρηα εκ πολεμοιο. ib φ. 421.
—Αγεν δ' ἱερην εκατομβην· εις Χρυσην. ib. α. 99.
SYN. Εισαγω, απαγω, εξαγω.—επισπεχομαι, φερομαι.—πεμπω. ληστευω, αρπαζω. κ λ.

Αγομαι (Med.)
Και αργυρον εικαδ' αγεσθ. Od. κ. 35.
—Γυναικα αγεσθ. Il. ψ. 263.

Αγω.
Παν δ' ὁ οι εν χειρεσσιν αγη δολιχοσκιον εγχος. Il. π. 801.
SYN. Καταγω, ῥησσω, αγνυμι, αναρρηγνυω, κλαω, θλαω, θρυπτω, φλαω.

Αγωγαῖος.
—Αγωγαῖόντε χιταγχαν. Ep. l 6.

Αγωγη.
Αιει δ' ὑμετεραισιν αλιξικακοισιν αγωγαῖς. Procl.
Εμῆς αγωγῆς αντιτισασθ φρενι. Aes. Ag. 1272.
SYN. Αναγωγὴ, εισαγωγὴ, παιδευσις, ασκησις.—βιοτὴ—ὁδὸς.—φορα.—αναστροφὴ, τροπος, κομιδὴ, μεταβολὴ.

Αγωγος.
—Ανδρομαχῃ, πολλων εμοι· δακρυων αγωγὸς. Eur. Tr. 1130.
SYN. Αιτια.—αγωγευς, ακτωρ, αρχηγετης, ἡγητης, εισηγητης, ἡγεμων, καθηγεμων, υφηγητης, χειραγωγὸς, εξηγητης, προηγητης, ὁδηγὸς.

Αγὼν.
Οφρα οἱ αυτομάτοι θεῶν δυσεικτ' αγῶνα. Il. σ. 376.
Αταρ τις αγων— Eur. Or. 859. (Vide *Barn.* ad *Phœn.* 591.)
SYN. Αγωνια, αγωνισμα, ανταγωνισμα, αγωνισμος.—ἆθλος, αθλημα, αμιλλα, αμιλλημα, παλαισμα.—ερις.—αγωνιστηριον.—σπουδὴ. μαχη—αγυρις.
EPITH. Ευρὺς, κλυτος, ἱερὸς, απειρεσιος, περικαλλὴς, τυμβευτὸς, θοὸς, ακυπτος, αμειμφὴς, Ισθμιος, βαρὺς, καλλιστος, φοινιος, ευγηρυς, γυμνικὸς, φυλλοφόρος, λαοσσόος, πολυστατος, χαλκειος, ξιφηφόρος, αριστοχειρ.— αεθλητὴρ, αεθλοφόρος, ατιτθὶς, λειστοφοιτος, ῥηγμὶς, πολυκυκλος, αιματοεις, αλεσιτεκνος.

Αγωναρχης.
Και τἀμὰ τυχη μητ' αγωναρχαι τινὶς Θησεὺ Αχαιοῖς. Soph. Aj. 574.
SYN. Αγωνοθετης, αθλοθετης, βραβευς.

Αγωνιζομαι.
Πρῶτον δ' αγῶνα μέγαν αγωνισμεθα. Eur. Hel. 849.
SYN. Αγωνιαω, ανταγωνιζομαι, αμιλλαομαι, αθλεω, κινδυνευω, φοβεομαι.

Αγωνια,
—Αγωνιαι, δοξαι, φιλοτιμιαι, νομοι,
Απαντα ταῦτ επιθετα τῇ φυσει κακα. Men.

Αγωνισμα.
Πικρὸν δὲ χ' ὑδυ τ' αγωνισμα μοι. Eur. Hel. 986.
SYN. Αγων, αγωνισις.— αδημονια, αση, ἆθλος.—σπουδὴ, επιμελεια.

Αγωνιος.
—Οπου στηριζη ποτε τᾶδ' αγωνιῳ σχολᾷ. Soph. Aj. 195.
SYN. Εναγωνιος, αλγεινὸς.

Αγωνιστης.
—Καὶ μὰν δι᾽ ἀγωνιστὰι πιχρόι. Eur. Ion. 1257.
—Ἀγωνιστὴς ἀληθείας. Pind.
SYN. Αμφιπολος—αμυντωρ.—ανταγωνιστης, αμιλλητηρ, αθλητής.

Αδαημοσιν,
Ω γερον, κε αδαημοσιν᾽ εχει. Od. ω. 243.
SYN. Αμαθια, απειρια, αϊδρεια, ανασκησια, απεπιστημοσυνη, ατεχνια.
Αδαημων.
—Μαχης αδαημονι φωτί. Il. ε. 634.
SYN. Αδαὴς, αμαθὴς, απειρος, αϊδρις, ανηκοος, ανεπιστημων, απαιδευτος, ατεχνως.—νηϊς ἀγνὼς.—κε εἰδὼς.
Αδαητος.
Δαιμονι᾽ κε αδαητα πεφασκειαι. Hes. Θ. 655.
SYN. Αγνωστος—αδαημων.
Αδαιδαλτος.
—Αδαιδαλτοις δ᾽ υπο πλαγκταῖς. Orph.
SYN. Απλαστος.
Αδαιετος.
Αρτειὸν σχαζειν, χ᾽ αδαιετον ωμοθετησαι. Apoll. 3. 1032.
SYN. Αδαΐος, αδαΐκτος, αδιαμεριστος, αδαστος, αδαιτρευτος, αδαιρετος, αδιακοπος, ασχιστος, αδιασχιστος, αδιαιρετος, αδιασπαστος, αδιατομος, αδιατμητος.
Αδαιτος.
Σπιυδομένα θυσιαν, ἑτέρην, ανομόν τιν᾽ αδαιτον. Aes. Ag. 155.
Αδακρυς.
—Παῖδα—ὑπὸ τροφῷ αιεν αδακρυν. Theoc. 24. 21.
Αδακρυτος.
Ουδ᾽ αρα Νιστορος ὡς αδακρυτω ἐχεν εσσι. Od. δ. 186.
SYN. Αλυπος.—δυσαλγητος.—Item, πολυδακρυς, πολυδακρυτος.
Αδαμ, Αδαμας.
Αδαμον αρχιγενεθλον—Cyr. Theod.
EPITH. Παλαιγενὴς, γεναρχης, πρωτοπλαστος.
Αδαμας.
Εδρα σφιν—στερεῖο τετυγμένα ἐξ αδαμαντος. Theoc. 17. 21.
EPITH. Αδαμαστος, αρρηκτος, αμειλικτος, ενρυοπις, μαρμαιρων, πολιος, παμφαινων, στιβαρὸς, χλωρὸς.

Αδαμαντινος.
—Επεὶ κε αδαμαντινα ειτί. Theoc. 3. 39.
Αδαμαντινων δεσμῶν εν αῤῥηκτοις πεδαις. Æsch. Pr. 6.
SYN. Σκληρὸς, χαλκεὸς, (Metaph.) ἰσχυρὸς.
Αδαμαντοδετος.
—Ταῖς δ᾽ αδαμαντοδετοισι λυμαις. Ib. 148.
Exp. ἰσχυροδετος.
Αδαμαστος.
—Αἴδης τοι αμειλιχος, πδ᾽ αδαμαστος. Il. ι. 158.
SYN. Αγναμπτος, αδαμνὴς, απορθητος, ααπτος, ατωλευτος, αχειρωτος, ανεπιχειρητος, αμεταχειριστος, απαρεγχειρητος, ανικητος, αδηλωτος, ανυπερβλητος, ατειραιων, ατειραμονος, αδουλητος, ατριακτος, αμαχος, αμαιμαχητος, απροσμαχος, ακαταμαχητος, απτητος, ατειρὴς, ατριπτος, ατρυτος, αμηχανος, απροσμηχανος, ανυκλωτος, ανεπιτακτος, ανεκδιαστος, απαλαιστος, απρηκτος, ακαταγωνιστος, αναντιγωνιστος, ατιθασσος, ατιθασσευτος.—αδμὴς αδμητος.—αμειλιχος.
Αδαπανος.
Γλυκία—καὶ δαπανα χ᾽ φιλα. Arist. Pa. 542.
SYN. Αδαπανητος.
Αδεὴς.
Ἑστερ αδεὴς τ᾽ εστί—Il. π. 117.
Αδειμαντος,
—Εν ᾧ χ᾽ τὸν αδει-μαντον Αλκμηνα τεκε παῖδα. Pind. Isth. 1.
Αδεὴς.
Αλλα συγ᾽, αιρετατι, κυον αδεὲς—Il. Θ. 423.
SYN. Αυθαδὴς.—αδειμος, αδειος, αδαμὴς, αδαμὸς, ανεκπληκτος, ακαταπληκτος, ακονος, απλητος, απλητος, ἀῤῥιγητος, ατἄρβὴς, αταρβητος, ατρομος, ατρεστος, αφοβος, αφοβητος, ασφαλὴς.
Αδειητος.
Ος εμὲ τον ταλαυρα—ατελυτ᾽ αδειητον. Arist. A. 1154.
Αδεκατευτος.
—Αδεκατευτες τῶν θεῶν ἱερὰς—Arist. Eq. 301.
SYN. Ατελωνητος.
Αδελφειὸς,
Τρεῖς γαρ τ᾽ εκ Κρονε εσμὲν αδελφειοὶ, ὲς τικε Ρεη. Il. ο. 187.
Αδελφεος,
Ουδ᾽ ετλη περιβῆναι αδελφειῦ κταμενοιο. Il. ε. 21.
Αδελφὸς.
Ποτερον αδελφῶ μητρὸς εστὶν εκ μιᾶς; Eur. Iph. T. 497.
SYN. Αυταδελφος, κασις κασιγνητος, αυτοκασιγνητος, κοινοτοκος, ὁμαιμος, ὁμαιμων, ὁμογνιος.

νις, συναιμος, συναιμων.— γνωτος.— συγγενος, ὁμοπατριος, ὁμοπατωρ, ὁμομητριος, ὁμογαστωρ, ὁμογαστριος.

Αδελφεὸ.

Βαρὺ δ' εστιν ἀδελφεοῦ ἀδελφεὸν. Call. 6 95.

SYN. Αδελφεα, κασις, κασιγνητη, αυτοκασιγνητις, γνωτὴ, ξυναορος, ὁμαιμων, συνομαιμων, συγγενις

PHR. Ω κοινὸν αυταδελφειον - χαρα.

Αδελφιδὴ.

Μεγαλεως αδελφιδην.— Arist. Nu. 47.

SYN. Εγγονη, υἱὴς, υἱιδὴ, ὠρὴ.

Αδεσμος.

Δεσμὸν δ' αδεσμὸν τονδ' εχουσα φυλλάδος. Eur. Supp. 32.

SYN. Αδεσμιος, αδετος, ανοζος.

Αδεύνης.

Τῶν αλεειτω ξύμιν αδευνεα— Od. ζ. 273.

Ηὲ τις ωλετ' ολεθρῳ αδευκέϊ ὃς επὶ νηὸς. Od. δ. 490.

SYN. Ανδὴς.— εμπευκὴς, εχεπευχὴς, περιπευχὴς, οξυπευκὴς, πευκεδανὸς, πικρὸς, επικερος, πολυπικρος.— απροσδρκητος.

Αδιψητος.

Καμμὶν αδιψητον βοσιν στορεσ'— Od. υ. 2.

SYN. Αξιστος, απεπὴς, ακατεργαστος, παρεργὴς, ωμὸς.

Αδιω. Vide Ανδιω.

Ἄδιω.

Ως οφελεν θανατός μοι ἀδῆν καχὸς— Il. γ. 173.

SYN. Ἄδω, αηδαω, αρεσκω, ευαριστεω.— ευεργετεω, χαριζομαι.

Αδμὶος.

—Δὶ εθνεα μυρια Κελτῶν

Και Λιγυων πιερωντις αδμὶοι. Apoll. 4. 647.

Exp. αγνωστος, αζητητος, ατειρεχλητος.

Αδμητος.

Ἥμισυ αδμητοτατη πιλεται τμηδῶσα σιδηρῳ Τλη— Hes. ε. 418.

SYN. Ακμος.

Αδηλητος.

—Λιτὶ τοι αιαξ, ατμητον εθειραι

Λιὴν αδηλητοι. Apoll. 2. 711.

Vid. Αδλαδὴς. (Pass.)

Αδηλος

Ουτεκεν νυκτ' αδηλος επιπλειες— Call. 4. 53.

Ῥεια δ' αριζηλον μινυθει, κ) αδηλον αειξει. Hes. ε. 6.

SYN. Αγνωριστος. αγνωστος, ατηρὴς, ασυμφανὴς, ασυνδηλος, αδοξος, αμαυρὸς.— αειδὴς, αειδελος, αφανὴς, αφαντος, αλαμπὴς, αδερκὴς, αδρηκτος, ανευγητος, ανεπισημαντος, ατεκμαρτος, ατρεπτος, ατρητος, αορίστος. δυσοπὴς, δυσκατοπὴς, ανεμφαντος.

Αδην.

Ου ληξω πριν Τρῶας αδην ελασσαι πολεμοιο. Il. τ. 423.

—Εωθοτες εδμεναι αδην. Il. ε. 203.

SYN. Λιπαρῶς. αφθονως, εξαρκεντως, ἐυδην. χυδην. δαψιλως. αλις.

Αδηνὴς.

Ευνῆς δ' αδηνὴς εστιν αφροδισιος. Simon.

SYN. Ατειρὴς.

Αδηρητος.

Ουδε τ' αδηριτος, ντ' αλκῆς, ντε φοβοιο Il. ρ. 42.

SYN. Αδηρὴς, αφιλοπτολεμος, αμαχος, αδαμαστος.

Αδηφαγια.

Ου γαρ παυσατ' αδηφαγιης—Call. 3. 160

SYN. Γαστριμαργια, γαστριδιμος, απληστια, βιβοσις, λαιμαργια, λαφυγμὸς, λιχνεια, οψοφαγια, πολυφαγια

EPITH. Απὸ, αζηχὴς, βορὴ, παρθενὴ.

PHR. Λυσσαν αει βιβοστριν αναιδεϊ γαστρι φυλασσει.—Και χαλεπὴ δεπνεια συεστιος ευπεστε δασμων ληθομενη.— Μαιμᾶ δε βορης αζηχεϊ λυσσῃ γαστρος χαος. Opp.

Αδηφάγος.

—Διὸς ὑὸς αδηφάγον ανδρα καθειλεν. Theoc. 22. 115.

SYN. Φαγος, πολυφάγος, βορὰγος: καταφαγὴς, οψοφάγος, βόρος, καβαιτος. στεροπηγαδος. τερψητὴς, μαργὸς, γαστριμαργος, λαιμαργος, βρωτικὸς, γλισχρὸς, γαστροφιλος, λαφυστὴς, λαευκτης, πρωλοξοδὴς, λιχνος, ασωτος, λαβρὴς.

Αδιαντον.

—Χλοεφορτ' αδιαντον. Theoc. 13. 41.

Αδιαντος

—Και θεινος αδιαντον. Pind. Nem. 7.

SYN. Αβροχος.

Exp. ανιδρωτι.

Αδιδακτος

—Γαμων δ' αδιδακτος εὖσα Musæ 31.

Ου χωρεῖ μεγαλην διδαχην αδιδακτος ακουειν. Phocyl. 84.

SYN. Απειρος, αμαθὴς, δυσμαθὴς, απαιδευτος, αδαημων.—αυτοδιδακτος.

Αδικεω.

Ἄματηρ αδικεῖ με μορα— Theoc. 11. 67.

SYN. Αικιζω, αταω.—αεικειζω, ὑβριζω, ενυβριζω, καθυβριζω, αδικοπραγεω, παλακιζω.— αεσμεω, ανομιζω, ανοσιεργεω.

Αδικημα.

Αδικημά τε γυναικος εγενομην ισως. Eur. I. 325.

Αδικια.
—Ανδρὸς αδικιαν αισχυνεται. ib. 341.
SYN. Ανομια, παρανομια, ανομημα, αισσιοτης, αδικοπραγια, αθεσμια, ανεπιεικεια, κακεργια, παλαχισμὸς, ὕβρις.—αἴσχος.

Αδικος.
Γηρυετ' ανθρωπων αδικον νεον—Hes. t. 258.
SYN. Ανομος, παρανομος, αγνωμων, αλιτρὸς, αταθαλος, αισυλος, αισυλος, αναρσιος, αθεμιτος, αθεμιστος, αθεμιστιος, αθεμιτοποιὸς, ανοσιος, ανοσιεργος, ανεπιεικης, ανελεης, υβριστὴς, αμετροκακος.
PHK Οι βια εἰν αγορῇ σκολιὰς κρινωσι θεμιστας, εκ δε δικην ελασωσι, θεῶν οπιν εκ αλεγοντες. Il. τ. 388.

Αδινος.
Ηὐτε εθνεα εἴσι μελισσαων αδιναων. Il. ϐ. 47.
—Ενθ' αρα τε φρικες εχαται αμφ' αδινὸν κῆρ. Il. π. 481.
—Αδινὰ εξῦρχε γοοιο. Il σ. 316.
SYN. Συχνὸς, αθρὸος.—αδιαλειπτος.—ισχνος, λεπτὸς, δαψιλὴς—γοερὸς, ελεεινὸς, οικτρὸς, λυπηρὸς.

Αδιψος.
—Τειχας αδιψον πηδὸν. Eur. Cyc. 571.

Αδμὴς.
Ως ἠγ' αμφιπολοισι μετεπρεπε παρθένος αδμὴς. Od. ζ. 109.
—Τῶν δ' ἡμισυ ταλαεργοι - αδμῆτες. Od. δ. 635.

Αδμητος.
—Εὖν ἵππον, ευρυμετωπον
Αδμητον, ὃν κατω ὑπο ζυγον ηγαγεν αἰρ. Il. κ. 293.
SYN. Αδμὴτις, ανανδρος.—αδαμαστος.

Αδμητος, Nom. Pr.
Ουδε Φερῆς Αδμητος ευρρηισσην ανασσων— Apoll. ι. 49.

Αδοκητος.
Των δ' αδοκητων πορον εὗρε Θεὸς. Eur. Alc. 1172.
SYN. Απροσοκητος, απροσδοκητος, ασκοπος, απροσπατος, αελπτος, απροσπτος, απροσρατος, απροιδης, ανωιστος, αδοξαστος, παραδοξος.

Αδοκιμος.
Πεπλων λαχισματ', αδοκιμ' ολεσσι εχειν. Eur. Fr.
SYN. Ακυρος.—αποδοκιμος, αδοκιμαστος, αποβλητος, αδετος.

Αδολεσχης.
Αλλ' ως ταχιστ' εμπιπρᾶναι την οικιαν
Των αδολεσχων. Ariſt. Nub. 1487.

Αδολεσχος.
Ιατρὸς αδολεσχος νοσεῦντι παλιν νοσος. Sent.
SYN. Λαλος, ευλαλος, απεριλαλητος, λαλοεις, πολυλαλος, λαληθρος, λαλαγητης, λαπιστὴς, ληρωδης, μεταιλογος, σπερμολογος, πολυλογος, απεραντολογος, περιττολογος, αμετροεπης, αρτιεπης, πολυμυθος, ακριτομυθος, αιγυρτος, αδυρογλωσσος, αδυροστομος, στωμυλος, στωμυλικος, κωτιλος, ποτιφωνὸς, βαβαξ, φλεδων, φλυαρος, φλυαρὸς, ψιθυρος, ψυθὸς.

Αδολεσχια.
—Αλλα συγγνωμην εχε
Εμοι παρανοησαντος αδολεσχια. Ariſt. N. 1482.
SYN. Αχαιρια, φλυαρια, συρεχια.— λαλια, αιλογια, απεραντολογια, περιττολογια, πολυλογια, μωρολογια, μωρολογημα, σπερμολογια, πολυμυθια, πολυρατια, πολυφωνια, στωμυλμα, μαζροστομια.

Αδολος.
Αλλ' ἐστις αδολον γνησιαν τ' εχων φυσιν.
Εἶναι δικαιος, κἀ δοκειν εἶναι, θελει. Philem.
—Ομοφορας λογχης, δικαιας, αδολος, ὁσιης. Ariſt. A. 169.
SYN. Ατλὴς, αφελὴς, ευγνωμων, επιεικὴς, υλικρινὴς, ακηρασιος, ακραιφνὴς, αληθὴς.

Αδοητος.
Και θεσπις ἦν αδοητον ακεσμητων παλαμαων. Muſæ 326.
SYN. Αδοκευτος, ακλινὴς, ακυητος, αμεταπειτος, ακλοητος, ακλυδωνιστος, αστεμφὴς, αστυφελικτος, ασκαρὴς, αστραφὴς, απερισπαστος, ατεκτος, ασειστος, ακαταστειστος, αδιασειστος, ασαλευτος, ατινακτος, ασυγχροτητος.

Αδοξειν.
—Λογος γαρ εκτ' αδοξητων ιὼν,
Κἀκ των δοκουντων αυτὸς, ου ταυτὸν θρονει. Eur. Hec. 293.
SYN. Αδοξος, ακλεὴς.

Αδοξια.
Εν τω πενεσθ' δ' εστιν, ἤ τ' αδοξια,
Κἂν ἦ σοφὸς τις, ἦτ' ατιμια βιω. Eur. Fr.
SYN. Ακλεια, δυσκλεια, ατιμια, δυσφημια, αισχυνη, αφανεια, κακοδοξια, ανωνυμια, αγνωτια, δυσγενεια.

Αδος.
—Αδος τὲ μιν ἱκετο θυμὸν. Il. λ. 88.
SYN. Κοπος, καματος, εκκαησις, καταφρονησις, πληρωσις, πλησμονὴ.

Αδοτος.
Οστ' αδοτὸς περ εὼν δωσει γερας κη ελαχιστον. Hom. Merc. 570.
SYN. Αδωρος, αδωρητος, αδοτος.

Αδρανια.
—Τρεμε δ' αὐλεα νισσομενοιο
Αδρανιη γηρᾳ τε— Apoll. ε. 200.
SYN. Αδρανεια, αδυναμια, αλγοδρανια, αδυνασια,

δυναστια, αναλκια, αναλκεια, αδυνειη, αῤῥωστια, απραγμοσυνη, απραξια, αργια, αεργια, αποριη, αναστησια αμιλλητησια, ατεχνια, μαλακια, εκλυσις, κοπος, καματος, παυσις, παρακμη, ραθυμια, μικροθυμια, μικροψυχια, ολιγοψυχια, μικροφροσυνη, δειλια.

Αδρανης

—Αι νεοτητες

Αχροες, αι πελιαι δ' εμπαλιν αδρανεες. Suid. c. Posidon.

SYN. Ολιγοδρανης, αργὸς, αεργος, ανεργὴς, απραγμων, ῥαθυμος, οκνηρὸς, αδυνὴς, ανειρος, αναλκις, ἀδυνατος, ακικυς, ακρατὴς, ακρατωρ, ανανδρος, νωθρὸς, απαλαμνος, ακιδνὸς, αβληχρὸς, ατονος, απεδανὸς, αφαυὸς, βλαξ, καπὸς.

Αδραστεια.

—Αδραστεια (Νεμεσις) μὲν ἀ Διὸς παῖς Eur. R. 342.

Αδρεπτος.

—Ἠδας δ' ανθος αδρεπτον εστω. Aesch. Supp. 671.

Αδρηστος.

—Αδρηστα—ὁς εκ θεοφιν γενος ἦεν. Il. ↓. 347.

Και Σικυων, ὁθ' αρ' Αδρηστος πρῶτ εμβασιλευεν. Il. β. 572.

Αδριας.

Κἀνθεν δ' ευρυνθεισα τιταινεται Αδριας ὠλμη. Dionys.

Ἀδρὸς.

—Μεγα τὸ πρᾶγμα, πολὺ τὸ τεῖχος,

Ἀδρὸς ὁ πολεμος ερχεται. Aristt. R. 1131.

SYN. Μεγας, πολὺς, αδινος.—αρτιος.—χαλεπὸς.—ακμαῖος, ὡραῖος.

Ἀδροσυνη.

Ὡδ' ἑκ κεν ἀδροσυνη σταχυες πεπυοιεν ερυζε. Hes. ε. 471.

SYN. Ευπορια, ευετηρια, ευθηνια, ευθενεια, φορα, περισσεια, μεγεθος, σθενος, παχος, αφθονια, πιεσια, θαλυσια. ἀδροτης.

Αδροτης.

—Λιπεν' ἀδροτητα χ' ἡβην. Il. π. 857.

SYN. Ανδροτης.—ἀδροσυνη, ὑφηλοτης.

Αδυνατος.

Αδυνατοι—γεγωτες αυτοὶ διαφυλαξασθαι πολιν. Eur. Iph. A. 369.

—Αδυνατος λεγειν. Arist. N. 1073.

SYN. Αδυναμος, ασθενὴς, ανισχυς, αμηχανος, αδρανὴς, ακρατὴς.— ανενδεκτος, ανεπιδεκτος, ανεγχωρητος.

Αδυτον.

Εν μεγαλῳ αδυτῳ αχειντότε, κυδαινοντε. Il. ε. 448.

SYN. Νᾶος, ἱερατεῖον, ἱεροφυλακιον.—ἁγισμα, ἁγιαστηριον.—στηλαιον.

EPITH. Ευῶδες, θυώδες, πῖον.

PHR. Χρυσειων—εις αδυτον τριποδων—θησαυρὸν, ὁν περικαλλ' ετιμασε Λοξιας. Pind.

Αδυτος.

—Αδυτων επιβὰς κτιστων. Eur. Andr. 1034.

SYN. Αζατος.

Αδω. Vide Αειδω.

—Τετληγως επὶ τὺ γε φερτερον ᾄδις. Theoc. ι. 148.

Αδω.

Ασειν εν Τροιη ταχίας κυνας αργίτι δημῳ. Il. λ. 817.

SYN. Κορεω, χορεννυω, κορεννυμι. πληρεω, εμπλεω, εμπιπλημι, εμφορεω. χορταζω.

Αδων. Vide Ανδαν.

Αδοντες αἱ πυκινῆσιν εδυρομεναι ποτὶ φυλλοις. Mosch. 3. 9.

Αδωνια.

Μυστηρὶ', Ερμῆ, Διϊπολὶ', Αδωνια. Arist. Pac. 419.

Αδωνιαστὰς,

Ὁτ' Αδωνιασμὸς ητος ἐυτι τῶν τειχῶν. Lys. 390.

Αδωνις.

Αιαζω τὸν Αδωνιν, απωλετο καλὸς Αδωνις. Bion. ι.

EPITH. Αγαπητὸς, τριφιλητος, ἱμερτος, τερπνὸς, χαριεις, ὡραῖος, ῥοδοπηχυς, δυσποτμος, ἁβρὸς, στυγνὸς, ἀγνὸς, αμβροτος, νυμφιος, ορεσφρομος.

PHR. Ασσυριης ποτις Αφροδιτης—

Καλῶδέ μι ευχομενω, πολυωνυμε δαῖμον αριστε,
Αβροκομη, φιλερημε, βρυων ωδαῖσι ποθειναις,
Ευκλε, πολυμορφε, τροφὴ παντων αριδηλε,—
Αυξιθαλὴς, δικερως, πολυπρατε, δακρυοτιμε,
Αγλαομορφε, κυναγετιοις χαιρων, βαθυχαῖτα·
Ιμερτης, Κυπριδος γλυκερὸν θαλος, ερνος ερωτος. Orph. Hymn.

Αδωρητος,

—Αδωρητοι και απαστοι. Hom. M. 168.

Αδωρος.

Εχθρῶν αδωρα δωρα κ' ου ορησιμα. Soph. A. 674.

SYN. Αδοτος, ἀδωροδοκητος, αμισθος.—κακοδωρος.

Αδωτης.

—Αδωτη δ' ουτις εδωκεν. Hes. ε. 353.

A E

Αεδνωτος.
—Ἁρπαγάς τε συγγόνων
Χρηζοντες, αλφῆς της αεδνωτε δίκην. Lyc. 549.
SYN. Αεδνος, απροικος, αχερνος. αδωρητος.
Αειθλευω.
Αλλ' ὀγ' αειθλευειν προκαλιζετο— Il. δ. 389.
SYN. Αθλεω, αειθλεω, αθλευω. αγωνιζομαι. αλκαζω, διαπληκτιζομαι, δηριαω, καταδηριαομαι, μαρναμαι, μαχομαι, παλαιω, φιλοτικεω.
Αειθλητηρ.
Ιππῆες, κυδαρισαι, αειθλητῆρες, αοιδοι. Theoc. 22. 24.
SYN. Αειθλητης, αθλητης, αθλητηρ, αειθλευτηρ, αγωνιστης.
Αειθλιον.
Αλλ' αγε δη οι δῶμεν αειθλιον—Il. ψ. 537.
Αειθλον.
Ταλθυβιῳ κηρυκι δίδε περικαλλες αεθλον. Il. ψ. 897.
SYN. Αθλον, επαθλον. βραβεῖον, γερας, γερασμιον. επιτιμιον.
EPITH. Αγακλυτον, αγλαον, πολυποθητον, αρητον, επιδεκτον, αθανατον.
Αεθλος,
Ουτος μὲν δὴ αεθλος ακατος εκτετελεσται. Od. χ. 5.
SYN. Αγων, αθλησις. αθλημα, αθλοσυνη, αεθλοσυνη, αεθλον. πονος.
EPITH. Αταρβης, ακλητος, αγωνιος. αλκηεις, αιξηγενες, ατειρεμαρτος. βαρυς, δεινος, κρατερος. ευδοξος, ευπαλης, λυγρος, στυγερος, χαλεπος, πολυκμητος, πολυιστωρ, ερατος, νικηφορος. ἱερος, ὑψηλος, φιλοστεφανος, χρυσοστεφανος.
Αεθλοφορος,
Σευαμενος, ὡστ' ἱππος αεθλοφορος—Il. χ. 22.
Αει.
Ως μευ αει μεμνησαι εκηλος. Il. ψ. 648.
—Τον αει σκοτον. Soph. Æd. C. 1776.
SYN. Αιει, αιεν. εσαει, παντοτε, διηνεκῶς.—εκαστοτε. δια παντος, παντα τον χρονον.
Αειγενετης.
—Ηδ' ευχονται θεοῖς αειγενετησιν. Il. γ. 296.
Αειγνητος,
Νυκτος αειγνητης πατερα κλυτον—Orph.
Αειζοος
Τὰς αιζοον ψυχᾶς μεδεων. Melamp.

A E

Αειθιρὴς.
—Ακτινες αειθιρίες πυροωσιν. Suid.
Αειμνηστος.
—Κλεος αειμνηστον—Eur. Iph. A. 1185.
Αειδω.
—Ὁστε θεοῖσιν αοιδῇ ανθρωποισιν αειδω. Od. χ. 346.
SYN. Ἀδω, ὑμνεω, ὑμνω, φαλλω, μελιζω, μελπω, αναμελπω, μολπαζω, λιγαινω, λιγυριζω, ὑδεω, ὑδω, γηρυω, λεγω, φωνεω.
Αειδομαι.
—Μνηστῆρσιν αειδομενος μετα δαῖτας. Od. χ. 352.
Αεικεια.
Πᾶσαν αεικειην απεχει χροΐ. Il. ω. 19.
SYN. Αεικια, αδικια, αισχυντης, ατιμια, λωβη, ονειδος, ὕβρις, απρεπεια.
Αεικελιος,
Ὡς αν αεικελιος πᾶσι μνηστηρσι φανηις. Od. ν. 402.
Αεικελιος,
—Παθειν τ' αεικελια εργα. Il. σ. 77.
Αεικης.
—Αεικια λοιγὸν αμῦναι. Il. α. 341.
—Τῶν δε στονος ωρνυτ' αεικης. Il. κ. 483.
SYN. Ατεικως, απρεπῶς, αισχρὸς, αναξιος, απεοικως, αναρμοστος, αναρμοδιος, ασυμβατος, ασυναρτητος. ασυναπτος, ασυστατος, ακαλλὴς, ακοσμος, ασχημων. ατιμος. παραχωδὴς, αρμοιος.—α πρεπων,—καθηκων,—προσηκων.
Αεικιζω.
Κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν αεικιζει μινυαιων. Il. ω. 54.
SYN. Αικιζω, αδικεω, λωβευω, ὑβριζω, καταισχυνω.
Αειπλανος.
—Αειπλανα χειλεα γηρὶς. Suid.
SYN. Φλυαρὸς.
Αειρω.
—Ποτι γαιαν χεῖρας αειρων. Od. λ. 422.
Μή μοι οινον αειρε μελιφρονα—Il. ζ. 264.
SYN. Αραιρω, επαιρω.—αιωρεω, μετεωριζω, ανεχω, ανυψοω. εξαιρεω, διαιρω, προσφερω.—κυφιζω, βασταζω.
Αεισμα.
Ησιοδε τὸ δ' αεισμα— Call. Fr.
SYN. ᾄσμα, μελος, ωδὴ.—επαινος.
Αεικαζομαι,
Και τα φερει αεικαζομενος τετληότι θυμῷ. Od. σ. 134.
SYN. Αναζικαζομαι, βιαζομαι.—αβυλεω, αθυλω. ἐ θελω,—βελομαι. ουκ εθελω.
Αεικὴς.
—Αεικεος εμεῖο. Il. α. 301.

SYN.

SYN. Ακὰν, ακκτιος, ἀβλητος. συκ ἐκὰν, μὴ βελομενος.—ἀβλος, ἀπειρος.

Ακκητι.
Ου παντων ακκητι θεῶν—Od. ζ. 240.
SYN. Ακκτιως.—παρκ χτωμαι.

Λελλα.
Εν δ' ετες' ὑσμινη, ὑπερφιαλοι ἔσις αελλη. Il. λ. 297.
SYN. Θυελλα, αητης, ζαλη, ζαλος, βεμβηξ, δινη, καταιξ, κατειγις, λαιλαψ, συσσεισμὸς, στροβιλος, στρομβος.
EPITH. Αντιπορος, αδευκὴς, ἀλιπλανὴς, βαλιη, βυκτης, θεσπις, θοὴ, ωκυδρομος, ευτροχαλος, δυσκελαδος, ορικαλκη, λυγρὰ, ολοὴ, χειμερια, τραχεῖα, ζαχρηὴς.
PHR. Αργαλεων ανεμων αελλα.—μετωπα εργα.

Αελλης.
Ως αρα τῶν ὑπο ποσσὶ χονισσαλος ωρνυτ' αελλὴς. Il. γ. 13.
SYN. Αελλαιος, αελλωδης, θυελλωδης.

Αελλοπος,
—Ὡρτο δὲ Ιρις αελλόπος αγγελιουσα. Il. θ. 409.

Αελλοπος.
Γηθοσυνος δ' ἱπποισιν αελλοποδεσσιν οχεῖτο. Hom. V. 14.
SYN. Αερσιπτης, ωκυπτης, ωκυθοος, ωκυδρομος, ωκιποδης, ταχυπτης, θοὸς, ανεμωκης, ποδηνεμος, αιθριπτος.

Αελλω.
Ηὔκομος θ' Αρπυῖας, Αελλώ τ', Ωκυπετηντε. Hes. θ. 267.

Αελπης,
—Ζεὺς γαῖαν αελπέα δῶκεν ιδεσθαι. Od. ε. 408.

Αελπτος.
Λητὼ δ' ενυμφα τε καὶ ενια νυκτας αελπτοις Ωδῖνεσσι πεπαρτο. Hom. Apoll. 91.
SYN. Αελπὴς, ανελπτος, ανελπιστος.—αδοκητος, ανωϊστος.—σκληρὸς, δυσχερὴς.

Αελπτια.
Ὁ καί τιν' αελπτια βαλὼν. Pind. Pyth. 12.
SYN. Ανελπιστια, απελπισμὸς, απορια, δυσελπια, απογνοια, απογνωσις, αμηχανια.

Αελπω.
—Αελπόρτες σφιν ἔναι. Il. η. 310.
SYN. Αελπτεω, ανελπιζω, απελπιζω, αναπιπτω, απογινωσκω, αθυμεω.

Αεμμα.
Η τε λυρη, τότ' αεμμα το Λυκτιον, ἥτε φαρετρη. Call. 2. 33.
SYN. Τοξον.—ιαθημα.

Αερα.
Κρητης τ' αερας καὶ απορρυτο—Hes. ε. 593.

Αερταζω.

Ἑυρον αερταον χαραν ὑπο λισσάδι πετρη. Theoc. 22. 37.

Αερτεω.
—Ποταμων απὸ αερτεοντων. Hes. ε. 548.
SYN. Αερταιος, αειρρους.—απαυστος.

Αεξω.
Ανδρὶ δὲ κεκμηῶτι μενος μεγα οἶνος αεξει. Il. ζ. 261.
—Τμετερον δὲ ἑκαστου θυμὸν αεξω. Od. ρ. 226.
—Καὶ αδηλον αεξει. Hes. ε. 6.
SYN. Αυξανω.—ευτρεπιζω.—επαιρω.

Αεξομαι.
Ὡς κε εμοὶ τόδε εργον αεξεται. Od. ξ. 66.

Αεπτος.
Δροσοισιν αεπτοισι μαλερῶν ὀντων. Æsc. Ag. 145.
Exp. μη δυναμενος πτῆναι.

Αερηλὸς.
—Αερηλῆς επι φατνης. Tryph. 14.
SYN. Κενὸς.—αεργος.

Αεργια.
Ου μεν αεργιης γε αναξ ἕνεκ' ὄν σε κομιζει. Od. ω. 250.
SYN. Αεργια, ῥαδιεργια, ραθυμια, οκνηρια, απονια, αδρανια.

Αεργος.
Γῶ δὲ θεοὶ νεμεσωσι κε αντίος, ὅς κεν αεργος Ζωη. Hes. ε. 301.
SYN. Αεργὴς, αεργηλὸς, βλακειων, βλακικὸς, ραθὴς, σχολαῖος, απραγμων, απρακτος.

Αερσιος.
—Αερσιον σκοτον ομμασι σοῖσι βαλὼν. Eur. Ph. 1560.
SYN. Αερσὸς, αερσιωδης, περσιος, διαερσιος.—ῥιβδατος.

Αερροβατεω.
Αερροβατῶ, κε περιφορεῶ τὸν ἡλιον. Arist. N. 225.

Αερροδινητος.
Αερροδινητες κε τιτροβολες αναβολάς. ib. Av. 1385.

Αερρονηχὴς.
—Οιωνες αερρονηχεῖς. ib. N. 336.

Αερροοητος.
—Ἰταμαῖς κυσὶν αερροοιτοις. ib. R. 1326.

Αερσιποτης,
Κυκνοι αερσιπόται μεγαλ' ηπυον—Hes. α. 316.

Αερσιποτητος.
Τῆ γαρ τοι νεῖ πνεματ' αερσιποτητος αραχνης. ib. ε. 775.

Αερσιπους.
Ἱπποι αερσιποδες— Il. γ. 327.
SYN. Αελλοπους, θυελλοπους, ελαφροπους, ποδωκης.

Αιρταζω.
Πετρας αμφιρρῶγας αιρταζοντες εβαλλον. Apoll: 1. 995.
SYN. Αειρω, επαιρω.

Αισιφροσυνη.
—Αυτὰρ εγὼν ἐτομην αἰσιφροσυνησι. Od. ο. 469.
SYN. Φαυλοτης.— αφροσυνη, χαλιφροσυνη, αβυλια.

Αισιφρων
—Ὁ δ' εμπεδος, ὁ δ' αισιφρων. Il. υ. 183.
SYN Αβυλος, ματαιοφρων, αβιβαιος, αστα-θὴς, κὔφος. φρενοβλαβὴς.

Αιτ@. Vide Αιετ@.

Αιω (inus.)
Νυκτα μεν αισαμεν χαλεπὰ φρεσίν ὁρμαινοντες. Od. γ. 151.
SYN. Αναπαυομαι, κοιμιομαι.

ΑΖΑ.
—Σακος ευρὺ, γερον, πεπαλαγμένον αζῃ. Il. χ. 184.
SYN. Αυχμὸς, πῖνος, ῥυπος.— ασβολὴ, λιγνὺς.—σαπρια, σαπρότης, πυθεδών.

Αζαλέ@.
Πολλας δὲ δρῦς αζαλεας. Il. λ. 494.
SYN. Αζαλεος, αζεχὴς. αζηχὴς. ᾶνος, αυαλέος, καρφαλέος, αθαλλὴς, ξηρὸς. καταξηρος, πινωδὴς, σκελλὸς, δαυὸς, φρυγιος, εξικμασμενος, τραφερὸς.— ανυδρος.

Αζαινω, αζαινομαι.
Αζαινεται μὲν πρῶτον επὶ χθονὶ δενδρια καλὰ. Hom. V 271.
SYN. Αζω, αζαινω, αυω, αφαυω, αυαινω, αφαυαινω, εξαυαινω, διατερσαινω, εξικμαζω, ξηραινω, καταξηραινω.

Αζηλ@.
—Αζηλα κ' εκ ευδαιμοντα. Eur. Iph. T. 619.
SYN. Κακοδαιμων, αθλιος.— ατιμος.—αζηλοτυπητος.— ανιχὴς.

Αζημι@.
Εχθρὰς μεθεσα τας εμας αζημιας. Eur. Med. 1050.
Οὐ γὰρ εὐ' αζημιον.
Γνωμην μὲν εἶναι τοῖς σοφοῖς λιην σοφην. ib. El. 295.
SYN. Ατιμωρητος, ατιτος, ανεκτιτος, ανεκδικητος.—αβλαβὴς.—αλυθὴς.

Αζηχὴς.
—Ἐμὲ δ' ου δ' ὡς θυμος ανιει· αζηχές. Il. ο. 24.
SYN. Δεινὸς, ενδελιχὴς.—αζαλεος. κραῦρος.

Αζυξ.
—Κοραι γὰρ αζυγες γαμων πάρος— Eur. Hipp. 1425.
SYN. Αζυγὴς, αζυγος, αζευκτος, αγαμος.

Αζυγια.
Τοια δ' αζυγιη Ζευξιππη— Nic.
SYN. Αγαμια, αγαμιον, μοναζια.

Αζω, αζομαι.
—Κεφαλην και γυιατα Σειριος αζει. Hes. ε. 585.
Η μεν τ' αζομενη κεῖται ποταμοῖο παρ' οχθας. Il. δ. 487.
SYN. Αζαινω, καθαυαινω, χαρφω, καρφυνω, καταχαρφω, σκιλλω, τερσω, τερσαινω.

Ἄζω, αζομαι.
—Μηδ' ἄζεο θῦρον Αρηα. Il. ε. 830.
SYN. Σεβομαι, αιδεομαι, εκτρεπομαι, θεραπευω, λατρευω.

Αζωστ@.
Γυιονες αζωστοι εκιον, ζωσαντο δὲ πηοι. Hes. ε. 343.
SYN. Αζωτοι.

Αηδὼν,
—Πυκνοπτεροι· δ' εισω κατ' αυτὸν ευστομοῦσ' ανδρες. Soph. Oed. C. 17.

Ανδω,
—Ουδ' οικτρᾶς γοον ορνιθος ανδᾶς. Aj. 634.

Ανδονιευς,
Οιοι ανδονιῆες εφιζομενοι επι δενδρων. Theoc. 15. 121.

Ανδονις.
Ειτε σε γ' Ατθις ετερψεν ανδονις—Nic.
EPITH. Αιολοφωνος, αιολοδειρος, λιγεια, λιγυφωνος, λιγυμυθος, πανοδυρτος, παιδολετηρ, δακρυοεσσα, οξυφωνος, μελιγηρυς, μελιθρεπτος, μελιπτοιος, μελωδὸς, λαλος, ευγλωσσος, θηλυμανὴς, εισαρινη, ορθριος, πεφοιτος.
PHR. Συμπαντων αοιδοτατη πετεηνων.— Πανδιονες χαμψορυγες κορη.— ὑμνῶν πολυγοοδεστατα γηρυϊ.— νυμφων παροδῖτις ——
Ευθαὶ ανδονίδες μινυρισμασιν αντιαχευσιν
μελπῶσαι στομασιν τὴν μελιγηρυν οπα. Ep. l. 1.
—Αγχιστροφον γὰρ τὴν βοὴν διαπλεκει.
Και γαργαλισμὸς οργανοῖ κεκλασμενος.
Εκ τῆς εν ακμῇ γλαυκυδρου μεσυργιας. Philem.
Τὴν δ' ἡδυμελῆ ξυμφωνον ανδόνα Μ σης. Arist.
—Ως δ' οτε Πανδαρεη κορη χλωρηῖς ανδὼν
Καλὸν αεισησιν εαρος νέον ἱσταμενοιο.
Δενδρεων εν πεταλοισι καθεζομενη πυκινοῖσιν,

Ητε

Ητε θαμὰ τρωπῶσα χιεὶ πολυηχέα φωνὴν,
Παῖδ' ὀλοφυρομένη Ιτυλον φιλον, ὃν ποτε χαλκῷ
Κτεῖνε δι' ἀφραδίας, κοῦρον Ζηθοιο ἀνακτος.
Od. τ. 520.

Ανδεω, vel Αδεω.
—Καματῳ ἀδηκίτις ηδε και ὑπνῳ. Il. κ. 98.
SYN. Ταλαιπωρεω. οκνεω.—ανδιζομαι, αχθομαι.

ΑνδονιΘ.
—Παρ ανδονιον πετραν—Eur. I. 1452.

Ανθεσσω
—Ανθεσσον γαρ ἑτ' αυτῶν. Il. κ. 493.
SYN. Ανθεω, ανθιζομαι.—ανθης εἶναι.

Ανθια,
—Ὁταν δ' ανηρ
Πραξη κακῶς ὑψηλὸς, εις ανθιαν
Πιπτει κακιω τε παλαι δυσδαιμονος. Eur. Hel. 425.

Ανθεικα,
—Εν δὲ οἱ ὕπορ-παλλετ' ανθεικη—Hom. B. 71.
SYN. Αγυμθεια.—ανθες γαυριαμα.—αλαζονεια.

Ανεμι.
Μῆκα δι παντ' αλληκτος ανηνοτος—Od μ. 325.
SYN. Αω, αιλλομαι, πνεω, πνειω, φυσαω.

Ανηρ, ὁ.
—Φερεν δὲ μιν ἱερὸς ανὴρ. Calab.
SYN. Αιθὴρ, αιθρη.
EPITH. Απλητος, απειρεσιος, ανιφελος, περινεφελος, αναστερος, ατρυγετος, αμετρητος, ανητατος, δινηεις, δινηλαιος, βιοθρεμμων, θεσπεσιος, πολιος, πυροφορος, πνευστὸς, πνοιοδοτὴρ, μοχθαλοεις, εμπνοος, λεπταλεος, ευρὺς, ηδυμος, κυανεος, ὑγροκελευθος, ὑγροπορευτος, καταρρυτος, ακαταστατος, δῖος, ἱερος.
PHR. Κραιπνοσσυτος θῶκος,—τορος οιωνων.

Αὴρ, ἡ.
Οιη δ' εκ νεφεων ερεβεννὴ φαινεται αὴρ. Il. ε. 864.
SYN. Ομιχλὺς, ορφνη, γνοφος.
EPITH. Ευδεὶα, αλαμπετος, θεσπεσιος, δῖα γλαυκὴ, κυανεη.

Αεισυροι, al. αεισορει,—ανσυροι.
—Ὅστ' αεισυροι Μυρμῆκες—Aesc. Pr. 451.

ΑνσυρΘ.
Εδραμεν ηὔτε πορτις ανσυρος—Tryph. 351.
—Εοικας μεν-ανσυρος—Apoll. 2. 1103.
SYN. Κωφος, ελαφρὸς, λεπτὸς, ευκινητος.—ελαφρῶς πτειν.

ΑησυλΘ.
—Ητ' αιεν αησυλα εργα μεμηλεν. Il. ε. 876.
SYN. Αισυλος, αδικος, αμαρτωλὸς.

Αητὴς.
—Ανεμοιο δὲ δεινὸς αητης. Il. ε. 626.

Αητις,
Ψυχραὶ ανησιν, δινηεν τε πυρ θεε. Eur. R. 417.

Αημα.
—Επει μεγα πελὺ τ' αημα—Call. 3. 55.
SYN. Αελλα, ανεμος, πεμφιγξ, πνεῦμα, πνοὴ, πνοὸς, διακτυον, φυσα, φυσημα, αὔτμη, αὴρ.
EPITH. Ακαμας, ηυχος, αινὸς, αλικτυπος, ἀὕρὸς, αχειμων, αελλητις, αρκτῶος, αμειλιχος, μειλιχιος, βαλιος, βαρυπνοων, λιγυπνοων, βαρυγδουπος, βροτολοιγὸς, δροσερὸς, δυσφερὸς, ευσημος, εχθρὸς, πειρος, θοὸς, λαιλαπὸς, λαῖφος, λιαρὸς, λαθραιος, λαῦρος, κελαδων, κωφος, κραιπνὸς, επιψυχων, πικρὸς, οξυ-συριζων, πλημυρις, χειμεριος.
PHR. Εινυχιαις πλημυγεσσι μιλος συριζον απταὶ ῥαδιναν χυσιν αἴρος. Nonn.

ΑπτητΘ,
—Εμμι δ' απτατος παμπαν αφ' ὧν γινομαι. Ep.

ΑπτητΘ.
Φρικτὸς, απτητος, μιγας, αφθιτος, ἐν στιχι αήρ. Orph.
SYN. Αδαμαστος, ανικητος, απορητος. ακαταπονητος.

A Θ

AΘαλατταωτΘ.
—Απειρος, αθαλατταωτος. Arist. R. 206.
Exp. μη ναυτικὸς.

Αθαμαντις.
—Ὑδωρ Αθαμαντιδος Ελλης. Dionys.

Αθαμας.
—Και Αιολιδην Αθαμαντα. Opp.
EPITH. Ασεβὴς, αιτομαχὴς, διστρομαχης, πλημων.

Αθαμβὴς.
Πληγην αθαμβὴς χειος ισχορυσσεται. Lyc. 558.
SYN. Αδεὴς, αστεμβὴς, αστεμφὴς, ατρομητος, ακαταπληκτος, αταρμυκτος, θρασυμεμων, αυθαδὴς.

Αθανασια.
Εσσεται ανθρωποισιν εχων κλεος αθανασιας. Syb. 2.
SYN. Αφθαρσια.

Αθανατοι (Θεοι ic)
Αθανατοι τιμῶσι παλαιοτερους ανθρωπους. Il. ψ. 788.

ΑθανατΘ,
Αιγιδ' εχων, εριτιμος, αγλαος, αθανατησι. Il. ε. 447.

SYN.

SYN. Αεθαρτος, απαραθατος, απαραβατος, ακυλιδρος, ακηρατος, αγηρατος.—αιδιος, αμβροτος.

Αθαπτος.

Κεῖται παρ νηεσσι ιεκυς, ακλαυστος, αθαπτος. Il. χ. 386.

SYN. Αταφος, αποταφος, ακηδὴς, ακηδεστος, ακηδευτος, ακτιστος, ακτιστος.

Αθαρα, αθηρα.

Κρῆγυ τοτ ηδη τῆς αθαρης πολλὴν εφλων. Anth. Pl 694.

SYN. Σεμιδαλις.

Αθιατος.

Μὴ τυμβον εθιμειων ανορυξης, μηδ' αθιατα Δικης πιλνῳ. Phocyl. 95.

Αθηκτος.

Ποινὰς αθηκτους αρπαγῆς διζημενοι. Lyc. 1335.

SYN. Αμειλικος, αμαλθακτος, ακνηστος, αληκτος.

Αθεος.

Τως δε ποινης, και τους αθεους.—Arist. Pl. 491.

Αθεοι τροποι—αθεα εργα. ib.

SYN. Αθεικτος, ατηθεος, αφιλαθεος, μισοθεος, αρνησιθεος, θεοβλαβὴς, θεομίσης, θεομυσὴς, αισυλος, ανοσιος, ασεβὴς, ασετος, αταδαλος, αλιτηριος, αποινος, εναγὴς, αθεμιστιος.

Αθεμιστιος,

—Ανὴρ αθεμιστιος εσθ. Od. σ. 140.

Αθεμιστος,

Αφρητωρ, αθεμιστος, ανεστιος εστιν εκεῖνος. Il. ι. 63.

Αθεμιτος.

—Και γαμους Κυπριδος αθεμιτας. Eur. I. 1093.

SYN. Αδικος, ανοσιος, αθεσμος, αθεσμιος.

Αθερίζω.

Τῶν δ' αλλων ὅ περ τις αναπομπαι, κε αθερίζω. Od. β. 212.

SYN Αθερισσω, ατιζω, ατιμαω, ατιμαζω, ανανομαι, αφωνεω, αμελεω, αλογεω, αφροντιζω, απεωθεω. αποδοκιμαζω, ακηδεω, αδιαφορεω, αποκαταδαινω, καταφρονεω, καταλιπω, καταπτυω, εξυβριω, εξυβιζω, εξευτελιζω, εκφαυλιζω, εκφλαυριζω, εξαμιλλαω, περιεπτω, περιφρονεω, υπεροφρονεω, υπεροπτεω.

Αθερμαντος

Τῶν δ' αθερμαντον ἑστιαν δομων. Aesl. C. 627.

Exp. αθρασυντος.

Αθεσμος

Μη παρεξῆς ιυιας φυσεως εις Κυπριν αθεσμον. Phocyl. 178

SYN. Αθεμιστιος—αρρητος.

Αθεσφατος.

—Αθεσφατα φυλ' ανθρωπων. Hom. Ap. 298.

—Αἶδι δε νυκτες αθεσφατοι. Od. ο. 391.

—Και αθεσφατος οἶνος. Od. λ. 61.

SYN. Απειλεθρος, μεγας, αμεγαρτος, αιπεινὸς—αῤῥητος, ανεκδιηγητος.—ευπορος.

Αθλιος,

—Ουδ' ελεις το παιδιον

Αλιτον ἦν, καθλιον ἑκτην ἡμερὰν ; Arist. L. 881.

Αθλιος.

—Περι κυκλον αθλιὸς ομφακα μαζῶ. Tryph. 33.

SYN. Αθλιυτος. αγαλακτος.

Αθηνη, Αθηναιη, Παλλας.

—Λυτικα δ' εγω Παλλαδ' Αθηναιην. Il. ε. 200.

Τὴν δ' αὖθις προσεειπε θεὰ γλαυκωπις Αθηνη. Il. η. 33.

EPITH. Ατρυτωνη, αλαλκομενηϊς. Αργεια, αιδοιη, αγλαη, αλκησσα, αντιανειρα, αλοχευτος, αγαυὴ, αγνωρ, αγεστρατος, αταρβητος, αλκιμαχη, ακαματος, ακαλαρδις, αδαμαστος, αλιτις, αχραντος, ανεμωλιος, ακερδεμνος, ασιδηρος, αβροχιτων, αποργὸς, αγαμος, απειρωδιν, Αιθις, Ανεμωτις, αυτογενος, αμητωρ, αγρονυδοιμος, ανυμφευτος. βλοσυρῶπις βαρυκτυπος, Γοργῶπις, Γοργολοφα, γλαυκὴ, δεινὴ δαϊφρων, δορυσθαρσὴς, δικογενὴς, δολομητις, ευπλοκαμος, ερυσιπτολις, εγρεκυδοιμος, εργοπονος, ευρυστερνος, ευπληξ, ευθωρηξ, ευπαλαμος, ευπαρθενος, ηυκομος, θρασεῖα, θὴρις, ιππεια, Ιθωνιας, ιστοτελεια, ιατοπονος, ιππιοσοος, λαοσσοος, λαφρια, λαῖτις, μεγαθυμος, μενεδυπος, μενιχαρμος, μελαναιγις, μισονυμφος, Μινωῒς καθαρὴ, καλλιδιφρος, Λητοῒη, Λιβυστὶς, ξανθὴ, ξυθὶς, οβριμοπατρη, ογκαιη, ομβριμη, ποτνια, πολυβουλος, πολυμητις, πολιὰς, πυλαιτὶς, πυλαιμαχος, πολιπορθος, περσεπτολις, περιφρων, πολιοῦχος, πολεμηδόκος, σοφὴ, σακεσπαλος, Τριτωνὶς, τριτογενεια, τριγενητος, ταλαεργος, τολμήεσσα, ταυνυπεπλος, φιλομολπος, φιλεριθος, φοινικὴ, φθισιμβροτος, φερασπις, φυγοδεμνος, φοβεσιστρατη.

PHR. Διος τεκος—διογατηρ—κορη. ποδων—γαμων αδιδακτος.—δῖα θεαων.—παῖς αμητωρ.—κυναιγις παρθενος.

Παλλὰς μενογενὲς, μεγαλη Διὸς εγγυθι σεμνη.

Δῖα μαχαιρα θεὰ, πολεμοκλόνε, οβριμοθυμε,

Αῤῥητ', αὖ ῥιπτὴ, μεγαλωνυμε, αντροδιαιτε.—

Οπλοχαρὲς, διστρῶσα βροτῶν ψυχὰς μαιμαωσι.

Γυμναζουσα χαρη. φρικωδη θυμὸν εχουσα.

Γοργοφονε. φυγολεκτρε, τεχνῶν μῆτερ πολυολβε.

Ορμαστειρα, φιλοιστρε κακοῖς, αγαθοῖς δε φρονησις.

Αρσην μεν και θῆλυς εσυς, πολεματοκε μῆτι.

Αιολομορφε δρακαινα, φιλεντεε, αγλαοτιμε

Φλεγραιων

Φλεγραιων ολιτειρα, γιγαντων ιππιλατειρα.
Τριτο, ειρια, λυτειρα κακων. νικηφορε δαιμον.—
Γλαυκωπι ειρεσιτοχιε, πολυλλιστη βασιλεια.
Κλυθι μου κ λ. Orph Hymn.

Αθηναι. Αθηνη
—Ηδε δημος Αθηνων. Hom. Ap. 30.
—Και ευφυαγυια Αθηνη. Od. η 80.
ΕΠΙΘΕΤΑ Αριστοβουλοι, αρχαιαι, αριζηλοβουλαι, ιεραι, ευνομιαι ευτυργοι, ζαθειαι, κρανααι, μεγαλοπολιες, μεγαλαι, κλειναι, διοδμητοι, διοσεβεις, λιπαραι, ισοστεφανοι, καλλιχοροι, καλαι, πολυουμοι, ξυμμαστορες
ΡΗΤΟΡ. Πασων τιμιωτατη πολις. Μητροπολις. ευιππος χωρα Αθηνας ευκτιμενον πτολιεθρον. Ελλαδος ευχος. Σεμνης Παλλαδος κλειδουχον πεδον. Κεκροπιδων αστυ παλαιγονων. Μυθων μητηρ. Κεκροπος πολις. Χθων Οφιπις.

Αθηναιοι
Στειχε δ' αγων, ιν' Αθηναιων ισταντο φαλαγγες. Il. C 558.
ΕΠΙΤΗ. Κεκροπιδαι. Ερεχθεδαι. μικροπολιται. μιταβολοι. ταχυβουλοι. ολβιοι
ΡΗΡ Κεροι Αθηναιων. Μητιετωρις αυτης. Θειων παιδες μαχαρων Αλκμαιονιδων ευρυθεμις γενεα Ερεχθειδαι το παλαιον ολβιοι. Ερεχθειδαι αστοι δικαιλυτοι ανδρες. κλειτυθρονοιδαι παιδες Ηφαιστου.

Αθηρηλοιγες.
Φην αθηρηλοιγον εχειν ανα φαιδιμον ωμον. Od. λ. 127.
SYN. Αθηροβρωτες, πινυτος, λικμος, λικμητηριον, λικνον.

Αθικτος.
Λεκτρων αθικτων ηλθες εις συναλλαγας. Eur. Hipp. 652.
—Μυρτοιο δε χειρες αθικτοι. Call. 3. 201
SYN. Λαπτος, αναπτος, αθιγης, αθικτωρ, αμιαντος, ακηλιδωτος, αμωμος, ασπιλος, ασπιλωτος, αχραντος, ανεπαφος, απινης, αψηλαφητος, αψαλακτος, αψαυστος, αρρυπαντος, ακεραιος, αφθορος.

Αθλευω,
—Τον μυριετη χρονον αθλευσω. Aesc. Pr. 95.

Αθλεω.
—Και πολλα περ αθλησαντα. Il. ο. 30.
SYN. Λεθλευω, διαθλεω.—κακοπαθεω, κοπιαζω. αθλιος ειναι.

Αθλημα.
Κειτο τα ταιν χειροιν αθληματα—Theoc. 21.9.

Αθλος.
Αθλων, διε τε πολλα μετ' ανθρωποισι πελονται. Od. θ 160.
SYN. Λεθλος. αγων.

Αθλητηρ.
—Ουδ' αθλητηρι εοικως. Od. ϑ. 164.

Αθλητης,
Ουδεν κακιον εστιν αθλητων γενος. Eur. Fr.
SYN. Αεθλητης, αμιλλητηρ. παγκρατιαστης, πυγμαχος, πυκτης, παλαιστης, στεφανιτης, αγωνιστης, ασκητης.

Αθλοφορος
Ιππους αθλοφορους, οι αεθλια ποσσιν αειρετο Il. ε. 124.
SYN. Νικητης.

Αθλιος.
Ανθρωπος κακος εστιν αθλιος φυσει. Aristl. Pl. 118.
SYN. Ταλας, ταλαπειριος. ταλαιπωρος. ταλαινος, ταλαις, ταλαπαθης, δυστυχης, δυσταλας, δυσμορος, δυσκλειστος, δυστηνος, δυσδαιμων, κακοδαιμων. δαιμονιος. ατυχης, κακοτυχης, αινος. ανοπαθης, καπαθης. ανελεος, αιολιος. αποτμος. κακοτοτμος. δυσποτμος. δειλαιος. αλιτημων βαρυτηναξ, βαρυψυχος. πολυποτος. αλιτος, σχετλιος. ακυρος. τλημων, οιζυρος.

Αθολωτος
Κρητη — η τ' αθολωτος. Hes. ε. 593.
SYN. Αθολος, αθολητος. ανεπιθολωτος — διαυγης. διαφανης.—αταραχος.

Αθραυστος.
Ιερος τ' αθραυστος Ταιναρος μενει λιμην. Eur. Cyc. 291.
Πυργοι τ' αθραυστοι Τρωϊκης ησαν χθονος. Ib. Hec. 17.
SYN. Αρρηκτος, ακλαστος, αθρυπτος, ανεκκλαστος, αλωβητος.—ολοτελης. ισχυρος.

Αθρεω.
Ουδε πη αιρησαι δυναμην. εκαμον δε μοι ογκε Παντη παπταινοντι προς περσειδεα πεπτην. Od. μ 232.
SYN. Βλεπω. εραω.

Αθροιζω, αθροιζομαι.
Πληρωμ' αθροισας των εριλων. Eur. I. 664.
Λεξον, τις ογλον τονδ' αθροιζεται τυχη. Ib. Heracl. 122.
SYN. Αγειρω. αγαλιζω, συμφορεω. περισατεω. —ηθεω, καταστρεφω, περιστρεφω. συναγω.

Αθροισις.
Στρατον τ' αθροισις, πολεμιον τ' αγωνια. Eur. Phoen. 313.

Αθροισμα
—Αθροισμ' ιδων, Ib. Or. 872.
SYN. Αγυρις, αγορα. συναθροισμος, συλλογη, συλλογιμος. αγερσις, αγερμος, επαγερσις, συναγελασμος. ομαδος ἀθροισις, αλεστις, συγκομιδη, σωρεια, συμφορησις. σωρευμα.

Αθρόω.
Ἡμεῖς δ' αθροι ὧδε κατὰ στρατὸν ευρὺ Αχαιῶν. Il. C. 439.
SYN. Αδινος ἐμκυκλίος. συνεχὴς. θαμινὸς. συναπτυγμένος. συνεσκιυασμένος. ακριτοξυστος. αολλὴς.
Αθρυπτος.
Ἰδίζε δε διαιταν ἐχειν καθαρεον. αθρυπτον. Pythag 35.
SYN. Ατρυφερος. ατρυπτος — ανδρειος — αθραυστος.
Αθυμέω
Τί χρῆμ' αθυμεῖς;—Eur. El. 831.
SYN. Απεθυμεω. δυσθυμεω. λειποθυμεω. βαρυθυμεω. μικροθυμεω. αιλπω. μιναινω. μενταινω. αλιω. εκλυομαι. λειποδρατεω. εναποψυχω. ψυχορραγῶ. διακνημαι. ανιαομαι. λυπεομαι. εφαπτω. εφαπτω. εφαπτω

SYN. Αιακὸς, ενδελιχὴς. αἴδω, αδιαλειπὴς. —θρηνητικὸς. δεινός.

Αιας Οιλῆος

Λοκρῶν δ' ἡγεμονευεν Οἰλῆος ταχὺς Αιας. Il. c. 527.

EPITH. Οἰλιαδης, μεγαλητωρ, δορυκλυτος, λαοφωρηξ, καρτεροθυμος, χαλκεοθωρηξ.

Αιας. Τελαμωνιος

Αιας δὲ πρῶτος Τελαμωνιος ἐρκος Αχαιῶν. Il. ζ. 5.

EPITH. Τελαμωνιαδης. αντιθεος. αμαρτοεπης, βοὴν-αγαθὸς, αρητος, Αιακιδης, αμυμων, αυτοσφαγὴς, βιγαιος. βαρὺς. δεινὸς, δυστρατελης. δυσωνυμος. διογενὴς. δαΐφρων. μενεδηϊος, αταρβὴκτος, πελωριος. θρασὺς. θυριος, καρτερὸς, καρτεροθυμος, λαοσσοος, κλεινὸς, κυδαλιμος. ομβριμος. ομβριμοθυμος, μεγας. μεγαλητωρ. σακεσφόρος. φερασπις. τρικορυθος, φαιδιμος, ευρυσακης. ὑπερθυμος, ἱππιοχαρὴς, αμοκρατὴς.

PHR. Ο μεγας βαρυμαχος ἰφθιμος —εν δαΐαις ατρεστος μαχαις —σωστὴρ Ἑλλῆσι αυτὸς εσ φυγαν τραπεις.—πυργος εσθλος εὐσθενὴς Τελαμωνος.

Αιγαιων.

Ον Βριάρεων καλεουσι θεοὶ, ανδρες δέ τε παντες Αιγαίωνα. Il. α. 403.

Αιγανια.

—Καμπυλα τοξα, και. αιγανίας δολιχαυλους. Od. ι. 156.

SYN. Αξυλη. ακοντισμα. ακοντιον. ακμη.—βελος. βολὶς. δορυ. ἠμι. ξυσὸν, παλτὸν, οϊστὸς, τραπηξ.—αιχμη

EPITH. Δολιχηρης, θοὰ. κωπεις. νεοδμητὴς, ταναὸς.

Αιγα,

—Τὸν δ' Αιγεα κυνεὴν κεφαλῆ εχε. Od. ω. 230.

Αιγε.

—Αιγεα ασκὸν εχὼν μελανος οινοιο. Od. ι. 156.

Αιγειρ.

—Χαμαὶ πεσεν αιγειρος ὑψ. Il. δ. 482.

EPITH Λειὴ, μανοδρυὰ, μακρὴ, ὑδατοτροφὴς, ταναὴ, τανυφλοιζ

PHR. Ηρακλειης ἱερὸν ερνος —Αιγειρος φυλλοισιν απειρισιοις κομοωσα, Τῇ θαμὰ δ' ἠ λακερυζαι επευλιζοντο χορῶναι. Ap. 3. 927.

Αιγιαλεια.

—Αιγιαλεια περιφρων Αδραστεια. Il. β. 412.

Αιγιαλὸς.

Ως δ' ὁτ' ἐν αιγιαλῷ πολυπχεῖ κῦμα θαλασσης. Il. δ. 422.

SYN Θὶς. ακτὴ. ακρα. πὶων. κρημνὸς.

EPITH. Ευρὺς, κοῖλος. ατρυγετος, ερημαῖος, πολιὸς, δυσπεμφελος, πολυηχης ημαθοεις. δολιχὸς, αγχιαλος, αμετρητος, ψυχρὸς, ευορμος.

Αιγιοτ.

—Ουτε τι λειμων-αιγιοτ. Od. δ. 605.

SYN Αιγιοτης —αιπόλ.

Αιγιζω, αιγιζομαι.

—Λιγιζαις νευρήσας. Aesc. Fr.

SYN. Διασταω, διασπαραττω—αιλλομαι —αιπολεω.

Αιγιλι

Ἠὲ κατ' αιγιλιπ πετρης δυσερὲς χεει ὕδωρ. Il ε. 15.

SYN. Αιφηρὸς, ὑψηλὸ. προβλὴς, περιμηκης.

Αιγινα

—Κυρη κλυτε Ασωποιο. Orph.

Αιγινα

Νῆσός τ' Αιγινα—Hom. Ap. 31.

EPITH. Δικαιοπολις, Δωρὶς, ευκτιτὸς, σιλομολπ, μητροπολις.

Αιγινοεις.

—Αιγινοεντα δ' ἐδραμεν κρια μακρα Hom. 18. 12.

Αιγι

—Ἡδ' Αιγιον αμφενεμοντο. Il 6 574.

Αγίς.

Αιγὶς' εχυσ' ερίτιμον, αγηρων, αθανατην τε. Il. c. 447.

EPITH. Αμφιδασεια. αρηρεπης, αρρηκτος, βλοσυρωπις, δεινὴ. θυρις, θυσσανοεσσα. δασυμαλλος, μαρμαρεα, σμερδαλεα. ερεμνὴ, φθισιμβροτ, παμφαινουσα, χρυσεια.

PHR. Λυσιτατον στυγος ολυμπε.—Προαγγελος νικης. Γοργειῳ κομοωσα εχιδνησιν καρηνῳ. Nonn D.

Αιγιοχ.

—Αιγιοχοιο Διὸς τεκος—Il α 202.

Αιγιδ

—Επει εκταμε πατριφονῆα

Αιγιδον δολομητιν, ὃς οἱ πατέρα κλυτὸν εκτα Od α 300.

EPITH. Θυεσταδης. ανακτις. αμυμων, κοινολεχὴς.

Αιγλη

Αιγλη παμφαινουσα δι' αιθέρ κρανὸν ἱκει. Il c. 45.

SYN Αυγὴ αιγλαια. αυγασμα. αυγασμὸς, αμαρυγη. αμαρυγμα. επαυγασμα. λαμψις, λαμπηδὼν. λαμπροτης. μαρμαρυγὴ, σελας, στιλβη. στιλβηδων, στιλβωσις. στιλπνοτης, τηλαυγησις

EPITH. Αμβροτος. ανεφαλος. αιθοψ. δεινὴ, γαμψοχ. διιπετὴς, εὐθ. ηελιωτις. θηλα, ευδοσυχος. εὐτροπος, αρταυγὴς. σακεσπὴ στερροχρο. παμφαὴς. πολυπαμων. παυδερκὴς. τηλεσκοπ. φαεσιμβροτ. λευκὴ. στιλπνεια, φαεθοντιὰς, μαρμαρεα, τριλαμπὴς, λαμπουσα, κρανο-

ραιτεδακτ, φωσφορ, χαροπὶ, μαλακὴ.—ασατ. αργυφ, αντωπὶ. αντιφ.— αιξιτυπ, παλιναγρειτ, παλιπδρομ, αυτοσυτ. ἑτεροσυτ, θεσσυτ. μιστησις. επιδρομὶ, ὁμοφεγὶς. πολυδαιδαλ. πολυδιψιος. ἐπεξελ, κελαινεφὴς. νυφεγὴς. εγχλοος, φοινὶ, σιλαχροφ, θαλαμηπολ, παιυπερτατ, Φαιθοντίς. Nonn. D.——ηελιε,—σιληνης.—χαλκε αιγλη.

Αιγλιης.

—Απ' αιγλιητος Ολυμπ. Il. α. 532.

SYN. Αγλαὶς, λαμπρὸς.

Αιγοκηρὶς.

Αυτῷ κυαιεω υποκειμενος Αιγοκηρῖϊ. Arat.

SYN. Αιγοκερὰς.

EPITH. Ηιρσιε, αθαλατης, ιχθυοειε, νοτιος, χαλαζηεις.

Αιγυπιος.

—Ερταλμενος, αιγυπιος ὡς. Il. ν. 531.

SYN. Γὺψ

EPITH. Αγκυλοχειλης, γαμψωνυξ.

Αιγυπτιαζω.

Ουκ ετὸς παλαι αιγυπτιαζετε. Arist. 3. 929.

SYN. Πανουργεω. κακοτροπευομαι.

Αιγυπτιοι.

—Και Αιγυπτιηνε εταλαθὰς. Od. δ. 83.

EPITH. Δεινοὶ.

PHR. Αριστρεπεων γενος ανδρῶν.

Οι πρῶτοι βιοτοιο συνεστησαντο κελευθοις.

Αιγυπτος.

Πεμπταῖοι δ' Αιγυπτον εὐρρειτην ικομεσθα. Od. ξ. 257.

EPITH. Βαρεῖα. πειρὶ. ἱερὴ. ευδοτος, ευσπορος, εὐρρεῖτις. ευλειμων. εριβοιὴς. λιταρὴ. μεγαλη. πολυλιῖος πολυπυρος. πυροφορος. κακοφορον. σκοτοεσσα. χθαμαλὸς.

PHR. Λελ σταχυεσσι βρυουσα.

Αιδεομαι.

Αιδεῖὰς δ' ἱερῆα—Il. α. 23.

Αιδομαι.

Τὼ μεν ταρβησαντε και αιδομενω βασιλῆα. Il. α. 33.

SYN. Ἅζω. ἀζομαι, αγαζομαι. ἀγιζω, αποβλεπω, γειρειρω. ευλαβεομαι. ευδαω, καταιδεομαι. θεραπευω. πρεσβευω, σεβαζω, σεβιζω.—φοβεομαι.—αισχυνομαι.—αρεσκομαι, οπιζομαι. σεμνῶ.

PHR. Σεβαστικῶς διακειμαι προς τινα.—σεπτῶς εχω.—δια τιμῆς, εν τιμῇ, δι αιδῆς, αγω.

Αἰδηλος

Ἠὺτε πῦρ αἰδηλον επιφλεγει ασπετον ὑλην. Il. ε. 455.

SYN. Δηλος, ἀφανὴς, ἀδηλητος, αδοκητος.—ολεθριος.

Αιδης.

—Αϊδης τοι αμειλιχος, ηδ' αδαμαστος. Il ε. 158.

Αϊς.

Τὸν δὸς αποβλιμενον δυναι δομον Αϊδος εισω. Il. γ 322.

Αιδοσυνὴ.

Μεχρις επ' Αϊδοσυνης ὑπερβυμιοιο βερεθρων. Cal.

Αιδωνευς.

—Αναξ ενερων Αϊδωνευς. Il. υ. 61.

SYN. Πλουτευς. Πλουτων.

EPITH. Αμειλικτος, απριτος, μιλαγχαιτης, κρατερὸς, ισοθιμος. αλκιμος. δυσπειθὴς. κλυτοπωλος. νεκροδεγμων, φονιος. ὑπερθυμος. παρδαμακτηρ. νηλὴς. πικρὸς. ψυχοστόρος.

PHR. Ὁ παντων αρπακτης

Αϊδης.

Ευτέ μιν τις αϊδαο πυλαρταο προυπεμψεν. Il. θ. 367.

SYN. Αΐδης, ερεβος, ζοφος.

EPITH. Ανδοστητος. αχλυοεις, δακρυοεις, πολυδακρυτος, πολυκλαυτος. ενιυχος, νεροεις, μελας, γλυκυς, λυσιμελὴς. ιριμυὸς, παγζοφος, ζοφερὸς. λυγρὸς, στυγιρὸς, κρυερὸς.

PHR. Μελανυειχης δομος Περσεφονης.—ευρωεις, δομος Αιδα —Αϊδωνηος βερεθρον.—Κοινὸς πασι λιμήν.— αρρηκτόι τ' Αιδαο πυλαι, ἠδ δῆμος ονειρων.— δομον κρυερῆ Αιδαο— αμφολοῆσι πυλῃσι πολυκλαυτε αϊδαο.

Αϊδιος.

Ἑδρην αϊδιον ελαχες. Hom. 28. 3.

SYN. Ατελεστος. ατελευτητος, αχρονος, αιωνιος. αμηρυτος. ανεκλειπτος. απαραβατος.

Αϊδνος.

Ουρεος εν βησσησιν αϊδνῆς—Hes. θ. 860.

SYN. Αειδὴς, σκοτιος, σκοτεινὸς, δνοφερὸς.

Αιδοῖος.

Αιδοῖος τέ μοι εσσι, φιλε ἑκυρὲ, δεινός τε. Il. γ. 172

SYN. Αιδοιίες. αιδεσιμος. αιδεστος, αζητος, ευλαβητέος. αποβλητος. ενδυξος. ευσεπτος. θεσεπτος. σεπτιος. σεπτὸς. σεμνὸς, σεβαστος.—αιδοφρων. αιδημων. αισχυντηλὸς. αισχυντηρὸς.

Αϊδρειη.

Ουδε τ' αϊδρειη—Il. ν. 128.

Αιδρια

Οστις αϊδριη πελασση—Od. μ. 41.

SYN. Απειρια, αμαθια, αγνωσια, αδαημοσυνη.

Αϊδρις.

—Αϊδρει φωτὶ εοικώς. Il. γ. 219.

SYN. Απειρος, αγνωμων, αδαημων, αμαθὴς.

Αιδοφρων.
Οστις αιδοφρων - προς σ' ἥν μαλιστα. Eur. Alc. 669.
SYN. Αιδεῖος, αιδημων, ευλαβής.

Αιδως.
—Νοος δ' απολωλε χ' αιδως. Il. ο. 129.
SYN. Αἶδος, αιδεσις, αισχυνη, αισχυντια, αισχυντηλια, ευτρεπη, ευλαβεια, σεμνοτης, δειματια, παρθενια, ἀγτευμα. σεβας.
EPITH. Ἀπρηκτος, αφιλης, ποτνια, γαμηλιος, μειλιχιη, παρθενικη, φιλοπαρθενος, ερατη, επιδημιος, τελεσιγονος, τιμιος, υπειροχος, σεφη, σαοφρων.
PHR. Ἀλλα οἱ αιδως Ομμασι κυανεοισιν εφιζανε, χ' δι' υπερθεν καλας αμφιεσθην παρειας. Cal.—— Σαῖς γαρ οπωπαῖς Αγλαιης πνεισα σοφη πεφιλειδεται αιδως.

Αιετος, αετος.
Αιετος ὑψιπετης επ' αριστερα λαον ειργων. Il. μ. 201.
EPITH. Αιθων, αλκηεις, γαμψωνυξ, αγκυλοχειλης, δαφοινος, αἰοσιποτητες, ὑψιπετηεις, ὑψικελευθος, ωκυπετης, πληκτροπατωρ, ταρφυπτερος, οξυς, ωκυς, ευπτερος, ευποιητος, μελας, θηρητηρ, μορφνος, λιγυς, πλητνος, πλεκεις, περοφοιτης, περοδινης, γαμοκλοπος, ωμηστης.
PHR. Διος αισιος ορνις. Τελειοτατος πετεηνων. Ορνις ερωτων. Διος πλητνος χυων. Αρχος οιωνων. Κρονιδαο διακτορος. Οιωνος μεγ' υπειροχος αγγελιωτης, τω ζηνος τερασιν.— Οιωνων μαντις ενορανιος. Οξυ λαων, οξεα κεκληγως.

Αιζηιος,
Ως δ' οταν οξυν εχων πελεκυν αιζηιος ανηρ. Il. ρ. 520.

Αιζηος.
Ον τ' αιζηος αφηκεν ανηρ, πειρωμενος ἰξης. Il. ψ. 432.
Σευωνται ταχιαι τε κυνες, θαλεροι τ αιζηι. Il. γ. 26.
SYN. Νεος, νεηνιτχος, νεανιας, ακμηζος, κουρος, νεηθης.
EPITH. Ἀρτιθοος, ανθερεξ, ευανθεμος, ανθεμωδης, ευθενης, διστρεφης, ακμαζων, τερενοχρως, φιλοταρθενος.

Αιπυς.
Αυτοκασιγνητη ολοοφρονος Αιπυαο. Od. κ. 137.
EPITH. Ολοος, απτυης, μεγαλοφρων, βαρυφρων, πολυφθορος, υπερφιαλος, υπερθυμος.
PHR. Κολχων χρειων, σημαντωρ. ὑος φαεσιμβροτα ηελιοιο.

Αιπτω.
Η, και απ' ακμοθετοιο πελωρ αιπτον ανεστη. Il. σ. 410.

SYN. Αιθων.—ανεμωδης.

Αιθαλιων.
Τοι δε ποτι σκιεραις εροδαμνοισιν αιθαλιωσι Τεττιγες λαλαγιοντες ειχον πονον. Theoc. 7. 138.

Αιθαλοεις.
Αμφοτερησι δε χερσιν ἑλων κτιν αιθαλοεσσαν. Il. σ. 23.
SYN. Αιθων, αιθαλωδης.—αγλαος.

Αιθαλοω.
Κατα δ' αιθαλε κηλῖδ' εικτροτατα κιχωσαι. Eur. Hec. 911.
SYN. Αιθαλη, λιγνυς.

Αιθαλοων.
Τας Μολοτοιὺς αιθαλωσασαι γνιας. Lyc. 1340.
SYN. Απαιθολοω, αιθολω, αιθω, ανιαιθω, ανιαιθυσσω, φλεγω, φλεγιθω, αναφλεγω, καταφλεγω, εμπρηθω, καταπρηθω, καιω, αποκαιω, διακαιω, εκκαιω, επικαιω, δαιω, πυροω, πυρπολεω, πυρακτεω.

Αιθαλωτος.
—Αιθαλωτον ες πετρην μολων. Lyc. 338.
SYN. Αιθαλωδης. κεκαυσμενος.

Αιθηρ.
Αιθερες εκ δινης ὁτε τε ζεις λαιλαπα τευχει. Il. π. 365.
—Ουρανοθεν δ' αρ' υπερραγη ασπετος αιθηρ. Il. δ. 554.
SYN. Αηρ—αιθρια—πυρ. Aristoph.
EPITH. Ατρυγετος, ατερμων, αστερωπες, αστροχιτων, ατλητος, αιστωδης, απειριτος, ασπετος, αφθιτος, ακαματος, αβατος, ανεμβατος, αιολος, αγλαος, αιγλητις, αιγλητις, ανεφελος, ευδετος, ευδιος, ἡσυχος, λαμπρος, τηλεφανης, φαιδιμος, φαεινος, υψιφανης, ηλιβατος, ιερεμνος, ελευθερος, ἑπταζωνος, επταπορος, ποικιλος, ποικιλογνωτος, χαλκεος, μακρος, ταυεικηλος, ὑγρος, ερεμνη, δερυτινακτος, θαλερομματος, πυρωδης.
PHR. Διος αικηστις, δωματιον.—Ὀχθον' εξυκλιμενος. μεγαλωνυμος πατηρ, σεμνοτατος παντων βιοθρεμμων.—Σοφος αρμονιας πατηρ.
Ω Διος υψιμελαθρον εχων κρατος αιεν ατειρες,
Αστρων πελιξ τε σεληναιης τε μερισμα,
Παγδαματωρ, περιτερπε, πατην ζωησιν εναυσμα,
Υψιφατης Αιθηρ, κοσμε στοιχειων αριστον'
Αγλαον ω βλαστημα, σελασσφορον, ἀστεροεσσης,
Κικλησκων λιτομαι σε, κεκραμενον ευδιον ειναι. Orph. Hymn.

Αιθριος.
Ου γαρ ὑγ' αιθριοιο φυην εχον ειναλιοιο. Apoll. 2. 1258.
SYN. Αιθριωδης.—ἀεροπορος.—ἀεριος.

Αιθεροδρομος.
—Εισ' αλα πετεινῶν αιθεροδρομων. Arist. A. 1393.
Αιθιοπια.
Λαῶν, οι ναιεσι μελαμβροτον Αιθιοπιαν. Cal.
Αιθιοπες.
Αλλ' ὁ μεν Αιθιοπας μετεκιαθε τηλοθ' ἐοντας.
Αιθιοπας, τυι δ' ιχθα δεδαιαται, ισχατοι ανδρῶν,
Οι μὲν δυσομενω ὑπερτιονες, οι δ' ανιοντος. Od. α. 23.
EPITH. Αμυμονες, θεοδῖες, εγχεσιμβροι, ἐσπεριοι, πυριατοι, κελαινοι, μελανες, μελανοχροες, μελανοχροες, κυανεοι.
PHR. Ηπειριοι πανυστατοι.
Αιθιοψ.
—Αυστε παῖδ' Αιθιοπα. Pind. Ol. 2.
Αἰθων.
—Τον δ' αμφί τε δηΐον αἴθος
Βαλλεν ατε στεροπή. Ap. 3. 1303.
SYN. Πῦρ, φλόξ. πτῖγος.—καῦμα.
Αιθοψ.
—Επὶ δ' αιθοπα οῖνον = λεῖβε. Il. α. 462.
SYN. Κυανεος, μελας, αιθος. κελαινοφαὴς, φαιὸς. ορφναῖος. πυῤῥὸς, θερμὸς, αιθων. λαμπρὸς.
Αιθυσσω.
Εκ δ' ελασε προθυροιο, χὴ αιθυσσης εριδουπα. Od. ο. 146.
SYN. Στοα, περιστωον, παριστὰς, βαρις.
EPITH. Δαιδαλεη, ξεστή.
Αιθρη.
—Πιτθῆος θυγατηρ. Il. γ. 144.
Αιθρη.
—Ηελιοιο πολις καλλικτιτος Αιθρη. Nonn.
Αιθρη.
—Ουδε ποτ' αιθρη Κεινε εχει κορυφὴν. Od. μ. 75.
Αιθρια.
—Αιθριην δ' αυθις εθηκεν ιδεῖν. Solon.
SYN. Διαιθρια. ευδια, νηνεμια, γαληνη.
EPITH. Αηκτελος, νηνεμος.
Αιθρηγενετης.
Και Βορεης αιθρηγενετης. Od. ε. 296.
Αιθρηγενις.
—Αιθρηγενέος Βορεαο. Il. ο. 171.
Αιθριοκοιτεω.
Ἀλλὰ δε τῶ θερεος παρ' ὑδωρ ῥεον αιθριοκοιτῶν. Theoc. 8. 78.
Αιθριος.
Ηλθ' ανεμος Ζεφυρος μεγας αιθριος εκ Διὸς αισης. Hom. A. 433.
SYN. Ευδιος, ευδιεινὸς. διαιθριος, ευηλιος, πρωινὸς, πανηλιος, ψυχρὸς, γαληνὸς.

Αιθρος.
Αιθρῳ και καματῳ δεδμημενον—Od. ξ. 318.
SYN. Στιβὴ, παγος, παχνη, δροσοπαχνη.
Αιθυια.
Αιθυη δ' εικυια ποτὶ ανεδυσατο λιμενος. Od. ε. 337.
SYN. Κεπφος. λαρος.
EPITH. Πτωκας.
Αιθυσσω.
Και φλογες αιθυσσωσι μαραινομενοι λυχνοις. Arat.
SYN. Αιθω.—αυγαζω—αὐω, παραθαλπω, παραθερμαινω, θερω, στατευω.
Αιθω,
—Εγὼ δ' επὶ Δειλιδι δαφναν· Αιθω. Theoc. 2. 24.
SYN. Αιθαλοω.—δαιομαι, εμπυριζομαι, πυρῶμαι, πυριασω, πρηθομαι, σιλαγιζω, σμυχομαι, φλεγομαι. φλεγμαινω.
Αιθομαι.
Δενδρ' αποπνειουσα πυρὸς μενος αιθομενοιο. Il. ζ. 182.
Αιθων.
Ἱπποι, αιθωνες, μεγαλοι. Il. ε. 839.
—Και αγριον εμβαλε λιμὸν,
Αιθωνα, κρατερὸν. Call. 6. 67.
SYN. Αιθοψ. αιθαλοεις. εμπυρος, διαπυρος, πειρικαὴς, περιφλεγὴς, ψολοεις, φλογιστὸς.—δεινὸς.—αρειος.
Αικαλλω.
Τα μὲν λογι' αικαλλει με. Arist. Eq. 211.
SYN. Υπαικαλλω. σαινω, μειλισσομαι, κολακευω. ὑπερκολακευω, θωπευω, θωπῶ. χοριζομαι, τηθευω, μωκιζω.
Αἰκὴ.
Τεξων αἰκὰς αμφις μενον—Il. ο. 709.
SYN. Αἶξ. αιθυγμα, βια, εξαλμα, επιλασις, επιλευσις, επιφορὰ, εφοδος, οἶμα, οιμημα, ὁρμὴ, ὁρμημα.
Αικει.
—Αικι πιθηται. Il. α. 208.
Αικέν πως εθελησιν επι Τρωεσσιν αρῆξαι. Il. α. 408.
SYN. Ει, αν, ανπερ, εαν, εανπερ, ειπερ, ην.
Αικια.
Της αικιας οἱ τυπτοντες ποθεν εκτισουσιν; Arist. Eccl. 659.
SYN. Αικισμα, αικισμὸς, πληγη, ὕβρις, αικεια.
Αικιζω,
Αλλά μ' ἀ Διὸς – Ολεθριον αικιζει. Soph. Aj. 402.
Αικιζομαι.
Και νῦν κατ' οικους συνδετος αικιζεται. Ib 65.
SYN. Τυπτω, δερω, παιω, καταπαιω, αλοαω, ῥαβδιζω,

βαβδίζω, μαστίζω, μαστίγοω, μαστιξὶ ξαίνω, θεινω, ἰμάσσω.

Αἰκισμα.
—Ουλομὶν αἰκισματα. Eur. Ph. 1554.
SYN. Αικια.—πλῆγμα, πληγή.

Αἴκως.
—Σε μεν κυνες ἠδ' οἰωνοὶ
Ελκησυσ' αἴκως. Il. χ. 336.

Αιλινθ.
Ουδε Θετις Αχιλῆα κινυρεται αιλινα μητηρ. Call. 2. 20.
SYN. Αιακτὸς, επικλαυτος.—αθλιος.

Αιλυρθ.
—Ηδ' αιλυρης κακοεργος. Opp.
Ανδρεβορων ὁμοτεχνε κυνῶν, αιλυρε. Epigr.
SYN. Αργιλυρος, γαλεος, γαλη.—αιολυρος. (*Daves Mis.* p. 261.)
EPITH. Οικογενὴς.

Αἷμα.
—Αυτίκα δ' ἦλθεν ανὰ στομα φοινιον αἷμα. Od. σ. 96.
SYN. Βρότος, ἰχὼρ, λυθρον.
EPITH. Αμβροτον, αγαυὸν, αρχεγονον, αθῆον, ασταγὶς, ατρεκὶς, αχραιφνὶς, αρειμανὲς, αγαθὸν, αναρσιον, βασιλῆιον, βλοσυρὸν, δισπρεφὶς, δἰιπετὲς, ευγενὲς, ευκλεὲς, εμφυλιον, κελαινὸν, κελαινεφὶς, μελαν, μελαινεφὶς, μιλαμπαγὶς, πορφυρεον, κοτυλημενον, ἱερὸν, κεβάλον, θερμὸν, λιαρὸν, παχὺ, λευγαλὶον, λιποθυμὶς, νοθον, πεδοτρεφὶς, μεμηνὸς, ρηχυτον, ξανθὸν, ολοὸν, χλωρὸν, χυαρεον.
PHR. Φοινια δρόσος. Θυελλη Αρεος. ξενος ομβρος Ενυαλιε νεμεται. νασμὸς μιλαναυγὴς.—κονιοσαφὴς, κροκοσαφὴς σταγὼν.—Ορθιος αἱμαλεης ανεκηκιεν αυχὶς ειρσης. Nonn. D.

Αἱματίζω,
Πτωμασιν αἱματίσαι πεδον, Aesch. Supp. 669.

Αἱματεω.
Σφαζ, αἱματι θεᾶς βωμὸν. Eur. Andr. 259.
SYN. Εξαιματίω, καθαιμασσω, καθαιμαζω, λυθρω, φοινισσω.

Αἱματηφόρος.
—Αἱματηφορες μορας. Aesch. S. T. 425.

Αἱματολοιχος.
Εκ τε γαρ Ερως αιματολοιχὸς
Νεαρὰ τρεφεται. Aesch. Ag. 1489.

Αἱματοπωτης.
Γαμφηλῆσι δρακοντα κοαλεμον, αἱματοπωτην. Aristl. Eq. 198.

Αἱματορρόος.
Λεοντες αντρον αιματορροον. Aesch. Eum. 193.

Αἱματορρυτθ.
Ραινειν αιματορρυτοις
Θανασαν. Eur. Iph. A. 1515.

Αἱματοσταγὴς.
Αχειροντιὸς τε σκοπελος αιματοσταγὴς. Arist. K. 474.

Αἱματωπος.
Τὰς αιματωπὰς κ' δρακοντωδεις κορας. Eur. Or. 256.
SYN. Αἱμωπὸς, αἱμοχαρὴς, φιλαιμων, φιλαιματος, φονικὸς.

Αιμθ.
Ημενος ὑψηλῆς κορυφῆς επὶ Θρηϊκος Λιμκ. Call. 4. 63.
EPITH. Δυσχειμων, χιονωδὴς, μακρὸς.

Αιμοχαρὴς.
Αι γενος αἱμοχαρὲς, δολιον, κακὸν. Syb. l. 2.

Αιμυλιθ.
—Μαλακοῖσι κ' αιμυλιοισι λογοισι. Od. α. 56.

Αιμύλθ.
Ου γαρ τ' Οδυσσεύς εστιν αιμύλος μορος. Eur. Fr.
SYN. Μειλικος, μειλιχτηριος, πιτυς, επαγωγὸς, προσαγωγὸς, προσηνὴς, θελκτηριος, αρεσκος, εραστὸς. δελεαστικὸς, αστεῖος, χαριεις, ευχαρις, μαλακὸς, λαμυρὸς, ευτραπελος, στωμύλος, κομψὸς, κομψοπρεπὴς, καλλιεπὴς.

Αιμυλομητης.
—Πολυτροπον, αιμυλομητην. Hom. Merc 13.

Αἰμων.
—Σκαμανδριον, αἰμονα θηρὸς. Il. ε. 49.
SYN. Γναριμος, επιστημων, ειδημων.—αἰμαλέος.

Αιμων.
Αιμονά τε κρειοντα—Il. δ. 296.

Αιμονιδης.
Μαιων Αιμονιδης—Il. δ. 394.

Αιπεια,

Αιγηα, Τρωων βαλησρε χαλκοχιτωνων. Il. γ. 463.
EPITH. Λαγχισιαδης, αμυμων, δαϊφρων, μεγαθυμος, μιγαλητωρ, κρατισφοων, θρασυφρων, ιδς, ερικυδης.
PHR. Παις Λαγχισε.—κρατερος παις Αγχισαο. παις εθλος αμυμονος Λαγχισαο. παις Κυπριδος. Τρωϊαδος βλαστημα σακεσπαλον. μιστωρ φοβου. Σοη Σοις. ποδας ταχυς. Τρωων αγος. κεκορυθμενος αιθοπι χαλκω. Θεος πολεμιστης. Φιλος αθανατοισι θεοϊσι

Αιτεια.
Ηρης αιτεσιησι μετατροπος—Apoll. 3. 817.
SYN. Αιτεσις, βαλη, σπυδη, δοκιμασια.

Αιτεω.
Τυδειδη, μητ' αρ με μαλ' αιτεε, μητε τι νοησα. Il. κ. 249.
Ω δειδοι αϊνον αιτεσας τι φως ποτε; Soph. Ph. 1420.

Αιτιζομαι.
—Περι δη σε βροτων αιτιζομ' απαντων. Il. υ. 374.
SYN. Λιτομαι, επαινεω, καταινεω, κλεω, κλητιζω, επικλεω, ευηγορεω, ευξημεω, επευφημεω, ευλογεω, προσειρω, εγκωμιαζω, παιηγυριζω, αγαμαι, ϋμνεω, καταχροτεω, παιανιζω, παιωνιζω, αριθμολογεω.— δοκιμαζω.— επαγγελλομαι.—αναινεω.

Αιτιγμα,
Οστις σοφης αιτιγμα παρθενε μαθοι. Eur. Ph. 48.

Αιτιγμος.
Ομως γε μεν τοι σοι δι αιτιγμων ερω. Arist. P. 61.

Αιτισσομαι.
Τι ποτε λεγειτην ι ξενη προς τον θεον
Κρυπτοϊσιν αιθλοισορευ' αιτισσεται. Eur. I. 430.

Αϊτω.
Ω γερον, αϊτος μεν τοι αμωμων ον καταλιξας. Od. ξ. 508.
SYN. Αιτη, αιτεσις, επαινος, εγκωμιον, ευφημια, ευλογια, αριθμολογησις.— συμφωνησις.— κοσμος
EPITH Αμυμων, αγακλειης, αφθιτος, αγηρως, αειδιμος, μελιος, πολυκλειης, επιπρεπων, λυροκτυπος, ευκελαδος, λιγυρος, χαριης.
PHR. Ηδιστον ακουσμα.

Αιτης.
—Οτε μεν μορος αιτης ικανοι. Il. σ. 465:
SYN. Βαρυς, δεινος, φοβερος, επαινος. βριθυς, χαλεπος.—βιαιος, σφοδρος.—αθλιος.

Αιταρετης.
Μη εμε γων ετος γε λαβοι χολος, ον σ' ο φυλασσεις
Αιταρετη. Il. π. 31.

Λινοβαχχευτης.

Προς της Λαχαινης αιτοβαχχευτα. Lyc. 792.

Αιτοδιης.
—Τον αιτοδιην Αγαθωνα. Anacr. 168. 1.

Αιτογαμιης.
Παρις αιτογαμος—Eur. Hel. 1130.

Αιτογενειης.
Θηριον αιτογενειον—Call. 4. 92.

Αιτοθρυπτης.
—Και ες μεσον, αιτοθρυπτε,
Θες παλιν. Theoc. 15. 27.

Αιτολαμπης.
Αιτολαμπες σιδος. Aesch. Ag. 397.

Αιτολεκτρης.
Κευθμωνος αιτολεκτρου συδανεα μυζην. Lyc. 1354.

Αιτολιτης.
Και Κρονον αιτολιτην—Orph.

Αιτολιων.
Θηρων, αιτολιοντα—Theoc. 25. 168.

Αιτομος.
—Ο μ' ετρεφε τυτθον εοντα
Δυσμορον αιτομορον. Il. κ. 481.

Αιτοπαθης
Αιτοπαθη Λεανδρε—Musæ 86.

Αιτοπετης.
Αιτοπετεος Μηδεια—Orph.

Αιτυμαι.
Αλλα με Οδυσσηος ποδες αιτυται οιχομενοιο. Od. ξ. 144.
SYN. Αιρεω, απαιτυμαι, λαμβανω, δεχομαι.

Αιξ.
Αιολον ωκειας ανεμων αϊκας ερυξεν. Apoll. 4. 820.
SYN. Αϊκη.

Αιξ.
Ευρων η ελαφον κεραον, η αγριον αϊγα. Il. γ. 24:
SYN. Τραγος, αιγιδιον, αιγαγρος, αιγαγριος, χιμαρος.
EPITH. Αγροτερη, δασυθριξ, δασιθριξ, τραχυθριξ, διδυματοκερως, ευδηλος, ιξαλος, ευτρεφης, ζατρεφης, μυκας, πιων, ισανδας, ορεστερος, ορεσσινομος, λευκη, κεραη, κερηχις, μιτυλη, πολυγαλακτος.
PHR. Διος τροφος: Αμαλθειη.—αγρια δορκας.

Αιολιη.
Ικετο δ' Αιολιην ανεμων οθι λαβρος αητων
Αυτρα τελει στυγερησιν αρηραμεν αμφι πετρησι. Cal.
Αιολιην δ' ες νησον αφικομεθ' ενθα δ' εναιεν
Αιολος— Il. κ. 1.

Αιολλω.
—Ενθα κ' ενθα Αιολλει. Od. υ. 27.
SYN. Αιολλομαι, αιολιω, αιολιζω, αλλοιοω, δαιδαλοω, δαιδαλλω, ποικιλλω, διαποικιλλω, εμποικιλλω, παραλατζω.

Αιολος.

Αιολόθρ.
Αιολος Ιπποταδης φιλος αθανατοισι θεοισι. Od. κ. 2.
EPITH. Αθελγὴς. φιλοξεινος, θρασὺς, μεγαλητωρ, δεινὸς.
PHR. Ταμιης ανεμων. Οστ' ανεμοις αιθρηγενεσσιν ανασσει. Ος θητα μετ' ανδρασιν ελλαχε δωρα. Κειραιην ανεμων κλονεοντων ισταμενοντε.
Αιόλθρ.
—Αραβησε δε τευχε' επ' αυτω· αιολα. Il. ε. 295
Οι δ' ὡς τε σφηκες μεσον αιόλοι—Il. μ. 167.
—Ποδας αιόλος ἱππος. Il. τ. 404.
SYN. Αλλοιος, βαλιὸς, δαιδαλέος, ποικίλος, διαποικιλος, παμποικιλος, παναιολος, παντοῖος, στικτος, καταστικτος.—θοος, ταχύς.
Αιολοβροντης.
Ἰη αιολοβροντα Διὸς αισα. Pind. Ol. 9.
Αιολοθωρηξ.
—Τὸ δ' Λητιος αιολοθωρηξ. Il. δ. 489.
Αιολομητης,
—Περσαισι βαρὺς θεὸς αιολομητας. Theoc. 17. 19.
Αιολομητις.
Αιδρα γαρ αιολομητις Εφως βελεεσσι δαμαζει. Muſæ 198.
Αιολομητης.
—Και Ολεσσιον αιολομητην. Il. ε. 707.
Αιολοπωλθρ.
—Φρυγας, ανέρας αιολοπωλους. Il. γ. 185.
Αιολοστομθρ.
Χρησμὸς αναγγελλοντες αιολοστομους. Aeſ. Pr. 662.
Αιπεινθρ,
—Και αιπεινον πολιηθρον. Il. ο. 257.
Αιπεις,
Πηδασὸν αιπησσαν εχον—Il. φ. 87.
Αιπὸς,
—Στυγος ὑδατος αιπὰ ῥεεθρα. Il. θ. 369.
—Διαφθερσει πολιν αιπην. Il. ν. 625.
Αιπὺς,
—Δίη τ' αιπὺ πολιηθρον. Il. β. 538.
Αιπυτιθρ.
Αιπυτιον παρα τυμβον—Il. β. 604.
SYN. Ὑψηλὸς, ακρὸς, ακροπολος, ἠλιβατος, ἠλιτενὴς, μηκεδανὸς, εισοφυλλος, πτεμοεις, οφρυοεις, ὑψητὸς, ὑψιβατος, ὑψηρεφὴς, περισκεπτος.—χαλεπὸς.—μεγας.
Αιπολεω.
Αι δέ τι λῆς με χὴ αυτὸν ἐμ' αιπολεοντα διδαξαι. Theoc. 8. 85.
SYN. Αγκζω.
Αιπολιον.
Τὲς δ' ὡς αιπολια πλατὶ' αγῶν αιπολοι ανδρες Ρεῖα διακρινωσιν—Il. β. 476.
SYN. Αγορομιον.—αγὼν.

Αιπόλθρ.
—Μελανθιος αιπολος αιγῶν. Od. ρ. 247.
SYN. Αιγονὸμος, αιγονομεὺς, αἰγιβοτης, αιγικορεύς, αιγιβοσκὸς.
Αιπθρ.
Αι λιβυην ενεμοντο παραὶ Μυρτωσιον αιπος. Apoll. 2. 507.
SYN. Ὑψος, ὑψωμα.—ακρα, ακρον, κορυφὴ, κορυμβος, πρηων· εξοχὴ.—πορος.
Αἱρεσις.
Ποιων προδειξον, αἱρεσίν τ' εμοὶ δίδυ. Aeſch. Pr. 778.
SYN. Εκλογὴ, επιλογὴ, προαιρεσις, προκριμα.—σκοπος, θελημα.—αναίρησις.—αναιρεσις.
Αἱρετὸς.
Σιγη ποτ' εστιν αιρετωτερα λογυ. Sent.
SYN. Εξαιρετος, απολεκτος, εκλεκτος, εκκριτος, προκριτος, ασπασιος· αιρετέος, επαρατος. ευκταῖος, ευκτὸς, επευκτὸς, επιθυμητος.
Αἱρεω.
—Και με γλυκὺς ἱμερος αἱρεῖ. Il. γ. 446.
SYN. Αινυμαι, αρνυμαι, ἀλῶμι, λαμβανω, επιλαμβανω, απολαμβανω, δεχομαι, αιρεομαι, εξαιρεομαι, επαναιρεομαι, λαζομαι, λαζυμαι. χειω, κομιζω. κρατεω, χειρω. μαρπτω. χωρεω.—καταβαλλω.— καταπρηνω.— θελω.— νομιζω.—αιρω.
Αιρθρ.
Ἡ ταχα Ιρος αἶρος επισταστον κακὸν ἐξει. Od. σ. 72.
SYN. Ακληρος.—πενὴς, αθλιος.
Αιρω.
Αιρω σ' ἐν νωτοισι—Hom. B. 62.
SYN. Επαιρω. απροσπεναζομαι. αναιρω.—αναφερω, αιρεω.—αυξανω.—αειρω, αναιρταζω.—χειεω.—πορευομαι.—φερω.—εγχειριζομαι.—ανεισχω, αναβιβαζω.—διαιρω.
Αἶς,
Πολλας δ' ιφθιμυς ψυχας αἴδι προϊαψεν. Il. α. 3.
Ει κεῖνόν γε ιδοιμι κατελθοντ' αἶδος εισω. Il. ζ. 284.
SYN. Αιδης, αἴδης.
Αἶσα.
—Επεί νύ τοι αἶσα μινυνθαδιὸν περ ὀντι μαλα δην. Il. α. 416.
—Τῶν σε κακὴ αισα τεκον εν μεγαροισι. ib. 418.
—Ἔτι γαρ καὶ ελπίδος αἶσα. Od. π. 101.
SYN. Μοῖρα, μορος. αναγκη. εἱμαρμενη, πεπρωμενη. τυχη. κὴρ.—δικη.—μανια.
EPITH. Κακὴ, αργαλεη, λυγρὴ, αναγκαιη, αταθαλος, αμειλιχος, λοιγιος, πολυστονος, πολυτροπος,

λυτροτος, κρατερὴ, παμφάγος, θανατηφόρος, φασγανοεργὸς.

PHR. Ἀνθρωπος ὁλοὴ περιπεπλεκται ασχετος αἴσα. στυγερῇ ὑπο δαιμονος αἰσῃ. τὰς δ' ἄλλας ξυμπαντας ομοίως αἶσα κιχανει.

Αισαγην.

—Και Αισαγης ορος αιπὺ. Hom. Apoll. 40.

Αισηθω.

—Πιοντες ὕδωρ μελαν Αισηθοιο. Il. ϛ. 825.

Ου και Αδαρναδας, Περκωτης τ' ευσταχυν αἶαν
Αργυρειαις Αισηπος επικλυζει προχοῆσιν. Orph.

EPITH. Βαθυῤῥοος.

Αισθανομαι.

Αἰσθανεται το βρεφος. Theoc. 15. 14.

SYN. Νοεω, διαγνοεω, εννοεω, επινοεω, καταγνοεω, συνιημι, ἐπαιω, γινωσκω, επιγινωσκω, καταγινωσκω, μανθανω, καταμανθανω, συνοραω, ἐφοραω — αναλαμβανω, απολαμβανω, εκλαμβανω. καταλαμβανω. ὑποδεχομαι, φραζομαι, καταφραζομαι.— ενθυμεομαι.— ἐφιστημι, σκοπεῦμαι.— πυνθανομαι. γνωριζω, ειδομαι.— αἴω —διαισθανομαι.

Αισθημα.

—Αισθημά τι - κἀν ταφοις γε τῶν κακῶν ἐξιγεται. Eur. Iph. A. 1243.

Αισθησις.

—Αισθησις γαρ αν
Κἀκ των θυραιων πηματων δακνει βροτὸς. Eur. El. 290.

—Κωφὴν δ' ακοῆς αισθησιν ἐχουσιν. Sapph.

SYN. Νοησις, συνεσις, εννοια.

Αισθω.

—Ο δ' ἐβραχε θυμὸν αἴσθων. Il. π. 468.

SYN. Εκπινω, αποπινω, εκλειπω, αποψυχω. —αἴω, ακεω.

Αισιμια.

Χαιρετ' εν αισιμιαις πλακτε. Aesch. Eum. 999.

SYN. Ευπορια.—το δεον, καθῆκον.—μαντεια.

Αισιμος.

Αισιμα παρειπων— Il. ζ. 62.

—Ῥεπε δ' Εκτόρος αισιμον ἡμαρ. ib. χ. 212.

SYN. Εναισιμος, επιεικὴς, ευπρεπὴς, αγαθὸς, ἐσθλὸς.— μοιραῖος, μοιριδιος, εἱμαρμένος, πεπρωμένος.

Αισιος.

—Ὀδ' ἱππόσυνον αντιβολῆσαι
Αισιον, οἷος δὴ σὺ δαμας ἠδ' ἔδμεναι ἀγητός. Il. ω. 375.

SYN. Ευσημος, ευτυχὴς, ἄξιος.—αμεμπτος.

Αίσσω.

Καπνὸν δ' οἷον ὁρωμεν απὸ χθόνος αἴσσοντα. Od. κ. 99.

—Ακεστες αντιοι αἴσσουσι θρασειαων απὸ χειρῶν. Il. λ. 552.

SYN. Αἴσσω. αἴσσομαι, ἐπαΐσσω, ασσυριω, επειγομαι, ἐφορμαω, ἐξορμαω.— σπευδομαι.— πεταμαι, πλαταομαι.— εισιμβαλλω.— φειδομαι. εἰμαω.

Αιστὸς.

—Και κε μ' αἴστον απ' αιθέρος εμβαλε ποντῳ. Il. ξ. 258.

Οι κεῖνον μεν αἴστον εποιησαν περὶ παντων. Od. α. 235.

SYN. Αδοξος. αθλιος.

Αιστοω.

Οι δ' αμ' αἴστωθησαν αολλέες, ουδὲ τις αυτῶν Ἐξεφανη. Od. κ. 259.

Ὡς εμ' αἴστωσειαν Ολυμπια δωματ' ἐχοντες. Od. υ. 79.

SYN. Διαΐστοω.— διαφθειρω, αφανιζομαι, αμαλδυνω.

Αιστωρ.

Ὅπλων γαρ ουτες και μαχης αἴστορες. Eur. And. 682.

SYN. Αγνωμων, αδαημων.

Αισυντηρ.

—Κυρω αισυντῆρι εοικὼς. Il. ω. 347.

Exp. βασιλικος.— al. αισυμνητῆρι.

SYN. Αισυντης.—αστατος.

Αισυλος.

Σχετλιος. ολοιμηγὸς, ὁς κε οὐτε' αισυλα ῥιζων. Il. ε. 403.

SYN. Αδικος. παρανομος.—αισυλοεργὸς.

Αισυμναω.

Γημας Κρεοντος παῖδ' ὁς αισυμνᾷ χθονός. Eur. M. 19.

SYN. Αρχω, ἐπαρχω, βασιλευω.

Αισυμνητης

Αισυμνῆται δὲ κριτὶ εννέα παντες ἀειραν. Od. θ. 258.

SYN. Αισυμνητηρ, αγωναρχης—βασιλεὺς. (*Vide* Clark *in* Il. ω. 347.)

Αἴσχος.

Σοι δ' αισχος λωβητε μετ' ανθρωποισι πελοιτο. Od. σ. 224.

SYN. Αἰσχισις. αισχυνη. ατιμια.— αισχρότης. αἰσχεσμα. απρεπεια, ονειδος, ονειδια, λοιδορημα, ὄνειος. ὄγος.

Αισχρὸς.

Αισχρὸν γαρ τοδε γ' εστὶ, κἠ εσσομενῃσι πυθεσθαι. Il. ϛ. 119.

SYN. Αισχημων. ασχημων, αισχροποιὸς, αισχροεργὸς, δυσκλεὴς. μιαρὸς. μυσαρὸς. ατιμος.— ανοσιος, ασεμνος, αισχρολόγος, αισχροεπὴς.

Αισχροχερδὴς.

Οι δ' ατ' οντες αισχροκερδεες. Arist. Pl. 622.

Αισχρομητις.
Θρασυνει γαρ αισχρομητις
Ταλαινα παρακοπα πρωτοπημων. Aeſ. Ag. 231.
Αισχροποιός.
Ἐρρ' αισχροποιὲ, και τειχων μιαιφονε. Eur. M. 1346.
Αισχρεργια.
Ιδοιμ' αν ορθῶς Μαιναδων αισχρεργιαν. Eur. B. 1060.
SYN. Κακεργια, αισχροτης. αρρητεργια.
Αισχυλ@.
Ο τραγικὸν φωνημα, χ' οκρυοεσσαν ακοιὴν,
Πυργώσας στιβαρῇ πρῶτος εν ευεπιῃ,
Αισχυλος Ευφοριωνος. Ελευσινις εκὰς αιης
Κειται, κυδαινων σηματι Θρηικικρην.
EPITH. Εριζεμέτης, φρενοτεκτων, αγριοποιὸς, αυθαδοστομος, απειλαλητος, πολυτιμητὸς. γναμοτυπος, σοφὸς, κομποφακελλορρήμων.
Αισχυντὸς.
Μηδ' ὑβριζε γυναῖκα επ' αισχυντοῖς επεεσσι. Phocyl. 177.
SYN. Αισχρὸς.— αισχυντηρὸς, αισχυντηλός.
Αισχυντὴρ.
Εχει γαρ αισχυντῆρος ὡς νομιν δικην. Aeſch. Ch. 990.
Αισχυνω.
Ουδ' ἐμιν αισχυνει—Il. ω. 418.
SYN. Καταισχυνω, δυσωπεω, καταδυσωπῶ, διατρεπω.—λυμαινομαι. καθυβριζω.—αισχω, ατιμαζω.
Αισχυνομαι.
—Εγω δ' αισχυνομαι εμπης. Od. σ. 12.
SYN. Αιδεομαι. διαισχυνομαι, δυσωπεομαι. εντρεπομαι.
Αισων.
Κλειτ' Αισονος υἱὸν Ιησονα Κρηθειδαο. Apoll. 3. 357.
PHR. Ταχὺς μονοκρηπις. Lyc.
Αισωπος.
Ορα νυν, ὡς εν Αισωπου λογοις
Εστὶν λεγομενον δή τι—Ariſt. Av. 652.
Αιτεω.
Αιτει δ' οιωνὸν ταχὺν αγγελον. Il. ω. 292.
SYN. Αιτιζω, επαιτιζω. απαιτεω, επαιτεω, αιτημι, αιτεομαι, παραιτεομαι, ερεομαι, επιζητεω, δεομαι, καταδεομαι, παρακαλεω, αξιοω, λιταζω, ερομαι, ερωταω.
Αιτιαομαι.
Εκτορ, επεί τοι θυμος αναιτιον αιτιαασθε. Il. ν. 775.
SYN. Αιτιζομαι. επαιτιαομαι, διαζαλλω, εγκαλεω, επικαλεω, καλιζω, προσονειδιζω, κατηγορεω. μεμφομαι, επιμεμφομαι. καταμεμφομαι, διωκω, βασκαινω, κρινω, προφασιζομαι.
Αιτιαμα.

Πριν λαβειν σε ζευς επ' αιτιαματι
Τπαιτιον. Aeſch. Pr. 194.
SYN. Αιτιασις, αιτια. αιτιον. λαβη, μεμψιμοιρια. ρημεσις, αμαρτημα, ενδειξις, κατηγορια, βλαβη, εγκλημα.
Αιτης.
Στερξιτε δ' ὑμιες αἴτας, ὁ γὰρ Διὸς οἶδε δικαζειν. Theoc. 23. ult.
SYN. Φιλος.
Αιτιζω.
Βελεται αιτιζων βοσκειν ἐν γαστρὶ ἀναλτιν. Od. ρ. 228.
SYN. Αιτεω, πλωσσω, πλωχευω.
Αιτι@.
Ου τι μοὶ αἰτίη εσσὶ. Θεοὶ νύ μοι αἰτίοι εισιν. Il. γ. 164.
SYN. Επιμεμφὴς, επιφογξ, μεμπτὸς.— αυθεντης.— ὑπαιτιος, ὑπευθυνος, ενοχος, ὑποδικος.
Αιτνα.
Εστὶ ψυχρὸν ὕδωρ, τὸ μεν ἁ πολυδενδρεες Αιτνα
Λευκᾶς εκ χιόνος, ποτὸν αμβροσιν, πρωτι. Theoc. 11. 47.
EPITH. Σικελὴ, πευκοεσσα, ὑψιλοφος, νιφοεσσα, πολυδενδρεος.
PHR. Πυριστακτος πετρα. σκεπας Εγκελαδοιο. Ὅπου πευκοεσσαν ἑκατοσκεφαλα Τυφῶνος οδειμε. Pind.
Ορος τρικαρηνον. Τελαφονιη εννη. Nonn.
Σικελικης Αιτνης. κ. λ. Opp. I. α.
Κορυφαις δ' εν ακραις ημιτος μυδροκτοπεῖ
Ηφαιστος, ενθεν εκφαγησονται ποτε
Ποταμοὶ πυρὸς δαπτοντες αγριαις γναθοις
Της καλλικαρπε Σικελιας λευρὰς γυας. Aeſch. Pr. 366.
Αιτωλοὶ.
—Και Αιτωλοὶ μενεχάρμαι. Il. ε. 525.
EPITH. Μεγαθυμοι.
PHR. Σακεσφόροι γαρ παντες Αιτωλοὶ Λογχαις τ' ακοντιστῆρες ευστοχωτατοι.
Αιτωλιος.
Τοῖος επι Τυδεὶ Αιτωλιος—Il. δ. 399.
Αιφνιδι@.
—Και αιφνιδιον επος ειπη. Call. 4. 238.
SYN Εξαιφνιδιος, μεταιφνιος, εξατιναῖος, αδοκητος, απροσδοκητος.—οξυς.
Αιχμαζω,
Η και προς Ατρειδαισιν ηχμασας χερα. Soph. Aj. 97.
Αιχμασσω.
Αιχμὰς δ' αιχμασσουσι νεωτεροι—Il. δ. 324.
SYN. Ακοντιζω, αγκυλιζομαι, βαλλω, ακροβολιζομαι, ῥιπτω, απορριπτω, παλλω, καταπελταζω, καθαιρω, τιτασσω.—πολεμιζω.

Αιχμαλωτίς.
—Γυναικὸς αιχμαλωτίδος φοβῳ. Eur. And. 1059.
Αιχμαλωτος.
Οταν τεκόντος αιχμαλωτος εις χέρας. Lyc. 501.
SYN. Λιχμώδατος, δοριλητος, δορυαλωτος, δορυθητατος, δοριατητος, δυριαλὴς, δορικτητος, λιστὸς.
Αιχματηριος.
Τὸ λυσσαν εν παιμναισιν αιχματηριαν Χεαντος. Lyc. 454.
SYN. Δηϊος, πολεμικὸς.
Αιχμη.
Αιχμὴ δ' εξεχυθη παρὰ νειατον ανδρειωνα. Il. ε. 293.
SYN. Ακωκὴ, ακὶς, ακὴ, ακμὴ, επιδορατὶς, αιχμιον—λογχη, αιγανεα—πολεμος.
EPITH. Αλιγεινὴ, ασχετος, οξεῖα, δηοφερὴ, χαλκεη, χαλκηλατος, ευπηχης, ομβριμος, αιπυρη, πολυωδυνος, πολυστονος, τριγλυφος, τριγλωχιν, αστραπησα, τριστομος, κλιξ, δαμασιμβροτος.—ευθηγὴς, ευκαμπὴς, μαρμαρος, ολετειρα, θανατηφορος, χαλκοβαρὴς, καρχαροδὺς, λογχος, περφοιτος, φοινιος, αλιδρομος, υψιδρομος, οξυτερὴς, χλοασσα, βαχχιὰς, εμπυρος.
Αιχμηεις.
Τον αιχμηεντα θῆρα Ευρατῆρα. Leſ. Perſ. 137.
Αιχμητης.
Ει δέ μιν αιχμητὴν εθεσαν θεοὶ. Il. α. 290.
Αιψηρὸς.
—Αιψηρὸς δὲ χορος κρυεροῖο γοοιο. Od. δ. 103.
SYN. Βαιὸς, βραχὺς, λαιψηρὸς. θοὸς, ταχύς.
Αἴω.
Ουκ αἴεις ὡς Τρωες—Il. κ. 160.
Νεστωρ δὲ πρῶτος κτυπεν αἴε—ib. 532.
SYN. Αἴσσω, ακουω.
Αιὼν.
—Κατειβετο δὲ γλυκυς αιων. Od. ε. 152.
SYN. Διαιωνια—βιος.—αἰδίστης.
EPITH. Αμβροτος, ατειρων, αληπτος, ακαματος, αδακρυς, μινυθαδιος, γλυκὺς, πολυηρατος, μειλιχος, βαρυς, λευγαλεος, ἱερος, εμπεδος, παλιναυξὴς, ευφυγενιος, αμφιλαφὴς, γηρων. ακιχητος, πολυειλικτος, αμετρος, παντροφος, ασφαλὴς, ευδυπομπος, μακροβιοτος, μακρος, καμπύλος, μορσιμος.
PHR. Αἰδιος κυκλος.—δρομος αιωνων αλυτος. Αιὼν. Κρονε παις. ηνιοχος βιοτοιο ευτοσπόρος. αγηρως. Αιων ὁ παλαιγενὴς—νεος ὢν ἁμα και γερων. τὰς ασπαιρω μονὰς ταμιας τελεται θεοῖς. Synes.— Ασπαιρω βιοτοιο γερων τροφὸν. ὦ πατερ, ασπαιρων ετεων αυτοσπορε τροφε. Ποικιλομορφος, εχεις κλῃδα γενεθλης. Nonn. D.
Αιωνιος.

Καὶ μιλαθρα δομων αιωνια, κὴ πατρὶς ἑδνα. Phoc. 107.
SYN. Διαιωνιος, αἴδιος, ενδιλεχὴς, δικτυος, απαυστος, ασιδὴμος, ατειρων, ατειρεκτος.
Αιωτοτοκος—αιωτοκιος—Synes.
Αιωρεω.
Ὁ δὲ χνωσσων ὑγρον νῶτον αιωρεῖ. Pind. Pyth. 1.
SYN. Αἴρω. αιωριζω, αναπτερομαι, επαιρω.—αγχω.
Αιωρημα.
Τοργοισιν αιωρημα φοινιοις δεσμας. Lyc. 1080.
SYN. Αιωρα, αιωρησις, υψωσις.—αγχονη.

A

Καδημια.
Τῷ δ' ακαδημιης ορομ' επι κυδιανειρης. Muſur.
Ουδ' ακαδημιην πολυγηθια—Anacr. Ep.
PHR. Προαστειον αλσωδες.
Ακαθεκτος.
Μηδ' εις ερωτα γυναῖκος ἁπας ῥευσῃς ακαθεκτας. Phocyl. 181.
SYN. Δυσκαθεκτος, ασχετος, ακατασχετος, δυσηνιος, δυσπειθὴς, αχαλινος.
Ακαινη.
—Ὡς τίς τε Πελασγίδι νυσσειν ακαινῃ. Apoll. 3. 1322.
SYN. Κεντρον, ῥαβδις. ακανθα.
Ακαιρος.
Ὡς τ' ες ακαιρα τοκεῦν—Theogn. 915.
SYN. Ἀωρος, παρακαιρος, παρακαιριος, απροκαιριος, προμοιρος.—αμετρος, ατοπος.
Ακακησιος,
—Ερμειης ακακησιος—Call. 3. 143.
Ακακητας,
Ερμειας ακακητα—Il. π. 185.
Ακακος.
Τοῖς απακοις ακακον προφερων πολὺ μειζονα μισθον. Sib.
SYN. Ακακὴς, ακακεργος, ακακεργητος, ακατεγνωστος, ακατηγορητος, ακαταδικτος, αιτιαστος.
Ακαλαιθὶς.
Χ' ἡ κωδων ακαλαιθὶς επιγομενη τυφλὰ τατα. Ariſt. Pl. 1078.
Ακαλαρρειτης.
Ἐξ ακαλαρρειταο βαθυρροου Ωκεανοιο. Il. π. 422.
Exp. ἡσυχως και πραως ῥεοντος.
Ακαλυφη.
Ωσπερ ακαλυφας εθιειν. Ariſt. Eq. 420.

SYN.

SYN. Κνιδη. κογχυλιον.—ακανθα.

Ακαμας, Nom. Pr.
Τον Εὐρυσωπα Ακαμαντ' ηὐντε μεγαντε. Il. ζ. 8.
EPITH. Αγιαδης. πϊθιος.
PHR. Επιπικελος αθανατοισι. Θοὶς ἡγητωρ Θρηκῶν.

Ακαμας, ακαματος.
Ηελιόν τ' ακαμαντα. Hom. 30. 7.
—Το δε ρλεγει ακαματον πῦρ. Il. φ. 13.
SYN. Ακμὴς. ακμητος, ακοπος, αλικτος. ακαταλικτος. ακαταπονητος. ακοπιαστος. αμογητος, αμοχθος, ασκυος, ακαταυδητος. ανιστος, ατειρης, ασκυλτος, ατρυτος, στιδρός.

Ακαμαντοπους.
—Ακαμαντοποδων ἱππων. Pind. Olymp. 3.

Ακαμαντομαχης.
Ζηνὸς ὑοὶ τρεῖς ακαμαντομαχαι. Pind. Pyth. 4.
SYN. Ακαμαντοχαρμης.

Ακαμπὴς,
—Και ακαμπία γυνατ' ερεῖσαι. Orph. 171.

Ακαμπ[illegible]
Αλλ' αρρηκτος, ακαμπὴς εδυσσετο νειόθι γαιης. Apoll. 1 63.
SYN. Σκληρὸς. ατεκτος. ατειραμων, απεκροτος.

Ακανθα.
Ὡς δ' ὅτ' οπωρινὸς Βορεὴς φορεησιν ακανθας. Od. ε 328.
SYN. Ακανθὼν, σκωλος.—ακαλυφη.—απειρια.
EPITH. Ατριπτος, πυκινὴ, στυγερὴ, οξεῖα, οξυθυμος, οξυτομος, οφιωδὴς, δρακοντειη, χραναὴ.

Ακανθιν[illegible].
Και στειραν φορεσῃ τον ακανθινον—Sibyll.

Ακανθις.
Αιδον κορυδοι καὶ ακανθίδες—Theoc. 7. 141.
SYN. Θρυπὶς, ποικιλὶς.

Ακανθ[illegible].
Παντᾶ δ' αμφι δεπας περιπεπλεται ὑγρὸς ακανθος. Theoc. 1. 55.
EPITH. Αλθηεις, μαλακὸς.

Ακανθι[illegible].
Τῆδε Σαων ο Δικωνος Ακανθιος ἱερὸν ὑπνον Κοιμᾶται.—Call. Ep. 14.

Ακαρὴς
— Ξειπεσον εν ακαρεῖ χρονῳ. Arist. Pl. 245.
SYN. Βραχὺς. ακμητος, ολιγοχρονιος, ακαριδιος, ακαριαῖος. Οξὺς.

Ακαρπια
— Μηδ' ακαρπιαν τευξητε—Aesch. Eum. 804.
SYN. Αγονια, αφορια, ατεκνια, ατοκια, στειρωσις.

Ακαρπιστ[illegible].
Ακαρπιστων πεδιων Σικελιας. Eur. Ph. 219.

Ακαρπ[illegible].
—Ακαρποις γυῖα συμφλιξας φυτοῖς. Lyc. 1157.
SYN. Αγονος, αφορος, ατρυγετος, στεῖρος, στιριφος.

Ακασκαῖος.
—Ακασκαῖον αγκαλμα πλεκτὸ—Aesch. Ag. 749.
Exp. λιαν κεκοσμημένης.

Ακαταβλητ[illegible].
—Τον ακαταβλητον λογον. Arist. N. 1231.
SYN. Αητ[illegible]ητος — ακαταμαχητος, ακκαταπαλαιστος

Ακατασχετ[illegible].
Λαος τοι, και ὕδωρ, και πῦρ, ακατασχετα παντα. Phoc 91.
SYN. Ασχετος—ακαθεκτος.

Ακατ[illegible].
Εσσυμενως ακατοισιν ευσσελμοις επιβαντες. Orp. αλ. ε.
EPITH. Θοὴ, ευαλία, ποντοπόρος.

Ακαχιω.
—Οστε θανὼν δειλὸς ακαχησεται οχῆας. Il. ψ. 223.

Ακαχιζομαι,
—Μὴ μοι τι λιην ακαχιζεο θυμῷ. Il. ζ. 486.

Ακαχομαι.
Μνηστῆρες δ' ακαχοντο, κατηφησαν τ' ενὶ θυμῷ. Od. π. 342.
SYN. Ακαχημι, αλγυνω, ατιμαω, αναω, αγριζω, πειρκαιω, λυπεω.

Ακαχμενω, vel ακαζω.
Ειλετο δ' αλκιμον εγχος ακαχμένον οξεῖ χαλκῷ. Il. χ. 135.
SYN. Προπηγνυω.—θηγω.

Ακελευστος.
Δαῖτ' ακελευστος ετευξεν. Aesch. Ag. 740.
SYN. Αυτακελευστος, αυθορμητος.

Ακεντητ[illegible].
—Δεμας ακεντητον εν δρομοισι παρεχων. Pind. Olymp 1.
SYN. Απαροιμητος.

Ακεομαι, (Poet.)
Ελκε' ακεομενοι—Il. π. 29.
Νῆας ακεομενον. Od. ξ. 383.

Ακεομαι.
—Αλλ' ακεσαδε φιλοι—Od. κ. 69.
SYN. Ακεω, εξακεω, αλθω, αλθειω, εταλθειω, αλθαινω, αλθησκω, ιαομαι, ἰξιαομαι, νοσηλευω, εκροσηνευω, ιατρευω, ὑγιαινω, ὑγιοω, ὑγιαζω, καταρτιζω, θεραπευω.

Ακειραιος.
Ακειραιος, απεπλημπλον ησυχηχως βιον. Eur. Or. 20.
SYN. Αγνὸς, καθαρὸς, ακακος—ακηρασιος, ακηρατος, ακρατος, ασυγκιρατος, αξικτος, ακιος,

ακιος, ακρατιφνὴς, αμιγὴς, αμικτος.—αιυπιλος, αμυητος, αρτεμὴς, ειλικρινὴς, ἰλυσλιπος.

Αχειροικμης.

Φοιβος αχειροικμης—Il. υ. 39.

SYN. Αχειροκμης, αχειροκομος, ακηρος, ακαρτος, απεκτος, απεκτητος.

Αχεσμα, αχευμα, ακημα.

Ὃ και βαρειᾶν νοσων αχεσματα νεμει. Pind. Pyth. 5.

Ος ῥα δικασπολιη μελεται χ᾽ αχευμασι νεσαν. Orph. 379.

Φαρμακ᾽, ακηματ᾽ επασσι μιλαιταων οδυναων. Il. ο. 394.

SYN. Αχεσις, αχεσμὸς, ιασις, ἰαμα, ιατηριον, ιατρεια, ιατρευσις, αλθος, αλθηστηριον, ακος, θεραπεια, ὑγιασμος, ὑγιασις, ὑγιασμα, φαρμακον.

Αχεστὸς.

—Αχεσται τοι φρενες εσθλῶν. Il. γ. 115.

SYN. Ευθεραπευτος, ευιατος.

Αχεστης, αχεστωρ.

Νοσων τ᾽ αχεστης Δαυνιοις κλυθησεται. Lyc. 1052.

Ω φιλ᾽ αχεστωρ, πηματων δοιης λυσιν. Eur. Andr. 900.

SYN. Ιατρος, πατηρ, ιατρεστιχης, θεραπευτης, πηπτης.

Αχεσφόρ☉.

Τον μεν θανασιμον, τον δ᾽ αχεσφόρον νοσων. Eur. I. 1005.

SYN. Αχεστηριος, αχεσιμβροτος, αχεσιπονος, αχεσωδυνος, ιατικὸς, ιατηριος, αλθηεις, ὑγιεινὸς, ὑγιαστικὸς, θεραπευτικὸς, σωτηριος, σωτηριωδὴς.

Αχεων.

Αλλ᾽ αχεων δὴν ἦστο.—Il. α. 34.

SYN. Σιωπῶν, ἡσυχαζων, εχεμυθος.

Αχηδεια.

—Αχηδειησι νοσοις. Apoll. 3. 298.

SYN. Αχθηδὼν, λυπη, πολυκηδεια—αμελησις, αμιλεια.—ακηδια, αναλγησια, ακεμστια, ραθυμια.

Αχηδεστος, αχηδὴς.

—Αχηδεστοι χ᾽ αφαρτοὶ. Il. ζ. 60.

Κεῖται επι κλισιησιν αχηδὴς. Il. ω. 554.

—Η αὐτως κεῖται αχηδὴς. Od. υ. 130.

—Τον δε γυναῖκες αχηδέες α κομεουσι. Od. ρ. 319.

Αἶμ᾽ αποληγμηνται αχηδέες. Il. φ. 123.

—Αυτοὶ δέ τ᾽ αχηδέες εισί. Il. ω. 526.

SYN. Αχηδευτος, αθαπτος.—αζηλος, ασπασαστος, ατημελὴς, ατημελητος, αποθεστος, ευωρος.—αμελὴς, αμεριμνος.—αχηδευτος.—ανεπιστρεπὴς, ανεπιστροφος, απλεγὴς.—ακομιστος, αξεοντιστος, αμελησθεις, ασταλὴς, αλιπος.

Αχηλητ☉.

Σοὶ δέ τις εν στηθεσσιν αχηλητος νοος εστίν. Od. κ. 329.

SYN. Απηνὴς.—ακολακευτος.—αμεταζλητος, απαραιτητος, αμειλικτος, ακιητος, αθελκτος, αθηλυντος, αποκροτος, ατιθασσος, ασκιλὴς, δεινὲς, σκληρὸς, χαλεπὸς.

Αχην.

—Οἱ δ᾽ αλλοι αχην ισαν—Il. δ. 429.

SYN. Σιγη, σῖγα, ησυχῆ, σιωπῆ, σιωπηρως, λανθανοντως.

Αχηρασιος, ακηρατος.

Ἡδὺν, ακηρασιον, θεῶν ποτον. Od. ι. 205.

Χερσὶν ὑδωρ επιχεῦαι ακηρατον—Il. ω. 303.

Και οἶκος, και κλῆρος ακηρατος—Il. ο. 498.

—Ακηρατος ην ακοιτις - ωδινων. Apoll. 1. 974.

SYN. Ακηρειος.—ακηριος.—αφθαρτος, αθανατος, απαθὴς.—καθαρὸς, ακηλιδωτος, ασπιλος. αδιαφθορος.

Ακηριος.

Ημενοι αὐθι εκαστοι ακηριοι, ακλειες αὖτως. Il. π. 100.

Σκυλληθ᾽, ἡν α ποντόθ᾽ ακηριοι ανδρες αλυξαν. Od. λ. 328.

SYN. Αψυχος, αθυμος, εκηρὴς.—αζλαδὴς. ακειραιος.—αθανατος.

Ακηρυκτ☉.

—Ου γαρ σῶμ᾽ ακηρυκτον τοδε. Eur. Herac. 91.

SYN. Ακλειὴς.

Ακιδηλ☉.

Και τιμησειν ακιδηλως αειταῖς θεὸν αιεί. Ep. I. 6.

SYN. Ακειραιος.

Ακιδν☉.

Ουδὲν ακιδνοτερον γαῖα τρεφει ανθρωποιο. Od. σ. 129.

SYN. Ακικυς, αδρανὴς, αθενὴς, εκμελὴς.

Ακικυς.

—Κακὸς τ᾽ εσομαι, χ᾽ ακικυς. Od. ι. 515.

SYN. Ακιδνος, αζληχρος, αδυνατος.

Ακινδυν☉.

Και το παυ λαμπρὸν εκ ακινδυνον κυρει. Sent.

SYN. Ασφαλὴς. ακηδὴς.

Ακινητ☉.

Βενθος ακινητον μελανεῖ—Apoll. 4. 1574.

—Ακινητοι φρενες. Ariſtoph. R. 929.

SYN. Αδονητος, ακραδαντος, ακυλιστος, ακλινὴς, αξαμενὴς, αστρεπτος, ατροπτος, αμεταπιτνητος, αμεταστατος, ασειστος, ατινακτος.—αμεταπειστος, αμεταθετος, ακιος, εστιμονος, ισχυρογνωμων.

Ακιδ@.
Δαφνης δ' η πτελεης ακιωτατοι ίστοβοῆες. Hes. ε. 433.
SYN. Αδηκτος, ασηπτος, αφθαρτος.—ακινητος.
Ακις.
Ακιδας δ' εβαπτε Κυπρις.—Anacr. 45. 5.
SYN. Αιχμη, βελος, ακοντιον.
Ακιχητος.
—Ακιχητα γαρ ηθια·
Εχει Κρονου παῖς. Aesch. Pr. 184.
—Ακιχητα διωκων. Il. ρ. 75.
SYN. Ακαταληπτος, ακατανοητος. αφρασος.
Ακλαυστ@.
—Ακλαυστον κ' αδακρυτον. Od λ. 54.
SYN. Ακλαυτος, ατοιμωκτος, αδακρυτος. αγοος.
Ακλης, ακλεης
—Ακληες, ακλεὶς αὐτως. Il. κ. 100.
Ου μαν ακλεῆς - ἠμετεροι βασιλῆες. Il. μ. 318.
SYN. Αδοξος, ατιμος, ασημος, αφατης, αφατος, ανωνυμος, ανωνομαστος, ανεπισημαντος, αγενης, δυσγενης, δυσκλεης, ακηρυκτος. ψεφητος.
Ακλιᾶς.
—Ὡς ανανδρον ακλιᾶς κατθανεῖν. Eur. Or. 784.
Ακληρος, ακληρωτος.
Ανδρι παρ' ακληρῳ—Od λ. 489.
Και ρά μιν χωρας ακλαρωτον λιπον δ' αγὸν θεὸν. Pind. Ol. 7.
SYN. Αποκληρος, ακτεανος, ακτημων, αἴρος, ανολβος, αβιος, αλητὶος. απορος πανηπορος, πλωχος, πενὴς, γεωπενὴς, πενιχρὸς, γυμνὸς, ενδεὴς, αμοιρος, ακοινωνητος.
Ακληστ@.
Και θυρας εχων ακληστους.
Τῳ θελοντι δημοτων. Eur. I. A. 340.
Ακλητ@.
Ακλητος ἑρπων δαιταλεὺς πανημερος. Aes. Pr. 1023.
SYN. Ανεπαγγελτος, απαρακλητος.—ανωνυμος.
Ακλινὴς.
—Ακλινεσσιν επιμβεβαυῖα θεμεθλοις. Tryph. 40.
SYN. Ακινητος.
Ακλυστ@.
Αυλιν ακλυσταν—Eur. Iph. A. 120.
SYN. Γαληνιος.—αβαπτιστος.
Ακμαζω.
—Ανὴρ ακμαζων—Eur. P. 795.
—Ακμαζει βρετεων εχεθρος. Aesch. S. T. 97.
SYN. Θαλλω, ευθαλεω, ἡβαω, νεαζω, ζαω, χλωρεινομαι. ευθηνεω, ευτονεω, ισχυω, κρατυνομαι.—καιρὸς εστι.
Ακμαῖος,

—Και τον ελλειπουτ' ετι
Ἡβης ακμαιας, και τον εξηβον χρονῳ. Aesch. S. T. 11.
Ακμηνὸς.
Ακμηνὸς, θαλεθων,—Od. ξ. 191.
SYN. Ευθαλὴς, ανδρωδεις, ανδρεῖος, γενναῖος, ισχυρὸς, ἀδρὸς, ακμαστὴς, τελειος, τροφεις, σφριγῶν, ακμαζων.— ηϊθεος.— δρυπετης, λεπαρὸς, πυρηνὶος, πεπειρος, πεπανὸς, ὠρὶος.— ευκαιριος. ἐν ὡρᾳ ακρᾳ.
Ἀκμὴνος.
Ακμηνον ποσιος κ' εδητυος—Il. τ. 320.
SYN. Ασιτος, γλισχρος, νηστις, νηστευτὴς.
Ακμὴ.
Ἐν ταχυτῆτι βικ πανων πτολικας ακμας. Orph. Hymn.
SYN. Ὡραιοτης.— καιρὸς, ευκαιρια.— ἡβη.— αιχμη.—πεπανσις.
EPITH. Θρασυπορος, ζειστα.
Ακμὴς, ακμητος.
—Ακμητας και ατειρεας.—Il. ο. 697.
Οι δ' αρ' επ' ειρεσιην επεχον χερὰς τε ποδας τε
Ακμητοι βασιλῆες.—Orph. 362.
SYN. Ακαματος, απονος, ατειρὴς.
Ακμοθετον.
Θῆκεν εν ακμοθετῳ μεγαν ακμονα—Il. σ. 476.
Ακμων.
Ακμονὶ τε, σφυραντ', ευποιητον τε πυραγρην. Od. γ. 434.
EPITH. Χαλκεος, βαρυγδουπος, δυσκελαδος, Λημνιος, σφυρηλατος, αριστοπονος.
Ακναμπτ@.
—Η βυλαῖς ακναμπτοις. Pind. Pyth. 4.
SYN. Αγναμπτος, απαμπτος.
Ακνηστις.
—Πλῆξα - Κατ' ακνηστιν μεσα νῶτα. Od. κ. 161.
SYN. Ραχις, κλονις, κλονιον, αντιστερνον.
Ακοὴ,
Και κλυε μῦθον - μιλιχιαις ακοαῖς. Orph. 83.
—Ει πὲρ τι φιλεῖς ακοὴν αἰδεῖαν κλυειν. Pind. Pyth.
—Κωφὴν δ' ακοῆς αιδησιν εχουσιν. Sapph.
Ακυὴ.
—Ἐκαθεν δ' ἐ τε γινετ' ακυὴ. Il. π. 634.
SYN. Ους, ὦτα.—φημη, λογος.—αγγελια.— ακουσμα. ακροαμα, ακροασις.
EPITH. Ευκοσμος, βαρυπειθὴς, δαημων, απλατὴς, ασπουδος, βλοσυρὴ, ηχηεσσα, πολυτερπὴς. σφαλερὴ.
Ακοιμητ@.
Νυμφαι ακοιμητοι, δειναὶ θεαὶ αγριωπαις. Theoc. 13. 44.

SYN.

SYN. Αγήρατος, ἄϋπνος, ἄδρικτος, ακατευνάστος.—ασκίνητος.

Ακοινώνητ⊖.

Κοινὴ μὲν πάντεσσιν, ακοινώνητε δὲ μένη. Orph: Φυσ.

—Ακοινώνητον ευνὰν ανδρός. Eur. Andr. 470.

SYN. Ακοινος, αμικτος, ασυναλλακτος, ανεπτευκτος, ασυνακτος, ασυναπτος, ασυζητος, ασυνιαστος, αφιλωτος, ακριβὴς.—ξενδωλὸς —σοφων.

Ακοιτης.

—Ἤν τις τε φίλον ποιήσετ' ακοιτην. Od. ε. 120.

SYN. Παρακοιτις, γαμετης, γαμήλιος, ξυναορος, ανὴρ, ποσις, συζυγος, ευνετης, ευνατὴρ, ευναστὴρ, ευναστωρ.

Ακοιτις.

—Αρχε λεχος δὲ χιων, ἁμα δ' εἵπετ' ακοιτις. Il. γ. 447.

SYN. Παρακοιτις. συζοιτις, συζυγιη, συμβιος. αλοχος, γυνὴ, γαμετὴ, γαμέτις. ευνέτις, ευνατειρα. δαμαρ. συλλεκτρος, συγζυγος

EPITH. Αμυμων, αιδοιη. θαλερὰ. φιλη, ὁμοφρων, θυμαρης.—λεκτοπατρις. ταχυπότμος.

PHR. Κεδνὴν δ' εσχον ακοιτιν αραφυῖαν πραπίδεσσι. Heſ.

Ακολασταινω.

Ὑμεῖς δὲ θεοὶ ακολασταινεῖτε— Ariſtoph. Av. 1227.

Exp. τα ακολαστα πραττειν.

SYN. Ακολαστεω. ακρατευομαι, εξυβριζω, καταστρηνιαω. ατακτεω, ασελγεω, ασελγαινω, κωμαομαι—ακοσμεω, ασχημονεω.

Ακολαστ⊖.

Ακολαστος οχλος—Eur. Hec. 605.

Ακολαστον ισχε γλωσσαν, αισχιστην νοσον. Or. 10.

SYN. Ακρατὴς, ακρατητος, ακρασιος, ακρατωρ. ακρατεων. ασωφρονιστος, ασωτος, λαγνης, λαγνος, μοχθηρὸς, μαχλος, μαργος, αναγωγος, φιληδονος. κωμαστὴς. ερωτομανὴς — αζημιος.—κηλων, παρρησιαστικὸς, προπετὴς.— τολμηρὸς, θρασὺς.— ὑβριστικὸς.—επιτιμητος, αξιοποινος: αυτοταχτος, αναρκτος.—αναιδευτος.

Ακολη⊖.

Αιτιζων ακελης—Od ρ 222.

SYN. Αρτος, βλωμὸς.—αποστὴ, βρᾶμα, εδωδὴ

Ακολουθεω.

Ὅς τις ακολουθῇ κατοπιν ανθρωπῳ τυφλῳ. Ariſt. Pl. 12.

SYN. Παρακολουθεω. ἑπομαι. ἑσπομαι. σπενδω, σπενδευω, ὁμαρτεω, αμορμενω.— μιμεομαι, ζηλω, διωκω.—συνακολουθεω, συναορτεω, συναμαρτεῖν. υπακκω, πειθομαι.

Ακολου⊖.

—Ἵν' ακολουθον δικαιόν τ' εχῃ. Ariſtoph. Av. 73

SYN. Αμφιπολος, αμορβὸς, οπαδὸς, συνοπαδὸς. διακτορος. ὁμοστοιχος. ὁμοτροφος. ὁμιλητὴς, συνοδοιπορος. συνακολουθος. συνεμπορος, πομπὸς. ακολουθητικὸς. προσηκων, ὁμοιος.

Ακολυμβ⊖.

—Πηξαντες εν ὑδασι τους ακολυμβους. Hom. B. 157.

Ακομιστη.

Η ηδη μοι θλεσσεν αλη τ' ακομιστητε. Od. φ 284.

SYN. Ακηδεια.

Ακμητ⊖.

Αιὴρ ακμητος, χειρ δ' ὁρᾶ το δρασμενον. Aeſch. S T. 560.

SYN Ακμηταστος.—αφιλοδοξος, αφιλοτιμος.

Ακομβ⊖.

Φαῦλον, ακομβον, τα μεγιστ' αγαθὸν. Eur. Fr:

SYN. Ευηθὴς, ευτελὴς, απλους. απειροκαλος, ακαλλωπιστος.—φαῦλος. ατρυφερος — φορτικὸς, ακαλλὴς, ακοσμος. απαιδευτος, αποπτος.

Ακονη.

Ναξιαν πετραις εν αλλαις
Χαλκοδαμαντ' ακονην. Pind. Iſth. 6.

SYN. Θηγανη.

EPITH. Λιγυρὴ.

Ακονιτον

—Ακονιτον—την μὲν τε κλεπτουσι μυοκτονον. Nic. Alex.

EPITH. Χολόεν, δυσαλφὲς.

Ακοντιζω.

Δυρὶ δ' ακοντιζω ὁτεῳ κε αλλος τις οϊστῷ. Od. ϑ 229.

SYN. Απακοντιζω, αγακοντιζω, συνακοντιζω. εξακοντιζω. αιχμαζω, ακροβολεω, ακροβολιζομαι, τοξευω. εμβαλλω, επιβριπτω. επαφιημι.

PHR. Ῥῆξειν απλανειων δηλιχοσκιους ομβρους οϊστῶν.—

Λοιγιον ιοβολα γυμνασατο παῖμα φαρετρης.
Και βελος ιθυκελευθον ανηρισεν εκταδιητὸ
Κρατὸς οπιστοτορου χερας κυκλωσατο τοξῳ·
Ηγεμονευ δὲ βελεμνον ες ανδρειῶνα νομῆος
Ηκε. Nonn. l. 15.

Ακοντιον.

Νωϊ μὰ τόδε χρηϊον ακοντιον—Hom. M. 557.

SYN. Ακων, ακμις. ακις. βελος, παλτὸν. τοξα, τοξευμα, ξυστον. τὰ εκηβολα, σφενδοναι.— ακοντισις, ακοντισμα.—ακμηστις.

Ακοντιστὴρ,
Λογχαις τ' ακοντιστῆρις εὐστοχωτατοι. Eur. Ph 142.
Ακοντιστης,
Η μεν ακοντιστας, η δὲ βυτῆρας οἴστῶν. Od. σ. 261.
Ακοντοβόλ@.
Νεφρι δ' ακοντοβόλοι Χαδηιαι—Apoll. 2. 1002.
SYN. Ακοντιστικὸς, ακροβόλος, ακροβολιστὴς, ακοντοφόρος, ἰήμων, αἰχμητὴς, τοξοτης.
Ακοντιστὺς.
Ου δε τ' ακοντιστὺν ενδυσεαι—Il. Ψ. 622.
SYN. Ακοντισις, ακοντισμα, ακοντισμὸς, ακροβολισμὸς, ἐκβολια, ἧμα. ἡμοσυνη.
Ακορεστος,
—Εχω δ' ακορεστον ανιην. Bion. 1. 57.
Ακορητ@.
—Και εἰ μοθῳ εστ' ακορητος. Il. η. 117.
SYN: Ακορος, αμοτος —απλητος. απλητος. δυσπλητος.—ακοσμος.—αδηφαγος. αχορτατος.—πολὺς.
Ακ@.
Οἷσε θεειον, γρηῢ, κακὴν ακεσ—Od. χ. 481.
SYN. Ακεσμα—αλεξημα. αλεξητηριον, αλκτηριον, αλεξιφαρμακον—ιασις, θεραπεια.
Ακοσμια.
—Θερυβος, κ) λεγων ακοσμια; Eur. Iph. A. 317.
SYN. Ληθεια.—ατιμια.—αειδια, δυσειδια, αμορφια.—απλυσια.
Ακοσμ@.
Ος ρ' επια φρεσὶν ἧσιν ακοσμάτε πελλά τε ἔδη. Il. β. 213.
SYN. Ακοσμητος, αδιακοσμητος, ακοσμητεις, ακομψος, απρεπὴς, αχαρις, ακαλλωπιστος, ακοσμητος. ακατασκευος, ακατασκευαστος, αδιασκευος, απλυτος, αειπὴς, αστημων, ατημελὴς, ατημελητος, αρρυθμος, αμουσος, αμελὴς, εκμελὴς, ασυνθετος, αταχτος, ασυντακτος.— αμετρος, προτετὴς, πλημμελὴς, ακολαστος, αφρων.—δυσειδὴς, ειδεχθὴς.
Ακοστεω.
Ως δ' ὁτε τις στατὸς ἱππος ακοστησας επὶ φατνῃ Il. ο. 263.
Exp. ακος τῆς στατεως λαβων. ἡ δυσχεραινας επὶ τῃ τῆς φατνης στασει.
Ακυαζω, ακυαζομαι.
—Ακυαζεσθε δ' αοιδῇ. Od. ν. 9.
Πρωτω γὰρ και δαιτὸς ακυαζεσθον εμεῖο. Il. δ. 343.
SYN. Ακυω.—επικαλεομαι.
Ακυρ@.
Τὸν μὲν ακυρον εὸντα βαλ' αργυροτοξος Απολλων. Od. π. 64.
SYN. Ατεκνος, απαις.—ακυρευτος, ακυρεκομης.

Ακυστὸς.
Συριγξων ενοτὴν πειησατο τηλεθ' ακυστὴν. Hom. M. 509.
SYN. Εξακυστος.
Ακυω.
Αχνυμαι εν θυμῷ, ὅθ' ὑπερ σέθεν αισχε' ακυω. Il. ζ. 524.
SYN. Ακυαζω. διακυω. επακυω. ακρεῶ, ακροαομαι, κατηχεομαι, πυθομαι, πευθομαι, πυνθανομαι, κλυω. κλὔμι, ενωτιζομαι — πειθομαι. ενοεω.—καλεομαι.
PHR. Οξεῖαν ακυὴν τοῖς λογοις δεῖναι. Soph. Εν φρεσὶ θεῖναι, γραφειν.— δι' ὠτων συντιτραινειν μυθον ἡσυχῳ φρενῶν βατιν. Aesch.
Πρηχοντο καρηνα Παντες ὁμῶς ορθοῖσιν επ' εχεσιν πρεμεοντες Κηλημῷ. Apoll.
Κλεινον εμοὶ τεὸν ὕας, εμῶν δ' επι κικλυσκεμυθων.
Ουατα νεὸτερα στοματος προσερεισατε μυθῳ—
Νεὸτερην δε μετ' ὕασι δεχνυσο φωνὴν. Apollin.
Ακρα.
—Αμφι δὲ τ' ακρας
Κυρτὸν εὐν καρυφῆται—Il. δ. 425.
Ακρις,
Ωκεον εν στεισσι δ' ακριας πτεμοισσας. Od. ι. 490.
Ακρατης.
Φερειν δ' αὖ πρηστῆρσιν εοῖς ακροτητας εδωκε. Zoroast.
SYN. Ακρον, ακρωρειη, ακρωμια, ακρωλενιον, ακρωτηριον, ακροπολις, ανδηρὸν, ερετμη, πρῳρ, ριον, αγκων.—κορωνις, ὑπερκὸν.
EPITH. Αστυφιλὴς, πολυπιδαξ, αθραυστος, ατειραμων, λιμενοσκος, κυρτὴ, περιγνὴς, λασιακην, ευδατοτομος, δαμαλιζοτος, ψαμαθωδὴς.
Ακρατος.
Ακρατῃ ζεφυρον—Od. β. 421.
—Ανεμῳ ακρατεῖ καλῷ. Od. ξ. 253.
Exp. ακρως - πνεοντι.
Ακραιφνὴς.
Κοσμος ακραιφνὲς αἷμα. Eur. Hec. 535.
Επειὸν, εκ Αργεῖων ακραιφνῆ γεραῖς. Lyc. 151.
SYN. Ακεραιος. ὁλοτελὴς. τελειος. δυνατὸς.—ευθυμος.—νεοχμὸς.—αιολος.—καθαρὸς. ὑγιὴς.
Ακραντ@.
Μεταμωνια θηρευων ακραντοις ελπίσιν. Pind. P. 3.
Τὸς δ' ακραντος εχει νὺξ. Aesch. Ch. 93.
Ακρηαντ@.
Αμμι δε εργον - αὐτως ακρηαντον—Il. β. 138.
SYN. Ατελὴς, ατελεωτος, ατελεστος, ατελευτητος, ἀρρεκτος, ανεπιξεστος, απλητος, ελλιπὴς, ακατεργαστος.
Ακραλιπ@.
Ξανθὰ συν ευσμοις ακραλιπῆ στεφανοις. Call. Ep. 9.

SYN. Αγρυπνος, κϋπνος, αϋπνιστος, ακατευνηστος.—ασκινητος.

Ακοιτωνητ☉.

Κοινὴ μεν παντεσσιν, ακοιτωνητε δε μυνη. Orph: Φυσ.

—Ακοιτωνητον ευνὰν ανδρός. Eur. Andr. 470.

SYN. Ακοινος, ἀμικτος, ασυναλλακτος, ανεπτευκτος, ασυνακτος, ασυναπτος, ασυζευτος, ατυνιαστος, αφιλιωτος, ακριβὴς.—ςεσωλός—σοφρων.

Ακοιτης.

—Ἤν τις τε φιλον ποιησετ' ακοιτην. Od. ε. 120.

SYN. Παρακοιτις, γαμετης, γαμήλιος, ξυναορος, ανὴρ, ποσις, συζυγος, συνετης, συνατὴρ, συναστὴρ, συναστωρ.

Ακοιτις.

—Αρχε λεχος δε χιων, ἁμα δ' εἵπετ' ακοιτις. Il. γ. 447.

SYN. Παρακοιτις, συζοιτις, συζοιτος, συμβιος, αλοχος, γυνὴ, γαμετὴ, γαμήτις, συνήτις, συνατειρα, δαμαρ, συλλεκτρος, συγζαμος

EPITH. Αμυμων, αιδοια, θαλερὰ, φιλη, ὁμοφρων, θυμαρης.—λιποπατρις, ταχυποτμος.

PHR. Κεδνὴν δ' εσχον ακοιτιν αραφυῖαν πραπιδεσσι. Hes.

Ακολαστ☉.

Ακολαστος οχλος—Eur. Hec. 605.

Ακολαστον ισχε γλῶσσαν, αισχιστην νοσον. Or. 10.

SYN. Ακρατὴς, ακρατητος, ακρασιος, ακρατωρ, ακρατεων, ασωφρονιστος, ασωτος, λαγνης, λαγνος, μεχθηρὸς, μαχλος, μαργος, αναγωγος, φιληδονος, κωμαστης, ερωτομανὴς—αζημιος.—κηλων, παρρησιαστικὸς, προπετὴς.—τολμηρὸς, θρασὺς.—υβριστικὸς.—επιτιμητος, αξιεπαιτος: αυτοτακτος, αναρκτος.—αναιδευτος.

Ακολ☉.

Αστέων ακολὴς—Od ρ 222.

SYN. Αρτυς, βλωμὸς.—ακεστὴ, βρᾶμα, εδωδὴ

Ακολουθεω.

Ὅς τις ακολουθεῖ κατοπιν ανθρωπε τυφλε. Arist. Pl. 13.

SYN. Παρακολουθεω. ἑπομαι. ἑσπομαι. σπενδεω, σπενδυνω, ὁμαρτεω, αμορμενω.— μιμεομαι, ζηλεω, διωκω.—συνακολουθεω, συναορεω, συνομαρτεω. υπακουω, πειθομαι.

Ακολουθ☉.

—Ἰν' ακολουθον διακονὸν τ' εχῃ. Aristoph. Av. 73

SYN. Αμφιπολος, αμοιβὸς, οπαδὸς, συνοπαδὸς. διακτορος, ὁμοστοιχος, ὁμοτροφος, ὁμιλητὴς, συνοδοιπορος, συνακολουθος, συνεμπορος, πομπὸς, ανολουθητικὸς. προσηκων, ὁμοιος.

Ακολυμβ☉.

—Πηξαντες εν ὑδασι της ακολυμβες. Hom. B. 157.

Ακομιστη.

Η ηδη μοι ολεσσεν αλη τ' ακομιστιη. Od. φ 284.

SYN. Ακηδεια.

Ακμητ☉.

Ανὴρ ακμητος, χελρ δ' ὀρᾶ το δρασμενον. Aesch. S T. 560.

SYN Ακαμπαστος—αφιλοδοξος, αφιλοτιμος.

Ακομψ☉.

Φαυλον, ακομψον, τα μεγιστ' αγαθὸν. Eur. Fr.

SYN. Ευηθὴς, ευτελὴς, απλοος, απειροκαλος, ακαλλωπιστος.—φαῦλος, ατρυφερος—φορτικὸς, ακαλλὴς, ακοσμος. απαιδευτος, απειρος.

Ακονη.

Ναξιαν πετραις εν αλλαις
Χαλκοδαμαντ' ακονας. Pind. Isth. 6.

SYN. Θηγανη.

EPITH. Λιγυρὴ.

Ακονιτον

—Ακονιτον—την μὲν τε κλεπτει μυοκτονον. Nic. Alex.

EPITH. Χολὸεν, δυσαλθὲς.

Ακοντιζω.

Δυρὶ δ' ακοντιζω ὁσον τε κε αλλος τις οϊστῷ. Od. θ 229.

SYN. Απακοντιζω, αγακοντιζω, συνακοντιζω, εξακοντιζω. αιχμαζω, ακροβολεω, ακροβολιζομαι, τοξευω, εμβαλλω, επιρριπτω. επαφιημι.

PHR. Ῥιπτειν απλανεως δολιχοσκιος ομβρος οϊστῶν.—

Λοιγιον ιοβολε γεμνασατο τεῦμα φαρετρης.
Και βελος ιθυκελευθον αφηρισεν· εκταδιητὲ
Κρατὸς οπιστοτατοιο χειρας κυκλωσατο τοξε·
Ηνεμοεν δε βελεμνον ες ανδριεῶνα νομῆος
Ηλε. Nonn. l. 15.

Ακοντιον.

Νειὸ μα τόδε κραανον ακοντιον—Hom. M. 557.

SYN. Ακαν, ακμη, ακις, βελος, παλτὸν, τοξα, τοξευμα, ξυστον. τὰ εκβολα, σφενδοναι.—ακοντισις, ακοντισμα.—ακοντιστὴρ.

Ακοντιστὴρ,
Λοχῆαις τ' ακοντιστῆρες ευστοχωτατοι. Eur. Ph 142.
Ακοντιστης,
Η μεν ακοντιστας, η δὲ ῥυτῆρας οϊστῶν. Od. σ. 261.
Ακοντοβόλος.
Νοσφι δ' ακοντοβόλοι Χαδηται—Apoll. 2. 1002.
SYN. Ακοντιστικὸς, ακροβόλος, ακροβολιστὴς, ακοντοφόρος, ἡμων. αιχμητὴς, τοξοτης.
Ακοντιστὺς.
Ου δε τ' ακοντιστὺν ε'δυσεαι—Il. Λ. 622.
SYN. Ακοντισις, ακοντισμα, ακοντισμὸς, ακροβολισμὸς, ἐκβόλια, ἥμα. ἡμοσυνη.
Ακορεστος,
—Εγω δ' ακορεστον αϋτην. Bion. 1. 57.
Ακορητος.
—Και ει μοθε εστ' ακορητος. Il. η. 117.
SYN. Ακορος, αμοτος—απλητος. απληρωτος. δυσπληρωτος.—ακοσμος.—αδηφαγος. αχορταστος.—πολὺς.
Ακω.
Οϊσε θεειον, γρηῦ, κακὴν ακεσ—Od. χ. 481.
SYN. Ακεσμα—αλεξημα. αλεξητηριον, αλκτηριον, αλεξιφαρμακον—ιασις, θεραπεια.
Ακοσμια.
—Θερυβος, χ' λογων ακοσμια; Eur. Iph. A. 317.
SYN. Ανδεια.—ατιμια.—αειδια, δυσειδια, αμορφια.—απλυσια.
Ακοσμος.
Ος ῥ' επια φρεσὶν ἡσιν ακοσμάτε πολλά τε ἤδη. Il. β. 213.
SYN. Ακοσμητος, αδιακοσμητος, ακοσμητεις, ακομψος, απρεπὴς, αχαρις, ακαλλωπιστος, ακορητος, ακαταστατος, ακαταστατος, αδιακοσμητος, απλυτος. ακικὴς, ασχημων, ατημελὴς, ατημελητος, αῤῥυθμος, αμουσος, αμελὴς, εκμελὴς, ασυνθετος, αταχτος, ασυντακτος.— αμετρος, προπετὴς, πλημμελὴς, ακολαστος, αφρων.— δυσειδὴς, εισεχθὴς.
Ακοστεω.
Ως δ' ὁτε τις στατὸς ἱππος ακοστησας επὶ φατνη. Il. ο. 263.
Exp. ακος τῆς στασεως λαβὼν. ἡ δυσχερανας επὶ τη τῆς φατνης στασει.
Ακταζω, ακταζομαι.
—Ακταζεσθε δ' αοιδῆ. Od. ν. 9.
Πρωτω γὰρ και δαιτὸς ακταζεσθον εμοῖο. Il. Δ. 343.
SYN. Ακτεω.—επικαλεομαι.
Ακτερ.
Τὸν μὲν ακτερ εὸντα βαλ' αργυροτοξος Απολλων. Od. ν. 64.
SYN. Ατεκνος, απαις.—ακτερευτος, ακτερεκομης.

Ακυστὸς.
Συριγγων ενοτὴν ποιησατο τηλεθ' ακυστὴν. Hom. M. 509.
SYN. Εξακυστος.
Ακυω.
Αχνυμαι εν θυμῷ, ἐθ' ὑπερ σέθεν αιχμ' ακυω. Il. ζ. 524.
SYN. Ακεαζω. διακυω. επακυω. ακρεῶ, ακροαομαι, κατηχεομαι, πυθομαι, πευθομαι, πυνθανομαι, κλυω, κλὔμι, ενωτιζομαι — πειθομαι. επομαι.—καλεομαι.
PHR. Οξεῖαν ακοὴν τοῖς λογοις δὔναι. Soph. Εν φρεσὶ θεῖναι, γραφειν.— δι' ωτων συντιτραινειν μυθον ἡτυχῳ φρενῶν βασει. Aesch.
Πρηχθεντο καρηνα Παντες ἐμῶς ορθοῖσιν επ' ακοσιν πρεμιοντες Κηληθμῷ. Apoll.
Κλεινον εμοὶ τεὸν ὕμνον, εμὴν δ' επι κικλυθι μυθων.
Ουατα νεῖτερα στοματος προσερεισατε μυθῳ.—
Νεῖτερην δε μετ' ὠσι δεχευσο φωνὴν. Apollin.
Ακρα,
—Αμφι δὲ τ' ακρας
Κυρτὴν εὺν κορυφῆται—Il. Δ. 425.
Ακρεις,
Ωκεον εν στηθεσσι δ' ακριας πνεμοσσας. Od. ι. 400.
Ακρητης.
Φερειν δ' αῦ πρηστῆρσιν εοῖς ακρητητας εδωκε. Zoroast.
SYN. Ακρον, ακρωρειη, ακρωμια, ακρωλενιον, ακρωτηριον, ακροπολις, αυδηρειη, ερυμνη, πρωὺ, βιον, αγχω.—κορωνις, ὑπεροχὴ.
EPITH. Αστυφελὴς, πολυτλὰξ, αθραυστος, ατειρεμος, λιμενοχος, κυρτὴ, περιηγὴς, λασιαυχην, καταστηγης, δχμαλιξοτος, ψαμαθωδης.
Ακρης.
Ακρῃ ζεφυρον—Od. β. 421.
—Ανεμῳ ακραεῖ καλῷ. Od. ξ. 253.
Exp. ακρως - πνεοντι.
Ακραιφνὴς.
Κοῤῥος ακραιφνὴς αἷμα. Eur. Hec. 535.
Επειδὴ, κὰ Αργεῖον ακραιφνῆ γεναῖς. Lyc. 151.
SYN. Ακεραιος. ὁλοτελὴς. τελειος. δυνατος.— ευθυμος.—νεοχμὸς.—αιολος.—καθαρὸς. ὑλὴεις.
Ακραντος,
Μεταμωνια θηρευειν ακραντοις ελπίσιν. Pind. P. 3.
Τὸς δ' ακραντος εχει νὺξ. Aesch. Ch. 93.
Ακρηαντος.
Ημιν δε εργον - αὐτως ακρηαντον—Il. β. 138.
SYN. Ατελὴς, ατελεωτος, ατελεστος, ατελευτητος, αρρεκτος, ανεπιξεστος, απληρωτος, ελλιπὴς, ακατεργαστος.
Ακραλιπος.
Ξανθὰ συν ευοδμοις ακραλιπῆ στεφανοις. Call. Ep. 9.

Ακρατης.
—Γλωσσης ακρατής. Aesch. Pr. 883.
Οστις λογυς, παρακαταθηκην ἐς. λαβών,
Εξεπτιν. αδικός εστιν, ἡ ακρατὴς αγαν. Sent.
Ακρατητ⊙.
—Ακρατητος υπαρχών. Sibyll.
SYN. Αλητος. ακρατωρ.—αδυνατος, ακολαστος.
Ακρατιζω, ακρατιζομαι
—(Ως) τραγοι ακρατιεσθε. Aristoph. Pl. 295.
SYN. Φαγω.—το ακρατον πινω. Suid.
Ακρατιστος.
—Πριν ἡ ακρατιστον επὶ ξηροῖσι καθιξη. Theoc. 1. 51.
Exp. αγευστος, ασιτος.
Ακρατον.
—Εδοξ' επιχεῶν ακρατον. Theoc. 14. 18.
SYN. Χαλικρατον.—ζωρὸς οἶνος. ζωρὸν μεθυ.
Ακρατ⊙.
—Και επ' ακρητον γαλα πινων. Od ι. 297.
Σπονδαι τ' ακρητοι, κ) δεξιαι ἧς επεπιθμεν. Il δ. 159.
—Αλλ' ακρατον οἶνον αγαθὸ Δαιμονος. Arist. Eq. 85.
SYN. Ακεραιος, ακραιφνὴς. ισχυρὸς—χαλεπός.—αγειρωχος.—αιωνιος.—δεινὸς.—ατελεστος.
Ακρατωρ.
Ακρατωρ. ὁ τηλιων. χωλίς.—Soph P. 492.
SYN. Ακρατὴς, αθεμὶς.—ακολαστος.
Ακραχολ⊙.
Ξηρὸν ὑπαὶ δεινὰς ακραχολον Ιφικλῆα. Theoc. 24. 60.
Αγροικος οργὴν, κυαμοτρωξ, ακραχολος. Arist. Eq. 41.
SYN. Οξυχολος. εγκρασιχολος. επιχολος. ζαχολος. χολωδὴς. ζαμενὴς. θυμικὸς. θυμωδὴς. οργίλος. δυσοργος. ταλιγκοτος.
PHR. Εις οργὴν προχειρος.
Ακρεμων.
Τετληξ· αχῶ εν ακρεμοσσιν. Theoc. 6. 96.
SYN Ἑρνος. κλαδος. βλαστὸς.
EPITH. Δρυοτερὸς, ευπεταλος, καλλιπετηλος, ἱερὸς, ευφυλλος.—μελισταγὴς.
Ακρεστερον.
—Ακρεστερον αειδοισαι. Theoc. 24. 75.
Ακρηβ⊙.
Και νυμφαν ακρηβος εων ἔτι Ναϊδα γαμειν. Theoc. 8. 93.
SYN. Ακρηβὴς, νεαρίσκος, μειρακιων, μειρακίσκος.
Ακριβὴς.
—Ακριβὲς ομμασι Λυγκευς. Theoc. 22. 194.
Ουκ εις ακριβὲς ἦλθες—Eur. Tr. 501.
SYN. Αδειρὴς, αθηρὴς, αδιρὴς, τελειος, τη-

μελὴς, εμμελὴς, επιμελὴς; ευτριβὴς. εντρεχὴς. λιπαρὴς, πυκιμηδὴς, σπουδαῖος, σκεθρος—δῆλος, ατρεκὴς.—πληρης.—βεβαιος.—αληθὴς.
Ακριβῶς.
Και γαρ επισταθαι ἡμᾶς χρη τῦτο ακριβῶς. Poisel.
Ακριβοω, ακριζῶμαι.
—Ει μη τῦτ' ακριβωθησεται. Arist. Ecc. 162.
SYN. Ακριβαζω. εξεταζω, δοκιμαζω.—διακριβοω. ακριβῶς μελετεω.
Ακριδοθηρα.
Αυταρ ὁγ' ανθερικεσσι καλὰν πλεκει ακριδοθηραν. Theoc. 1. 52.
Ακρὶς.
Ὡς δ' ὁθ' ὑπαὶ ῥιπῆς πυρὸς ακρίδες πεποτανται. Il. φ 12.
EPITH. Αρυραιη.
Ακριτ⊙,
Ὦ γερον, αιει τοι μυθοι φιλοι ακριτοι εἰσιν. Il. β 796.
—Εχω δ' αχε' ακριτα θυμῷ Il. ξ. 205.
—Και σφ' ακριτα νεικεα λυσω. ib. 304.
—Και ακριτοισι μανιαις. Opp. α.
SYN. Αδιακρητος, ακαταπριτος.—αμιξολεκτος. αμετρος, απειρεσιος, αχωριστος, αδιαχωριστος.—αδικαστος, ακαταγνωστος.—αδιαλυτος.
Ακριτοβελ⊙.
—Γενος αλλο μιχιφόνον, ακριτοβελον. Sibyl.
Ακριτομυθ⊙.
Θερσιτ' ακριτομυθε—Il. β. 246.
—Ονειροι αμηχανοι. ακριτομυθοι. Od. τ. 560.
SYN. Μαχρολογος, πολυλογος, αδολεσχης.—ακριτος.
Ακριτοφυλλ⊙.
—Φερωντ' ορος ακριτοφυλλον. Il. β. 868.
SYN. Πολυφυλλος, συνδενδρος, κατασκιος.
Ακριτοφυρτ⊙.
—Ακριτοφυρτος γαῖς δοσις. Aesch. S. T. 366.
SYN. Αθρους. συμμικτος.
Ακροαω.
Και γαρ εμῦ κλαυθμῶν κειρανος ακροαει. Beuft.
Ακροαομαι.
Ακροατεον ἐμῖν εν μερει των χρειτονων. Arist. Αν. 1228.
SYN. Ακκω. κλυω.—προσισχομαι, πειθομαι, προσεχω, υπακουω.
Ακροθινιον
Φοιβῳ μ' επεμψαν ενθαδ' ακροθινιον. Eur. Ph. 191.
—Ακροθινα παλεμυ Pind. Olymp. 2.
SYN. Τα ακρολεια, πρωτολεια, απαρχμματα. λαφυρα. σκῦλα.—ακρολειον. λεια, απαρχὴ, δεσμιρια, καταργμα, πρωταγριον.

Ακρο-

Ακροκιλαινιζω.
—Ωρτο δ' επ' αυτὸν
Ακροκιλαινιζων. Il. φ. 249.
Ακροκιεφαλος.
Πρῶτον παμφαινων επιτελλεται ακροκιεφαλος
Αρκτουρος.—Arat.
SYN Ακροκιεφής.
Ακροκομος.
Δρυὸς ἡ ελατας ακροκομοις αμφὶ κλάδοις. Eur. Ph. 1540.
Θρῆικες ακροκομοι.—Il. δ. 533.
SYN. Ακροκομης, ακρος· ταινιδριξ, βαθυπλοκαμος.
Λκρον.
Ευδαιμονιζε τ' εχει ακρον. Sapph.
SYN. Ακρα, κεραια, κολοφὼν, οροφὴ, κορυφὴ, στεγος.
Ακροπενθης.
Περσιδες δ' ακροπενθεῖς. Aesch. Pers. 135.
Ακροπολις,
Αυτὸς γάρ μιν Τρῶες ες ακροπολιν ερυσαντο. Od. θ. 504.
Λκροπολις.
Φωκιων ακροπολιν. Eur Or. 1090.
SYN. Ακρα, ερυμα, ορμητηριον.
Ακροπολος.
—Εστησεν εν ακροπολοι ιν ορεστιν. Il. ε. 523.
Ακροπορος.
—Ακροπορους οβελὺς επι χερσὶν εχοντες. Od. γ. 463.
Ακρος.
Ακρον ὑπαὶ λοφον—Il. ν. 615.
—Πρωονες ακροι. Il. θ. 553.
SYN. Ακραῖος, ακροπολος. κορυφαῖος. ὑψιστος. εσχατος. τελευταῖος, τελειος.
Ακροσορος.
Ακροσορον δε κὴ αιχμητάν. Pind. Ol. 11.
Λκροχαλιξ.
Ακροχαλιξ οιον κὴ νεκταρι. Apoll. 4. 433.
Exp ακρως μεθυων.
Ακρυπλος.
Δῆλα κὴ αμφιεσανῆ. και
Ακρυπλα δ' εδρακαμεν ποσιν. Eur. Andr. 835.
SYN. Ακαλυπτος.—δηλος.
Ακρωρεια.
Μεχρι πρὸς εσχατιας πολυπιδακος ακρωρειης. Theoc. 25. 31
SYN. Ακρα, ακρον. αιθων, λοφια, στεφανη, εξοχὴ, κορυφὴ.
Ακρωτηριον.
—Επ' ακρωτηρια βαντες. Hom. 32. 10.
SYN. Ακρα—θὶς, ακτὴ.
Ακταινω.

Ὡς μητε σωκεῖν, μητε μ' ακταινειν βασιν. Aesch. Eum. 36.
SYN. Ακταζω. εκαιρω. ακολασταινω. γαυριαω.
Ακταιος,
Ακταιης τε Θεις—Orph. 343.
Ακτη.
Ου μ' αυτὸν τὸν Πᾶνα τον ακτιον—Theoc. 5. 14.
SYN. Εκτακτις, παρακτις, αιγιαλωδης, παραθαλλασσιος.—αγχιαλος.
Ακταιονιδης.
Των Ακταιονιδων εσσι μια σκυλακων. Ep.
Ακταιων.
Παιδα τον ἁβατὰν Ακταιονα τυφλὸν ιδεῖν. Call 5. 109
EPITH. Κυνοσπας, θρασυς, λαγωβολος, φιλοσκοπελος, λεοντοφονος —
Ορῆς τον Ακταιωνος αθλιον μορον.
Ὃν ωμοσιτοι σκυλακες, ἁς εθρεψατο,
Διεσπασαντο. κρεισσον' εν κυπριαις
Αρτεμιδος εἶναι κομπασαντ', εν οργασιν.
Eur. Bac. 337.
Ακτενιστος.
Κομη δ' αυρας ακτενιστος αισσεται. Soph. Oed. C. 1326.
SYN. Ακεκτητος, ακτενιστὶς.
Ακτεριστος.
Και Καστανιαιν ακτεριστον εν πετραις. Lyc. 907.
SYN. Ακτερεῖστος, αθαπτος, ακηδευτος.
Ακτη,
Ὃς θυτὸς τ' εη κὴ εδοι Δημητερος ακτὴν. Il. ν. 322.
—Παλινας αλφιτα ακτῇ. Od. ξ. 429.
SYN Καρπος, λητον, αλευρον.—σῖτος, αρτος.
EPITH, Μενοεικης, φυσιζοος, ευφορβος.
Ακτὴ.
Τοφρα δ' ἐ μιν μεγα κῦμα φερεν τρηχειαν επ' ακτὴν. Od. ε. 425.
SYN. Αιγιαλος, χρηναλον, ῥαχις, θὶς, ῥηγμὶν, χεῖλος. κυματωγὴ.
EPITH. Εριδηπος, αξεινος, αλιμυρὴς, αλιμυρηεις, ακυμων. αλοφος. αλιῤῥοθος, αλιῤῥεος, ὑπηεμος, ηνεμος. απορῥωξ, αμφιρυτη, αμφικλυστος, προβλὴς, ὑψηλὴ. ερημαιη. δειφας. ψαμαθωδης, πλατεῖα. ἰκμαλεη. στυφελὴ. περιπλὴς, πολυῤῥαθαγος, διῤῥωξ, ευϋδρος. βαθυχειμος, βαθυκυμων, ευσχιος. κυματοπλὴξ, ιαυτορος. μιλτοπορος, κυμοδεγμων.
Ακτημων.
Ουδ' κεν ακτημων εριτιμιος χρυσοῖο. Il. ι. 126.
SYN. Ενδεὴς, αϊρος, αχληρος.
Ακτὴρ.
—Ακτῆρες δ' ενδιαωνται. Hom. 31. 6.

Ακτὶν,

Ακτίν.
Λιπῶς ακτινεσσιν εοικότες ηελιοιο. Il. κ. 547.
Ουδε ποτ' ηελιος φαεσιμων ακτῖσιν εβαλλεν. Od. ε. 479.

Ακτις.
Εργματων ακτὶς καλῶν
Λαβιστος αιεί. Pind Isth. 4.
Ακτὶς αιολε το καλλιστον φαος. Soph. An. 100.
EPITH. Αρτιτυπος, αντιφελης, λαμπρὴ, παμφαὴς, επισκιος, φλεγιη, πυρσὴ, λιπαρὴ. ροδινη, ξανθὴ, θοὴ. κραναη. σελασφόρος, παμπορφυρος, —νυμφιδιη. γαμοστόλος, επλατονος. Nonn.
Λαμπρὰ μὲν ακτὶν, ἡλιε κατὰν σαφῆς,
Εβαλλε γαῖαν. Eur. Supp. 650.

Ακτιτ@.
Πολλην δ' ακληρεν τε κὴ ακτιτον—Hom. V. 123.
SYN. Ατισκευασμένος.

Ακτωρ.
—Δεμω Ακτορος Αζειδαο. Il. β. 513.

Ακτωρ.
Σεισίδος φιλος ακτωρ. Aesch. Pers. 557.
SYN. Ἡγητωρ, αρχος, αγὸς.

Ακυθ@.
Ουδ' αγαλακτει-οἵες, νδ' ακυθεῖ. Call. 2. 53.
SYN. Αγερος, ακυτος, ακυμαντος, ατειρητος, απειρωδὴν, αδλαστὴς, ατρυγετος.

Ακυλιϊος.
Ποντον ες αγχιτορον Ακυλιϊον—Dionys.

Ακυλ@.
Παρ.φ' ακυλον, βαλανίντ' εβαλε, καρπίντε κρατεσσιν. Od. κ. 242.

Ακυμαντ@.
Επσετ' επὶ τραφερὴν ακυμαντοισι ποδεσσι. Orph. L. 39
—Ψαμαθοις επ' ακυμαντοις. Eur. Hipp. 235.

Ακυμ@.
—Τον ακυμον Ϝῆκεν βιοτον βροτοῖς. Eur. H. F. 698.

Ακυμων.
Ηδη Ποσειδων, χαριν εμὴν, ακυμονα
Ποντε τιθησι πατα —Eur. Iph. T. 1444.
Νηδὺς δ' ακυμων δικ- σὲ μοι δοκλυται. Eur. Andr. 158.
SYN. Ακλυστος, ἀτυχης.—ακυθος.—ακλονητος. ακλυδωνιστος. αζαλευτος. αζαλὴς, αθορυβος. αταραχος ataraktos, γαληνιος.

Ακυρεω.
Ουκ ακυροῖ κεῖνον τομεν,—Possel.
SYN. Αφανιζω.

Ακυρωτ@.
—Η σιωπὴ τῦτ' ακυρωτον μενει. Eur. Ion. 801.
SYN. Ακυρος. αθετος. αδηλος.

Ακωκη.
Αυτικρὺ δὲ δικησε φαεινῆ δουρὸς ακωκὴ. Il. λ. 253.
SYN. Ακη, αιχμη, στομωμα.—ακμὴ.

EPITH. Οξεῖα, τριοδες, στερεσσα, χρυσεσσα, παλιγλαμπὴς, πυρσεσσα. ολεσσιτυραννος, πλειρεσσα. χαλκοβαρὴς. ταυκραιρος, παλιρδινητος, καρχαροδες, αιθαλοεσσα, οκριοεσσα. ασιδηρος.

Λαων.
Χειρὸς απο στιβαρῆς ἁλιον πηδᾶται ακοντα. Il. ξ. 455.
SYN. Ακοντιον, βελος, οϊστος.
EPITH. Οξὺς, ευξεστος. αλγινοεις, στονοεις, θοὺς, δεινὸς, ταινυγλωχὶν. παλιδρομεων. βραχυσιδηρος, χαλκοπαρηος, χαυλιοδες, λιγυρὲς, διζολος.

Ακωδωνιστ@.
Ὡς αισχρὸν ακωδωνιστον εᾶν
Τὸ τοιῦτο πραγμα μεθεντας. Arist. Λ. 486.
SYN. Απειρατος, απειραστος, αξασανιστος.

Αλαβαστρον.
Α —Συριω δε μυρω χρυσει' αλαβαστρα. Theoc. 15. 144.

Αλαβαστρος.
—Λαβε' τον δε τον αλαβαστρον. Arist. Av. 1050.
SYN. Μυροθηκη.

Αλαζονεια, αλαζονευμα.
Αλαζονειας τις εκφευγει δικην. Sent.
—Αχθομαι-τοῖς τ' αλαζονευμασι. Arist. A. 63.
SYN. Αγερωχια, αγηνορια, αυχημα, μεγαλαυχημα, μεγαληγορια, ανθεια, γαυριαμα, γαυροτης, κομπος, κομπασμὸς, κομψευμα, κενολογια, ματαιολογια, εταρσις, ογκος, οφρὺς, φυσιωσις, ὑψηλοφροσυνη, καλλιρρημοσυνη. ψαλακομπια. πεπτικευμα. φλασμὸς, φρυαγμα, τυφος, ὑπερφανια, υπερβασια, ὕβρις.
PHR. Κόμπος γλωσσης. στρεβλὴ οφρυς.

Αλαζονευομαι.
Πλαζονευεσθ', ἱνα φοβηθεντ' εγω. Arist. R. 282.
SYN. Μεγαλαυχεω. μεγαλοφρονεω. μεγαλιζομαι. μεγαλυνομαι, βρενθυομαι, κομψευομαι, οιδεω. οιδαινω, επαυχεω, καυχεομαι. λοπευω, κοπιζω. αλιπταινω, αγηνορεω, υπερηνορεω γαυριαω, καταφρυασμαι, κυδρὸμαι. τραχηλιαω, τραχηλιζομαι, ογκυλλομαι, φρυατὸομαι. σεμνυνομαι. ὑποκρινω, ὑπερφανευω, ὑπεροπλιζομαι, τυφομαι. ψευδομαι.
PHR. Δεξατο παντοιης ογκον αγηνορίης.—ὑπερ οφρύας ὕψος αειρειν. Naz.—αυχένα γαὖρον αειρειν. Nonn.— μηδὲ κεχας εις ὕψος αειρταζειν παρὰ μοιρην.

Αλαζων.

Αλαζων.
Ὡς ην αλαζων, χ᾽ ψευδης—Arist. A. 940.
SYN. Αλαζονικὸς, κομπαστὴς, φιλοκομπος, δημοκομπος, πολυκομπος, υπερκομπος, ὑψηκομπος, κομπηρὸς, κομπωδης, κομποφρημων, μεγαλαυχος, μεγαλαυχὴς, αυχμηεις, αγερωχος, αλημων, αυθαδὴς, γαυρὸς, αγαυρὸς, επιγαιρος, αγηνωρ, μεγαληγορος, δοξοκοπος, ληματιας, φρονηματιας, σκαρὸς, ὑψηλοκαρδιος, ὑπερφρων, ὑπερδιος, ὑπεροπλος, ὑπερφρων, ὑψηλοφρων, ὑψαυχην, ὑπερηνωρ, ὑπεροπτης, σγκύλος, ψευστὴς, πλανος, ὑβριστικὸς.
PHR. Ὁ βλοσυρωπος, ὁ χαλκεος, ὁ βραδυπειθὴς.
—επιλησεται νυκτα γαιαν
Ποσσὶν επιστηναι. θητοὶ δ᾽ ὁι εισι τοκῆες·
Αλλ᾽ ὑπερπλιη χ᾽ αμαρτωλησι νοοιο,
Ισα Διὶ βρομεει, κεφαλὴν δ᾽ ὑπερ αυχενας ισχει.
Καὶ πιρ εων ολιγος, μνᾶται δ᾽ ευπηχυν Αθηνην,
Ηέ τιν᾽ ατρεπιτον τεκμαιρεται κλυμενόν δε,
Ὡσκι μετ᾽ αθανατοισιν αριθμιος ειλαπιναζη.
Αλαινω, αλαλημαι, αλασμαι.
Δῆλος αλαινων—Eur. C. 79.
Αλλ᾽ αὐτως αλαλημαι αν ευρυπυλὶς Αϊδος δῶ. Il. Λ. 74.
Μητοι ὁ καππεδιον το Αλησιον οἷος αλᾶτο. Il. ζ. 201.
SYN. Αλημι, αλητευω, πλασσω, πλαζομαι, εμπλαζομαι, πλανασμαι, θορυβεομαι, περινοστεω, περιπολευω, περιφερομαι, βεμβευω.— αποροῦμαι.
Αλαλαγὴ, αλαλαγμὸς, αλαλὰ, αλαλητος.
—Συν αλαλαγαις δ᾽ αιχμματων. Eur. Ph. 347.
Ου τυμπανων αλαλαγμὸι. Cycl. 65.
Ὑπὸ Τροϊαν δορικτυπον αλαλὰν. Pind.
Θισπεσιω αλαλητῳ ὑφ᾽ Εκτορες ανδροφονοιο. Il. Δ. 436.
SYN. Αλαλαγμα, δῆπος, θορυβος.
EPITH. Ευκρεκτος, ἀλιρρεισος, αινομανὴς, κρατερὴ, ὁμογηθεσος.
Αλαλαζω.
—Αλαλαξεν υπερμαχει βοᾷ. Pind. Ol. 7.
SYN. Βρεμω, κωδωνιζω.— ανοδυρομαι, ολολυζω. κλαυθμυριζομαι.
Αλαλκειν.
—Ὁ κεν τοι κρατὶς αλαλκησει κακὸν ἡμαρ. Od. κ. 288.
Αλαλκω.
Αλλὰ κυνὰς μὲν αλαλκε Διὸς θυγατηρ Αφροδιτη. Il ψ. 185.
SYN. Αλκω, αλκειν, απαλαλκω, απελαυνω, απειργω. ανειργω. εξειργω, ερυκω, απερυκω, απαρασσω, αποπεμπω. αποδιωκω, αποσοβεω, κατασοβεω, αποστεγω, κωλυω, διακωλυω, διατρεπω, ασφαλιζομαι. εξωθεω, δεωθεομαι, κατωθεω, απωθεω, παιαιρεῦμαι. αφηγω, απαρηγω, αμυνω, αλεξω, βοηθεω.
Αλαλυξ.
—Καπὶ αλαλυγγι βαρὺσον—Nic.
SYN. Αλη.
Αλαλυκτημαι.
—Ουδέ μοι ὕστερ
Ρηπεδον, αλλ᾽ αλαλυκτημαι. Il. κ. 94.
SYN. Αλυκτεω, αλυσσω, θορυβεομαι, απορεομαι.
Αλαμπετος, αλαμπὴς.
—Στιλβει δε αλαμπετος αἰθρ. Hom. 31. 5.
Καθθικα συμπλυξας᾽ αλαμπὲς πλος
Κοιλῳ ζυγαστρῳ δ᾽ ἔρεσσ.—Soph. Tr. 704.
SYN. Σκοτεινὸς, δνοφερὸς. ψιφαρὸς, ψεφηνὸς, αδηλος.
Αλαοι.
—Και αλκηεντες αλαοι. Dionys.
EPITH. Πολυϊπποι.
Αλαος,
Και κ᾽ αλαὸς τοι ξεῖνε. διακρινει το σῶμα
Αμφαφαων—Od. ο. 195.
Μαντις αλαη, τῆτε φρενες εμπεδοί εἰσι. Od. κ. 493.
Αλαωπὸς.
—Ος περιφοιτος εην αλαωπὸς οδιτης. Nonn.
SYN. Αλαὸς, αδερκης, αδερκτος, αφωτιστος, πηρὸς, αμφιπηρος, πηρὸς, ὁμηρὸς, νηπλης, τυφλὸς, τυφλωψ, φωτολήιος.
PHR. Οστις εην περιφοιτος, αφωτίστοιο προσωπε
Συμφερτὴν, αμειρίστον εχων, αχαρακτον οπωπὴν,
Ἠην φυσις ου στυπασε, λιποβλεφαροιό δε κυκλε
Οιδαλέον, ξεινον ομμα γενειθλιὰς ἔσχεν ὁμιχλη.
Nonn. Io. 9.
Αλαοσκοπιη.
Ουκ αλαοσκοπιην ἔχ᾽ αργυροτοξος Απολλων. Il. κ. 515.
Exp. ματαιον σκεπτον.
Αλαοω.
—Ὃν οφθαλμῶ αλαωσιν. Od. α. 6.
SYN. Τυφλοω, εξαλαοω, εξομματαω.
Αλαπαδνὸς.
Αλλ᾽ αλαπαδνὸς ειν, παῦρος δ᾽ οι ὑπετο λαός. Il. 675.
SYN. Απτολεμος, αδεινὸς, ανευρος, αναρδρος, απαλαμνος, μαλθακὸς, πονηρὸς, ψαθυρὸς.
Αλαπαζω.
—Πολιν κε αλαπαξεις. Il β. 367.
SYN Λαπαζω, εξαλαπαζω, περθω, περθειν, εκπορθειν, δηϊζω, δηϊοω, δηιαω. διαρπαζω, αποιρᾶιω, διαρρᾶιω, ερημοω. λεηλατεω, καθαιρεω, καταστρεφω, κειραιζω, τεμνω, κειρω, ἑμαλιζω.

Αλαστεω.
—Και αλαστησας επος ηυδα. Il. μ. 165.
SYN. Αλαστεινω. επαλαστεω, αλγυνομαι, παθαινομαι, απαρεσκομαι. δεινοπαθεω, ανιαξιπαθεω, αγανακτεω, δυσανασχετεω, χαλεπαινω. αλγεω.

Αλαστος.
Πενθος αλαστον εχουσα μετα φρεσιν—Il. ω. 105.
SYN. Ανοιστος, ατλητος, αινος, χαλεπος, ανεπιληπτος.

Αλαστωρ.
Και τοι μ' επει δαιμα, μη τινες κλυων
Αλαστοφων, δοξαιμι σην κλυειν οπα. Eur. Or. 1707.
—Δια δε τας αλαστορας
Τις σας δεδοικως, μη τι γη παθη κακον; Eur. Ph. 1621.
SYN. Ερινυς. παναλαστωρ. δαιμονιον. τυχη, δυστυχια.
EPITH. Τιμωρος. κακοποιος.
PHR. Πνευμα πλαγιον. Ερεβος δαιμον.

Αλαωτυς.
Οφθαλμε· ασκελιην αλαωτυν. Od. ι. 503.
SYN. Αβλεψια, αορασια, τυφλοτης, τυφλωσις.

Αλβανοι.
Αλβανοι τ' επι τοισιν αρηϊοι—Dionys.

Αλγεω,
—Η επι γης αλγησειτι πημα παθοντες. Od. μ. 27.
Αλγω την κεφαλαν—Theoc. 3. 52.

Αλγυνομαι.
—Τοις δε δ' εκ αλγυνομαι. Soph. An. 474.
SYN. Ανιαομαι, αχεω, αχευω, διαλγεω, συναλγεω, καταλγυνομαι, αχθομαι, λυπεομαι, οδυνομαι. οδυναω, οδυνασμαι, οχθεω, οχθιζω, ποτεω, ποτεομαι. αθυμεω.
PHR. Διδεται κεαρ εγγυθεν ατη. Apoll.
Ασιγητοιο νου κυμαινετο πυρσω. Nonn.

Αλγηδων.
—Σωμ' υφειτ' αλγηδοσι. Eur. M. 24.

Αλγημα.
Ητιον ω παιδυμε φρεσις αλγημα πεδαγρα. Lucian.

Αλγησις.
—Την δ' αλγησιν ε παρεσχομην. Arist. Th. 154.

Αλγος.
—Μαλιστα γαρ αλγος ικανει
Θυμον εμον. Il. γ. 97.
SYN. Ανια, αδια, αγγις, αχος, αχθος, αχθηδων, δυη. λυπη. κηδος, κηδεσυνη. οδυνη. περιωδυνια, ποτος, παθος, πενθος, καταινυξις. βασανος. τιμωρια.
EPITH. Ακικλυτον, ασπετον, αλιγεινον, αλαστον. ατλητον, αμειλικτον, ατρυτον, αελπτον, αγριον, αινον. ανηκεστον, λυγρον, λευγαλεον, δακρυοεν, μιτυνθαδιον, επιδημιον, λοιγιον, βαρυστονον. στυγερον, οικτρον, δεινον, παυδεινον, πικρον, θυμοζορον, φιλοθρηνον.
PHR. Δημα λυπης. Aesch — Αχεος νεφελη μελαινα Hom.— Γοων πικρον νεφος.— Ενθα σελας ροδεοιο διαλλαξασα προσωπα, Αλγεσι κυμαινοντα νον μαστιζετο. Nonn.
Ουκετι δ' ες το προθε τεαι γελασσιν επωπαι.—
Αινον αχος πυκασε φρενας αμφι μελαινας.—
Δον δε μιν αμφασιη επεων λαβε· τω δε οι ασσε
Δακρυοφιν πλησθεν, θαλερη δε οι εσχετο φωνη. Hom.

Αλγηρος. αλγινοεις.
—Αλγηρω κεαδεην βεβολησθε οιστω. Tryph 553.
—Και οιζυν αλγινοεσσαν. Hes. Θ. 214.
SYN. Αλεγεινος.

Αλγυνω.
Χαιρων τις αυτων τ' εμεν αλγυνει κεαρ. Eur. M. 397.
SYN. Ανιαω, αγχιζω, ατιμαω, βαρυνω, πρεσσομαι, ενοχλεω.

Αλδαινω.
—Μελε' ηλδανε ποιμενι λαων. Od σ. 69.
SYN. Αναλδαινω. αλδεω, αυξω, αναυξω, επαυξανω, ατιταλλω, επιλαμβανω, μηκυνω, οφελλω.

Αλδησκω.
Λαϊε αλδησκοντος—Il. Λ. 509.
Φαεεσσιν εν μαλακοισιν ατε βρεφος αλδησασκε. Orph L. 26.
SYN. Αυξομαι, αυξανομαι. αλδαινομαι, αδρυνομαι, προαγομαι, επιδιδωμι. αταλλω.

Αλεα.
Λυτιχ' επει κε πυρος θερεω, αλεη τε γενηται. Od. ρ 23.
SYN. Αιθος. καυμα, θαλπος, θερμη, θερμοτης, ελλαμψις.

Αλεα.
—Ουδε τ' αρευθεν
Ουδ' αλεη Il. χ. 301.
SYN. Αλυξις. εξυπαλυξις, αποφυγη, εκφυγη, διαφυγη. αλεωρη. εκκλισις, φυλακη.

Αλειαινω.
Επειθ' ιν αλειαινομι – Arist. Eccl. 536.
SYN. Θαλπομαι, θερμαινομαι, χλιαινομαι.— αλεαζω, εκκλινω.

Αλεγεινος.
Γινετ' Αρης αλεγεινος οιζυροισι βροτοισι. Il. ν. 569.
—Πυρης επισαντ' αλεγεινης. Il. δ. 99.
—Οι δ' αλεγεινοι κ. λ. Il. κ. 402.

SYN.

SYN. Αλγεινὸς, αἰχὴς, αχηρὸς, αχθεινὸς, αχθηρὸς. επαχθὴς. αγελαστος, αλγινοεις, γοωδὴς, λυπηρὸς, οδυνηρὸς, ανιαρὸς, ανιωδὴς, επιπονος, λυγρὸς, οκρυοεις, περιαλγὴς, οχληρὸς, ανιγρὸς, δακεθυμος. θυμοδακὴς, δηξιθυμος, κηδωλὸς, πολυμερίμνος, λευγαλέος, δυσφορος, δυσχερὴς, δυσχειρωτος, σκληρὸς, σκυθρὸς, σκυθρωπος, δεινὸς, χαλεπὸς, αργαλέος, ανδὴς, αναρσιος, αφορητος, φορτικὸς, κοπιαρὸς, αθυμὸς.

Αλεγινορίδης.
—Προμαχοιο δαμαρ Αλεγινορίδαο. Il. ξ. 503.

Αλεγω.
—Ου σευ εγωγε - Σχιζομενης αλέγω. ib. ϑ. 483.

Αλεγιζω.
—Σεῖθεν δ' εγὼ ουκ αλεγιζω. ib. α. 180.
SYN. Φροντιζω, επιμελὲομαι, τημελεομαι, κηδομαι, τειρικηδομαι, αρηγω, σπουδαζω, οπιζομαι, προτιμαω.

Αλεγυνω.
—Αλλας δ' αλεγυνετε δαῖτας. Od. α. 374.
SYN Παρασκευαζω, ευτρεπιζω, εξαρτυω, εξαρτυομαι, επιφερω, τατϑω, συνταττω.

Αλεινω.
Αλλα σον αιει θυμὸν οπιζομαι, ηδ' αλεινω. Od. ρ. 148.
Τὼν αλεινω φῶμιν αδευκία—Od. ζ. 273.
SYN. Αιδεομαι.—αλευω, ευτρεπομαι, εκφευγω.

Αλειαρ.
Αλοιτα τευχεσι χὴ αλειατα.—Od. υ. 108.
SYN. Αλφιτον

Αλεισον.
—Εχε δε χρυσειον αλεισον. Il. λ. 773.
SYN. Εκπωμα, ποτηριον, δεπας. δεπαστρον, κυλιξ, κυμβη, κυμβιον. κεωθων, κυπελλον, οινοχοη.
EPITH. Αμφωτον, καλὸν, περικαλλές.

Αλειτης.
—Φατο γαρ τισασθαι αλειτην Il. γ. 28.
SYN. Αλιτημων αδικος—εχθρὸς.

Αλειφαρ.
Ὑδατί τε λιαρῷ, και αλειφατι. Od. ω. 45.
Εν δε τιθει μελιτος χὴ αλειφατος αμφιφορῆας. Il. ψ. 170.
SYN. Αλειφα, αλειφὴ. μυρωμα, μυρον—ελαιον—στεαρ
EPITH. Λευκὸν, ὑγρὸν, ευπωρον, τετραενές.
PHR. Αλειφατα, μυελὸν ανδρῶν. Hom.

Αλειφω, αλειφομαι.
Εξεινε δ' ἑταροισιν εϑ' ηατα πᾶσιν αλειφα. Od. μ. 177.
—Αλειφατο δὲ λιπ' ελαιῳ. Il. ξ. 171.
SYN. Διαλειφω, εναλειφω, εναλειφω, χριω, μιαχραινυμι—εμπλαττω—παρσμαω.

Αλεκτηρ.
—Ασκλαπιον - αλεκτηρα νεσων. Pind. Pyth. 3.
SYN. Αλεξητὴρ.

Αλεκτρυων.
—Ἄ γερας ὁ χρυσοκομας
Δῶκεν αλεκτρυον ζωον. Eur. Tr. 254.
SYN. Αγαμος.
PHR Ον ηκ εδεν ευγαμος ὄρνις. Στεμματι νυμφειῳ πεπυκασμενον. ηδ' ενι παστῷ Ηδυμελὴς πεισε βιοσσοος αυλος ερωτων. Nonn. l. 24.

Αλεκτρυων.
—Θηρσιν αλεκτρυοεσσι μαχηταῖς. Opp. Kυν. b.

Αλεκτωρ.
—Ἑως εβοησεν αλεκτωρ. Hom. B. 191.
SYN. Ορταλιχος ορθροβόας.
EPITH. Ορθριος, ῥωος, ενδομαχης.
PHR. Ωδὸς ορνις. Περσικος ορνις. Πριν αυχενα κυρτὸν αειρας, Οξὺ μελος κλαγξειεν εγερσιβοητος αλεκτωρ. Nonn

Αλεξανδρος, (ὁ μεγας.)
Εργον Αλεξανδροιο Μακηδονος— Ep. l. 3.
EPITH Δρακοντιαδης.—μειος ασχετος.
PHR. Περσαισι βαρὺς ϑεὸς αιολομητης. al. αιολομιτρης. Theoc.— Ηνοπιης ελετῆρα ὑπερφιαλκε βαϑυλωνος.— Ολυμπιας ὃν ποτε μητηρ καρτερος- ϑυμον ετικτεν.— Πελλης πολιητωρ, τῷ ὑπὸ πασα Αντελλη δεδομηστο, και Εσπερη πολυολβος. Sibyll.

Αλεξανδρος. Vide Παρις.
—Αλεξανδρος ϑεοειδὴς. Il. γ. 16.

Αλεξανεμος.
Αμφὶ δὲ χλαϊναν εσσατ' αλεξανεμον μαλα πυκνὴν. Od. ξ. 529.
SYN. Αρεμοσκεπης. κωλυτασιμος.

Αλεξεω,
—Δαναοῖσιν αλεξησεις κακὸν ἦμαρ. Il. ι. 251.

Αλεξω
Εν ϑυμῳ μεμαῶτες αλεξεμεν αλληλοισιν. Il. γ. 9.
SYN. Αποτρεπω. αλαλκεω, αμυνω, επικουρεω.

Αλεξητηρ,
Εϑλον αλεξητῆρα μαχης. Il. υ. 396.
SYN. Αλκτὴρ. αλεκτηρ, αρηγων, επαρηγὼν, αοσσητὴρ, παρεδρος. αντιλημπτωρ. αποτροπος, αποτροπαιος, αποποιμπαιος, αρωγὸς, επαρωγὸς. αμυντωρ, επικουρος, επισχυρος, επιταῤῥοϑος, επιτιμητωρ. τιμορος, τιμωρὸς, εκδικος. προμαχος, ὑπερμαχος. προασπιστὴς. προασπιστὴρ, ὑπερασπιστὴς. συνηγορος, συνεργὸς. συναιχμος. εταῖρος, συνεργετης, εφελκυστὴς, σταδὸς, βοηϑος, βοηδρομος.

Αλεξητηρ.
—Ζευ αλεξητωρ. Soph. Oed. C. 141.

Αλεξητηριος.

Αλεξητηριος.
Αλεξητηριον ξυλον καθιει. Eur. Herc. f. 470.
SYN. Αμυντηριος, αμυντικός.

Αλεξιαρ⊖.
Νεὸς αλεξιαρη, παιδων ευκηλητειρα. Hes. ε. 462.

Αλεξιβλεμις.
Και τον αλεξιβλεμιον απο στερνοιο χιτωνα. Ep. I. 6.

Αλεξικακος.
Εθλον, αλεξικακον, πασης συνοπαδον αοιδης. Suid.

Αλεξιμβροτ⊖.
Απολλωνιαις - αλεξιμβροτοις πομπαις. Pind. Pyth 5.

Αλεξιμορ⊖.
Τρισσοι αλεξιμοροι προφαντηι μοι. Soph. Oed. T. 171.

Αλετρευω.
Αι μεν αλετρευουσι μυλης επι μηλοπα καρπον. Od. η. 105.
SYN. Αλεω. αληθω.
PHR. Καρπον αλετρευουσα μυλης τροχοειδει πετρη. Nonn.

Αλετριβαν⊖.
—Οισεις αλετριβανον τρεχων. Arist. R. 258.
SYN. Δοιδυξ, αλετριψ, χερχις, κοπανον, κοπανιστηριον, υγδοκοπαιον, το υπερον.

Αλετρις.
Φημην εξ οικοιο γυνη πρεπεικεν αλετρις. Od. υ. 400.
SYN. Αλητρις. μυλωτρις.

Αλευρον.
Ηρατο μαν και τηνος (εμιν δοκει) οπι αλευρω. Theoc. 14. 7.
SYN. Αλφιτον.

Αλευω, αλευομαι.
—Νυι αυτ' εμον εγχος αλευε. Il. χ. 285.
Ὁφρα κ' αλλος πιωχος αλευεται ηπεροπευειν. Od. ξ. 400.
SYN. Διαφευγω, εκφευγω, εκκλινω, εξαλυσσω, εξισταμαι, περιισταμαι, ευλαβεομαι, διευλαβεομαι, φυλαττομαι, αλεω, αλυσκω.

Αλεω.
—Ὡσπερει καχρυς γυναικ' αλεσσαν. Arist. N. 1361.
—Οφρα το κητος υπεικφοφυγων αλεοιτο. Il. υ. 147.
SYN. Καταλεω, αλετρευω.—αλευω, αλιζω.

Αλεωρη.
—Διιων ανδρων αλεωρην. Il. μ. 57.
—Ουτε φοβω μεμνημενον, ουτ' αλεωρης. Il. ω. 216.
SYN. Ασφαλιστμα, οχυρωμα, προβολη, προβολαιον. εκκλισις, ευλαβεια, ειλαρ, ρυμα, ερυμα, φυλακη, αποφυγη.

Λλη.
—Ορκεν ικηται αλη κη πημα κη αλγος. Od ο. 344.
SYN. Αλημα, πλανη, ρεμβη, ρεμβασμος, αμαρτημα, αμπλακια, πλημμα, σφαλμα.
EPITH. Χαλεπη.

Αληθεια.
—Πασαν αληθειαν καταλεξον. Il. ω 407.

Αληθιη.
Πιστις σε στερεη κη αληθιη εμπεδομισος. Dios.

Αληθες, το.
—Συ δ' αληθες ειστα. Od. γ. 247.

Αληθοσυνη.
Μαρτυς εγω. συ δε μοι γιγνε αληθοσυνης. Theogn. 1224.
SYN. Αληθοτης, ετητυμιη, ασφαλεια, ατρεκιη, ατρεκεια, αψευδια.
EPITH. Ατρεκης, ετητυμος, ερατη, θεοτερπης, θεοπιδης, ευπιδης, πολυλλιτος, περιλαμπης, τιμιεσσα, χαριεσσα.
PHR. Θυγατηρ Διος.

Αληθευω.
Παντα δ' αληθευσον—Hom. B. 14.
SYN. Αληθιζω, αληθιζομαι.

Αληθης.
—Ωστε ταλαντα γυνη χερηιτις αληθης. Il. μ. 433.

Αληθιν⊖.
Ουτος εμοις λογος υμμιν αληθινος. Call. Ep. 19.
SYN. Ακριβης, αληθοεπης, ατρεκης, αψευδης, αψευστος, απλαστος, απαρχαιτος, δικαιος, ευθυγλωττος, μνημων, δηλος, γνησιος, ετεος, ετυμος, ετητυμος, ετυμωνιος, ημερτης, νητρεκης.

Αληιος.
Ου κεν αληιος ειη ανηρ, ω τοσσα γενοιτο. Il. ι. 125.
SYN. Ενδεης, αιρος. πιωχος. αλητικος.

Αληκτ⊖.
Μηνα δε παντ' αληκτος ακηδοτος—Od μ. 325.
—Σοι δ' αλληκτον τε κακον τε
Θυμον ενι στηθεσσι θεοι θεσαν. Il. ι. 632.
SYN. Αδιαλειπτος, ακαταπαυστος, νωλεμης, συνεχης.—αθεραπευτος, αθελκτος.

Αλημα.
Κακοπινεστατον τ' αλημα φρατερ. Soph. Aj. 381.
SYN. Αλη.— ὁ πανουργος. περιτριμμα.

Αλημοσυνη.
Ενηυχοι δ' Αργοιο αλημοσυνησιν ικοντο. Apoll. 2. 1264.
Exp. εμπειρια των τοπων.

Αλημι.
Παντας επι πρυμνησιν αλημεναι υιας Αχαιων. Il. σ. 76.

SYN.

SYN. Αθροίζομαι, συγκλείομαι.— αλαομαι, αλιτευω.

Αλημων. αλητης.

—Αλημονίες εισι και αλλοι. Od ρ 376.

—Δοκεεις δε μοι εῖναι αλητης. Od. σ. 18.

SYN. Αλαζων, πλαγκτὴς, πλαγκτηρ, πλανος, ακαθεκτος, ῥεμβος.

ΕΡΙΓΗ. Δυστηνος, προϊκτης, πολυπλαγκτις, κακὸς, αισθοῖος, επιμαστος.

Αλητειη.

Και με αλητειης τε χ᾽ εξ οιστρε εσαωσας. Orph. 101.

SYN. Αλη.

Αλητευω.

Ξεῖνός τις δυστηνος αλητευει κατὰ δῶμα,
Ανίρας αιτίζων, αχνημοσυνη γάρ ανωγει. Od. ρ. 501.

SYN. Αλαομαι.—αιτίζω.

Ἁλιαδαὶ.

—Φιλοπονων ἁλιαδᾶν. Soph. Aj. 889.

Ἁλιεὺς.

Ουδε ποτ᾽ ὗρει
Πνειοντες φαινονθ᾽ ἁλιαίες.—Od. δ. 361.

Exp. Οι εν τῇ θαλασσῃ πνεοντες.

Αλθαινω.

Κακὸν μιασμ᾽ εμφυλον αλθαινων κακῷ. Lyc. 1122.

Αλθω, αλθομαι.

—Αλθετο χείρ. Il. ε 417.

SYN. Αλθεω. ακεομαι, αφυγιαζω, αλδαινω.

Ἁλιαιετῶ, vel αλιαετῶ.

Αλιαιετες χ᾽ γῦπας. Arist. Av. 892.

Αλιαρτῶ.

—Και ποσιν θ᾽ Αλιαρτον. Il. β 503.

Αλιαστῶ.

—Πολεμος δ᾽ αλιαστος εφωρα. Il. β 797.

SYN Αληκτος, αραποδραστος, απαυστος, αρικλητος, πολυς, δεινὸς, χαλεπὸς

Ἁλιδδεω.

Ειρκτῦς αλιδδησασα λυγαιας δεμας. Lyc. 351.

—Και γῆας ἁλιδδευσι—Call. Schol. Lyc.

SYN. Ἁλιδυω, καταπαυτιζω, αποκρυπτω, αφανιζω.

Ἁλιδρῶ, ἁλιδρωτῶ.

Αιπὺς δ᾽ ἁλιδρὸς οχμος—Lyc. 443.

—Αλιδρωτοισιν αἱμαχθησεται. Ib. 760.

Ἁλιδρυχῶ.

Λισσάδες ἐρίζωνται ἁλιδρυχαι.—Apoll. 2. 733.

Ἁλιγιετων.

Αιολιδα Σμυρνων ἁλιγιετεα—Hom 37. 6.

SYN Αγχιαλος, ἁλιτερμων.

Αλιγκιος

—Αλιγκιον αστέρι καλῷ. Il. ζ. 401.

SYN. Εναλιγκιος, ὁμοιος, ὁμοῖος, προσομοιος, εοικὼς, προσεοικὼς, εικελος, προσεικελος, ικελος, εισάμενος, εισαμενος, ατάλαντος, παραπλησιος, εμφερὴς, παρεμφερὴς, προσεμφερὴς, προσφερὴς.

Αλιευς,

Ὡς δ᾽ ὁτ᾽ επὶ προβολω ἁλιευς περιμηκεῖ φαεσφῳ
Ιχθύσι τοις ολιγοισι δολον κατα εἰδατα βαλλων,
Εξ πόντον πρησησι βιος χειρας αγραυλοιο,
Ασπαιροντα δ᾽ επεσια λαβὼν εβριψε θυραζε· Od. μ 251.

Αλιητωρ.

Ανδρες απ᾽ Αρκαδίης αλιητορες. Ep. l. 1.

SYN. Αιγιαλιευς, ἁλιευτὴς. ασπαλιευς. ασπαλιευτης. ἁλικτυπος. αμφιβολιευς. αγκωδόλος, γαγγαμιευς. γαγγαμυλιὸς. γριπευς, γριπων, δικτυδόλος, δικτυσδόλος. δικτυκλὴς, επακτὴρ, θαλασσευς. θαλαττεργὸς. ιχθυδόλος. ιχθυσδόλος, ιχθυκλὴς. καλαμευτὴς, ὁρμευτὴρ, ὁρμευτὴς, σαγηνευς. σαγευτητὴρ, σαγηνευτὴς, ενυγροθηρευτὴς.

ΕΡΙΤΗ Ἁλιτρεφὴς, λινορράφης, δεινὸς, μογερὸς. ὑγροβιος, θαλασσοπόρος, πολυκμητος, περισσοτοος, πλησιπορος.

PHR. Αγρευτὴρ ιχθύος. τὸν βιον απο καλαμε, καὶ ὁρμιᾶς ἐχων. απὸ ορμιᾶς αλιευων. ιχθύσι λῃστὴρ. ευαδινος ερευνητὴρ θαλασσης. Nonn. Αελλαων θεραπων. Opp.— Ευκηρων απὸ κυρτων ζωων αιθυιης πλειστα νηξαμενος. ιχθυβόλοι Νηρῆος ερευνητῆρες εναυλων.— εργατινης ποντοιο.

Ἁλιευω.

SYN. Αγκιστρευω, θαλαττεργεω, ιχθυαω, γριπιζω, ασπαλιευομαι, ελλοπιευω.

PHR. Εργα θαλασσοπορων ἁλιεων.— δολορραφίος δολος αγρης.—ιχθῦς αγρευω.

Πετρη επὶ προβλῆτι καθημενος, ιεσον ιχθὺν
Εκ ποντοιο θυραζε λινῳ, και πυκτι χαλκῷ. Hom.

Ητοι ὁ μὲν πετρῃσιν ερημενος αγκιαλοισιν,
Γκεαλεοις δοναξισσι, καὶ αγκιστροισι δαιδαλον ιχθύν
Ατρομος ασπαλιεῦς επεδησατο δαιδαλον ιχθύν.

Opp.— Και τις υποδρυχιων κατεδυσατο βενθος εναυλων,
Νειόθι μαστευων ρεπεδων ἑτεροχροον αγρην;
Τυφλὴν ηχομενοισιν επ᾽ ιχθύσι χεῖρα τιταινων.
Nonn.

Ἁλιερκὴς,

—Και ταυδ᾽ αλιερκία χωρα. Pind. Ol. 8.

Αλιζωνος.

—Αλιζωνοιο Κορηθε. Ep. l. 3.

Ἁλιηρης.

—Αλιηρει κωπᾳ πεμπομεναι. Eur. Hec. 452.

Αλκω.

—Οπληθῆ και αλιθῆ. Ep. l. 8.

SYN. Ταριχευω, συναγω.

Ἁλικλυστος,

Αλεξητηριος.
Αλεξητηριον ξυλον καθιει. Eur Herc. f. 470.
SYN. Αμυντηριος, αμυντικός.

Αλεξιαρ⊖.
Νεικὸς αλεξιαρη, παιδων ευκλειτερα. Hes. t. 462.

Αλεξιβελεμνός.
Και τον αλεξιβελεμνον απο στιρνοιο χιτωνα. Ep. I. 6.

Αλεξικακος.
Εθλον, αλεξικακον, πασης συνοπαδὸν ασιδῆς. Suid.

Αλεξιμβροτ⊖.
Απολλωνιαις - αλεξιμβροτοις πομπαῖς. Pind. Pyth. 5.

Αλεξιμορ⊖.
Τρισσοὶ αλεξιμοροι προφαντὰ μοι. Soph. Oed. T. 171.

Αλετρευω.
Αἱ μὲν αλετρευουσι μυλης επὶ μηλοτα καρπόν. Od. ν. 105.
SYN. Αλεω. αληθω.
PHR. Καρπὸν αλετρευουσα μυλης τροχοειδεῖ πετρη. Nonn.

Αλετριβαν⊖.
—Οισεις αλετριβανον τρεχων. Arist. R. 258.
SYN. Δοιδυξ, ἀλετριψ, χερκις, κοπανον, κοπαιστηριον, ιγδοκοπαιον, τὸ ὑπερον.

Αλετρις.
Φημην εξ οικοιο γυνὴ πρεσηκεν αλετρις. Od. υ. 400.
SYN. Αλητρις. μυλωτρίς.

Αλευομαι.
Ηρατο μαν και τῆνος (εμὴν δοχεῖ) οπλῶ αλευεω. Theoc. 14. 7.
SYN. Αλφιτον.

Αλευω, αλευομαι.
—Νῦι αὖτ' εμὸν εγχος αλευε. Il. χ. 285.
Ὄφρα κ' αλλος πλωχὸς αλευεται ηπεροπευειν. Od. ξ. 400.
SYN. Διαφευγω, εκφευγω, εκκλινω, εξαλυσσω, εξισταμαι, περιισταμαι, ευλαζεομαι, διευλαζεομαι, φυλατζομαι, αλεω, αλυσκω.

Αλεω.
—Ὡσπερει καχρυς γυναῖκ' αλῆσαν. Arist. N. 1361.
—Οφρα το κητος υπεκπροφυγὼν αλειτο. Il. υ. 147.
SYN. Καταλεω, αλετριευω.—αλευω, αλιζω.

Αλεωρὴ.
—Διῖων ανδρῶν αλεωρὴν. Il. μ. 57.
—Ουτε φοβω μεμνημένον, ουτ' αλεωρῆς. Il. ω. 216.
SYN. Ασφαλιστμα. οχυρωμα, προβολὴ. προβολαιον. εκκλισις, ευλαβεια, ειλαρ, ῥῦμα, ερυμα, φυλακὴ, αποφυγή.

Λλη
—Ορνεν ἑκηται αλη χ' ὑπνῳ χ' αλγος. Od ο. 344.
SYN. Αλημα, πλανη. ῥιμβὴ. ῥιμβασμὸς, αμαρτημα. αμπλακια. πλαῖσμα, σφαλμα.
EPITH. Χαλεπὴ.

Αληθεια.
—Πασαν αληθειαν καταλεξον. Il. ω 407.

Αληθιη.
Πιστις σε στερεὴ χ' αληθιη εμπεδομιθος. Dios.

Αληθὶς, το.
—Συ δ' αληθὶς ειισπε. Od. γ. 247.

Αληθοσυνη.
Μαρτυς εγω. σὺ δέ μ' ἰγνυ γιγνυ αληθοσυνης. Theogn. 1224.
SYN. Αληθοτης. ετητυμιη. ασφαλεια. ατρεκιη, ατρεκεια. αψευδια.
EPITH. Ατρεκὴς, ετητυμος, ερατὴ, θεοτερπὴς, θεοπειθὴς. ευπειθὴς. πολυλλιτος, περιλαμπὴς, τιμηεσσα, χαριεσσα.
PHR. Θυγατηρ Διός.

Αληθευω.
Παντα δ' αληθευσον—Hom. B. 14.
SYN. Αληθιζω. αληθιζομαι.

Αληθὴς.
—Ὥστε ταλαντα γυνὴ χερσῖν αληθὴς. Il. μ. 433.

Αληθιν⊖.
Οὗτος εμὸς λογος ὑμμιν αληθινος. Call. Ep. 19.
SYN. Ακριβὴς. αληθοεπης, ατρεκὴς, αψευδὴς, αψευστος. απλαστος, απαραπτοντος, δικαιος. ευθυγλωττος. μνημων. δηλὸς. γνησιος. ετεὸς, ετυμος, ετητυμος, ετυμωνιος. νημερτὴς, νητρεκὴς.

Αληϊος.
Ου κεν αληϊος ειη ανὴρ, ὅ τοσσα γενοιτο. Il. ι. 125.
SYN. Ενδεης, αἴριος. πλωχός. αλητικός.

Αληκτ⊖
Μῆτα δὲ παντ' αληκτος ἀη νοτος—Od μ. 325.
—Σοι δ' αλληκτόν τε κακὸν τε
Θυμὸν ενὶ στηθεσσι θεοὶ θεσαν. Il. ι. 632.
SYN. Αδιαλειπτος, ακαταπαυστος. νωλεμὴς, συνεχὴς.—αθεραπευτος, αθελκτος.

Αλημα.
Κακοπινεστατόν τ' αλημα στρατω. Soph. Aj. 381.
SYN. Αλη.— ὁ πανουργος. περιστιμμα.

Αλημοσυνη.
Ενιυχιοι δ' Αργοιο αλημοσυνησιν ἰκοντο. Apoll. 2. 1264.
Exp. εμπειρια των τοπων.

Αλημι.
Παντας επὶ πρυμνησιν αλημεναι υἷας Αχαιῶν. Il. σ. 76.

SYN.

SYN. Αθρoιζομαι, συλλεγομαι.— αλασμαι, αλιτευω.

Αλημων, αλιτης.

—Αλημονές εισι και αλλοι. Od. ρ 376.

—Δοκεις δε μοι εῖναι αλητης. Od. σ. 18.

SYN. Αλαζων, πλαγκτὴς, πλαγκτηρ, πλανος, ακαθεκτος, ῥεμβος.

ΕΡΙΤΗ. Δυστηνος, προῖκτης, πολυπλαγκτος, κακὸς, αιδοῖος, εκτιμαστος.

Αλητευω.

Και με αλητευοντ τε κ᾽ ἐξ οιστρε εσαωσε. Orph. 101.

SYN. Αλη.

Αλητευω.

Ξεῖνός τις δυστηνος αλητευει κατὰ δῶμα,
Λιτρας αιτιζων, αχρημοσυνη γὰρ ανωγει. Od. ξ. 501.

SYN. Αλαομαι.—αιτιζω.

Ἁλιαδαὶ.

—Φιλοπονων ἁλιαδᾶν. Soph. Aj. 889.

Ἁλιαὴς.

Ουδε ποτ᾽ ὗροι
Πνειοντες φαινοθ᾽ ἁλιαὶες.—Od. δ. 361.

Exp. Οι εν τῇ θαλασσῃ πνεοντες.

Αλθαινω,

Κακὸν μιασμ᾽ εμφυλον αλθαινων κακῷ. Lyc. 1122.

Αλθω, αλθομαι.

—Αλθετο χειρ. Il. ε 417.

SYN. Αλθεω. αχεομαι, αφυγιαζω, αλδαινω.

Ἁλιαιετ⊖, vel αλιαετ⊖.

Αλιαιετυς κ᾽ γῦπας. Ariſt. Av. 892.

Αλιαρτ⊖.

—Και ποιπνθ᾽ Αλιαρτον. Il. β 503.

Αλιαστ⊖.

—Πολεμος δ᾽ αλιαστος ορωρεν. Il. β 797.

SYN Αληκτος, αναποδραστος, απαυστος, ανεκλιτος. πολυς, δεινὸς, χαλεπὸς.

Ἁλιδδεω.

Ειρκτῆς αλιδδησασα λυγαιας δεμας. Lyc. 351.

—Και νῆας ἁλιδδευσι—Call. Schol. Lyc.

SYN. Ἁλιδυω, καταποντιζω, αποκρυπτω, αφανιζω.

Ἁλιδρ⊖, ἁλιδρωτ⊖.

Λιπὼς δ᾽ ἁλιδρὸς οχμες—Lyc. 443.

—Αλιδρωτεσσιν αἱμαχθησεται. ib. 760.

Ἁλιδρομ⊖.

Λισσαδες ἐρίζονται ἁλιδρομαι.—Apoll. 2. 733.

Ἁλιγιετων.

Αιολιδα Σμυρνων ἁλιγιετορα—Hom 37. 6.

SYN Αγχιαλος, ἁλιτερμων.

Αλιγκιος

—Αλιγκιον αστέρι καλῷ. Il. ζ. 401.

SYN. Εναλιγκιος, ὁμοιος, ὁμοιὸς, προσομοιος, εικω, προσεικω, εικελος, προσεικελος. εικελὸς, εοικὼς, προσεοικὼς, εικελος, προσεικελος. εικελὸς, εοικμενος, εισαμενος. αταλαντος, παραπλησιος, εμφερὴς, παρεμφερὴς, προσεμφερὴς, προσφερὴς.

Αλιευς,

Ὡς δ᾽ ὁτ᾽ επὶ προβολω ἁλιευς περιμηκεῖ ραβδῳ
Ιχθύσι τοις ολιγοισι δολον κατα εἰδατα βαλλων,
Ες ποντον πρεμησι βοος κερας αγραυλοιο.
Ασπαιροντα δ᾽ επειτα λαβὼν ἐρύηκε θυραζε· Od. μ 251.

Αλιητωρ.

Ανδρες απ᾽ Αρκαδιης αλιητορες. Ep. l. 1.

SYN. Αιγιαλιευς, ἁλιευτὴς. ασπαλιευς. ασπαλιευτης. ἁλικτυπος. αμφιβολιευς, αγκωδόλος, γαγγαμιευς. γαγγαμυλκὸς, γριπευς, γριπων, δικτυδόλος, δικτυοδόλος. δικτυλκὸς, επακτηρ, θαλασσιευς, θαλαττεργὸς, ιχθυδόλος, ιχθυοδόλος, ιχθυλκὸς. καλαμευτὴς, ὁρμευτηρ, ὁρμευτὴς. σαγηνευς. σαγηνευτηρ, σαγηνευτὴς, συγροθηρευτης.

ΕΡΙΤΗ Ἁλιτρεχὴς. λινορράφης, δεινὸς, μογερὸς, ὑγροβιος. θαλασσοπόρος, πολυκμητος, περισσοτοος, πλησιπορος.

PHR. Αγρευτὴρ ιχθύος. τὸν βιον απο καλαμου, κ᾽ ἁρμιᾶς εχων. απὸ ορμιᾶς αλιευων. ιχθύσι λητστήρ. ευαδινος ερευνητὴρ θαλασσης. Nonn. Ελλαων θεραπων. Opp.— Ευαγρων απὸ κυρτων ζωων αιθυης πλειονα νηξαμενος. ιχθυβόλοι Νηρῆος ερευνητῆρες ενακλων.— εργατινης ποντοιο.

Ἁλιευω.

SYN. Αγκιστρευω, θαλαττεργεω, ιχθυαω, γρηπίζω, ασπαλιευομαι, ελλοπιευω.

PHR. Εργα θαλασσοτοκων ἁλμων.— δολορραφέος δολος αγρης.—ιχθῦς αγρευω.

Πετρη επὶ προβλῆτι καθημενος, ιερον ιχθύν
Εκ ποντοιο θυραζε λινῳ, και πυρὶ χαλκῷ. Hom.
Ητοι ὁ μὲν πετρησιν ερημενος αγκιαλοισιν,
Γηραλεοις δονακεσσι, κ᾽ αγκιστροισι δαηοτῆς,
Ατρομος ασπαλιεῦς επεδησατο δαιδαλον ιχθύν.
Opp.— Και τις ὑποδρυχιων κατεδυσατο βενθος ενανλων,
Νειόθι μαστευων νεποδων ἑτεροχροον αγρην;
Τυφλὴν επχομενοισιν επ᾽ ιχθυσι χειρα τιτανων.
Nonn.

Ἁλιερχὴς.

—Και τανδ᾽ αλιερχέα χωραν. Pind. Ol. 8.

Αλιζωνος.

—Αλιζωνοιο Κορηθυ. Ep. l. 3.

Ἁλιηρης.

—Αλιηρεσι κωπα πεμπομεναν. Eur. Hec. 452.

Αλκω.

—Οπληθῆ και αλιθῆ. Ep. l. 8.

SYN. Ταριχευω, συναγω.

Ἀλικλυστος.
Προσλημ' αλικλυστον. Soph. Aj. 1336.
Ἀλικτυπ-Θ-.
—Ἀλικτυπος νᾶες. Soph. An. 966.
Ες ἁλικτυπας ακτας. Anac. 39. 1.
Ἀλιμεν-Θ-.
Ἀλιμενὸν τις ὡς ες αστλον ικησιν. Eur. Hec. 1024.
Ἀλιμενον αιθέρος αυλακα τεμνων. Ariſt. Av. 1400.
SYN. Δυσορμος, δυσορμητος, ανορμος.—τελος μη ἐχων.
Ἀλιμυρηις,
—Ποταμων ἁλιμυρηεντων. Il. φ. 190.
Ἀλιμυρης.
—Βοων δ' αλιμυρίες ακταί. Apoll. 2. 556.
Αλινδεω.
Πηλῶ αλινδηθεις—Nic.
SYN. Λεαω, ατελιτ∫ω.
Αλινδηθρα.
Συσκεδᾶν πολλας αλινδηθρας εκῶν. Ariſt. R. 935.
SYN. Συναγωγη, στροφη, λεπτολογια.
Αλιπηκτειρα.
—Ἀλιπηκτειραν ελαιαν. Ep. l. 6.
Αλιπηχης.
—Ἁλιπηχίς οργανα τεχνης. Ep.
Ἁλιος, ἁλιθιος.
Πῶς εθελεις ἁλιον θεῖναι πατερ, ηδ' ατελεστον. Il. δ. 26.
Χολος δ' ικ ἁλιθιος
Γινεται παιδων Διός. Pind Pyth. 3.
SYN. Ἀθετος, ακυρος, ακραντος, ματαίος, ανεμιος, ανεμιαιος, ανεμωλιος, κενὸς, ψιλὸς, μεταμωνιος, μαψιδιος, φρεδος.
Ἁλιος.
—Θυγατερ ἁλιοιο γεροντος. Il. 538.
SYN. Ἐναλιος, εφαλιος, θαλασσιος, επιθαλασσιος, πελαγιος, ποντιος.
Ἁλιστρεφὴς.
Φοινικων ἁλιστρεφεων. Od. δ. 442.
Ἁλιοω.
Ουδ' αλιωσι βελος. Il. π. 737.
Ουτε παρεξελθειν αλλον θεὸν, ηδ' ἁλιῶσαι Od. ε. 104.
SYN. Ἀκυρεω.—απειδομαι.
Αλιπαρὴς.
—Δος αυτῷ τήνδ' αλιπαρῆ τριχα. Soph. El. 453.
SYN. Αυχμηρὸς.
Ἀλιπιδον.
Ἠξει δ' ερυμνων εις ἁλιπιδον φθιτῶν. Lyc. 681.
Exp. τὸ λειον, ϗ ὁμαλες, ϗ θαλασσιον πεδιον.
Ἀλιπλαγκτ-Θ-.
Κικλυτ', αλιπλαγκτε—Apoll. 2. 11.

Αλιπλαγκτος Σαλαμις. Soph. Aj 602.
SYN. Αλιπλαμης, ἁλιβατος, ἁλιστρεπτος. ἁλιστρεφὴς.—ἁλικλυστος, ἁλιπλὴξ. ἁλιτυπος.
Ἁλιπλους.
—Ἁλιπλοα τευχια θεις. Il. μ. 26.
Ἁλιπνοος.
—Και ἁλιπνοον εσσεται οδμὴν. Muſæ 265.
Ἁλιπορφυρ-Θ-.
Πλακατα στρωσω' ἁλιπορφυρα—Od. ζ. 53.
SYN. Πορφυρεος, στρεπτος, ἁλιργος, ἁλιργὴς, θαλασσοβαφὴς.
Ἁλιπλὴξ.
Κεινη δ' νεμοισσα ϗ ατρεπτος διεδ' αλιπλὴξ, Call. 4. 11.
Ἁλιρρὸθος,
—Αλιρροθοι ποροι. Soph. Aj. 412.
Ἁλιρρυτ-Θ-.
—Δι' ἁλιρρυτων αλσεος. Aeſch. Supp. 875.
Ἁλις.
Ἠν ἁλις εδ' ὑμῖν χολὴ. Ariſt. Th. 383.
—Απωμορξαντο μετωπα Ιδρῶ ἁλις. Apoll. 2. 87.
SYN. Ἀδην, συνεχῶς, ακορεστος. ἀρκτος, δαψιλῶς, ικανῶς.
Αλισκω.
Κᾆστ' ν διδακτον, ηδ' αλισκεται τεχνη. Eur. Alc. 796.
SYN. Καταλαμβανω, διαγνωσκω, αιρεω, κατεχω, καθαπτομαι, καθαρπαζω.
Ἁλισμικτ-Θ-.
Λυκι δ' ἁλισμικτοις δειραιαν αχεαν. Lyc. 994.
Ἁλιστεφαν-Θ-.
—Ἁλιστεφανον πολιηρον. Hom. A. 410.
Ἁλιστον-Θ-.
—Ἁλιστονοις - ῥαχιαισιν. Aeſch. Pr. 711.
Ἁλιστρεφὴς.
Ὁσσοι ναιεταασκον ἁλιστρεφεων σφυρα γυναι. Muſæ 45.
Ἁλιτρῦτ-Θ-.
—Αλιτρυτοιο γεροντος. Theoc. 1: 45.
Ἁλιτυπ-Θ-.
—Αλιτυπα τε βαρη. Aeſch. Perſ. 951.
Αλιτευω, αλιτομαι.
Απολις οικος φυγας αλιτευων χθονα. Eur. Hi. 1029.
—Διὸς δ' αλιτομαι ιφιτμὰς. Il. ω. 570.
Αλιτεω, αλεκτω.
Εκ γαρ δὴ μ' απατησι και αλιτεω—Il. ι. 375.
Αλιτραινω.
Οστις αλιτραινει, και ατηδαλα μηχαναται, Heſ. ε. 239.
SYN. Αλαομαι, αβρυνω.—αλιταινω, αμαρταω, αβλεπτεω, ατηδαλλω, αμπλακιω, πλαιω, πλημμελεω, βλαπτω, εξαπατεω.

Αλιτημοσυνη,

Αλιτημοσυνη.
Πατρὶ δ' ἐῷ τιτύσθε δίκην αλίτημοσυνάων. Orph. 1315.
Αλιτρια.
—Αλιτρίας πολλὰς πλεων. Arift. A. 907.
Αλιτροσυνη.
Εἶχον αλιτροσυνην νεμεσητα. Nonn.
SYN. Αλειτημα. αξλειπ[ημα, αμπλακια, αμ-πλακημα, πλημμελεια. πλημμελημα. ελλειμα. π[αῖσμα. επιπ[αισμα, παραπ[ωμα, προσκομμα. σφαλμα.
EPITH. Ανεγκλητος.
Αλιτημων. αλιτηρος, αλιτρος.
Ουτε γαρ εστ' αφρων, ὑτ' ασκοπος, ὑτ' αλιτημων. Il. ω. 157.
—Κἀξ αλιτηρῆ φρενός. Soph. Oed. C. 384.
—Και δαιμοσιν εναι αλιτρος. Il. ψ. 595.
SYN. Αμαρτωλὸς, αλιτηριος, αλιτρονος. αλιτροβιος. αλιτηριωδης, αλειτὲς. αμαρτηρὸς. α-ξλειπὴς, αδικος. αταθαλος, καταρατος, εξωλης, ολεθρος, παρολεθρος, δηλητηριος, κακοτρόπος, κακεντρεχὴς.
Αλκαῖος, αλκηεις, αλκιμος.
—Δορὸς αλκαιε λογχαισι. Eur. Hel. 1161.
Παρθενον αἰδοην εργατιπ[ολιν αλκηεσσαν. Hom. 27. 3.
Ενθ' ὁ τε δηλὸς ανὴρ ὁ τ' αλκιμος εξαφαωθη. Il. γ. 278.
SYN. Αγηνωρ, κρατερὸς. ευρωστος, δυνατος.
Αλκαῖος.
Αναξιων. κ' Αλκαῖος ὑπερ ἁρμοιαν ἐχυμηναν. Arist. Th. 169.
—Ποικίλα δ' αυδᾷ
Αλκαῖος κυκνῳ Λεσβίος Αιολίδι. Ep. l. 1.
Αλκαρ.
Ουδέ τί σε Τρωεσσιν οἴομαι αλκαρ εσεσθαι. Il. ι. 644.
SYN. Αμυνα, αρηξις, αλεξητηριον, αλεξημα, βοηθεια, βοηθημα, αντιλη[ις, συλλη[ις, ονειαρ, ιαμα, τιμωρια, ωφελεια. αλκη.
EPITH. Εμφυτον, ευσταθες, αλεξικακον, στρεπτὸν, πιλωριον, σωτηριον, παντεπισκοπον, φαρμακὸν. ψυχισσοον.
Αλκειδης. Vide Ηρακλης.
Αλκειδην, ὃς πασι μεγ' εξοχος ἦεν ἑταιροις. Orph. 293.
Αλκη, αλξ.
Ρεῖα δ' αριγνωτος Διὸς ανδρασι γινεται αλκη. Il. ε. 490.
—Αλκὶ πεποιθώς. Il. ε. 299.
SYN. Δυναμις, δυναστεια, επικρατεια, αλκαρ, αγηνορη, ακμὴ, ισχὺς, κρατος, καρτος, ῥωμη, σθενος, ευσθενεια.
EPITH. Ασπετος, απειρεσιη, ασχετος, αρι-μοδρομος. αμαιμακετος, απειρονται, ιμπιδες, δειναρὴ, δαΐφρων. δουρικλυτὸς, εοικυδὴς, ἐρίμας, φοινιος, βλοσυρωπις, τριθενὴς, ὑπερμαχος, μενεδηϊος, πλαδυμος, ἱπποδαμος.
Αλκιμεδων.
Πεμπ[ης δ' Αλκιμεδων Λαερκεος υἱὸς αμυμων. Il. π. 197.
Αλκιμος.
—Και Αλκιμος οζος Αρηος. Il. ω. 474.
Αλκινοος.
Πεμπε δε οἱ Αρητη τε και Αλκινοος θεοειδὴς. Od. η. 231.
EPITH. Δαΐφρων, μεγαλητωρ, θεοεικελος, αμυμων.
PHR. Δικαιοτατος βασιλευων —βουλάς τε θεοειδὴς. παντων λαῶν αριδεικετος.
Αλκιφρων.
—Αλκιφρων τε λεως. Aesch. Pers. 92.
SYN. Καρτερόθυμος, αλκιμος, αγηνωρ.
Αλκμηνη.
Ειδησεις Αλκμήνα λυρης ελατῆρα Λακαινης. Ep. l. 3.
EPITH. Λυδὴ, γλυκὺς, χαριεις.
PHR. Τιμητὴρ ὑμεναιων.—Κυκνος των Μουσῶν αξια μελ[αμενος.
Αλκμηνη.
Την δὲ μετ' Αλκμηνην ιδον Αμφιτρυωνος ακοιτιν. Od. λ. 265.
EPITH. Ἑλικοβλεφαρος, καλλισφυρος, δαΐφρων.
PHR. Αλκμηνης Μυδιατιδος ἡρωϊνας.—αριστοτοκεια γυναι. Περσηϊον αἷμα. Theoc.—ταυσφυρος Ηλεκτρυωνη.
Αλκυων.
—Κυνῶν αλκυὼν χ' ανδρῶν. Od. φ. 340.
SYN. Αλιξηπαρ.
Αλκυονη.
—Καλλισφυρε εἰνατε νυμφης,
Τὴν δὲ τοτ' εν μεγαροισι πατὴρ χ' ποτνια μητηρ
Αλκυονην καλεεσκον επωνυμον, ὑνεκ' αρ' αυτῆς
Μητηρ Αλκυονος πολυπενθέος οἴτον εχουσα
Κλαι', ὁτε μιν ἰοχαιρος απηφανε φοῖβος Απολλων. Il. ι. 557.
Αλκυονις.
Πωτᾶτ' Αλκυονις, λιγυρῇ οτι θεσπιζουσα
Λῆξιν ορινομενων ανεμων· συνεπεκε δε Νοτος
Ακταιης ορινθος εταιριμον οσσαν ακουας. Apoll. l. 1084.
Ἀλκυὼν.
—Οσσαν ακουσε Αλκυόνος ἁλμης. ib. 1095.
SYN. Αλκυδὼν.
PHR. Ορνις, ἁ παρὰ τὰς πετρινας
Πορτυ δειράδας ἀλκυὼν,
Ελιγον οἴτον αειδεις,

Ευξυπετον

Ξυξυιετον ξυιετοῖσι βεάν,
Ὅτι ποσιν χιλαδὸς αεὶ μελαταῖς. Eur. Iph. T. 1090.
Αλκυονις ἁι περ αιναις θαλασσης
Κυμασι στωμυλλετε
Τεγξεται νοτερῆς πλιξαν
Ραπισι χροα δροσιζομεναι. Arist. R. 1344.

Αλκυονις. (Adj.)
Αλκυονίδας τ' αν ηγιδ' ἡμέρας αεὶ. Arist. A. 1592.
SYN. Αλκυονειος, ευδιες.

Αλλα
Αλλα' κακῶς αφιει.—Il. α. 25.
SYN. Ατερ, δε, μεντοι, αυταρ.

Αλλαγη.
Τις εν ποτοις, τις εν αταις αγριαις
Ξυνοικος αλλαγα βιω. Soph. Oed. T. 1229.
SYN. Μεταβολη, αλλαξις, αλλαγμα, αντιλαγμα αμειψις. εμποριa.

Αλλαντοπωλεω.
—Αλλαντοπωλῶν—Arist. Eq. 1239.

Αλλαντοπωλης.
—Αλλαντοπωλης ὦ Ποσειδον, τῆς τεχνης. ib. 143.
SYN. Εντεροπωλης.

Αλλας.
—Πωλῶν τε τους αλλᾶντας. ib. 161.

Αλλασσω
Αλλασσεις δε φυσεις παντων ταῖς σαῖσι προνοιαις. Orph. H.
SYN. Αλλατζω, αντιαλλατζω, αντιαλλατζομαι, διαλλατζω, παραλλατζω, εναλλατζω, μεταλλατζω, αλλοιοω. αμειβω, αμειβομαι. διαμειβομαι, στερεοω. μεταμοσχευω, μετατιθημι, μεταζαλλω, μεταβαλλομαι, μετασκευαζω. τρεπω. αλλοτροπεω, αντιαγοραζω, εξαγοραζω, μεταπιπτω, μεταποιεω.

Αλληκτον. (Adv) Vide Αληκτος.
—Αλληκτον πολεμιζειν, ηδε μαχεσθαι. Il. λ. 12.
SYN. Απαυστι. συνεχῶς, αληκτως.

Αλλογενω.
—Αλλογενωτω ενι δημω. Od. β. 366.

Αλλοδαπος.
Γαιη εν αλλοδαπῃ γαιει απαντευθε τοκηων. Od. ι. 36.

Αλλοθροος.
—Επ' αλλοθροους ανθρωπους. Od. α. 183.

Αλλοφυλος.
—Εις αλλοφυλον ελθοῦσαι χθονα. Aes. Eum. 854.

Αλλοχροος. αλλοχρως.
Τι δεδηληται
Δεμας αλλοχροον βασιλειας. Eur. Hipp. 175.
Και μην ὀδ' αλλοχρως τις εκδημος ξενος. Eur. M. 879.
SYN. Αλλογενης, αλλοιθνης, ἑτερογενης, αλ-

λογλωσσος, αλλοφωνος, αλλοτροπος. αλλοθροος, αλλοφυης, αλλοτριος, ξενος. ετιξενος. ξενικος, αγιωτος, ὑτεροφιος, ἑτεροθροος, ἑτεροφυλος. εκτοπιος. πλειδαπος. παρεπιδημος. επιλυς, επηλυτης. οθνειος.

Αλλοιδης, αλλοιος.
Τ' ουτε' αρ αλλοιδία φαινοιτο παντα ανακτι. Od. ν. 194.
Αλλοῖος μοι, ξεινε, φανης νυν τε παροιθεν. Od. π. 181.
SYN. Αιολες, ανομοιος, ἑτεροῖος, ἑτερειος.

Αλλοκοταιος, αλλοκοτος.
—Περι' αλλοκοταιος. Eur. Fr.
Νοσον γαρ ὁ πατηρ αλλοκοτον αυτῆ νοσει. Arist. V. 71.
SYN. Αλογος, ατοπος, εκτοπος, ξενος, θαυμαστος, θαυμασιος, τερατωδης.

Αλλομαι.
Εις ἁλα ἅλτο βαθεῖαν—Il. α. 532.
SYN. Καθαλλομαι, θορω, θορεω. πηδαω, σκιρταω. ερχομαι.

Αλλοπροσαλλος.
Τῦτον μαινομενον, τυκτὸν κακον, αλλοπροσαλλον. Il. ε. 831.
SYN. Αλλοιοτροπος, ευμεταβλητος, αμφιστομος, φιλοστροφος, δολιοφρων.—αλλοιωτος, ευτρεπης, ευκινητος. παραλλακτος. σκεδαστος, τραπελης.

Αλλοτριος.
Αυτικ' επειτ' απ' εμειο χαρη τοι αλλοτριος ὡς. Il. ε. 214.
SYN. Εχθρος. πολεμιος, δυσνοος, αλλογνωτος.
—ανηθης, αδιαιτητος.

Αλλοφρονεω.
Αλλ' ἡμιν αλλοφρονεων—Od. κ. 374.

Αλλυδις.
—Τρῶες δε διετρεσαν αλλυδις αλλος. Il. λ. 486.
SYN. Αλλαχῆ, αλλη, αλλοθι.

Ἁλμα.
Πυξ τε, παλαισμοσυνη τε, κ) ἁλματι, ηδε ποδεσσιν. Od. θ. 103.
SYN. Διαλμα, ἁλσις, πηδημα, πηδησις, ορμα. σκιρτημα.
EPITH. Αψοφον, κῦφον, τρομερὸν, σακεσπαλον, τηλεπορον, φιλευιον.

Ἁλμη.
—Πολλὴ δε περι χροῖ τετροφεν ἁλμη. Od. ψ. 236.
SYN. Ἁλις, ἁλυκις, ἁλμυρις, ἁλυκοτης, ἁλς.
EPITH. Πικρὴ, ασπετος, αμαιμακετος, στρεπτὴ, γλαυκὴ, ευκροκαλος, δῖα, φορβας, χαροπὴ, ιχθυοεσσα. πολυστεως. χειμερη, κελαινὴ, ιοειδὴς, ηηχυτος, βαθεῖα, πουτιας. βρυχιος.

Ἁλμυρὸς.

Ἀλμυρὸς.
Ὡς ὁ μὲν ἐνθ' ἀπολωλεν, ἐπεὶ πίεν ἀλμυρὸν ὕδωρ. Od. ε. 511.
SYN. Ἁλμωδὴς, ἁλμυρωδὴς, ἁλικρὰς, ἁλυκὸς, ἁλικὸς, ἁλικωδὴς. ἁλμώεις.

Ἀλογέω.
Εἰ δέ μοι οὐκ ἐπιεσσ' ἐπιπείσεται, ἀλλ' ἀλογήσει. Il. ο. 162.
SYN. Ὀλιγωρέω, καταφρονέω, ἀθερίζω.

Ἀλογιστος,
—Ἀλογιστον δέ τι
Τὸ πλῆθος, ἀνταλλαγμα γενναίοις φίλοις. Eur. Or. 1161.

Ἀλογος.
Πολλ' ἐλπίδες ψευδουσιν αἱ ἀλογιστοτροποι. Eur. Fr.
SYN. Ἀναριθμος, ουτιδανὸς, ἀσκεπτος, ἀπερισκεπτος, ἀσκοπος, ἀξιλογιστος, ἀπρονοητος, ἀφρονιστος.—ἀθετος, ἀῤῥητος, ἀφραστος, ἀλλογνωτος. ἀτοπος, μωρὸς.

Ἁλεη.
Ἰνδοίης ἁλεης δοναχοτριφὲς ἔρνος ἀειρης. Nonn.

Ἁλοαω, ἁλοιαω.
Ἀπολεῖ μ' ἁλοῶν ἀνθρωπος ἐξ ἐωθινου. Ariſt. T. 2.
—Καὶ γαῖαν πολυφορβὴν χερσὶν ἁλοια. Il. ι. 564.
SYN. Κλαω, πλησσω, ἀποπλητω, δειρω, θερω, θεριζω, κοπτω, κροτεω, ὀταω, παιω, ταπασσω, στιζω, μαστιζω, ξαινω, τυπτω.—ἐπιτριβω, συντριβω, θρυλλιζω, λεπτυνω, συνθραυω.

Ἁλοιητρ.
—Διετεμνεν ἁλοιητῆρι σιδηρῳ. Nonn.
SYN. Πληκτης, πληκτικὸς.

Ἁλοιδορος.
—Ἀτιμος, ἁλοιδορος. Aeſch. Ag. 421.

Ἁλοιτὸς.
Ἑτλης θεῶν ἁλοιτὸς ἐκπεραι δικην. Lyc. 137.
SYN. Ἁλιτημων.

Ἁλοιφὴ
—Πολλοι δὲ συες θαλεθοντες ἁλοιφῇ. Il ι. 463.
Χρισομαι, ἡ γὰρ ὑπερ ἀπὸ χροὸς ἐστιν ἁλοιφή. Od. ζ. 220.
SYN. Ἁλειφαρ.—λιπος. λιπαροτης, πιμελὴ, πῖαρ, πῖον. ἀπαλοιφη, ἐξαλοιφη. χρισις, ἐπιχρισις.
EPITH. Θαλιρὰ, θυωδης, νεκταρεη, τεθαλυῖα.

Ἁλοιζω.
Ἐγω δ' ἁλοιζων εἰδομην το χωριον. Ariſt. V. 846.
SYN. Αὐλακιζω, ἀροτριαω.

Ἁλοξ.
Πληγῆς βαθεῖαν ἁλοκα τραυματος λαβών. Eur. Rh. 796.
SYN. Αὐλαξ. ἀμαρις, ἀμαρα, ἀμαρια. τμῆγος, ὠλξ.

Ἁλοπ.
Ἧν ἁλοπον οἰκοι καταλειπα.—Ariſt. L. 737.
SYN. Ἀλεπιστος. ἀκαθαρτος.

Ἁλοσυδνη.
—Καλῆς Ἁλοσυδνης. Od. δ. 404.

Ἁλοσυδνος.
Η Νηρῆα θυγατρες επικλεισ' ἁλοσυδναι. Apoll. 4. 1599.
Exp. θαλασσιος.

Ἁλοτριψ.
Καὶ τοῦτον δικαιοτατον ἁλότριζα. Ep.
SYN. Ἁλοτρίζαιος. δοιδυξ.

Ἁλυργὶς.
—Ὡς ἁλυργίδα
Ἐχων καταπαστον.—Ariſt. Eq. 963.
Exp. πορφυρὰ χλανίς.

Ἁλκσια.
Ὡς πηγειωσαι διὰ μαχῆς ἁλκσιας. Eur. Or. 226.

Ἁλκτος.
Ἐγω δ' ἁλκτος ἡμερον γενησομαι. Ariſt. Eq 1058.
SYN. Ἀνικτος, ἀναπονικτος.

Ἁλοιφαι.
Ἐρπυντε ῥιξειν, ἠδ' ἁλοιφαῖον λιπος. Lyc. 579.
SYN. Ἁλειπτηριος, ἁλειπτικὸς.

Ἁλοφος.
—Κυνεην, αφαλὸν τε καὶ ἁλοφον—Il κ. 258.

Ἁλυχος.
Ἰφθιμη ἁλυχος Διομηδεος ἱπποδαμοιο. Il. ε. 415.
SYN. Ἀκοιτις.—(adj.) ἀγονος.
EPITH. Αἰδοιη, ἀντιθεος, ἐδνοῦσα, καλὴ, ευεδὴς, δαϊφρων. ἐχεφρων, πολυφρων, ἐρατὴ, θυμηρὴς, πολυδωρος. κεδνὴ, μνηστὴ, κεδνοῖσι, νυμφιδιη, καλλικηδεμνος, πώλομος, κυδρὴ.

Ἁλπης, Ἁλπις.
Δειλὸν οὖ κρυπτουσι φαος τ' ανυωχιες Ἁλπεις. Orph
Ἐκ δὲ βορηης Ἁλπιος ἀρχομενον—Dionyſ.
EPITH. Νιφοβλητες, βαθυχαλκεις.—αὐχμωδεες.—δυσβατος.

Ἁλς, (ὁ)
—Οὐδ' ἁλα δοιης. Od. ρ. 455.
SYN. Ἁλας.
EPITH. Θεῖος.
PHR. Γλυκὺ φῶς. Συνδρομος Αἰγαιαιος ὀγυιτης παγος. Lyc —Ἐν δ' ἁλας ἀργεννας βαλειαν θεραποντας ἐδωδῆς. Orph.

Ἁλς, (ἡ)
—Καὶ ες ἁλα λυματ' ἐβαλλον. Π. α. 314.
SYN. Ἅλμη, θαλασσα, ποντος.
EPITH. Ἀτρυγετος. ἀτιστος. ἀπειρεσιη. ἀμετρητα, ἀδευης, ἁλμυρὰ. ἀφυλακτος, ἀβατος, γλυκερὴ, γλαυκὴ, βαθεῖα, βαθυκρημνος. βρυχιη, δῖα, δικεσσα, δυνὴ, δολιχὴ, δηναία, μαρμαρη,

μαρμαρίη, πλησμοσύνη, εὐπλοος, εὐρυπορος, ηχηεσσα, πολυηχὴς, πορφυρεη, πορφυρεοειδὴς, πολυβενθὴς, ἐρυθρὸς, λευκὴ, οἰζυρὴ, κελαινὴ, χειμερη, στυγερὴ, κυανεη, χαροπὴ, χυτὴ, πικρὴ, κρυοεσσα, μαλακὴ, κοιλη, πλωτὴ, ὑγρὴ, καλλιχ-ὑς, δυσπεμφελος.

PHR. Ἅλος ὁμβριμον οἶδμα.—ὑγρὰ κέλευθα.—ἰχθυοεντα κελευθα.—εὐρέα νῶτα θαλασσης.—κῦμ' ἀλικτυπον ἅλμας.—πολιῆς ἅλος ἀσπετον ὕδωρ —Νηΐος αὐλή.

Αλσηΐς.

—Την δὲ και αὐταὶ
Νυμφαι αποθιμενην αλσηΐδες ωδυροντο. Apoll. 1 1066.

SYN. Αλσωδης, ὑλωδης, ὑλονομος.

Αλσος.

Δυσετὸ τ' ηελιος, καί τοι κλυτὸν αλσος ἱκοντο. Od. ζ. 321.

SYN. Αἴμος, νεμος, τεμενος. δρυμὸς, τὸ δρυμὰ, ὑλη. βησσα, κνημὸς, ναπη, ναπος, οργὰς. λοχμη. κῆπος. δρυος. φυταλιὰ.

EPITH. Αγλαὸν, ασπετον, ανθοπορον, δενδρῆεν, ευδενδρον, καλὸν, κυκλοτερὲς, σκιερὸν. συσκιον. εὔσκιον. βαθυσκιον, κατασκιον, πυκινὸν, δροσερὸν, αιειθαλεες, ευιρεὲς. ὑλῆεν, ἱερὸν. παντοχον. τηλεθὸν, παμβοτον. ὑψηγυον. ζαθεον. πολυθυτον, πολυμιητον, χορσικτυπον, ταυηπρεμνον.

PHR. Ἡ καλαὶ αἱ δαφναι, καλὸν δ' ὑπὸ πυθ-μεσιν ὕδωρ
Πιδευει, πυκινὸν δ' ἅλσος ὑποσκιαει
Τηλεθὸν. Ζεφυρισιν επιδρομον, αλκαρ ὁδιταις
Διψης, και καματῳ, κὴ φλογὸς ειλιν.
Δενδρεσιν αμφιλαφὲς δια κεν μολης ἤλθεν οἴστὸς. Nonn.
Αιγειροι πτελεαιτε εὔσκιον αλσος εραινον, κ. λ. Theoc. 7.

Αλυβας.

Εἰμι γαρ ἐξ Αλυβαντος—Od. ω. 301.

Αλυβη.

—Ἐξ Αλυβης, ὁθεν αργυρος εστι γενεθλη. Il. β. 857.

Ἀλυκὼν.

Νη τὸν Ποσειδῶ τον ἁλυκόν—Aristt. L. 494.

SYN. Ἅλιος.

Αλυκτοπεδη.

Δῆσε δ' αλυκτοπεδῃσι Προμηθέα ποικιλοβουλον. Hes. Θ. 521.

SYN. Πεδη. ποδοστραβη, ποδοκακη.—γυιοπεδαι.

EPITH. Στιβαρὴ, σιδηρεη, αλεγεινὴ, χαλαινὴ, λαΐτμη. Ηραιστεη.

Αλυξις.

Ουκ εστ' αλυξις ἐι, ξυνεα χρογῳ πλεω. Aesch. Ag. 1398.

SYN. Αποφυγὴ, διαφυγὴ, εκφυγὴ, σκολιοις, ἐξυπαλυξις. αλεα.—αντια.

Αλυπητος, αλυτος.

—Αλυπητῳ βιῳ. Soph. Tr. 171.
Αλυπον ἐξεις τον βιον χωρις γαμε. Sent.

SYN. Ανωλγὲς, ανανιος, ανωδυνος, ασπαστὸς, ανεπιχλητος, τερπνὸς.

Αλυρος.

Εντ' αλυροις κλισιητες ὑμνοις. Eur. Alc. 452.
—Ὁμαδον εκλυον αλυρον. Eur. Hel. 185.

Αλυσθαινω.

Εἰπε δ' αλυσθαινεσα—Call. 4. 12.

SYN. Αλυσσω, αλυσταινω, αλυσθενω, αἰθεινεω.

Αλυσις.

Και αλυσεις επεσον χειρε απο σωματος—Possel.

SYN. Δεσμὸς.—αντια.

Αλυσκαζω, αλυσκω.

Αιχε κακὸς ὡς περ εστιν αλυσκαζω πολεμοιο. Il. ζ. 443.
—Αλυσκων κῆρα μελαιναν. Od. χ. 363.

SYN. Αλευω, εκκλινω, εκφευγω. ευλαβεομαι, φυλαττομαι.

Αλυσσω.

—Αλυσσοντες περὶ θυμῷ. Il. χ. 70.

SYN. Ακηδιαω. δυσφορεω.— αγαπαχτεω.— παραφρονεω.— τρεμω.

Αλυτος.

—Κοπτε δὲ δεσμὸς, Αρρηκτους, αλυτους. Od. θ. 275.

SYN. Ακαταλυτος, αναπολυτος, δυσλυτος, αδιαλυτος.— ατορος, ανεξοδος, ανεξιτητος, αμηχανος.

Αλυχνος.

Κοιλοις εν αντροις αλυχνος, ὥστερ θὴρ μενος. Eur. Fr.

Αλυω.

Η αλυεις ὅτι Ιφθιμον ενικησας τον αλιτην; Od. σ. 332.
Ἡ δ' αλυουσ' απεβησατο—Il. ε. 352.
Τον μὲν επειτ' ἐρριψεν απὸ ὁ χερσὶν αλυων. Od. ι. 398.

SYN. Αγαλλομαι. αλυσσω. αλαομαι. αδημονεω, καταδυομαι, καταδεινω. αναπιπτω. αποπλαζομαι. παρεκβαινω. αθυμεω, αθεινεω, ατοπεω. εκλυομαι, εκκαμνω, ολιγοδρανεω, παραπαιζω.

Αλφανω, αλφω.

Φθιτον τρις αστῶν αλφανεσι δυσμενῆι, Eur. Med. 297.
—Ἵνα μοι βιοτον πολυν αλφοι. Od. ρ. 250.

SYN. Αλφαινω, αλφεω, αλφαιω. ἐυρισκω.

Αλφεσὶς.

Αλφεσι, ὃς' ευρὺ ῥεει Πυλοιο δια γαιης. Il. ε. 543.

EPITH.

EPITH. Βαθυδίνης, θεῖος, ὀξὺς, δυσιρὼς, ἀλητης, θεσπεσιος.
PHR. Βαθὺν ῥοον Ἀλφειοιο.— ερατεινοτατος ποταμων. Dionys.— Διὸς στεφανηφόρον ὕδωρ.— Θειοιο ἱερὸς ῥοος Ἀλφειοιο. Theoc.—Νυμφιος αυτοκελευθος ἰων, ὀχετηγὸς ἐρωτων.

Ἀλφεσιβοιος.
—Ἀλφεσιβοιον ὕδωρ. Aesch. Supp 862.
—Καὶ παρθενοι ἀλφεσιβοιαι. Il. σ. 593.
SYN. Ευεδὴς, εὐτιμος, καλὸς.

Ἀλφὴ.
Χρῄζοντες ἀλφῆς τῆς αεθλοντι δικην. Lyc. 549.
SYN. Ευρεσις.—τιμη.

Ἀλφηστὴς.
Ἀνέρας ἀλφηστὰς τικα ταχεσσι ποδεσσι. Od. ν. 261.
SYN. Ευρετὴς. τιμιος.

Ἀλφιταμοιβὸς.
Ὑπ' ἀλφιταμοιβῷ παρεκοπην διχοινικῷ. Arist. N. 640.

Ἀλφιτον.
—Πὰρ δ' ἀλφιτα ἱερὴ ακτὴν. Il. λ. 630.
SYN. Λλευρον. ἀλφι.
EPITH. Λευκὸν. μυλητὸν.
PHR. Μυελὼς ανδρῶν.

Ἀλφιτοπωλις.
Εἰς τὴν στοὰν χωρῶν τὴν ἀλφιτοπωλιν. Arist. Eccl. 682.

Ἀλωὰ.
Ενθα δ' οἱ πολυκαρπος ἀλωὴ ἐρίζωται. Od. η. 122.
Ὡς δ' ὁτε μὴς ἀχρας φορεει ἱερὰς κατ' ἀλωὰς. Il. ε. 499.

Ἄλως. ἄλων.
—Ἐμὴν εφυλαξεν ἄλωα. Call. Fr.
—Περὶ ἄλωνα δυσπαθεις—Ep. I. 3.
SYN. Αμπελὼν, οινας, οινοπεδον, οινοφυτον, αμπελιτις —ἀλωτια, ἀλωτεια, ἐδαφος, πεδον.— αρουρα. κῆπος. ἀλσος.
EPITH. Ερισθενὴς, καλὴ. ευτροχαλος. εὐκτιμενη, ευρυπεδος, εὐσταφυλος, τελαθυσα, θαλερὴ, παγκαρπος. γεωγαρὴς, οινοπεδος. τρισειλικτος, οινοφυτος. δενδρησσα. λευκὴ. αμπελοεσσα, γυνὴ, αμφικρημνος. φιλανθεμος.
PHR. Φιλη ῥοαγμοῖσι.—σταφυλῇσι βριθουσα. αμπελοφυτος γῆ. αμπελόεν πεδον.

Ἀλωὰς.
Βαινω παρ' Δημητρος ἀλωάδος. Theoc. 7. 155.
SYN. Ἀλωῖος.

Ἀλωευς.
Καὶ σταχὺν αμησει στεφανηφόρος ἀλλος ἀλωεύς. Nonn.
SYN. Αμπελουργὸς, αμπελιεργὸς, αμπελοφυτωρ. αγριοτης.
EPITH. Φυτειργὸς, φιλοεργὸς.

Ἀλωπεκιζω.
Ουκ ἐστιν ἀλωπεκιζειν—Aristoph. V 1253.
SYN. Δολοω, παναργεω, κολακευω.

Ἀλωπηξ.
Μισιω τας δασυκερκας ἀλωπεκας—Theoc. 5. 112.
SYN. Κερδὼ, κυναδος.— ἀλωπεκαδὴς, δολερὸς, κηκὰς.
EPITH. Αιθων, αἰσχυλομητις, αιμυλη, αργαλεη. πιτυὴ, αισολοβυλος, κηκὰς.

Ἀλωσιμος,
Ἀλωσιμον Παιὰν' επεξιαχασας. Aesch S.T. 631.

Ἀλωτος.
—Το δε ζητουμενον ἄλωτον. Soph. Oed. T. 111.
SYN. Ευαλωτος. ἑλετὸς, ευσυλληπτος, ευχειρωτις, ευλαβὴς.

Ἄλωσις.
Μουνη δ' ἐχεσκε την ἄλωσιν Ιλιου. Soph. P. 62.
SYN. Αἵρεσις, επικρατησις, καταπολεμησις, τολιορκησις, νικη.— λεπλασια αγρα. ολεθρος.

A M

Ἀμαδρυάδες. Vide Νυμφαι.
Ἀμαδρυάδες Νυμφαι, ποταμῶν κοραι αἱ τάδε βαινουσι.
Ἀμβροσιαι ῥοδεεις στεφεσατο κορσὴν αὐτ. Ep. I. 6.

Ἀμαζονες.
Η ματι τῷ, ὅτε πλῶον Ἀμαζονις αντιανειραι. Il. γ. 189.
EPITH. Ομβριμοθυμοι, ανανδροι, αστοργοι, αιλλοπες. βαρυθυμοι. δαμνιπποι, ευιππαι. θεριδες. θεμιστκυριαι. ανδροφόνοι. ὁπλοτέρναι. κλυτοτεξοι, ἰμειρταὶ. ῥοδοπηχεις, θειναραὶ, ευθωρηκες, χαλκοτεξοι. κριεδρωτοι, στυγανορες.
PHR. Λιδ' απο θερμωδοντος αρητιλοιο γυναῖκες, Κοπτομεναι περι κυκλον αθηλεος ομφακα μαζῶ. Tryph.

Ἀμαθεα. Vide Νηρηΐδες.
—Εὐπεπλαμος τ' Ἀμαθεια. Il. σ. 48.

Ἀμαθὴς.
Θερυβω τε πιτνοντος κ' ἐμαθῆ παλίντιτα. Eur. Or. 903.
Ἀμαθεῖς λᾶαττες χαριτας εις σ' ανηψατο. Phœn 582
SYN. Ἄβυλος, ανεητος, απειρος, απειροκαλος, αναιδητος, ἄγριος, απαιδευτος. αναγκαιος, ανασκητος. ανεπιστημων. απευθὴς, απευθος, αγραμματος, ἀδαημων. αποφαλιος, ασοφος, απιζυὴς, ατεχνος. ακυκλιος. ανεπιμων. ἀδιδακτος, αγυμναστος, ἀφυὴς, δυσμαθὴς, μωρὸς.

Ἀμαθια.

Αμαθια.
Πιχρὸς πολιταις εσὶν αμαθιας ὑπο. Eur. M. 224.
SYN. Αμαθεια, αβελια, αναγωγια, αγνοια, αγριοτης, αφροσυνη, αμυσια, αιδρια, αγραμματια, αδαημοσυνη, αρσια, αναισθησια, αναισχησια, απαιδευσια, απειστημοσυνη, απειρια, απηροσυνη, ατιχια, ασοφια, αγνωμοσυνη.
PHR. —Νεφελη τραπιδισσι κιλαινη
Αμφιπεριπλαδητα. Oph.

Αμαθω.
—Η δ' αμαθοισιν εχριμψατο παντοπορος νηις. Hom. App. 439
SYN. Αμμος, ψαμμος, ψαμμαθος, κροκη, κροκαι.

Αμαθυνω
—Πολιν δε τε πυρ αμαθυνει. Il. ι. 589.
SYN. Ανατρεπω, αιαστρεφω, αφανιζω, αμαλαπτω, αμαλδυνω, αϊστοω, δαπαναω, περθω, ολοθρινω, απολλυμι, σιναμωρεω, φθιω, καταφθιω, φθειρω, διαφθειρω.

Αμαιμακετω.
—Ος ῥα χαμαιρην
Θρεψεν αμαιμακετην. Il. π. 339.
Ισον αμαιμακετον νηδυς χυανοπρωροιο. Od ξ. 311.
SYN. Αδαμαστος, ασπετος, ακαταπονητος.

Αμαλαπτω, αμαλδυνω.
Ον ποτε γναθεις
Τριτωνος ημαλαψε καρκαρος κυων. Lyc. 34.
Τειχες αμαλδυναι—Il μ 18.
SYN. Απαμαλδυνω αμαθυνω, αποσκευαζομαι, αποικοδομεω, εκπερθω, εξαιρεω, καθαιρεω, κατασυρω, κατασκαπτω, καταστρεφω, καταστρεφομαι, καταβαλλω, στυφελιζω, αναστατοω.
PHR. Αναστατον ποιω. κρηδεμνα ποτι χθονα βαλειν.

Αμαλθεια.
—Συ δ' εθησαο πιονα μαζον
Αιγος Αμαλθειης—Call. ι. 49.
Αγρην γαρ τε λιγυσιν Αμαλθειης κερας ειναι. Phocyl.

Αμαλλα.
Οι μεν απωιας ειλκον εϋσταχεσσιν αμαλλαις. Call.
SYN. Δραγμα, δρεξ, δεσμη, φακελος, φακελλος.

Αμαλλοδετηρ, αμαλλοδετης.
Αλλα δ' αμαλλοδετηρες εν ελλειδαισι δεοντο. Il. σ. 553.
Ξυγδετ' αμαλλοδεται, τα δραγματα.—Theoc. 10. 44.
Expr. Οι τα δραγματα συνδεσμουντες.
SYN. Αμητηρ.

Αμαλλω.

—Η αρ' αμαλλην, η πλοκα λαγωιν. Il. χ. 310.
SYN. Αβρος, απαλοχρως, απαλος, αταλος, αταλοφρων, τερην.

Αμαξα, αμαξαιη, αμαξις.
—η περ αμαξαι
Αστυ δ' απ' υψηλων ορεων καταγινεον ὑλην. Od. κ. 103.
Αρκτον θ', ἡν και αμαξαν επικλησιν καλεουσιν. Il. σ. 847.
Ουτεκ' αμαξαιης επαφημενος ειδεται Αρκτω. Arat.
Αμαξιδας δε σκυτινας ειργαζετο. Arist. N 878.
SYN. Αρμα, αμαξιον, απηνη, καπανη, διφρος, οχος, οχης, οχεον, οχημα, οχετλον, ῥαδιον, σατιον, σατινον, ξυγος, φορμος.
EPITH. Αχθοφορος, εϋτροχος, εϋτροχαλος, ὑμιονειη, καλη, τετρακυκλος, πρωτοπαγης, Λυκαονιη —αλιδρεπτος.

Αμαξηρης.
—Λιπουσα τον δ' αμαξηρη θρονον. Aes. Ag. 1063.
SYN. Αμαξιαιος, αμαξικος, αμαξιτος.

Αμαξιτος.
—Κατ' αμαξιτον εσσευοντο. Il. χ. 145.
SYN. Αγυια, αμαξητος.
PHR. Αμαξηλατον ὁδον.

Αμαξοπληθης.
—Λαον εμβαλων καρα
Αμαξοπληθη.—Eur. Ph. 1175.

Αμαξεργος.
Συ δ' ουδεν αμαξεργω λεγεις. Arist. Eq. 462.
SYN. Αμαξοπηγος, αγριοπηγος.

Αμαρα.
—Αμαρης δ' εξ εγματα βαλλων. Il φ. 259.
Ηϋτε κρηνιαι αμαραι πληθοντο ροηισι. Ap. 3. 1391.
Expr. Της ὑδροῤῥοης τω οχετω.
SYN. Αμαρις, αμαρια, αλοξ, αγωγος, ὑδραγωγιαι, ὑδραγωγοι, απορυγες, οχετος, σωλην, λιθηδρον, λειθηδρον, ψαμις, ψαλις, γεφυρα.—αφιδρων.

Αμαρακος.
—Μαλα δ' αν και αμαρακος επ. Nic.
SYN. Αμαρακιν, σαμψυχον.

Αμαρταω.
Χαιρετ' ερωντες και τον, ως αμαρταναι. Sim. 111.
SYN. Λιτεω, αλιτεω, αλημι, αφαμαρταω, εξαμαρταω, διαμαρταω, αμαρτεω, ατεβεω, παρανομεω, πλημμελεω, πλανασμαι, σφαλλομαι, πλαζομαι, πλαω. Αποτυγχανω, αμβροτω, αστοχεω.
PHR. Της ὁδου—τω δεοντος—της αληθειας—της δοξης.
—Αμπλακιησι μιλαινεσσ φιλον ητορ. Nat.
Ωκυτατος κεφαισι θεοι νοος αμπλακιησιν.
Εργμασιν ει συνιεροισι ξειω κατα χειρας αθεσμους.

Παντοδιη

Παντοθεν αμπλακιησιν ελαυνομενος στυγερῆσιν.
Δυσφρονται καθυπερθεν εμεῦ βιβασσι καμηνα.
Apollinan.

Αμαρτας,
Μηδ' εχθαιρε φιλον σον αμαρτάδος εινικα μικρῆς.
Pyth. 7.

Αμαρτημα,
Ιω, φρενων δυσφρονων ἁμαρτηματα. Soph. An. 1275.

Αμαρτια,
—Ηδ' ἁμαρτια τις ἦν; Soph. P. 1254.

Αμαρτοσυνη,
Ουνεκα μη στυγερῆς λῆξαν αμαρτοσυνης. Ep.

Αμαρτωλη.
—Αμαρτωλαὶ γαρ εν ανθρωποισιν ἑτοιμαὶ.
Theog. 327.
SYN. Αλιτημα, διαμαρτημα.
EPITH. Κακοχαρτος.

Αμαρτινος, αμαρτοεπης.
—Αμαρτινοον τ' Ετιμησία. Hes. Θ. 511.
Αιαν αμαρτοεπης, βοαγαῖς—Il. ν. 824.
SYN. Αμαρτηρὸς, ἀμαρτωλὸς, ἁμαρτητικὸς, αφαμαρτιτικὸς, αλιτημων, αφρων.

Αμαρτος.
Ενθεν ἀρ' εις Αμαρτον αφικεο πομπευτα. Hom. Ap. 243.

Αμαρτυρητος.
Ουμὸς δ' αμαρτυρητος ευκλεὴς ποσις. Eur. Herc. f. 290.
SYN. Αμαρτυρος.

Αμαρυγη, αμαρυγμα.
Αι ὁτε διιπεδῶσιν απ' οφθαλμῶν αμαρυγαι.
Hom. M. 45.
Ουδε τι τῶν πυρσῶν παραμύθιον, ουκ αμαρυγμα
Χειλεος, ουκ οσσων λιπαρὸν σελας, ουρόδομαλον.
Theoc. 23. 7.
SYN. Αυγη, αγλαΐα, σελας, λαμπροτης, λαμπηδὼν. σιλβωσις, σιλπνοτης, καλλωπισμα. —κινησις.

Αμαρυγκειδης.
Ενθ' Αμαρυγκειδην Διωρεα μοῖρ' επεδησε. Il. δ. 517.

Αμαρυσσω.
—Υπ' ορφνοι πῦρ αμαρυσσει. Hes. Θ. 827.
SYN. Αγλαϊζω, αυγιω, αυγαζω, διαυγαζω, καταυγαζω. γαναω, λαμπω, μαρμαιρω, μαρμαιυσσω, στιλβω, σελαω, σελαγιω, σελαγιζω, αστραπτω, ελλαμπρυνομαι, διαπρεπω, φαινω.

Αματροχια.
—Αματροχιας αλιειων. Il. Ψ. 422.
SYN. Αρματροχια. Suid.

Αματροχαω.
—Αματροχωντα θυραζε. Od. ο. 450.

Αμαυρὸς.
—Προσεφη εἰδωλον αμαυρόν. Od. 686.
SYN. Αδηλος.—ακλεὴς.

Αμαυροβιος.
—Φυσιν ανδρες αμαυροβιοι. Arist. Av. 685.
al. ἠμεροβιοι.

Αμαυροω.
Ητοι το, τε θεσπεσιον
Φορκοι' αμαυρωσειν γενος. Pind. Pyth. 12.
SYN. Απαμαυροω. μαυροω, αφανιζω, αμαλοω, σκοτιζω, αμαλδυνω, αμυδροω, απαλλατω, αποκρυπτω, αποκαλυπτω, αμερδω, αποτριβω, αποτριβομαι, αμβλυνω, απολειφω, επισκιαζω, γνοφοω, ζοφοω.

Αμαχητι,
—Το μεν αισχιον, αικ' αμαχητι
Ιομεν Ουλυμπονδε. Il. φ. 438.

Αμαχητος, αμαχητὸς, αμαχος.
—Βριμει δ' αμαχητε δεινην ὑδατος ερωτι.
Aesch S. T. 85.
—Αμαχητα βελη. Soph. P. 199.
—Αμαχος θεος Αφροδιτα. Soph. An. 810.
—Ος Εκτορ' ισφαλες Τροιας
Αμαχον, αστραβῆ κιονα. Pind. Ol. 2.
SYN. Ακαταμαχητος, δυσμαχητος, απρισμαχος, αναγωνιστος, δυσκαταγωνιστος, ανικητος, απορθητος, αρρηκτος, δυσπολεμητος, δυσμεταχειριστος.—απτολεμος, ανανδρος.— αδαμαστος.—μεγας.

Αμαω.
Και δια πῦρ μαλ' αμησεν ὁδε—Hom. M. 357.
—Λειμωνοθεν αμησαντες. Il. ω. 451.
SYN. Απαμαω, εξαμαω, καταμαω, διαμῶ, θεριζω, αποθεριζω, εκθεοιζω, δρεπω.— αποτεμνω, αποκοπτω, αμαλλατω. συλλεγω.
PHR. Καρπῶσις το χωριον.
Εν δ' ετεθει τεμενος βαθυληϊον· ενθα δ' εριθοι
Ημων οξειας δρεπανας εν χερσὶν εχοντες. Il. σ. 550.

Αμβαινω, pro αναβαινω.
—Εκελευσα δ' ἑταιρους
Αυτὸς τ' αμβαινειν· Od. ι. 178.

Αμβασις, pro αναβασις.
Πᾶσα δ' ἑρμᾶται πωλων αμβάσις. Soph. Oed. C. 1125.
SYN. Επιβασις.

Αμβατης, pro αναβατης.
—Τον αμβατην
Θῆρ' ὡς ἑλωμεν.—Eur. B. 1105.
SYN. Επιβατης.

Αμβατος, pro αναβατος.
Αμβατος εστι πολις.—Il. ζ. 434.
SYN. Επιβατὸς, επιβατικὸς.

Αμβαλλω. pro αναβαλλω.
—Νυνὸ τι δρεῖν
Αμβαλλωμεθα εργον ὁ δη θεος εγγυαλιζει. Il. ε. 436.

Αμβλυνω.
Σκια καλυψει πεφραν, αμβλυναν σελας. Lyc. 1428.
SYN. Απαμβλυνω, εξαμβλυνω, καταμβλυνω, αμβλοω, εξαμβλοω, αμβλισκω, αμβλισκανω, μωλυνω, κοπτω, ενιζλιω, απαυσαιω, αμαιρεω. ελαυω.
PHR. Ανευεργῆ ποιῶ.

Αμβλυς.
Νῦν δ' αμβλυς ειμι, και κατηρτυκὰς κακῶν. Eur. Fr.

Αμβλωπὰς.
—Κατ' ευρεσην αμβλωπὰς αιγά. Aesch. Rh. 739.

Αμβλωπὸς.
—Τοῖς δ' αῦ δακρυων
Βιον αμβλωπὸν περιεχεται. Aesch. Eum. 958.
SYN. Αμβλυωπὰς. αμβλυωπὸς. αδινὸς. χαλεπὸς. αμαυρὸς. αμυδρὸς. αβλητρος. αβλητμων, αβλωτζὴς. αναισθητος. καιθλιος. μᾶλυς. στυγερὸς. ψαθυρὸς —σκοτεινὸς.

Αμβλυδην.
Αμβλυδην χεισατ—Il. χ. 476.
Exp. Αναζησασα αθρους το πνεῦμα.

Αμβολαδην.
Παντοθεν αμβολαδην,—Il. φ. 364.
Exp. αναβαλλων.

Αμβολη, pro αναβολη.
Κλαιων αρ' ἁψ τῶνδε, κ' ουκ ες αμβολὰς. Eur. Heracl. 271.

Αμβολη, pro αναβολη.
Μηδ' ἁ τις εστω Αμβολιη. Apoll. 3. 144.
SYN. Ερεθυτὴς. τριβὴ, διατριβὴ, επισχεσις, διαμονὴ, ὑστερησις, μελλησμὸς.

Αμβολιεργος.
Λιὴν δ' αμβολιεργὸς ανηρ αταισι παλαιει. Hes. ε. 411.
SYN. Ραθυμὸς, οκνηρὸς, σχολαῖος, μελλητὴς, ενδεισαστὴς.

Αμβροσια.
Τοῖσιν δ' αμβροσιην Σιμοεις ανεθηκε νεμεσσ. Il. ε. 777
EPITH. Ερατεινη, δισπρεπὴς, ευοδμος.
PHR. Θεῶν αλειμμα. αμβροσιην εἰδαρ.

Αμβροτος. αμὸτος.
—Περι δ' αμβροσιος κεχυθ' ὑπνος. Il. β. 19.
Ητοι εγω θεὸς αμβροτος—Il. ω. 460.
SYN. Ηδὺς. θεῖος. αθανατος, αφθιτος, αφθαρτος. ακηρατος, θαυμαστὸς.

Αμβροτεω.
Ημβροτες, ουδ' ετυχες—Il. ε. 287.
SYN. Αβροτεω, αμαρταν. αποτυγχανω.

Αμειγαρτος.
Οἱτας αργαλεων ανεμων αμειγαρτον αὐτμὴν. Od λ. 309.
SYN. Μεγας, αμετρος, αρθεκτος, ἀδρὸς, ασπετος, πολὺς.

Αμεδυστος.
Λειοσαλεις αμεδυστος αλιεξητηρα αναγκης. Nonn.
EPITH. Αμαχλητ. αιτωπὴ.

Αμειβω.
Ος πρὸς Τυδειδην Διομηδεα τευχε' αμειβε. Il. ζ. 235.
SYN. Αλλασσω, εξαλαττω, προσαλαττω, επαλλαττω, επαμειτεριζω, αντιδωρεομαι. υποδεχομαι. ισχω, ὑμαλιζω. αμειβομαι.

Αμειβομαι.
Τον δ' Ελενη μυθοισιν αμειβετο—Il. γ. 171.
Μεσαων δ', αι αειδον, αμειβομενοι επὶ καλῇ. Il. α. 604.
SYN. Απαμειβομαι, διαμειβομαι, ανταμειβομαι. αντιφωνεω. ὑποφωνεω. αντανδαω, αντιφθεγγομαι, απολογεομαι, ὑποκρινομαι, αποκρινομαι. καταβαλλομαι.

Αμειδητος.
Ρηξασαι χειρεῶνας αμειδητοιο βερεθρου. Orph. 965.
SYN. Αμειδὴς, λυπηρὸς. φοβερὸς, σχυθρὸς, σκυθρωπὸς, σκληρὸς, χαλεπὸς. αγελαστος.

Αμειλικτος, αμειλιχος.
—Αμειλικτον δ' επ' ακουσαν. Il. λ. 137.
—Αἰδης τοι αμειλιχος, ηδ' αδαμαστος. Il. ι. 158.
SYN. Δυσμειλικτος, ανηλὴς, ανιλεος, ασπερος. αθελκτος, αμαλθακτος, ανελεητων, απροτρεπτος, αιδεικτος, ανεπιειλὴς, απλὴς, ασαμελγητος. ανειδητος. ανιλαστος. απεξιλαστος, ανεπιστρεφὴς, αστραφὴς, αστρεπτος, αθελκτος, ανειλικτος. ακαμπτος. απερωτος, απτολὴς, ατορμητος. δυσπαραιτητος, απαραμυθητος, ακαταπραὺτος, αδυσωπητος, αγνωμων, ασυγγνωμων, ασπορδος, αστεργὴς. ασυγχωρητος, ασυμπαθὴς, ανοσιος, αλιτανευτος, ατεραμων. ατρεπτελος, ατεκτος. ατεθασσευτος, αυτολεθινος, απαμπὴς, ακολακευτος, σκληρὸς, χαλεπὸς. απανθρωπος.

Αμεινων.
Ὁ γαρ αὖτε βιῃ ἑ πατρὸς αμεινων. Il. α 404.
SYN. Αρειων, βελτιων, βελτερος, κρειττων, φερτερος, προφερεστερος.

Αμειρω.

Αμειρω.
Ταυτας δε μή ποτε τιμας
Αμερσαι γενεᾶ βιου τετραμμενον. Pind. Pyth. 6.
SYN. Αταμειρω. σταυρόω. ατειλεω, νοσφιζω, νοσφιζομαι. τιτταω. στειρεω. ορφανιζω.

Αμελγω, αμελγομαι.
—Αμελγομεναι γαλα λευκον. Il. δ. 434.
Διδυματοκους αἰγας αμελγω. Theoc. 5. 84.
SYN. Αδελγω, βδαλλω, βδελλω.—απολεγω.

Αμελεια. αμελια.
Ουδ' ὑγιειης της περὶ σᾶμ' αμελειαν εχειν χρὴ. Pind. Pyth. 32.
Αλλ' αμελια δος αυτὰ, και φυλως φερε. Eur. Iph. A. 850.
SYN. Ατημελεια. αμελητησια. μεθημοσυνη, αλογια. απρεσιξια. αφροντιστια. αθεραπευσια, καταφρονησις, περιφρονησις, ὑπερόρασις, λαθος, ολιγωρια. παρεσις.—ραθυμια, ορᾳθια, αμεριμνια, απραγμοσυνη. ακηδια, αφροντιστια. αφύθμια. αδιαφορια.

Αμελεω.
Αιας δ' ικε αμελησε κατιγνητοις πεσοντες. Il. θ. 330.
SYN. Αθερίζω. αφροντίζω. αθετεω. αποστρεφομαι, μυσαττομαι. απαποδαζω —αμελια δ' εστί τι.

Αμελητος.
—Καί σφιν πολλ' αμελητα μελει. Theog. 422.
SYN. Αμελητέος.

Αμεμπτος, αμεμφης.
Πεμπους ευολβον βιοτε τελος αιὲν αμεμπτον. Orph. Hymn.
—Διδυ δε ὑγειαν αμεμφῆ. Ib.
SYN. Αμεμπτωτος. αμωμος, αμωμητος, αμυμων, αλιπτος, ανεπιλητος, αναιτιος, ανεπιτιμητος, ανεπιλεκτος, ανεξελεγκτος, ανεξηλητος, αναμαρτητος, ατοπος, ανεπικλητος, απλαστος, ακαταγνωστος, αβλαβὴς, ακακος, ανεπιφθονος, ανυπευθυνος, ανεύθυνος, αψεκτος, αληκτος, αψογος. καθαρὸς.

Αμεμφια
Διαλλακτῆρι δ' ικε αμεμφια. Aesch. S. T. 915.
SYN. Αβλαβια.

Αμεινων.
Η κεν ζωὸς αμεινων εα χαλκοῖο τυπῆσι. Il. ε. 887.

Αμεινὼς.
—Λαβετ', αμφιπολοι, γραιας αμεινὼς. Eur. Supp. 1116.
SYN. Αθεινὴς. αμυδρὸς. αμαυρὸς, εκλυτος, εξιτηλος, εξιτητος, επιπεμπτος, ναθρος, ναθὴς, ναχελὴς, ολιγοδρανὴς, ξυστὸς, χαλαρὸς, φρεδὸς.

Αμεινω.
—Αμεινονες δε οἱ αιχμήν. Il. ν. 562.
SYN. Αθεινεω, εξασθενιζω, εκλυω, απεκλυω, γηρω, απογηρω, αποσφακελιζω, ὑπεδανεω.—ελασσοω, καταμικρυνω, ὑποκοπιζομαι.

Αμεργω.
—Αλλοτε δ' αλλον
Καρτὸν αμερσσιν πεποτημένον. Apoll. 1. 882.
SYN. Εκμυζαω, εκμυζεω, εκκυλιζω.

Αμερδω.
—Οσσε δ' αμερδεν
Αυγὴ χαλκεη. Il. ν. 340.
Οφθαλμῶν μὲν αμερσε, δίδου δ' ἠδεῖαν αοιδήν. Od. θ. 64.
SYN. Αμειρω. απαμερδω, αμαυροω, αμβλυνω, απομειλαιω. μειρίω, στειρεω.

Αμερίμνος.
—Ἐχεις γαμον ; εσσεται ου αμερίμνος. Ep.
Κειμαι δ' αμερίμνος—Soph. Aj. 1225.
SYN. Αφροντιστος, αδεὴς, ακηδεμων, ασφαλὴς.
—πολυμερίμνος, κακοπαθὴς.

Αμετρητος.
Αυταρ εμοὶ και πενθος αμετρητον πορε δαιμων. Od. τ. 512.

Αμετρος.
Πῶς δυναται γυῖοισι τῶν αμετρων τα μετρα. Ep. l. 1.
SYN. Αμεγαρτος.—απλητος, αχαρὴς, απελεθρος.

Αμετροεπης.
Θερσιτης δ' ετι μοῦνος αμετροεπης εκολώα. Il. β. 212.
SYN. Αδολεσχος. φλυαρὸς.

Αμη.
Οι χῆνες ὡσπερ ὑποτυπτοντες ταις ἀμαις. Arist. Av. 1145.
SYN. Θερίστηριον, ἀρπη.—σκαφη, κασσαλος.

Αμητος.
—Συν τ' ευκλεια και αμητου βαξιν. Aesc. Supp. 982.
SYN. Αχολος, αχετος, ευμετρὴς, ἠμερος.

Αμητος.
—Και γῆρας αμητου ες τελος ἱκω. Apoll. 2. 221.
SYN. Αμητος, ατελεστος, απειρητος, δυσεκὴς, ευδελεχὴς, επασσυτερος, επηετανος, συνεχὴς, προσεχὴς. πολυς.

Αμητηρ.
Οι δ' ὡς τ' αμητῆρες εναντιοι αλληλοισιν
Ογκὸν ελαυνωσιν—Il. λ. 67
SYN. Εκταῖος, δρεπανιστὴς. θεριστὴς, εριθος, αμαλητομος, αμαλλοδετὴρ, χαλαμευτὴς.

Αμητος

Αμητ⊖.
Αμητος δ' ολιγιστος—Il. τ. 223.
Πυρῶν τ' ευκαρπoιο φερει γειρας αμητοιο. Opp.
SYN. Θερισμος, θερος, τυραμητος, ευκαρτια, καλαμητομια.

Αμητωρ.
Ὡς γαρ αμητωρ, απατωρ τε γεγώς. Eur. Ion. 109.

Αμηχανεω.
—Αμηχανεσα κιοντων. Ap. 4. 692.
—Αλλ' ὁτε δή μιν αμηχανιοντ' ενεπησι. Theoc. 22. 103.
SYN. Μεριμναω, λυπεομαι, περιθομαι, αγωνιζομαι, εκπαγλω, απορεω.—αδυναμαι.

Αμηχανια.
—Αμηχανιη δ' εχε θυμόν. Od. ι. 295.
SYN. Αθυμια, ανελπιστια, δυσελπια, απογνωια, απογνωσις, απορια, απορημα, διαπορησις.—αδυναμια.
EPITH. Λυγρη, χαλεπή.

Αμηχανος.
Ξειν', ητοι μὲν ουειρε, αμηχανοι—Od. τ. 560.
—Συ δ' αμηχανός εσσι, γεραιέ. Il. χ. 167.
—Και αμηχανα εργα γενοντο. Il. θ. 130.
SYN. Κακομηχανος, απρομηχανητος, αξυλος, αδυνατος, ακοπιαστος, απλης, απορος, αδαμαστος, ατειχτος, ανανδητος, αστασθμητος, δυσεπιτευκτος, αδιαπτακτος, δεινός. ανεπιχειρητος.

Αμιαντ⊖.
—Κεφαλῆς αμιαντον απ' ανεμης. Theog. 447.
SYN. Αμολυντος, αρρυπαντος. αθικτος, αφαιστος, απριτιμαστος, αχραντος.

Αμικτ⊖.
Φιλοις τ' αμικτὸς εστι, και πασι πολει. Eur. Fr.
SYN. Ακοινωνητος, ασυναλλακτος, απλατος, ασυνησιαστος, αμιγής.

Αμιλλα,
Ωκυδινατοις εν αμιλ-
λαισι θαυμαστοι πελονται. Pind. Isth. 5.
SYN. Αγων.— σπουδή.— αμφιβασις.— φιλονεικια. εξισωσις.
EPITH. Φιλοπλητος, ῥιμφαρματος, οινοπλανητος.

Αμιλλημα.
Μειξιφοιτων γαμων αμιλληματα. Soph. El. 495.
SYN. Αγωνισμα.

Αμιλλαομαι
Χ' ὁστις αμιλλᾶται περι
Εσχατων αεθλων κορυφαῖς. Pind. Nem. 10.
SYN. Διαμιλλαομαι, επαγωνιζω, αγωνιζομαι, αεθλευω, κονιομαι, ανταιρω, διαφερομαι, ισχυριζομαι, δυσχυριζομαι, δοιαζω, εριδαινω, ε-

ριδμαινω, ερίζω, συνεριζω, νεικεω.—ζηλῶμαι, φθονεω.

Αμιλλητηρ.
—Αμιλλητηρας τροχης ὑλης. Soph. An. 1027.

Αμιτ[illegible].
—[illegible]χς αμιτος—Soph. An. 996.
SYN. [illegible]αχύς.

Αμὶς
Αιμον' ἑψω σ' επ' αμίδα. Aesch. Supp. 854.
—Εἰτ' ητησεν αμίδα. Arist. R. 551.
SYN. Σκαφιον.—κρητρὶς, ενρηθρα.

Αμισαλλ⊖.
—Αμισαλλοί τε γεροντες. Suid.
SYN. Αμισγαλος. δυσαρεστος.

Αμιθ⊖.
Λυπη δ' αμιθος εστί σοι ξυνεμπορος. Aesch. Ch. 731.
SYN. Ατομιθος, εκμιθος.

Αμιτρος, αμιτροχιτων.
—Πασας ετι παιδας αμιτρους. Call. 3. 14.
Σαρπηδων δ' ὡς τε τε ιδ' αμιτροχιτωνας εταιρους. Il. π. 419.
SYN. Αζωστος, απεζωσμένος.

Αμμα.
Μη κορυφην πλεξης, μηθ' ἁμματα λοξα κορυμβων. Phocyl. 199.
SYN. Καθαμμα, συναμμα, αναδεσμα, επιδεσις, δεσμος, συνδεσμος, συνδεσις, συνερξις, πλοκη, συμπλοκη, ενερσις, σχανα, τελαμων, κομβος, κοσυμβη, κοσυμβος, κοσσυμβος.
EPITH. Εὐστροφὶς, αφυκτον, δειραχθὲς, εὐβροχον στιρεόν.

Αμμορ⊖,
Τῷ σε θ' ἁμα κλαιειν και εμ' αμμορον αχνυμενω κῆρ. Il. ω. 773.
Οιη δ' αμμορός εστι λοετρῶν ωκεανοῖο. Il. σ. 489.

Αμοιρ⊖,
Ου σε θελω τ' ωμῶ φαντασματος ἧμεν αμοιρον. Theoc. 21. 30.
Ημᾶς δε πεντηκοντ' αμοιρους δὴ τεκνων. Eur. Hec. 419.

Αμορ⊖.
—Δισσων δ' αμορος τεκνων. Eur. M. 1395.
SYN. Αθλιος, δυσμορος, καμμορος, κακομορος, κακομορος — αμετοχος, ακοινωνητος, εστερημενος.

Αμμοιρια.
Μοῖραντ' αμμοριην τε καταθνητων ανθρωπων. Od. υ. 76.
SYN. Αμοιρημα, αμμοιρια, ατυχημα, δυστετημα, ακληρια, ακληρωμα, ακληρημα, απορευγμα, ταλαιπωρια.—περισταsις, πῆμα.

Αμμ⊖.

Αμμ.
Κρηναῖον ἐξ αμμοιο ροιζήσαν γαιος. Lyc. 247.
EPITH. Διψάς.
SYN. Αμ., αμαθ., κοκλαξ.

Αμμων.
Δαιμον τ' Αιγυπτοιο θεὸς κεκεκυρος Αμμων. Nax.

Αμμωνιας, Αμμωνὶς.
Ανυδρους Αμμωνιαδας ἰδρας. Eur. Alc. 112.
Ξηραί τ' Αμμωνίδες ἰδραι. Ib. El. 734.

Αμναμ.
—Αμναμοις τε τοῖς Ερεχθεως. Lyc. 1338.
SYN. Απαγορος, εκγονος ἴτις.

Αμνε.
Αμφιτρυων δὲ τον αλλον ὑπ' αμνειὰν θετο χλαῖναν. Theoc. 24. 61.
SYN. Αρνε.

Αμνὶ.
Λευκας ὑγρὸν ελαιον, επ' αυτῷ δὲ γλαγ. αμνὶς. Orph. 351.

Αμνὶς.
Δωρεῖται Μοισων τὰν αμνίδα,—Theoc. 5. 130
SYN Αμνάς.
EPITH. Μαλακὴ, αμαλὴ, σπιτης.

Αμνος.
—Αλλ' αγε και τὸ τον ευζωνον αμνὸν ερειδε. Theoc. 5. 24.
SYN. Αρήν
EPITH. Απαλὸς, νεοθηλὴς, κερασις, ισομητωρ. ὑπομαζ.

Αμνῖται
—αγαυοι. Dion. 570.

Αμνημονεω.
—Καιὰν γαρ τῶν τὸτ' εκ αμνημονῶ. Eur. Iph. T. 361.

Αμνησεω.
Ου γαρ ποτ' αμνασῶ—Soph El. 484.
SYN. Αμνημονευω, απαμνησεω, εκλανθανομαι, απεκλαιθαιεμαι.

Αμνημοσυνη.
Δεκατῳ γαρ ὁ Διὸς εκ
Παιδων αμνηστους αρ Eur Ion. 1160.
SYN. Αμνησια, κωφησις, λησμοσυνη, επιλησμοσυνη, λυθη, ληθαιος, ληθεσυνη, επιλησμη, λαθη, λησις, εκλησις.

Αμνημονευτος,
—Φορον—αμνημονευτον. Iph. T. 1419.

Αμνημων.
Ατθίδ. κ Βορεην αμνημονα καλλιπε νυμφης. Muſ. 322.
SYN. Αγνωμων, ληθμων, επιλησμων, λαθιφρων.

Αμνησος.
Αμνατοι δὲ, τὰ πολλα και ολβια τῦνα λιπον τες. Theoc. 16. 42.
SYN. Αδοξ.

Αμνιον.
Πιρτους δ' αμνιον ἔχε—Od. γ. 444.
EXP. Αγγειὸν ὁπου τὸ αἷμα τῦ ἱερου δεχονται.
SYN. Σφαγιον.

Αμνισ.
Στῆσε δ' ἐν Αμνισῷ, ὁθι τε σπε. Ειλειθυιης. Od. τ. 188.

Αμιοκων
—Των πολιτων ὁσις ἐστὶν αμνοκων. Ariſt. Eq. 264.
SYN. Αμηχαν., μωρὸς, ευηθης. προβατωδὴς.

Αμογητὶ
—Νεστωρ δ' ὁ γερων αμογητὶ κειρει. Il. λ. 636
SYN Αμοχθὶ, αμοχθὶ.

Αμογητ.
Καρτιστιχωρ', αμογητε, δορυσθετὲς, ἱρηες ολυμπ. Hom. 7 3.
SYN Ακμὴς. ακαματ.

Αμοιβαδις, Αμοιβαίος, Αμοιβάς.
—Αμοιβαδισισι ὑπελλοις Opp.
—Αμοιβαιω τινι μυθω Nonn.
—Και αμοιβαδὶ εαση Ib

Αμοιβαδὶς, Αμοιβηδὶ., Αμοιβηδὶν.
—Αμοιβαδὶ; αλλοθεν αλλ.
Νεικεων' επεεσι—Theoc. 1. 35.
—Αμοιβηδὶς δ' εδικαζον Il σ. 506.
—Και τοι μεν αμοιβηδὶν ελασσιεκεν. Ap.
SYN. Αμοιβαδὸν. αμοιβαίως, παλλαξ, επαλληλως. ι. αλλαγμενως

Αμοιβὴ.
—Σοι δ' αξιον εστι αμοιβῆς. Od. α. 318.
Αυταρ επὴν τ' αλλοισι δίδω χαριεσσαν αμοιβὴν. Od. γ 8.
SYN. Αμειψις, αντιμειψις, εξαμειψις, αντιαλλαγμα, επαλλαγη, αντικαταλλαγη, επαλλαγμα,

R

The Binder is to take Notice that the first Leaf only of Signature R is to be cancell'd.

μα. ἐπαλλαξις. συναλλαγμα. ἐξαλλαξις. ἀντα-
λλαξις. μεταλλαξις. κοινωνια. ισομοιρια. συμ-
βολαιον. ἀντισηκωσις. ἀντιμετρησις. ἀνταπόδο-
μα. ἀνταπόδοσις. ἀντιδοσις. ἀντιδωρεά. ἀν-
τικτισις. ἀντεύεργετημα. ἐτεροιωσις. ἀλλοιωσις.
τροπή. ἐντροπή. παρατροπή. τροπαλισμός. μέτα-
θεσις. μεταβολή. πορευσις.

Τον ευεργέταν αγαναῖς αμοιβαῖς—τίνεσθαι. Pind P. 2.

Αμοιβή.

—Ἠλθον αμοιβοί. Il. ν. 793.

SYN. Αμοιβαῖος, αλλιπαλληλος. (Exp. etiam) πλείοι ακόλουθοι. διάδοχοι.

Αμολγαῖος.

Μαζα τ' αμολγαῖος—Hes. ε 588.

SYN. Γαλακτώδης, γαλακτικός, γαλακτίνος. γλαγερός, γλαγονης, περιγλαγής —ποιμενικός.

Αμολγεύς.

Ατις ὑπὸ κεραλαῖς αιεὶ τον αμολγέα πληροῖ. Theoc. 8. 87.

Αμολγιον.

Αλλο αμολγιον ἔχει.—Theoc. 25. 106.

SYN. Γαυλός. σκέλλη.

Αμολγὸς.

—Ἐν νυκτὸς αμολγῷ. Il. λ. 173.

SYN. Εσπερα.

Αμολυντος.

—Και πλέξει δέμας αμολυντον. Call.

SYN Αμιαντος.

Αμομφητος. Αμομφος.

Και μην αμομφητον δὲ τον λογον τινα. Aesch. Ch 508.

Ομως δ' αμομφον οντα σ' αἰρῆμαι πολει. Aesc. Fum 478.

SYN. Αμεμπτος, αμεμφής.

Αμοπαων.

Και Πολυαιμονιδην Αμοπαονα—Il. γ. 276.

Αμορβευω

—Καμόντες αμορβευοντο λεπαργῳ. Nic.

SYN. Ακολουθεω, διακομίζω.

Αμορβὰς.

Τῇ δ' ἅμα νυμφαι ἑπονται αμορβάδες—Apoll. 3. 880.

Αμορβὸς.

—Λεπταῖσι πεμπεν αμορβοὺς. Call. 3. 45.

SYN. Ακολουθος. αμφιπολος. — αμορβαῖος, δουλος.

Αμοργὶς.

—Γαλαινα της αμοργίδος. Arid. L. 736.

SYN. Ὑφασμα. χιτων. λινοκαλαμη.

Αμορφος.

—Το δ' αργαλεον και αμορφον
Γῦρας ὑπερ κεφαλης αυτις ὑπερκρεμαται. Ep.

SYN. Δυσμορφος. αμορφωτος. ασχημων. αισχρὸς. ασεμνος. ασεδὴς. δυσεδὴς. ατυπος. ατυπωτος. δυσπροσωπος. ακοσμος. αναισιμος. αυχμηρὸς. απλαστος. αχαραχτος.

Αμορφια.

Ω παραλογον μοι σὰ φανεῖσ' αμορφια. Eur. Or. 391.

SYN. Δυσμορφια, ασεδια, δυσεδια, αφρια, αισχροτης.

Αμοτος.

—Θὴρ. Theoc. 25. 242.

SYN. Ακορεστος.

Αμοτον, Adv.

—Αμοτον μεμαγα. Il. δ. 440.

SYN. Αμοτως, απλητως, ακορεστως, ακαταπαυστον.

Αμουσια. Vid Αμαθια.

Αμουσια τοι μηδ' επ' οικτροισιν δακρυ. Eur.

Αμουσος.

—Αμουσοταταισι συν ῳδαῖς. Ib. Ph. 824.

SYN. Απομουσος. κακομουσος. αμαθὴς. ακομψος. ατερπὴς. ασεδὴς. απαίδευτος.

Αμπνον. (ανα πονον εις πολεμον)

—Ο μεν αυτὸς εῶν θεὸς αμπνον ανδρων. E. M.

Αμοχθος.

—Τις δ' αμοχθος ευκλειὰς ; Eur. Fr.

SYN. Ακαματος, αταλαιπωρος. αργὸς, οκνηρὸς.

Αμοχθι. Αμοχθως. Vid. Αμογητί.

Ο θεὸς αμοχθὶ κεῖσι τῶν ἡγησεται. Eur. B. 194.

—Παντ' εκτελεσσιν
Ησιν επιφροσυνησιν αμοχθως, ὥσκ' εθελουσιν. Man. 2. 341.

Αμπεδίπρὴς.

Θρακης αμπεδίπρὴς
Δυσχειμερος τε κελευθος. Aesc. P. 564.

Αμπελαγος pro Αναπελαγος.

Ως φιρετ' αμπελαγος πολυν χρονον—Hes. Θ. 190.

Αμπελεων. Αμπελιον. Αμπελις. Αμπελος.
Η ῥα δι' αμπελεῶνος απὸ σταθμοῦ τετανυσσε. Theoc. 25. 157.
Καί μοι γάρ εστιν αμπελις κεκομμένα. Ar. A. 511.
—Αμπελίδες εἶχον ελασαι μακρόν. Ib. 994.
—Ουκ αμπελος, ἁ μιν ελαιη. Od. ω 245.
SYN. Αλοή, οινος εδεν, οινη.
EPITH. Αγριας, αυκλεη, αιθεμεισσα, αιδηεσσα, ἀβρομομης, γλυκυκαρπος, ευπεταλος, ευβοτρυος, πολυβοτρυς, βοτρυοπαις, δατεῦσα, ἡδεῖα, ηδυποτος, οινοδοτειρα, επηρατος, συσκιος, ἱμερεσσα, εφημερος, φιλακρητος, φιλορωξ, φερεπολις. Bacchen.
PHR. Γῆ επηφυτος, αμπελοφυτος—πεδον, αμπελοεν—οινοχοισιν ερυθριωσα ετερσαις. Nonn.
—Εὐσαφυλοιο θηλατος οινάδος ἑρπηξ.
Ερρος ερωτων. φυτον αγλαοδαρον σχεον ξυλον. φιλευϊον ανθος Δρυος οινοχοεσσαν. Κηρυξ ευφροσυνης αντελλουσα ὡς φασσαρος
Και πολὺς ορχατος ἦεν, ὁκα σταιχηδὸν ανιρτων
Σειτο Φοινισσων επὶ βοτρυϊ βοτρυς αλιτης. κ. λ. Nonn. I. 12
Ημερι, σανθελικτηρα, μεθυτροφε, μῆτερ οπωρης. Ep. I. 2.
Αμπελοεις.
—Φρυγιην εισηλυθεν αμπελοεσσαν. Il. γ. 184.
SYN. Αμπελοφορος, πολυαμπελος, αμπελοφυτος.
Αμπελουργος, Αμπελυργὸς, Αμπελοφυτευρ.
Αμπελουργος ανὴρ—Ep. I. 6.
Τρυγαῖος Αθμονεὺς, αμπελυργὸς δίξιος. Ar. Ps. 189.
—Και αμπελοφυτορι Βακχῳ. Ep. I. 6.
SYN. Αλωευς, κλαδευτὴρ
Αμπετραις, pro Ανα πετραις. Aesc. Supp. 355.
Αμπεχονη.
Αλλην αμπιχονην τῆς σῆς τοι μειζονα δωσω. Theoc. 27. 59.
SYN. Αμφιον, αμφιασμα, αμφιασις, αμφιεσμα, εανὸς, ἕμα, εσθημα, εσθησις, εσθὴς, εσθος, ενδυμα, επιβλημα, περιβλημα, γεῖθεον, ἑιματιον, αναβολὴ, περιβολὴ, περιβολαιον, ἱματιον, ἱματισμος, λωπη, λωπιον, λῶπος, στολὴ, στολμὸς, στολισμα, στολισμὸς, κατα-

στολὴ, πεπλον, εσθημα, ελυμα, ερετρις, σκεπας, σκεπασμα, χλαινις.
Αμπιχω, Αμπισχομαι
Αλλην, ἡ οἱ ταῦτα και ευρίκς αμπιχειν ωμος. Od. ζ. 225.
—Πεπλους ποικιλους ημπισχετο Eur.
SYN. Επαμπιχω, επαμπισχω, αμπισχνεομαι, ενδυω, αντενδυομαι, περιδυω, ενδυσομαι, εω, αμφιαζω, αμφιεννυω, αμφιεμαι, επαναβαλλω, περιβαλλω, περι ειλλω, περιτιθημι, περιχωννυω.
Αμπλακιω, Αμπλακω.
Ιδ' αμπλακησα συγγενεῶν αυτῇ θελει. Eur. Andr. 948
Κἀμπλακω τι σε μορε. Soph. An. 568.
—Οι αριστ' αμπλακων αλοχα
Αξιωτον τον εκτα χρονον βιοτευσει. Eur. Alc. 240.
SYN. Αλιτεω, αποστερομαι
Αμπλακια, Αμπλακιον, Αμπλακημα.
—Βαρυομαι ειτεκα τῆσδε Αμπλακιης—Call. 4. 234
—Εχθιστον αμπλακιον—Pind P 11.
—Πρεσ αυτοφωρων αμπλακημαται. Soph. An. 51.
SYN. Αλιτρεσυνη, ἁτημα
EPITH. Δεινὴ, δυσπιτος, ολοὴ, στυγερὴ, βαρυπημων, φερεπτος.
Αμπλακητος
—Τις θεῶν αἰὲν αμπλακητον Αἶδη
Σοι δομων ερυκει. Soph. Tr. 122.
Θεοῖς δ' αν αμπλακητος ει μολοι σθενος, Aesc. Ag. 353.
SYN. Αναμαρτητος, αμπλακιος, απλαιτος.
Αμπνευω, Αμπνεω, Αμπνυω, Αμπνυμι, pro Αναπνεω.
Εκ δε πυρὸς δεινὴν σιλας αμπνευσσον—Apoll. 3. 231.
—Ου δε πη ἔχει—αμπνευσαι—Il. π. 111.
Αλλα σὺ μεν τὺν σθῆθι και αμπνυε—Il. χ. 223.
—Η δ' απο τὴν αμπνυτο—Ib 475.
Αμπνευμα, Αμπνοὰ, pro Αναπνευμα, Αναπνοὴ.
—Αμπνευμα σεμνὸν Αλφεε Pind. Nem. 1.
—Τῶνδε μοχθων αμπνοὰν Pind. Ol. 8.
Αμπρεπὴς, pro Αναπρεπὴς.
Ινλεμοισιν αμπρεπὴ
Θρεομενη μιλη Aesch. Supp. 120.
SYN. Ευπρεπὴς, αισιμος.

μα. ἐταλλαξις. συναλλαγμα. ἐξαλλαξις. ανταλλαξις. μεταλλαξις. κοινωνια. ισομοιρια. συμβολαιον. αντισηκωσις. αντιμετρησις. ανταποδομα. αντιδοσις. αντιδωρεα. αντικτισις. αντεργετημα. ἐτερωσις. αλλοιωσις. τροπη. ἐντροπη. παρατροπη. τροπαλισμος. μεταθεσις. μεταβολη. πορευσις.

Τον ευεργεταν αγαναις αμοιβαις—τινεσθαι. Pind P. 2.

Αμοιβω

—Ηλθον αμοιβοι. Il. ν. 793.

SYN. Αμοιβαιος, αλλιπαλληλος. (Exp. etiam) πιζοι ακολουθοι, διαδοχοι.

Αμολγαιος

Μαζα τ' αμολγαιον—Hes. ε 588.

SYN. Γαλακτωδης, γαλακτικος, γαλακτινος, γλαγερος, γλαγους, περιγλαγης —ποιμενικος.

Αμολγευς.

Ατις ὑπερ κεφαλας αιει τον αμολγια πληροι. Theoc. 8. 87.

Αμολγιον.

Αλλο αμολγιον εἰχε.—Theoc. 25. 106.

SYN. Γαυλος. σκελλη.

Αμολγος.

—Εν νυκτος αμολγῳ. Il. λ. 173.

SYN. Εσπερα.

Αμολυντος.

—Και πιξε δεμας αμολυντον. Call.

SYN Αμιαντος.

Αμομφητος. Αμομφος.

Και μιν αμομφητον δε τον λογον τινα. Aesch. Ch 508.

Ομως δ' αμομφον οντα σ' αἰρυμαι πολει. Aesc. Fum 478

SYN. Αμεμπτος, αμεμφης.

Αμοπαων.

Και Πολυαιμονιδην Αμοπαονα—Il. Υ. 276.

Αμορβευω

—Καμοντες αμορβευοντο λιπαργῳ. Nic.

SYN. Ακολουθεω, διακομιζω.

Αμορβας.

Τῃ δ' αμα νυμφαι ἑπονται αμορβαδες—Apoll. 3. 880.

Αμορβος.

—Λητωιδι πεμπεν αμορβος. Call. 3. 45.

SYN. Ακολουθος, αμφιπολος. — αμορβαιος, δουλος.

Αμοργις.

—Γαλαινα της αμοργιδος. Arist. L. 736.

SYN. Τεφρωμα. χιτων. λινοκαλαμη.

Αμορφος

—Το δ' αργαλεον και αμορφον

Γηρας ὑπερ κεφαλης αυτιχ' ὑπερχεται. Ep.

SYN. Δυσμορφος. αμορφωτος. ασχημων. αισχρος. ακεκλιες. ακοσμος. δυσειδης. ατυπος. ατυπωτος. δυσπροσωπος. ακοσμος. αναισιμος. αυχμηρος. απλαστος. αχαρακτος.

Αμορφια.

Ω παραλογον μοι σε φανεισ' αμορφια. Eur. Or. 391.

SYN. Δυσμορφια, ασχια, δυσειδια, αφεια, αισχροτης.

Αμοτος.

—Θηρ. Theoc. 25. 242.

SYN. Ακορεστος.

Αμοτον, Adv.

—Αμοτον μεμαωα. Il. δ. 440.

SYN. Αμοτως, απλητως, ακορεστως, ακαταπαυστον.

Αμυσια. Vid Αμαθια.

Αμυσια τοι μηδ' επ' οιζυροισιν δακρυ. Eur.

Αμυσος.

—Αμυσοταισι συν φρεσι. Ib. Ph. 824.

SYN. Απομυσος. κακομυσος. αμαθης, ακομψος, ατερπης, ανους, απαιδευτος.

Αμπονον. (ανα πονον εις πολεμον)

—Ο μεν αυτος εἰη θεος αμπονον ανδρων. E. M.

Αμοχθος.

—Τις δ' αμοχθος ευκλειης; Eur. Fr.

SYN. Ακαματος, ατλαιπωρος. αργος, οκνηρος.

Αμοχθι. Αμοχθως. Vid. Αμογητι.

Ο θεος αμοχθι κεινος ταν νικησεται. Eur. B. 194.

—Παντ' εκτελουσιν

Ησιν επιφροσυνησιν αμοχθως, ουκ' εθελουσιν. Man. 2. 341.

Αμπεδιηρης.

Θρακης αμπεδιηρεις

Δυσχειμερος τε χειμων. Aesc. P. 564.

Αμπελαγος pro Αναπελαγος.

Ως φατο παντ' αμπελαγος σκεδον χρονον—Hes. Θ. 190.

Αμπιλιων. Αμπιλιον. Αμπιλις. Αμπιλος.
Η ρα δι' αμπελιωντες απὸ σταθμοῦ τετανυσσε. Theoc. 25. 157.
Καί μοι γὰρ εστ' αμπελια κεκομμένα. Ar. A. 511.
—Αμπελίδος ορχον ελασαι μακρόν. Ib. 994.
—Ουκ αμπελος, η μεν ελαιη. Od. ω 245.
SYN Αλωὴ, οινος εδεσ. οινη.
EPITH. Αγριαι, αυχλειη, αιθεμενεσσα, αιδηεσσα, ἀβροκομης, γλυκυκαρπος, ευπεταλος, ευβοτρυος, πολυβοτρυς, βοτρυοπαις, δασεῖα, ηδεῖα, ηδυποτος, οινοδοτειρα, επηρατος, συσκιος, ἱμερτεσσα, τερμερος, φιλακρητος, φιλορρωξ, φερεπλολις. Βακχου.
PHR. Γῆ επηρατος, αμπελοφυτος — πεδον, αμπελοιν — οινοπλοκοισιν ερυθριωσα τερσαις. Nonn.
—Εὐσταφυλοιο θαλατος οπάδος ἑρπηξ.
Ερως ερωτων. φυτον αγλαοκαρπον σκεον ξυλον. φιλευϊον αιθος Δρυς οινογιταν. Κηρυξ ευχαρπου νυμης αντελλουσα ἀς φασσαρος
Και πολὺς ορχατος ἦεν, ὁπη σταιχηδὸν ανερτων
Σειετο Φοινισσων επὶ βοτρυϊ βοτρυς αλωτης. κ. λ. Nonn. l. 12
Ημερι, πανθελκτηρα, μεθυτροφε, μῆτερ οπωρης. Ep. l. 2.
Αμπελοεις.
—Φρυγιην ασηλυθεν αμπελοεσσαν. Il. γ. 184.
SYN. Αμπελοφορος, πολυαμπελος, αμπελοφυτος.
Αμπελοεργος, Αμπελεργὸς, Αμπελοφυτεργ.
Αμπελοεργος ανὴρ—Ep. l. 6.
Τρυγαῖος Αθμονεὺς, αμπελεργὸς δικαιος. Ar. Pa. 189.
—Και αμπελοφυτορι Βακχῳ. Ep. l. 6.
SYN. Αλωευς, κλαδευτὴρ
Αμπετραις, pro Ανα πετραις. Aesc. Supp. 355.
Αμπεχονη.
Αλλην αμπεχονην τῆς σῆς τοι μειζονα δωσω. Theoc. 27. 59.
SYN. Αμφιον, αμφιασμα, αμφιασις, αμφεσμα, εανὸς, ειμα, εσθημα, εσθησις, εσθὴς, εσθος, ενδυμα, επιβλημα, περιβλημα, γειθρον, ἑιματιον, αναβολὴ, περιβολὴ, περιβολαιον, ἱματιον, ἱματισμος, λωπη, λωπιον, λωπος, στολὴ, στολμὸς, στολισμα, στολισμὸς, κατα-

στολὴ, πεπλον, εφεμμα, ελυμα, ειρετρις, σκεπας, σκεπασμα, χλαινις.
Αμπεχω, Αμπεσχομαι
Αλλοιν, ἡ οἱ νῶτα και ευρεῖας αμπεχεν ωμους. Od. ζ. 225.
—Πεπλους ποικιλους ημπεσχετο Eur.
SYN Επαμπεχω, επαμπισχω, αμπισχνεμαι, ενδυω, αντενδυομαι, περιδυω, ενδιδυσκω, εω, αμφιαζω, αμφιεννυω, αμφιεμαι, επαναβαλλω, περιβαλλω, περιελλω, περιτιθημι, περιζωννυω.
Αμπλακιω, Αμπλακω.
Ιδ' αμπλακησα συντροσὴν αυτῇ θελει. Eur. Andr. 948
Κἀμπλακω τι σε μορε. Soph. An. 568.
—Ος αριστος αμπλακων αλοχι
Ακινητον του επειτα χρονον βιοτευσει. Eur. Alc. 240.
SYN. Αλιτεω, αποστερεομαι
Αμπλακια, Αμπλακιον, Αμπλακημα.
—Βαρυομαι εἰνεκα τῆσδε Αμπλακιης—Call. 4. 214.
—Εχθιστον αμπλακιον—Pind P 11.
—Προς αυτοφωρων αμπλακηματων. Soph. An. 51.
SYN. Αλιτροσυνη, ἀτιμια
EPITH. Δεινὴ, δυσπιτος, ολοὴ, σμυγερὴ, βαρυπημων, φερεπονος.
Αμπλακητος
—Τις θεῶν αιὲν αμπλακητον Αἴδη
Σοι δομων ερυκει. Soph. Tr. 122.
Θεοῖς δ' αν αμπλακητος ει μολοι σθενος, Aesc. Ag. 353.
SYN. Αναμαρτητος, αμπλακιος, απλαιτος.
Αμπνευω, Αμπτευω, Αμπνυω, Αμπνυμι, pro Αναπνευω.
Εκ δε πυρὸς δεινὸν σελας αμπνευσιον—Apoll. 3. 231.
—Ου δε πη ἔχει—αμπνευσαι—Il. π 111.
Αλλα σὺ μεν νῦν σθῆθι και αμπνυε—Il. χ. 223.
—Η δ' επει ὖν αμπνυτο—Ib 475.
Αμπνευμα, Αμπνοὰ. pro Αναπνευμα, Αναπνοὴ.
—Αμπνευμα σειμὸν Αλφειου. Pind. Nem. 1.
—Τῶνδε μοχθων εμπνοάν. Pind. Ol. 8.
Αμπρεπὴς, pro Αναπρεπὴς.
Ιπλεμοισιν αμπρεπη
Θρεομενη μελη Aesch. Supp. 120.
SYN. Ευπρεπὴς, αισιμος.

μα, ἐταλλαξις, συναλλαγμα, ἐξαλλαξις, ἀνταλλαξις, μεταλλαξις. κοινωνια, ισομοιρια, συμβολαιον. ἀντισηκωσις, ἀντιμετρησις, ἀνταποδομα, ἀνταποδοσις, ἀντιδοσις, ἀντιδωρεὰ, ἀντικτισις, ἀντεργετημα, ἐτεροιωσις, ἀλλοιωσις, τροπὴ, ἐντροπὴ, παστροπὴ, τροπαλισμὸς, μεταθεσις, μεταβολὴ. πορευσις.

Τον ευεργεταν αγαναῖς αμοιβαῖς—τιεσθαι. Pind P. 2.

Αμοιβη

—Ηλθον αμοιβοι. Il. γ. 793.

SYN. Αμοιβαιος, αλλιηλληλος. (Exp. etiam) πεζοί ακολουθοι, διαδοχοι.

Αμολγαῖος

Μαζα τ' αμολγαῖος—Hes. ε 588.

SYN. Γαλακτωδης, γαλακτικὸς, γαλακτινος, γλαγερὸς, γλαγωνος, στριγλαγὴς —σοιμενικὸς.

Αμολγεὺς.

Ατις ὑπὸ κεφαλᾶς αιὲι τον αμολγέα σλπροῖ. Theoc. 8. 87.

Αμολγιον.

Αλλ' αμολγιον εἶχε,—Theoc. 25. 106.

SYN. Γαυλὸς, στελλη.

Αμολγὸς.

—Εν νυκτὸς αμολγῷ. Il. Α. 173.

SYN. Εσπερα.

Αμολυντος.

—Και νιξε δεμας αμολυντον. Call.

SYN Αμιαντος.

Αμομφητος. Αμομφος.

Και μην αμομφητον δὲ τον λογον τινα. Aesch. Ch 508.

Ομως δ' αμομφον οντα σ' αἰρῦμαι πολει. Aesc. rum 478.

SYN. Αμεμπτος, αμεμφὴς.

Αμοπαων.

Και Πολυαιμονιδην Αμοπαονα—Il. Β. 276.

Αμορβευω

—Καμόντες αμορβευοντο λεπαργῳ. Nic.

SYN. Ακολουθεω, διακομιζω.

Αμορβὰς.

Τῇ δ' ἁμα νυμφαι ἑπονται αμορβάδες—Apoll. 3. 880.

Αμορβὸς.

—Λητωίδι πεμπεν αμορβὸς. Call. 3. 45.

SYN. Ακολουθος, αμφιπολος. — αμορβαῖος, αδηλος.

Αμοργις.

—Γαλαινα της αμοργίδος. Arid. L. 736.

SYN. Ὑφασμα, χιτων. λινοκαλαμη.

Αμορφος.

—Το δ' αργαλεον και αμορφον

Γῆρας ὑπερ κεφαλης αυτις ὑπερχεται. Ep.

SYN. Δυσμορφος, αμορφωτος, ασχημων, αισχρὸς, ακεκλιος, ακοσμος, δυσειδὴς, ατυπος, ατυπωτος, δυσπροσωπος, ακοσμος, αναισιμος, αυχμηρὸς, απλαστος, ἀχαρακτος.

Αμορφια.

Ω παραλογον μοι σὺ φανεὶς' αμορφια. Eur. Or. 391.

SYN. Δυσμορφια, ακοσμια, δυσειδια, αορια, αισχροτης.

Αμοτος.

—Θὶρ, Theoc. 25. 242.

SYN. Ακορεστος.

Αμοτον, Adv.

—Αμοτον μεμαυια. Il. Δ. 440.

SYN. Αμοτως, απλητως, ακορεστως, ακαταπαυστον.

Αμυσια. Vid Αμαθια.

Αμυσια τοι μηδ' επ' οιζυροισιν δακρυ. Eur.

Αμυσος.

—Αμυσοταταισι συν φωταῖς. Ib. Ph. 824.

SYN. Απομυσος, κακομυσος, αμαθὴς, ακομψος, ατερπὴς, ακοσμος, απαιδευτος.

Αμπονον. (ανα πονον εις πολεμον)

—Ο μεν αυτὸς εδη Ζευς αμπονον ανδρων. E. M.

Αμοχθος.

—Τις δ' αμοχθος ευκλειὰς ; Eur. Fr.

SYN. Ακαματος, αταλαιπωρος. αργὸς, ακηρὸς.

Αμοχθι. Αμοχθως. Vid. Αμογητί.

Ο Ζευς αμοχθι κεῖσε νῶν ὑγησεται. Eur. B. 194.

—Παντ' εκτελεσσιν

Ησιν επιφροσυνησιν αμοχθως, ὥσκ' εθελουσιν. Man. 2. 341.

Αμπεδινὴς.

Θρηκης αμπεδινὴς

Δυσχειμερος τε κελευθος. Aesc. P. 564.

Αμπελαγος pro Αναπελαγος.

Ως φερετ' αμπελαγος πολυν χρονον—Hes. Θ. 190.

Αμπελων,

Αμπιλίων, Αμπιλιον, Αμπιλίς, Αμπελος.
Η ρα δι' αμπελιῶνος απὸ σταθμοῦ τεταυτο. Theoc. 25. 157.
Καί μοι γεὶρ εστ' αμπελικι κεκομμένα. Ar. A. 511.
—Αμπελίδες εἶχον ελασαι μακρόν. Ib. 994.
—Ουκ αμπελος, ἡ μεν ελαιη. Od. ω 245.
SYN Αλωὴ, οινεὼν, οἰνη.
EPITH. Αγριάς, αυχλειη, αιθεμενισσα, αιδηεσσα, ἀβροκομης, γλυκυκαρπος, ευπεταλις, ειλοτρυος, πολιοτρυς, βοτρυοπαις, δασεῖα, ηδεῖα, ηδυποτις, οινοδοτειρα, επηρατος, συσκιος, ἱμεροεσσα, εσπερος, φιλακηπτος, φιλορωξ, φερεπτολις. Βακχου.
PHR. Γῆ οινοφοτος, αμπελοφυτος—στεφος, αμπελοιν—οινοβοκοισιν αριθμιωσα τερσαις. Nonn.
—Εὔσαφυλοιο θαλατοιο σπάδος ἑρπηξ.
Ερρος εφυτων. φυτον αγλαοκαρπον εφυσεν ξυλον. φιλινῖον αυθος Δρυς οινοχυτον. Κηρυξ ευφροσυνης αντελλουσα ὁδὸς φαεσφορος
Και πολὺς ορχατος ἦεν, ὁπη σταιχηδὸν ανειραν
Σειετο Φοινισσων επὶ βοτρυϊ βοτρυς αλιπτης. κ. λ. Nonn. l. 12.
Ημιρι, παυθελχεμα. μεθυτροφε, μῆτερ οπωρης. Ep. l. 2.
Αμπελοεις.
—Φρυγιην ικανθειν αμπελοεσσαν. Il. γ. 184.
SYN. Αμπελοφορος, πολυαμπελος, αμπελοφυτος.
Αμπελουργος, Αμπελεργὸς, Αμπελοφυτωρ.
Αμπελουργος ανὴρ—Ep. l. 6.
Τρυγαῖος Αθμονιὺς, αμπελεργὸς δικαιος. Ar. Pa. 189.
—Και αμπελοφυτορι Βακχῳ. Ep. l. 6.
SYN. Αλωιὺς, κλαδευτὴρ
Αμπετραις, pro Ανα πετραις. Aesc. Supp. 355.
Αμπεχονη.
Αλλην αμπιχονην τῆς σῆς τις μειζονα δωσω. Theoc. 27. 59.
SYN. Αμφιον, αμφιασμα, αμφιασις, αμφιεσμα, εανὸς, ἕμα, εσθημα, εσθησις, εσθὴς, εσθος, ενδυμα, επιβλημα, περιβλημα, γυνθεον, δοιματιον, αναβολὴ, περιβολὴ, περιβολαιον, ἱματιον, ἱματισμος, λωπη, λωπιον, λῶπος, στολὴ, στολμὸς, στολισμα, στολισμὸς, καταστολὴ, στελος, εφαμμα, ελυμα, ἑφεστρις, σκεπας, σκεπασμα, χλαινις.
Αμπιχω, Αμπιεχομαι
Αλλων, ἡ οἱ τατα και ευρέας αμπιχειν ωμους. Od. ζ. 225.
—Πεπλους ποικιλους ημπεσχετο Eur.
SYN Επαμπιχω, επαμπισχω, αμπισχνεομαι, ενδυω, αντενδυομαι, περιδυω, ενδιδυσκω, εω, αμφιαζω, αμφιεννυω, αμφιεμαι, επαναβαλλω, περιβαλλω, περιελλω, περιτιθημι, περιζωννυω.
Αμπλακιω, Αμπλακω.
Ιδ' αμπλακεσα συντροσῶν αυτῇ θελει. Eur. Andr. 948
Κἀμπλακω τι σε μορω. Soph. An. 568.
—Οις αρισης αμπλακων αλοχε
Αζιωτον τον επειτα χρονον βιοτευσει. Eur. Alc. 240.
SYN. Αλιτεω, αποστερεομαι
Αμπλακια, Αμπλακιον, Αμπλακημα.
—Βαρυνομαι ενεκα τῆσδε Αμπλακιης—Call. 4. 214.
—Εχθιστον αμπλακιον—Pind P 11.
—Πρεσ αυτοφωρων αμπλακηματων. Soph. An. 51.
SYN. Αλιτρεσυνη, ἁτημα.
EPITH. Δεινὴ, δυσπειος, ολοὴ, στυγερὴ, βαρυπημων, φερεπτορος.
Αμπλακητος
—Τις θεῶν αἰὲν αμπλακητον Αἶδη
Σοι δομων ερυκει. Soph. Tr. 122.
Θεοῖς δ' αν αμπλακητος ει μολοι στρατος, Aesc. Ag. 353.
SYN. Αναμαρτητος, αμπλακιος, απταιστος.
Αμπνευω, Αμπτευω, Αμπνυω, Αμτνυμι, pro Αναπνεω.
Εκ δε πυρὸς δεινὴν σιλας αμπνευσεσκον—Apoll. 3. 231.
—Ου δε πω εἶχεν—αμπνευσαι—Il. π. 111.
Αλλα συ μεν νῦν στῆθι και αμπνυε—Il. χ. 223.
—Η δ' επει ἦν αμπνυτο—Ib 475.
Αμπτευμα, Αμπτοα, pro Αναπτευμα, Αναπτοή.
—Αμπτευμα στεμεδν Αλφειε. Pind. Nem. 1.
—Τῶνδε μοχθων εμπτοαν. Pind. Ol. 8.
Αμπρεπὴς, pro Αναπρεπὴς.
Ικλεμοισιν αμπρεπη
Θρεομενη μιλη. Aesch. Supp. 120.
SYN. Ευπρεπὴς, αισιμος.

Αμπρευω.
Αχλαινον αμπρευσασι τηλιπορ βιον. Lyc. 635.
SYN. Βαταζω, παρακομιζω. κακοπαθεω. ξυλαγειω ελκω.
Αμπλαλιξ'ρον—Ap. I. 811.
Αμπλυχη vid. Αναπλυχή.
Αμπυγων.
—Δολιχη τε και αμπυγονος βαθος ισχει. Nic.
Αμπυξ
Αυτυκα, κεκρυφαλόν τ', ηδ' ἁπλικλῖν αναδεσμην. Il. χ. 469.
SYN. Κεφαλοδεσμιον, κεφαλοδεσμος, κεφαλεμιον, κεκρυφαλος, ταινια. Τροχος.
PHR. Αναδεμα μιτρας.
Αμπωτις
Δηψαλεην αμπωτιν εχων, αιωνιον ερρων. Call. 4. 130.
SYN. Αμτωσις, πλημμυρα, βρασμος, βρασμα, ζαλη, σαλος, βυθος.—λῆξις, ξηρασια.
Αμυγδαλεω.
Ψιτ[αχι] ακρεμονεσσιν αμυγδαλεοισιν ὁμοια. Nic.
SYN. Αμυγδαλινος.
Αμυγδαλη, Αμυγδαλον, Αμυγδαλις.
Αμυγδαλη της βηχος, αγαθην φαρμακον. Ath. 2.
Αμυγμα.
Και πολιας αμυγματα χαιτας. Soph. Aj. 640.
SYN. Αμυξις.
Αμυδις.
—Αλλ' αμυδις κικλησκετο παντας αριστους. Il. κ. 300.
SYN. Ἁμα, ἑμῦ.
Αμυδρος.
Το πριν δ' αμυδρον στομ' αϊσσασα σκοτῳ. Lyc. 339.
SYN. Αμαυρος.—Λεπτος.—Αγνωστος. αφανης, ασαφης, αλαμπης, σκοτεινος.
Αμυδων. Nom. pr.
—Ος Παιονας ικτοκορυστας
Ηγαγεν εξ Αμυδωνος—Il. τ. 288.
Αμυητος.
—Ουκ αμυητος εση θεμις παρ' εμοί γε σοφιης. Sibyl.
SYN. Απειρος.—αβυτος, ανιερος.

Αμυθαων. Nom. pr.
—Αμυθαονα θ' ἱπποχαρμην. Od. λ. 258.
Αμυκητος.
Οικτρος αμυκητῳ καθαπτ παρ' καλυβῃ. Ep. I. 1.
Αμυκλαι.
—Καινας επ' αμφοτεροισιν αμυκλας. Theoc. 10. 35.
SYN. Ὑποδηματα.
Αμυκος. Nom. pr.
Ενθ' Αμυκος Βεβρυκεσσιν ὑπερφιαλοισιν ανασσεν. Orph. 657
Αμυλος, (ὃς τι αρτε.)
—Η νωδὸς χαρων, αμυλοιο παρεοντος. Theoc. 9. 21.
SYN. Αἰμυλος, αμυλατὸς.
Αμυμων.
—Και νυδα μαντις αμυμων Il. α. 92.
SYN. Αμεμπτος, αινετος. Ευκλεὴς. Ανδρεῖος, φιλοκαλος, ευτυχὴς, αισιος, αμωμος, σπερδὸς, ακλαστος
Αμυμωνη. Nom. pr.
Η ες Αμυμωνην οισετα τὰν Δαναῷ. Call. 5. 48.
EPITH. Δαναὶς, ροδοδακτυλος.
Αμυμωνιος.
—Αμυμωνιοις ὑδασι. Eur. Ph. 196.
Αμυνα, Αμυνη.
Το ξιφος αμφιβαλῶ μη προς φοβον, αλλ' ες αμυναν. Phoc. 29
SYN. Αλεξησις. δἰωσις.—επιστροφὴ, αμυντηριον. τιμωρια, ελδικησις, αρκεσις.
Αμυντωρ.
—Η τιν' αλλον αμυντορα μερμηριξω. Od. π. 261.
SYN. Αλεξητὴρ.
Αμυνω. Αμυνομαι, Αμυνεθω
—Και αυτῇ χερας αμυνει. Il. δ. 11.
—Και αμυνει οἵσι τεκεσσι. Il. π. 265.
—Οπτερ εργ' αμυνεσιν κακα. Soph. P. 611.
—Αμυνονται περι τειχεων. Il. μ. 170.
Il. μη ξιφος λαβων' αμυνεθετοσι. Eur. Andr. 721.
SYN. Εξαμυνω, προσαμυνω αποεργω, αρκεω, αλαλκεω, αλακωλυω. αλεξω, βοηθεω, οτρυνω, απωσομαι, χραισμεω, χραισμω, τερπω, σωσω, κηδομαι,

κηδομαι, αφελλω, ωφελιω, επιμελεομαι, επικυριω, σωζω, φυλατ∫ω, αρηγω. Μαχομαι, ασπιζω, προσπιζω, υπερασπιζω, ασφαλιζομαι, προιστα̃μαι, προστατεω, υπεριστα̃μαι, υπεραγωνιζομαι, ρυομαι, ὁμορροθω̃, αντιστηριζω, συζυγινομαι, συμβαλλομαι, συγκραδαινω, συμπαρασκευαζω, συνεργαζομαι, συλφαπτομαι, συγκρατεω. Αμυνω. Διαδικεω. εκδικεω, τιω. τιμωρεω, αντιλυπεω, μετερχομαι, επεξερχομαι.

Αμυξις. Αμυχμὸς.
—Και Ηρακλῆϑ περιφημον αμυξιν. Orph. 24.
—Ξιφεων τ' ανεχεσθαι αμυχμόν. Theoc. 24. 124.
SYN. Αμυξ. αμυγμα, αμυχή, εκλιϑμὸς, ξεσις, σπαραξις. σπαραγμα, σπαραγμὸς, δασπασμα—ἱερευσις.

Αμυσσω.
—Χειρὶ δ' αμυσσε-σϑηϑεα—Il. τ. 284.
SYN. Διαμυσσω, καταμυσσω, ξαινω, διαξαινω, καταξαινω, περιξαινω, διασπαω, σπαρατ∫ω, διακνιζω, παρακνιζω, ταρασσω, διαζαλλω, καταξεω. χρειεργω̃, λαφυσσω, λακιδοομαι, αποδρυπ∫ομαι, καταλπ∫ομαι, αναρπαζω. Θυω.—πληγω. λυπεω.

Αμυστις, (εἶδος ποτηρι. *Item*, ἡ ἀϑροα. ἡ αμυστὶ ποσις.)
—Πυρηνὴν αμυστιν δεξιμενοι. Eur. R. 419.
Ουκ ὡς συ κομπεῖς, τας εμὰς αμυστιδας. ib. 438.

Αμφαγαπαζω. Αμφαγαπαω.
—Εγὼ δέ μιν αμφαγαπαζον. Od. ξ. 381.
—Ἐὸν κακὸν αμφαγαπῶντες. Tryph. 136.
SYN. Αγαπαω, φιλοφρονεω.

Αμφαγιερομαι.
Θεαι δέ μιν αμφαγιεροντο. Il. σ. 37.
SYN. Αγιερομαι, αϑροιζομαι.

Αμφαδὶης, Αμφαδος.
—Πριν γ' αμφαδιον γαμεν ελϑεῖν. Od. ζ. 288.
—Και αμφαδα εργα τελοιτο. Apoll. 3. 615.
SYN. Ακρυπτος. δῆλος, φανερὸς.

Αμφαδὶην, Αμφαδὶν.
Με και αμφαδὶην—Il. ν. 96.
(Ου) Λαϑρη οπιπ∫ευσας, αλλ' αμφαδὶν. ib. 243.
SYN. Αμφαδα, αμφαδια, αναφανδὰ, διαρρηδὴν, προφανῶς, φανερῶς, δῆλως, ῥητως, ατεχνως.

Αμφαινω, vid. Αναφαινω.

Αμφαραβεω, Αμφαραβιζω,
Τευχεά τ' αμφαραβησε—Il. φ. 408.
—Και αντυγες αμφαραβιζον. Hes. α. 64.
SYN. Αμφιαχω, αμφιαχεω, αμφαω, περιηχεω, περιϰτυπεω, περιφωνεω, περιϑρυλλω, περιφοβεω

Αμφαὔτεω.

—Κορυϑες δ' αμφ' ἄυνι αὔτειν. Il. μ. 160.

Αμφασιη.
Διὴν δέ μιν αμφασιη επεων λαβε—Il. ρ. 695.
SYN. Αφασια, αφωνια, αλαλια. Απορια, εκπληξις.

Αμφαφαω.
—Κοῖλον λοχον αμφαφαωσα. Od. δ. 277.
SYN. Ψηλαφαω, επιψηλαφαω, επαφαομαι, ἁπτομαι, εφαπ∫ομαι, ψαυω, καταψαω, επιμαιομαι, ϑωπευω.

Αμφελαυνω.
Αμφι δε τειχος ελασσε πολει—Od. ζ. 9.
SYN. Περιαγω.

Αμφελικτος.
Ος απλατον αμφελικτος ἑλιξ' εφερει Eur. Herc. F. 399.

Αμφελυτρωσις.
Αγαλματωσας αμφελυτρωσει πετρων. Lyc. 845.
SYN. Επικαλυψις.

Αμφεπω, Αμφιεπω.
Γαστρην μεν τριπὸδος πῦρ αμφεπε Il. σ. 318.
Ὡς οἱγ' αμφιεπον ταφον Εκτορος—Il. ω. 804.
SYN. Περιεπω, αμπεχω, περιεχω, περιζωννυω, περιβαλλω. Θεραπευω, μεταχειριζω, εγχειριζομαι, ενεργεω, διακονεω, κατευδυνω, ὑπηρετεω, (περί τι) ασχολεομαι

Αμφερομαι, pro αναφερομαι.
—Κυμα — Αμφερεται περιπαροιϑεν — Apoll. 2. 169.

Αμφιτητυμος.
Ευχὰς αρηρας αμφιτητυμους βαλεῖν Lyc. 620.
SYN. Ετυμος, αληϑὴς.

Αμφιευγω, pro αναφευγω.
—Αμπιφυγες ολεθρον ανεσιον—Eur. Iph T. 871.
SYN. Αποφευγω, εκκλινω, ὑποστελλω, αποδιδρασκω.

Αμφηκης.
Φασγανον ἀμφηκες—Il. κ. 256.
SYN. Αμφηκης, αμφιστομος, αμφιτομος, αμφιγυος, αμφιδακης, αμφιϑηκτος, δίστομος.

Αμφηρεφὴς.
—Αμφηρεφέατε φαρετρην. Il. α. 45.
SYN. Αμφικαλυπτος.

Αμφηρὴς.
—Ευδουσαν αμφῆρες δορυ. Eur. Cycl. 15.

Αμφηριστος.
—Ἡ αμφηριστον εϑηκε. Il. ψ. 382.
SYN. Αμφιδηριτος, αμφιλογος, αμφισβαλὴς, αμφιδοξος, αμφιρρηκτὴς, αμφισβατος, αμφισβητησιμος.

Αμφιαλος (Nom. pr.) Υιὸς Πολυνηος.
Αλματι δ' Αμφιαλος παντων προφερεστερος ἦεν. Od. ρ. 128.

Αμφιαλος,

Αμφιαλος.
—Εν αμφιαλῳ ΙΘακης—Od. α. 401.
SYN. Αμφιῤῥυτος.
Αμφιαχω.
Τὴν δ' ελελιξαμενος πλευρυγος λαβειν αμφιαχῦιαν. Il. β. 316.
SYN. Αμφαραβεω, αμφιβοαω.
Αμφιαραος. Nom. pr.
—Αριστον, επει θανεν Αμφιαραος. Od. ο. 253:
EPITH. Λαοσσοος.
PHR. Μεγας προφητης. Aesch. Μαντις Οϊκλειδης σοφος, πολεμοιο νεφος. Pind. Ιοχλεα γεναιος τοκος. Eur.
Αμφιβαινω.
Αμφ' ἑνι δ' υρατι βαῖνε—Od. ε. 371.
Ημος δ' πελιος μεσον υρανον αμφιβεβηκει. Il. Σ. 68.
SYN. Αμφιβιβαω, αμφιπλισσω, περιβαινω, περιτολεω. αμφιβλεπω.
Αμφιβαλλω.
—Μινυθα περ αμφιβαλόντε—αλληλες—Il. Ψ. 92.
Αμφι δέ με χλαῖναν καλὴν βαλεν—Od. κ. 365.
SYN. Αμτιεχω, περιτιθημι. ασπαζομαι, αντεχομαι, αμφιβητεω. ενδυκαζω.—δϊϊσχυριζομαι.
Αμφιβασις.
Δῦσε δ' ὀγ' αμφιβασιν Τρωων—Il. ε. 623.
SYN. Αντιμαχησις, ὑπερμαχησις, συναστισμὸς. Αμφιβασια, αμφισβητησις, ερις. Διαιτησις, δϊχοστασια, αμφιλογια, εναντιωσις. Αρωγή.
Αμφιβιβω.
Αμφιβιον γαρ εδωκε νομὴν βατραχοισι Κρονιων. Hom. B. 59.
Αμφιβλημα.
Εκφερετε τευχη, παντοια τ' αμφιβληματα. Eur. Ph. 790.
Βασιλεια τ' αμφιβληματ' ευθρηγκοί θ' ἑδραι. Hel. 70.
SYN. Αμτιεχον. Περιστωον. Αμφιβληστρον.
Αμφιβληστρον.
—Αμφιβληστρα γαρ τοιχων ὁρᾶς. Eur. Iph. T. 96.
Εν αμφιβληστρῳ συντεταργανωμενος. Lyc. 1101.
SYN. Αποτειχισμὸς, ασφαλισις. Δικτυον. αμφιβλημα.
Αμφιβοητος.
Εστιος αλλ' αιεὶ σε καταβλιπει αμφιβοητον. Call. 4. 303.
SYN. Πολυφατος, ευκλεὴς, επικλυτος, αγαστὸς.
Αμφιβολος.
Σπαργαν' αμφιβολά σοι τάδ'ε
Κνημα. Eur. I. 1490.

Αμφιβυλος,
Ως αμφιβυλος ἥρα θυμῦσθαι πολει. Aesch. Eum. 736.
Αμφιδοξος,
—Αμφιδοξος πιλαζω. Eur. Dan. 52.
Αμφιλογος,
Μηδεποτ' αμφιλογους οργας—M. 638.
Αμφιλεκτος.
Ουκ ἦν αν αμφιλεκτος ανθρωποις ερις. Ph. 513.
SYN. Διαβολος, δϊχοθυμος, ατορος. Ακριτος, αδηλος, αμυδρος, δϊφυχος, ενδοιαστος, ενδοιασιμος, σφαλερὸς, φιλονεικος. Αμφριστος.
Αμφιβροτος.
Ασπιδος αμφιβροτης—Il. β. 389.
Αμφιβροχος.
Ηδυ μεθυ βλυζων, αμφιβροχος εμματα Βαχχῳ. Ep. l. 3.
Exp. Παντα χἰθεν βεβρεγμένος, μεθυων.
Αμφιγυπεις Ηφαιστος,
—Περικλυτος Αμφιγυπεις. Il. σ. 383.
SYN. Αμφιγυνις χωλός.
Αμφιγυος,
—Και εγχισιν αμφιγυοισιν. Il. γ. 147.
Αμφιθηκτος,
—Αμφιθηκτω ξιφει. Soph. An. 1315.
Αμφιτομος,
—Αμφιτομους λαβας. Soph. Oed. C. 1548.
Αμφιτομος.
—Αμφιτομον πελεκυν. Apoll. 1. 168.
SYN. Αμφηκὴς, δϊπαλτος.
Αμφιδαιω.
—Αὔτητε πολιμος τε
Αστυ τόδ' αμφιδαῃσιν—Il. ζ. 329.
Αμφιδακρυτος.
—Ποδοιν αμφιδακρυτον
Αιεὶ κατεχων. Eur. Ph. 342.
SYN. Πολυδακρυτος
Αμφιδαμας. Nom. pr.
Αμφιδαμας δε Μολῳ δᾶκε ζειπϊον ειναι. Il. κ. 269.
EPITH. Δαϊφρων, Κυθηριος.
Αμφιδασυς.
—Ασπιδα, δεινὴν, αμφιδασειαν—Il. ο. 309.
SYN. Αμφιμαλλος.
Αμφιδεξιος.
—Κομην στεῶσ' αμφιδεξιοις εχμαῖς. Soph. Oed. T. 1266.
Αμφιδεω
—Ωκα δ' ἱμαντας—Αμφιδεειν—Apoll. 2. 64.
SYN. Αναδεω, διαδεω, περιδεω.
Αμφιδηριχομαι,
Δειναῖσιν αρχαῖς αμφιδηριωμενον. Lyc. 1437.
Αμφιμαχομαι,
—Ὁτε

—Ὅτε Ἰλιον ἀμφιμαχοντο. Il. ζ. 461.

Ἀμφιστρατασιμαι
Την ἀμφιστρατεωντο—Il. λ. 717.
SYN. Διαμαχομαι, ἀγωνιζομαι. περιμαχομαι.

Ἀμφιδινεομαι.
—Κολεὸν δὲ τεοτριστυ ελεφαντος
Ἀμφιδεδινηται—Od. θ. 405.
SYN. Ἀμφιελισσω, περιελεω, ἀμφικυλιω, περιχυομαι.

Ἀμφιδοκευω.
Τᾶ καὶ τᾶ τὰν Ϝρωτα μεταλμένον ἀμφιδοκευεν. Bion. 2. 6
SYN. Καταστιπτω.

Ἀμφιδορος.
Και σκυτεω ἀμφιδορυ στικτὸν ἀχαΐνης. Ep. Suid.

Ἀμφιδρομια.
Ουτ' ἀμφιδρομιαι τῆς κυνῆς αυτε μενῆς. Arist. I. 758.

Ἀμφιδρομος.
—Ἀμφιδρομον κῦμα—Soph. Aj. 353.
SYN. Ἑλικοειδὴς.

Ἀμφιδρυφὴς, Ἀμφιδρυτος.
Τᾶ δ' ἀ καὶ ἀμφιδρυφης ἀλοχος φυλακὴν ἐλελειπτο. Il. β 700.
Τᾶ δὲ, Γυναικὸς μὲν τ' ἀμφιδρυφόι εισι παρειαί. Il. λ. 393.
SYN. Ἀμφιδρυπτω. ἐσπαραγμένος.

Ἀμφιδυω.
—Ἐν δὲ οἱ ακται—ἀμφιδυμοι—Apoll. 1. 940.

Ἀμφιδυω.
—Φραζ' ὅπως μνδεις βροτων
Κεινε παροιθεν ἀμφιδυσεται χροί. Soph T. 614.

Ἀμφιεννυμι.
Εἱματα τ' ἀμφιεσω—Od. ε. 167.
SYN Ἀμπεχω.

Ἀμφιελισσος,
—Δαναῶν νεες ἀμφιελισσαι. Il. ν. 174.

Ἀμφιετης. Ἀμφιετησις.
Ἀμφιετη καλεω Βακχον—Orph Hymn.
Ουρεσιτροφητα ερως—ἀμφιετησι Ib.
SYN. Ἐνιαυσιος, ἐτησιος, ἐπετειος. ἐπετησιος.

Ἀμφιζαω.
Νεκταρεη δὲ χιτῶνε μελαν' ἀμφιζανε τεχη. Il. σ. 25.
SYN. Περικαθημαι, προσαεχω, συναπτομαι.

Ἀμφιθαλὴς.
—Ἀμφιθαλὴς Ζευς—Aesch. Ch. 352.
Τὸν δὲ και ἀμφιθαλὴς εκ δαιτὸς ἐστιφελιξε. Il. χ. 496.
SYN. Εὐδαιμων, ἀταλαιπωρος.

Ἀμφιθετος.

Πεμπτω δ' ἀμφιθετον φιαλην ἀτειρεα εθηκε. Il. ψ. 270
Ηκρ. Διπλὴν. Vid. Suid.

Ἀμφιθεω.
—Ἀλλ' ἀδινον μυκωμενοι ἀμφιθεουσι. Od. κ. 413.
SYN. Περιτρεχω.

Ἀμφιθρεπτος.
—Ἀμφιθρεπτον αἷμα—Soph. Tr. 581.
SYN. Πεπηγὰς.

Ἀμφιθυρος.
—Ἀμφιθυρον οἶκον—Soph. P. 160.

Ἀμφικαλυπτω.
—Θανατος δὲ μιν ἀμφεκαλυψε. Il. ε. 68.
SYN. Ἀμφικευθω. ἀσπαζομαι, ἀμφιχανω, περιστελλω, στεγαζω, καταστεγαζω, καλυπτω.

Ἀμφικιαζω.
—Το μελαν δρυὸς ἀμφικεκυτας. Od. ξ. 12.
SYN. Διαμπω, περισχιζω.

Ἀμφικιων.
—Ἀμφικιονας νεὰς. Soph. An. 291.

Ἀμφικλυστος
—Ἀμφικλυστον πετραν. Soph. Tr. 793.

Ἀμφικομος
Θαυνω ὑπ' ἀμφικομω κατακειμενος—Il. ρ. 677.
SYN. Εὐκομος, τριχοκομος, χαιτεις.

Ἀμφικρανος
Τὴν τ' ἀμφικρανον Ὑδραν—Eur. Herc. F. 1274.

Ἀμφικεκμηως.
Ηι δ' ἀγχος ἀμφικεκμηκεν—Il. 1049.

Ἀμφικυπελλος.
—Χρυσεον δεπας ἀμφικυπελλον. Il. ζ. 220.

Ἀμφιλαλος.
Χειλεσιν ἀμφιλαλοις
Δειρὴν ἐπιβρεμεται
Θρηικια χιλιαδων. Arist. R. 691.

Ἀμφιλαφὴς.
Τειχη δ' ἀμφιλαφὴς ετις τοσον ὁσσον Απολλων. Il. 2. 42.
Και χερες ἀμφιλαφὴς—Ib. 33.
—Ἀμφιλαφὴς δυναμις—Pind Ol. 9.
Ἀμφιλαφὴς ὕπνος. Apoll. 4. 982.
Ἀμφιλαφεις πλαταγιστοι—2 735.
SYN. Φρονιμος. πανεργος. Ἀμφιστρεφὴς. Μεγας. ανθηρὸς. περιοπτος.—Ἀμφιδυμος, ξυλωδὴς. κατασκιος.—

Ἀμφιλαχαινω.
—Φυτον ἀμφιλαχαινε. Od. ω. 241.
SYN. Περισκαπτω. περιρυτλω. περιταφευω.

Ἀμφιλεκτος.
Ἀμφιλεκτος ερις—Eur. Ph. 513.
SYN. Ἀμφισβητησιμος, ἀμφιβολος.

Ἀμφιλογια.

Νεικεάτε, ψευδίαστε λεγιε, αμφιλογιαιτε. Hes. Θ. 229.
SYN. Αμφιζολια, αμφισασις, αμφισβητησις, δισταγμος, διεκδυσις, γρῖφος, στασις, αντιρρησις.

Αμφιλυκος.
—Ουτ' ἀρ' πω ηως, ετι δ' αμφιλυκη νυξ. Il. κ. 433.
—Ουτ' ἄρ πω φαος αμβροτον, ουτ' ετι λιην
Ορφναη πελεται, λεπτὴ δ' επιδερομε νυκτὶ
Φεγγος, ὅτ' αμφιλυκην μιν αιειρομενοι καλεουσι. Apoll 2. 671.
SYN. Αυκοφως. περιορθρον.

Αμφιλοφος.
—Αμφιλοφον ξυγον.—Soph. An. 358.

Αμφιμασσω
—Αι δὲ σπογγοισι τραπεζας
Πασας αμφιμασασθε—Od. υ. 152.
SYN. Μασσω, απομασσω, αποσμαω.

Αμφιμασχαλος.
Ου ποτ' αμφιμασχαλιν τὸν δῆμον ἠξιωσας. Arist. Eq. 878.
(Exp. Ιματιον δλεθρον, ἢ μικρόν)

Αμφιμεδων. Nom. pr.
Παιδα Μελανθῆος αγακλυτὸν Αμφιμεδοντα. Od. ω. 103.

Αμφιμελας
—Μενεος δὲ μεγα φρενες αμφιμελαιναι
Πιμπλαντο—Od. δ. 661.

Αμφιμυκαω.
—Δαπεδον δ' ὅταν αμφιμεμυκειν. Od. κ. 227.
SYN. Αμφιαχω.

Αμφινεμομαι.
—Οι Ολυμπὸν αγαντιφον αμφινεμονται. Il. σ. 186.
SYN. Κατοικεω.

Αμφινεκὴς, Αμφινικητος.
—Τὰν αμφινεκῆ Δηιανειραν. Soph. Tr. 105.
—Αμφινικητον ομμα—Ib. 536.

Αμφινοεω.
Ει δαιμονιον τερας αμφινοω τοδε. Soph. An. 382.
SYN. Αμφιγνοεω, απορεω, αμφισβητεω. αμφιβαλλω, διακρινομαι, διαφερομαι. δισταζω.

Αμφιξεω.
Κορμὸν δ' εκ βιζης προταμων αμφιξεσα χαλκῷ. Od. ψ. 196.
SYN. Αμφιλαινω, περιξυω, περιαμυσσω.

Αμφιξοος.
Αμφιξοντε σκεπαρνον—Ep. Suid.

Αμφιος. Nom. pr.
—Αμφιον Σελαγε ἰδεν, ὃς ῥ' ενι Παισῷ

Ναῖε πολυκτημων, πολυληϊος—Il. ε. 612.
—Και Αμφιος λιτοδωρηξ. Il. β. 830.

Αμφιπελομαι.
Τὴν γὰρ αοιδὴν μᾶλλον επικλειουσ' ανθρωποι
Ητις ακουοντεσσι νεωτατη αμφιπελησι. Od. α. 352.
SYN. Υπαρχω, εισημι, παρειμι.

Αμφιπενομαι. Αμφιπονεομαι
Δῶρα δὲ Μυρμιδονες μεγαλητορες αμφεπενοντο. Il. α. 278
—Πατὴρ ταφον αμφεπονεῖτο. Od. υ. 307.
SYN Αμφεπω, αμφιπολευω.—Καταρδινω.

Αμφιπεριχτιονες.
—Ουδ' αἰδεῖσθ αμφιπεριχτιονας. Tyrt. 2. 2.
SYN. Γειτονες.

Αμφιπεριστρεφαω.
Εκτωρ δ' αμπεριστρωφα καλλιτριχας ἱππους. Il. Θ. 348.
SYN. Αμφιπεριστρεφω. περιελαυνω.

Αμφιπιπλω.
Ως δὲ γυνὴ κλαιησι φιλὸν ποσιν αμφιπεσῦσα. Od. Θ. 523.

Αμφιπιτνω.
Αμφιπιτνῦσα το σον γενυ. Eur. Supp. 278.

Αμφιπλεκτος,
—Αμφιπλεκται κλιμακες—Soph. Tr. 529.

Αμφιπληξ,
—Αμφιπληξ αρα—Ib. Oed. T. 425.

Αμφιπληκτος.
Αμφιπληκτων ῥοδιων—Ib. P. 698.

Αμφιπλεκω.
Αρκυι τῷ 'μῷ μιτον αμφιπλεκη αραχνα. Eur. Fr.
SYN. Περιπλεκω.

Αμφιτολευω, Αμφιπολεω.
Ει κεινὸς γ' ελθὼν τὸν εμὸν βιον αμφιτολευει. Od. σ. 253.
—Αλλ ηδη με γηραι-
ον μερος ἁλικιας αμφιπολεῖ. Pind. Pyth. 4.
SYN. Αμφιπενομαι, ακολουθεω, διακονεω, πελευω. Περιβαλλω. αμφιβαινω, περιπολεω, περιερχομαι, αμφεπω.

Αμφιπολος
—Και αμφιπολοι δυ' ἑποντο. Il. γ. 143.
SYN. Ακολουθος, δμως, δμωὸς, θεραπων, θεραψ. οικετης, θεραπευτὴς, θεραπευτὴρ, ὑπηρετης, λατρις, δῶλος, παῖς, προπολος, ὑπουργὸς, διηκτὴρ, ὑποδρηστὴρ, ἑπετης, διακορος, πελατης, ποιπνυς.—Fem. Ενοπὶς, λατρις, προπολος, παιδισκη, οιχμὴ, θεραπαινα, θεραπαινις, οικετις, ἑπετις, ὑπηρετὴς, ὑποδρηστειρα, δῶλις.

EPITH. Ευπεπλος, ευπλοκαμος, καλλιπαρηος, πυλαωρος, λευκωλενος.

Αμφιπορφυρος.
—Αμφιπορφυρεων πεπλων Eur. Or. 1474.

Αμφιποτασμαι
Μητηρ δ' αμφεποτᾶτο οδυρομενη φιλα τεκνα. Il. β. 315.

Αμφιπροσωπος.
—Και αταισιν αμφιπροσωποις. Sibyll.

Αμφιπυρος.
—Αμφιπυρῳ εν φλογμῷ. Eur. Hec. 472.
—Αμφιπυρον Αρτεμιν—Soph. Tr. 218.
—Αμφιπυρον Τριποδα. Ib. Aj. 1422.

Αμφιρυτος, Αμφιρρυτος
Νησῳ εν αμφιρυτῃ—Od. α. 50.
—Αμφιρρυτῃ εν Ερυθειη Hes. Θ. 983.
SYN. Αμφιαλος, περιῤῥοος περιῤῥυτος.

Αμφιῤῥωξ.
Πετρας αμφιῤῥῶγας αειταζοντες εβαλλον. Apoll. ι. 995.

Αμφισβαινω.
—Αμφισβαιναν, ἡ Σκυλλαν τινα. Aesc. Ag. 1242.

Αμφισταμαι.
—Κλαιων δ' αμφισταθ' ὁμιλῳ. Il. ω 712.
SYN. Περιστασαι.

Αμφιστελλω.
Αμφιστελλαμενα τὰν ξυστίδα ταν Κλεαριστας. Theoc. 2. 74.
SYN. Αμπεχω, περιστελλω.

Αμφιστεφης.
—Κεφαλαὶ δ' ὁι ἦσαν
Τρεῖς αμφιστεφέες—Il. λ. 40.

Αμφιταρβὴς
Η δ' ἀμφιταρβὴς τῷδ' επφωνξεν παθει. Aesch. Ch. 545.

Αμφιτιθημι
—Ὁ δ' αμφιθετο Ξιφος οξυ. Od. φ. 431.
SYN Αμφιβαλλω, τροχηριβαλλω.

Αμφιτομος
—Αμφιτομον λογχας—Eur. Hipp. 1375.
SYN. Αμφηκης.

Αμφιτορος.
Θεὰ δ' αμφιτορον ασπιδα—Eur. Tr. 1156.

Αμφιτρεμω, Αμφιτρομεω.
Αμφι δ' αρ' αμβροσιος ἑανος τρεμε—Il φ. 507.
Τὰ δ' αμφιτρομεω, και δεδια.—Od. ρ. 820.

Αμφιτρης.
Δι' αμφιτρητος τησδε πρυμναιων πολι. Eur. Cyc. 703.
—Αμφιτρητος αυλιν—Soph. P. 13.
SYN. Αμφιτρητος.

Αμφιτριτη. Nom. pr.
—Οιατε πολλα τριαινα κλυτὸς Αμφιτριτη. Od. ε. 422.

EPITH. Κυανωτις. αγλαοκομος. πολυστονος. εὐστεφος. γλαυκη. περιδρομος. ἑαρυζελμος. κυανοχαιτης. βορειας. ερισθενος. χρυσεη. χρυσηλακατος.

Αμφιτριτη.
—Εν πελαγει μετα κυμασιν αμφιτριτης. Od. γ. 91.
SYN. Θαλασσα.
EPITH. Γλαυκη, ιχθυοεσσα, απειριτος.

Αμφιτρυων
—Κρατηρὸς παῖς Αμφιτρυωνος. Il. ε. 392.
EPITH Αρηϊος. Αργειος. λαοσσοος, δορυσσοος. διϊφιλατης, μενεχαρμος.

Αμφιφαινω
—Αργλη δ' ἡ μιν αμφιφαεινει. Hom. A. 202.
SYN. Αμφιφαω.

Αμφιφαλος.
Κρατὶ δ' επ' αμφιφαλον κυνεην θετο—Il. ε. 743.
SYN. Γομφοειδης, σφηνοειδης.

Αμφιφανης.
—Δῆλα, και αμφιφανῆ—Eur. Andr. 834.

Αμφιφορευς. Αμφορευς.
Χρυσειας αμφιφορευς, τὸν τοι ποτε ποτνια μητηρ. Il. ψ. 92.
—Επεκπιὼν γαλακτος αμφορεα. — Eur. Cyc. 326.
SYN. Κεραμιον. σορος.
EPITH. Θεωδης, εγχυμων, ευοδμος.

Αμφιχαινω.
—Αλλ' εμὲ μεν κῆρ
Αμφιχανε στυγερη. Il. ψ. 79.
—Φονιαισιν αμφιχανων κυκλῳ λογχαις—Soph. An. 119.
SYN. Εγχαινω, επιχαινω, επιγχαινω, αναχασκω, εγχασκω, διαχασκω, περιχασκω, περιχαινω, καταπινω.

Αμφιχεω.
Αμφι δ' αρ ερμῖσιν χεε δεσματα—Od. ϑ. 278.
SYN. Αμφιχυω, περιχυω.

Αμφιχορευω.
—Αχριτες τ' αστρων
Οχλος ενδελεχῶς αμφιχορευει. Eur. Fr.

Αμφιχρυσος.
Εστ' αμφιχρυσον φασγανον κωπης λαβεῖν. Eur. Hec. 541.

Αμφιων. Nom. pr.
—Αμφιων τε Δρακιοιτε. Il. λ. 692.
EPITH. Διογενὴς, κλυτοφημος.
Αμφιων δ' ελυγαινε λυροκτυπος αμφι δε μολπῇ
Εις δρομον αυτοκυλιστον ἑλιξ εχορευε χαλικτη.
—Λιθον απτοον εις δρομον ἑλκων. Nonn.

Αμφωδιλος.
—Εχλυτοι τ' αμφιδιλοι. Eur. Andr. 1133.
SYN. Αχεων.
Αμφοδων.
—Κυφιλλα—αμφωδοντες—Lyc. 1401.
SYN. Βατταλος.
Αμφωτος.
—Αλειτον—χρυσιον. αμφωτον—Od. χ. 10.
SYN Αμφικυπελλος.
Αμωμητος. Αμωμος.
Βαλλ Πελυδαμαντος αμωμητοιο πιθοντο. Il. μ. 109.
Τᾶν κδ' αν τις αμωμος επεί χ' Ελενα παρισωθη. Theoc. 18. 25.
SYN. Αμιμητος, αμιμητος.

Αναβαινω.
Εκ τουτων εθελει φατις ανθρωπους αναβαινειν. Od. ζ 56.
SYN. Εμβαινω, εισβαινω, επιβαινω, αρχομαι, αιτεω, αναδυομαι, υπαυξανομαι.
Αναβαχχευω.
Ματερας αιμα σας, ὁσ' αναβαχχευει. Eur. Or. 338.
SYN. Διακω, οιστρηλατεω.—βακχευομαι, εκβακχευομαι, παροινεομαι.
Αναβαλλω, Αναβαλλομαι.
Μηκετι των αναβαλλε δομοις εν τουτον αειδειν. Od. τ 584.
Ητοι ὁ φορμιζων αντεβαλλετο καλην αοιδην. α. 155.
SYN. Διαναβαλλω, προβαλλω, ριπτω, απορριπτω. Κατεχω, κατερυκω, αναπαυω.—διαμελλω, επεχω. Ανατιθημαι, αποτιθεμαι, υπερτιθεμαι, υπερημερευω, διαλειπω, παρατεινω, υπερβαλλομαι. αναφερω, ανακαμιζω.—Αναπνεομαι, προοιμιαζομαι.
Αναβασις, κ. λ vid. Αμβασις.
Αναβιοω.
—Αναζωην τον παλιν—Arist. R. 178.
SYN. Αναζιοομαι, αναβιωσκομαι, αναζαω.
Εξ αϊδος ποσιν φυγας νικυς, οψιμον αλλην Αθηνας μετα τερμα βιον παλιναγρετον αρχην. Nonn.
—Νεοπενστοιο δε νικυ Χειρες εταφριζοντο, και αρμονια πελε μορφης. Ποσσιν οδοιπορικη, φαος ομμασι, χειλεσι φωνη. Nonn.
Αναβλεπω.

Ου βελομαι γαρ παλιν αναβλεψαι—Arist. Pl. 117.
SYN. Αναβλεπω, καθοραω, αναμενω, αποβλεπω.
Αναβλησις
Τεωσιν αναβλησις κακη εσσεται—Il. β. 380.
SYN. Αναβολη, υπερθεσις, υπερημερια. Αντισις. παρολκη.
Αναβλυζω,
Νηλης αναβλυζων διερδν ὁτε βολακα θρυπτει. Theoc 17. 80.
—Και ρ' ὁ μεν αναβλυσκε γαλακτι. Apoll. 3. 223
SYN. Βλυζω. αναζομαι, αναμβριω, αναβρυχω. αναβλυστοιεω.
Αναβλημα.
—Αμφιτυκτον αμβλημα
Μυχοθεν ελαχε περι φοβω. Aesch. Ch. 32.
SYN. Αναβλησις, καταβλησις, κελαδος.
Αναβοαω.
—Ταδ' αναβοησας—Eur. B. 525.
SYN. Βοαω, κραζω, αριαχω, αναλαζω, αναμενω.
Αναβολη.
Δακρυοις γαρ αιει τοις παρουσιν εμποιει Τερψιλυ της ψυχης αναβολην τω παθει. Eur. Fr.
Ηδιστ μεν' αναβολη τω πονουντι κακιστη. Aristot. Rh. l 3.
SYN. Αναβλησις· εκτασις —ενδοιασμος, οκνος, μελλημα. μελλησις αοχλι.—προσμιξις, ανακρισις.
Αναβορβορυζω.
Οι δικ των αγρων αναβορβορυξαν—Arist. Ec. 433.
SYN. Αναβοαω, ανακραζω.
Αναβρατζω.
—Επει τοι χρια Αναβρατζειν ορνιθια—Arist. R. 513.
SYN. Αναβραζω, ζεννυω, ζεννυμι, αναζιω, καχλαζω—αναδιδωμι.
Αναβριχω
—Τα δ' αναβραχε δαιδαλα παντα. Il. τ. 13.
SYN. Δινω. βριχω, διαβριχω.—(Al. a. βραχω) δετεω, αρασσω.
Αναβροχω.
Αλλοτ' αναβροξας θαλασσης αλμυρον υδωρ. Od. μ. 240.
SYN. Αναβρεχω.
Αναβρυχω
—Ὁθ' αλις αναβεβρυχεν υδωρ. Il. ρ. 54.
SYN. Αναβρυω. αναβρυζω. αναβλυζω, αναπιδυω. αναβαλλομαι, αναφλυζω, αναπιδυω, βρυω.
Αναγινω
Πρωτας εξιως' αναγινο' ιμας—Arist. N. 529.
SYN.

SYN. Γινομαι.—Διατασσω.

Αναγιγνωσκω.

Ετερος δ' αν τυχη τις πλωτηρ
Εστως αναγιγνωσκοντος, ου κεκσεται. Sapph.

Ειπε, Ανα ξ, πως κεν μ' αναγνοιη τοιον εοντα.
Od. λ. 143.

SYN. Αναγνωριζω, παραγιγνωσκω, επιγινωσκω, αναλεγομαι, ανανεμω, ενοεω, διεξερχομαι, απαγγιλλω, αισθανομαι.

PHR.—Δρεπειν ανθεα Μουσων. Nonn.

Και ζαθεων αρρητον αμιλγομενος γαλα βιβλων.

Αναγκαζω.

Ο πολυς ακρατος μικρ' αναγκαζει φρονειν. Sent.

SYN. Επαναγκαζω, διαναγκαζω, καταναγκαζω, προσαναγκαζω, αικαζω, αγγαρευω, βιαομαι, βιαζομαι, παραβιαζω, παραβιαζομαι, εναγω, επαγω, προσαγω, επαγω, κατεπαγω, κατεργω, συνελαυνω.

Αναγκαιη, Αναγκη, Αναγκαιος.

—Αναγκαιη γαρ επεεσσι. Od. τ. 73.
—Κρατερη δ' επικειται αναγκη. Il. ζ. 458.
—Τυ τ' αναγκαιη χαριν. Eur. Hec. 345.

SYN. Βια, δυναμις, κρατος. περιστασις, χρεια.

EPITH. Αλεγεινη, ανιηρη, αμεγαρτος, αδηλητος, ατιτακτος, ατλητος, αχθοφορος, αχαλινωτος, αστρωτος, ακαθιστος, αυτοσιλικτος, αρσενοθυμος, αγρυπνος, ατερπης, γλυκερη, γαμψη, δαιμονιη, δισχολωτος, δορυκτητος, δυλεσις, δασπλης, δολοποιος, δικαλεη, δυσλλητεσσα, ερωμανεσσα, εχθρα, κακη, κρατερη, μοιριδιη, ολοη, πικρη, παντολμος, πολυπονος, πυριθαλπης, σκληρη, τετραζυγος, φλογερη.

PHR. Δεινη γαρ αναγκη παντα κρατυνει. Orph. Επει δ' αναγκας εδυ λεπαδνον.—Παντα δαμαζων, αδαμαστος, η εμπεδομητις αναγκη. Nonn.

Αναγκαιος.

—Της αναγκαιης τυχης
Ουκ εστιν Ουδεν μειζον ανθρωποις κακων. Soph. Aj. 486.

Αναγραπτω.

Αυταρ εμοι δεσμον μεν αναγραψαν θεοι αυτοι.
Od. ξ. 348.

SYN. Αραλυω, αναζευγνυμι. αναχαμπτω, αναχυρτοω.

Αναγιστος, Αναγνος.

Ει εν αναγιστοισιν αλιτροσυναις ακιουτες. Orph. 1229.
—Αναγνα μητρος εργα της εμης. Æsc. Ch. 985.
—Βελαις αναγνοις.—Χερσιν αναγνοις. Lyc. 162. 1224.

SYN. Ανοσιος, ανιερος, ακαθαρτος, εναγης, βεβηλος, εξαγιστος. δυσαγης, μιαρος, μοχθηρος, ρυπαρος.

Αναγρυζω. vid. Γρυζω.

Το τελευταιον δ', ιν αναγρυζη—Aristid. N. 942.

Αναγω.

Οι δε τοι εις Αιγας δωρ' αναγεσκε Il. Σ 203.
Τους δ' αναγον ξωους σφισιν εργαζεσθαι αναγκη.
Od. ρ. 441.

Κινει γαρ αιηρ ομμα κανεγει καρα. Soph P. 887.

SYN. Επαναγω, επαγω, καταγω, υπαγω, εξαγω, υπεξαγω, προσαγω, διαγω, παραγω, αιρω, υφαιρεω, υπεξαιρεομαι. αναχαζω, απεμπω. παιδευω, εκτριφω. απατειζω. εχω, παρισχω. επισυρω, μετερχομαι, υποστρεφω.

Αναδεικνυμι

—Κανεδεικνυσαι πυλας Soph. El. 1485.

SYN. Ανοιγω.—επιδεικνυμι, αναφαινω.—αποδεικνυμι, αναγορευω.—αποτιθημι, επιβαλλομαι.

Αναδελφος

Αναδελφος, απατωρ, αφιλος. Eur. Or. 310.

Αναδερκω.

—Ο δ' αμπνυνθη, και ανεδρακεν οφθαλμοισιν.
Il. ξ. 436.

SYN. Αναβλεπω, αποβλεπω, αναχυπτω.

Αναδεσμη.

—Ηδε πλεκτην αναδεσμην. Il. χ. 469.

Αναδημα

—Χρυσειας κομης αναδημα δεξαι. Eur. Hipp. 83.

SYN. Ταινια, κεφαλοδεσμος, κεφαλοδεσμιον.

Αναδετος.

Εγω δ' ιν πλοκαμον αναδετοις
Μιτραισιν ερρυθμιζομαν. Eur. Hec. 923.

Αναδεχομαι.

—Σακος δ' ανεδεξατο πολλα. Il. ε. 619.

SYN. Δεχομαι, εκδεχομαι, αναλαμβανω.—υπισχομαι.—υπομενω.—απεγγυαω, προσεγγυαομαι, ομολογεω.

Αναδεω.

—Καγω' αναδησαι βουλομαι. Aristoph. Pl. 764.
Αρρεις αναδων τους νικωντας—Ib. 589.

SYN. Εκδεω, διαδεω, καταδεω—Επιστεφω, αναστεφω, στεφανοω, ταινιοω.—Αποδεω, αναδετμεω, αποδεσμευω. εξαρταω.

Αναδιδασκω.

Τον χρησμον αναδιδαξον αυτον ως εχει. Aristoph. Eq. 153.

SYN. Εκδιδασκω, εκπαιδευω

Αναδιδωμι.

Ερμης τοι πρωτιστα πυρηια πυρ τ' ανεδωκε.
Hom. M. 111.

SYN. Εκδιδωμι, αποδιδωμι, ανταποδιδωμι, αμειβομαι, προφερω.—εκτινυμαι, απαγορευω.—συμβαλλω, —αναπεμπω.

Αναδοχη.

—Αναδοχην

—Ἀναδοχὴν τιλεῖν ποτων. Soph. Tr. 838.
SYN. Ἀναπαυλα.—Ἐγγυητις.

Ἀναδοχος.
Πρὸς τὴν ἀδελφὴν ἀναδοχον τῶν χρηματων. Men.
SYN. Ἐγγυητὴς.

Ἀναδυω, Ἀναδυω, Ἀναδυμι.
—Πολλακι δ' ἄυτε
Λαχτιζεν ἀνεδυτο—Hom. B. 89.
—Μητις μοι ὑπεδεισας ἀναδυναι. Od. ι. 377.
Καρπαλιμως δ' ἀνεδυ πολιὴς ἁλὸς,—Il. α. 359.
SYN. Ἀναδυομαι, ἐξαναδυομαι, ἀναγω, ἀναβαινω, ἀναχαζω, ἀναπτηλω, ἀναφαινω, γινομαι, ἐπαιρω, ἀνισχω, ἀναφερομαι, ἀποβαλλω, ἀναπεμπω, ἀρτεομαι,—ἀνερχομαι, ἀναχωρεω.

Ἀναιδης.
—Τιλὴν ἀναιδον ἀγεσθω. Il. ι. 146.
SYN. Ἀδηνωτος, ἀναπτοητος.

Ἀναειρω.
Η μ' ἀναειρ', η ἐγω σε—Il. ψ. 724.
Οὐδὲ τι κινῆσαι μελεων ἦν, οὐδ' ἀναεῖραι. Od. θ. 298.
SYN. Ἀειρω, αἰρω, ἐξανιστημαι, ὑπανιστημαι, ἀναγω.

Ἀναιλπτος.
—Ἀναιλπτα παθοντες. Hes. θ. 660.
SYN. Ἀελπτος.

Ἀναζεω.
—Ἀναζεσαι θρομβωδης ἀφρὸς. Soph. Tr. 715.
SYN. Ἀναζεστω, ἀναπαχλαζω, ἐκζεω.—ἀνασφαλλω.

Ἀναθαλπω.
Παλαμαισι χεῖρας αὐτῆ-Ἀνεθαλπον. Anac. 3. 24.
SYN. Θαλπω, ἀναψυχω ἀνακταομαι, ἀμφιπω.

Ἀναθηλεω.
Οὐδ' ἀναθηλησει—Il. α. 236.
SYN. Ἀναθαλλω, ἀναβλαστεω.

Ἀναθημα.
Μιλπεῖτ', ὀοχηστύστε, τὰ γὰρ τ' ἀναθηματα δαιτὸς. Od. α. 152.
SYN. Ἀγαλμα, κοσμημα, χαριστηριον.—ἀνακλισις, προστροπὴ.

Ἀναθρεω,
—Μῆνις δ' Ἀφαρητος ἀιθρειν Ἰδας. Apoll. 3. 556.
—Ἀναθρεῦντες ἐφυγον. Synes.

Ἀναθρωσκω.
Τῷι τ' ἀναθρωσκων πεπτηται—Il. ρ. 140.
SYN. Ἀναβαλλομαι, ἀναπηδαω, ἐκπηδαω, ἀποθρωσκω.—Ἐκθορεω, ἀναλλομαι, ἀφαλλομαι, ἐξαλλομαι, ἀναφερομαι, ἀνακηκιω, ἀναπαλλω, ἀνασκιρταω, ἀνασφαδαζω, ἀτλω, αἰσσω, σκαιρω.

Ἀναθρεμμα.
—Κακῆς ἀναθρεμμα λεαινης. Theoc. 23. 19.

SYN. Τροφιμος, τροφιας, ἀναθρεπτος.

Ἀναθρεω.
—Κἀναθρησον δι' ἐχω κακα Eur. Hec 807.
SYN. Ἀναβλεπω, ἀναθαρσεω, ἀνασκοπεω.

Ἀναθυω,
—Τὸ δ' ὡστ' ἀλεκτρυων ὑδωρ
Ἐξ ἀμαρῆς ἀνεθυε—Call. 6. 25.
Παλιν αὖθις ἀναθυουσιν αἱ γεραιτεραι. Suid.
SYN. Ἀναδυομαι.—ἀναλαμβανω (τὸ πρᾶγμα δια χερος)

Ἀναιδεια.
Ω μοι, ἀναιδειην ἐπεφατο, κερδαλεοφρον. Il. α. 149.
SYN. Ἀναισχυντια, ἀναισχυντηλια, ἀφροδιζια, ἀκαιρια, ἰταμοτης, προπετεια.
ΕΡΙΤΗ. Ἀχαλινος.

Ἀναιδευομαι.
Ως δε πρὸς πᾶν ἀναιδευεται. Arist. Eq. 396.
SYN. Αὐθαδιζομαι, ἀναισχυντεω.

Ἀναιδὴς, Ἀναιδητος.
Αλλά σοι, ὦ μεγ' ἀναιδὲς,—Il. α. 158.
—Λᾶας ἀναιδὴς. Il. δ. 521.
—Τιμην γὰρ ἀναιδητῳ περ ἐοντι
Τυτθή γ' αἰδὼς ἐσσιτ' ἐν ὀμμασι—Apoll. 3 92.
SYN. Ἀναισχυντος, ἀνεπαισχυντος. ἀνηδοποιητος. ἀνεντροπος, ἀσελγαινων. παρατολμος. κυνωπης, τορπὶς, αὐθαδὴς.—τραχὺς.
PHR. Ἰταμον και ἀτρεπτον προσωπον.
—Ἀνὴρ γὰρ αἰσχρὸς αἰδεῖσθ' ἃ φιλεῖ· Eur.
Τι δ' ἐστὶ φυσᾷς, αἱματηρον ὀμμ' ἐχων;
Βλεφαρα πρὸς τ' ἀναιδὲς ἀγαγων. Ib.

Ἀναιθυσσω
—Πικρὰν γε τὴνδ' ἀναιθυσσεις φλογα. Eur. Tr. 344.
SYN. Αἰθυσσω, ἐκλαμπω, ἀποστιλβω, ἀτειδω, ἀγλαϊζομαι.—κινεω.—ἐκφηγυω.

Ἀναιμακτος, Ἀναιματος, Ἀναιμων.
Οὐ μεθῶσ' ἀναιμακτον χροα. Eur. Ph. 273.
Ἀναιματον βοσκημα δαιμονων σκια. Aesch. Eum. 302.
Τέκνα ἀναιμονὲς ἐσσι, και ἀθανατοι καλεονται. Il. ε. 342.
SYN. Ἀναιμος, ἀναιμωτος, ἀδιαιμος, ἀτρωτος.—ἐξαιμος, ἀναιμοσαρκος.

Ἀναιμωτι
—Και δ' ἕ κεν ἀναιμωτὶ γ' ἐριδηναι. Apoll. 2. 988.

Ἀναινομαι.
—Σε δ' ἀναινεται, οὐδε τὰ δῶρα. Il. ι. 675.
Ἀασαμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναινομαι,—Ib. 116.
Τῶν δ' ἀλλων ὑπερ τιν' ἀναινομαι, Od. θ. 212.
SYN. Ἀπαναινομαι. ἀρνεῦμαι, ἀπαρνεομαι, ἀναινευω, παραιτεω, παραιτεομαι, ἀναδυομαι.—ἀθετιζω, ἀθετεω, ἀναβαλλομαι, προβαλλω, ἀποκρυπτω,

αποκρινω, αποπεμπομαι, αποτιθεμαι, απωθεω, διακρινομαι.

Αναιρεσις.

Ουδ' αναιρεσιν-δῦναι Στεγει. Eur. Supp. 18.
—Φυλασσων οστεων αναιρεσιν. Ib. Or. 404.
SYN. Αιρεσις, αφαιρεσις, καθαιρεσις, ανατροφη, αθετησις. φονος.—διαλυσις, ακυρωσις.

Αναιρεω

Χρονος δ' αναιρει παντα και ληθην αγει. Sent.
Τῶν κε ἄν τι φεροις αειλων.—Il. α 301.
SYN. Αιρεω, καθαιρω, αιρεομαι, αφαιρεομαι, επαιρω. αναιρω, αμαλδυνω, αϊστεω. αποκτεινω—Καταιρνω, υποδεχομαι. ανακοπτω. νικαω. — τρεφω, παιδευω. — λυω, καταλυω. αποχειροτονεω, αποδοκιμαζω. — ενταφιαζω. — αφανιζω.

Αναϊστω

Αλλ' ὁτε δη πολυμητις αναϊξειεν Οδυσσευς. Il. γ. 216.
SYN Εγειρομαι. εξανισταμαι, ανισταμαι, αναθορεω. ανορμαω.

Αναισχυντεω

—Ὁτε τοιαῦτα ποιεῖν ὀδ' αναισχυντεῖ. Arist. Th. 715.
SYN. Αναιδευομαι, απεριθριαω.

Αναισχυντος.

—Ω θεοὶ, σῆς αναισχυντα φρενός. Eur. Iph. A. 327.
SYN. Αναιδης.

Αναισχυντια

—Τολμης εργα κἀναισχυντιας. Arist. Th. 709.
SYN. Αναιδεια.

Αναιτιος

—Αναιτιος αλγεα πασχει. Il. υ. 297.
SYN. Ανυπαιτιος, ανευθυνος, ανυπευθυνος, αθῷος, αναμαρτητος, αναμπλακητος, απλημελητος, αμεμφης.
PHR. Καθαρὸς τῆς κακιας.

Αναικαιω.

Η ὁι πῦρ αρεικαιε, και εσσω δορπον εκοσμεῖ. Od. η. 13.
SYN. Αναπτω, εφαπτω, δαϊω, καιω, διακαιω, εκκαιω, προσεκκαιω, διαπυροω, εκπυροω, εμπυριζω, εραυω, πρηθω, εμπρηθω, υποπρηθω, ελιγω, εκφλεγω. αναφλεγω.
PHR. Εκτριβω φλογα. ὑφαπτω πῦρ.

Ανακαλεω.

—Ανακαλεῖ δὲ δικης. Eur. M. 21.
SYN. Καλεω. — παρορμαω. αναπτομαι. — εγκαλεω, παρακαλεω. αντικαλεω.

Αναπαλυπτω.

Παντ' αναπαλυπτων ὁ χρονος προς φαος φερει. Sent.

SYN. Αναφαινω, αποφαινω, αιτιγνυω, αποκαλυπτω, αναστεπω, διαφατιζω.

Ανακειμαι.

—Ετι σοι τάδε παντ' ανακειται. Ariſt. Av. 618.
SYN. Κατακειμαι, εγκειμαι, επικειμαι, προσκειμαι, αναπιπτω, προσπιτνεω. καταχλινω, εγκλινομαι, επικλινομαι, αναπλινομαι, εφιστημι, ενιστημι, επικυπτω, περιεχομαι.—Καθιερωμαι. προσαπτομαι.

Ανακιρναμι.

—Κῶνον ανεκιρασιν γλυκυτατον. Ariſt. R. 514.
SYN. Συγκεραννυω, συνβαλλω, συμμιγνυμι, συναπτω, συμφυρω, συγκυκαω, αναμυκαω, συγκιρναω, αναμιγνυω, οργαζω.

Αναμιγνυω

—Πολυς αναμιγνυει ἱδρως. Il. γ. 705.
SYN. Αναφειρομαι, αναιρεομαι. αναβλυζω. αναθορεω. αναπηδαω.

Αναμπυττω.

— Ανεκμπυττεν τῶν αθλητῶν τὸς νικῶντας. Ariſt. Pl 585.
SYN. Αναγγελλω, επαγγελλομαι, αναβοαω, προβοαω, δημοσιευω, καταιρω.

Αναμενεω.

—Πριν τήνδ' αναμενῆσαι-νοσον. Soph. Tr. 1275.
SYN. Ανεγειρω, αναστεω, εξορμαω. αναρριπιζω, αναβαλλω, ταρασσω.

Αναμιμησις.

—Αναμιμησις φρενῶν. Soph. Oed. T. 746.
SYN. Κινησις, συγκινησις, εγερσις.

Αναμιγνυμαι.

Χρὴν γαρ μητριας εις αλληλας
Φιλιας θηκτὸς αναμιγνασθαι. Eur. Hipp. 254.
SYN. Αναμιγνυμι, αναμιγνυω, διαμιγνυω, καταμιγνυω.

Αναπλαζω.

—Μεγα δ' ανεπλαγον. Eur. Iph. A. 1263.
SYN. Κλαζω, κλαγγω, αναχω, αναπραζω, γεγωνεω, εκκλαζω, κεκραγω, κελαδεω, κραυγαζω.

Αναπλαω.

Και Μοῖραι-αναπλασειν Αδωνιν. Bion. 1. 94.
SYN. Αναχωνυω, αποιμωζω. μεταπλαω, επικλαω.

Αναπλεπτω.

Μή μοι αναπλεψης κιθαριν—Hom. M. 512.
SYN. Υποκλεπτω, ὑφαιρεω, ὑφαρπαζω.

Αναπλινω, Αναπλινομαι.

Η μεν αναπλῖναι πυκινὸν νεφος.—Il. ε. 751.
Η, και αναπλινθεὶς πεσεν ὑπτιος—Od. ι. 371.
SYN. Καταπλινω, αναστιλλω, διαστιλλω,

αναγω,

αισσω, αναπιδημι, αναπεταννυμι, αναπτυσσω, αιαζυγεω, αναπιπτω.

Αναχλυζω
—Αναχλυζει δε θαλασσα. Hom. 36. 4.
— Αναχλυζεσκεν ισταν—Νῆα ῥοος. Apoll. 2. 553.
SYN. Λαπτειτω, ανακοπτω.

Αναχοινοω, Αναχοινεμαι.
Πρηξιν μηδε φιλοισιν ὁλως αναχοινεο πασι. Theog. 73.
SYN. Κοινοω, κοινομαι, κοινωνεω, μεταδιδαμι, μετεχω, νεμομαι. αναξυνοω.

Αναχειρανεω
—Αρπα μαχην αναχειρανσοντα. Il. ε. 824.
SYN. Κειρανεω, κατευθυνω, αρχω, διατασσω.

Αναχομιζομαι
Προσωθεν δε ποθεν αναχομιζομαι
Τυχαν. Eur. Hipp. 831.
SYN. Αναχομιζω, επαναχομιζω, αναφερω, απορερω, αναγγελλω, αναπαομαι, ανειμι, επανειμι.

Αναχοντιζω.
Αιμα δ' αναχοντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος. Il. ε. 113.
SYN. Αχοντιζω, αναρερομαι.

Αναχοπτω.
—Θυρεων δ' ανεχοπτεν οχῆας. Od. φ. 47.
SYN. Αποχοπτω, απωθεομαι, αποτειμνω, ιχθαλεω, αμβλυνω, αναπεμπω.

Αναχυφιζω.
—Κἀναχυφισω δομας. Eur. Or. 218.
SYN. Επικυφιζω, ελασσυνω, συμαρμαρυζω. αιωρεζω, ὑπαιρω, επαιρω, εξαιρω, ορθοω, ανορθοω, εγειρω, ανιστημι, ὑπανιστημι, αντικαθιστημι, αντισχω, ανυψοω, διαναπαυω.

Αναχυφισις.
—Κἀναχυφισιν κακῶν. Soph. Oed. T. 226.
SYN. Κυφισμα, κυφισις, αναπαυμα.

Αναχαω.
—Κἀναχασωμεν γοων. Soph. El. 81.
SYN. Αχεομαι, ὑπακω.

Αναχραζω.
Αλλ' επει ὧν το πρωτον ανεχραγον — Od. ξ. 467.
SYN. Αναχλαζω, αναβοαω, εκβοαω, επιβοαω, εμβοαω, συμβοαω, αναφωνεω, επιφωνεω, ὑπερφωνεω, εγκραζω, ανακαλεω, επικαλεω, επιφθεγγομαι.

Αναχρεμαω.
Τοξον ανεχρεμασε προς κιονα πατρὸς ἑοῖο. Hom. A. 8.
SYN. Κρεμαω, αναχρεμαννυμι, αναχρεμπτομαι, αιωρεω, απαρταω, επαρταω, αναρταομαι, εξαρταω, αιωρεω.

Αναχρεων.
Εις εν μαχαιρεσσιν, Αναχρεον, εὔχος Ιωνων. Ep. l. 3.
EPITH. Αρθιτος, μελανὸς, αινοτοτης, αιροβαρὴς, λυροκτυπης, φιλαχητος, φιλοκωμος, ὑμνοπολος, Τηϊος.
PHR. Δοιδιμος μελιστὴς. — Αχορεστος ερωτων.—Τηϊος κυκνος —Διονυσῳ μεμελημένος κασι κωμος—Ὁ φιλαχητα συντροφος ἁρμονιης.

Αναχροτεω.
Εγω δε τω χερ' ανεχροτησ' ὑφ' ἡδονῆς. Arist. Pl. 739.
SYN. Επιχροτεω, καταχροτεω, συνεπιχροτεω. επιῤῥοδεω, επισημαινομαι, επαινεω, ὑμνεω.

Αναχρυω.
Ην πως πρυμναν αναχρυσηται. Arist. V. 398.
SYN. Κρυω, αναστελλω. επεχω, ανειργω, αναπτω.

Αναχταομαι.
Αλκῃ πεποιθὼς δωμ' αναχτηση πατρός. Aesc. Ch. 235.
SYN. Αναχομιζομαι, αναλαμβανω. αναπραττω, αναχτιζω, ανορθοω, ανασωζω, απαρτιζω, καταρτιζω, αναζωπυρεω, καθιστημι, αποκαθιστημι —αναψυχω.—θεραπευω.

Αναχτιτις.
Τον ῥα παλαιγενεες αναχτιτιν αδαμαντα
Κλεῶσι, ὁτι γναμπτει μαχαρων νοον—Orph. L.

Αναχτορια.
—Αναχτορην αφιεντες. Hom. A. 234.
SYN. Αρχη, βασιλεια, χειραγη.
EPITH. Γεραρὴ.

Αναχτορον.
—Θετιδος εις αναχτορον. Eur. Andr. 43.
SYN. Βασιλειον, πομπεῖον. Ναὸς, ἱερον, τεμενος, αλσος, αρχεῖον.
EPITH. Καλὸν, ολβιοδαιμον.

Αναχτωρ'
Ποντε δ' αναχτωρ,—Eur. Iph. T. 1414.
SYN. αναξ, κυριος, δεσποτης.

Αναχυκαω
—Την τα φαρμαχ' αναχυκωσαν. Arist. Pl. 302.

Αναχυκλεω, Αναχυκλοω.
Αυθις μ' ες εδδον στησον, αναχυκλει δομας. Eur. Or. 231.
Οιδε Θασιαν αναχυκλωσι.—Arist. A. 671.
SYN. Κυκλοω, αναχυλιω, αναχυλινδεω, αποχυλιζω, αποκυλινδεω, αναλιτζω, δινεω, αναδινεω, αναστρεφω, αμφιπω.

Αναχυμβαλιαζω.
—Διφροι δ' ανεχυμβαλιαζον. Il. π. 379.

SYN.

SYN. Αγακροτεω. αγατριτομαι.

Αγακυπτω

—Παρα τυς ιχθυς ανικυψιν. Ariſt. R. 1100.

SYN. Αναβαινω, αναδυομαι, αναφυομαι. Αναβλιπω.

Αγαχωχυω.

—Κἀγακωκυται λιγυ. Aeſch. Per. 468

SYN. Κωκυω, θρηνεω. γοαω. αγαλλαιω. δακρυρροεω, αποθρηνεω, στοδυρομαι, επολοφυρομαι κατολοφυρομαι.

Αγαλαλαζω.

Στρατὸς δ' απλαλαξε Δαναϊδων ἀπας. Eur. Ph. 1417.

SYN. Αγακραζω.

Αγαλαμβανω.

Ει μητ' εκεινος αγκλαβων εμιλλε φως. Eur. Or. 292.

SYN. Παραλαμβανω, αντιλαμβανω, αναδεχομαι. προδεχομαι, υποδεχομαι —επανορθεω, επανορθοω, διορθοω, αναιρω. Αναιρεομαι, απεχω. ανεχω αναπαλεω. αιθαρομαι. ερθυμεομαι. αγακταομαι.

Αγαλαμπω.

Πῦρ αμοτον δ' αγελαμψειν ὑπερ καπετοιο βαθοιο. Moſch 4. 103.

SYN. Φλεγμπω, απολαμπω, αποστιλβω, καταστιλβω εκλαινομαι, παρεκφαινομαι, διατελλω, αναλυτ,ω.

Αγαλγητος.

Πως δ' απαλλαξω βιοτην
Εμὴν τὸδ' αγαλγητε παθος. Eur. Hipp. 1386.

SYN. Αλυπητος. αναλγὴς, αωδυνος, απονος —σκληρὸς, απιτὸς, απηλεὸς δυσαπαλγητος, δυσμετακλαστος. ανοιστητος, ασυμπαθὴς.

Αγαλδὴς

Ας ὑπο τε μὴ γενεσθαι καθαρῶς
Τιμὴς εποιησατ' αγαλδὴς. Ariſt. Veſp. 1040.

SYN. Ασθενὴς, ταπεινὸς.

Αγαλδησκω.

Λαμπον αγαλδησκοντες ὑπερ χθονὸς—Apoll. 3. 1362.

SYN. Αγαδιδωμι, αυξανομαι, επαυξανομαι, παραφυομαι.

Αγαλεγω

—Αγαρ' εντεα καλα λεγοντες. Il. λ. 754.

SYN. Συλλεγω, συναγω.

Αγαλθὴς.

—Μοιραισι δ' αγαλθέα φαρμακα παντα. Bion.

SYN. Δυσαλθὴς. δυσαλθητος, τηκεστος, αμηκεστος, απαλεξικακος. — ματαιος.

Αγαλισκω,

—Κἀγ αναλισκης ξενες. Eur. Iph. T. 337.

Ω πολλ' αγαλωτας ιππ—Ariſt. Lys. 468.

SYN. Απαγαλισκω, υπαγαλισκω. εξαγαλισκω. αγαλοω. αγαισιμοω, εκδαπαναω, αποφυω, καθαιρεω. καταιρεω.

Αγαλκεια, αγαλκια.

—Αγαλκειησι δαμεντες. Il. ζ. 74.

Οι μοι αγαλκιης.—Theog. 887.

SYN. Αδρανια, αναιδρια, αθενια, αμηχανια, ακρατεια.

Αγαλκις.

—Συ δ' απτολιμος και αγαλκις. Il. β. 201.

—Σε κακὸν και αγαλκιδα φησει. Il. θ. 153.

—Σε κακὸν και αγαλκιν ισισθαι. Od γ. 375.

SYN. Ασθενὴς, αδυνατος.

Αγαλλακτος

Ταξις, αγαλλακτοισιν ερημοσυναισι τειχησα. Orph.

SYN. Αμεταβολος. αμεταβλητος, ατριπτος, αμετατριπτος. αμεταθετος, αμεταστατος, αμεταπτωτος, αγαλλαιωτος.

Αγαλτος.

Βελεται αιτιζων βοσκην ἡν γαστερ' αγαλτον. Od. ρ. 228.

SYN. Αχορηστος, ακοφητος, απληρωτος.

Αγαλυσις.

Εν οἰς αγαλυσις εστιν ολιμια κακων. Soph. El. 143.

SYN. Λυσις, διαλυσις, εκλυσις, αναπεδησις. εκτισις, καταβολη, αναπτυξις, αναπτυγμὸ. εξαπλωσις.

Αγαλυτηρ.

Τις δορυσθενὴς ανὴρ αγαλυτὴρ δομων. Æſch. Ch. 157.

SYN. Λυτρωτὴς, φευστὴς, ελευθερωτὴς.

Αγαλυω. αγαλυομαι

—Αγαρ' πρυμνησια λυσαι. Od. ι. 178.

Εις φαος ολὲ πατὴρ αγαλυσεται—Hom. M. 257.

SYN. Επαγαλυω, καταλυω, διαλυω. αναιρω. αναχαυνῶ αναπτυσσω — αναχαζω, απερχομαι. — αναγω.

Αγαλωμα,

Σκαιὴν γε τ' αγαλωμα της γλωσσης τοδε. Eur. Supp. 547.

SYN. Εξαγαλωμα. καταγαλωμα, αγαλωσις, δαπανη, αναισιμωτα.—βλαβὴ, ζημια.

Αγαλωσις.

Οστις αγαλωσιν τηρεῖ κατὰ χρηματα Συρῶν. Theog. 899

SYN. Εξαγαλωσις, καταγαλωσις, φθισις, αγαλωμα.

Αγαμαιμαω.

Ως δ' αναμαιμαει βαδὶ ἀγλεα θεστιδαὶς πῦρ.—Il. υ. 490.

SYN. Μαιμαω, μαινομαι, πρημαινω, αναφερομαι.

Αναματτω, Αναματτομαι.

Ερδοντα μεγα ἐργον, ὁ σῇ κεφαλῇ αναμαξεις. Od. τ. 92.

Αλλ' ὁ ξυνὰ στεφαγυλὴ γ' ανεματτετο. Arift. N. 676.

SYN. Μασσω, απομασσω, αποκαθαιρω, αναλαμβανω, προστριβομαι. αναψυραω, αναμαλαττομαι.

Αναμειλπω.

— Επισταμενος λιγυρὰν αναμελψαι αοιδὰν. Theoc. 17. 113.

SYN. Αυομενω, αναγορευω, κηρυττω, καταδω, περιαδω. επιβρομεω.

Αναμενω, Αναμιμνω.

—Και τ' ανεμεινα εὐθρονον πῶ δῖαν. Od. τ. 342.

—Και αλληλης αρεμιμνετον. Il. λ. 171.

SYN. Καταμενω, επιμενω, περιμενω, ὑπομενω, επεχω, εκδεχομαι, απεκδεχομαι, προσδεχομαι, παραδεκομαι, αποκαραδοκεω, δοκαζω, καταδοκεω, προσδοκαω

Αναμεστοω.

Η πολις ἡμῶν ὑπο γραμματιων
Αναμεστωθη—Arift. R. 1116.

SYN. Μεστοω, πληρω, αναπληρω, αναπληθω.

Αναμετρεω, αναμετρεομαι.

Ορῆ ετὶ την ολοὴν αναμετρησαιμι Χαρυβδιν. Od. μ. 428.

—Τι αρρητ' αναμετρησασθαί με δεῖ. Eur. Or. 14.

SYN. Μετρεω, καταμετρεω, διαμετρεω, αντιμετρεω, διατατω. διηγεομαι. διερχομαι, παρερχομαι.

Αναμιγνυμι, Αναμισγομαι.

—Ανα δὲ χρῖ λευκὴν ειμιξαν. Od. δ. 41.

—Υδωρ δ' αναμισγεται ὑδρει. Theog. 955.

SYN. Αναχεαντυμι, αναμισγω, αναμιγνυω, εμμιγνυω, καταμιγνυω, προσμιγνυω. εμπλεκω, παραπλεκω.

Αναμιμνησκω, Αναμναω.

Ανθρωπον οντα σαυτὸν αναμιμνησκ' αεὶ. Sent.

—Τεῦτά μ' ανεμνησας—Od. γ. 211.

SYN. Επαναμιμνησκω, ὑπομιμνησκω, μνημονευω. διαμνημονευω, μναομαι, παραμεμνημαι, εκμανθανω, εξεπισταμαι, αναπολεω. — αναμνημι, ὑπομνημι, ὑποβαλλω, ενθετεω, παραγγελλω ανατεμπαζω.

Αναμορμυρω.

Πᾶσ' ανεμορμυρεσκε κυκωμενη—Od. μ. 238.

SYN. Μορμυρω, μορμυριζω, ὑποψιθυριζω.

Αναμοχλευω.

Τι τάνδε κιτεῦς κἀναμοχλευεις πυλας. Eur. M. 1317.

SYN. Αναχινεω, αποχινεω. ατωθεω, ὑπιξαιρομαι. ανοιγω.

Αναμπυξ.

—Και αναμπυχες αστυ πατεῦμες. Call. 6.125.

Αναμυχθιζομαι.

Συ δ' αὖ κεκραγας κἀναμυχθιζῃ—Æsch Pr. 743.

SYN. Μυχθιζω, αχθομαι, αναστενω. — επισκωπτω.

Ανανδρια.

Οδ' ἰδὺς αἰων η κακὴ τ' ανανδρια. Eur. Fr.

Μη μοι περιβαλης ανανδριαν. Or. 1036.

SYN. Αδρανια. ἀζηθυμια. εκλυσις.

Ανανδρος, Ανανδρωτος.

Απαις. ανανδρος. απολις,—Eur. Hec. 667.

—Ανανδρωτοις τυραῖς —Soph. Tr. 111.

SYN. Αρρην. αγαμος.—αμαχος, θηλυνις.

Αναπαιζω.

—Αναπαιζειν σαυτὸν αεί. Arift. R. 602.

Αναπαομαι.

Νυν αναπεῦμαι τὸν σὸν ὑμεναιον παλιν. Eur. Hel. 728.

SYN. Νεαω, αναπαω, επαναπαω, προσαναπαω, ανακτεῦμαι. καινιζω. ανακαινιζω, ανακαινοω, καινοποιεω, αποκαθιστημι. αναζωπυρεω, αναγειρω.

Αναπεινω.

—Αναπεινε δὲ Παλλας Αθηνη. Il. ζ. 311.

SYN. Αναινομαι, απαναινομαι, απογινωσκω, απειπω, αποφημι, αποπεμπω.—αναβλεπω.—αναδυομαι.

Αναντης, Αναντα.

Πολλα δ' αναντα, καταντα, παραντάτε δοχμιά τ' ἠλθον. Il. ψ. 116.

SYN. Προσαντης, επαντης, λιτὸς, περικλιτὴς, κατατροπος. αναφερὴς. δυσβατος, δυσχερὴς.

Αναξ.

—Αναξ ανδρων Αγαμεμνων. Il. α. 172.

Αυταρ εγὼν οικοι αναξ εσομ' ἠμετεροιο. Od. α. 397.

SYN. Βασιλευς, τυραννος, ανακτωρ, αισυμνητηρ, αρχὸς, κραντωρ, ηρανος, μεδων, δεσποτης.

EPITH. Αμειλιχος, αντιθεος, δῖος, κεδνὸς, ευρυοπ, μεγακλητος, μενεχαρμης, πικρὸς, ποικιλοβωλος, πολυκτεανος, σκηπτοῦχος, σκηπτροφορος.

Αναξηραινω

Αλλ' ὁτε τὸν βαθὺν οἶκον ανεξηραινον ανδρες. Call. 6. 114.

SYN.

SYN. Ξηραινω, αυω. ερημοω.

Αναξιος.
—Και παθυς' αναξιε.. Eur. I. A. 852.
Λαϊνα πᾶι, και ερωτες αναξιε—Theoc. 23. 20.
SYN. Απαξιος.—αδοξος.

Αναξιοω
—Η σ' αναξιᾶν. Eur. El. 25[illegible]
SYN. Απαξιοω.

Αναξιφορμιγξ.
Αναξιφορμιγγες ὑμνοι. Pind. Ol. 2. 1.

Αναπαιδευω
Γερονταγωγεῖν, κἀναπαιδευειν παλιν. Ariſt. Εη. 1096.
SYN. Παιδευω, συνετιζω.

Αναπαλλω. Αναπαλλομαι.
Ιαχαῖς τ' αναπαλλων.—Eur. B. 149.
Ως δ' ὁθ' ὑπο φρικὶς βορεω αναπαλλεται ιχθύς. Il. ψ. 692.
—Αμπεπαλὲν δολιχεσκιον εγχος. Il. γ 555.
—Τα κἀλα τ' αμπαλλεται. Ariſt. R. 1400.
SYN. Παλλω, αναιρεδαω, αναιρεδαινω, αναερπιζω, αναστεω, αναπιπτω, αναπεινω. ανεγειρω.—Αναθερεω, αναπνεω, αναπνεδαω.

Αναπαυλα, Αναπαυμα, Αναπαυσις
Των δε κακῶν αναπαυλαν ἑπως θελις αυτὸς εριστη. Orph.
—Θνητῶν αναπαυμα. Ib.
—Αμπαυμάτι μερμηρεων. Hes. Θ. 55.
Αναπαυσίς εστι των κακῶν απραξια. Sent.
SYN. Παυλα, παῦσις, παυσωλὴ, καταπαυσις, καταπαυμα, αναπαυστηριον, ενδοσις, ανεσις, αφεσις, αναψυχὴ — Απολυσις, λωφησις, χαλασις.—Ανεσις, ησυχια. ανακωχὴ, εφεσις (ἡ προς καιρὸν.)

Αναπαυω, Αναπαυομαι.
—Και κε αναπαυσε διωκτὸν. Call. 3. 194.
Η ῥ' ὑτό σοι Χαριδας αναπαυεται. Ib. Ep. 18.
—Εγω δ' αμπαυον αοιδῆς. Orph. 441.
SYN. Διαναπαυω, καταπαυω, ληγω.—ελιττω, ρεμβω, κοπαζω. αποδιοω.
PHR. Αγειν σχολὴν. Αμπαυσον μογερῷ μαλδακὰ γῦια μοδῳ.—Νῶτα δυσηλεγεων ανεπαυσατο φαιδιμα μοχθων. Ep. l. 4

Αναπειδω,
—Ανεπεισε καδοπλιζεσδαι ἁπαντας. Hom. B. 121.
SYN. Πειδω, επιπειδω, αναγω, εισαγω, εναγω, επαγω, δυσωπεω, εκτιρω, ανερεδιζω, παροξυνω, παρορμαω, παροτρυνω, παρακινεω, επικεντεω, κατακεντεω. αναγινωσκω.

Αναπειρω.
—Ἰν' ανεπειρω τὰς κιχλας. Ariſt. A. 1006.

SYN. Πειρω, διαπειρω, περιπειρω, διηλαυνω, διορυτω. κεντεω. αναπηγνυω.

Αναπειστηριος,
Η κλῆσιν, η χαυνωσιν αναπειστηριαν. Ariſt. N. 873.
SYN. Πειστηριος, πειστικὸς.

Αναπεμπαζω,
Καἀναπεμπαζων φρενὶ-τυχειῇ. Lyc. 9.
SYN. Πεμπαζω καταπτοεω. αναπτελεω.

Αναπεμπω
Εκ στοματος μελιγηρυν ἰεὶς ανεπεμπτον αοιδὴν. Orph. 418.
—Τοδ' ανεπεμψεν ἱερὸν.—Ariſt. Γ. 1054.
SYN. Ανιημι, αφιημι, αναστελλω, αναδιδωμι, ενδιδωμι. αναχαλαω. εξιεινω.

Αναπεταζω.
—Ανὰ δ' ἱστία λευκὰ πετασσαν. Il. α. 480.
Βοστρυχον αμπετασας Eur. Ph 834.
SYN. Αναπεταω, αναπεταννυμι, αναπετανυω, αναπετημι. αναπτυσσω, απλοω, αναπλεω, εξαπλοω, ανοιγω, ανευρυω.

Αναπηγνυμι,
Λαγῶ αναπηγνυασι—Ariſt. Eccl. 838.
—Κεραλην δ' ἐ θυμὸς ανωγει
Πηξαι ανὰ σκολοπεσσι. Il. σ. 177.
SYN. Εμπηγνυω, καταπηγνυμι, προσπλαω, εμπλαω, προσερεισδω, αναχεμαω.

Αναπνδαω.
Επι την κατηλιῷ ενδὺς ανεπνδησαμην. Ariſt. R. 574.
Εκ λοχυ αμπνδησε.—Il. λ. 379.
SYN. Αποπνδαω, αναδηριαω, αναχορευω, ανορχεομαι, ανασκιρταω, αναφυδαζω, αποδρωσκω.

Αναπλακητος, αναμπλακητος. Suid.
Δειναὶ δ' αμ' ἑπονται
Κῆρες αναπλακητοι. Soph. Oed. T. 480
SYN. Αρτιυκτος. αναποδραστος, απλαιητος, απροσπελαστος. Vid. Αμπλακητος.

Αναπλεω, αναπλεομαι.
Ημεις δε στεινωπὸν ανεπλεομεν γοοωντες. Od. μ. 234.
Εις Τροιην νηεσσιν αναπλευσεσδαι εμελλον. Il. λ. 22.
SYN. Αναπλεω, πλεω, εμπλεω, διαπλεω, αποπλεω, ναυστολεω.

Αναπλησδω,
Αικε δανης, και μῖσος αναπλησης βιοτοιο. Il. δ. 170.

Αναπληρω
Α δαιμων ενηριδον ανεπληρωσεν αλωὰν. Theoc. 7. 34.
SYN. Εμπλησδω, εκπλησδω, αναπιμπλημι, απομπλημι.

αποτιμπλημι, ἐπιμπλημι, ἐμτιμπλημι, κατατίμπλημι, αποπλησω, ἐμπλησω, συμπλησω, συμπλησσω.

Αναπτυσις,
—Ολιγη δ' ἐ τ' αναπτυσις πολεμοιο. Il. σ 201.

Αναπτυκτος
Μὲ τὴν αναπτυκτον—Ariſt. N. 627.
SYN. Αρσις. αναλημψις, αναχαλασμὸς, αναπτυσμα. Vid. Αμπτυμα.

Αναπτυστος
—Κεῖται αναπτυστος και αναυδος. Hes. Θ. 707.
SYN. Αψυχος, εκψυχος, αθυμος, εκπληκτος, εκφοβος, απηγης.

Αναπτυω.
—Ποτε κέν τις αναπτυσσειε ποτοιο. Il. τ. 227.
SYN. Επιπτυω.—αναπαυομαι.—αναλαμβανω εμαυτὸν

Αναπτυω
Κυρην—απριατην, αναπτοιον. Il. α. 99.
SYN Αδωρητ

Αναπολεω. Αναπολεομαι.
Δις ταῦτα βαλοι και τρις αναπολῶν μ' επη. Soph. P. 1267.
—Κεκ αναπολῶσθαι τειχητ. Ariſt. L. 675.

Αναπολιζω.
— Η γαρ Αφροδιτας
Αρωγαι, ἡ Χαριτων αναπολιζομεν. Pind. Pyth. 6.
SYN. Αναλαμβανω. αναμιμνησκω, αναπρατ-τω — αναλεγομαι, ἐξαναλισκομαι. — αναστρεφομαι. επανακτεω. εμπολιτευομαι.

Αναπομπος.
Αϊδωνευς δ' αναπομπ (τῶν νεκρῶν) Æſch. Pers. 651.

Αναπορπ.
—Κἀτ' εκπιων τον ζωμὸν αναπορπ. Ariſt. Eq. 356.
SYN. Ασπ, αλυτ, ακαθαρτ.—αιεξαλυτ

Αναπτηνω
Δακρυ' αναπτηνας—Il. ι 433.
SYN. Απαλεικω.—πτηθω. αναπτω, αναπαιω.

Αναπτερω
—Παντες τοῖς λογοις-αναπτερῶνται. Ariſt. Av. 1439.
SYN. Πτερομαι, αναπτηθω, ελαφρυνω.

Αναπτυσσω.
Πιθ τον παρόντα τοσιν αναπτυξω φρενα. Eur. Tr. 657.
SYN. Αναπαλυπτω, αναπιταζω. εκπετασννυμι, διαπτυσσω. περιπτυσσω, διασαφνιζω, εκδιηγεομαι, διηλοω, διαχεινω, διχοτομεω, διαλαμπω.

Αναπτυχη.
—Λαμπρᾶς αιδὶς θ αναπτυχαι Eur. I. 1445.
—Αμπτυχαι τ' ελευθεροι. Id. El 868.
SYN. Αναπτυξις. διαπτυξις. εκθεσις, εξηγησις. διασαφησις, διακρισις, ερμηνια.

Αναπτω
Εγω δ' ετέ σοι πυρὸς αιθῆρα φῶς
Νομισον εν γαμοις. Eur. Ph. 356.
SYN. Αιαπτω.—εγειρω.

Αναπτω.
—Εθελοις δ' ἰ κε μᾶλλον αναψαι Od. ε. 86.
—Δολον δ' αναπτυστον αναψη. Typh. 105.
SYN. Εξαπτω. προσαπτω, περιτιθημι, αναπτιθημι. περιτοιεω. εκδιω.

Αναπτυστος
—Αφαρ δ' αναπυστα δεδι δεσαν ανθρωποισι. Od λ. 273.
SYN. Διαπυστος, εκτυστος, διαθρυλλητος, πολυθρυλλητος. δημολαλητος, πολυφημος.—αιπυος. δηλος.

Αναρβυλος
Παῖδες τε λαῶν ἰχυρος αναρβυλοι τροφῆς Eur Fr.
SYN. Αγυποδητος, ζαγρὸς.

Αναρθρος
—Αναρθρος ειμι κἀσθενῶ μελη. Eur. Or. 228.
SYN. Αναλκις, ασθενὴς, αδυναμος.—ατυπωτος, ατρανωτος

Αναριθμητος, Αναριθμος.
Τῶν δ' αναριθμητων μᾶλλὸν εισιν οἱ πονοι. Eur. Hel. 1693.
—Αμφι δ' ανδρασιν φρεσὶν αμπλακιαι
Αναριθμητοι χρεμανται. Pind. Ol. 7.
—Αι τ' αναριθμιοι
Μυλων χιλιαδες.—Theoc. 16. 90.
SYN. Αμετρητος, απλετος, απειρος. Αμυθητος, ατιμητος.

Αναριστητος.
Παντὸς αναριστητος ἐ δυνησομαι
Διακαρτερῆσαι τηλικαυτην ἡμερην. Alex. Suid.
SYN. Αναριστος.

Αναρπαζω.
—Αια δ' ηρπαξε Παλλας Αθηνη. Il. χ. 276.
Μὴτις λεαινης σκυμνον ὡς αναρπασῃ. Soph. Aj. 1006.
SYN. Αναρπαζομαι, αφαρπαζω, ἐξαρπαζω, διαρπαζω, καθαρπαζω, αναιρω, καταλημπτομαι, εκπερθω.

Αναρπαστὸς
Εισω μὲ χειρὸς αναρπαστὰν—Eur. Hec. 205.
SYN. Αναρπαστεὸς, ἁρπακτὸς.

Αναρρηγνυμι.
Τειχ αναρρηξας.—Il. η. 461.
—Ελασιβροτ' αναρρηγνυς επη. Ariſt. Eq. 623.

SYN.

SYN. Διαρρηγνυω, παραρηγνυμι, αναστιζω, διαστιζω, περιχαραττω, αποτεινω, αποκοπτω. αποσπαω, πλαττω, κατασκευαζω, συντιθημι.

Αναρριπτεω, Αναρριπτω.

—Αναρριπτων αλα πεδω. Od. ν. 328.

Οι δ' αμα παντες αναρριπτασαν—Od. χ. 130.

SYN. Διασειω, ανασειω, αποκρουομαι, εξαγω, εξωθω, εκβαλλω. Απαλλαττομαι, αφιστομαι.—Αρακοντιζω.—αναλαμβανω.—μετατιθημι, μεταμελομαι.

Αναριστος

—Αναριστος Διοκλειδας. Theoc. 15. 147.

SYN. Αναριστητος.

Αναρμοστος.

Τυρεγερων εἰ καναρμοστος—Arist. N. 905.

SYN. Αμετος. διαφωνος, αρεπιτηδειος, ακλης, αναχολωθης, ακοσμος.

Αναρροιζδεω.

—Δια χαριζδης αναρροιζδη μελαν ὑδαρ Od. μ. 104.

SYN. Ροιζδεω, ροιζω, αναρροιεω, αναζροχω.

Αναρριχαομαι.

Προς ταυτ' αναρριχατ' αν τις την κραναν. Arist. Pa. 69.

SYN. Αρχνιοομαι. αναβαινω (χειροι και ποσιν.)

Αναρρυσις.

—Καταγαγειν αναρρυσιν. Arist. Pa. 890.

SYN. Λυτρωσις. Θυσια. Θυσιασμα.

Αναρσιος

Οι τοι δυσμενιαι, και αναρσιοι εγγυς εασι. Il. ω. 365.

SYN. Αδικος, απεχθης, δυσμενης, εχθρος.—αναρμοστος.

Αναρταω,

Δημω δε μητε σαν αναρτησης κρατος. Eur. Fr.

SYN. Αρταω. αρατιθημι, προσαγομαι, επαγομαι.—αναπηγνυμι.—αναποιεω. αναπαιριζω.

Αναρχια.

Αχολαστος οχλος, ναυτικη τ' αναρχια. Eur. Hec. 605.

SYN. Ανυποταξια. συνταραξις.

Αναρχος.

Ουδ' οι αναρχοι εσαν—Il. β. 703.

SYN. Αηγεμονευτος.—ακηγετης.

Αναστειραζω,

Αψ αναστειραζοντες εχον προτερωσε κιοσαν. Apoll. 1. 391.

SYN. Αειρω, αειλκω. αιθειλκω. αναστρεπω. αναχαλινω, αναχοπτω.

Αναστεω.

Αιγιδ' αναστεωσασα—Hes. α. 344.

SYN. Σειω, αναθυτεω, εκτινασσω, αναχιτεω, αναπαλλω.—αναπειθω.—απειλεω.

Αναστελγαινομαι.

Ουδ' αυθις αναστελγαινομενος Ευριπιδης. Arist. V. 61.

SYN. Τερπομαι, καταπωμαδεω.

Αναστιμος.

Αναστιμον, η περισυτερον—Arist. Eccl. 935.

SYN. Ανακωρτος, αμερσος.

Αναστρεναζω.

Η παντ' αναστρεναζομεθ', εκτορ ει τυχοι. Eur. El. 602.

SYN. Αναστρεπτω, παρακινεω, αποστρεναζω, ασθενεω.—Αποκρουομαι. Επιστρεναζω, αναπαιριζω.

Αναστρεπτεω.

Και τα δ' ενερθ' παντ' αναστρεπτει καλως. Arist. Th. 673.

SYN. Σκοπεω. διασκοπεω. επτεω, καταρτεω, διοπτευω, διασκεπτομαι. περισκεπτομαι, επισκεπτομαι, περιφρονεω. αναθεωρεω, αναλογιζομαι, ενθυμεομαι., σκαζομαι.

Αναστραπτω.

Ριζας αναστραπτων αιθερος μυχλους. Eur. B. 1102.

SYN. Αναστρεφω, εξερυω, εξαιρεω.

Αναστρατος,

Καναστρατον ποιειν εισω—Arist. V. 381.

SYN. Επιστρατος, εξελαθεις.

Αναστρωμαι,

—Εκ χερος εγχος αναστρωσατ' εγγυθεν ελθων. Il. ν. 574.

SYN. Αναστραω, καταστραω. υποστραω, συστραω, αναστρεφω. αναστρεω, αναειρω, ανελκω, επαναελκυω. μεθελκω, εκκοπτω, αποτιλλω.—Καταλυω, αναιρεω.

Αναστρα

Γενναι σε, αναστρα, θεος νυ τις, η βροτος εσσι. Od. ξ. 149.

SYN. Βασιλις. βασιλισσα, βασιλεια, δεσποινα, κρειουσα, αισυμνητις, ηγεμονις.

EPITH. Καλλιπλοκαμος.

Αναστρω.

—Τενεδοιο τε ϊφι αναστρεις. Il. α. 38.

SYN. Αρχω, αρχευω. αισυμναω, αρχηγετευω. κραινω, κρεω, κρεαω, χειραγεω, τυραννεω, τυραννευω, μεδεω, ηγεομαι, επισκηπτω.

Αναστασις.

—Οικων τ' Ατρεως αναστασιν. Eur. Tr. 364.

—Ποιαν μ' αναστασιν δοκεις

Αυτων βεβωτων εξ υπνου στειχει πολις; Soph. Ph. 279.

SYN. Ανάστασις, αναστατωσις, ανατροπὴ, καθαιρεσις, καταστροφή. — Ανακαινισις, ανοικισμὸς, εγερσις.

Αναστατὴρ.

Ως ουτ' αναστατῆρα Καδμειων χθονὸς. Aesch. S. T. 1023.

SYN. Ανατροπεὺς, καθαιρετὴς.

Αναστατος.

Μελαθρον αρδην εκ βαθρων αναστατον. Lyc. 770.

SYN. Κατασκαφὴς.

Αναστειλλω.

Φιγγος αναστειλασα κατωθεν εις δυσιν πὸς Mus. 110.

SYN. Επαναστειλλω, καταστειλλω, περιστειλλω, συστειλλω, αρτιζω, επεχω, ανακρουω, ανακωχευω.

Αναστεναζω.

Τῳ καυματος γαρ ηδὴ
Προποθεὶς αναστεναζω Anacr. 21. 4.

Αναστεναχω,

—Τον παρτις αντεστεναχησιν Αχαιὶ. Il. ψ. 211.

Αναστενω.

—Τί ποτ' αναστενεις; Eur. Hec. 184.

Αναστοναχιζω.

—Αντεστοναχιζ' Αγαμεμνων. Il. κ. 9.

SYN. Στενω. στεναζω, ανακλαιω, ανακωκυω. αναμυζιζομαι.

Αναστεφω.

—Τί δῆτα τοῖσδ' αναστεμμαι καρα
Πλεκτοισι φυλλοις; Hipp. 806

SYN. Αναδεω, στεφω.

Αναστομοω.

—Αναστομα το χειλος—Eur. Cyc. 356.

SYN. Ανοιγω. αναπεταννυμι. — στενοω. — οξυνω. — αναχαινω — αναχαλαζω.—αναχρω.

Αναστρεφω, Αναστρεφομαι.

—Επ' αλλ' αναστρεφ' ευρυθμῳ ποδι. Arist. Th. 994.

—Αλλα τιν' αλλην—Γαῖαν αναστρεφομαι. Od. ν. 326.

SYN. Καταστρεφω, αντιστρεφω, διαστρεφω, επιστρεφω, μεταστρεφω, παραστρεφω, παρακινῶ. — περχομαι, αναχαζω, ανακομιζομαι, παλινδρομεω αναστροφαω. Περισταμαι. ενδιατριβω. ανακωρεω.

Αναστρωφαω. Poet.

Παντη αναστρωφᾶν και αρηγειμεν, ὥς κε δυνηαι. Hes. α. 121.

SYN. Στροφαω, αναστρεφομαι, περιστρεφομαι, επιδινεω.

Αναστροφὴ.

Ορᾶς δ' αιλτων μυριων αναστροφὰς. Eur. Tr.

SYN. Αντιστροφὴ, διαστροφὴ, καταστροφὴ, επιστροφὴ, επαναστροφὴ, ὑποστροφὴ. αναζυγὴ, ανακυκλωσις, αναχωρησις, επαναδος. ανακομιδὴ, αποκοστησις, διατριβὴ. παλινδρομια. ὑποτροπὴ.

Αναστατος. Poet. Ανοστος.

Το δ' ἠν ἀρ' ουκ ακαστον, ου' αναστατον. Eur. Fr.

Ου γαρ ετ' ανοστα ἐργα τετευχαται—Od. β. 63.

SYN. Λυκτος. τλητὸς, ὑποιστος, φορητὸς, ευφορητος.

Αναστιζω.

—Διπλα λιητος αναστιζειν ονυχεσσι. Theoc. 25. 277.

SYN. Διαστιζω, παραστιζω, ανατεμνω, διατεμνω. διαπριω, διχοτομεω.

Αναστεθω, Αναστεω, Poet. pro Ανιχω.

Τῳ δ' ανστειτε χειρὶ—Il. κ. 461.

—Τις δ' αναστησει φλογα; Eur. Iph. A. 732.

Αναστωζω

—Καναστωσασθαι φονα. Soph. El. 1139.

SYN. Σωζω, διασωζω, σαωζω, εκσωζω, ερυω. τηρεω. φυλαττω. αναπαομαι.

Αναταινω, Vid. Αντανω.

Αναταρασσω.

—Ιδε μ' αναταρασσει-Ευοῖ—Soph. Tr. 222.

SYN. Αναταραττω, διαταραττω, εκταραττω, επιταραττω, συνταραττω, παραταραττω, ὑποταραττω, ανατινασσω, παροργαω, πτοεω. — συγχυω, σκιδναμι. αναθολοω.

Αιατεῖ (Adv.)

Κρεων, ατατεῖ τῆσδε μ' εκβαλεῖν χθονὸς. Eur. M. 1357.

SYN. Ανατὶ, ατιμωρητὶ, πτοιητὶ, πτοιητὶ, αζημιως.

Ανατελλω.

Τοῖσιν δ' αμβροσιην Σιμοεις ανετειλε νεμεσθαι. Il. ε. 777.

SYN. Ανεχω. αναδιδωμι. εξανατελλω, επιτελλομαι, αναφυω, εκφυω, φυομαι, ανακυπτω, αναφαινω.—ανθεω.—επανειλεω.

Ανατιθημι.

Πηλυδαμας μοι πρῶτος ελεγχεινὴ αναθησει. Il. χ. 100.

SYN. Επιβαλλω, επανατιθημι, επιτρεπω, προτιθημι —επαιρω-εξηγεομαι. — προσλογιζομαι, αποδιδωμι, περιτιθημι, μετατιθημι. — καθιερω.

Ανατινασσω.

Ανα

Ανα δε λαΐφος ὡς τις ακατα θοᾶς
Τιταξας, δαιμων.—Eur. Or. 342.
SYN. Τιτασσω, ανασειω.

Ανατλημι.
—Καὶ ὀπωπόσα κηδ' ανετλης. Od. ξ. 47.
SYN. Τλαω, τλημι, ανατλαω, διατλαω, ετλην, φερω, αναφερω, διαφερω, εκφερω, ὑποφερω, ανεχομαι, αναμενω, ὑπομενω, πασχω, καρτερεω, διακαρτερεω.

Ανατολή. Vid. Αντολή.

Ανατολμαω
—Αλλ' ανατολμα. Eur. Al. 278.
SYN. Τολμαω, αποτολμαω, αναφερω.

Ανατος.
Επι δ' ανατον πρᾶγμα τῦτ' αστοξενων. Aesch. Supp. 360.
SYN. Ατος, αβλαβὴς.

Ανατρεπω,
Ῥῆμα παρὰ καιρὸν ῥηθὲν ανατρεπει βιον. Sent.
SYN. Αναστρεφω, ὑποστρεφω, αναχαιτιζω. ανασκελίζω. καθαιρεω, καταστρωννυμι, προσδοκαω, σκιλιζω.

Ανατρεχω.
Ουδ' οκχ' ὁ λευκιππος ανατρεχει ες Διὸς αὠς. Theoc. 13. 11.
—Ὁ μὲν ἄυδις ανεδραμε—Il. λ. 354.
SYN. Επανατρεχω, ανατροχαω, επαναστρεφω, ανασεω, παλινδρομεω, ὑποστροπιαζω —αυξω. αναιρομαι.—ἀναλυω.

Ανατριβω.
Τῶδ—ανατριβομενῳ—Arist. A. 1148.
SYN. Διατριβω, προστριβω, συντριβω, συνανατριβω.—ανακεραννυμι.

Ανατροπὴ.
Γηρως δε φαυλη τις γενοιτ' ανατροπή; Sent.
SYN. Αποτροπὴ, ατωσις, αναστασις.

Ανατυρβαζω.
Και την πολιν ἁπασαν ανατετυρβακάς. Arist. Eq. 311.
SYN. Αναταραττω, ανατοβεω, ανασειω.

Αναυδητος,
Αναυδητον λογον εμοὶ θροεῖς. Eur. I. 782.

Αναυδος.
—Αναυδον εργον—Soph. Aj. 361.
—Ὁ δ' απνευστος και αναυδος. Od. ε. 456.
SYN. Αμυδητος, ανεκφαστος, ανεκδιηγητος, ανεκφωνητος. αρρητος, απαρρητος, αφατος.—Αναυδος, αναυος, ανιως, αφωνος, αλεκτος. ανελπιστος.

Αναυλος.
Κῶμον αναυλοτατον προχορευεις. Eur. Ph. 807.
SYN. Αμουσος, εκμελης.

Αναυρος. Nom pr.

—Φευγε δ' Αναυρος. Call. 4. 103.

Αναυρος.
Δια δ' οξιων αναυρων. Anac. 7. 4.
SYN. Χειμαῤῥος. χαραδρα, ποταμὸς.
EPITH. Χειμεριος, πλησιον, μελαμψηφὶς.

Αναφαινω,
—Δαναοῖσι διοπροπιας αναφαινεις. Il. α. 87.
—Οδ' αμφαινει μιγαν ὦμον. Theoc. 24. 12.
SYN. Φαινω, φανεροω, αποφαινω, εκφαινω, διαφαινω, εμφανιζω. δεικνυμι, αναδεικνυμι, αποδεικνυμι, δηλοω, προσημαινω, αναφερω, προσφερω, αποκαλυπτω. διαγνωριζω.

Αναφαινομαι.
Οιος δ' εκ νεφεων αναφαινεται υλιος αστὴρ. Il. λ. 62.
SYN. Προσφαινομαι, παραφαινομαι, εξεχω.

Αναφαιρετος.
Αναφαιρετον κτῆμ' εστι παιδεια βροτοῖς. Sent.

Αναφανδὸν, Αναφανδὰ.
Ος ῥ' αναφανδὸν ὀτρε—Il. π. 178.
Ως κεινῳ αναφανδὰ παριστατο Παλλας Αθηνη. Od. γ. 222.
SYN. Φανερῶς, εμφανῶς, διαφανῶς, καταφανῶς, επιδηλως, τρανῶς, σαφῶς, εναντι, ενωπιον, εναντιδιως, ατειχῶς.

Αναφερω.
Εις φοιβον αναφερουσα την αμαρτιαν. Eur. Or. 75.
Τὸν μὲν εγὼν ανενεικα, και ηγαγον εξ αἴδαο. Od. λ. 624.
SYN. Ανατιθημι. ανατεινω. ανατελλω. ανατρεμπω. ανατελλω. προφερω, αναφαινω. αναγω, επαγω. ανακομιζω, αναβιβαζω. ανασφαλλω, ανατολμαω. αναμιμνησκω. παρακαλεω.

Αναφευγω. Vid. Αμφευγω.

Αναφλεγω.
Αναφλεγω πυρὸς φῶς. Eur. Tr. 320.
SYN. Διαφλεγω, επιφλεγω, ανακαιω.

Αναφλυω.
—Ανα δ' εφλυε καλὰ ῥεεθρα. Il. φ. 361.
SYN. Αναζεω, αναφλυζω.

Αναφοβεω.
—Επαπειλῶντες—καταφοβῶντες—Arist. V. 668.
SYN. Φοβεω, εκφοβεω.

Αναφορὰ
Αλλ' ἐστιν ἡμῖν αναφορὰ τῆς ξυμφορας. Eur. Or. 414.
SYN. Μεταβασις, αναφυγὴ. καταφυγὴ. αναγωγὴ. ανασχεσις. αναχωμιδὴ φορὰ. προσφορὰ. απηγορημα. παραστασις. επαοδος.

Αναφορτιζω.
Ετοῖμον ανεφορτισεν γαμον. Pind. Ol. 1.
SYN. Αναπλειτω, αναπλεω.

Αναφυγὰς

Αναξυγὰ.
Αναξυγὰς κακῶν—Aesch. Ch. 943.
SYN. Αναξιξις. αναφορά.
Αναφυσιαω.
—Ετ' ασπετον εκ κρηματος
Ασθμ' αναφυσιαον.—Apoll. 2. 433.
SYN. Αναπνεω, ασθμαινω
Αναφυω
—Ον αυτὴ γαῖ' ανεφυσεν. Apoll. 2. 1213.
SYN. Αναπελλω, αναπειρω. αναπομαω.
Αναχαζομαι.
τειχεα τῶν αντὸς γ' αναχαζομαι—Il. ε. 822.
SYN. Αναχαζω, αναχωρεω, αναχειταζω, αναπεδιζω, υποποδιζω, αναπλεπομαι, αναστρεφω, αναγω.
Αναχαιαω,
—Κἀναχαιᾶν μεγα-αιεκραγον. Ariſt. Eq. 638.
SYN. Χαινω, χασκω, αναχασκω, διαχασκω, αποχαινω.
Αναχαιτιζω.
—Εσσυλε, κἀπεχαιτισεν—Eur. Hipp. 1232.
SYN. Χαλεπαινω—κατεχω.—αναρριπιζω.
Αναχεω.
Αναχευε χειμια δισκω Anac. 51. 3.
SYN. Εχεω, παλινεχεω. αναπυρσαζω.
Αναχρομαι.
—Κἀναχρεσαιθη γ' εν τριχί. Ariſt. A. 791.
SYN. Δασυνομαι.
Αναχορευω
Αναχορευσωμεν Βακχειον. Eur. B. 1151.
SYN. Ανυμνεω, χορευω, σκαιρω, ορχεομαι.
Αναχωρεω
Αλ τ' αναχωρησειν—Od. ρ. 461.
SYN. Αναχαζω, αποχωρεω, υποχωρεω, απερχομαι, ανερχομαι. εξαναστρεφω, υπαγω, υποστεω. μεθισταμαι, αφισταμαι. απαυτομολεω.
Αναψαλασσω.
—Τον ωδινοντα μορμυττὸν λοχον
Αναψαλαξη.—Lyc. 343.
SYN. Ψαλασσω, ανακοπτω, διακοπτω.
Αναψυκτὴρ.
Πορων αναψυκτηρα—Eur. Fr.
Αναψυχὴ.
—Κακῶν δ' αναψυχάς
Θεοὶ βροτοῖσι πεμπουσιν
Απαντων πειρὰ εχοντες αυτοί. Eur. Supp. 615.
SYN. Αναψυξις, ψυξις, ψυγμὸς, καταψυξις, περιψυξις, αναπτησις.
Αναψυχω,
Αλλ' αιεὶ Ζεφυροιο λιγυπνειοντας απνας
Ωκεανὸς ανιησιν, αναψυχειν ανθρωπους. Od. δ. 568.

Ηρα, δ' οικτρὼ ςᾶσ' αναψυξοι πονων. Eur. Hel. 1100.
SYN. Ψυχω, ψυχριζω, ψυχραινω. διαψυχω, καταψυχω, περιψυχω ανακτασομαι, αναπαλπω. αναζωπυρεω, αναθαρρεω. αναπαυω.
Ανδανω
—Και ανδανει αυτῆ. Od. β 114.
SYN. Αδω, αρεσκω.
Ανδηρον
—Λιστρον-επὶ πρῶχοντος τρεσας;
Ανδηρα — Moſch. 4. 102.
SYN. Αλοξ. αυχον. ταφρος.
Ανδιχα.
—Η δ' ανδιχα πᾶσα νεεσθη. Il. π 573.
SYN. Διχᾶς, επιδιχα.
Ανδραγαθια
—Ανδραγαθιας—Ισχαδων. Ariſt. Pl. 191.
SYN. Ανδραγαθημα, καλοκαγαθια, αγηνορια, ανδρεια, αλκη, χριστοτης.
Ανδραγια τὰ.
—Ερρουσιν' ανδραγι' Αχαιῶν. Il. ξ. 509.
Exp. Ανδρῶν αγρευματα, σκῦλα, εναρα.
Ανδρακας.
Ανδρακας· ἡμεῖς δ' αὖτε—Od. ν. 14.
Exp. Κατ' ανδρα
Ανδραποδιστης,
—Ηκων εκ Θεσσαλιας
Παρα πλειστων ανδραποδιστων. Ariſt. Pl. 521.
Ανδροποδον.
Αλλοι δ' ανδροποδεσσι—Il. ν. 475.
SYN. Αγχμαλωτον, αργυρωνητον, υποχειριον. δουλος.
Ανδραριον,
Αλλ' ανδραρια μοχθηρὰ—Ariſt. 516.
Ανδριον.
—Τὺ καὶ απρεπὲς ανδριον ὡτως. Theoc. 5. 40.
SYN. Ανθρωπαριον, ανθρωπιον, ανθρωπισκος, ανδρισκος.
Ανδραχθὴς.
—Ανδραχθέσι χειμαδιοισι. Od. κ. 121.
SYN. Βαρὺς, υπερβριθὴς.
Ανδρεια,
—Εκτορα
Ξυρεσιν. γενυν, πλοκαμους, κἀνδρεια μεγαν. Eur. Tr. 669.
Ανδρια.
—Μεγα φρονῶν επ ανδρια. Ib. Herc. f. 475.
Ανδρειον.
Και τοτὸ μοι τ' ανδρειον, ἡ προμηθια. Supp. 510.
SYN. Ανδραγαθια, πορος, αμηχανια, ἀνδροτης, κρατος, μενος, αλκη, ευσθενεια. ευτυχια.

EPITH. Ατρομος, ασζιστος, ασαμαστη, πολυθαρσής.
PHR. Κρατερὴ δ' οἱ εζιεν αλκή. Cal.
Εντῶ λεοντων ὡς Αρην δεδορκοτων. Aeſch.
Σιδηροφρων γὰρ θυμὸς ανδρειᾳ φλεγων. Soph.
Ανδρειος.
Μορφῆ μὲν ουκ ευωπὸς, ανδρεῖος δ' ανὴρ. Eur. Or. 916.
Ξυν τᾷ πολλὰ μὲν εργ' εκτελισεις
Ανδριειοις πεπλοις. Theoc. 28. 10.
SYN. Ανδρωδης, ανδρῶος, αγηνωρ, αρσος, αγαθὸς, ανδραγαθητὰς, θρασυκαρδιος, ευψυχος, μεγαλοψυχος, λαμπροψυχος, ορθοφρων, μεγαλοφρων, μεγαλητωρ, οξριμοθυμος, μεγαθυμοι, μεγαλοθυμος, ὑπερθυμος. — Ανδρικὸς, ανδρομεος, ἀρρην, ἀρρενωπὸς, αρρενωδης.
Ανδροῦρᾶς.
Τὴνδ' ανδροῦρᾶτα Κυκλωπιαν γναθον. Eur. Cyc. 92.
SYN. Ανδροζόος.
Ανδρειοντης.
—Ενυαλιω ανδρειφοντη. Il. β. 651.
Ανδροδαΐκτος,
—Τί ποτ' ανδροδαϊκτον αχεων. Ariſt. R. 1295.
Ανδροκτόνος,
Κυκλωπες οικοῦσ' αντρ' ερημ' ανδροκτόνοι. Eur. Cyc 22.
Ανδροφόνος,
—Τῷ Εκτορος ανδροφονοιο Il. α. 242.
Ανδροφοντης.
Τον ανδροφοντην, τον πολεως ταραντορα. Æſch. S. T 578.
SYN. Ανδριφοντης, ανδρειφοντης, ανθρωποκτόνος, ανδρωποληθρος, ανειριφοντης, φονιυτὴς, βροτολοιγὸς, μιαιφόνος, φθισπωρ, φθισιμβροτος.
Ανδρηλατεω,
Ανδρηλατοῦντας, ἰὴ φορῳ φορον παλιν
Λυοντας.—Soph. Oed T. 100.
Ανδρηλατης.
Η ζωντα τὰς σ' ανδρηλατην φυγῇ. Æſch. S. T. 643.
Ανδριαντοποιὸς.
Ουκ ανδριαντοποιὸς ειμι.—Pind. Nem. 5.
SYN. Ανδριαντοπλαστης, αγαλματοποιὸς, ἑρμογλύφος, ἑρμογλυφεὺς, θεοπλαστης, θεοποιὸς.
PHR. Δημιουργὸς αγαλματων.
Ανδροβόρος.
Ανδροζορων ὁμοτεχνε κυνων αιλοῦρε.—Ep. l. 3.
SYN. Ανδροζοὸς, ανθρωποφάγος.
Ανδρογόνος.
Ανδρογόνος τ' αγαθὴ.—Hes. t. 781.
Ανδροδαμας,

Ανδροδαμαντ' Ερεχθεα. Pind. Nem 9.
Ανδροθνὴς.
—Ανδροθνῆτας Ιλιου φθορὰς. Aeſch. Ag. 823.
Ανδροκμης.
Ουδ' ανδροκμῆτας προσφερων αγωνας. Eur. Supp. 525.
Μηδέ τις ανδροκμὴς λογος επελθετο. Aeſch. Supp. 686.
Ανδροκμητος.
—Ανδροκμητῳ επὶ τυμβῳ. Il. λ. 347.
Ανδροκτασια.
—Μαχατ' ανδροκτασιαιτε. Ib. ω. 548.
SYN. Ανδροκτονια, ανδροφονια, μιαιφονια, φονος.
EPITH. Λυγρὴ, αλεγεινὴ, περοκαλος.
Ανδρομαχη.
Ανδρομαχη δ' ὁι αγχι παριστατο δακρυχεουσα. Il. ζ. 405.
SYN. Ηετιωνη.
EPITH. Παρυδεσμος, εὐσφυρος, βοδοσφυρος, λευκωλενος.
PHR. Ηὔζωνος παρακοιτις Εκτορος. Θυγατηρ μεγαλητορος Ηετιωνος.
Ανδρομεος.
—Εργομενη μαλα περ χροὸς ανδρομεοιο. Il. ρ. 571.
SYN. Ανθρωπεῖος, ανθρωπινος, ανδρεῖος, βροτεος, θνητὸς.
Ανδροπαις.
Βλαστημα καλλιπρωρου, ανδροπαις ανὴρ. Aeſch. S. T. 539.
Ανδροπληθεια,
Ωδέ τις παρεστιν αυτοῖς
Ανδροπληθεια στρατου. Ib. Pers. 235.
Ανδροτυχὴς.
—Ανδροτυχεῖς βιοτους δοτε. Ib. Eum. 962.
SYN. Γαμηλιος, γαμικὸς, συζευκτικος.
Ανδρόφθορος, Ανδροφθόρος.
Ανδροφθορα βεβρῶτες αἱματος λιπος. Soph. An. 1035.
—Της δ' ανδροφθορα
Πλαγίαι' εχιδνης αγριω χαραγματι. Ib Ph. 269.
Ανδρων.
Μυρμων τὸν ἑξαπεζον ανδρωνας στρατὸν. Lyc. 176.
SYN. Επανδρων:—θρασυνω, επιγαυροω.
Ανδρὼν.
Αγ' αντὶν ες ανδρῶνας ευξεινους δομων. Aeſch. Ch. 710.
EPITH. Ευτραπεζος.
Ανδυομαι, pro αναδυομαι.
—Ανδυεται πολεμον κακὸν. Il. ν. 285.
Ανεγγυος.

Ωρη γάρ σε πεδήσειν ανιηγυ⊖ —Anic. Ep.
SYN. Απιστ⊖. εκνομ⊖.—αμνηστιυτ⊖.

Ανιηγεω
—Καὶ ἐξ ὕπνυ μ' ανεγειρις. Il ψ. 15.
SYN. Εγειρω, διεγειρω, εξεγειρω, αφυπνιζω, ανιστημι, εξανιστημι, αναζωπυρω, αναζωογονεω.

Ανιδυτ. (Adv.)
Αλλ' ανιδυτ ὁδε χᾶρ⊖ ιφυκεται. Soph. Ph. 1182.
SYN. Αρδην, παμπαν, διαμπερὲς,—συμμιγα.

Ανιζω
Εις ευτὴν ανισαιμι —Il. ξ. 209.
SYN. Αναβιβαζω, αναπιθημι.

Ανημίν⊖
Γινωσκει, ἤ σε δηλ⊖ ανημέρα χειλια τερσει. Theoc. 22. 63
SYN. Αρετ⊖. διαλυτ⊖. εκμελὴς.

Ανημι.
Δακρυοεις δὲ τ' ανεσι παὶς ες μητέρα χηρην. Il. χ 499
SYN. Επανημι, αναπαμιζομαι, αναλυω.

Ανημων.
—Ἡ παμπαν ανημον⊖, ἢ πειρχῦ. Od. γ. 348.
SYN. Ανηματ⊖. δυσημων, δυσηματ⊖, κακοημων, ανεσδυτ⊖. γυμνὸς. απεπλ⊖.

Ανηρεω.
—Ἱρεων ανειρει φαλαγγας Il γ. 77.
SYN. Επεχω, συνεχω, συνειρω, συριττω, κωλυω, αποκωλυω. αναστελλω, αναστρεφω, αναχαιτιζω ερητυω.

Ανιχβατ⊖
—Ανιχβατε-σαλε. Lyc. 329.
SYN. Αβατ⊖, ακιλευθ⊖, ανεσδ⊖.

Ανικτ⊖.
—Λοιγια εργα τάδ εσσεται, νδ' ετ' ανεκτα. Il. α. 573.
SYN. Ανασχετ⊖.

Ανιλευθερ⊖
Μηδ' ανελευθερ⊖ ἰθι.—Pythag. 38.
SYN. Δειλοπρεπὴς. μικρολόγ⊖. αισχρὸς, ακικὴς, ακαημ⊖. πονηρὸς, φιλοκερδὴς.

Ανελιττω.
—Δηρὸν γαρ ανελιττυσ αὖθι μενοντες. Suid.
SYN. Αναπαυω. διατριβω, αναστρεφω.

Ανελισσω, Ανελιττω.
Γλῶσσ' ανελισσομενη —Arist. R. 849.
Exp. Ολισθηρὰ.
SYN. Ελιττω, ολισθαινω. δινεω. Κυλινδεω.—ανατυλιττω

Ανελκω.
—Και ειριου αμφὶς ανελκει. Il. μ. 434.
—Ὁ δὲ τοξα πῆχυν ανεῖλκε. Ib. λ. 375.

SYN. Ελκω, ανελκυω, εξελκω, ιξελκυω, αφελκω, αφελκυω, ανασπαω, αντιτερισπαω, ἑλκυσω, αναγω, ὑπεξαγω, ανερυω.

Ανιλπις.
Σωτηριας ανελπιι.—Eur. Iph. T. 487.

Ανελπιστος.
Ελπίδες εν ζωοῖσιν, ανελπιστοι δε θανόντες. Theoc. 4. 42.
—Ανελπιστ⊖ βιοτ⊖. Soph. El. 187.
—Ανελπιστον θᾶνμα. Ib. Tr. 686.

Ανεμβατ⊖.
Γυμβοχοις βελεεσσιν ανεμβατ⊖ ὁ πριν ιοωτων. Ep I. 3.
SYN. Ανεμβατ⊖.—δυσπεδὴς.

Ανεμ⊖.
Εν δ' ανεμ⊖ πεῖσεν μενον ἰστιον.—Il. α. 481.
SYN. Ανεμος, πνεῦμα.
EPITH. Αργαλὲ⊖, αργαὶς, αδρανὴς, αιθριγενὴς, ἀρπαξ. απαλὸς, αντιτορ⊖, ἀϋτμενος. αιθρι⊖, βυκτὶς. αλεξικακ⊖, δρεπὰς, δρεπὸς, δυσηχὴς. βορεαλπ⊖, χειμερον⊖. επηγρμερ⊖. ζαχρηὶς. ζαὴς, ζαδε⊖, ζαμενὴς, ευθυπορ⊖, ιερπτευστ⊖. ζωοτόρ⊖. ομβροφόρ⊖, δεῖπιτὶς, ὑψιπετὴς. ξηρὸς, ευοδμ⊖, λιγὶς, κλονεων. ολοος, λιγυπνο⊖, λιυγαλὲ⊖ κελαδεωὶς, λιαρὸς. θοὸς, λιγυρὸς, καιπὺς, κωφὸς, μεγας. παιτοι⊖, πολυπλανὴς, πολυπχὴς, καρτερόθυμος, γαλεπὸς. χειμερι⊖. χελιδονι⊖. φυλλοχόος, ὑζεστὴς. φοιταλὲ⊖, φθορερὸς.
PHR. Ανεμω πνοὴ,—ἰς. Ανεμων λαιψηρὰ κελευθα.—δηλήματα πνεω.—Ανεμοδρομ⊖ αλκὴ.—πεῖρεα σκιοεντα δονησας. Λαιψηρῶν ανεμων ἱερὸν μεν⊖ Ηδε πολιῆρίζων ανεμων αλκητ⊖ ιωὴ Cal. Εππυχιαις πτέρυγεσσι μιλ⊖ συριζον ἅπτας. Nonn.

Ανεμοεις. Poet. Ηνεμοεις
Ανεμοεντι δὲ γ' επ' οχθῳ. Eur. Heracl. 781.
SYN. Ανεμιες, ανεμιδ⊖, ανεμιαιος. ανεμωδὴς, ανεμωλι⊖. ὑπνεμι⊖, πνευματωδὴς.

Ανεμοσκεπὴς,
Χλαινιννυτ' ανεμοσκεπεων.—Il. π. 224.
SYN. Αλεξανεμ⊖.

Ανεμοσφαραγ⊖. Vid. Πηλιον.

Ανεμοτρεπὴς
—Εχων ανεμοτρεπὲς εγχ⊖. Il λ. 256.
Exp. Κῦρον, ευκινητον, ἡ στερεὸν.
—Κῦμα—λαβεειν ὑπαὶ νεφεων ανεμοτρεπὶς.—o. 625.
Exp. Ὑπ' ανεμε πνεομενον. ὑψηλὸν.

Ανεμοτροπ⊖,
Ανεμοτροπῳ θυελλη. Anac. 41. 14.

Ανεμωκὴς.
Ανεμωκέ⊖ δρομον πεφυλας. Eur. Ph. 167.

SYN.

SYN. Ωκὺς, ταχὺς, ὑποπλιε῍ς.

Ανεμωλι῍ς.
—Συ δ᾽ ταῦτ᾽ ανεμωλια βαζεις. Il. δ. 335.
SYN. Μεταμωλι῍ς, ανεμοσθορ῍ς, ματαιὸς, φλυαρός.

Ανεμωνη.
Αλλ᾽ ε συμβλητ᾽ εστι κυνισσατ῍ς, νδ᾽ ανεμωνη
Πρὸς ῥοδα.—Theoc. 5. 92.
EPITH. Ειαρινη, μινυθαδιη

Ανεξεταστος.
Ανεξεταστον μη κολαζε μηδεν. Sent.
SYN. Αδιεξεταστ῍ς, ανεξερευνητ῍ς, αδιασαντιστ῍ς, αγυμναστ῍ς, αδοκιμαστ῍ς. ανεξελεγκτ῍ς.

Ανεξοδ῍ς
—Ανεξοδον εις Αχειρωτα. Theoc. 12. 19.
SYN. Ανειλεατ῍ς. ανοστ῍ς, ανοστητ῍ς, ανοστιμ῍ς.

Ανεορτ῍ς
Ανορτ῍ς ἱερῶν, και χορῶν τητωμενη Eur. El. 310.
SYN. Ατελεστ῍ς, ανεργιαστ῍ς ασχολ῍ς απρηκτὸς.

Ανεπιλημπ῍τος.
Ακεραι῍ς, ανεπιλημπ῍τον ησυχιὰς βιον Eur. Or 920.
SYN. Αναμαρτητ῍ς, αδιαφθορ῍ς, αζλαβὴς, ανεπιτιμητ῍ς, αμεμπτ῍ς.

Ανεπιξεστ῍ς.
Μηδε δομον ποιῶν ανεπιξεστον καταλειπειν. Hes. ε. 744.
SYN. Αξεστ῍ς. ακατεργαστ῍ς. αξο῍ς ασκεταρυ῍ς ακομψ῍ς, ακοσμ῍ς, ατελὴς.

Ανεπιῤῥεκτ῍ς.
Μηδ᾽ απὸ χυτροποδων ανεπιῤῥεκτων ατιλοντα Εσθειν.—Ib. 746.
SYN. Ακαθαρτ῍ς. μη καθειρωμενο῍ς.

Ανεπιφθον῍ος.
Ανεπιφθονον ιφυσον εγχ῍ος. Soph. Tr. 1051.
SYN. Ανεμεσητ῍ς. ανιρατ῍ς.

Ανεπιφραστ῍ς.
—Κἀνεπιφραστοι δυαι. Suid.
SYN. Αφατ῍ς. αρρητ῍ς.

Ανερχ῍ς.
Δι᾽ εργ᾽ ανεργα γ᾽ ωλυσαι—Eur. Hel. 366.
SYN. Ανενεργητ῍ς. απρακτ῍ς.

Ανερεπτω
Τον και ανηρειψαντο θεοὶ—Il. υ. 234.
SYN. Αναρπαζω, συναρπαζω, αλισκω.

Ανερευνητα. (Adv.)
Τι χρῆμά γ᾽ ανερευνητα δυσθυμῳ, γυναι; Eur. I. 255.
SYN. Λαθραιως, κρυβδα, κρυβδην.

Ανερευγω, Ανερευγομαι.

Οστε δι᾽ εξ ακρης ανερευγεται εις ἁλα—Apoll. 2. 745.
SYN. Ερευγομαι, απερευγομαι, καταρρεω, εξεμι.

Ανερομαι, Poet. Ανειρομαι.
Ειλε κατὰ Κρονιδην, και ανηρατο, ὑδυ γελασσας. Il. φ. 508.
—Μητιεσσιν ανειρομενο῍ς τροσιεπτεν. Od. δ. 461.
SYN. Ανερωταω.

Ανερυω
—Ανα δ᾽ ἱστια λευκ᾽ ερυσαντες. Od. ι. 77.
—Ανειρυσασα δε πεπλους. Theoc. 14. 35.
SYN. Ανειρω, ανελκω, αναγω, ὑπαγω, αναιρεω, ὑφαιρεω, αναστελλω.

Ανερχομαι
Φοινικ῍ος νεον ερι῍ος ανερχομενον ενοησα. Od. ζ. 163.
—Σκοπιὴν ες παιπαλοεσσαν ανελθων. Ib. κ. 97.
Τῷ δ᾽ αρ᾽ ανερχομενῳ πυκινὸν δολον αλλον ὑφαινε. Il. ζ. 187.
SYN. Αυξανομαι.—ανημι, επανημι, αναζαινω, επαναζαινω, επιζαινω, επανερχομαι, ανηκω, επανηκω, αναχαζεω, επαναχωρεω, αναπαμπ῍ω, επαναπαμπ῍ω, αναστρεφω, επαναστρεφω, ὑποστρεφω. απορνομαι, νοστεω, επινοστεω, παλινοστεω.

Ανερωταω
Και μιν ανηρωτων—Od. δ. 251.
SYN. Ανερομαι, πυνθανομαι, αναπυνθανομαι, εκπυνθανομαι, στερωταω, συνερωταω, διερωταω, ερεω, ερεω, ερομαι, ειρομαι, ερεσθαι, ερεινω, εξερεινω. επερομαι. συνερομαι, εξερομαι, εξερεσθαι. διερομαι, διεξερομαι, αιτεω.

Ανεστι῍ς
Αφρητωρ, αθεμιστ῍ς, ανεστι῍ς—Il. ι. 63.
SYN. Ανομο῍ς, αστεγὴς, αστεγ῍ος, φυγὰς.

Ανευ. (Præp.)
—Ανευ ἑθεν υδε συν αυτῳ. Il. ε. 437.

Ανις.
Οχθοτοδες βαινοντὲς ανις μογερῶς τιθηλης. Nic.
SYN. Διχα, εξω, χωρὶς, ατερ. εκτὸς, εκτὸς

Ανευαζω
Βακχον—σφαλτην ανευαζοντες—Lyc. 207.
SYN. Ανευφημεω.

Ανευρισκω.
Στυγνὸν τον ὑν ανὑρον—Theoc. 30. 9.
SYN. Εὑρισκω, παρευρισκω, εξευρισκω, προσευρισκω.

Ανευρεσις
Ορθῶς επραν᾽, εις σην ανευρεσιν, θεός. Eur. I. 560.
SYN. Ευρεσις, ευρεμα, ευρημα, εξευρεσις, επιτεχνησις, αναληψις.

Ανευφημεω,

Αντιφημιω,
Ετ' αξιωτιν ἄρ' αντιφημῆ δομις. Or. 1339.
Αντιφωνιω,
Απας δ' αντιφωνησιν οιμωγῇ λεώς Soph. Tr. 796.
SYN. Κατιυφημιω, αναθημιω, απηχιω.
Αντιφιλ☉,
—Αλλα μαλ' αιθη—πιπλατας αντιφιλ☉. Od. ζ. 45.
—Αντιφιλον κακον—Soph. El. 1259.
SYN. Ευδι☉.—διαδηλ☉, ασκιαστ☉.
Αντιχω.
—Αλλ' αντιχ' ἱππους. Il. ψ. 426.
Ως τὶ τιν ἡ βασιλῆ☉ αμυμονος, ὁστε θεοδὴς
Αρδφασιν εν πολλῆσι, και ἐφθιμοισιν αρασσων
Ευδικιας αντιχησι Od. τ. 109.
SYN. Επιχω, επισχω, αντιχω, συντχω, κατεχω, αντιφερω. οχμαζω, καταστιλλω. αναφερω. ανατιθημι. αυξω.—Τιμαω. αντιφοω—ὑπερκειμαι.
Αντιχομαι.
Ου γαρ ξεινες οἰδε μαλ' ανθρωπους αντιχονται. Od. ν. 32.
—Εις εμαυτὸν εγω παρα σὸι γ' αντιχοιμην. δ. 595.
—Ὁτρ' αντιχοιτο θαμὰ θρωσκοντας οἰστές. Il. ο. 470.
SYN. Αντιχω. εαω, αναδεχομαι, ὑποδεχομαι, αντεχομαι, διαμενω. ανατλημι. αυξανομαι. καταφρονεω. ὑπομενω.
Αντιος.
—Ἑται και αντιοι αμφις εοντες. Il. ε. 460.
SYN. Εορ, κηδεστὴς, συγγενὴς, εξαδελφος—αγχιστεὺς, επιγονος, επιγενὴς.
Αντιος.
Δὴν δ' αντιω ἧσαν—Il. ι. 30.
Τιπ' αντιω εγερσθε—β. 323.
SYN. Ακὴν. αφαυρος, αλαλης, ἠσυχος.
Αντιαω
—Ου γὰρ αντιᾶν
Δις πιλεται προς θεῶν, ουδ' λυσις θανατε. Theog. 1003.
SYN. Ἡδαω, αντιασκω.
Αντιατηριος.
—Αλλ' αντιατηριαν
Γωμην επαινῶ λαμβανειν.—Eur. Andr. 552.
SYN. Ακμαστικὸς, νεωτερικὸς, αναζιων.
Αντιος.
Παῖς μιν αντιος ἐων ετι νηπιος, ἑρκος οδοντων
Φυσας εκβαλλει πρῶτον εν ἐπ' ατισιν. Solon.
Αμφω τὼγ' ητην πυρροτριχω, αμφω αραζω. Theoc. 8. 3.

SYN. Αντλος, αποθριξ, αφηλιξ, αχνοος. αντλικος.
Αντηθεν.
—Σκιαδες μαλακῶ βριθεσαι αντηθι Theoc. 15. 119.
EPITH. Ευθαλὲς, ὕλεν.
Αντηθεντος.
—Στεφανον-αντηθεντα, ἠ ῥοδοεντα. Ib. 7. 63.
Αντικτος
—Τότε κέν μιν αντικτον λαζειν αλγος. Il. ε. 394.
SYN. Αντατος, αθεραπευτος, αντατευτος.—Απαραμυθητος, αφορητος, δυσαντχετος, ακηπὴς.
Αντκος.
Οππότε πρῶτα θαλασσης, αναικοι εν χθονι κοιλη Ευδομες—Mosch. 3. 108.
SYN. Απηκοος, ανυπηκοος, ανυποτακτος, απειθὴς. απλατος. αμαθὴς.
Αντκτεω.
—Ουδ' αρα πατρὸς αντκτησειν Απολλων. Il. ο. 236.
SYN. Νηκτεω, απειθεω, παρακλω.
Αντκτος,
—Ανακτα τᾶς τυραννε παθια—Eur. Hipp. 362.
SYN. Ἀρρητος, ακυστος.
Αντω
—Τὲρχον τὸδε μεῖζον αντει
Η κατ' εμὰν ῥωμαν. Soph. Tr. 1035.
SYN. Ορμαω. αναζαιτω. εντυγχανω, επιζαλλω. συγγινομαι.
Αντλεὴς.
Ηρη, σὸι δ' ετι τῆμος αντλέες ἧτορ εκειτο. Call. 4. 106.
SYN. Αμειλιχος, αποικτος, απηνὴς, σιδηροφρων. φιλαιμων, ωμὸς. τιμωρητικὸς.
Αντλιος.
— Λισσάδος ἀς πετρας-λιζὰς αντλιος. Eur. Andr. 534.
SYN. Λειλος. περισκεφὴς. συνηρεφὴς.—Πολυντλιος.
Αντρεμος.
Αντρεμὲν τε παντων χειμωνων. Soph. Oed. C. 709.
Αντλιπος.
—Μη αναλιπος ερχεο, Βατθε. Theoc. 4. 56.
SYN. Ανυποδητος, απεδιλος.
Αντμελκτος,
Θηλειαι δ' εμεμηκειν αντμελκτοι περὶ σηκὸς. Od. ι. 439.
Αντμερος
—Αντμερον, ορεσαντ' εκβολάν. Eur. Hec. 1081.
SYN. Απτνὴς, απαιθρωπος, αμειλιχος.

Αντνυστος,

Ανηνυστος. Ανηνυτος.
—Ανηνυστῳ επὶ εργῳ. Od. π. 111.
—Παντεσσι δ' ανηνυτος εισατ' αιθλος. Apoll. 3 502.
—Ανηνυτον οἶτον εχουσα κακῶν. Soph. El. 168.
SYN. Αχρηστος, δυσκατορθωτος, ακατεργαστος, αδοκιμος.—αμετρος, πολυς. ατελειωτος. απληρωτος, απρακτος.

Ανηνωρ.
Μή σε—κακὸν και ανηνορα θειη. Od x. 301.
SYN. Ανανδρος, θηλυφρων, αμαχος, δειλός.

Ανήρ.
Ουγάρ τι γλυκυθυμος ανὴρ ὅν, ως δ' αγχιφρονων. Il. υ. 467.
Τῷδ' ὡπως τις ὁμοῖος επιχθονιων γενετ' ανήρ. Ib. β. 553.
—Ου μεν γαρ τεῦγε κρεῖσσον και αρειον
Η ὀϑ' ὁμοφρονεοντε νοημασιν οἶκον εχητον
Ανὴρ ηδὲ γυνή.—Od. ξ. 184.
SYN. Ανθρωπος, βροτὸς' φως—ακοιτης.
EPITH. Αρηϊος, ασπιδιωτης, αλκιμος. αγριος, απαλαμνος, απιστος, αλφηστὴς, αρηιφιθος, αλλογλωσσος, βαρβαροφωνος, αιρης, αξεμιστιος, αϊδηλος, αϊζηϊος, αγχιμαχος, βελεμνιος, βιοθαλμιος, βροτὸς, ευθυμαχος, απλητος, γαιηϊος, ιθυδικης, ευρικος, ευρυθμος, εχεφρων, δειλὸς, δεινὸς, ελαφρὸς, εσθλὸς, θνητὸς, θαρσαλεος, καρτερὸς, κρατερὸς, μενεχαρμης, ὄλος, πελωριος, πολυπαμμων, κυδαλιμος, πολυπονος, πολυρρην, κιδδηλος, κερτομοφρων, καρτεροθυμος, πολυτλητος, πολυιδρις, φραδμων, χαλκεοθωρηξ, σιδηροφορος, φερεσακης, σακεσπαλος, φριξαυχην, ὑπεροπλος, ταλακαρδιος, σιτοφαγος, ωμηστὴς, ωκυμορος.
PHR. Ου μεν γαρ τί πω εστὶν οϊζυροτερον ανδρὸς.—Ασταθεων γενος ανδρῶν.

Ανηρειὴς.
—Ητ' εκτος ανηρειὸς πελε νηῦ. Apoll. 2. 1175.
SYN. Αστεγὴς, αστεγαστος, ασκεπαστος.—επηρειὴς.

Ανησσιν.
Ἀσπορινὴ και ανησσιν—Sibyll. 3.

Ανηστος.
Αλλα τάγ' ασπαρτα και ανηστα παντα φυεται. Od. ι. 109.
SYN. Αγεωργητος—ασπαρτος.

Ανησωτος.
Νικη μὲν νδ' αλλος, ανασσατοι δὲ γενοντο. Theoc. 6. 46.
SYN. Ανικητος, αχειρωτος, ανικητος.

Ανηστις.
—Ιω γαρ συ πρῶτος εκλυες
Φοιτὰς επὶ δεῖπνον ανηστις. Suid.

SYN. Νῆστις, αγευστος.—δικκηρὶς.

Ανηφαιστος.
Εως ὑφ' ἡφαιστῳ πυρὶ. Eur. Or. 620.

Ανθαιρεομαι.
—Ουδεις στεφανον ανθαιρησεται. Hec. 658.
SYN. Αποφερω. προκειρω, προτιμαω.

Ανθαμιλλος.
Τοῖς ανθαμιλλοις εισὶ πολεμιωτατοι. Il. 636.
SYN. Αντιζηλος, αντιτεχνος, φιλονεικος.

Ανθαπτομαι.
Ανθαπτομαι σῆ τῶνδε τῶν αυτῶν εγω. Hec. 274.
Ταχὺς βαδιστὴς τερμιστων ανθαπτεται. M. 1182.
SYN. Καθαπτομαι, διχτραπτω.

Ανθεια, Nom. pr.
—Ηδ' Ανθειαν βαθυλειμον. Il. ι. 151.
EPITH. Ποικιλοσσα

Ανθεμις.
—Επ' ανθεμιδων συμβολα κῦφα βαλεῖν. Suid.

Ανθεμον.
—Εχων στεφανον ανθεμων. Arist. A. 991.
SYN. Ανθος.

Ανθεμα τα.
—Λιγειᾶς ανθεμα χρυσογονας. Theoc. Ep. 13.
SYN. Χαρισματα, αναθηματα.

Ανθεμωεις.
—Εν λειμῶνι Σκαμανδριῳ ανθεμοεντι. Il. β. 467.

Ανθεμωδης.
Λειμῶνας ανθεμωδεις—Arist. R. 452.

Ανθεσφορος.
Μιλακος τ' ανθεσφορε—Eur. B. 702.

Ανθηφορος.
Λειμακας τ' ανθηφορες. Iph. A. 1544.

Ανθοφορος.
Ανθοφορον αν' αλσος ταυζοντες. Arist. R. 444.

Ανθηρὸς. (Metaph.)
Ανθηρὸς μεν εσσατων στολος. Eur. I. A. 73.

Ανθιμος.
—Ηδ' ερατὸν τι μελισσοις ανθιμον εδαρ. Orph. L.

Ανθινος.
—Οϊτ' ανθινον ὕδωρ εδυσιν. Od. ι. 84.
SYN. ανθεινος, ανθεμος, ευανθεμος, ευανθὴς, ανθημων, ανθωδης, ανθοεσσης, ευθαλὴς, τηλεθαος.—ποικίλος. ανθερικος, λαμπρὸς.

Ανθεμορρυτος.
Ξανθης μελισσοις ανθεμορρυτον γανος. Eur. Iph. T. 633.

Ανθεμουργὸς.
Τῆς τ' ανθεμουργοῦ σταγμα—Aesch. Pers. 614.

Ανθερεων.
—Δεξιτερῇ δ' αρ' ὑπ' ανθερεωνος ἑλοῦσα. Il. α. 501.
SYN. Γενειον.—στομα.—λαρυγξ.

EPITH. Λαχνεις, δασυθριξ, περιπλοκος, λασιος. — Σειηγίρις. Σειμαχις, πολυχαιδὴς, βαρυγλωσσος, ευγλωσσος, λωβητὴρ, απειλητὴρ, ακοντιστὴρ, πυριβλητὴς, ευρωεις, βαθυστηριγξ. Nonn.

Ανθερικος.
Ακρον επ' ανθερικων καρπὸν θέον, ὡδε κατειλων. Il. υ. 227.
Αλλα παλιῤῥοιη επινηχεται, ανθερικος ὡς. Call. 4. 193.
SYN. Σταχυς, ανθεριξ, αθεριξ, αθηρ. — ὁ του ασφοδελου καρπός.

Ανθεω.
—Πριν σφῶϊν ὑπὸ χροτα φοιτιν ιχλυς
Ανθῆσαι.—Od. λ. 319.
SYN. Διανθεω, αχμαζω, βρυαζω, θαλλω. εξωμὲμαι.

Ανθηλιος.
Ανθηλιον προσωπον εκφαινειν θεᾶν. Eur. I. 1550.
SYN. Προσηλιος, προσηλος.

Ανθιζω.
Ὁτε καὶ ῥοδων αγητῶν
Νεον ερνος ηνθισε χθών. Anac. 53. 36.
SYN. Διανθιζω.

Ανθοκροκος.
Ανθοκροκοισι πηναις. Eur. Hec. 469.

Ανθονομος.
—Ανθονομε-βοὺς—Æsch. Supp. 44.

Ανθοπλιζω.
Ἱππῆυσί θ' ἱππεῖς ἦσαν ανθωπλισμένοι. Eur. Supp. 666.

Ανθοπλιτης.
Προς ανθοπλιτᾳ ξυνὸν ογχησει μορον, Lyc. 64.
SYN. Τοξοτης, ανθαμιλλος.

Ανθος.
Ρίζη μεν μελαν εσκε. γαλακτι δε εικελον ανθος. Od. κ. 304.
Και δ' εχει ἡβης ανθος, ὁτε κρατος εστι μεγιστον. Il. γ. 484.
SYN. Ανθεμον, ταν θος, ιον, θρορον, λεφιον. ανθη, ανθοσυνη. ανθεν.—Καλλωπισμα.
EPITH. Αγλαον, αγλαομορφον, ευωδες, ευποικιλον, πολυποικιλον, εαρινον, ἱμερτὸν, καθαρὸν, καλὸν, μαλακὸν, δροσερὸν, αρροδισιον, λεπτὸν, λευκὸν, λειμωνιον, λαχνῆεν, τερπνὸν, ευτερπὲς, μελισταγὲς, πορφυρεον, ποιῆεν, ροδόεν, ευκιόεν, κλωστὸν, πολυθρεπτον, σταφυλοκομον, καλυθεον, χλοερόν.
PHR. Παμφορε γαιας τεκνα. Aesch.
Λειμωνων καροτροφων πετηλα. Theoc.
Λάσιας φιλα εργα μελισσας. Ib.
Κηωσσα λοχμη. Γῆς βοστρυχος. Nonn.

Ανθεσμιας.
—Οινε μελανος ανθεσμιε. Arist. Pl. 868.
SYN. Ευοσμος. περιοσμος. ἡδὺς. ανθηρὸς.

Ανθρακευω.
—Χρὴ τὰς μυσαρὰς γυναῖκας ανθρακευειν. Arist. L. 340.

Ανθρακιζω.
Κατανθρακιζων τὸ ῥιζιθυ—Pac. 1136.
SYN. Ανθρακευω. φρυγω.

Ανθρακιὰ.
Ανθρακιὴν στορεσας οβελους εφυπερθε τανυσσε. Il. ι. 123.

Ανθρακὶς.
—Ἐπ' ανθρακιδων πεπλησμένος. Arist. V. 1122.

Ανθραξ.
Ουδὲ ποτε χθιζὸν περιοσκεται ανθρακα τεφρη. Call. 2 84.
SYN. Θυμαλωφ.
EPITH. Αιθομενος, φλογεος, ζωὸν.

Ανθρηνὴ.
—Κεντημενος, ὡσπερ υπ' ανθρηνων. Arist. N. 944.
SYN. Σφὴξ. μελισσα.

Ανθρηνιον.
Εξιλᾶν ἡμῶν μενεινῶν
Προς βιαν τανθρηνια. Arist. V. 1075.
SYN. Κηρίον, μελιδιον, μελιχηρὶς, ὑριον. σμῆνος.

Ανθρωπαριον.
Τολμῶντε δρᾶν ανθρωπαριω κακοδαιμονε. Pl. 416.

Ανθρωπιον.
—Μειλιων ανθρωπιον. Eur. Cyc. 184.

Ανθρωπίσκος,
Ὁ πλὰτος. ανθρωπίσκε. τοῖς σοφοῖς θεός. Ib. 315.
SYN. Ανδράριον.

Ανθρωπινος,
—Αλλα τῶν ανθρωπινων. Arist. V. 1174.

Ανθρωπειος.
Γινωσκε τ' ανθρωπεια—Eur. Fr.
SYN. Ανθρωπικὸς, ανθρωποπαθὴς, ανθρωποφυὴς, ανθρωποειδὴς, ανδρομεος. — φιλανθρωπος, επιεικὴς, συγγνωμων, χρηστός.

Ανθρωποδαιμων.
Ανθρωποδαιμων κειται βλεπων φαος. Eur. R. 971.
SYN. Θεανδρος.

Ανθρωποκτονος.
—Βορᾶ χαιρουσιν ανθρωποκτονῳ. Cyc. 127.
SYN. Ανδροφονος.

Ανθρωπος,
—Ει παρὰ τίς τε καὶ ανθρωπος ὀδυσσευς. Il. π. 263.
SYN. Ανὴρ. θνητὸς. βροτὸς.

Ανθρωποι.

Παντας

Παντας επ' ανθρωπους—Il. κ. 213
SYN. Μεροπες, βροτοι, θνητοι.
EPITH. Επιχθονιοι, εφημεριοι, μεροπες, θνητοι. αμαθεις, αφραδεις, αργαλεοι, αλημονες, αινομοροι, αφωτιστοι, απειρεσιοι, αιολοβυλοι, απιστοκοποι, αληστοι, απλητες, αξιοι, αμαυροβιοι, δυστρεφεις, δυστλημονες, δειλοι, δικαιοι, θυμοβοροι, θεογλωσσοι, θεοστυγεις, ελεεινοι, εικελονεφοι, εφημεριοι, εριθυμοι, κηριτρεφεις, μογεροι, κενεαυχεες, κενοφρονοι, κακοτεχνοι, κακοθυμοι, κακοδαιμονες, καταθνητοι, οψιγονοι, οϊζυροι, ολιγοσθενεις, ολιγοδρανεις, οπισθοκομοι, πολυκληροι, πολυστρεφεις, πολυπλαγκτοι, πολυκμητοι, πολυτλητοι, πολυρρηθιοι, πολυμοχθοι, παλιγγενεις, πεπτοπλαπται, χαμαιγενεις, χαμαὶ οιχομενοι, χαμευνάδες, χαμαιφρονες, ταλαεργοι, φιλοκοσμοι, ωκυμοροι. Vid. Βροτοι.
PHR. Φυλλων γενεᾳ προσομοιοι. πλασματα πηλου. σκιοειδια φυλ' αμενηνα. Ariſtoph. Δυσμορα φυλ' ανθρωπων. Ημεριος γεννα. Eur. Φυτον ερριον.—Αγγελος αλλος. Ουραιδης. χθονιος. εχιδνων μυστης. Naz Μεροπιδος ριζα. Apollin. Αρτωπὸν μακαρεσσι γενος — Opp. Ωκυμορον αἷμα. Nonn.

Στρωφωμεσθ' επὶ γαῖαν ετωσια φυσιοωντες,
Ανθρωποι θνητοὶ, ροιῆς γενος, ουδεν εοντες,
Οι θανατῳ ζωοντες — Naz.

Ανθρωποσφαγεω.
Ποτερα το χρεὼν σφ' επηγαγ' ανθρωποσφαγειν. Eur. Hec. 259.
SYN. Ανθρωποκτονεω.
Ανθυβριζομαι.
—Και γαρ ανθυβριζομαι. Ph. 633.
Ανθυπεργεω.
Μητ' ανθυπεργεῖν αισχρα τοῖσι χρωμενοις. Hipp. 929.
SYN. Αμειβω, αντιδωρεω.
Ανια.

—Ουδ' τι σε χρὴ
Πριν ὥρη καταλιχθαι' ανιη και πολυς ὑπνος. Od. ο. 393.
Μηπὸτ' ανιηστον, Κυρε, λαβῃς ανιην. Theog. 76.
SYN. Αχθηδων, αποριη, ατερψια, αθυμια, βαρυθυμια, δυσθυμια, αλυς, αλυσμὸς, αλγος, αχνὺς, λυπη, πενθος, αδημονια, δυσχερεια, δυσπαθεια.
EPITH. Αργαλεα, απειρος, ατλητος, αγευστος, ακορεστος, αλιαστος, βαρεῖα, βαρυμηνις, γλυκερὴ, πικρὴ, λυγρὴ, μελαινα, γοερὴ, ολοὴ, στυγερὴ, δυσαλθὴς, κρατερὴ, θυμοβορος, οξεῖα, κακοποτμος, πολυδακρυς, πολυωδυνος, πολυσμαραγος, πολυπλαγκτος, πολυκλαυτος, πενθάς.

PHR. Και βαθὺς αφραστοιο νεεσσυτος ὄγκος ανιης. Opp.—Λευγαλεῃσι πεπαρμένος ἦτορ ανιαις. Cal.
Ανιαζω.
Τρωων δ' ὁς κτειατεσσιν ὑπειρεαλως ανιαζει. Il. σ. 300.
Αλλ' ὁτε δὴ ῥ' ανιαζον εϋκνημιδες Αχαιοι. Ib. ψ. 721.
—Αλλ' ηδη μοι ανιαζεται ἑταῖρος. Od. δ. 598.
SYN. Ανιασμαι. λυπεομαι, παραλυπεομαι, αχαχεομαι.—ανιαω.
Ανιαρὸς.
—Ανιαρὸν ουτως κτῆμα. Eur. Or. 230.
—Ανιαρῷ δὲ μιν αυτην
Εξαυτις μυθῳ πρεσσεφορεεν—Apoll. 3. 1065.
Σωτὴρ δομοις, εχθροῖς ανιαρὸς.—Ariſt. N. 1055.
Παν γαρ αναγκαῖον χρημ' ανιηρὸν εφυ. Theog. 472.
SYN. Δεινὸς, στυγερὸς, αεργὸς, αχθεινὸς, λυπηρὸς, αχαρὴς, γοερὸς, αλιεγινὸς, βαρυθυμος, αθυμος, αθεραπευτος, δεινὸς.
Ανιαχω.

—Οι δ' εσιδοντες
Ηρωες μεσσηγυς ανιαχεν—Apoll. 2. 270.

SYN. Αναβοαω, αναχραζω αντιφθεγγομαι.—Αντηχεω, καναχεω, κελαδεω.—αμειβομαι.
Ανιαω.
—Αι βομβῶσαι περὶ την κεφαλην ανιῶσιν. Ariſt. Plut. 538.
SYN. Ανιαζω, αγχω, οχλεω, κακοω, θλιβω; Καταπεινεω, πιεζω, διαστρεβλοω, συνθρυπτω, καδεω.
Ανιαομαι.
Αλλα μεν', α γαρ τις τοι ανιᾶται παρεοντι. Od. ο. 334.
SYN. Ανιαω, ανιαζω, αναχημαι, αλυκτεω, ασχαλλω, αχλυμαι, αχνυμαι, αδημονεω, μοχθεω, ταλαιπωρεω, αχθομαι, συναλγεω.
Ανιδρυτος
Δομοις ανιδρυτοισιν πλαστεων μ' αεὶ. Eur. Iph. T. 971.
SYN. Αστατὸς, αστατος, ακαταστατος, αζεσταις, ανεδοτος, αστηρικτος ατερματιστος.—ανεξιλαστος.
Ανιδρωτι.
Ου γαρ ανιδρωτί γε μετ' ανδρασι κῦδος αειξει. Cal. l. 1.
SYN. Αμοχθὶ, απονητί.
Ανιερος.
Περιφρονες δ' αγαν ανιερῳ μενει
Μεμαργωμενοι κυνεθραισεις θεων. Aeſch. Supp. 765.
Ανιερος αθυτων πελαγων—Eur. Supp. 147.

SYN.

SYN. Αθικτος, ανοσιος, ακαθαρτος, δυσκαθαρτος, βεβηλος, αποργιαστος, αποδαιμος, αμυητος, αβυτος, εξηγαστος.

Ανιημι.
—Εμε δ' ου δ' ως θυμος ανιει. Il. ο. 24.
Η μαλα δη τινα Κυπρις Αχαιϊαδων ανιεσα— Ib. ε. 422.
SYN. Αφιημι, καθιημι, παριημι. αναπειθω, ανατιμαω, παορμαω, αναβαλλω.—Καταλειπω. ενδιδωμι, αναχαλαω.

Ανικητευτος.
—Εστ ανικητευτος ης Eur. Iph. A. 1003.

Ανικητος
—Ανικητος και ακηδης. Hes. Θ. 489.
SYN. Αδαμαστος.

Ανιπτευω.
—Ανιπτευοντος ηλιω κυκλω. Eur. I. 41.

Ανιπτος.
Ανιπτον, ιπποτυπτε—Soph. Oed. C. 954.

Ανιπλησης, Vid. Σελλοι.

Ανιπλος,
Χερσι δ' ανιπλοισιν Δι λειβεσκε αιθοπα οινον. Il. ζ. 266.
SYN. Αλυτος.

Ανισον, Seu. Ανισον.
Συν δε και ανισοιο το διπλοον αχθος αειρας. Nic.

Ανιστημι
—Γεροντα δε χειρος ανιστη. Il. ω. 515.
—Ο δ' ανεστησεν ον εταιρον. Ib. ο. 64.
Ουδε μιν ανεστησεις.—Ib. ω 551.
SYN. Ανεγειρω, ανορθοω, ανακικιζω. αναρτιζω.—ανασκευαζω.—παροιμαω. —διανιστημι.—μετοικιζω.

Ανιστορεω.
—Τω δε και μ' ανιστορεις πέρι. Eur. Hipp 92.
SYN. Ανερομαι.—διαλαμβανω.

Ανισχω.
—Πασι θεοισι-χειρας ανισχοντες. Il. Θ. 347.
Αν' δ' ισχων τελαμωνα—Ib. ε. 798.
SYN. Ανιχω, ανατεινω. αιρω. ανατελλω.

Ανιχνευω
Αλλα τ' ανιχνευων θεει ιμπεδον, οφρα κεν ευρη. Il. χ. 192.
SYN. Εξιχνευω, ιχνευω, εξιχνιαζω, ανιχνεω, διωκω, αναζητεω, κυνοδρομεω.

Ανοδος.
Αι δ' ανοδοι, κ. λ. Call. Ep. 18. 3.
SYN. Αναβασις, επιβασις, ανηλυσις. παλιγγενεσια.

Ανοδος.
—Και δι' οδος ανοδος στειχων. Eur. Iph. T. 188.
Al. Και δι' οδος—

SYN. Αβατος, αστειπτος, αναυτης.

Ανοημων.
—Ουδ' οπιθεν κακος εσσεται, ουδ' ανοημων. Od. β. 270.

Ανοητος.
Αφραστ', ουδ' ανοητα δικπλεκε θαυματα εργα. Hom. M. 80.
SYN. Ασυνετος, αφρων, παραφρων, παραφρονιμος, εκφρων, αγνωμων, μαροσοφος, αναισθητος, βαρυκαρδιος, ευηθης, επιμαργος, αβελτερος, πλαθιος, μαρος.

Ανοια.
Πολλης ανοιας και το επιβασθαι κενεα; Soph.El. 1060.
—Λειψετ' ανοια, και φρενων Ερινυς. An. 611.
SYN. Αβουλια, ανοησια, εκφροσυνη. απονοια, παφασια. παραφροσυνη, παραπληγια. αμαρτια. ευηθεια, ατασθαλια, μωρια.

Ανοιγω.
Χρυσεις δ' ανοιγε παντα, καθιδε πυλας. Sent.
—Θυρας δ' ανεφγε συφειου. Od. κ. 489.

Ανοιγνυμι.
Μεγας κακων θησαυρος ως ανοιγνυται! Eur. I. 922.
SYN. Αναπεταζω, αναμοχλευω. αναπτυσσω. οιγω, διοιγω, διοιγνυω, διανοιγω. υπανοιγω.
PHR. Εν δε κλιηδ' ηκε, θυρεων δ' ανεκοπτεν οχηας Αρτα τετυσκομενη· τα δ' ανεβραχε— καλα θυρετρα Πλαγεντα κλιηδι πεταοθησαν δε οι αυτα. Od. φ. 47.

Ανοιδεω.
—Κατεπτ' ανοιδησαν—Eur. Hipp. 1210.
SYN. Επανοιδεω, διοιδεω, οιδεω.

Ανοικιζω
Δια ταυτα μεν τοι δευρ' ανοικισθεις εγω. Ariſt. Av. 1351.
SYN. Ανοικιζομαι, απειχομαι. μεθισταμαι, μεταβαινω, αποικιω, μετοικιω. αποκαθιστημι. αναπαινιζω, ανορθοω, επισκευαζω.

Ανοικοδομεω.
Καιναις πλινθοισιν ανοικοδομειν. Pac. 90.
SYN. Αναδειμω. αναδεμομαι, αναρτιζω, ανασκιζω, ανασκευαζω.

Ανοιμωκτος.
Ετλης ανοιμωκτον ανδρα θαψαι. Aeſch Ch. 431.
SYN. Ακλαιστος.

Ανοικτος.
—Ανοικτος ος μ' εδυσε—Ariſt. Th. 1031.
SYN. Δυσοικτος, αφιλοικτιρμων, σκληρος, σκληροφρων, ατελεημων, αταλαιπωρος, αγριος, αγριοθυμος, υπεροθυμος, ωμοθυμος, απηνης, απλαγης, δεινος, χαλεπος.

Ανοικτος

Ουδ'

Ουδ' απειρήτων τ' εκβαλλεντων δακρυων. Eur. I. T. 227.

Απειστέος.

—Αλλ' απειστέος λεγος. Eur. Fr.

Απολβια.

Λιδώς τις προς απολβιη, δαρσος δε προς ολβφ. Hes. ε 317.

SYN. Δυστυχια, αθλιοτης, αεθλοσυνη.

Απολβος.

—Κεινος κηιτ' εστ' ανηρ
Αβιλος, ως απολβος. οστις εις κακον
Πεσων ακειται, μηδ' ανιητος πελει. Soph. An. 1037.

SYN. Αθλιος. απηφελητος. απονητος.

Απολεθρος.

—Παμπαν απημοσας, ως απολεθρε. Il. υ. 761.

SYN. Λεθαντος, σως.

Απολλυζω.

—Απωλολυξε την γεανιαν. Soph. Tr. 208.

SYN. Ολολυζω. εξολολυζω. αιαζω. αλαλαζω, ολοφυρομαι, αποδυρομαι, κλαυθμυριζομαι, οιμωζω.

Απομαι.

—Μαλα γαρ νυξ αρεται, εγγυθι δ' ηως. Il. κ. 251.

—Και εργον αρσιτο. Il. σ. 472.

SYN. Απυομαι, τελεομαι

Απομβροι.

—Ην ξυλ-καρπιζωσιν απομβροι. Eur. B. 406.

Απομια.

Αλλος δ' ις τις ματαιος, απομια θρασυς. Eur. I. T. 275.

SYN. Αδικια, αγνωμοσυνη, παρανομια, δυσνομια, παρανομημα, παραδικη. κακεργια. κακεργημα, αθεμιτεργια. αθεμιτοσυνη, ακολαστημα. δυσφροσυνη.

Απομος

Αθεός γ', απομος, αχαρις ὁ φθονος. Andr. 491.

SYN. Εκνομος, παρανομος, αδικος, αγνωμων, εκθεσμος, ανεπιεικης, απεθελητος, ακοσμος.

Απομως.

—Νυμφιδιων-λεχεων, ἁ σοι προλειπων απομως
Αλλη ξυναικει πιστις συντυρφ. M. 1000.

Απομματος.

—Ανηρ ὁδ' απομματος. Soph. Ph. 877.

SYN. Αφωτιστος, αλαος.

Απομοῖος.

Εξ ισοτητος αληθειας συναγαν' απομοῖα. Orph.

SYN. Ανισος, ασικελιος, στιρῶδης, αλλοῖος, απεοικως, απεμφερης, αφομοῖος. ασυγκριτος, απαρεζητος.

Απονητος.

Απονητον απο Τροιας
Ελαβε τον Ελενας γαμον. Eur. Or. 1533.

SYN. Αναφελης. ματαιος, αλυσιτελης, αδοκιμος. Αβιβιτηδειος, ατυμφορος, ατωσιος, αχρηστος.

Απος, Απυς.

Νηπυτι'. ὡς απυον κραδιην εχεις.—Il. φ. 441.

Μη φευρεθῆς απυς τε και γεφυν ἁμα. Soph. An. 287.

SYN. Αφρων, εκφρων, ληθιφρων, απομων, αφυής.

Αποταιξ.

Ορνις δ' ὡς αποταια διεπ]ατο—Od. 320.

Αποργιαστος.

Τα της Αφροδιτης ἱερ' αποργιαστα σει. Ariſt. L. 894.

SYN. Ατιλεστατος.

Απορθοω.

—Τον δ' Αφροδιτα—Ηθελ' απορθωσαι—Theoc. 1. 139.

Ευ γαρ μ' απορθῶις, ὡστε μη 'ξαμαρτανειν. Eur. Supp. 1228.

SYN. Επαιρω, απασχιθω, απαχενιζω, απιστημι.—απευθυνω, ορθοω, απορθιαζω.

Απορμος.

Οταν καταιδη τον ὑμεναιον, ὁν δομοις
Απορμον εισεπλευσας, συπλοιας τυχῶν. Soph. Oed. T. 430.

SYN. Δυσορμος. κακολιμενιστος.

Απορεω

—Τοῖσι δε Νεστωρ—Ηδυεπης απορεσε—Il. α. 248.

Εις δ'ιφθον δ' απορεσε—Ib λ. 273.

SYN. Αιστημι, εξεγειρομαι, εκθορεω, αναθορεω. απαπδαω, απαϊσσω.

Απορος.

Χλωραῖς ὑπ' ελαταις απορφοις ἧνται πτερας. Eur. B. 38.

SYN. Λεπτεινος.

Απορταλιζω.

Απορταλιζεις—Ariſt. Eq. 134.

SYN. Μετεωριζομαι. επαιρομαι, μεγα-φρονεω —ορχιομαι (κεφως.)

Απορυσσω, Απορυτ]ω.

Μη τυμβον οθνειων απορυξης—Phoc. 95.

—Και τας ὑδριας απορυτ]ω. Ariſt. Av. 603.

SYN. Εξορυτ]ω, απατρεπω.

Απορχεομαι.

Εγω δ' απηλαλαξα, χαπωρχησαμην. Eur. Supp. 719.

SYN. Απαλλομαι, απαπδαω.

Ανοσιος.
Εγω δ' ανοσιός ειμι μητέρα κτανών. Or. 545.
SYN. Ανοσιεργός. ἀγὴς, εναγὴς, δυσαγὴς, επαρατος, καταρατ☉, μιαρὸς. ατιερος, αναγνος, αθεω☉, αδικ☉, αθεμιτ☉, αλιτημων, επιτριπτ☉. βεβηλ☉. αθυτ☉.
Ανοσ☉. Poet. Ανυσ☉.
Ανοσοι μενουσι παντες Anac. 50 7.
—Αλλ' ασκηθεις και ανυστοι—Ημεθα—Od. ξ. 255.
SYN. Ανοστητος. αβλαβὴς.
Ανοστιμ☉,
—Δυστηνον ανοστιμον εἶεν ἐοικεν. Od. δ. 182.
Ανοστ☉.
—Και εθηκαν ανοστες. Ib. ω. 527.
SYN. Ανοστητ☉. — ανιξοδ☉. — ανυποστρεπτος.
Ανοτοτυξω.
Τι τἄυτ' ανωτοτυξας αμφὶ Λοξιν. Aesch. Ag. 1083.
Ανυατος.
—Ξοανον-τρισκελὲς, αυτοφλοιον, ανυατον. Theoc. Ep. 4.
Ανυθετητος.
Ανυθετητόν εστιν ἡ ποτηρια. Sent.
SYN. Ανηκεστος, απειθὴς.
Ανυστατος.
Οστις ετ' αβλητος, και ανυστατος εξἐϊ χαλκῷ. Il. δ. 540.
SYN. Ατρωτος, αβλητος, αθραυστος. ασχιστὸς.
Ανοχλιζω.
Δη τοτ' ανοχλιζων τετρηχότος οιδματος ὀλκὲς. Apoll. 1. 1167.
SYN. Ανακινεω. ανακοπτω.
Ανσπαω, pro Αναπαω.
Μηδ'εσσιν ανσπασαντες αμοῖς—Pind. Pyth. 4.
Ανταγορευω.
Ανταγορευειν τοῖς αρχουσι—Arist. R. 1104.
SYN. Αντιλαλεω, προσλαλεω, καταλαλεω.—κακολογεω, βλασφημεω.
Ανταγωνιστὴς.
Εχων Ερωτος ανταγωνιστὴν μιγαν. Eur. Tr. 1006.
SYN. Αντιραστὴς, αντιζηλος, αντἀιος. δυσανταγωνιστὴς.
Ανταια. Nom. pr. ἡ Ρεα.
Ανταια, βασιλεια, Θεὰ, πολυωνυμε μῆτερ Αθανατων τε θεῶν, ηδ' θνητῶν ανθρωπων· κ. λ. Orph. Hymn.
Αντἀιος.
—Ἰν' ανταιαν ερισω πλαγὰν· Eur. Andr. 844.
SYN. Διαντἀιος, εναντιος, ὑπεναντιος, αντιδιος, αντιδικος, αντιπαλος, αντἀγωνιστὴς, δυσανταγωνιστὴς, προστυχὴς.

Αντακκω
—Τάδ' αντακεῖμι. Eur. Hec. 320.
Ανταλλαγμα.
—Αλογιστον δ' ὰ τι
Τὸ πλῆθος, ανταλλαγμα γινεται φιλε. Or. 1162.
SYN. Αλλαγὴ, ανταλλαγὴ, αντικαταλλαγὴ, εναλλαγὴ, αλλοιωσις, αμοιβὴ, διαμειψις.—λυτηριον, αποινον.
Ανταλλασσομαι,
—Θανατον ανταλλαξεται. Ph. 1661.
Ανταμειβομαι.
—Ὁ δ' ανταμειβετο τοιως. Theoc. 24. 71.
SYN. Αμειβομαι, αντικαταλλαττομαι. αντάλλομαι, αντισηκοω. ανταποδιδωμι. αντιδεχομαι. αντοτιω.
Ανταμοιβος.
Τῶτὸ τοι ανταμοιβὸν ἀλιπλοος ουνομ' εθεντο. Call. 4. 52.
Ανταμυνομαι.
Ως και τον εχθρὸν ανταμυνωνται κακοῖς. Soph. An. 654.
Αντανιστημαι,
Ερωτι μεν νῦν ὁστις ανταιστηται
Πυκτης ὁπως τις χεῖρας, κ καλῶς φρονεῖ Tr. 448.
SYN Ανθιστημαι, αντιστατεω, ανταιρομαι, αντεχω. αντιβαινω, εναντιὁμαι, αντιτασσομαι, αντικρατὸμαι.
Ανταναλισκω.
Ιν' ανταναλωσω μεν, οἵ με τρεφσαν. Eur. Or. 1170.
SYN. Ανταναιρομαι. αφανιζω.
Αντανυω, pro Ανατανυω
Ειπε, και αντανυσασα θεὰ μεγαν ὑψόθι πῆχυν. Call. 1. 30.
SYN. Ανατεινω. αναφερω.
Ανταξιος.
Ιητρὸς γαρ ανὴρ πολλῶν ανταξιος αλλων. Il. λ. 514.
SYN. Αξιος. ισοτιμος.
Ανταποδιδωμι.
—Και ουκ εχω ανταποδῶναι. Hom. B. 185.
SYN. Αντιδιδωμι, αναδιδωμι, αντιμετρεω, αντισαθμεω, αντισαθμιζω. αντιταλαντευω, ανταμειβομαι, παραμειβομαι, ανταποτιω, αντιταξιχω, αντεμβαλλω.
Ανταποκτεινω.
Ανταποκτενῶ γαρ ὑμῶν
Τῶν φιλων τους φιλτατους. Arist. A. 327.
SYN. Αντιφονευω.
Ανταπολλυμι.
—Τερίζων τ' αὖτις ανταπωλετο. Eur. Supp. 743.

Αντᾰρκέω.
Χὕτος μὲν τοι μοῦνος ἀντηρκει—Aristoph. Eq. 537.
SYN. Ἀντικαρατατθομαι.

Ἀνταυγέω.
—Πίλας γαρ δεινὸν ἀνταυγῆ φορον. Eur. Or. 1550.
SYN. Ἀντιλαμπω, ἐπιδεικνυμαι, προφαινω.

Ἀνταυγὴς.
—Στρεφον ἀνταυγεῖς κορας. Aristoph. Th. 909.

Ἀνταυδάω.
Ζῶν τοῖς θανοῦσιν οὐκετ' ἀνταυδᾷς ἰσα. Soph. El. 1507.
SYN. Κοινολογεομαι, ομιλεομαι.

Ἀνταφίημι.
—Κἀυτος ἀνταφῆκά σοι παλιν. Eur. I. A. 478.

Ἀνταω.
Ἀντησω γαρ ἐγὼ τοῦδ' ἀνερος.—Il. π. 423.
SYN. Ἀντομαι, συναντομαι, ὑπαντομαι, απανταω, συνανταω, ὑπανταω, ὑπαντιω, ὑπαντιαζω, αντιαζω, απαντιαζω, συναντιαζω, αντανταγω, ἀνταναγομαι, ἀντιμολεω, ἀντεπεξερχομαι, ἀντεριδαινω, ἀντερίζω, ἐπιτυγχανω, προστυγχανω.

Ἀντεα. Nom. pr.
Τῷ δὲ γυνὴ Πρωτεα ἐπεμνήσατο δῖ' Ἀντεια. Il. ζ. 160.

Ἀντεκαζω.
—Ἀντηκασ' αὐτὸν παρεστι. Arist. V. 1302.
SYN. Παρεκαζω, ἀντεξεταζω, ἀντισοω, ἀντιταραβαλλω, ἀντιπαρατεινω.—ἀνεκαζω, ἀνασκοπτω.

Ἀντεπειν
Προς σὺ λεγοντας οὐδὲν ἀντεπεῖν ἐχω. Sent.
Οὐ βουλομαι τον μαντιν ἀντεπεῖν κακῶς. Soph. An. 1065.
—Οὐδὲ τὴν πατρὸς
Ψυχὴν αν οἶμαι ζῶσαν ἀντεπεῖν ἐμοί. Oed. C. 1054.
SYN. Κατεπεῖν, ἀντιρρεῖν. Vid. Ἀντιλεγω.

Ἀντεκκλεπτω.
Ἀντιξεκλεψαν Ἀσπασιας πορνα δυο. Arist. A. 526.

Ἀντελλω, pro Ἀνατελλω.
—Ἐτι χνοαοντας παλις—Ἀντελλων. Apoll. 2. 44.

Ἀντεραστὴς.
—Ἀντεραστὴς τυτυί. Arist. Eq. 729.
SYN. Ἀνταγωνιστὴς.

Ἀντεραω.
Καὶ μην ἐμαυτί γ' ἀντερᾷς ἑκων ἐμοί. Eur. R. 184.

Ἀντερεῐδω
Ἀντερειδὲ τὴν βασιν σήν. Soph. Ph. 1444.

SYN. Ἀντεχω, ἐπεχω, ἀναπειθομαι, ἀνθιστημι.—Ἀνταω.

Ἀντιρεω.
—Οὐδεὶς ἀντερεῖ. Eur. Alc. 625.
—Οὐδεὶς ἀντερησεται. Soph. Tr. 1200.
SYN. Ἀντιλεγω.

Ἀντερυομαι.
Πιστὸς ἀνὴρ χρυσῆ τε καὶ ἀργυρῃ ἀντερυσασθαι ἀξιος—Theogn. 77.
SYN. Ἀνταποδιδωμι.

Ἀντεχω
Ἀλλ' ἐστ' ἀν αἰὼν οὔμὸς ἀντεχῃ—Eur. Alc. 339.
SYN. Διαμενω, διαρκεω, διαχρονιζω.—διαμαχομαι—κατεχω, ἐπισχω.—δυναμαι.

Ἀντεχομαι.
—Ἐγὼ δ' Ἡρακλεῖ ἀντεχομαι προφρονως. Pind. Nem. 1.
SYN. Ἀντεχω, ἀσπαζομαι, περιποιεομαι.

Ἀντηλιος.
Οἱδ', ἑστιοῦχοι ἀγκῶναι, οἱδ' ἀντηλιαι
Ἱδντες—Soph. Aj. 816.
—Ἀντηλιοι Θεοι. Eur. Fr.

Ἀντηνωρ. Nom. pr.
Οὐκαλεγων, καὶ Ἀντηνωρ, πεπνυμενω ἀμφω. Il. γ. 203.
EPITH. Ἀγαυος, ἀντιθεος, ἱπποδαμος, εἰλοξενος.
PHR. Χειλυδρος ὠμοθειξ. ἀπεμπολητὴς της φυταλμιας χθονός. Lyc.

Ἀντηνορίδης.
Ἰφιδαμας Ἀντηνορίδης πὔστε μεγαστε. Il. λ. 221.

Ἀντηρετης.
Ἀντηρετας ἐχθροῖσι τον μεγαν τροπον. Aesch. S. T. 389.
SYN. Ἀντιπαλος, ἀντιμαχος, ἀντιστατης.

Ἀντηρης.
Καί μοι γενοιτ' ἀδελφὸν ἀντηρῆ λαβεῖν. Eur. Ph. 1389.
—Πολλὰς δ' ἀντήρεις πλαγάς. Soph. El. 89.
SYN. Ἀντηρετης, ἀντιθετος, ἀνταιος—ἰσοκτυπος.

Ἀντηρις.
Αἰδ' ἐρεῖχον ἐξ ἀντηρίδων—Eur. R. 785.

Ἀντηχεω.
—Αὐτίκα δ' αἰθὴρ
Χαλκεος ἀντηχησε διαπρυσιην ὁλολυγήν. Call. 4. 258.
SYN. Ἀνηχεω.

Ἀντιαζω.
Καί σ' ἀντιαζω πρὸς τ' Ἐφεστιον Διὸς. Soph. Aj. 492.

—Ει

—Εἰ κἰ μιν αυτὴ
Αντιασαι παρηϐει ἐϊς τιχεσσιν αμυνειν. Apoll. 3. 694.
—Και οι Θ:ϖ αντιασεις. Od. ρ. 292.
S Y N. Ικετευω, παρακλεω, δυσωπεω —αν θιστημι, αντιϐολω. αντιαω, επαιταω. εναντιοομαι, αντομαι

Αντιαω.
—Ετι γαρ πολεμοιο μενοινα — αντιαων. Il. ρ. 215

Αντιοομαι
—Τις αν τοῖσδ' αντιαϐηναι θελοι. Æsch. Supp. 394
S Y N. Μεταλαμϐανω. εφαπτομαι, περιτυγχανω. επιτυγχανω. αντιαζω.

Αντιανειρα.
—Και Αμαζονες αντιανειραι. Il. γ 189.
Exp. Ἀρρενωπὸς γυνὴ.

Αντιαχιω.
—Οι δὲ τυπέντ@—αθρόοι αντιαχησαν—Apoll. 2. 830.
S Y N. Αντιϐοαω.—αντιλεγω.

Αντιϐαινω.
—Αλλ' αντιϐὰς,—Ελᾷ: περθυμως. Ariſt. R. 204.
S Y N. Αντεπιϐαινω, αντιτεινω, ανθισταμαι, αντικεμαι, αντερειδω. εναντιοομαι, αντιπρατ]ω, διατεινομαι, αντιτασσομαι.

Αντιϐαλλω.
—Και μὴ περὶ σῇ μαχομαι μον@ αντιϐολησὼ. Eq 764.
S Y N. Παραϐαλλω, αντιπαραϐαλλω. επαναχρινομαι. αντιθημι, ανθισταμαι.

Αντιϐην, Αντιϐιον.
Αντιϐην ελθόντε, συν ιπποισι—Il. ε. 220.
Αντιϐιον μαχεσασθαι, εν αινῇ δηϊοτῆτι. Ib. γ. 20.
S Y N. Αντιϐιᾳ, αντα, αντην, αντικρύ

Αντιϐι@
—Αντιϐιοισι μαχεσσαμενω επειεσσιν. Ib. α 304.
S Y N. Αντι@, αντᾶ@, αντιθετ@, αντιξο@, εναντιϐι@, αντιτυπ@, προσαντὴς. περιπετὴς, αντικελευθ@, αντιπρ@, αντιμαχ@, αντικατὴς.

Αντιϐοαω.
Αχὼ δ' αντιϐοασειν, απωλετο καλὸς Αδωνις. Bion 1. 39.
S Y N. Αντᾴδω. επᾴδω. καταᾴδω, αναϐοαω, αντιμυχαομοι, αντικλαγξω.

Αντιϐολιω.
Στῆθ, αντιϐολῶ σε, στῆθι. Ariſt. Plut. 444.
Ιδομενευς δ' αρα οἱ δορικλυτ@ αντιϐολησεν. Il. ν. 210.
S Y N. Αντιαζω.—αντιαω, συντυγχανω.

Αντιγραφὶ.

Ιξαγματα κἀντιγραφά. Ariſt. N. 472.
S Y N. Αντιγραφὴ. αρχετυπον, πρωτοτυπον. αντιτυπον. ὑπογραμμὸ. παραδειγμα, ὑποδειγμα. νομοθετημα.

Αντιδερχομαι,
Αλλ' ἐς μεσον ϐλεπετε κἀντιδερκεται
Δεμὰς ταχεῶν αλοκων,—Eur. Hec F. 163.
S Y N. Αντιϐλεπω.

Αντιδεχομαι
Φιλαι χαριτας εδοκα, κἀντιδεξαμην. Iph. T. 1224.
S Y N. Αντιλαμϐανω

Αντιδιδασκω.
Λεξ@ πὸτ' αντιδιδασκε, καὶ Σιμωνιδης Ariſt. V. 1421.

Αντιδιδαμι
Α δ' αντιδὰναι δεῖ σ', απαιτησεις εμοῦ, Λευσσω,—Eur. Hec 271.
S Y N. Διαδιδωμι, ανταποδιδωμι, αντιδραω, αμειϐομαι.

Αντιδικ@.
Οπως απαιρεῖσθαι αν αντιδικων δικην. Ariſt. N. 774.
S Y N. Αντιϐι@, αντιπαλ@. εχθρὸς.

Αντιδορυ.
—Και καρυον λεπτῆς αντιδορυ λιπὶδ@. Ep. I. 6.

Αντιδουλευω.
Οστις μη 'ντιδουλευει — Eur. Supp. 362.

Αντιδουλ@.
Κἀγω μεν αντιδουλ@—Æſc. Ch. 133.
—Αντιδουλα. και ποσιν εκδικτορα. Ib. Fr.
S Y N. Ισοδουλ@.

Αντιδραω,
—Τους παθόντας αντιδρᾶν. Eur. Andr. 438.
S Y N. Αντιδιδωμι, ανταποδιδωμι, αντεκτινω.

Αντιδωρεω.
—Οσὰ δ' εσ:
Εσθλᾶν αμειϐὰς αντιδωρησαιχτο. Hel. 158.
S Y N. Ανταποδιδωμι.

Αντιθε@.
—Και αντιθε@ Θρασυμηδης. Il. ι. 619.
S Y N. Θεοεικελ@, Θεοειδὴς. Θε@, δαιμονι@, ισοθε@, ζαθε@, πηλαθε@, πθε@, θεοσεπτ@, θεοτιμητ@.

Αντιθυρ@.
Στῆ δ' επ' αντιθυρον κλισιης—Od. π. 159.

Αντικεντρον.
Τοῖς σωφρουσιν γαρ αντικεντρα γινεται. Æſch. Eum. 136.

Αντικπδευω
—Εγω δ' ἐ σε—
Δεσποιν' ἐμων ὖσ', αντικπδευω πατρὸς. Eur. I. 734.

SY N.

SYN. αντιτιμαω.

Αντικηρυσσω.

Κλύειν Κρεων τοῖσδ' αντεκηρυξεν λογοις. Supp. 673.

SYN. Αμειβομαι, αντειπειν.

Αντικλαζω.

Κραυγὴ δ' εν ευφημοισι δυσφημος δομοις
Πετραισιν αντεκλαξεν—Andr. 1147.

SYN Αντιβοαω, ανακλαζω.

Αντικλεια. Nom. pr.

Αυτολυκω δυγατηρ μεγαλητορος Αντικλεια. Od. λ. 85.

Αντικλινω.

Καὶ παλιν αντεκλινεν—Muſæ. 107.

SYN. Ανακλινω.

Αντικτονος.

Αντικτονοις παισιαισι—Aeſc. Eum. 467.

Αντικρυς.

—Αντικρυς τοδ' αυτεω Ch. 190.

Αντικυρω.

Μητε ποτ' αντικυρσειν. Soph. Oed. C. 1753.

SYN. Επιτυγχανω, επιερχομαι.

Αντιλαζομαι, Αντιλαζυμαι.

Γενεσιν. ἑ τῦν αντιλαζομαι χερί. Eur. I.A 1227.

Κὐκ εταλμησεν ποτνιων σῶν
Αντιλασασθαι παρὼν; Or. 751.

SYN. Αιρομαι, αμφαφαω — αντιλαμβανομαι, επιχειρεω.

Αντιλακτιζω

Και πιθος πληγὰς ὑπ' εργῶν
Αντιλακτισεν πιθω. Ariſt. Pa. 612.

SYN. Απαφαλαζω

Αντιλαμβανω,

Τὰς ὁδὰς αντιλαβεῖν. Eur. Herc. F. 646.

Αντιλαμβανομαι.

Κἀπειτ' επαρθεὶς αντελαβετο τε θρονε. R. 789.

SYN. Αντιλαζομαι, αναλαμβανω, προσλαμβανω, επιλαμβανομαι—διαδεχομαι, καταλειβομαι, κομιζομαι, κυριευω, κταομαι, τυγχανω.

Αντιλαμπω.

Οι δ' αντελαμψαν—Aeſch. Ag. 302.

SYN. Αναλαμπω, εκλαμπω.

Αντιλεγω.

Ισ' αντιλεξαι —Soph. Oed. T. 417.

Αντιλογιω.

—Πᾶς ουδεὶς αντιλογησω
Τὸνδ' εκ εἶναι παῖδ' Αντιγονης; An. 383.

SYN. Αντειπεῖν, αντιφασκω, αντιζημι, αντιεθιζομαι, αντιφωνεω, αντιγνωμονεω. αντικειμαι, αντιστεινω, προσαλλομαι.

Αντιλογικος.

Εξαρνητικὸς κατηγορικὸς—Ariſt. N. 1175.

SYN. Λογικὸς, διαλεκτικὸς, ελεγκτικὸς, εγχειρητικὸς, επιχειρηματικὸς. αγχινοος, κομψὸς, ευρεσιλογος, λεπτολογος, λεπτologικὸς.

Αντιλογος.

Και παλιν αντιλογοις
Πιθοῦτ' ανελπιστοις τυχαις. Eur. Hel. 1155.

SYN. Αντιλογικὸς, αντιθετος, αντικος.

Αντιλοχος.

Πρωτος δ' Αντιλοχος Τρωων ἑλεν ανδρα κορυστήν. Il. δ. 457.

EPITH. Αμυμων, μενεχαρμης, κρατερὸς, μαχητὴς, διογενὴς, θεοειδὴς, ευρων, Νεστορίδης. Νηλειος, πεπνυμενος.

PHH. Μεγαθυμος Νεστορος υἱὸς

Ανλιλυρος

Αλλὰ θειας ανλιλυρου Μουσας. Soph. Tr. 653.

SYN. Ανλιμιμος, ανλωδὸς, ισολυρος.

Ανλιλυρον.

Παιζων ανλιλυρον δρεις—Orph. L.

SYN. Αχος.

Ανλιμαιθαω.

Ετερα δε τῦν ανλιμαθών. Ariſt. V. 1444.

Ανλιμαχος. Nom. pr.

Τιτας Ανλιμαχοιο δαϊφρονος—Il. λ. 123.

Ανλιμεθιστημι

Η ψηφισματα και νομον
Ζητει ανλιμεθιστασαι. Ariſt. Th. 369.

SYN. Ανλιμεταλλαττομαι, μεταλιθημι, μεταχινεω

Ανλιμηχανομαι.

Ζευς δ' ανλεμηχανησατο.—Eur. B. 291.

Ανλιμιμος.

Οφθαλμὸν ανλιμιμον ἡλιε τροχῷ. Ariſt. Th. 17:

SYN. Ισομοιρος, ὁμοιος, παραπλησιος.

Ανλιμολπος.

Εἶτ' ανλιμολπον ἦκεν ολολυγῆς μέγαν
Κωκυτον — Eur. M. 1176.

SYN. Ανλιφθογγος.

Ανλιμισεω.

Κεἰν ὑμᾶν ανλεμισει
Τὸς πατρὸς ανδρας αεί. Ariſt. L. 819.

Ανλινικεω.

Ειπερ κρατηθεὶς γ' ανλινικῆσαι θελεις. Aeſch. Ch. 497.

Ανλιος.

—Βαλε δ' Ανλιονα βασιλῆα. Od. ω. 178.

EPITH. Κακομηχανος, μαργὸς.

PHR. Ευπειθοῦς υἱὸς.

Ανλιξος,

—Νηϊα δ' ἔρα θεοῖς ανλιξα γομφους. Apoll. 2. 79.

SYN. Εναυλιος, πολεμιος.

Ανλις.

Ει μή τις Δαναῶν γῦν Εκτορος αντιος ἔσσι. Il. π. 98.

SYN.

SYN. Αντᾶ⊖, αντιδι⊖, αντιπαλ⊖.

Αντιστάζω.
Νυν γαρ αντιστατεῖ. Soph. Ph. 649.
Exp. Εναντιον ποιει, Sc. αιμ⊖.

Αντιπαθὴς.
Αντιπαθῆ-μισθώτα καρδίας σταλαγμόν. Æsch. Eum. 785.
Sch. Αντιπεινθῆ.

Αντιπαις.
—Αντιπαις μὲν ὤν. Ib. 38.
SYN. Εφηβ⊖.

Αντιπαλ⊖.
—Επ αντιπαλοισι μαχαισιν. Orph. 130.
Νῦν δ' ὑμεναιων γο⊖ αντιπαλ⊖. Eur. Alc. 932.
SYN. Αντᾶ⊖. — αντιδικ⊖. εναντι⊖. — ισοπαλ⊖.—ισοστροφ⊖.

Αντιπασχω.
—Πολλ' εγὼ κεινῶν ὑπο
Δρᾶν αντιπασχω χρηστὰ γ', οἱ' ανὴρ πεπης. Soph. Ph. 590.

Αντιπεμπω.
Πεμψασιν ἡμῖν αντιπεμψιν, ελυσιν. Ib. Oed. T. 314.

Αντιπεραι⊖.
—Ηδ' αντιπεραι' ερεμνοβο. Il. β. 635.

Αντιπειρ⊖.
—Μηκέτι τᾶδ' αντιπειρα
Βαιμαστ⊖ εξω πόδα κλινῃς. Soph. Oed. C. 188.
SYN. Ισοπειρ⊖

Αντιπηξ.
Κοιλης εν αντιπηγ⊖ ευπροχῳ κυκλῳ. Eur. I. 19.
SYN. Κισσὶς, κιβωτὸς.

Αντιπλευρ⊖.
Τον αντιπλευρον πῶπον Ευβοιας τεμων. Soph. Fr.

Αντιπληξ.
Στορῳ βρεμουσι δ' αντιπλῆγες ακταί. Ib. An. 599.

Αντιτυπ⊖
Μη πασας αντιπτους
Απλοιας τευξῃ. Aesc. Ag. 152.

Αντιπτοινον.
Λυμας αντιποιν' εμᾶς. Eur. Hec. 1076.
SYN. Αντιδικησις.

Αντιπορθμ⊖.
Εν αντιπόρθμοις πεδὶ' εχου' ευδαιμονα. Fr.

Αντιπορ⊖.
Ελλαδ' ες αντιπορον. M. 210.

Αντιπρωρ⊖.
Τα δ' αντιπρωρα δὴ σοι
Βλεπειν παρεστ' εναργῆ. Soph. Tr. 227.
SYN. Εναντι⊖, αντιπροσωπ⊖.

Αντιπυργ⊖.
—Αντιπυργον πεῖραν. Eur. B. 1095.

Αντιπυργω.
—Και πολιν
Τὴνδ' ὑφιπυργον αντιπυργωσαν τότε. Aesc. Eum. 691.

Αντιρρεπω.
—Πῆμα δ' εκ αντιρρεπει. Ag. 583.

Αντιρροπ⊖
Λυπης αντιρροπον αχθ⊖. Soph. El. 119.
SYN. Ισορροπ⊖, ἑτερορροπ⊖, ισοσταθμ⊖.

Αντισπαω
—Αντισπασας δέ σε
Φθειρει θεῶν τις τῆς παροιθ' ευπραξιας. Eur. Hec. 57.
SYN. Αναστηκω, αντισταθμαω, αντιπαλιδω, ἐξισαζω.

Αντισπαω.
Και τοτ' Αθηναιη σθεναρῆς αντισπασας πεῖρας. Apoll. 2. 600.
SYN. Αντιλαμβανομαι, αναλαμβανω, καθεχω, κωλυω.

Αντισπασμὸς.
Ω Ζεῦ, δεινῶν αντισπασμῶν. Arist. L. 966.
SYN. Αντισπασμα. Αντισπασις.

Αντισπαστ⊖. Vid. Νεφιλαι.
Ἦλθε δ' ὀστεων-οδαγμὸς αντισπαστ⊖. Soph. Tr. 783.
Exp. Ισ⊖ σπασμῷ. ἡ μετὰ σπασμοῦ.

Αντισταθμ⊖.
—Ὡς πατὴρ αντισταθμον
Τε δηρὸς ελθουσιν τὴν αὐτοῦ χορην. Ib. El. 573.

Αντισταλης.
Εικὸς δ' επραξεν ανδρας ὧδ' αντισταλας. Aesc. S. T. 523.
SYN. Πολεμι⊖, αντιπαλ⊖.

Αντιστοιχ⊖
Σκιᾶ γαρ αντιστοιχ⊖ εἰς, φωνὴν εχεις. Eur. Andr. 745.
SYN. Ὁμοιὸς, ισ⊖.—αντι⊖.

Αντιστροφ⊖
—Βαριν εις αντιστροφον. Aesc. Supp. 889.

Αντισχω.
—Και αντισχισθε τραπεζας
Ιὼν ωκυμορων. — Od. χ. 74.
SYN. Αντιτιθημι, ανθιστημι, παρατιθημι. προτεινω.

Αντιτασσω, Αντιτασσομαι.
Επει γαρ αλληλοισιν ὁπλιτην στρατὸν
Κατὰ στομ' εκτεινοντες αντεταξαμεν, Eur. Herac. 800.
Αρ' ασπιδ⊖χ⊖ ετι ποτ' αντιδωσομαι
Σον φονον; — Ib. Supp. 1144.
SYN. Εναντιοῦμαι, αντικειμαι, παρατασσομαι,

μαι,

μαι, παραβαλλω, ανθιστημι, αντιτιθημι, αντιτεινω. αντιδιδωμι.

Αντιτειν.

Ουδ' αντιτεινειν τινι' αντι τινων. Eur. M. 891.

SYN. Αντιβαινω, αντιβιαζομαι, αντιμολεω, αντιψηφιζω, αντιχειροτονεω, αντισχυω, αντισχυριζω, αντιποριζομαι, αντιπιπτω, αντισπευδω, αντικατατεινω, αντιπασσομαι.

Αντιτιμαω.

Πολυποινοις αντιτιμων βροτοισι. Ib. Alc. 982.

Αντιτιχη.

Θηγοντ' οδοντας-αντιτιχη. Arist. R. 830.

SYN. Αντιμιμη, αναμιλλη, αντιζηλη.

Αντιτιμωρεω,

—Ιν' αυτος αντιτιμωρησαμην. Eur. I. T. 357.

Αντιτινασσω

Αντιτιναξ' ελθων ο Βαχη δωμα. Ib. B. 623.

SYN. Τινασσω, διαταρατω.

Αντιτιω, Αντιτιομαι.

Μη την υπερβασιην αντιτιειν πατερων. Theog. 738.

Και μη δοκωμεν, δρωντες αν ηδωμεθα,
Ουκ αντιτισειν αυθις, αν λυπωμεθα. Soph. Aj. 1105.

Ποσιν δικη τωνδ' αντιτισαιτο κακων. Eur. M. 261.

SYN. Αναποδιδωμι, αποτιω, τινω.—αντιτινω.

Αντιτολμη.

Τον αντιτολμον φαμι παραιβασαι. Aesc. Eum. 556.

Αντιτορεω.

—Εϊθαρ δε δορυ χροος αντιτορησειν. Il. ε. 337.

SYN. Διατορεω, διερχομαι, διορυσσω, αναπειρω. διαπειραω.

Αντιτη.

—Τοτ' αντια εργα γενοιτο
Παιδος εμου.—Il. ω. 213.

SYN. Αντιτιη, αντιτιμωρη.

Αντιτρεφω.

Αντιτροφας δ, τι και μυση. Soph. Tr. 1026.

SYN. Αναθρεφω. ανακινεω.

Αντιτυγχανω. (Lex.) potius, Αντιτευχω.

—Γυναικος αρ' αντιτιτυξο. Il. δ. 163.

Exp. Αντι, η επιστης γυναικος, εγενο.

Αντιτυπη

—Τον Διος αντιτυπον εχοντα
Αρηιον εν σακει τω χθονιε δεμας. Aesch. S. T. 527.

SYN. Αντιμιμη, αιτπαλη. — αντιτυπης. αντικνημη, αντερεισμη, σκληρος.

Αντιτυπτω.

—Τους πατερας αντιτυπτειν. Arist. N. 1425.

SYN. Αντιπαιω, αντανακλαω, αντικοπτω, αντανακοπτω, αντιπληττω, αντιτυπτω.

Αντιφαω.

Τρεις ενος αντιπεφασθαι—Il. ρ. 447.

SYN. Αντιφερω.

Αντιφερη.

Αγουσα τ' αντιφερνον
Ιλιω φθοραν.—Aesc. Ag. 414.

Αντιφεριζω.

—Οτι μοι μενος αντιφεριζεις. Il. φ. 411.

—Κακον εσθλω αντιφερισαι. Hes. Σ. 609.

SYN. Αντιφερω, αντιφερομαι, ισοφεριζω, αντιβαινω. ερζω. εξισουμαι.

Αντιφερομαι. (Pass)

—Αργαλεος γαρ Ολυμπιος αντιφερεσθαι. Il. α. 589.

SYN. Αντιτασσομαι, αντιπραττομαι, εναντιουμαι.

Αντιφευγω.

Κατ' αντιφευγει, παιδος αντι σου, ποδοιν. Eur. El. 1091.

SYN. Μετοιχω.

Αντιφθογγομαι.

—Αντιφθεγξατο δ' αρπακτης
Πατρια οσσα.—Pind. Ol. 6.

SYN. Αμειβομαι, ανταμειβομαι.

Αντιφιλεω.

Χρυσεοι παλαι ανδρες, ος' αντεφιλησ' ο φιλησας. Theoc. 12. 16.

SYN. Αντεραω.

Αντιφορος.

Αι, Αι δ' αντιφορων Θανατων αραι. Aesch. S. T. 898.

—Αντιφορα δικας. Soph. El. 250.

SYN. Ισοφορος.

Αντιφυτευω

—Εχις δ' εην αντιφυτευει. Phocyl. 14.

Αντιφωνος.

Αντιζων' εμων στεναγματων χλυουσαι. Eur. Supp. 800.

SYN. Αντωδος.—απωδος, διαφωνος.—αντιψαλμος.

Αντιφωνεω.

—Λυρη δε-ερωτας αντεφωνει. Anac. 1. 9.

SYN. Ανταδω, διαφωνεω, αντιψαλλω.—αποκρινομαι. αμειβομαι. αντιλεγω—εγγυαομαι.

Αντιχαρης.

Αντιχαρητα Θηβα—Soph. An. 155.

Αντιχειροτονεω

Ουδεις αντιχειροτονησειν αν—Arist. Eccl. 423.

SYN. Ανθιστημι, αντιβαινω. αντιψηφιζω.

Αντιψαλλω

Αντιφαλλω
Φῶκες ἀκκων τοῖς σοῖς ἐλέγοις,
Αντιφαλλων,—Aristl. Av. 288.
SYN. Αντιφωνεω, αντιλεγω.
Αντιφαλμος.
Αντιφαλμις ὁδός,—Eur. I. T. 178.
SYN. Αντιφωνος.
Αντλεω.
Εκ πιθω αντλεῖ—Theoc 10. 13.
SYN. Απαντλεω, διαντλεω, ἐξαντλεω, αρυω, αρυομαι, απαρυω, ἐξαρυω, αφυω, αφυσσω, αποζρεχω.—καρτιρεω. διερχομαι.
Αντλια. αυτλον, αυτλος.
Ες αντλιαν, ες πεφραν, ες πρυμναθ' αγων. Soph. Ph. 488.
—Οπλα τε παντα — Εις αυτλον κατεχυντο Od. μ. 411.
Ες αυτλον ἐμπεσων—Eur. Hec. 1024.
Εὐ δ' ἔπλυν ἐζρασιν αυτλον—Κριθων. Suid.
SYN. —Πιλαγος.— σκαφη.
Αντοικτειρω.
Ημεῖς σ' αρ' αὖθις—αντοικτειρομεν. Eur. I. 312.
Αντολη.
—Και αντολαὶ πελιοιο. Od. μ. 4.
SYN. Αντολια, ανατολη, επιτολη. ἑῳα.
EPITH. Ηλιοειδὴς, ἐρικυδὴς, φλογωψ.
Αντομαι.
— Ενθά τε Μῦσαι
Αντομεναι Θαμυρὶν τον Θρηϊκα παῦσαν ἀοιδῆς. Il. β. 595.
SYN. Απανταω.
Αντραῖος. Eur. Fr.
SYN. Αντρωδὴς.
Αντρεπω, pro Ανατρεπω.
—Λαικπατητον αντρεπων χαράν. Soph. An. 1287.
Αντροδιαιτος. Vid. Αθηνη.
Αντρον.
Καρπαλιμως δ' εις αντρον αφικομεθ' — Od. ι. 216.
SYN. Κοιλωμα, κοιλας, βυθμὸς, γυαλον, σπραγξ, σπεος, σπεῖος, σπηλυγξ, σπηλαῖον, γρωτη, κευθμὼν, κρυπτη, μυχὸς, οπὴ, φωλεὰ, χηραμὸς.
EPITH. Ηερσειδὴς, ὑψηρεφὴς, σεινὸν, πολυχανδὲς, κοῖλον, ηχῆεν, πολυζενθὲς, πετρηρεφὲς, λαῖνον, τηλεπορον, ἑκηρατον, θεσπεσιον, ζαθεον, ηγαθεον, ευρὺ, εὔσκιον, παλισκιον, ευώδες, περικαλλὲς, περικλυτὸν. δυσζατον, ευλιθον.—δαφνησι κατηρεφὲς.
PHR. Μυχὸς αντρου. κοιλας πετρας γυαλον. Αντρῳ εν ηλιζατῳ ξάθεις ὑπο κευθεσι γαιης.
—Αντρον, απειρεσιον μεν ἰδεσθαι
Λαΐνεον, ψυχρὸν δε διὰ σπεος ἐρχεται ὕδωρ

Κρυσταλλῳ ατάλαντον, ενὶ μυχατοισι δὲ ταῖς
Λαΐνοισι κρηπῖδες επὶ συριγξὶ πετρησιν,
Αιζηων ὡς χειρὶ τετυγμένοι, ενδαλλονται. κ. λ. Cal. lib. ὁ.
Αντροπαια.
Ληματες αντροπαια χρονια. Aesch. S. T. 712.
SYN. Μεταβολὴ.
Αντροχαρὴς. Vid. Παν.
Αντυξ.
Αντυξ, ἡ πυματη ζειν ασπιδος ομφαλοεσσης. Il. ζ. 118.
—Εξ αντυγος ἡνια τεινας. Ib. ε. 262.
SYN. Περιτρεμα. ἁμαξα.
EPITH. Μαρμαρεη, περιδρομος, πολιηι. τριπλαξ. φαεινὴ.
Αντωδὲς.
Ηχὼ, λογων αντωδὲς Arist. Th. 1061.
SYN. Αντιφωνος. καταλληλος.
Αντωμοσια.
Αντωμοσιων κελευθη. Arist. V. 542.
SYN. Αντομοσια. δικη.
Αντωπὸς.
—Ος τᾶς Ελενας-εν αντωποῖς
Ελεφαιρσιν—Ερωτα διδωκας. Eur. I. A. 584.
SYN. Αντανγὴς.
Ανυζριστος.
Αλλ' απὸ οικειων βιοτων φαγεοις ανυζριστος. Phocyl. 146.
Ανυδρος.
—Επὶ τὰς ανυδρους Αμμωνιδὰς ἕδρας. Eur. Alc. 113.
Ευ μεν ἐθιμερος αλαιτεις
Αβατους, ανυδρους. Ib. Tro. 1084.
SYN. Αζαλὲος. αβροχος, ανυγρος, ανικμος, βροχθωδης, διψαλέος —ανικτος, αλυσος.
Ανυμεναιος.
Ανυμφος, ανυμεναιος, ὡς μ' ἐχρῆν τυχεῖν. Ib. Hec. 414.
Ανυμφευτος. Ανυμφος.
—Ανυμφευτον γονάν. Soph An. 991.
Ανυμφευτος αἰεν οιχῶ. Ib. El. 187.
—Ανυμφῳ δ' Ευφωπειᾳ. Mosch. 2. 41.
Ανυμφα μιλαθρα. Eur. Hel. 1135.
Ανυμφα τροφῆς. Soph. El. 1189.
SYN. Αγαμος.—κακογυμφος.
Ανυμνεω.
Ιω, Φοιβ', ανυμνησας δικας.—Eur. El. 1190.
SYN. Τμνεω, αναμελπω, αναχορευω.
Ανυποδητος
Κἀνυποδητος κακὰ πόλλ' ανεχει. Arist. N. 362.
SYN. Ανηλιτος, πηλιτης, πεδυτης, γυμνοπους, ζαγρὸς.

A N

Ανυσις.
—Ανυσις δ' ουκ εσσεται αυτων. Il. β. 347.
—Ανυσίν τε κελευθε. Apoll. 2. 310.
SYN. Εντελεχεια. πληρωσις, τελειωσις, τελειοτης, απαρτισις, απαρτισμος. — επιδοσις. — ενεργεια.
Ανυτω, Ανυω, Poet. Ανω.
Σιγη τοι μεν εργον ανυτον. Soph. Oed. T. 323.
Ουκ ανυω φθονεουσα—Il. δ. 56.
—Οφρα ταχιστα
Νηυς ανυσει θεουσα θαλασσης αλμυρον ὑδωρ. Od. ε. 294.
Ηεν ὁδον — Ib γ. 496.
SYN. Ανυτζω, ανυσσω, εξανυω, διανυω, απαρτιζω, καταρτιζω, αποτελεω, διατελεω, εκτελεω, επιτελεω, συντελεω, τελεω, απεργαζομαι, διαπρατζω, κρωνω, επικραινω, περαινω, αποπληρω, τελεσφορεω, τολυπευω, εκτολυπευω, κρατεω. — στευδω. επιτυγχανω. πεπειρημαι, ωφελω.
Ανωγω.
—Σιωπᾶν λαὸν ανωγει. Il. β. 280.
SYN. Ανωγεω, κελευω, πειθω, παραινεω, διαγορευω, επαγγελλομαι, επισκηπτω, επιστελλω, επιτελλω, επιτατζω, πρεσατζω, κελομαι, κεκλομαι, παρακελευομαι.
Ανωδυνια.
Τειχεος Ανωδυνιας
Ἀμερον ὑμνεῖ Ασκλαπιον. Pind. P. 3.
Ανωδυνος.
—Ανωδυνον κακὸν. Soph. A. 555.
SYN. Αλυπος, απονος, αναλγητος.
Ανωιθεω.
Οι μεν ανωιστητες πλεον ες πολιν—Od. ο 552.
SYN. Απωθεω, διωθεω, αντωθεω, αποσεω.
Ανωϊστος,
Τῷ αρ' ανωϊστον κακὸν πλυθε—Il. φ 39.
SYN. Απροσδοκητος, αδοκητος, αυποστατος.
Ανωϊστως.
Ως οἱ μεν πυκινοῖσιν ανωϊστως δοναχισσι
Μιμνον αριστῆες λελογχημένοι.—Apoll. 3. 7.
Ανωμαλος.
Φεῦ, τῶν βροτειων ὡς ανωμαλοι τυχαι. Eur. Fr.
SYN. Ανωμαλὴς. ανισος.—απειρέωγας.
Ανωμοτος.
Η γλωσσ' ομωμοχ', ἡδὲ φρὴν ανωμοτος. Eur. Hipp. 612.
Ανωνυμαστος, Ανωνυμος.
Αρρητ', ανωνυμαστα.—Eur. Hec. 713.
Κἀκ ανωνυμου θεᾶς κεκλημαι Κυπρις. Ib. Hipp. 1.
SYN. Αρρητος.—αδοξος. ατιμος.

A Ξ

Αξυνιμων
—Αλλοθεν αλλω ανωνυμων φορεονται. Arat.
Αναφελὴς, Αναφελητος.
Σῷ γὰρ ατερ παντ' εστιν ανωφελῆ ανθρωποισιν. Orph. 11.
Αναφελητα τεκνα—Soph. An. 656.
—Αναφελητα τροφῆς. Ib. El. 1150.
SYN. Απηνυτος, αχρηστος, ασυμφορος, αδοκιμος, ασυμβολος, ασυντελὴς, αλυσιτελὴς, ματαιος, αποφωλιος.

A Ξ

ΑΞΕΝΟΣ, Αξεινος, Αξεινιος.
—Καὶ αξεινον ἱκετο Φασιν. Theoc. 13. 75.
Μηδε πολυξεινον, μηδ' αξεινον καλεεσθαι. Hes. ε. 713.
Ουρεϊ πλαζομενας αξεινια—Call. 3. 235.
SYN. Αποξενος, μισοξενος, κακοξενος, διεφωξενος.—δυσχειμερος, ακαιρωπτος.
Αξεστος.
—Τῆδ' επ' αξεστῃ πετρῃ. Soph. Oed. C. 19.
SYN. Ασκεπαρνος.
Αξια.
Ηθελον κεινῳ γε πειθεσθ' αν αξιαις ἐπεσσι. Pind. Nem. 8.
SYN. Αξιοπρεπεια, αξιοτης, αξιωσις, αξιωμα, ενεργησια, ενεργειτημα, τιμημα, τιμησις, διατιμησις. επιτιμια.
Αξινη.
—Ὁ δ' ασπιδος ειλετο καλὴν
Αξινην, εὐχαλκον—Il. ν. 613.
—Πελεκεσσι, και αξιναισιν οπλισσας. Call. 6. 35.
SYN. Αξινιδιον. πελυξ, πελεκυς, πελεκυμα, κυζυλις, αιρα—σκεπαρνον. λαξευτηριον. κοπις.
ΕΠΙΘ. Θοὰ, οξεῖα.
Αξιοθρηνος.
Οι χορος αξιοθρηνος.
Ωιχετ' εν δομοισι-μονοπαις. Eur. Alc. 914.
Αξιοπενθὴς.
Τῶν γαρ μεγαλων αξιοπενθὴς
Φῆμαι, μᾶλλον κατεχουσιν. Ib. Hipp. 1465.
Αξιομισος.
Αξιομισον εθνος,—Aesc. Eum. 367.
Αξιος.
—Πολέος δέ οι αξιος ἐσαι. Il. ψ. 562.
SYN. Τιμητὸς.—δικαιος.—ευωνος.
Αξιος. Nom. pr.
Αξιε, ὃ καλλιστον ὑδωρ επιχθονιων αιη. Il β. 850.

EPITH. Ευρυεισθρος, ευρύρεων.

Αξιαχρεως. Vid. Ενδυκης.

Η ουκ αξιαχρεως ὁ θεὸς, αναφεροντί μοι
Μιασμα λύσαι; Eur. Or. 596.

SYN. Αξιος, εντιμος. ἱκανος. αξιοπιστος, αξιαγαστος, αξιοθαυμαστος, εχεγγυος.

Αξιοω.

Ουκ ηξιωσαν των Αχιλλειων ὁπλων. Soph. Ph. 63.

SYN. Καταξιοω, τιμαομαι.—κρινω, αποφαινομαι.—τομιζω, υπολαμβανω, λισπαρεω, παρακαλεω.

Αξιος.

Εξηναριξεν ὅν ποτ' αξιον δολῳ. Lyc. 50.

SYN. Αντιος.

Αξιφυλλος.

—Επ' αξιφυλλους Σιμοεντος ακτας. Aeſch. Ag. 706.

SYN. Πολυφυλλος, φυλλωδης.

Αξιωμα.

Κοινης τραπεζης αξιωμ' εχων ισον. Eur. Or. 9.
Το δ' αξιωμα. κἀν κακως λεγῃ, το σον
Πειθει. Hec. 292.

SYN. Αξια. κῦρος, τιμη. —βεβηκεα. — ἱκετεια.—λογος, αποφασις.

Αξυνλατος.

—Συριγγες αξυνλατοι. Æſc. Supp. 189.

Αξυλος. (α Intens.)

Ως δ' ὁτε πῦρ αἰδηλον εν αξυλῳ εμπεσῃ ὑλῃ. Il. λ. 155.

SYN. Πολυξυλος, καταξυλος.

Αξυλος. Nom. pr.

Αξυλον δ' αρ' επεφνε—Il. ζ. 12.

Αξων.

—Μεγα δ' εβραχε φηγινος αξων. Il. ε. 838.

SYN. Κωδαξ.

EPITH. Χαλκειος.—μεσσοπαγὴς, μεσομφαλης, ορθιος. Nonn.

AOZOΣ.

Φρασιν δ' αοζοις πατὴρ μετ' ευχάν. Æſch. Ag. 239.

SYN. Υπηρετης. μαγειρος.—πολυοζος.

Αοιδὴ.

Τετοισιν μεν ταῦτα μελει κιθαρις και αοιδὴ. Od. α. 159.

SYN. Ἄσμα, μελος, μολπὴ. μῶσα. οιμὴ. ωδὴ, ψαλμὸς, αοιδοσυνη, επος, μετρον.

EPITH. Αειπρεπὴς, αγροτερα, αγραυλος, βυκολικα, αγαρθιγγος. μελιφθιγγος, μελιγηρυς, μελιφρων, μελικομπος. μελιγδουπος, θεσπις, θεσπισια, θειολλητος, μυσιπολος. στοιοεσσα, λυγρὰ, τυγιρὰ, μαλερὰ, οδρυοεσσα, μαλθακὴ, μαλθακοφωνος. ἱμεροφωνος. χαλκεοφωνος. λιγυφωνος, λιγυρὰ, λιγυφθογγος, ἱμεροεσσα. ἡδεῖα, χαριεσσα, γλυκερὰ, καλὴ, ερωτικὴ, ἐδυθροος, τερπνὴ, ερεγδουπος. ηρωϊς, κλεινὴ, χορεια, θελκτις, ευθημων. ευκιλαδος. εὔκρεκτος. εμετιμος. επινικιος, ποικιλοτραυλις, ποικιλοφορμιγξ. φιλοπαιγμων, φιλομολπος, φοβερὰ, φρενοτελγὴς, αυτοδιδακτος, ὑπερμετρὴς.

PHR. Αοιδὰν φιλεῖ, τεραων αρετᾶν τε δεξιωταταν σταδὸν Pind.

—Ευτερπεια κοσμον αοιδῆς. Orph.

Μελιφρονος ανθος αοιδῆς.—Κραιπνὸν εὐτρεχαλκο μελος καταχησειν αοιδῆς. Apoll.

Δῶρα δε Μουσαων τε και Απολλωνος αοιδαί. Opp.

Πιερικῆς ραθαμιγγες μελισσης. — μεμιγμενον μελι λιυκῷ σὺν γαλακτι —ροαὶ Μουσῶν. Pind.

Αοιδιαω.

Καλὸν αοιδιαει—Od. χ. 227.

SYN. Αδω.

Αοιδιμος.

Ανθρωποισι πελωμεθ' αοιδιμοι εσσομενοισι. Il. ζ. 358.

SYN. Αγασιος, αειμνηστος, αυδηεις, αμφιδηριτος, διαδηριτος, περιδηριτος, πολυθρυλλητος, ὑμνητὸς, πολυυμνος, πολυωνυμος, κλυτὸς, επικλυτὸς. δημολαλητος, ευκλεὴς, εξακουστος, επιδοξος, ενδοξος, κλεινὸς, πολυκλητος. πολυφατος, ῥητος, διασημος, ευδοκιμος, περιφημος.

Αοιδὸς.

Ησθιε δ' ὡς ὁτ' αοιδὸς επὶ μεγαροισιν αειδων. Od. ρ. 358.

SYN. Αυλωδὸς, μελῳδὸς, προσωδὸς, μελπωδὸς, μακαρῳδὸς, μεσοπολος. ὑμνοπολος, αοιδοπολος, ὑμνοθετης. αοιδοθετης, ποιητὴς, ωδοποιὸς, αστὴς, ψαλτὸς, μελικτὴς.

EPITH. Θεῖος, θεομορος, σοφὸς, μεγατολμος, μελιγλωσσος, μελιγηρυς, πολυϊδρις, λιγυφωνος, λιγυφθογγος, περικλυτὸς, ηδυεπὴς, ερικυδος χαριεις.

PHR. Μουσαων θεραπων, ἱερευς, ορνις. θρηνων εξαρχαι —Ομηρίδαι ραπτῶν επεων αοιδαί. Pind. Μελιγηρυων τεκτονες χαρων. Ib.

Αοικος.

Θῆτ' αοικον ποιεῖσθαι—Hes. ε. 600.

—Αοικον εισοκησιν. Soph. Ph. 541.

SYN. Αρεστιος. αροικος, ακτεανος. δυσοικος.

Αοινος. Vid. Νηφαλιος.

Χοὰς τ' αοινους—Aeſch. Eum. 108.

Α Ο

Αοΐος.
Αοΐον αυτὸν πάντες εκάλυν ασίρα. Ariſt. Pa. 837.
SYN. Ἑῶος.

Λοχνος.
—Ενθα κ' αοχνος ανὴρ μιγα οἶκον οφελλει. Hes. ε. 493.
SYN. Οτρηρὸς, σπυδαῖος. ακαματος.

Αολλεω, Αολλιζω.
—Και δ' αρ' αολλισαν κατὰ αστυ γεραιάς. Il. ζ. 287.
—Αολλισσασα γεραιάς. Ib. 270.
SYN. Αγειρω. συναγειρω. αθροιζω. συναγω.

Αολλὴς.
Αργεοι δ' ὑπεμειναν αολλέες, ὐδ' εφοβηθεν. Il. ε. 498.
SYN. Αθροος. αδινος. πυχνός.

Αοιδὴς. Vid Μῦσαι.
Ειμ' εγατη Λυρικων, Αοιδῶν δεκατη. Ep. Auſon.

Αορ.
Δεινὸν ἄορ ταπυκες εχων εν χερὶ παχειη. Il. ξ. 385.
Ωμοιτιν δε μιν αμφὶ μελανδετον ἄορ εκειτο. Hes. α. 221.
SYN. Ξιφος, εγχος, μαχαιρα, φασγανον, χαλκος.
EPITH. Αδαμαντινον, αργιον, αμφηκες, αλεγεινὸν, οξὺ, θοὸν, λιυγαλέον, λυγρὸν, λαιμητόμον, λαιγιον, ολοὸν, μιαιφόνον, λαιβὸν, σχοινον, κωπῆιν, ευθηκτον, ταναὸν, τολμῆιν, παγχαλκειον, πολυμηκετον. εικοσιπηχυ. Τριγλωχιν, φαεινὸν. αργυρηλον.
PHR. Αδαμαντος ισοσθενὲς ομβριμον ἄορ. Opp.
Αγχοθι δ' ασχετον ἄορ αδην περι μαρμαιρεσκε, Χρυσειῳ τελαμῶνι κεκασμένον, αργυρεοιτε Κυλεῷ, κ. λ. Cal. 1.

Αορτη.
Λιμενητ' Αορτον αμφιτορνητὴν βροχῳ. Lyc. 704.

Αορτηρ.
Σμερδαλέῳ δὲ οἱ αμφὶ περὶ στηθεσσιν αορτὴρ. Od. λ. 608.
SYN. Ζωστὴρ.
EPITH. Χρυσεος, στροφος.

Αοσσεω.
Τῶ μεν αοσσῆσαι λελιημενος—Moſch 4. 110.
SYN. Αλιξεω, αμυνω.

Αοσσητὴρ.
—Αοσσητὴρ μεγ' αμεινων. Il. χ. 333.
Τηνον, αοσσητῆρα θεῶν ὑπατον καλεσσα. Apoll. 4. 146.
SYN. Αλεξητὴρ, βοηθὸς, αλκτὴρ.

Α Π

Λυτος.
Αλλον ζωὸν εχοντα τενταστον, αλλον αυτον. Il. σ. 536.
SYN. Ατρωτος, αδλητος, ανυστατος.

Α Π

Α Π Α Γ Γ Ε Λ Λ Ω.

—Απαγγειλαι δὲ ταχιστα
Χρὴ μῦθον Δαναοῖσι. Il. ι. 622.
SYN. Αγγελλω. καταγγελλω. παραγγελλω, προσαγγελλω, αναγγελλω. επαγγελλω, εισαγγελλομαι. επιχειρεομαι. απειλεομαι, καταψηφιζομαι, λεγω, εκφωνεω, αναγορευω. διαγορευω. παρεγγυαω. προτεινω. διορίζω. αναγεωσκω. διατατλω, επιτατλω.

Απαγκαλιζομαι.
Η δ' αυ το θῆλυ παιδὸς Αλκμηνη γενος
Γοσθαι ταῦ τῶδ' απηγκαλισμενη
Σωζει· Eur. Heracl. 42.

Απαγορευω.
Αλλ' απαγορευω μη ποιῶν εκκλησιαν. Ariſt. A. 168.
SYN. Αποκηρυτλω, αποκαλεω, απαυδαω, αποσημαινω, απαγγελλω, επαναφερω. απολεγω, αποτρεπομαι. αρνεομαι. αποκαμνω. εκκακεω.

Απαγρεω.
—Και μή μ' οκνῳ δεισαντες
Εκπλαγητ' απηγριωμένον. Soph. Ph. 229.
SYN. Εξαγριοω.

Απαγχω. ομαι.
—Ο μεν λαι νεβρον απαγχων. Od. τ. 230.
Εκ τῶδ' ὁτως ταχιστ' απαγξασθαι θεῶν. Aeſc. Supp. 476.
SYN. Αγχω. αγχοναω. απαγχονιζω. περιαγχω. αποπνιγω, αποτραχηλιζω.

Απαγω.
Αυτοὶ τόι γ' απαγουσι βοας.—Od. σ. 277.
SYN. Αναγω, διαγω, παραγω, εισαγω, αποσοβεω. αφιστημι. αποδιδωμι. απωθεω, απελαυνω. φευγομαι, δικαζομαι.—αποφερω, καταχομιζω.

Απαγωνιος.
Νῦν δ' αὖτε σωτὴρ ισθι καπαγωνιος. Aeſch. Ag. 521.
SYN. Απομαχος.

Απαδὶς.
Απὸ γαρ χορος αμβλυνει
Αιανὴς ταχειας απάδις. Pind. Pyth. 1.
SYN. Διαπεσια, παραπὶς.

Απαειρω

Απαειρω.
Μη μ' απαειρεμεναι πολεως πολεμονδε κομιζε. Il. ρ. 563.
SYN. Απειρχομαι. απαιρω.
Απαθης
Απαθης δ' αυτος περ αστων. Pind Pyth. 4.
Αστονες, απαθεις, ευπρεσσοντας. Aeich. Per. 864.
SYN. Ασυμπαθης, απροσπαθης, αλυπος, αδιαβλητος.
Απαι, Poet. pro Από.
Ιω απαι γενεης-βεβλημενον—Il. λ. 663.
Απαιδευτος.
Φερε, την κωμοις παιδευσωμεν
Τον απαιδευτον.—Eur. Cyc. 491.
SYN. Αμαθης, αγραμματος, αμυητος, απειρος, ιδιωτης, ανεπιστημων, απαιδοτριβητος, ατακτος, αγυμναστος, ανιδιτητος, αδιδακτος.
Απαιδια.
Η γαρ περιν αυτην εξεπενσ' απαιδια. Soph.Oed. Τ. 1043.
SYN. Ατεκνια. αγονια.
Απαιθριαζω.
Απαιθριαζει τας γεφυλας.—Arist. Av. 1502.
SYN. Αιθριαζω, γαληνοω, διαγαληνιζω, σκορπιζω. ευδιαν αγειν.
Απαινυμαι.
—Και χυδος απαιντο—Il. ο. 595.
SYN. Αινυμαι, εξαινυμαι, παραινυμαι, αιρω, αναιρεω, παραιρεομαι, περιαιρεομαι, αποσκευαζομαι, σφετερίζω.
Απαιρω.
Ημεις μεν εκ γης τοιδ' απαιρομεν φυγη. Eur. M. 938.
SYN. Αποχωρεω. απαειρω. απαινυμαι
Απαιτια. Απαιτημα.
Ω παμβασιλεα απαιτιη. Arist. N. 1149.
—Νης απιστερητικης, Κατηγορημα. Ib 727.
SYN. Αδικια, απατη. απαιτημα, αλημα.
Απαιτεω.
—Τουτο κατ' απαιτεω. Eur. I. 549.
SYN. Απαταω. αδηλεω.
PHR. Αδηλον, απορον, αμηχανον ποιειν.
Απαις.
Ευπαις μεν ουσα. νυν δε γραυς, απαις δ' αμα. Eur. Hec. 809.
SYN. Ατεκνος. ατεκνωθεις.
Απαισσω.
Κρημνου απαιξας—Il. φ. 234.
SYN. Αισσω, αναισσω, ανορνυ.
Απαιτεω, Απαιτιζω.
Μειζον απαιτησεις—Il. λ. 593.

Χρηματ' απαιτιζοντες—Od. β. 78.
SYN. Αιτεω, εξαιτεω, αντιπαιτεω, ερεγομαι, αναζητεω, επιζητεω.
Απαμειρεω
—Επι δε ζωησι βροτουτε
Δειω απημειρυντο, —Hes a. 234.
SYN. Εταιρεω, απαρταομαι, επικρεμαμαι, επαιρομαι, ενισταμαι, εφισταμαι, υπεξανισταμαι, επικειμαι, υπερκειμαι.
Απαντεω.
Και δ' εμε' απαντα—Soph. Aj. 580.
Al. Και δ' εμα παντα. i. e. Claude. Eustath.
Απαλαιστος.
—Απαλαιστος εν λογω. Pind. N. 4.
SYN. Ανικητος.
Απαλαλκω.
—Ος σφεας κυνας κεφαλης απαλαλκοι. Il. χ. 348.
SYN. Αλαλκω, αμυνω, αποδιωκω.
Απαλαμνος. Απαλαμος.
Ως δ' οτ' ανηρ απαλαμνος—Il. ε. 597.
Ητε και απαλαμνον περ ομως επι εργον εγειρει. Hes. ε. 20.
Εχει δ' απαλαμον βιον—Pind. Ol. 1.
SYN. Αβυλος, αμαθης, απειρος, ασθενης. αποριος.
Απαλαομαι.
—Αυτος δ' απαλησεται αλλη.
Χωρι αϊδρις εων. Hes. α. 409.
SYN. αλαομαι, αποπλανωμαι.
Απαλειφω
—Δικην δ' απαλειψον αμυναι. Phoc. 73.
SYN. Εξαλειφω, αφανιζω, αμαυροω, περιγραφω.
Απαλιξεω. Απαλιξω-ομαι.
Αλλ' ου δ' ως τιν' εμειλ' απαλιξησειν κακοτητος. Il. ρ. 364.
Χημεις γαρ εν σθενομεν περ τουτ' απαλιξασθαι συ χωρις, αναξ. Soph. Aj. 166.
SYN. Αλιξεω, απαμυνω. αποστρεφω. αντιτασσομαι.
Απαλθομαι.
Ελκει απαλθησεσθον—Il. Ψ. 405.
SYN. Αλθω, ιαομαι.
Απαλλαγη.
—Ου γαρ ευκλειης απαλλαγαι
Γυναιξιν, ου δ' οιοι τ' ανηνασθαι πεσειν. Eur. M. 236.
SYN. Απολειψις, αποικησις, αποτροπη, ελευθερωσις, απολυσις. αποσασις, αποχωρησις, εκχωρησις, περιχωρησις, εκτροπη, εκβασις, παρεκβασις, υπερβασις.—απελευσις, αποδημιωσις.—μειωσις, ελαττωσις.

Απαλλασσω.

Απαλλασσω. Απαλλαττω.
—Απαλλασσε δι' γῆς. Eur. M. 616.
—Οι δ' απαλλασσει γενεὰν γενος. Soph. An. 604.
SYN. Αλλασσω. εξαλλαττω, αφιημι, διαπεμπω, απελαυω. εξιλιττω. καταβαλλω. καθαφιζω. αφαιζω μεταχινεω.—αποχρινω, εκκρινω.
Απαλοιαω.
—Και οστέα λᾶας αναιδὴς
Αχρις απηλοησιν—Il. δ. 522.
SYN. Αλοιαω, απεκεπλω, διαθραυω, συντριζω.
Απαλὸς.
—Απαλὸν ὑπο δειρήν. Il. γ. 371.
SYN. Αβρὸς, μαλακὸς. νεος, τρυφερὸς.
Απαλοτριχὴς
Κνισσῃ μελδομενος απαλοτριχὸς σιαλοιο. Il. ο. 363.
SYN. Ζατριχὺς. συτραφὴς. σιων, σιτευτὸς.
Απαλοθριξ.
Αρτιγενυν ὑπὸ κορυθ' απαλοτριχα. Eur. B 1184.
Απαλοχοος. Απαλοχρως. Απαλοχροος.
Ηδε τε παιθενικὰς απαλοχροας εν μεγαροισιν
Αγλαὰ εργ' εδιδαξεν—Hom. V. 14.
Απαλυνω.
Ιδε πως κῦμα θαλασσης
Απαλυνεται γαληνη. Anac. 37. 4.
SYN. Θελγω, τεγγω, διατεγγω, χαλαω, μαλασσω
Απαμαυρω Vid. Αμαιρεω.
Οσσων ὶς σκοτιησαν απημανρωσας ὁμιχλην. Orph. H.
Απαμαω.
—Απ' κατα ῥηλὶῖ χαλκῷ
Ρῖνάς τ' αμησαντες—Od. ρ. 301.
SYN. Αρκεπω, κοπτω. αναπεπτω. αποτμησω, περιπχιζω. απαρασσω θερίζω δρεπτω.
Απαμβλυνω—ομαι.
Τεθηγμενον τὶ μ' εκ απαμβλυνεῖς λογῳ. Aesch. S. T. 721.
Ως ἁρη μεν απαμβλυνεται, θυμὸς δε μενοινῃ. Hom. Il. V. 4.
SYN. Αμβλυνω.—εξαθυνω.—αλυω.
Απαμβροτω.
—Και τῦ μεν απημβροτεν—Il. ο. 521.
SYN. Αποτυγχανω. αξαμαρταινω. παρεκτρεπομαι. απαρταομαι.
Απαμειβομαι. Vid. Αμειβομαι.
Τον δ' αὖτ' Αλκινοος απαμειβετο—Od. η. 298.
Απαμελεω.
—Τί τοξων τωνδ' απημελημένον
Παρεστρωσεν; — Soph. Ph. 661.
SYN. Αμελεω.

Απαμπλακιω
Απημπλακε, ὡς προσειδε τις ενδον γαμος. Soph. Tr. 1157.
SYN. Αμαρταινω.
Απαμυνω. Απαμυνομαι
—Ημῖν απο λοιγὸν αμυναι. Il. α. 67.
—Ὁ δ' εκ απαμυνετο χερσί. Od. λ. 578.
SYN. Αμυνω, απεργω, αποστρεφω
Απαμφιεννυμι
Απαμφιει γαρ το καταπλαστὸν τεκτὸ με
Καὶ λαιθαιην βελομενην ἡ μιθη ποτε. Menand.
SYN. Απαμφιαζω, απαμφιεσκω, εκδυω, αποκαλυπτω.
Απαναινομαι.
Ενθα σὺ μηκιτ' επειτ' απαναινεσθαι θεῦ εὐχὴ. Od. κ. 297.
SYN. Αρνεομαι, αρνεῦμαι.
Απανευθε
Εξετ' επειτ' απανευθε τιῶν—Il. α. 48.
SYN. Απανευθεν, απωθεν, χωρὶς, τοσφι.
Απανθεω.
Τὰ δ' αλλ' απανθησαντα παντ' απεπλατο. Arist. Ecc. 1113
SYN. Εξανθεω, παρανθεω, παρεκμαζω. εκτηκομαι. ξηραινομαι.
Απανθιζω
Αλλὰ τέτδε μοι ματαιὰν
Γλῶσσαν ἐδ' απανθισαι. Aesch. Ag. 1671.
SYN. Επανθιζω. διανθιζω, περιανθιζω. αναλεγομαι. διαβαλλω.
Απανθρακιζω.
—Βὺν απανθρακιζ' ὁλον. Arist. R. 509.
SYN. Ανθρακιζω, οπλαω, στοδιζω, φευγω, φωγνυω.
Απανθρωπος.
—Τῷ δ' απανθρωπῳ παγῳ. Aesch. Pr. 20.
SYN. Ερημος. αξιλαιθρωπος, ανημερος.
Απανοιγω.
—Χηλὰς δ' απὸ σῶμ' ανεωγε. Il. π. 221.
SYN. Ανοιγω.
Απαρταω.
Ειρημένον δ' αυτοῖς απαντᾶν ειθάδες. Arist. L. 13.
SYN. Αρταω, αρτιαω, αρτιμολεω, παραγινομαι.
Απαρτημα.
Εις ομματων μεν οψιν ηκ εισιν περῖν
Ουδ' εις απαρτημ' ὁστις αἷμ' εχων χυρεῖ. Eur. Or. 513
SYN. Αρτησις, απαρτησις, συναρτησις, συναρτημα. ὑπαντησις.
Απαρτλεω.
Ως απαρτλοῖεν χθονὸς-ὑδρισμα θηπτῶν. Ib 1679.

SYN. Αιτλεω, καταιτλεω. απαρυομαι, διαφυσσω. εκκενοω. οκχεω. εξαναλισκω. τρυω. τρυχοω. κατατρυχω.—ελευθεροω

Απαξ.

Αλλ' ὁι ἅπαξ ἔπεσσι' ἀνθρωποι—Od. μ. 22.

Απαξαζαπαξιν.

Απαξαπασιν οξυβαφω ποτηριω. Antiph. apud Athen.

SYN. Εισαπαξ. εφαπαξ, καθαπαξ.

Απαξιοω.

—Λειχας ἃς απαξιωσατο. Aesc. Eum. 368.

Απαπτος

Φασ τόδ' ουκ απαπτον Ιδαια πυρός. Aesch. Ag. 319.

SYN. Ξενος.

Απαραιτητος,

— Λατινων απαραιτητος χολος ανδρῶν. Sibyll. 2.

Απαραμυθος

Κειρ απαραμυθον εχει Κρονι παῖς. Aes. Pr. 185.

SYN. Απαραμυθητος, αμειλιχος, απαραλλητος.

Απαρασσω.

Αντιχρὺ δ' απαραξε—Il. π. 116.

SYN. Αραρισκω, καταραρισκω. απαμαω. αποκοπτω, περικοπτω, περιτεμνω. αποστεγω. αποκνιζω, αποχωριζω. αφαιρεομαι. αποβαλλω. απωθεομαι.

Απαρατιλτος.

Πινῶν, ῥυπῶν, απαρατιλτος. Arist. L. 279.

SYN. Λασιος, δασυθριξ, τραχὺς, ιχινωδης.

Απαργματα.

—Κἀτα δὲς τα' παργματα. Arist. Pa. 1056.

SYN Απαρχαι.—ακροθινιον. εναγισμα.

Απαρεσκομαι.

—Ου μεν γὰρ τι νεμεσσητὸν, βασιλῆα
Ανδρ' απαρισσασθαι, ὁτε τις προτερος χαλεπηνη. Il. τ. 183.

SYN. Αρισκω, εξαρισκομαι, διαπτυω. αλαστεω

Απαρθενευτα (Adv)

—Απαρθενευτ' αλωμενα. Eur. Ph. 1769.

EXP. Παρθενε αναξιως. Al. επὶ πολὺ παρθενευσασα

Απαρθενος.

—Παρθενον τ' απαρθενον. Hec. 610.

SYN. Κακοπαρθενος.

Απαρκεω. Vid. Αρκεω.

—ὧν ουκ απαρκεῖ πλησμονῆς. Eur. Fr.

Απαρνεομαι.

—Κουκ απαρνεῖμαι το μή. Soph. Aj. 96.

SYN. Αποφημι, αρνεομαι, ουνευω.

Απαρνος.

Παιδος τ' ουδὲν απαρνον τελεσθεν
Θεσπροτι Πυθοῖ Aesch. Supp. 1047.

—Απαρνος δ' ουδεν καθισταλο. Soph. An. 441

Απαρτεω.

—Απαρτησαι δερην. Eur. Andr 412.

SYN. Αναρταω, εξαρταω, αναπειμαω, απαιωρεω —προσαπτω.

Απαρτιζω,

Σπυδη δε κ' τοδ' ουκ' απαρτιζει ποδα. Aesch. S. T. 380.

SYN. Διαπειλεω.—απευθυνω, εφαρμοζω.

Απαρυστος

Απαρυστίον τι τῶν απειλῶν τουτι. Arist. Eq. 917.

SYN. Αφαιρετος.

Απαρχη.

Αλλα τοι αμφιετῆς ενιαυσιοι αιεν απαρχαι
Πιπτουσι. Call. 4. 278.

SYN. Απαρχημα. απαρχματα.—προαπαρχμα. προθυμα, λοιβη. στοιβη.

Απαρχομαι

Πολλα δ' Αθηνη.—Ευχετ' απαρχομενος. Od. γ 946.

SYN. Καταρχομαι. αποσπενδω. λειβω.

Απαρχος.

Κιλιχων απαρχος.—Aesch. Pers. 327.

SYN. Αρχος. μεδων, κειραγος.

Απας

—Αργυρος δε—Εστιν απας. Od. δ. 616.

SYN. Πας, συμπας, ολος, ολοσελης, ολοκληρος.

Απασπαιρω.

Θυμοκλὴ δ' απασταρησα.—Eur. I. 1207.

SYN. Σπαιρω. ασπαιρω. σπαιριζω, ασπαριζω, αποσπαρδαζω, περισπαιρω, προσπαιρω, γαργαιρω, σαλλομαι, αναπαλλομαι.

Απαστια.

Πολλακις δ' ημῶν αγωνων
Τῶν θεῶν απαστιαν. Arist. N. 621.

SYN. Αγυστια, ασιτια, ατροφια, πειστια, πτωστις.

Απαστος.

Κειτ' αρ' ασιτος. απαστος ιδυτύος πολυ ποτῆτος. Od. δ. 788.

SYN. Ανατας αποπαστος, αγευστος, ακμητος, αβρομιος, ακοιτος, πενιαλεος, εξυπνητος.

Απασραπτω.

Μαρμαρυγὴν χαριεντος απαστραπτουσα προσωπου. Musæ 56.

SYN.

SYN. Αστραπῶ, απαυγιζω, αποστιλβω, αϋτμαμπω.

Απάτα.
—Καί μ' απάτησε. Il. ι. 344.
SYN. Διάπαταω, εξαπαταω, συνεξαπαλαω, φρενοπαλαω, αικαλλω, απολιζω, απαφισκω, αταφω, εξαπαφαω, αποσφαλλω, επισφαλλω, διαπσφαλλω, αποβακχιλιω, απομυσσω, αλαπεκαω, απολυνιζω, απατηλιαν, δολευομαι, δολοω, δολιαζω, καλαγοπευω, κλοπεω, κλεπτω, ὑποκλεπτω, φρενοκλοπεω, φηλοω, φενακιζω, κλεφαιρω, υπερφιαλω, κηλεω, καλαστοφιζω, κοβαλευω, λαικαζω, παλλευω, παραφρεμαι, παραλογιζομαι, παραβαλλομαι, παραγω, ψευδω.
— μεθοδευω.

Απαλη.
Νῦν δε κακὴν απατὴν βελευσαλο —Il. ο'. 31.
SYN. Εξαπαλη, απαλημα, δολος, δολιοτης, αποβακλημα, καλασκευασμα, καλασκευασμὸς, παλιμβολια, παραλογισμα, σοφισμα, σ'βρὴ, στρεψις, αλημα, πλανη, παραγωγὴ, ὑπαγωγὴ, περιγραφὴ, πανεργια, παρεργημα, βαδιεργημα, κακεργημα, φενακια, φενακισμὸς, φηλημα, φηλησις, γοητεια, υπερφευσις.
EPITH. Δολοφρων, δολομητις, ερεμαυὴς, κενεὰ, σκολια.

Απαληλιῶ, Απαληλῶ.
Ελθὼν ες δεπεριαν εμὴν, απαληλια βαζω. Od. ξ. 127.
—Ουδ' απαληλον. Ουδ' ατελευτησον γ' ὅ,τι κεν κεφαλῇ κάτανευσω. Il. α. 526.
SYN. Απατιὼν. απατηλικὸς. αιόλῶ, δολερὸς, δολῶ, δυσμητις δυσπαλαμῶ, περιφευς, περιφευτὴς, σοφιστὴς, παραλογιστὴς, σοφισμαλικὸς, επικλοπῶ, κηλεὴς, σφαλερὸς, κακοπραγμων. κακοτεχνῶ, κακὴεργος, κερδαλεὸς, κερδιστῶ, κερδαλεοφρων. φενακ. σπληης, βροτοφιλῶ, ὑπελῶ, πανὴργῶ, ψευδὴς, ψευδημων. πολυμητις.

Απατηνωρ.
— Θεῆς απαληνορα τεχνην. Tryph. 135.

Απατερθε.
— Απατερθε δε θερησουτο. Il. ϛ. 537.
SYN. Απανευθε, αμοὶς, ἰδιως, επιδιχα, απενόσφι, μεταδὸν, χωρὶς.

Απατιμαω.
Ουτιχ' απιτιμησει τοδωκεν Πηλεωτα. Il. ν. 113.
SYN. Ατιμαω, αικιζω.

Απατωρ.
Αναδελφῶ, απατωρ, αφιλῶ. Eur. Or. 310.
—Απατωρ εμῆ. Soph. Aed. C. 1448.

Απαυγαζω.
—Απαυγασαι οἱ θ' ερεθρῶ—Call. 4. 125.
SYN. Θιασομαι, αυγαζω.

Απαυδαω.
SYN. Απαγγιλλω, απαγορευω, απολεγομαι, αποκαμνω.

Απαυρω.
—Αλλ' αμυω θυμὸν απευρα. Il. ζ. 17.
SYN. Αναιρεω, αφαιρεομαι, στερεω.

Απαυστῶ.
—Αλλοτ' απαυστῶ— Apoll. 1. 1267.
—Απαυστον αταν. Soph. Aj. 1206.
SYN. Ανενδοτῶ, ακαματῶ, απειρεσιῶ, αστατῶ, αδιβαιῶ.

Απαφανοω.
Ως' απεφανθεν—Arist. R. 1121.
SYN. Αφανοω. ξηραινω.

Απαφισκω, Απαφω. Vid. Απαταω.
Ουτι σε Περσεφονεια Διὸς θυγατηρ απαφισκει. Od. λ. 216.
—Μή τις μι βροτων απαφοιτ' επεεσσιν. Od. ψ. 216.

Απειλητῶ, Απειλητὸς ῶ.
Συθὴν δ' απειλητῶ εχω πυρωτω. Aesch. Pr. 135.
Ὡς δ' απειλητοι χ' αναμυκιες.—Call. 6. 125.
SYN. Αφιλητῶ. απανδαλῶ.

Απειρομαι.
Ερυκεσ' απειρεσθαι φησί μι τὲς δακτυλες. Ar. Av. 26.
SYN. Απειρω, εἰρω.

Απεζῶ.
Ανδηρ' απεζοις ιχρισιν δατεμεναι. Lyc. 629.

Απειθεω. Απιθεω.
—Ουδ' απιθησι—μυθω Αθηναης—Il. α. 220.
SYN. Απιστεω, αφπιαζω, αντιστατεω.

Απειθὴς.
Ηρωων παλαμησιν ὑπο στιβαρῆσιν απειθὴς. Orph. 245.
SYN. Δυσπειθὴς, απιστῶ, δυσπιστῶ, χαῦρῶ, δυσαρκῶ, δυστραπελῶ, αναγωγος, επιζαφελος.

Απεικαζω
—Ὡς απεικασαι—Soph. Tr. 144.
SYN. Τεκμαιρομαι — καλαδοξαζω, νομιζω, συμβαλλω,— αφομοιῦμαι, εἰδυπεω, ἰσκω. εικαζω, εξεικαζω.

Απειλεω
Και δή μοι χειρας αυτὸς αρχιρητειδαι απειλῆς. Il. α 161.
SYN. Απειλεομαι. επαπειλεω. διαπειλεω, απειλεομαι, προσαπειλεομαι, βρεμω, ἐμπλεω. ὑπισχνεομαι, καυχαομαι.

Θηλῦν

Θῆλιν ἐρείγομεν μελιηδέες ἐγκον ἀπειλῆς.
Καὶ κενὸς ἀρχέων ὑπερηορα πεμπε ἀπειλῆς. Nonn.

Απειλὴ. Απείλημα.
—Μὴ ὐ ἀπειλὰς
Ἐκτελέσωσι Διί.—Il. ι. 245.
—Φῆρά τ' ἀπειλήματα. Soph. Ed. C. 692.
SYN. Ἀρειά. ὁμοκλή. καυκησις. ὀργή.

PHR. Ἀπειλητικοὶ, ἀπειλητήριοι λόγοι.

EPITH. Ἀστεργὲς. ἀσπονδος. βαρυμηνις. δεινὴ. θηλεια. μαιμακλὴς. μελικλὴς. στερεφρων. λαθίφρων. στυγνὴ. ἐγκυδοιμος. πληξιππος. σκολιὰ. στερεὰ. στονοεσσα. ὑπερφιαλος. φιλοτεχνος.

PHR. Ὡδίνει φρένα δηΐφωτα ἀπειλῇ. Ep. L. 2.

Απειλητὴρ.
Ω μοι ἀπειλητῆρες Ἀχαιδες, ὐκετ' Ἀχαιοί. Il. η. 95.
SYN. Καυχητὴς. ὁμοκλητὴρ.

Απειρεκὰς.
—Ἀπειρεκὲς σῶμ' ἀραπαυσω. Eur. Hipp. 1354.
SYN. Κεκμηκὼς, καματηρὸς. ἐκνοτος. κατατονος. πεπονηκὼς. ταλαιπαρηδὼς.

Απειμι.
Ὅτινες δ' ἀπιστω γλυκυθυμοι ἐμματων. Arist. N. 705.
Αλλ' ὁτε δὴ ῥ' ἀπειτ.—Il. κ. 351.
SYN. Ἀποδεω, δεω, ἀπολειπομαι, ἀπολιμπατομαι, ἐλλειπω, ἀφισταμαι, δἰἴσταμαι. ἀπαλλαττομαι.

Απειμι.
Ω φιλ' ἐγὼ μὲν ἀπειμι.—Od. ρ. 593.
SYN. Ἀπερχομαι ὐπαπειμι.

Απειπω.
—Μήτε ἀπειπειτος μεγαθυμε Πηλειωνες. Il. τ. 75.
SYN. Ἀπεειπω ἀναινομαι, ἀναινευω, ἀποφημι, παραιτεῦμαι, ἀπαγορευω, ἀποκηρυττω, ἀπαυδαω, ἀπειπω, ἀπισχυριζομαι.

Απειργω
Τῶν νομων ἡμᾶς ἀπειργες. Arist. V. 465.
SYN. Ἐιργω. εἰργω, ἀπειργω, ἐξειργω. καθειργω, ἀλιξεω, ἀπωθεω, ἐρυκω, ἐρυκανω, ἀπερυκω, ἀποσεβεω, καθασεβεω, ἀποστεγω, ἐπεχω, κωλυω, ἀποκωλυω, διακωλυω. ἀπελαυνω. ἐξελαυνω. ἀπιστρεπω, διατρεπω, ἐκβαλλω. ἀποδιωκω.

Απειρανδρος.
Τινὰς δ' αλκὰς ἀπειρανδρ.—Pind. Pyth. 9.

Απειρεσιος,
—Γαῖαν ἀπειρεσιην.—Il. υ. 58.

Απειρητος,
Ου βά τ' ἀπειρητος μεμιτε σταδμοῖο δἰδαι. Il. μ. 304.

Απειρίτος,
Νῆσοι, τὴν πέρι πασαι ἀπειριτος ἐστεφανωται. Od. κ. 195.

Απειρος,
Ἤπειρον ἀπειρω περιβαλλὼ' ὑφασματι
Ἐκθωρεν.—Eur. Or. 25
Ἠπειρον ὡς ἀπειρον ἐκβαλλει χθονὸς. Ib. Fr.

Απειρων.
—Καὶ Ἑλληπεοντες ἀπειρων. Il. ω. 545.

Απιρωντες,
Τὸν δ' αἰεὶ, τὸν δ' οτ' ἀπειρωντες.—Arist. N. 392.

Απερατος,
—Τὸ χρῆμα τῶν νυκτων, ὅσον Ἀπερατον.—Ib. 3.

Απερισιος
—Φέρων τ' ἀπερισι' ἀπουα. Il. α. 13.
SYN. Ἀμετρητος. ἀπερατος. ἀπειραστος. ἀπειρατος. ἀπειριδιος. ἀοριστος. μυριος. μεγας. ἀπαυστος. ἀτερμων. ἀτερματιστος. ἀτελεύτητος. —ἀδιεξοδος.—παραπειρητος.

Απειρος, απειρητος.
Μῶν ἀπειρος εἶ ξένε; Eur. Alc. 494.
—Ἀπειρητοις κακοτητος Orph. L.
SYN. Ἀδαημων. ἀϊστωρ.

Απειρια.
Ἐμπειρια γαρ τῆς ἀπειριας κρατεῖ Sent.
SYN. Ἀμαθια, ἀδαημοσυνη. ἀτεχνια.

Απειροδακρυς.
Ἀπειροδακρύν τι καρδιαν. Æsc. Supp. 75.

Απειροκακος
Ἦλθεν ἀπειροκακῳ τόδ' ἀλγος. Eur. Alc. 937.

Απειρολιχὴς
Ἀρτεμις ἀπειρολιχῇ Arist. Th 145.
SYN. Ἀπειρογαμος, ἀδμητος, ἀταλαος. ἀτειρὴς.

Απειρομαχὴς.
—Ἀπειρομαχας ἐὼν κε φανειη. Pind. Nem. 4.
SYN. Ἀσὐλεμος.

Απεκλαθομαι
—Ἀπεκλελαθοιτ' δὲ θαμβος. Od. ω. 393.
SYN. Λησιστεω, ἀμνημονεω.

Απεκτητος.
—Οὐδὲ κτιμενη
Χρυσὸς ἀπεκτητε σῆς τεχνὸς ἀγλαΐης. Ep. l. 7.
SYN. Ἀκτητιστὸς.

Απελαω. Poet. pro Απελαυνω.
Ἀπελασαν τὸς ἀνδρας. Arist. L. 1000
—Πολεως ἀπελαυνομενα. Eur. Hec 100.
SYN. Ἐλαυνω, περιελαυνω, ἀπεργω. ἐξωθεω. ἀλαλκεω, διωκω, ἐκδιωκω, ἐκκρινω.

Απελεθρον

Απελεθρον (Adv.)
Εκτωρ δ' ἀκ' απελεθρον απεδραμε—Il. λ. 354.
EXP. Εκὰς, μιγαλως.

Απελεθρος.
—Επερησε δε ἓν' απελεθρον. Il. ν. 269.
SYN. Απλετος, ασπετος, αδεσφατος, αμυθητος, απειρατος, αμηχανες, αναμετρὴς, αμετρητες, απειρος, απληρωτος, ζαπλυθὴς, ὑπερβιος, ὑπερμετρος.

Απιλλης, Nom. pr.
Αυτὸς εαυτὸν εν εικόνι γραψεν αριστος Απιλλης. Ep. l. 4.

Απιλπιζω
Μηδεποθε σαυτὸν δυστυχὲντ' απιλπιστης. Sent.
SYN. Αθυμεω. απογινωσκω.

Απιμεω.
—Κιλαιπεζὶς ἆιμ' απιμεσσεν. Il. ξ. 437.
SYN. Εξιμειω. εκθυζω.

Απιμπολαω. Απιμπολεω.
—Τὶς ὧν γε τὸνδ' απιμπολᾶς χθονὸς; Eur. I. T. 1360.
SYN. Εξιμπολαω. αναργυριζω. εξαργυριζω. πωλεω, ωνεω, πιπρασκω. καταλλατ]ομαι. προσκληρεω, χειρεω, προσιθημι. διαπρατ]ω. αποκηρυτ]ω.

Απιμπολητὴς.
Απιμπολητὴς τῆς φυταλμιας χθονὸς. Lyc. 341.
SYN. Πωλης, πωλητὴς, πρατης.

Απιναριζω.
—Εναριζον απ' ινιεα μαρμαιροντα. Il. μ. 195.
SYN. Εναριζω, εναιρω, αποσυλαω.

Απινεω.
Απινεπω τιν—ἡμιτεραν θαλαμων. Eur. I. A. 552.
SYN. Αησω. απευχομαι.

Απινθὴς.
Θυμὸν εἰ τις εχων απινθῆ
Δυναται διατελεῖν βιον. Bacchyl.
SYN. Αλυτος.

Απινθητος.
Το τῶν δικαιων τῶνδ' απινθητον γενος. Aeſch. Eum. 915.
SYN. Αδακρυτος. απινθὴς.

Απιπλος.
Απεπλος φαρεων λευκῶν. Eur. Ph. 336.
SYN. Αμειμων, γυμνητης.

Απειργαζομαι.
Τὰ ξυλινα τῆ τειχῆς
Τινες απειργασαντο. Ariſt. Av. 1154.
SYN. Διεργαζομαι, εξεργαζομαι, τελεω, αποτελεω επιτελεω, συντελεω, περαινω, αποπεραινω, απεπληρω. παρασκευαζομαι, κατασκευαζομαι, εξαιριζω, διαπρατ]ω, συμπρατ]ω, καταπρατ]ω.

Απειρητυω.
—Αλλα γὰρ αυτὲς ἐχων απειρητυι χειρι. Apol. l. 772.
SYN. Ερητυω, απειργω, απασιλλω, ισχω, ισχανω, ἱστημι, πιεζω, καταπιεζω.

Απειριλαλητος.
Απυλωτον στομα—απειριλαλητον. Ariſt. 863.
SYN. Πολυμυθος, αδολισχος.—(a priv.) αλαλος.

Απειριστατος.
—Σῶζον δ' απειριστατον ανδρα. Sibyl. 2.
SYN. Ερημαῖος, χῆρος. αδοκητος.

Απειρτροπος.
Ουτε γὰρ—παῖς Αγαμεμνονιδας απειρτροπος. Soph. El. 184.
SYN. Ανεπιστροφος, απειρίπρεπ]ὴς, απεπειλιυστος.

Απερυθριαω.
—Κρεῖττον ἦν ευθὺς τοτε
Απερυθριάσαι γε μᾶλλον, η σχεῖν πραγμα]α. Ariſt. N. 1218.
SYN. Αναισχυντεω, απαναισχυντεω, αυθαδιζομαι.

Απερυκω.
—Ουμεν γαρ τατος ανθρωπων απερυκει. Od. ι. 119.
SYN. Απειργω, απειρητυω, αποκωλυω.

Απερυω.
Πριν απ' οστεοφιν ερύσαι.—Od. ξ. 134.
SYN. Εξειρυω, αφιλκω, αφελκυω, απαρυτ]ω, αποσυρω, κατασυρω. αφαιρεω, εξαιρεω, περιαιρεω, αποσπαω, διασπαω, κατασπαω, απα]ω, αποχωριζω.

Απερχομαι.
Οἶκω απερχομενη.—Od. ζ. 136.
SYN. Εξερχομαι, απειμι, αποχωρεω, εκχωρεω, αποιχομαι, αποβαδιζω, νεομαι, αποτιμαι, τοστεω, αποφορεω, αποστειχω, αποφειταω, απαλλατ]ομαι, απειρεω, απειρω, αφιεμαι, αφισταμαι. μεταβαινω. διαλυομαι, ὑπαγω.

Απειρεὺς,
—Αιὲν αλιτρὲς, εμῶν μενεων απειρεύς. Il. Θ. 361.
EXP. Τῆς εμῆς δυναμεως κωλυτὴς.

Απειρεω. Vid. Απερχομαι.
Τῶ κε ταχα στυγερῶς πολεμε απειρεσιαις. Il. π. 723.

Απειρητος.
—Απειρητος ερως.—Aeſch. Ch. 598.
SYN. Στυγνὸς, ὑπερφανος.

Απειτηλεη.
Και ταυτην απειτηλεα ἀλιπεκτειραν ελαφην. Ep. l. 6.

Απευθὴς.
—Ὡς πάλαι απευθὴς. Od. γ. 184.
—Απευθέος εἰδωλοιο Anat.
SYN. Απευθὴς, απειρος, απαιδευτος, αγνως, αφημος.

Απευθυνω.
—Απευθυνει δε βροτῶν τὰς τ' αγηπεσσιναν τιμῶντας. Eur. B 882.
—Πρὶν σε τῆνδ' απευθυνειν πολιν. Soph. Aed. T. 104.
SYN. Τιμωρεω, κολαζω — ευθυνω, ορθοω, διορθοω, δικαιω, κυβερναω — ισοφαριζω, εξισω, ὁμαλιζω, απαρτιζω.

Απευκτος, Απευχετος.
Πριν ανδρ' απευκτὸν τῷδ' εγχειμοβῆναι χερῖν. Aesch. Supp. 796.
—Γαμπλευμ', απευχετον δομοις. Ib. Ch. 623.
SYN. Απαισιος, αναιτιος, απευκταιος, αποτροπαιος, εναρης, απαρατος, επικαταρατος, αρασιμος, επαρατος, εναγὴς, εξαγιστος, βδελλυκτὸς, βδελυρὸς, μισητὸς, δυσωνυμος, απαλλιπτος, απιχθὴς, μυσαρὸς, μυσαχθὴς, παλαμναιος, φευξιμος.

Απευχομαι.
Τετο μὲν τοι μη γενοιτο
Μηδαμῶς απευχομαι. Aristoph. Th. 721.
SYN. Κατευχομαι, βδελυττομαι, παραιτεῦμαι, εξαιτεομαι, αποστρεφομαι, αρνεῖσθαι, καταρωμαι.

Απιθος.
Χρυσὸς απιφθὸς ἐὼν, καλὸς ἁπασιν εφ. Theog. 1102
SYN. Αφατος.

Απιχθαιρω.
—ὁστε μοι ὑπνον απιχθαιρει κὴ εδωδὴν. Od. δ. 105.
Τὰς δὲ σ' απιχθηρω, ὡς νῦν εκπαγλ' εριλησα. Il. γ. 415.
SYN. Εχθαιρω, εχθραινω, εχθω, απεχθανομαι, στυγω, στυγεω, αποστυγω, αποστυγεω, αποστεργω, μισεω.

Απιχθαιρομαι,
Ισον γαρ σφιν πᾶσιν απηχθετο κηδὶ μελαινη. Il. γ. 454.

Απιχθομαι.
—Μελλω σε απιχθεσθ Διὶ πατρί. Il. φ. 83.
SYN. Εχθαιρομαι, εχθομαι, στυγεομαι, μισεομαι, εχθοδοπεω, δυσμεναινω, λυπεῦμαι.

Απιχθεια, Απιχθημα.
Δι' απιχθεας.—Aesch. Pr. 121.
—Απιχθημα παγκοινον βροτοῖς. Eur. Tr. 425.
SYN. Εχθημα, εχθος, εχθρα, απηχεια, δυσμενεια, δυσνοια, κακοηθεια, μισημα, στυγος, στυγημα

Απιχθὴς.
—Μη τῦνος εμὶν φιλος, ὅς τοι απιχθὴς. Call. 6. 117.
—Και απιχθέα χαλκὸν
Κρειων ελλισαμην.—Orph. 963.
SYN. Επαχθὴς, εχθρὸς, εχθοδοπὸς, απηχὴς, ανδὴς, δυσμενὴς, δυσερως, κακοπους, κακοποιὸς, κακωτικὸς, καταπύστος, αποπύστος, απευκτὸς, μισητος, στυγνὸς, στυγητὸς, στυγερὸς, εχληρὸς.

Απιχω, Απεχομαι.
Πᾶσαν ανειμεν απιχε χροΐ —Il. ω. 19.
Τὸ δή τοι ευνῆς μεν απειχετο πατρια κῶς. Hom. V. 231.
SYN. Επισχω, απεργω. ἀναλλατίομαι, αφισαμαι, αφεικω, εξισαμαι, απολαμβανω. —ασεμι —αρκεω.

Απλιγιω.
Ει δ' αν απλιγιοντες ἡμὰς πατειοτε θεμιστας. Apoll. 2. 17.

Απλιγως.
Χρὴ μὲν δὴ τον μῦθον απλιγως ὑποειπειν. Il. ω. 309.
SYN. Αληθῶς, απλῶς, σαφῶς, φραδῶς, διαφανῶς, λαμπρῶς, ρητως, διαρρηδην, αναφανδον, αναφαντον. απαγορευτικῶς. σκληρῶς, απειπτί

Απλιαστὴς.
—Απλιαστά.—Aristoph. Av. 110.
SYN. Αφιλιαστὴς, μισοδικος.

Απλιωτης.
Απλιωτης αιεμος εμπνευσας δορί. Eur. Cyc. 19.

Απημαντος.
—Πεμπειν τί μιν ηθελον αυτοι
Οικαδ' απημαντον—Od. τ. 281.

Απημων
—Αβλαπτος κὴ απημων. Il. α. 415.
—Ὑγιειν απημονά τε λιαρήν τε. Il. ξ. 164.
SYN. Αβλαβὴς, ατρωτος, σαος, ὑγιὴς, απηπειριαστος. ασφαλὴς, αβλητος.—ακακος.

Απημοσυνη
Αιεὶ δεξιτερὴν χεῖρ' επ' απημοσυνη. Theog. 756.
SYN. Αβλαβεια, ευεξια, ὑγιεια.

Απνη.
—Του δημῶες εφοβηθεσαν απνην

Τψηλὴν,

Υψηλὴν, ευκυκλον, ὑπερτερίην ἀραρυῖαν. Od. ζ. 67.
SYN. Αμαξα
EPITH. Αργυροκυκλῶ, ακαμαντοπης, αιολοπεσσα, αδιαντῶ, δαφοινεσσα, ξυλ, ευξεστῶ, εὐτροχαλῶ, ευκτιμις, πολυφορτῶ, σκαζουσα, τροχηλατῶ, τετρακυκλῶ, τεθριππῶ.

Απαφια.
Αλλ' αἰνῶς ολοῆσιν απαφησιν αρηρεν
Λιητης.—Apoll. 2. 1206.
SYN. Αγριοτης, αμοτης.

Απειρων.
—Θυμὸς ὑπερφιαλῶ και απειρὼν. Il. ο 94.
SYN. Αμιλητος, αμισητικὸς, απιμητος, αθελγὴς, απρακτος. απαιδευτος. ασυγκιμων, σκληρὸς, χαλεπὸς, ωμοτης, αγριοθυμος, φονικὸς, σιδηροφρων.

Απορες.
Εχθρων απαορος ἐξωσσεται. Pind. Pyth 8.

Απορος.
—Απορα δ' εσαν οἶοι. Od μ 435.
SYN. Απορος, μετεωρος, διιστὼς, ογκηλὸς.

Απιδανος, Nom. Fluv.
Ενθα μεν Απιδανὸς τε μεγας ἠ δῖος Ενιπεὺς
Αμφω συμφερονται απασιβόην εἰς ἐν ἰοντε
Ap. 1. 38.
Πειρεσιην ὁς ερατειν επ' Απιδανοιο ρεεθροις'
Πηνειὸς μισγων ξυνὸν ῥοον εἰς ἁλα πεμπει.
Orph 162.
PHR. —Διπνεντες ἐφ' ὑδασιν Απιδανοιο.
—Και ποταμὸς ἱερον ῥοον Απιδανοιο.
—Ενθα τον καλλιστον ὑδατων ποτέρα
Φασιν Απιδανον πεδια λιπαινειν. Eur.

Απινυσσω.
—Ὁ δ' αργαλεῳ ἰχετ' αδματι κῆρ' απινυσσων.
Il. ο. 10.
—Δοκιεις δέ μοι κε απινυσσειν. Od. ζ. 258.
SYN. Εκπιεω.—αλογεω, αφραινω, παραφρονεω.

Απιος.
Τηλόθεν εξ Απιης γαιης—Il. α. 270.
SYN. Αλλοδαπος.

Απιος. Και δὴ μιν απιοιο πεπαιτερος — Theoc. 7. 120.

Απις.
Μεμφεται ες ηγαθεην πελασας, ἱερας τε πολιας
Απιδος, ἃς περι Νειλος αγαρρους εσεφανωσαι.
Orph. 45.
SYN. Σεραπις.
EPITH Νειλῶος.
PHR. Και μοσχος πολυσαρκος Απις. Naz
Αραβ Κρονος. Nonn. Eus, Μαριωτικὴς, Μεμφιτης.

Απισαων. Nom. pr.
—Απισαονα πειμήνα λαὸν. Hom. λ. 577.

Απιστεω.
Εχθροῖς απιστῶν υποτ' αν παθοις βλαβην. Sent.
SYN. Απιστος εχειν.—απειλπιζω.

Απιστια.
Πιστης δ' ἄρα ὁμῶς, ἠ απιστιαι ωλεσαν ανδρας, Hes. 2. 370.

Απιστοσυνη.
Ταν εμὰν ὑμετεραι απιστοσυναι. Eur. M. 423.
SYN. Απιθεια, δυσπιστια, απογνωσις, αγνωμοσυνη.

Απιστοκορος.
Ανδρες απιστοκοροι.—Sibyl. 1.

Απιστος.
Ωμηστὴς και απιστος ανὴρ ὁδε—Il. ω. 207.
SYN. Ασπονδος, περιφιδὴς δυσπιστος. απιθὴς. αβεβαιος. αγνωμων, ὑπερφιαλος. απιθανος, παραλογος, αιτιπερζλητος.

Απλαητος.
—Παντεσσι σαφὴς, απλαητος ὑπαρχει. Sib. 1.
SYN. Απλανὴς, ευσταθὴς, ευτακτος.

Απλαστος.
—Αλλ' αδαμαστες ἐχον κρατερόφρονα θυμὸν
Απλαστοι.—Hes 2. 147.
SYN. Αμειλιχος, απτελαστος.—αδαιδαλτος, απαραπειτος.—αληθινος, αδολος.

Απλατος, Απλητος.
—Ὡς απλατον αμφελικτες ἑλικ' ἑρπουσι. Eur. Herc. F 399
Ισχυς δ' απλητος, κρατερὴ—Hes. Θ. 153.
SYN. Αζατος, απλετος, απτελαστος, απροσπελαστος. απροσζλητος, απροσανὴκεστος, ακιχητος, απλητος.

Απλετος
Απλετοι ὑγρὰ κελευθα διασκαιροντες ἐποντο
Ιχθυες.—Apoll. 1. 574
SYN. Πολυς. μεγας, παμμεγεθης, συμμεγεθης, πελωριος, ὑπερφιὰλ, απειρος, ασπετος απροσπελαστος αχωρητος.

Απληγὶς.
Εκ δε τῆς εμῆς χλανίδος
Τρεῖς ἀπληγίδας ποιῶν. Arist. Suid.
SYN. Ιματιδιον.

Απληγιος.
Ουτ' αν πολυπραγμων ειην αλλ' απληγιος. Suid.
SYN. Απλους, απραγμων. ανάιτιος, ασυγκλητος.

Απληστια.
—Εἶτ' απληστιαν λιχνε
Πασαις γυναιξι προστιθεὶς' αν εὐφιθης. Eur. Andr. 217.

SYN.

SYN. Ἀφορία. ἀμετρία.

Ἄπλητος.

Καὶ τῆς ἀπλήστε τῆσδε συν χαρᾶ βακῆς. Soph. El. 1350.

—Τᾶς ἀπλήστε κύπας ἔρως. Eur. M. 150.

SYN. Ἄπλετος. ἄπληρωτ, ἀπλήρατος, ἀπίκ πλήρωτος, ατες. καὶ ἀκόρες, ἀκόριστος. ἀπράντος.

Ἁπλοΐα.

Μείλιξ ἀπλοΐκ.—Call. 3. 230.

—Ἁπλοΐα χεμέντοι κατ' Αὐλίδ. Eur. I. A. 88.

ΕΡΙΤΗ. Δειλή.

Ἁπλοΐς.

Δωδέκα δ' ἁπλοΐδας χλαίνας.—Il. ω. 230.

SYN. Ἁπλόος. ἁπλόος.

Ἁπλοος, Ἁπλᾶς.

Ἐμαθεν τυς τρόπυς ἁπλᾶς ἰχθύν. Eur. I. A. 927.

—Ἁπλᾶν κακίν. Soph. Oed. T. 527.

SYN. Ἀκακος. ἀκέραιος. ἰνηδής. ἰυγωμων, ἁπλοϊκὸς. ἀρχαϊκὸς, ἀρχαῖος. ἁπειρίτλος, αὐτοσχέδιος. ἀφελὴς. λιτὸς. σχέδιος. μωρὸς, κῆφος, μονοειδὴς.

Ἁπλοος. Ἄπλως. Ἁπλωτος.

—Καὶ ἁπλοον ἐσσιται ὑδώρ. Mnſic 204.

Χίυμασιν ἁπλωτοισι.— Orph. 1049.

Ἁπλοω.

Ὑπο κυρτοισι κυπίλλοις

Τον ἐμὸν νεον ἁπλωσας. Anac. 39. 22.

SYN. Ἀναπλήσσω. ἀναπίταζω. ἐκτείνω.

Ἁπλυτος.

Αὐτὴ δ' ἀλκτες ἁπλυτος τ' ἐν ἑμασιν—Sim.

SYN. Ἀλκτες, ἀνιπλος, ῥυπαρὸς.

Ἀπνευστος.

—Οὐ' ἀπνευστος χ' ἀναυδος. Od. ε. 456.

Ἀπνοος, Ἄπνως.

Ἀπνοα πάντ' ἐγένοντο παρέχρημ'— Call. Ep. 9. 3.

—Εἰμὶ γαρ ἄπνος. Ib. 6. 9.

SYN. Ἄψυχος.

Ἀποαινυμαι.

—Θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον. Od. γ. 419.

Ἀποαιρεομαι.

Δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι Il α. 230.

SYN. Ἀπύομαι, ἀπαινομαι, ἀφαιρέομαι.

Ἀποβαινω, Ἀποβαινομαι.

Ἐξ ἵππων δ' ἀνέβαινεν ἐπὶ χθονί.—Il. ω. 459.

Ὡς ἀρα φωνησας ἀπεβήσατο.—Il. α. 428

SYN. Ἐκβαινω, καταβαινω, συμβαινω, κατάϊσσω, κατημι, καταδύω, κατίχομαι, ἀποφεύγω. ἀπέρχομαι, ἀποκαταβαίνομαι.

Ἀποβαλλω.

—Ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε—Il. ξ. 183

—Τί τὸν φιλεοντ' ἀποβάλλης; Theoc. 11. 19.

SYN. Ἐκβαλλω. καταβαλλω, ἀναβαλλω, ἀπωσέμπω. ἐκπέμπω. ἀποστέλλω, ἀποτρέπομαι, ἀποτίθεμαι. ἀπολίγομαι. ἀθερίζω. ἀπόλλυω, ἀπογινώσκω. ἀποδύκιμάζω. ἀποσκευάζω. παρωθῶ. διαθέομαι, πρόϊημι, ἐξίλλω, ἀπορρίπτω.

Ἀποβλαπτω.

Τοιὸδ' ἀποβλαβθεῖσαν ἀρτίως φίλκ. Sop. Aj 954.

SYN. Ἀποστρέω. ἀμείβω, βλάπτω.

Ἀποβλασταω. Vid. Βλαστέω.

Ματρὸς κοιτᾶς ἀπέβλαστον ὠδῖνος. Ib. Oed. C. 550.

Ἀποβλητος.

—Παρθένοις τ' ἀποβλητος μίτα. Eur. Hec. 354.

SYN. Περίβλητος. ἀρίζηλος. ἀγαστὸς. ἐυδόξος. περίβωτος. περίπυστος. περίφατὸς. πρόφατὸς. καθαφατὸς. συμφατὸς. παράσημος.

Ἀποβλεπω.

—Οὐδ' ἀποβλέπει ἐς ταὐτά Menand.

Ἀποβλέπων ἐς τὸν ἀγρὸν ἐφῆπτο ἐρῶν. Arist. A. 32.

SYN. Ἐπιβλέπω. ἐμβλέπω, ἀναβλέπω, προσβλέπω, ἀφοράω, προσοράω, ἐνοράω, ἐσοράω, ὑφοράω, καθορίζω. ὀπτεύω. ἐποπτεύω. ἐπιστέγω. ἐπιλύσσω, προσλύσσω, πόθισσομαι, ἐπισκέπτω. ἐπιστρέφω, θεάομαι, ἐπιβλέπω, δέκτομαι, θαυμάζω, παρθαίνω.

Ἀποβλητος.

Οὗτοι ἀποβλητον ἐπὶ ἐσσιται ὅτ[ι] κεν ἐπω. Il. C. 361.

SYN. Ἀδόκιμος. ἄλιμος, ἀβέλτερος, ἀποπεμπτὸς, ἀπρόβλητος, ἐπιῤῥήτος, ἀπόθετος. ἐκλεπτὸς, προβλητος, ἐκβολιμος, ἐκβολιμαῖος, ἀποβολιμαῖος, καταπύστος, φαῦλος.

Ἀποβλιτω.

—Ὁ δ' ἀπέβλισε θυμαθέρμων. Arist. Av. 498.

SYN. Βλιτω, ἀποπιέζω, ἀφαιρέομαι.

Ἀποβλύζω.

—Ἀποβλύζων ἐν ῥηγίνι ἀλεγεινῇ. Il. ι. 487.

SYN. Ἀναβλύζω, ἀπέμεω, ἀναβάλλω. ἐκβάλλω.

Ἀποβλωσκω.

Ὡρη ἀποβλώσκει μὴ πρὶν φάος ἠελίοιο

Δυῆ ὑποδαμέντος.—Apoll. 3. 1143.

SYN. Ἀποχωρέω, ἀπαλλάττομαι, ἀφίσαμαι.

Ἀποβολιμαῖος. Vid. Ἀποβλητος.

—Ἀποβολιμαῖος τῶν ὅπλων ἐγένετο. Arist. Pa. 677.

Ἀποβοσκομαι.

Αποδοσκομαι.
Δειδρεσίτ' εριζομενα καρτὸν αποδοσκεται.—Arift. Av. 1066.
SYN. Καταδοσκομαι, καταδρωσκω, νεμομαι, εκκαρτιζομαι, καρτεμαι.

Αποδραζω.
Ουδὲν απεδρασε φαῦλον αλιτρις.—Call. Ep.
SYN. Αποδρατεω.—αποζεω, εκζεω.

Αποδριζω.
Ενθα δ' αποδριξαντες εμεναμεν ηῶ δῖαν. Od. ε. 151.
SYN. Βριζω, καθευδω, αφυττεω.

Αποδωμι⊖. αποδωμι⊖.
Αποδωμι⊖ ἀν ἐχω θυσιαν Κυκλωψ. Eur. Cyc. 364.
SYN. Αδι⊖, ανοιγ⊖.

Απογιν⊖.
Αυτὰρ ησὶν απογονοί τε.—Soph. Oed. C. 551.
SYN. Παῖς. εκγιν⊖, επιγινομει⊖, επιστρο⊖.

Απογυμνω.
Μη μ' απογυωσης.—Il. ζ. 263.
SYN. Καταγυμνω, εξαδυνιζω, εξαρθω, εκτευριζω, απευρω, αποκωλω, εκλυω, εκθηλυνω.

Απογυμναζω.
Θεὺς ατίζων, κἀπογυμναζων στομα. Aeſch. S. T. 447.
SYN. Γυμναζω. αθλευω. αδολεσχεω.

Απογυμνοω.
Μή σ' απογυμνωθεντα κακὸν, χ' ἁνικορα θεαι. Od. κ 301.
SYN. Γυμνοω, παραγυμνοω, αποψιλαω, αποδυω, συλαγωγεω.

Αποδαζομαι.
Ημισυ τῶν ἑταρων αποδασσομαι.—Il. ρ. 231.
SYN. Δαῖω. δαζομαι, δαΐζω, διαιρεω, απομεριζω, αναδιδωμι.

Αποδαυλιζω.
—Κἀποδαυλιζων ξυλω. Eur. Supp. 717.
SYN. Θλαω, συντριζω, συγκοπτω. καλακοπτω; καλαθραυω, κατερηκω, καλχαλαω, καλατεμνω, συλλεαω.

Αποδειδισσομαι.
—Απὸ γαρ δειδισσετο ταρφὺς. Il. μ. 52.
SYN. Απεργω, απεργω, απυτρεπω, καταπλητω.

Αποδεικνυμι.
Ουδὲν γε τραπῶς αποδειξας. Eur. Rh. 40.
SYN. Αναδεικνυμι, επιδεικνυμι, ενδεικνυμι, δηλοω, δηλοποιῶ. εκδηλοω, αναγορευω, αποσαφεω, διαταφω, διασαφηνιζω. σαφηνιζω, αναφαινω, ὑποφαινω, παρεμφαινω, εμφαινω, τραπω, διατρανοω, μηνυω, αποδιδωμι, παραδιδωμι, ανατιθεμαι, διασημαινω. επισημαινω, προσχεριζομαι, ὑπογραφω χαρακτηριζω. μαρτυρομαι.

Αποδειξις.
—Κἀκ' αποδειξιν τῶν ὑπο γαιας. Eur. Hipp. 196.
SYN. Ενδειξις, αποφασις, εμφασις. εμφασις, επιφασις, δηλωσις. δοκιμη, δοκιμασια, ενδεσιμον, επιδειγμα. επιστημασια. διατυπωσις, ὑποτυπωσις, σημεῖον, καλαγραφὴ. χαρακτηρισμὸς. βασανος. πιστις.—αἱρεσις, χειροτονια.

Αποδειροτομεω.
Δωδεκα δὲ προκαροιθε συρῆς αποδειροτομησω Τρωων αγλαα τεκνα.—Il. σ. 336.
SYN. Δειροτομεω. αποτραχηλιζω, εκτραχηλίζω. αποκεφαλιζω, καρατομεω, κεφαλοτομεω, αυχενιζω.

Αποδεικτι⊖.
Αλλ' αποδεικτία ταῦτ' εστιν ὁμως. Arift. L. 500.
SYN. Δεικτι⊖, αποδεκτ⊖.

Αποδερω.
Τοῖσι θεὸς αποδηρε.—Theoc. 25. 278.
SYN. Αποδερματοω, δερω, εκδερω, εκδερματιζω, απολεπω, απολεπιζω. καλαξαινω, περισκυτιζω. αποσκυλευω. εκλεπιζω.
PHR. Ερυειν λασιαυχενα βυρσαν. Theoc.

Αποδεχομαι.
—Καὶ εκ αποδεξατ' αποινα. Il. α. 95.
SYN. Δεχομαι, προσδεχομαι. παραδεχομαι, διαδεχομαι, καταδεχομαι, ενδεχομαι, ὑποδεχομαι, αναλαμβανω. απολαμβανω, απεχω.—επαινεω, δοκιμαζω.—επαγγελλω, ὁμολογεω

Αποδημεω.
—Ει δ' ὑτως αρα σοι δοκεῖ ὡς' αποδημεῖν. Theoc. 14. 58.
SYN. Εκδημεω. αποξενοῦμαι, επιξενοῦμαι, ξενιτευω, ξενιτευομαι.

Αποδημ⊖.
Ουκ αποδαμι Απολλωνος τυχέντος. Pind. Pyth. 4.
SYN. Εκδημ⊖, αποδημητὴς, αδημ⊖, ξεν⊖. αποικος, απεφυλιος, αφιστιος, αποτροφ⊖, απὼν. ὑπαιθ⊖.

Αποδιδωμι.
—Κελεαι δ' εμε τήνδ' αποδῦναι. Il. α. 134.
SYN. Αναδιδωμι, εκδιδωμι, παραδιδωμι, προσαπτω, προσνεμω, προστιθημι, περιτιθημι, αποκαθιστημι, εξηγεομαι. απαριθμεω, απεμπολεω.

Αποδίκω.
—Πεπλον αποδικε—Eur. Herc. F. 1204.
SYN. Δικω, βαλλω, αποβαλλω.

Αποδιωκω.
Ουκ αποδιωξεις σαυτὸν εκ τῆς οικιας. Arist. N. 1259
SYN. Διωκω, απελαυνω, ελαυνω. αποδεκαλιζω. εκπερακιζω.

Αποδοχμοω.
Κατ' αποδοχμωσας ταχὺν αυχενα.—Od. ι. 372.
SYN. Δοχμοω, λοξευω, πλαγιαζω, στρεβλοω, επικαμπτω, καβακαμπω.

Αποδραω.
—Εκ ιηδὸς αποδρᾶς. Od. π. 65.
SYN. Αποδιδρασκω, διαδιδρασκω, αποφευγω, διαφευγω. απολιταργιζω. δραπετευω.

Αποδρεπω.
—Τοτε παντας αποδρεπεν οικαδε βοτρυς. Hes. ε. 609.
SYN. Αποδρεπομαι, εκδρεπομαι, δρεπω. αποδρατῶ, αποδρατῶμαι, απολεγω, αναλεγομαι, εκλεγομαι, αποτρυγαω.

Αποδρυπτω.
—Αποδρυψωσι δε παντα. Od. ρ. 480.
SYN. Αποδρυω, αποτρυω, αποδερω, διασπαω.

Αποδυρομαι.
—Κατοδυρομαι σποδῳ. Soph. El. 1128.
SYN. Οδυρομαι, αποιμωζω.

Αποδυω.
—Επει κ' απὸ τευχεα δυω. Il. χ. 125.
SYN. Αποδυμι, εκδυομαι, αποσυλεω, συλαω, απογυμνοω. αποστερεω. αφαιρεομαι. απαμειρομαι. εκλωπιζω, αφιματοω. περιστεω.

Αποειπω.
—Και καταινησον—ἠ αποειπε. Il. α. 515.
SYN. Απειπω. αρνεομαι. απαγορευω, απαρνεω.

Αποεργαθω. Αποεργω.
—Ραικα μαγαλης αποεργαθεν υλῆς. Od. φ. 221.
—Μικρὸς δε λιθὸς μεγα κῦμ' αποεργει. Ib. γ. 296.
SYN. Αφοριζω, διοριζω, αποχαριζω, διαχωριζω, διαιρεω, διακρινω. αποκρινω, διΐστημι, υποριζω, υποριζομαι, αποζευγνυμι, απειργω.

Αποειρω.
Μὴ μιν αποειρεσι μεγας ποταμὸς βαθυδινης. Il. φ. 329.
SYN. Αμερταζω, διαφθειρω, αποτινυσω. απειρω.

Αποζευγνυμι.
—Ορσαν θ' τ' αποζυγες. Eur. Ph. 1005.
SYN. Διαζευγνυμι, αναζευγνυμι, απειργω, απαμειρω, απαρῶ, απολυω, διαλυω, αποτατῶ, αποχωριζω, αφιστημι, διΐστημι, διαχοπτῶ. μεταγω.

Αποθαυμαζω.
—Λοχαρ δ' αποθαυμας' οιομαι. Od. ζ. 49.
SYN. Θαυμαζω, ὑπεραγαμαι, αποβλεπω.

Αποθιστος.
Δὴ τοτε κατ' αποθιστος.—Od. ρ. 296.
SYN. Αποβλητος.

Αποθλιβω.
Μαστιγίτ' εὖ τὸ τῶτον αποθλιψιον σθένει. Eur. Cyc. 236.
SYN. Εκθλιβω, αποθλαω, αποκναιω. αποπλυτῶ, αλοαω, απορηγνυμι. αποτιτασσω—ταλαιπορεω, κακοω, καβαπαῖω.

Αποθνησκω
—Αποθνησκων εν δωμασιν ὑψηλοῖσιν Od. φ. 33.
SYN. Θνησκω. εκθνησκω. αποκνομαι, κατεκνομαι. απερχομαι. αποδιοω, απαλλαττομαι, απογινομαι, λυομαι, τελευταω.

Αποθραυω.
Μὴ—τῆς ευκλειας αποθραυσθῆς. Arist. N. 993.
SYN. Διαθραυω, συνθραυω, καταγυμι, καβαθλαω, συναρτῶ, συγκροτω. συγκλαω, συντριβω, διαρρηγνυμι.

Αποθριζω.
Κομας σιδηρεον εμβαλκὼ', αποθρισας. Eur. Hel. 1204.
SYN. Αποθεριζω, αποκοπτῶ.

Αποθρισμα.
—Λυγρῶν αποθρισματα ριζῶν. Orph. 998.
SYN. Αγμα.

Αποθρωσκω.
Νηὸς αποθρωσκων.—Il. π. 748.
SYN. Αποπηδαω. καβαπηδαω, αναλλομαι, αφαλλομαι, καθαλλομαι, εκθορω.

Αποθυμιος.
Αζετο γαρ, μη τυκτὶ θεῇ αποθυμια ερδοι. Il. ξ. 261.
SYN. Αηδὴς, ατερπὴς, αχαριστος, δυσαρεστος, εχθρὸς, ασπὸς, δυσχερὴς, λυπηρός.

Αποικιαω.
—Τυ δ' εκαστοτερω εμ' αποικιᾶς. Theoc. 15. 7.
SYN. Αποταιω, μεθισταμαι.

Αποικια.
Παρ' εναιομι Λαδῆ Πελοπος αποικιᾳ. Pind. Ol. 1.

SYN.

SYN. Αποικισμὸς, κατοικια, μετοικησις, αποξενωσις, κληρουχια. απαιασταsις, μεταστασις.

Αποικιζω.

Θρηικηνδε σε γῆσδε αποικισε — Od. μ. 135.

SYN. Αποξενοω, αποπεμπω, εξορίζω, εστρακίζω, αποστρακίζω, εξοστρακίζω, φυγαδευω, αποδιαπομπεύομαι, αποκηρυττω.

Αποικος.

Μῆτας φησιν αποικος. Anac. 172. 48.

SYN. Ξενος, αποδημος — εποικος, εικητης.

Αποιμωζω.

Αυτὴ θεὸς σὺ τὴν πατὴρ' αποιμωξη φιλον. Eur. M. 31.

SYN. Οιμωζω, αποδυρομαι, ανακλαιω, ανακωκυω, αιαζω. γοαω.

Αποινα.

—Και τὶς ανδρας αλκιμης
Δαιμων αποινας ελασιν. Pind. Nem. 5.

SYN. Λυτρον, ανταδικον, αμυνω, τιμωρεω.

Αποινοδικος.

—Αποινοδικοι τι Δικαι. Eur. Herc. f. 887.

SYN. Εκδικος, εκδικητης, αμυντωρ, αμυντηριος, τιμωρὸς, τιμητορ.

Αποινοδορπος.

—Λυκοι αποινοδορπον. Lyc. 501.

Αποινον.

—Φερωντ' απειρεσι' αποινα. Il. α. 13.

SYN. Δῶρον, λυτρον —ποινὴ.

EPITH. Αγλαὸν, αξιον, ανικὲς.

Αποιχομαι.

Οιδα γαρ ὁτῳ κακὸν μεν αποιχεται πολεμοιο Il. λ. 408.

—Ὁππως δ' ἠμὲν αποιχεται—Od. δ. 109.

SYN. Απειχομαι, απολειπω, απειμι.—αποθνησκω.

Αποκαθαιρω

Ἰν' αποκαθαιρω την τραπεζαν τυτθὶ. Arist. Pa. 1217.

SYN. Καθαιρω, εκκαθαιρω. απομασσω.

Αποκαιυμαι.

Οἵῳ δ' ἠμὶ φιλοκτητι αποκαιυτο τοξῳ. Od. Θ. 219.

SYN. Καιυμαι, εσχαρατεω, τηκω, ὑπερτηκω, ὑπερβαλλομαι, ὑπερβαινω, ὑπερβαω, ὑπεραιρω, ὑπερεχω, ὑπερφερομαι, προεχω, περιειμι, περιγινομαι, παριλαυνω.

Αποκαιριος.

Το γαρ μοι—μαθῶν εκ αποκαιριον. Soph. Ph. 156.

SYN. Ακαιρος, ατεπος.

Αποκαιω.

Η κεν απὸ Τρωων κεφαλας καὶ τευχεα κῆαι. Il. φ. 336.

SYN. Καιω, κατακαιω, αιθαλοω, αναφλεγω.

Αποκαλεω.

—Ξυναιμον αποκαλῦντες. Soph. Aj. 738.

SYN. Ανακαλεω, εγκαλεω, επικαλέομαι. αποκικλησκω, αποσυμβολεω, αποσκηπτω, απαγορευω, μεταπεμπομαι.—απαγω, απειπω, αφιστημι.

Αποκαμνω.

—Ου γαρ δὴ μ' αποκαμνει. Soph. Oed. C. 1859.

SYN. Καμνω. εκκαμνω, ταλαιπωρέομαι. απαγορευω αποτρυομαι, καταπονέομαι, εκλυομαι.

Αποκαμπτω.

Ευφαμους ποτνις μοχθῶν εκ αποκαμψω. Eur. I. 135.

SYN. Αγαινομαι, παρεκτρεπομαι, αποτρεπω, φευγω.

Αποκαπτω.

—Απὸ δε ψυχὴν εκαπτυσε. Il. χ. 467.

SYN. Αποπνεω, αναπνεω, αποψυχω.

Αποκειρω, Αποκειρομαι.

—Απὸ δε φλιςα πᾶσαν εκειρεν. Il. ρ. 546.
Στας απενυθε πυρης ξανθὴν αποκειρατο χαιτην. Il. Δ. 141.

SYN. Αποκοπτω, αποτεμνω, αποκομαω, αποκορσσω, αποπικω, αποστερεω. μειρω.

Αποκερδαινω.

—Καποκερδαιναν ποτε. Eur. Cyc. 431.

Αποκηδεω.

Αιν' αποκηδησαντε φερωμεθα χερσιν αεθλον. Il. ψ. 413.

SYN. Αμελεω. απομελεω, αχρεοτιζω, αποχρεοτιζω, ακηδεω.

Αποκινδυνευω.

Καποκινδυνευετον λειπειν τι χ' σεφεν λιγεσ. Arist. R. 1139.

SYN. Αποτολμαω. αποδειλιαω.—Πειραν λαμβανω, τοπομαι.

Αποκινεω.

Μή μ' αποκινησωσι.—Od. χ. 107.

Αλλοθι μεν μογεων αποκινησασκε τραπεζης. Il. λ. 635.

SYN. Εκκινεω, διακινεω. ωθεω, απωθεω, παρωθεω, διωθεομαι, εκτρεπω, διακρινω, εξαιρεομαι, ὑπεξαιρομαι, αποσεω, αποσκευαζω, απελαυνω, ανασκαλευω. αφιστημι, απαλλαττω. απειρεχω, απερχομαι, διακρινω.

Αποκινεω.

Αλλ' εὑρὲ τιν' αποκινον απὸ τῦ δεσποτεῦ. Arist. Eq. 20.

SYN. Φυγὴ, αποχωρησις, αναχωρησις, αφοδος, αποδρασις.

Αποκιω.

Αποκιω.
Λῆθιν απὸ σταθμοιο κιών.—Od. π. 156.
SYN. Απερχομαι, απειρχομαι.

Αποκλαιω, αποκλαισμαι.
Οι μὲν γ' αποκλαιονται πεπιαν αυτῶν. Arist. V. 502.
SYN. Καταπλαιω, αναπλαιω, αποδυρομαι, κατοδυρομαι, ολοφυρομαι, κατοθρηνεω.

Αποκλαω.
Ηδὲ νῆα μελαιναν απικλασι δικθάδι χερσῳ. Musæ 298.
SYN. Κλαω, απορρηγνυω, αποσπαω, κατακοπτω, καταπημω, διασχιζω, διαβαλλω, διασυρω.

Αποκλειω.
Το μη 'πκλεῖσαι τὰμὸν αθλιον δεμας. Soph. Oed. T. 1401.
SYN. Κλειω περικλειω, διακλειω, υπλειω, ενατοκλειω, συγκλειω, καθαπλειω, κλιζω, σακτεω. απειργω, διαπειργω, καθειργω, σωμαζω, συμπυσσω, εγκαθειργνυω. αποθυρω.

Αποκλειπω.
Μηποτ' αποκλεψειν.—Hom. M. 519.
SYN. Κλειπω, εκκλειπω, διακλειπω.

Αποκλινω.
Ημῶν δ' αψ ες αὖλιν αποκλινεσι νομῆες. Hom. V. 169.
SYN. Εκκλινω, εγκλινω, μεταπλινω, εντρεπω, αποτρεπω, εκτρεπομαι, αναπομιζομαι, παρεκτρεπομαι, μεθαλαινω, καθαπαμπω, καθαπτω, αποκινω, λιζω, φευγω.

Αποκλυζω.
—Χειμερια δὲ παλαι αποικλυσιν ἀλμη. Apoll. 1. 366.
SYN. Εκκλυζω, εκπιπω, εκλυω, απολυω.

Αποκναιω.
Αλλ' αυτήν μοι την δολεσαν
Ουκ απεραινων αποκναιες. Arist. V. 679
SYN. Λυπεω, οδυναω. αποθλιβω, αποθλαω, διαφθειρω, ενοχλεω, απολλυω, αποκοπω, παρεκλεπω.

Αποκνισμα.
—Σφυραδων αποκνισματα. Arist. Pa. 791.
SYN. Αποκομμα, αποτμημα.

Αποκοιμαομαι.
Τί κε απεκοιμηθημεν ἐσον ὁσεν στειλην. Arist. V. 213.
SYN. Αποκοιτεω, αποκαθευδω, αποφυσταζω.

Αποκομμα.
—Πετρας αποκομμ' ατειραμεν ·· Theoc. 10. 7.
SYN. Κομμα, αγμα, ελασμα, θραυσμα, θρυμμα, κλασμα, αποκλασμα, αποσχισμα, αποκρισμα, τεμαχος, τρυφος, ψωμος.

Αποκοπα.
—Πολυαιμων φονιῳ—αποκοπα κρατός. Æsch. Supp. 848.
SYN. Απολομη, απολομα, καταλομη, διακοψις, αποκοψις, εκκοψις, επικοπη, διαλυσις. κολοβωσις.

Αποκοπτω.
—Καρη απεκοψα παραστας. Il. λ. 261.
SYN. Εκκοπτω, εκτεμνω, αποτεμνω, απαρασσω, απορραπτω, διαιρω, αποσχιζω, απαμαω, αποεργω, αποτμηγω, διαπριω.

Αποκοσμεω.
—Αμφιπολοι δ' απεκοσμεον εντια δαιτός. Od. π. 232.
SYN. Αφαιρεω.

Αποκναφιζω.
Ουδὲν παθειν αποκναφιζεσα. Eur. Hec. 105.
SYN. Κυφιζω, ανακυφιζω, επικυφιζω, εκαιρω, ελαφρυνω, αποφορτιζομαι.

Αποκρεμαω.
Αυχεν' απεκρεμασεν —Il. ψ. 879.
SYN. Κρεμαω, αναπρεμαω.

Αποκρινω, αποκρινομαι.
Συ δ' αποκρινεαι μοι τοδί. Arist. Th. 737.
Τῶ οἱ αποκριθεντε.—Il. ι. 12.
SYN. Απαμειβομαι. εκκρινω, διακρινω. αποκριθνω, αποβαλλω, αποκοπτω, αφοριζω, αποχωριζω, εκλεγω, απολεγω, επιλεγομαι, διατατω, διωθεομαι, αποδοκιμαζω, απογνωσκω, αθετεω.
PHR. Αποκρισιν ποιεῖσθαι. Μειλιχιην ημειβετο γῆρυν ανοιξας Nonn Λιθεσκον μυθοισιν αμειβαιην ωρε φωνήν. ib. μυθοισιν αμειβομενος προσεειπεν. ib.

Αποκρισις.
Τῶν αγαθῶν εἰδὴ μεν αποκρισις, εἰδὰ δὲ εργά. Theog. 1169.
SYN. Εκκρισις, απολογια.

Αποκρυω.
Κυλισκιον το χειλος αποκεκρυμμενον. Arist. A. 458.
SYN. Εκκρυω, ανακρεω, εκβαλλω, αποκλαω, αποσεω, απωθεω.

Αποκρυπτω, Αποκρυπτομαι.
—Αποκρυψει δὲ μοι ἱππους. Il. λ. 717.
SYN. Κρυπτω, εγκρυπτω, επικρυπτω, συγκρυπτω, καθακρυπτω, υποκρυπτω, καλυπτω, κευθανω, υποκλεπτω, λαθανω. αλεδυω, ειλυω. καθδυνω.

Αποκτεινω.

Η μιν αποκλινω αι κεν κρησσων γε γενωμαι: Od χ. 107.

SYN. Κτεινω. κλεπτω. κλοπευω, κλεπτυνω, κατακλεπτω. αποκλεπτω, αφανιζω. καπω. απαχρωμαι, αποχρωμαι. διαχρωμαι. σιφω, καθαπτω. θανατω. τειρω. μιαιφονεω. ολεκω, αποσφαζω. αποσφαζω. διαχειριζω, διαχειρίζομαι, διεργαζομαι, καθεργαζομαι. αναιρω, εναιρω. εκπεριζω. ανθρωποκτονεω, διαφθειρω, φονευω, εγχυτριζω.

Αποκτισις.

Ηγαγε Θησευς εις αποκτισιν—Call. 2 75.

SYN. Κτισις, κτισμα. αποικια.

Απολαιμοβομ

—Απολαιμοβομουντα. Eur. Hec. 206.

EXP. Αποβιβασαντα τον λαιμον.

Απολακτιζω

—Μη πλακτιζης λιχ το Ζευ. Æsch. Pr. 652.

SYN. Απερειπω, ατιμαω.

Απολακτισμος.

—Κατολακτισμοι βιου. Supp. 949.

SYN. Βλαβη, εκβολη.

Απολαμπω

—Η δ' αστηρ ως απιλαμπεν. Il. τ. 381.

SYN. Εκλαμπω, διαλαμπω, αναλαμπω, αποστιλβω. εξαισσω.

Απολαπτω.

—Απολαπτης ὅτι πλειστον δυνασαι. Ariſt. N 809.

SYN. Καταπινω, εκπινω.

Απολαυσις.

Εικλειαν ὑμιν πατρις, απολαυσιν καλην. Eur. Hec. f. 1370.

SYN. Απολαυσμα. τερψις. καρπος. ευχρηστημα—επιτυχια, επιτευξις.

Απολαυω.

Αγαθον γαρ απιλαυσ' ουδεν αυτῳ πωποτε. Ariſt. Pl. 236.

SYN. Ονημαι, απονημαι, επαυρω. επαυρισκω. επαυρομαι. επιτυγχανω. καρπιζω. καρπιζομαι. επικαρπιζομαι. καρπουμαι. κτασθαι, μετεχω. κυρεω. καλαμαζαω, ωφελεμαι, χρωμαι. κρατεω.

Απολεω. Απολεσομαι.

Καιροσεων δ' οδοιεαν απολεσεται ὑγρον ελαιον. Od η. 107.

SYN. Λυβω. καλαβεσομαι. απεχω, αποσταζω. αποσταλαω, αποσταλαζω, καταστραζω.

Απολειπω.

Ουδ' απολειπεσιν κοιλον δουρ.—Il μ. 169.

SYN. Ελλειπω. καταλειπω, εγκαταλειπω, παραλειπω, σφαλειπω, επιλειπω, υστερεω, καταλιμπανω, αειπω, παριημι, προιημαι, προδιδωμι αποκαινυμαι.

Απολεμος.

Απολεμα δε χειρι λαψης βιον. Eur. Hec. 1033.

SYN. Απολεμος, αμαχος, αδινης. αταραχος.

Απολιπαω.

Αλλ' ωσπερ ωδε—απολιφαντα χρη. Ariſt. Av. 674.

SYN. Λιπαω, σφιλιπαω, σφιλιπαιζω, εκλιπαζω, απολιπαζω, πλισσω. σφιριφλοζω, αποδερω. ολοσσω.

Απολλυω.

Ως ανδρων γενεη. η μεν φυει, η δ' απολλυει. Il. ζ. 149.

SYN. Λυω. καταλλυω. αφισταμαι. σαυομαι, απαυομαι, αποπαυομαι, διαλειπω, επιλειπω.

Απολοβαζω.

Ουκ απολοβαξεις, ω κακιστε—Ariſt. Av. 1467.

SYN. Απαχωρεω.

Απολογαινω.

Η δ' απολογαινη τους αγορανομους καλω. Ariſt. Av. 967.

SYN. Θερμυνω. αποθερμυνω.

Απολις.

—Απολις, ερημος, αθλιοτατη βροτων. Eur. Hec. 810.

SYN. Αποπολις. απολιτης, λιτοπατρις, εξορος, αποικος, εκδημος, πλωτος. ὑπερορος, εκδημος. εκπεμπτος, μεταναστης, φυγας, φυξηλις.

Ουδ' αλεγνοτερον κη κυντερον. ὅς κεν αναιδη Φυσιπολιν πατρης τειλεσῃ βιον αλγινοεντα, Ξεινον εν αλλοδαποισι τιμιης ζυγον ελκων. Opp. αλ. α.

Απολιταργιζω.

—Τι δητ' απολιταργιζεις Απο τῆς θυρας;—Ariſt. N. 1255.

SYN. Απωτριχω. αποσκιρταω.

Απολιχμαομαι.

Οι σ' ωτειλης—Αιμ' απολιχμησονται—Il. ρ. 123.

SYN. Απολειχω. εκλειχω, καταλειχω, ὑπολειχω, λιχμαω. λιχμαζω.

Απολλυμαι.

Των κτητε καρτος απολλυται—Od. ν. 117.

SYN. Ολλυμαι. διολλυμαι, ολεκομαι. παραπολλυμαι. απολισθομαι, αποσβεννυμαι. καταφθινομαι. φθινω, φθιν-θω. αποφθιν-θω. διαφθειρομαι, ιρρω, οιχομαι, απεθησκω, συντηκομαι.

Απολλυμι.

Αλλά με λογοις απολλυς —Soph. El. 1376.
SYN. Ολεω, απολεω, ολεκω, ολλυω, ολλυμι, διαπολλυμι, φθειρω, ανατρεπω, απεξαλλω, αποκτεινω.

Απολλων.
—Φορμιγξ περικαλλὶς, ἣν ἐχ' Απολλων. Il. α. 603.
—Εκηβολω Απολλωνι. Ib 438.
SYN. Φοῖβος, Λυκιὸς, Εκατος, Λοξιας, Παιαν, Εσπερομιος, Σμινθευς.
EPITH. Αργυροτοξος, κλυτοτεξος, χρυσοτοξος, τοξοφορος, αγχιμαχητις, ακερσεκομης, αλιθλὸς, αγαυὸς, αγριωπὸς, αβαρατος, Ακτιος, αφνειὸν, αποτροπαιος, αοσσητὴρ, ακιστορ, βαθυδρομος, δεινὸς, δαφοινὸς, δαφναῖος Δελφινιος, Διλφος, εκατος, εκατηβελετης, ευηρατος, εὐσκοπος, ευχαιτης, ευλυρας, ευοχθιζων, εὐσκοπος, ευχαιτης, εὐλυρας, ευοχθιζων, εκβατιος, εμβασιος, εὐς, Ελικωνιος, ευφαρετρας, ζωστηρ, κιθαρις, ὑδ. Θυμβραῖος, ἱμεροφωνος, Καρνειος, Κυπριν, Κοιτος, Κυνθιος, κερασφόρος, κερτομίφρης, Λυκηγενὴς, Λητοΐδης, Λασσιὸς, λυρόκτυπος, λιτοφορος, Λυκιος, λυκοκτόνος, λιγυμυθος, λιγυφωνος, μαντιπόλος, μαντικὸς, Μελανθεὺς, μηλοσμαις, νομιος, νησσόθι, νεφελαίος, οιστόλοφος, παυσιφρων, Παταρεὺς, πολιτοχος, Παιαν, προστατηριος, Παγασαῖος, πολυχουσος, πολυλλιτος, σεμνὸς, τριπεδιλαλὸς, Τιλφουσιος, χρυσοχαιτης, χρησμητὴρ.
Υμνεω Παιᾶνα, μιγαν Θεὸν Απολλωνα.
Αβροτον, αγλαομορφον, ακερσεκομην, αβροχαιτην.
Βριθυτονον, βασιλῆα, βελεσιχαρῆ, βιοδώτην,
Γηθοσυνον, γελεωντα, γιγαντολέτειρα, γλυκυθυμον.
Διαγητὴ, διοταιδα, δρακοντολετην, δαφνηγενῆ.
Ευλαλον, ευρυσθενη, ευατηνορα, ελπιδοδωτην.
Ζευγότονον, ζαθεον, ζωοφορεντα, ζηλοδοτηρα.
Ηπιον, ἡδυεπῆ, ἡδυθεσπιν, ἠπιοχειρα.
Θηραφόνον, θαλερὸν, θελξιφρονα, θελγετιμιθεν,
Ιαφατην, ἰμερτὸν, ικέσι, ἱπποκορυστην,
Κοσμοπλοκον, Κλαριον, κρατερόφρονα, καρποτοκεθλον.
Λητογενῆ, λαεσσι, λυροκτυπα, λαμπετοωντα,
Μυριοπέλην, μαυλιν, μεγαλήτορα, μυρισιφρονα.
Νεφεχαρῆ, νεφεσι, νηπενθέα, νηφαλεντε,
Ξυνοχαρῆ, ξυνὸν, ξυνοφρονα, ξυνοδοτῆρα.
Ολλιον, ολλιεσσιν, ολυμπιον, ερισφηνιν,
Πρηὺν, σαυδηρῆ, παταγημονα, πλουτοδοτῆρα.
Ρυσιπτερον, ροδοχρων, ῥηξηνορα, ῥηξικελευθον,
Σιγαλοεντα, σοφὸν, σελαγιζητην, σωτῆρα.
Τερψιχορον, Τιτᾶνα, τελεστορα, τιμηεντα,
Υμναγορην, ὑπατον, ὑψαυχενα, ὑπουρια.
Φοῖβον, φοιβαζοντα, φιλοστέφανον, φρενογηθῆ.
Χρησμαφορην, χρυσιον, χρυσοχραν, χρυσοβελεμνον.
Ψαλμοχαρῆ, ψαλμὸν, ψευσιλογα, ψυχροδοτηρα,

Ωκυτον, ωλενῆ, ωκυσκοπον, ἀρισθοτην. Ep. l. 1.
PHR. Ω Φοῖβ' χοροποιὲ αναξ.—Πυθων ακρητος —Αγητωρ μελεων —Μαντευμ κλυτοτατον. —Δηλε ανασσων.—Μαντοσυνης Κορυφαῖε.—Ωριτης Θεὸς.—Δελφιν περιβωτε Θεὸς—Τιλφουσιος Θεὸς.—Δηλε Δασσαμενας σκοπε.—Ιατρε Λητοΐδη, Τυρσηνίε.—Λοισθιον μελεων. —Λιγυπτης (ἐνθκοπτ' εἰνεκεν αἰγλης.)—Θεων αριστε, εν πύκνομ' τικτε Λητω.—ακερσεκομης κουρατε αοιδης.—χρυσεων ῥυτηρ τοξων—Λητης χρυσοπλοκε ερνος.
Ωναξ ὑδωρ μεγιστον, εκαβολε, μαντι.
Ος λαχες πλιδατα κορυφης Παρνασσιδα πέτρας.
Ελθε μακαρ Παιαν, Τιτυοκτονε, Φοῖβε Λυκηγενές.
Μεμφιτ', αγλαοτιμε, ικοῦ, ολεσιθοτα.
Χρυσολυρη, Σπερμι, αρουρις, Πυθι, Τιτάν,
Γρυνει, χ' Σμινθεῦ. Πυθοκτονε, Διλφικὲ μαντι,
Αγνη, φασφορε, δαιμον ερασμιε, κυδιμε κόρε,
Μεσαγετα, χορεποι, ιχθολε, τοξοβελεμνε.
Βαχχιε, χ' Διδυμευ, εκαεργε, Λοξια, αγνε,
Δηλε αναξ, παιδιερηϊς εχαν φασιμβροτον ομμα.
Χρυσοκομα, καθαρας φρενας, χρησμοῖσ' απαφαινων. κ λ Orph. Hymn.
—Vid Apoll. 2. 676. Θεογονε, κοιρανε Πυθοῦς, Τοξοσυνης σκηπτουχε, σιλασφορε, συγγονε Βακχου, Τοξοτα, Πειρισαν μεδεων.—Nonn. D.

Απολλωνιος.
—Περγαμον Απολλωνιον. Eur. Or. 1397.
SYN. Απολλωνιος.

Απολογεομαι.
—Και τον απολογεμενον. Ariſt. V. 775.
SYN. Υπερασπολογεομαι, αντιλογεομαι, παραιτεομαι, προϊσαμαι, προϊσχομαι, εκδικεω, σκηπτομαι, εγκαλυπτω, προφασκομαι.

Απολυω.
—Και λυσεν απὸ βρότον αἱματοεντα. Il. ξ. 7.
SYN. Διαντλω, απονιπτω, διαπλυνω, διαπτω, διαρραινω, πλυνω, εκπλυνω, αποπλυνω, περιπλυνω, κλυζω, εκκλυζω, αποκλυζω, αποκαθαιρω.

Απολυμαινομαι.
Λαὸς δ' Ατρεΐδης απολυμαινεσθαι αναγεν. Il. α. 312.
SYN. Αγνιζω, καθαγιζω, περιαγνιζω, καθαιρω, διακαθαιρω, ανακαθαιρομαι, αποκαθαιρομαι, αγνευω, εφαγνευομαι, φοιβαζω, αναφοιβαζω, λυμαινω.

Απολυμαντὴρ
Πτωχοὶ, αιπροὶ, δαιτῶν απολυμαντῆρες. Od. ρ. 377.
SYN. Λυτηριος, λυμεων, λοιβητὴρ, λοιβητηρ, ὑβριστὴς, φθορεὺς, φθορεύς, ολεθρος.

Απολυω.
Ουδ' απέλυσε θυγατρα—Il. α. 95.
—Κωρα δ' εμιν εκ απολυει. Bion. 1. 96.
SYN. Εκλυω, διαλυω, παραλυω, καταλυω, απολυτρωω. αιτημι. αφικμι. ελευθεροω, απαλλατ]ω, περισωζω. αθεσω, απο]ινυσκω.—απο-ψηφιζομαι, αποδιαιταω.
Απολωβαομαι.
Μανια γαρ αλλις ημιν ὁ κλεινὸς
Νυκτηρ Αιας απελωβησατο. Soph. Aj 217.
SYN. Λωβαω, λωβαζω, εργαζομαι, ενυζριζω.
Απολωτιζω.
—Κεπολωτιζη τινες Eur. Supp. 449.
SYN. Απαμαω, απιεμι, αποσπαω, αποτιλλω.
Απομασσω. Αποματτω.
Συ δ' Αχιλλεως απεματτεο. Ariſt. Eq 816.
—Ουκ αλεγω, μή μοι κεινων απομαξις Theoc. 15. 95.
SYN. Μασσω. απαματτω, εματτω, σμαω, αποσμαω. επισμαω. σμηχω, αποσμηχω, επισμηχω. απιμαζω, εκκαθαιρω, μιαινω. εμιαινω. απομιαινω, τριβω, αποτριβομαι, ψηχω, απο]ψηχω απο]ψασμαι. περιψαω, ρυπτω. τερσαινω—απικαζω. μετεχω.
Απομειρομαι.
Ηδε γαρ τ' εγγυθι τριτην απομειρεται αἶσαν. Heſ 1. 576.
SYN. Λαγχανω, απολαγχανω. νεμω. διανεμω. καταινεμω, διαμενιζω. διαμοιραομαι, διαιρεω. κληροω. εκκληροω. αποδιδωμι, διαδιδωμι. μεταδιδωμι
Απομιμεομαι.
Περιυθεν—απομειμ]αμενος εμεν. Eur. Rh. 900.
SYN. Μεμφομαι. καταμεμφομαι. αποδυσσομαι. αιτιαομαι, καταιτιαομαι, αιτιδικιω, μωμαομαι, επισκηπτομαι, ψεγω.
Απομερμηριζω.
Αλλ' επιθυμᾶ σμικρὸν απομερμηρισαι. Ariſt. V. 5.
SYN. Αποφροντιζω.
Απομπτω.
Κεἰτ' απομπίσας Αχαιεσσιν.—Il. ζ 772.
SYN. Μπτιαω. μπτιζω. απομπτζω. οργιζομαι, αποργιζομαι. διοργιζομαι. σκυδμαινω. αποσκυδμαινω. ασχαλαω. ασχαλαω, αγαιομαι. Συμμαινω. Συμφορμαι. κοτιω. εγκοτεω. χαλεσαω. χαλεπαινω, χολαω, χολεμαι.
Απομυομαι.
Τᾶ οἱ απεμυηναντο κ' εν Θρηκεσσι πεσοντι. Il. ω. 428.
SYN. Απομιμνησκομαι, υπομιμνησκομαι, επομνημονευω, αναμιμνησκω. διαμνημονευω, επιμαομαι, απαιτιμαζομαι, απολογιζομαι, απαιτολεω.
Απομυνω.
Και ρ' επιεφκον απωμοσε—Il. κ. 32.
SYN. Διομνυω. διομνυμι. εξομνυμι. εξομυνμαι. εξομνυω, επιορκιζω.
Απομοργνυμι.
Σαυγζω δ' αμφι προσωπα κ' αμφω χεῖρ' απομορξαι. Il. σ 414.
SYN. Απομασσω. αποτιλλω, απονιζω, επισμηχω, απο-ψαω, αποστυγιζω.—δακρυω.—αποβαλλω
Απομοσσω
Κεκ' απομοσσον τὸ γυναικῶν. Eur. M. 1089.
SYN. Αμυσσω, αζυλλω, αμαθυω.
Απομυττω.
Καρ' απομυσσω ὦδα γεγραμμένα. Æſch. Ag. 810
Απομυθεομαι
Πολλ' απεμυθεομην—Il. ι. 109.
SYN. Απαγορευω. αποκαλω, αποσευδω, αποτρεπω, διατρεπω, παρασπω, μεταπεθω, παρακοτεω. παραθρεττω.—κωλυω.—απολογιζομαι.
Απομυσσω. Απομυττω. Απομυττομαι.
Απομυκλίσον δ' σοι γ' ὁπως λπ]η πιθῶν Eur. Cyc. 558.
SYN. Μυττω. προμυττω. απ]αω.
Απονημι.
—Συ δε τῶνδ' απονασαι, κ' ελθοις. Il. ω. 556.
SYN. Απολαυω, κα]αρυομαι.
Απονοσω. Απονοσμαι.
—Ατὰρ οἱ περικαλλὲς κηεν
Α]ξ απονασσωσιν —Il. ω. 86.
Ὅς ποτε Δηλιον δ' απενασσατο.—Il. ζ. 629.
SYN. Αποικιω, αποικιζω, αποικιζομαι, μετοικιω αποδιδωμι, αποκαθιστημι.
Απονεομαι. Απονεμω.
Ἦτ' απενεμον' ενταῦθα τα ψηφισματα. Ariſt. Av. 1289.
SYN. Διανεμω, αποδιδωμι, αναγινωσκω.—προσεχω.
Απονεομαι.
—Αφορροι προτὶ Ιλιον απερεντο. Il. γ. 313.
SYN. Αναχωρεω, υποχωρεω, αντεχομαι. απαλλατ]ομαι απελαυνω.
Απονιζω.
—Αλλ' ὑδατι νιζοντες απὸ βρότον αἱματοεντα. Il. π. 425.
Απονιπ]ω
Αλλά μιν, αμφιπολοι, απενι]ατε—Od. τ. 317.

SYN.

SYN. Διαιτίζω, απομασσω, αποβρυπίω. απολυω, αποτλυτω.

Απειπέρου.
Ὥσπερ απειπέρου εκχεοντες ὑσπιρας. Arist. A. 616.
SYN. Απειμμα, χιερνιψ

Απορ⊖.
Απειρες, απαθεῖς, εὖ πρασσοντας—Aesch. Pers. 854.
—Απειρω τυχη. Soph. Oed. C. 1656.
SYN. Απουσ⊖, αμοχθ⊖, ραδ⊖.—αταλαιπωρ⊖.

Απογοστιω.
Αψ αποοστησειν ποτὶ Ιλιον—Il. Σ. 499.
SYN. Απειμι, εταιρχομαι, ανειμι.
PHR Παλιμπορεεσθαι εκεῖθεν τριβον. Lyc.
Οικαδε ελθειμεναι χ᾽ ποτιμον ἦμαρ ἰδεσθαι. Hom.

Απονοσφιζω.
Ην δ᾽ απονοσφιωσι θεὸν ἠδ᾽ ἑταροι εἰωθεν. Hom. M. 559.
SYN. Νοσφιζω, αποστερεω, απολυω, αποπεμπω, αποχωριζω.

Απονυχιζω
Απονύχιω σε τὰν Πρυτανεω σιτία. Arist. Eq. 708.
SYN. Ονυχιζω, εξαιρεω, διασπαρασσω.

Αποξεισομαι.
—φυγὰς απεξεῖστο—Soph. El. 779.
SYN. Αποδημεω, αποξενιτευω, αποικιζω.

Αποξιν⊖.
—Αποξενον ὁρμον. Ib. Oed. T. 205.
SYN. Αξεν⊖, δυσχειμερ⊖.

Αποξεω
—Απο δ᾽ εξεσε χεῖρα βαρεῖαν. Il. ε. 81.
SYN. Αποκοπτω, καταξεω, αποξυω. απερχαζομαι. γναπτω, κναπτομαι. κειρίζω. αποξυειν, αποξυω

Αποξυνω.
—Και απεξυνσιν ερετμα Od. ζ. 269.
SYN. Αποξεω. παροξυνω, παραθυνω, παρακοναω, αναστομοω.

Αποξυραω.
Ος εμ᾽ απεξυρησε πρῶτον—Arist. Th. 1052.
SYN. Ξυραω, αποτιλλω, αποκειρω.

Αποξυω.
—Ξυσαί τ᾽ απο γῆρας ολοιόν. Hom. V. 225.
SYN. Αραξυω, αποξεω. αποσυρω, αποξυρῶ, αποκειρω. αποκραιω. αποσμιλευω, αποματτω, αποστλιγγιζω. αποσφιγγω.

Αποσαπλαινω.
Αλλ᾽ αποσαπλαισιν—Il. ξ. 101.

SYN. Παπταινω, αναζλεω, αποζλεω, περιζλεω.

Αποσατεω.
Πλὴν αποσαθησομεσθ᾽ γε πλῶν η μυρίοι. Arist. Pl. 1185.
SYN. Αφοδευω, αποσκιναζομαι. καπαω, χεζω. βδεινω.

Αποσατημα
—Αποσατημ᾽ αλωπεκ⊖. Eupol. Suid.
SYN. Αφοδευμα. αφοδιον, μιση⊖. βορβορ⊖, σκιλεθ⊖, σκυβαλον, κοπρ⊖, αποψυγμα.

Αποσατ⊖.
Αλλ᾽ εις αποσατον ψυχετο, στρατιαν λαβών. Arist. A. 81.
SYN. Αφοδ⊖, κοπρών.

Αποσαυω.
Μηδ᾽ πριν αποσαυ τειν μεν⊖—Il. ρ. 340.
SYN. Επιχω, κατεχω, αεργω, συεργω, καταστελλω.

Αποσαυομαι.
—Πολεμ᾽ δ᾽ αποσαυειο παμπαν. Il. α. 422.
SYN. Απεχομαι, αφισταμαι απολαγω. παραιτεομαι.

Αποσαυστωρ.
—Φοβων αποσαυστορα δεινὸν. Orph. H.

Αποσειρω, Αποτειρομαι.
—Τοῦδ᾽ δ᾽ αὖθ᾽ αποσειρασεται. Arist. R. 661.
SYN. Διαπειραω. διατειραζω, εκπειραζω. καταπειραζω. πειραζω, περιτειζω, δοκιμαζω, κινδυνευω, μετερχομαι.

Αποσιλλαω.
—Πελεκάντες, οἱ τοῖς ενγχεσιν
Απεσιλλησαν τας πυλας.—Av. 1156.
SYN. Πελεκαω.

Αποσιμπω.
—Ατελλησας δ᾽ απεσεμπε. Il. φ. 452.
SYN. Εκπιμπω. παρεκπεμπω. αποβαλλω, αποστιλλω, απολυω, αποσεω, αποσκιναζομαι, αποικιζω. επιτρεπω. επτιλλομαι, εγχειριζω, ασημι. εξαγημι. εξελαυνω, πρεῖμαι, ρῖπτω.

Αποσιτομαι
Οικαδ᾽ οικαδ᾽ αποσιτωμεθα. Arist. Pa. 719.
SYN. Αναπιτομαι, αρισταμαι.

Αποσκυνυμι.
Ευθὺς γὰρ αποσκυνσί τ᾽ αντικρημια.—R. 126.
SYN. Πηγνυμι. καταπηγνυμι. καταψυχω.

Αποσπιτω.
—Στιλπναὶ δ᾽ αποσπιτνον ιερσαί. Il. ξ. 351.
—Επεί κέ τις αποσεσσιν. Od. ω. 7.
SYN. Αναπιτνω. εκπιτνω, καταπιτνω, περιπιτνω, καθεζομαι.

Αποπλαζω
Αλλα τα μεν πηλε κεν αποπλαγξιεν αεισσας. Apoll. 1. 1220.
Τηλε δ' αποπλαγχθη σακιεσ δορυ.—Il. χ. 291.
SYN. Αποπλαναω, παρεκβαινω, αποκρουμαι.
Αποπλειν.
—Υποστειλαντ επι πασιν
Βαντες αποπλειον.— Od. θ. 501.
SYN. Εκπλεω, διαπλεω, αφορμεω, ναυτιλλομαι
Αποπληκτος.
Αποπληκτος εξαιφνης εγενετο ταις γυναιξι. Arist. V. 942.
SYN. Παραπληξ, παραπληκτος, πληγικος, παραφρων, αφρων, φρενοβλαβης, βλητος, εκπληκτικος, εμβροντητος, επιβρεντητος, ταφων, αγασθητος, αφρων, παραφρων.
Αποπλησσω.
—Κατοπλησσομαι Soph. An. 1203.
SYN. Εκπληττω, αντιπληττω, καταπληττω.
Αποπλυσομαι
Ουδ' αν ελαφρως αποπλυξατο. Arist. A. 217.
SYN. Αποσκομαι, αποτιλλομαι, αποφευγω.
Αποπλυνω. Vid Απολυω.
—Εισοκε λυθρον αποπλυνεις θαλασσης. Orph.
Λαϊγας ποτι χειρον αποπλυνεσκε θαλασσα. Od. ζ. 95.
Αποπνιω.
Θυμον αποπνειων —Il. δ. 524.
Ταυτ' ηπεν αποπνιουσιν εν ὑδασι—Hom. B. 98.
SYN. Εκπνιω. αποθυμιαω, αναθυμιαζω, εξαλμιζω. εξειργω. αχζω. αποθνησκω. αποζω. πιπτω.
Αποπνιγω.
Εν λιμνη δ' απνιξι—Ib. 230.
SYN. Πνιγω, εμπνιγω, καταπνιγω, αγχοναω —αποπνεω, επισφατω.
Αποτορνευω.
Αλλ' ικ ετ' οδον πραγμα σοι. τα πλοστα γαρ
Αποτετακται.—Aristl. Th. 252.
EXP. Μετα ποσι ὑπεμνας.
SYN. Εκποιεω.
Αποπροαιρεω
—Ου τι μοι εστας
Σιτα αποπροιελαν δομεναι.—Od. ρ. 457.
SYN Προαιρεω. προσλαμβανω.
Αποπροβαλλω.
Ευρυ δ' αποπροβαλων χαμαδις σακος—Apoll. 3. 1310
SYN. Αποβαλλω.
Αποπροθεν, Αποπροθι.
Αυθι μενειν παρα νηυσιν αποπροθεν—Il. κ. 205. 410.
SYN. Πορρωθεν, αποσταδην, ἑκας.
Αποπρεπημι.
—Τον δε τεταρτον αποπρεποντι πολιηται. Od. ξ. 26.
SYN. Αποστελλω, αφιημι, αποπεμπω.
Αποπροτιμαω. Vid. Αποτιμαω.
Νωτα αποπροταμων.—Od. θ. 475.
Αποπροθι.
—Και αποπροθι ἑης.—Soph. Aj. 15.
SYN. Ασχατος, απωτερω, αποπροθι, αδιωρητος.
Αποπρολις.
Ω ξενοι, αποπροληις. Soph. Oed. C. 205.
SYN. Απολις, ερημος.
Αποπυστος.
Ισασι δητα σην αποπυστον φρενα. Eur. M. 1373.
SYN. Εκπυστος, ατιμος.
Αποπτυω.
—Αποπτυει δ' αλος αχνην. Il. δ. 426.
SYN. Εκπτυω. καταπτυω, αποπτυτιζω, αναπτυω. διαπτυω. αναδυομαι αποβαλλω. εκβαλλω, αποῤῥιπτω, αποστρεφομαι —μισεω. Λυσιτονον παλλευκον αποπτυην αφρον οδοντων. Nonn.
Αποπτυτιζω.
—Κατοπτυτιζω καλως. Arist. L. 205.
SYN. Αποπτυω, αποστυγεομαι. απορρεω.
Αποπυδαριζω.
—Αποκυδαρισα μυθωσα.—Eq 693.
SYN Πυδαριζω, λακτιζω.
Απορεω Απορεομαι.
—Ο, τι λεξω δ' απορω Soph. Oed. T. 454.
Ως απορεομαι προς θεων τα νυν τα δε. Eur. Iph. A. 537.
SYN. Διαπορεομαι, σφαλιζω, αμφισβητεω, αμηχανεω. ενδοιαζω. αμφιβαλλω. αμοιδοξεω, δικαζω. διστασζω. αμφοτερικαζω, εξαμφοτερικαζω, ενισχομαι.—ενδοιαζομαι. σπανιζω.
PHR. Πλαζεται αλλοπροσαλλος ημερος ποδς Nonn.
—Κραδιη δε οι αλλοτε λαικη,
Αλλοτε δεξιτερην επιβαλλεται ως ὁτε νηθν.
Παπταινει δ' εκατερθε, ροος δε οι κυτε κυμα
Ειλειται.—Opp.
Απορθητος.
—Απορθητος πολις εστω. Il. μ. 11
SYN Αναλωτος, απτωτος, ασυλητος, αθραυστος
Απορια.
Καματος βροτειοισιν απορια τετυκται. Eur. Or. 315.
—Αποριαν δ' εν τοισι πορον. Arist. R. 1513

SYN. Ατορημα, αδημονια, συνοχη, ενδεια, πλυχεια, σπανις, σπανια, πενια —κακια, απελπισμος, αμηχανια, θλιψις, χρεια, ακημοσυνη χρεια, χρησμοσυνη, διαπορησις, εκπορησις.

Απορος
—Απορον χρημα δυστυχων δολος. Eur. Or. 70.
—Απορον επος—Soph Ph. 918.
SYN. Παπαπορος, καλχηδων, κατηφης, ενδεης, προδεις, υπολης, αχρηματος, απτημων, αμηχανος, ανις, αμφιβολος, αμφιδηριτος, αμφρηπης, παλιντροπος, εταμοστερζων —αβατος, απορευτος, δυσπορευτος, δυσιερητος.

Απορυμαι.
—Απορυμενον Λυκιθεν. Il. ε. 105.
SYN. Απερχομαι, αφορμαω.

Απορεω
Πηλειδης δ' απορησεν, ιδων τ' επι θυμον ερυκε. Il. ρ. 251.
SYN. Αορεω, εκπαλαω, αποριπτω.

Απορραιω.
—Οστις σ' αιχυτα βιηφι
Κτηματ' απορραισει.—Od. α 404.
SYN. Ῥαιω, απεσυλαω.

Απορραντηριον.
—Ελθων ως απορραντηρια. Eur. I. 435.

Απορρεω.
—Το τοι καλον ανθος απερρει. Theoc. 7. 121.
SYN. Εκρεω, καταρρεω, αποτερομαι, καταφερομαι, καταχρωζω, κατακιπλω, καταρατλω, λιζαζω, κατειδομαι, απορρυω.

Απορρηγνυμι.
—Ρηξειν δ' απο τοιο τενοντας. Il. π. 587.
Ηκε δ' απορρηξας κορυφην ορεος μεγαλοιο. Od. ε 471.
SYN. Διαρρηγνυμι, αναρρηγνυμι, απορεσσω, απορηγνυω, αποκοπω, διαλυω.

Απορρητος.
—Ως απορρητον φλογα Θυκσα. Eur. I.T. 1331.
SYN. Αδιηγητος, αμυθητος, αρρητος, δυσφατος, δυσρητος, εκθεσιμος. ακαταληπτος, αποκρυφος, κρυφαιος, μυστικος.

Απορριγιω.
Οι πατερε μιν εις οικον απορριγασι πεισθαι. Od. ο. 52.
SYN. Εκφοβεομαι, αποδειλιαω, ορριπτω.

Απορριπτω.
Μηριθμων μεν απορριψαι—Il. π. 282.
SYN. Ῥιπτω, ριπταζω, απερριπτεω, καταφριπτεω, παραρριπτω, αποβαλλω, παραβαλλω, περιβαλλω, εκβαλλω, φλυαριω.

Απορροιζδεω.
Ουδ' ορνις ενσημος απορροιζδει βοος. Soph. An. 1033.

SYN. Απηχεω, αρημι.

Απορρωξ.
—Αιματος δ' απορρωξ. Eur. Hel. 1603.
SYN. Απορροια, διαρροια, επιρροη, καταρροη, καταρρηξις, ρους, ρυσις, ροη, ρευμα, ρευματισμος, απορρωξ, απορραγμα.

Απορρυτος.
Κρηνης τ' αιναι και απορρυτα —Hes. ε. 593.
SYN. Καταρρυτος.

Απορρωξ, Subſ. & Adj.
Ορκα γαρ δεινα Στυγος υδατος εστιν απορρωξ. Il. ο. 755.
Ακται απερρωγες—Od. ν. 98.
SYN. Απορροη, ταμα, ῥαθρον, κρημνος, χυτις. —αποκλασμα —καταρρωξ, κατερρωγως, διερρωγως, απτυφλας, απυτμηξ.

Απορφανιζω.
—Τους δ' απορφανισμενους
Νυστις απιζει λιμος. Æſch. Ch. 247.
SYN. Ορφανιζω, εκπαιδω.—αφαιρεω, αποστερεω.

Αποσβεννυμι. Αποσβεννυω.
Μη μιν αποσβεσσωσι —Muſæ. 217.
—Ως δε τις λυχνος αποσβεσας. Ariſt. Pl. 668.
SYN. Σβεννυω, εξαλειφω.

Αποσευω, Αποσευομαι.
—Αποσευεται δε λυπας. Ariſt. R. 349.
SYN. Κατασευω, αποβαλλω, αποκλειω, εκδυω, αποδυομαι, εκκοπτω, εκκρινω, εκτινασσω, αποστυφελιζω, σβεννυμι, απαρεμπιζω, απαρασσω, αποσπαω, απαιρεω, περιαιρεομαι.

Αποσεμνυνομαι.
Ειδε ταυτ' ογκωσομεθα
Και τοσεμνυνομεθα. Il. ν. 715.
SYN. Αλαζονευομαι, μεγαλαυχεομαι, υπερφρονεω.

Αποσκαριζω.
Αποσκαριω εγω γελωτι τημερον. Menand.
SYN. Σκαριζω.

Αποσκιδαζω.
Αυτας επει ψυχας μεν αποσκιδασ' αλλυδις αλλη. Od λ 384
SYN. Αποσκιδαπτυμι, σκιδαινυω, σκιδαω, σκιδαζω, διασκιδαζω, καδαω, καδαζω, καταδαζω, διασκιδαω, διασπειρω, διαχαλαω, διαδιδωμι, διαπλησσω, διαφορεω, διστημι, διασκιδνημι, διαπλεκω, διασπαω, καταμεριζω.

Αποσκλημι.
Οταντις εκφυγη μ' αποσκλαναι τοτε. Ariſt. V. 160.
SYN. Αποξυραινομαι. αποθνησκω.

Αποσκοπεω.

Αποσκιπτω.
—Ουκ αποσκιπτῶν το πλῆθος. Eur. Supp. 136.
SYN. Απωθεομαι, καταζλεπω, καθορᾶω, παροράω, περιοράω, περιειδω, παραθεωρεω, ὑπεροράομαι, υπεριεσθομαι, κατιλλαινω. διασκιπτομαι.

Αποσκυδμαινω.
Ηρη μὴ δή πασιν αποσκυδμαινε θεοῖσιν. Il. ω 65.
SYN. Ατομηνω, οργιζομαι, επιμεμφομαι, ῥεμβομαι, αγανακτεω
PHR. Δυσχεραινω κατά τινος.—οργην εχω επί τινα —δι' οργης εχω τινα.

Αποσκυδιζομαι.
—Κρᾶτ' απεσκυδισμενον. Eur. Tro. 1016.

Αποσκυλευω.
Αμφιτρυων κωλὰν ὅπλων αποσκυλευσε θεοπτος. Theoc. 24. 5.
SYN. Αποσκυλαω, σκυλαω, αποσυλαω.

Αποσοβεω.
Ουκ αποσοβησεις, ως αποιεις τὰ καθω; Ariſt. Av. 1033.
SYN. Αποσεω, αναστελλω, απειλεω, περιειλεω, αποδιωκω, ανιστημι, επανιστημι, εξορμαω.

Αποσπαραττω.
Απεσπαραξεν ὦμον ν̓χ ὑπὸ σθένος. Eur. B. 1125.
SYN. Σπαραττω διασπαραττω, αποσπαω.

Αποσπαω.
Ωμων απεσπασαντες—Eur. Hec. 289.
SYN. Αναπαω, διασπαω, εκσπαω, αποσυρω, παρασυρω, εξορμαζω, απειρω, διατεμνω, καθειλκω, εκτιλλω, αποχωριζω.

Αποστειδω.
—Αποστειδων υἱὸ οικῳ. Od. ξ. 331.
SYN. Στειδω, καταστειδω, λιζω, απαρχομαι, εκχεω

Αποστοδεω
Αποστοδῆσαι τὸς οτυχας τῶν δακτυλων. Ariſt. Av. 8
SYN. Προστριζω, απακρω, αναιρω, αραιζω.

Αποστορος
Αγνωσιης ὅτι Κυπρις αποστερὸς ιστι θαλασσης. Muſæ. 249
SYN. Απογονος, εκγονος, εκγενετης.

Αποσταδὰ, αποσταδὸν.
Λειπεσθαι εκπεσε αποσταδὰ—Od. ζ. 146.
—Αποσταδὸν Αργειοισι—μαρναεσθαι—Il. ο. 556.
SYN. Ἑκας.

Αποσταζω.
Αιδῆς ὑγρὸν ερυθρὸν αποσταζουσα προσωπον. Muſæ. 173.
SYN. Απολειβω, εκσταζω, εκστραγγιζω.

Αποστασις.
—Λοιτῆ δ' ες αποστασιν βα. Eur. Hipp. 277.
SYN. Αποστασια, διαστασις, εκπαστασις, επισυστασις, απολειψις, εκλειψις, εκλειψις, επιλειψις, ελλειμα, αποχωρησις, αναχωρησις, ὑπαναχωρησις, υποχωρησις, αναζευξις, απαλλαξις, διαλυσις, διαχωρισμὸς, αποδρασις, αυτομολια, αφορισμὸς, αποστημα, ελατωμα.

Αποστατεω.
—Κεκ' αποστατῶ φιλων. Ariſt. Av. 314.
SYN. Απολειπω, διαλειπω, αποχωρεω, αποχωριζω, αφιστημαι.

Αποστειχω, Αποστιχω.
Οικαδ' αποστειχειν—Od. λ. 131.
Αλλὰ σὺ μὲν αὖθις αποστιχε—Il. α 522.
SYN. Απερχομαι, αποβαινω, απολειπομαι, απολυομαι, αναχωρεω, εξηκω.

Αποστελλω.
Ηκω δ' αποστελλων σε.—Eur. Hec. 730.
SYN. Κατακαλεω, μετακαλεω, προσκαλεω, αποπεμπω, προπεμπω, διαπεμπομαι, μεταπεμπομαι, εσπεμπομαι, αποδιαπομπεομαι, επαγομαι, μεθιστημι, μεταστελλομαι, στελλω.

Αποστεργω
Κεἰ μὴν αποστερξαιμι, τα παντὰ μεν ες δεον ἐρπει. Theoc. 14. 50.
SYN. Αποστυγῶ, καταφρονεω, απεχθαιρω.

Αποστηριω Αποστηριζω.
Ἀλλ' ουδὲ μην απιστερηκας ουδεν. Ariſt. Pl. 373.
—Πολυτευκεν ὅρκῳ—αποστερισαι. Soph. Oed. C 389.
SYN. Στηριω, στηριζω, απεισφιζω, εξαπαταω, αφαιρεμαι, αποκλαω, παρακοπτω, παρακρουω, υφαγω, πλεονεκτεω, αμερω.—συλαω, σκυλευω.

Αποστερητικὸς.
Ευρητέος γαρ τῆς αποστερητικῆς. Ariſt. N. 726.
SYN. Πλεονεκτικὸς, ακατηλὸς, ακατηλιος.

Αποστερητης, Αποστερητὴς.
—Γνωμην αποστερητικὰ—Ib 728.
SYN. Ακατηλὸς, συλητὴς, παρελογιστὴς, περιδολαιος.

Αποστιλζω.
Λευκοὶ, αποστιλζοντες αλειφατος—Od γ. 408.
SYN. Στιλζω, διαστιλζω, αστολαινω, λαμπρυνομαι, καλλυνομαι, καλλωπιζομαι, αμαρυσσω

Αποστλεγγιζω.
—Μηδ' αποστλεγγισμενος. Ariſt. Eq. 577.
SYN. Αποσμαω, αποσμηχω, αποξυω.

Αποστολὴ.

Αποστολή.
Αποστολαὶ γαρ μακαριαι—Eur I. A. 688.
SYN. Αποπομπὴ, αποστιμψις, ασελυσις, αφεσις, αιτις, πραισις
Αποστολοι.
Επειτα πραξις τῶν σεφῶν Αποστολων Naz.
PHR. Στυλοι τῆ κοσμῆ—Λαμπῆρες κοσμοιο. διαυγέα φωτὸς ισοπῆα.
Αποστρεφω.
—Αὐτὰρ Αχαιὸς—Αὖτις αποστρεψησιν—Od. ο. 62.
Ιχνη αποστρεψας.—Hom. M. 76.
SYN. Επιστρεφω, αντιστρεφω, καταστρεφω, εκτρεπω, αποτρεπω, αποχωρεω, εξαναχωρεω, αφιστημαι, αποπεμπομαι, αποδιαστελλω, απερχομαι, φευγω απαγομαι, απαρταω.
Αποστρεφομαι,
—Μη μ' αποστρεφε. Eur. I. T. 801.
SYN. Αποστυγεω, καταῤῥεοτεω, δυσχεραινομαι, αποτριζω, αφοσιουμαι, αποτρεπομαι.
Αποστροφη.
Τέρψ', επειδὴ σοὶ μὲν ἐστ' αποστροφὴ. Eur, M. 603.
Ουδ' ἐστιν αυτῷ τῆσδ' αποστροφὴ τυχας. Aesch. Pr. 768.
SYN. Απωτερω, αποφυγὴ, καταφυγὴ, αλυξις, αναχωρησις, επαναχωρησις, αποπομπὴ, παραιτησις, απωσις—αναλαμψις, επαισδος, καθοδὸς, απερια, αναλυσις, αναπεμψὶς, αποστασις—καταφρονησις, καταφρονημα.
Αποστρεφος.
—Εγὼ γαρ ομματων αποστρεφος
Αυγας απωθω.—Soph. Aj 69.
SYN. Διαστροφος—αποτροπος.
Αποστυγεω.
Δη γαρ κηριδιας μιν απεστυγον.—Apoll. 1 8c4.
SYN. Αποστεργω, αποστρεφομαι, αταλλατῆμαι, μυσατῆομαι, αφιστημαι. απεφιτῆω.
Αποστυφελιζω.
Νεηῆ αποστυφελιξαν—Il. ε. 158.
SYN. Απελαυνω, αποτεω, διαπεω, αποκίνεω. απωθεω, αποστελλω, αναχωνευω, αποκρυομαι, αποδιωκω, αποτοβεω, αποτρεπομαι, καταβαλλω, εκβαλλω.
Αποσυκαζω.
Κάποσυκαζεις πικρὸν
Τὸν ὑπευθυνον σκοπῶν. Arist. Eq. 259.
SYN. Συκοφαντεω. αποβλιζω.
Αποσυλαω.
Τοῖον ὁμηρόν μ' απεσυλησας. Eur. Alc. 880.
SYN. Συλαω, συλαγωγεω, αφαιρεω, αφαιρεομαι, εξαιρεομαι, αποστερεω, αποδυομαι, ἐκπαζω.
Αποσυνομαι.
—Ὁ δ' απεσυτο δαματος Εκτωρ. Il. ζ. 390.
SYN. Αποσευομαι, αναρεω, αναπηδαω, απαλλατῆομαι, απερχομαι.
Αποσυριζω.
Μαχρ' αποσυριζων—Hom. M. 280
SYN. Συριζω, συριττω, αποσυριττω, καταυριττω, εκσυριττω, επισυριττω, σιφλωζω
Απεσυρω.
Παν δ' απεσυρε μετωπον ες οστεον—Theoc. 22. 105.
SYN. Ασασυρω, διασυρομαι, απειρω, αποτιλλω, αφαιρεω, ψιλοω.
Αποσφαζω. Αποσφαττω
—Ους αποσφαξω λαβών.—Arist. Av. 326.
SYN. Σφαττω, αναιρεω, κτεινω, τραχηλιζω.
Αποσφαλλω.
—Ον τινα πρωτον αποσφηλωσιν αιλλαι
Ες πιλαγος.—Od. γ. 320.
SYN. Σφαλλω, απιλαινω, ανατρεπω, παραπρεπω, επιχω, απαγω, πλαναω, εξαπαταω, ολεθρευω
Αποσφραγιζομαι.
—Και δη παντ' αποσφραγιζεται. Eur. Or. 1113
SYN. Αποσφραγιζω, σφραγιζομαι, κατασφραγιζω, επισφραγιζομαι, ανασφραγιζω, επισημαινομαι.
Αποσχιζω
—Απὸ δ' ισχισεν αυτὸν. Od. δ. 507.
SYN. Καταττιζω, διαπριζω. αποκοπτω.
Αποσωζω
—Κάπεσωζαστες νοσε. Soph. Ph. 1419.
SYN Σαζω, διασωζω, αιτημαι—αποτιθημι.
Αποτειχιζω.
Οσσις ποτ' ισθ' ὁ τὶς θεὸς αποτειχισας; Arist. Av. 1575.
SYN Επικλεω. απειργω, αποφρασσω.
Αποτεμνω.
Οὐρ' ὁ γιγνε ἱππειω παρειρειας απιτεμνε. Il. Ξ. 87.
SYN. Απακοπτω, περικοπτω, αποσχιζω, διαχωριζω.
Αποτιβατος.
Αποτιβατες αγρια νοσε. Soph. Tr. 1047.
SYN. Απροσπιλαστος, απροσβατος.
Αποτιθημι
Τευχεα καλ' αποθεσθαι επὶ χθονὶ πολυβοτειρη. Il. γ. 89.

SYN.

SYN. Ατατιθημι, κατατιθημι, καθιζω — ταμιευω.

Αποτιλλω.
—Και τας χειρας αποτιλαι. Arift. L. 578.
SYN. Κατατιλλω, περιτιλλω, αποκοπτω, αποκτιζω

Αποτιλμα
—Τριχων αποτιλματα πηρων. Theoc. 15. 19.
SYN Αποσπασμα

Αποτιμαω
Ουδ' αποτιμησω —Hom. M. 35.
SYN Ατιμαω —καταφρονομαι.—δοκιμαζω.

Απότιμος
—Τον αποτιμον εν θεοις θεον. Soph. Oed. T. 223.
SYN. Ατιμος.

Αποτινυμι. Αποτινω. Αποτιω.
—Πολλων δ' απετινυτο ποινην. Il. π 398.
—Κακον δε με πολλ' αποτινει. Od. β. 132.
Τρωτλη τετρακλητ' αποτισομεν —Il. α. 128.
Τα σ' αυ νυν αυ αποτισομεν, οσσα μ' εοργας. I. ρ. 399.
SYN Τινω, αποτιομαι, τιπτω, εκτινυω. εκτινω. τιμαριομαι. τιμαρεω. ποιναω, ποινατω, κολαζω. μετερχομαι.—αποδιδωμι. αναδιδωμι αντιαποδιδωμι. ανταμειβομαι. ανταλλασσομαι απολυω, ελυω. καταβαλλω.
PHR. Δικην λαμβανω. εκτιλλω, εκτιπτω. δικας διδωμι. κολασει περιβαλλω. τιμωριαν υποσχειν.

Αποτμηγω.
Πολλας δε κλιτυς τοτ' αποτμηγεσι χαραδραι. Il π. 390
SYN. Αποτμησσω, αποκοπτω, απαμαω, χωριζω.

Αποτμήξ.
—Αποτμηγι σκοπιη ισον—Apoll. z. 583.
SYN. Αποτομος, απιρρωξ, φαραγγωδης.

Αποτμος.
—Οιζυρος και αποτμος Od. υ. 140.
SYN. Βαρυποτμος, πολυποτμος, αθλιος, δειλος, δυστυχιστος, κακοδαιμων.

Αποτομος.
Ουδε τις αποτομη
Λιματος εστιν αιδως. Eur. Alc. 992.
—Ακροβαθρον ικανασσ' αποτομον. Soph. Oed. T. 895.
SYN. Σκληρος.—αποτμηξ, απρωξ, απορρωξ.

Αποτος
Λυσταλεα, αποτος τε —Call. 6. 17.
Ασιτος ανηρ αποτος.—Soph. Aj. 324.
SYN. Αναλιος, ξηρος.

Αποτοιπω.
—Οδιν αυτις απετρακτι λαον Αθηνη. Il. λ. 757.
SYN. Αποστρεφω, αποστροπαω, εμβριπτω, απομυθιομαι, καταπαμπτω, αποκλινω, εκκλινω. εκτοπιζω.

Αποτρεχω.
—Υπο ταις μοιραις αποθρεξεις. Arift. N. 1001.
SYN. Αφατρεχω, απαχωρεω.

Αποτριζω.
Πλευρας αποτριψαι —Od ρ. 232.
SYN. Αφατριζω, καταθριζω, διαθριζω, παραθριζω, προστριζω, συντριζω. αποτρυω, αναξυω, κατασαχω. απωθεω. σμυχω, αποσμυχω.

Αποτριχω.
Ειδετε παρ' ακρας ως απιθριξι τριχας. Eur. Or. 128.
SYN. Αποκοπτω. αποκειρω.

Αποτροπαω, Αποτρεπομαι.
Ειδε κ' αποτροπασι θεοι, παυσασθαι ανωγα. Od π. 405.
Οι δ' υτοι δακεειν μιν απετροπαοντο λεοντων. Il. σ. 585.
SYN Αποβριπω, αποστρεφω. αποτρεπομαι.

Αποτροπη.
Αλλοτ' αποτροπα κακων γενοιτο.—Eur. Hel. 364.
SYN. Εκτροπη, αποστροφη, απολειψις, αποκλισις, αποτομη, διαστασις, αντιλογια.—επιτιμησις.—εκλυσις.

Αποτροπος.
Λυτηρ εγων παρ' υιασιν αποτροπος—Od. ξ. 372.
Αποτροπος γενοιο μοι των πεμπτων. Eur. Herc. F. 821.
—Των αποτροπον Αδαν. Soph. Aj. 612.
SYN Παραστροπος, απευκτος, αποφορος, απομωτος, δραπετης. φευκτος —αποτροπαιος, αλεξητηρ. αποτομαιος, αποδρεπτος.

Αποτρυω. Αποτρυομαι.
Φαμι γαρ νιν αποτευειν
Επι α τλην εγαθην χρηναι σε. Soph. Tr. 126.
— Των—αποτρυεται—αποτρων. Ib. An. 346.
SYN. Αποτρεπομαι. αποβαλλω, αποδιωκω, αποτρυνω. καταπρυνω. αποκαμνω. κοπιαω, καταπονεω, καταδαπαναω. αποτριβω.

Αποτρωγω
—Τας αυλακος νιν αποτρωγεις. Theoc. 10. 6.
SYN. Τρωγω. διατρωγω. καταπρωγω, αποτρωσω. κατεσθιω. αποφαγω. αποτιλλω, αποτειλω. υποκειρω, αποκειρω.

Απτιγχανω.
Αποτυγχανουσι πολλακις επιχειρουντες. Menand.
SYN Αδαμαρτανω, εξαμαρτανω. διαμαρτανω.—απαρτωμαι, αποπλανωμαι.—διαπιπτω,

Αποστολή.
Αποστολαὶ γαρ μακαριαι—Eur I. A. 688.
SYN. Αποσομπὴ, αποσειμψις, απελυσις, αφεσις, αντις, ψοισις
Αποστολος.
Επητα πραξης τῶν σφῶν Αποστολεν Nax.
PHR. Στυλοι τὸ κοσμό.—Λαμπῆρες κοσμοιο. διαυγὶα φωτὸς ισοπῆρα.
Αποστρεφω.
—Αὐτὰρ Αχαιὸς—Αὖτις αποστρεψησιν—Od. ρ. 62.
Ιχνη αποστρεψας.—Hom. M. 76.
SYN. Επιστρεφω, αντιστρεφω, καταστρεφω, εκτρεπω, αποτρεπω, αποχωρεω, εξαναχωρεω, αφιστημαι, αποπεμπομαι, αποδιαστελλω, απερχομαι, τρεπω απαγομαι, απαρταω.
Αποστρεφομαι.
—Μη μ' αποστρεψε· Eur. I. T. 801.
SYN. Αποστυγεω, καταφρονεω, δυσχεραινομαι, αποτριζω, αφοσιουμαι, αποτρεπομαι.
Αποστροφη.
Υζρις, σκυδη σοὶ μὲν εστ' αποστροφή. Eur. M. 603.
Ουδ' εστιν αυτῷ τῆσδ' αποστροφὴ τυχας. Aesch. Pr. 768.
SYN. Απετροπὴ, αποφυγὴ, καταφυγὴ, αλυξις, αναχωρησις, εκπαναχωρησις, αποκομπὴ, παραιτησις, απωσις—αναπαμψις, εκπαιδος, καθοδος, απορια, αναλυσις, αναπομδὴ, αποστασεις—καταφρονησις, καταφρονημα.
Αποστροφος.
—Γνῶ γαρ ομματων αποστροφους
Αυγας απωξω.—Soph. Aj 63.
SYN. Διαστροφος—αποτροπος.
Αποστυγεω.
Δη γαρ χυριδιας μιν αντιστυγον—Apoll. I. 804.
SYN. Αποστεργω, αποστρεφομαι, απαλλατῆμαι, μυσαττομαι, αφιστημαι. απεχριτῶ.
Αποστυφελιζω.
Νεκρὸν αποστυφελιξαν—Il. ε. 158.
SYN. Απωλαυνω, αποσεω, διασεω, αποκινεω. απωργω, αναστελλω, απαμυνω, αποκρουομαι, αποδιωκω, αποσοβεω, αποτρεπομαι, καταβαλλω, εκβαλλω.
Αποσυκαζω.
Κἀποσυκαζεις πικζων
Τους ὑπευθυνους σκοπῶν· Aristl. Eq. 259.
SYN. Συκοφαντεω, αποθλιβω.
Αποσυλαω.
Τοῖον ὁμηρὸν μ' αποσυλησας. Eur. Alc. 880.
SYN. Συλαω, συλαγωγεω, αφαρπαζω, αρπαζω, εξαιρεομαι, αποστερεω, αποδυομαι.

Αποσυρομαι.
—Ὁ δ' αποσυτο δεματος Εκτωρ. Il. ζ. 390.
SYN. Αποσειομαι, αναρεω, αναπαυω, απαλλατῆομαι, απερχομαι.
Αποσυριζω.
Μαχρ' αποσυριζων—Hom. M. 280
SYN. Συριζω. συριττω, αποσυριτω, καταυριττω, εκσυριττω, επισυριττω, σιγαζω
Αποσυρω.
Παν δ' αποσυρε μετωπον εις οστεον—Theoc. 22. 105.
SYN. Απασυρω, διασυρομαι, απειρω, αποτιλλω, αφαιρεω, κλινω.
Αποσφαζω. Αποσφαττω
—Ους αποσφαξω λαβων.—Aristl. Av. 326.
SYN. Σφαττω, αναιρεω, κλινω, τραχηλιζω.
Αποσφαλλω.
—Ον τινα πρωτον αποσφαλωσιν αιλλαι
Ες πλαγας.—Od. γ. 320.
SYN. Σφαλλω. απολαυω. αναπειπω, παραπειπω, επιχω, απαγω, πλαναω, εξαπαταω, ολεθρευω
Αποσφραγιζομαι.
—Και δη παντ' αποσφραγιζεται. Eur. Or. 1113
SYN. Απεσφραγιζω, σφραγιζομαι, κατασφραγιζω, επισφραγιζομαι, ασφραγιζω, επισημαινομαι.
Αποσχιζω
—Απο δ' ισχιων αυτὴν. Od. δ. 507.
SYN. Κατασκιζω, διασπιζω. απεκοπῶ.
Αποσωζω
—Καποσωζουσιν νοσε. Soph. Ph. 1419.
SYN. Σωζω, διασεζω, αναιμαι—αποτιθημι.
Αποτεγχιζω
Οσσις ποτ' ισθ' ὁ τὸν θεὸν αποτεγχισας; Aristl. Av. 1575.
SYN. Επικλινω. αποκρυπτω, αποκρασσω.
Αποτεμνω.
Ορη' ὁ γιγων ἱππων παρειρας απετεμνε. Il. Ω. 87.
SYN. Αποκοπῶ, περικοπῶ, αποσχιζω, διαχωριζω.
Αποτιδατες.
Αποτιδατος αγρια νοσος. Soph. Tr. 1047.
SYN. Απροσπιλαστος, απροσδατος.
Αποτιθημι
Τυχεα καλ' αποθεσθαι επὶ χθονὶ πολυδειρη. Il. γ. 89.

SYN.

SYN. Ατατιθημι, κατατιθημι, καθιζω — τα-
μιευω.

Αποτιλλω.
—Και τας κεφαλας αποτιλαι. Arist. L. 578.
SYN. Κατατιλλω, περιτιλλω, αποκοπτω,
αποκειζω

Αποτιμα
—Ιρηιδν αποτιλματα πηρῶν. Theoc. 15. 19.
SYN Αποσπασμα

Αποτιμαω
Ουδ' αποτιμησω —Hom. M. 35.
SYN Ατιμαω —καθαιρεομαι.—δοκιμαζω.

Αποτιμος
—Τον αποτιμον εν θεοῖς θεόν. Soph. Oed. T.
225.
SYN. Ατιμος.

Αποτινυμι. Αποτινω. Αποτιω.
—Πολιων δ' απετινυτο ποινην. Il. π. 398.
—Κακὸν δέ μι πολλ' αποτινει. Od. β. 132.
Τρεπλα τετραπλῆτ' αποτισομεν —Il. α. 128.
Τὰ σ' αῦ τὸν οἶω αποτισεμεν, ὁσσα μ' εοργας.
Il. ρ. 399.
SYN Τιω, αποτιομαι, τινυω, εκτινυω, ε-
τινω, τιμωρεομαι, τιμαω, ποιναω, ποιναζω,
κολαζω μετιεχομαι —αποδιδωμι, αναδιδω-
μι αυταποδιδωμι, ανταμειβομαι, ανταλλασσο-
μαι απολυω, εκλυω, καταβαλλω.
PHR. Δικην λαμβανω, εκτιλεω, εκτινυω,
δικας δίδωμι, κολασει περιβαλλω, τιμωριαν
υποσχων.

Αποτμηγω.
Πολλας δὲ κλιτῖς τοτ' αποτμηγεσι χαραδραι.
Il. π. 390
SYN. Αποτμησσω, αποκοπτω, απαμαω,
χωριζω.

Αποτμῆξ.
—Αποτμῆγι σκεπτῆ ισον—Apoll. 2. 583.
SYN. Αποτομος, απῤῥωξ, φαραγγωδης.

Αποτμος.
—Οἰζυρος και αποτμος Od. υ. 140.
SYN. Βαθυποτμος, πολυποτμος, αθλιος, α-
ριστερὸς, δυσοιωιστος, κακοδαιμων.

Αποτομος.
Ουδέ τις αποτομη
Λυματός εστιν αιδως. Eur. Alc. 992.
—Ακρο[δ]ε[ν] ικαναζᾶσ' αποτομον. Soph. Oed.
T. 895.
SYN. Σκληρὸς—αποτμηξ, ακρωρια, απορ-
ωξ

Αποτος
Λυσταλεα, αποτός τε —Call. 6. 17.
Αειτος αὴρ αποτος.—Soph. Aj. 324.
SYN. Αναλιος, ξηρὸς.

Αποτοιπω.
—Οἷον αῦτις απετραπε λαὸν Αθηνη Il. λ. 757.
SYN. Αποστρεφω, απόστροπαω, ενδρεπω, απο-
μυθεομαι, καθακαμπω, αποκλινω, εκκλινω,
εκβοδιω.

Αποτριχω.
—Τποταῖς μοριαις αποθριξης. Arist. N. 1001.
SYN. Ακατριχω, απαχωριω.

Αποτριβω.
Πλευρὰς αποτριψεσι —Od. ρ. 232.
SYN. Διατριβω, καθαιρεω, διαθριβω, παρα-
τριβω, προστριβω, συντριβω, αποτειω, ανεξυω,
κατασωχω, απωθεω, σμυχω, αποσμυχω.

Αποτριχω
Εισετε παρ' ακρας ὡς απεθριξε τριχας. Eur.
Or. 128.
SYN. Αποκοπτω αποκειρω.

Αποστροπαω, Αποστεομαι
Εἰδετε κ' αποτρωπᾶσι θεοὶ, παυεσθαι απωγα.
Od. π. 405.
Οι δ' ὕτοι δακεειν μιν απετραπῆτο λεοντων.
Il. σ. 585.
SYN Αποῤῥιπω, αποστρεφω, αποτρεπομαι.

Αποτρεπη
Αλλος' αποτροπα κακῶν γενοιτο.—Eur. Hel.
364.
SYN. Εκτροπη, αποστροφη, απολειψις, απο-
τεμψις, αποπομπη, διαστασις, αντιλογια.—
επιτιμησις.—εκλυσις.

Αποτροπος.
Αυτὰρ εγων παρ' υἱεσσιν αποτροπος—Od. ξ. 172.
Αποτροπος γενεσθ μοι τῶν πεπρωτων. Eur. Here.
F. 821.
—Των αποτροπον Αδαν. Soph. Aj. 612.
SYN Παρατροπος, ατευχὴς, αποφορος, απο-
μωτος, δραπετης, φευκτὸς —αποτροπαιος, αλε-
ξητὴρ, αποπομπαιος, αποβρεπὴς.

Αποτρυω. Αποτρυομαι.
Φαμι γαρ εκ αποτευειν
Επὶ κ' τὸν εγαθὸν χρῆναί σε. Soph. Tr 126.
—Γαι—αποτρυεται—αεσσων. Ib. An. 346.
SYN. Απεγεομαι, αποδαλλω, αποδεκιμαζω,
αποτρυχω καταπρυχω, αποκαμνω, κοπιαω,
καταπονεω, καταδαπαναω αποτριδω.

Αποτρωγω
—Τὰς αυλακος κε αποτρωγεις. Theoc. 10. 6.
SYN. Τρωγω, διατρωγω, κατατρωγω, απο-
δρυστω, κατισθιω, αποραγω, αποτιλλω, αποτ-
τιλλω, ὑποχναιω, αποκειρω

Απ τιγχανω.
Αποτυγχανεσι πολλάκις τικαμένοι. Menand.
SYN Αδαμαρτανω, εξαμαρτανω, διαμαρ-
τανω,—απαρτάομαι, αποπλανάομαι.—δια-

τιπλω, μεταπεσομαι, εκμαπτεσομαι, διαφυσδομαι, σφαλλομαι, απεσφαλλομαι, παρεκβαινω, αποδαλλω.

Απειρίζω.
—Αλλοι γαρ οι απειρεσσουσιν αρουρας. Il. χ. 489.
SYN. Αφαιρεω, απεκρινω, απαπυμαι

Απης.
—Η μ' εθηκεν ὡδ' απην. Soph. Ph. 641.
SYN. Χωλος.

Απιστια.
Μαχρα γαρ ημιν η 'πικ' απιστια Eur. I. T. 651.
SYN. Απειστω, απογνωσις. ξυνια, βλαδη.

Αποφαγω. Vid. Αποτραγω.
Κρεας τα καλλαι αποφαγών.—Ar. Eq. 495.

Αποφαινω.
Ως επεων απειρων.—Hom. B. 143.
Πρις γ' αν τουτον απαφηνω σαφως. Ar. R 869.
SYN. Αναφαινω. φαινω. παραφαινω, εκφαινω, εκφαντζω. απαγγελλω. εισαγγελλω, αποσημαινω, απαγγυσσω. δεικνυω, επιδεικνυω, εξελεγχω, αγορευω. καταμηνυω. παριχνω. απολεγω, εκφερω, διηπω.—αφοριζω.

Αποφασις, Αποφατις.
Τριποδος αποφατιν —Eur. Or. 329.
SYN. Φασις. μαντεια —αρνησις, απαρνησις.

Αποφερω.
—Αποφερε τα χρια —Ar. A 1053.
SYN. Αφαιρεω, αποκομιζομαι.—αποτινω—απαγορευω.—προσφερω, εκφερω, καταφερω. απαγω.

Αποφευγω.
—Κακην αποφευγεν αὐτην. Hom. B. 42.
SYN. Διαφευγω, εκφευγω. διεκφευγω, αποφευγγανω, αναχαζομαι. διαδυνω. αλεινω, εξαλυσσω. εκδιδρασκω, εκκλινω. αποτρεπομαι, υποστελλομαι. παραιτεομαι, φυλαττομαι, εξερχομαι.—απολυομαι.

Αποφευξις, Αποφυξις.
Αλλ' ακροωμαι πασας φωνας
Ἑωυτων εις αποφευξιν. Ar. V. 560.
Ος ἑμ' ωδ' αν ζωντ' ηδικει, ει μη
Δια την τροτεραν αποφυξιν. Ib. 556.
SYN. Αλυξις, αποφυγη.

Αποφημι
Αντικρυ δ' αποφημι.—Il. π. 362.
SYN. Αποφασκω. απειτω. απολεγω. αντιλεγω. απολαλεω. αποφθεγγομαι. αποφαινω, διαγγελλομαι — οἰομαι.—εξαγορευω. εκφαινω, εκφωνεω.

Αποφθεγκτος.
Σιγη δ' ετικτηναυτ' αποφθεγκτον με—Eur. I. T. 951.

EXP. Προσφωνηθηναι αταξιον.
SYN. Αποτροπος, απροσφθεγκτος.

Αποφθειρω.
Δειμας γεραιαν συνταλης αποφθερᾶ. Eur. Supp. 1106.
SYN. Απεφθω, διαφθειρω, απολλυμι, φθω.

Αποφθινυθω, αποφθινω, αποφθιομαι.
—Αποφθινυθει δε λαοι. Il. ε. 643.
Κἀποφθινει τα χρηστα—Soph. P. 466.
Των αλλος μεν αποφθινθω, αλλος δε βιοτω. Il. Ϡ. 429
SYN. Φθινω, διαφθειρομαι, αποφθειρομαι, απολλυμαι

Αποφθορα
—Σπερματις τ' αποφθορα παιδων. Aesch. Fum. 187.
SYN. Αμβλωσις, αμβλωμα, εξαμβλωμα. εκτρωμα, εκτρωσις, εκβολης.

Αποφυω.
—Αποφυσαν—φορον. Eur. Or. 164.
EXP. Ατεκνω. μισητος.

Αποφραγνυμι.
Κἀποφραγνυσαι κυκλω το περᾶγμα Soph. An. 247.
SYN. Αποφρασσω.

Αποφυσαω.
Κἀπειτ' απελων μ' αποφυσησας. Ar. V. 329.
SYN. Εκφυσαω, εκπνεω, διεκπνεω αναπνεω.

Αποφωλιω.
—Νοον δ' αποφωλιοι εσσι. Od. Ϡ. 177.
SYN. Απειρω, απαιδευτω.—ματαιω. ξειρω τραστιω.—αγνοεω, εκβολιμω, ετρωματαιω.

Αποχαζω Αποχαζομαι.
Αλλ' αποκαζεο βαθυ.—Od. λ. 94
SYN. Αναχωρεω, αναρχομαι, απερχομαι.

Αποκαλαω.
Αλλ' αποκαλα την φρουτιδ' ες την αιρα. Ar. N. 760.
SYN. Αειρω, αναπεμπω, αναλυω.

Αποχειρομαι
Ολομαν, ολομαν αποχειραθεις
Τας εν τευτλεισι λοχιυομιας. Ib. Pa. 1013.
SYN. Χειρομαι, αποτυγχανω, αποστερεομαι.

Αποχειροτονεω.
Αποχειροτονηθηναι τρις εν τη 'κλησια. Ib. 666.
SYN. Αποψηφιζομαι, διαγραφω, καταλυω.

Αποχεω
Τηλε δ' απο κρατος χειδεσματα.—Il. χ. 468.
—Απο δ' ειδατα χειην εραζε. Od. χ. 20.
SYN. Εκχεω, εκβαλλω, αποχυω.

Αποχραω.

Αποχναω.
—Και ανθρακιας αποχναυσεν. Eur. Cyc. 357.
SYN. Χναω, καλαβρεχθιζω.
Αποχραομαι.
Τας ανδρας απεχρησαντο —Arist. Suid.
SYN. Απεπτεω —καταχραομαι. παραχραομαι. παρακαταχραομαι.—χραομαι.—εξαρκεω.
Αποχρη.
Εμοι μεν αποχρη ταυτα —Ar. Av. 1602.
—Νον δε δυ' αποχρησουσιν μονω. Ib. Pl. 484.
SYN. Εναρκει.
Αποχωρεω.
—Καπεχωρησεν παλιν. Eur. I. T. 265.
SYN. Απερχομαι. απειρχομαι. εξερχομαι. παρεκβαινω. απαλλαττομαι. εξηκω. αναχωρεω.
Απτοφαλλω.
—Απτοφαλλεσα Μαιωτην πλοτιν. Lyc. 915.
SYN. Ελκω. εκτεινω. εντεινω.
Απτυαω. αποψομαι.
—Εμη προς τον κεραλην αποψω Ar. Eq. 906.
SYN. Απεματτω. καταματτω. απειτεω. απομοζγνυμι. αποτιτασσω. καπηρεω.
Αποψιλοω.
Φιλων αποψιλοις με τον παναθλιαν. Æsch. Ch. 693.
SYN. Αποστειρω. αποτιλλω. αποζυμιτω. αποθριζω. παραψηχω
Αποψυχω. αποψυχομαι.
Ειλιν αποψυχοντα πολυτλας δις Οδυσσευς. Od ε 347.
—Οι δ' ιδρω αποψυχοντο χιτωνων. Il. λ 620.
SYN. Αποθνησκω.—ψυχω —αποσβεννυμι — εκλειπω —αναιτομαι, αποζηραινω —καταρριπω.
Απραγμοσυνη.
—Και απραγμοσυνης. Ar. N. 1003.
EXP. Fisᵂ αιθες.
SYN. Απραξια, αμιλλια. αργια. απονια. σχολη.—καταφρονησις.—(a inten) πολυπραγμοσυνη.
Απραγμων.
Ξενῳ ων, απραγμων ισθι, κ πραξεις καλως. Sent.
SYN. Μισοπραγμων. αποτος, αμιλητ[ος], αμιλλης, ευκινητος. αργος. αεργος. ανεργος. ανεπιπραγτος ησυχος. αδρανης, δειλος, αδελτερος. μωρος. αφροντιστος.
Απρακτος. Απρηκτος.
—Κυδι μαρτιλῃσι—Απρηκτος ὑμιν εμι. Soph. An. 1047.
—Απρηκτον πολεμον πολεμιζειν. Il C. 121.
SYN. Ανεργαστος, απηυτος, ανενεργητος, ασοιητος. ατυκτος, ματαιος.—ανεκπλητος, ατιμωρητος.—αδυνατος, ατονος, ατελεστος. απραγμων.

Απραξια.
Αναπαυσις εστι των κακων απραξια. Sent.
SYN. Απραγμοσυνη —κακοτυχια.
Απρεπης.
—Ω φθονερον τυ, κ απριπεις αιδεῖον αυτας Theoc. 5. 40.
SYN. Ασεμνος, ασεμος, ασεμνος, ανεπιεικης, ακοσμος, ατοπος, αισχρος.
Απριατην. (Adv.)
—Μ' εκομισσατο Φοιβος
Ηρως απριατην.—Il. α. 99.
SYN. Αμισθι, προικα, δωρεαν.
Απροβολως.
Νισον αθανατας τριχας
Νοσφισας απροβολως. Æsch. Ch. 618.
SYN. Απροσκοπτως.
Απροικος.
Κρειττον γαρ εστιν ευ τετραμμενο λαβειν
Γυναικ' απροικον, η κακως μετα χρηματων. Sent.
SYN. Αιδνος, αιδνωτος, αζυγος.
Απροϊδης.
Αιδος απροϊδης αμειλικαλυφι μυχοις. Ep. I. 6.
SYN. Απροορατος, απροσκ[οπος], απροσδοκητος.
Απρομυθητος.
Μηδ' εξ αιλαλων κακρομυθητων πολει
Νεικος γενηται —Aesch. Supp 362.
SYN. Απροσοητος, απροσκεπ[τος], απροορατος, αφρασ[τος], ασκεπ[τος], απροφασιστος.
Απροξενος.
Απροξενιτε, τοσφιν ικνεῖσθ' — Aesch. Supp. 247.
SYN. Αλλοδαπος.
Απριοπ[ος].
—Εις απροσπ[ον] σῆμα. Aesch. Pr. 1073.
SYN. Ασκητος, απροϊδης.
Απροσδοκητος.
Η λισσας αιγιλιψ απροσδοκη[τος]. Aesch. Supp. 801.
SYN. Αδοκητος, αναγορευτος.
Απροσδοκητος
Απροσδοκητα τα δε βροτοις τα των θεων. Eur. I. T. 1610.
SYN. Αδοκητος, αδοκητος.
Απροσκοπος.
Το δυσπροσοιστον καπροσκοπον στομα. Soph. Oed. C. 1342.
SYN. Απροσομιλος, ανομιλητος, απροσμικ[τος].
Απροσικτος
Απροσικτων δ' ερωτων εξωτερα μαιναι Pind. Nem. 11.
SYN. Απροσιτος, απροσπελαστος, απροσπελυστος,

ελειστ⊖, απροσδατ⊖, δυσπροσδ⊖, α-
δατ⊖.

Απροσκοπ⊖.
Ἐν ἡμέρᾳ δὲ μοῖρ' απροσκοπ⊖ βροτῶν. Aesch. Eum. 105.
SYN. Ασκοπ⊖, ακαλληπ⊖, απροσδοκ⊖. —απημων.

Απροσμαχ⊖.
—Απροσμαχον εὐχ⊖ εχεσαι. Orph. Hymn.
SYN. Αμαχ⊖, απαταγωνιστ⊖, αντιπ-
τ⊖.

Απροσοιστ⊖
—Απροσοιστ⊖ γαρ ὁ Περσῶν στρατός. Aesch. Pers. 91.
SYN. Αγωνιστ⊖, αφορητ⊖, δυσφορ⊖, αν-
υπομονητ⊖, ακαταμαχητ⊖.

Απροσοφαστ⊖.
Δειναὶ, θαμβοπεφραι, απηνεῖς, απροσοφατοι. Orph. 971.
SYN. Απειριλιπ⊖, ἀφεῖρός.

Απροσφορ⊖.
—Νῆσος, ταυβαταις απροσφορος. Eur. I. A. 287.
SYN. Ελαεινὸς, απιπτοδοκ⊖, απροσικτ⊖.

Απροτιμαστ⊖.
Αλλ' ἐμεῖ' απροτιμαστ⊖ εἰ κλισιησιν ἐμῇσιν. Il. τ. 263.
SYN. Αν.ζριστ⊖, αλυμαντ⊖, αμιαντ⊖, αλωβητ⊖,

Απροφασιστ⊖, Απροφατ⊖.
—Θανατ⊖ απροφασιστ⊖. Eur. B. 100.
Αιδ' αφαρ, ηὖτ' αιλλαι αδυκίες, ἀ στεροπαὶ ὥς,
Απροφατοι νιφειον ἐξαλμεναι εσσενοντο Apoll. 2. 268.
SYN. Απρομυθητ⊖. ανεπολογητ⊖. απαρ-
αιτητ⊖, απροσφωνητ⊖, απεσσρατ⊖, αδο-
κητ⊖.

Απλαίστ⊖.
—Ης γενε⊖ εσται Απλαιστοιο—Sibyl. l. 3.
SYN. Ανεπιπνοη⊖, αμωμητ⊖.

Απλήρ⊖, Απλής.
—Τὰ δ' απλήρ⊖ εσκλητο μῦθος. Od. ρ. 57.
—Απλήρ⊖ ορνις. Eur. I T. 1035
Ως δ' ὄρνις απλῆσι νεοσσοῖσι προφερησι
Μασλακα.—Il. ι. 323.
SYN. Ισοπλήρ⊖, ταχὺς. βεβαι⊖.—Απλη-
ρωτ⊖. απληρωγ⊖, απλιλ⊖.

Απλήρως.
—Η γαρ απλήρως
Αυται παλιμπορηνιον ἵξονται βασιν. Lyc. 617.
SYN. Ταχιστα.

Απλοιπὰς.
Ηεη απλοιπὰς —Il. Ϛ. 209.
SYN Απλοητ⊖, θρασὺς. σαρκαστικὸς. ὑ-
ζριστικὸς, ὑζριστὴς. λοιδορ⊖. ονειδιστικὸς, ακριτικὸς. δυσρημ⊖.

Απλολεμ⊖.
—Σὺ δ' απλολεμ⊖, ἠ απαλκις. Il C. 201.
SYN. Αμαχ⊖, απολεμ⊖, δηλὸς, δηλη-
ρων.

Απλοματ
Μη τῶν αριστων ἀπλῖται βελευματων. Soph. An. 185
Απλισθαι νεῶν —Il. C. 152
SYN. Αφαπλομαι, συναπλομαι, εφαπλομαι, καθαπλομαι λαμβανομαι, επιλαμβανω θηγω, θιγγανω. επιθιγω. αφαω. φλαφαω. φαλασ-
σω. φανω. επιφανω. παραφανω. περιφανω, περιστυγχανω. επιβαινω καθικνεομαι.

Απλω.
Απλε κεραυνιον αἰθοπα λαμπάδα. Eur. B. 594.
SYN. Απλακιω

Απλὸς.
φῶτας—δολῳ απλῶτι δαμασας. Pind. Ol. 9.
SYN. Αδιαπλωτ⊖. αμίλαστατος, βιβαιος.

Απυγος.
—Απυγος. αυτοκαλος —Simon. 76.

Απυλωτος
—Απρατὶς. απυλωτον στομα. Arist. R. 86.
SYN. Αξυρωτος. αδολισχος.

Απυργωτος.
—Επεὶ ἑ μιν απυργωτον γ' ἰδυναντο
Ναιεμεν—Od λ. 263
SYN. Απυργος. αρρηκτος.

Απυρος.
Το φαρμακον τὠτ' απυρον—Soph. Tr. 698.
—Απυρον κατεθηκε λεζητα. Il ↓ 267.
Οιστεν δ' αρδις χρισμ' απυρος. Aesch. Pr. 879.

Απυρωτος.
—φιαλην απυρωτον εθηκε Il. ↓. 270.
EXP. Καιτὸς.—(a intens.) πολυπυρος.

Απυστος
Ωιχετ' αἶστος, απυστος—Od. α. 242.
SYN. Αδοξος, αδιαπυστος, απευθὴς, ανωνυμος, ανηκουστος.

Απυω.
Τῶ δ' επος εκ γαιης τοσον απυε.—Ep. l. 1.
Εισοῦ πλαζοιτ' αν
Πασχλεπτον απυοι. Soph. Aj. 896.
Τί δὲ με τόδε χρεος απυεις; Eur. Or. 1258.
SYN. Ηπυω, ηχεω. καλεω. προσκαλεω, γρανυγαζω, λεγω, φασκω προστατεω.

Απφὺς.
—Ου λεγω απφῦν. Theoc. 15. 13.

SYN.

SYN. Πατὴρ, ὁ πρεσβύτης.

Απωθέω.

Φυγαλὰ δ' απωθεῖ τῆσδε Πελυτικην χθονός. Eur. Ph. 76.

—Αλλά μι κῦμα ῥοιζτε
Και Βορέας απίωσι—Od. ε 81.

SYN. Ἐξωθεω, παρωθεω, κατωθεω, αποβαλλω, εκβαλλω, απιλαυνω, αιωρεω, απορριπτω, αλαλκεω, αποκρυω, αποσσεω, απεκρυπτω, αποτινασσω, πορθεω αποτριβομαι, αποκυλιω.

Απωμοτος.

—Βροτοῖσιν κλύειν εστ' απωμοτον Soph. An. 394.

SYN. Απρεσβοκητος.—απευκτὸς, φευκτὸς.

Απωστος.

Τελος δ' απωστὸς γῆς απορρίφθησομαι. Soph. Aj 1038.

SYN. Απωθητος, ακοτεοπτος, εκπεμπτος.

Ἄρ pro ἄρα, vel ἆρα.

Ημος δ' οτ' ἄρ πω πώ; —Il. η. 433.
Ως ἀρα φωνησας' απεβησατο—Il. α. 428.
Ω φιλατ', ἆρα κἀμὲ επισφαξαι ταφῳ
Δοκεῖν Αχαιῶν πλῆθος;—Eur. Hec. 503.

SYN. Αγαγε, δὴ, γὼν, δῆτα.

Ἀρᾶ.

Ἐξ αρσεν μητρὸς κεχολωμένος—Il. ι 562.
—Θεὰ δ' οι εκλυεν ἀρῆς Od. δ. 762.
—Ἐμεῖο δὲ δῶσιν ἀρῆς αλκῆρα γενεσθαι. Il. σ. 100.

SYN. Καταρὰ, επαρὰ —αρὰ, βδελυγμα, αναθεμα, κατανάθεμα.—ευχὴ —ατὴ, βλαβὴ.

EPITH. Δυσημος. επισκόλος, κρυερὸς, πικρογλωσσος, πολυστονος.

Ἀράσσω.

—Ἀράσσατο δὲ τευχεʼ επ' αυτῷ. Il. Δ. 504.

SYN. Ηχεω, βομβεω, δυπεω, κροτεω, ψοφεω.

Ἀραβία.

—Συρης, ἠδ' Αραβίης ερατεινῆς. Dionys. 925.
—Αραβίαν τ' ευδαιμονα. Eur. B. 6.

Ἄραβες

Κεῖθεν δ' ολίστων Ἀράβων περικέκλιται αἶα,
Πολλον ανεχομενη, δισσῇ ζωθεισα θαλασσῃ. Dion. 927

SYN. Αραβιοι.

EPITH Ἀζαρόβιοι, αδακχυτοι, πολυσπερεῖς, ὑπερφιαλοι, ὑλοτομοι τοξοφόροι.

Ἄραβος.

—Ἄραβος δὲ διὰ στομα γινετ' οδοντων. Il. κ. 375.

SYN. Βρυγμὸς, κριγὴ, ῥῖζος, ῥοιζημα, ῥεῖβδος. ἦχος.

Ἀραγμα, Ἀραγμός.

—Τυμπανων τ' αραγμοῖς.—Ph. 1160.

Πετρων τ' αραγμοῖς.—Ph. 1160.

SYN. Ἀραβὲς, κρῦμα, ῥηξις—δῦπος, καναχὴ, κῖνπος, ὄρυγος, κοναβος, κομπος, κινασισμα, πατάγημα, πάταγος, ψοφος.—αποκομμα, αγμα, βολὴ, πληγὴ.

Ἀραῖος.

Μὴ νῦν σταιμην, αλλ' αραῖος, ωσί τι
Δεδρακʼ, ολοιμην—Soph. Oed. T. 646.

SYN. Απευκτὸς—ὑποκειμενος αρᾷ.

Ἀραιὸς.

—Τῶν δὲ κὴρες ῥωντο αραιαί. Il. σ. 411.
—Αραιὰ δ' ἱκετο φωνὴ Theoc. 13. 59.

SYN. Ασθενὴς, αφιλὴς, αμυδρὸς, αδληχρὸς, αδρανὴς, ισχνὸς, ινισχνος, λεπτὸς, λεπτομερὴς, λιτὸς, σπανιος, σπαρνὸς, μανὸς, μανωδὴς, ψιλὸς, καταδεὴς, ῥαδαλὸς, ῥαδινὸς.—λαγαρὸς, λεπταλέος, σικχὸς.—μυκοειδὴς.

Ἀραξὴς.

Ενθάδʼ Αραξὴν ῥιῦμα μεγαβρεμετο πολαμοῖο —Orph. 747.

EPITH. Κελαδων. Αρμενιος, Σκυθικὸς.

Ἀρασμαι.

Ἀρᾶται δὲ ταχιστα φανημεναι τῷ δῖαν. Il. ι. 240.

SYN. Ευχομαι, δεομαι, καταδεομαι, αντιβολεω, ἱκετευω.—καταρασμαι, επαρασμαι, κατευχομαι, επιθειαζω.

Ἀραρὰτ.

Ηλιβατον τανυμηκες ορος, Αραρὰτ δὲ καλεῖται. Sibyll. 1.

Ἀραρίσκω, Ἄραρον.

—Αμφὶ σαδεσσιν ἑοῖς αραρισκε σαδελα. Od. ξ. 23.

Ως δ' ὁτε τοῖχον ανὴρ αραρὼν τυκτοῖσι λιθοισι. Il. π. 212.

SYN. Αρω, αρμοζω, αρταω, κατακοσμεω, προσαπτω, επιτηδευω, περικαθαπτω, στελλω.

Ἀρασσω.

—Ταν αἴδαο πυλαν (ναὶ μοιρας) αραξῶ. Theoc. 2. 160

SYN. Ῥασσω, κρυω, θρυπτω, παιω, πατασσω, κοπτω, τυπτω, θνῖω, κροτεω, σφυζω, βαλλω, πλησσω, πτισσω, κολαπτω.

Ἀρατὸς.

Ἴδεν αρατὸν ἑλκος. Soph. An. 983.

SYN. Καταρατος, απευκτὸς.

Ἀραχὴ,

—Ἴσον αραχια
Τεῦξαι λεπταλέην μίτον επισαμενον. Ep. l. 6.

Αραχνης.
—Νεῖ ηματ' αερσιποτητος αραχνης. Hes. ε. 775.
EPITH. Σαρὴ. Βαβυλωνὶς. Περσὶς.
Αραχνιον.
—Οδυσσῆος δ' ἁπτυ ιυιη
Χιτὼι ιπινναιων κακ' αραχνια κῆται εχεσα. Od. π. 35.
—Αραχνια δ' ως ὁπλ' αραχναι
Λεπτὰ διαστησαιντο—Theoc. 16. 96.
Αραχνιων.
—Εξαιτηρος αραχνιωσα βοων. Nonn. D. 38.
Αραχῶται. Nom. pr.
—Λιυχλαινας τ' Αραχῶτας. Dion. 1096.
Αραψ
Και γαρ Αραψιν Αγαρ Σιτὰ ονομαπεται ὕρος. Poffel.
Αρβυλη, Αρβυλις.
—Λιπ[ὼν ιχνος αρβυλης τιθεῖτε. Eur. Or. 140.
Πᾶσα λιθος π[αιῶσα ποτ' αρβυλιδεσσιν ανδρ. Theoc. 7. 26.
SYN. Κρηπὶς, εμβὰς, ὑποδημα.
Αρβυλοπ[ηρες.
Τον ὑπατηρὸν, αρσην, αρβυλοπ[ηρα. Lyc. 839.
Αργαλεος.
—Αργαλεος γαρ Ολυμπιος αντιφερισθαι. Il. α. 589.
SYN. Χαλεπὸς, δεινὸς, σκληρὸς, αιανὸς, αμηλιχος, στυφελὸς, δυσκολος. δυσαρεστος, δυσπαλὴς, δυσπετὴς. δυστροπος, δυστοπος, δυσχερὴς, πικρὸς, λυγρὸς, λευγαλεος, λυπηρὸς.
Αργιαδης.
—Και Αργιαδην Πολυμηλον. Il. π. 417.
Αργειοι.
Αργειοι δ' ὑπεμειναν αολλεες.—Il. ι. 498.
EPITH. Αρηϊθοοι. εριθυμοι. ιομαχοι. κρατερόφρονες. θωρηκται. λινοθωρηκες. μενεχαρμαι, μενεπ[ολεμοι. φιλεπ[ολεμοι.
PHR. Εἶδος αγητοὶ. Κεντρα π[ολεμοιο—απειλαων ακορητοι.—Τρωεσσι φονον κ' κῆρα φερουσες. Hom.
—Αρηϊοι ὕμιες ευσθενεων Αργειων. Cal.
Αργειφοντης. Vid Ερμης.
—Πειρε φαρμακον Αργειφοντης. Od κ. 302.
Αργιλοεσσα.
Συ δε τῆς αρχῆς αγαπᾷς τῆς σῆς
Της αργιλοφις περιτρωγων. Ar. V. 670.
EXP. Τα περιτ[ὰ, και αχρηστα.
Αργινὸς, Αργὶς. Αργινοεις.
—Αργεννησι καλυ[αμεσσι σθονεσσιν. Il. γ. 141.
—Αεπὰ αργῆτα κερανύον Il. θ. 133.
—Λυκαονες αργὰτα δημόν. Il. ο. 127.

—Και αργινοεντα Λυκαονα. Il. 647
SYN. Αργὸς, αργεικὸς, αργινὸς. αργεστὴς, αργεστὴς. αργηὶς. αμυχρὸς. αργυφὸς, αργυρὸς. αγλαὸς. λευκὸς. ελελευκὼς. διαλευκος. λευκογλαυκος. λαμπρὸς. διαπυρος. ελεφαντινος. ριφαιος. κνακὸς. πηγὸς. φαλὸς, φαλιος, φαληρὸς.
Αργεστὴς, Αργηστὴς.
—Και αργεσταο Νοτοιο. Il. φ. 334.
—Πτηνὸν αργηστὴν ορνιν. Æsch. Eum. 181.
SYN. Θοὸς, ωκὺς, ταχὺς—αργινὸς.
Αργης.
—Και Αργην οβριμοθυμον. Hes. θ. 140.
Αργια.
—Οἱ μὲν αργιας ὑπο,
Οι δ' ἱδρωὼν στροβεντες αντι τῶ καλῶ. Eur. Hip. 381.
SYN. Ῥαθυμια, ραδιεργια. απραγμοσυνη. ατολμια. αβρανια. αχθηδια. οκνος. αποκνησις. οκνηρια. παυσις. λωφησις. ναβρωτης, ναχιλια. —αιτησις. ειδοσις. εχεχειρια.
Αργικεραυνος.
Ζεῦ πατὴρ αργικεραυνε—Il. τ. 21.
Αργικὸς.
Τὶ δῆτα θωκεις αργικοῖς ιτημένος. Eur. Fr.
Αργιλλος, Αργιλος.
Ακρίδα Δημοκριτε μελεστ[ὴρον ἀδῆ θακοῦσαν
Αργιλλος δολιχὰν αμφικελευθον ιχνι. Ep. Suid.
EXP. Αρβιλλωδης γῆ, ἡ λευκὴ κ' καθαρά.
Αργιοδης.
—Συν αγεσθ. αργιοδοντα. Il. ι. 535.
SYN. Αργιοδων, οξυοδης.
Αργιπης.
Αργιποδας κυνας ἄσαι—Il. ω. 211.
SYN. Αργεστὸς. ταχυπης, αιλλοπης, ἀερσιπης, ωκυπης.
Αργμα.
Αργματα θῦτε θεοῖς.—Od ξ. 446.
SYN. Αχρωθινια.
Αργοναυται
PHR. Ηρωων θεῖος αωτος Theoc.—Ημιθεοι Ιασονες αιχμητα ταυται. Pind.
Αργος.
Οι δ' Αργος τ' ἔσχον.—Il. β. 559.
EPITH. Αχαϊκὸν. Δωρικὸν. Πελασγικὸν. Ιναχιον. Λυγκηϊον. διψιον. πολυδιψιον. ἱππιον. ἱπποβοτον. ἱππηλατον, κλυτὸν, κοῖλον, παλαιον. πολυπυρον.
PHR. Δαναὸς πολις. Eur—Ηρας δῶμα θεοπρεπὲς. Pind.—Αχαϊκὸν ὕδωρ αρκεῖς.
Αργος Ομηρικὰ μοῦσ, κ' Ελλάδος ἱερὸν κῦδος
Και χρεσιν το πάλαι Περσέος ακροτολι. Ep. I. 1.

Αργος.
Αργος ακοιμητοισι πολυσπερεσιν οπωπαις
Κλεψηγαμ Κρονιδαο γυιοτερα λεκτρα φυλασσει.
Nonn. D. lib. 8.
EPITH. Αγρυπνος, βυκόλος, βοοσκόπος, τομεὺς, θρασὺς, πολυκλεινος, παντόπης.
PHR. —Αργυπνοισιν ὁλον δέμας ομμασι λαμπων —Ποικίλον απλατασσι κεκασμένον Αργον οπωπαις.
Ζηνὸς οπιπευτῆρα βοοκραιραν ὑμεναιων. Nonn.
Πολυγλήνης βυκόλος Ιταχης.—Προμος Ηρης — Μυριωπὸς βυτας. Aeſch.
Αργος. Αργος εὐμμελίης Φριξω σαῖς, ὃν ρα ἑλικτὴ Χαλκιοπη.—Orph. 859.
Αργὸς.
Πολλοὶ μὲν βοες αργοὶ ορειχθεων αμφὶ σιδηρῳ. Il. ψ. 30.
—Ενθεκ δὲ σφι κυνες ποδας αργοὶ ἑποντο. Il. σ. 578.
Στρατὸς γαρ αθρόος, αργὸς ως τῶν οικοθεν. Eur. I. A 1001.
—Αργὸν γλωσσαν. Soph. Ph. 93.
SYN. Αργινὸς.—αργεστὴς, αργικὸς, ταχὺς. —αεργὸς. απραγμων, αδρανὴς, ῥαθυμος, νωθρὸς, οκνηρὸς, δύσκολος —αμετοχος.
Αργυρος.
Πολλὸς δὲ χρυσὸς τε καὶ αργυρος ενδον ικανε. Hom. M. 249.
SYN. Αργυριον.
EPITH. Αιγλήεις, αργοχρως, ιερος, καθαρὸς.
PHR. Κυπριδος ιχνευτὴς Ερ. — Αἷμα καὶ ψυχὴ βροτῶν. Eur.
Αργυρεος.
—Επὶ δ' αργυρεοι ζυγὸς ὗεν. Il. ι. 187.
SYN. Αργυρῆος, αργυρᾶς.
Αργυρεον γενος.
Δευτερον αὖτε γενος πολὺ χειροτερον μετοπισθεν Αργυρεον φυσησαν Ολυμπια δωματ' ἐχοντες, Χρυσεῳ κτε σιδηρεον, κτε τοπερ.
κ λ. Hes. ε. 127.—Arat. φ. 117.
Αργυραμοιβὶς.
—Χρυσὸν ὁποιη Πεύθονται μη φαῦλον, ετητύμως, αργυραμοιβοί. Theoc. 12 37.
SYN. Αργυροπρακτης, αργυροπρατης, αργυρισκόπης, αργυροκόπος, αεργυρογναμων, αργυροχόος, καλλυϊστὴς, τραπέζιτης, χρυσαμοιβὶς.
Αργυροδινης. Αργυρορρυτης.
Ες ποταμὸν καλεῦτο βαθυῤῥοον, αργυροδινην. Il. ρ. 8.
Πιεσαν δ' αργυρεῤῥυταν Ἑλενην. Eur. Herc. F. 386.
SYN. Λαμπρὸς.
Αργυροειδὴς.
—Και δισσας αργυροειδεῖς. Iph. A. 752.
SYN. Αργυροφανὴς.
Αργυρηλατες.
—Αργυρηλατες χρυσειας τε φιαλας. Eur. I. 1181.
Αργυροκλος.
Αμφι δ' αρ' ωμοισιν βαλετο ξιφος αργυροηλον. Il. ε. 45.
Αργυροκρανος.
—Μετ' αυτὸν δ' αλλος αναξεν Αργυροκρανος ανὴρ.—Sib. l. 5.
EXP. Πολικρανὸς, πολικροταφος, κυανοχαίτης.
Αργυραλογος.
Αιτεῖ ταχιας αργυραλογους.—Ariſt. Eq. 1068.
SYN. Αργυρολογιτος, ταραλος.—εκλογεὺς, φορολόγος, εισπρακτωρ, συναγωγεύς.
Αργυροτοξος.
Αργυροτοξα Θετις.—Il. α. 538.
Αργυροστειρης.
—Καὶ αργυροστειρῆ βιον τεμιζων.—Aeſch. Ch. 1002.
SYN. Αχλεινος, αγολδος, ἀϊρες.
Αργυροτοξος.
—Αργυροτοξος Απολλων. Il. ε. 766.
Αργυρωπτος.
Κακοῖς ελαυνειν αργυρωπτον.—Eur. Alc. 686.
Αργυφεος, Αργυφος.
Τῶν δὲ καὶ αργυφεον σλῆτο σκιος.—Il. σ. 50.
—Οἷν αργυφεον ωκὺς Αχιλλευς Σφαξε.—Il. ω. 621.
SYN. Αργυφὴς, αργεννὸς, λαμπρὸς, λευκὸς.—μελας. Suid.
Αργω.
—Ποντοπορος νῆυς Αργω.—Od. μ. 70.
Η καὶ ὑπ' ηλατιπους ερετμοῖς αλιμυρὰα βαιθη Πρωτη ὑπεξεπερησε τριβυς δ' ενοσσε θαλασσης. Orph. 67.
EPITH. Ιησυνὶς, Πηλιὰς, πολυηγόρος, ευλαλος, ευζυγος, ευιδὴς, ευπλοος, θεὰ, ὑποδρηστος, γλαφυρὰ, κοιλη, πολυτιμὴς, τριακοντάζυγος, ταυτίλος.
PHR. Ιησονη ναῦς. Theoc. Καλλιπρῳρον Αργους σκαφος. Eur. Λαλητὸς κισσα. Lyc.
Αρδὶς.
—Αχεαν αρδιν ειβυτὸν χερειν. Lyc. 914.
SYN. Αἰχμη, ακις. βελος.—Pl. φαειτραι.
Αρδηθμὸς, δρδμος.
Γυιες τιθαιζωσαντες αρδηθμῷ Δἰος. Ib. 622.
—Ὅσα τ' αρδμὸς επι ναιετασι βροτῶσιν. Il. σ. 521.
SYN. Αρδευσις, αρδεια, καταρδευσις, ὑδρεια, ὑδρευσις, διαβρεξις, διαβροχὴ, πολισμὸς.

EPITH.

EPITH. Επιτατικος.

Αρδ'ευω, Αρδ'ω. Αρδω
Οσην πλατυῤῥες Νεῖλος αρδ'ευει χθονα. Aesch. Pr 851.
—Τί μεν τὸ χιτωνιον αρδ'εις; Theoc. 15. 31.
Αρδομενοί τ' αρῆες εμῶν ἱερῶν ἀπὸ πηγῶν. Hom. Ap. 264.
SYN. Επαρδ'ευω, επαρδω, δ'ιαρδω, δ'ιαινω, καταρδ'ευω, βρεχω, ὑποβρεχω, καταβρεχω, οχετηγεω, οχετευω, ῥαπω, στιζω.

Αρηθεσα.
—Τοῖς σοῖσι μελοι Σικελὶν Αρεθουσαν
Τμῆν συν λαοῖσι,—Theoc. 16. 102.
EPITH Συρηκοσιη, ευυδ'ης, καλη, ἱμερτη.

Αρηια. Vid. Απηλη.
Πολλὰ δ' μελιχιωτι προσηυδα, πολλὰ δ' αρηῖ. Il. ρ. 431.

Αρηος. Αρηϊος.
—Της τεῖχος Αρηος. Il. δ' 407.
—Πρωτεσιλαος αρηϊος ἠρως—Il. ϛ. 708.

Αρηρατος. αρηϊρατος.
Οἰδ' αρηρατοι φασι. Eur. Supp 603.
Ανδρες αρηϊρατοι—Od. λ. 41.

Αρηιθοος.
—Αρηϊθοων αιζηων—Il. δ'. 280.

Αρηϊφιλος.
—Και αρηϊφιλος Μενελαος. Il. γ 136.
SYN. Αρηκδ'ης, αρηιμαχης, αρηιμαιος, αρηοτολμος, ανδρεῖος, αριστεμαχος, ασπιδ'ιωτης, ασπιστης, ἐγχεσιμωρος, ἐγχεσιμαργος, δ'ιος, δ'αϊφρων, δορυβαρσης, εμπεδ'ολεμος, πολεμιστης, μενεπτολεμος, μαχιμος, επαρηφορος, φιλεπτολεμος, πολεμικὸς, πελυαθλος, σακεσπαλος, στρατιος, πληξιππος.

Αρηος παγος.
—Θεοί δ'ε σοι δικης βραβῆς
Παγοισιν εν Αρηοισιν ευπειθεστατην
Ψῆφον δ'ιοισεις.—Eur. Or. 1688.
Και πρὶν γ' Αρηος εν παγοις ψηφος ισας
Κρινας', Οριστα. χ' νομισμ' ως ταυτόγε,
Νικᾶν, ισηρεις ὁστις αν ψηφος λαβῃ. I. Γ. 1470.

Αρηων.
—Λατρις ερωτος Αρηων κυανεοχαιτης. Nonn.
PHR. Λεσβιος αοιδ'ὸς—Δελφῖνος οχησαμενος πειρητικες, κῦμα μελαν περαασκι.—Opp.

Αρηκτος.
—Ετι γαρ μεγα ἰργον αρηκτον. Il. τ. 150.
SYN. Απρηκτος, ατελεστος.

Αρεσκω.
Αψ ἐθελω αρεσαι.—Il. ε 120.
SYN. Αριστομαι, απαρεσκομαι εξαρεσκομαι, εξαρεσκευομαι, ἱλαομαι, ἱλασκω, ἱλασκομαι, ἱλεῦμαι, ευμενιζω, φραυνω, ἀδ'ω, ανδανω, ευαρεσκω, ἐρυτυχαζω, εξαπαυομαι, απαναπαυομαι, επαναπαυομαι, αρκεῖμαι.—συγχωρεω, ἐμμενω, συμφερομαι —αγαπαω.—επιλιτομαι.

Αριστὸς
—Ως εμοὶ των σῶν λογων
Αριστὸν ἡδ'ιν.—Soph An. 506.
SYN. Ευαριστος, ασμενος, ἡδ'ὺς.—επαινετος.

Αριταω.
Ουκ αριτᾷ κακὰ ἐργα—Od. θ. 329.
SYN. Αριταινω, ευτυχεω.

Αριταων Nom pr.
—Αριταονα δ'ῖον. Il ζ 31.

Αρετη.
Τῶν περ χ' μειζων αρετη.—Il. ε 494.
SYN. Λεξ'ηνια, αριστεια, ευδοξια, σπουδη, ἐυλογια, τὸ καλὸν, καλοκαγαθια
EPITH. Θεῖα, ζαθεη, θεοτερπὴς, θεομητης, θεοκραιρος, ευστεφανος, ευτερπὴς, δ'αιμονια, δ'ιδακτη, πρωϊαι πολυολβος, πολυμοχθος, πολυμυθος, ζυμοδ'ακρὶς, γ'ηπια, φ'λογερων, ακηδ'υνος, καθαρὰ, φαεννη, ὑψηλη, σαφὴς ἀπαφαιρετος, ἐξοχος, αρχαῖα.
PHR. Και τραχὺς ζαθεης αρετης οδος.—κ. λ. Cal. ε
Θεοδοτων ἐργων κιλιτθος καθαρὰ.
Εργματων ακτὶς καλῶν ασβεστος αἰ.
Χρυσιωτατον φαος ιερυσθεντων αρετᾶν.
Ζεῦ, μεγαλαι δ' αρεται
Θνατοῖς ἐπεινται εκ σθεν. Pind.

Αρηγω.
—Προσφρων επεσσι χ' χερσὶν αρηγειν Il. α 77.
SYN. Αλεξ'ω, επαρηγω, βοηθεω, αμυνω, παρισταμαι, συλλαμβανομαι, συνεπιλαμβανω, συμπεραίνω, συμμαχομαι, προασπιζω, συμπολιμιζω, επικουρεω.—συμφερω.
PHR. Επαρηγορα χερσ' φυλασσειν.
—Αρρηκτον Διοτοιο κερας. χ' ὑπερμαχος αλκὴ.
Πολυχαλκον εδος, χ' ευσταθὲς αλκαρ.
Αυτὸς εμῆς τελεθει παντεσσιν αλκαρ οπαντῆς. Apollin.

Αρηγων.
Δοιαὶ μεν Μενελαῳ αρηγονες εισὶ θεαων. Il. δ'. 7.
SYN. Αλεξητὴρ, βοηθὸς, παραστατης.

Αρηξις.
Ποιαν λαοῖσι θεῶν αρηξιν; Soph. C. 865.
SYN. Αλεξησις, βοηθεια, αρωγὴ, αλκαρ, επικουρια, αμυνη, αναπαυλα.

Αρης.
Αρες, Αρες, βροτολοιγε μιαιφονε, τειχεστιπλῆτα. Il. ε 31.
SYN. Ενυαλιος, Μαιμερτὴς.

EPITH.

EPITH. Αἰσχροῤῥόος, ἀνδρειόθυτος, ἀργαλέος, ἀπίκτητος, ἀλλοπρόσαλλος, ἀλεγεινός, ἀτειρής, αἰόλμος, ἐμαιμακέτης, ἀτειρής, ἀκάματος, ἀταρβέτης, ἀρρέκτης, ἀσπιδιώτης, αὐτοδίδακτος, ἀμείλιχος, ἀγριος, Ἀχαϊκός, ἀπομαμής, ἀλικτύτος, ῥεπτύης, βλαστυρός, βαρβαρος, βαρβαροφώνος, βαρὺς, βιδυτόλεμος, βιατὴς, βαρυμήνις, γοργός, γαμικλόπος, δεινὸς δῖος, δῆιος, δῄριος, δηρίνεος, δορυμήστειρα, δορυσσόος, δολίης, δάκρ ὀχνος, ἐγχέσπαλος, ἐναρηφόρος, εὐθαρσὴς, ἐξώστης, ἐγρεκυδαίμων, ἐμπυρος, ἐναίσιμος, ζωμοτὰς, ζηλήμων, ζαμενὴς, θῆρος, θρασὺς, θρασυμήτης, θηλυκτόνος, Θρηϊκίης, θερμὸς, θοὸς, ἵππιος, Ἰνδῶος, κορυθαίολος, κορυθαϊξ, Κίλλις, καρχαροδὼν, κρατερὸς, κελαινεγχὴς, Λυδίος, λαοσσόος, λοιγιος, λυγρὸς, λαοδάμας, μαστὴρ, μὲ ἐχάρμος, ἐξὺς, ὑλὲς ὑλεκ, ὀβριμος, ὀρχηστὴς, ἐριδρόμος, πολιδάκρυς, πολυκμήτης, Πολεμαχθος, πικρὸς, στυγερὸς, ῥιγοδόρος, σιδήρεος, σχέτλιος, ταμισιχρὼς, τοξοδάμος, ὑπερθύμος, ὑπερμενέτης, χαλκίος, χαλκοθώρηξ, χαλκάμματος, χρυσείος, φοινιος, φλογιμάτιος, φθισιμβρότος, φαγχρατὴς, χαλκάσπις, χρεισμήτωρ, χαλκοβόης, φοβερὸς, φιλοπόλεμος, ὠγρὸς, ὠκὺς, ὠμόφρων.

P. R. — Ἔγκα ταλαύρινον πολεμιστήν.

Ἄτης πολεμοιο Ἀκορήτοιο αὔτης Hom.

Χρηστευτὴς θεὸς Ὁπλίτης λυκος. Lyc.

Τὸ δυσερίστον αἷμα φυσῶν Soph.

Χρυσοπλὴξ δαίμων. Ἀφροδίτας ευναταρ Æsch.

Κυδερμητὴρ σιδήρεος ῥοστιστὴρ πατρὸς. Τιτηνων ολετὴρ Nonn.

Ταῖς αἱματοεργοτοις ἐστιωμενος μαχαις. Lyc.

Χαλκαμματος φοιτ' Ἀφροδίτας. Il. d

Ἀρὶς ὑπερμενετα. ῥιπερματι. χρυσοπλὴξ, Ομερμιμνάμε Ὀρέστα. πολιτὸς, χαλκοκορυσα, Χρυσεοπεπλε κουρητ' ἐρυσθενες. ἐκκε Ὀλυμπε, Νίκης ευπαλαιστο σπτηρ. σ. ναφαγὲ θεμιστες. Λητιδιοιο. τ' ερανν. δια στα. ωπαγὲ φωτων Ἠρωινς σκηπτόῦχε πυρευγέα κυκλοελισσων Λιθέρος ἐπ' ἀτερειε ὑπὲ τειρεσιν —χ λ. Hom. Hym.

Ἀρηϊκτ', ὀβριμοθυμε, μιγασθητὲς, αλκιμε δαῖμον

Οπλοχαρὲς, ἀδάμαστε, βροτοστόνε, τειχισιπλάτα Ἄρες αἰολε, δουρὸς πε φοιοις πιπαλαγύνος αἰνε, Αἱματι καὶ ῥυσοκε χαραν. πολεμοκλοτε, ἐριβῶλε Ος σοὶ ἐνεις ζωσίν τε ἡ ἐγχεσι δῆριν αμεσσον. κ. λ Orph Hymn.

Ἄρης.

Γινὶ' ἄρης ἀλαγητὶς οἰζυρεῖσι βροτοῖσι. Il. v. 569.

—Ὁπλῶν κοιδὸ' ἄρων. Soph. Aj. 1215.

—Θανατὸν γε φυγῶν καὶ μᾶλον ἄρηος. Il. c. 401.

Γυνὰ μονωθεῖσ' ωδὶν' ικ ετεστ' ἀρης. Æsch. Supp. 757.

SYN. Μαχη —κῦρ.—αλκὴ.—σιδηρος.

EPITH. Λευκηρέτμος, ὑλος, ὀξὺς, λαθολευστος, φοινιος, τοξοδάμιος.

Ἀρητειρα.

Ἰφιὰς Ἀρτεμίδος πολιηοχε ἀρητειρα. Ap. 1. 512

SYN. Ἱερα. ἱερὶς, ἱερισσα, ἱερεια, βωμιστρια.

EPITH. Δημοσια.

Ἀρητη. Nom. pr.

Ἀρητη, Συγατερ Ρηξηνόρος αντιθεοιο. Od. η. 146

EPITH. Λευκωλενος, ροδοπηχυς.—αγακλειδὴ. βασιλεια.

Ἀρητὴρ

Ἀρητὴρ ετετυκτο, θεὸς δ' ὡς τιτο δημῳ. Il. α 74.

SYN. Ἱερεὺς. ἱερητης, ἱεροποιὸς, ἱεροτελεστὴς, ἱεροφαὴς. Θεσπρότος, Θυτὴρ, Θυτης, Θυοτέλης, Θυοσκόος.

Ἀρητος. Nom pr.

—Καὶ Ἀρητος Θεοειδὴς. Il. ρ. 494.

Ἀρητὸς

Ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γον. χ' πειθος εθηκας. Il. ρ. 37.

SYN. Βλαξερὸς, απευκὴς.

Ἀρθμιος.

—Ἐν φιλοτατι δειτμαγιν ἀρθμησαντε. Il. η. 302

SYN. Φιλος και —ἑταιρειω, ὁμογνωμοσυνη, ὁμοφροσυνη, συναγωγευς, συμφωνεω.

Ἄρθμιος

—Οἱ δ' ὑμὶν ἀρθμιοι ἦσαν. Od. π. 427.

SYN. Φιλος, φιλιος.

Ἀρθμὸς

—Ἐπ' ἀρθμὸ χ' φιλοτητι. Hom M. 521.

SYN. Ἁρθμια. φιλια, φιλοτης, ὁμενοια, ὁμοφροσυνη, ὁμολογια. ενω ις. συμβασις. συμπνοια, συνθηκη.

Ἄρθρον

Μαρψας ποδὸς τιν ἄρθρον ἢ λυγιζεται. Soph. T. 792.

SYN. Μελος δεσμὸς τῶν νευρων.—ἁρμὸς.

Ἀριαδνη.

—Καλὴν τ' Ἀριαδνην

Κνηπ. Μινωος ολοφρονος, ἣν ποθὶ Θησεὺς

Ἐκ Κρητης ες γαιαν Ἀθηναων ἐραων

Ἠγε μὲν, ἀλ' αποντο —Od. λ. 320.

EPITH. Δυσερως, ξανθὴ, ευπλοκαμος, καλλιπλοκαμος, κιμβὰ, Κυδωναιη, Μινωὶς, τηλεκλειτὸς.

ΡΗR. Παρθενικὴ Μητιὼς, εὐφρονέστ' Ἀριαδνη,
Ἠ ῥα τε Πασιφαη κερη τεκεν Ἠελιοιο —
Ἠις αἰθέρι τεγμαρ.—Ἀστερομις στεφανος,
Παντυχος ἡρακλειοιν ἑλισσεται εὐωλαισιν. Apoll.

Ἀργυρος. Ἀργυροτος.
—Εὐδαίδος ἀργυροτις ὑφὶ. Pind Nem. 5.
Ῥεῖα δ' ἀργυροτος γενετο ἀνέρος—Od. δ. 207.
SYN. Ἀργυροστος. εὐδιαγνωστος, ἀγαστος, ἀμφιδοκτος, ἀκμηστος.

Ἀριδακρυς.
Κλαγξε δ' αὖ γεον ἀριδακρυ—Æsch. Pers. 953.
SYN. Ἀριδακρυος. πολυστονος.

Ἀριδηκετος.
—Κοων ἀριδηκετος ἀνδρῶν. Il. λ. 249.

Ἀριδηλος.
—Ἀριδηλα κ' ἀμφαδα ἐργα. Ap 3 615.

Ἀρκηλες. Ἀρκηλεω.
Τον μεν ἀρκηλον ἔθηκεν Ζεὺς.—Il ζ 318.
—Και ἀρκηλοτοι Ἀθηναι. Arist. Eq. 1325.

Ἀρπρηκτης.
Παῖδ' ἐμὸν, ὡς κ' ἐγὼ φημι, ἀρηρεπία Τρωεσσιν.
Il. ζ. 477.

Ἀρισημος.
—Ἀρισημα τε ἐργα τετυκται. Hom. M. 12.

Ἀριφραδὴς.
Σῆμα δέ τοι ἐρεω μαλ' ἀριφραδες.—Il. ψ. 326.
SYN. Ἐνδοξος, ἐυπρεπὴς, ἐκπρεπὴς, φανερὸς, διαδηλος, ἐπισημος, ἐυκρισημος, ἐυγνωστος, θαυμασιος, περικλυτος.

Ἀρπηκεος.
—Τυπη δὲ κατ' ἀρκυῖ ἰκτο πετρας
Ῥιμφα Μελανθιος ἀρπηκεος —Ap. 4. 1707.
SYN. Ἑλικεος, συρικος, ὑπηκοος, ὀξυηκος, κατηκεος, εικων, ἐυικτος, ἐυπειθὴς, σιθαρὸς, πεθημων, πειθηνιος, πευστὸς, ὑποχειριος.

Ἀρπυιαι Nom pr.
—Ἐρυθραιων Ἁρπυιῶν. Dion. 714.

Ἀριθμεω.
Φωκας μὲν τοι πρῶτον ἀριθμησει.—Od. δ. 411.
SYN. Ἀπαριθμεω. ἐκλογιζομαι, καταλογιζομαι, καταλεγω, κατατατ/ω

Ἀριθμημα.
Ἰσον γὰρ ἐστι τ' ἀριθμημα τῶν πολλων. Aesch. Eum. 756.
SYN. Ἀριθμος.

Ἀριθμητὸς.
—Ἀριθματος ἀτὸ πολλῶν. Theoc. 16. 87.
—Οὐτε λογῳ τινὸς ἀξιοι, οὔτ' ἀριθμητοῖ. Ib. 14. 48.
SYN. Ἐυαριθμητος, ἐυψηφιμος.

Ἀριθμιος.
—Μητ' ἀθανατοισιν ἀριθμιος.—Suid.
SYN. Ἐυαριθμιος. ἐπαριθμιος.

Ἀριθμὸς.
—Λιπὼ δ' ἀριθμὸν. Od. δ. 452.
Φθειρῶν δ' ἀριθμὸν, ἢ κωπων.—Arist. Plut. 537.
SYN. Καταλογος. ἀριθμημα.
EPITH. Ἰσομετρος. ἀμετρητικτος.

Ἀριμασποὶ.
—Ἵνα παῖδες ἀρειμανιων Ἀριμασπῶν. Dion. 31.
EPITH. Ξανθοὶ.

Ἀρὶς.
—Και γυρὰς ἀμφιδετους ἀρίδας. Ep. l. 7.
SYN. Ῥιπη, ῥιπιον.

Ἀρισζη
—Και δῖαν Ἀρισζην. Il. ε. 836.
EPITH. Ἐυκτιμενη.

Ἀρισταῖος. Nom. pr.
Αὐτοσυνδ' ἐν γῆμεν Ἀρισταῖος βαθυχαιτης. Hes. Θ. 977.
EPITH. Μελιφρων, φερισσοντος.
PHR. Ἀνδρεσσι χαρμα φιλοις.—Οπαων μηλων.—Πρῶτον ἐυρεαθαιμ ὑγρος ἀλειφατος ἐυεν ἐερσης καρπον.—κ. λ. Nonn. D. lib. 5.

Ἀριστἀω
Και πρὸς τουτοις ἀριστἀοσι
Τον Πειραιᾶ πρισιμαξειν. Arist. Eq. 812.
SYN. Ἀριστατιῶμαι. γευομαι.

Ἀριστἰζω
Ος ἀπὸ σμικρᾶς δαπανας ὑμᾶς
Ἀριστἰζων ἀπεπεμπεν. Ib 535

Ἀριστἰνα
Κρινων εμιλλε καρτος ἀριστἰνας τινἰ. Soph. Αἰ. 443.
SYN. Ἀνδραγαθια. ἀλκὴ, ἀνδρεια.

Ἀριστἰα. τα.
—Ἀριστἰᾶ ἐκλαζὰν στρατευματος. Soph. Ph. 1475.
SYN. Τα, βραβἰα. λαφυρα.

Ἀριστἰδης.
Οὑτος πὲρ Ἀριστἰδη πρωτερος.—Arist. Eq. 1322.

Ἀριστἰς.
—Γερουτας ἀριστἰνας παναχαιων. Il. ε. 404.
SYN. Ὁ ἀριστος. ἀρχων, ἀρχὸς, κραντωρ.—Οἱ εντιμοι, ἐπιλελεγμενοι, ἐκλεκτοὶ, πρωτοστατἰται.

Ἀριστἰευω.
Ος δέ κ' ἀριστἰευησι μαχη ἐνι, τόνδε μάλ' ὠκεῖ
Εσλαμενας κρατερῶς, ἠ ἐσλητ', ἠ ἐσλ' ἀλλον.
Il. λ. 409.
SYN. Ἀνδριζω, ἀνδριζομαι, κρατεω, κρατἰνομαι, ὑπερἰχω.

Αριστιππος.
Οἵα τ' Ἀριστίππε τερψιφρὼν φυσις ἀμφεκαιντος
Ψυχῆ Tim. apud Laert.
Αριστογόνος. αριστόγονος.
Ἰτε συν Ηρακλέες αριστογονω
Ματρί.—Pind. Pyth. 11.
Ος μ' απαιδα γενας
Εθηκεν αριστόγονους. Eur. R. 909.
SYN. Αριστογενεθλος.
Αριστοκρατεομαι.
Αριστοκρατῶσθαι δῆλος ἢ ζητῶν. Ariſt. Av. 125.
SYN. Ολιγαρχεομαι.
Αριστομαντις.
Ελπις αριστομαντις.—Soph. Ph 1376.
Αριστομαχος. Αριστοχειρ.
Αριστομαχε γενος Ηρακλέος.—Pind. Pyth. 10
Ἥμος αριστοχειρ
Αχιλλευς οπλων εκυρ' αγὼν πέρι. Soph. Aj. 948.
SYN. Αγηνωρ. αρειος.
Αρίστων.
—Και εντυνεν' αριστον. Il. ω. 124.
SYN. Ακρατισμα.
Αριστοτοκος.
—Αριστοτοκου Κυθερειης. Muſ. 273.
SYN. Ευτοκος. ευμενὴς. προξενος.
Αριστοποτος.
—Ηεροφοιτος αριστοποτος τε μελισσα. Phoc. 160.
SYN. Πολυποτος. φιλοποτης. πολυκμητος
Αριστοτελης.
Εις χρισὶν ἡμιτερην πικρὸς Αριστοτελης. Ep. l. 1.
SYN. Σταγειριτης.
EPITH. Οὐλος. κιγκρηνος.
PHR. Ὁ σοφος ὁ παὶς τὸ Νικομαχ.—
Σοφης σπερμα, χ' μυστης.
Αριστοφανης
Βιβλοι Αριστοφανευς, θεὸς ποτος.—κ. λ. Ep. l. 1.
Αριστραλὶς.
—Φατ' αριστραλὶ ἐμμεναι ὠδίν. Od. ρ. 196.
SYN. σφριλερὸς. γλισχρος.
Αρκάδες
Αρκάδες ανδρες—επισταμενοι σκλεμοιο. Il. ζ. 611.
EPITH. Βαλανηφάγοι, ἐγχεσιμωροι. λυκαιγενεσροι.
PHR. Εκγονοι δρυὸς Νυκλιμν κραιπέμοι.
Οι πρόσθε μηνης. Lyc.
—Οἵοι δ' ἐσαν Αρκάδες Ἀτιδανῆες,
Αρκάδες, οἱ χ' πρόσθε σελήναιης ὑδεονται
Ζωειν φηγὸν ἐδοντες εν ὀρεσσιν.—Apoll.
—Τιτυος—Λυκαονιης αρκτοιο. Call.
Αρκαδια.
Οι δ' ἐχον Αρκαδιην, ὑπο Κυλληνης ορος αυτῆ. Il. ζ. 603.
EPITH. Ευυνωρ, ευυδρος, ευμηλος, πολυμηλος, προσελήνος.
PHR. Πολυπιδακα μητέρα μηλων. Hom.
Αρκεσιλαος.
—Και Αρκεσιλαον επειρον. Il. ο. 327.
EPITH. Οχλοαρισκης.
Αρκεσις.
Και τὶς πρὸς ανδρὸς μη βλεπωντος αρκεσις.
Soph. Oed. C. 74.
SYN. Αρκεσμα. αλεξίτηριον. βοηθημα. αρηγμα.
Αρκευθος.
Α δε καλα ναρκισσος επ' αρκευθοισι κομασαι.
Theoc. 1. 133.
SYN. Αρκευθὶς.
Αρκεω.
—Ει χ' ὑπὸ πατρὶ Αθηνη συν Διὶ πατρὶ
Αρκεσει—Od. π. 261.
SYN. Απαρκεω. επαρκεω. διαρκεω. προσαρκεω. ἐξαρκεω. αρκῶμαι. αυταρκεω. αμυνω. βοηθεω.—περιζομαι. ισχυω.
Αρκιος.
—Μισθὸς δέ τοι αρκιος εσται. Il. κ. 304.
—Οὐ οἱ επειτα Αρκιον εσσεῖται ζυγιεν.—Ib. ζ. 393.
SYN. Αρκετος. επαρκὴς. ἐξαρκὴς. διαρκὴς. αυταρκὴς. αξιος. δυνατὸς. ἱκανὸς. ωφελιμος.
Αρκτος.
Αρκτοι τ' ἀγροτερητε συες.—Od. λ. 610.
EPITH. Αλιγενὴ, αναιδὴς. αγρια. ανηστος. αμαιμακετος. αντιδρακων. αταρβὴς. θαρσαλεα. βλοσυρὰ. δασυτριχος. μαινὰς. Μαιναλιη. κρυερὰ. ορειὰς. ορεσσιὰς. λυσσὰς. λασιαυχην λοχια. ορικλεια. σιγυερὰ. χαλκεσσα. φωλὰς. ωμοβόρος
Αρκτοι δ' αγριάδες, φονιον γενος, αιολοδειρον.
Λαχνην μεν ψυχιην δυσπαιταλον αμφισαφλο,
Μορφὴν δ' ικ αγαθὴν παναμωμητοισι προσωπις,
Καρκαρον, κλομενον, ταχαὴν σῖομα, κυανεη ῥὶς,
Ομμα θοὸν, σουρὴν ωκυβαλον, δεμας ευρυκαρηνον,
Χερσὶν χερσι βροτῶν ἰκελαι, ποσὶς ηδὲ πεδησσι,
Σμερδαλέα βρυχὴ. δολερὴν κεαρ, αἰόλον ὕπορ.
Και πολλὴ κυθερεια, χ' ν κατὰ κοσμον ἐσσα.
Opp.
Αρκτος.
Αρκτουθ', ἣν χ' αμαξαν επικλησιν καλεουσι. Od. ε. 273.
SYN. Αμαξα. βοῤῥὰς. κυνοσουρὶς.

EPITH.

EPITH. Αρκὰς, δίφὰς, λυσσὰς, κυκλὰς, βορεὰς, ξυρὰ, ομφαλίσσα, ευφιγγὶς, ομβροτόκος, αιρτιλοφος, παλιντόκος. Ελλην. Ινδοσὶς. Κυβελὶς. Λυκαονία

PHR. Λέρνοχος ὁλκὸς αμάξης. Mus. Δρομὸν Αρκὰς Λέρνοχον, ωκιστον και ἀφαυστα θαλασσης. Nonn.

Αρκὸι κυανεαι σεφυλαγμέναι ωκιατοῖο Arat.

Ουδὲν αφαυρότερον τέτυκται κυνὸς κρίδος Αρκὰς. Ib.

Αρκὸς σέλεσσο ἐραια χρυσεαι στολαι. Eur.

Αρκὰδες

—Δεινᾶ μεμηνυῖαι Αρκὰδων. Arat.

EPITH. Δυσαὶς, ἱετὶς.

Αρκὰων.

—Οἱ ῥα τέμοντο Αρκὰδων εν ορεσσι—Orph. 513.

SYN. Αρτικὸς, αρκιος, βορειος.

Αρκυς.

Ως εγγὺς ἠδη γ' ισμὲν αρκυων ξιφος. Eur. M. 1278.

SYN. Αγρευτὴρ, αμφιβληστρον, δικτυον.—σαγηνὴ, γριπος, θηρατρον, λίνον, πλεγμα, πλοκὰμη.—τα αρκυα αρκυὶς, εσθλα, τὰ

EPITH. Κρυφιος, ευπλεκὴς.

Αρκυσταὶα, τα.

Πεπλωχ' ὁ πλημων εν μεσοις αρκυσταὶοις. Soph. El. 1504.

Αρκυσταὶος.

—Ες αρκυσταὶαν μηχανὰν—Eur. Or. 1430.

SYN. Αφυκτος.

Αρμα.

Αρμα δὲ οἱ χρυσῷ τε και αργύρῳ εὖ ησκηται. Il. κ 438.

SYN. Αμαξα, οχημα, φορὸν, δίφρος.

EPITH. Αγκύλον, αἰψηρὸν, βοηθὸν, δαιδαλὸν, ευζυγον, ευξοον, ευτροχον, ευπετασμένον, μαλθακὸν, πεισιχαλινον, πλεκτὸν, καλλιζυγὲς, πἐρατὸν, παγὶον, χρυσοδίφρον, γλαφυρὸν, πελωρον, καμπύλον, κολλητὸν, θοὸν, ταχυδρομον, τετραορον, τετρωρον, τετραζυγον, ὑψηρεφὲς, ἡρατησιππον, τεθριππον, χρυσοζυγον.—Ποσειδὼνιον, δυρπαγὲς, χαροποὺπον, πλιξατον, μεταστασιον, ορεσιδρομον, ορεσιδρομον, ὀδοιπορον, ἰθυπορον, ἁλιδρομον, λοξὸν, σιλασεφορον.

PHR.—Και ἁρματα ποικίλα χαλκῷ. Hom.

Αρματα δ' ευποιητα θοωτερα θυάδος αρκυος.

Αρμαμαξα.

Εφ' ἁρμαμαξῶν μαλθακῶς κατακειμένοι. Arist. A. 70.

Αρμαλια.

Αμαλιὴν ἱμμιτον ἐμιτρησαντο πεισθαι. Theoc. 16. 35.

SYN. Ροσκημα. τροφὴ, διατροφὴ, αποτροφὴ. ἐδωδὴ, καβὴ. κολον, χιλὸς, οχὴ, σιτιον, σῖτος

Αρμασσοι

—Τὸν τε μινυῶπα στρατὸν

Αρμασσὶν ἱπποβαμων, οἱ Χρυσορρυτον

Οικεσιν αμφὶ νᾶμα Πακτωλου ῥοαις. Aesch. Pr. 805.

Αρματευς.

—Αρματῶν μελος βαρὺ βοᾷ. Eur. Or. 1391.

SYN. Αρματοις.—λεπὶς, οξυφωνος.

Αρματευω

—Ποντιων σαλων Ηιόσιν ἁρματευσας. Ib. 997.

SYN. Ἁρματηλατεω, αρμηλατεω, ἁρμηλατεω, ἁρματομαχεω, τροχηλατεω, ηνιοχεω, ηνιοχευω, διφρηλατεω.

Αρματηλατης.

—Πεφανταὶθ' ἁρματηλατας σορὸς. Pind. Pyth. 5.

SYN. Ἁρμηλατης, διφρηλατης, ελατηρ, ηνιοχος, ηνιοχεὺς, ὑγητηριοχος, τροχηλατης διφρευτης.

Αρματικα

Ευδοξον ἁρματικαν. Pind. Pyth. 6.

Αρματοπηγὸς.

Τὸν μὲν δ' ἁρματοπηγὸς ανὴρ αἰθωνι σιδηρῳ

Εξεταμε.—Il. δ 485.

SYN. Αρματοποιὸς, τεκτων.

Αρματροχιὰ

—Ουδὲ τε πολλὴ

Γινετ' επισσωτρων ἁρματροχιη καθοπισθεν

Εν λειῃ κονιῃ.—Il. ψ 505

SYN. Ἁρματοτροχια, τροχια. ἡ τῶν τροχῶν ἐγχαραξις.

Αρματωλια.

Και τὸ κυκλω παρατρωγον ὑφ' ἁρματωλιας. Arist. Pa. 414.

SYN. Ἁρματηλασια. ηνιοχια, ηνιοχησις.

Αρμενια.

—Και Αρμενιην κλυτοτοξον. Ὁμηρ.

EPITH. Τοξευτειρα.

Αρμενος.

—Κρεμαται δ' ὑπ' ἰσιῳ αρμενα παντα. Theoc. 22. 12.

Παὶ ταδ' αυθαιμοι τρισσοὶ θεσαν αρμενα τεκτης. Ep. 1. 6.

SYN. Αρμενος, λαὶφος, ἱστιον. επισπασίφιον, λινον, οθονη, περιπετασμα —ἁρμενδια, επιτηδεια.

Αρμὴ, Ἁρμογὴ.

Και κολληθεὶς ατρεκὲως ἁρμὰς Κυπαρισσους. Eur. Fr.

Ταυτην

Ταυτην εγω ἐξητην παλαι την ἁρμογην Suid.
SYN. Ἐφαρμογη. συναρμογη. συναφεια. συμπηξις. συνοχη. τυχος ἁρμονια.—συνταξια.—συσημα. αλληλοχια. ἁρμος. ἁρμοσμα.

Ἁρμοδιος
—Σὺν δ' ἠδη γιγνεται ἁρμοδιος Theog 724.
SYN. Ἁρμονιος, εναρμονιος, ἁρμοδιδε. εναρμοδιος. ευθετος. ευσυνθετος. ευρυθμος. ευκελαδος, ευφωνος. αρεσιδης, ευμελης. ευδημων. θρεσκηνων. επιτηδειος. ἐοικος. ἐισος. ερικηρος. καταλληλος. ὁμαυλος. ικανος. προσφορος. συμφορος, προσθετος. οικειος συνηθης.

Ἁρμοζω, Ἁρμοζομαι
—Ἁρμοσσε χαλκῳ Ειρηκι σχεδην.—Od. ι. 162.
SYN. Εφαρμοζω, εναρμοζω. θρεσαρμοζω, συναρμοστω. ἁπτω. συναπτω. αρω. αρτιζω, αρτυνω. εγκαταζευγνυμι διαπηγνυμι. συγγινομαι. συμφοιταω. μιτασσω. περιτιθημι. συντιθημι. συμζιβαζω. ρυθμιζω. μεταμθιαζω. —προσπιτνω. συζυγευω. συνεγω. κατακοσμεω. —προσαπτω. επιτηδευω.

Ἁρμοῖ
Ἁρμοῖ μ' ὦδ' ἰπαταξ ὑπο τὸ σφυρος.—Theoc. 4. 51
SYN. Αρτιως. τιαστί.—επιτηδες.

Ἁρμονια. Nom. pr.
Ἁρμονιη δ' Ηϕαιστε—Hom. Ap. 193.
Ενθ' ἐτοθ' ἁγνὸς ενηὶα Πιερίδας
Λειγουσι Μουσας
Ξανθαν Ἁρμονιαν φυτευσαι. Eur. M. 834.
EPITH. Ἀποινος, ανοσιος. ἀφιλητος. βιοσσόος. βιαιόπις. λιποπατρις. ῥοδῶπις. σαμμιξωρ, φυγοδεμνιος

Ἁρμοῖα
—Και επισκοτει ἁρμοιαων. Il. χ. 255.
Ουποτε τὰ Διὸς ἁρμοιαν
Θνατῶν παρεξιασι βελαί. Aesch. Pr. 553.
SYN. Συνθηκη. συσημα. συνθετια. ξυμβασις. συμβολαιον. συνημοσυνη. συμφωνησις, συνφδια. συσταστις, συναρσις. ὁμολογια. ῥητρα.—ἁρμη, ἁρμοστις, ἁρμολογησις, διαταξις, κατασκευη.—ἔρος. ζευγμα.
EPITH. Ἐυθετος. ερατη. Διοτρεφης. φιλαχρηστος, σοφη, μελιφρονος, ευρυθμος. παναπτμαν

Ἁρμος.—Ἁρμοσμα. Vid. Ἁρμη.
Ἐκλυτ' ἁρμα: —Eur. Hipp. 825.
Τροπις δ' ελειφθη ποιλων ἁρμοσματων. Ib. 1214.
EPITH. Κωλοτὸς

Ἁρμοστηρ.
Ἀγαμεμνων αυδρῶν ταυτικῶν ἁρμοστορα. Aesch. Eum. 459.

SYN. Ἁρμοστὴς. ἁρμοστὰς, ἀρχων, γυσιφυλαξ, διακτωρ, βασιλευς.

Ἁρπακις
Η μαν ἁρπακίδας τε καὶ ὡρια τᾷδε πατησεῖ. Theoc. 5. 50.
EXP. Τὸ τε ἁρπᾶ καθιον.

Ἁρπαξ.
Ἁρπαξ γαρ εην μηλων ὀχ' ἁριστος ἁπαντων. Od. ι. 432.
SYN. Κριὸς. κἠλος. αμνὸς.
EPITH. Πηγισιμαλλος, λασιοθριξ, μελανοχρους.

Ἁρπομαι.
Η δ' ετ' ἁρπεται σὺν ηρὸν γαμὸν.—Od. α. 249.
SYN. Απαρπομαι. εξαρπομαι. απαιτεομαι. απαγορευω, απαυω. αποφασκω. εξαρνος εἰμι

Ἁρπυτὴρ.
—Ὁ δ' ἀρ' ἁρπυτῆρι εοικώς. Il. μ. 385.
SYN. Κυδιστὴρ. κυδιστὴς. δυτὴς. δυστὴς, κολυμβητὴς, κατακολυμβητὴς.

Ἁρπυια.
Θερμὰν δ' ὑπαὶ λατρῶνες ἁρπυιαν στεγων. Lyc. 1103.
SYN. Δυτὶω.

Ἀρπη.
Οὐτι πολυσπαστοιν Ἁρπην εἰχον—Il. ε. 507.
EPITH. Βοτρυοεσσα.

Ἁρπασιμος.
Ἐμοὶ δὲ τοῦτον ηδὴν εὖ' ἁρπασιμον. Soph. P. 75.

Ἁρπαστις
Τουτω δ' υτις ἁρπαστις πελει. Æsch. Eum. 591.
SYN. Απαρπαστις εξαρπαστις, απαγορευμα, απαυστις, αποτευξις, αποφασις.

Ἁρπυομαι
Ἁρπυομενος πατρὸς τε μιγα χλοος.—Il. ζ. 416.
SYN. Απαιτεω. λαμβανω. δἰεχομαι. απολαυθομαι. επιτυγχανω, καταλλασσω.

Ἀρος
Ἐρετμοις ἀρος, ατα. Aesch.—(Ita Lexic. ex Eustath. in Od. α.—Παρ Αισχυλῳ εν Ικετισι. — Ibi verò non comparet.)
SYN. Ἀρκεσις. λυσιτελεια.

Ἀρσις
—Ψιλὰν ἀρσιν πεδιοιο ταμεσθαι. Il. ι. 576.
Ἐν δ' ἀρσις λειη —Od. ι. 134.
SYN. Ἀρστειωσις, ἀρστειασις, ἀρστειασμα, γιωσσια. ἀρστος
EPITH. Πελυληϊος, χιονωδὴς, λιπαρὰ.

Ἀρστὴρ, Ἀρστης, Ἀροτρευς.
—Οὐ Ποιμὴν, οὐδ' ἀροτὴρ ὡς' ες πολιν—Il. ψ. 835.

Πτερύδων αροταις. Pind. Nem. 6.
—Πελυιγγὸς αροτρεύς. Nic.
SYN. Αροτρεύτης, αρυτηρόπους, βεκαῖος, τμητης.
EPITH. Ακαματος, κρατερὸς, οἰζυγὸς, ταλαιεργὸς.

Αροτησιος.
—Αροτησιον ὥραν τρίτλοα μιμησεται—Arat.

Αροτος.
Ουτ' αρα πειμησιν καταΐσχεται, ουτ' αροῖσιν. Od. ι. 122.
Μητ' αροτον αυτοῖς γῆν ανιεναι τινά Soph. Oed. T. 278.
Τον μεν παρελθοντ' αροτον —Ib. Tr. 69.
SYN. Αρουσις—αροτησιμος—ενιαυτος.

Αροτριος. Vid. Απολλω.

Αροτρευω. Αροτριαω, Αρσω.
Ωμον αροτρευοντος ατειρέος αγρειωτα. Orph. L.
Τῇ ποτ' αροτριωντι συνηντετο—Call. 3. 161.
—Ουτ' αρουσιν. Od. ι. 108.
SYN. Αροτριαζω, αρασσω, καταρσω, αλοκιζω, βωτεω, πολιω.
PHR. Αυλακα βοῶν αρυτρευσειν ὁλκαιῳ πλέρῳ. Lyc.
Ευαρότον αυλακα τεμνειν. Ep.
Ωλκα διατμησσει, συρων ευκαμπὲς αροτρον. Theoc.
Τῆς χὴς αροτρεις ῥῆξαι δαπεδον. Arist.
Αλκᾷ χερῶν χθονα ταρασσειν. Pind.
Και τον αρηρέον γυριτόμου αυλακα τεμνει
Μηροτυπὲ κεντρῳ πεθομενη δαμαλις. Ep l. 1.

Αροτρον.
—Εικοι δ' ὑπο βῶλος αροτρῳ. Od. σ. 373.
SYN. Γνοτόμιον. Vid. υνις.
EPITH. Αυτογυιον, αδαμαντινον, γνωμάρον, γυρὸν, ἰμαρόεν, μογιερὸν, σπιδὲν, ευκαμπὲς, αυλακα—τέμνον.

Αρουρα.
—Ολιγη δ' ἠν ημῖν αρουρα. Il. γ 115.
SYN. Αῖα, γαῖα, γῆ, λητον, χθών.
EPITH. Αμαλλατόκος, ὁλκηρητὶς, αιξιφύτος αεξικαρπος. απαυθορόος, αυθορόος, ἄρεστος, αυχμηρὰ, αθαλτὰς, αρνειὸς, βαθυλητὶος, βαθεῖα, δισσὰς, εριβωλος, ευφορβος, ευδωρος, ευλειμων, ευκαρπος, ευοδὶν, ευρυαλος, ζειδωρος, καρπεφόρος, θαλιθεσα, καρβαλέα, κεχιζουσα, μαλακὴ, μεσοχλοος, μιγαδωρος, μελαμβωλος, μακρὰ, οικια, συσσφόρος, πολυπυρος, πιειρα, πιαλια, πλαδωσα, πανδωρος, πολυκλειτος, πεδωρὶς, τριχαλιξ, τραφερὰ, ὑγρὴ, φερανγὴς, φερεσβιος, χιονὸτις, ψαμαθωδὴς.
PHR. Αγαθῶν καρπῶν εγκυμων. Apollin.

Αρπαῖος.
Αλλ' αρπαῖὸς εσσι Σμινθιὰς —Aesch. Fr.
Ω παῖ τῆς αρπαιης Διὸς. Arist. R. 684.
SYN. Αγκυλὸς.

Αρπαγὴ, Ἅρπαγμα, ἁρπακτὺς
Παῦσαι τε λεκτέων ἁρπαγὰς.—Eur. I. A. 1266.
Τρηρωτος ως ἁρπαγμα.—Lyc. 86.
Μνωομενος τροτερης ἁρπακτύος.—Call. 2. 95.
SYN. Αρπαγμὸς, ἁρπασμα, ἁρπαξις, συναρπαγὴ, διαρπαγὴ απαγωγὴ, αρπαγμὸς.

Αρπαγιμος.
Αρπαγιμας δ' τ' απυσλα μεσσιχιν ισχια κωπας. Call. 6. 9.
SYN. Ἁρπακτὶς.

Αρπαζω.
Εκτωρ δ' ἁρπαξ; λαὰν φερεν—Il. μ. 445.
Ἁρπαξων, παρ' ἁμαλὴν —Ib χ. 310.
SYN. Αλισκω. αγρευω, κλεπτω, λητζω. βιᾳ παραιρεῖσθαι

Αρπακτὴρ, Αρπαγὶς.
Αρπᾶν, πὰ ερίφων επιδημιοι ἁρπακτῆρες. Il. ε. 262.
—Ο παντων ἁρπακτὶς Αἴδης. Call. Ep. 2. 6.
SYN. Ἁρπαξ. μαρπτὶς.

Αρπακτήριος. ἁρπάλεος
—Ποθὴν Ναυπιδοντος ἁρπακτηριον Lyc. 157.
Κερδίων δ' ἁρπαλεων.—Od. β. 164.
SYN. Ἁρπακτικὸς, ἁρπαστικὸς, ἁρπαξ. καρπαλιμος.

Αρπαλεως
—Πὴν τε εἶπον—ἁρπαλεως Od ξ. 120.
SYN. Ἁρπαγδὴν, ἁρπακτικῶς, ταχεως.—ασπασιως, φιλικῶς, φιλοφρονως, φρενφιλως.

Αρπαλιζω.
—Λπας—ἁρπαλισσι πολεως. Aesch. Eum. 986.
SYN. Αραιρεω, επιδιωκω.

Αρπαξ.
Δὼς αγαθὸ, ἁρπαξ δε κακὴ —Hes ε. 354.
Αρπαγος ικτινι χειρα κραταιστεραν. Ep. l. 2.
SYN Ἁρπαγὴ.—Αρπακτικὸς.

Αρπεδονη. Αρπεδὼν.
——— Οἵστις
Τοξῳ πορσυνεις ἦκαν αρ' ἁρπεδονης. Ep. l. 7.
Λεαχναις εικελον αρπεδόνοιν. Ep. Suid.
SYN. Σχοινος.

Αρπη.
—Δεξιτερὴ δε πελωριον ελλαβεν ἅρπην. Hes Θ. 178.
SYN. Δρεπανον, δρεπανὴ. ζαγκλον, ζαγκλη.
EPITH. Αγκυλοδὲς. δαιτιπεσσα, γαμψωνυξ, ευκαμπὴς, ευπηχὴς, ἑτερσεμος. Θηρκτήριος, καρχαροδὲς, καλαμητόμος, σιδηχυπτέμος, μακρὰ, νεοθηγὴς, οξυτομος, χαλκηλατος.

Αρπη.

Αρπη. (Avis)
Ηΰ' ἅρπη εἰκυῖα ταυσπλήρυγι λιγυφώνῳ. Il. τ. 350.
Αρπυιαι, Αρπυιαι.
Τὼς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀτειμήτῳ Αρπυια Ποδάργη. Il. π. 150.
Νῦν δ' ἦ μιν ἁπλεῶς Αρπυιαι ἀπηνέψαντο. Od. α. 241.
EPITH. Ἀελλόποδες, ταχέες—ποδας, θοαὶ, ὠκυπέτεες, σθενάδνες, πόκομοι.
PHR. Πτερόεντα τεράστια, πτερὰ γεγεθλα. Opp.
Δι δ' ἀφαρ. πῦρ' αἰλλαι ἀδινὰς ἀνὰ ἀκτίνες, ἡ σέλοπαὶ ἅς, Απροφατοι νηῶν ἐξάλμιαι ἐσσεύοντο
Κλαγγῇ μαιμώσαι ἐδήτυος — κ λ. Apoll. 2. 264.
Αρπυιας, μεγαλοιο Διὸς κύνας—Ib.
Αρπηξ.
—Ἰν' ἅρπηξ πολὺς ἐπ. Il. ρ. 447.
Φωνὴ δ' ἅρπηξ.—Il ζ 499
SYN. Ἀδιάρπηξ, ἀρρηξ. ἀρραγὴς, σθερεὸς, βεβαιος, ἰσχυρὸς
Αρρην, Αρσην.
—Καὶ ἀρσενὲς γενεὴ' αὐτως. Theoc. 25. 83.
—Πολὺν ἄρσενος οἴδε. Il. μ 451.
SYN. Ἀρσενικος.—μέγας. κραταιὸς, χαλεπὸς.
Αρσενογενὴς.
Γένος—ἀρσενογενές. Aesch. Supp. 825.
Αρσενομερφος. Vid. Ἀρτεμις.
Αρσενοστηθης.
—Ἀρσενοστηθῆ
Δ' ἐσιδὼν ὑβρισθὲν Λιγυπλογένη Aes. Supp. 30.
Αρπτος
Καί τι ἑπος πτεροεντα, ὅπερ τ' ἅρπτον αμεινον Od. ξ. 466.
SYN. Ἀμυθητος. ἄφατος. ἀρρητος. κακοφημος. ἀνεκδιήγητος. ἀπερίφραστος. ἀδιήμητος.
Αρριχος.
—Τὰς ἀρριχας, ἧ τὰς κοφινους—Arift. Av. 1309.
SYN. Σαυρὶς, κοφινος.
Αρρυθμος.
Μηδ' ἀρρυθμος ἐλθοις. Eur. Hipp. 529
SYN. Ἀμετρος, ἀτακτος, ἄμουσος, ἀτερπὴς, ἀναρμοσὶος, ἀσυναρμοσὶος, ἀσυνάστητος, ἀσυμφυλος. ἀδιατυπωτος, ἀκανονισὶος ἐμμελὴς, παραπλὴξ.
Αρρυσιασὶος.
—Ἐλευθερίας ἀ' ἀρρυσιασὶας. Aesch. Supp. 618.
Αρρυτιδωτος. Vid. Ἀσπιλος.
Αρρωξ. Vid. Ἀρρηκὶος.
—Στυφλος δὲ γῆ Και χέρσος ἀῤῥωξ. Soph. An. 257.

Αρς.
Οὐδὲ λυκει τι καὶ ἀρνὶ ἐμοφρονα θυμὸν ἐχουσιν. Il. χ. 263.
SYN. Ἀρνειὸς. Ἀμνὶς.
EPITH. Ἀπαλόχρως.
Αρτιεπὴς
Ἀ θερεικλεια θυγατηρ. Ἑλλὰς εἰκυῖα, Ἀρτιεπὴς.—Theoc. 15. 111.
Αρταχιη.
—Ἐς κρηπὶν κατεβήσατο καλλιρεέθρου Ἀρταχιην —Od. κ. 108.
Αρταμεω.
Οστις ταῦρον ἀρταμεῖ καλὰς. Eur. El. 816.
SYN. Διαρταμεω. μαγειρευω, καθασχίζω, καταμερίζω, κατακοπὶω, ἀποσφαγὶω.
Αρταμος.
Ω δ' ἀπιθησας σὶυγὸς ἀρταμὸς τεκνων. Lyc. 236.
SYN. Κρεοπώλης, κρεωδαίτης, κρεωπωλης.—μαγειρος.
Αρταω
Αὐτοῦσα κακὰ κ' ἀρταναι. Aesch. Ag. 1100.
—Χαλᾷ κρεμασὶὼν ἀρταινη Soph. T. 1289.
SYN. Ἀγχονη, αἰωρα, πλεκτάνη
Αρταω.
—Θέλησαν ἀρτῆσαι δέρην. Eur. Andr. 811.
SYN. Ἀπαρταω, ἀπαρταω, ἐπικρεμαμαι.
Αρτεμὴς.
Ὡς εἶδον ζωὸν τε καὶ ἀρτεμέα προσιοντα. Il. ψ 515.
SYN. Ἀβλαβὴς, ἄρτιος, ὁλοκληρος, ὁλομελὴς, σῶος, ὑγιὴς.
Αρτεμις.
—Διὸς ἄρχε γὰρ Ἀρτεμις αὐτή. Il. ε. 51.
EPITH Ἀγροτέρα. ἀγνὴ, ἀτειρὴς, αἰὲν—ἀδμητος. Ἀκαλαίθιε, ἀγκυλοτόξος. ἀργεσσουσα. ἀρχυροπέζα. ἀτειρὴς, ἀσίδηρος, βοωπὶς. βαρυφρων. βαρυμηνὶς, γαμοσχος, ἐυσθενὴς. ἐυπλοκαμὶς. ἐυσκοπος. ἐυῶπις, ἐυτραφὴς, ἑλικοχίτων, ἑκατηβόλος. ἑλλοφόνος. ἑλαφοκτόνος, ἐρημὰς, θηρεσκόπος. θηροφόνος. Ἰμερασὶν. καθαρὰ. κελαδεφρόμος. Κολαινὶς. Λιμναὶ, Λητωὶὰς. λαγωβόλος. μεγασθένος. Ναξιὰς, ὀρεσσόος. ξανθὴ. ὀρεὰς, ὀρεσκὶὰς. ὀρεσκάτης, ὀρθωσια. ὀρεσιτροφος. Ὀρτυγία. οὐρανία, πρωτοθρονος. πολιοχος. ποταμία. τοξοφόρος. τοξοδάμνος. ταυροτόλος. τριμακαιρα. σαοφρων, χρυσηνις. χρυσεόθρονος, χρυσεοδὶφριχος. χρυσεσμήτρις. φαεσφόρος. σωσφόρος φοιτὰς, φιλοπαρθενος, σκολακοτρόφος
PHR. Πότνια θηρὰ. παγχαίρατα θηρὶς. Opp.
Διὸς τεκος, ἔρνος, κορη. κυρη. Θεῶν ἀνασσα.
Θυμασι βροτησιοις χαρεισα—

Τὰ

Τὸ λαμπρὸν ὤλισθε' ἐν ὑγρότητι φάους.
Ἐπτάρυγος ἀγρης Διὸς τόξα ἀγρης —Nonn.
Λητὼς Κόρα· Λατὼ ἱππόσοα δυγατερ Pind.
Ἀρτεμιν αὐδῶ χρυσηλάκατον, κιλαδώνυν,
Παρθένον αἰδοίην, ἰοκαρδόλον, ἰοχέαιραν
Αὐτοκασιγνήτην χρυσαόρα Ἀπόλλωνος·
Ἀρτεμιν ὑμνῶ Μέσσα κασιγνήτην Ἑκάτοιο,
Παρθένον ἰοχέαιραν, ὁμότροφον Ἀπόλλωνος.
κ. λ. Hom. Il.

—Τὴ τόξα λαγωβόλιαι τε μέλονται,
Καὶ χορὸς ἀμφιλαφὴς, καὶ ἐν κρίσιν ἐλθέμεναι.—
Ἀρτεμι, παρθενιη, Τιτυοκλόνε, χρυσεα μὲν τοι
Ἐντεα καὶ ζωνη, χρυσειον δ' ἐζευξας διφρον.—
Ποτνια, Μυνιχιη, λιμενοσκόπε, χαιρε, Φερωνη.
Χαιρε μεγα—χρεμασα —κ. λ.
Ποτνια, πολυμελαθρε, πολυκτόλε, χαιρε, χιτωνη. Call. Hymn.

Κλῦθί μευ, ὦ βατίλεια, Διὸς πολυωνυμε κυρη
Τιτανὶς, Ἑρμεια, μεγαλωνυμε, τοξότι, σειρὴ,
Πασιφαὴς, ἁμαδέχει, Θεὰ Δικτυννα, λοχεια,
Ὠδίνων ἐπαρωγὲ, καὶ ὠδίνων ἀμυπτε
Λυσζωνε, φιλοσίρι, κυνηγέτι, λυσιμερίμνε,
Εὐδρομε, ἰοχεαιρα, φιλαγρέτι, ἰυκλέρσοιτε,
Κλεισια, ἐναντητὲ, λυτηρια, ἀρσενομόρφε,
Ὀρθια, ἀκυλοχεια, βροτων κυρτόρρους δαίμον,
Ἀμβρετιρα, χθονια, ἐπουρητῆρε, ὀλοιομυιε,
Ποτνια παμβασίλεια, καλὸν θάλος αἰὲν ἐοῦσα
Δρυμονια, σκελαχῖτι, Κυδωνιὰς, αἰολομορφε.
Ἐλθὲ θεὰ σωτηρα, φίλη μυσίασιν ἅπασιν,
Ἐναντητος, ἀγνεα, καλὼς καρπὸς ἀπὸ γαίης.
κ. λ. Orph.

Λητωη φυγοδέμνε, κυνοσσόε, συγγονε φοιβε —
Παρθένος ἰοχέαιρα κυδερμήτειρα δὲ θήρης.—
Οὐτιδανὼν ἰλαφων βαλίων τ' ὀλετῆρα λαγωῶν. Nonn.

Ἀρτηρια
—Πνευμόνες τ' ἀρτηριαι. Soph Tr. 1071.
—Αἵματος ἁρπαγαί. Eur.
S Y N. Φλέβ.

Ἀρτιαζω.
Στατῆρσι δ' οἱ θεραπόντες ἀρτιάζομεν
Χρυσοῦς.—Aristt. Pl. 817.
S Y N Παίζω.

Ἀρτιγενίθλων.
Νηπίων ἀρτιγενίθλων—Orph. 384.

Ἀρτιγλυφὴς.
Σύκινον εὐρήσεις ἀρτιγλυφὲς ξόανον. Theoc. Ep. 4. 2.

Ἀρτιδάκρυς.
Ὡς ἀρτιδακρὺς ἐμὶ, καὶ φοῖνι πλέα, Eur. M. 903.

Ἀρτιδαὴς, Ἀρτιμαθὴς.
—Ἀρτιδαῆ συμπαντων ἐργασιῃ. Ep. Suid.

—Ἀρτιμαθὴς κακῶν. Eur. Hec. 683.

Ἀρτιεπεια, Ἀρτιεπὴς.
—Κῆρυξ μεγαλα Διὸς ἀρτιεπεια. Hes. θ. 29.
—Ἀρτιεπὴς, καὶ ἐπικλοπος ἐπλεο μυθων. Il. χ. 281.
S Y N. Πολυλογος, ἀληθεπὴς, ἀδολισχος. δεινὸς, ἱκανὸς, ἐπεα.

Ἀρτιζυγια.
—Ἀνδρων
Πόθεια καὶ ἰδίων ἀρτιζυγιαν. Aesch. P. 543.

Ἀρτιζω, Ἀρτιζομαι.
Τὰ δ' ἐν μεσσῳ νυμφαι χορὸν ἀρτιζοντο: Theoc. 13. 43.
S Y N. Ἀπαρτιζω, διαρτιζω, ἐξαρτιζω, καταρτιζω, ἀρτυω, ἐξαρτυω, ἁρμοζω, συναρμοζω, διατιθημι, διακοσμεω, κατακοσμεω, ἑτοιμαζω, ἐντρεπιζω, ἐπισχηματιζω, καθιστημι, κατασκευαζω, συντασσω.

Ἀρτικολλος.
Εἶσ', ἀρτικολλες ἀγγελε λογων μαθῶν. Aesch. S. T. 379.
E X P. Ἐν συναρμοδιον, ἢ ἀρτιως κολλωμενον.

Ἀρτικροτεομαι. (Ἀρτικροτιομαι. Kust. in Suid.)
Ἀρτικροτῶν δ' οἱ γαμοι. Menand.
S Y N. Συμφωνεομαι.

Ἀρτιος.
—Ὅτι οἱ ῥεσὶν ἀρτια ἤδη Il. ε 326.
S Y N. Ἀρτιμὴς. ἰσος, συμφωνος, ἁρμοδιος. ἀταλαντος ἀκίρραιος, ὑγιης, τέλειος.

Ἀρτιπλουτος.
Λαβὲν πεινῆς ὡς ἀρτιπλουτα χρηματα. Eur. Supp. 742.

Ἀρτίπους, Ἀρτιπες.
Ἡ δ' Ἀτη σθεναρὴ τε καὶ ἀρτίπος.—Il. ι. 501.
Ἐβγὺς δ' ὀδ' αὐτὸς ἀρτιπες θρωσκει δομους. Soph. Tr. 58.

Ἀρτιτρεφὴς.
Βλαχαὶ—ἀρτιτρεφῆς βρεμονται. Aesch. S. T. 356.

Ἀρτιτροπις
Κλαυτὸν δ' ἀρτιτροπις. Ib. 339.
S Y N. Νεογνὸς.

Ἀρτιφρων.
Οὐτι μαλ' ἀρτιφρων—Od. ω. 260.
S Y N. Σοφὸς, ἐμφρων, ἀσκηθὴς. ὑγιὴς. εὐκαρδὴς.

Ἀρτιχανὴς.—Ἀρτιχνης.
Ἀρτιχανῆ ῥοιάντι, καὶ ἀρτιχνεϊ τῷδε μήλῳ. Ep. l. 6.

Ἀρτιχριστος.
Ἑως ἂν ἀρτιχρίσω ἁρμοσαιμί τυ. Soph. Tr. 700.

Αρτιως.
Ειση γυνὴ γραῦς αρτιως αριγνωτη. Suid.
Εθαλψεν ατης σπασμὸς αρτιως— Soph. Tr. 1039
Τοῦδ' απεδλαφθεῖσαν αρτιως φιλη. Id. Aj. 954.
Εμολετ' αρτιως. Id El. 1247.
SYN. Τελεως, ὑγιῶς, αρτι, νεοσὶ, σαλιν, τελος αυτικα, νῦν.

Αρτοπωλης.
Αρτοπωλησι, και
Εβλεπορνοισιν ὁμιλειαν
Ο σοφιστὴς Αρτεμων. Anac. 62. 10.

Αρτος.
Αρτον δ' ὅλον ἐλὰν πιρικαλλέος εκ κανεοιο. Od. ξ. 343.
EPITH. Αζυμος, αρτυτὸς, ευρωεις, αγιλαῖος, δημιος, γλυκὺς, ζωαρκὴς, θισικλις, θεσπεσιος, βρεμιτης, κριθινος, κριθωδὴς, μινωικὴς, μελιηδὴς, μελιηρυτος, ευωπιος ζυμιτης, μυσικὸς, απαιθραλις, πολυστρὶς, εγκρυφιας, σιλιγνιτης, τρισκοπαιτὸς, πιμματος,—αυτοπυρος, πιτυριτης, συγκομιστος, ζυπαρὸς, σαιὸς
PHR. Χιλὸς μυλοκρατὸς. Lyc. Εργον μυληφατον. Ap
Αλφιτα ἱερὴ ακλὴ. Hom.
—Θριψινορα σῖτον. Apollin.

Αρτυμα.
Κοσμοῦντες χυτρας αρτυμασι παντοδαποισιν. Hom. B. 41.
SYN. Αρτυσις, παραρτυσις, ἔψημα, ἥδυσμα, ἡδυσμος, οψον, προσοψημα, παροψημα, προσφαγιον, ταριχηα, τἀπιπασα.

Αρτυω, Αρτυω.
Ψευδεα τ' αρτυοντας—Od. λ. 365.
—Γαμον αμωμ πολυμνηστη βασιλεα
Αρτυε κδὶ—κ λ Od. δ. 77.
SYN. Εξαρτιω, επαρτυω, αρτιζω, αρω, ιστυω, ιστυνω, επιστυνω, συστρεπτω, σορευνω, σκευαζω, παρασκευαζω, τευχω.

Αρυβαλλος.
Ειτα καταστιδων κατὰ τῆς κεφαλῆς αρυβαλλω Aristt Eq. 1092.
SYN. Μαρσιπος, μαρσιπιον, ασκοπηρα.

Αρυστὴρ.
Εδωκεν κδὶ κδ' αρυστῆρα τρυγος. Simon.
SYN. Αρυστὴρ, επαρυστὴρ, επαρυστρὶς, αρυβαινα, αντλημα, αντλητηριον, κυαθος, εκπωμα, ἰμαῖος, ἰμανια.

Αρυστρὶς.
Ξωμῆ τ' αμφ' οβελοισιν αρυστρίδα—Ep. l. 6.
SYN. Επαρυστρις, οινοχοη, λαζανον.

Αρυτω, Αρυω.
—Και πᾶσαν απὸ σηθεων αρυσασα
Ψυχὴν —Apoll. 3. 1014
—Οι τ' ωκεανῦ αρυσσται Arat.
SYN. Αναρυτω, αυτλεω, επαρτλαω, εκφερω, εκκενοω. ἰμαω.

Αρχαῖα τα
Και τ' αρχαῖα και τοκοι τοκων. Aristt. N. 1255.
EXP. Τα κεφαλαια των χρεῶν.—Al, αρχῆα.

Αρχαϊκὸς, Αρχαϊος.
Και γραῦς αρχαϊκὰ Aristt. N. 819.
Αρχαῖ' ισως σοι φαινομαι λεγειν τάδε. Æsch. Pr. 317.
SYN. Αρχῆος, παλαιὸς, χρονιος, δημιὸς, γηραιὸς, ωγυγιος, ἰωλος, περισσογενὴς, παλαιογενὴς, παλαισατος, αρχαιοπρεπὴς, ευηθὴς, απλοῦς, μωρὸς, λῆρος, ατραγιων.

Αρχαιογονος.
Αρχαιογονων Ερεχθειδῶν. Soph. An. 992.
SYN. Παλαιογονος.

Αρχαιοπλουτος, Αρχεπλουτος.
Αρχαιοπλουτων δ' ἑστιοτων πολλὴ χαρις Æsch. Ag. 1052.
Αλλ' αρχεπλουτον χ' ὑπασατην δομων. Soph. El 72.
SYN. Παλαιοπλουτος.

Αρχαιοπρεπὴς.
—Αρχαιοπρεπῆ τιμάν—Aesch. Pr. 410.

Αρχεπολος.
—Τεκτηναθ' ὑπας εἴσας—Αρχεκακης. Il. ρ. 63.

Αρχελαος, Αρχελαος.
—Τινα δ' ἡ πανδοσειαν
Των αρχελαων. Aesch. P. 297.
SYN. Αρχων, αρχὸς, βασιλεύς.

Αρχεπολις
Εἰθά νιν αρχεπολιν—Θησεα. Pind. P. 9.

Αρχεπολεμος.
—Αρχεπολιμον Θρασὺν Εκτορος ἠνιοχῆα. Il. θ. 312.
EPITH. Ἰσοτιθης.

Αρχευω. Vid Αρχω.
Αρχευ' Αργειοισι—Il. c. 345.

Αρχεχορος.
Ποσὶ δὲ αρχεχορε πληγαῖς Φρυγιαις. Eur. Tro: 151.

Αρχη.
—Κακῆ δ' αρα οἱ τελεν αρχὴ. Il. λ. 603.
—Και Αλεξανδρε ἑνεκ' αρχῆς. Il. γ. 100.
Χειρὶς επ' Αισωνιδα καθελη βασιληιον αρχὴν. Orph.
SYN. Προοιμιον, εισοδος, εισασις, καταρχη, ὑπαρχη, προκαταρξις.—Ηγεσια, ἡγεμονια, δεσποτια.

δισποτεια. δυναστεια. δισποσυνη. ἐξουσια. κῦρος. κρατος. τυραννις.—επιχειρημα.
ΕΡΙΤΗ. Αιωνιος. αυτοσποτος. πρωτοσπορος, ασπορος. γενεθλιος. δυσκλωστος. ωκυπλοΐης. ωγυγιος. βασιληΐς. πολυκυδὴς. σκηπτροφόρος. ηρανχος. ὑψιθρονος.

Αρχηθεν.
Τοί μεν—αρχῆθεν λιγονται Pind. Isth. 4.
SYN. Παλαι, αρχαιως, ανωθεν.

Αρχηγιτεω. Vid. Αρχομαι
—Κ' απὸ τῶνδ' αρχηγετῶν. Soph El. 84.

Αρχηγετης. Αρχηγὸς.
—Οἰ' ατὶρ αρχηγετης. Soph. Oed. T. 770.
Αρχαγὸς Βάκχευκαι—Theoc. 22. 110.
SYN. Αρχὸς, αρχων, αρχικὸς. αυτοκρατωρ. αυτοσχεδιαστης. αριστεὺς. δυναστης ἑτερος. προεσατης, επισατης, σρᾶτος, ἀγητωρ. αγωγιὺς. ἀγωγὸς, αιτιος. ἐξαρχος. πεσηγὸς, επισκοπος. ἡγεμων.

Αρχιγενεθλος. Vid Ρεα.

Αρχιερὶς, Αρχιερῆις.
Εις αγορην αγεσαντο πολυβρεσι αρχιερῆις Nonn.
ΕΡΙΤΗ. Ἀγητορεις. ἀρχοντες. ζηλομανὶς. αρημανὶς. κακοχολος. κακογραμμονες.

Αρχικὸς, Vid. Αρχηγὸς.
Ουτ' αρχικὸς σοι πᾶς ὁδ' αναθης συθμὸν
Βωμοῖς αρῆξει.—Aesch. Ch. 258.

Αρχιλοχος.
Εἰδον γαρ—σολλ' εν αμηχανια
Ψογερὸν Αρχιλοχον βαρυλο-
γοις εχθεσιν πιαινομενον. Pind. Pyth. 2.
—Ος ποτε πικρὰν
Μῆσαν εγειδαιω σρῶτος εβαψε χολῳ.
Αιμαξας Ἑλικῶνα τὸν ἡμετερ—Ep. l. 3.

Αρχιτεκτονεω.
Εἰ τι χρὴ δρᾶν, φραζε, κἀρχιτεκτόνει. Arist. Pa 504.
SYN. Δημιουργεω

Αρχιτεκτων
—Τοῖσιν αρχιτεκτοσιν Παθιδι. Eur. Cyc. 475.
SYN. Δημιουργὸς. τεκτονεργὸς, κατασκευαστὴς. μηχανατὴς. οικοδόμος, οικοδομικὸς.

Αρχὸς.
—Εἰς δ' τις αρχὸς ανὴρ βελησόρος εσω. Il α. 144.
SYN. Ἀσαεχος. αγὸς. αρχηγὸς. ναυαρχὸς. σραληγὸς. σρεσβυς. βασιλευς
ΕΡΙΤΗ. Πολυλησιος. αρησιλος.

Αρχω
Εἰ δε κ' Αρης αρχησι μαχης —Il. υ. 138.
—Σεο δ' ἑξεται ὅτ|ι κεν αρχη. Il. ε 102.
—Οἵσι σις αρχει. Il. ζ. 605.

SYN. Αρχομαι—ηταρχω. ὑσαρχω. καθαρχω, αρχινω, ἐξαρχω. βασιλευω. ἡγεομαι, ὑφηγεομαι, σροηγεομαι, εσηγεομαι. αισυμναω, ανασσω. σολιτευω. δεσποζω. δυναστευω. κρατιω. σερικρατεω. σρεσατευω. σαθαλλιχιω, κυρσευω. καθαιρευω.
ΡΕΚ. Τῶν κοινων ἐσιμελεῖσθαι.—Πτελεσθρια συλαοσιν.
Δησὶτοις σαπτροισι τιμαλφεῖσθαι. Aesch.
Ταῖς λογιων αγιλαις ἡγεμονευειν. Ep. l. 4.

Αρχομαι.
SYN. Προοιμιαζω. αναρρομαι. σρχω. εναρχομαι, απαρχομαι. ἐξαρχομαι. καταρχομαι, σροκαταρχομαι, αρχηγετεω, εησαμαι.

Αρω.
Νῦ αρσας ερετασιν εικοσιν—Od. α. 220.
SYN. Ἀραω. σεραω, αρτυνω. διακτηνημι, εγκαταζευγνυμι. σελλω. αρμοζω. λαμζανω. κομιζω.

Αρωγη.
—Γιγαντσι Διὸν και Ζηνὸς αρωγῆ Il. δ 403.
SYN. Ἀλεξητηριον. αμυνη. αρηξις. βοηθεια.
ΕΡΙΤΗ. Ἀλεξιτακος. δολοεσσα, ὑφαίχη, θεσσιεσιος. φασιμβροτος.

Αρωγὸς.
Ου γαρ επὶ ψευδεσι σατὴρ ζευς εσιτ' αρωγὸς. Il δ. 235.
SYN. Ἀμυντηρ, αλεξητὴρ, αφελιμος.

Αρωμα.
—Αρωματα σοικιλα κασια. Orph.
SYN. Θυαμα. Θυμιαμα.

Ασαλαμινιος.
Απειρος. αθαλατῶτος, ασαλαμινιος. Arist. R. 206.

Ασαμινθος.
Εκ' ρ' ασαμινθε βαινῆς επι κλισμοῖσι καθιζων. Od. ρ 90.
SYN Λιτρὸν. βαλανεῖον. σωλος. σναφη.
ΕΡΙΤΗ. Αργυρεα. ευρυτενὴς. ευξεστη.

Ασανδαλος.
—Ανὰ δρυμὲς αλαλησαι
Πειθαλία. ιππαλικτες, ασανδαλος —Bion. 1. 22.
SYN. Απεδιλος.

Ασαντος
Ασαντος εκ ματρὸς εσι θυμὸς. Aesch. Ch. 420
SYN. Αμειλιχος.

Ασασμαι.
Πῖθ', ἑπὸταν σιρωσιν ὅταν τοὶ θυμὸν αστηθὴς

Μηδὲν αἰθρωπων γτῶ σι βαρυνομενον. Theog. 983.
SYN. Ασαζω. ασαινω, αδημαι, εμπλησθεμαι. λιπεμαι, καρδιωτλω.

Ασαρκος.
Ασαρκα μιτυλλατ' ετυμβευσιν ταφῳ. Lyc.
SYN. Πολυσαρκος —(a priv.) λιποσαρκος, λιποσαρκης, λεπτοκριως, απιμελης. λεπτὸς.

Ασαφὲς.
—Αινικλὰ κἀσαφῆ λεγεις. Soph. Oed. T. 447.
SYN. Αδηλος. ανυστος. αδηγητος, αδιερευνητος. αδιεξιτητες

Ασβεστος.
Ασβεστος δ' ἀρ' ετωρτο γελως — Il. α. 599
SYN. Απαυστος, ακαταπαυστος · πολὺς.

Ασβολὴν. Ασβολος
—Ασβολὴν αλευμενη Simon. 61.
Φεν Φευ. Ιν τῆς ασβολην. Aristl. Th. 252.
SYN Αθαλη, αιθαλος. αζα. καπνια. λιγνὺς. σακλὴ. φολες. μαγιλη. τεφρα, σποδὸς.

Ασεβεια.
Το δ' αὖ κακιργῶν, ασεβεια στεικιλη. Eur. Or. 827.
SYN. Δυσεβεια. αθεοτης. ανοσιοτης. ανοσιεργια. ασεβημα. θεοβλαβεια. αδικια

Ασεβὴς
Πᾶθεν ἁπαντας τον ασεβῆ. Soph. Oed. T. 1395.
SYN. Αθεος. αδικος, ασεπὴς.

Ασειρωτος
—Ασειρωτον ζυγοις Οχημ' εταλλιν—Eur. I. 1150.
SYN. Ασωρος. ασφιγκτος.

Ασιλήης.
—Μη ασιλγία κυτριν εφηναν. Phoc. 1.
SYN. Αναγνὴς. ακαθαρτος. ακολαστος, ανοσιος, ασιμνος. αισχρὸς. μοχθηρὸς, βδελυρὸς. λωβητὴρ. ὀβριστὴς. πονηρὸς.

Ασιλητῶν.
—Και πιστὶς ωσιν ασιλητῶν. Ar. Pl. 560.
SYN. Μιγαλως —ακολαστως, ιταμῶς, πρὸ πετῶν, ανοιδῶς, ακρατῶς.

Ασιλητος
Βριχιμαι κἀσιλητον
Κατὰ νυκτα πτελατημαι. Anic. 3. 12.
SYN. Σκοτεινὸς.

Ασιπλιω. Vid. Δυσιδιω
Χρὴ δ' τάγ' ες θεὸς μηδὲν ασιπλειν. Soph. An 1350.

Ασιπλος, Vid. Αστιβὴς, Αθεος.
Κερκιδεσσι δ' ποικιλως
Δαιδὸς χρουν πεφα. και
Θηρασιν τον ασιπλον.—Eur. B. 883.

Ασιτ.
Μη μ' ασαισι, μηδ' ατιτοι δαμεια, ποτνια, θύμον. Sapph. 6.
SYN. Ασις. αυδια, αποριξια. ατη, λυπη, τῆμα, ἔυπος. ὑπεροψια. καταφρονησις.

Ασιτμαντες.
Ως δε λεων μηλοισιν ασιτμαντοισιν επιλθὼν Il. κ 485.
SYN. Αφυλακτος, απροφυλακτος, αδιοπτος, αδρυφακτος, αφραιτος, αφρικτος, αφρηντος, αφρονητος. ασφαγιστος, ασιτμος.

Ασιτμος, Ασιτμων.
—Σωφρονεως (ἐχων) ασιτμ' ἐπλα. Eur. Ph. 1129.
—Ασιτμα γαρ λεγεις—Ih Alc. 532.
—Τοων γαρ ικ ασιτμητις φθογγοι. Soph Oed. C. 1739.
SYN. Ασιτμαντος. ασιτμητος. αγευστος. αδηλος. αδιαρθρωτος.—αδυξος, αγευστὸς, δυσγευστὸς

Αδιτημα.
Εν δ' αδιτημα τον τοτμον διωλισας. Eur. H. f. 169
SYN. Αδιτημα. αδρανια. ολιγοδρανια. αξρωστημια. αρρωστια, νοσος, νοσημα, νοσημα, ταλαιπωρια

Αδιτεω.
Τες πινητας αδιτῶντας.—Aristl. Pa. 635.
SYN. Εξαδιτεω. εξαδυνατεω. απορεω, δισυχεω. αρρωστεω, ατονεω. αδρανεω, μαλακίζομαι, νοσεω. ολιγοδρανεω. ολιγοπιλεω.
PHR. Μαλακὸς, πονηρὸς, ἀρρωστως ἐχω, δ' αχημαι.

Αδιτὴς.
—Αδιτῶν γεγοντας ανδρας. Aristl. Pl. 258.
—Αδιτῶν μεν χεωτὶ βαινον. Pind. Pyth. 1.
SYN. Αδληχρὸς. αδρανὴς. ἀρρωστος. ανισχυρος. ατονος. ασυντονος. αλαπαδνος. αδυνατος, αβεβαιος. αμενηνος. αφαυρὸς, μικροψυχος. ευκατάπλωτος, σαθρὸς. πτελαρὸς. ολιγοπιλὴς, ολιγοδρανὴς. πλωσιμος.

Αδμα.
—Ατὰρ ἄτμητ χ' ἱδρως. Il. ο. 241.
SYN. Πνευματωσις. δυσπνοια στεναγμὸς. πνοὴ, πνεῦμα, αημα, κατος
EPITH. Αργαλεον, αλκιμον, βεγχαλεον, δυσκελαδον. δερμὸν, θυ'εν λαβρον, παλιρρουν, φερεσβιον.—αντιτορον, αδρανὲς, ολιγοδρανὲς, αφλογὲς, βοηθὸν. δυσαλεον, δυσπνοον, δολοπλοκον, θεοστυτον, θερμαχον, λοιγιον, κυματίον, μεθυσταλὲς, μογεοκον, ὀιτρὸν, πυριπνοον, παλιμπνοον, παλινσὸν.

Λαμαιω.

Ἀδμαίνω
Αὐτάρ ὀγ' ἀδμαίνων—ἐπέεσσι δίερκε. Il. ι. 585.
SYN. Ἐπαδμαίνω, ἀδμάζω, πτύσιαω.

Ἄσια. Ἀσίς.
—Παράλιης Ἀσίης πάρον—Dionyſ. 799.
Ἀσίαις εὐρυχόροις. Pind. Ol. 7.
Ἀσίδος ἀφενοῦς πλοῦτον ἀπειρεσίον. M. Muſ.
EPITH. Μηλοτρόφος, παμφόρος, πολυανδρος, πολυσπορος.
PHR. Εὐρώπας θεραπαίναν λευκὸς Ἀσίαν. Eur.

Ἀσίδος χθών. Æſch.

Ἀσιὶς.
Βαρβάροι λιγυσιν ἀν αἶ, Ἀσιάδι φωνῇ Eur. Or. 1406.

Ἀσιατογενὴς.
Πᾶσα γαρ ἰσχὺς Ἀσιατογενὴς—Aeſch. P. 12.

Ἀσιγήτος.
—Θεραπόντεις ἀσιγήτοιο λέβητος. Call. 4. 286.
SYN. Ἀνιαχὴς—ἀδόλεσχος, λαλήθρος.

Ἀσιδήρος.
Μοσχεὺς ἐπῆλθον χειρὸς ἀσιδήρου μίτα. Eur. B. 735.
SYN. Ἄοπλος.

Ἀσινὴς.
Τὰς οι μὲν κ' ἀσινέας ἑκας.—Od. λ. 109.
Οὐτις μείοπων ἀσινὴ βίοτον
Διὰ παντ' ἀτιμος ἀμείψεται.—Aeſch. Ch. 1018.
SYN. Ἀζλαζὴς, ἀζήμιος, ἀκακος.

Ἄσιος.
—Ὀρχαμος ἀνδρῶν
Ἄσιος Τρῶκιδης—Il. ϛ. 837.

Ἀσις.
—Τοῦνεκ' οἱ ἀσὶν κυθωτέρθε καλυψω. Il. φ. 321.
SYN. Ἀσὴ, βορβόρος, ἀφυσγετὸς, λῦμα, πίτος, πηλὸς, ἰλὺς, ἰλὺς, συρφετὸς, συγκλυς, χειρὰς, χλιδος, τεναγος, φορυτὸς, ῥύπος, ῥύπαρια, ῥύπασμα, τὰ ῥύπα.

Ἀσιτέω.
—Ἀσιτεῖ δ' ὡς ἀποσασιν βία. Eur. Hipp. 277.
SYN. Νηστεύω.
PHR. Οὐδ' εἶτα διὰ δίψης ἐδήξατο. Eur.

Ἄσιτια.
—Ἐκθ' ἀσιτίας ἰμὰν
Δέμας γεραιὸν συντακὲις ἀπορθέρῳ. Eur. Supp. 1105.
SYN. Ἄπασια, νήστεια, πεῖνη.

Ἄσιτος.
Κεἰτ' ἀρ ἄσιτος, ἄπαστος ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος. Od. δ. 788.
SYN. Ἄποσιτος, ἀγεύστος, ἀκμήτος, ἄπαστος, ἀκρατίστος.

Ἀσκαλαβώτης.
Τὸ' ἀσκαλαβώτα—Ariſt. N. 170.
SYN. Ἀσκαλαβὸς, γαλεώτης.

Ἀσκαλος.
—Ἀπὸ στόρθ ἀσκαλὰ πάντα. Theoc. 10. 14.
SYN. Ἀσκαλεύτης, ἀσκαλτὸς, ἀσκαφὸς.

Ἀσκάνη.
—Οἱ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον. Il. β. 793.

Ἀσκάνιος.
—Καὶ Ἀσκάνιος θεοειδὴς. Il. ϛ. 863.

Ἀσκαντὴς.
—Ἐξαι τὸν ἀσκαντὸν λαβών. Ariſt. N. 633.
SYN. Ἀσκαντὸς, κραβατὸς, κραβατὸν, βαθρὸν, θρᾶνος, θρῆνυς, σκίμπους, σκιμπόδιον, κλινίδιον.—(ἡ κλινη μὴ ἔχουσα κανᾶτα.)

Ἀσκαρδαμυκὶς.
Βλέψον εἰς ἐμ' ἀσκαρδαμυκτος. Ariſt. Eq. 292.
SYN. Λτενὴς.—μὴ μύσας τὸν ὀφθαλμὸν.

Ἀσκελὴς, Ἀσκηθὴς.
—Ἀσκελέες καὶ ἀτυφοι—Od. ξ. 255.
Καὶ αὖ ἐς ἡμέας ἐλθοι Ἀσκηθὴς.—Ib. κ. 212.
SYN. Ἀζλαζὴς, ἀζλητος, ἀρρωστος, εὐρωστος, ὑγιὴς, ὑγιεὼς, ὑγιηρὸς, ἀλαζὼν, ἀδιάλαζων, σαὼς, ἀρτιος.

Ἀσκελὴς.
—Νῦν δ' ἀσκελέες καὶ ἀθυμοι. Od. κ. 463.
SYN. Ἀπλειγὴς, ἀτέραμνος, ἀδιάλειπτος, ἐπιμελὴς, σκληρὸς, στεβαὸς, συνεχὴς.

Ἀσκεπάρνος.
Βαθρον τόδ' ἀσκεπάρνου—Soph. C. 102.
SYN. Ἀγλυφὸς, ἄξυστος, ἄξεστος. ἀπέλεκητος.

Ἀσκεπὴς.
Ἐκεῖτο μοῦνον ἀσκεπὲς.—Ariſt. Ecc. 258.
SYN. Ἄσκοπος, ἀπερίσκεπτος, ἄζυλος, ἀδόκητος.

Ἀσκιερὸς.
Καὶ τὰς δαμάρτος ἀσκιερὰς ευμαρίδας. Lyc. 855.
SYN. Ἀσκαρὸς, ευμαρὶς, πῖλος, στοβεῖον, ὑποδημα, ἐμβάται οἱ, πίλυτρα τά.

Ἀσκεύης.
Ἀσκεύης αὐτὸν ἀσπίδων.—Soph. El. 36.
SYN. Ἀπαρασκεύαστος, ἀπερίτλητος.—ἄοπλος, ἀτευχὴς.

Ἀσκέω.
Καί τα μεν ἀσκήσας κεραοξόος ἥρατε τέκτων.
Il. δ. 110.
SYN. Ἐπασκέω, ἐξασκέω, ἀσχολέω, ἀδολεσχέω, ἐργάζομαι, μελέταω, ἐκμελέταω, ἐπιτηδεύω, γυμνάζω, κοσμέω.—ἀνασκευάω. Θεραπεύω.

Ἀσκητικὸς.

Ασκητικός.
Ασκητικὸν το χρῆμα τῆ τοσηματος. Ariſt. I. 1087.
SYN. Φιλομαθὴς, φιλοσοφος—μιγας. Suid.
Ασκητὸς.
Νηματος ασκητοῖο βεβυσμενον.—Od. δ. 134.
SYN. Τυκτὸς, τυτυκτος, πολυκμητος, εξησκημένος, διαπεπραγμένος.—ιντριβὴς.
Ασκιος.
—Ασκιον αχλὺν. Tryph 508.
—Ασκιος φιλέεντος ὑπ' ωγυγιοις ορεσι. Pind. Nem. 6.
SYN. (a inten.) κατασκιος. επισκιος, συσκιος, βαθυσκιος, δασκιος. ὑποσκιος, παλισκιος, σκιερὸς. (a priv.) ευειδὴς, φαεσὶς.
Ασκληπιος.
—Μαχαονα δῖον καλεσσον,
Φῶτ', Ασκληπιὸ ὑὶν αμυμονος ιητῆρος. Hom. δ. 194.
EPITH. Ηπιος, πτιδωτης, πολυμαθὴς.
PHR. Τεκνον Απολλωνος
Αμερον γυναικὸς Ασκλαπιον
Αρμα παντοδαπων αλλιατῆρα νοσων. Pind.
Παὶς ὁ φοιβε βασιλευς μιγας. αμυμων ιατὴρ των ευπαιδα, χ' μεγα βροτοῖσι φανὲς, Ασκληπιον. Ariſtoph.
Ιητὴρ παντων. Ασκληπιε, δισποτα Παιαν,
Θελγων ανθρωπων πολυαλγέα σηματα νοσων,
Ηπιος ωρε, κραταιὲ, μολοις καταγων ὑγιειαν,
Και σωνεν νοσων χαλεπὰς κῆρας θανατοιο
Αυξιθαλὴς κορε (και) αταλιξικακ', ολβιομοιρε,
Φοιβε Απολλωνος κρατερὴν θαλος αγλαοτιμον,
Εχθρὰ νοσων, ὑγιειαν ἐχων συλλεκτηρ αμεμφὴ. Orph. Hymn.
Ασκὸς.
Ασκῳ εν αιγειῳ.—Il. γ. 247.
SYN. Ασκωμα, δερμα, δερρις, δορὰ.
EPITH. Οιδαλέος, ευωδὴς, φυσητως.
PHR. Ανθεμων εγκυμων. βεβυσμένος ἡδέος οινε. Nonn.
Ασκοπος.
Ουτέ γαρ εσ' αφρων ετ' ασκοπος, ετ' αλιτημων. Il. ω' 157.
SYN. Ασκεπὴς, αδιασκοπος, αδιαγνωτος, ατρωφατος, απροσδοκητος, απροφυλακτος. παραδοξος.
Ασκωλιαζω.
Ασκωλιαζ' ενταῦθα προς τὴν αιθριαν. Ariſt. Pl. 1130.
SYN. Αλλομαι.
Ασκωμα, Vid. Ασκὸς.
Ασκωμ' ἐχεις τι περὶ τὸν οφθαλμὸν κατω. Ar. A. 97.

EXP. Ο ἱμᾶς, ὁ συνιχων την κωπην προς τῷ σκαλμῷ.
Ασμα.
Αἰσμα δε παμμεδεοντι θεῷ επινικιον ᾄδει Cyr. Theod.
SYN. Αοσμα, φσμὸς, ακοὴ, μετρον. επος, ποιὴσις.
EPITH. Αμβροτον, ἡδυθρεον, δοξολογον, θεῶν, μελιηδὲς, μελιχον.
Ασματοκαμπὴς.
Κυκλιων τε χορων ασματοκαμπὴς.—Ariſt. N. 332.
EXP. Ὁ λυρικὸς ποιητὴς.
Ασμενος.
—Φυγεν ασμενος εκ θανατοιο. Il. υ. 350.
SYN. Εκὼν, ἑθελων, εσσυμενες, προθυμος, ευθυμος, χαιρων.—ακηχεμενὴς. ἡδυς.
Ασοφος.
—Τὸ πορσω δ' ισι σοφως αζεσθαι
Κἀσοφοις.—Pind. Ol. 3.
SYN. Αφρὼν, αδαὴς, αδαημων, αμαθὴς.
Ασπαζομαι.
Νῦν πᾶσι χαιρω, νῦν με πας ασπαζεται. Soph. T. 604.
SYN. Επασπαζομαι, αγαμαι, αγαπαω, αμφιβαλλω, περιβαλλω, αντεχομαι, εναγκαλιζομαι, προσαγκαλιζομαι, εφαπτομαι, προσπτυσσομαι, περιπτυσσομαι. δεξιουμαι. περιπλεκω, προσεταιριζω. προσαγορευω, φιλοφρονεομαι.
Ασπαιρω
—Και τες μεν κατεθηκεν επὶ χθονὸς ασπαιροντας. Il. γ. 293.
SYN. Απασπαιρω, κινεω. σκαριζω, ψυχορραγεω.
Ασπαλαθος.
Εν γαρ ορει βαμνοί τε και ασπαλαθοὶ κομοωσι. Theoc. 4. 57.
SYN. Θαμνος, θαμνιον, θαμνισκὸς, ἰχνιωπης, τριβολος. ραπτὸν.
Ασπαλαξ.
—Ουδ' ασπαλακων αυτεχθονα φῦλα,
Ποιφαγων, αλαων.—Opp. κυν. C.
SYN. Σπαλαξ, σκαλοψ, σιφνὶς.
Ασπαλιεὺς
—Αλιφρονες ασπαλιῆες. Nicom. ult.
SYN. Ασπαλιευτὴς, ἁλιεὺς.
Ασπαρτος.
Αλλ' ἠγ' ασπαρτος και ατηρητος—Od. ι. 123.
SYN. Ασπορος, αγεωργητος, ανεργαστος. ανιξεργαστος, ακοσμητος, απηρατος, αφυτος, αφαρτος.

Ασπασιος, ασπαστός.
—Τῷ δ' ασπασιος γενετ' ελθών. Il. κ. 35.
Ως αρα τᾶ ασπαστὸς ην ποσις—Od. ψ. 239.
SYN. Λιριτὸς, ἡδὺς, ευκταῖος, χαριεις, ασμενος. Θεοειδής.

Ασπασμός.
Πολλὴν ασπασμὸν και φιλοτητα ἰχω. Theog. 858.
SYN. Ασπαστὸς, επιπλοκὴ, περιπλοκὴ, περιβολὴ, περιπλυχη, προσπλυξις, προσφθεγξις.

Ασπερμος.
Οφρα μη ασπερμος γενεη—Il. υ 303.
SYN. Ατεκνος, αγονος.

Ασπερχὲς. (adv.)
—Ὑπ' ασπερχες μενεαινες. Il. δ. 32.
SYN. Ασπουδι, αζηχὲς, αδιαλειπῶς, σπευδαιως.

Ασπετος.
—Ουρανὸθεν δ' αρ' ὑπερτατη ασπετος αιθήρ. Il. Θ. 554.
SYN. Αμειναρτος, αμετρητος, αθισφατος, απειρεσιος, απλητος.

Ασπιλος.
Μῆλον—Ασπιλον, αρρυἰδωτον.—Ep. l. 1.
SYN. Ασπιλωτος. απεπὴς.

Ασπις.
Ασπίδα δ' ιερὸν τοιαις ἑδαμασσατο βελεσσι. Opp.
EPITH. Αργεφόντος, αναιδὴς, ὠλικισσα, κελαινὴ, κωφὴ, ισόπαλος, παλαμναιη, πολυχρους, ποικιλόδαιδος, πυρίπνοος, ποικιλοτευκτος, χαλκεοτευκτος, φοινισσα.
PHR.—Αμυδροτατην δακος αλλων. Nic.

Ασπὶς.
Ασπὶς, και δυο δαρὶ—Il. κ. 76.
SYN. Θυρεὸς, σακος, σφυδαλος, ιτεα.
EPITH. Αμφιδρομος, αμφιτορνος, ακαμαντος, δοριπετος, εικυκλος, ευτυκτος, κραταιὰ, εχθομενη, πολυδαιδαλος, πολυπτυχος, πολυζωνα, ταυροδετος, εμφαλοεσσα, ταυρεια, τερμιοεσσα, ὑπερμαχος, φαεινὴ, χαλκηρατος, χρισεα.
PHR. Ερυμα χροος. Ασπίδα δῖαν, αλιγκιον αντυγι μηνῃ. Cal. Γοργοωπον ασπίδες κυκλον. Arist.
—Ασπίδα μεν προδ' ισχετο παντοσε ισην, Καλὴν, χαλκειην, εξπλατον, ἣν αρα χαλκεὺς Ηλασεν, εντοσθεν δε βοειας ῥαψε θαμειὰς, Χρυσειοις ραβδοισι διηνεκέσιν περὶ κυκλον. Hom. μ. 294.

Ασπιδαποδλὴς.
—Κολακωνυμος, ασπιδαποδλὴς. Arist. V. 590.

SYN. Ῥιψασπις.

Ασπιδηρόρος.
—Ασπιδηρόρος λιες. Æsch. Ag. 834.

Ασπιδηφόρος, Ασπιδιωτης. Ασπιδοῦχος.
Κῶμων δ' ιχεσθαι τον εμὸν ασπιδηφόρον. Eur. Supp. 390.
—Και ανέρας ασπιδιωτας. Il. C. 554.
Αρ' ασπιδοῦχος ετι σοι αντιτασσομαι Σὸν φονον; Eur. Supp. 1144.

Ασπιδοτερμων.
Σπαρτῶν γενναν ασπιδοτερμονα. Eur. Ph. 813.

Ασπιστὴρ, Ασπιστὴς, Ασπιστὼρ.
Αλλ' ανδρες ασπιστῆρες—Soph. Aj. 566.
—Κρατεραὶ τιχες ασπισαιτο. Il. δ. 90.
—Ασπιστορας κλονεε τε λογχιμους. Æsch. Ag. 411.
SYN. Ασπιδοφόρος. ὑπασπιδιος, φερασπις, θυρεοφόρος, σακεσφόρος, σακεσπαλος, φερεασπὶς. ὁπλιτης.
EPITH. Λογχηρης, αρηϊος.

Ασπλαγχνος.
Μή τοι φυσιν δ' ασπλαγχνος εκ κεινη γ' ιχνώ. Soph. Aj. 422.
SYN. Αθεσὶς, ατολμος, δειλὸς, ταπεινὸς, ψυχρὸς.

Ασπονδος.
—Τᾶ κατωθεν ασπονδω θεῷ. Eur. Alc. 420.
SYN. Αμειλιχος. ακτεσπονδος, εκσπονδος, παρασπονδος, αδιαλλακτος. απρεπτητος, ασπετος, ὑπερφιαλος. μητιεκακος. πολεμικὸς, ασατος.

Ασπορια.
—Βροτοὶ κλαυσεσθ' απαντες Ασποριην, και απροσιην—Sibyl. l. 3.

Ασπουδαστος.
Σπευδει δ' ασπουδαστα—Δαιμων. Eur. Iph. T. 202
SYN. Αναξις. αμελὴς.

Ασσυριος.
Αυτικα δ' Ασσυριης επεδαν χθονὸς—Ap. 2. 948.

Ασαγης,
—Τα δ' ερεειν ασαγὲς αὐτως. Apoll. 3. 804.
SYN. Πολυσαγὴς.

Ασακτος.
—Ασακτων ματηρ ὑδατων. Eur. Iph. T. 1241.
SYN. Ασαλακτος.

Ασακτι.
—Δι' ομματος
Ασακτὶ λειζων δακρυον—Soph. Oed. C. 1315.
Ασακτὶ δι συν ταις παρθενικις
—Στειχοὶς—Ib. 1717.
SYN. Πολυσακτὶ, πολυδακρυτως.

Ασαθμητος.
Βροτῶν δ' ὁ πᾶς ασαθμητος αἰών. Eur. Or. 979.
SYN. Αζιζαιτος, ανισος, ασατος, ανιδρυτος, ατακτος, απρονοητος, ασκεπτος.

Ασασιασος, Vid. Δικαιοσυνη. Νομος.

Ασατος.
—Ὁ ζιος τροχὶς ασατος ολβος Phoc. 25.
SYN. Ασυσατος, ασαθὴς, ακαταστατος, ευμεταστατος, ευμεταβολος, ευμεταστρεπτος, αστασθμητος, αδιζαιτος, απησυχος, αδιασταστος.

Ασαχνος, Vid. Στραχνος.
—Ἐπὶ τ' ημυνε ασαχνειαιν. Il. ζ. 148.

Ασεγος.
Ασεγον με οἶκον δεξαι.—Phoc. 22.
SYN. Ανεσιος, ανοικος, ασεγὴς, ασεκτος.

Ασεδὴς.
—Ασεδῶν λεγνις. Arist. N. 204.
SYN. Ασικδὴς, πολιτικὸς —εκπρεπὴς, ευσυρετος, ευτραπελος, ευπροσωπος, καλὸς, φρονιμος, χαριεις, επιεικὴς, δεξιος, κομψὸς. γελοιωδὴς.

Ασεπτος.
Αχὶλ—βροτοῖς ασεπτος. Soph Ph. 2.
SYN. Ασιζὴς, αδιοδευτος, απατητος,

Ασεμφὴς.
—Ἐχων ασεμφεα βελεν. Il. ζ. 348.
SYN. Ασεμζὴς, ασφαλὴς, αδιὴς, ακμητος, αμετακινητος, βιζαιος, ασειστος, αδιατρεπτος.

Ασενακλος.
Ουδ' ποτ' ασεναχλος ημερα μ' επισχησει. Eur. Hec. 689.
SYN. Αδαπεζητος.

Ασεργασιαν.
Ταρζω γαρ ασεργασιαν παρθενειαν.—Æsch. Pr. 897.

Ασεργὴς.
Τειειδε τοῖς λογοισιν ασεργῆ θεᾶς
Εκτησατ' οργὴν —Soph. Aj. 787.
SYN. Ασεργος, αμαλακτος, αδιαθετος, αγιλαστος, αριτρωτος, αφιλος, αμειλιχος, δυσεροτος.

Ασερις.
Εσι δε τις νῆσις μεσση ἁλι πετρηεσσα,
Μεσσηγὺς Ιθακης τε Σαμοιό τε παιπαλοεσσης.
Ασερις· η μεγαλη· λιμενες δ' επι ναυλοχοι αυτῆ
Αμοιδυμοι — Od. δ. 844.

Ασερον.
Τοσσα δ' ετ' Ασερον, συ και εδεπω εκλεο Δῆλος. Call. 4. 40.

Ασερος, Ασερος,
—Και κραταῖῳ ασειροιτι Il. δ. 44
—Κρητης ασειρῳ στρατηλατῃ. Lyc. 1301. (al. Ασειριω. Pr.)

Ασερωπὸς, Ασρωπὸς.
Ασερωπὸς εν γραϊδιοις (ασπίδος)—Eur Ph. 131.
Ασρωπὲς τε κατεσχεν οικους Her. F. 406.
SYN. Κατασερος, ασροδερκὴς, ασροφανὴς, λαμπρὸς.

Ασεροταιος.
—Και αρειον Ασεροπαῖον. Il. μ. 102.

Ασεροπὴ. Vid. Ασραπὴ.
Λαμβ' ὡς ασεροπὴ πατρὸς Διός—Il. κ. 154.
EPITH. Λαμπρὴ, σμερδαλεα, πυραυγὲς, πυρωδὴς.
PHR. Ασεροπῆς χρυσεια φαος.
Σιλασφορον εγχος ολυμπου.
—Κυδιστητῆρι δε παλμῷ
Πυκνα διαιτωσα χαραιομενων νεφελαων
Ασεροπὴ σκιρτησιν.—Nonn.

Ασεροπητης.
—Ολυμπιος ασεροπητὴς. Il. α. 580.
SYN. Ασραπαῖος, ασραπλικὸς, πυροπαγερέτης.

Ασεροσεγγὴς.
—Νυξ—κυαναυγὲς ασεροσιγγὲς. Orph. H.

Ασεφανος.
Ασεφανοι δε κορας απαπαυλαι—Eur. Hipp. 1137.
SYN. Ασεφανωτος.

Ασεβὴς, Vid. Ασερον.
Ασεβὴς δ' ὡς απελαμπεν—Il. ζ. 295.
EPITH. Αγαυὸς, απλατὴς, εωὸς, ευσεβὲς, αριζηλος, δικαῖος, δροσοεις, λαμπρὸς, θερμὸς, μινυαριος, καινοζανὴς, τυκλιφανὴς, εσπερὸς. ηλιος, ελυμπιος, πυρεις, πυριλαμπὴς, παμφαινων, πειραλλὴς, πολυδερος, σιλασφορος, φοιβος, φαεσίβιος.

Ασερες.
SYN. Ασερα, τειρια.
EPITH. Αγηριθμοι, πολυσπερεῖς.
Ασερες κρανιοι, Νυκτὸς φιλα τεκνα μελαινης—
Αρταγγες, συρεντες, αει γειτεσιν απασιν.
Μοιρειδιοι, πασης μοιρης σημαντορες οντες·
Θνητῶν ανθρωπων θεσαν διεπουσι ταρπον·
Επλαχνοις ζωοις εφορωμενοι, περιπλαγκτοι.
Ουρανιοι χθονιοί τε, πυριδρομοι, αιὲν—ατειρεῖς.
Αυγαζοντες αει νυκτὸς ζοφοειδεα πεπλον.
Μαρμαρεαγαις σιλβοντες, ευφρονες, ευυχοισιτε.
Orph. Hymn.
Επλὰ πολυπλανητες κατ' ολυμπιον ασερες οδὸν.
——Αελλητι δε ρομβῳ
Πυκνα διαθρωσκοντες απ' αιθερος ακρον Ολυμπου
Ασερες αἰκτῆρες ευγραφ ν πειρα συρσῶ.
Ασερες ευκηλοιο κατ' αυτυγα νυκτὸς οπαδοί.
Nonn.
—Και κρανιων χορον ασερων Ep. l. 1.
—φωσφορων σφαιρωματα καγχαλοωντα. Sibyl.

Ασιζὴς,

Ασιλιζης, Ασιλιζητος.
Των ασιλιζῆ Απολλωνι των αταλιων
Παυδοκον, ως αφαυῆ τι χερσον. Aeſch. S. T. 865.
Αλλ' ασιλιζητον οἴμον—Lyc. 121.
SYN. Αζατος, απορευτος, ασληπτος. ασφαλης.

Ασιομος.
—Ασιομαι θαλει. Soph. El. 726.
SYN. Σκληροσιομος.

Ασιονος.
Των ασιονων—Διωρίδα. Aeſch. S. T. 863.
Πονον ασιονον κομιζων. Anac. 50. 6.
SYN. Μεγαλοσιονος. κακοσιτακος. πολυθρηνος, πολυπενθής.—(a priv.) αλυπητος. ασίτευτος.

Ασιοξενος.
Επι δ' ατατον πραγμα τῶτ' ασιοξενων. Aeſch. Supp. 361.

Ασιργος.
Ασίοργα δ' γυναικὸς ετ' αλλοτριῳ νιος αἰνῳ. Theoc. 17. 43.
SYN. Ασίεργὸς, ασιλοσίοργος, αφιλος, ὑπηνὴς

Ασιὸς.
—Ασίσιτε φιλοιτε. Od. ρ. 192.
SYN. Εγγυὴς, ενδημος, ιτης, πολιτης.

Ασίραζὲς, Vid. Ασίρεπλος.
Εκτόρα Τρωας αμαχον ασίραζῆ κιουα. Pind. Ol. 2.

Ασίραζιζὼν.
—Καμπλοις ασίραζιζησαις—Aeſch. Supp. 293.

Ασίραγαλος.
—Αμφ' ασίραγαλοισι χελωθώς. Il. ψ. 88.
SYN. Ασίραγαλιον, ασίριξ, ασίρια, κυβος, κωλην, στασος.

Ασίραγαλος.
Των ρ' εβαλεν—Νειατον ασίραγαλον. Ib. ξ. 466.
SYN. Στροφεὺς, σίφιγξ, σφονδυλιον, σφονδυλος.

Ασίρεῖα.
Πεμπτος Ασίραιη χρυσειης Ἑρεπίμηρα γενεθλης. Nonn. l. 41.
Ασίραιη χειρὶ δὲ πυλαι πρὸς ἅπαντα φερισίη
Σπέρματα—κ. λ. Orph. Fr.

Ασίραιος.
—Ὅσ τε φασιν
Ασίρων αρχαιων πατὴρ ἐμμεναι. Arat.

Ασίραπὴ.
—Βροντὴ δ' ερεαγη δι' ασίραπῆς. Arift N. 583.
SYN. Ασίεροπὴ, σίεροπὴ, σίερο, σίιλβηδὼν, σελας.

PHR. Βροντῆς ἑλικες ελαμπτοι Ζαπυρω. Aeſch.

Ασίραπηφορεω.
—Τῷ ἁρμα τ' ελθων Ζηνὸς ασίραπηφορεῖ. Arift. Pa. 721.
EXP. Το ασίραπαῖς ὑπηρετῶν.

Ασίραπὴς, Vid. Ζεὺς.

Ασίραπω.
Ζεὺς δὲ σφιν Κρονίδης τυδειζια σημαθ' φανσεν
Ασίραπω—Il. ι. 237.
—Απαν σιδηρον ασίραπω. Eur. Ph. 111.
SYN. Στραπω, διασίραπω, απασίραπω. σίλβω, λαμπω.

Ασίραχος, Vid. Σελήνη.

Ασίρατια.
Συ δ' ασίρατιας γ' εχεσι—Arift. Eq. 441.
SYN. Λειποσίρατια, λειποταξια.—ιρκτη.

Ασίρατευτος.
Τῶτο δ' εσ' αλγιστον, ὑμῶν
Ην τις ασίρατευτος ἐῃ. Arift. V. 1122.
SYN. Αμαχος.—λειποσίρατος, λειποτακτος, ασυντακτος.

Ασίρεπλος.
—Αλλ δε τεεσθαι—αστρεπλος. Theoc. 24. 94.
—Αστρεπλον Αδην δυσεται. Lyc. 813.
SYN. Αστραβὴς, απαλλακτος, ατρεπλος, αμειλιχος.

Αστρια τα.
—Δικα δ' αστρια αιτυτο λυτρον. Call. Suid.
SYN. Αστραγαλοι.

Αστρεγειτων.
Αστρεγειτονας—κορυφας. Aeſch. Pr. 720.
SYN. Αιτικὸς.

Αστροδιαιτος, Vid. Παὴρ.

Αστρεθετης. Vid. Νομος.

Αστρολογος
Και τῶτ' αστρολογοῖς επιμεμφομαι πιρελασχαις. A. Pol.
SYN. Αστρεμαντις, αστροσκοπος, μετεωρολόγος, μετεωροσκόπος, μετεωροπολος, μετεωροπολεσχης, μετεωροσοφιστὴς.
PHR. Δακτυλιτις απειρες αστρων.—
—Πρωτει δὲ γραμμῆσι πολον δεμετρησαντο.
Θυμῷ φρασσομενοι λοξὸν δρομον ηελιοιο. Dionys. Ιδμων δ' αιολομητις, επι μαθεν οργια Μουσης
Ουρανιης, ευκυκλον επισταμενης ιτυν αστρων. Nonn. l. 38.

Αστρολογιω.
Ουδὲ τα Χαλδαιων τα προμαντια αστρολογῶσιν. Sibyl. l. 3.

Αστρον, Vid. Αστὴρ, αστέρες.
Αστρα δι δη προδεδηκε—Il. κ. 252.

EPITH. Λειπτρεπὴς. αγλαὸν, αιτρεκὲς, λαμπετάειν, λαμπρὸν, θαλπιὸν, ευφαὲς, θηρεκτεον. ευμορφόλον, ευριτρεφὲς τηλεσφαντον, τηλεφανὲς, ηραιοπαλον, φλογιξὸν, φαεινὸν, ὑψιπορον

Ασῖρεπομαι.
Αυτὸς καθ' αὑτὸν ασῖρεπομῶν διδάσκεται. Ar. N. 194.
SYN. Ασῖροσκοπεω. μετεωροπολευω, μετεωροφλογεω, μετεωρολεσχῶ—τα ασῖρα καταπεῖν. τὰ ανω βλεπω.

Ασῖρεπομια.
Ασῖρεπομια μεν αὐτηῖ. Arist. N. 201.
SYN. Μετεωροσκοπικὴ.

Ασῖρεπος.
—Επειτ' αφιρπεν ασῖρεπος. Soph. C. 503.
SYN. Αποτροπος.

Ασῖρωπος.
Ευδει' εν αστρωτῳ πεδῳ. Eur. Fr.

Ασῖυ.
—Ασῖυ μεγα Πριαμοιο—Il. C. 332.
SYN. Πολις. φῶλις, φῶληθρον.
EPITH. Αγλαὸν, αιπεινὸν, ελισῖρηεις, ευπαρθενον, ευρυχορον, ευρυθεμεθλον, ευρυπυλὲς, επηρατον, ευδμητον, εγγεμοθεν, επιπορον, ιερὸν, κυδιμον, καλλιοπυργον, καλλιπετηλον, μεγαπυργον, ολβιον, περικλυτὸν πολυκλεῖν, ναυσικλυτον, ὑφιλεπορον. (Vid. Περση.)

Ασῖυαναξ
Ιτε μὰν, ασῖυανακτας, μακεὰς
Θεὸς γαιαεντις πολιηχυς τε.—Aesch. Supp. 1025.
SYN. Αρχὸς, αρχων.

Ασῖυαναξ.
Ασῖυαναξ, ὲν Τρωῖς επικλησιν καλεουσιν. Il. χ. 506.

Ασῖυζωστης
—Κηρυκάτε ασῖυζωστην. Il. ω. 701.

Ασῖυγνωστοτερον.
Παρ' Αιθιοψι ασῖυγνωστοτεραμειναι. Aesch. Supp. 294.

Ασῖυδρομεω.
Ασῖυδρομεωμεναν πολιν. S. T. 226.

Ασῖυκὸς.
Χαιρετ' ασῖυκὸς λεώς. Eum. 1000.
—Αλλ' ασῖυκὰ χηλεα θλιζειν. Theoc. 20. 4.
SYN. Ασῖῶος. ασῖικὸς. ευφυὴς, κομψὸς.

Ασῖυνικὸς.
Τῆνδ' ασῖυνικον τι βροτοῖς τιμᾶν πολιν. Aesch. Eum. 918.

Ασῖυνὸμος.
—Αγλαιαισι Δ' ασῖυνομοις επιμιξαι λαῖν. Pind. Nem. 9.
—Και αστυνομε εργὰς εδιδαξατο. Soph. An. 361.
SYN. Αστῶος.—πολιτικὸς. αγορανὸμος.

Αστυοχη
Ον τεκεν Αστυοχη—
Παρθένος αιδοιη ὑπειροϊον εισαραβᾶσα
Αρηῖ κρατερῷ—Il. C. 20.

Αστυπαλαια.
—Αγκαῖον—ὲν Ιμβρασιωσι παρ' ὑδασιν Αστυπαλειη
Τικτε Ποσειδαωνι—Apoll. 2. 868.

Αστυφελικτος
—Θεὸς δ' αὲι αστυφελικτος. Call. 4. 26.
SYN. Ακητος. ασηστος, αστιμφὴς, ατιρακτος, αταρβὴτος, αταραχος.

Ασυλητος, Ασυλος, Ασυλωτος.
Ναυαγὸς ἠκω, ξενος, ασυλητον γενος. Eur. Hel. 456.
Μητὲς ασυλος—Eur. M. 728.
—Ασυλωτοι δ' ὲσ φην ὦμοι. Call. 3. 213.
SYN. Αρρηστος, ασκυλευτος, αδιαστος, αμικτος, ασφαλὴς, αλωβητος, αδλαβὴς, βεβαιος. ιερὸς.

Ασυλια.
—Ξυν τ' ασυλιᾳ βροτῶν. Aesch. Supp. 618.

Ασυλλογιστος.
Ασυλλογιστὸν ἐστιν ἡ πειρια. Sent.
SYN. Αλογος, αλογιστος.

Ασυμβλητος.
Αφραστον, αξυμβλητον ανθρωπῳ μαθῶν. Soph. Fr. 767.
SYN. Απαραβλητος, ασυγκριτος, ανισος. αδυνατος. αναρτιος. περιττος.

Ασυμφορος.
Εκτη δ' ἡ μετεση μαλ' ασυμφορὸς ἐστι φυλοῖσιν. Hes. s. 780.
SYN. Ακαιρος. ακερδὴς, αχρηστος. βλαβερὸς. απρηκὴς. ατοκος, ασυμμετρος, ατοπος.

Ασυτητος, Ασυτητων.
Ου γαρ τοσουτον ασυτητος πεφυκ' εγω. Eur. Ph. 1640.
—Εκ δ' ικλαγξ' οτα Αξυνετον. I. 1205.
Ει δ' αξυνητων ὅσα μη δικη λογον. Aesch. Ag. 1069.
SYN. Αφρων. ανοητος, αξυλος, ασυνετὸς. —ασαφὴς.

Ασυνεσια.
Ουδ' αμειξεται βροτῶν ασυνεσιας. Eur. Ph. 1756.
SYN. Ανοια, αμαθια, αξυλια.

Ασυστατος.
Αξυστατον αλγος επηρξεν. Aesch. Ag. 1476.

—Αισχυλεν,—Ὑεχε πλειστ. ασυστατεν—Arist. N. 1370.

SYN. Ανυποστατος, ασυνθετος, ατακτος, αρρυθμος, δυσανασχετος, αδιαθετος, αρειθ. κομπασδης.

Ασυφηλος.

Μητεομαι, ἐς μ' ασυφηλον εν Αργειοισιν εριζειν. Il. ι. 643.

SYN. Ατιμος. αναριθμος, ατεζλητος, αμαθης, αφοτος, αδοκιμος.

Ασφαδαστος.

Συν ασφαδαστῳ χ' ταχεῖ σπευματι. Soph. Aj. 844.

SYN. Ασκαριστος, συντομος.

Ασφακτος.

—Επὶ δ' ασφακτοις μηλοισι. Eur. I. 228.

SYN. Αδυτος.

Ασφαλεια.

—Τῆ τ' ασφαλεια κεφαλῆς.—Eur. Herc. f. 604.

SYN. Ασφαλισμα. οχλαζια. εχυρωμα. αμεριμνια. αλυθια. ακριδια. αδεια. βεβαιοτης, ευλαζια, ευσταθια, εδραιοτης, στηριξις, στηριγμις.

Ασφαλης.

—Οτι ρασι θεῶν ἑδος ασφαλες αιει Od. ζ. 42.

SYN. Ακινδυνος. ασυφαλικτος, ευσταθης, ισχυρος, εχυρος, ευλαβης, βεβαιος, φερεμιος.

Ασφαλιων.

Οτρηρὸς Θρασων Μενελαε—Od. δ. 216.

Ασφαλτος.

—Οπῃ πλατυ τεῖχος

Ασφαλτῳ δμησασ' Σεμιραμις εμβασιλευσεν. Theoc. 16. 100.

Ασφαραγεω.

—Πολλοι δ' οι ασπαλιαστι

Χαλκῳ μαρμαιροντι σεσαγμενοι ασφαραγιωντι. Theoc. 17. 94.

SYN. Σφαραγεω, ηχεω.

Ασφαραγος.

Ουδ' αρ' απ' ασφαραγον μελη ταμε—Il. χ. 328.

SYN. Σφαραγος, βρογχος, βραγχθος, λαιμος, λαρυγξ, λευκαινα, καταπτοσις, οισοφαγος, σιτομαχος, φαρυγξ.

Ασφοδελος.

—Παρ' ασφοδελον λειμωνα. Od. ω. 13.

Ασφοδελος.

—Και ασφοδελον τον ὑπερ γαῆς. Theoc. 26. 4.

SYN. Ανθερικος.

EPITH. Διαιθης.

Ασχαλαω, Ασχαλαω.

Ασχαλαων παρα νηι πολυζυγῳ—Il. ζ. 293.

—Ην κ' επι θυμω τινων ασχαλαης—Od. ζ. 191.

SYN. Δυσφορεω, αλαστιω, ανιαομαι, ανδριζομαι, αδημονεω, αλυκτιω, αλυκταζω, λυπεομαι, εδυρομαι, δυσχεραινομαι, χαλεπαινω.

Ασχετος.

—Μινος ασχετοιο Αχαιων Od. γ 104.

Ασχετον, αδ' επιοντα—σθενος—Il. τ. 549.

SYN. Ακαταισχετος, δυσαπαχετος, δυσφορος, ατλητος, επαχθης, αβασταστος, αφορος, αναπτητος, αμετρος.

Ασχημοσυνη.

Ασχημοσυνησαι τ' εκ του βραχιονος

Σπασθεισα—Eur. Hec. 406.

EXP. Ασχημων πραγμα παθειν. ατιμασθηναι.

Ασχημων.

Ασχημονες μεν αγχονα μετασοι. Eur. Hel. 306.

SYN. Ακικλης, αισχρος, ακοσμος, αμορφος.

Ασχολια.

Πραγμα χ' ασχολιας ὑπερτερον. Pind. Isth. 1.

SYN. Ασχολημα. απασχολησις, πραγματεια, εργον, πραγος, προκαταληψις, προληψις.

Ασχολος.

Ως ασχολις γε συγγενης προσεδρια. Eur. Or. 93.

SYN. Ακοπιαστος. πραγματικος. πραγματωδης, πολυπραγμων—μη τυχαιῳ

Ασωδης.

—Χερσῳ τῆδ' εν ασωδει. Aesch. Suppl. 32. (γλωσσ. P.)

EXP. Ψιλωδης, αμουσος.

Ασωπος

Ῥεες δ' αρ' επ' Ασωπῳ λειπε—Il. κ. 287.

EPITH. Ασιος, βαρυγουνος, βαρυδινος, βαθυσχοινος, λειχηποιης, κλυτος—δυγατρογονος.

PHR.—Πυρπνοα χειυματα συρων. Nonn.

Ασωτεω.

Η τας ασωτει Σισυφιδας γενεας. Soph. Aj. 190.

Εσθει βοραν ασωτευ—γενει. Aesch. Ag. 1606.

SYN. Ασωστος, ακολαστος, δαπανηρος, ασυφηλος, σκαληρος, επιτριπλος, κακεργος, κακοτροπος, μιαρος, γαστριμαργος, λαιμαργος, λαγνος, μαχλος.—αχρηιος, τοσιερος.

Ασωτια.

SYN. Φιλεδονια, κωμος, ακρατεια, τρυφη, λαγνεια, ακολαστια, ασελγεια, αμαρτια.

PHR.

PHR. Φιλοτησια εργα. Hom.—Αθυμματα Ποστογονοις. Orp. Αταχγεν βλασημα.—Βιλλαο κακοφρονος ατιλγας συμτλοκη. Basil.—Οιδμα κελαινον. Naz.

A T

ΑΤΑΚΤΟΣ.

Ην χρονος ὁτ' ην ατακτος ανθρωπων βιος, Και θηριωδης, ισχυος δ' υπηρετης. Eur. Fr.

SYN. Ασιαταντος, ασυνταντος, ανομος, ακοσμητος, απτυχος, ασιλλιγ̃ς, αμετρος, ασυμμετρος, υπερμετρος, αδεμιτος, πειρητος, πλημμελης, αρυθετος, ασυνθετος, ακαταστατος, εξανεργαστος.

Αταλαντη

Πιπτουσα δ' ες τυ παγχυ σοδορρεπην Αταλαντη, Κυπρι Ιασιωνι συσκοτιων Αρισταιαν. Call. 3. 215.

EPITH. Τοξοτις, καλλιτοξος.

Αταλαντος.

—Οδυσσα Διι μητιν αταλαντον. Il. c. 169.

SYN. Αλιγκιος, επικλοπος, ισος, ισηρης, ισοκρατης, ισοσταθμος, ισομοιρος, ισοροτος, ολιγωτος, παραπλησιος, ομαλος, παιην ομοιος—αντιστροφος.

Αταλλω.

—Ατηλλε δε κητε εκ αυτω. Il. γ. 27.

—Νεαι—ψυχην αταλλων Soph Aj. 560.

SYN. Αγαλλιασομαι, σκιρταω, σκιρτεω, χαιρω, πηδαζω, επηδαζω, χαιριζω, μεγαλυνομαι.—τριφω αυξανομαι.

Αταλος

Παρθενικαι χ' αταλαι τερπεσθια θυμον εχουσαι. Od. λ. 39.

—Ηωθεν αταλα φρονεοντες. Il. σ. 567.

SYN. Αβρος, αταλος, νηπιος, νεηνικος, τρυφερος, αταλοψυχος

Αταλαφρων.

Παιδ' επι κολπον εχων' αταλαφρονα—Il. ζ. 400.

Αταλοψυχος.

Ταις αταλοψυχοις εχθρα δηλυτεραις. Ep. I. 7.

SYN. Αταλος, απαλοφρων, ανηπιος.

Ατας.

—Ατας ην ποτε δασμος ικηται. Il. α. 166.

SYN. Αλλα, αυταρ, δε, μεντοι.

Αταρβης, Αταρβητος.

—Κρατερος και αταρβης. Il. γ. 299.

—Αταρβητος γαρ εστι. Il. γ. 63.

SYN. Αδειης, αφοβος, ατρομος, ατρεπτος, ατρεμας, ακαταπληκτος, ακλονητος, αθορυβος, ανεκπληκτος. αμυμων.

Αταρμυκτος.

—Ατερμυκτον τρεπεν ομμα Suid.

Αταρπιτος, Αταρπος, Vid. Ατρακτος.

Αταρτηρος.

—Ατερτηρως επιεσσαν Il. α. 223.

SYN. Ατηρος, ιδιοτικος, κακοεργος, ομιλιστικος, αικιστικος, απροσκης, ζημιωδης, ακερδης, επιλωβητος, βλαβερος, σπαστικος, σολυπιων. χαλεπος.

Αταρχυτος.

Γαιαν ετιμοιρασθαι αταρχυτοις νεκυεσσι. Phocyl. 94.

SYN. Αταρχυτος, αδαπανος, αταφος.

Ατασθαλια.

—Σφετερησιν ατασθαλιησιν ολοντο. Il. δ. 409.

SYN. Ανοια, αφροσυνη, παραφροσυνη, ορεγκλασια, φαυλοτης, ασελγεια, αδικια, αμαρτια, ατρεπια, ανοσιουργημα, κακια, μοχθηρια, αγνωμοσυνη, κακεργια, κακοπραγμοσυνη

EPITH. Αλεγεινη, δεινη, ολυσσουσα, λυγρα, κακομηχανος, κλεπτη, πελικερδης, συγγερα.

PHR. Παντων γενετειρα κακιστων.

Ατασθαλλω.

—Μητις εμη—χερσι φαεσσιν

Πληξιν ατασθαλλων—Od. σ. 57.

SYN. Εθελοκακω, παραζαινω.

Ατασθαλος.

—Ατασθαλα μηχανοωντο. Il. λ. 694.

—Των μεν αρ' ατασθαλος—Il. γ. 634.

SYN. Αδικος, αμαρτωλος, αταρτηρος, αβελτερος, αδοκιμος, κακοεργος, κακοτροπος, αισυλος, μοχθηρος, πονηρος, φορτικος, φαυλος.

Ατειρητος.

Οικοι δ' ατειρητη διαξω τον βιον. Anth. L. 217.

SYN. Αδμητος, αζυγος, αζευκτος, αγητος.—παρθενικη.

Αταφος

Ακλαυστος, αταφος—Eur. Hec. 30.

SYN. Αθαπτος, αταρχυτος, ατυμβευτος.

Ατευκτος.

Αλλ' ὡς ατευκτες, κατθανειν τυτητες φαος. Soph. Oed. T. 344.

SYN. Ασυμπαθης, αδακρυτος, σκληρος, αμειλιχος, ατεης, ατεραμνος, δυσμεταχειριστος, ατειρης,

Ατειρης.

—Τοι κραδιη, σιδηρεος ως, εστιν ατειρης. Il. χ. 60.

SYN. Αδαμαστος, ακαταπονητος, απλαστος.

Ατεκμαρτος

—Αισχυλειν.—Ψεγειν πλειστ. αυστατειν—Aristoph. N. 1370.

SYN. Ακυροστατος, ασυνθετος, ατακτος, αρρυθμος, δυσαναχιτος, αδιαθετος, αρχιδος, κομπωδης.

Ασυφηλος.

Μητεομαι, ἐς μ' ασυφηλον εν Λητμοῖσιν ερειξειν. Il. ι. 643.

SYN. Ατιμος, αναρθμος, ατελεστος, αμαθης, αποπτος, αδοκιμος.

Ασφαδαστος.

Συν ασφαδαστῳ τ' ταχεῖ πεδηματι. Soph. Aj. 844.

SYN. Ασκαριστος, συντομος.

Ασφακτος.

—Επὶ δ' ασφακτοις μηλοισι. Eur. I. 228.

SYN. Αδυτος.

Ασφαλεια.

—Τὴ τ' ασφαλεια κεφαλατεῖς.—Eur. Herc. f. 604.

SYN. Ασφαλισμα, οχλαδια, εχυρωμα, αμεριμνια, αληθεια, ακριβεια, αδεια, βεβαιοτης, ευλαβεια, ευσταθεια, εδραιοτης, στηριξεις, στηριγμός.

Ασφαλὴς.

—Οτι φασὶ θεῶν εδος ασφαλες αιεί Od. ζ. 42.

SYN. Ακινδυνος, ασυγκλινητος, ευσταθὴς, ισχυρὸς, εχυμος, ευλαβὴς, βεβαιος, φερεγγυος.

Ασφαλιων.

Οτρηρὸς Θιραπων Μενελαε—Od. δ. 216.

Ασφαλτος.

—Οπὶ πλατὺ τεῖχος

Ασφαλτῳ δησασα Σεμιραμις εμβασιλευσεν. Theoc. 16. 100.

Ασφαραγεω.

—Πολλοι δ' οι ασπιδιῶται

Χαλκῳ μαρμαιροντι σεσαγμενοι ασφαραγιῶντι. Theoc. 17. 94.

SYN. Σφαραγεω, ηχεω.

Ασφαράγος.

Ουδ' αρ' απ' ασφαραγου μελη τχμε—Il. χ. 328.

SYN. Σφαραγος, βρογχος, βρυχθος, λαιμὸς, λαρυγξ, λευκανια, παταπόσις, οισοφαγος, σφομαχος, φαρυγξ.

Ασφοδελὸς.

—Παρ' ασφοδελὸν λειμωνα. Od. ω. 13.

Ασφοδελος.

—Και ασφοδελον τεν ὑπὲρ γᾶς. Theoc. 26. 4.

SYN. Ανθεμικος.

EPITH. Διαβοὴς.

Ασχαλαω, Ασχαλαω.

Ασχαλαων παρὰ νῆι πολυζυγι—Il. ζ. 293.

—Ην κ' επὶ θυμῶ τινα ασχαλαης—Od. ζ. 191.

SYN. Δυσφορεω, αλαστεω, κνισεομαι, ανδηζομαι, αδημονεω, αλυκτεω, αλυκταζω, λυπεομαι, οδυρομαι, δυσχεραινομαι, χαλεπαινω.

Ασχετος.

—Μενος ασχετος ἡμις Αχαιῶν Od. γ 104.

Ασχετον, οδ' επιειπὸν—φενος—Il. π. 549.

SYN. Ακαταστατος, δυσαπαστος, δυσφορος, ατλητος, επαχθὴς, αδαμαστος, αρρεπὴς, ανεμπτος, αμετρος.

Ασχημονεω.

Ασχημονῆσαι τ' εκ τεν βραχιονος

Σπασθεισα—Eur. Hec. 406.

EXP. Ασχημον πρᾶγμα παθεῖν. ατιμασθῆναι.

Ασχημων.

Ασχημονες μεν αγχοναι μεταρσιοι Eur. Hel. 306.

SYN. Ανικιλος, αισχρὸς, ακεσμος, αμορφος.

Ασχολια.

Πρᾶγμα ἡ ασχολιας ὑπερτερον. Pind. Isth. 1.

SYN. Ασχολημα, απασχολησις, πραγματεια, εργον, πρᾶγος, περισκαλὴψις, περιλὴψις.

Ασχολος.

Ως ασχολὶς γε συγγενὴς περοσβρια. Eur. Or. 93.

SYN. Ακοπιαστος, πραγματικὸς, πραγματωδὴς, πολυπραγμων—μὴ τυχαιῶν

Ασωδης.

—Χερσῳ τᾶδ' εν ασωδει. Aesch. Supp. 32. (ελωδει. P.)

EXP. Πηλωδης, αμμωδης.

Ασωπος.

Τες δ' αρ' επ' Ασωπῳ λιτε—Il. κ. 287.

EPITH. Αοιος, βαρυγωνιος, βαρυδινης, βαθυσχοινος, λεχεποιὴς, κλυτὸς—συγατροχαθος.

PHR.—Πυρητοα χειματα συρων Nonn.

Ασωτος.

Η τᾶς ασωτε Σισυφιδᾶν γενεᾶς. Soph. Aj. 190.

Εσθεε βοραν ασωτον—γενει. Aesch. Ag. 1606.

SYN. Ασωστος, ακολαστος, δαπανηρὸς, ασυφηλος, σκαληρὸς, επιτριπτὸς, κακεργος, κακοτροπος, μιαρὸς, γαστριμαργος, λιμαργος, λαγνος, μαχλος.—αχρειος, τουηρὸς.

Ασωτια.

SYN. Φιληδονια, κωμος, απρατεια, τρυφὴ, λαγνεια, ακολαστια, αφροδιτη, αμαρτια.

PHR.

PHR. Φιλοτησια ειγχ. How.—Αλθημματα Πανοπτικης. Opp. Ανεχγτον βλασημα.—Βιλλιαο κακοφρονος ασιλιγγος σομπλοκη. Basil.—Οϊδημα κελαινὸν. Naz.

A. T.

ΑΤΑΚΤΟΣ.

Ην χρεως ὁτ' ἦν ατακτος ἀνθρωπων βιος, Και θηριωδες, ἰσχυος δ' ὑπηρετης. Eur. Fr.

SYN. Ασιαταγτος, ασυνταγτος, ανομος, ακοσμητος, ακτενιζων, ασιλιγὴς, αμὲτρος, ασυμμετρος, ὑπερμετρος, αδαμαστος, ἀπειρεργος, πλημμελὴς, ασυνθετος, ασυνθετος, ακατασκευος, ἐξαπειργασμενος.

Αταλαντη

Ηικησας δ' ἐτυ παγχυ σοφερμων Αταλαντης, Κυρην Ιασιου συκτιμων Αρκασιδαο. Call. 3. 215.

EPITH. Τοξοτις, καλλιτοξος.

Αταλαντος.

—Οδυσσεὺς Διὶ μητιν αταλαντος. Il. ζ. 169.

SYN. Αλιγκιος, επικιλλος, ισος, ἰσπαρὴς, ισοφατὶς, ισοσταθμος, ισομετρος, ισοροτος, ἠλιμωτὴς, παραπλησιος, ὁμαλὸς, σαφὴν ὁμοιος—αντιστροφος.

Αταλλω.

—Αταλλε δ' ἐπὶ ἐτ' αυτῷ. Il. ν. 27.

—Νεκυι—ψυχὴν αταλλων Soph. Aj. 560.

SYN. Αγαλλιαομαι, σκιρταω, σκιρταω, χαιρω, γηθεζω, ευφραζω, κυδιζω, μειδαλεομαι.—τρεφω αυξανομαι.

Αταλὸς

Παρθενικαὶ τ' αταλαὶ τερπεσθια θυμὸν ἐχουσαι. Od. λ. 39.

—Ηβωσι αταλὰ φρονεουτες. Il. σ. 567.

SYN. Αζρὸς, απαλὸς, ἁπτιος, νηπικὸς, τρυφερὸς, αταλοψυχος.

Αταλαφρων.

Παῖδ' ἐτὶ κολπον ἐχω αταλαφρονα—Il. ζ. 400.

Αταλοψυχος.

Ταῖς αταλοψυχοις ἐχθρα ἐπιλυτεραις. Ep. l. 7.

SYN. Αταλὸς, απαλὸς, ἀνοπτος.

Ατὰρ.

—Ατὰρ ἠν ποτε δασμὸς ἵκηται. Il. α. 166.

SYN. Αλλὰ, αυταρ. δὲ, μεντοι.

Αταρβὴς. Ατάρβητος.

—Κρατερὸς και αταρβὴς. Il. ν. 299.

—Αταρβητος γαρ ἐστι. Il. γ. 63.

SYN. Αδειὴς, αφοβος, ατρεμὴς, αταραξος, ακαταπληκτος, ακλονητος, ἀθορυβος, ἀντιοχὴτος, ἀμυμων.

Ατερμονες

—Ατερμονες τρισιν ὁμμα Suid.

Αταρτιτος, Ατερπὴς, Vid. Ατρεκὴς.

Αταρτηρὸς.

—Ατάρτηρῶς ἐπεεσσιν Il. α. 223.

SYN. Ατηρὸς, ὀβριστικὸς, κακηγορος, ομοδιστικὸς, αικιστικὸς, ἀπλοετὴς, ζημιωδὴς, ακιρδὴς, επιλωβητος, βλαβερὸς, σπιαντικὸς, σολυπιων, χαλεπὸς.

Αταρχυτος.

Γαῖαν ἐπιμοιρᾶσθαι αταρχυτοις νεκυεσσι. Phocyl. 94.

SYN. Αταρχυτος, αδαπὴς, αταφος.

Ατασθαλια.

—Σφετερῃσιν ατασθαλιῃσιν ὀλοντο. Il. δ. 409.

SYN. Αποια, αφρουνη, παραφροσυνη, ερεθισμα, φρενοβλαβεια, φευλοτης, ασελγεια, αδικια, ανομια, ατοπια, ανοσιουργημα, κακια, μοχθηρια, αγνωμοσυνη, κακοεργια, κακοπραγμοσυνη.

EPITH. Αλεγεινὴ, δεινὴ, ὀλοοσσα. λυγρὰ, κακομηχανος, πλεμεκτὴς, πολυπερβιος, σὺνεργὸς.

PHR. Παντων γ' ἐπὶ ἐτερα κακιστα.

Ατασθαλὸς.

—Μὴτε ἐμὲ—χειρὶ παχειῃ Πληξῃ ατασθαλὸν—Od. σ. 57.

SYN. Εθελοκακὸς, παρξεβαιτὴς.

Ατασθαλος.

—Ατασθαλα μηχανωωντο. Il. λ. 694.

—Τῶν μιτος αὐτὴ ατασθαλὴ—Il. γ. 634.

SYN. Αδικος, αμαρτωλὸς, αταρτηρὸς, αβελτερος, αδοκιμος, κακεργος, κακοτροπος, αἰσυλος, μοχθηρὸς, πονηρὸς, φορτικὸς, φαῦλος.

Αταυρωτος.

Οἱποι δ' αταυρωτη διαξω τον βιον. Aristl. L. 217.

SYN. Αδμητος, αζυγος, αζυκτος, ἀγὴς.—παρθενικὴ.

Αταφος

Ακλαυστος, αταφος—Eur. Hec. 30.

SYN. Αθαπτος, αταρχυτος, ατυμβευτος.

Ατευκτος.

Αλλ' οὐδ' ατευκτος, κἀπιλευτητος φανη. Soph. Oed. T. 344.

SYN. Ασυμπαθὴς, αδακρυτος, σκληρὸς, αμειλιχος, ατενὴς, ατεραμνος. δυσμεταχειριστος. ατειρὴς,

Ατειρὴς.

—Του χραΐσμ, σιδηρος ὡς, εστιν ατειρὴς. Il. γ. 60.

SYN. Αδαμαστος, ακαταπονητος, ανηλαστος.

Ατεκμαρτος

Ἀτέκμαρτος.
Ἀνθρωπος ὁρισι, ἀσταθμητος πεπομενος,
Ἀτέκμαρτος.—Ar. Av. 170.
SYN. Ἀδηλος, ἀλογιστος, ἀτελεστος, ἀκαταστοχαστος.

Ἀτεκνος.
—Καὶ ἀτεκνον ἐρῆσεν Hes. ε. 600.
SYN. Ἀπαις, ἀγονος.

Ἀτελεια.
—Θεᾶν δ' ἀτελειαν ἐμαῖ-
σι λιταῖς ἐπικραινειν. Aesch. Eum. 364.
SYN. Ἀλεκτηρυγησια· ἀνησφορια.

Ἀτελισ-ής.
—Ἀλιον ποιειν—ηδ' ἀτελισ-ειν
Ἰδρωῶ, ὁν ἱδρωσα μογῳ—Il. δ. 27.
—Τα μεν ἐσσεται ἐκ ἀτελιστα. Ib. 168.
SYN. Ἀπληρωτος, ἀλιος, ἀκαρπος, ἀθυτος, ἀκρατος, ἀπρακτος, ἀτηρητος, ἀμοιπτος, ἀπορ-γιαστος, βεβηλος.

Ἀτελευτ-ος, Ἀτελευτητος. Vid. Ἀτευκτος.
—Φερμ' ἐν ἡμῖν
Μοῖρ' ἀτελευτον ὑπνον Aesch. Ag. 1460.
Οὐδ' ἀτελευτητον γ' ὅ,τι κεν κεφαλῇ κατανευσω. Il. α. 527.
SYN. Ἀσυντελευτος, ἀπληρωτος, ἀτελεστος, ἀτερμων, ἀϊδιος, ἀενναος· μὴ διδυς τελος τῷ πραγματι.

Ἀτελης.
—Οὐκ ἀτελὴς θανατος μνησῇῆρσι γενοιτο. Od. ρ. 546.
SYN. Ἀτελεστος, ἀτελεσ-ος, ἀσυντελὴς, ἀτενης, ἀπιργὴς, ἀμηρυτος—ἀδαπανος, ἐκδὴς. —ἀσυμβολος.

Ἀτεμβω.
Ἐξ ἕ ἀτεμβει θυμὸν ἐὶ στηθεσσιν Ἀχαϊων. Od. ϛ. 90.
—Ἀμφω γαρ ἀτεμβονται νεοτητος. Il. ψ. 445.
SYN. Ἀνιαω. λυπεω. ἐνοχλεω.—ἐξαπαταω, ἀποσῖρεω, σῖριζω.—δυσχεραινω.

Ἀτενης.
—Ἀτενῆτε τοῖν και ἐπιῤῥοπι βελῆ. Hes. θ. 651.
—Κισσος ὡς ἀτενὴς. Soph. An. 837.
Μηδ' ἀτενὴς ἀγαν γ', ἀτειρεμων τ' ἀνὴρ. Arist. V. 729.
SYN. Ἐκτενὴς, ἐντονος, προσεχὴς, συνεχὴς, ἀσαλευτος, ἀτειρεμων, ἀτεγκτος.—ἐλιτενὴς, σιληκος· φραδμων.

Ἀτενιζω.
Οὐκ ἐτι τοξευων, ἀλλ' ἀτενιζομενος Ep. l. 4.
SYN. Ἐρατενιζω, ἀτενὲς ὁρῶ.—ἐμβλεπω.

Ἀτερ, Ἀτερθε.
Οὐδ' ἀρετης ἀτερ ὀλβος ἐπισ-ηται ἀνδρας ἀεξειν. Call. l. 95.
Λαμὰς και λιμὶς θησι θεὰς, ἤδε κεραυνος
Ἀνθρωποις, οἱ ἀτερθε δικης κρινουσι θεμισ-ας Sib. l. 2.
SYN. Ἀνευ.—ἐκτὸς. χωρὶς.

Ἀτειρεμων, Ἀτειραμων.
Κῆρ ἀτειραμον ἐθηκαν ὀλυμπια δωματ' ἐχοντες. Od. ψ. 167.
—Ἀτειραμων τ' ἀνὴρ. Arist. V. 729.
SYN. Ἀκαμπ-ος, ἀτενὴς, ἀτειρὴς, ἀτενδ-ὴς, δυσμεταβλητος, ἀτρεπ-ὴς. αὐθαδὴς, κρατερὸ-λος.—ἀθελκτος, ἀτεγκ-ὴς, ἐπισκληρος, ἀψικ-ὴς, σκληρὸς, ἀπηλεγὴς, ἀπαρορος, δυσπαλὴς, σιδηρεος, χαλεπὸς, στερρὸς, ἀκαταπτηκτος.

Ἀτειρμων.
—Χρυσειων ἐτοκ-ῆων
Λυτσεσ' ἀτειρμονας ἐις αὐγας. Hes. 925.
SYN. Ἀτελευτ-ητος, ἀτερμα-ισ-ιος.—κυκλωτερὴς, περιφερὴς.

Ἀτερπὴς, Ἀτερπος.
—Λιμὸς ἀτερπὴς. Il. τ. 354.
—Ἀτερπε οἰζυος—Il. ζ. 285.
SYN. Ἀνδ-ὴς, ἀγλευκὴς, ἀγλευκος, ἀδευκὴς, ἀχαρις, ἀπηδυτος, ἀφαδρος· ἀπροθυμος.

Ἀτεω.
—Τίς σ' ὧδε θεῶν ἀτεοντα κελευει. Il. υ. 332.
EXP. Ἐν ἀτῃ οντα, βλαπ-ομενον. (al. χατεοντα. al. αεκοντα.)

Ἀτη.
Πρεσβα Διὸς θυγατηρ Ἀτη. ἡ παντας ἀᾶται
Οὐλομενη, τῆς μεν θ' ἁπαλοὶ ποδες· ου γαρ ἐπ' ἐδει
Πλησσεται, ἀλλ' ἀρα ἠγι κατ' ἀνδρῶν κρασπεδα βαινει·
Βλαπ-ῃσι δ' ἀνθρωπους.—Il. τ. 91.
EPITH. Ἀρτιπης, ἀνδροληπτηρα, δολιμαργος, ὑπεροπλος, πολεμοφθορος, καλεφρων, σθεναρὰ. λυγρὰ. πολυπτημων, παιδοκτονος, θυμοπληθὴς. ὑστεροπεπους, θανατηφορος, ῥιψοπλος, χαλεπὴ.

Ἀτη.
Τῶδ' ἀτη ἀασας —Il θ. 237.
SYN. Βλαβὴ. ζημια. ζημιωμα. ωκια. ἀρὰ, ἁμαρτημα. λυμη. λωβη. ἀκιρδημα. δηλημα, πῆμα. πημονὴ. πλαῖσμα. οἰζὺς. σῖνος. τρωμα.
EPITH. Ἀτιμὰ. ἀγριη, ἀδευκὴς, ἀσβεσος, ἀχορευτος, ἀλιτηριος, ἀμηχανος, βαρεῖα, βλαψιφρων. δριμεῖα δακεθυμος, διαλγὴς, δυσφορος. δολιος. δυσφορμιγξ. επωδυνος, λευγαλια, λυγρὰ, παυδημιος, πυκινὴ, πολεμηῖα, πολυκηριος, πολυτροπος, πολυπημων, κρυερὰ, μελιχρὰ. θεσμηρια, ολεσσιπολις, θυμοφθορος, φθισηνωρ, φθισιζοτος, χαλεπὴ.
PHR.—Εἰς ἀπειρωτον δικτυον ατης. Aesch.

Ατιμελητος.
—Κλαιεσκ λαμπληρυχιας
Ατιμελητες εἰσιν—Aeſch. Ag. 900.
SYN. Ανεπιμελητος, αξιμελης, αμελης, ακηδης, ακηδεστος, ασχημων, αζηλος, απεριεσπαστος, απρονοητος, καταφρονητικος, αωρος, ολιγωρος.
Ατιμια.
—Ξανθας μεν εκοψατο χερσιν ιθειρας,
Αι οι ατιμιαν κατεκειραν περιθυσθε. Apoll. 3. 829.
SYN. Ατιμεια, αμελεια, αλογιστια, απροσεξια, ατρομηθεια, αφροντιστια, αδιαφορια, αθεραπευσια, εξωθησις, εξωθισμα, ολιγωρια, καταφρονησις, περιφρονησις, ὑπεροφρονησις.
Ατηριος, Ατηρος.
Το μεν ατηριον χωρας κατεχειν. Aeſch. Ag. 1010
Ο δ' αυ λαβων ατηρον εις δομους κακον. Eur. Hipp. 630.
SYN. Αταρπηρος, βλαβερος, ατιμαστος, πολυπονος, σκληρος, αφορητος.
Ατθις.
—Τελαμων μεν εν Ατθιδι ναασσατο νησω. Apoll. 1. 93.
(i. e. Σαλαμινι.)
Ατιζειν.
Ατιμ' αλιζα δομεναι
Λαχη Διων—Aeſch. Eum. 387.
SYN. Ατιζος, αξιμωρητος, ατικδικητος.
Ατιζω, Ατιμαζω, Ατιμαω.
—Ος δε κε τουτον μεν αλιζω—ερχεσθαι. Il. ν. 166.
—Τοσσα γ' αλιμαζει κατα δημον. Od. ζ. 283.
—Σε δ' αλιμα τοιον ιδυτα. Od. π. 307.
SYN. Ατιμοω, αθεριζω, εξευτελιζω, φαυλιζω, αποφαυλιζω, απαξιοω, αισχυνω, κατασχυνω, διαγελευω, αναιδυομαι, καταφρονω, ὑβριζω, ατυχεω, αποσκοπεω, παραζαινω, ὑβιζω, κερτομεω, κνιδοω, ονειδιζω, επονειδιζω.
Ατιμαστηρ, Ατιμαστης.
Η ζωντ' ατιμαστηρα —Aeſch. S. T. 643.
Ατιμαστος, Ατιμητος, Ατιμος.
Αλλ' εχθρος μεν παισι, αλιμαστος δε γυναιξιν. Mimn.
—Ωστε τιν' αλιμητον μεγαναστην. Il. ι. 644.
Εσθλος δ' αλιμος εων—Il. α. 171.
SYN. Απτολμος, αλιμος, εκλιμος, αδοξος, ακλεης, αγυιτης, αγελαιος, ανεριθμος, αδειλτεος, ασυφηλος, αδιωλος, αξημιωτος, αποβλητος, εξεβλητος, αποθλιβος, επιρρητος, επιζοιλος, επιφαλος, μηδαμινος, ουδαμινος, δυσωνυμος, κνθωνυμος, επαισχης, κτιδανος, δυσφημος, ταπεινος, φαυλος—μικκος—σαπρος. αξεχνος, ευτελης, αξιμωρητος. κακεφαλος.
Ατιμια, Ατιμωσις
—Χαλεπον δε κεν ειη
Πρεσβυταλον και αριστον ατιμησιν ιαλλειν. Od. ν. 142.
Ατιμιας μεν ὑ—Soph. El. 1042.
Πατρος δ' αλιμωσιν αρα τισει. Aeſch Ch. 433.
SYN. Αδοξια, αισχυνη, ονειδος αικια, ὑβρις—ακοσμια. αἰσχος. ασχημοσυνη
Ατιμοτεθης.
Κερα τυκλος αλιμοτεθεις. Aeſch. Eum. 826.
Ατιταλλω.
Τυς—αυτος εχων αἰγ' αλλ' επι φαλην. Il. ε. 271.
SYN. Αταλλω, αμαλθευω, παιαινω, λικμαινω, σιλευω. παιδοτροφιω. αυξανω
PHR. Απαλος, τρυφερος, αταλρεφω.
Ατιτος.
Ου μαν αὖτ' αἰτης κεῖτ' Ασιος—Il. ν. 414
Ουκ ὀσιον κρυπτειν τον αταβαλον ανδρα αἰτον. Phocyl. 125.
SYN. Ατειτος, ατεκμητος, αξημιος, ατευδικητος. αδεσποτος.
Ατλαντιος.
—Και τον Ατλαντιον φρενων πολον. Eur. Fr.
Ατλας.
Ατλαντος θυγατηρ ελωφρυτος, ὁστε θαλασσης
Πασης βυθεα οιδεν, εχει δε τε κιονας αυτος
Μακρας, αι γαιαν τε και ουρανον αμφις ερυσσι. Od. α. 52.
EPITH. Αθλιος, κραδιοφρων, Τιτηνιος. Ιαπετιονιδης.
Ωμοις θλιβομενοισι γερων κερτομιος Ατλας
Λιθυρνοις επταζωνοι αιρταζων κιονανα,—ηδν αρυρης
Αιθερος οχλιζοντα παλινδινητον αναγκη.
—Γιγων βαρυς ὀπποθι καμπει
Ουρανιη τροχαλιγγι Λιβυς κυρτωμενος Ατλας.
Και μογις αυτοελικτον ελαυνεμεν πολον αστρων
Οκλαδον ισημικτο Λιβυς—κ. λ Nonn I. 38.
Ουρανον ευρυσειρον εχων επικειμενον ωμοις Ep. I. 4.
Ατλητεω.
Παρειμ' ατλητων.—Soph. Oed. T. 523.
SYN. Δυσανασχετεω, χαλεπαινω.
Ατλητος.
—Εν δε οι ὕπνος—δὖ' αχος ατλητον.—Il. τ. 367.
SYN. Αφορητος, αφερτος, ανοτος, απροσοιστος, αδασακτος. απαρτεμητος, ασχετος, ανυποστατος, ανυπομονητος, δυσφορος, ὑπερδυνος.

Ατμη. Ατμὶς, Ατμὸς.
—Πέλωρη καπετο γαια
Ατμη δίσπιση—Hes. θ. 862.
Και πᾶσαν ἐξικμασσεν ὑγρὴν ατμίδα. Cyr. Theod.
Ομοιως ατμὶς ἀστηρ ιχ ταχυ πίπτει. Aesch. Ag. 1320.
SYN. Αναθυμιασις. ακρον. αχνη. συρός. ασσμὶς. αημα. απεπνοὴ. σκπτὸς. καπνὸς. ατμισμός.
ΕΡΙΤΗ. Αιθαλοεσσα. αραιὰ. αιρσιοτητος. βαρεῖα. θερμὴ. ξηρὰ. μεταπτασις. πυραυγὴς. πυρωδὴς. πολυθαλπὴς. σιλατρόρος. φλογεα. νεσαλέα.

Ατμητος.
—Αιεὶ τοι ανεῳξ, ατμητοι ἐθωραι. Apoll. 2. 710.
SYN. Ακερσεκομης. απειροκομης. ατομος. αμερισος.

Ατοιχος.
—Ατοιχος πιριβολὰς σκινωματων. Eur. I. 1133.

Ατολμητος.
Ατολματον Ελλάδι μοχθον. Pind. Ith. 8.

Ατολμια.
Ο δ' ἡδὺς αιὼν, ἡ κακή τ' ατολμια
Ουτ' οἶκος, ουτε βιοτον ωδὲν ωφελεῖ Eur. Fr.
SYN. Δειλοτης. δειλανδρια, δεος, δεῖμα, δειμὸς. αδρανεια. αναυδρια. αγενεια. ευλαβεια. ὀρρωδια. ταρβος. ταρβοσυνη. φοβεροτης. φοβος.

Ατολμος.
—Θυμὸς ατολμες εών. Pind Nem. 11.
SYN. Ανανδρος. αμαχος. ασπλαγχνος. αθαρσὴς. αψυχος. μικροψυχος. δειλὸς. δειλαιος. δειλαιος. δειδημων. δειλημων. δειμαλεος. δειματοις. επιφοβος. καταδεὴς. πτοιδεὴς. ὑποδεὴς. κακὸς. ομηρὸς. πλὰξ. πλοιαλεος. ταρβαλεὴς. φοβερὸς. φυζαλεος. φυζανικὸς.

Ατομος.
—Τον Οιτης ατομον ὀς λειμῶν' ἐχεις. Soph. Tr. 203.
SYN. Ατορθητος. αγεωργητος. αμερισος. αἴμητος.

Ατομος.
Εξ ατομων Επικουρος ὅλον τον κοσμον εγραψεν
Εἶναι, τοῦτο δοκᾶν. Αλκμα. λεπτοτατον. Ep. l. 2.

Ατοπια.
—Τερας τεοχμὸν, ατοπιας πλειων. Anth. R. 1418.
SYN. Ανθεια. αἴσχος. ακοσμια. αναρμοστια. φλυαρια. ὕβλος. αλογια. ασυναρτησια. αδελτηρια. ακαιρια. αμορφια. κακια. φλαῦρα τὰ. —φορτικὸν τὸ.—επεχλησις. θαῦμα.

Ατοπος.
—Ατοπον ἡδοναν Ελαβον.—Eur. Iph. T. 842.
SYN. Δυσκολος. εκτοπος. αμαθὴς. αλογιστος. αλογος. ακθὲς. ασυνθης. ανοητος. απροσφορος. ασυμφορος. ασυμμετρος. ακαιρος. αδοξος. παραδοξος. ξενος. αγνωμος. ανωτος. αναρμοστος. αλλοκοτος. απηρεμαλος. αφυὴς. ὑπερευὴς. θαυμαστος. αρχαῖος. αταθαλος. απρεπὴς. απροσδιονυσος. κινὸς. κακὸς. ψυχρὸς. ασυμφωνος. απφδὸς. μοχθηρὸς.

Ατος.
—Αρης ἄτος πολεμοιο. Il. ε. 388.
SYN. Ακορεστος. απληρωτος.

Ατρακτος.
Κυκλον ες αυτοελικτον ιων ατρακτος αλητης
Αγατος ορχηθμὸν τιτανιστο νηματος ὅλκω. Non.
—Και δακτυλοτριπλον ατρακτον. Ep. I. 7.
Νευροπαδὴς ατρακτος. Soph. P. 293.
SYN. Πλακατη. επιπτρον κλωστηρ. ονος. ατρακτυλις.—ακοντιον. βελεμνον. ἰὸς. οιστος.
ΕΡΙΤΗ. Καρηβαρεων. πολυρροιζητος. ἰολοστορος. μοιρηδιος.

Ατρακτυλὶς. (εἶδος ακανθης.)
—Ως δε βαθῆαι Ταὶ ατρακτυλίδες εντί. Theoc. 4. 52.

Ατραπος, Αταρπος, Ατραπιτος. Αταρπιτος.
—Αταρπον περὶ παντὸς αληθῆ. Lin.
—Κατὰ παιπαλοεσσαν αταρπον. Il ρ. 743.
Ατραπιτοί τε δομηκίες.—Od. ν. 195.
—Μια δ' οιη αταρπιτος ἦεν επ' αυτὴν. Il. σ. 563.
SYN. Αγυὰ. ὁδὸς. οδοιπορια. οιμη. κελευθος. παροδος. πατος.
ΕΡΙΤΗ. Ακανθωπη. ἁλια. απατητος. δυσβατος. ερεσσεσσα. ευρυχορος. ηριφιγγὴς. πολυπτημων. τηλεπορος. τραχεῖα. σκολια. στεφοπολος. ὑψιζυγητος. ζαθεα. αμωμος. καθαρὰ.

Ατρειδης. Ατρειων. (Αγαμεμνων.)
Ατρειδης τε αναξ ανδρῶν. Il. α. 7.
Ατρειωνα δ' επειτα χολος λαζεν—Ib. 387.

Ατρικὴς.
Ατρικὲς αἷμ' εσσευα βαλών.—Il. ε. 207.
SYN. Αληθὴς. ακριβὴς. δῆλος. ῥητὸς. βεβαιος. πρᾶγμα. διωρισμένος. αψευδὴς. ισχυρὸς. ενεξελεγκτος.

Ατρεμαῖος.
—Ατρεμαιην ὡς υποροφον—βαὰν. Eur. Or. 147.
Ως ατρεμαῖα κεντρα—Eur. Ph. 183.
SYN. Αθορυβος. λειὸς. πρεμαῖος. ἡσυχος. ἠκιλος. επιεικὴς. μιτριος.

Ατρεμα,

Ατρεμα, Ατρέμας. (Adv.)
—Ασγίδα χερσὶν ἐχ' ατρέμα—Il. ε. 318.
Δαιμονι', ατρέμας ἧσο.—Il. ϛ. 200.
SYN. Ἑκὰς, ἥκα. ἠρέμα, ἡρεμαίως, ἡσυχα, ἡσυχως, ἡσυχῆ, ακὴν, ακεων. ατρεως.

Ατρεμιω, Ατρομεω
—Ἰτω τοι τριχες ατρεμεουσι. Hes. s. 537.
Γυνατα και κεφαλὴν ατρομεων σφοτερων. Theog. 972.

Ατρεμιζω.
Ουχερὸ κιγκλιζειν αγαθὸν βιον, αλλ' ατρεμιζειν. Ib. 303.
SYN. Ασφαλιζω, βεβαιων, εμπεδοω, εδραζω, εδραιοω.

Ατρεπλος.
—Ατρεπλου λατομιων ὕγε φορειο
Τεκταμενη—Apoll. 4. 704.
SYN. Ατροπος, ακλινὴς, αναλλακλος, ασφαλὴς, ορθὸς.

Ατρεως.
Τον εν δαΐαις ατρεων μαχαις. Soph. Aj. 365.
Παρθενοι, μαχας ατρεως. Aesch. Pr. 416.
SYN. Ατρομος, αδειμαντος. ακαταγωνιστος. ακαταπληκτος.

Ατρειδης.
—Δαὸς Ατρεΐδαο μεμιλτοπυκα λαων. Il. ϛ. 105.
EPITH. Δαΐφρων, ἱπποδαμος.

Ατρητος.
Ἠε θερισς ποτὶ χειμα βορὴν σφέλερην επαγοιτο
Ατρητος.—Phocyl. 159.
SYN. Ατρυπὴτος, ἀρρηκτος, αδιαξεστος.—ακαλες.

Ατριακτος.
Ουκ ατριακτες Ατα. Aesch Ch. 337.
SYN. Ακοπτος, αδαμαστος.

Ατριβων,
Ξεσταν λεσχης ατριβωτα. Eur. Fr.

Ατρεπτος.
—Χωρας ατελκων—Ατρεπτος, ἀπαλὰς—Od. ρ. 151.
SYN. Ατριβὴς, ατριπτ, αγυμναστος, απειρος, ακρητος, ανηθὴς, αδαμαστος.

Ατριχος.
—Το δ' ατριχον κοτε και νυν
Μεσσηϊον γερσιο μενει μερος.—Call. 3. 77.
SYN. Αθριξ, αποθριξ. ακομος.

Ατρομος.
—Ἐν δε γε θυμὸς
Στηθεσιν ατρομὸς εστ—Il. π. 163.
SYN. Ατρεστος, αδεὴς, αθαμβὴς, αφοβος.

Ατροπια.
—Χαλεπῆσιν ὁμοκλεεν αἰζοπτησιν. Ap. 4. 1006.
SYN. Κακοτροπια, αξυλια, ατριπτια, ατριπτοὴνς, αποτεια, αμιλλαξια, κακια, κακοηθεια.—μεσοτυχιαν.

Ατροπος.
—Ὁ τον ατροπον ὑπνον ιαυων. Theoc. 3. 49.
Ατροποισι Νεοπτολεμον ἰλ-
κυσαι επεσσι.—Pind. Nem. 7.
SYN. Αμιλακτικὸς, ακατακλιτος, ατρεπτος. κακὸς, στρεβλὸς.

Ατρυγετος.
—Παρὰ Θῖν' ἁλὸς αἰεργείαν. Il. α. 316.
SYN. Ακαρπος, στειρος. ακαλλιπαρπος.

Ατρυμων, Ατρυτος.
—Και κακὰν αἰρυμοσυν. Aesch. S. T. 881.
Α δ' ἑδὸς αἰρυτος.—Theoc. 15. 7.
Αλγεσιν ατρὺτοισι.—Mosch. 4. 69.
SYN. Ασπὶλος, πολυπρὶλος. ακαματος. αδαμαστος.

Ατρυτωνη, Vid. Αθηνη.
—Λεγιοχοιο Διὸς τεκος Ατρυτωνη. Il. ϛ. 157.

Ατρυφερος
Οτι κε αἰρυφερος, υτ' αωρος ες' ανὴρ. Suid.
SYN. Ακοσμος.

Ατρωτος.
—Τις δ' ὧδ' αἰρωτος.—Eur. Ph. 607.
SYN. Αξιλὴτος, ανὴλατος, αἰρεαυμαλιστος. απαθὴς, ασινὴς. αδαμαστος.

Ατλικὸς.
Επὶ τε στροσπα τ' εσὶν Ατλικὸν βλεπος. Arist. N. 1178.

Ατλις.
Μητέρα τ' αθαναων Ατλιν.—Orph.

Ατυζηλὸς.
—Αἱ δε φοβοιο
Τηλε, αἰυζηλῶ ὑπο δωματι κλειληγῶσι. Apoll. 2. 1059.
SYN. Πληκτικὸς, εκπληκτικὸς, βλοσυρὸς, δεμαλὸς, δεμωδης, δεινος, επιφοβος, ριγεδανὸς, ρεγιστος, σιγυερὸς, σμερδαλὸς, σμερδνὸς, ταρζαλὸς, φοβερὸς, φρικωδὴς.

Ατυζω.
—Ταρβος, τὸ, τ' αταλκιδας ανδρας ατυζει. Ap. 1. 465.
—Ἠτορ οἱ αλλοι ατυζομενοι φοβεοντο. Il. ζ. 41.
SYN. Δειδισσομαι, δεματοω, εκδεματοω, εκπλησσω. ταρασσω, εκταραττω. εκφοβεω, κατατρησω. στυγω, δαμαω. μορμολυττομαι, φοβεριζω.

Ατυκτος.
Ουκέτι γαρ δυναται τὰ τετυγμένον ἔναι ατυκτον. Phoc. 51.
SYN. Απρακτος.

Ατυμηλαδης

Ατυμιαδης.
Εσθλὸν Ατυμιάδην—Il. ε. 581.
Ατυχεω.
—Ως εκ ατυχισας—Ariſt. N. 426.
SYN. Δυσυχεω, δυσπραγεω, ταλαιπωρεω. ατευκτεω.
Ατυχημα, Ατυχια.
Απαντα γαρ τὰ μειζον᾽ ἡ πεπρωθὸς τις
Ατυχημα᾽ αλλοις γεγονατ᾽ ενεσμενος,
Τὰς αυτὸς αὐτὰ συμφορας ῥᾳον φερει. Sent.
Πασης ατυχιας βαθρον τα πλεῖστα ταραττει
Η πειν᾽ ανθρωπων δακρυσαντα βιον. Nat Com. l. 2.
SYN. Αποτυχια, δυσυχια, δυσυχημα, αποτυχημα, ατυχησις. δυσπραγια, κακοπραγια, ακληρια, δυσκληρια, δυσμοιρια, δυσμορια, συμφορά.
Ατω.
Ασί μ᾽ δαιμονος αἶσα κακὴ—Od. λ. 61.
SYN. Αταω. αασκω. βλαπτω

ΑΤΑΙΝΩ.
Αυαινει δ᾽ ατης αιθια φυομενα. Solon. 2. 36.
—Αφιλος αυατᾶ βιοτ. Soph. El. 821.
SYN. Αυω, αφαυω, εξαυαινω, επαφαυαινω, αφαυαινω, ξηραινω, εξολοθρευω, καταμαραινω, σκληρυναω, διαβιβαζω, διεφθειρω.
Αυαλεες
Αυαλέος δ᾽ τε χρὸς ὑπὸ καυματος.—Heſ. ε. 586.
SYN. Αῦος. αζαλέος, καγκαλος. καταξηρος.
Αυατη.
Αλλά νιν ὑβρις μὴ αυατην ὑπεραφαισι
ωρσε. Pind. Nem. 2. (al. αΓάταν, i. e. αατην vel αταν.—απαταν D. Pauw.)
Αυγαζω, Αυγαζομαι,
Οὐκ ἐγὼν ἱππος αυγαζομαι;—Il. ψ. 458.
SYN. Απαυγαζω, καταυγαζω, βλεπω διαφαῶ.—διαυγαω, αγαλλω, ιλλαμπυνω, επιλαμπω. τρανω. διαφωτιζω.
Αυγειας.
—Ανακτ᾽ ανδρῶν Αυγειαν. Il. λ. 706.
EPITH. Πολυδωτης, ευρυων.
PHR. Αρχὸς Επειων. Τιρυνθιάδης βασιλεύς.
—Αυγειαο μεγα σθενος αντιθεοιο Cal.
Ηλυθε δ᾽Αλφειοιο λιτὼν Πισιδατίδας οχθας
Αυγειης ὑὸς πυριεργέος πελασσε. Orph.
—Ηλασσι δ᾽ ὀγ᾽ ανδρασιν ημβασιλευσιν,
Ολζῳ κυδιοων.—Apoll.

Αυγη.
—Εκαθεν δ᾽ τε φαινεται αυγη Il. C 456.
SYN. Απαυγη. αιγλη. φως δαες, φεγγος,—περιφαεια.—ὀφθαλμὸς. γλῆνος.—αμφιλυκη.
EPITH. Διαθαλεσσα, αμελγω. αριζηλος, λευκη, πυρφόρος. περιτροχος. φαεσιβροτος, εαγοβολος. χαλκεη. προσηγητις
PHR. Αυγη πελει εξεα. Hom.
Αχαματειο πυρὸς τηλεσκοπον αιγλήν.
Αυγη μαρμαιρεσα κεραυνῶτε τεροπῆς τε. Heſ.
Επιτροχον ημματος αυγήν. Tyrph.
Δακρυων τὰς ηλεκτροφανης αυγὰς. Eur.
Αιγωτεφα, Vid. Σελμη.
Αυδαζω.
—Κρειν—αρωγὸν αυδαξασα—Lyc. 360.
SYN. Αυδαω, αυδαομαι, επικαλεομαι.
Αυδαω
Αυδα ὅ,τι φρονεεις.—Il. ξ 195.
SYN. Επαυδαω. προσαυδαω, αγορευω. προσαγορευω, λαλεω, προσλαλεω, φατεω. προσφωνεω, προσφθεγγομαι. φθεγγομαι, γηρυω, μυθιζω, λεγω. παφασκω, φραζω, βοαω.
Αυδη.
Τῆς εν μεν νεος ισι μετὰ φρεσὶν, εν δε κ᾽ αυδή. Il σ. 419
SYN. Αὐτὴ, βοὴ. βαξις. γῆρυς. Θροος. ιὺγη, λεξις. διαλεξις, λογος. ὀψ. ομφη. φῆσις. φθεγμα, φθογγος. φθογγη. φωνη.
EPITH. Ακαματος, ατειριτος. αμβροτος, αρικοος, ακριτος. βαρυηχὴς. γλαφυρὰ, γλυκερὰ. γοερὰ. Διὰ. Θεσκελος, ετυμηγορος. δυσκλεὴς. λιγυρὰ. λαοσσόος. ἰωιθρος. πολυσονος, εκτομος, σωτηριος. φρενοδλαβὴς, υπειροπος.
PHR. Τῆ και απὸ γλωσσης γλυκιων μελιτος ῥεεν αυδή Hom.
—Λιγυφθογγε μελος αυδῆς. Opp.
Ασπαιρουσα σιλας πεφιων καταγοδρομω αυδῆ. Orph.
Αυδηεις.
Αυδηεὶσα δ᾽ εβητε θεά—Il. τ. 407.
SYN. Εμφατος. ευφωνος. φωνησις. εμηχὴς, φωνητικὸς. αγασιος. ενδοξος. ονομαστος.
Αυθαδὴς.
—Στυγερὰν τε φυσιν φρενὸς αυθαδεος. Eur. M 104.
Αυθαδὴς ὁ Θεὸς. Eur. Her. f. 1243.
SYN. Αλαζων, αναιδὴς, ανηκοος, ανθὴς, ακρατοσομος, ασελγὴς, ασελγαινων. αθαμβὴς, ατεραμνος, αυταρεισκος, αυταγητος, θρασὺς, θυμωδὴς, προπετὴς. προαλὴς, στομφαξ, φρυαγματίας, υπερφιαλος.

Αυθαδια,

Αυθαδια. Αυθαδεια, Αυθαδισμα.
Αυθαδιᾳ τοι σκαιοτητ' εφιεσκαται. Soph. An. 1040
Τοιοῖσδ' μιστει και σην αυθαδισμασιν
Ες τᾶσδε σκυτὸν πημονὰς καθαρμισας. Aeſch. Pr. 963.
SYN. Αλαζονεια. ατριμια, αβελια, αναγωγια, αυηκοια, απορεια, δυσχιρια, δυσροπια, κακοτροπια, κακηθεια. προπιτια, παρασημα, ισχυροφωνοσυνη, μεγαλοστροσυνη. κομπος, κομπασμα, κενοδοξια, ὑπερηφανια, αναισχυντια, ὑπεροψια, μαρια, λαμυρια.
Αυθαδικὸς.
Και μη χαλικτὰ τῇ χειρὶ, μηδ' αυθαδικῇ. Ar. L. 1118.
SYN. Αυθαδὴς, αυταρεσκος, ὑπερηφανος.
Αυθαδοσομος.
Αυθεωτον αγροτοιὸν αυθαδοσομον. Ib. R. 861.
SYN. Αθυρσομος, αθυροστομος.
Αυθαιμος, Αυθαιμων.
Παυὶ τάδ' αυθαιμοι τρισσοὶ Σισαν—Ep. I. 6.
Ω Διὸς αυθαιμων—Soph. Tr. 1057.
SYN. Αδελφος.
Αυθαιρετος.
Γνωσα δ' ανθρωπος αυθαιρετὰ πηματ' ἐχοντας. Pythag. 54.
SYN. Αυτοπροαιρετος, αυτοβουλος, αυτοθελὴς, αυτοματος, εθελοντὴς, εθιλοντιος, εθελημων, εθελημος, εθελιτιος, θιλιμων, ἑκὼν, ἑκουσιος, ελευθερος. αυτιπαγξελτις.
Αυθιτης.
—Αυθεντας Αμυκλαι. Apoll. 2. 725
SYN. Φονευς, φονευτὴς, αυτοεντὴς. αυτοφονευτὴς, αυτοφοντης, αυτοδαικτος, αυτοχὴρ, αυτοκτονος, αυτοθανατος, αυτοσφαγὴς.
Αυθιγενὴς.
Ιαλεμῳ αυθιγενει.
—Τεκνων, σ' ολοφυρεμαι. Eur Rh 895.
SYN. Εγγενὴς συγγενὴς ἰθαγενὴς, επιγενὴς, αυθιμενὴς, αυτοφυὴς, αυτοχθων, αυτοπριμνος, αυτεργητος, γνησιος, συμφυτος, φυσικος, εγχωριος, επιχωριος, ενδαπιος, ενιαιος, ενσικος.—διαιωνιος.
Αυθεμαιμος.
—Πρὸς αυθεμαιμων παθη. Soph. Oed. C. 1133.
SYN. Ὁμαιμος, αυταδελφος.
Αυιαχος.
Αζομαι, αυῖαχοι—Il. ν. 41.
SYN. Πολυζομος, πολυηχος.—(al. αιαχοι)
Αυλαξ.
Ος κ' ἰργα μελιτῶν ἀθἐσαν αυλακ' ἐλαυνων. Heſ. ε 441.
SYN. Αλοξ, ωλαξ.

ΕΡΙΤΗ. Αμιραῖος, ασιδηρος, ατηρητος, ασπορος, αμαλλοφορος, γυμνοτόμος, ευαροτρος, ευκαρπος, ευστερος, ευωδης, ζωατόκος, λευρὸς, καρποτόκος, πυροφόρος, πεφυρια, πολυμητόκος, σπορίμος, σιαχυφόρος, φερεσαχυς, φερεσιος, φυτικὸμος.
Αυλεια.
Και γαρ ἐκεῖναι παρακλιναι
Τῆς αυλειας παρακυπ]ετι. Arist. Pa. 982.
Αυλειον.
Ουδὲ επ' αυλειν—Od. α. 104.
SYN. Αυλη, προαυλιον, περὸμος, προθυρον, προσωον, προμολὴ, προπυλον, προπυλαιον, πυλὼν, θυρὼν,—μελαθρον.
Αυλειος.
—Επ αυλειοισι θυρησιν.—Od. σ. 238.
SYN. Αυλικὸς.
Αυλειτης.
Αυλειτης, ὁς ἑῶν μηλων πἐρι—Apoll. 4. 1487.
SYN. Αγροικος.
Αυλεω.
Αυλει Δαμοιτας —Theoc. 6. 44.
Καί τις ατειρατος τὶ χειλεσι λωτὸν ιησας
Διθυρου ἁρμοσην εμελιζετο Μυγδονος αυλὸν.
Nonn. I. 15.
SYN. Καταυλεω.
Αυλὴ.
—Πι Ζηνὸς Ολυμπιι εεδοθεν αυλὴ. Od. δ. 74.
—Ως' οἵης πολυκαμμονος ανδρὸς εν αυλῇ. Il. δ. 433.
SYN. Βασιλειον, ανακτορον, μελαθρον.—κλισια, καθμὸς, σηκὸς.—αὐλις, σταυλος, σταυλιον.
ΕΠΙΤΗ. Βασιληῖος, ευρυτειὴς, πολυχανδὴς, πολυμελαθρος, πολυφιλος, συριφιγγος, περικαλλὴς, πανδαικος, ολβια, θυωδης. Διοδιγμων, βρυοισσα, βαθεῖα λαμπρὰ, περικλὴς, ὑψηλὴ, ὑψιτειὴς, χαλκοδετος, χρυσηλατος, ευκιων, ευιρκὴς, δικδρομὶμος
Αυλημα.
—Και Καρικῶν αυληματων. Arist. R. 1337.
EXP. Μέλη ζηνωδῆ.
Αυλητὴρ, Αυλητὴς.
—Τπ' αυλητῆρι δ' ἑκαστος—Heſ. α. 283.
—Ὁσοι Θηβαθεν αυληται σαρα Arist. A. 862.
SYN. Αυλωδὸς, βομβαυλιος, συρικτὴς, μουσηργὸς. προφητης Βαχκε.
Αυλητρις.
Ματηρ τᾶς γε εμᾶς αυλητρίδος.—Theoc. 2. 146.
Αυλιζομαι.
Κλαγγὴ δ' ασπετος ἆρτο συῶν αυλιζομενεων. Od. ξ. 422.

SYN. Εναυλιζομαι, ταθμευω, επισταθμευω, κατιζω, σκαζομαι.—παυσυχιζω, φυλατ∫ω, δικτριζω, κοιμωμαι παρεμβαλλω

Αυλιον.

—Και τας μεν συνελασσεν ες αυλιον—Hom. M. 106.

EPITH. Μυριοδειον, ὑψιμελαθρον.

Αυλις.

—Κειναὶ δ' εμοι αυλιες ηδη. Call. 6 106.

—Σταθμοίτε βιου, αὖλίς τ' Αμυκοιο Ap. z. 1.

—Και τοχεος αὖλιν εθεντο Il. ι 232.

SYN. Αυλη, εναυλος, μανδρα μανδρωμα, μεσαυλος, μεσαυλον, μηλιαυθμός,—κοιτὴ δικτριδὴ, διαγωγὴ—αυλισμός.

Αυλις

—Και Αυλ'δα πειτρησσαν. Il. 6. 496.

EPITH. Εγκλια.

PHR. Εδιθλιον Ισχειαιρης. Nonn.

Αὖλος.

—Θειοτητος αὔλη. Damasc.

SYN. Λυλος, ασωματος.

Αυλίσκες,

—Συν αυλιτκοισι λιγυφθογγοις νεοι ανδρες. Theog. 241.

Αυλὸς.

Αυλοὶ φορμιγγές τε βαὲν εχον—Il. σ. 495.

Εγκεφαλος δ' ε πας' αυλὸν ανεδραμεν εξ ωτειλῆς. Il. ρ. 297.

EXP. Παὶν το τεινὸν και επιμηλὶς.—ὁ τῦ αἱματος ακοντισμός.

SYN. Συριγξ. δοναξ φυσητὴρ.

EPITH. Αιολομολπος. βαρυφθογγος. βαρυβρομος. δυσμουσος. δίθυρος. δικτυπος. δίδυμοθρους. ὁμοθριος. Λυδιος. Λιζυς. Μυγδονιος. μυκητωρ. γλυκὺς. μαλακὸς. ηδυμελὴς. θιασωδὴς. καλλιβας. ευκιλαδες. ευκιρασ. εγρεκυδοιμος. επιδημιος. υπδυμος. Παιὰς. φιλιυιος. τεχνημων. πολυτρητος. βισσοεις.

PHR. Και λιγυραν αυλῶν ηδυμελῆς χαριτες.—Αυλῶν σθεγγομενων ιμεροεσσαν οπα.—Ερ.

—Παμφωτα εντεα αυλῶν. Pind.

—Ἱμερόεις βρομος αυλων. Hom.

Αυλών.

—Και αυλῶνας κιλαδηνὰς. Hom. M. 95.

SYN. Αγκος. φαραγξ.

EPITH. Τηλεφανὴς.

Αυλωνιὰς. Vid. Νυμφαι.

Αυλῶτις.

—Αυλωτιδί τε τρυφαλειη. Il. ε. 182.

SYN Προμυκὴς σλενὴ.

Αυξανομαι.

—Ως' εγωγ' αυξανομην ανεων. Arist. V. 636.

SYN. Αυξομαι, αδξυνομαι, αλδαινω, αιαλδησκω, αποκαθισαμαι, εξαρτισμαι, τιθεμαι.

Αυξητης Vid. Παν

Αυξιθαλὴς, Vid. Γαῖα.

Αυξιτροφος, Vid. Φυσις.

Αυξω.

Χρηματα δ' αυξει εἴκων.—Hom. XLVI. 3.

SYN. Ανακυξω. αυξανω. παραυξανω. επαυξω, μεγαλυνω αλδαινω, επιτεινω. ορθλω, κοσμεω, πληθυνω, μηκυνω, ετιλαμίαω.

Αυσηὶ.

Αλλ' εμπεδως απρηκτον αυσηὶ εχει. Sim.

SYN. Εὐ. αὐτμὴ.—αυχμὸς.

Αὖος.

Εστηκε ξυλον αὖον.—Il. ψ. 327.

SYN. Αζαλεος, ξηρὸς.

Αυπνος.

Ενθα κ' αυπνος ανὴρ—Od. κ. 84.

SYN. Αγρυπνος, αζρυκτος, παννυχιος.

Αυρη.

Αυρη δ' ικ ποταμῦ ψυχὴ πνιει κᾶθι πρὸ Od. ε 469.

SYN. Ατμὶς. πνοὴ (Vid. Ζεφυρος.)

EPITH. Ασαβὴς. ασατος. αθελητος. ασκοπος. αειδὴς. αφιδὴς. ακυμαντος. αντιπνοος, ἁρπαξ. ατροπος. βιασσιος. βαρυαλιλαψ βαρυφθογγος, αφωνητος. διψαλεα. δυσπεμφαλος, δυσωδὴς. ετησια. ευκρινὴς. ευκρανὴς. ευγαμος, ευωδὴς. ευωδινος. ευκυλος. επικυρτος. επικηπιος, ετησιὰς. Ζεφυρηὶος. Ζεφυρῆτις. ζωογόνος. ζωαρκὴς. ζαχρὴς. ἡδεῖα. ἡδυπνοος. Θεὰ ξυμὰς, Θανατηφόρος. Θερίσσα. ιθυπόρος. κραιπνοφόρος, κυκλὰς. καρποτόκος. Κυζικηνὶς. λεπτὴ. λευγαλεα. ληθαια. λαιλαψ. λιαρὰ. λιτοπορος. λειμωνὶς. μισημεριὰς. μετατροπος. νεφυμος, νησσόεις. οριθρίμες. ορεσιὰς. πολυαὶς. πολυνθὴς. πολυπλανὴς. πολιναγρετες. πορτιὰς ῥεῖσα. συμπνοος συριγξα, συοκτόνος. τερψιμβροτος. φυσιζοος. φοιβὰς. φιλινιος. φωλὰς. ψυχοτρόφος. φιλοπαρθενος, ὑπναλεα, Χαρωνὶς.

Αυριον.

—Μηδ' ες αυριον μενειν Eur. Fr.

Αυσονες, Αυσονιοι. Αυσονιῆες.

Ἐκ Διὸς Αυσονιῆες, αει μεγα κοιρανεοντες. Dionys 78

—Κρατερῶν υἱες Αυσονιων. Ep. l. 4.

EPITH. Ευκαμακοι. εσθλοὶ.

Αυταλίος

Εἰ κεν αὔταλίος, κακα ἑιμενος —Od. τ. 327.

SYN. Αυχμωδης. αυχμηεις, αὖος, ευρωτιῶν, σπαρὸς. πινωδης ψαφαρὸς.

Αυταγγελος

Κυτριδιων ορεων αυταγγελοὶ εισιν απηλαὶ. Mus. 132.

Αυταγρετος.

Αυταγρετος.
—Αυταγρετα παντα βροτεῖσι. Od. π. 148.
SYN. Αυθαιρετος
Αυταδελφος. Αυτοκασιγνητος.
Αιθωνος αυταδελφον—Lyc. 432.
Αυτοκασιγνητος μεγαθυμε Πριαμιδαν. Il. C. 706.
SYN. Ὁμοπατρος ὁμοπατριος, ὁμοπατωρ.
Αυτανδρος.
Αυτανδρον φλεξαν δορυ τηλε—Apoll. 3. 382.
Αυταρεψιος
Αυθις δ' εταιχμασσαν αυταρεψιοι. Lyc. 546.
Αυταρκης
—Αυταρκη βοσκ. Soph. Oed. C. 1112.
Αὔτειν
—Και αὔτει παντας αριστους. Il. λ. 258.
SYN. Αυω, επικαλεω, κερυσσω.
Αὐτὴ
—Αὐτὴ δ' ηραρον Ἴλιον. Il. C. 133.
—Στοιοισσαν αὐτὴν Od. λ. 382.
SYN. Βοὴ, ενοπὴ. ια. ιαχὴ. ἰυγμὸς, ἰωὴ, καταδοησις, κεκραγμα. κεκραγμὸς. κελαδος, αυσὴ.—μαχη. δαις. δηϊστυς ταραχὴ
EPITH. Αναιδὴς, ασυφελικτος. δηϊὴ. θερμὴ. θεσπεσιος, οξεῖα, σμερδαλεα, τορεσσα, συγερὰ
PHR.—Καλεσσα φοβον ενεπησαν αὐτὴν. Tryph.
Αυτημαρ.
—Χαλον δε και αυτημαρ κατεπεψη. Il. α. 81.
SYN. Αυθημερὸν.
Αυτικα.
—Αυτικα δ' εγνω Παλλας Αθηναιη. Il. α. 199.
SYN. Αυψα. αφαρ. ταυτικα, παραυτικα, εξαπινα. εσαυθις, ευθεως παραχρημα. συντομως. σχεδὸν ολιγον. μετ' ολιγον. αυτοδιον.
Αὐτμὴ. Αυτμὴν
—Γισὶκ' αυτμὴ εν σιθεσσι μενει Il. ι. 605.
—Αργαλεω αιεμων αμεγαρτων αυτμὴν. Od. λ. 309.
Καδ δ' αρα οἱ κεφαλῆ χεε αυτμένα δῖος Οδυσσεύς. Il. ψ. 76.
SYN. Ατμὴ. αὔτὴ, ζωὴ. αναπνοὴ. ἄὴμα.
EPITH. Ευτρηχος. ιχθυεντικὴς. ζωουσα ιυκαλια. λιγυὴ. λιγυαλεα. μαλακὴ. ολοὴ, πεφρικυια. σμερδαλεα. τορεσσα. φυσιζοος.—ἠδὺς, ὀπὴς. θερμὸς. λεπτὸς
Αυτοβουλος
Αλλ' αυτοβουλος ιδοι—Aesch. S. T. 1061.
SYN. Αυθαιρετος.
Αυτογενὴς.
Εἰς δ' εν' αυτογενὴς —Orph.
SYN. Αυτογενεθλος, αυτεγορος, αυτοδοχευλος.
Αυτογεννητος.
Κοιμημαθ' αυτογεννητα—Soph. An. 876.
Αυτογνωτος.
Σε δ' αυτογνωτος αλις' οργὰ Ib. 887.
SYN. Αυθαιρετος, ιδιογναμων.
Αυτογυον.
Δειὰ δ' αρουρα—Αυτογυον καὶ σηκτὸν. Hes. ε. 431.
EXP. Οὗ τινος το ελυμα κ' ἔτι εν συμβολῆς
Αυτοδαὴς, Αυτοδιδακτος.
Αυτοδαῆ ορχηματα—Soph. Aj. 709.
Αυτοδιδακτος δ' ειμὶ —Od. χ. 347.
SYN. Αυτομαθὴς, αυτοτεχνος.
Αυτοδαίκτος. Vid. Αυθεντὴς.
Επιδαν αυτοκτονος
Αυτοδαίκτοι θανοισι. Aesch. S. T. 741.
Αυτοδαιτος
Χερσαίος αυτοδαιτος εκγονων δρυὸς. Lyc. 480.
Αυτοδιον Vid Αυτικα.
Αυτοδιον δ' αρα μιν ταμιη λυσασθαι απωγει. Od δ. 449.
Αυτοεντης Vid. Αυθεντὴς
Της αυτοεντας χειρὶ τιμωρῶν τινας. Soph. Oed T 101.
Αυτοετης Vid. Ετησιος.
Αυτοετης οιχνεῖσιν —Od. γ. 322.
Αυτόθεν. Αυτοθι.
— Αυτόθεν εξ ἑδρης. Il. τ. 77.
Ουκ εσθ' ὁπως εκ εσιν ενθενδ' αυτόθεν. Ar. A. 116
—Συ δ' αυτόθι λειξιο μωρων. Il. ι. 613.
SYN Αυτὴ, εκεῖ. εκαθεν. εκθεν. εντεῦθεν—αὐτικα, τῆδε, τῆδ' αυτὴ. ενταυθοῖ, ενδοθεν. οικόθεν
Αυτοκαυος
Φριξαι δ' αυτοκομαι λειριὰς λασιαυχενα χαιται. Anth. R. 840.
Αυτοκλητος
Αλλ' αυτοκλητος εκ δομων σεριυεται. Soph. Tr 396.
SYN. Αυτοκελευστος. αυθορμητος.
Αυτοκρατωρ, Vid. Ενμενιδες.
Αυτοκρατωρ
Σε γαρ αυτοκρατορα.—Arist Pa. 358.
SYN. Αυτοκρατὴς, αυτεξουσιος.—αρχὸς.
Αυτοκτιτος
Αυτοκτιτ' αντρα Aesch. Pr. 301.
SYN. Αυτο κατασκευαστος.
Αυτοκτονων.
Αυτοκτονοῦντι τῷ παλαιταρῳ.—Soph. An. 56.
Αυτοκτονος, Vid. Αυθεντὴς.

Τεκτων

Τεκτοσὶς πρεσβαλῶν χίρ' αὐτοκτόνον. Eur. M. 1254.

Αὐτοκωλος.
Απυγος, αὐτοκωλες—Simon. 76.

Αὐτοκαπος.
—Αὐτοκαπα νεμιῶν βίλη. Aeſch. Ch. 161.

Αὐτολοχευτος.
—Ὅλε γαρ πελετ' αὐτολοχευτος. Sibyl. l. 1.
S Y N. Αὐτογενητος.

Αὐτολυκος
Αὐτολυκη θυγατηρ μεγαλητορος Αντικλεια. Od. λ. 85.

Αὐτομαρτυς.
—Αὐτομαρτυς ὢν. Aeſch. Ag. 998.

Αὐτοματος.
Αὐτοματος δὲ οἱ ἦλθε βοὴν αγαθὸς Μενελαος. Il. ζ. 408.
S Y N. Αὐθαιρετος, απαρακλητος.—τυχικὸς, τυχαῖος, τυχηρός.

Αὐτομεδων Nom. pr.
Ηρως Αὐτομεδων τε—Il. 474.
P H R. Αταλαντος Αρηϊ Διωρεος ἰμος. Hom.

Αὐτομητηρ
Την δ' εκ κυνὸς λιτυργὸν, αὐτομητερα Simon. 12.

Αὐτομολεω.
Τί δὲ γ' αὐτομολῆν ασεῖον εἰναί σοι δοκεῖ; Ariſt. Pl. 1152.

Αὐτονομος.
Αλλ' αὐτονομος ζῶσα—αἰδὼν καταζηση. Soph. An. 832.

Αὐτοξυλος.
Αὐτοξυλον γ' εκπωμα—Soph. Ph. 35.
S Y N. Μονοξυλος.

Αὐτοπαις
—Τῶ Διὸς αὐτοπαιδι—Soph. Tr. 839.

Αὐτοπατωρ. Vid. Φυσις.

Αὐτοπημων. Vid. Αὐτοσουος.

Αὐτοποδὴς
Φυτευμ' αχειρωτον αὐτοποδὲς. Soph. Oed. C. 730.

Αὐτοπρεμνος.
Αὐτοπρεμν' απολλυται Soph. An. 725.
Αὐτοπρεμνος τοῖς λογοῖσιν—Ariſt. R. 933.
S Y N. Αὐτορριζος.—προῤῥιζος, δυσκολος.

Αὐτοπρεπὴς.
Οια δ' επηγομενος δολιχὴν ὁδὸν, αὐτοπρεπὴς ὡς. Hom. M. 86.

Αὐτοσε.
—Εγὼ μεν αὐτόσ' ἄ. Ar. L. 873.
S Y N. Εκεῖ, εκεῖσε, κεῖσε, ενθα.

Αὐτοσπορος.
—Αλλ' αὐτοσπορει
Γυαι φερεσι βιοτὴν αφθονον βροτοις. Aeſch. Fr.

Αὐτοσαδια.
Εν γ' αὐτοσαδιη—Il. ν 325.
E X P. Εν τῇ συσαδην μαχῃ.

Αὐτοσολος.
Αὐτοσολον πεμψαντά μ' εκσωσαι δεμνις Soph. Ph. 503.

Αὐτοσουος.
Αὐτοσουος, Αὐτοκτημων. Aeſch. S. T. 924.

Αὐτοσφαγὴς. Vid. Αὐθεντὴς.
Αὐτοσφαγῆ πεπλοντα—Soph. Aj. 852.

Αὐτοσχεδὰ, Αὐτοσχεδὸν, Αὐτοσχεδην.
—Μαρν δ' αὐτοσχεδὰ δαϊ
Αντιλοχῳ επορσε—Il. π. 319.
—Αὐτοσχεδὸν ταζοντο Il. π. 273.
Πλῆξ' αὐτοσχεδην. Il. μ. 192.
S Y N. Συνεγγυς.—εκ τῶ πλησιον, εκ χειρός.—αὐτοσχεδιως, αὐτοματως, συντομως. εγγυθεν.—ἑτοιμως, παραχρῆμα.

Αὐτουργητος.
Αὐτουργητον ερικης βαθρον—Ep. Suid.
S Y N. Αὐτοσχεδιος, αὐτοσχεδιαστος, αὐτοφυὴς, αμελετητος.

Αὐτουργια
—Αὐτουργιαι—ματαιοι. Aeſch. Eum. 337.
S Y N. Αὐτοφονια.

Αὐτουργὸς.
Οἷσις αρηξας αὐτὸς αὐτουργῷ χειρὶ. Soph. An. 52.
Αὐτουργὸς, εἶπερ καὶ μονος σωζοι γῆν. Eur. Or. 918
S Y N. Αὐτοχερ.—αὐτοτεχνος, χειρουργὸς, δημιουργὸς.

Αὐτουργοτευκτος.
Αὐτουργοτευκτον βαριν—Lyc. 747.

Αὐτοφλοιος.
—Βακτηρι, συταγὰς, αὐτοφλοιον. Theoc. 25. 208.

Αὐτοφονος. Αὐτοφοντης. Vid. Αὐθεντὴς.
—Αὐτοφονῳ παλαμῃ. Ep. l. 3.
Τον αὐτοφοντην ἡμῖν εν κοιτῃ πατρὸς. Soph. El. 274.

Αὐτοφορτος.
—Αὐτοφορτον οικεια σαγη. Aeſch. Ch. 673.

Αὐτοφυὴς.
—Κορυθαν, τὰν μοι πατρὸς ετειρεν αγελὰς, Αὐτοφυᾶ.—Theoc. 9 24.
S Y N. Αὐθιγενὴς, αὐτοφυτος, αὐτοματος, αὐτοκτιτος.

Αὐτοφωρος.
Επ' αὐτοφωρῳ δικα δρᾶντ' ειλημενω. Ariſt. Pl. 455.

Α Υ

—Προς αυτοφώρων αμπλακημάτων. Soph. An. 56.

SYN. Καταφωρος, περιφωρος, ευπεριφωρος, προδηλος, επαϊστος.

Αυτοχειρ.

Διοσδὲς Ατρειδας αυτοχειρ κτεινει εχων. Soph. Aj. 57.

Αυτοχθων, Vid. Αυθιγενὴς.

Ελθων λαὸν εις αυτοχθονα. Eur. I. 29.

Αυτοχωνες.

—Σολον αυτοχωνευτον. Il. ϕ 826.

SYN. Αυτοχωνευτος.

Αυτοχρημα.

Ο πρακτὸς εστιν αυτοχρημ' εν Χαοσιν. Ar. Eq. 78.

SYN. Αληθῶς, αψευδῶς, παντελῶς.

Αυχενιζω.

Και τὰς μεν κυχενιζε. Soph Aj. 295.

SYN. Λαιμοτομεω, δειροτομεω

Αυχενιος

—Πελεκεις δ' απεκοψε τενοντας

Αυχενιους—Od. γ. 450.

Αυχενισήρ

Ζωπῶν πελεκυθεις αυχενισῆρος βραχε. Lyc. 1100.

Αυχεω.

Ξωνε, λιαν αυχῶς επὶ γαστρι—Hom. B. 57.

SYN. Αυχεομαι. μεγαλαυχεω, επαυχεω, αζυγομαι. αγαλλομαι, αλαζονευομαι, αγλαϊζομαι. γαιω, γαυριαω, γαιρω. αποσεμνυνω, σεμνυνομαι, επισεμνυνομαι, σεμνολογῶ, σεμνολογεομαι, εγκαλλωπιζομαι, εγκαυχαω, καυχαομαι, εκλαμπρυνομαι. ευχομαι. κομπαζω, κυδαω, κυδιαω, θρασυνομαι. μεγαλυνομαι, θαρρῶ, υπερφρονεω, μεγαλοφρονεω, φιλοτιμεομαι, ογκῶμαι, επαιρομαι, φυσαομαι.

Αυχὴ, Αυχημα.

Των μεν λευκοτρονες αὐχαι

Εξ αγαθῶν ιδαλον. Pind. Nem. 11.

Αυχημα μεγιστον. Soph Oed. C. 742.

—Οπιθομβροτον αυχημα δοξας. Pind. P. 1.

SYN. Καυχημα, καυχησις, εὔχυμα. μεγαλοφροσυνη, σεμνολογια, σεμνολογημα, ὕψωμα, αλαζονεια.

Αυχὴν.

—Εκ δ' οἱ αυχὴν Ασταγαλων εαγη.—Od. κ. 559.

SYN. Τραχηλος, δειρη, δειρὴ, επωμὶς, λοφιὰ. τενων

EPITH. Απαλὸς, αλικης, γαῦρος, αγερωχος. δολος, δολιχοσκιος. ευοδμος, ευχροος, ευγναμπτος. θρασὺς. θεσπεσιος. λοξὸς. λιτησιος, λευκοφυὴς, λευκὸς, καμπύλος, μαλακὸς,

Α Φ

παχὺς, σκολιὸς. περιπλόκος, ἑπλοφόρος, κυρτὸς, εισαρὸς, ψαφαρὸς, σαθαρὸς, ροδοχροος, ὑψιτενὴς.

PHR.—Κατασκιος χαιται δολιχῆσι. Nonn.

Αυχμεω.

—Αυχμῆς τε κακῶς, και ακηδία ἑσσαι. Od. ω. 249.

SYN. Αυχμαω, ρυπομαι. —ξηραινομαι, σκιλλομαι.

Αυχμηεις. Αυχμηρὸς, Αυχμωδὴς

—Νομιον θεσιν—αυχμηεντα—Hom. XVIII. 6.

—Χαιτας αυχμηρὰς—Theoc. 25 225.

—Καὐχμωδὴ κομην Αφειλε προσωπε—Eur. Or. 223.

SYN. Λασιος, δασὺς. τραχὺς, τραχωδὴς, αραιὸς. ευπαρὴς, πυκαρὸς. εμβριθὴς, πεπυκνὸς. αὐος. αυσταλεος, ξηρὸς.—σκληρὸς. στυγνὸς. ερικωδὴς. ακανθωδὴς.

Αυχμὸς.

Δεινὸ δειται μεν χειμων φοβερὸν καλὸν, ὑδασι δ' αυχμὸς. Theoc. 8. 57

SYN. Αυστηρ. αυσμη. αυαινσις. αυασμὸς. ἀζηροχια. αποξηρια, ξηρασια, ξηρανσις, ξηροτης. —πινος, ρυπος.

Αὐω.

—Ἱνα μη πόθεν αλλόθεν αὐοι. Od. ε. 490.

SYN. Αυαινω, ξηραινω, αναξαινω, αφευω.

Αυω, Αὔω

Τὼ δ' επὶ μακρὸν αὔσετ Λυκαστος αγλαὸς ὑἱς. Il. ε. 101.

Πρὶν τινα τῶν δειλῶν ἑταρων τρὶς ἑπταστον αὔσαι. Od. ι. 65.

SYN. Βοαω. αναβοαζω, απαξοαζω, καλεω, αναπαλεω, λαλεω, φωνεω, αὐτεω.

Α Φ

Αφαγισευω, Αφαγνιζω.

—Κἀφαγισευσας ἁ χρεὼν. Soph. An. 253.

—Πριν αν θειοισι νεμεσσοις

Αφαγνισηται—Eur. Alc. 1156.

SYN. Αγνευω, αφαγιζω, ἁγνιζω, ἁγιζω, καθαγνιζω, καθαιρω. ἱερευω, εκθυαζω, επιξημιζω, τελετοργῶ. τελεσιουργεω, τεμενιζω, καθαιρω, αφιερω.- συλαω.

Αφαιρετις. Vid. Μοῖραι.

Αφαιρεω, Αφαιρεομαι.

Σῖτον μὲν σφιν αφειλε—Od. ξ. 455.

Ως εμ' αφαιρεται Χρυσηίδα—Il. α. 182.

SYN. Αιρεω, αναιρεω, εξαιρεομαι. εξαιρεω, απαιρομαι.

απαινυμαι, αποφερω, αφιλκω.—λαμβανω—σφιτιζω. ιδιοποιεομαι.

Αφαλλόμαι.

Επι την κεφαλην τε Σωκρατες αφηλατο. Arist. N. 147.

SYN. Αναλλομαι, αποθρωσκω, αναπηδω.

Αφαλες.

—Κυρεειν—ταυρων, αφαλες—Il. κ. 258.

Αφαμάρταν.

Και βαλες, νυ' αφαμαρτε.—Il. λ. 350.

SYN. Αμαρταν, αποτυγχανω, καταλειπομαι.

Αφαμαρτοεπης. Vid Φλυαρός.

Ουδ' αφαμαρτοεπής.—Il γ. 215.

Αφαυδανω.

Ει δ' ἰμῖν ὁδε μῦθος αφαυδανε—Od. π. 387.

SYN. Απαρεσκω, δυσαρεσκω, δυσαρεστεῦμαι, απαδω.

Αφαυρα.

Εσιν δ' αφαυρα τυχαι. Pind. Isth 4.

SYN. Αφαυρα, ασαφη, αδηλητος, αμαυρος, αμυδρος, αγνωστα, ζοφος.

Αφαυρὸς

—Αφαυρὸς ητι γαρ ἡ γνωσις Call. Ep. 17. 2.

—Αφαυρὸν πλυτον. Anth. Eccl. 598.

SYN. Ασυμφανὲς, αφαντος, αδηλος, αποκρυφος, κρυφαιος, σκοτεινὸς.—ακλεὴς.—εξιτηλος, εκπλυτος.

Αφανίζω

—Ὁ θεὸς δ' ευθεως ηφανισεν αυτόν. Arist. pl. 741.

SYN Αφαιρεω, ακυρόω, απολλυμι, απαλλατ]ω, διαφθειρω, λυω, διαλυω καταλυω, διαγρόω, εξαλειφω, εκμοχθω, εξαλαομαι, εκμαιδαινω, εξοθενίζω, ατιμαζω—αμαυρόω αποχρωτεινω, αποδοκιμαζω. μολυνω αμαλδυνω. Plu R. Ως εφαν εφην. Theoc. Κατὲ χθονὸς ηὐτε κατηδς ωχετο. Hom.

Αφαντος.

—Ακηδεστος κἀι αφαντος. Il. υ. 303.

Ἐφὴν αφαντον φὰς—Soph. P. 300.

SYN. Αφανὴς, αφατος, ανωνυμος. απροσδοκητος.

Αφαρ. Αφαρτιερος

—Ἑταρων αφαρ ἑζετο νοσφι λιασθεὶς. Il. α. 349.

Τῶν δ' ἱπποι μεν ἑασιν αφαρτιερος—Il. ψ. 311.

SYN. Ευθεως, ταχιως.—ταχυτερος.

Αφαρταζω.

—Κορυθα κροταφοις αραρὲν αν

Κρατὸς αφαρταξαι—Il. ρ. 189.

SYN. Αναρπαζω, καθαρπαζω, αποσπαω.

Αφασια.

Αφασιη τις τοί μ' ἰσχει. Arist. Th. 911.

SYN. Αφωνια. αναυδια. αρρησια. αγλωτσια. αναισθησια. αγριξια. ἰσχνοφωνια. σιγή.

Αφασσω. Ἁφαω.

—Φιλαις εν χειρὶν αφασσε. Apoll. 2. 712.

—Και αγκυλα τοξ' αφωντα. Il. ζ. 322.

SYN Ψηλαφαω, απτομαι. εγχειριζομαι.—λαμπρυνω

Αφατος.

—Ανδρες ὁμως αφατοί τε φατοί τε. Hes. ε. 3.

Τρῆς αφατοι κεφαλαὶ Μαιναλιων ελαφων. Ep. Suid.

SYN. Αφαντος. αδυξος, αδηλος, αρρητος, μεγας, καταπληκτικος.

Αφαυαινω, Αφαυω

Δηθεν γαρ, ὡς εοικεν, αφαυανθησομαι. Arist. Ecc 146.

—Σταχυς—εν ξυλῳ δησας αφαυει. Ar. Eq. 393.

Αφαυει τῶν φησιλων τρῆς χοινικας. Ib. Pa. 1144.

SYN. Αυαινω, αυω, ξηραινω, ρευγω, καιω.

Αφαυρὸς

Μητί μευ πὼτε παιδὸς αφαυρῆ σκηριτίζε. Il. π. 235.

SYN. Αθλιὸς, αβλητχρος, αδρατὴς.

Αφιγγάς.

Νυκτὸς τ' αφιγγὰς βλεφαρων. Eur Ph. 556.

Αι μεν ὁμῶς ολίγαι και αφιγγάες—Aras.

SYN. Σκοτεινὸς, αδηλος, αορατος. λιπαυγὲς, ακομματος. τυφλὸς.

Αφιδάω

Ουδ' αρα Βεβρυχες ανδρες αφιδησαν βασιλῆος. Apoll 2 - 8

SYN. Αθιερίζω αμελεω, αφροντιστεω.

Αφειδὴς

—Τον χρυσὸν αφειδέα πασσαιμιδα. Call. 6. 28.

SYN. Δαψιλὴς, δαπανηρὸς, ευδαπανος, πρωτικὸς, πολυδωρος.—αγριος, αβυλος, χαλεπος.

Αφειλὴς.

Μισῶ τὴν αφειλὴν, μισῶ την σωφρονα λιαν. Ep. l. 7

—Διὰ των αφειλὴν πεδιων ἐρρε. Arist Eq. 524.

SYN. Εγκρατὴς, ευταλὴς, ευτιλὴς. απλης, αρχιὸς, ακομψος, αποπρος, σωφρων, ὑγιης, χρηστὸς

Αφειλκω

Πῶλον αφειλξων σῶν απὸ μαζῶν. Eur. Hec. 141.

SYN. Αφιλκυω, απειρω, αφαιρεω.

Αφενος.
—Αφενος και πλοῦτον αρυξεν. Il. α. 171.
SYN. Αφενος ὁ, αφνεις, πλοῦτος, κερδος, ευπορια, τὰ χρηματα.

Αφερητος
Μιχθὲ δ' αφερητος πολυσινε κυνὸς δικαν. Aesc. Ch. 445.
SYN. Κατακλειστος, εγκεκλεισμένος.

Αφερπω.
—Γυνὴ δ' ως οἷκον αφερψω. Theoc. 27. 64.
SYN. Αφερπυζω, εξερπω, απερχομαι, απερχομαι.

Αφερτος
Αφερτον αἰδει σῷ. Aesch. Ch. 440.
SYN. Ατοιτος, ατλητος, αφορητος.

Αφιτος.
Αλλ' αφιτος πιλαγισσιν επιπλείς —Call. 4. 36.
SYN. Ασιμίτος, παρεμίτος, ανητος, απολυτος, ευατολυτος, αυταρχης, ελευθερος.

Αφευω
—Τὰ κατω δ' αφευσα. Aristl. Th 223.
SYN. Λαβω, ἀνω, κτεω, εμπυρω, ολογιζω.

Αφιψω.
Τον δῆμον αφιψησας ἡμῖν—Aristl. Eq. 1318.
SYN. Αφιψω, καθιψω, σικλω, καταπεπλω, χρεωκοπεω, σφαω.—αινιτεω.

Αφη.
Αφῆς τε λιστασι —Nic.
SYN. Επαφη, ἁψις, ψηλαφησις, αἰσθησις, θιγμα, σπληνή—χρεια λιπαρας.

Αφηπτωρ
Ουδ' ὁτα λαΐνος υδὸς αφηπτορος εντος ιεργει. Il. ι. 404.
SYN. Ὁμορηπτωρ, ὑποσπτωρ.—ακουστικὸς.

Αφθιγκτος. Αφθογγος.
—Κακὸν αφθιγκτοισιν ισον. Bacchyl.
Νεμμασιν αφθογγοισι παραπλαζων φρενα κυρης. Mus. 102
SYN. Αφωνος, αρρητος.

Αφθιτος.
—Σκῆπτρον πατρωϊον αφθιτον αιει. Il. C 46.
SYN. Αφθορος, ασθαρτος, αδιαφθαρτος, αδιαφθορος, αγηρατος, ακηρατος, αμολυντος, ασηπτος.

Αφθονεω
—Καφθονησα δὴ βροτῶν. Eur. Fr.

Αφθονητος.
Οὐ' αφθονητος .γ' ικ επιζηλος πελει. Aesch. Ag. 948.

Αφθονια
Τὰς αφθονιαν σπαζε
Μητιος αμᾶς απο. Pind Nem. 3.
SYN. Ευπορια, φορια, ευφορια, ευθηνια, εκτενεια, πιεσια, πλῆθος. πίεσμα, περιστατικὸς εὐρύνσις.

Αφθονος.
—Τῶ δ' αφθονα παντα παρεσται. Hom. A. 536.
—Αφθονε Δαιμον.—Hom. XXIX. 16.
SYN. Ανεπιφθονος, αδιαπαυτος, ανεμεσητος.
—δαψιλὴς, ευπορος, ευθαλὴς.
PHR. Αγελὰς δ' ερυαζοντο τεθαλοτας· αἶτ αναριθμοι
Μηλων χιλιάδες βοτανας διαπαιθόσαι
Αμπεδίον βλῆχοιντο· κ. λ. Theoc. 16. 90.
—Φιλεῖ δὲ ευδ·ιζουσες Δημητρ
Λιβοιη, βιοτὸν δὲ τιθὴν σιμπλησι καλὸν. Hes. ε. 298.
—Φερησι δὲ γαῖα μαλαιτα
Πυρὸς και κριθὰς, βριθυσι δὲ θηλεια καρπῳ, κ. λ. Od. τ. 112.

Αφιδρυω.
—Πατρίδος θεοί μ' αφιδρυσαντο γῆς. Eur. Hel. 280.
SYN. Δριδρυτω, εγκαθιδρυω, καθιδρυω.

Αφιερεω
—Ταῦτ' αφιερωμεθα. Aesch. Eum. 454.
SYN. Αφοσιοω, καθοσιοω, αφαγιζω, θυω.

Αφιημι.
Αλλα' κακὰς αφιει—Il. α. 25.
SYN. Διαφιημι, αποπεμπω, διαπεμπω, εκβαλλω, εκποιεω, παραλειπω, καταλειπω, απαλλαττω, ανιημι, ἐριημι, χαριζομαι, μεθιημι, διαμεθιημι, εαω.

Αφικαιω. Αφικνεομαι.
Εστι τ' Οδυσσος αμυμονος, ὅν αφικανω. Od. ξ. 159.
Η μ' ἱκανω' ὅτε μ' αγχος αφικετο—Il σ. 395.
Πρὸς σ', ὦ Λυκε' Απολλον—
Ικετις αφιγμαι—Soph. Oed. T. 939.
SYN. Επερχομαι, προσερχομαι, ὑπερχομαι, απτω, δικω, παρκω, φθανω, προελευθω, προτιλαυνω, προσπιτνουμαι, προσβαινω, προσμολῶ, ορνυμι, παρημι, ἱκανω, εφικνεομαι, εξικνεομαι, ἐπαφικνουμαι, μετοιχομαι, σπουδαιοσομαι, καταιβω, καταφερομαι, επιφερομαι, επιβαινω, κιω, κιχανω, κιχανω, μολω, μελεω, παρεσομαι, παρατυγχανω.

Αφικτος
Ζεὺς μεν αφικτωρ —Aesch. Supp t.
EXP. Ικετῶν αφορος

Αφιλια.
Απορια τε κακὴ, Αφιλια τε κορη Nat. Com. l. ε.
SYN. Ολιγοφιλια, απεχθεια, απεχθημα.

Ἀφιλητος. Ἄφιλος.
Οὐδὲ γέρων ἀφίλητος ἐμοί ποτε Soph. Oed. C. 1777.
Ἀναδελφος, ἀπατωρ, ἄφιλος. Eur. Or. 310.
SYN. Ἀνήρατος.

Ἀφιξις.
Ὡς ἰδωσι τῶνδ' ἀφίξεως τέκμαρ. Aeſch. Supp. 492.
SYN. Ἴξις, πλυσις, ἔκπλυσια. προσελευσις, ἔκπλευσις, ἀναχωρησις, ἀποχωρησις, ἀποστασις, ἐμβολη, ἐνιξοιτησις, ἔφοδος, προσοδος, ἀφοδος, ἔκβασις, προσαγωγη, προσβασις, συμπλωσις, ἐπιδημια, παρουσια, εἰσοδος.

Ἀφιπταμαι
—Ἀπὸ δ' ἵπτατο πικρὸς οἰστός. Il. ν. 587.
SYN. Καθιπταμαι, ἐξίπταμαι. ἐκπτημι.

Ἀφισημι.
Τίπτε καταπτωσσοντες ἀεισατε;—Il. δ. 340.
SYN. Ἀφιεμαι, ἀεισω. ἀφισαω, ἀφημι, ἀποστατεω, ἀπιρχομαι, ἀπολειπω, ὑποχωρεω.

Ἀφλαστον.
Ἀφλαστον κατὰ χερσὶν ἐχων.—Il. ο. 717.
SYN. Ἀκροστολιον.

Ἀφλικτος.
Ἀλλ' αὐτως ἀφλικτα διαζωσκον εἰδοτες. Ap. 1. 1074.
SYN. Ἀνεψιος, ἀκαυστος.

Ἀφλοισμός.
Ἀφλοισμὸς δὲ περὶ σωμα γινετο.—Il. ο. 607.
SYN. Ἀφρὸς, ἀφριτμός.

Ἀφνειὸς, Ἀφενιός.
—Ἐς ἀφνειὸν ἐρχεται οἶκον. Theoc. 17. 96.
—Δαρης ἀφενιός, ἀμυμων. Il. ε. 9.
—Ἀφενιόν τε Κορηθον. Il. Β. 570.
SYN. Ἀφτμων, ἰυκτεμων, πλυσιος, ευπερος, πολυκτημων, πολυπαμμων, πολυλητος, πολυχρηματος, ευχρηματος, πολυμηλος, πολυπωρος, πολυαρουρος, ἐγκληρος, ἐντιμος, ἐχετης, πολυολβος, πλουτοδοτης.

Ἀφοβητος, Ἀφοβος, Ἀποβοσπλαγχνος.
Δικας ἀφοβητος.—Soph. Oed. T. 904.
—Ἀφοβῳ φρενὶ
Σωματι γινεαν ἐφεπων. Ariſt. Av. 1376.
Εἰπερ ἀποβοσπλαγχνος ἐσ. Ib. R. 499.
SYN. Ἀδεὴς, ἄτρομος, τολμηρός.—ασεβὴς.

Ἀφοδος.
Ἰθι, ἰὼν ἐασον ἐς ἀφοδον. Ariſt. Ecc. 1051.
SYN. Ὁδος, πορεια, ἔξοδος, ἀπαται, απολυσις, ἀναχωρησις, ἀφιξις.

Ἀφυσσαντος.
—Οὐ προφρονται, οὐδ' ἀφυσσαντος χερα. Aeſch. Eum. 237.
SYN. Ἀκαθαρτος, ἀναγνος.

Ἀφοπλιζω, Ἀφοπλιζομαι
—Οἱ δ' ἐντε' ἀφωπλιζοντο ἑκαστος. Il. ψ. 26.
SYN. Ἐξοπλιζω, ἱπαριζω, ἐξενειζω, ἀποδυω, ἀποζωννυω.

Ἀφοριζω, Ἀφορίζομαι.
—Τιμας ἑναριν—ἀφορίζομενος.—Eur. Alc. 31.
SYN. Ὁριζω. διορίζω. καθοριζω. περιορίζω. ἀποχρινω. ἐκχρινω, ἀπονεμω. ἀποδιανυμι, ἀποζαλλω, χωριζω. διαχωριζω, διαιρεω. διαστελλω. ἐκκηρυττω. στρατων. περιγραφω. ἀποφαινω.

Ἀφορμαω.
—Ὁππότε ναῦφιν ἀφορμηθειεν Ἀχαιοί. Il C. 394.
SYN. Ἀποχωρεω, ἀναλυω.

Ἀφορμιζω
Οὐ μὴ ναῦς ἀφορμισῃ χθονός. Eur. Iph. T. 18.
SYN. Ἀφορμεω. ἐκπλεω.

Ἀφορμὴ.
Σμικρᾳσι' ἀφορμὰς ἢν λάβωσι τῶν λογων
Πλειες ἐπισφερουσιν.—Eur. Ph. 209.
SYN. Προφασις, καιρὸς, εὐκαιρια, ἔφοδος, ἐφοδιον. ἀλεωρὴ. ὑπόθεσις, ἔλεγχος, δᾳδιξις, ἀποδειξις, λογος, ἐνθυμημα. τεκμηριον, ἐπιχειρημα, αἰτια, πρᾶγμα.

Ἀφορμικτος.
Τμηθεις ἐξ Ἐριννυων.
Δισσοις ἐριννυσι, ἀφορμικτος. Aeſch. Eum. 333.

Ἀφορμος.
—Λῦτις ἀφορμος ἐμᾶς χθονὸς.—Soph. Oed. C. 238.
SYN. Ἀφορμηθεὶς.

Ἀφραδεω, Ἀφραινω.
—Αἰεὶ γὰρ τε νεωτεροι ἀφραδεουσιν. Od. π. 294.
Ἀφραινεις, Μενελαε διοτρεφες.—Il. π. 109
SYN. Ἀλλοφρονεω. ἀφρονεω. παραφρονεω, ἀφραζω, ἀλογεω. ἀσυνετεω, ἀσυνετεω. παραφρονεω. παραπαιω, μωραινω. ὑλαεω. ματαζω, ματαϊζω, βαχκευω, ἰμμαινομαι. ληρεω.—ἀφρονιτεως ἐχειν.

Ἀφραδὴς
Ἀφραδὲς διὰ ταφρον ἐλαυνομεν ωκέας ἵππους. Il. μ. 62.
SYN. Ἀβουλος, ἀκριτος. ἀλογος. παραλογος. ἀπρονοητος, ἀπειρεσιεπὴς. ἀσυητος, ἀπειρος, ἰταμὸς, παραβολος.

Ἀφραδὴς, Ἀφρασμων.
—Ἐνθα τε νεκροὶ
Ἀφραδὲες ναιεσι, βροτῶν εἰδωλα καμοντων. Od. λ. 475.
Πειρᾶσθε μὴ γυναικὸς ὡς ἀφρασμενος. Aeſch. Ag. 1410.

SYN.

SYN. Ἀζυλες, ἀφραδμων, ἀγλωσσος, βραδύγλωσσος —ἀπειρος, λεγειν.—ἀ δ' ἀνὴρ ἐπεῖν.

Ἀφραδμοσυνης
—Οὐδ' ἀφρασμοσυνης ὑπερφ
Νικαιμενης—Aeſch. Ag. 799.

Ἄφραικτος
—Ἄφραικτος τῶν φιλων—Soph. Aj. 921.
SYN. Ἀφυλακτος, ἀεικτος, ἀτειχίστος.

Ἀφρασες.
Ἀφρασες γενετ' ὦκα βιὴν ἐπίσσος—Hom. M 353.
SYN. Ἀβηλος, ἀρρητος, ἀδοκητος, ἀνωιστος.

Ἀφρατὺς.
Σχετλιαι ἀνθρωπων ἀφρατύες—Suid.
SYN. Ἀσυνετια.

Ἀφρειν, Ἀφρίζω.
—Ἀφριον δ' ἐτιθει—Il. λ. 232.
—Καὶ τροχῶν βασις Ἀφριζειν—Soph. El. 721.
SYN. Ἰδρουν.

Ἄφρητωρ.
Ἄφρητωρ, ἀθεμιστος, ἀνιστος.—Il. ι 63.
SYN. Ἀποφυλιος.

Ἀφρητες.
Ἀφρητ ἀναδηδὸν ἐπιτρεπεσα γενεην. Ep. Suid.
SYN. Ἀφρωδης, ὑπαφρος.

Ἀφροδιτη
—Διὸς θυγατηρ Ἀφροδιτη Il. γ. 374.
SYN. Ζηρυνθια, Κυπρις, Κυθηλις, Κυθερεη, Κωλωτις, Παφιη.
ΕΡΙΓΗ. Αἰδοια, Ἀδωναη, ἀφρογενεια, ἀριστος, ἀτυλη, ἀταλκις, ἀσυλητις, ἀρπιφιλος, ἀρχαια, ἀσανδαλις, ἀταγκαια, ἀδαπρυτος, αἰμυμνη, ἀζυγοπεζα, ἀμαχος, ἀοπλος, ἀπτολιμος, ἀφνειος, αὐτογενες, ἀδιδακτος, ἀπειροπονος, ἀπημονθος, ἀνικητος, Ἀμυκλαη, Ἀστυρη, Βαρεῖα, βαθυπλοκαμος, βαρυστονος, γλυκυμειλιχος, γηθοσυνα, γαληναια, γλυκεῖα, γλαυκῶπις, δῖα, Διονα, δολιος, δολομητις, δολοφρονεουσα, δολοφραδμων, ἐλικοβλεφαρος, ἐλικώπις, ἐρωεσσα, ἐυπλοκαμις, ἐυθρονος, ἐυκολπος, ἐυαρητος, ἐρωτοτρόφος, ἐρωτοτόκος, ἐυαλια, ἐυχαρις, ἐυθαλαμος, ἐυναια, ἐυλεκτρος, ἐυθρονῆ, ἐυλοχος, ἐργατονος, ἰδεῖα, ζυγια, κυπρια, καλη, Θαλασσιγονος, Θαλασσια, Θαλαμοπολος, Θερμη, ἱκεσιαρτος, Κυπρογενης, κυανοστολος, Κριδια, κυρτοτροος, ἰσοστονος, ἐρυθρεια, ἐσπερια, λευκη, ὑπολικτος, λυσιμελης, μειλιχια, μαλακὴ νυμφοκόμος, οἰνοδαρὴς, εἰστροφερος, καλλιστεφανος, ὁλομιτη, οὐρανια, Ὀλυμπια, ὁλοὴ, Παφια, παιζουσα, πολυωνυμος, πολυφραδμων, ποντογενεια, ποντοπορος, ποντιοστυδημος, πανδημος, ποτνια, περιφρων, πολυποινος, πολυκτονος, πολυχρυσος, πυρσευσα, ποικιλοθρονος, ῥοδια, ῥοδοχρως, ῥοδοχρις, ῥοδοδακτυλος, τιμησσα, τιεφιμβροτες, στερεοτρόφος, σκοτοεσσα, σθενοβλαβὴς, φιλοκασιγνητη, χαλεπὴ, φιλοσεφαιος, φιλοχησεια, φιλοργιος, φιλειναιος, χρυσὴ, χρυσοστεφανος, χρυσηνιος, φιλεμβολος, φιλαλκατος, φυτοσπόρος, φιλαρητις, ὑπαλεα, ψευδομειδετος

PHR. Ἀποσπορες Θαλασσης. Muſæ.—Χαριτων, Θαλαμων βασιλεια. Λυκιων βασιλὶς. Τμεναιος κρατεῦσα. Anac. Λιχνων επικυρος. σεθεν μητερ. Ἀφρω μαμμυρεσα Ep.
Εὐφροσυνης δοτειρα. Ταμιη Θαλαμων. Ανδρομαης τεθηπυιεφα. κυδιστηφα, γενεθλης. Μαῖα γενεθλης ῥιζα βιω Nonn.
Ἐλπις ὁλη κοσμω. Βασιλεια καλῷ γηθησα προσωπῳ. Δικης κυρα. Εσπερατον ὦδος ἐχουσα. Σειμὴ Βαχχειω παρεδρε.
Κυπρις εὐσεφαιος κρατερῆ παρακοιτις Ἄρηος. Cal.
—Κυπριδι εὐκτιμενης μεδεουσα
Κυπριδος, ἥτε θεοῖσι μιῆ γλυκὺν ἱμερον ἧρεν,
Καί τ' ἐδαμασσατο φῦλα καταθνητων ἀνθρωπων,
Οἰωνοῦς τε δαΐπετέας, καὶ θηρια παντα,
Ἣ μιν ὀρεσκῷοι πολλὰ τρέφει, ἠδ' ὅσα πολλὰ
κ λ Hom. Hymn.
Οὐρανιη πολιὴν μιν ἐπιμειδὴς Ἀφροδιτη.
Πειτογενὴς, γενετειρα θεὰ, φιλοπαιγυχα, σεμνὴ,
Νυκτιφιλα, ζευκτειρα, δολοπλοκε, μυστιν ἀναγκης —
Τερπομενη θαλιαισι, γαμοσύνῃ, μῆτερ ἐρώτων·
Πειθοῦς, λεκτροχαρὲς, κρυφια, χαριδῶτι. [μαιαιρκ.]
Φαιδιμενη τ' ἀφανὴς, ἐρατοπλοκαμ', ἐυπατειρα,
Νυμφιδια, συνδαιτὶ θεῶν σεμνοτυχὶ. Λυκαινα,
Γεντοδοτειρα, φιλανδρε, σεθεν δοτητι βιοδῶτι·
Ἣ ζευξασα βροτὸς ἀχαλκευτοισιν ἀναγκαις.
Καὶ θηρῶν πολὺ φῦλον ἐρωτομανῶν ἀπὸ φιλτρων.
Orph. Hymn.

Ἀφροδιτη.
Μεμῆνε δ' ἀφροδιτη τις Ἑλλησιν ἐρατῷ. Eur. I. T. 1264.
SYN. Ἐπιθυμια, ἱμερος.

Ἀφροκομος.
Ἀφροκομ᾽ ῥαθαμιγγας ἐπι ταζονται Θαλασσης. Muſ. 262.

Ἀφρονεω. Vid Λοιπω.
Νηπιοι, οἱ Ζηνὶ μενεαινομεν ἀφρονεοντες. Il. α. 104.

Ἀφροντις.
Τὰς δ' ἐπὶ δῆλος τῶ θανῶν ἀφροντις ἄν. Eur. Fr.
SYN. Ἀφροντιστος, ἀμεριμνος—ἀπραγμων.

Ἀφροντιστως.
Ὡς τάσδ' ἐπεμπων, οὐκ ἀφροντιστως Soph Tr. 370.

SYN. Αμελῶς, αμελητὶ, ατημελῶς, ατημελήτως, ακηδέστως, ολιγωρως.—ματικως.

Αφρὸς.

—Περὶ τ' αφρὸς οδόντας Γίγνεται.—Il. υ. 168.

SYN. Αφλοισμὸς, αχνη.

EPITH. Αλιμυρὴς, αἱματοεις, αεργοπότητος, αγριος, θρομζωδὴς, θερμὸς, μαργος, μαλακὸς, λευκὸς, πολιὸς, λυσιπόνος, οιδαινων, χιονωδὴς, χλωρὸς.—μαρτυρ λυσσης. Nonn.

PHR.—Ὑπὸ μεγα λαίτμα τε πουτι
Αφρὸς επιζεων χαροπὴν λευκαινε θαλασσαν.
—Κυματος ακρον αωτον.—

Αφροσυνη.

—Ουδέ τι σε χρὴ Ταυτης αφροσυνης. Il. η. 110.

SYN. Ανοια, ατοτσια, αξυλια, ευηθεια, αμαθεια, μανια, εμπληξια, παραφροσυνη, εκφροσυνη, ερεθισλαξια καταφρησις.

EPITH Αχαλινος, ὀφαυχὴς, αιμος.

Αφρωδὴς. Vid. Αφριοεις.

—Εκ δ' ομορξον αθλιε
Στοματος αφρωδη σιλαιον—Eur. Or. 220.

Αφρων.

—Ἡ παῖς αφρων. Il. λ. 389.

—Τῷ δὲ φρενας αφρονι πεθειν. Il. δ. 104.

SYN. Ἀξυλος. αφραδὴς, ακαρδιος, ακρων, χαλιφρων, παραφρων, παραφορος, αλλοφρονων, μανιωδὴς, ορμοπλὴξ, φρενομορος, φρεναλὴς.

Αφυδρανω

—Καθαραῖς δὲ δροσοις
Αφυδρανειωσι, σιγχατε ναὺς. Eur. I. 97.

SYN. Ὑδραινω, ῥιζω, χυτλοω.

Αφυη, (εἶδος ιχθυος)

Ου ποποτ' αφυας εἶδον αξιωτερας. Ariſt. Eq. 642.

EPITH. Λυκοσομος, ιγκρασιχολος.

Αφυὴς.

—Αφυῆ' οντα, κὐκ θελοντα. Soph. Ph. 1042.

SYN. Ακακος, αμαθὴς, απηνὴς, ατοπος, αργαῖος, αχρηστος, ανεπιτηδειος, απρεπὴς, σκαιὸς.

Αφυκτος.

Δῶρα δ' αφυκτα θεῶν γιγνεται αθανατων. Solon.

—Και λογχες αφυκτος. Ariſt. Eq. 754.

SYN. Ἄλυκτος, αδιαδρασος, αναποδρασος, αταμαιτητος, ανικητος, αναγκαῖος.

Αφυλακτος.

Αφυλακτον εὐδησασι πᾶσαν ευρρωστιν. Aeſch. Ag. 345.

SYN. Ἀπροσφυλακτος, ασκεπαστος, ανεπιλαβὴς, ανεπισκεπτος, ασημαντος. αδιεικητος. ασυσκατος.

Αφυλλος.

Και τὰ μεν αρ σχιζησιν αφυλλοισιν κατεικαιον. Il. ϛ. 425.

SYN. Ξηρὸς.—ακαρπος.

Αφυπτιζω. Vid. Ὕπνος.

Οτρυν' ιγχυς ακρων αφυπνισον.—Eur. R. 25.

SYN. Διυπτιζω, εξυπτιζω, αντιγοφω, διανιγοφω, αντιημι.

Αφυσσω. Αφυσσομαι. Αφυω.

—Αφυσε και πλὴτον αφυξων. Il. α. 471.

Οινον εν αμφιφορῆυσι δυωδεκα πᾶσιν αφυσσας. Od. ι. 204.

SYN. Ἀνταντλαω. περιτατευω. αναλαμβανω, προσκτωμαι. αρυομαι.

Αφυσγετος.

—Πολλὴν δὲ τ' αφυσγετον εις ἁλα βαλλει. Il λ. 495.

SYN. Συρτὸς, ιλὺς.

Αφωνητος, Αφωνος.

Παρεισχε φωνὴν τοῖς αφωνητοις τινά. Soph. Oed. C. 1348

—Σιγῇ σ]ηξειαν αφωνοι. Soph. Aj. 171.

SYN. Ἀγλωσσος, αξακὴς, αρθογγος, αναυδος, αλαλος, αξυντος, κωφὸς, σ.ωπηλὸς, ακεων, ἰχειυθος.

PHR.—Παντοιων επεων αδαητος. Apollin.

ΑΧΑΙΑΙ. Αχαιδὴς.

—Εὐπλοκαμίδες Αχαιαὶ. Od. ϛ. 119.

Αχαιὶδες, ωκὺτ' Αχαιοὶ. Il. ϛ. 235.

Αχαιὶς.

—Και Αχαιὶδα καλλιγυναικα. Il. γ. 75.

SYN. Αχαια. Αχαὶς, Αχαιὶς γαῖα.

EPITH. Ηγαθεη, σκιυδοτειρα.

Αχαιοὶ

—Και οἱ πεθονται Αχαιοὶ. Il. α. 39.

SYN. Ἕλληνες. Αργολικοὶ. Γραῖκοὶ.

EPITH. Αρηϊοι, αρηϊφιλοι, αγχιμαχοι, ακμῆτες, δικαστὸλοι, δῖοι. ἐλικωπεις, θεοὶ, αλκηεντες, ευκνημιδες, ἱπποδαμοι. καρηκομοωντες, κλυτοπωλοι. λοχεωντες, πολυτροποι. πολυσθενεῖς. μεγαθυμοι. φιλοπτολεμοι. χαλκοχιτωνες. χαλκοκνημιδες.

PHR. Μετα- πνεοντες. Μαχης ακορητοι. Μυιες ασχετοι. Φαρισσαιων ὑπηκοοι.

Ἕως Αχαιων Αρηϊοι Ἕως Αχαιων.

Αχαικὸς, Αχαϊδος.

Ἐι δὲ κεν Αργος ικοιμεθ' Αχαϊκὸν.—Il. ι. 141.

Αχαΐνη.
Και σκυτος αμφιδορὺ τίκτον αχαΐνης. Suid.
SYN. Ελαφος.

Αχαλινος.
Ἔχουτ' αχαλινον σῆμα.—Ariſt. R. 862.
SYN. Αχαλινωτος, ακαθικτος, ακατασχε-τος.

Αχαλκευτος. Vid. Τπνος.
Πεδαις αχαλκευτοισιν εζευκται σίδας. Eur. Fr.

Αχαλκὸς. Αχαλκος.
Ου μεν επί κτημασιν αχαλκίας εἶχον ὑτλαί. Typh. 86.
Ος τῦν αχαλκος ασπίδων.—Soph. Oed. T. 200.

Αχαρδὴς
Μισας. φρισὶν αποικος
Αχαρδὴς θεοισι. Anac. 172. 49.
SYN. Πειὴς. σκληρὸς.

Αχαιη. (μετρον Περσικὸν)
Ουκ, αλλ' αχαιας οδίγε χρυσιν λεγει. Ariſt. A. 108.
SYN. Κισσ. μεσίμετρος.

Αχαιὴς
Ἐκ βυθου εξ αχαιῆς χασματος πρητηειν. Ep. 1 1.
SYN. Αμετρος. συμμιγθης. ὑπερμιγθης. α-πειρος, ανασατος—αφατος. αφανὴς, αφιγγὴς, ανεὴς.

Αχαιτεραν.
Ἱππὸς, αχαιτεραν κικλησκεται.—Sibyl.

Αχαρὶς. Ἀχαριτος.
Ἀθεος γ' ανομος, αχαρις ὁ θνητος. Eur. Andr. 491.
Καλῆς γυναικὸς χαριν αχαριν απωλετο. Eur. Iph. T. 566.
Ξεινʼ επὶ νι αχαριστα μεθ' ἡμῖν ταὐτ' αγορευις. Od θ 236.
SYN. Δυσχαριτος. απεθυμιος. ανηδὴς. αφα-δὴς, ακομψὶς. ακαλλὴς, αμικτος. ατεπαξοδί-τος. απηδουος. εκ αξεὶνος, κακὸς. λυπηρὸς. χα-λεπὸς. αχθοικος, απαιδευτος, σκαιὸς.

Αχαριτὶτης
Κίσσος Αχαριτὶτης.—Ep. l. 3.

Αχαρνεὺς
—Δυο σκιμίτες· ὡς μεν Αχαρνεὺς. Theoc. 7. 71.

Αχατης.
Τὸ δ' αν επὶ πλευρῆσιν ιδως ευκνὸν Αχατην. Dionyſ. 1075.
SYN Αιματοεις, αμυμων, δινδρεις, μιλτο-παρηος, πολυειδὴς. ωχρὸς
PHR. Ολυμπιος λᾶας. δινδροζυτος πετρα.
Μιρρην τανυσιπτον ετιμησεν εσθλὸν Αχατην,

Ειδος εχουτα δ' αφοινὸν αμαιμακετοιο λεοντος
Τῷ μεν και προτερησι λεοντοσερην ενεμησαι
Ηνδανεν ἡμιθεοισι.—κ. λ. Orph. L.

Αχειματος.
Αχειματον μ' επεμπε συν πνοιαῖς Aeſch. Supp. 142.
SYN. Αχειμαστος, αχειμαντος. ακυμαντος.

Αχειρὴς.
Καρκινοι, εκλαποδὴς, δικαρκινοι, αχειρὲες.—Hom. B 289.
SYN. Αχειρ, αχειρος.

Αχειρωτος.
—Αχειρωτον ευτυμα—Soph. Oed. C. 730.
SYN. Αχειροπηκτος, αυτοποιὴς, αμωμος.

Αχελωὶδες, Αχιλῳὸς.
—Αιτ' αμφ' Αχελωὶοιο ρεουσατο. Il. ω. 616.
EPITH. Αργυροδὶνης. Ναυπακτιος, Κα-λυδωνιος.
PHR. Αιτωλὸς ποταμὸς. ποταμῶ σθενος ὑψικερω τετραορι φασμα ταυρω.
—Ποταμος (Αχελῷον λεγω).
Ος μ' εν τρισὶν μορφαῖσιν εξητε πατρὸς,
Φοιτῶν ἑταργὴς ταῦρος, αλλοτ' αἰλος
Δρακων ἑλικτὸς· αλλοτ' ανδρειῳ τυπῳ
Εκπρεπὴς· εκ δε δασκιε γενεαδος
Κρηνοὶ δ' ιερραινοντο κρηναιε σεθεν. Soph.

Αχερδος.
—Και εθρυχωσιν αχερδῳ. Od. ξ. 10.

Αχερωὶς.
—Ως ὁτε τις δρῦς κριπις, η Αχερωὶς. Il. ν. 389.
SYN. Λευκὴ.

Αχερουτιος
Αχερουτιός γε σκοπελος αἱματοεσσης. Ariſt. K 474.

Αχερουσὶς
—Εξ Αχερουσίδος ακρης. Apol. 2. 752.

Αχερων.
Ἐνθα μεν ως Αχερουτα Πυριφλεγεθων τε ρεεσι
Κωκυτος τε—Od. κ 513.
EPITH. Αειναος. ανιξοδος. βαθυς. δινηεις, κυανεος, πολυκλαυστος, πολυστονος, συγχυτὸς, συ-ριζὴς, ψυχρὸς.
Ενθα περ αμβλυωπων ποταμὸς δινασσι βαθειαις
Θεσπι χρυσεοας Αχερων κρυερῷ δια χωρα
Αργυροδινὴς ὑδος πεφρικεν. λιμνητε κιλαιτὺ
Αυδηχεται· παταγῆ δε παρ' οχθαισιν ποτα-μοῖο
Δινδρεα τηλεθοωντα ποτὶ σχεδὸν, οἷσί τε καρ-πὸς
Βεβριθεν τυκτας τε και ημασι συντριχὶς αιὼ—
—Σχεδὸθεν δε οἱ εστὶ πολησς,
Αρρηκτοι τ' αἰδαο πυλαι, και δεμνιον επερον.—Orph. 1140.

Ενθα

Ενθα δὲ και περοχοαὶ ποταμοῦ Αχιρωντος.—
κ. λ. Apoll. 2. 745.

Αχεύω, Αχέω
—Καθεζετο. θυμὸν αχεύων. Il. C. 694.
SYN. Λυπεομαι, αλγεω. αχνυμαι, αγανακτεω, αλυκτεω, ατιμζομαι, χολοομαι, δυσκολαινω.

Αχνυμαι.
Και περοπιζει χρηματων αχνυται Aeſch. Ch. 299.
Ομματων δ' εν αχνυμαις
Ερρει πασ' Αφροδιτα Ag. 427.
SYN. Αγυρτια, αχρημοσυνη. απορια, χρεια, ενδεια, σπανια, σπανις, επιλειψις, υστερησις, υστερημα.

Αχθηνός.
—Τις δ' ανεμοτις αχθηνὸς βροτῶν; Eur. Hipp. 94.
SYN. Αχθαρὲς, βαρυς, μοχθηρὸς. ταλαιπωρος. αλεγινὸς, περιαλγης, λυπηρὸς. ολεθριος.

Αχθηδὼν,
Αὴ δὲ τε παροντες αχθηδὼ κακῆ
Τρυση σε.—Aeſch. Pr. 26.

Αχθος.
—Ολίγον δ' εμι αχθος επαγω. Il. μ. 452.
Ω δυστηνων αρρητων επαγλ' αχθη. Soph. El. 206.
SYN. Βαρος, φορτιον. μοχθος, δυσφορητον, λυπη, ανια. συγκοπη, συγγοτης, καταρεια.—μῖσος, αγανακτησις, απδια
EPITH. Ατλητον, αλιαστον, εδριμον, ετωσιον, βιοτλαιὲς, συγερὸν, ὑπερβιον, εκ ευαγκαλον, δηματοσαγὶς

Αχθομαι.
Λιην αχθομαι ἱλκος ὁ μι βροτὸς κτασεν ανὴρ. Il. τ. 361.
Αχθομενην οδυνησι —Ib 354.
SYN. Αχευω. δυσφορεω, αλαεω, βαρῦμαι, αγανακτῶ. αδημονεω. μεριμναω.

Αχιλευς, Αχιλλεος
Θαμβησεν δ' Αχιλευς—Il. α. 199.
—Ταφὼν δ' ανορουσεν Αχιλλεύς. Il. ι. 193.
SYN. Αιακιδης, Πηλειων, Πηλειδης.
EPITH. Αμυμων, αγαυὸς, αμηχανος, αρηϊος, ατειρὴς, αταρβὴς, ατασθαλος, ακαματος, αμηλικτος, αταρτηρὸς, ακοιτισὶς, αιχμητὴς, βαρυμηνις, δῖος. Διι φιλες, διογενης, διοτρεφης, δαϊφρων. δυρικλυτὸς. εκταγλος, ευμελὴς, εριθυμος, ευφρων. ευπολεμος, Ζευκτελος, Θεὸς, Ξανθὸς, Ταρσαλεὸς, Ζευσδὴς, ζαθεος, καρτεροθυμος. κρατερὸς, κλειτὸς, ισοθεος, ισαειμος, λειψιπροφρομος, μεγαλητωρ, μεγαθυμος, μεγαλοφρων. μινυθαδιος. οἰζυρὸς, οβριμοεργος, οβριμος. κυδαλιμος. ολεὸς. μεγας. μεγαλοσθενὴς. ρηξηνωρ, νεκροπερης. Πηλειδης, ποδας ωκὺς. ποδωκυς, ποδαρκὴς. πτολιπορθος. περικλυτος. πολυμηχος. παιδοφορος. φαιδιμος. φιλοπτολεμος, Σκυριτης, Φθιωτης, ωκυμορος. ὑπερθυμος.
PHR. Αριστος Αχαιῶν. Ορχαμος ανδρῶν, φρενας αινὸς.
Καρτος ευσθενεων Αργειων. πυργος αὕτης.
Οὖρος Αιακιδῶν, γηοχαλκον.
Αἰθων λυκος. Τυφων Πελασγικὸς. Id. Πρηξὴρ δαΐου μαχης. Id
Θαρσαλὶος πεσις Δηϊδαμοιο. Opp
Μινος τὺ θρασυφρονος Αιακίδαο Cal.
Παῖς ἁλιας Θετιδος. Eur.

Αχλαινια.
—Αρτὶ τῆς αχλαινιας
Εσθητα λιψη.—Eur. Hel. 1298.

Αχλαινος.
Ανδρῶν αχλαινων τόδε ερινας—Sim.
SYN. Αχιτων, ατειμος, απτελος, γυμνὸς

Αχλυος.
Ερωτεῖσιν δ' αχλυα πεδια γαῖς
Ου χαρπίζει' αρουσις. Eur. Hel. 1243.
SYN. Αχλοιερὸς, αχλυωδὴς.

Αχλυοεις.
Και γαμον αχλυοεντα—Muſ. 3
SYN. Αἰδηὸς, σκοτεινὸς.

Αχλυοπιζα.
Ες δυσιν αχλυοπιζαν—Tryph. 205.

Αχλὺς.
—Κατα δ' οφθαλμῶν πεχυτ' αχλὺς. Il. ε. 696.
—Και αχλυα νυκτὸς ερεμνῆς. Orph. 339.
SYN. Ζοφος, σκοτος, γνοφος, δνοφος, αὴρ ὴ, ερεβος, αβρεμια, ομιχλη, ψιφος. αχνη.—νεφελη.—αμβλυωπια.
EPITH. Αινὴ, ασκιος, αθικτος, ασκοπος, αυσαλια. δνοφερὰ. ζοφερὰ. ερεμνὴ, επισμυγερὰ, θανατηφόρος, θεσπεσιη, γυιοπαχὴς. κελαινὴ, καλὴ, ολεσιμβροτος. χλωρὰ.

Αχλυω.
—Ηχλυσε δε πεντος ὑπ' αυτῆς. Od. μ. 406.
SYN. Ηλυγιζομαι, σκοτὰμαι, σκοτιζομαι—πλυγιζω, σκοτιζω, συσκιαζω, συσκοταζω.

Αχνη.
—Αποπλυει δ' ἁλὸς αχνην. Il. δ. 426.
Ως δ' ατιμος αχνης φορεει.—Il. ε. 499.
SYN. Αφρος, αεθολὴ.—αχλυς, καπνος.—ελυτρον, ρυπαρια.—αχνοω.

A X

Αχτης.
Τις τον αχτην Ερμεῖν σε παρ' ὑσπλεγγεσσιν εβηκεν; Ep. l. 6.
SYN. Αγγελος.

Αχυμαι, Αχομαι.
—Θυμὸν ἐνὶ στηθεσσιν ἐμοῖσιν Αχνυμαι—Od. ξ. 170.
Νῦν δ' αχομαι—Od. σ. 255.
SYN. Αχθομαι, αχευω, αγωνιαω, δυσαεξσχετεω. ισθμαινω, λυπῦμαι.
PHR.—Ηεο βαρεια γοώθην ατη
Θυμὸν ιδεσν.—Apoll.

Αχολος.
Νηπενθὲς τ' αχολήντε, κακῶν επιληθον ἁπαντων. Od. δ. 221.
SYN. Αγχος.

Αχορευτος, Αχορος.
Ηὲ γαμος, αλλ' αχορευτος—Muſ. 274.
Αχορευς σίναχας.—Eur. Andr. 1037.
Οτε Μοῖρ' ανυμεναιος
Λυπρος, αχορος, ασπετος εμμεν. Soph. Oed. C. 1287.

Αχος.
—Επεί μιν αχος κραδιην και θυμὸν ικανει. Il. ζ. 171.
SYN. Αγια, αλγος, αθυμια, αχθος, λυπη. ὀλοφυρμος.
EPITH. Αιπὺν, απλητον, αλαστον, βαρυζηλον, δριμὺ, αλιγεινὸν, αμεγαρτον. θυμοφθορον, θυμαλγὲς, ιλεωνὸν, συκτὸν, οξὺ, σὶγερὸν, πολυστοναχον.
PHR. Αχεος νεφελη μελαινα. Hom.

Αχραντος
—Παρθενικὴν μητρην αχραντον ερυεσθαι. Moſch. 2. 73.
Σοφιας αχραντος ωδὶς. Syneſ.
SYN. Αχραντὸς, αχραὶς. ἁγνὸς, αμιαντος, αφαυσος, αμολυντος, αθικτος, ακηρατος, απροτιμαστος.

Αχρὰς (ἥδος ακτιν.)
Αχρας τις ιγκλησας' ἐχει τὰ σιτια. Ar. Ecc. 355.

Αχρειον, (Adv.)
Αχρειὸν κλαζοντε—Theoc. 25 72.
Αλλ' ησας δ' αχρειον ιδὼν—Il. ζ. 269.
SYN. Αχρειος, απρηκτὸς, ακικὴς, απεικοτος, παραλογισμος, ακοσμος, ασχημονος, φαυλως, ἀπρὸς. αχρηστος, αφορητος, αλυσιτελὴς.

Αχρειος
Τὴν σὴν αχρειαν δυναμιν.—Eur. Herc. 58.
SYN. Αχρειὸς, αχρηστὸς, απρηκτὸς, απρεπὴς, δυσειδὴς. κὠφος, φαὶλος.

A Ψ

Λχρηιστος, Αχρηστος.
Και ποτὸν αχρηιστον αμαιμακετε πιεν ἀλμης. Muſ. 328.
Αχρηστον μεταφρενον εμμεμφετο—Hom. B. 69.
SYN. Αχρειος, αχρηστιμος, δυσχρηστος, ανωφελὴς, αδρειμος, βλαβερὸς, κακὸς, ατριβὴς, ατοπος, στυγερὸς, αλυσιτελὴς, ασυντελὴς, ατυμφορος. αφορητος, ανωφελὴς.

Αχρημοσυνη.
—Αχρημοσυνη γαρ ανωγει. Od. ρ 502.
SYN. Αχρηια, αχρηματια, αμηχανια, ακτημοσυνη, ἀπωλεια.

Αχρημων.
Εἰ δὲ τις αχρημων, πενιης δὲ μιν εργα βιᾶται. Solon.
SYN. Αχρηματος, αχρυσος, αναργυρος, ἀβιος, απορος, αἰπὺς, ακληρος, αχνὺ, αχνὶς.

Αχρι, Αχρις.
Νυκτὶς αχρι μαλα κρεσσων—Od. σ. 369.
Αχρις απηλοιησεν.—Il. δ 522.
SYN. Εως. τὸν. Καθολ. μεχρι, εισθκεν.

Αχυρμιὰ, Αχυρὼν.
Αι δ' υπολειπονται αχυρμιαὶ —Il. ι. 502.
Κλιπῆρί τ' εις αχυρῶνας αποδεδραχὶτι. Ar. V. 1301.
SYN. Αχυροθηκη.

Αχυρον.
Τὰς γαρ μετοικιὰς αχυρα τῶν ασῶν λεγω. Ib. A. 507.
Εκκαλαμας αχυρον τελιθει τημίδεὶ μαλισα. Theoc 10. 49.
SYN. Αθηρ. καρφη. κυρβὶα, τὰ—αχνη.

Αχυροτριψ.
Και τριβολὶς οξὲις αχυροτριβας—Ep. l. 6.

A Ψ

Αψαλακτος.
Απηλθεν αφαλακτος.—Arist. L. 275.

Αφαυσος.
Νηδυιων αψαυσες ὑπὸ ζωστηρ θορε χαλκὶς. Ap. 2. 113.
—Πολυιδμονος αφαυσοιο. Orph. L. 74.
SYN. Απαθὴς, ατιμωρητος, αθικτος, ακηρατος, αχραντος, αφηλαφητος, ανεταφος. αμιαντος.

Αφιγὴς, Αφεκτος.
Αφεγὲς—τειρας. Soph. El. 499.
Ανθρωπων δ' αψεκτος επὶ χθονὶ γιγνεται ιδὶς. Theog 797.

SYN. Αμωμος, Αμυμων.

Αψευδεω.
—Περς δ' ἐμ' αψευδεῖν αἰ. Soph. Tr. 476.
SYN. Αψευστεω.

Αψευδης.
Νημερτὲς τ' αψευδὲς και αληθὲς—Hes. θ. 233.
SYN. Αψευστος, αληθινος, αληθευτικὸς, ατλανος.

Αψηκτος.
Τῶδ' γ' αψηκτω παταξω
Τῳ κοθορνῳ τον γναθον. Ariſt. L. 658.
SYN. Ακαματος, αμαλακτος, σκληρὸς, ακαταμαπτος, αξεστος, ακαρτος.

Αψηφιστος.
—Τις αψηφιστος αεισασθω. Ariſt. V. 750.
EXP. Μη ενψηφοφορικὸς

Αψις.
Μητως ὡς ἀσπῖσι λιτε πιρ ἁλόντε—Il. ε. 487.
SYN. Αμμα, δεσμὸς, συμπλοκὴ, συαφὴ, σροσαφὴ, συναφὴ, συναρεια—καμπη, κυφων, καμαρα, φαλὶς, φλαγμα, χειλις, χειλωση—φλαφημα, φλαξησις.

Αψορροος.
—Αψορρόων Ωκεανοιο. Il. σ. 369.
SYN. Παλιρροος, παλιρρόθιος.

Αψορρος.
Τὰ μεν αρ αψορροι σροτὶ Ιλιον απονεοντο. Il. γ. 313.
SYN. Παλινδρομος, οπισθορμητος, οπισθοπόρος.

Αψις.
—Λυθεν δ' οἱ αψιδες παντα. Od. δ. 794.
SYN. Ἁψὶς, ζεῦγμα, μιλος, γῦον, κῶλον.

Αψοητος, Αψοος.
Αλλ' αψοητος οξειων κακυμαπων. Soph. Aj 321.
—Μητ' αψοφον ιχνος. Call. 2. 12.
SYN. Αθορυβος, αβρομος.

Αψυχια.
Σημεια—ταῦτ' αψυχιας. Eur. Alc. 727.
SYN. Ανανδρια, απολμια, αθυμια, λιποθυμια, λιποψυχια, εκπληξις. δειλια.

Αψυχος.
Ψυχὰν αψυχον ιχοντα. Ariſt. R. 1369.

—Αψυχισιν εικὰτες αδωλισιν. Ap. 4. 1288.
SYN. Αθυμος, απολμος, εκψυχος, λιποψυχωδὴς, αβιωτος, δειλὸς, εκπλακτος, απτοος, εκφοβος.

Α Ω

Α Ω. Vid Αασκω.
Αω. Vid. Αημι.
—Δεν ὕρος—Παγχυ μαλ' αχραὰς.—Ap. 1. 625.

Αωρὶ. (Adv)
Πολλάκι νυκτὸς αωρὶ—Theoc. 11. 40.
SYN. Προωρως, απαιρως, παρ' ὥραν, παρὰ καιρὸν, παραπαιρως.

Αωρια.
Αλλ' αωριαν ἰχοντες—Ariſt. A. 23.
SYN. Ακαιρια.—αμορεια, ασχημοσυνη.

Αωριος, Αωρος.
—Ὁ δ' αωριος αυτίκα μᾶλλον. Arat.
Τῆς ητοι πολλὲς εσὶ δυωδεκα παντες αωροι. Od. μ. 89.
Ω τῆς αωρε θυγατερ αθλιας τυχης. Eur. Hec. 423.
SYN. Ακριπὴς, ασκὴς, ακαιρος, αμειρμιτος, αχαρις, απεπαντος, απεπειρος, ἐξωρος, προωρος, καταωρος, παταωρος.—ανοικειως, ασυμφορος—ωμὸς.

Αωροσυκτος.
—Αωροσυκτον αμβοαμα. Aeſch. Ch. 32.
SYN. Μεσονυκτιος.

Αωτεω.
—Τι παθχον ὑπτιον αωτῆς; Il. κ. 159.
SYN. Αωτευω.—ὑφαινω, πλεκω, απανθιζω—καθιστω. αποκοιμαομαι.

Αωτον, Αωτος.
—Εὔσροφῳ οιδε αωτῳ. Il. γ. 599.
Στεφανων αωτον γλυκὺν. Pind. Ol. 5.
—Λιπουσὰ λειμῶν αωτον. Il. ι. 657.
—Ηρωων Θεῖος αωτος Theoc. 13. 27.
SYN. Ανθος.—ερινον.—Κοσμος σεφανος.

Βαβαξ.
—Τριτλὰς Ἰυγατρας ὁ σπειρας βαζαξ. Lyc. 472
SYN. Ρητωρ.—ἀδολεσχος, φλυαρὶς.

Βαζιλων
—Βαζυλων, ἱερὴ πολις· ἣν ῥά τε πᾶσαν
Τειχισεν ἀβραγιασσι Σεμιραμις ἐυφαρωσιν. Dion. 1000.
EPITH. Ἀσσυρη, κραταὴ, παμπολις, ὑπερφιαλος, μεγαλη, πολυχρυσος, χρυσοθρονος, χρυσοκεδιλος.
PHR. Πυλυετης, βασιλεια, μουνη κοσμουσα κρατοῦσα. Sibyl.

Βαγμα.
—Αἰσυῆ δυσθεραπ βαγματα. Aeſch. Perſ. 640.
SYN. Αυδὴ, ὄρυος, λογιον. φατιμα.

Βαδὴν (Adv.)
Τῶ δ' βαδὴν ἀπιεντος—Il ν. 516.
SYN. Εμβαδὸν, πρῖμα, κουχὶ ποδί—χλιμακηδόν.

Βαδιζω.
—Δια ψαμαθω βαδιζει. Hom. M. 320.
SYN. Ατραπιζω, βαινω, βασκω, βιβαω, εἶμι, κιω, οἰχομαι, ἐρχομαι, πορευω, πορευομαι, περιπατεω, ὁδοιπορεομαι, ὁδευω, τειζω.
PHR. Πυλυελικτον ποδος ἰχνος ἐπιγνων. Ταμῶν κινεῖται κιλευθε. Αελλοτον οἰχει πορειαν. Nonn.

Βαδισις.
—Την βαδισιν τῶν πλυσιων. Ariſt. V. 1168.
SYN. Ἐισοδος, παρεδος, προσοδος, περατος, πλυσις, πορεια, ἐσδυσις. βαδος.

Βαδισιὸς.
Ταχὺς βαδισὸς τερμονα ἀνθηπλητο. Eur. M. 1182.
SYN. Δρομιὸς.

Βαδιστικὸς.
—Ὡς ουτος γε μη βαδιστικὸ. Ariſt. R. 128.
SYN. Ταχυπους, οξυπους.

Βαδος.
Η δ' βαδος ῥηϊτῶν γαῖαν και ὑδατα καλυπτει. Ep. l. 6.
SYN. βαδισμα, βαδισμὸς, βαδισις.

Βαζω.
Οἱ τ' ἐῦ μεν βαζουσι, κακῶς δ' επιθεν φρονεουσιν. Od. σ. 167.
SYN. Αυδαω.

Βαθμὶς. Βαθμὶς
—Αἰσσουσ' ακραι βαθμιδων ἄπο. Pind. Pyth. i.

Βαθμὸν επὶ στιζαφῶ πισσας ποδί—Apoll. 3. 1334.
SYN. Βασμὸς, βῆμα, βασις, βαθρον, αναβαθμὶς, αναβαθμὸς. αναβαθρον. κλιμαξ, κλιμακτὴρ, σκάλὶξ. κροσσαι.

Βαθος.
Δῦ δ' ἐς βαθος λιμνης.—Hom. B. 85.
Οσμὴ χωρεῖ ες βαθος κυκλω. Ariſt. Av. 1712.
SYN. Βαθυτης, βαθυσμα. βυθος, βυθὸς. βυσσὸς, βυσσωμα —ὕψος.
EPITH. Ἀλμυρὸν. νυχιον, ποντιον.

Βαθρεια. Βαθρον.
Ἁγιος εγω βαθυχαΐτης—βαθρειας. Aeſch. Supp. 865.
Ος κλονιης Δηῦς ἱερὸν βαθρον—Orph. H.
SYN. Βαθμὸς. βασις, ὑποβαθρον, ὑποβαθρα. ὑποβασις. κατηλιψ, ασκαντης, ἐδαφιλιον, θεμελιον. αγαλμα.

Βαθυνω.
—Βαθυνε δ' χῶρον ἅπαντα. Il. ψ. 421.
SYN. Κοιλοω, κοιλαινω.

Βαθὺς.
—Βαθὺς δ' τε Ταρταρος αμφὶς. Il. θ. 481.
—Βαθειην σκιλεμιζεμεν ὕλην. Il. π. 766.
—Βαθὺ γῆρας. Syneſ.
SYN. Βυθιος, εμβυθιος. πολυβενθὴς, αβυσσος, ταραὶς, παχὺς, ὑπερμιγεθης.

Βαθυζηλος.
Φροντίδα κεδνὴν και βαθυζηλον. Aeſch. Perſ. 142.
SYN. Βαθυμητης, βαθυφρων, βαθυγνωμων, κρυφιντης.

Βαθυγειος.
—Βαθυγειαν εμὴν πολιν ἱφρασε Παλλω. Call. 2. 65.
SYN. Βαθύγαιος. βαθυλητὶος. ευγειος.

Βαθυδινης, Βαθυδινηεις.
—Επ' ωκεανῳ βαθυδινη. Od. κ. 511.
—Παρ ποταμὸν βαθυδινηεντα Σκαμανδρον. Il. φ. 603.

Βαθυδξος.
Τυνδαριδᾶν βαθυδξοι γενετοιρες. Pind. Pyth. i.

Βαθυζωνος.
—Βαθυζωνους τε γυναῖκας. Il. ι. 590.

Βαθυκαμπὴς.
Και βαθυκαμπῆ κλειδα σιων.—Suid.

Βαθυκληρος.
Ουτε βαθυκληρων, ετ' ασπετα μῆλα νεμοντων. Hom. XLIX. 2.

SYN.

SYN. Βαθυκτειανης, βαθυστλυτος, αρτιος.

Βαθυκολπος
—Και Δαρδανίδες βαθυκολποι. Il. σ. 339.
Βαθυκολπε γαῖς αἰθλοις. Pind. P. 9.

Βαθυκρημνος.
—Βαθυκρημνοισι δ' αμφ' ακταῖς Ελωρη. Pind. Nem. 2.

Βαθυκυμων.
Ος ναιεις σοντοιο βυθες βαθυκυμονας αγρες. Orph. H.

Βαθυλειμος, Βαθυλειμων.
—Ηδ' Αρθμιαν βαθυλειμον. Il. ι. 151.
—Κιρρας βαθυλειμωτα πετραν. Pind. Pyth. 10.

Βαθυλιθος.
Εν δ' ιτεθη τεμενος βαθυλιθον—Il. σ. 550.
SYN. Βαθυγειος. ευγειος, ευκαρπος, εγκαρπος. στεφορος.

Βαθυμαλλος.
Δερμα τε χρη βαθυμαλλον αγειν. Pind. P. 4.
SYN. Βαθυθριξ. βαθυτριχος. τριχωτὸς, πολυθριξ, μαλλοφορος, λαχνὸς, λαχνηεις.

Βαθυμητης.
—Βαθυμητα Χειρων
Τραφεν τοι Ιασονα—Pind. Nem. 3.
SYN. Βαθυζηλος.

Βαθυξυλος.
—Το δ' ὑλης εν βαθυξυλῳ φοβῃ. Eur. B. 1136.
SYN. Βαθυσκιης. αγριος.

Βαθυπεδιος
—Εν βαθυπεδιῃ Νεμεα. Pind. Nem. 3.

Βαθυπλοκαμος. Vid Βαθυχαιτης
—Βαθυπλοκαμος Κυθερεια. Apoll. 1. 742.

Βαθυπλουτος
Εμεθεν βαθυπλουτε.—Eur. Fr.
SYN. Βαθυπλουσιος, βαθυκληρος.

Βαθυπολεμος
Βαθυτελειμε τεμενος Αρεος. Pind. P. 2.
SYN. Αιθων, δαιος, πολεμιος.

Βαθυρρηκτης. Βαθυρρειων, Βαθυρροος.
Ουδε βαθυρρηκταο μεγα σθενος ωκεανοιο. Il. φ. 195.
—Βαθυρρηκτα τε καλπις. Apoll. 2. 661.
Εε ποταμὸν ηλεὐτο βαθυρροον—Il. ρ. 8.

Βαθυρριζος.
—Βαθυρριζον περ εὐσαν. Apoll. 1. 1199.

Βαθισκαφὶς
—Η βαθυσκαφῆ κοιλη κευθεν τη. Soph. El. 437.

Βαθυσκιος.
Πιτρης εις κευθμῶνα βαθυσκιον—Hom. M. 229.

Βαθυσκοπελος
Ουλυμπε δε βαθυσκοπελε πρωνας ερυμνὸς. Orph. 462.
SYN. Αιπεινὸς.

Βαθυστορος.
—Πουτε τὸ βαθυστορον ὑδωρ. Orph. H.

Βαθυστερνος.
Ος ναιεις σοντοιο βαθυστερνοις θεμιθλα. Ib.

Βαθυστομος.
—Βαθυστομοις δ' επὶ λεκτροις. Muſ. 266.

Βαθυσχοινος.
Ασωπον δ' ικοντο βαθυσχοινον.—Il. δ. 383.

Βαθυτριχος. Vid. Βαθυμαλλος.
—Ενθα τε μαλα βαθυτριχα βοσκεται αιεί. Hom. Α. 412.

Βαθυφυλλος.
—Υπο πλατανῳ βαθυφυλλῳ. Moſch. 5.
SYN. Εριφυλλος. υποσκιφυλλος. πολυφυλλος, φυλλωδὴς. κλαδωδης. βλωθρὸς, ευθαλὴς. υπτεταλος. πολυκομος.

Εαθυχαιτης.
Αγνος εγω βαθυχαῖτης. Aeſch. Supp. 865.
EXP. Μεγαλως ευγενὴς. μαλα αγαθὸς.

Βαθυχαιτης.
—Ἠν γαμεν Αρισαῖος βαθυχαίτης. Heſ. Θ. 977.
SYN. Βαθυπλοκαμος. πολυκομος.

Βαινω.
Ουρανῳ εστηριξε καρη, και επὶ χθονὶ βαινει. Il. δ. 443.
SYN. Εμβαινω. επιβαινω, προβαινω, διαβαινω, βαδιζω, βιβαω, περιπατεω, πορευομαι. εστηκω. ἱστημι.

Βαιὸς.
—Χαρις βαιῆσιν επηδει. Ep
—Ποτερον εχωρει βαιὸς. Soph. Oed. T. 769.
SYN. Μικρος. σμικρὸς, τυτθὸς, βραχὺς, ολιγὸς, παῦρος. ακαρὴς.—μορος.

Βαιτα
Την βαιταν απεδυς.—Theoc. 3. 25.
SYN. Διφθερα, σισυρα, μηλωτὴ.

Βακηλος, Vid. Ευβοῖχος
Βακηλος ἱδ. Prov. Suid.

Βακτηρια, Βακτηριον, Βακτηριωμα,
Βακτηρια γαρ εστι παιδια βιου. Sent.
—Δεομαι και πλωκιης βακτηρια. Ariſt. A. 447.
Τί με—βακτηριωμασι τυφλῆ
Ποδὸς εξαγαγες εις φως. Eur. Ph. 1565.

Βακτρον.
Δωσω και μεγα βακτρον, ὁ οἱ ποδας εις δεον αξει. Call. 5. 127.

SYN.

SYN. Σκηπανιον, σκηπων, σκιμπων, σκιπων, σκλη, σκυταλις, ῥαβδος, ῥοπαλον.
EPITH. Αμπελινη, αυτοφλοιη, γηρεκόμων, κισσινον, απολημον, ευπαγες. ευμετρον, ηδυ, ἑλοσχερές.

Βακχεια.
—Βακχειας καλῆς
Ιατρος ειληις—Aeſch. Ch. 606.
SYN. Ευφροσυνη, βακχευσις.

Βακχη.
—Αιδυμετα φερομαι Βακχη τεκνων. Eur. Ph. 1511.
SYN. Βασσαρα, βασσαρις, μαντιπόλος, θυας, μαινας.

Βακχαι, Βακχίδες.
Ω Βακχεῦ, Βακχαι
Μητροπολιν Θηβαν ναιων. Soph. An. 1135.
Εηθα Κορυκιαι νυμφαι
Στειχουσι Βακχίδες. Ib. 1142.
EPITH. Ασιαδες, Καδμειαι, Θυρσοφόροι, ιαχρονες, παραπλῆγες, νυκτιπόλοι, φιλοπαιγμονες, χαροπαι, λευκοπεδιλες, κιττοφόροι.—Απλοκιδες, απλοκοι, αθωρηκτοι, απλολημοι, αρειμανεῖς, αλαξιγαμοι, Βρομιαι, Ελευσινιαι, Ιρδοφόνοι. Ισμηνιδες λυσσαδες, ερεσσιδατοι, λυσιθοιραι, Θειασυτοι, μανιωδεες, ὑγροτόροι, ὑψαυχενες, ρηξηνορες, φιλαιθμοι, φιλοκροταλοι, φιλοσκαθμοι, χαλκοχιτωνες, χορεπλεκτοι
PHR. Λαμυσιαι πέρασφόροι γυναῖκες. Pind. Κυμβαλα δινευσαι. αγρια κομαζεσαι Nonn. Ητε θεω τυπησα σαρηρορ ομμα τιταινει, Γομβῳ επισεισα καρη πνεοαμπυκι κισσῳ Tryp. Οπιδες ωσχεφόροι. τριατηρίδες. ανθοκαρηνοι. Βακχα—εγκεφιχφοιο τιβῆναι. Opp.

Βακχιβακχος.
—Και Βακχιβακχον ἄσαι. Ar. Eq. 406.

Βακχεῖος. Βακχειωτης. Βακχευτὰς, Βακχευτωρ.
—Περιαλλα δ' ὁ Βακχεῖος Διονυσος. Hom. XVIII. 46.
—Ἰη ὁ Βακχειωτας αει
Διονυσφες εμβατευει —Soph. Oed. C. 710.
Αιγομιλὰς. Βακχευτὰ.—Orph Hym. Pan.
—Βακχευτορα. βοτρυοχαιτην Ep. l. 1.
SYN. Ευιος. Βακχικος. Βασσαρικός.

Βακχειος. Βακχιακος, Βακχικος. Βακχικός.
—Βακχειον ἀγνὸν. Orph. H.
Βακχειακας αρα νυκτας.—Ib.
—Βακχει και Διδυμευ.—Ib.
Βασσαρε. και Βακχεῦ—Ib.

Βακχευματα.
—Αρτι δ' Ευιων βακχευματων. Eur. C. 25.

Βακχευσιμον, το.
—Το γαρ βακχευσιμον
Και το μανιωδες, μαντικὴν πολλὴν ἐχει. Ib. B. 298.

Βακχευσις.
—Πικρὰν βακχευσιν εν Θηβαις ιδών. Eur. B. 357.
SYN. Βακχια. Βακχεια, παροπια, Θιασια. Διονυσια

Βακχευω. Βακχιαζω.
Μαινομενα ζυν ὁρμῇ βακχευων. Soph. An. 140.
Και βακχιαζων εξ ἑδρας μεθορμισα. Eur. B. 919.
SYN. Αναβακχευω, εκβακχευω, βακχευομαι, καταβακχευομαι, ευθειαζω, ευθυσιαζω, σαβαζω. μαινομαι, παροινεομαι, επικωμαζω. Δαιμονιης κακοτητος εβακχευθησαν ἰμασθλη. Nonn.

Βακχιαδαι.
—Βακχιαδαι, γενειν Εφυρηθεν ὁρτες. Apoll. 4. 1212.

Βακχος.
—Μαινωδεος οργια Βακχυ. Theoc. 26. 13.
SYN. Διονυσος, Ζαγρευς, Ιακχος, Κισσιλος, Σαβασιος, Λυαῖος, Μεθυμναῖος, Νυκτελιος. Οσιρις.
EPITH. Αριστριπὸς, ακρακλιξ. αλιβὰς, ανημων, ατρομος, αταρβητος, ἀπαλλὸς, αμπελοφυτωρ, αγλαοδωρος, αλεξητὴρ, αιξιρυτος, ασακρυτος, απειθηρος, ακοιμητος, ακοιρητες, αθηητος. αστιδηρος, αταλεις, αυτατος, απεφρομχθος, ακισσοπορος, ακιρσεκομης, αρχιγονος, αμισθητος. ακηρυκτος, αδηριτος, απελητηρ. αρχεκακος. αμητωρ. αμωμητος. αμαιμακετος. Λιγυκτιος. βοτρυοεις, βριαρὸς, βροτοσσέες, βοοκραιρος, γιγαντοφονος, γαληναιὸς, γυναιμανὴς, δορυσσόος, δορικτητος, δολιος. δισσοφρὴς. δισσοτευκος. δολορραφὴς. δεξιπόλος. δυσερως. δρεκορτοκόμος. εχιδνοκόμος. εριβρεμετης, εγερτικορυς. εγερσιγελως, εγερσιμβδε, ενιπερος. ευπερφος. ευωδης, ευθυμιος. ευκηρεος. ευθρασὺς. ευθωρηξ, ευρυχαιτης, ευρυδινης, εξημονίμος, ερωμανὴς. ζειρ. ζαθεος, ζαγρὰς. ζωογονος. ζυγοδεσμος, ἡδὺς. ηυς. Θειγενὴς, Θυωναῖος, Θεσμοσόρος. Θιασος, Θρασὺς. Θαλυμορφος. Θυρσομανὴς. Θιλυμανὴς. Θηλυφρων. Θαλασσοτευκος. Θαλασσοπόρος. Θαλασσομοδος. Θριαμβος Θυραμβος. Θυβαγενὴς. Ιχαριος. ἱμερομανὴς, καλὸς, κισσοκόμης. κισσοχίτων. κισσοχαίτης, κισσοφόρος. καλεσιχορος. καλλινικος. κηρόκρανος. κορυμβοφόρος. λυτιφρων. λυσιπονος. λυσιμελὴς. λυσιπαιγμων, λαγωβόλος. λευκοχίτων λιποπολεμος.

πλολιμος. Λυδιες. Μιγδονιος. μαιομενης, μενεπτολεμος. μεμληχως, μεθυσφαλης, μιλλοναμος. παρθαικηφορος, πηπιθης, πυκτοτολος, πυκτοφακης, ιεδροχιτων. αιοψ. αποδοτης, αποδαρδις, αποχυτος. αιτοχυτος, αιτρεως, αρχικερ. αριπλαγξ, αριτιερης. αρεσσιπομος, αρεσσικομος, αρεμαπις. περιδρομις. περικιονις. πυρογενης, πυριζομος, πυριπνοων. πολυσαφυλος. πολυγηθης. πολυϋμνος. πολυβλεφαρος. πολυκλης, ποικιλοδετρις. ροθιος. παιδοκομος. ρυθμελιτος. σιλασφορος. σαχυληκομος. ταυτλοκαμος. τυρλος. ταχιγαιος. τελεσσιγαμος. ταυροφαγης, υποδρυχιος. ιπτωκις. ύταλίος. ύγρομαθος. φιλοπαιγμων. φιλακρητος. φιλινίος φιλοκασσαφορος. φιλεσεργος. φιλοπαρθμος. φιλοσοτερις. φιλοταφυλος. φιλοκιπελος. φιλοπορθις. φιλαγρυπνος. φιλοπυθης. φυτικιμος. φραπυγης. φριξοδελγις. φυγοπολεμος. χρυσωτης. χρυσοκομης. χρυσασπις. χαλκιχιτων. χαριτης. χορεστερπης. χορτυπος. χοροπλεκης. ψευδαλιος.

P H R. Δαιμων Εσορχης. Φυγαλιος. Φαυσιριος. Lyc.

Θεος αρακες. αμπελοεις. φιλοτιμητος. φιλοχορευτης. Arift.

Δαιμων βοτρυεις. Σκηπτοῦχες σπορης. Φιλην ραος. Συεδρομος μηνις. Nonn.

Τεκος Σεμελης ευκτιδος.—
Σεμελης ερικυδεος υἱός —
—Διδς Νυσηιος υἱος Ap.
—Καλλιφυτων κυρανος ημεριδων.
Χρυσομιτρας Μαινασων ὁμοτυλος. Soph.
Τριετης Ορβασκχος. Opp.
Σωτηρ των πεπονθοτι πηματων —
Μελπωμεν βασιληα Φιλευιον ηραφιωτην
Αβροκομην. αγροικον. αοιδημον. αγλαομορφον.
Βοιωτον. Βρομιον. Βακχευτορα. βοτρυοχαιτην.
Γηθοσυνον. γονοεντα. γιγαντολετην. γαλοωντα.
Διογενη. διγονον. διθυραμβογενη. Διονυσον.
Ευϊον. ευχαιτην. ευακτηλον. εγρεσικομον.
Ζηλαϊον. ζαχλον. ζηλημοτα. ζηλοδοτηρα.
Ηπιον. ηδύποτην. ηδύθεον. πειροπηα.
Θυρσοφορον. Θρηϊκα. Θιασωτην. Συμπολειτα.
Ιυδλητην. ἱμερτὸν. ιοπλοκον. ηραφιωτην.
Καμπτὴν. κερτὸν. κισσοσεφανον. κελαδεωνα.
Λυδὸν. Ληναϊον. λαθικηδέα. λυσιμεριμνον.
Μυστην. μαινολιν. μιθυδωτικτ. μυριομορφον.
Νυκτιλιον. νομιον. νεβριδοπεπλον.
Ξυσοβολον. ξυτον. ξειοδωτην. ξανθοκαρητον.
Οργίλον. εὐριμθυμον. ορεσκιον. ουρεσιοιτην.
Πυλυπετην. πλαγκτῆρα. πολυτεφανον. πολυκωμον.
Ρηξιθεον. ῥαδινὸν. ῥοικοειδεα. ῥοπτοχορῆα.
Σκιρτητην. Σατυρον. Σεμελιγενετην. Σεμελῆα.
Τερπνὸν. ταυροπὸν. Τιτηνολετην. τριχυμνιν.
Υποφοβον. ὑγρὸν. ὑμεναιον. ὑλικτα.
Φρομιαν. ορικτὸν. φλομοδέα. φυταλιωτην.
Χρυσοκερων. χαριτα. χαλικρεμα. χρυσεομιτραν.
Ψυχοπλαϊη. ψυσην. ψοφομηδία. ψυχοδαικτὸν.
Ωριον. ωμηστὴν. ορεσιτροφον. ωρεσιλοιπον. Ερ. l. 1.

Ειμι δ' εγὼ Διονυσος ιριδρομος. ὁν τικτε μητηρ
Καδμηϊς Σεμελη —κ λ Hom.
Κισσοκομην Διονυσον. ιριδρομον. αρχομ' αοιδην.
Ζηνὸς και Σεμελης ερικυδεος αγλαὸν υἱόν.
Ον τρεφον νυκομοι Νυμφαι —κ. λ. Hom.
Ανδρομεα. Διονυσε. βιε τερψιμβροτε θειμπε.
Αμπελοεις. Διονυσε. συπκομε, κειρασι καρπῶν.
—Γαμοσολες ορτες εραται.
Ευερσυπης κηρυξ. αναξ.—Nonn.

Κικλησκω Διονυσον. ιριδρομον. ευαεπῆρα.
Πρωτογονον. δικυῆ. τριγονον. Βακχειον ανακλα.
Αγριον. αρρητον. κρυφιον. δικερωτα. δημοφωτ.
Κισσοδενεν. ταυροπὸν. αρπιον. Ενιον. αγνὸν.
Ορεκαδιον. τριετῆ. βοτρυοφορον. ερικτιπεπλον
Ευδαλ'. ευπολυδωλε. Διὸς και Περσεφονεης
Αρρητοις λεκτρισι τιχυωθεις. αμβροτε δαιμον.

Ελθε μακαρ Διονυσε. συριστορε. ταυρομεδωτε.
Βασσαρε, και Βακχεῦ. πολυωνυμε. φαντοδυτασα.
Ος ξιφεσιν χαιρεις. πδ' αἱμασι. μαινάσι δ' αγναῖς.
Ευαζων κατ' Ολυμπον. ιριδρομε. ματικὲ Βακχε.
Θυρσαχθὴς, βαζυμενις' —φερων πολυ γῆθος απασι.

Καλὸι μακαρ Διὸς Υι. επιλπτε, Βακχε, δικατορ.
Στερμα πολυμητορ, πολυωνυμε. Λυσιε δαῖμον
Κρυψιγονε μακαρων ιερὰν θαλος. Ευϊε Βακχε.—
Ρηχθιζων. Ληναῖε. μεγαθυτὰς. αιολομορφε.
Παυσιπονος Σμπαῖσι φατης. ακος. ἱερὰν ασθὲς.
Χαρμα βροτοῖς φιλαλυτον. Εταφε, καλληθορε.
Λυσιε. Συρσομανῆ. Βρομι'. Ευϊε. πασιν ευφρων —Ib.
Ταυροκερᾶς. Ληναῖε. συριστὰρε. Νυσιε. Λυσσεῦ.
Μητροτρεφὴς. λικνῖτα. συρίπολα. και τελεταρχα.
Νυκτερι'. ευδαλεῦ. μιτηφόρε. Συρσοτιτάκτα.
Οργιον αρρητον. τριετὲς. κρυφιον Διὸς ερτος.
Πρωτογὸν' Ηρικς παῖ. Θεὸν πατερ ηδὲ και ὑμ.
Ωμαδιε. σκηπτοῦχε. χορειμανὶς. ἀγίτα καμων —
Ρηξιχθων. συριεγχὴς. Εταφιε, κὖρε δικατορ.
Ουρεσιτρόῖτα ερκς. νεβριδοδόλε. αμφιτηρι.

Παιδν

Παιδὸν χρυσοτριχὸς. ὑποκολπίε, βοτρυοκοσμε.
Βασσαρὶ, μασσυχαρὲς, πολυπαρθενὲ, καὶ διακοσμε.
Γλῦβε μακαρ, χλοκαρπε, κιρατοφόρε, καρπιμε Βακχε. Orph. H.

Βαλανεον.
—Λιπαρὸς χωρῶν ἐκ βαλανεων. Arist. Pl. 616.
SYN. Λυτρὸν, λοιτρὸν, ἀνθρωποτραφῶν, πολυὸς
ΕΡΙΤΗ. Γλυκερὸν, ζωογόνον, καθαρὸν, λουτρὸν.

Βαλανευς.
Ποιεῖν καὶ βαλανεὺς ταυτὸν ἐχοσίν ἐθος. Alc.
SYN. Λυτροχόος, λοετροχόος. βαλανοκοπης.

Βαλανιζω.
—Κάγω ἐμαυτῷ βαλανευσω Arist. Pa. 1103.
SYN. Διακονεω, ὑπηρετεω.

Βαλανοφάγος.
Πελλαὶ ἐν Αρκαδίᾳ βαλανοφάγοι ἀνδρες ἐασιν. Paus.

Βαλανισσα.
Ω σεβαρὴ βαλανισσα.—Ep. l. 7.

Βαλανος.
Παρ' ῥ' ακυλεῖ βαλανον τ' ἐδαλε —Od. κ. 242.
SYN. Μαγγανον.
ΕΡΙΤΗ. Μετοικικὴς.

Βαλαντιον.
Νῦν μεν γαρ ὑτος βιβαλανωκε τὴν θυραν. Ar. Ecc. 361.
SYN. Επικλεω, κλειδω, κατιχω.

Βαλαντιον.
Ου πρῶτα μεν δὴ ζῆν απυ βαλαντιε. Arist. Av. 157.
SYN. Αργυριον, δαπανη.—μαρσυπιον, μαρσυπος. αρυβαλὶς, αρυβαλλος.

Βαλβὶς.
Βαλβίδων επ' ακρων—Soph. An. 133.
Αγ' ἐρπε πρὸς βαλβῖδα λυπρὰν βιε. Eur. M. 1 4.
SYN. Κρηπὶς —αφετηρια. ἐπαρσις, καμπὴ. μοχλὸς. γραμμὴ, νυσσα. ὑσπληγξ. τερμα.

Βαλιος.
Εἰδὸν γὰρ βαλιὸν ἕλαφον —Eur. Hec 87.
SYN. Κατασκιος, αἰόλος.—χιρὸς.

Βαλλω.
—Πολλὰν δὲ τ' αφυσγετὸν εις ἁλα βαλλει. Il. λ 495.
SYN. Ριπτω. απορριπτω, αποβαλλω, σφοβαλλω. δικω ακοντιζω. αποπεμπω, σκαιω, καταταιω. κτιζω. κναμπω.

Βαλσαμον.
Και μυρῳ εἰδομενη τῷ βαλσαμῳ αγλαοτιμῳ. Dolfc.

Βαμβαινω.
Ὁ δ' ας ισα ταρβησὶν τε—Βαμβαινων —Il. κ. 375.
SYN. Τρεμω, δισαζω.

Βαμμα.
—Σι βαψω βαμμα Σαρδιανικὸν. Arist. 112.
SYN. Αλοιφὴ.

Βαραυσος.
Ου γαρ βαραυσιν την τειχιν εκτισαμην Soph. Aj. 1140.
SYN. Δυσκοπιπὸς, μικρολογος, ανελευθερος.

Βαξις.
Οξεῖα γαρ σε βαξις, ὡς θεῦ τινὸς Soph. Aj. 1017.
—Τειν κατὰ βαξιν. Ιασὼν. Apoll. 1. 8.
SYN. Λογὴ, φημη, θρυλλος, λογος, πυστις, φυσις.

Βαπτιζω.
Αλλ' ὅτι γ' ακιδνοτατο ῥοὸς βαπτιζετο Τιτην. Orph. 510.
SYN. Βαπτω. εμβαπτω, καταβαπτω, εμβαπτιζω. καταβαπτιζω, απονιπτω, εφοκλυζω. (In Significatu Sacro)
Γαιης αἰόλα φῦλα σεφω βαπτιζετο ῥεεθρω.—
Εἰ μὴ τις καθαρῆσι δεμας λυτροῖσι καθαιρων
Πνευματος ἐξ ἁγιου καὶ ὕδατος, ων ἐτι θεσπιν,
Οπλοτερην δίξοιτο γενεθλιον ασπορον αρχὴν,
Αντιτυπον μιμημα γυναικειε τοκητοῖο,
Ου δυναται βροτος ὅτος επισσομενοιο νεῆσαι
Ουρανιην αιῶνος ατερμονος ἅλικα τιμὴν. Non. I.

Βαπτισμα (in eodem Sensu.)
Κηρυξ αρχιγονε βαπτισματος —Nonn.
SYN. Βαπτισμος, βαφὴ, εμβαμμα.—καταποντισμὸς —λυτρον.—αναπλασμὸς, θεογενεσια, χαρισμα, φωτισμα.
PHR. Σεφον ῥεεθρον. αλεξιπακτον ὑδωρ. λυτρὸν παλιγγενεσιας. αφθαρσιας ενδυμα.

Βαπτος.
Ουθ' ἱματιων βαπτῶν δαπαναις
Κεκομψαι πεπικιλμενων. Arist. Pl. 530.
SYN. Αιθοδαφὴς.

Βαπτω.
—Σκηπτρον εν ὑδατι ψυχρῷ βαπτει—Od. ι. 392.
SYN. Βαπτιζω, πλυνω, φαρμασσω, χρωματιζω, διαχρωννυω

Βαραθρον, Vid. Βορεθρον.
Απαξ ἁπαντας εις το βαραθρον εμβαλεῖν. Arist. Pl 1110.

Βαρβαρικὸς, Βαρβαρος.
—Μαχαιραν Βαρβαρικὴν. Call 4. 173.
Ου γαρ δη πλοῦσαι πρὸς βαρβαρα φῦλα μεδονται. Orph. 89.

SYN.

SYN. Ξεινος, αγλωτσος, αγριος, αμαθὴς, αφωνος.

Βαρβαροφρων.
—Βαρβαροφρων πεπιδημένος ορχηθμοῖσιν. Sibyl. l. 1.

Βαρβαροφωνος.
Νατης αυ Καρων ἐγησατο βαρβαροφωνων Il. c. 867.

Βαρβαρω.
Βεβαρβαρωσαι χρεοιος ὡν εν βαρβαροις. Eur. Or. 485.
SYN. Εκβαρβαρω βαρβαριζω, βαρκαζω.

Βαρβαρος (λιθος.)
—Διος αιγιοχοιο
Τιθὶ κισσοχιτωνι, λιθον καταθυμιον ὄσαι
Βαρβαρον αγγελλω, Συριηγενεος κελαδεινα
Τδασιν Ευφρηταο διαιτομενον ζαθεοισι. κ. λ. Orph L.

Βαρβιτος, Βαρβιτος.
Βαρβιτον ες πολυχορδον—Theoc. 16. 45.
—Ουτ' αν βαρβιτα θιγοιμ' ἔτι. Eur. Alc. 347.
SYN. Κιθαρα. ψαλτηριον.
EPITH. Μελιφρων.

Βαρεω
Οι δ' ἦλθον οιτω βεβαρηοτες—Od. γ. 139.
SYN. Καταβαρεω, βαρυνω, επιζερθω, πιεζω, ικπιεζω, καταπιεζω, επιχραω, αχθεω.

Βαρις.
Ως τις τε περσαρμένος
Βαρβαρικς βαριδας
Νεσσον εκ αποισεται. Eur. Iph. A. 297.
Δεξαι μ' ει καὶ σοι μεγα βριθεται οκρυοεσσα
Βαρις αποξιμενων, τον κυπα Διογενη. Ep. l. 3.
SYN. Ναῦς.—πυργος.—τεῖχος.—αιθουσα.—στέγη.—αυλὴ—σφαῖρα.

Βαρκαῖος.
Μίστωτα συμπαινσι Εκεκχιοις οχεσις. Soph. El. 729
SYN. Λιβυκὸς.

Βαρος.
Δευομεναι δε τρηχεις σκλῆτες βαρος ὤλκον επ' αυτῷ Hom. B 90.
—Αλλ' ὁμως βαρις ψυχης απαντλοιην αν. Eur. Alc. 355.
SYN. Βρίθος. βριθοσυνη.—αχια, αχθος.—βασαγμα.—ισχὺς, σθένος.

Βαρυθω.
—Βαρυθει δέ μοι ὦμος ὑπ' αυτῆ. Il. π. 519.
SYN. Βαρυνομαι, επιβαρυνομαι, βριθομαι.

Βαρυνω.
—Εβαρυνε δε μηρὸν. Il. λ. 583.
—Τὶ μητίοα, κυρι, βαρυνεις; Cal. 4. 212.
SYN. Βαρεω, επιβαρυνω. καταβαρυνω. λυπεω. αχθεω, δυσχρίθω, πιεζω.

Βαρὺς.
Δεισαντων φθογγον τε βαρὺν.—Od. ι. 257.
—Οδυναι δ' κατηπιοωντο βαρεῖαι. Il. ε. 417.
SYN. Αινὸς, αλγινὸς, βλαχρὸς. δυσογκος, δυστοκος, δυσβασακτος, βαρυσθμος, ἐπαχθὴς, μεγας, μεγαλοδινὴς, ὀλκικος, φορτικὸς.

Βαρυαλγης, Vid. Ευμιτιδες.

Βαρυαλγητος.
Παντων χαγχαζοντων γλωσσαις
Βαρυαλγητα —Soph. Aj. 200.
SYN. Βαρὺς, αλγινὸς, χαλεπὸς.

Βαρυβρεμετειρα, Vid. Φυσις.

Βαρυβρεμιτης, Βαρυβρομος.
—Διὸς βαρυβρεμετα γενος. Soph. An. 1129.
—Διὸς βαρυβρομοι βρονταί. Eur. Ph. 190.
SYN. Βαρυκτυπος, βαρυηχὴς, βαρυγδουπος, ερυγδουπος.

Βαρυβρὼς.
Βαρυβρῶ τ', αἱματηρὸν τοσον. Soph. Ph. 704.

Βαρυγνατος, Βαρυγναθος.
Η ῥά τις εσσὶ λιαν βαρυγνατος.—Theoc. 18. 10.
Ασωπος βαρυγνιος, επει σπαλακτο κιραυτῷ. Call. 4. 78.

Βαρυδαιμων, Βαρυδαιμονιων.
Η βαρυδαιμονα μητερ μ' τεκεν.—Eur. Alc. 675
Και βαρυδαιμονεστατον.—Ariſt. Eq. 555.
SYN. Βαρ. πατμος, βαρυπενθὴς, βαρυπημων, βαρυσυμφορος, ατυχὴς, αθλιος.

Βαρυδικος.
Υαρυδικος ποινὰ Aeſch. Ch 936.

Βαρυδοτειρα.
Ιω, Μοῖρα βαρυδοτειρα—Aeſch. S. T. 983.

Βαρυγδουπος, Βαρυδουπος, Βαρυηχὴς.
Οδμὴ τ' ιχθυοεσσα βαρυγδουποιο θαλασσης. Muſ. 270.
Και δ' αυτὸς βαρυδουπος ὑπειρ ἁλὸς Εννοσιγαιος. Muſch 2. 116.
—Βαρυηχέϊ κυματι σευτο. Orph. 1350.

Βαρυζηλος.
—Η βαρυζηλος δαμαρ. Lyc. 57.

Βαρυθυμος.
—Βαρυθυμε Σεληνη. Orph. Hymn.
Τὰν δ' ε γυνὰ βαρυθυμος αμειβετο—Call. 6. 81.
SYN. Αμειλιχος, δυσθυμος, βαρυφρων, βαρυμηνις, βαρυψυχος.

Βαρυκομπος.
Και βαρυκομπα λειστις
Περὶ δειματι φεῦγον. Pind. P. 5.

Βαρυκοτος, Βαρυμηνις, Βαριμηνις.
Εγω δ' ατιμος, ἡ ταλαινα βαρυκοτος. Aeſch. Eum. 783.

—Ουτ'

—Ουτ' Αιας ὁ μεγας βαρυμαντος ἡρως. Theoc. 15. 138.
Πιδν—βαρυμηνις, αληθὴς. Orph. Hymn.
SYN. Δυσμηνις, οργίλος, μνησικακος, βαρυοργητος.
Βαρυκτυπος. Vid. Βαρυβρομος.
—Διος βυλῆσι βαρυκτυπε—Heſ. ε. 79.
Βαρυλογος.
—Βαρυλογοις ἐχθεσιν σιαπομενος. Pind. P. 2.
Βαρυοπης.
—Κρονιδ'αν βαρυοπαν—Ib. 6.
SYN. Ευρυοπης, βαρυβρομος.
Βαρυπαλαμος.
Βαρυπαλαμων ερσαι χαλον. Ib.
Βαρυπειθης
—Βαρυπειθῆ καταφερω ποδὸς ακμάν. Aeſch. Eum. 375.
Βαρυπενθεω.
—Περυλαξω βαρυπενθουντας ακτας. Muſ. 216.
Βαρυποτμος. Vid. Βαρυδαιμων.
Βαρυποτμα κακα. Soph. Oed. C 1518.
Οιμοι ξυμφορᾶς βαρυποτμοτατας. Eur. Ph. 1307.
Βαρυσαθμος.
Αλλ' ετιρον αῦ ζήτα τι τῶν βαρυσαθμων. Ariſt. R. 1444.
Βαρυσεναχω
Τήνδε βαρυσεναχων προσιφη.—Il. α. 364.
Βαρυσοιος.
—Το μ' ου βαρυσοιν' εἶναι. Soph. Oed. T. 1256.
Βαρυσοιως.
Εμοὶ πιθεσθε μη βαρυσοιως φερειν. Aeſch. Eum. 797.
Βαρυσφαραγος.
Ερθα τειες—Διακὸν βαρυσφαραγῳ πατρί. Pind. Iſth. 8.
Βαρυταρβὴς.
—Τυμπανα δ' ηχω Ωσθ' ὑπογεως
Ερεπτης φερεται βαρυταρβὴς. Aeſch. Fr.
Βαρυτιμος
Ὑπατοι τε θεοὶ και βαρυτιμοι χθονιοι. Aeſch. Supp. 25.
Βαρυτλητος.
Μητε βαρυτλητων λαγαων περὶ φορβον αγεσαν. Nauſ. 3.
Βαρυφθογγοι.
—Βαρυφθογγων τε λεοντων. Hom. V. 160.
SYN. Βαρυφωνος, βαρυβρομος.
Βαρυφρων
—Βαρυφρονος Αιπυο—κυρη. Apoll. 4. 731.
SYN. Βαρυθυμος.
Βαρυχθων.
—Την βαρυχθον' αΐαν—Aeſch. S. T. 312.

Βαρυψυχος.
—Κακὸ και βαρυψυχε γενες. Soph. Aj. 319.
SYN. Μικροψυχος, δειλός.—βαρυθυμος.
Βασανιζω.
Βασανιζε γαρ τον παῖδα τετονὶ λαθων. Ariſt. R. 629.
SYN. Καταπειραω. αναιρεω. ανεταζω, εξεταζω, δοκιμαζω, διαχωνευω, κατασκοπευω, κατασκεπτομαι. πιζω, λυγιζω.—αναω. βασαζω. κολαζιζω. ταλαιπωρεω, τιμωρεω, στρεβλοω.
Βασανιστηρια.
—Στομαπεργὸς ετων βασανιστηρια λισπε. Ariſt. B. 844.
Βασανος.
Χρυσὸν, ερυθρὸν ιδεῖν, τριβομενον βασανῳ. Theog. 450.
Πλεῖτος δ' ι βασανὸς ετιν ανθρωπε τροπων. Sent.
SYN. Χρυσίτις. Λυδια λιθος.—κρισις, λογισμὸς, δοκιμασια, κατασκοπὴ.—αναι. βασανισμὸς.—στρεβλη. τιμωρια.
Βασίλεια, Βασιλὶς, Βασσιλισσα.
Σφαῖραν ετειτ' ερριψε μετ' αμειτολον βασίλεια. Od. ζ. 115.
Δικην κεκλῆσθαι βασιλὶς ὕσ', αισχυνομαι. Eur. Hec. 550
—Ακκω χρῆμα καλὸν τι
Κοσμῆν την βασιλισσαν.—Theoc. 15. 24.
SYN. Ανασσα, βασιλιννα, ἡγεμονὶς, στρατηγὶς.
EPITH. Αιδοια, αοιδιμος, αμαιμακετος, αγακλειτὴ, αθανατος, ισθιμη, περιφρων, πολυμητις.
Βασιλεία.
Τῳ σκηπτ|ουχῳ ανακτι Θεῦ βασιλεια δικαι. Poſſel.
SYN. Ανακτορια. κειρατεια.
Βασιλειος, Βασιλειὸς. Βασιλητὸς. Βασιλικὸς.
Κτυπῶ γαρ ελεθρα βασιλειων δομων. Eur. Or. 1372.
—Δεινὸν δε γενος βασιλητὸν εσι—κτεινειν. Od. π. 401.
Δῶκε δε οἱ τιμῆς βασιληΐδος ἠμισυ πασης. Od. ζ. 193.
Γαμοις Ιασον βασιλικοῖς συναζεται. Eur. M. 18.
Βασιλιὺς.
—Εις κοιρανος εστω,—ὶῆς βασιλιὺς. Il. β. 205.
SYN. Αναξ, αγὸς, αυτοκρατωρ, κοιρανος, κοσμητωρ.
EPITH. Αγαθὸς, αγανὸς, αιδοῖος, αμυμων, απτὸς, ακμητος, αμαιμακετος, αρητρητὴς, αριζηλος, αγακλειτος, αρτιθειος, αγηνωρ, αγεραωχος,

SYN. Ξεινος, αγλωτσος, αγριος, αμαθὴς, αφωνος.

Βαρβαροφωνων.
—Βαρβαροφωνων πεπιδημένος ορχυθμοῖσιν. Sibyl. l. 1.

Βαρβαροφωνος.
Νασπις αυ Καρων ἡγησατο βαρβαροφωνων Il. c. 867.

Βαρβαρω.
Βεβαρβαρωσαι χρονιος ἀν ιν βαρβαροις. Eur. Or. 485.
SYN. Εκβαρβαρω. βαρβαριζω, βαρπαζω.

Βαρβαρος (λιθος.)
—Διος αιγιοχοιο
Τιεὶ κισσοχιτωνι, λιθον καταθυμιον ὦναι
Βαρβαρον αγγελλω, Συριηγενέος κελαδεινὴ
Τθασιη Ευφρατεω διαινομενον ζαθεοισι. κ. λ. Orph. L.

Βαρβιτον, Βαρβιτος.
Βαρβιτον ες πολυχορδον—Theoc. 16. 45.
—Ουτ' αν βαρβιτε ζυγοισι' ἔτι. Eur. Alc. 347.
SYN. Κιθαρα. ψαλτηριον.
EPITH. Μιλιφθογγον.

Βαρεω
Οι δ' ἴλιθον οιτω βαδαρωτις—Od. γ. 139.
SYN. Καταβαρεω, βαρυνω, επιβριθω, πιεζω, ικπιεζω, καταπιεζω, επιχραω, αχθεω.

Βαρις.
Ως τις οι προσαρμόσει
Βαρδαρις βαριδας
Νοσον ὡκ αποισεται. Eur. Iph. A. 297.
Δειξαι μ' οι καὶ σοι μεγα βριθεται οκρυοεσσα
Βαρις αποθιμιτων, τον κυνα Διογενην. Ep. l. 3.
SYN. Ναῦς—πυργος.—τεῦχος.—αιθυσα.—σκὴ.—αυλὴ—σφαῖρα.

Βαρκαῖος.
Μετωπα συμπαινοι Βαρκαιοις οχοις. Soph. El. 729
SYN. Λιβυκὸς.

Βαρος.
Δευομεναι δε τριχες φλοῖσον βαρος ἕλκον ἐπ' αυτῷ Hom. B 90.
—Αλλ' ὁμως βαρις ψυχης απαντλοιην αν. Eur. Alc. 355.
SYN. Βριθος. βριθοσυνη.—αντα, αχθος.—βαταγμα.—ισχὺς, σθένος.

Βαρυθω.
—Βαρυθει δε μοι ὦμος ὑπ' αυτῆ. Il. π. 519.
SYN. Βαρυνομαι, επιβαρυνομαι, βριθομαι.

Βαρυνω.
—Εβαρυνε δε μηρὸν. Il. λ. 583.
—Τὶ μητέρα, κυρε, βαρυνεις; Cal. 4. 212.
SYN. Βαρεω, επιβαρυνω. καταβαρυνω. λυπεω. αχθεω, δικζριθω, πιεζω.

Βαρὺς.
Δισσαντων φθογγον τε βαρὺν,—Od. ι. 257.
—Οδυναι δε κατηπιοωντο βαρεῖαι. Il. ε. 417.
SYN. Αιρὴς, αλγεινὸς, βλιχρὸς. δυσογκος, δυσλεχὴς, δυσβαστακτος. βαρυσθμος, ἐπαχθὴς. μεγας, μεγαλωδινὴς, ὀλκιμος, φορτικὸς.

Βαρυαλγης, Vid. Ευμιτιδες.

Βαρυαλγητος.
Παντων χαγχαζοντων γλωσσαις
Βαρυαλγητα —Soph. Aj. 200.
SYN. Βαρὺς. αλγεινὸς, χαλεπὸς.

Βαρυβρεμετηρα, Vid. Φυσις.

Βαρυβρεμετης, Βαρυβρομος.
—Διὸς βαρυβρεμετα γενος. Soph. An. 1129.
—Διὸς βαρυβρομοι βρονταί. Eur. Ph. 190.
SYN. Βαρυκτυπος. βαρυηχὴς, βαρυγδουπος, ερυγδουπος.

Βαρυβρὰς.
Βαρυβρᾷ τ', αἱματηρὸν τοσον. Soph. Ph. 704.

Βαρυγνατος, Βαρυγναθος.
Η ῥά τις εσσὶ λιαν βαρυγνατος.—Theoc. 18. 10.
Ασωπος βαρυγνωτος, επεὶ πεπαλακτο χειρανῆ. Call. 4. 78.

Βαρυδαιμων. Βαρυδαιμονιων.
Η βαρυδαιμονα μητερ μ' ετεκες.—Eur. Alc. 675.
Και βαρυδαιμονιοντων.—Ariſt. Eq. 555.
SYN. Βαρ. τοτμος. βαρυπενθὴς. βαρυπημων. βαρυσυμφορος. ατυχὴς. αθλιος.

Βαρυδικος.
Βαρυδικες ποιναὶ. Aeſch. Ch 936.

Βαρυδοτειρα.
Ιω, Μοῖρα βαρυδοτειρα—Aeſch. S. T. 983.

Βαρυγδουπος, Βαρυδουπος, Βαρυηχὴς.
Οδμὴ τ' ιχθυοεσσα βαρυγδουποις ἁλασσης. Muſ. 270.
Και δ' αυτὸς βαρυδουπος ὑπὲρ ἁλὸς Εννοσιγαιος. Muſch 2. 116.
—Βαρυηχεῖ κυματι πουτου. Orph. 1350.

Βαρυζηλος.
—Η βαρυζηλος δαμαρ. Lyc. 57.

Βαρυθυμος.
—Βαρυθυμε Σιληνε. Orph. Hymn.
Τὰν δ' εγυὰ βαρυθυμος αμειδετο—Call. 6. 81.
SYN. Αμειλιχος, δυσθυμος, βαρυρροος, βαρυμηνις. βαρυψυχος.

Βαρυκομπος.
Και βαρυκομπα λεοντες
Περὶ δειματι φεῦγον. Pind. P. 5.

Βαρυκοτος, Βαρυμηνις, Βαρυμηνις.
Εγω δ' ατιμος, ἡ ταλαινα βαρυκοτος. Aeſch. Eum. 783.

—Ουτ'

—Ουτ' Αιας ὁ μεγας βαρυμηνιος ἥρως. Theoc. 15. 138.

Πᾶν—βαρυμηνις, αληθὴς. Orph. Hymn.

SYN. Δυσμηνες, ὀργίλος, μνησικακος, βαρυοργητος.

Βαρυκτυπος. Vid. Βαρυδρομος.

—Διος βαλῆσι βαρυκτυπι—Hes. ε. 79.

Βαρυλογος.

—Βαρυλογοις ἐχθεσιν σιαπομενον. Pind. P. 2.

Βαρυοπης.

—Κρονιδαν βαρυοπαν—Ib. 6.

SYN. Ευρυοπης, βαρυδρομος.

Βαρυπαλαμος.

Βαρυπαλαμον ἐρσαι χολον. Ib.

Βαρυπιδης.

—Βαρυπιδῆ καταφειμι ποδὸς ἀκμάν. Aesch. Eum. 375.

Βαρυπνοος.

—Περυλαξω βαρυπνοοντας ἀπτας. Mus. 216.

Βαρυποτμος. Vid. Βαρυδαιμων.

Βαρυποτμα κακα. Soph. Oed. C 1518.

Οἰμοι ξυμφορᾶς βαρυποτμοτατας. Eur. Ph. 1367.

Βαρυσταθμος.

Αλλ' ἑτερον αὖ ζητει τι τῶν βαρυσταθμων. Ariſt. R. 1444.

Βαρυστενακτω

Ἰήνδε βαρυστενακτων προσιην.—Il. α. 364.

Βαρυστονος.

—Το μ' ν βαρυστον' ἔναι. Soph. Oed. T. 1256.

Βαρυστονως

Ἐμοὶ πιθεσθε μη βαρυστονως φερειν. Aesch. Eum. 797.

Βαρυσφαραγος.

Ἐγθα τεκες—Λιακιδαν βαρυσφαραγω πατρί. Pind. Ith. 8.

Βαρυταρζὴς.

—Τυμπανα δ' ηχῶ Ωσθ' ὑπογειον

Ἐρεντες φερεται βαρυταρζὴς. Aesch. Fr.

Βαρυτιμος

Τπατοι τε θεοὶ και βαρυτιμοι χθονιοι. Aesch. Supp. 25.

Βαρυτλητος.

Μητε βαρυτλητων λαγανων περὶ φορβον αγεσαν. Naum. 3.

Βαρυφθογγοι.

—Βαρυφθογγων τε λειπτων. Hom. V. 160.

SYN. Βαρυφωνος, βαρυδρομος.

Βαρυφρων

—Βαρυφρονος Αιπαο—κυρη. Apoll. 4. 731.

SYN. Βαριθυμος.

Βαρυχθων

—Ταν βαρυχθεν' αἴαν—Aesch. S. T. 312.

Βαρυψυχος.

—Κακῆ και βαρυψυχι γονει. Soph. Aj. 319.

SYN. Μικροψυχος, δειλὸς.—βαρυθυμος.

Βασανιζω.

Βασανιζε γαρ τον παῖδα τουτονὶ λαβων. Ariſt. R. 629.

SYN. Καταπειραω. αναπειρω, ανιταζω, ἐξεταζω, δοκιμαζω, διακωδωνιζω, κατασκοπευω, κατασκιαζομαι, σπιζω, λυγιζω.—αγιαω. βασαζω. κολαφιζω. ταλαιπωρεω, τιμωρεω, στρεβλοω.

Βασανιστηρια.

—Στοματεργὸς ἐπων βασανιστηρια λεσπι. Ariſt. B. 844.

Βασανος.

Χρυσὸν, ερυθρὸν ἰδεῖν, τριζυμενον βασανῳ. Theog. 450.

Πλεῖστος δὲ βασανὸς εστιν ανθρωπω τροπων. Sent.

SYN. Χρυσιτις. Λυδια λιθος.—κρισις, λογισμὸς, δοκιμασια, κατασκοπὴ.—αγια. βασανισμὸς.—στρεβλη. τιμωρια.

Βασίλεια, Βασιλὶς, Βασίλισσα.

Σφαῖραν ἐπειτ' ερριψε μετ' αμφιπολον βασίλεια. Od. ζ. 115.

Δικην κικλῆσθαι βασιλὶς ὕσ', αισχυνομαι. Eur. Hec. 550.

—Αγειν χρῆμα καλὸν τι

Κοσμῆν την βασιλισσαν.—Theoc. 15. 24.

SYN. Ανασσα, βασιλιτια, ἡγεμονὶς, στρατηγὶς.

EPITH. Αιδοια, αοιδιμος, αμαιμακετος, αγακλειτὴ, αθανατος, ἰφθιμη, περιφρων, πολυμητις.

Βασιλεία.

Τῷ σκηπτουχῳ ανακτι Θεῦ βασιλεια ἐοικε. Possel.

SYN. Δυναστεια. κοιρανια.

Βασιλικος, Βασιλικὸς. Βασιλικὴς, Βασιλικὸς.

Κτυπεῖ γαρ αλεβρα βασιλικων δομων. Eur. Or. 1372.

—Δεινὸν δὲ γενος βασιλικὸν ἐσι—κτεινειν. Od. π. 401.

Δῶκε δὲ οἱ τιμὴν βασιλικὴν ὑπασσε πασης. Od. ζ. 193.

Γαμοις ἵασιν βασιλικοῖς ευναζεται. Eur. M. 18.

Βασιλικὴ.

—Εις κοιρανος ἐστω.—εἷς βασιλεύς. Il. C. 205.

SYN. Αναξ, αγὸς. αυτοκρατωρ, κοιρανος, κοσμητωρ.

EPITH. Αγαθὸς, αγανὸς. αιδοῖος, αμυμων. ατρεκὴς, ακμητος, αμαιμακετος, αριστερεκὴς, αριζηλος, αγακλειτος, αιτιθεος, αγηπωρ, αγεραωχος,

ρωχος. αναγνος. αριστοποιος. αλλογλωσσος. ἀλιεχλαινης. βαθυπλουτος. δημιεργος. δωροφαγος. δημοτελης. δοτηρσης. εριθηλης. ευγενης. ευκλεαρος. ευολβος. εχεφρων. υπιος. θιος. θευδης. θεηγενης. θημισηχος. ισθμιος. κρατερος. κλυτος. κυδαλιμος. κυδαινων. καρτεροθυμος. λαοσσος. λαμπρος. μενεπτολεμος. μεγεχαρμος. μεγακτυπος. μεγαθυμος. μεγαδοξος. παναρχος. παμμεδων. παντανξ. παταγαλος. πεισημβροτος. πολισσυχος. προφρων. πολιολβος. τιμηεις. υπερφιαλος. υβρισης. υπερμενης. φιλοπτολεμος. φιλοσκηπτρος. φερεπτολις. χαλεπος. κοσμοφθορος. τυραννοφονος.

PHR.—Σκηπτρον εχων. φρεσιν αισιμα ειδως.
—Καλις τε και αλκιμος, εξοχος αλλων
Σκηπτουχος βασιλευς, και εν πολεμοισι μαχητης. Hom.
Και λογιων αγελης αμβροτοι ηγεμονες. Ep.
—Ολυμπια τοιχεα γαιης. Opp.
Εικων δε βασιλευς εστιν εμψυχος θεου.

Βασιλευω.
Ἰσον εμοι βασιλευε—Il. ι. 612.
SYN. Εμβασιλευω, αρασσω, αρχω, εξουσιαζω, αισυμναω.
PHR. Σαρκος αλης βροτειης σκυμνησιον ηνιοχευειν. Nonn.
—Θρονω εγκαθιζειν. Ευθυνειν λαοις δικας. Pind.
—Κραινυσι μεγαν θρονον εμβεβαωτες. Opp.
Βαλλε καθ' Ελληνων σης ζυγοδεσμα δικης.
—Νεαρα σκηπτρον ιλιων σαλαμα. Ep.

Βασις.
Ξεινων γαρ εξομιλος ηδ' η τις βασις. Soph. Tr. 981.
—Αμφι τωτα και τριχων βασεις. Ib. El. 720.
Τας μεν μιαν βασιν, αγλαϊας αρχην. Pind. P. 1.
SYN. Βαδισις.—σις.—Ζυγος.—βαθμις. θεμελιον, ιδρα, ερεισμα, συθμην.

Βασκαινω.
—Τω δ' ω κακε, και ποτ' ετακεν
Βασκαινων.—Theoc. 5. 13.
SYN. Φθονεω. λυπουμαι.—γοητευω, καταγοητευω.—φαρμακευω.—αιτιαομαι, μεμφομαι, συκοφαντεω.

Βασκανια.
—Ὁ δ' ηνεσεν χρυσοτα βασκανιης. Call. Ep. 26.
SYN. Φθονος. κακοηθεια. καταγοητευσις. αχαριστια. συκοφαντια.

Βασκανος.
—Και πιρ σφοδρα βασκανος ὑσα. Arist Pl. 571.
SYN. Φθονερος, κακοηθης, συκοφαντης, ὑποπτης φιλαιτιος.

Βασκω Vid Εαινω
Βατε ἰβι—Il. C. 8.

Βατταρα. Βατταρις.
—Ἠδε βαττα
Σεμνως κατωρευσα κοιλαντι δομως. Lyc. 771.
Βαττα ρις Πυρετεμη σκυτελοδρομος—Ep. Suid.
SYN. Εμπλατεια. κασαλη, κασωρις. λαικαστρια. μαχλις, μαχλας, μυλλας, πορνη. ἑταιρα βακχη

Βαττα ρικος. Vid. Βακχειος.
Στρεπτον Βαττα ρικην ρομβον θιασοιο μυωτα. Ep. Suid.
Δηυτ μεν ην βαττα ρισμα—Eur. Supp. 767.
SYN. Βαταγη. βαρος.

Βαταζω.
Αυτικ' επει μιγα τοξον εβαττασε—Od. φ. 405.
SYN. Φερω, φερομαι, εκφερω, ὑποφερομαι, αναπιπτω, αγκαλιδοφορεω, αχθοφορεω, φορτηγεω. ξυλαγεω. αιρω. κομιζω, εκκομιζομαι, καταπομπιζω, αειρω, βασταζω, δοκιμαζω. διασκεω.

Βατεω. Βατεομαι.
—Τας μηκαδας, οἱα βατευνται. Theoc. 1. 87.
SYN. Βατευω, βατευομαι, βινεω, μισγομαι, οχευω, οιχω, οιχεω, σπω.

Βατηρ, Vid. Βαλις.
Αυτην κεκρικαι του βατηρα της θυρας. Suid.

Βατηριος.
Μηδ' αλογοις ζωοισι βατηριον εις λιχος ειθειν. Phocyl. 176.

Βατιδοσκοπος.
—Βατιδοσκοποι, αρπυιαι. Arist. Pa. 811.

Βατις
—Τω θαλασσα μεν βατη Πιζω ποτ' ἑσαι—Lyc. 1414.
SYN. Διαβατος, βασιμος, αμεστιμος. διαβυσιμος, ευδιαβατος, ευπορος. περασιμος, πορευτικος, περατικος, ευπιβατος.

Βατος.
Νυν τα μεν φορεουτε βατοι—Theoc. 1. 132.
SYN. Ακανθα

Βατοδρομος.
Ω γερον, Ογκαιοιο βατοδρομε ποιμενιτος. Hom. M. 190.

Βατραχειον (χρωματος ειδος.)
—Και βαπτομενος βατραχειοις. Arist. Eq. 520.

Βατραχις.
Ητε δε ταυτην λαβων την βατραχιδα. Ib. 1403.

Βατραχος.

Β Δ

Βατραχος.
Ταῖς νυμφαισι δ' εδοξεν απ' τον βατραχον φθειν. Moſch. 3 111.
Και τοτ' απολλυμενης βατραχυς φκτειρε Κρονιων Hom B 262.
EPITH. Τδατοτρεφης.
PHR —Νωθης και μαλθακης ιχθυς. Opp.
Των νυμφων θηρατηρα, φιλομβριον, υγρον αοιδον —
Λιμναια κρηνων τεκνα, φιλωδον γενος. Arift.
Βαΐζω
—Αδε βαϊσδε. Theoc. 6 10.
SYN. Τλακτεω, ὑλαω, λικνεω, ροιζεω, ωρυομαι.
Βαιευς.
Τυτο βαιευς εδοσκε.—Ep l. 2.
SYN. Λιθοξοος. χρωτης. χρωματιζων. δυσοστεις.
Βαιη.
Βαφη σιδηρος ως, εθηλυνθην δομα. Soph. Aj. 660.
SYN. Βαπτισμα. βαμμα. μολυσμα. χρωμα.

Β Δ

ΒΔΕΛΛΑ.
Αι Αι Ερως αιτηι τι μιν μελαν εκ χροος αιμα
Εμοις, ως λιμακτις απαν εκ βδελλα πεπωκας; Theoc. 2. 56.
Βδελυκτροπος.
—Ευμενιδες—μελαιναι δ' ες το παν βδελυκτροποι. Aeſch Eum. 52.
Βδελυρος.
Αλλ' ηχι τυτι γ' ὁ βδελυρος τον τυν εχει
Τον αυτον—Ariſt. Pl. 994.
SYN. Απευκτος, αποτροπος, ακολαστος, ασελγης, ατοσιος, ακρατης, αισχρηγος, αισχροποιος, λωβητηρ, μαρος, μοχθηρος, υβριστικος.
Βδελυσσομαι, Βδελυσσεμαι
Η σε σε δια τυτ' ευθυς εδελυττετο. Ariſt. Pl. 760.
SYN. Απευχομαι, μισεω, αποστρεφομαι, αποτρεπομαι. αποτροπιαζομαι, μυσαττομαι, παρορμω. δυσπυω. προφαλλω, επαρωμαι. κατα-ρωμαι, εκμυκτηριζω. βδυλλω, φοβεομαι.
Βδυω, Βδυλλω.
Μη βδητε. μηδ' χειζεθ' ημερων τριων. Ib Pa. 150.
Τι βδυλλεθ' ημας. Ib. Lyſ. 354.
—Ὁ τε πινης βδυλλει λεως. Ib. Eq. 224.

Β Ε

SYN. Πιρδω, καταπιρδω.—βρωμαομαι—φοβεομαι. ευτελιζω. βδελυτομαι.

Β Ε

ΒΕΒΑΙΟΣ.
Χωρη δ' ὁ τι βεβαιον εχει σεβεν ανθρωποισι. Phoc. 37.
SYN. Αρρηκτος, αδιαπτωτος, αμεταθετος, ακαταστατος, ασφαλης, ἑδραιος, εμπεδος, ευεδρος, ευσαθης, σαθερος, σαθρος. σασιμος, σεριος, σολυχαλκος. χαλκοβατης.—σκιος. ισχυροτατων
Βεβηλος.
—Θυρας δ' επιθεσθε βεβηλοις Orph.
SYN. Αμυητος, ακαθαρτος, αμυσταγωγητος, ιδιωτης, μιαρος.—βατος.
Βεβρωθω. Vid. Βρωσκω.
Ωμον βεβρωθοις Πριαμοι—Il. δ. 35.
Βελεας.
—Βελεσι κακοτροποις οιδμα πελασσον. Naz.
Και Βελεας ηξει, και σηματα πολλα ποιησει Ανθρωποις.—Sibyl. l. 2.
EPITH. Αμετρητος.
Βελλεροφοντης
Παντας γαρ κατεπεφνεν αμυμων Βελλεροφοντης. Il. ζ 190.
EPITH. Δαϊφρων, εσθλος, κραταιος.
PHR. Αιολιδας βασιλευς. Χιμαρεκτονος θεος.
Βελος.
Ευμηκεες βελεαι, παγχαλκειον εργον Αρηος. Hom. B. 129.
SYN. Ηπητηριον, ακιστρα, ῥαφις. πτερον.
Βελεμνον.
—Εσσυτο θωυτερον οι βελεμνον. Orph. L.
Βελος.
Αλλ' αγε, τωδ' αρες αγδρι βελος—Il. ε. 174.
SYN. Ακοντιον, ατρακτος, ις, ιος.
EPITH. Αλιον, αφαυρον, αγαθον, αλεγεινον, αμπεδον, αργαλεον, αλγινοεν, αιδον, αγριον, αθαλεον, ακιδωτον. αιματοφυρτον, βρυταιον, αυτοζωντον. βλαφθεν, βριθυ, γυιοβορον, δειμυ, δαφοινον, διερον, διοδαπτον, δρυον, εκηβολον, εμπικον, ευκεντρον, ζαφλεγες, ηδυμανες, ηεροφυτον, ηνεμοεν, πλειστον, θοον, θηροφονον, θηροκλονον, θεοτευκτον, θερμον, ιθυκελευθον, κρατερον, κωφον, κυφον, κραιπνον. κραναον, κισσοφορον, κακον. λοχιον, λογχωτον, λιεντοφορον, καταπαριον, μιαιφονον. λαιψηρον, οξυ. οιζυρον, οκρυοεν, ολοον, οξυκομον. ομοξηρον, πυρεν, πυρπαλαμον, πυρικτον, πτερυκτικες, πτερυκτικες, πτερσεν,

πλεῖον, πλατὺν, παιδοφόνον, πολεμικὸν, πίκρὸν, πολυφλοισβον, παχὺπεν, συγερὸν, συμβολον, τοῦτ, τικτὸν, σκολιὸν, τοξοφόρον, ὑβριζαρὲς, ὑπνημιον, φλογόεν, φοβερὸν, χαλαζῆεν, χαλεπὸν, χαραδραῖον, χαλκεοφαὲς, ψολόεν, ωκύ.

PHR. Συνδρομον αυραις, Nonn.—Πλατὺν ὀπλον. Soph. Πλῆκτὸς ορις. Aeſch.

Βεμβικιζω. Βεμβικιαω

Ιν' ες ψυχιας ἡμῶν προσθεν

Βεμβικιζωσιν ἑαυτές. Ariſt. V. 1508.

Οἱσί σε ποτσω τημερον βεμβικιζῆν. Ib. Av. 1465.

SYN. Βεμβεω, βεμβευω, βεμβρεω, βεμβρευω, διακτεω.

Βεμβιξ.

—Ὑπο σλαγγοι θοὰς βεμβικας ἐχοντας.—Call. Ep. 1.

SYN. Βεμβιξ, τροχελος, τρομβος, τροχὸς.

Βεστοι.

—Βεστων ἁλος αεχιμεδοντων. M. Muſ.

Βενθος. Vid. Βαθος

Πᾶσαι, ὁσαι κατὰ βενθος ἁλὸς Νηρηίδες ἦσαν. Il. σ. 38.

EPITH. Ἀλμυρον, ἀλμυρὲς, ασπρικτον, ακινητον, ευρὺ, ταυσκιον, πολυκλυστον, πολυρροθιον, φωλεὸν

Βερεθρον (Att. pro Βαρεθρον.)

—Ἦχι βαιτσον ὑπο χθονὸς ἐσι βερεθρον. Il. θ 14.

SYN. Καταχασμα (γῆς,) βαθος. ολεθρος

EPITH. Αμιδητον, απλητον, αχλυὲν, αιδυὲ, αφιγγὲς. αχαρὲς. κοῖλον, γλαφυρὸν, δεινὸν, ευρὺεν. πιρὲεν. ιλυὸεν, κρατερὸν, σκοτιον, καταχθονιον, ακοσμητον, συγκὲν, τετρηχιον, ταρταριον. χθονιον.

PHR. Βενθος απος. Νικῆσαν κευθμῶνα και σκοτε σκυλας Eur.

Βεσσινικη.

Κυπρι—τὺ μὲν αθανατων απὸ θνατῶν

Ανθρωπων (ὡς μῦθος) ετοισπας Βεσσινικαν. Theoc. 15. 107.

EPITH. Περικλειτὴ, αριζηλος, ευειδὴς.

Βεσσοχεθας.

Βεσσοχεθαί τε—και μεθονες —Ariſt. Eq 652.

(f. ἠτε κοαλεμοι. Metri gratiâ, vid. Schol.)

SYN. Αρωτος.

Βερον.

Ριζα βιν, Βερον, πολιων τροφὸς, ἐσχες ἀπαντων,

Πρωτογονὲ, αἰῶνος ὁμοσπορε, συνθρονε κοσμε

Εφρανον Ερμιαο, δικης πιδον, ασυ θεμιστων,

Ενδιον Ευφροσυνης. Παφιης δομος, οἶκος ερωτων,

Βακχε τερατὸν εφθιον, ταυλιον Ιοχειρης,

Νηρηΐδων αναθημα. Διὸς δομος, Αρεος αυλὴ. Nonn. l. 41.

EPITH. Πολεπαγὴς, τυπνωρ, τυπησος, τυχρεος.

Βιῦδος.

—Και αἰόλα βιυδὲ ἐχουσαι Call. Fr.

B H

Βηλος.

Ρηξασκον τεταγὼν απὸ βηλῆ—Il, σ. 23.

SYN. Βαθμὸς, βατὴρ, ιδὸς.

EPITH. Λιθεος.

Βῆμα.

Βήματα δ' ες αυδρὸς τοδε γνῶται, ιδὲ γυναικὸς. Hom. M. 222.

SYN. Βαδισμα, διαβημα, βασις, ἴθμα. αναβαθρον. οκρὶβας.

EPITH. Ευστιλον, κὲρον.

Βηρυλλος.

Γλαυκῆς βηρυλλοιο.—Tryph. 69.

Βησσα.

—Κοιλὴ δ' ὑποδὲδρομε βησσα. Hom. A. 284.

SYN. Αγκος. ἁλσος.

EPITH. Ακαρθοφόρος. αἰδνὴ, βαθυσκοπελος, δασυξυλος, ευθαλὴς, ευαγεμος, ἱερὰ, καλὴ, τελεθοντες, παιπαλοεσσα. πολυκνημος, σκιερὰ, ερημαια, ὑψιλεχης, χλοιρὰ.

Βῆσσος.

—Και βησσηα ποιηεντα. Hom. V. 99.

SYN. Αυτρον. κοιλὰς, συναγκια.

Βηταρμὸς. (Sc. Πυρριχη ορχησις.)

Σκαιροντες βηταρμὸν ετοπλιον ορχησαντο.

Και σακεα ζωσαμενοι επικτυπεον.—Apoll. 1. 1135.

Βηταρμων.

—Φαινων βηταρμοις ἐσσει αριστοι. Od. θ. 250.

SYN. Ορχηστὴς, χορευτὴς.

Βητεω.

—Ο γαρ ανὴρ την τυχὴν ὅλην ΕΒητε.—Ariſt. Ecc. 56.

SYN. Βησσω, αναβησσω, χελυτεω.

B I

Βια.

Ουτε βιας Τρωων ὑπιδεδισαν—Il. ε. 521.

SYN. Ις, ισχυς. δυναμις. κικυς. ὑβρις. βιαιοτης, ορμὴ, ῥυμὴ, αλκὴ—αναγκη.

EPITH.

EPITH. Ασχετος, ατρεκες, ατρεμαχος, αδ-
ηντος, ασεμφης· αρρηκτος, δεκαπλιγος, ζωαρ-
κης, μεγαλοχειρ, μεγαλη, θεσπεσιος, κηλεα,
λευγαλεα, νηπηφορος, ταυμαχος, ταμφαγος,
ταλαια, εριπνευστες, λεοντεα, υπερθυμος, πο-
λυδοξος, φυσιζοος. Ετεοκληη, Ηρακληη, Ιφι-
κληη.

Βιαζω, Βιαζομαι.

Αιαντ', ου βιλεεσσι βιαζεται.—Il. λ. 588.

—Μαλα δη σε βιαζεται ωχυς Αχιλλευς. Il. χ. 229.

SYN. Βιαω, εκτεγω, καταζαλλω, κατα-
πιεζω, προσαγω, παρατεμω, υβριζω, λωβα-
μαι, διαφθειρω, εκπιπαω.

Βιαιος.

Ερδειν εργα βιαια κακοφραδιησι ποεσσι. Od. ζ. 236.

SYN. Βιαιικος, υβριστικος. σταμος, οβριμος, δεινος, εκτικος, θηρος, ισχυρος, λαβρος, σφο-
δρος.

Βιαιως.

—Κατιδησι βιαιως—Οϊκον Οδυσσηος. Ib. 237.

SYN. Βια. υπερβιως, σταμως, δεινως, σφο-
δρως.

Βιαιοφλοιβ.

Ιαμης βιαιοκλωπας αφαγας τε συγγονους. Lyc. 548.

Βιαρχης.

—Τα δε Παν βιαρχος αλλος απ' αλλης
Αυθαιμοι τρισσοι δωρα λιποσαμης. Ep. l. 6.

Βιας.

—Βιαντα τε ωαμφινα λαων. Il. δ. 296.

Βιας.

———Καλυπλοι
Ηδε Βιαντα πετρη, κοσμον Ιωσι μιγαν. Ep. l. 3.

Βιατης.

—Και γαρ βιατας Αρης—Pind. Pyth. 1.

SYN. Βιαιος, υβριστης.

Βιαω, Βιαομαι. Vid. Βιαζομαι.

Πετρη χειραμοεσσιν επιθρωσκουσα βιαται
Ποντον ιεσα—Orph. 1264.

Βιβαδω, Βιβαω, βιβημι. Vid. Βαινω.

Αιας δε πρωτος προκαλιεσσατο μακρα βιβαδων. Il. ρ. 809.

Οσσις τοια ωιλωρα βιβα ποσι χαρπαλιμοισι. Hom. M. 225.

—Κυρα βιβαντα. Pind. Ol. 14.

Ηις μακρα βιβας—Il. κ. 213.

Βιβλιοθηκη.—

Τιμην μισοπολοις, πολιω χαριν, ελπιδα κηρων,
Οπλα δε ταις αρεταις, χρηματα τοις αγαθοις. Ep. l. 4.

SYN. Βιβλιοφυλακιον, βιβλιοπωλειον.

Βιβλος, Βιβλιον.

—Μαγικων βιβλων απεχεσθαι. Phocyl. 139.

Εξουσινος βιβλιον λαβε—Poſſel.

SYN. Διλτος, λογος, τευχος, συγγραμμα,
φυλλις, λεπις, λεπισμα. Σελιδες. σκεδαριον,
καυσιον, σπυριδιον.

EPITH. Αιξινεος, εργασινεος, ζαθεος, θεα,
θεσπις, θεσπευσιος, θεογλωσσος, θεορρητος,
θεογραφος, θεμιστοπολος, πολυελικτος, πολυ-
ϊστωρ, πολυηχης, πεπιγυιης, εμφρων, σοφη, φρεζ-
ζεος.

PHR. Οργανον Μουσων. Διλτοι Πιερίδες.

Βιηνωρ

—Ελε δ' ανδρα Βιηνορα ωαμφινα λαων. Il. λ. 92.

Βιβυοι.

Δη τοτε Βιβυων γαιαν λυκοι οικησουσι. Zoſ. l. 2.

Βιβω.

Ος τις γε πιεειν οιδε και βινων μορον. Ar. R. 752.

SYN. Βατιω, συνελιαζω. γαμεω.

Βιπτιαω.

Βιπτιωμεν, ἢ βραχισον τε λογε. Ariſt. L. 717.

SYN. Ασελγαινω. ασελγεω.

Βις.

Μηριονης δ' Οδυσηι διδυ βιον.—Il. κ. 260.

SYN. Αλκη, τοξον.

EPITH. Αιολομορφος, γναμπτης, κρατερος

Βιος.

—Τον εμον βιον αμφιπολευει. Od. τ. 127.

—Ζωεις δ' αγαθον βιον—Od. ο. 490.

Τοις ζωσιν εν ταισι μη σπανις βιε. Eur. Hec. 12.

SYN. Βιοτη, βιοτος. βιοτης. βιοτεια. βιωσις,
ψυχη. Ζωη, αγωγη, τροφη, διαιτροφη, εμβιω-
σις, περιγονη. περιγενια.

EPITH. Αδιος, αμεμπτος, αβλαβης, αστα-
σιος. ατοσος, αλυπτος, αλυτος, αθλιος. αργα-
λεος, αλγινοεις, αικης, αυταρκης. απαιδευτος,
αντιπαλος, αχαριζερος, απιστος, αγεραος, ακη-
δης, ασυφελικτος, ασημος, αφοβητος, αρροντις,
αταλαμος, ασαθης, αιπαρος. ακι-θαλα-
λων, βαρυς, βαρυσμαραγος, γλυκερος, ηδυς,
δυζηλος, δυσδαιμων, δυσπος, δυσθανης,
δολερος, δορυκτητος, εμπεδος, εμπεδοσθενης,
εφημερος, ενολβος, ευπρεπης, ευκοσμος, ευαιων,
εργασιμος, ησυχος, θνητος, θυμηρης, θηλυ-
μανης, θεοπρεπης, ιμεροεις, κακοεργος, λυπρος,
λυπηρος, λευγαλεος, λεπτοδολις, μισοχαρης,
μογερος, μεριμνοτεκνος, μελιφρων, νηπιοθης, νη-
πυιος. οιπυρεκαθεδριος, οϊζυρος, πολυχρονιος,
πολυφλοισβος, πολυολβος, πολυτειρης, πολυ-
στακτος, πολυτλητος, πολυσχιδης, πολυ-

πλαὶης, πιχρὸς, πλέρους, παλιντονος, παμποικιλος. βίων. συγγερὸς, σκιοὶς, τοτοὶς, σκληρὸς, τρεπλὸς, τελεσφόρος, παλαιπαρος, τυρλὸς, τρισανικτος, φυξιπολις, φιλογωνίος, χρυσιος.

PHR. Παιγνιὸν εσι τυχης μεροπων βιος, αικτρὸς, αλητης.

Βιοδωρος,

Ὅσα πεμπει βιοδωρος αἶα. Soph. Ph. 1191.

Βιοδωτις. Vid. Περσεφονη.

Βιοδωτωρ.

Δαιμονα—παγχρειτην, βιοδωτορα θνητων. Ib.

Βιοθαλμιος. Vid. Δηταιὸς.

—Επει ὁ βιοθαλμιος αὐτὴρ Hom. V. 190.

Βιοθρεμμων.

—Κρινεις βιοθρεμμονα φῦλα. Orph. Hymn.

Βιοθρεπ]εφα. Vid. Ρεα.

Βιοτερὴς.

—Κἀπι προσπολε μιᾶς

Βιοτερῆι χωρῆντα.—Soph. Oed. C. 780.

SYN. Ἐνδεὴς.

Βιοφθοριαι.

Οσσα βιοφθορινη πεμπει κατα γαῖαν ἁπασαν. Orph. H.

Βιοφθόρος.

Χρυσὲ, κακῶν αρχηγὲ, βιοφθόρε—Phocyl. 40.

Βιοτευω,

Μη πλουτῶν αδικῶς, αλλ' εξ ὁσιων βιοτευειν. Phoc. 3.

Βιοω, Βιοομαι, Βιωμι.

—Ἠὲ βιῶται. Il. κ. 174.

—Τί νυ βιομαι αιπὰ παθοῦσα; Il. χ. 431.

SYN. Ζαω.—βλεπω.

PHR.—Χαιρωντες ἰδοῦ βιοτοιο γαλωνης. Apoll.

Εἶναι Διὸς εν φαει. Eur.

Ζωὸς ὑλοδιαιτα δεσμοῖσι μενειν. Synes.

Ἠέρα λειπαλέον μυκτηρόθεν αμπνευοντες,

Ζωομεν πηλὸς κἀμπαδα δερκομενοι.

Ανεμοις ζωγονοις πνευματα δεχνυμενος. Ep.

Βιοτὴ, Βιοτης, Βιοτος. Vid. Βιος.

Τῆ περ ῥηϊστη βιοτη πελει ανθρωποισιν. Od. ξ. 565.

Πριὶν καταειλεων σελας ὑψοθεν ες βιοτητα

Ημετερην—Hom. VII. 10.

—Βιοτος τερψις, ασατος αλεσις. Sibyl.

Ενθα κε τοι, Μενελαε, φατη βιοτοιο τελευτὴ. Il. π. 104.

Ανδρὶ παρ' ακληρῳ, ᾧ μὴ βιοτος πολυς επι. Od. λ. 489.

Βιοτιον.

Οὗτος γαρ εξειρυκεν αυτῷ βιοτιον. Ar. Pl. 1166.

Βιωσιμος.

Τί γὰρ ... τῶνδ' ατερ βιωσιμον; Soph. An. 5..

Οιον αμειβονται βιοτητον—Ap. 2. 1008.

Ως ἐμοι γ' ὁ μελλων βιος ἡ βιοτὸς. Soph. Oed. C. 1766.

SYN. Βιοτικὸς, βιωτικὸς, εμβιος. ζωσιμος, ζωτικὸς.

Βιργιλιος.

Και φιλος Αυσονιοισι λιγυθροος εκρινε κυκνος,

Πρεσβυν ευειπης Βιργιλλιος.—Ep. l. 5.

Περιδης, τί μοι αγγελ εφωπλισσαδε Μαρωνα; Ep. l. 4.

Βιων.

Και ποταμοὶ κλαιουσι τον ἱμεροεντα Βιωνα. Mosch. 3 2.

PHR. Δωριος Ορφευς. Λιγελαισιν θρασμιος. Ib.

B Λ

Βλαβερὸς.

Οικοι βελτιερον εἶναι, επει βλαβερὸν τὸ ξύνεμι. Hom. M. 36.

SYN. Βλαπτικὸς. βλαβοσυνη, πολυπημων, πολυζλαβὴς, επιζλαβὴς, επισφαλὴς, επικινδυνος, επιζημιος, ζημιωδὴς, λωβητος, ακερδὴς, δηλημων.

Βλαβὴ, Βλαβος.

Τα μικρα κερδη μειζονας βλαβας φερει. Sent.

Ουκουν εμοι τοδ' αισχρὸν, αλλα σοι βλαβος Eur. Herac. 256.

SYN. Αση, ατη, ζημια, ζημιωμα, ατυχημα. συμφορα, επηρια. πονη. λωβη. θωὴ.

EPITH. Στυγνὴ, μεμψιμορος, σοβαρὸς, πρωτοπημων, πυριβλητος.

Βλαισὸς.

Βλαισσοὶ. χηροτενοντες—καμπτοι. Hom. B. 388.

SYN. Βλαισος.

Βλακικῶς.

Ως βλακικῶς διακοσεῖς. Ar. Av. 1323.

SYN. Βραδεως.

Βλαπτω (antiq Βλαζω.)

—Βλαζεται δέ τι γυια ἑ'ντι. Nic.

—Μή τιν' ἑταιρων βλαπτοι. Od. ν. 22.

SYN. Αποβλαπτω, καταβλαπτω, επιβλαπτω, ασκω, ανιαω, κακοω, λυμαινομαι, ζημιοω.

Βλασατω.

Βλασταω, Βλαστω.
Θνησκει δ' ἔτις, βλαστει δ' ἀπιστα. Soph. Oed. C. 638.
—Πάντ' ἐαρος ἀδὶς βλαστᾶ—Bion. 6. 17.
SYN. Ἀποβλασταω, παραβλασταω, διαβλασταω, ἐκβλασταω, ἐπιβλασταω. ἐπιβλαστω, ἐξαλδαινω, ἐκφυω, θαλλω, ἀναθαλλω, θαλεθω, θηλεω, θηλαιτω. θαμιζω, βρυω. ἀπατελλω. ουω.—ἀποφυλλιζω, φυλλοζορεω. φυλλοις θαλλω.
Βλαστη. Βλαστημα. Βλαστημος. βλαστὸς.
Τὸν—πετραι βλαστα δαμασιν. Soph. An. 833:
—Γαιης βλαστημα φερισον. Orph. H.
Τιν' ἦν ετ' αλλον τῆσδε βλαστήμον λεγεις; Aesch. Supp. 322.
Βλαστήμον αλδαινοντα σωματος—Ib. S. T. 12.
Ἡμὲν ἐκφαντορα δίμας βλαστῆϊς χροοκαρτοις. Orph. H.
SYN. Ἀποβλαστημα. ἐκβλαστημα. διαβλαστησις. βλαστῆσις, ἀκρεμων. γέννημα. νύμα, θαλὸς. ῥιτυμα, παραφυὰς, φυτὸν αὐξησις, προκοπὴ.
EPITH. Αὐτοματὸς. διπετὴς.
Βλασφημια.
Οὐδὲν κακεργοις λοιδορῆ βλασφημιαις. Lucian. ap. Dinn.—(an κακεργης:) locus me fugit.
SYN. Βλασφημοσυνη, δυσφημια, κακηγορια. φιλολοιδορια.
Βλαυτιον.
Τοῖσι τροποις τοῖς σοῖσιν
Ὥσπερ βλαυτιοισι χρῶμαι. Arist. Eq. 885.
Ὁ σκυτιων και ταῦτα τα βλαυτια—Ep. Suid.
SYN. Ὑποδημα, ἀρβυλη.
Βλαψιφρων.
Βλαψιφρονος Οιδιποδα Aesch. S. T. 731.
SYN. Φρενοβλαβὴς, φρενοπλήξ.
Βλεμιαινω
—Ὁ δ' τε Στεττὶ βλεμιαινει. Il. ρ. 135.
EXP. Εὐθαιμοδως βλεπει.
Βλεμμα, Βλεπος.
Ἀλλ' οὐδὲ το βλεμμ' αὐτὸ κατὰ χωραν ἐχει. Ar. Pl. 357.
Ἐπὶ τῶ προσωπα ἐστὶν Ἀτλικὸν βλεπος. Ib. N. 1178.
SYN. Ἀποβλεμμα, ἀποβλεψις, ἀναβλεμμα, βλεψις, βλεπσις, ἀνιλλωμα, δέργμα, δέρξις, ὄψ. ὄψις, ἀποψις, πρόσωπον.
Βλεπτὸς.
Τι δὲ σοτ' ἐκοὶ βλεπτὸν; Soph. Oed. T. 1358
SYN. Ὁρατὸς.
Βλεπω.
Οὐδὲν βλεπτικὸν ἀλλο—Ar. A. 375.
Εἰ γαρ βλεποντος μη δυνησομαι κρατεῖν
Παντὰς θανόντας ἀρξεμεν.—Soph. Aj. 1085.
SYN. Ἀπερβλεπω. δέρκω. δέρκομαι. ὁραω. ὀπτομαι. ὀσσομαι. εἰδω. θηεομαι. λυσσω. σκοπεω. σκιπτομαι.—ζαω.
Βλεφαρις,
Ὡς αὐτὸς αὐτῷ βλεφαρίδ' οὐκ ἐσωσατο. Arist. Eq. 402.
Βλεφαρον.
—Φίλα βλεφαρ' ἀμφικαλυψας. Od. φ. 17.
EPITH. Ἀραιὸν, ἀκοιμητον, ἀφαντισθον, γλαυκὸν, βοοβλητον, ἐυκυκλον, ἠδυγλυπτον, κυανέον, τολμηρὸν, ὑπερφιαλον.
Βλεφαρων γοεργωπὸν ἐδραν. Eur.
Βλημα.
Ἐτ' αὐτον αλλα βληματ' ἐν κυδοις βαλεῖν
Πεποιθα,—Eur. Supp. 330.
SYN. Βολὴ. πληγὴ.
Βλητὸς.
Ἡ βληταὶ θυησκουσι λιχωὶδες.—Call. 3. 127.
SYN. Βεβλημένος.
Βλητρον.
Ξυσῖον—κολλητὸν βλητροισι.—Il. ο. 678.
SYN. Γομφος. ἐπειρω.—βαλανος. ἐπιζὰς, μοχλὸς, μοχλιον. συμβαλημα.
Βληχαομαι
Λιμπεδιον βληχοιντο—Theoc. 16. 92.
SYN. Καταβληχαομαι, βιζω, μηκαω.
Βληχὴ.
Οἰῶντε βληχὴν.—Od. μ. 266.
SYN. Βληχημα, μηκασμὸς.
Βληχρὸς. Vid. Ἀβληχρος.
Οἷον ὅτε βληχρῆσι κυλινδομενον σελαγεσσι
Κῦμα μιλαν —Apoll. 4. 152.
Βληχωτιας.
Οὐκ, ἐγγε κυκεὼν ἐπιπιοις βληχωνιαν. Ar. Pa. 711.
Βλιμαζω, Βλιματζω.
Οἱ δ' αὖτ' ἐμὲ βλιμαζοντες.—Ib. Av. 530.
Ὥσπερ σαλαι δινεμεθα, και βλιματζομες. Ib. L. 1166.
SYN. Βλημαζω, φλαφαω. ἐπιθυμιω. διεξελιζω. κακεω.
Βλιτζω.
Ἢν μή τις ὥσπερ σφηκιαν βλιτζῃ με—Ib. 476.
SYN. Ἀποβλιτζω, ἐκπιζω, κινεω, ἐριθιζω.
Βλοσυρὸς,
Μειδιων βλοσυροῖσι προσωπασι.—Il. π. 212.
SYN. Καταπληκτικὸς, φοβερὸς, σεμνὸς, ἀγριωπὸς, ατυζηλὸς, γοργωπὸς, βλοσυρωπὸς. δυσθερὴς.

Βλοσυρωπις.

Βλοσυρῶπις.
Τὴ δ' ἐπὶ μὶν Γοργὼ βλοσυρῶπις ἱσίφανωτο,
Δειρὴν δ'ερχομενη—Il. λ. 36.
Βλοσυροστυχιος. Vid. Ευμενιδες.
Βλοσυροφρων.
—Βλοσυροφρονα χλιδᾷ.' Aeſch. Supp. 840.
SYN. Αγριοθυμος, απηνὴς.
Βλυζω, Βλυω Vid. Αναζλυζω.
Βλυζκε' αργυροειδὶς ὑδωρ κρηνης απὸ μεσσης.
Oph. 597.
Τγρὸν ὑδωρ ναεται αγχιπολις ἱζλυε πηγὴ.
Nonn.
Βλωθρος.
Ηὲ πιτυς βλωθρὴ.—Il. ν. 390.
SYN. Ευμηκὴς, ευμεγεθὴς, ευαυξὴς, μακρὸς, αιπηὸς.—ἀζρὸς. ὑγχλωρος. ἀπαλὸς.
Βλωμὸς, (το κλασμα τυ αρτυ.)
—Οσον βλωμὸν πινος πρασσατο. Call. Fr.
SYN. Ψωμὸς, ακολος —ὑγκαρος.
Βλωσκω.
Και Σατραχον βλωξαντες.—Lyc. 448.
SYN. Αποβλωσκω, αναζαινω —αυξανομαι.

Βοαγιδὴς, (al. Βυγαιδὴς.)
—Σκαπανιος, βοαγίδα. Lyc. 652.
SYN. Βυκόλος.
Βοαγριον. Vid. Βοεια.
—Οθι πολλα βοαγρια, και τρυφαλειαι
Καπτεσκον εν κονιησι—Il. μ. 22.
Βοαδρόμος
—Ο βοαδρομος αστὶδ' ακρας
Τεθνάμεν ἡ σαινυσθαι ἑλετ' Αριζαγορας. Ep. l. 3.
SYN. Βοηθος.
Βοᾶτις.
Τὼι δε δυσζαὔκτοι
Βοᾶτιν ταλαπαν αυδὰν. Aeſch. Perſ. 576.
Βοαυλα, Βοαυλιον.
—Ἰρα τε σφίσιν ἱσκε βοαυλα. Apoll. 3. 1289.
Οιωνοί τ' ικυκλὔντο βοαυλια Κενταυρειο. Orph. 436.
SYN. Βυζασις, βυζαφιον, βυζαθμων, αυλιον.
Βοαω.
Μηδὲ βοᾷν—Il. ι. 12.
—Τις ε βοᾷν τον δεσποτην; Ar. Av. 60.
SYN. Αναζοαω, ἐμζοαω, ἰαχω, αὐτεω, ανυμνεω.
PHR. Ασπετον χεῦσαι θαμινὴν βοὴν.
Κλαζουτ' αμικτον σὶοματι μυγιζὶαν βοὴν. Lyc.

Αὔσεν οσον βαθὺς πρυγε λαιμὸς.
Και κλυτον ενιαχίλεν αἰπυγυιν αυθερεῶνες.
Theoc.
Σμερδαλεως σὶοματεσσι φερων ῥαξηνορα φωνὴν.
Λυσσαλεης προχεεν ολεσκιρα βουζον εωυς.
Nonn.
Βοεια.
—Θεραπων δε ἑδὼν ὑπεχευε βοειας. Il. λ. 842.
—Βοος μιγαλοιο βοειην. Il. σ. 582.
Καμμεν αδηλητον βοειην σὶορεσε—Od. υ. 2.
SYN. Βυρσα, δερμα βοος.—ασπὶς. βοαγριον.
EPITH. Αυα. σὶερεὰ. αηλοητος. Σαμικὰ, αναματος, αρραγὲς, αδηκτος, ευδειὲς, βαρυσμαραγος, φιλοσμαραγος, βαρυβρομος, ερισθενος, ευτυκτος.—αλοιφῃ μεθυσκα.
Βοειος, Βοεος.
—Και τευρε βοεια. Il. δ. 122.
—Βοειος εξεπλειε ἱμαντας. Il. χ. 397.
SYN. Βοϊκὸς, βοεικὸς, βοειακὸς.
Βοεύς.
Ἕλκον δ' ἰσὶια λευκὰ ευσὶρεπλοισι βοεὔσι. Od. ρ. 291.
SYN. Δεσμὸς, ἱμὰς.
Βοὴ.
—Βοὴ θαλερῶν αιζηῶν. Il. ξ. 4.
Αυλοί φορμιγγές τε βοὴν ἰχον.—Il. σ. 495.
—Βοὴν αγαθον Μενελαον. Il. δ. 220
SYN. Αὔτμη, αλαλαγμος, ενοπὴ, βομβα, βοητὺς. ἦχος. μαχη.
EPITH. Αεἰσὶος, ασπετος, αλαλητος, ασχετος, αθεσφάτος, ετεροθροος. Θεσπεσιος, ευφημος, ευρυς, λυσιτονος, πολυδακρυς, ηδυγλωσσος, μελιβρομος, ὁμοκλητηρα, ἰαχεφατις, καλογλωσσος, τερασὶια. παραυλος.
Βοηδρομεω.
Οὔτ' αν κραυγὴν ἐθηκας
Μενελεων βοηδρομεῦσ'. Eur. Or. 1541.
Βοηδρομιος.
Ω πολλων, πολλοί σε Βοηδρομιον καλεῦσι.
Cal. 2. 69.
Βοηδρομος.
—Ποδὶ βοηδρομῳ μελαθρα προσμιξαι. Eur. Or. 1295.
Βοηθεος.
Αλκιμιδων δε βοηθοον ἀρμ' ἐπορεσας. Il. ρ. 481.
Βοηθὸς
—Θηπτοῖσι βοηθὸν.—Call. 3. 153.
SYN. Αρωγὸς, αλιξητηρ. ἐφελκυσὶὴς, προσὶατὴς.
Βοηλασια.
Αμφὶ βοηλασιην.—Il. λ. 671.
SYN. Αγρευμα, αγρα.

Βοηλατης,

Βωλατης, Βωλατις.
—Συν βωλάτᾳ—Διθυραμβῳ. Pind. Ol. 13.
—Βωλατιν ειλετο ῥαζδον. Mo'ch. Ep.
SYN. Βετηλατης, βετηλατης, βοτήρ.

Βωμα, Βωτύς. Vid. Βοή.
Χαμαιπετὲς βωμα προσχαρὲς ἐμοί. Aesch. Ag. 928.
—Μηδὲ βωτύς—ἐτω. Od. α. 369.

Βοθρος.
Βόθρον ορυξα—συγιεσιν ενθα και ενθα. Od λ. 26.
SYN. Βοθυνος, καπετος, ταφρὶς, λακκος, σκαμμα.
EPITH. Γλαφυρὸς, ευρὺς, ευδαὶς, σηχυὶς, περιπηγὴς, δυσαλυκτος, ῥᾳδιεργος, ευδρομος, τρισειχος, κακοεργάς.

Βοϊδαριον, Βοῖδιον.
Μη πριν γὰρ εγὼ τὸ βοϊδαριω
Τὼ μὰ πρωτὶς ἀποδῶμαι. Ar. Av. 586.
—Τοῖν γεωργοῖν βοιδιον. Ib. A. 1035.

Βοιωτοὶ.
—Βοιωτοὶ, μάλα σιειτα δῆμον ἐχοντες. Il. ε. 710.
EPITH. Χαλκοχιτωνες.
PHR. Πληξιππου, ὑπερ σακεων σπευσοντες. Hes.

Βοιωτια.
Καταπιλτασσονται τὴν Βοιωτιαν ὁλην. Ar. A. 159.

Βοιωτιδιον.
Ω χαῖρε καλλικεφάλα Βοιωτιδιον. Ib. 872.

Βοιωτιος.
—Πυκνὸιως Βοιωτιος ἤρξε φοβοιο. Il. ρ. 597.

Βολὶς.
Βολὶς τις κοχλιας ἐξηρεῖτ' ἐς ποτος ἀδὺς. Theoc. 14. 17.
SYN. Βολιδιον, βολιδαριον. ὑδτιον.

Βολαω.
—Ὑπτιω βιβολημέναι ἦτορ. Orph. 36.
SYN. Βαλλω.

Βολὴ, (Vid. Νυγμα) Βολὸς.
Οφθαλμῶντι βολαί—Od. ξ. 150.
—Μιγα δίπτυον ες βολον ἑλκει. Theoc. 1. 40.
SYN. Αποβολὴ, εκβολὴ. βλῆμα. αφεσις.
EPITH. Κρατερὰ, δροσερὰ, ευστοχος, μαντεπόλος, κεραυνιος, κραιος.

Βολιτος.
—Τοῖς βολιτοις ἡτημένος. Arist. Eq. 655.
SYN. Βολιτιν, βολδιτιν, σπιλιθος.

Βολιτινος.
Νὴ τον Ποσειδω, και βολτιτιν γε πατερων. Ib. R. 297.

Βομβαυλιες. (αυλητὴς.)
Επὶ τὴν θυραν μοι Χαιρεδὲς βομβαυλιοῖ Ib. A. 866.

Βομβυλιος
Ὥπτερ μελιτ' ἡ βομβυλὶς εσερχεται. Ib. V. 107.
SYN. Βομβυλη. μελισσαριον.

Βομβεω
Αυλῶσις τερπαλεα χαμαὶ βομβησε σισῦσα. Il. ν. 530.
SYN. Περιβομβεω, εμβομβεω, επιβομβεω, βομβαινω, ηχεω. βομβυλιαζω.

Βομβος.
Μειρομενων ῥοθιων πολιηχίᾳ βομβον ακουων. Mus. 242
SYN. Ἠχος. κωδωνισμὸς, συριγμὸς, ψοφος, δῆτος.
EPITH. Αρεμωδὴς, Θεοδιτὴς, μυκητωρ. ολεσηνωρ.

Βοοκλόπος.
—Βοοκλόπος Τιτηρ—Orph. 1055.

Βοοκτασία.
Αἰὶν εν Αλκηστοιο βοοκτασιας ὁρωσαι. Apoll. 4. 1724.
SYN. Βοοσφαγία, βαθυσια.

Βοοσασις.
—Δεξαμενηϊο βοσασις Οπαδαο. Call. 4. 102.
SYN. Βοτασιον, βοσασις.

Βορὰ
Ουδὲ γαρ ισχει πόθον βορᾶς. Eur. Or. 189.
Μη κλῆτες Στητοῖο βορὴν κατὰ μετρον ἑλκαι. Phocyl 132.
SYN. Φαγη. βρῶμα, βρᾶσις. δειπνον. τροφὴ, ἁρμαλια, μασαξ. σιτίον—τομὴ, φορβὴ, χιλὸς. χορτος.

Βορβορος. Vid. Ασις.
Τῇ παντ' αν εἰκον βορβορῳ πεφυρμενα. Sim.

Βορβορυθμος.
—Κἀπειλὰς βορβορυθμους. Ar. Pa. 752.

Βορβοροταραξις.
Ω βορβοροταραξι—Ib. Eq. 309.
EXP. Ταραχωδίσατε.

Βορεας.
Βορης και ζεφυρος—Il. ι. 5.
Ειλει γαρ Βορεης ανεμος μεγας—Od. τ. 200.
Βορρης, πὸτος—Call. Ep. 5.
EPITH. Αιθρηγενὴς, αιθρηος, αλειγενὲς, Αρκτῶος, αιψηροκελευθος, λαιψηροκελευθος, κραταιὸς, κρυερὸς, κρατερὸς, κιλλαδων, καθαρὸς, κλυτὸς, καλὸς, δυσιμερος, δυσαὶς, Θρηικιος.

Θρῆξ. Στρυμονιος, Ισμαρικὸς, πχνεις, νιφοβλητος, κ ἱπποσόος. ψυχρὸς.
PHR. Βασιλευς ανέμων. Αρτεμος ακρακὸς, νιφοκλονεων.—Κρυσταλλοπηκτον φυσημα. Eur.
Και Βορεης Θρηϊσσαν αγων αντιπνοον αυρην.
Αγρια μαινομενης ετιμασεν νῶτα θαλασσης. Nonn.
—Ζαμενὴς Βορεης τερατοδεσσιν αελλαις.
Χειμεριοις αυραισι δοιῶν βαθὺν ἠερα κοσμα,
Κρυσταλλὸς Βορεα, χιονοδεος ελθ' απὸ Θρηκης.
Λυὶ τε πνοιηεσσαν ἐασιν ἠπειρον ὀγκαλεεσθε.
Ικμάδα ῥιπίζων τετιρχὶς εμβρυγιὴς ὕδωρ,
Αἰθρια παντα τιθεὶς, θαλερομματον αἰθέρα τευχων. Orph.

Βορεηγονοι, Αβορεηγονοι.
—Εν τοπαις Βορεηγαων. Lyc. 1253.

Βορεαὰς, Βορεος, Βορρεῖος, Βορεῖος.
—Βορεαδος ανεμοιο Αρκτω. Orph. 736.
Βορεος ὡς τις ακτὰ. Soph. Oed. C. 1304.
—Προσαχθέντα βορραιαις πυλαις. Aesch S.T. 533.
—Βορεῖοι τμες. Apoll. 1. 211.
SYN. Βορεαῖος, Αρκτικὸς, Αρκτῷος.

Βορέης.
Μεκρὸν το χεῖμα, και κακοσμον, και βορέον. Ar. Pa. 38.
SYN. Αδηφάγος. βρωτικὸς.

Βοσκή.
Βοσκὴν εφεσιμαν σωματος δυσποτον. Aesch. Eum. 266.
SYN. Βοσις, τροφὴ οχὴ.

Βοσκημα.
Αιθὴρ εμὲν βοσκημα—Ar. R. 919.
Βοσκηματα σοῖσι συριζων. Eur. Alc. 556.
SYN. Βορὰ. βοσκησις—βοτὸν, βρῶμα. σῖτος.

Βοσκω.
Βελεται αἰλίζων βοσκειν ἐν γασίῃ ακαλτον. Od. ρ. 228.
SYN. Επισοσκω, τρεφω, νομευω, σιτεω, βικολεω, νεμεθω, σημαινω, χιλω. χορταζω, ψωμιζω.

Βοσπορος.
Φαινετο δ' ηερόεν σομα Βοσπορω —Ap. 1. 1114.
EPITH. Ασημιχος. δηπεα. ιχθυοεις, Θρηϊκιος, Κιμμεριος,—πορος κυματιας. Aesch.

Βοσποριος.
Ακταὶ Βοσποριαι—Soph. An. 979.

Βοτρυχος.
Παρὰ βοτρυχον αὖραν.
—Ελαιας—αἴσσων. Eur. Or. 1438.
SYN. Βοτρυξ. κομη. χαῖτα. κικιννος, πλοκαμος, πλοκμὸς, τριφος, ἐθειρα, κυρὰ.
PHR. Βοτρυς εθειρης. Ανθεα κορσης.
—Κατειμένα βοτρυχα χαιτης.
Απλοκον αγαθειεσσιν εστήτο βοτρυχοις αυραις.
Χρυσεα χιονεησι παρηϊσι βοτρυχα σειων. Nonn.
Μηδε κομης σειριαλλα περισχιδίας πλεκε σειρὰς. Naum.
Χρυσειοις δ' ελατηρσι τιτασσομενος πλοκαμοισι
Βοτρυς ακερσεκομης ζεφυρη συφελιζετο χαιτην. Coluth.
—Καδ' δε καρητος
Ουλας ἴκε κομας ὑακινθινου ανθει ὁμοιας—Hom. Od. ζ.

Βοτρυχωδης.
Ου προκαλυπτομενα βοτρυχωδεος
Αζρὰ παρηϊδος—Eur. Ph. 1507.

Βοταρη,
—Μετὰ κτιλον ἑσπετο μῆλα
Πιομεν' ἐκ βοτανης.—Il. ν. 493.
SYN. Αγρωστις. νομὴ. ποὰ. ποιὰ. χλοη. χλοιη. χερτος.
EPITH. Ειαρινὴ. ζειδωρος, ζωαρκὴς, χλοερὰ. χλωρά.

Βοτὴρ.
—Αγρον δ' επιλινσομαι, ηδὲ βοτῆρας. Od. ω. 303.
SYN. Βικαγωρ. βιζοτης. βικοιμην, βικόλος. βικαῖος. βικορζὸς. βικόλος. βοσκόμος, βοτλαῖης. βοτης. βοτὴρ. βωτης. βωτιης. βωτωρ. επίβωτωρ. αμορβεὺς. αμνοκόπος. νομεὺς. ποιμὴν.
EPITH. Αγελαιόμος. αγελικόμος, δενδροκόμος. ἱπποκόμος. λαγυθροος. ορεσσιτόμος, ορεσιτροφις

Βοτὸν.
—Βοτὰ χιλια βοσκω. Theoc. 13. 34.
SYN. Θρεμμα, μῆλον, κτῆνος, βοσκημα.

Βοτρυδὸν.
Βοτρυδὸν δ' εστοκται επ' ανθεσιν—Il. C. 89.
SYN. Αθροως, κατὰ πληθη, ὁμηγυρίες.

Βοτρυς.
—Μελαιτες δ' απὰ βοτρυες ἦσαν. Il. σ. 562.
—Βοτρυς εθειρης. Nonn.
SYN. Σταφυλὴ. σταφὰ.—κομη (Metaph.)
EPITH. Αιγιαλὶς. αγλαοκαρπος, αμεμφὴς, απειθὴς. απειρατος. αλμιων, αμπελοεις. Βακχιὰς. γλαυκὸς. γλυκερὸς, Θρασὺς. Ιερηγενὴς, Συωδὴς. ερευθηεις, ἐμέρος, μελανοχρως. οινωπὰς. οινωψ. οινοτόκος. οινοχυτος. ορχησὴρ. πορφυραιος. πορφυρεος. πορφυρων. σιων. μελιηδὴς, πολυκαρπος. ειλικοεις. ευχαιτης, ακερσικομης.
PHR.—Πολυδαιδαλον ανθος οπωρης.
Εγκυμων ερεθαλιης ειρεσης.
Παιηων ανδρομεης ανιης.

Ημερίδων

Ημερίδων ωδίν.—Λαθικηδης καρπος οπωρης. Nonn.
Οπωτερίοις ομφαξ Βακχυ.—
Περφυρεόν τε βοτρυν, μαθυπίδακα, συκοφορῶγα. Ep.

Βοτρυεδωρος.
Ω ποτνια βοτρυεδωρ.—Ar. Pa. 519.

Βοτρυωνις, Βοτρυωδης.
Πλοχμοὶ βοτρυωντες—Apoll. 2. 679.
—Λιπαιλε—βοτρυωδει χλοη. Eur. B. 12.
SYN. Βοτρυοπορος.

Βοτρυοκοσμος, Vid. Βακχος.

Βοτρυοκαιτης.
Ενθα περιξ κεχυται βοτρυοπαις ἑλικι
Αμπελος.—Theoc. Ep. 4.

Βοτρυοφορος. Vid. Βακχος.

Βοτρυοχαιτης.
Ξανθος, ηρεινθωδης, μελαποζυς, βοτρυοχαιτης. Sapph.

Βοζαλις.
Λευτοχερταν βοζαλιν.—Aeſch. Fr.

Βοζοσιν.
Ρεα κε βοζοσιν τελεθοι πλεον—Call. 2. 50.
SYN. Βοσκη.

Βοζοτος.
Αγχιζοτος δ' αγαθη και βοζοτος.—Od. ν. 246.
SYN. Εννομος.

Βοζρωσις.
Και ε καλη βοζρωσις επι χθονα δῖαν ελαυνει. Il. ω. 532.
SYN. Βολμια, βολμιασις, βολιμος, βοτινα. μεγας λιμος—αινα, λυπη.—οικτος.

Βοζων.
Εβοζηκει βοζῶνα—Il. δ. 492.
SYN. Μηρος. ηδυ.

Βοζωνιαω.
Υπο τῶν κοπων γαρ τὸ πεπρω βοζωνιῶ. Ar. R. 1313.

Βοηαῖος
Αιαν, αμαρτοεπῆ, βοηαῖε.—Il. ν. 824.
SYN. Αλαζονικός. βοηγετης. πολυπραγμων.

Βοθορος.
—Και ηματα, βοθορα παντα. Heſ. ε. 502.

Βοθρης.
Εν βοθρῳ λειμῶνι —Soph. Tr. 191.

Βοθρος.
Φασι τριηοντα βοθρῳ ταυρω δεμας, Aeſch. Supp. 306.

Βοθυσια. Vid. Βοοκλασια.
—Μειγνυται ὑπο βοθυσιαις. Pind. Ol. 5.

Βοθυτεω.
—Ενθα βοθυτεῖν μᾶλλον πρεπει. Eur. Hec. 260.

SYN. Βοσφαγεω, βοφονεω.

Βοθυτος
Ενθυτεν ιεται ἀγιζων. Soph. Oed. C. 1565.

Βοικαῖος. Vid. Βοτηρ.
Εργατίνα βοικαῖε,—Theoc. 10. 1.

Βοικερως.
—Τᾶς βοικερω παρθενε. Aeſch. Pr. 590.

Βοικολεω.
Τον μεν βοικολεων,—Od. κ. 85
Φοῖζε, σὺ δ' ειλιποδας ἑλικας βᾶς βοικολεισκεις. Il. φ. 448.
—Εστέρ τις αλλος βοικολεῖν τον δημιον. Ariſt. Ecc. 81.
SYN. Διαβοικολεω, βοσκω —απαταω. καλαθελγω.

Βοικολια.
Βοικολιας τ' επετελλεν.—Hom. M. 494.
SYN. Βοικολιον, επιβοικολιον, αγιλη, αγιλαιων.

Βοικολιαζω.
—Και αυτοθι βωκολιασδειν. Theoc. 5. 60.

Βοικολος.
—Και βοικολοι αγραυλῶται. Od. λ. 292.
SYN. Βοτηρ, βοοβοσκος, βοτομος, βοδρόφος, βῶκος, αγιλαρχης, επιβοικολος.

Βοκρατος.
—Αλλοτ' ανδρειῳ τυπῳ—Βοκρατος. Soph. Tr. 13.
SYN. Ταυροκρατης.

Βολαῖος, βολαρχος, Βολευτὴς, Βολητ῾ρος.
Ον Γογγυλατης ἑλε, βολαῖος, μυλεύς. Lyc. 435.
Δαναὸς δὲ πατὴρ, και βολαρχος. Aeſch. Supp. 12.
Εστω βολευτῆσι.—Il. ζ. 114.
—Μη τις Αχαιῶν
Ενθαδ' επελθησιν βολητορας—Il. ω. 651.
SYN. Επικριτὴς, συμβολος, φραδμων, συμφραδμων, προβολος. αρχιβολος.

Βολια:
Παραδὲς ἑτερῳ την βολιαν. Ar. Th. 816.

Βολευματιον.
Βολευματιων, και χρημιδιων. Ib. Eq. 100.
SYN. Διατομα.

Βολευτηριον.
Ου δεδοικ' ὑμᾶς, ἑως ἂν
Ζῆ το βολευτηριον. Ib. 394.
SYN. Βολαῖος. δικαστηριον. σχεντανῶν, συνεδριον. αρχεῖον. ὑμηγυρις.
PHR. Μειζονα δικης τειμην. Ep.
Θεσμιος αυλη. Αγνὸν αλεξικακων δωμα θεμιτων.
Εις αγορὴν αγειροντο πολυθρονον, ἦχι γεροντων
Εις ἓν αγεφρομενων πρωτοβρομος ἱζετο βολη. Non.

Ερυμα

Ερυμά τε χαρας, και πολιεις σωτηριη. Aeſch.

Βελιυτικος.
Κἀν ὁρᾷ τὸν ανδρα τῆς γυ-
ναικὸς εν βελευτικῳ. Ar. Av. 795.

Βελευτὸς.
Ος ποτε βελευτὸν γνὰς επί οἱ θανατον. Call. 5. 38.

Βελευω.
Βελαὶς βελευειν θεκτ παρὰ σηματι Ilv. Il. κ. 415.
Ηδὲ κακὴ βελὴ τῳ βελευσαντι κακιστη. Heſ. ε. 264.
SYN. Βελευομαι, διαβελευομαι, συμβελευω, συμβελευομαι, επιβελευω, διασκεπτομαι, συσκεπτομαι, αγοραζω σιτιαιειω, χρηματιζω, αιαλογιζομαι, κοινολογιομαι, συμφραζεμαι, παραφημι, μητιζομαι, μητιαω, συμμητιαομαι, ωπυζεμαι

Βελευμα,
—Αλλως φρεντιδων βελευματα. Eur. Hec. 624.

Βελὴ.
—Διὸς δ' ετελειετο βελὴ Il. α 5.
—Ηδὲ κελευω—Βελῆ και μυθοισι. Il. δ. 323.
—Ουτ' εν βελῆ. Il. ζ. 202.
SYN. Συμβελὴ, συμβελευμα, συμβελευσις, συμβελια, διαβελια, διαβελιον, σκεψις, διασκεψις, φραδμοσυνη, φραδη, γνωμη, δολος, μηχημα, ιοτης, μεδεος, μῆτις—αγορα—υπαγορια
EPITH. Ασεμφὴς, ακριτος, αδικος, αλεξηκακος, ακαματὴς, βραδυτης, δυσπεθὴς, δολια, δαιμονια, διχθαδια, εχεφρων, επιφρων, ευφρων, εσθλὴ, ερικυδὴς, θεσπις, θεοτερπὴς, κερδαλεα, κακὴ, κρυπταδια, κρατερόφρων, κεδνοφρων, μεγαλητωρ, νεκερδὴς, νημερτὴς, ολοὴ, συκινὴ, συκινοφρων, πεθημων, πολυφροντις, πολυτροπος, πελυμηχανος, πινυτοφρων, συγιερὰ, σκολιοφρων, σαφρων, συμφραδμων, τιχνημαρ, τρηχια, ταχυπεθὴς, υλαχνη, ακυλος.
PHR.—Αλεξητηρα ερωτων. Nonn.

Βελημα, Βελησις.
—Το βελημ' ὡς επ' Αργειοις τὸ δ' ὔν; Soph. Aj. 44.
Ει τολμα προσγενοιτο, βὰλησις δ' ἁμα. Eur. Andr. 702
SYN. Γνωμη, ιαλφωρ, θελημα, θελησις, λῆμα, λῆσις, προθεσις, ὑποθεσις, προαιρεσις, σκοπος.

Βελιμαω.
—Δῆλον ὁτι βελιμᾷ. Ar. Pl. 874.
SYN. Βελιμαζω, βελιμωτἆω, λειμωτἆω, πεναω, προσπειναω, βρωσιω.

Βελιος.
—Πραξαι δ' ἂν τι βελιωτερον. Aeſch. Ch. 670.
SYN. Βελευτικὸς.

Βελομαι.
Βελομ' εγὼ λαὸν σεον εμμεναι.—Il. α 117.
SYN. Θιλω, εθιλω, θυμῷ, προθυμιω, προθυμεομαι, προκειμαι, μελεδαιω, χρῆζω.—επεσθαι μοι.

Βελομαχος.
Ει σὺ μὴ ης—ανδρὸς βελομαχου.—Ar. Pa. 1291.

Βελυσιος, Βελυτος,
Ερχομενοι καθυπνδε βοες βελυσιον ὁρινθ. Arat.

Βελυτὸς.
Ημος δ' ηελιος μετεγεννατο βελυτὸνδε. Il. π. 779.
Ημος δὲ τριτατον λαχος ηματος αρομενοιο
Λειπεται εξ ηῶς, καλεουσι δε κελευθοι
Εργατιναι γλυκερὸν σφιν αφαρ βελυτὸν ικεσθαι. Ap. 3. 1340.

Βερὶς.
Ιλεομαι μεν Αθηναν βερὶν—Aeſch. Supp. 123.

Βερὶτις.
Ιω γᾶ βερῖτι—Ib. 782.
SYN. Ορεινὴ.

Βεργομος.
Βεργομον ἐχων ακταν Soph. El. 182.

Βεπαις.
Ω βεπαις ετι—Ar. V. 1201.
SYN. Νεος, εφηλιξ.—βακὲλος.

Βεπαλος.
Ει—τὰς γναθους τυτων τις—
Εκοψεν ὥσπερ βεπαλους. Ib. L. 361.
SYN. Ορος.

Βεπεια, Vid. Βεβρωσις.
Θηκατο βεπεια Τριοπεω γενος οικτρὸν ιδεσθαι. Call. 6. 24.

Βεπελατης. Vid. Βακὲλος.
Βεπελαται τε βοων. Ap. 4. 1342.

Βεπλαιοκτιτος.
Ατης απ' ακρων βεπλαιοκτιτων λαφων. Lyc. 29.

Βεπληξ.
Θεινομεναι βεπλῆγι—Il. ζ. 135.
SYN. Βεπληπτρον, βεκεντρον, μαστιξ. πελεκυς.
EPITH. Αμφιτυπος, αμφιτομὸς, βαρυσομος, βαθυτομος, τυχαλκος, θηγαλεος, θοὸς, σιδαρος.

Βεπτερος.
Σφαγὰς τ' ἐχωρυν βεπτέρου πυθὲν πάρος. Eur. Andr. 1134.

Βεπτασιον, (πολις τῆς Ηλιδος).

Οτρ'.

B O

Οφ' ἐπὶ βουτρασιου πολυπυρου βησαμεν ἱππους. Il. λ. 755.
EPITH. Πολυζυγιου.

Βυς.
—Και ἐννεα βῦς ἱερευσιν. Il. ζ. 174.
EPITH. Αγροτόμος, αγελαια, ἀδμητα, αργὸς, αιθων, αγραυλος, γεωμόρος, ευτορος, ευκεραιης, ευκερως, ευθυλος, ευρυκερως, ευρυμετωπος, ἑλιξ, ἑλικωψ, ἀλιπης, ερημυκος, εργατινης, λιπαρὸς, σίων, κρατερὸς, κεραὸς, κεραελκὴς, κερασφόρος, καλλικερως, ορθοκραιρης, οινωψ, ζατρεφὴς, ζωοτόκος, ὑποδρυχιος, ὑλεύομος, ὑλοφάγος, υγροτόρος, ταναιμυκος, φορβὰς, χαμευνας, ωμοφάγος.
PHR. Τριβων αροτηρ. Theoc. Γῆς εργαλης, αροτὴρ. Hes.

Βυσκαριω.
Στειρῆ δικελλη βυσκαφησαντες γοναι. Lyc. 434.

Βυσαθμον, Βυσαθμη.
—Λιπὼν δὲ βυσαθμ' Ιδαῖης Παρις. Eur. Hel. 29.
—Πότ' αμφὶ βυσαθμης.—Ib. 363.
SYN. Βυσαδιον, βοοσαστιον, βοαυλιον.

Βυσσορος.
Οι δ' εν μεταφρενοισι βυσσορος χθονὸς. Lyc. 1438.

Βυσφαγεω, Βυφονιω. Vid. Βυθυτεω.
Βυσφαγῶν ἀπλιζετο. Eur. El. 627.
Βυφονιον δε κατα κλισιας.—Il. π. 466.

Βυτης. Vid. Βοτὴς.
Αγρονομοις χαιρων—ηδέ τε βυταις. Orph. H.

Βυτομευν.
Ενθεν βυτομων οξὺ —Theoc. 13. 35.

Βυτυπος.
Πλῆξεν—βυτύπος ὡς μεγαν κεραλκέα ταὖρον. Apoll. 4. 469.
SYN. Βυθυτης.

Βυφαγος.
—Και βυφάγος ἥλθε Κερωνος Orph. 136.
SYN. Φαγος, καταφαγος, φαγεσωρος.

Βυφονος.
Βυρόνι, μαχαιρῶτα—Hum. M. 435.

Βυφονια.
Και κηκειδη, και βουφονιων—Ar. N. 984.

Βουφορβεω.
—Ἐβουφορβουν ξανθ. Eur. Alc. 8.

Βουφορβια, τα.
—Τα μαζεσα
Νικῶσι συγγμὴν, και παλιν βουφορβια. Ib. 1041.

Βουφορβὸς.
Βουφορβὸς ἡμῶν.—Ib. Iph. T. 265.

B P

Βουφορτος.
—Βουφορτων κειρασι εικοσορων. Ep. Suid.
SYN. Πολυφορτος.

Βουχανδὴς.
Βουχανδὲς ὁ λεξις. Ib.

Βουχιτιος.
—Αριστερα βουχιτιων. Call. Fr.

Βουχιλος.
Παῖδες βουχιλου κραντορες Αρκαδῆς. Ep. Suid.
SYN. Εὐτροφος.

Βοῶτις.
—Βοῶτις ποτνια Ηρη. Il. α. 551.
SYN. Μεγαλοφθαλμος, ευφθαλμος.

Βοωτεω.
—Γυμνὸν δὲ βοωτεῖν. Hes. ε. 389.

Βοωτης.
—Και οἱὸν—δυοντα Βοωτην. Od. ε. 272.
EPITH. Χαλαζιος, ὑγροχιτων, αρκτοφυλαξ.
PHR.—Λυκαονιης ελατὴρ Αρκτῶος αμαξης. Nonn.

B P

BPABEIA.
—Ὅπως κλυειμὶ σου—κοινὰς βραβειας. Eur. Ph. 463.

Βραβῶον. Vid. Αεθλον.
Βραβῶον αρετῆς εστιν ευπαιδευσια. Sent.

Βραβευς, βραβευτὴς.
—Συ δ' ἡμῖν τοῦ φονου γινοῦ βραβεύς. Eur. Or. 1070.
Μοῦνος ἐφυς αφανῶν εργων φανερῶντι βραβευτὴς. Orph. H.
SYN. Επισατης, οικονομος, διοικητὴς, ναγωνιος, αγωναρχης.—διαιτητὴς, δοξαστὴς, διαγνωμων. ραβδουχος.
EPITH. Φιλομαχος, δωρηματαιὸς.

Βραβευω.
—Παντ' επακουειν, παντα βραβευειν. Orph. H.
SYN. Αγωνοθετειν, διαιτασθαι, επιτροπευομαι, ἰθυνω, κυβερναω, διαιταω.

Βραβυλον.
Ορπακις βραβυλοισι καταβριθοντες ερασδ. Theoc. 7. 146.
EXP. Κατακεμενον, Δαμασκηνὸν.

Βραγχια, τα.
Ω μοι, ὁτ' ουκ ετικόν μ' ἁ ματηρ βραγχι' εχοντα. Ib. 11. 54.

Βραδυνω.
—Ἡν δὲ βραδυνῃ—πᾶσα χαρις χενὴ—Ep. I. I.

SYN. Επιβραδυνω. δηθυνω. μελλω. διαμελλω. διατριβω ανατιθημαι. αναβαλλομαι. οκνεω. ελκυσω. απελπιζω

Βραδύς.
—Κιχανει τοι βραδὺς ὠκύν. Od. θ. 329.
SYN. Μελλητὴς. μαλακὸς. ραθυμὸς. ραιστηνὸς. σχολαῖος. χρονιος.

Βραδυπους.
—Σπευσω βραδυπουν
Ηλυσιν αξθων προτιθεισα. Eur Hec. 65.

Βραδυτης.
—Βραδυτῆτί τε. ραιστηνότε. Il. τ. 411.
SYN. Αργια. αναζολὴ. σχολαιοτης. οψιμὶς αοργυτια. ραθυμια. ραιστηνὶη.

Βραζω, βρασσω, βρασσομαι.
Πεντας Ιαπυγιους ιβρασ' επι σκοπελους. Ep. Suid.
Αλλά τε εἰ βρασσων τε ρους, λαπὴ δ' ὁ τε μῆτις. Il. κ. 226.
—Ὕδωρ βρασσομενον—Ap r 323.
SYN. Αναβραζω. αναζεπτὶω. απεβραζω. Ζεω. σαφλαζω. βρεμω. σκαριζω. φλυζω. αναζαλλω. κυμαινω. κυματιζομαι.

Βρακος.
Πολλὰ δ' οἷα γυναῖκες
φερεισ' ὑδατινα βρακη. Theoc. 28. 11.
SYN. Ῥακος—ἱματιον πολυτελὲς.—περισκελὴς τά.

Βρασμὶς.
Εστησε κρατηρὰς βρασμὶς γαιης αποπιμψας. Orph. τέ.
SYN. Βρασμα. εκβρασμὸς. αναβρασις. αμπωσις. κλυδων. ζεσις. εκζεσις. αιτζεσις. καχλασμα.

Βραχιων.
Ηρ' ἰδε γυμνωθεντα βραχιονα—Il. μ. 389.
SYN. Σαῖρος. μυὼν. ωλενη.
EPITH. Αταρτηρὸς. ανικητος. ατειρὴς. κρατερὸς. ὀτειαρος. μενεπτολεμος. καλλιπηχυς. τερετὶς. τιβαρὸς. πολυκυδὴνης. θρυμνὸς.
PHR. Ὁ πευρωδὴνς τοπος.

Βραχύς.
—Ημισυ μερος βραχύ. Soph. Ph. 84.
Βραχὺν τὶν' αἰτῆ μυθον—Soph Oed. C. 1224.
SYN. Ραιὸς. βραχυτελὴς αδρανὴς. ολίγος. τυτθὸς. συντομος.

Βραχυπτολις.
—Και βραχυπτολις—Κριμισσα—Lyc. 911.

Βραχυσιδηρος
Βραχυσιδαρον ακουτα παλλων. Pind. Nem. 3.

Βραχυφειγγιτης.
Και βραχυφειγγιτου λυχνου σελας—Ep. Suid.

Βραχυσυλλαβιη.
—Ημοι δ' ὦ ἰαξ, ἡ βραχυσυλλαβιη. Call. Ep. 13.
SYN. Βραχυλογια. βραχυμυθια. λακωνισμὸς.

Βραχω
—Βραχε τινυχια στοιχια χαλκῳ. Il. μ. 396.
SYN. Δυπτω. βοπτω. απτω.

Βρεγμα. Βριχμος.
Κιρναδιῳ πλῆξας κατὰ βρεγματος—Hom. B. 225
—Επὶ βρεχμὶν τε και ωμους. Il. ε. 586.
SYN. Βρεγμὸς. βρεχμα.

Βρεμω. Βρεμομαι.
Χερσὶν ραιγυμενον μεγαλα βρεμει—Il. δ. 425.
—Ως ὁτε κῦμα—βριμηται—Il. ζ. 210.
SYN. Εμβριμομαι. βριμαω. επιβριμαω. ηχεω. κτυπεω. βρεχω. βριμαω. βριμοσομαι. βρενχω. περιβρυχαομαι. ταραττω. φριμασσομαι. ὁρμαω. μαιμαω. ερυαιρω. βρυθυομαι.

Βρυθυομαι.
Ὅτε βρυθυνε' ιν ταῖσιν ἐδοῖς —Aiſt. N. 361.
SYN. Βρεμω. καυχαομαι. ραιθομαι. μορμυρω. γογγυζω. τρυζω. ὑποτρωνω. οργιζομαι.

Βρεταννοι.
Τως τραφεν αγρια φῦλα Βρεταννων αιολογωτων. Opp.
EPITH. Αρηϊφιλοι.

Βρεταννὶς.
—Δισσαὶ νῆσοι εασι Βρεταννίδες αντια Ρωμης. Dionys. 566.

Βρετας. Vid Αγαλμα
Ξεσσι δ' επισαμενως βρετας ἱερὰν—Orph. 607.
EPITH. Αγιὸν, τυποπτον, ευρυβεμεθλον.

Βρεχος.
Βρεχος ωμὶ. μη ρωῖσαι. Anac. 3. 11.
—Βρεχος ἡμιστον κνιεσσαν. Il. μ. 266.
SYN. Παιδιον, ἡππις, ἡππιαχος. Εμβρυον.
EPITH. Αρτιγενὶς. αρτιτοκον, αταρβεον. ἀταλὸν, ηεογιλεὶν ἡππιον. επιμαχιδιον, οξειμπατερον, ποικιλομορφον.
PHR.—Κρυφιης αυταγγελον ευνῆς. Nonn.

Βρεφοκλὶνης.
Βρεφοκλὶνος Παλαιμων—Lyc. 229.
SYN. Παιδοκτόνος.

Βριχω.
—Βρεχε Θεῶν βασιλευς—πολιν. Pind. Ol. 7.
SYN. Αναβριχω. ατοβρεχω. εμβρεχω. επιβρεχω. αρδω. διεμαι. δινεω. δυνραινω. καθυγραινω. νοτιζω. καταὐτιζω. διαινω. διατεγγω. ομβρεω.

Βριαρ'ς.
Εν κεφυθι βριαρῆ—Il. τ 413.
SYN. Ισχυρός. αγητωρ, κρατερός, δειναρὸς, ευρυσθ. αγριος, βαρὺς, στερεὸς, φοβερὸς, ευθεινὴς
Βριαρεὺς, Βριαρεως.
Ον Βριαρεων καλεουσι θεοὶ, ανδρες δέ τε παντες Αιγαιωνα.—Il. α 403.
EPITH. Εκατογχειρος, ευπαλαμος, μεγαθυμος, πολυπηχυς.
Βριαω.
Εξ ολιγων βριαει, καὶ πολλῶν μειονα θῆκεν. Hes θ 447.
SYN. Ισχυρὸν, αναιρω, μετεωριζω—οιδαινω.
Βριζω.
Ενθ' εκ αν βριζοντα ιδοις Αγαμεμνονα δῖον. Il. δ. 223.
SYN. Νυσσω, πρημω, εμβαινω, ὑπτιαζω.
Βριμητυος
—Βριμητυος οβριμος Αρης Il. ν. 521
SYN. Μεγαλοφωνος, κελαδεινὸς, κεκραχὼς.
Βρῖθος, Βριθοσυνη
Τε δ' εξει ὁ μὴζον βρῖθος, η παρος γ' εχει. Eur. Tro. 1050.
—Πεσε δη λαθος εκτω—Βριθοσυνη. Il μ 460.
SYN. Εμβριθεια. βαρος, βαρυτης. δεινοτης, αιπυτης, ογκος. σεμνοτης, χαλεπότης.
Βριθύς.
—Λαζετο δ' εγχος
Βριθὺ, μεγα τισαρ'ν —Il. ε 746.
SYN. Βαρὺς, εμβριθὴς. δεινὸς. καταπληκτικός.
Βριθω.
Ως δε γαρ εβριταν Λυκιων αγοὶ—Il. μ. 346.
—Βριθεσι δε δενδρια καρπῶ. Od. τ. 112.
Η χερι βριθυς, η μαχῃ σλητε βαρυς. Soph. Aj. 130.
SYN. Επιβριθω, δραβριθω. καταβριθω, βαρυθω. βαρυνω. επιβαρεω. βαρυνομαι, δυστχειραινω. χαλεπαινω —ενδιδεω. ισχυω.
Βριμαω.
Ως τι σὺ βριμησαιο—Ar. Eq. 851.
SYN. Βρεμω. απειλεω. οργιζομαι. βριθυομαι. επιβριμαομαι.
Βριμη.
Μηδεπης βριμη πολυφαρμακω—Ap. 4. 1677.
SYN. Αλκὴ. πολυδυναμια. ισχύς.
Βριμηδὸν. (Adv.)
Αχνυμενης βριμηδὸν απὸ φρενὸς οἶκτον αειλκων. Nonn.
SYN. Βρυχηδὸν.
Βριμω. Vid. Περσεφονη.
Βριμὸς τ' ευδυνατοιο γονὰς.—Orph. 17.

Βρισαρματες.
Αρες ὑπερμενετα, βρισαρματε—Hom. VII. 1.
Βρισαυχην.
—Βρισαυχενες ανδρες. Dolfc.
Βρισηις.
Βρισηΐς—ικελὴ χρυσῃ Αφροδιτῃ. Il. τ. 282.
EPITH. Κυκομος, ευπλοκαμος, καλλιπαρηος.
PHR. Κυρη Βρισῆος—εικυῖα θεῇσι. Hom.
Βριτομαρτις
Ελλοφίτην Βριτομαρτιν, ἱερσεπολιν.—Call. 3.190.
SYN. Αρτεμις.—Γορτυνὶς. Δικτυννα.
Βρογχος.
Βρογχον απορρηξας.—Theog. 1095.
SYN. Ασφαραγος, τραχηλος.
Βρομεω.
—Ως ὁτε μιὴναι
Σταθμῆ ἐνι βρομεωσι—Il. π. 642.
SYN. Βρεμω. βριμαω.—ηχεω.
Βρομιος (Vid. Βακχος.)
Βρομιε, και Σεμελης παῖ. Ar. Th. 1000.
Αρτεμι, Τιτανις, Βρομια.—Orph. H.
Βρομος.
—Και ἱμερσεις βρομος αυλῶν. Hom. M. 471.
—Πυρὸς βρομος αιθομενοιο. Il. ξ. 396.
SYN. Βρυχὴ. ἠχος. ῥιμαγμὸς. μολος, ορυμαγδὸς.
Βροντᾶιος.
Ζευ βροντᾶιε, κεραυνιε,—Orph. H.
Βρονταω.
Βροντησας δ' αρα δεινὸν, αφῆκ' αργῆτα κεραυνὸν. Il. θ. 133.
SYN. Εκβρονταω, καταζρονταω.
Βροντασιος πατασγισι Διὸς μυκησατο σαλπιγξ.
Αθανατα δ' ὑψισος απ' αιθέρος ισχεν αυδὴ. Apollin.
Ασφαλιη δε σιλας τισιαν πατασοδρομῳ αυδῆ. Orph.
Βροντὴ.
—Χαῖρεν δε κλεπδῶνι διὸς Οδυσεὺς
Ζηνὸς τε βροντῆ.—Od υ. 121.
SYN. Βροντημα.—αυδὴ.
EPITH. Αμειπυρος, ακαμαντοπνος, ατειρεμνος, βαρυηχης, βαρυδνπος, πολυηχης, σοφισσα, νεμεσητος, δεινὴ, θεια, πτεροεσσα.
PHR. Ουρανιη σαλπιγξ. Tzyph.
Παρυβρομος ηχω. Eur.
Αιθεριον μυκημα—
Και πατασον βροντᾶιον αρασσομενων νεφελαων.
——— Σαθειων απὸ κολπων
Βροντειη βαρυδπος εποτυπεν αιθριος ηχω Nonn.

Βροντησιηκεραυνος.

Βροντησιφαλειος.
—Νεφελαι βροντησικεραυνοι. Ar. N. 264.
Βροτησιος, Βροτειος, Βροτησιος. Vid. Ανδρομεος.
Βροτειων ηδεν μαντικης εχον τεχνης. Soph. Oed. T. 728.
Φωτα δε βροτεια κατεφρονει,—Od. τ. 545.
Βεβλησεται τις Θεων βροτησια χερι. Eur. Or. 271.
Βροτος.
—Φερω δ' εταρα βροτοεντα Il. ζ. 480
SYN. Αιμοβαρης. ημαγμενος. λυθρωδης.
Βρότος.
Αλλ' υδατι νιζοντες απο βροτον αιματοεντα. Il. π. 425.
SYN. Αιμα. λυθρον. ιχωρ.
Βροτος.
Ουκ αν ετητ' Οδυσηι γ' ερισσειε βροτος αλλος. Od. τ. 286.
Βροτοι.
—Βροτων ειδωλα καμοντων. Od. λ. 475.
EPITH. Αημερσι, ασθενεις. αβρατες, αλαοι, αιμοχαρεις, δολοεργοις, διερσι, δυλοι, δυσμοιρες, ζωοι, καλεργοι, οσσοι, στιδανοι, ευζυγοι, μογεροι, πολυκοποι, πολυκλαυτοι, πολυσπερες, πανταλημενες, πανταλιτωρες, πονηροι, πολλογοιοι, χαμαιγιτες, ταλαιες, ταλαιπωροι, υφιφορητε, φοιναλεμπτης, φιλοπολεμοι, επιχθονιοι, ρεα—φθιτυθοντες. Vid, αιθραποι.
Βροτοστορεω.
Βροτοκτονωντας. εκ δομων ελαυνομεν. Aesch. Eum. 424.
SYN. Ανδροφονεω.
Βροτοκλόνος Vid. Ανδροκλονος
Αρες — Οπλοχαρης αδαμαστε, βροτοκλονε. — Orph. H.
Βροτολοιγός.
Αρης τε βροτολοιγος.—Il. ε. 518.
Βροτοσκοπος.
—Βροτοσκοπων Μαιναδων. Aesch. Eum. 503.
Βροτοσόος.
—Βροτοσσοε δεσκετα πετρα. Orph. L.
Βροτοστυγής.
—Τερψινες βροτοστυγες. Aesch. Pr. 798.
Βροτοσφάγος.
—Σκυλα μιν βροτοσφαγα — χαιρεις ορωσα. Eur. Fr.
Βρότεω.
—Βεβροτωμενα τευχε' εχοντες. Od. λ. 41.
SYN. Αιμασσω.
Βρόχθος.
Ως μελι τοι γλυκυ τουτο κατα βρόχθου γενεσθω. Theoc. 3. 54.
SYN. Βρογχος.—λαγονες.

Βρόχος.
Η δ' εβη ες Αιδαο συλαρταο κρατερηιο, Αβαμιτη βρόχον αιπυν αφ' υψηλοιο μελαθρου. Od. λ. 277.
SYN. Αγχονη. σχοινος.
EPITH. Αργαλεος, δυσλυτος, ευστρεπτος, ευστρεφης, ευανχενιος, κρυφιος, λυγρος, πρεμαστης, ρευμινος, ταναυκτος.
Βρυαζω.
Πειρικρημνα βρυαζεις Aesch. Supp. 885.
—Θαλασσαι βρυαζων. Orph.
SYN. Βλαστανω, ακμαζω, ανθεω, θαλλω — αγαλλομαι.
Βρυγμός Vid. Βρυχή.
—Και αθανατων απο βρυγμων. Sibyll.
Βρυκαω.
Βρυκεσα—μυττες δακτυλες. Ar. L. 369.
SYN. Δακνω, απατροπαω, βρυτλαω. εδιω.
Βρυλαω.
—Βρυλλων τα καθ' ημέραν. Ib. Eq. 1123.
SYN. Τροπιω, μιθυω. ολισθαινω.
Βρυον.
Στρωσαμενοι βρυον αυον υπο σκιηταις καλυβαισι. Theoc. 21. 7
SYN. Φυκος, φυκιον, μυριον.
EPITH. Ελαφρον, λευκον, θαλασσιον.
Βρυτον.
Και τωνδ' επινις βρυτον ισχναιων χρονω. Aesc. Fr.
SYN. Βρυτος, ζυθος. οινος κρίθινος.
Βρυχαομαι, Βρυχαομαι.
Ως ὁτε τις λυσσα εσφαλμενα βρυχαασθαι. Nic.
—Γοερα βρυχησατ' ανακτι. Apoll. 3. 19.
SYN. Ερυγω. βριμαζω, αλαλαζω, μυκαομαι, κλαυθμυρίζω, ωρυομαι.
Ερυχή, Βρυχημα
—Βρυχη δ' υπεπελλετ' οδοντων. Ap. 2. 83.
—Μυκηθμοισι και βρυχημασι. Aesch. Fr.
SYN. Ερυχηθμος. βρυγμος, βρυγημα, βρομος. ωρυγη, στριθμος, ωρυσμα. φρεμαγμος, φρεναγμα.
Βρύχιος.
Βρυχια δ' ηχη παραμυκαται βροντης. Aesch. Pr. 1081.
—Αλμην βρυχιον. Ib. P. 397.
SYN. Βρυχωδης. βρυχων.
Ερυχω.
Βεβρυχει μεγα κυμα ποτι ρουν—Il. ρ. 264.
SYN. Βρυτλω, καταβρυχω, επιβρυχω, αναβρυχαομαι, βρυχαομαι, βριμω. τρυζω, καταθριζω, χειζω, λιγγω, στιζω, ρεμβω, ροιζεω, σμαραγεω.

Βρύω.
—Καὶ τι βρυει αιθρὶ λευκῷ. Il. ρ. 56.
SYN. Βρυαζω, απαζευω, επιζευω, γεμω, αναζευχω, εχειω, απορρειω, επιρρειω, σπυαζω, αναζλυζω, σπαω, αειμι, αιθω.

Βρυωνίς.
—Ῥιζαστε βρυωνίδες—Nic.
SYN. Ερυνια.

Ῥραμπ. Βρᾶσις. Βρωτύς.
Αλλ' αγετ' ισθιετε βρωμην—Od. κ. 460.
—Βρᾶσίν τε ποσιν τε—Od. α. 191.
Τμᾶς δ' ως ζρωτὺν στερνητον—Il. τ. 205.
SYN. Βρῶμα, καταζρωμα, εδεσμα, τρωξιμον, το.
EPITH. Ανθεμοισσα, εὔδρροος, Θυμηδής.

Βρωμασμαι, Βρωμαω.
Βρωμησαμενος τᾶ σῦ δηϊω—Ar. V. 616.
SYN. Ογκωμαι· μυδαω.—σηπομαι.—δυσωδαω.

Βρωμι, Βρωσκω.
—Επὶ δ' ε γλυκὺ κηρὸν εζρως.. Call. 1. 49.
Βεζρωκως κακα φαρμακα.—Il. χ. 94.
SYN. Βεβραθω, βιβρωσκω, αναζρωσκω, βρυλτω, εσθιω, δαπτω, εδομαι, δαινυμαι, τενδω. τρωγω, φαγω.

Βρῶμος.
Και χῆνες κλαγγηδὸν επωχομται βρωμου· Arat.
SYN. Νομη —κακωδια, δυσωδια, δυσοσμια.—οζυ. ὄλα.—αποφορα· σαπειτης.

Βρωσιμος. Βρωτὸς.
Ουκ ἦν αλιξιμ' ουδὲν, ουδὲ βρωσιμον Aesch. Pr. 478.
—Και εξιθρεψατο βρωτοῖς. Hom. B. 30.
SYN. Εδωδιμος, τρωξιμος.—συραιος.

Βρωτὰρ
Βρωτᾶρας αιχμὰς σπερματων ανημερες. Aesch. Eum. 806.
—Βρωτῆρες οδόντες.—Nic.

Β Υ

ΒΥΒΛΙΝΟΣ.
—Οπλον νεὸς αμφιελισσης
Βυβλινον.—Od. ρ. 391.
—Ανὰξα δὲ Βυβλινον αυτοῖς
Ευωδη, τετορων ετιων.—Theoc. 14. 15.

Βύβλος.
Βυβλον δὲ χαρτὸς ἡ κρατῆ ταχυι—Aesch. Supp. 768.
SYN. Παπυρος.—χαρτης, βιβλος.

Βυζω.
Ῥηματος ασχετοιο βεβυσμένον—Od. λ. 154.
SYN. Αναπλαθω —βυω —κλυθμυριζω.—καλυπτω.

Βυθίζομαι.
SYN. Καταβυθίζομαι, καταποντιζομαι.
PHR. Θαλῆν βρυχιον μορον.
Διερῷ τυμβευτο ποτμῷ. Nonn.
Ωρη γὰρ σε πεδησεν ανιγγυος· ὑγρα δε την σην
Κυματ' ερ' ἰμερτὴν εκλυσεν ἡλικιην. Anac. Ep.

Βυθιος.
Νηρηΐδες—βυθιαι—Orph. H.
SYN. Βαθυς. ενυδρος.

Βυθός.
Τῦτον ατειπιζειν φυσιγναθος ες βυθὸν αξας. Hom. B 117.
SYN. Βαθος.—δινη.
EPITH. Βαθυκυμων, ἀγχὶ, ὑγροχιτων, μιαιτόιος.

Βυκτης.
—Βυκταων ανεμων κατεδησε κιλευθα. Od. κ. 20.
SYN. Αελλὴς, ιηχηεις —αθρησις-πτεων.

Βυρσά.
Θωρηκας δ' ἴσχον καλαμοειδεων απὸ βυρσῶν. Hom. B. 126.
SYN. Βυρσις. δερμα, βοδειψον, κατῖμα. σκυτος. δερμα. δερρις. δειρας. καδιον, τακος.
EPITH. Λασιαυχης, σταυχειρα, βριαρά.

Βυρσαιτος.
—Βυρσαιτος αγκυλοχειλης. Ar. Eq. 197.

Βυρσινη.
—Αλλὰ βυρσινην ἰσχων. Ib. 59.
EXP. Ῥυτῆρα, ἱμαντα.

Βυρσοδεψεω.
Ὁ δὲ βυρσοδεψῶν—Ib. Pl. 167.

Βυρσοδεψης. Βυρσοταλης.
—Βυρσοδεψην Παφλαγονα Ib. N. 381.
—Βυρσοπωλης Παφλαγων Ib. Eq. 136.
SYN. Βυρσευς, σκυτευς, σκυτοτόμος, σαυνοραφος

Βυρσοτενὴς.
Τυμπανά τε λαζετε βυρσοτενῆ. Eur. Hel. 1363.

Βυσσινος.
Καλυπτω φαρεσα βυσσινω πεπλωματι. Aesch. S. T. 1047.

Βυσσοδομεω.
—Κακὰ φρεσὶ βυσσοδομευων. Od β. 273.
SYN. Μεχαναομαι, επιβελευω.

Βυσσόθεν.
Κυλινδεται βυσσόθεν κελαινὰν ὄϊτα. Soph. An. 597.

SYN. Πυθμενίζειν, αρδην, πρόθελυμνα, καλαχρας.

Βυσσὸς, Βυσσωμα. Vid. Βαθες.

Ηδὺ μολιζδαινη ἰκελη, ες βυσσὸν ορουσεν. Il. ω. 80.

Ευκλωστοισι λινα βυσσωμασι—Ep. l. 6.

Βύσσος.

—Βυσσοιο καλὸν συρισκα χιτῶνα. Theoc. 2. 73.

Βυσσοφρων.

—Τιπτε μῦτος χρυσω κλυτὴ βυσσοφρων Ερινυς. Aesch. Ch. 650.

Βυω.

Χρυσιν τῶν ταῦτα πεινῶντων εζυνε το σωμα. Ar. Pl. 644.

SYN. Απειρατέω, ἐπειρατέω, συμπειρατέω, ἐμπειρατέω, ἐπίζυνω, ἐμβυω, ἀποζυω, ἐπιλαμβανω, πωμαζω, ἀποφραγνυω, παραθηγικίζω, περιπλατέω, φιμοω, βυζω. καλυπτω.

ΒΩΚΟΣ.

Η καλὰς ἀμμε ποῶν ἐλελιθμι βῶκος ἀοιδάς. Theoc 10. 38.

SYN. Βικαῖος, βακέλος.

Βωλαξ, Βῶλος.

—Εἰσατο γαρ εἰ
Δαιμονιη βωλαξ ἐπιμασιος.—Ap. 4. 1734.
—Εἰκοι δ' ὑπὸ βῶλος αροτηρ. Od. σ. 373.

SYN. Χοῦδρος, αρμεχ. αγρὶς. ογκος.

EPITH. Διερὰ, βαθεῖα. δνοφερὰ, δνοφὰς.

Βῶμος.

Ου γάρ μοι ποτὶ βῶμος ἐδευετο δαῖτὸς ἐΐσης. Il. δ. 48.

SYN. Θυμέλη, ἑρκος—τεμενος. βαθις. θυσιαστηριον.

EPITH. Απειθὴς, ακηρατος, αγακλειτος, αγαλλακτος, αρητὸς, ανδροφόνος, αἰθοψ. Δελφιὸς, ευαγὴς, ευοδμος, εναργὴς, ευκηρατος, ευγλυπτος, ευδμητος, Ερκειος, ερευθομενος, ευακτιτος, εμπυρος, Θεοδμητος, Θεοκλητος, Θεοτερπὴς, Θυκης, Θυωδης. ἱερὸς, κυκλιος, κνισσηεις, περικαλλὴς, σκιεις, νεοδρεπτος, πολυκτισσος, πολυξεστος, παγκρατος, μαντὸς, φλογερὸς.

PHR. Θεοκτιστον λιθινον βωμὸν θεναρ. Pind.

Βωμιος.

—Και βωμιος ἑδρη. Orph. 990.

Βωμολοχειμα.

Οιοῖσι μ', ὦ σοφηες,
Βωμολοχημασιν ταρατεις; Ar. Eq. 898.

SYN. Κολακευμα. απατη, βωμακευμα, βωμολοχια, πανουργευμα.

Βωμολοχευω.

Ει δ' τις αυτῶν βωμολοχευσαιτο. Ib. N. 966.

SYN. Βωμολοχεω, κακουργεω.

Βωμολοχος.

—Και βωμολοχος. Ib. 907.

SYN. Βωμακὸς, κακοῦργος, γελωτοποιὸς, ασεβὴς, ἱεροσυλος, θεοσυλος, θεοσυλὴς, συκοφαξ.

Βωσρειω.

—Βωσρεῖν δ' Κραταιῖν. Od. μ. 124.

SYN. Επικαλεω, βοαω.

Βωτης, Βωτωρ. Vid. Βοτὴρ.

Ηνθον τοι βῶται, τεὶ ποιμένες.—Theoc. 1. 80.
Εστιν γάρ χ' ευρησι παρ αυτόφι βωτορας ανδρας. Il. μ. 302.

Βωτιανη.

Οιης βωτιανην επι κρυπτῆσι γυναῖκες. Call. Fr.

Βωτιανειρος.

—Εν φθιη εριζωλακι βωτιανειρη. Il. α, 155.

SYN. Θρεψιπτωρ.

ΓΑΓΑΤΗΣ.
Φευγει και κνισσησι γαϛατην ορνυμενατ
Τεσσερα θηητες εχετευχεϊ παντας αυτμη.
Χροιη δ' αβαλαιης, πλατυς, κ μεγας ατλετ
ιδεσθαι.
Καρχαλεη δ' ικελην πευκη φλοιω δΐαν ορνιν
Αλλ' ελεον ποτι ρινας αγει μενος. κ. λ. Orph.L.

Γαγϛαμεν.
—Μεγα δωμας γαγϛαμον. Aeſch. Ag. 369.
S Y N. Γαγϛαμη, σαγκη, αμφιβληστρον.

Γαγϛης.
—Μεϊονι δινην ανα Γαγϛην. Dionyſ. 577.
E P I T H. Χρυσανγϊς, κυρτη.

Γαΐα.
Αλλ' υμεις μεν παντες ὑδωρ και γαια γενοιϭε.
Il. π 99.
S Y N. Λιμη—ιρα. κλιμα. πατρις.
E P I T H. Απειρων. απειρεσιαι, απειρητος, αγασαχυς. ανθοσα. ανθεμοεσσα, αμπελοισσα, ἀπαλη, αιπυνθη. ακινητος. ακμηνος. αγυδρος, ἀλιπεδης. ἀλιπλαγκτος. ακαυθοφορος, αμαλλοτοκος, βαθεια, βαθυκρητις, βαθυκολπος, βιαρκης, βιστιαιτηρα. δηοφερα. δηϊας, ερικυδης, ερισωλος, ερατεινη. ευπρητος. ερθαλης. ερεμνη, ευρυαλος, ευρυσερνος, ευρυοδεια, ευρυπεδης, ευρυχορος. ευκαρπος, ευϭενδρος, ευσαχυς, ευλαχανος, πυθμενθλος, θαλερα, χλοερη, κυανεη κωμη, καρποδοτειρα. καρποτοκεια, ζωοτοκος, ζαθεη. λαοσοτειρα, μελαμφυλλος, μελαινα. μελανχροος, μεσομφαλος, μεταλλοχρυσος. ολοη. οινοφυτος, ορεστερα. οπαοφορος. ξηρα, ξυστη, ολϭιομερος, πολυπλωλος, πολυφορβος. πολυμητος. πολυμοχθος. πολυθρεμμων. πολυμητηρ. πολυδωμος, πολυκαρπος, πολυμητηρ, παγχυστειρα, παμμητειρα. πλατυστατος. πιλαρα, πιων, ευθαιτισσα. συροφορος. ταμφαγος. συγερα, συφιλη, σιδηροφορος, σφαιριδρης. τελεσιγονος. τεραφερα, τροχοειδης. φερεσβιος, ευσιζωος, χλοηφορος, ψαμαθωδης,

Γαΐα.
Πρωτον μεν ιυχη τϭε πρεσβευω Θεων
Την πρωτομαντιν Γαΐαν. Aeſch.
Παμβοτι Γα μητερ αυτη Δις. Soph.
Μητειρα βροτων. Dionyſ.
Γαΐα θεα, μητερ μακαρων θνητων τ' ανθρωπων,
Παντροφε, παϭοτειρα, τελεσφορε, παϭολεθειρα,
Ευξυθαλης, φερεκαρπε, καλαις ὡραισι βρυουσα,
Εϭρασον αθανατη κοσμη, πολυποικιλε κυρη.—
Αϊδια, πολυσιτε, βαθυστερ', ολϭιομοιρε,
Ομβριμοχαρες, —χαιρουσα χλοαις πολυανθεσι,
δαιμον. Orph. H.

Γαιηγενης.
—Γαιηγενη εϭοατο λαον. Apoll. 3. 1185.
S Y N. Γηγενης, γηγενετης, χθονοπαις, πλουγονος.

Γαιηϊος.
—Τιτυον γαιηϊον ὑιον. Od. λ 324
S Y N. Γεωδης, γεωρος. γηϊος, γηϊος, γεωμιγης, εγγεως, επιγειος, επιχθονιος, εδαιος, χθονοτιδης, χθονιος.

Γαιηοχος.
Αλλα Ποσειδαων γαιηοχος—Il. ν. 49.
—Γαιηοχε κυανοχαιτα. Il. ο. 174.
S Y N. Γεωχος, γαιοῦχος. Εννοσιγαιος, Ποσειδων.

Γαιοδατης.
Γαιοδαται και σπαρτα διηνεκες ιϋτε βαλωσαι.
Call. Fr.
E X P. Οι αρχιτεκτονες.

Γαιω.
Ος ρα παρα Κρονιωνι καθεζετο κυδει γαιων. Il. α 405.
S Y N. Αυχεω, γνθω, γαυριαω, αζομαι.

Γαλα.
—Και επ' ακροτον γαλα πινων. Od. ι. 297.
S Y N Γλαγος.
E P I T H. Αμβροσιον, αμελγομενον, αργινοεν, γλυκερον, λιαρον, λευκον, λαρον. ευαρον, ευποτον, ευτρεφες, επιπαγον, Ϭεσπεσιον, καλον, νεοϭαλτον, νεκταρεον, παιδεκιμον, πολιον, πιον, φερεσβιον, χιονεον.
P H R. Αργυρεη ικμας μαζων.
Αργυρεη χυσις γαλακτος ἑλκε.
Χιονωπες ιερον. Nonn.

Γαλαθηνος.
Νεβρους κεσμησασα τιτυσσιας γαλαθηνους. Od. δ. 336.
S Y N. Γαλακτικος, γαλακτινος, γαλακτοδης επιμαζιος, υποτιτθιος.

Γαλακτοτροφος.
Εμολε γαλακτοτροφους αυλης. Eur. El. 169.

Γαλακτιτης.
Αλλοι δ' εσκυφαντο Γαλακτιδα ειδεμεν ειναι
Κικλησκον δ' αυτην, ὁθι τοι τριφαντ' γαλακτες
Εκπαγλοι λευκοτο πανυπιλος ειδοθεν ιχαρ.
Orph. L.

Γαλατεια.
—Και αγακλητη Γαλατεια! Il. σ. 45.
E P I T H. Βυθια, ευαλια, ευειδης. καλη, λευκη.

Γαλατει-

Γαλατα. Nom. pr.
Γαιης εκ Γαλατων μιδ' ανθεα.—Εγ. l. 2.

Γαλεη. Γαλῆ
—Γαλεης κηδυνον αλυξας. Hom. B. 9.
Τὴν δ' εκ γαλῆς δυσετον εἰζυρὸν γενος. Sim.
SYN. Γαλιδη, ιετις, αιλουρος.
EPITH. Αγριωπὸς, μυσετόκος, σαμφάγος.

Γαλεωτης.
Απὸ τὸς ερυσῆς τυκτων γαλεωτης κατεχησιν. Ar. N. 173.
SYN. Γαλεὸς, ασκαλαβωτης, κωλωτης.

Γαλεη. Γαληναι.
—Ηδὲ γαληνη—ιταλιτο τυνιμιν. Od μ. 169.
Οι δὲ γαληναι πεσυσι—Apoll. r. 1156.
SYN. Γαληνισμὸς, γαληνοτης, αἰθρη, αταραξια.
EPITH. Ακυμαντος, αφρισσος, ανευεμος, ακλυστος, αχαλινος, γελοεσσα, ευκλος, ιχθυηρὸς, λιπαρὰ, λειλὰ, κυδιανειρα, μαλακὴ, μηλιχια, πειθωρος, στιγαλιη, φαιδρὰ, φιλοζεφυρος.
PHR. Ληξις ερημαιων ανεμων.—αμφὶ γαρ αιθὴρ
Νυκτιμος ιστορεειν δυναι, κατὰ δ' ευτασι πορῖαι. Ap.

Γαληναω.
—Ατσαλεῖσι γαληνιωσα δρομοισι. Orph. H.
SYN. Γαληνιζω, διαγαλανιζω, ατρεμιζω. ευδεω, ευδιαζομαι. γαινυμαι, χαιρω.

Γαληναῖος, Γαληνης.
—Εις ξεινης—γαληνὸς ικθα. Eur. I. T. 345.
Κυπρι, γαληναιη, φιλομμειδεα—Ερ. l. 1.
SYN. Γαληνιος, γαληνὴς, γαληεὸς, αἰθριος, αχειμαστος, ευδιος, ευδιεινος.

Γαλιλαια
Αμφι πεδον Καναιῆον αἰζηφυτα Γαλιλαιης Παιδοτοκη—Nonn.
EPITH. Βωτιανειρα, ἁλικρηπις, ευπυργος.

Γαλιλαιος.
Εις πολιν ευωδινα ταυτιλοκαμων Γαλιλαιων.
EPITH. Αλιρρεκτομαι, Θεσπεσιοργοι, φιλοσεργοι. φιλοχρισαι.

Γαλιὸς.
Λυσσαν επιπτηυσα ὑπὲρ γαλιοῖς σκυλακεσσιν. Orph. 908.
EXP. Οργίλοις.—(al. ὑπερχολιοις. f. επιπτευσ' αχαλινοισι)

Γαλλος Vid. Ευνῆχος.
Γαλλος, ὁ χαιτηεις, ὁ νεητομος —Ep. Suid.

Γαλλαῖος.
Γαλλαιῳ Κυβελης ολολυγματι—Ib.

Γαλοως.
Αμφὶ δὲ μιν γαλοῳ τι και ειπατίρες ἁλις εσαν. Il. χ. 473.

SYN. Γαλως, γαλεὸς, ανδραδελφος.—γχαλοῖς.

Γαμβρὸς.
—Ενθαδὲ γαμβρὸι
Κοιμῶντο Πριαμοιο παρ' αιδοιης αλεγουσι. Il. ζ. 249.
SYN. Κηδιστὴς, ἑδρατὴς, εαυρὸς, πενθερὸς.
EPITH. Αριστοπους, αμυμων, ευπενθερος.

Γαμβροκτονος
Γαμβροκτόνου βαισοντα πενθεροβοροις Βελεσι—Lyc. 161.

Γαμετὴ.
Κτεῖνε κ' γαμετὴν.—Hes r. 404.
SYN. Γαμὶτις, ακοιτις, δαμαρ, συνευνος, συζυγος.—γυνὴ

Γαμεω.
Κικεν δ' κ γαμεω Αγαμεμνονος—Il r. 388.
SYN. Γαμεισθαι, νυμφευσθαι επιγαμεω.
PHR.—Δικτρε θεσμὸν ἱκεσθαι. Hom.
—Γαμηλια λεκτρα δικωκεν Ib.
—Ζυγιφ σεμνωσατο θεσμῷ. Nonn.

Γαμηλευμα. Vid. Γαμος.
—Δυσφιλὲς γαμηλευμα. Aesch. Ch. 622.

Γαμηλιος, Γαμιος. Γαμικὸς.
Και τερες εξεπεπασσε γαμηλιες.—Bion. r. 88.
Κοχλοισιν ταναοῖς γαμιον μιλος πνευοντες. Mosc. 2. 120.
Αλλά γαμικὴν χλανίδα δίδοτω τὶς δῦῷ μοι. Ar. Av. 1692.
SYN. Εδνιος, επιθαλαμιος.

Γαμος.
—Δαιτην δ' γαμοι μετα Μυρμιδονεσι. Il. τ. 299.
Νυξ δ' εσαι ὁτε δ' κ συγερὸς γαμος αντιβολησιν Ουλομενης εμεθεν.—Od. σ. 271.
SYN. Νυμφὴ τὰ. νυμφια —επιγαμια, γαμηλευμα. συζυγια. ὁμοζυγια
EPITH. Ασυλητος, αταιθαλος, αἱμαλεος, αθεσμος, αφιλος, αχλυοεις, αχορευτος, ἀγλὸς, βρομιος, βιοσσοος, γλυκερὸς, δολοεις, ερεως, ιχεφρων, ζαλερὸς, θυικλὴς, ἱμερεις, ἱερὸς, ευδοκιμος, κρυφιος, κεδνὸς, μιαιφονος, θανατηφορος, ολοὸς, ολβιος, ὁσπις, ὁμαλὸς, πολυηρατος, πολυολβος, πολυγηθὴς πολυτλητος, πολυμηνος, πολυμνηστος, τελεσιγονος, τιμηεις, νυμφοκόμος, ωφαῖος.
PHR. Παρθενιον ζυγὸν. Lyc.
Ανδρομεης γενεῆς ευστις. Alkar ολεθρ.
Ορος πεδων. Τλης αμετρητο χαλινες Naz.
Παιδοτοκη βιη πρωτοτοκος αρχὴ. Nonn.
Γαμων ευαγὴς δισμὸς.—Ευκταιον κακὸν.
Και θεσμῶν επεβησαν αριστοιχι Κυθερειης:
Ην γαμος. αλλ' αχορευτος, κ. λ. Musæ 274.

Νυμφας

Νύμφας δ' εκ θαλάμων, δαΐδων ὑπολαμπομένων.
Ηγίνεσ' αὐλ. ασυ. κ. λ.—Il. σ. 490.
Ενθα τοτ' ἐσορόωσα μεγα λίκτρον. κ. λ. Apoll. 4. 1141.

Γαμοκλοπεω.
Μητε γαμοκλοπεειν—Phoc. 1.

Γαμοκλοπια.
Οι δ' αγαπῶσι γαμοντε, γαμοκλοπιαν τ' απεχονται. Sib. l. 2.

Γαμοσσε.
—Ἰωνδε γαμεσσε. Aesch. Supp. 621.

Γαμοσολιη.
Χαῖρε γαμοσολιη, και θαλαμηπολιη. Sapph.

Γαμοσολος.
Ηρης νυκτιγαμειο γαμοσόλον αγγελιωτην. Musæ. 7.

Γαμφαὶ, Γαμφηλαι.
Γαμφαῖσιν ἄρπας οἰδας ελκυθμησιμαι. Lyc. 358.
Ωλετο τε σπαραχων ὑπο γαμφηλῆσι λεοντος. Il. π. 489.
SYN. Γναθος, γναθμος, γαγὼν, παρειαι, κορμη.
EPITH. Σμερδναί.

Γαμψὸς.
—Γαμψὸς οἰωνος αειρομενοιο. Ar. N. 336.
SYN. Αγκύλος, ἰπιγύπιος, καπαμπυλος, επικαμπὴς.

Γαμψωνυξ, Γαμψωνυχες.
Οι δ' ἀς αἰγυπτιοι, γαμψωνυχες.—Il. π. 428.
—Γαμψωνυχον ἄρπην. Orph. L.

Γανος.
Οιταιθας γανος αμπιλκ. Ar. R. 1355.
SYN. Γανωμα, γανωσις, γηθοσυνη, ευθυμοσυνη, ευφροσυνη, ἡδονὴ, τερψις. χαρμα, φιλησια, φιλησις—αγλαια.—κῆπος.—οἶνος.

Γανυω. Γανοω.
—Θεὸς γανυεται—Aesch. Supp. 1026.
—Και ὀφρηκις λαμπρὸν γανοωντες. Il. ρ. 265.
SYN. Λαμπρυνομαι, σιλβω, αγλαϊζομαι, αβρυνω.

Γανυμαι.
—Ουδὲ γανυται. Od. μ. 43.
SYN. Γανυομαι, γαιομαι. αβρυνομαι, χαιρω, γηθεω, ἡδομαι, σφδυνομαι, ευθυμεῖμαι, ευφραινομαι, αγαθυνομαι, φαιδρυνομαι, ἱλαρυνομαι, αλυω.

Γανυμηδης.
—Και αντιθεος Γανυμηδης. Il. υ. 232.
EPITH. Αγακλυτος, αστεροεντος, ευχαιτης, ζαθεὸς, ἁβρὸς, ἱμερτος, οινοχόος, χαροπὸς, Δαρδανιδης, Φρυγιος.

PHR. Τρωϊος βωκόλος. Φρυξ θηλυδριας. Lyc. Τρωϊον οἰνοχοον ζαθεων δρεσσιβατ κυπελλων. Nonn.
—Οινοχόος Παῖς. Theoc.
Ος δη καλλιστος γενετο θνητῶν ανθρωπων,
Των και αμερψαντο Θεοὶ Διῒ οἰνοχευειν,
Καλλιος εἵνεκα εἶο, ἰὼ' αθανατοισι μιτεειν. Hom.
——Τὸν ρα ποτε ζειὸς
Ουρανῷ εγκατεναστεν εφιστον αθανατοισιν
Καλλιος ἱμερθεις.—Apoll.

Γαπετος.
—Γαπετον χυσιν. Aesch. Ch. 95.

Γαραμαντες.
—Ὠν ὑπερ αιαν
Ναιουσιν Γαραμαντες απειρεσιαι.—Dion. 217.

Γαργαλιζω.
Ερως ιαινει γαργαλιζων σπλαγχνα. Anac 181.
SYN. Ερεθιζω, ὑποκνιζω, ὑποσαινω, κνιω, σπερχνοω, γαιοω.

Γαργαλος
—Τετληθι γαργαλος. Ar. Th. 140.
SYN. Γαργαλισμὸς, ερεθισμὸς, κνησις, ἡδυπαθεια.

Γαστηρ.
—Περιστενεται δ' ὑπο γαστηρ. Il. π. 163.
SYN. Κοιτὼν, κοιλια, λαπαρα, ἰσθὺς, νεαιρα.
EPITH. Αναλτος, αἰσιμὸς, αρχεκακος, απληστος, ατειρὴς, αταιρὴς, αειμαργος, αργὸς, αριστοτοκος, αμαιευτος, ατεκμαρτος, αμετρητος, αρσενοταις, δασυθριξ, λασιος, δυσκολπος, ευκνημος, ευρυχανὴς, κακοεργὸς, κυνομια, μειλιχὸς, μαργὸς, μιαρὸς, μογερὸς, λυγρὸς, πολιὸς, πολυχανδὴς, πληθσα, συμβεβιβασμενος, κλομενη, σιτοδόκος, τεκνοῦχος, τερυσιβιος, ταλαιπωρος, ωμοτόκος.
PHR. Μαχλοσυνης μητερα ατασθαλου—Nax

Γαστριδιον.
Σκίψαι τευτων γ' απὸ γαστριδιον—Ar. N. 391.

Γαστρα, Γαστρη.
Γαστρη μεν τριτεδος πῦρ αμφεπε—Il. σ. 348.
SYN. Χωρημα, σλατος. κυτος. λεκανιον.

Γαστριζω
Γαστριζε και τοῖς ιητροις. Ar. Eq. 452.
—Και γαστριζον σεαυτὸν. Ib. V. 1519.
SYN. Κατακοπτω.—ευωχεω.

Γαστρις.
Ηλιθιαι και γαστρις ἁι. Ib. Av. 1603.
SYN. Γαστρων, γαστριδελος, αδηφαγος.

Γαστρωδης.
Και γαστρωδεις, και παχυκημοι. Ib. Pl. 560.

SYN. Γαστριδής, γαστρίων, πλατυγαστωρ, ερίγαστωρ, πρόγαστωρ, ευσαρκος. πίων.
PHR.—Βοσκάδα ὑπὸν ἔχων.

Γαυλός.
Γαυλοί τε σκαφίδες τε τετυγμένα, τοῖς ἁπαμέλγει. Od. ι. 223.
SYN. Αμολγεύς.—κάλπη.

Γαῦρος.
—Ὁ δ' ἐπ' αὐχένι γαῦρος ἀερθεὶς
Ἔσσεται—Ap. 4. 1606.
SYN. Γαυρικός, αυθαδής, ακλινής, αγερωχος, ὑπερφανος, ανημερος, τερπὸς· μέγας ακατασκέπτος. γαυρωδής.

Γαυρόω, Γαυρόομαι.
Στῆ δὲ παρὰ λιμένι γαυρούμενος.—Hom. B. 258.
SYN. Γαυριάω, εκγαυρῶμαι, αγάλλομαι, αγηγερέω, αλαζονεύομαι, θρασύνομαι. κομάω. φρεσπαγίζομαι.

Γαῦρωμα.
Κεινὸν δὲ γαῦρωμ' ἐστὶ τῶν ζώντων τόδε. Eur. Tro. 1250.
SYN. Γαυριαμα, γαυρότης, αγαλλιαμα. φρόνημα.

ΓΕγωνα, γεγωνίσκω.
—Αλλ' ὅπως οἱ ἐπὶ βωσαντί γιγωνῶν. Il. μ. 337.
Τί δῆτα μέλλεις μὴ κ γεγωνίσκειν τὸ σᾶν. Aesch. Pr. 628.
SYN. Βοάω, αυδάω. ακούομαι.

Γεγωνός.
—Ταῦτα δ' ἀρώνα βοᾶν ἴσπει γεγωνόν. Sapph.
SYN. Ακουδής, εὔηκους.

Γεῖνα.
Εἰς γείναν μαλαρῆ λαβρε πυρὸς ἀκάματον. Sibyl. l. 1.

Γεῖσομαι.
—Θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ. Il. α. 280.
SYN. Γείναω, λοχεύω, φίτευω, τίκτω γίνομαι. εἰμί.

Γεισώρες
Γεισώροι μυρμῆκες.—Apoll. 4. 1453.

Γείσσον, γεῖσες.
Ῥηξας σαλαιὰ γήϊσσα, τεκτονων πονον. Eur. Or. 1608.
EXP. Αι γείφαναι τῶν αἰχμῶν· τὸ περιπ[ίπτον. κεφάλαιον.

Γειτνιάω, Γειτνεύω.
Τίς ἐστιν ὁ πλησίον ἡμῶν Πλευρὸς ὁ γειτνιῶν. Arist. Ecc. 327.
Ἀγρᾶ γειτνιόντες ἀποσχεῖν.—Phoc. 32.
SYN. Γειτνιάζω, γειτόνευω.

Γείτων
Γείτονες, ἡδὲ ἕται Μενέλαϊ—Od. δ. 61.
SYN. Γειτόσυνος, ασυγκτων. αγχίγυος, δυραῖος, ὁμόρος, μεθόριος, συνόρος, πρόσορος, περίκτιτων, αμφιπερίκτιτων. πλησιόχωρος, παρόμος, περιναίετης, περίοικος. προσοίκος, συνοίκος, προσχώρος. ὁ ἐγγὺς, ὁ πλησίον.

Γελασίπης.
—Τροχαλοις σφραγίζομεν γελασίπους. Ep. Suid.

Γελασπής.
Οὐκ ὡς γελασπὴς Οἰδίπους, ἐλπιλυθα. Soph. T. 1435.
SYN. Καταγελασπὴς, εγγελασπὴς, κερτόμος, ειρων, καθεκτὸς, μῶμος, σκωπτὴς, φιλοκερτόμος, τωθασπὴς, χλευασπής.

Γελασσός.
Δεῦθ' ἵνα ἔργα γελασσὰ καὶ οὐ επιεσσὰ ἰδησθε· Od. θ. 307.
SYN. Γελασιμος, γελοῖος.

Γελασύς. Vid. Γελως.
—Καὶ Απόλλωνι γελασύν. Call. 4. 324.

Γελάω.
Δακρυόεν γελάσασα.—Il. ζ. 484.
—Γελάσσε δὲ πᾶσα περὶ χθὼν
Χαλκῷ ὑπὸ στεροπῆς.—Il. τ. 362.
SYN. Μειδάω, σαίρω, αναγέλαω.—αποσιλάω.—ἀνθέω.
PHR. Γελωτα ἀγω, πεμπω.
Νέκταρεον μειδησε, ἐχυθη δὲ οἱ ἑσθλὸν θυμός.
Ἰμερόεν σειδῆσιν ἐπ' ὀφρυσι μειδιοωντες. Apoll.
Γαληναίῳ δὲ προσωπῳ
Ἡθάδα πεμπε γέλωτα.
Σαρδονιον γέλωτα φιλοκερτόμον ἰαχε φωνὴ. Nonn.
—Λαμυροῖς ὀμμασι πυκιὰ γελᾷ. Ep.

Γελοιάω.
Ἡδὺ γελοιήσασα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη. Hom. V. 49.
SYN. Γέλαω, ὑπομειδάω.

Γελοῖος, Γελοίως.
—Καὶ γελοῖον δῆτά τι Ἐποιησα.—Ar. Pl. 697.
Ἀλλ' ὅ,τι οἱ ἐσαῖτο γελοίιον Ἀργειφόντην.—Il. ε. 215.
SYN. Γελασίος.—ασπὸς.—(γέλοιος δὲ, ὁ γελωτοποιὸς, σαρκαστικὸς.)

Γέλως.

Γιλως.
Ασζεσος δ' αν' ιερὸν γελως—Il. α. 599.
Ασζεσον γιλον ὦρσε—Od. υ. 346.
SYN. Γιλασὺς, μειδημα, μειδιαμα, καγκασμὸς.—γαλανὸν.
EPITH. Ακαιρος, αφροδισιος, γλυκὺς.

Γιμω.
Πολις δ' ὁμῶ μεν θυμιαματων γιμει. Soph. Oed. T. 4.
SYN. Απογεμω, καταγιμω, γεμιζομαι, πληθω, πλυθω, αναπιμπλαμαι, εμπιμπλαμαι, ὑποπιμπλαμαι, επιζευω, φλεω.—ευπερεω.

Γιναρχης. Vid. Κρονος. Νοτος.

Γινα,
Κρισσων δ' αὖτε Διὸς γινεὶ.—Il. φ. 191.
Οτλοτερος γινεῖ.—Ib. ζ. 707.

Γινεθλη.
—Εξ Αλυζης, ὁθεν αργυρα τε γινεθλη. Il. C. 857.
SYN. Γενος. γενεσις, γενετὴ, γεννημα, γονος. τοκος, φυτλη—αιων.
EPITH. Αγλαοπαις, αγλαομητις, αγλαοκαρπος, αλικτος, ατερμαντος, αφαντος, ασπερμος. αταρτηρὸς, αζακχευτος. αλλοφυὴς. αρσενοπαις, βαθυφλοισζος, ερικυδὴς, ευρυσθενὴς, εμπεδος. ευπαις, ζευπαις, ευώδιν, κιδνὴ, κλειτὴ, μελαρρινος. μιροπηις, ταυυμος, οφιγονος, ὁμοζύλος. πολυτεκνος, πολυσποδὴς, πολυθρηνητος, δυσποτμος, ταχυποτμος. τιλεσσιγονος, σκοτια, χαμαιγενὴς, χρυσογονος—χρυσεη. (Vid. Hes. ε. 109. Arat. φ. 108.) αργυρεα. (Ib. υ. 115.) χαλκη, (Ib. υ. 130.) Σιδηρεα. (Ib.)

Γινεθλιος.
Ο γινεθλιος ακτινων πατὴρ —Pind. Ol. 7.
Εξ ἧπιε αἷμα γινεθλιον κατηυσεν. Eur. Or. 89.
SYN. Γινεθλιδιος.—μητρῶος.—γενικὸς. γενετιος.

Γινεθλον.
—Ω γινεθλον Οσταν πατρὸς. Soph. Ph. 458.
SYN. Γενεὰ, γενος, παῖς.

Γινεαζω, Γινεαω.
Αρτι γινεασδων περὶ το σωμα—Theoc. 11. 9.
—Η μοι μη γινεᾷν χρεῖττον ἦν. Ar. Ecc. 145.
SYN. Ηβαω, ηβασκω.

Γινεον.
Κυανεαι δ' εγιγνοντο ιθυπρῴδες αμφι γινεων. Od. π. 176.

Γινεας.
—Γενεαδος ηθελε πατρὸς Αψασθαι —Call. 3. 26.
SYN. Γενυς, ανθερικων, σωγων, λαχνη, ὑπηνη, ηλες.

EPITH. Αταλὸν, αγλαὸν, αμφιταθὲν, βλοσυρὸν, δροσερὸν, ευτροχον, ευγενὲς. ευανθὲς, ευρὺ, εχιδνῆεν, οξυτενὲς, οξυοδὸς, κητεσσι, λαχνῆεν, λασιον, μαλακὸν, σειρον, τολιὸν, τρυφερὸν, ταυυγλωσσον.
PHR. Παριδων πρῶτον ἔρος.
Κυριον ανθος. Λαχνῆεν ανθος.
Γενυων αρσενας αγγελιας. Ep.
Ευφυεσσιν ιουλιζων κροταφοισιν. Tryph.
Ωριον ανθησαντας ὑπο κροταφοισιν ιουλος.
Γενυων πιθηκες ἰουλες. Ap.
—Στεψας δ' ευστριχος ακρα παρειῆς
Λειπιος αιξομενων ερυθαινετο κυκλος ιουλων,
Αρτιφυὴς εκατερθε περιδρομος —
Ανθει περφυρεῳ κιχαραγμενον αιθερεωπα.
Αρτιχαραγτον εχων ετι κυκλον ὑπηνης.
Και πολιῷ λειμωνι κατασκιον ανθερεωνα. Nonn.

Γινεωτης.
Τιν δ' ὁ γινεωτης δυο μὲν κυνας.—Call. 3. 90.
SYN. Ευγενειος, ευπωγων, πωγωνιας, πωγωνιτης, πωγωνιατης, βαθυγενειος, μυγενειος.

Γινεσις.
Ωκεανον τε θεῶν γενεσιν, και μητερα Τηθὺν. Il. ξ. 201.
SYN. Γεννησις, γενετὴ, αρχὴ, αιτια. παλιγγενεα, γονὴ. τοκετος. τιχνωσις.—κασμος.

Γινετειρα.
Νυκτα θεῶν γενετειραν ακουσομαι.—Orph. H.
SYN. Γεννητειρα, γεννητειρα, μητηρ. τοκὰς.
EPITH. Βαρυωδυνος.

Γινετη.
Ως μεν και Πηλῆι θεοὶ δοσαν αγλαὰ δῶρα
Εκ γενετης.—Il. ω. 535.
SYN. Γενεὰ, γενεσις, πατρια, γενεσια τὰ.

Γενετης, Γεννητὴς, Γενετωρ.
—Πεμψε γαρ αυτὸν Ιφθιμος γενετης.—Orph. 149.
—Παῖς γ' ει τῶν δε γεννητῶν ἐφυν. Soph. Oed. T. 1034.
Δειξὶ μεν γενετωρ ἠδε, Ηλιε.—Orph. H.
SYN. Γενετὴρ, γεννητωρ, γονεὺς, τοκεὺς. πατὴρ.
EPITH. Αρχιγονος, αμυμων, πολυκτιτης, τεκνογονων, φιλοτεκνος.

Γενετυλλὶς.
—Κωλιαδος, Γενετυλλιδος. Ar. N. 52.
EXP. Η τῆς γενεσεως ἐφορος Αφροδιτη.

Γενιὰς. Γενυς.
Εκῶ γαρ ει τὸ τε γενῆδος ἦν Πλῆγμα.—Soph. An. 255.
Χειρα ἐφαπλιζει βριαρὴ γενυς.—Opp.
SYN. Αξινη.

EPITH.

ΕΡΙΤΗ. Χαλκοπλήκτες. αμφήκης. φαιδίμη.

Γενυα. Vid. Γενια.

Τρισσὰν δ' Ερμηιὰς κλοτὰν ιστεδρακα γενυαν. Orph 130.

Γενυάδας.

—Χριτὸς ὦ και γενυαδας. Ar. R. 180.

Γενυαίος.

Ου γάρ μοι γενυαῖον αλυσκάζοντι μαχεσθαι. Il. ε. 253.

SYN. Ευγενὴς, γενικὸς, αριτογόνος, διογενὴς, γνησιος, ελευθέριος, επιτικὸς, ευδόκιμος, κρατερὸς, χαλετός.

Γενναιοτης.

Γενναιοτης σοι, μορια δ' ἔνεστί τις. Eur. Ph. 1708.

SYN. Ευγενεια, ελευθεριοτης, επιεικεια. τὸ ευγενὲς, τὸ γενναῖον.

Γεννημα, Γεννησις. Vid. Γενεα.

Δηλοῖ τὸ γεννημ' ωμὸν ἐξ ωμῆ πατρὸς. Soph. An. 477.

Ο Μισὰν τ' ειδὼς γενναστης, Χειρων. Eur. I. A. 1065.

Γενοδοτειρα. Vid. Αφροδιτὴ.

Γενος.

Ανδρὸς δ' ἐξ αγαθῦ γενος ευχεται εμμεναι ὑὸς. Od. ρ. 335.

SYN. Γενεα. γενεθλον. εθνος. φῦλον.

ΕΡΙΤΗ. Αμφηρικτον, αμφιζωτον, αρσενογενὲς, αλλοπροσαλλον, αυτοπριμνον, εμφυτον, ακριτοβουλον, διογενὲς, ευγενὲς, ερατὸν, ζαθεον, θεῖον, λαμπρὸν, μιαιφονον, ολοῖον, Ολυμπιον, ομοζυμβυμεν, πολυκλειτον.

Γενος ανθρωπων.

Ω γενος ανθρωπων πολυδακρυτον ασθενὲς, οικτρὸν. Ep. I. 1.

ΕΡΙΤΗ. Αντιμαλιον, αυτοχθονον, αμαρτωλὸν, ἱερὸν, δηλὸν, μογερὸν, τριπλοῦν, μαινομενον.

Γενυς.

Θηγων λευκὴν οδοντα μετα γναμπτῆσι γενυσσιν. Il. λ. 416.

Επει δὲ τειτων γενυς εμῶν σκιαζεται. Eur. Ph. 63.

SYN. Γενειον, γαμφαὶ, σαρκὶς, μῦλον.

ΕΡΙΤΗ. Απαλοχειρες. αδρυπτὸς, αυτορριζος, δαφοινὴ, ξανθὴ, καρπαλιμη, αμβρικὴ, πολυφαγος, τριγαλεα, σμερδαλεα, φθονερὰ.

PHR. Βαρυδεσμος γενυς ἱππων. Nonn.

Πριν σφῶϊν ὑπὸ κρατερῃσιν ιηλις
Αυθῆσαι, τυκασαι τε γενυν ευανθεῖ λαχνῃ. Hom.

Γεραιὰ.

—Πολλαι δὲ μετισσωνετο γεραιαὶ. Il. ζ. 295.

SYN. Γραῖα, γραὶς, γραῦς, σεσηρυῖα, δαμαρ.

Γεραιὸς.

Πολλὰ δ' επειτ'—ηρᾶθ' ὁ γεραιὸς. Il. α. 35.

SYN. Γερων. γεροντικὸς, γεραρὸς.

Γεραιοφλοιος.

—Γεραιοφλοιατε σῦκα. Ep. I. 6.

Γεραιρω.

—Οτ[ι] με τῖσι εἶτ' αγαθοῖσι γεραιρεις. Od. ξ 441.

SYN. Κοσμεω, τιμαω, δοξαζω, αγλαϊζω, αιδεομαι, σεβαζομαι, σεσηρυῖα.

Γεραρδρυον.

Προχυτι γεραρδρυον τὸ μεν εκταμον.—Ap. I. 1118.

EXP. Τὸ παλαιὸν ξυλον.

Γερας.

Χηνῶν, η γεραων—Il. ο. 692.

SYN. Γεραιον.

ΕΡΙΤΗ. Γλαγερὸς, περφατος, περφυτης, κραιπνὸς, ταυηθογγος, ὑψιπετὴς.

PHR.—Θρηϊκιοις γεραιοισιν εικότες, εἴτε φυγῶσαι
Χειμερινὴν μαιγα και αιθερι χυσιν ομβρω
Πυγμαιων αγεληδὸν απαισσουσι καρηνοις.—
Και γεραων μιμηλὸς εην τυπος περφατης
Ιπλαμενων τεφανηδὸν αμοιβαιῳ ενι κυκλῳ—
Και γεραων ατιπακτον εμιμησαντο πορειαν
Αι τοματων εντοσθιν αοσσητῆρα κιλευθα
Λᾶαν ελαφριζουσι καταχθία, μὴ ποτε κεινων
Ιπλαμενων σφηρα κῦφα παραπλαγξειαν ακοντες. Nonn.

Γεραρὸς, Γερασμιος.

Ουδ' ὕτω γεραρὸν—Il. γ. 170.

—Και γερασμιον τριχὸς. Eur. Ph. 940.

SYN. Γεραὸς, γεραιὸς, γερσιος, αιδεσιμος, εντιμος, σεβασμιος, σεβασμιος, αξιοτιμος.

Γερας.

—Ὦ μοι γερας ερχεται αλλη. Il. α 120.

SYN. Αθλον, δᾶρον, τιμὴ. τιμιον, φιλοτιμημα.

ΕΡΙΤΗ. Αγακλειτὸν, αρθιτον, αγλαὸν, βασιληϊον, θεοσδοτον, επιπρεπες, ευαθλον, καλὸν, λαμπρὸν, περικαλλὲς, πολυολβιον, τιμηεν. αφισθαρματον.

Γερατφόρος.

Ουτ' ανδρασι γερασφόρον—Pind. Pyth. 2.

Γερηνιος.

—Γερηνιος ἱππότα Νεστωρ. Il. C. 336.

SYN. Γεραστιος, γεραιὸς.

Γερμανις.

Λευκά τε φῦλα τιμυται αρεμαιεων Γερμανων. Dionys. 285.

ΕΡΙΤΗ.

Γ Ε

ΕΡΙΤΗ. Ανδρογιγαντες, αρπῖφιλοι, ελλογιμοι, ιχθυφαγοι, δορυθερσῆς, ευπλακις, ομοφρονεοντες, σολιστλοκαμοι, πῦρ πνεοντες.

Γεροντα γαγειν.
Αιαῖ μεθ' ἡμῶν δυσμορος πλανωμενη
Γερονταγωγῶ —Soph. Oed. C. 361.

Γεροντικος.
—Ο δε σκιπωνα, γεροντικὴν ὁτλον αειρας. Call. Ep. 1.
SYN. Γερσιος, γεροντιος, γεροντιαῖος.

Γερσια.
—Ἡ γερσια Φρυγῶν. Eur. Rh. 401.
SYN. Συγκλητος, βιλη, αγορα.
PHR. Ερυμα τε χωρας, και πολεως σωτηριον. Aeſch.

Γεροντιον.
—Δυσκολον γεροντιον, ὑποκωφον—Ar. Eq. 42.

Γερων.
Ως εφατ', εδδεισεν δ' ὁ γερων —Il. α. 33.
Αμοι δε οἱ τυθισσι γερων ισιγγετο σιπλος. Theoc. 7. 17.
SYN. Πρεσβυς, πρισβυτικος, βαθυγηρως, γεραος, γεραρος, γεραιος, γηραιος, γηραλεος, λαβηκὶς, πολυετης, μακροβιος, μακροχρονιος, πολιοχρονιος.
ΕΡΙΓΗ. Αμενηνος, λιπαδεινὶς, πολυϊδρις, πολυπενθὴς, πολυπιονος, πολυμοχθος, πολυτλητος, πολιος, πολιοκροταφος, μεγαθυμος.
PHR. Πεπεδημενος αργαλεοισι
Γηραος εν δεσμοῖσι, πεδαι βαρὲς, αφεα ρικνὲς,
Αζηχρος πελαμας, τρομεροὶς δεσμας, οφιν αμαυρὸς. Opp
Κῦφος ὁτε τρομεροῖσι περιστοπαδεσσι πορειαις
Γηροκομω βαινοντος ερειδεται ηδὲ βακτρῳ Non.
Χερας ερειπεθη, τὲν περὶ αρθμὸι χαριν
Μαζος ὑπεκλιθη, πιεσον ερευες, ομμα τετυκται,
Χειλεα βαμβαινει ρθεγματι γηραλεῳ Ep.
Πολλοι μεν ἡμὶν ηδη
Κρουσεις, καρα δε λισκὲν
Χαιτεσσα δ' ἐκαθ' ηζη
Πάρα· κ. λ. Anic. 56.
Ο γερων τυμβος (τυμβος ερων) Eur.

Γευμα.
—Τρια δε ταυτὶ γευματα. Ar. A 186.
SYN. Γευσὶς, γευσις.

Γευομαι.
—Και δ' ρὲς ακμηνὲς ημιτεροιο
Γευεται.—Il. ε. 61.
SYN. Απογευομαι. ἀπλομαι

Γεω.
Γευην ανδρα ἑκαστον—Orph. 326.

Γεφυρα.
Χειμαρρω ὁς' ὧκα ῥεὼν τεδασσε γεφυρας. Il. ε. 88.

Γ Η

—Ανα πολεμοιο γεφυρας. Il. θ. 378.
SYN. Γεφυρωμα. ὀδισμα. (Aeſch.)
PHR. Ξευγμα ποταμὸ. Λαϊτεη ποταμὴ αλυκτοπεδὴη. Ep.

Γεφυροω.
—Γεφυρωσιν δε κἐλευθον. Il. ο. 357.
SYN. Απογεφυροω. γεφυροπειῶ.
PHR. Ζευγνευω γεφυραις. Διαβατὴν ποιῶ.

Γεωλοφια, Γεωλοφον.
Καπριον εν λυπρῆ τῆδε γεωλοφιη. Ep.
Ως το καταντες τὲτο γεωλοφον.—Theoc. 5. 101.
SYN. Λοφος, γεωλεφος, κιλωτὸ, βαθὺς, πρᾶ, ρακτος, θρεσμὸς, ερος —ορωρὶς.
PHR. Τῆς ὑψωμα, παχος.

Γεωμετρεω
Γεωμετρῆσαι βωλομαι τον αἰρα. Ariſt. Av. 996.

Γεωμετρια.
Γεωμετρια.—τὲτ' ἐν τί εστι χρησιμον;—
Γην αναμετρῆσθαι. Ariſt. N. 202.

Γεωμορος, Γεωργικὸς, Γεωργος.
—Βοὺς αμοὶ γεωμορε αντιοωντα. Ap. 1. 1214.
Και τον γεωργεοντ λεων. Ar. Pl. 920.
Γεωργὸς εἰ;—μελαγχολᾶν μ' ἐτως ωει; Ib. Pl. 564.
SYN. Αγροὶωμος, αγροτης, γεωτόμος—γηϊτης, γητης αρμοπόνος, σπορολογος.

Γεωμετρια. Γ ωπονικα. Γεωργια.
—Και λιπαρὲν οὖδε γεωμετριην. Ep. Suid.
Ει δε γεωπονιην μαθοιεν.—Phocyl. 150.
—Λδρὰν. ευφορον, γεωργιαν. Cyr. Theod.
SYN. Γεωργημα, εργασια, κατεργασια τῆς γῆς.

Γεωργεω.
Μηδε γεωργῶν.—Ar. Ecc. 583.
SYN. Γητοσω, γητοσω, γεωποσω, αμπελεργῶ.

Γ Η

ΓΗ.
Γῆ συσιζοος.—Il. ρ. 63.
SYN. Αἶα, γαῖα, αρουρα.

Γῆ. Vid Γαῖα.
Γῆ τε και Ηελιος, και Ερινυες —Il. τ. 259.
ΕΡΙΓΗ. Πετνια, δοτειρα ολζυς.

Γηγενετης, γηγενὴς.
Γηγαντι γηγενετα προσομιλος. Eur. Ph. 130.
Γηγενεων ανδρῶν μιμηλοτοι εργα γιγαντων. Hom. B. 7.
SYN. Γαιηγενὴς—γενναῖος.

Γῆθεν
Χαλκοῖς βαθρεῖσι γῆθεν ἐρριζωμένον. Soph. Oed. C. 1662.
SYN. Βεσσόθεν.
Γηθεω.
—Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ
Γηθεῖ εἰ σήθεσσι—Il. ξ. 140.
SYN. Γηθω. γηθομαι. γανυμαι. αδρυνομαι.
Γηθεων. Vid. Γητεων.
Μη τυπῆς τᾶτον, μηδε γηθεω τεω. Ar. R. 635.
Γηθοσυνη
Γηθοσυνῃ δε θαλασσα δεῖσατο—Il. ν 29.
SYN. Χαρα. γῆθος. γανος. χαρμα.
Γηθοσυνος.
Χαρμη γηθοσυνοι—Il. ρ. 80.
SYN. Αδρὸς. γαλεὸς. ευθυμος. ευπροσωπος. ευφρων. ευψυχος. ἱλαρὸς. φαιδρὸς. χαιρὼν. περιχαρὴς. περιγηθὴς.
Γηΐνος. Vid. Γαΐος.
Τὴν δε θαλασσαρτες γεΐτην Ολυμπιοι
Εδωκαν ανδρὶ πονηρὸν.—Simon. 21.
Γηλιχής.
Γηλιχέες θεραποντες ασιγητοιο λιζητος. Call. 4. 286.
SYN. Χαμαιευνης.
Γητεῖής.
Γαπετῆς δικὰν οδόντας
Εις βαθυσπορες γνας. Eur. Ph 682.
Γητοτες.
—Γαπετες δ' εγω
Τιμὰς προτιμῶ τάσδε τερτερους θεοῖς. Aesc. P. 623.
Γηραιὸς, Γηραλέος.
Γηραιὸς δε θανοις.—Hes. ε. 375.
—Γηραλεην κοσμητορα παιδὸς ιαλλειν. Apoll. 1. 194.
SYN. Γερων. γεροντικος. αρχαῖος. γρηΐς.
Γῆρας.
—Χαλκηὸν δε σε γῆρας οπαζει. Il. θ. 103.
SYN. Μαρανσις. πολιαὶ. παλαιοτης. πολυετια.
EPITH. Αμορφον, αμηρυτον, αμειλιχον, ατερπὲς, αργαλεον, αφαυρὸν, αινὸν, απεχθομενον, ακρατὲς, αδραπὲν, βαρὺ. δυσκολον, δυσπαλαιστον, δεελὸν, επαχθὲς, ελευθερον, ευθυμον, ευπροσηγορον, ηπεδανὸν, λιπαρὸν, λυγρὸν, καμπυλὸν, καταμμικτὸν, λυπηρὸν, νεκρόφορον, ευλομενον, οδυνηρὸν, ορφανον, οκνηρὸν, ολοὸν, ξηρὸν, καματηρὸν, πολιὸν, πολυτλητον, ῥικνὸν, σκυθρωπὸν, συγηρὸν, σορὸν, τρομερὸν, ωμὸν
PHR. Εσχατη ῥυτὶς. Λευκαιθὲς καρα. Soph. Κακῷ επι γηρας κδῶ. Hes.
Απαιτ' αφαιζει γῆρας ισχὺν σωματος.

Χαλεπὸν το γῆρας εστιν ανθρωποις βαρος:
Και ῥυτίδες, και ὠχρὸν πολιὴ, και σῶμα ραικῶδες,
Και τομα τας προτερας ουκ ετ' εχον χαριτας.
Και βασις ασατεουσα, και ασατος κῶμαζος ἑρμὴ,
Και κοιλὰς βλεφαρων ἱστοτυτὸς βατις. Ep.
—Το, τε καταμιμπτὸν ατιλιλογχι θυματον,
Ακρατὲς, ατρομιλον.
Γῆρας, αφιλον, ἱνα πραπαντα
Κακὰ κακῶν ξυνικεῖ. Soph.
Γηρασκω. Γηραω.
—Ος εἰ παρὰ πατρὶ γεροντι
Κηρυσσων γηρασκε.—Il. ρ. 325.
Αυτὰρ επει Λυκοοργος ενὶ μεγαρεισιν εγηρα. Il: ν. 148.
SYN. Απογηρασκω. καταγηρασκω. παραχμαζω. παρηβαω.—επὶ γῆρας ικεσθαι.
Γηροκομεω.
—Και ζωὸν ἔσαν εγηροκομῆ. Call. Ep. 27.
SYN. Γηροτροφεω. γηροβοσκεω.
Γηροβοσκὸς, Γηροκόμος, Γηροτρόφος.
Ως σφιν γενηται γηροβοσκὸς εισαὶ. Soph. Aj. 571.
Χητει γηροκομοιο —Hes. θ. 605.
Και φιλον γηροτρόφον. Eur. Alc. 978.
Γηρυοτὺς, Γηρυσπὶς, Γηρυων
Χρυσαωρ δ' ετικε τρικαρηνον Γηρυονῆα. Hes. θ. 287.
Βελεα μαχιδαι Γηρυονη τετραπὶλῳ: Ar. A. 1081.
—Τριλοφοιο κασηται Γηρυονος. Nonn. I. 25:
EPITH. Ακαματος. αγηνωρ.
PHR. Τρισωματος βοτὴρ Ερυθειας. Eur.
Γηρυς.
Ου γαρ παντων ἦεν ὁμος θρασος, ουδ' ια χερης
Il. δ. 437.
SYN. Αυδὴ. φωνὴ. γηρυμα.
EPITH. Αμοιβαια. αμειβὶς, αλγινοεσσα, ερατεσσα, δακρυοεσσα, κραιπνὴ, κραιπνοδατις, ῥιγεδανὴ, πολυχορδος.
Γηρυω, Γηρυομαι.
Μητίν τε γαρυων παλαιγονων. Pind. Ol. 13.
—Ταχα δε λιγυως κιθαριζων
Γηρυετ' αμολαδιν.—Hom. M. 415.
SYN. Αυδαω, αειδω, ηχεω.
Γητεων.
Απαντα, τα τε γητεὶ, οσ' ἦν εν τῇ αγορα. Ar. Eq. 674.
SYN. Γηθεων, γηθυων, αμπιλοπρασων. χρεμυων.
Γητης. Vid. Γεωργὸς.
Γητης ὁπως αρηρας εκτοπον λαζῶν. Soph. Tr. 32.
Γητομεω. Vid. Γεωργεω.
—Στυφελὴν χθονα γατομεοντες. Ap. 2. 1007.

Γ Ι

Γ Ι

ΓΙΓΑΡΤΟΝ.
Αλλ' ἄτ' ὢν ανευ γιγαρτων —Ar. Pa. 633.
SYN. Σταφυλή.

Γιγας.
Φοινιν δ' ὁττε γιγαντ' αντιτυλον θειοῖσιν. Eur. B. 543.

Γιγαντες.
—Και αγρια φῦλα γιγαντων. Od. ν. 206.
EPITH. Ατασθαλοι, ατηρεῖς, αδικοι, απιλεθροι, γηγενεῖς, δρακοντοκόμοι, κρατερεὶ, ηλιβατοι, οδιτοσυτοι, σκολυπηχεις, σκολυσπερεῖς, σκλογγοι, ὑπερθυμοι, ὑψιλεφοι, ὑψαυχενες, ὑψικαρηνοι, φλογειοπες.
PHR. Και δολιχῶν μιλεων βεβαρημένος ευρεῖ φορτῳ. Nonn.
Γιγαντες σκολιοὶ, μιαρῶι δυσφημα χεοντες.
Και βασιλευσε Κρονος, και Τιταν Ιαπετος τε,
Γαιης τεκνα φερισα, και ηρατῆ ἐξικαλεσσαν
Αιθερσιοι, γαιης τε και ηρατῆ ιτομα θέντες.
Ουτεκα εἰ προφεριστοι εσαν μεροπων ανθρωπων Sibyl.
Και το μεν ὕβρισαί τε και αγριοι ταυτασεί
Γηγενεῖς, μεγα θαῦμα περικτιονεσσιν ιδεσθαι·
Ἐξ γαρ ἑκατῳ χεῖρες ὑπεζοισι πεφυκαν
Αι μεν απὸ σεβαρῶν ωμων δυο, ταὶ δ' ὑπενερθεν
Τεσσαρες αποτατεσσιν επὶ πλευραῖς αραρυαι. Ap.
Ενθα δ' αυὴρ ὑπερτλος επημενος ενδιαασκε
Δεινὸς ιδεῖν, σκληραῖσι τεθλασμένος κατα κυμαῖς.
Στηθεα δ' εσφαιρωτο πελωρια, και πλατὺ νῶτον,
Σαρκὶ σιδαρεη, σφυρηλατος οἷα Κολεσσος·
Εν δε μυες στερεοῖσι βραχιοσιν ακρον ὑπ' ὤμων
Εσασαν, ὅυτε πετροι ολοιτροχοι.—Theoc.

Γιγαντιαω.
Γιγαντιᾷ δὲ και τυραννῆσαι θελει. Suid.

Γιγαντοραικος.
Γιγαντοραικοις αρδισιν τετρωμενη. Lyc. 63.

Γιγνομαι, Γινομαι.
Μυριοι ὁσσα τε φυλλα και ανθεα γιγνεται ὥρη. Π. C. 468.
—Αραβος δὲ δια σωμα γινετ' οδοντων. Il. κ. 375.
SYN. Γενεσθαι, επιγενομαι, τικτομαι, φυομαι. — προσερχομαι. —ειμι. —αποκειμαι. — τελεθομαι, καθισταμαι.

Γ Λ

Γιγνωσκω, Γινωσκω.
Γιγνωσκω, φρονεω.—Od. π. 136.
—Σε και αυτὸν οἰομαι εισεσυντα
Γινωσκειν. Il. ρ, 688
SYN. Αναγινωσκω, διαγινωσκω, επιγραμι, κρινω, εγκρινω, αισθανομαι, στειμι, εἶδα.

Γ Λ

ΓΛΑΓΕΡΟΣ.
Ανθ' ὧν ευυδρον, Νυμφαι, τόδε δῶμα γεφοντος
Αυξετε, Παν, γλαγερὸν, Βακχε, πολυσταφυλον. Ep. l. 6.
SYN. Γλαγεσις, περιγλαγὸς, γαλαθηνός.

Γλαγος Vid. Γαλα.
Ωρηγενειαριην, ἑτε τὲ γλαγος αγλαὸν ἧνεν. Il. C. 471.

Γλαβτροφος.
—Και τεκων γλαβτροφων. Lyc. 1260.

Γλακτοφαγος.
Ιππημολγων, γλακτοφαγων, αξιωντε—Il. ν. 6.

Γλαγοφαων.
Ηὔτε παρθενικη γλαγεροφι, χειρὶν ἑλῶσα,
Ηιθιον στερνῳ προσπλυσσεται. Orph. L.

Γλαμυρὸς. Γλαμων.
—Ἐν τυρλῶι δὲ πολη γλαμυρὸς βασιλευει. Prov.
—Κ' Αρχεδημος ὁ γλαμων. Ar. R. 596.
SYN. Γλαμωδης, γλημωδης, λημαλεος, τυφλωδης, ακαθαρτος.

Γλαρὶς.
Και γλαρίδες, σαφυλή τε.—Call. Fr.

Γλαυκιαω.
Γλαυκιων δ' ιθὺς εφεται μενη —Il. υ. 172.
EXP. Πυρρῶδες και φαιεῖον βλεπων.

Γλαυκη.
Ενθ' αρ' ἐην Γλαυκη τε. Θαλεια τε—Il. σ. 39.
Γλαυκην δ' εγρεικυδοιμον αταρβεα, Τριτογενειαν. Orph. L.

Γλαῦκος.
Ονειρατιλοισι μαντις, εξηγητὴς μεγ
Νηρεως Πεσφητης Γλαῦκος, αψευδὴς Θεὸς. Eur. Or. 364.
EPITH. Αιζωος, ὑγροβιος, ιχθυβολευς.
PHR. Νηρηος θειου σκολυφραδμων ὑποφητης. Apoll.
Και προμος ευρυγενειος απεσπερος Εννοσιγαιε. Nonn.

Γλαυκος.
—Και Γλαῦκες αμυμων. Il. C. 876.
EPITH. Αντιβιες, ευμιλικες, κρατερὸς, μεγαλητωρ.

PHR.

PHR. Ιππηλοχοι σαιδιμες ιῆς. Hom.

Γλαυκες.
—Γλαυκη δ' σε τικτε θαλασσα. Il. π. 34.
SYN. Γλαυκιες, γλαυκεσιδης, λευκος, κυανεες, χαροπες.

Γλαυκωπις
—Γλαυκωπις Αθηνη. Il. α. 206.
SYN. Γλαυκοφθαλμος, γλαυκομματος, γλαυκωψ, γλαυκωπες.

Γλαύξ. Vid. Κακκαβιζω.
—ην γλαυξ εναπραξη: δεδεικαμεν. Mεn.
—Και νυκτερις γλαυξ Arat.
SYN. Λιγυλαις, νυκτιγενη, ωτις.

Γλαφυ.
—Και γλαφυ πετρῆεν. Hes. ε 531.
SYN. Αυτρον, σπηος.

Γλαφυρὸς.
Πετρης εκ γλαφυρῆς—Il. c. 88.
SYN. Κοιλος, νηες, βαθυς—δαψιλης.—ευειδης.—ἑδυς. σοφος, ακριβης, εκπεπαις, επιδεξιος.

Γλαφω.
—Πλευρας τε και ωμους
Ουρῆ μαστιζων, σεσηλ γλαφε—Hes. α. 431.
SYN. Γλυφω, βαθυνω, ερυσσω, σκαπτω.

Γλυπη.
Ερρε, κακὴ γλυπη—Il. θ. 164.
Εκ δ' ὅσε γλυπην—Il. ξ. 494.
SYN. Κοπη, κοπιον. οφθαλμιδες. Θιαμα, βλεμμα, οξυδερκια.

Γλυπτα τὰ.
—Ος γλυπτα πολλα κεχανδει. Il. ω. 192.
SYN. Χρηματα, ποικιλματα, ακροκοσμια.

Γληχων.
Και γλαχων' ανθεῦσαν.—Theoc. 5. 56.
SYN. Βληχων, βληχωπη, οριγανος.

Γλισχρος.
Νῦν δ' η γιν Γλισχρος, προσαπτῶν — Ar. A. 451.

Γλισχρων
—Πῶς ἥλθες : ω γλισχρων—Ib. Pa. 192.
SYN. Γλισχραδης, ἑξωδης, κολλωδης.—σφαλερὸς.—ῥεμβωλὸς. γλοιὸς. ακιχνος, επιθυμητης.—ατυχὴς. —αδηφάγος.—ἡδὺς.—ταπεινὸς.—κολαξ, αλαζων.

Γλιχομαι.
Τί δ' ἦτα τῶνδε τῶν κακῶν, ω παῖ, γλιχη. Ib.
SYN. Επιθυμεω, αιτεω.

Γλοιὸς.
Μασθλης, εφαν, γλοιὸς, αλαζων. Ib N. 448.
SYN. Γλοιης, ασθενὴς, γλισχρὸς, μασθλὴς, πυπαρὲς, κακιτροπος.

Γλυτὸς.
Βιβλακει γλυτὸ κατὰ δεξιὸν.—Il. ε. 66.
SYN. Κοτυλη, ἑδρα, πυγὴ, σπλαῖα.

Γλυκερὸς, Γλυκὺς.
Τινος ἐχε γλυκιερὸς—Il. κ. 4.
—Γλυκὺ νεκταρ απὰ κρητῆρος αφυσσων. Il. ε. 598.
SYN. Επιγλυκος. ηδὺς, μελιηδης, ἡδυμος, εδανὸς, αγανὸς, λαρὸς, λεφιεις.

Γλυκυδερκὴς.
Ηελιε γλυκυδερκὲς ἐδ' φαος—Sibyll.

Γλυκυθυμος.
Ου γαρ τι γλυκιθυμος ανὴρ ἔι—Il. υ. 467.
SYN. Ανταλοψυχος.

Γλυκυμειλιχος.
Χαῖρ' ελικοβλεφαρε, γλυκυμειλιχε—Hom. V. 19.

Γλυκυμηλον.
Εν δ' ἐ καλὰ γλυκυμηλα—Call. 6. 29.

Γλυκυπικρος.
—Γλυκυπικρον ἐδεξατο κεντρον ερωτῶν. Mus. 166.

Γλυκυφωνος.
—Ὡς γλυκυφωνος. Theoc. 15. 146.
SYN. Ηδυφωνος. ἡδυεπὴς, ἡδυλογος, μελιφθογος, μελιγηρυς, μελιγλωσσος.

Γλυφανον.
Εἰθ' ἁπαπλησας γλυφανῳ πολιοῖο σιδηρου. Hom. M. 41.
SYN. Γλυφεῖον, γλυπτηριον, σμιλη, κοπὶς. τυπος, λαξευτηριον.

Γλυφανος.
—Ἐτι γλυφανοιο ποτοσδον. Theoc. 1. 28.
SYN. Γλυφὴ, γλυμμα, κερχνημα.

Γλυφὶς.
Ελκε δ' ἁμᾶ γλυφίδας τε λαβων—Il. δ. 122.
SYN. Χηλὴ.

Γλυφω.
Και τίδ' απ' ευωδες γλυφατ' αγαλμα κεδρου. Theoc. Ep. 7.
SYN. Αναγλυφω, διαγλυφω, γλαφω, γλαπτω, διαγλατῶ, ξεω, ξυω, χαρατῶ. εξκοπτω.

Γλῶσσα. Γλῶττα.
Ουδ' εἰ μοι δεκα μεν γλῶσσαι—Il. c. 481.
——Ουδ' ἑκ γηρυς
Αλλα' γλωσσ' εμεμικτο, πολυκλητοι δ' εσαν ανδρες. Il. β. 438.
SYN. Λαλια. διαλεκτος.
EPITH. Αδαμαντος, αθικτος, ακολαστος, αρχαὶ. αυδηεσσα. αχαλινος. αχαρτος. δυσφραδὲς. δυσχωτος. δολοεσσα, δολοφρων. επιτροχὸς. αρτεσσα. ευτροχος. ευφημος. ευκελαδος. κελαδητις. ελευθεροστομος, ηδυλογος, θοὰ, κιτρωγέρος,

γάρρος, λαλος, λιγεῖα, μαψιδιος, μαργη. μιαρά, ματαια, μεγαλαυχὴς, μαλιχογηρος, κλομένη, πολυδαιδαλος, πολυεχὴς, πολυμυθος ψευδαλεα, ὑπερφοντια, φειδωλη, φιλοκερτομος, φιλολοιδορος. — πυρ πτισσα. — μελι γαλαυσα, Τμητιον ιδιον —πειφορτος ανης.

PHR. Αγγελος λογων. Eur. Λαλον βελος, Ετοιμοτατον βελος Nic

—Σοφῆς οχετηγὸς ιωῆς. Nonn.

Γλωσσαλγια.

—Σοι μεν ἡ γλωσσαλγια Μαζων. Eur. Andr. 690.

SYN. Αργο ογια.

Γλωττοποιεω

—Αυτοματον εκμαθεν, γλωττοποιῶν. Ar. V. 1274.

Γλωττοσεροεω.

Απὸ γαρ ολῶμαι, μη μαθὼν γλωττοσεροῶν. Ib. N. 790.

SYN. Βατταλογεω. εκκεκμυθεω, περιλεγω, περιλαλεω, λαυροσυρεω, κωμυλλω, φλυαρεω, ψελλω, ληρεω, καταγλωττιζω.

Γλωχιν

—Υπὸ γλωχῖνα δ' εκαμψεν Il. ω. 274.

SYN. Γλωχὶς, ακωκὴ, γενια

EPITH. Αρπαγὴς, αυχενιος, γενετόμος, διατετόμος, μαιμαρεια, οξυτενὴς.

ΓΝαθμος, Γναθος.

Γναθμὸν δεξιτερον.—Il. π. 405.

Ως γναθος ἐκπεσε βρυχεω.—Hom. XLVII.

SYN. Γενυς, σιαγὼν γαμφαὶ, μυλα τα.

EPITH. Ανδροδόρις, αργιοδους.

Γναμπτὸς.

—Γναμπτῆς αγκισρισιν—Il. δ. 369.

—Ουτε νεκυα

Γναμπτὸν ενὶ ςηθεσσιν —Il. ω 41.

SYN. Αγκύλος, στρεπτὸς ευστρεπτος, καμπτὸς, ευκαμπὴς, ευκαμπὴς, ευπτὸς.

Γναμπτὸς.

—Ου τοτ' Οικτερὸς ἠεν

Γναμπτὴν Θεοιο—Lyc. 1247.

SYN. Καμπτὸς, επικαμπὴς, κατακαμπὴς, κυκαπτὸς, επικλαζὸς, κυρτὸς, ανασειρὸς.

Γναφεὺς.

Απεδακ' εφηλων τῷ γναφῷ τριωβολον. Ar. V. 1123.

SYN. Κναφεὺς, σκυτεὺς, σιδὴς.

Συμπλεκειων ὑποπωταν επασσυτερων στιχα πεπλων.

Ποσσὶ πολυσκαρθμοισιν επισεβουσι χιτῶνας. Nonn. l. 3.

Γναφικὸς.

—Και γναφικῶν σπαναν. Ep. l. 2.

Γνησιος.

Τιε δυω Πριαμοιο τεθον και γνησιον.—Il. λ. 102.

SYN. Ανθετος, νομιμος, ὁμοπατριος, ὁμογενὴς, απαραποιητος.

Γνοφαλλον

Μαλθακὸν αμφὶ γνοφαλλον. Alcæ.

Γυὶξ.

Γυὶξ δ' ἐριπ' οιμωξας.—Il. ε. 68.

SYN. Οκλαξ, οκλασὶ.—επὶ γονυ.

Γνῶμα.

Εν δε παντων γνῶμα ταὐτὸν εμπεπεα. Eur. Hercel. 408.

SYN. Γνωμη, γνωματευμα.

Γναμιδιον.

Και γνωμιδιῳ γνωμην νυξας'

Ετερῳ λογῳ αντιλογησαι. Arift. N. 320.

Γνωμη

Η καθαρεῖς γνωμαις αιεὶ τα δεόντα βραζευεις. Orph H.

SYN. Αποφανσις. βελὴ, δογμα, διανοια, νεῦς, νευμα, νοησις. θελημα. εντομια, προαιρεσις, δημηγορια, συνειδησις, ερευνημα, σκεψις.—εσησις.

EPITH. Αταρζητος, ευσεβὴς, εμπεδος, ἰθεῖα, δυσφορος, πολυζυλος. παντεχθὴς, παντεπεφραν.

Γνωμοτυπεω.

Και γνωμοτυπεῖν καὐτοσοφιζειν. Ar. Th. 60.

SYN. Γνωμολογεω.

Γνωμοτυπικὸς.

Και γνωμοτυπικὸς, και σαφὴς. Ib. Eq. 1376.

Γνωμοτυπος.

—Και γνωμοτυπους μεριμνας. Ib. N. 949.

Γνωριζω.

Η τεῦχεν ὡς κ γνωριτουμι σε τόδε. Soph. Oed. T. 546.

SYN. Αναγνωριζω, διαγνωριζω, γινωσκω, δοκιμαζω, ανακρινω, απαγγελλω, μανθανω, ἱστορεω.

Γνωτὸς, Γνωτὸς.

Η και γνωριμος αλλος—Od. π. 9.

Ουκ ἂρ σε γ' εσην γνωτὸν.—Soph. Oed. T. 369.

SYN. Γνωτὸς, οικειος, ενδοξος, ὁμιλητὴς, φιλος, μαθητὴς.

Γωτός.
Γωτοί τε γυναῖτε συρὸς λιλαχεσι δαῆναι. Il. ο. 350.
—Γωτὸν δὲ καὶ ὃς μαλα νηπίς ἐστιν. Il. ν. 401.
SYN. Ευγνωτος, καταληπτος.—ἰμαιμος.—φανερὸς.

Γωτσιμαχέω
—Μὴ ἐυθὺς γνωσιμαχησι. Ar. Av. 556.

Γωτοφορτις.
Την γνωτοφορτιν, και τιτθαν αλαοσφα. Lyc. 1318.

ΓΟΑΩ.
Κατθεμενοι γοαοιεν· ὁ γαρ γεραϊ ἐστὶ θανοντων. Od. ω. 189.
Αμφ' Οδυσεῖ κατα κρᾶτα καλυψαμενος γοαασκεν. Od. θ. 92.
SYN. Θρηνεω, οδυρομαι, στενθω, ανακλαιω, αποκλαιω, θρεομαι, κινυρομαι, μυξομαι, ιαλεμιζω, στοτυζω, κατοιμωζω, χλιαζομαι.

Γογγυλη.
Ωσπερ γυναικὶ γογγυλην μεμαγμενην. Ar. Pl. 28.
SYN. Γογγυλὶς, τροχγυλη, ῥαπυς.

Γογγυλιζω.
Και κηροχυτῆι, και γογγυλιζει—Ib. Th. 61.
SYN. Γογγυλεω, γογγυλευω, συστρεφω, μεταστρεφω.

Γοεδνον.
—Γοεδνα δ' ανθεμιζομαι. Aesch. Supp. 76.
EXP. Τῶν γεων το ανθος.

Γοερὸς.
Δακρυα γοερὰ πᾶσι τεθνειῶτα. Eur. Ph. 1594.
SYN. Γοωων, γοωδης, δυσαιακτος, δυστος, δακρυωδης, πολυδακρυς, επικλαυτος, λυπηρὸς, επιλυπος, περιλυπος, ελεγειὸς, Ορηνωδης, Θρηνητικὸς, αξιοθρηνος, πολυθρηνος, στυθιμος, στενθικὸς, στυθηρὸς, βαρυπενθὴς, πολυπενθὴς, πολυστονος, ανιαρὸς, οικτρὸς, ολοφυδνὸς, οδυρτικὸς, κατωδυτος.

Γοης.
Αρ' ουκ ετωδὸς και γοης πεφυχ' ὁδε; Eur. Hipp. 1038.
SYN. Αγυρτης, επῳδὸς, φαρμακευς, τερθρευὸς, κολαξ, πειρατος, πλανος.

Γομφιος, Γομφιον.
—Ενα γαρ γομφιον μουνον φορεῖ. Ar. Pl. 1060.
SYN. Μυλος, μυλακρος—οδοντες οφιγονοι, κραντῆρες, σαφερωτῆρες.

Γομφιοδακτος.
Γομφιοδακτα χαλινα. Ep. Suid.

Γομφοδετος
Γομφοδετῳ τε δορὶ—Aesch. Supp. 853.

Γομφοπαγὴς
Ρηματα γομφοπαγῆ—Ar. R. 814.
SYN. πολυσυνθετος, πακτὸς, συμπακτος, ευπακτος, ευπαγὴς, ακριβὴς, τραφερὸς.—σκληρὸς.

Γομφος.
Γομφοισιν δ' αρα τὴν γε και αρμοσησιν αρηρει. Od. ε. 248.
SYN. Επισχιδιον, σφὴν, ἦλος.—μυλος, δεσμα, ασθμον.
EPITH. Κρατερὸς, θεῖος, ιχετλιος, σιδηροφορος, πολυκαμπτος.

Γομφοω.
Αρχω πεύκησίν τ' ιδὲ δρυσὶν γομφωθῆσαν. Orph. 257.
SYN. Σφηνοω, κατασφηνοω, πηγνυω, συμπηγνυμι, συναπτω, συναρμοζω, περισαρμοτω, καταρτιζω. συνεθεω.

Γονεὺς
Τικτουσιν δὲ γυναῖκες εοικοτα τεκνα γονεῦσι. Hes. ε. 233.
SYN. Γενετωρ, γενετηρ, φιτυς.

Γονή.
Παιδων εν μεγαροισι γονὴ γενετο κρειοντων. Il. ω. 539.
SYN. Επιγονὴ, γενεσις, γονος, σπορὸς. ικφυσις. βλασησις.—κυμα.
EPITH. Αχραντος, αρρητος, ευκαρπος, τελεσσιγαμος. μητροδοκος.

Γονιμος.
Ητικα τε Βακχε γονιμην ωδῖνα τελῶσιν. Orph.
SYN. Γενητικὸς, γενεθλιος, κυητικὸς. γενναῖος.

Γονιμωδης.
Αιγυπτια—ιερῆς γονιμωδια λυτρα. Orph. H.

Γονος.
—Ζηνὸς γονος εσθλὸς ἱκανω. Il. τ. 449.
SYN. Γενος, γονὴ, γενεα, παῖς, φυτευμα. γεννημα.
EPITH. Αυτογενεθλιος, θαλερὸς, νεὸς, ἱμερος. γλυκερὸς, τηλυγετος.

Γονυ, Γενα, Γυατα, Γοατα.
Φαμὶ μιν ασπασιως γουν καμψειν—Il. υ. 118.
Ρίμφα δὲ γῦνα φερει μετά τ' ωθεα—Il. ζ. 511.
Γυατά τε, κυῆμαί τε.—Il. ρ. 386.
Ερυτεω τε στεαρῆσιν ιφισσαμενα γοατισσι. Call. 3. 75.
EPITH. Ακαμπῆ, απρεπαγῆ, αγκύλα, δῦλα, θοα, ελαφρα, ευφορτα, ικετησια, λαιψηρα,

Γ Ο

ψηφὰ, ναθρὰ, κραιπνοπόρα, σφαλερὰ, χλωρὰ, ψυχρά.

Γογγυροτος. Anac. Fragm.
SYN. Βλαισὸς, σκολιός.

Γοητιτής.
Γοητιτῆς ἑδρας πρεσπίτνῳ σε.—Eur. Ph. 302.

Γονυπαχής.
Αχλυς—γονυπαχής. Hes. α. 266.

Γοος.
Οικοι ερεσι γοοις—Il. ω. 240.
SYN. Θρῆνος, ἐλεγος, κοπετος, κωκυτος, στενθος, οδυρμὸς, ολολυγμὸς, ολοφυρμός.
EPITH. Ατλητος, ἀδίπες, ἀλιαστος, ἀτρεκὴς, ἀσχετος, ἀλαστος, ἀπειρίτος, ἀρρητος, δακρυοεις, θαλερὸς, ἰριηλαγητης, ἱμερόεις, κινυρὸς, κρυερὸς, λαρὸς, οἰζυρὸς, οξυτοκος, οξὺς, ειωνθρεσς, πολυδακρύτος, λιγυαλίος, χαλιπὸς, ψυχαγωγός.
PHR. Γοων σικρὸν νέφος. Οξυτονων ῳδων θρῆνοι.
Χειρολιπατες δῦποι. αμυγματα χαιτας. Soph.
Παρηϊς φοινισσα μυγμοῖς ονυχος. Aesch.

Γοργυθιων.
—Αμυμονα Γοργυθιωνα. Il. ρ. 302.

Γοργὼ, Γοργών.
Τῷ δ' επι μεν Γοργὼ βλοσυρῶπις εσφαρωτο
Δεινὸν δερκομενη.—Il. λ. 36.
Γοργόνες αρτιτομοι κεφαλην βασιλῆι κομιζεν. Apoll. 4. 1515.
—Τὸ λαιματμητον—Γοργονος καρα. Eur. Ph. 469.
EPITH. Αταιδὴς, αἰδροφόνες, καρατομος, θρασεῖα, λιθοδερκὴς, ερεβῶπις, πετρηϊς.
PHR. Αγριωπὸν εμμα Γοργόνος. Eur.

Γοργύνες.
Ἡελιας δ' αδελφαὶ τῶνδε τρεῖς καταπλῆσσει,
Δρακοντομαλλοι Γοργύνες βροτοσυγεῖς,
Ας θνητὸς οὐδεὶς ἀστὸς ἐξανυσας Aesc Pr. 797.
EPITH. Δρακοντοπλεκεῖς, απλητοι, τιθασσιαι, φοβέρωποι, βατιδοσκέπτοι Λιβυσσαι.
PHR. Αι Φορκίδες δυσκαιαὶ κόραι Τρεῖς κυκνομορφοι κοινὸν εμμα κεκτημέναι Aesch.
Γοργυς δ' αι ναισι πεμπ' κλυτᾶ Ωκιανιδι.
Εσχατιῆ προς ευκτὸς ἰὼν Εσπεριδῆς λιγυφωνοι·
Σθενὼ τε Ευρυαλη τε, Μεδουσά τε, λυγρα παθοῦσα·
Η μεν επ' Θνητῇ, αἱ δ' αθανατοι και αγηρω
Αι δυο—κ. λ. Hes. θ 275.

Γοργωες.
Εν δ' ἄρ τε Γοργωπ κεφαλὴ—Il. ε. 741.
SYN. Γοργωπος, σεβερὸς.

Γοργολοφα. Vid. Αθηνη.
Γοργολοφα σ' ικελωσε. Ar. Eq. 1178.

Γ Ρ

Γοργυνητος.
—Γοργυνωσει ασπίδος κυκλον. Ib. A. 1173.

Γογγύω.
Γοργῶπες, ετερων ἱερια δυσαὶ θεαί. Eur. Or. 201.

Γοργῶπις, Γοργωπίς.
—Η Διὸς Γοργῶπις αδαματος θεά. Soph. Aj. 450.
—Ηρακλε γοργωπὸν σελας. Aesch. Pr. 356.
SYN. Γοργοφθαλμος, καταπληκτικος.

Γορτυν.
—Γορτυνά τε τειχιοισσαν. Il. β. 646.

Γυαζεμαι. Γυοομαι.
Νιν δέ σε τῶν οπιθεν γυαζεμαι.—Od. λ. 66.
Γυάζμαι σ', Αχιλεῦ.—Il. φ. 74.
SYN. Γοητιτεω, γοητιζω, πρεσπίπτω, πρεσπίτνω, λιτανευω, ικετευω, σκλαζω, παρακαλεω.—γοητων ἄπτομαι.

Γυὰς
—Ες γυὰς Αθηναων ἱερων. Od. λ. 322.
—Κατὰ γυὰς αλωῆς επεπιθοις. Ib. 192.
SYN. Γαῖα, πεδον.—ευκαρπος, γονιμος.

Γ Ρ

Γραῖα. Γραϊδιον. Γραῖς. Γρηῒς. Γρηῦς. Γρηΰς.
Και τον μεν γραιης πυκιμηδεος εμβαλε χερσίν. Od. α. 438.
Ολίγον απωθεν τῆς κεφαλης τε γραϊδιον. Ar. Pl. 674.
Γρηῒ περιπλεχθη—Od. φ. 33.
Κἀν γραῦς ὀληται, σκληρως ταφησεται. Eur. Alc. 56.
Εσι δέ μοι γραῦς πυκινὰ φρεσὶ μηδε' ἐχουσα. Od. τ. 353.
SYN. Γεραιὰ, πρεσβυτις.
EPITH. Παλαιγενὴς, δυσγηρως, ωρακμος, νεκτιφεμαντις, εγγαστριμυθος, πολυμυθος, καμινω.
PHR. Γεραῖ δὴ μικρῆσιν επισπαζουσα κοδεσσιν, Βακτρῳ ερειδομενη. Apoll.

Γραικὸς.
—Το μεν φυγαδων τὶς ενισποι Γραικὸς.—Call. Ep. 7.
SYN. Αχαιὸς, Ελλην, Ελληνικὸς.

Γραμμα.
Γραψον και τόδε γραμμα τὸ σοι στιχοισι καταξω. Theoc. 23. 46.
SYN. Συγγραμμα, γραφὴ. βίβλος.—χαρακτὴρ.

Γραμματα.

Γραμματα.
Ο γραμματων απειρος α βλεπει βλεπων. Sent.
SYN. Λογοι, ξυσματα. παιδια, γραμματειον, γραμματικα
EPITH. Ακριβη, φωνηεντα, κωφα.
PHR. Ψυχης ιατρος. Γλωσσης οργανα. Οργικα φωνης. αστηντε τυποι στηλης.
Γραμματειον
Κλαψεις το γραμματειον. Ar. N. 19.
SYN. Γραμματιδιον, δελταριον, βιβλος, σανακις, σανακιον, διαθηκη, επιστολιον, σχημαλιον, διπλωματα. σανιδες.
Γραμματευς.
Οποτε γραφοιτο την δικην ο γραμματευς. Ar. N. 768.
SYN. Υπογραμματευς, υπογραφευς. γραφευς, συγγραφευς, γραπτηρ, γραμματοκυφων, γραμματογλυφος.
Γραμματευω.
Λυσιλλ' εγραμματευεν.—Ib. Th. 381.
Γραμματικη.
Ιλαθι Γραμματικη φυσιζοε, ιλαθι Μουσαι.—Ep. l. 2.
EPITH. Εκρυμοχθος, απορος.
Γραμματικος.
Γραμματικων περιεργα γενη. ριζωρυχα μυσης Λλλοτριης, ατυχεις, σητες ακανθοδαται. Ep. l. 2.
EPITH. Ακιδομαχοι, αλιτροι, ακανθολοφοι, στιχροι.
PHR. Μωμου τεκνα. Ζηνοδοτε σκυλακες. Καλλιμαχε σφρατιωται. Πεπτων λωβαι, παισι σκοτος αρχομενοισι. Ευφωνων λαθροδακνυαι χαρης. συνδετμων λυγρων ενηετορες. κ. λ. ib.
Γραμμη.
Και τον απο γραμμας κινει λιθον—Theoc. 6. 18.
SYN. Βαλις, πειρας, σπαστη.
Γραοσοβης.
Γραοσοβαι, μιαροι.—Ar. Pa. 812.
Γραπτος.
—Και α γραπτα υακινθος. Theoc. 10. 28.
SYN. Εγγραπτος, αναγραπτος, εγγραφος,
Γραπτυς.
—Γραπτις αχεινων. Od. ω. 228.
SYN. Αμυχη, σχασις, κατασχασμος.
Γραφευς
Οικτειρων ημας, ως γραφευς τ' απεσταθεις. Eur. Hec. 806.
SYN. Αναγραφευς, γραμματευς, Ζωγραφος. εγκαυσης.
Γραφη.
—Η νωμαι γραφαι. Eur. Hec. 806.

SYN. Συγγραφη. διαγραφη, καταγραφη, γραμμα, ζωγραφια.—εγκλημα.
EPITH. Ακμηνος, θεοπνευστος, ιερα.
Γραφις.
Κυπριν Λπελλεις μοχθον ορα γραφιδος. Ep. l. 4.
SYN. Γραφεων, γραφειδιον, γραφιον. γραφικη δυναμις.
Γραφω.
Γραψας εν πινακι πληκτω θυμοφθορα πολλα. Il. ζ. 169.
SYN. Αναγραφω, επιγραφω, ζωγραφεω, εγγλυφω. εγκιλατλω. επιγκολατλω, εγχαρατλω. διασκαπτω. διατατλομαι —κατηγορεω.
Τοιον επος ταχυμυθος επεγραψε δικζυγι δελτω Αυλακας ιθυπορων γραφιδων κυκλοισι χαραστων. —Μυθον σοφοις παλαμης ολκοισι χαρασσειν. Nonn.
Γρηγορεω.
Τουτο το πυρ εγρηγορεν—Ar. L. 306.
SYN. Εγερηγορεω, αγρυπνεω, ζαω.
Γρηγορος.
Γρηγοροι αλφησηρες—Sibyll. l. 1.
SYN. Γρηγορικος, αϋπνος.
Γρηνικος. Fluv. Nom.
Γρηνικος τε και Αισηπος.—Il. μ. 21.
Γριπευς, Vid. Αλιευς.
Τοις δε μετα γριπευς τε γιγων.—Theoc. 1. 39.
Γρυπος.
Ουδεν αρα γριπω διαφερει Κλεωνυμος. Ar. V. 20.
—Εκ Μυσων γρυπην υφηναμενοι. Ep.
SYN. Γρυπος, αγκυς, γαγγαμη. δικτυον. σαφηνης λογος.
Γρυτης.
Λευσσω θεοντα γρυτην επιφερομενον, Lyc. 86.
Γρυζω, Γρυλλιζω.
—Αλλα φθεγξο, και μη γρυζης. Ib. Pl. 598.
Τμεις δε γρυλλιζοντες υπο φιλησιας. Ib. 307.
SYN. Αναγρυζω, μυζω.—θρηνεω, φωνεω, φθεγγομαι.
Γρυπος.
Αρα γρυπον εστιν υμιν;—Ib. Lys. 657.
Γρυπαιετος.
Γρυπαιετος χαλκηλατης. Aristl. R. 960.
SYN. Γρυψ.
PHR. Οξυτομοι Ζηνος αγραγεις κυνες. Οκνοι τετρασκελεις. Aesch.
Γρωνος.
Γρωνω βαρυθρω συγκατηρηρις σεγης. Lyc. 1280.
SYN. Κοιλος.

Γ Υ

ΓΥΑ.
Πυρφόροι τε γυαι,—Theoc. 25. 30.
SYN. Αερια. πλεθρον, πλεθρον, πλεθρον, αμαξιτον, ταφρεια.
EPITH. Βαθυστομος, ευκαρπος, πολυπλεθρος, πολυχρυσος, θερεπτότις, πιων, ανηροτος.
Γυαλον.
Θωρηκες γυαλον—Il. ε. 99.
—Γυαλων ύπο Παρνησσοιο. Hom. A. 396.
SYN. Κοιλοτης. κοιλων.—θεναρ.—αγκος.
EPITH. Καρτοφορον, μελαμπετηλον.
Γυαρικής
Ανωδυνιας γυαρικος. Pind. Pyth 3.
SYN. Αγχμαζων, ισχυων.
Γυης.
—Φερεσ δε γυην, ότ αν τις ίρης. Hes. ε. 425.
Δρυος ελυμα, πρινυ γυην,—Ib. 434.
Γυῆν. Γυῆα.
—Τπο τε τρομος ελλαβε γυῆα. Il. γ 34:
SYN. Αψις —μελη, γονατα.
EPITH. Αμυμακετα. αθαλπέα. ελαφρὰ, ευκρέα, εμπεδα, θοὰ, ομβριμα πανσυλα, τελεσφόρα, φαιδιμα, ωκέα.
Γυοβαρής.
Πολλὰ παλαισμαθα, και γυοβαρῆ. Aesch. Ag. 62.
Γυοδαμας.
Αιτεω και Πυθιαν εν γυοδαμαις —Pind. Isth. 5.
Γυοικόεις.
—Και γυοκοεις μελεδωνας. Hes. ε. 66.
SYN. Γυοβόρος.
Γυοπεδη.
Εν δ' αχυκτοισι γυοπεδαις πεσων. Pind. P. 2.
Γυοταλής.
Γυοταλὴς δὲ λιπων τάδε συμβολα κωμων. Ep. 1. 6.
Γυω.
Γυωσω μεν σφωϊν ὑφ' ἁρμασιν ωκέας ἵππους. Il. θ. 402.
SYN. Απογυοω, καταγυοω, αποτευρω, χολοω, βλαπτω.
Γυλιος
Φερ' εξω δ' ἴθρο τον γυλιον εμοί. Ar. A. 1096.
Γυλιαυχην.
Γυλιαυχενας ορχηστάς. Ib. Pa. 789.
SYN. Μακροτραχηλος.
Γυμναζω
Μῶν κουιδὰς αυτῆς πλευρὰ γυμναζει σχολῆς. Eur. Fr.

Γ Υ

SYN. Απογυμναζω, ασκεω.
Γυμνας.
Γυμνάσιν ἕς χαιρεις —Orph. H.
Γυμνασιον, Γυμνασιον.
Αλλα ποτῆ τε μετρον, και σιτε, γυμνασιωντι Πειθεσθαι —Pyth. 33.
—Τον δ' εθελοντα
Ασῶν, και ξεινων γυμνασιῳ δεχομαι. Anac. 197.
SYN. Γυμνασμα, γυμνασις, ασκημα, ασκησις, επασκησις. διατριβὴ. επιτηδευμα. σχολή.—τα, αλειπτηρια, βαλανεια, λυτρά—Παλαισρα.
PHR. Ελικῶνος Πιερικὰς δομους. Ep.
Ψυχῶν σοφῶν φροντιστηριον. Aristoph.
Γυμνας,
Ορῶ μεν ανδρῶν τόνδε γυμνάδα σολεν. Eur. Fr.
Γυμνὴς. Γυμνητης.
Γυμνῆτες. ἱππεῖς. ἁρματων τ' επεσται. Ib. Ph. 1164.
Πῆ δη γυμνητων μεναρχοι; Rh. 31.
SYN. Σφενδονητης, τοξοτης.
Γυμνικός.
—Αγῶνας μουσικὺς, και γυμνικούς. Ar. Pl. 1164.
Γυμνιτης.
—Οισεῖ κῦμα γυμνιτην φαγρον. Lyc. 388.
Γυμνός.
Ου γάρ πως αν γυμνὸς εὼν Τρωεσσι μαχοιτο. Il. ρ. 711.
SYN. Αχιτων, απεπλος, ανειμων, αποπλος.
Γυμνοω.
—Αιδεομαι γαρ
Γυμνοῦσθαι κερσιν εὐπλοκαμισι μετελθων. Od. ζ. 222
SYN. Απογυμνοω, αναγυμνοω. αναδυω, αναστελλω, αναστυφω, αποκαλυπτω, ψιλοω.
Γυνη.
Η δ' ακεσσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ χιτ.—Il. α. 348.
Τῶδε γυνὴ Πριτε.—Il. ζ. 160.
SYN. Θῆλυς, θηλεια, το θῆλυ.—ακοιτις.—Pl. αρρες.
EPITH. Αναλκις, αμυμων, ακηδὴς, αγεωμων, αγριος, ασεργὲς. αιδοια. ακριτομυθος. απειλητηρα. αιμοβρις. αθωρηκτος. αζοχιτων. αριστοδιν. αγλαοδωρος, αχαλινος. βαθυζωνος, βαθυκολπος. βαρυτλητος. βαρυφερτος. βαρυθυμος. δια. δεπτολόχος. δυσπαις. δολοεσσα, δολοφρονεουσα. ευζωνις. ευειδὴς. ευμορφος. ευκομος. ευπλοκαμις. εγεσιμοβος, εγερσιγοος. εομμανὴς. ερωμανεουσα ζυγια. ζηλημων ελκεχιτων. θεογλωσσος. κακογλωσσις. κακοτεχνος. κακπλιτὴς, καλλιπλοκαμος, καλλικομος. καλλιζωνος.

λιξωνος, κορυμβοφόρος, λυσικομος, συμφοκλιμος, ολοὸν. οργιλη. ἐμπλεκτρος. σικωφιλὴς, συγοσόλος, σιρκὴ. σιρικελλὸς, πολυανδρος, πολυσονος, πολυμνησι. σαναπτιμος, σχιτλιοτεκτος, ταλαεργὸς, ταυροπελος. ταχεῖα. φιλοθρονος. φιλοκλαυτος, φιλοικτιστος, φιλοτεκνος, φιλοχρυσαλος, φιλοξενος, φλαυροτοκια. χορεπλεκὴς. χορεσιτυπος. χαμαιγενὴς. χιριῶτις. φλαῦρα.

PHR. Καλὸν φυτὸν εν βίω. Τσιρηφατων σρᾶγμα. Πηδαλιον ειλικας. Τιρσιν κακὸν Menand. Ασκητὰ σιπλω τε και αμπυκι.—Theoc. Συμφωνος ακοιτις —Εις εσθλὰ αμηχανος. Καλῶν δε σαντων τεκτονες σοφωτατοι. Αβλιωτατον φυτον. Eur

Ζῶσι δε και κοσμησε θεὰ γλαυκῶπις Αθηνη. Αμφι δε οι χαριτες τε θιαι. κ. λ. Hes. s. 73.

Γυναικεῖος. Γυναῖος.

Γυναικειας δι᾽ βελάς. Od. λ. 436

—Γυναιον εἵνεκα φιλτρων. Orph 671.

SYN. Γυναικικὸς.—γυναικοφιλης.

Γυναικίζω. Γυναικιζομαι.

Γυναικιεῖς ιῦ και σιθαιῶς. Ar. Th. 275.

Γυναικισις.

Πριν τῆς ἑτερας δῦναι γυναικισιως δικην. Ib. 870.

Γυναικοβελες.

Γυναικοβελες τε μητιδας.—Aesch. Ch. 624.

Γυναικοκηρυκτος,

Αλλα ταχυμορον

Γυναικοκηρυκτον ολλυται χλεος. Aesch. Ag. 496.

Γυναικομανεω.

Γυναικομανῶ γαρ, και σροξενῶ δ᾽ ὑμῶν αεί. Ar. Th. 583.

Γυναικομιμος.

Γυναικομιμοις ὑπνιασμασιν χερῶν. Aesc. Pr. 1004.

Γυναικομορφος.

Γυναικομορφον αγαλμενον δι᾽ αστεος. Eur. B. 853.

Γυναικοπληθὴς,

Γυναικοπληθεῖς ζυλλογοι—Ib. Alc. 962.

Γυναικοποινος.

Γυναικοποινων πολεμων. Aesch. Ag. 234.

Γυναικοφωνος.

Γυναικοφωνος, ἀπαλὸς, ευπρεπὴς ιδεῖν. Ar. Th. 199

Γυναικοφιλης, Γυναιμανὴς.

—Και τὺ γυναικοφιλας. Theoc. 8. 60.

Δυσπαρι, εἶδος αριστε, γυναιμανές.—Il. γ 39.

SYN. Γυναικομανὴς, γυναικιας, γυναικωδης, γυναικαπη, γυναικοθυμος, γυνις, καταγυναῖξ, καταγυνης, θηλυμανὴς, θηλυμιτρης, φιλογυνης, φιλογυνος, φιλογυναῖξ, φιλογυναιος.

Γυναικωνῖτις.

Γετα δι᾽ τετσαῖς γυναικωνιτισιν. Ar. Th 420.

SYN. Γυναικὼν. γυναικωνιτης.

Γυνις. Γυννις. Vid. Γυναικοφιλης.

—Ου γυνις εων κικλησκε᾽ ὁ πυκτης. Theoc. 22. 69.

Γυπαριον

Και γυπαριοις. και πυργιδιοις.—Ar. Eq. 790.

SYN. Φωλεὸς, καλια.

Γυρητος.

—Πατίεις βοεσσι γυρητων. Arat. Δ. 215.

EXP. Οἱ αδιαπλασοι βατραχοι.

Γυριος.

Επει δε λιμνης εγγυς ἦλθον γυριης. Ep. Suid.

SYN. Περιοδικὸς. κυκλικὸς.

Γυρος.

Γυρὸς ην ωμος;—Od. τ. 246.

SYN. Αγκύλος, ὑδὸς, κυρτὸς, σρογγύλος.

Γυροω.

Και φυτὰ γυρῶσαι.—Arat. 9.

SYN. Γυρινω, γυριζω, φυτευω. περισκαπτω, περιστρατῶ, κυρτοω. δινεω.

Γυρτὸν, Γυρτωτη.

Ηλυθε δ᾽ ασπετον πρωλικα Γυρτῶνα Κερωτος. Ap. 1. 57.

—Οι Γυρτωνην ενεμοντο. Il. ε. 737.

PHR. Γυρτῶνες ἁλιστρεφὲς ασυ. Orph.

Γυψ.

—Αυτῶν τερενα χροα γῦπες εδονται. Il. δ. 237.

SYN. Γυπαιετος.

Γωλεῖον.

—Και Διακριων—γωλεῖα. Lyc. 376.

EXP. Αἱ σρος την θαλασσαν καταδυσεις.

Γωνια.

Αποδρὰς γαρ εις την γωνιαν—Arist. V. 905.

SYN. Γωνιδιον.—κευθμων.

Γωνιασμὸς.

Επῶν τε γωνιασμῶν—νεῶν. Ib. R. 987.

EXP. Πλαγιασμὸς, απατη.

Γωρυτὸς.

Αυτῳ γωρυτῷ, ὅς οἱ σερικειτο φαεινος. Od. φ. 54.

SYN. Βελοθηκη, τοξοθηκη, ογκιον, φαρέτρα. τοξοθηκη.

ΔΑΒΙΔ.
—Οπ'ίθι δ᾽ὦμα λυροκτύπος ἐχεῖτ Δαβιδ. Nonn.
Μυρί᾽ ὁρᾶς πασχειν πολυπλαγκτον ἐόντα Δαβιδον. Dosc.
Δαβιδα σθένεϊ τρισκαιδεκατος πίλεϊ ὑμνος. Apollin.
EPITH. Αξιοσχίστος. ἀμυμων, γεραρὸς. δῖος. θρασυκαρδιος, κρατερὸς, μεγαθυμος. μεγας. καλλινικος. περικαλλης. προφηταναξ. σοφὸς. θεοτεκτὰς. ῥιξισθενὴς. ταπεινος. χαριεις. Ιεσσαϊδης.
PHR. Θεοσσυτος ἀοιδός. Ψαλμῳδὸς. εὐφορμιγξ ἀναξ.

Δαγυς.
Αλλ᾽ επαγυ δαγῦδι καλὸν χροα πασιτοῖιν ἴσα. Theoc. 2. 110.
EXP. Στεφανος περισφιγγων τὴν κεφαλήν. Κοσμος τ᾽ εγκαρδιὸς εσι γυναικῶν.

Δαδιον.
Φερε δη το δαδιον.—Anth. Pa. 959.
SYN. Λαμπαδιὸν, δαΐτις.

Δαδυχεω.
Ηραισε, δαδυχῶς μεν εν γαμοις βροτῶν. Eur. Tro. 343.
SYN. Λαμπαδηφορεω, πυρσευω.—φρυκτωρεω. φαινω. φωτιζω. λαμπω, διαλαμπω.

Δαδῦχος.
Ενιυχια, δαδῦχι, κορη ευαστρε, Mirm. Orph.
SYN. Λαμπαδῦχος, λαμπαδηφόρος, δαδοφόρος, λυχνοπτὺς.

Δαειω, Δαιω
—Διεπέ μοι οφρα δαειω. Il. χ. 425.
Ει δ᾽ εθελεις και ταῦτα δαημεναι—Il. ζ. 150.
SYN. Δαιομαι, δασκω, δαϊσκω, διδασκομαι, διαιδομαι, μανθανω.

Δαζομαι
Κτηματα γαρ κεν παντα δασαιμεθα—Od. ε. 335.
SYN. Αναδαζομαι, αποδαζομαι, διαδαζομαι, δαϊζω.

Δαημοσυνη
—Σφετερῃσι δαημοσυνῃσι κεκασθαι. Orph 726.
SYN. Γνῶσις, εμπειρια. εισησις. επισημη, επισημοσυνη, ισμοσυνη, ιδρεια, φραδμοσυνη. μαθησις.

Δαημων.
Εν παντεσσ᾽ ιργοισι δαημονα.—Il. ψ. 671.

SYN. Εμπειρὸς, εμπειρημος, εμπειρος, εμπαιος, επιϊδμων, ισμων, εισως, εξειδὼς, επιστημων, εισημων, ἐσωρ, ιδρις, συνετος, ευσυνετος. φραδμων.

Δαὴρ, (ανδραδελφος.)
Δαὴρ αὖτ᾽ εμὸς εσκε—Il. γ. 180.
Αυτοκασιγνητον και δαέρα—Il. ξ. 156.
Εκτορ, εμῷ θυμῷ δαερων πολὺ φιλτατε παντων: Il. ω. 762.

Δαιδαλλω. Δαιδαλοω.
Δαιδαλλαν χρυσῷ τε και αργυρῳ—Od. ψ. 200.
—Κλυταϊσι δαιδαλωσιμεν ὑμνων πλυχαῖς. Pind. Ol. 1.
SYN. Διαλλω, ποικιλλω. κοσμεω.

Δαιδαλειυτρια.
Μυλησατε χιλοιο δαιδαλιυτριας. Lyc. 579.

Δαιδαλος.
—Χορον—οἷον ποτ᾽ εν Κνωσσῷ ευρειη Δαιδαλος ποιησεν καλλιπλοκαμῳ Αριαδνῃ. Il. σ. 592.

Δαιδαλειος, Δαιδαλιος, δαιδαλος.
Τα δαιδαλεια παντα κινεῖσθαι δοκῶν Τ᾽ αγαλματα. Eur. Fr.
Δαιδαλιον ὑφηνα, τὸν Ηφαιστος καμε τευχων. Il β. 195.
—Τιθει δ᾽ εν δαιδαλα παντα. Il. ξ. 179.
SYN. Εντεχνος, κατατεχνος, πολυτεχνος, ὑπερτεχνος, τεχνικὸς, τεχνατὸς, τεχνηεις.—ευεργὴς.—πολυδαιδαλος.—αιόλος. ποικίλος.

Δαιδαλοχειρ.
Δῖνις ὁ δαιδαλοχειρ—Ep. 1. 6.
SYN. Τεχνιτης.

Δαϊζω.
—Χερσὶ κομην ηχυνε δαϊζων. Il. σ. 27.
Δαϊζων ἱππους και ανέρας—Il. λ. 497.
SYN. Δαζομαι, δαιομαι, δαΐω, διαμεριζω, διακοπτω, κατακοπτω, διαμοιραομαι, διατμηγω. διατμιστω, διανεμω. διαιρεω, καταδιαιρεω. διαμελιζω, διοριζω, διχαζω, διαχωριζω, δατεομαι. καταμοιρεω. κιχω, μοιραω, νεμεσαω —φθειρω, αναρπαζω, αποκτεινω. διασπαω, τιμαω, σχιζω, πορθεω. σκυλευω. θαπτω.

Δαϊκτὴρ, Δαϊκτὶς. Δαϊκτωρ.
Δομων μελ᾽ αχὼ επ᾽ αυτὶς Πεπτεμται δαϊκτὴρ γοος. Aesch. S. T. 922.
Φθιτον κε οἶδα δαϊκτήν. Anac. 42. 10.
Πριν δαϊκτορος βια Καρδιας γαμε κυρῆσαι. Aesc. Supp. 805.

SYN.

SYN. Δαΐος, δήϊος.

Δαιμοναω
Ως δαιμονᾶντας κάπατεξφεντας πολιν. Eur. Ph. 895.
SYN. Δαιμονιαω. δαιμονιαζω, δαιμονιζομαι, αφρανω.

Δαιμονιανος.
—Σὶ λυσσης
Δαιμονος περφορτος αλαστορος οἴστρος ελαυνει.
Δαιμονος αμφιεπω μανιωδεα ριζον ἱμασθλης. Nonn.

Δαιμονιος.
Δαιμονιε, φθισει σὲ τοσον μενος.—Il. ζ. 407.
Δαιμονιοι, μυθος μεν ὑπερφιαλος αλεασθε. Od. δ. 774
SYN. Γενναῖος. μακαριος. αντιθεος. θαυμαχος, αγαστος, αξιοπρεπὴς, ευδαιμων—δυσδαιμων, αθλιος.—θεῖος μοιρίμος.

Δαιμων.
—Ηρχε δε δαιμων. Il. γ. 420.
—Μετα δαιμονας αλλους. Il. α 222.
—Επί τε λίν ηγαγε δαιμων. Il. λ. 480.
—Παρος τοι δαιμονα δωσω Il. ϑ. 166.
Ασε με δαιμονιες αἶσα κακή—Od. λ. 61.
SYN. Θεὸς.—τυχη.—μοῖρα, μορος.—αλαστωρ.
EPITH. Αγαυὸς, αφθονος, αφθιτος, δεξιος, σαωτὴρ, ερικυδεις, επιρροθος, κακὸς, συγερὸς, σκληρὸς, λυγρὸς, χαλεπὸς. οιοτόλος.
Δαιμονα κικλησκω μεγαλακηγητορα φρικῆν.
Μειλιχιον Δία, παγγενετην, βιοδωτορα θνητῶν,
Ζῆνα μιγαν, πολυπλαγκτον αλαστορα, παμβασιλῆα·
Πλουτοδοτηρ—ὀχετα βιον θνητῶν ανθρωπων·
Εν σοὶ γαρ λυπης τε χαρᾶς κληῖδες αχῆται. Orph.

Δαιμων. (Διαβολος)
Πομπος αλιτροσυνης ὅλον ανέρα δυσατο Δαιμων. Nonn.
EPITH. Αρχεκακος, αλλοπροσαλλος, ασεργος, αντιπαλος, αχλυοεις. αγριοθυμος. βαρυσοιος. βροτοκτόνος. βροτορρόος. βαρυμηνις. δολομητις. δολιμηχανος. δυσμαχος. περιος. κακοπολος. κακοεργὸς. λυσσηεις. μελανιφρων. πολυστονος. ὑγροπυρος. φθονερός.—παντων ολεωτατος.
Κλαυθμ. οδυ. πυρ. βελη. καχη. μορε. χασμα. δρακων. θὴρ.
Νυξ. λοχε. λυσσα. χαος. βασκανε. απρηκτε. Nonn.

Δαιμονες
Τοι μεν Δαιμονές εσι. Διὸς μεγαλε διὰ βυλας.
Εθλοὶ. επιχθονιοι. φυλακες θνητῶν ανθρωπων·
Θι ρα φυλασσουσι τε δικας και σχετλια εργα,

Ηέρα ἑσσαμενοι. παντη φοιτῶντες επ' αιαν.
Πλουτοδοται· και τοῦτο γερας βασιλῆιον εσχον. Hes. θ. 121.
Δαιμονες ανθρωπων δηλήμονες. αγριοθυμοὶ.
EPITH. Δῖοι. αγαυοὶ, αφθιτοι, αψυχοι, επιρροθοι, δεξιοι, σαωτῆρες, πγαθεοι. πολισσοῦχοι—φαῦλοι. συγεροὶ. χαλεποὶ, δυσμενεῖς, σκληροὶ. λυγροὶ. νηλεεῖς. αλγινοεντες. μανιωδεις. δυσμενεὶς, σαρκοχαρεῖς. ὀλυοεντες, μισανθρωποι.
Δαιμονες ἀρρενοι. και πῆριοι. και εὐδροι.
Και χθονιοι, και ὑποχθονιοι, ηδὲ πυριεσσοι. Orph.

Δαιτυμιε
Δαινυσθαί μιν αναγον επὶ μιγαρσιν ἑκηλον. Il. ε 805.
SYN. Δαιταλεω. μεταδαινυμαι, ευδαιτεομαι, ευωχεομαι. συνεσιῶμαι, συμποσιαζω. θοινασω. οινοποταζω. εορταζω. εσθιω. ελαπιναζω, τρεφομαι.—διερμαινομαι.

Δαινυμι.
Δαινυ δαῖτα γερουσιν—Il. ι. 70.
SYN. Εσιαω, ευωχεω, δαιω, δειπνιζω.

Δαΐος.
Ω δαΐε Τελαμωνιαδη, δυσμορον γενος. Soph. Aj. 795.
SYN. Ατυχὴς.—δαιμων.—δήϊος, δυσμενὴς.—πτωχος. σημος. φυσιρὸς. ισχυρὸς. αγαθὸς.

Δαὶς. Δαιτὴ. Δαιτὺς.
Δαινυτ', ουδέ τι θυμὸς εδευετο δαιτὸς εἴσης. Il. α. 468.
Τὰ γαρ και δαιτης μετοχα τέ οἱ ὀφρα μολόντες. Od γ. 44.
Τον δε και αμφιθαλὴς εκ δαιτίος εστυφελιξε. Il. χ. 496.
SYN. Ευωχια. ευωχησις, εσιασις, ἑκλατινη, συνδειπνον. συνεσια. συμποσιον. ποτος. ὑποδοχη. θοινη. πανθοινη. πανθοινια. φιλοτησια. οψα. σιτία. φαγρματα. βρωματα.
EPITH. Αμβροτος. αγαθα. ατειρὴς. εραστη. επηρατος. εραστεινὴ. ερικυδὴς, ετοιμη. ευδεπνος. βιοτησιος. γαμηλιος. γενεθλιος. δινᾶς. δινᾶλεα. δυσερὴς. θυμαρὴς. θαλια. θρεπτηρ. μενεκὴς, μιστυθαδια. μυσιπόλος, ζωαρκὴς. νυμφιδια. πολυξεινος. παχεῖα. πιειρα. παλιναυξὴς. πολυκαμος. κατάθυμιος. συγιερὰ, ταχυοθιμενη.
PHR. Αιολα, πιαλεις ἑτεροτροπα δειπνα τραπεζης. Non.
Ειλαπινης εργα κυπελλομαχης.
Εὐπιτνες τραπεζα
Μυρων τε και μαγειρων
Σοφισμασιν πεπιασμενοις.

Τραπεζα,

Τραπίζα. Μαχλοσυνης μητερα αταισθαλος. Naz.
Δαινυται· παρα δε σφιν ονειατα μυρια κειται
Κνισσῆεν δε τε δωμα περιστεναχιζεται αυλη
Ημαται· κ. λ Od. κ. 9.
—Ειδατα δεῖκ φερουσαι
Χερσὶν επ' αμφοτεροισι θεαὶ παρεπρεπον Ωραι
Χρυσειοις κανεοισι—κ. λ. Coluth.

Δαΐς.
Τῷ δ' αρ' ἁμ' αιθομενας δαΐδας φερε—Od. α. 428.
SYN. Δάς, δηλετηρ.

Δαΐς.
Εν δαὶ λευγαλεη—Il. ξ. 387.
SYN. Δαΐς, δαι, μαχη.

Δαϊσφαλτος.
Τὰ δευτερια τῆς δαϊσφαλτε φαλης. Lyc. 170.
SYN. Πολεμικός.

Δαιταλεω.
—Ωμοτητα δαιταλεμενος. Ib. 654.
SYN. Δαινυμαι, τρωγω.

Δαιταλεργια.
Σαρκας λειβετιζουσα δαιταλεργια. Ib. 199.

Δαιτρεσυνη.
Και δοιω θεραποντε δαημονε δαιτρεσυναων. Od. π. 253.

Δαιτρευω
—Ἰα δ' αλλ' ες δῆμον ιδυιαι—Δαιτρευειν. Il. λ. 704.
SYN. Δαϊζω —μαχειρευω,—ευωχεομαι.

Δαιτρός.
Δαιτρὸς δε κρεων σιτιλλας παρεθηκεν—Od. α. 141.
SYN. Αρτιμος. μαχειρος. μερισής.

Δαιτυμών, Δαιτυμονεύς.
Δαιτυμόνες δ' ες δωματ' ισαν θεοι βασιλῆες. Od. δ. 621.
—Συν ὑμῖ δαιτυμοισῖ. Nonn.
SYN. Δαιταλεὺς, δαιταλὴς, ευωχητης, θοινητωρ, ειλατινασὴς, θιασωτης, αιθιτης, συνθοινιτες, συντραπιζες, συμποτης, συναριστες, συνδειπνος. συνδειρτος. συσσιτιος. συμποσιαστης, συνδαιταλής.—μαγειρος.

Δαϊφρων.
—Χρυσην δ' Αχιλευς εκομισσε δαϊφρων. Il. C. 875.
SYN. Δαϊος, αιθων, αγχιστος, εμφρων, εχεφρων, εχεθυμος, συνετος.—πολεμικός.

Δαιω, Δαϊω
—Υπο δε ξυλα δαϊον ἑλοντες. Il. σ. 347.
—Μελεϊσι κε δαιομενος θαλεσθαι. Apoll. 2. 627.
Εγθ' εῦ δαισαμενοι.—Ib. 498.

SYN. Αναδαιω, αναιχιω, εξαπλω.—δαϊζω, διαχοπλω,—δαινυμαι, ευωχεομαι.—δαιω. μαθανω.

Δακεθυμος.
—Αιν' εξαιτιη δακεθυμος ατα. Soph. Ph. 715.
SYN. Αριφρὼς, αινὸς, δαξιθυμος, θυμοδακὴς, ψυχοταχὴς.

Δακετὸν, Δακος.
Ξεῖνος εχιδναῖον πεζθεν αγων δακετον. Call. Fr.
—Δικας παρομνω δακει. Eur. Tro. 284.
SYN. Εχιδνα.
EPITH. Ιοβόλον. αἱμαρροον, αβληχρὸν, αινοπελωρον, βλαβερὸν, βλοσυρὸν, φονὸν, ολοὸν, σαλαμαι δρεον.

Δακναζω, Δακνω.
Στερε και δακναζε, Aesc. P. 571.
—Δακε δε φρενας Εκτορι μῦθος. Il. ε. 493.
Και δακνομαι ψυχὴν, και διχα θυμὸν εχω. Theog. 906.
SYN. Αναδακνω, αποδακνω, καταδακνω, ενδακνω, περιδακνω, επιδακνω, βρυχω, λυπεω, κεντεω, ενοχλεω, καθικνεομαι, καθαπτομαι, ορδαξῶ

Δακρυ, Δακρυμα, Δακρυον.
Αἰγηπας δ'. αχεῖον ιδὼν, απιμορξατο δακρυ· Il. ϛ. 243.
Θρηνοισι και γοοισι, και δακρυμασι. Eur Andr. 92.
—Ελεειν ὑπ' οφρύσι δακρυον ἔδον. Od π. 210.
SYN. Επιδακρυον, δακρυτις. λιβες. ιτμὰς.
EPITH. Αινὸν, αλεγεινὸν. αυκλεον. αυτοχυτον, αθηγυον. γλυκὺ. θαλερὸν. θερμὸν, γοερὸν, δυσδακρυτον. δωλαιον. λαθριδιον. λιχρὸν, μελιηδὲς. ἱκετηριον. πενθήμιον. πενθιμον, πολυσπορον. κλυτὸν, περιτυμβιον, ευπειτὲς, φιλαδελφιν, φιλοξεινον, γλυκερὸν, ψυχοταχὲς.
PHR. Ομβρος οπωπῆς. Nonn. Βλεφαρων ροτίδες. Synes. Οφθαλμοτευκτος πλημμυρὶς. Eur.

Δακρυογενὴς.
—Δακρυογενον Αρη Aesc. Supp. 630.
SYN. Δακρυοπειὸς.

Δακρυοεις.
Δακρυοεις δ' επ' ανεισε παῖς ες μητερα χειρας. Il. χ. 499.
SYN. Δακρυοδνὴς, δακρυσακτος, αριδακρυς. επιδακρυς, πολυδακρυς.

Δακρυοπετὴς.
—Παθια δακρυοπετῆ Aesch. Supp. 118.

Δακρυοτιμος Vid. Αδωνις.

Δακρεπλαω,
Ψή δε δακρυπλωσιν—Od. τ. 122.
Δακρύεσσαι.
Δακρυεσσαι δυσπνοι. Soph. Tr. 330.
Δακρυχαω,
Ως φατο δακρυχασι—Il. α. 357.
Δακρυω. Vid. Κατειβομαι.
Κυμασι πορφυριοις επελυζετο πολλα δακρυων. Hom. B. 468.
SYN. Αποδακρυω, ενδακρυω, επιδακρυω, καταδακρυω, αποκλαιω, θρηνεω, οδυρομαι.
PHR. Δακρυων ρηξαι θερμα ναματα. Soph.
Δαπεδον βλεφαρων δινευν ποτισι. Synes.
—Δακρυα δε σφιν
Θερμα κατα βλεφαρων χαμαδις ρεε μυρομενοισι.
Ισατο δακρυχεων ωσε κρηνη μελανυδρος. Hom.
Ομβρω δακρυοεντι περιρρεομενοιτο παρειαι. Nonn.
Θερμα τεγγων δακρυα τουαχαις. Pind.
Δακρυρροος.
—Δακρυρροον—ομμα σε τειρει. Soph. Oed. C. 1788.
Αδυ τι μολπας εχειν δακρυρροους. Eur. Supp. 773.
Δακρυτός
Δακρυτὸς ελπις σπερματος σωτηρια. Aesc. Ch. 234.
SYN. Αιακτος, αξιοθρηνος, δυσδακρυτος.
Δακτυλιδιον,
Το δακτυλιδιον πιεζει το ζυγον. A. L. 418.
Δακτυλιος.
Δια δακτυλιε μεν κν εμε γ' αν διελκυσαις. Ib. Pl. 1037.
SYN. Σφραγις.
Δακτυλοδεικτος.
—Δακτυλοδεικτων
Δ' κτις απειπων ειργει μελαθρων. Aesch. Ag. 1341.
Δακτυλος,
Αλλ' επι λικτρον ιων, ακρον δακτυλον κατα δακνω. Hom. B. 45.
Δακτυλα. pro Δακτυλοι.
Ιρίμα μεν θλιβων ροδοειδία δακτυλα κυρης. Mus. 114.
EPITH. Απαλα, απαλοχροα, εκηβολα, ετεροτροπα, πολυτροπα, ευτροχα, θοα, μενεδιϊα, ομοπλοκα.—
PHR. Νοημων μαρτυρ φωτῆς. Nonn.
Χειρῶν ακρους κ]ινας. Aesch.
Δαλὸς
—Δαλος δ' οι εκπεσε χειρός. Il. ο. 421.
SYN. Δαλιον, δαυλὸς, δαὸς, θυμαλωφ, λαμπάς.
EPITH. Αιθομενος, αιφλεγὴς, ευφεγγὴς, αιθαλοεις, ευτεφρος, τηλαυγὴς, στιλασφόρος.
Δαμαζω. Δαμαλιζω, Δαμαω. Δαμναω, Δαμνημι.
—Υπο χειρὶ Μενοιτιαδαο δαμασσω. Il. π. 438.
Μη—ατειων χειμερια
Καταστρα δαμαλιζοι χρονον. Pind. P. 5.
—Πολεμὸς τε δαμὰ και λοιμὸς Αχαιὸς. Il. α. 61.
—Παντας γαρ εμὸν δαμνασκει τοκον. Hom. V. 252.
Δαμνα μεν Ζηνὸς τε νοος—Il. π. 103.
—Την μεν εγὼ σπεδὴ δαμνημι επιεσσιν. Il. ε. 893.
SYN. Δμαω. αποτευζω. ατυζω. βιαζω. καταπτυχω. καταπονεω. κατακρατεω. τιθασσευω. υποτασσω. αναιρεω. αποκλεινω.
Δαμνιππος.
Αστ' Αμαζονιδων δαμνιππων—Orph. 738.
Δαμαλη. Δαμαλις.
Πολλαι δ' αὖ δαμαλαι και πορτιες. Theoc. α. 75.
Λευκοικτον ὡς δαμαλιν. Aesch. Supp. 355.
SYN. Πορτις
EPITH. Λευκὴ, ευγλητος, μυκωμενη.
Δαμαρ.
—Η τρομαχοιο δαμαρ Αλεκτοριδαο. Il. ξ. 503.
SYN. Ακοιτις
EPITH. Κοινολεκτρος, εὐκραιρος.
Δαναη
—Δαναης καλλισφυρη Αφροδιτης. Il. ξ. 319.
EPITH. Ηὔκομος, καλὴ.
—Ης δια κολπα
Χρυσειος εξ ορεφοιο κατιρρεεν ὑετιος Ζεὺς
Αφνειῃ βαθυμιγι γυναιμανίος νιφετοιο. Nonn.
Δαναοὶ. Δαναΐδαι.
Τρωὰς δ' ελλιταν Δαναοὶ—Il. ε. 57.
Παλαι Πελασγοὶ, Δαναΐδαι δε δευτερον. Eur. Or. 931.
EPITH. Αλκαντες, αιχμηταὶ, ευσθενεῖς, ερίδουποι, ξανθοκόμαι. καρτερόθυμοι, ιφθιμοι, μενεχαρμαι, εδριμοι, ταχυπωλοι, φιλοπτολεμοι.
—Θεραποντες Αρηος.
Δαναὶς.
Δαναὶς δ' αδελφὸς εστι πεντηκοντοπαις. Aeseh. Supp. 325.
EPITH. Αρχεπαχος, δυγατρογένος. λιποπατρις. ὑδροφόρος.
Δανειζω. Δανειζομαι.
Εις χειριδιον μοι τῶν δανειστων τρεῖς δραχμὰς. Ar. Pl. 374.

Οτιὴ κατα μῆνά γ' αργυρίων δανειζεται. Ib. N 754.
SYN. Επιδανειζω, τοκιζω. τοκοφορεω, τοκογλυφεω, οβολοστατεω. μεταδιδαμι.
Μηδε τοκον δυσαλευτον εἰς παλαμην εἰσιεναι. Apollin.

Δανειον.
—Αυτῷ τὸ δανειον εφηκε. Posid.
SYN. Χρεος, οφλημα, οφειλη. τοκος. δανεος. δωρον.

Δανεισμός.
Πικρὸς δανεισμὸς ἦλθε τῷ θανόντι νῦν. Eur. El. 858.
SYN. Δανεισμα. τοκος. τοκισμός.

Δανός.
—Διά τε ξυλα δανὰ χεασσαι. Od. ο. 321
SYN. Αυαλέος.—συκαυστος. διερμός. ξηρὸς. καυσιμος.

Δανος. Vid. Δῶρον. Δανειον.
—Γῶ ρα οἱ δανος ωπασεν Εκατ. Euphorm.

Δανος.
—Δανος μετα χερσὶν εχεται. Il. ω 647.
SYN. Λαμπας. δαλὸς. φαος, δετύ.—πῦρ. —φως. φλοξ. φεγγος, αυγή.

Δαπαναω.
Ος δαπανᾶς μεν απαντα, και αυξεις ἰμπαλιν αυτός. Orph. H.
SYN. Αποδαπαναω. αναλισκω, προσαναλισκω, κατιδω. καταφθειρω. καταλιχνευω. διαλαφυσσω. σπαθαω. εκλεγχω, αναισιμοω, κιχλιζω.

Δαπανη.
Εκ κοινῆ πλειση δε χαρις, δαπανη τ' ολιγιστη. Hes. ε 721.
SYN. Δαπανημα, αναλωμα.—τροφή.

Δαπανηρός.
Γυνη το συνολόν εστι δαπανηρὸν φυσει. Sent.
SYN. Δαπανητικὸς, συνδαπανηρος. αναλωτὴς, φιλαναλωτὴς, πολυτελὴς, πολυδαπανός.

Δαπεδον.
Χρυσεω εν δαπεδω—Il. δ. 2.
SYN. Οὖδος, ἔδας, εδαφος, πεδιον. γῆ. οἶκος ερειπιος.

Δαπις.
—Δαπιδας και ποικίλα προσκεφαλαια. Ep. 1. 3.
SYN. Ταπης, ταπις, αμφιταπης, αμφιτάπις. αμφιταπος, φιλοταπις.

Δαπλης. Δαπλός.
Δαπλαις τιτυσκων αἱματωτεσιν φοβον. Lyc. 1403.
SYN. Τρωκτης. δακνωδης—δακτηρα μῆα.

Δαπλω, Δαρδαπλω.
—Αυταρ ὁ δαπλα. Il. λ. 481.
Ωμοφαγοι μὲν θῆες εν ορεσι δαρδαπλησιν. Ib. 479.
SYN. Διεδαπλω, καταδαπλω. βρωσκω. κακοεργαζομαι. εσθιω, κατεσθιω. βρυχθιζω. λαφυσσω καταπινω, δατυσσω.—διασπαω, διασπαραττω, εγκαπλω.

Δαρδαις.
—Και Δαρδανιδες βαθυκολποι. Il. σ. 337.

Δαρδανιδης.
Τοῖσι δε Δαρδανιδης Πριαμος κατα μοῖραν εειπε. Il γ. 303.

Δαρδανος. Δαρδανοι, Δαρδανιοι.
—Τον δ' εκτανε Δαρδανος ανὴρ. Il. ϛ. 701.
—Και Δαρδανοι. ηδ' επικουροι. Il. γ 456.
Δαρδανιων αυτ' ἦρχεν υἱὸς φαῖς Αγχισαο. Il. ϛ. 819
EPITH. Αγχιμαχηται, μενεπτολεμοι.

Δαρδανις.
—Προ πυλάων Δαρδανιάων. Il. ε. 789.

Δαρδανος. Nom. pr.
—Αξ' αἱματος εσμεν αγαυῆ Δαρδανυ.—Cal. l. 1.
EPITH. Αρτιθιος.

Δαρεος.
Ισον Δαρειῳ τῷ μεγαλῳ δυναται. Ep. l. 3.

Δαρης.
—Δαρης αὐνειὸς, αμυμων
Ιρευς Ηφαιστοιο—Il. ε. 10.

Δαρθανω.
Εδραθεν εν προδομῳ—Od. υ. 143.
SYN. Αποδαρθανω, καταδαρθανω, καθευδω.

Δᾶς.
—Και δᾶδ' εχων πορευεται. Ar. Pl. 1042.
SYN. Δαις, λαμπὰς. πευκὸς. φανὸς.
EPITH Αιθαλοεις, φλογιξὸς, πυριθαλπὴς, πολυφεγγὴς.
Εκ τε πολυσπειρων δαΐδων ἰμεφεγγέος αιγλης
Εσπερίης ανετειλε φαος ψευδημονος νυκτὸς. Nonn.

Δασκιος.
—Πετρη και δασκιος ὑλη. Il. ο. 273.
SYN. Ασκιος. (a intenſ)—πολυσκιος.

Δασμὸς,
—Ατὰρ ην ποτε δασμὸς ικηται. Il. α. 166.
SYN. Δασμα, δασμευσις. αναδασμὸς. δατησις. διανομὴ. διαδοσις. διαιρεσις. διαλογὴ, διαμερισμος, μερισμὸς, τελισμα, τελος, φορος.

Δασμοφορεω.
Ουκετι δασμοφορεῦσιν
Διεπροσυνοισιν αναγκαις. Aeſch. P. 589.
SYN. Συντελεω—τοις τελεσι προσκειμαι.

Δασμοφόρος.

Δασμοφόρος.
Οπποτε δασμοφορες Ασιης υπεδεξατο Ρωμη. Sibyll. l. 3.
SYN. Υποτελὴς, ὑποφόρος, συντελεστής.
Δασπλὴς, Δασπλῆτις.
Σὴν γαρ εγω δασπλῆτα δικασσιν—οἷά τε πιεζειν
Νυκτα καταπλησσω την Αχερουτιάδα. Ep. l 7.
—Θεὰ δασπλῆτις Ερινυς. Od. α. 234.
SYN. Αινὸς, χαλεπὸς. δυσπροσπιλαστος. τολμηρός.
Δασὺς.
—Ρῶτας δ' ὑπειχευε δασειας. Od. ξ. 49.
SYN. Πυκνὸς, δαυλὸς, λασιος.—απαρατιλτος.—τραχὺς, αυχμηρός.
Δασυθριξ.
—Δασυτριχος εἶχε τραγοιο
Κνακὸν δερμ' ωμοισι—Theoc. 7. 15.
Δασιχειρος.
Μισεω τας δασυχειρος αλωπεκας—Ib. 5. 112.
Δασυμαλλος.
Δασυμαλλω εν αιγίδι —Eur. Cyc. 359.
—Οιες—εὐτριχιες, δασυμαλλοι. Od. ι. 425.
Δασυπωγων.
Μων ὁ δασυπωγων; Ar. Th. 33.
Δασυστερνος.
—Δασυστερναν περ εοντων Hes. ε 512.
Δασυνω.
—Ινα δασυνθειην ὁλη. Ar. Eccl. 66.
Δατεομαι
Εν μιζῳ αμφοτερω μεσος Αρης δατευνται. Il. σ. 264.
SYN. Διαδατεομαι, ενδατεομαι, δαϊζω, δαζομαι, μεριζομαι.—πορευομαι.
Δατηριος.
—Πατρωων χρηματων δατηριοι. Aesc. S. T. 717.
Δατητης.
Χρηματων κακὸς δατητης Αρης. Ib. 952.
SYN. Διανομευὺς, μεριστὴς, διαιρετης, διανεμητὴς.
Δαυλὸς.
Δαυλοὶ γαρ τραπεδων—πορει. Ib. Snpp. 98.
SYN. Ενδαυλος, δασὺς, κατηρεφὴς.
Δαυλιον.
Δαυλια και βοταναι. Call. Fr.
Δαυω.
Δαυοῖς απαλαῖς ἑταρας εν σηθεσιν. Sapph.
SYN. Κοιμαομαι.
Δαφνις.
Δαφνιδι τω χαριεντι συνηντετο βυκολεοντι. Theoc. 8. 1.
EPITH. Ταλας, δυσποως, λευκοχρως.

Δαφνη.
—Σπεος—ὑψηλον, δαφνησι κατηρεφὲς—Od ε. 183.
EPITH. Εριθηλὴς, ἱερὰ, ευθαλὴς, ευωδης, ευπεταλος, ευερνὴς, ἀμφιθαλὴς, μαντωδης, μελαμφυλλος, χρυσία, Δελφὶς, Πυθικὰ.
PHR. Παρνασσια σκοπια Pind. Εγρος Απολλωνιον
Δαφνης εριθηλέος οζος. Hes.—Δαφνιον φυλλον.
Δαφνηφαγος.
Δαφνηφαγων φοιβαζεν εκ λαιμῶν στα. Lyc. 6.
Δαφνινος, Δαφνωδης.
Οιην ὁ τῷ Απολλωνος επεσσατο δαφνινος ὀρπηξ. Call. 2.
Αλλ' εις δαφνωδη γυαλα βησομαι τάδε. Eur. I 76.
SYN. Δαφνης, δαφνικὸς, δαφνιακὸς, δαφνοειδης.
Δαφνοφόρος.
Δαφνοφοροισιν βεβυτοισι τιμαῖς. Aesch. Supp. 714.
SYN. Δαφνηφόρος, δαφνοκόμος.
Δαφοινέος. Δαφοινὸς.
Εἱμα διχ' αμφ' ωμοισι δαφοινεων αἱματι φωτῶν. Il. σ. 538.
—Δρακων επὶ νῶτα δαφοινός. Il. C. 308.
SYN. Αἱματόεις. — ερυθρὸς. πυρρὸς. μελας. ποικίλος δεινὸς.
Δαφιλὴς.
Ὅπου συνοικεῖ δαφιλὴς ερημια. Lyc. 957.
SYN. Αδαῖος, αδινὸς, λαμπρὸς, ἀζηὸς, φαιδρὸς, τρυφερὸς. αφθονος. πολυτελὴς. ευπορος. ευρὺς, μέγας. μεγαλοπρεπὴς φιλοδαπανος.

ΔΕδισκομαι, Διδιτσομαι, Δειδισκομαι, Δειδισσομαι. Δειδιτσομαι.
—Δειδισκομενος δε φρεσινδα. Od ο. 150.
Και δεπαϊ χρυσειῳ δειδισκετο, φωνησεντα. Ib. σ. 120.
Εκτορα Πριαμιδην απὸ νεκρῶ δειδιξασθαι. Il. σ. 164.
SYN. Δειδω, δειδιζω. περιφριτσω. καταφοβεομαι.—δικαιομαι. — αποδεω, αποτρεπω. δειδω.
Δειλος.
—Δειλον δ' επι σημα τ' εθηκε. Il. κ. 466.
SYN. Δῆλος, ευδηλος, ευγνωστος.
Δειμα, Δεισις.

Το δεῖμα τῆς Νυμφης, ὁ δ' ἔσται μὲν σφοδρὸ. Ar. A. 1058.
Ενθα δέ τις πᾶς ποιεῖτ' ευχὰς, πδὲ δεησις. I. Cam.
SYN. Αιτημα, αιτησις, ερωτημα, αξιωσις. παρακλησις, ευχὴ, προσευχὴ, ευχωλὴ αρά. ικεσια. ὑπερτευξις.

Δεῖγμα.
Λαβὼν δ' Αδρηστον δεῖγμα των εμῶν λογων. Eur. Supp 354.
SYN. Ειδεγμα, παραδειγμα. ὑποδειγμα. αρχετυπον.

Δειδημων.
Αλλα μαλα Τρῶες δειδημονες—Il. γ. 56.
SYN. Δειμαλέος, δειλαιος. δειματοεις, δειλὸς, δειλαιος, δειλοψυχος, ποιαλέος, πολυπλοιητος, ευλαβὴς, αισχυντηρὸς, φοβερὸς, περιφοβος, φυζαλέος.

Δειδω.
Αλλα μαλ' αινῶς δειδω. μη—Il. ε. 623.
SYN. Καταδειδω, δεδισκομαι, δειμαινω, δειμαιτομαι. εκφοβεω. φοβεομαι. δειλαινω, δειλαιομαι. δειλιαω. αποδειλιαω. δειλοομαι, δειλανδρεω, δειλιαζω, εκτεω, ορρωδεω, ταρβεω, τρεμω.

Δειλιαω.
—Σὺ δ' ερχεο δειλησας. Od ρ. 509.
SYN. Μετημερίαω, μετημεριαζω, ενδιαζω, ενδιαω

Δειλιος. Δειλος.
Δειλιον κλινοντος ὑπο ζοφον ηελίοιο. Apoll. 1. 452.
—Ηδὴ γὰρ επιπλυθε δειλον ἦμαρ. Od. ρ. ult.
SYN. Επιδειλος, δειλινὸς, εσπεριος, εσπερινος, εσπερος, οψιος.

Δειλοπεομαι.
—Και δειλοπαντο δατεσσιν. Il. ο 86.
SYN. Δεξιρομαι, γειρομαι, προσαυδαω, φιλοπεομαι.

Δειλον. Δειλος.
Γειης πιειρον δειλον ικεσθαι. Ep. l. 7.
Με και πολυ δειλον αιθησει—Lyc. 1259
SYN. Αγαλμα, μιμημα, εικασμα, ειδωλον. φασμα. ἐμπεμα.

Δεικνυω, Δεικνυμι.
Χρονος δικασσεν ανδρα δεικνυσι μονος. Sent.
Δεικνὺς σῶμα βροτοῖσιν—Il. ν. 244.
Δεικνυε δε δημοισι—Hes. ε. 500.
SYN. Αναδεικνυμι, αποδεικνυμι, διαδεικνυμι, καταδεικνυμι, ενδεικνυμι. επιδεικνυω, αναφαινω. φαινεσω. σημαινω.—λεγω.

Δειλη. Δειλης (Adv.)
Ποιὸς τις δειλαν τε και εν μεσῳ αμαχος εσσῃ. Theoc. 10. 5.

—Η πὰς, η δειλης, η μεσον ἦμαρ. Il. φ. 111.
SYN. Δειελον, βελυτὸς, εσπερα, εσπερη, οψια. κνεφας.

Δειλαιος, Δειλακρος, Δειλαιτερος.
Τὰτε τὸ δειλαιον γενετο βρεφος —Call 6. 101.
—Εγω δε καταπεκτισμαι δειλαιρα. Ar. Pl. 93.
Ω δειλαχριὼν σὺ, τῶν κακῶν οιον ἐρᾶς: Ib. Ar. 143.
SYN. Δειδημων, δειλημων, δειλὸς. ελεεινὸς. αναλκης. αβλιος, ταλαιπωρος, αχρειος. μαλαιος.

Δειλια.
Τον δειλια προδοντα και κακανδρια Soph. Aj. 1033.
SYN. Δειλιασις. δειλοτης. ατολμια, φιζος, κακανδρια δεισιδαιμονια. ευλαβεια.

Δειλὸς.
Η γὰρ κεν δειλὸς τε και ατιμητος καλεοιμην. Il α 293
Ω μοι εγω δειλὸς —Od. ε 299.
SYN. Δειλαιος, ευλαβὴς, ασθενὴς, κακὸς, ταλας, ποιητὸς. αναλγητος.

Δεῖμα.
Δεῖμα φερων Δαναοῖσι—Il ε 682.
SYN. Φοβος. φοβημα, ευλαβεια. δεος, δειλια.—δεῖμος.
EPITH Αρηιφιλον. αμειλιχον, αργαλεον, αταιδὲς. ατυζηλὸν, λυγρολεον, δαιμονιον, δυσδερκὲς. ιξαινον, δεινὸν, ικμαλεον, νυκτιφοιτον, ιω. τιτ. αγκτον, εισφατον, σκληρὸν, φρικωδὲς, συγερὸν. τομερὸν. χαλεπὸν

Δειμαινω.
—Ειὶ μὴ καθηατο δειμαινοντες. Hom. Λ. 404.
SYN. Δεδω. βλλω, φιζομαι, εκφοβεομαι.

Δειμαλέος.
—Δειμαλέον Διὸς ὄτλον—Hom B. 278.
SYN Ατυζηλος, δειματαδης.—δειλὸς. ευλαβὴς

Δειμαξαγης
—Ἀρχὸς δειμαξαγὲς φοιτῳ. Aesch. Ch. 542.

Δειματοω Vid. Ατυζω
—Δειματοιμεν δ' εγὼ Eur. And. 42.

Δεῖμος.
Δεῖμός τ' ηδὲ φοβος—Il. δ 440.
Αρης και Αφροδιτης παῖδες —al. ἱππει.

Δεινὸς.
Αιδοῖος τέ μοι εσσὶ, φιλος ἐκυρὲ, δεινός τε Il. γ 172
SYN. Ενδεινος. σοβερὸς, χαλιπὸς, παλαιγενὴς. βιαιος, απὸς —δαημων, σοφὸς. εμπειρος. επιτηδειος. ἐκπαγλὸς, ακολαιευτος, ακηλητος, δριμὺς.—ἰσχυρος. μεγας —κατασβαλοι. παγκρατες. δυσχερὴς.—ατυζηλὸς.

Google

Δεινοδίης.
Δεινοδίην ἥρωα περικλυτὸν Αἰσονος υἱὸν. Orph. 64.
Δεινοθέτης.
Κῶρος δεινοθέτης. κακομηχανος—Mosch. Ep. 8.
Δεινοκαθέκτος. Vid. Φυσις.
Δεινοτης.
Ελθὲ πορ' ἐκ γῆς τῆσδε δεινότης ἀρά. Soph. Oed T. 426.
Δεινωπὸς, Δεινωψ
Δεινωποὶ, βλοσυρῶπες—Hes. a. 250.
Ω σκότιαι δεινῶπες—Soph. Oed. 85.
SYN. Γοργωπὸς, δεινωπὸς, φοβερὸς.
Δειπνεω.
Αυτὰρ επεὶ δείπνησε, και ἡρατο θυμὸν ἐδωδῆ. Od. ε. 95.
SYN. Δείπνημι, δειπνοποιέομαι, επιδειπνεω, βρωσκω, δορπεω.
Δειπνητὸς.
Αλλ' ὁτε δὴ δειπνητὸς ἦν—Od. ρ. 170.
SYN. Δειπνητὸς.
Δειπνίζω. Vid. Δαινυμι.
Δειπνισσας, ὡς τίς τε κατεκλασε βοῦν επὶ φάτνῃ. Od. δ. 535.
PHR. Και δείπνον ἑλοῦσα. Hom.
Δειπνον.
Νυν δ' ερχεσθ' επὶ δεῖπνον —Il. ζ. 381.
SYN. Δορπον, δόρπος. θοινη —δαις —βρᾶσις.
EPITH. Αρμοδιον, ασυμβολον, ἄζρδν, αμοιρσιον, αμοιβαῖον, ἀλωφητον, αδαιτρευτον, αλιτρὸν, γαμηλιον, ιχθυιον, λαρὸν, λαμπρὸν, σιγαλὸν, ποικίλον, πολυοψον.
PHR. Οιτε μιν παρεόντος ατερπὲς.—Nonn.
Δειπνολοχης.
—Τῆς δ' αὖτε κακῆς κ ῥίγιον αλλο
Δειπνολοχης—Hes. ε. 702.
SYN. Δαιταλεὺς, δαιτυμων, κωμαστὴς. κλεπτοφορος, κλεπτοτρὸφος.
Δειρὰς
—Προσεῖπε πρὸς δειρὴν θυων. Hom. A. 281.
SYN. Κολωνη, κορυφὴ, λοφος. ἐξοχὴ.
Δειρη.
—Απαλὴν ὑπὸ δειρην Il γ. 371.
SYN. Δειρη, δειρὰς, αυχὴν, τραχηλος λοφος.
EPITH. Βαθυθριξ, ευθριξ, δολιχὴ. επικυρτὸς, ἱερὰ. οισαλεα, περιμηκης, λιπαλεα, καλλιπαρῃος, περικαλλὴς, ταυσφυλλος, χρυσοφόρος.
Δειραιος.
Λινα δ' ἁλισμικτοιο δειραιην ακραν. Lyc. 594.
SYN. Πολυδειρὰς, πολυαυχενος.
Δειροπαις.
Τῆς δειροπαιδος, μαρμαρεοπιδος γαλης. Ib. 843.

Δειροτομεω.
—Τῷ μή με λιλαιεο δειροτομῆσαι. Od χ. 349.
SYN. Καρατομεω, κιχλοτομεω, αποκεφαλιζω, εκτραχηλιζω, τραχηλοκοπεω. διατεμνω.
Δεισηνορ.
—Θυσιαν—κ δεισηνορα. Aesch. Ag. 158.
Δεκα.
Τοικτοι δεκα μοι συμφραδμονες εἶεν Αχαιων. Il. ζ. 372.
Δεκαδωρος
Τρις πιβαμεν δ' ἀψιν ταμνειν δεκαδωρῳ ἀμαξῃ. Hes. ε 424.
EXP. Ης εἰ διαμετρος τῶν τροχων δεκαδωρος.
Δεκαμενης.
Τί δαι δεκαμηνῳ τῷδε θωρακος κυτει. Ar. Pl. 1223.
SYN. Δεκαμηναῖος.
Δεκατος
Οταν ἡ δεκατη το στοιχειον—Ib. Ecc. 648.
Δεκας.
Μυστηρων δ' ατ' αρ δεκὰς ατρεκὴς.—Od. τ. 244.
Δεκασπόρος.
—Ως δεκασπορῳ χερσῳ. Eur. Tro. 20.
Δεκατευμα,
Εἰσατο τῶν κερδεων δεκατευματα.—Call. Ep. 14.
Δεκατη.
Ουκ αρτι θυω τὴν δεκατην ταυτης εγώ. Ar. Av. 923.
Δεκατος.
Αλλ' ὁτε δὴ δεκατη εφανη ῥοδοδακτυλος ἠώς. Il. ζ. 175.
Δεκατηφόρος.
Αλλά τοι αμφιετεῖς δεκατηφόροι αἰὲν απαρχαί. Call. 4. 278.
Δεκαφυος.
Τῶν ετι σοι δεκαφυα φατο ζωαγρια τισειν. Ib.
SYN. Δεκαπλασιος.
Δεκαχιλοι pro Δεκακισχιλιοι
—Η δεκαχιλοι—Αρηϊς εν πολεμῳ—Il. ε. 860.
Δεκειτης. Δεκειτηρος. Δεκαετὴς.
Δεκείῃς αλαλητο—Eur. Andr. 306.
Δεκτηρ.
—Αἱματος δεκτηρ νιν. Aesc. Eum. 204.
SYN. Δεκτὴρ. συμπρακτηρ. ὑποδοχεύς.
Δελεαρ.
Τοιοισδ' ἐχω σε δελεαρ—Eur. Andr. 263.
SYN. Δελεασμα. δελεασμὸς, δελητηριον, δελητιον. επαγωγὴ. θελκτρον, θελγητρον, θελκτηριον. απατη, δολος. ιυγξ.
EPITH. Ηδύ.

Δελτες.
Ἡ γεον ἐν δέλτοισιν ἐμοῖς ἐπὶ γνωτοῖσι σῆκα.—Hom. B. 3.
SYN. Δελταριον, γραμματεῖον, σιγακιδιον, σχεδαριον. σανιδες, σανιδιον.
Δελτογραφος.
Δελτογράφῳ δ' ἅπαντ' ἐστωπᾷ φρενί. Aesch. Eum. 275.
Δελφακιδη, Δελφαξ.
Οἱ μεν χαλκοδαιμων, δελφακιον γε νισομαι. Ar. Th. 244.
—Ἐθέλ' εσθιειν τον δελφακα. Soph. Fr.
EXP. Ὁ γαλαθηνος χοῖρος. χοιριδιον.
Δελφειος.
Αυταρ ὁ βωμὸς—Δελφειος. Hom. A. 406.
Δελφι.
—Δελφῶν εις σιενα δῦμεν Hom. XXVI. 14.
PHR. Χρυσῆ γεμισσα γυαλα.
Θλασαυροι βροτῶν. Eur.
Γᾶς ομφαλος. Soph.
Μεσσος ομφαλος ευδενδρου ματέρος. Pind.
Δελφιειν.
Ὡς εμοι ευχεσθαι Δελφιειῳ—Hom. A. 405.
Δελφινοφόρος.
Δελφινοφόρον πεδιον—Aesc. Fr.
Δελφὶν. Δελφίς.
Ὡς δ' ὑπο Δελφῖνος μεγακητεες ιχθύες αλλοι Φευγοντες—Il. φ. 22.
Ἰν' ὁ φιλαυλος ἐταλλε δελφίς. Ar. R. 1353.
EPITH. Αλιτρεφὴς. αλιδρομος. ἁλιος. αυτοελικτος. ἑλιξ. αφραδὴς. εὐγενειος, εινὰς, ελαχυπλερυξ. θαλασσιος, θαλασσαῖος, δικρὸς, καλλιχορος. πορφυρόρος. χορευτὴς.
PHR. Ἱερὸς τροχις Ενοσιγαιου.
Δελφινων αγελας ευειδεας ἰμερον αλμης.
Αλος μεγα κυδοιεντες,
Ἐξοχον πνοιῃ τε και αγλαιῃ κομοωντες. Opp.
Ἐναλιαν βασιλευτατος.
Πορφυρεοπλαγκτοι δελφῖνες, ἁλιρροθιοι, κυαναυχεῖς.
Ὑδροδρόμοι σκιρτηταὶ ἑλισσομενοι περὶ κυμα. Orph.
Δελφῖνες, πελαγης ιχθυοφάγοι σκυλακες. Ep.
Δελφῖνα κυδιοπτῦρα θαλασσης. Nonn.
Δεμας.
—Κατιχνια δεμας ἠῦτε θεῦσι. Il. θ. 305.
SYN. Σῶμα. χρως. μορφὴ. ἰδέα. τροπος.
EPITH. Απαλὸν, αἰόλον. αμβροτον, αμωμον, ασχετὸς, αγκαμπτον, αμολυντον, ἀδρὸν, αλλοπροσαλλον. βριαρὸν, θεοειδὲς, ευρυκαρηνον, ευσαρκον, βερυκεσον, λυγρὸν, ναιδὸν, καρηρὸν. πολιὸν, σκολιὸν, τερὸν. ταλαιπωρὸν, πολυμοχθὸν. περικαλλὲς, ξανθοχροον, φαιδρωπὸν, ωριοκαρπον, ωχρὸν.

Δεμνιον.
Δεμνια δε τερισαν—Od. δ. 30.
SYN. Στρωμνη, στρῶμα, λεκτρον, κοιτη.
Δεμνιοτηρης.
Μηδε δεμνιοτηρης—Aesch. Ag. 1458.
SYN. Ἐγκοιτος.
Δεμω (inus.)
Και δη τεῖχος ἐδεμε—Il. ι. 349.
—Και ἐδεματο οικους. Od. ζ. 9.
SYN. Δομεω. κατασκευαζω. οικοδομεω. προσοικοδομεω, κτιζω, δωμεω, δωμαομαι, καθιδρυομαι.
Δενδιλλω.
Δενδιλλων τε ἑκαστον—Il. ε. 180.
SYN. Περιελπω, διαιτεω.—σκαρδαμυττω. ατιμαζω. σκαπτω σημαινω.
Δενδρεον. Δενδρεος, Δενδρον.
Πελλὰ δε δενδρεοιο περὶ φλοιον—Arat.
—Βριθουσι δε δενδρεα καρπῷ. Od. τ. 112.
—Και δενδρα εὐκτιμενην κατ' αλωὴν. Od. ω. 334.
SYN. Δενδρος, δρυς, φυτὸν—θαμνος.
EPITH. Αγλαὸν, αγλαοκαρπον. αιθερμόεν; αυτοπρεμνον, βαρυφυλλον. ευκαρπον. ευοδμον. ευπετηλον, ευθαλὲς. μακεδνον, μακρὸν. αμπρεφὲς, κῦκεμον. λιπασκιον. ρυηφαγὲς. πολυσπερὲς. σκιερὸν. σκιαρὸν. ταρυπτερθον, ταρυφυλλον. τηλεθοον. ὑψιτενὲς. ὑψικαρηνον, ὑψιπετηλον, ὑψικομον.
Δενδρεις.
Νῆσος δενδρεσσα—Od. α. 51.
Δενδροκομος. Δενδροφυλος. Δενδρωδης. Δενδρῶτις.
—Εναυλοις ὑπο δενδροκομοις. Eur. Hel 1113.
Ει και δενδροφυλλοιο φεροις τριφος εν χερὶ πεῖρης. Orph. H.
—Και Λθει δενδρωδια καμψαν. Orph 463.
Ω Πυθιον δενδρῶτι πετρα—Eur. Herc. f. 790.
SYN. Δενδρωεις, καταδενδρος, βαθυδενδρος, δενδροειρες. ευδενδρὸς. πολυδενδρος, συνδενδρος, αλτωδης, ὑλητος.
Δενδροτημων.
Δενδροτημων μη πτεοι βλακα. Aesc. Eum. 941.
Δενδροτομεω.
—Καδενδροτομησε τὰ ἱερα. Ar. Pa. 746.
SYN. Δενδροκοπεω
Δεντεζω.
Καλὰ δεντεζων ρηματα. Soph. Aj. 243.
SYN. Ονειδιζω. λυπεω, ὑβριζω. βλασφημεω. λοιδορεω.
Δεινος.
Δεινοις χολωθεις—Lyc. 777.
SYN. Αἰσχις, ὕβρις.—κακολογος.

Δειξις,

Δεξια, Δεξιτερα.
—Πικρὸν φιλημα δῦσα, δεξιαν τ' εμοί. Eur. I. A 679
—Δεξιτερη δ' αρ' ὑπ' αιθερίῳ ἑλοῦσα. Il. α. 501.
EPITH. Πχιλαπτ, ολξοδοτειρα.

Δεξιός.
Ως αρα οἱ εἰπουτι επιπ∫ατο δεξιος ορνις. Il. ν. 821.
Δεξιὰ πρὸς ανδρὸς εστι.—Ar. R 546.
SYN. Δεξιτερος, επιδεξιος, διαδεξιος, αιτιος, αγαθὸς, αγχινους, ευνους, ευχερὴς, ευπαιδευτος, επιτηδειος, ελαφρὸς, συνετος, ευβετος, προχειρος.

Δεξιτερος.
Δεξιτερον κ' ουτα μαζον—Il. ε. 393.

Δεξιαομαι. Δεξιωμαι
Χερσί τ' εδεξιωντο—Hom. V. 16.
Ηιαῶν ερημοι δεξιωσονται τακους. Lyc. 416.
SYN. Δικτεναομαι, ενδεξιομαι, ασπαζομαι, προσασπαζομαι, ξενοδοκεω, φιλοφρονεω. προσαγομαι.

Δεξιαδης.
Δεξιαδην, ἱππων επιτηδειων ωκειαων. Il. η. 13.

Δεξιμηλος.
—Θοωντε δεξιμηλ' αγαλματα. Eur. Ph. 645.

Δεξιογυιος.
Τον δ' αυτε—ευχετα. δεξιογυιον. Pind. Ol. 9.

Δεξιοστερος.
Μεγας Αρης δεξιοστερος. Soph. An. 144.

Δεξιοτης.
Δεξιοτητος. και ραθυμιας—Ar. R. 1041.
SYN. Επιτηδειοτης, ευαρμοστια, ευρυΐα, επιτηδεια.

Δεξιπυρος.
Εμολεν δεξιπυρος Θεῶν θυμελας.—Eur. Supp. 63.

Δεξιωμα.
Ω χρυσεα δεξιωμα καλλιστον βροτοῖς. Eur. Fr.

Δεξιωνυμος.
—Χερσὶ δεξιωνυμοις. Aesc. Supp. 615.

Δεομαι.
Ω Διττειραι, δεομαι τοινυν
Γ' ὑμῶν τετὰ πανυ μικρόν. Ar. N. 428.
SYN. Αντιβολεω. ευχομαι, προσδεομαι, καταδεομαι, ενδεομαι, προλιπαρεω, αιτεω, γοναζομαι, ποτνιαζομαι, λισσομαι.

Δεομαι
Τετὸ τὸ πραγμα δεῖται φορβῆς πλεφων. Ib. Av. 1375.
SYN. Απορεω. προσδεομαι, επιδεομαι, ενδεομαι, ενδεω. χρειαν εχειν.

Δεον τὸ.
—Εις τὸ δεον απωλισα. Ib. N. 857.
Ει παντεσσι βροτοῖς τὰ δεοντα μιμνλε τελεσσαι,
Ανθρωπει πασαις ευπρηγιησι δομος. Ep.
SYN. Τὸ πρεπὸν, πρεπωδες, ευπρεπὲς, καθηκον, προσηκον, επιεικὲς.

Δεος.
—Επει ἑ τοι ἐπι δεος.—Il. α 515.
Χλωρὸς ὑταὶ δεους —Il. κ. 376.
SYN. Δειλια, δεῖμα, φοβος, ορρωδια
EPITH. Αβροτὸν, ατλητον, ακηριον, αινὸν, αργαλεον, κρατερὸν, συγερὸν, ολοὸν, οκνηρὸν. χλωρὸν.
PHR. Φρικαλεον ταραχὴ. Apollin. Αμηχανια φρενης. Call. Κραδιης οργυτις. Aesc. Χυσις τον. ορθαὶ τριχες. πατάγος οδοντων. Hom.

Δειτας.
—Εν χερσὶ τιθει δειπας ὑδρηλος οινε. Od. γ. 51.
SYN. Δειπνον, αλειτον, ποτηριον, εκπωμα.
EPITH. Αμειχνπιλλον, ἀζηλὸν, αυτοκραὶς, ευκραὲς, ευποτον, ευοδμον, περικαλλὲς, πολυχανδὲς, χρυσειον, ἰμερὸεν, Κνωσσιον.—εμπλειν οινε.

Δειπνοκλῆς.
—Καὶ δειπνοκλειων ποτῶν. Lyc. 489.

Δειραιον.
Δειραιχ παιδὶ νεογονῳ φερειν —Eur. I. 1431.
SYN. Περιδειραιον, ὑποδειραιον, περιστραχηλον, στραγγαλιον. ὁρμὸς, ὁμοιικὸς, καδερμα, ισθμιον. μανιακης, μανιης, χλοιὸς, περιδερὶς, ὑποδερὶς, σειρὴς, περιαυχενιος, περιαιτιον.

Δειραιτεδην.
—Τάνδε δειραιτεδην. Ep. I. 6.
EXP. Τὸ ἑξυτικὸν λινον.

Δειρας. Vid. Δερσα
—Δειρας χρυσειον ἑλωμεν. Orph. 885.

Δειργμα.
Πολυπλαγκτοις δειργματων χορευσι. Eur. Ph. 675.
SYN. Δειργμὸς.—οφθαλμὸς, βλεμμα. οψις. δερξις.

Δειρη. Vid. Δειρη.
Και οἱ λιχμαζουσι δειρην.—Mosch. 2. 94.

Δειρκετὶς.
Πολλάκι δ' ἡ σκυλακις δειρκετὶς.—Nic.

Δειρκιασμαι, Δειρκομαι.
—Καλὸν δ' ὑπ' οφρυσι δειρκιαωνται. Hes. θ. 911.
Οξυτατον δειρκεσθαι επαρσιων πεδιοιων. Il. ρ. 675.
SYN. Διαδειρκομαι, βλεπω. ὁραω.

Δειρμα,

Δερμα. Δερρις.
—Βαλεν δ' επὶ δερμα ἑκαστω. Od δ. 440.
Γυνὴ μιλτωσασα δέρριν νηριεσμενη. Eup.
SYN. Ευρσα—ιμάτιον.—πηρα. δερος.
EPITH. Αδεψητον, δασπιον, βοειον, λεοντειην. λασιον. βαθυμαλλον. εὐχροές, κιλαινὸν, κυανεὴν. πολυνεκές, φοινικοῦν. νεοδαρτον, πολυδαιδαλον, φιλὸν, ἑμὸν, λαχνῆεν—λαχνη κέτατκιον.

Διρματιες.
Περτυοντο δ' ερετμα τρηχεῖς ἐν διρματινοισι. Od. δ. 782.

Διρτρον.
Δερτρον εσω δυοντες—Od. λ. 578.
EXP. Την ὑπὸ την σαρκα πιμελην.
SYN. Δερα—πτερον. λαταγα—γαμφος φυγχος—δίφθερα.—επιπλοον.

Διρω.
Τον δερην, αμφὶ δ' ἔπον—Il. π 316.
SYN. Αποδερω, εκδερω. κοπτω. δερω. τυπτω.

Δισμα. Δεσμὸς. Δεσμευμα.
Αμφὶ δ' αρ' ἁρμῖσιν χει δεσματα κυκλῳ απαντη. Od. θ. 278.
—Κοπτε δε δεσμὸς. Ib 274.
—Ελλησποντον—δῆλον ὡς, δεσμωμασιν
Ηλπισε σχησειν. Aesc. P. 747.
SYN. Δεμα. συνδεσμος, ἁμμα, αλυσις, πεδαι ὕλης, σειρὰ επιδεσμος.
EPITH. Αγριον. ακικὶς, αρρηκτον, αλυσον, ακμηγατον, αργαλέον, ασιμὸς, αμηλικτον, αναγκαῖον, αφυκτον. αχλυὲν, ακαμπὲς, δεικτὸς, ατινὲς, αρραχναῖον, αμπελὸεν. αυχενιον, αγχενιον, αἱμοβαρὲς. αδηλητον, βυτροφον, γλυκὺ, γαλκὸς, δυσπλεγὶς. δυσπενθερον, ευπεδον, ευπαλαμον. ευαγρὲς. ἑλικωδὲς, εἱλικὸεν, εχιδναῖον, ζυγιον, θυμαλγὲς, κρατερὸν, καρχαρὸεν. λεπτὸεν. λινοζυκτον. μαλακὸν. πλὲς, δισεξηντοτον, Κυπριδιον, ολοὸν, στιβαρὸτενδον, ὑμοζυκτὸν. οφεωδὲς, πελωριον. πολυπλεκτον, πολυπλοκὲς. πολυσπαστον, πολυκαμπὲς. πολυσειον. σιγαλὸεν. σιδηρεον. τετρανημον. φιλοεργον. φιλον. τανυπλεκτον, χαλεπὸν, φρενοθελγὲς, λυμαντηριον.

Δισμευω.
Σωματα δεσμευων εν αχαλκευτοισι πεδησι. Orph H.
SYN. Αποδεσμευω. επιδεσμευω, δεσμεω, δεσμεω. διαδεσμεω, δεω.
PHR. Δεσμοῖς κρατεροῖσι πιεζειν. Hom.
Περιβαλλεται αἰβλα δεσμὰ. Opp
Δηϊον ἑλικτοεντι λινων μιτρεσατο δεσμῷ. Nonn.

Δεσμος.
—Δεσμὸν τ' αγων.—Soph. Ph. 617.
SYN. Δετὸς, δεθὲν, πεπεδημένος, ιλλομενος.

Δεσμωτης, Δεσμῶτις
—Δεσμωτης εσω—βαλεν. Soph. Aj. 105.
Δεσμῶτιν αγων πλυβδ πουμενην. Ib. 234.
Πρὸς τοῖσι δεσμωταισι καταπεπλεμενην. Suid.
SYN. Δεσμιος—ὁ δεσμοφυλαξ.

Δεσποζω. Δεσποσυνη
Τον Ἐυρυτον τανδ' ἔπι δεσποζειν θρονων. Soph. Tr. 367.
Μήτε δεσποτευμενον—βιον αιτεισθαι. Aesc. Eum. 530.
SYN. Επιδεσποζω, δεσποτευω, αιθεντεω, διακοιρανεω, εξουσιαζω, κατακυριευω, αρχω. κρατεω. προεδρευω.

Δεσποινα. Δεσποτης.
Τῶ δ' αλοχος δεσποινα λεχος πορουτε και συβὰ. Od. γ. 403.
Καί σ' εγωγε δεσπότην—εμὸν. Soph. El. 599.
SYN. Δεσποτειρα. τροφιμη. κυρια.

Δεσποσιος, Δεσποτικὸς, Δεσποσυνος. Δεσποσιος.
Δεσποσιω ξυν ἰθρει. Aesch. Supp. 852.
Δεσποτικὰν ὑπο χειρα—Call. 6 62.
Ταις δεσποσυνης σκηπὰς προλιπὸυσα. Eur. Hec. 98.
Ταις δεσποτειαις αλεναις ωγκωμένον. Lyc. 1183.

Δεσποτης. Δεσποτὶσκος.
—Ασπλητε, δεσποτα Παιὰν. Orph. H.
Οσις παραλαβὼν δεσποτην απραγμονα. Men.
Ω δεσποτὶσκε—Eur. Cycl. 266.
SYN. Κοιρανος, κυριος, αυτιξυσιος, αναξ.

Δετὴ
Καιομεναι τε δεταὶ—Il. λ. 553.
SYN. Λαμπὰς, δᾳὰς.

Διυκαλιων.
Μινως δ' αὖ τικτ' ἰδομενα μυμονα Διυκαλιωνα. Il. ν. 452.
EPITH. Μιγαθυμος.

Διυνυσις. pro Διονυσος.
Ερισβομεν Διυνυσον. Anac. Fr.

Διὖρο, Διῦτε.
Διυρο μαχησομενος—Il. α. 153.
Διῦτε φιλοι.—Ib ν. 481.
SYN. Ενταῦθα.—προσθι, ἰθι νῦν.

Διυτηρια.
—Τα διυτηρια καλλιστευματων. Lyc. 1011.

Διυτερος.
—Οἱ κεν εμεῖο Διυτερος—Il. ψ. 248.
—Ο δε διυτερος ωρτυτο χαλκῳ. Il. γ. 349.
SYN. Οπιστερὸς—αλλος.

Δειῦατος,
Αυτὰρ ὁ δειῦατος ἦλθεν ἀναξ—Il. τ. 51.
SYN. Νεατος, νεατος, ισχατος, οπισατος, πυματος, τελευταῖος, ἔσατος, πανυσατος.
Δειυτεριαζω.
—Παραδῶ σοι δειυτεριαζειν. Ar. Ecc. 630.
Δειυτερῆχος.
Ορχων τὸ δειυτερῆχον αρσαντες ζυγὸν. Lyc. 204.
Δευω.
Ωμη εν σαρκινη, ὁτε τε γλυκυς αιγεα δευει. Il. ζ. 471.
Ερευθεν αἷμ' εδευσα. Soph Aj. 376.
SYN. Ερεχω, εμβρεχω.—αποχεω.—φυρεω. ενδευω.—μαλαττω.—τυπτω.
Δεφω. Vid. Δεβω.
Εν τοις προθυροις δεεισθαι. Ar. Ecc. 704.
Δεχνυμαι, Δεχομαι
—Εδεχυτο δ' ηρωες ορθρον. Orph. 562.
Τῦτο δ' εγω προφερων δεχομαι—Il. ψ. 647.
SYN. Αποδεχομαι, επιδεχομαι, εκδεχομαι, εισδεχομαι, προσδεχομαι, λαμβανω. ομολογεω. φιλοφρονεω. επιτηδεω.
Δεψεω.
Κηρὸν δεψησας μελισσεα—Od. μ. 48.
SYN. Εφεω, αναματτω, μαλαττω, ἁπαλυνω.
Δεω.
Δῆσε χρυσειην καλὴν ζυγὸν—Il. ε. 730
SYN. Αναδεω, διαδεω, καταδεω, επιδεω, δεσμευω. συναπτω.
Δεω.
Τυτθὸν εδευησεν δ' οπιθεν ακρον ικεσθαι. Od. ι. 483.
—Τι δεῖ μεχλῶν; Aristl. L. 432.
SYN. Ενδεομαι χρηζω.—χρεια, εργον ἔστι.

ΔΗΓΜΑ.
—Δῆγμα δε λυπης
Ουδὲν εφ' ἡπαρ προσικνεῖται. Aesch. Ag. 800.
SYN. Δηγμὸς, δῆξις, δακος, καψις, βρυγμα.
EPITH. Καρχαρον, κερδαλεον, πυριστατον.
Δηθυνω.
Μηδὲ σὲ δηθυνειν. Od. ρ. 278.
SYN. Βραδυνω, διαμελλω, εγχρονιζω, χρονιζομαι, περιμενω.
Δηϊαλωτος. Vid. Αιχμαλωτος.
—Δηϊαλωτον—πολιν. Aesch. S. T. 72.

Δηϊανειρα.
Την αμφινεκη Δηϊανειραν αὐ. Soph. Tr. 105.
PHR. Ἡ δολῶσις Οινεως κορη. Ib. 1067.
Δηϊδαμεια
Τὸν Αχιλλῆος και εταινῆς Δηϊδαμειης. Tryph. 51.
EPITH. Εκηρατος, ευφρων.
Δηϊοπιτης.
—Αμυμονα Δηϊοπιτην. Il. 420.
Δηϊος
—Οτε δηϊος εξυθη πολεμοιο
Καιετον πυρὶ πολλῷ—Il. ε. 76.
—Πρηται δὲ πυρὸς δηϊοιο θυρετρα. Il. ζ. 415.
SYN. Αντιπολεμιος, ἰσχεδοπος, εχθρος, πολεμιος, δυσμενης.—πολεμικος. ασυμβατος. σθαρτικος.
EPITH. Θυμορραιστης, ανηλης, πλεσθυμος.
Δηϊοτης.
Αντιβιον μαχεσασθαι εν αινῇ δηϊοτητι. Il γ. 20.
SYN. Δηϊς, μαχη, βολη, μολος, φυλοπις, χαρμη. στρατος, Αρης, αὐτη, κλονος.
EPITH. Ανηλὴς, αφεγγὴς, αναιμακτος, ευτροχαλος. λευγαλεα, κελαδεινη, ολοη.
Δηιαω, Δηιοω.
—Ουδ' απολησει Χαλκῷ δηιοων—Il. ρ. 566.
SYN. Δηεω, δηϊζω, αιχμαζω. δηωκω. εκπολεμεω, καταπολεμεω, καταγωνιζομαι. διακοπτω, σευω.—εκπερθω.
Δηϊφοβος.
Δηϊφοβον γαρ εγων εφαμην ἥρωα παρεῖναι. Il. χ. 98.
EPITH. Θρασυδὴς. Θρασυκελος, ὑπερφιαλος, εὐξιμος, δοχμιος, λευκασπις, τολμηεις, γυναιμανὴς —μεγεπτολεμος, κρατερός τε πολιτης. Cal.
Δηϊτηριος. Δηϊτὸς.
—Μηδὲ καρδιας δηϊτηρια—Εξισωσαι. Eur. Hec. 234.
—Κρατος—καρδια δηϊτὸν εμοι κρατυνεις. Aesc. Ag 1480.
SYN. Δηϊτικὸς, δηϊτης, δαϊκτησιος, κερτομος, κερτομιος, παρδαλετης.
Δηλεω, Δηλεομαι.
Ενθα κε σῇ βολῇ δηλησεται—Il. ξ. 102.
SYN. Διαδηλεω, αασκω. βλαπτω, δηλαινω, κακοποιεω. ψευδομαι. φθειρω.
Δηλητες
Αλλά τε δηλητα κατὰ χθονα πολλὰ πεφυκει. Orph. 921.
SYN. Αταρτηρὸς, δηλημων.
Δηλημα.
Εκ νυκτῶν δ' ανεμοι χαλεποὶ δηληματα νηῶν Γινονται—Od. μ. 286.
SYN. Δηλησις, βλαβη, λυμη, ολεθρος, παραλεθρια.

λεθρια, παρωλεια, εξωλεια. οργη, λωβησις, κακεργια. φθορα.

Δηλημων.
Εις Εχετον βασιληα, βροτων δηλημονα παντων. Od. σ. 84.
SYN. Δηλητηριος, δηλητηριωδης, βλαβερος, βλαπτικος, σητης, αλιτρος, κακοηθης, ολεθριος. λυμεων.

Δηλητηρ.
Συγκαλεω δ' ηπειτα καμινφ δηλητηρας. Hom. XLVII. 8.
SYN. Δηλημων, λυμαντηρ, λυμεων. κακεργος. κλεπτης.

Δηλιας.
Κερκι Δηλιαδι Εκατηβελεταο διαπτηναι. Hom. A. 157.

Δηλος.
Νυν δ' ηδη τοδε δηλον.—Od. υ. 335.
SYN. Αριδηλος, διαδηλος. εκδηλος, ενδηλος, επιδηλος, ευδηλος, περιδηλος, προδηλος, παντδηλος, καταδηλος, εμφανης, φανερος, εναργης, επαιος. αιρεκης, γνωτος, ευοπτος, συνοπτος, ευσυνοπτος, σαφης. τρανης. ορατος.

Δηλος. Insulæ Nom.
Δηλῳ δη ποτε τοιον Απολλωνος παρα βωμῳ. Od. ζ. 162.
—Ουνομα δ' ην σοι
Αστερια το παλαιον. Call. 4. 37.
EPITH. Αλιπληξ. αμειρυτος, αμφιδονητος, ακτεριστα, ατροπος. ερημαια ευεστος, πτερωεσσα, πηλαθεη. διοδυμητος. θυοεσσα, ιερα. κραναη, μογεσβολος, κυκλαμπυξ. περικλυστη. πολυδωμος, πολυλλιτος. πλαγκτη, φιλομολπος.
PHR. Λητους ωδινας ιερη τροφος. Κυρτιφορος Απολλωνος. Call.

Δηλοω
Τις ετος; η κατεισθα δηλασαι λογῳ; Soph. Oed. T. 1060.
SYN. Αποδεικνυμι, εμφαινω. φανεροω. διαρθροω

Δημαγωγεω.
Νυνι δε δημαγωγη
Εν τοις εγω τυγχανοισι. Ar. R. 422.
SYN. Καταδημαγωγεω, πολιτευω, πολιζω, στρατηγεω. δημιζω.

Δημαγωγια.
Η δημαγωγια γαρ η περις μυσιλη
Ετ' εστιν ανδρος.—Ib. Eq. 191.

Δημαγωγικος.
Τα δ' αλλα σοι περιστεσι δημαγωγικα. Ib. 217.
SYN. Στρατηγικος.

Δημαρχος.
Δακνει με δημαρχος τις—Ib. N. 37.
SYN. Επεχυρασις.

Δημηγορος.
Δημηγορης δ' ηκουσεν ευπειθεις τροφας
Δημος Πελασγων. Aesch. Supp. 631.
SYN. Δημηγορικος.—δημοδιδασκαλος, δημοκοπος, δικολογος. λογογραφος, αγορητης, ρητωρ, σοφιστης, κοπις, μισθωτης.—ιεροφαντης.

Δημηλασιος.
—Δημηλασια ψηφῳ πολεως. Aesch. Supp. 8.
SYN. Δημοσιος, δημιος.

Δημητηρ.
—Και εδοι Δημητερος ακτην. Il. ν. 322.
SYN. Δημητρα, Δηω, Ομπνια.
EPITH. Αγροπολος, αιδοια. αγλαοπαις, αγλαοκαρπος. αμαλλοφορος. αμαλλοτοκος. αλαωσις. Αχαια. Λιγυπλιξ. δρεπανηφορος, Ειναια, ευφυαλως. ευσταχυος. ευπεπλος. ευκτεαντος, ευχλοος, εσιτυχος. ξαιθη. ξαιβοτρυης. ξαιβοκομος, καρποφορος. καρποποιος, Θαλυσιας, πολυκαρπος, πολυσαχυς, πολυτιμητος, πολυτροφος, πολυφορβος πολυμεδιμνος. φυτια, σαχυοπλοκαμος, σαχυοσεσαιος. σακυηχομος, φιρεσαχις, φοινικοπεζα. φιλοτεκνος, παμμητωρ. πυροφορος. φιλοτυρος, φοινικοεσσα, χαλκοκροτος, πολυμητειρα
PHR. Καλλιπλοκαμοιο ανασσης.
Ευκομον σεμνην θεον. Hom.
Μεγαλη θεος ευφυανασσα.
Τριλλισσ μεγα κρατα θεαων. Call.
Αγνην οργιων ανασσα.
Εσιτυχος Ελευσινος χθονις. Arist.
Δια θεαων. Theog.
Ενναια ποτι
Ερκυν', Ερινυς. θυρικ. ξιφηφορος. Lyc.
Ομπνια—μασιζουσα μεταρσια νωτα δρακοντων. Nonn.
Σεμνη Δημητερ. κυροτροφε. ελβισδωτι,
Πλουτοδοτειρα θεα, καχιστροφε, παντοδωρα,
Σπειμια. σαρῖτι. αλωαια. χλοοκαρπε.—
Ιμερεισσ', ερατη. θυητων θρεπτειρα τροπαιων
Αυξιθαλης. βρομιοισι συνεστιος. αγλαοτιμος,
Λαμπαδοισσ', αγνη. δξιπαιοις χαιρουσα θεσμοις.—
Γυτεκνε. παιδοφιλη. σεμνη, κυροτροφε κορα.—
Μυροχενης. πολυτεκνις θεα, πολυπειρια θνητοις.
κ λ. Orph. H.

Δημιδιον.
Ω Δημιδιον, ορας τα λαχανα, α σοι φερω. Ar. Eq. 1196.

Δημιζω.

Δημιόω.
Ὑπὸ τῶν καὶ δημιόντων—Ib. V. 697.
ΕΧΡ Τῶν τοι δῆμον απατεόντων.
Δημιοπληθής.
Κτῆνη πρόσθε τα δημιοπληθῆ. Aesc. Ag. 132.
Δημιοεργὸς. Δημιοργός.
—Ἐς μὴ τῶν οἱ δημιοεργοὶ εασιν. Od. ρ 383.
—Ἄδην δημιοργὲς ἀγρίοις. Soph. Aj. 1054.
SYN. Ἐργατης, κατασκευαστης, τεχνιτὴς. τεχνίτης. χειρὶς. χείρων. χειροτέχνης, χειρουργὸς. χειρωναξ.—δήμιος. ποινάτης.
Δημιοπρατα τά.
Λιμένας, μισθὸς, καὶ δημιοπρατα. Ar. V. 657.
Δημιος.
Ἱερῆξις δ' ἤδ' εἶση. κ δημιος—Od. γ. 82.
Δημια ποιησιν—Il. ρ 250.
SYN. Δημοσιος, δημοσιακὸς, ετιδημος, ενδημος, ετιδήμιος, παυδημιος, πολιτικὸς, κοινὸς, δημοκοινος, λητος—ὑπηρετης. ραβδοῦχος. καθαιρετης.
Δημοβορος.
Δημοβόρος βασιλεὺς, επεὶ στιβαροῖσιν ανασσει. Il α. 231.
SYN. Δημοφάγος.
Δημογιρων.
Εἰατο δημογιρεντες επὶ Σκαιῇσι πυλῃσι. Il. γ. 149.
SYN. Βιλευτης, πρόβουλος, γερων, συγκλητικός.
Δημοδοκος. Nom. pr.
—Μετα δ' ὅγιν εμελπε θεὸς αοιδὸς
Δημοδοκος, λαοῖσι τετιμένος—Od. ρ. 28.
Δημοθορος.
—Δημοθορε ανεχεια. Aesch. Ag. 892.
—Δημοθορε τ' ἰχνια αρᾶς. Ib. 1722.
Δημοκοινος.
Οιος γαρ ἡμῶν δημοκοινος οιχεται. Soph.
SYN. Δημιος, πολιτης.
Δημοκοων.
Αλλ' ἰὼν Πριαμοιο υἱὸν βαλε Δημοκοωντα. Il. δ. 499.
Δημοκρατεομαι.
Κατὰ τον νομον ταῦτα ποιεῖν
Εσὶ δικαιον, οι δημοκρατεμεθα. Ar. Ecc. 940.
Δημοκρατια
Την δημοκρατιαν, ητε την βουλὴν πειθών. Pl. 950.
SYN. Τα δημοσια, κοινά.
Δημοκρατικὸς
Δημοκρατικὸν γαρ αὖτ' εἶρων. R. 983.
Δημοκρατος
—Τίς εργον ερεξε τοσοῦτον,
Οσσον ὁ παντοδαὴς μηνισε Δημοκριτος. Ep. l. 3.

—Δημοκριτὸν γε περιφρονα, ποικίλα μυθων,
Αμφινομον λισσην.—Diog. L. l. 9.
Δημολευσος.
Φορον προκεῖσθαι δημολευσον εν πολει. Soph. An 30
Δημολεων.
—Ὁ δ' ἐν αὐτῷ Δημολεοντα
Εσθλὸν αλεξητῆρα μαχης. Αὐτιθεος ὤϊε
Νυξε κατὰ κροταφον.—Il. υ 395.
Δημοτιβιος.
Καὶ βωμολοχων δημοτιβιων —Ar. R. 1113.
SYN. Δημαγωγὸς, δημοκηδὴς, δημοτικός.
Δημορριζὰς.
Δημορριζεῖς—λευσιμους αρὰς. Aesch. Ag. 1625.
Δημος.
Ἀγρομενοι. πᾶς δῆμος—Il. υ. 166.
Δῆμον Ερεχθῆος μεγαλητορος—Il. ϛ. 547.
—Ἐπὶ δ' εσεν δημος απειρων. Il. ω. 776.
SYN. Λαὸς, λεως, ὄχλος, πλῆθος, οἱ πολλοὶ. —κωμη, χῶρος.
EPITH. Χυδαῖος, στεραλκὴς, κεκτοφρων, μυριοφωνος, ὑψαυχὴν, κακοχρησμων, πολυσπερὴς, φιλοδεσποτος ευρύς.
Δημὸς.
Αλλ' επὶ πᾶσι βοῶν δημὸν, καὶ μυρί' εκηα. Il. Θ. 240.
SYN. Αλοιφὴ, σιμελὴ, στεαρ, λιπος.
EPITH. Λευκὸς, επινιφριδιος, σιων.
Δημοσιευω
Αλλ' ω πεπρ', κ δημοσιευων τυγχανω. Ar. A. 1029.
SYN. Δημοσιω, δημευω, ανεκπυτλω.
Δημοπρακτος.
Τοιηδε δημοπρακτος—ψηφος. Aesc. Supp. 949.
Δημοσιος.
—Ταν αἱ πολις αρητειραν
Δαμοσιαν εσασαν —Call. 6. 44.
SYN. Δημοτελὴς, ευτελὴς.—δήμιος. δημοφαντος.
Δημοτης. Δημοτερος. Δημοτικὸς.
Δημοτης δ' αν ευτυχὴς
Ζῆν αν θελοιμι μᾶλλον, ἢ τυραννος ὤν. Eur. I. 625.
—Ανδρα δημοτην. Soph. Aj. 1091.
Καὶ ῥ' ὁ μεν ασχετα εργα πεφαυσκετο δημοτεροισιν. Apoll. 3. 606.
Καὶ δημοτικὴ ἡ γνωμη —Aristl. Ecc. 627.
SYN. Δημιος, μεταδημιος, δημωδης, δημοσιωνης, ὁμοδημος, πολιτης. ἰδιωτης, ἰδιωτικὸς. ὁ τυχών.
Δημοχος.
Δημοχον δὲ Φιλητορίδην πῦρτε, μεγαρτε. Il. υ. 457.

Δημοφαγος.

Δ H

Δημοφάγος.
Δημοφάγος δ' τυραννος, ὅπως εθέλεις, καλεῖν. Theog. 1183
SYN. Δημοβόρος.
Δημοχαρίσης.
Κοπις, ἡδυλόγος, δημοχαρίσης. Eur. Hec. 132.
SYN. Δημίρατος, δημοκήτος, ευθυδημων.
Δημωμα.
Τοιάδ' χαριτων δημωματα. Ar. Pa. 798.
SYN. Παιγνιον.—Κοινωμα, δημοσιωμα.
Δηναιός.
—Οτλι μαλ' κ δηναιὸς, ὸς αθανατοισι μαχοιτο. Il. ε. 407.
SYN. Δηνὸς, δηρὸς, δηθαιων, δηροβιος, μακροβιος, μακρημερος, μακραιων, βιοθαλιμιος. ευγηρως, πολυετὴς, πολυχρονιος, μακροχρονος, μακροχρονιζων.—χρονιος, χρονιος, χρονιαῖος, παμμηνος, δηνεκὴς. αθανατος.
Δῆνος
—Ολοφωϊα δηνια Κιρκης. Od. κ. 289.
SYN. Βελη μηχανηματα. δησις. βλεγμα.
EPITH. Ηπιον, ολεθριον, παναιολον, πολυμηχανον, πολυτροπον, σχετλιον ἁλιεργές.
Δηξιθυμος. Vid. Δακεθυμος.
Δηξιθυμον ερωτος ανθος. Aesch. Ag. 752.
Δηοω.
Δηῶτε χωραν, ἧς ὑπ' εὖ πεπόιθατε. Ar. L. 1148.
Χαλκῷ δηωσειν,—Hes. α. 67.
SYN. Δηιοω, αναιρεω, δαιω, κακοω, τεμνω.
Δηρις, Δῆρις.
—Δηρις και δυσερεσυνης αλεγεινὴς. Suid.
Ανδρασι δυσμενεεσσι ποιον κακ δῆριν εθεντο. Il. ρ. 158.
SYN. Δαὶς, αγὼν, μαχη, ερις, τεῖκος, φιλονεικια.
EPITH. Ατειρεσια, ακαχετος, αἱμαλεσσα, αναιδὴς, αμειλιχος, αμειμφὴς, αμετος, ανηνυστος, απτολεμος, απτολεμὸς, εχθρὰ, επουριος, κρατερὰ, εἴζυρὰ, κλυτεπη, πολεμοκλονος, σθεναρὰ, ὑπερβιος, φιλονεικος.
PHR. Κασιγνὴτη πολεμ. Cal.
Δηριαομαι, Δηριζομαι, Δηριομαι, Δηριω.
—Περὶ νεκρῷ δηριασθαι Il. ρ. 734.
Ως ποτε δηρισαντο θεῶν εν δαιτὶ θαλειη
Εκταγλοις επεεσσιν —Od. θ. 76.
Τὼ περὶ Κεφαλονας λεοντ' ὤς, δηριωθην. Il. π. 766.
Ουκ ἄν τοι θηρῶν τὶς εδηριεν περὶ τιμῆς. Theoc. 25. 82.
SYN. Δηριαω, μαχομαι, φιλονεικεω, ερίζω, αντιφερίζω, αμιλλαομαι, αγωνιζομαι
Δηρὸς, Vid. Δηναιὸς.

Δ I

Ηδη γαρ δηρὸν χρονον αλληλων απεχονται. Il. ξ. 206.
Δηροβιος.
—Και δηροβιοισι θυϊσι. Aesch. S. T. 530.
SYN. Αἰδὶος, μακροβιος, δηναιὸς.
Δηω. Δημαι.
—Δηεις δ' εν πημασι οικω. Od. λ. 114.
SYN. Ανευρισκω. οπαομαι. μανθανω.
Δηω, Vid. Δημητηρ
Σμυρναῖοι Δηοῦς εσχαρας πεπρωται. Eur. Supp. 290.

Δ I

ΔΙΑ (ἡ Ναξος)
Δια εν αμφιρυτῃ.—Od. λ. 324.
Διαζαινω
—Εταιρους—Ταφρον επορυσων διαζαινεμεν.—Il. μ. 50.
SYN. Εκδιαζαινω, διαβαινω, διαβιβαζω, διαπειραω, διαπερασιος, διαγω, διαβαλλω, διαδυνω, διοδευω, διηκω, διερχομαι, διημι, διεξειμι, διασειχω, διαιρω, διειρω, διαχωμιζομαι, διαπορθμευω, διαχωριζω, εκπεραω, ὑπερβαινω, μεταβαινω, μεταχερεω. βαινω.
Διαβαλλω, Διαβαλλομαι.
—Μη με διαβαλλης ερατῳ. Soph. Ph. 589.
Διαβαλλεται σ' ὁ θεὸς—Ar Av. 1647.
SYN. Διαζαινω, διασυρω μεταγω, μεθιστημι περιβαλλομαι, αιτιαομαι, αισαγγελλω, βλασφημεω, λοιδορεω, παραλογιζομαι, ὑβριζω, συκοφαντεω —απαταω, εξαπαταω. —επιπτω. κατα ρωγω.
Διαβασκω.
—Ωσπερ βασιλευς ὁ μεγας διαβασκει. Ib. Av. 487.
SYN. Βαινω, διαβαινω, περιβαινω, περιλαμβανω, περιπτω, κυκλοπορεω.
Διαβητης.
—Ειτα διαβητην λαβών. Ib. N. 178.
SYN. Περιγρα, προταγωγιον.
Διαβιαζομαι.
Και προς σ' επεσθαι διαβιαζομεσθά περ. Eur. I. T. 1365.
SYN. Βιαζομαι, επιβαλλομαι, διαγωνιζομαι, παραναγκαζομαι.
Διαβιοω.
Το διαβιῶναι μονον αει θερμενη. Eur. Fr.
SYN. Βιοτευω. διατελῶ τον βιον.

Διαζοχω
Πεντηλαν' αχμη διαζοχσω. Aesch. Pers. 640.
SYN. Περιζοχω, διαθρυλλεω, διαλαλεω, διαφημιζω, καταφημιζω, κατηγορεω διαγνωριζω, διαγγιλλω. κληϊζω.
Διαζολη, Διαζολια.
Νικᾶ γαρ αιὲ διαζολὴ τὰ κρειτζονα. Sent.
Πειθομενος χαλεπῆ, Κυρνε, διαζολῃ.—Theog. 324.
SYN. Λοιδορια. λοιδορια. συκοφαντια.—αμφιζολια. διαλογισμός.—αιτιαμα ὑπολημψις.
Διαζόλος. (Vid. Δαιμων.)
Διαζόλος τις αλλος εν ὀφιγνωσιν ακκων. Nonn.
SYN. Αλαστωρ, σκαλαμναῖος, αποστατης, πλανος συκοφαντης, πονηρός.
PHR. Πτανὸς ὀφις. Δαίμων ὕλας. πεφιλη ψυχῆς.
Ἐυχαῖς σκυλακας επθωῦσσων. Παθιων αλκή.
Ἀναγωγιον ὁδὸν διατεμχιζων. Ἀναιδὴς κυων ὁ χθονιος. τας διοδιφεῖς βλαπτων μεριμνας. Synes.
Ζωῆς ημετερης αντιπαλος. Naz.
Διαζορος.
Νοσω καταξαζοντα διαζορω σοδα. Soph. Ph. 7.
SYN. Σκληρὸς. διαβεβρωσκων.
Διαζροχος.
Τί δ', ω γεραιὲ διαζροχον τόδ' ομμ' εχεις; Eur. El. 303.
SYN. Διῦγρος. καθυγρος. ὑγρὸς, νοτερός.
Διαγαληνιζω. Vid. Γαληνιαω
Τῶν δ' ευθυς τα προσωπα διαγαληνισεν. Arist. Eq. 643.
Διαγγιλλω.
Δεχαῖδαι δ' αφιεται ναῦς ἀγγελον—Eur. Iph. A. 353.
SYN. Εξαγγελλω, παραγγελω, απαγγελλω, εξαιτεω, παρακελευω, διαγορευω, διαζοαω.
Διαγιλαω.
Ουτος δ' ὁ δαιμων ὁ νικς, ὃν σὺ διαγιλᾶς. Eur. B. 272.
SYN. Εκγιλαω, καταγιλαω, διαπαιζω, γελοιριζω, καταμειδιαω, καταμαιμαομαι, χλευαζω. συγχαιρω.
Διαγινωσκω.
Ευ διαγινωσκω—Il. ψ. 470.
SYN. Γινωσκω—διατατθομαι προαιρεομαι, βελομαι, βελευω, δοκιμαζω—διακρινομαι.
Διαγλαπθω. (inus.)
Ευνας δ' εν ψαμαθοισι διαγλαφας' ἁλιησιν. Od. δ. 438.
SYN. Γλυφω, διαγλυφω, διαχαρατθω. διασκαλευω.
Διαγλαυσσω.
—Διαγλαυσσουσι δ' αταρτοί. Apoll. 1. 1281.

SYN. Διαλαμπω, φωτιζω.
Διαγνωμι.
—Και διαγνῶναι δικην. Aesch. Eum. 712.
SYN. Γνωμι, επιγνωμι. διοριζω κρινω. διακρινω.
Διαγνωσις.
—Και διαγνωσιν φρενων. Eur. Hipp. 926.
SYN. Διαγνωμη, διακρισις, διευκρινησις. διαστολή.
Διαγοραι Vid. Ιαχος.
Διαγραφω.
Διαγραφ' ὡς ἔσαν κακὴν—Eur. El. 1073.
—Διαγραψω τας ἱππικας. Ar. L. 677.
SYN. Καταγραφω, διατυπόω.—διακοπτω.—απαλειφω, διαξυω. καταξυω.—ακυροω. παλαιοω, απαναλαιοω, καταρριπω, απψηφιζομαι. αποδοκιμαζω. καταβαλλω.
Διαγρυπνεω.
—Ἐν μακρῷ χρονῳ νυκτὸς διηγρυπνησα. Ib. R. 462.
SYN. Αγρυπνεω, διαγρηγορεω.
Διαγω.
Ευκηλοι διαγουσιν επὶ σφετεροισι δομοισι. Hom. XIX 7.
SYN. Διαζιοω—διαζαιτω. διεξαγω, παραγω.—απαγω.—διατριβω. διαλαμβανω.—παρεκτεινω—παρελκω, εξαπαταω.
Διαγωνιζομαι.
—Ει δε μὴ περὶ τῆς τεχνης
Διαγωνιουθ' ἑφασκε προς γ' Ευριπιδην. Ar. R. 806.
SYN. Αγωνιζομαι. αμιλλαομαι.
Διαδαζομαι Vid. Δαζομαι.
—Ο δε τοῖσιν εὖ διεδασσατο τιμας. Hes. θ. 885.
Διαδαπτω
—Διὰ δε χροα καλὸν εδαψεν. Il. ε. 858.
SYN. Δαπτω. διερχομαι. διακοπτω, αποσπαραττω τεμνω.
Διαδατεομαι.
—Χηρωσαὶ δε διὰ χῆσιν δατεοντο. Il. ε. 158.
SYN. Διαμεριζω, διαμοιραομαι, διαιρεω.
Διαδικτορα.
—Διαδικτορα πλητον. Eur. I. 478.
SYN. Πατρικὸς. πατρῷος. εγχληρος. κληροτομικὸς.
Διαδρεχω.
—Ουδ' αν τῶν διαδρεχοι ηλικίς περ. Il. ξ. 344.
SYN. Διαβλεπω, διαειδω, διοπτευω. θεαομαι.
Διαδετος.
Διαδετοι δε γενυων ἱππειων
Κινυονται φορον χαλινοί. Aesch. S. T. 124.

SYN.

SYN. Δειδὸς, δεῖμος.

Διαδέχομαι.
—Νὺξ γὰρ εἰσαγει
Καὶ νὺξ ἀπωθεῖ διαδεδεγμένη πάλιν. Soph. Tr. 30.
SYN. Ἐκδέχομαι, παραδέχομαι, ἐπιλαμβάνω.

Διαδηλέω, Διαδηλέομαι.
Ἡ ὀλίγα σὶ κύνες διεδήλησαντο.—Od. ξ. 37.
SYN. Δηλέω, ἀποσκεδάζω.

Διαδιδράσκω, Διαδράσομαι. (inus.)
Νεανίας, δ' οἵους σὺ, διαδεδράκοτας. Ar. A. 601.
SYN. Διαφεύγω, ἀποφεύγω, διαδύνω.

Διαδίδωμι.
Καὶ διαδῶναι τῶνδε—Eur. Tr. 117.
SYN. Ἀναδίδωμι, δίδωμι. ἀπομείρομαι, διασπείρω—δωρέομαι, καταχαρίζομαι.

Διαδικάζω.
Διαδικάσαι πάρ' ἐμοὶ. Aesc. Ch 786.
SYN. Διακρίνω, διευκρινέω.—ἀμφισβητέω.—ὀνειδίζω. ἐξελέγχω.

Διαδιφρεύω.
—Διεδιφρεύσε Μυρτίλε φόνον. Eur. Or. 593.
SYN. Ἐκδιφρεύω.

Διαδοχή.
Δῆμος δ' ἁπάσαις διαδοχαῖσιν ἐν μέρει
Ἐκαυσίαισιν.—Eur. Supp. 406.
SYN. Διαδέξις, καταζολή.

Διάδοχος.
Ὦ φίλος ὑπνε διάδοχον. Soph. Ph. 838.
SYN. Διαδεξάμενος —κτῆσις.—κληρονόμος.

Διαδρασιπολίται.
—Καὶ μὴ διαδρασιπολίτας. Ar. R. 1046.

Διαδρομή
Ἁρπαγαὶ δὲ διαδρομᾶν ἁμαιμάκετος. Aesc. S. T. 358.
SYN. Διάδρομος, περιδρομὴ, δίπλωσις, ἐντρέχεια.

Διαδύω, Διαδύομαι.
Τὸν κισσὸν διαδύς.—Theoc. 3. 14.
—Ὅς ἡμᾶς διαδὺς ἐξαπατᾷ. Ar. V. 281.
SYN. Διαδύνω, διαφεύγω, ἀποφεύγω, διαφαίνω, δύομαι, ἀναπείρω.

Διαείδω, Διεῖδομαι.
—Ἔνθα μάλιστ' ἀρετὴ διαείδεται ἀνδρῶν. Il. γ. 277.
Ἄμμιν δὴ τότε κῆρα διεῖσεται.—Il. θ. 535.
SYN. Διαδέρκω, γνωρίζω, διαγνωρίζω, διαγνώσομαι, αἰσθάνομαι.—φαίνομαι.

Διαείπω.
—Διαείπεμεν ἀλλήλοισιν.—Od. δ. 215.
SYN. Συλλαλέω, διαλαλέω, διαλέγομαι, κοινολογέομαι, συνομιλέω, εὐτυχάνω, χρηματίζομαι, ὀαρίζω.

Διαζάω. Διαζώω.
Λελογισμένοι γὰρ οἱ τοιοίδ' εἰσὶ βροτῶν,
Ὀρθῶς διαζῆν τὸν βίον γνώμης μίτᾳ. Eur. I.A. 923
Ἀλλ' αὐτὼς ἀφλεκτα διαζωόντων ἐόντες. Ap. R. 1074.
SYN. Ζάω, βιόω, διάγω.

Διαζητέω.
Ποικίλας λόγους ἀνευρεῖν
Εὖ διεζητημένους. Ar. Th. 446.
SYN. Ἀναζητέω, ἀκριβόω, ἐξετάζω, τεχνάομαι

Διαημι.
Καὶ διὰ παρθενικῆς ἀπολοχρόος ᾗ διάηται. Hes. ε. 517.
SYN. Διαπτύω, διεκπτύω, καθάπτω, διαυλωνίζω, διέρχομαι.

Διαθέω.
Ἐν διαθέοντι μεγάρῳ.—Od. χ. 494.
SYN. Θέω, δύομαι, ἐπιθυμέω, περιαγτίζω, καθαγίζω.

Διαθήκη.
Τῆς δ' ἐπικλῆρε τὴν διαθήκην
ἀδικεῖς—Ar. V. 587
SYN. Σπονδὴ, συνθεσία, συνθήκη. ἁρμονιαγραμμάτων.—ἀστυλία—νόμος.—συνομωσία—διάθεσις, διάκρισις.

Διαθλίβω.
Κυδοτέρως τότε φῶτα διαθλίβεσθαι ἀνίαι. Call. Ep 10.
SYN. Ἐπιθλίβω, πιέω, πιέζω, σφίγγω.

Διαθρέω.
Φορτίζε δὴ καὶ διάθρει Ar. N. 700.
SYN. Ἀθρέω. διαείδω.

Διαθρύπτω.
Τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διστρυφὲν ἐκπέσε χειρός. Il γ. 363.
SYN. Διαῤῥήγνυμι, καταῤῥήγνυμι, διατρίβω. ἀλύω. χαύνω, διαλύω. συγκόπτω.

Διαιθύσσω.
Ἄλλοτ' ἄλλοισι διαιθύσσουσιν αὖραι. Pind. Ol. 7.
SYN. Ἀιθύσσω, ἐπίκειμαι, ἐπιβάλλω, ἐπισκήπτω.

Διαιμος.
Διαίμων συγχὰ τιθήνα ταραγμοῖς. Eur. Hec. 654.
SYN. Ἀχρόνος.

Διαίνω.
—Διαίνε δέ μιν μέλαν ὕδωρ. Il. φ. 202.
SYN. Διαβρέχω, βρέχω, ὑγραίνω, πλύνω.—διαίνομαι, δάπτω.

Διαίρεσις.

Διαιρεσις.
Το μη δικαι σιζοντες εν διαιρεσει. Aesc. Eum. 752.
SYN. Νομη, διανομη. διαδοσις, μεταδοσις, μερισμος, διανεμησις, επινεμησις. δασμος, διαχωρισις, χωρισμος, διαλυσις, διαλυψις, διαχοψις, διαγωγη. απαρχη.

Διαιρετος.
Μοιραν πατρωας γης διαιρετην νεμει. Soph. Tr. 166.
SYN. Ευδιαιρετος, διασατος, μεριστος, διαρρεθης, χωριστος, ευδιηγητος. διχοτομος

Διαιρεω
—Διαι δ' αμφοτερης ελε κυκλος—Ασπιδος. Il. υ. 280.
SYN. Διαχοπτω, διατεμνω, διαρρησσω. αναρρηγνυμι. διαιρίζω.—διαχρινω.—αναπτυσσω. διακριμαζω—εξαιρεω.—διαγορευω

Διαϊσσω.
—Ξυν αις Δυκει ορικ—διαϊσσει. Soph. Oed. T. 218.
SYN. Διαθεω, διατρεχω, διηκω —απαλλαω.

Διαϊσσω.
Αυτην διαϊσσει—Soph. Tr. 896.
SYN. Αϊσσω, αφαιζω.

Διαιτα.
Της εφιν διαιτης τλημονες μιμνημονες. Lyc. 609.
Ευθιζε δε διαιταν εχειν καθαρσιον, αθρυπτον. Pyth. 35.
SYN. Βιος, διατροφη. οικημα.—διαγωγη, γνωμη. κρισις. θεσμος.
EPITH. Φιλοπτωτος.

Διαιτασμαι,
Και την δομοισιν ην διαιτασθαι γλυκυ. Soph. Oed. C. 802
SYN. Διαζαω, διαγω, διατριβω, πολευω. τρεφομαι.

Διαιταω.
Ολβιος ουκ παιδι φιληματα κεινα διαιτα. Theoc. 12. 34.
SYN. Εραζευω, διαδικαζω, κρινω, διακρινω.

Διαλαυνιζω.
Η διαλαυνιασαι—Ar. Pa. 1081.
SYN. Διαχλαζω, διαλαυνιζω.

Διαλιζω.
—Δια τε ξυλα δατα κεασσαι. Od. ο. 321.
SYN. Κιαζω, διατχιζω.

Διαλημαι.
Ως γαρ οι διεκητο.—Hes. α. 20.
SYN Τατομαι.—διατιθημαι. πατχω. εχω.

Διαλειρω
—Μητε τις αρσην
Πειρατω διαλειρας εμην επις.—Il. θ. 8;

SYN. Αποκηρω, καταπειρω, κειρω, αποξυραω. αραιρεω. διανοπτω αναπριπω.

Διαλεπτιζω.
—Διελεπτιζε μ' εν τοις ιχθυσιν. Ar. V. 785.
SYN. Κερταμιζω, διαβρυπτω.

Διαλινεω.
Και διαλινει τον ρυν αυτης—Ib. N 477.
SYN. Κινεω. επικινεω, περικινεω. εξορμαω.

Διαλλαω,
—Τοδι τοξα χερσι διαλλασσας.—Il. ε 216.
SYN. Διαθρυπτω, απαθραυω, καταθραυω.

Διαλληρεω.
Ως εφ' ικασφ διαλληρωσι
Δανακος θερατοντιδα φερνην. Aesc. Supp 985.
SYN. Αποκληρεω. καταληρουμαι, απομερομαι. διαψηφιζω. διαρρυκτεω.

Διαλναιω.
—Ος με διαλναισας εχει. Ar. Ecc. 952.
SYN. Διαφθειρω, καινυω, λεβαομαι, καταισχυνω, μιαινω, τηκω, αμαυρωω.—ξιω.

Διαλοιραιτεω
—Πολιας διαλοιραιτουντα. Il. Δ. 230.
SYN. Κοιρανεω. διαταασσω. διπω. επιχθομαι.

Διαλονεω. Διαλουομαι.
Εγω δ' Αναιρισοντι
Διαλουω τοσαυτα. Aesc. 9. 14.
—Γην δ' υπο στεγη μενον Διαλουεσθαι. Soph. Ph. 290.
SYN. Διαλουιζω, αμφιπολευω. δουλευω, θεραπευω, βαλαιευω, υπουργεω, υπανυομαι, υπηρετεομαι —κατεργαζομαι.

Διαλονικος
Ιν' ευθυς διαλονικος ειναι μοι δοκης. Ar. Pl. 1171.
SYN. Υπηρετικος, υπηρεσιτικος, υπουργικος.

Διαλονος.
Κυκλωπι δειπνων ανοσιων διαλονος, Eur. C. 31.
SYN. Αμφιπολος. διακτωρ, ιερεδουλος. παις. υπηρετης.

Διαλοπτω.
Το μεσοζευκτον δε μοι μοι
Διαλοπτε μητε μισγε. Anac. 28. 14.
SYN. Κοπτω, αιασσω, διασσω, αποεργαθω, διαλυω, διαρρηγνυμι. διατεμνω. καταπαιω. λεπω.

Διαλορευω.
Οστις με διελορευσεν ουσαν επτιτιν, Ar. Th. 487.
SYN. Διαλοεω, διαλοιζω, διαπαρθενευω, διαφθειρω, καταισχυνω.

Διαλοχορυγεω.
Και χλοης εξαιρετης αυτην διελοχορυγησεν. Ib. N. 386.

SYN.

SYN. Κορυσσυγιαω, ηχεω.

Διαχραζω.
—Και τριχνσι διαχιχραγότες. Ar. Av. 308.
SYN. Διαβοαω, κραζω, ανακλαζω.

Διαχρινω.
Οιον δη τοκα πᾶμα διεκρανωσατι Νυμφαι. Theoc. 7. 154
EXP. Επηγασειτε.—διεκρασατε.

Διαχρινω.
—Εισοκε διαιμων—Αμμι διακρινη. Il ν. 292.
SYN. Επιδιαχρινω, εκκρινω, διορίζω διαιρεω, διαλαμβανω, διαλυω, διεργω, διϊστημι, απαρταω, αφορίζω, αποσκιδαννυμι, χωριζω, διαχωριζω —διαδικαζω, ανακρινω, διευκρινω, διαγινωσκω, διαλεγω, διαλογιζομαι, διαειλλω, δοκιμαζω —μαχομαι.

Διακρισις.
—Ει τελειοιτο διακρισις Αλκινοοιο. Ap. 4. 1169.
SYN. Κατακρισις, αποκρισις, γνωμη, διαγνωσις, διαγνωρισις, διαιρεσις, διαδικασια, διαλεξις, διαληψις —διαλυσις, διακοψις, διαθεσις, διακασις, αμφιβασις.—διαταξις διαφορησις, διασκιδασις, διαστορά, σημεωσις.
EPITH. Περιμεμφής.

Διακριδόν.
Οι γαρ οι εισαντο διακριδόν εῖναι αριστοι. Il. μ. 103.
SYN. Διακεκριμενως, κεχωρισμενως.

Διακτορια.
Λυγκον απαγγιλλοντα διακτοριην Αφροδιτης. Mus. 6.
SYN. Αγγελια, διακονια, διαχειρισις, διαχειρισμός, εγχειρισις, ὑπηρεσια, διοικησις.

Διακτορος.
—Διακτορα Αργειφοντη. Il. ε. 103.
Αλλα θεῶς. ὅτις με διακτορον ελλαχε Παλλας. Call. Fr.
SYN. Διακτωρ. διακονος, διαγωγεὺς, αγγελος, διαγγελος, αγγελιαφόρος.—διατορος.

Διακωδωνιζω.
Κωπην χρυσοκολλον διεκωδωνισεν. Eur. Fr.
SYN. Κωδωνιζω. βομβεω, ηχεω.—ανακρινω, εξεταζω, διαπειραζω, δοκιμαζω—διαζημιζω. διαπαζω.

Διακωλυω
—Εαν πως—Διακωλυσωμεν φοιτον. Soph. Oed. C. 1853.
SYN. Κωλυω, απειρυω, εμποδιζω, αποκοπτω.

Διαλαγχανω
Θηκτῷ σιδηρῳ δῶμα διαλαχεῖν τόδε. Eur. Ph 68.
SYN. Διακληρω, διαμερίζομαι.

Διαλακτιω.
—Ειτ' εξαιφνης
Διαλακτισατα προς αυτόν. Ar. N. 409.
SYN. Διαρρησσομαι.

Διαλαλεω.
Ακκ', Οδυσσεῦ, διαλαλησομεν τί σοι. Eur. C. 174.
SYN Διαειπω. διαμυθολογεομαι.—συνειμι, συνομιλεω. καταμυθολογεομαι.

Διαλαμπω.
—Εως διαλαμψειν ημερα. Ar Pl. 744.
SYN. Ελλαμπω επιδιαλαμπω, επιλαμπω, διαυγαζω, διαφαινομαι.

Διαλγης.
Διαλγὴς απη διαφερει τὸν αιτιον. Aesc. Ch. 66.
SYN. Γοερὸς, βαρυπενθὴς, βαρυαλγὴς.

Διαλεγω
Την μεν γε πρωτην διελεγεσκεν τὴν οτὴν
Κατελαζον.—Ar. L. 721.
SYN. Διακρινω, διορίζω. αιτεω —Διοικοδομεω. αναλαθαιρω.—διορυτω.

Διαλεγομαι.
Αλλα τη μοὶ ταῦτα φίλος διελεξατο θυμός. Il. λ. 407.
SYN. Διαγορευω, διαλογιζομαι, συλλογιζω, διαλαμβανω, συζητεω.—ενθυμεομαι.—ακριβολογεομαι.
PHR. Επεεσσι πολυσπερεεσσιν μαρνατο.
Εγχος εχων σομα θῆρος, επος ζειος, ασπίδα φωτῶν. Nonn.
Τψιλοφων τε λογων κορυθαιολα νικη. Arist.

Διαλειχω.
Αγαθὸς γ' ὑλακτεῖν και διαλειχειν τὰς χυτρας. Arist. V. 899.

Διαλεξις.
Αιτειρ γνωμην και διαλεξιν,
Και νῦν ἡμῖν παρειχεσιν. Ib. N 316.
SYN. Διαλογος. διαλογισμὸς, διατριβὴ, ὁμιλια, ξῦσις, λεσχη, εντευξις, οαριστὺς, οαρισμὸς —τὸς —διαλεκτος, λαλια, ιδιωμα.

Διαλεπτολογεομαι
Διαλεπτολογεῦμαι ταῖς δοκοῖς τῆς οικιας. Ib. 1498.
SYN. Διαλεγομαι.

Διαλεπτος
—Διαλεπτὸς δ' ουτος αυτῷ—Ib. 161.
SYN. Λεπτος.

Διαλλαγη. Διαλλαγμα.
Ω Κυπριδι—και Χαριτι ταῖς φιλαις
Ξυντροφοι διαλλαγή. Ib. A. 987.
Ηρα διαλλαγμ', ὡς Παρις με μη λαβοι. Eur. Hel. 592.

 SYN.

SYN. Μετα. συναλλαγὴ, καταλλαγὴ, παραλλαγὴ, παραγωγὴ.—διαλλαξις. αλλαγμα, αμοιβὴ. ομια, συμβιβασις. μεταβολὴ. διαλεξις.

Διαλλακτὴρ.

—Διαλλακτῆρι δ' ὡι αμεμφεα Aesc. S. T. 927.

SYN. Διαλλακτὴς, καταλλακτὴς, συναλλακτὴς, ἁρμοστὴς. καταρτισὴς, εμπορικὸς, φιλικὸς, διαιτητὴς, πρᾶξις. μεσιτὴς.

Διαλλασσω.

Ου δυναμαι ζῆν ὁ γε διαλλαξας με φιλασεις. Theoc. 23 42.

SYN. Αλλατ]ομαι, διαλλατ]ομαι, καταλλατ]ω, συναλλατ]ω. συνδιαλλατ]ω, αμειβω, οιχομαι, συνιημι —διαφερομαι —παυω — μεταλλαττω, τελευταω.—διερχομαι. διαλυω.

Διαλυμαινομαι.

—Ητις Ελλάδ' αυτοῖς
Φουξὶ διελυμηνατο. Eur Or. 1546.

SYN. Αταω, βλαπτ]ω, δαπτ]ω, διασπαω.

Διαλυσις.

Αλλ' εις σὲ τουνει τῶνδε διαλυσις κακῶν. Eur. Ph. 448.

SYN. Ανεσις. αναλυσις, καταλυσις. εκλυσις, παραλυσις, διαπτωσις. διασασις. αποταξις. διασπασμὸς, διαζευξις. καταξολὴ. εκτισις.—διαλλαγὴ.—απωλεια. μερος. ολεθρος. φθορὰ. διακρισις, διαχωρισμὸς.

Διαλυω.

Αὖ δὲ παλιν διελυσεν —Theoc. 24. 32.

SYN. Λυω. εκλυω, απολυω. παραλυω, καταλυω, κατασπαω. —διαλλασσω. —διαζευγνυω, διακλυζω, εξυδαρεω.

Διαλφιτοω.

Διαλφιτωσω σε κυκλῳ τὴν καρδοπον. Ar. N. 669.

Διαμαθυνω

Πολιν δημαθυνειν Αργεῖων δακος. Aesch. Ag. 833.

SYN. Αμαθυνω.

Διαμασσω, Διαματ]ω.

Ον διαματ]ει κ κωλυει—Ar. Av. 463.

SYN. Αναματ]ω. αναδευω, αναφορυσσω, διαπλατ]ω, ὑπαγω, ὑποχειροω. καθιεργαζομαι. κοπανιζω.

Διαμαχομαι

Σὺ γ' εν αναιδῶς διεμαχε τὸ μὴ θανεῖν. Eur. Alc. 704

SYN. Προσμαχομαι, καταμαχομαι, αντιμαχομαι, διαμιλλῶμαι, διαπολεμεω, διαπληκτιζομαι, διαπαλαιω, αντιστρατευομαι, αντιπρατ]ω, ανθιστημαι, αντιχω. διαγωνιζομαι, διαξιφιζομαι, ανταγωνιζομαι, αντιφερομαι, ενανπιομαι.—διακειραζομαι, διατειρομαι. επιχειριζομαι.

Διαμαω

—Παρὰι λαπαρὴν διαμησει χιτῶνα. Il. ν. 253.

SYN Απαμαω, εξαμαω, καταμαω, αποτεμνω. διακοπτ]ω, διασχιζω. διασκαπτ]ω, διαπειρ]ω, διορυττ]ω. αποδειριζω, εκθειριζω, διαθεριζω. παραθειριζω. διατελεω.

Διαμειβομαι

Αλλ' ημεῖς τουτοις κ διαμειψομεθα,
Της αριστῆς τὸν πλοῦτον.—Theog. 316.

SYN. Ἀναμειβομαι. επαναλλατ]ω, καταλλατ]ομαι. διερχομαι μεταβαλλω.

Διαμειθημι. Vid. Λειπω

Διαμειβὶς δε τῶνδε μοχθων—Eur. B 627.

Διαμετρεω.

Χερσὶν δε πρωτος διεμετρεον.—Il. γ. 315.

SYN. Αναμετρεω. εκμετρεω, καταμετρεω—δια εμβ. διατατ]ω.

Διαμετρητες

—Διαμετρητῳ εν χωρῳ. Il. γ. 344.

Διαμετρος

Και διαμετρος, και σφῆνας—Ar. R. 813.

Διαμηριζω

Διαμηριῶ τὴν ἰριν αυτῆν. Ib. Av. 1254.

Διαμινυριζομαι.

Μυρμηκος ατραπὸς, ἡ τι διαμινυριζεται; Ib. Th. 106.

SYN. Μινυριζω, αναμινυριζω, θρηνεω.

Διαμοιραομαι.

Και τα μεν ἑπλαχα παντα διεμμοιρᾶτο δαῖζων. Od ξ 434

SYN. Διαδατεομαι. διαιρεω, μεριζω.

Διαμπαξ (Vid Δικη)

SYN. Διολου, καθολου, διαπαντὸς, παντως, διηνεκῶς.

Διαμυτιρὶς.

—Ειθὲ σε διαμυτρὶς
Στειρων εχοιτ' αλγησις ἡδε—Soph. Ph 804.

SYN. Παυτη, παντελῶς, τελεως, επιπαν, χυ. —ενδεθεν —αὖ.

Διαμυθολογεω.

Και γλωσσᾳ διεμυθολογησεν. Aesc. Pr. 888.

SYN. Διαλεγομαι, ενδιατεομαι, διεξημι.

Διαμυλλαινω.

Ουτος δε διεμυλλαινεν, ὡς δὴ δεξιὸς. Ar. V. 1306.

EXP. Τα χειλη διατρεπω, ὡς χλευαζων.—αισχρῶς πρατ]ειν.—διαμωκασμαι.

Διαμφιδιος.

Το διαμφιδιον δὲ μοι μελος προσιπ]α. Aesc. Pr. 557.

SYN. Διαφορος, αναρμοστος.—δισσος.

Διαπεμω.
Ας ποτε Βακχευτας Ερμιος διαπεμψει οπωρας. Orph.
SYN. Απεμπορομαι. διαγελλω. διαιρεω. διαπεμπω. διαδιδωμι.

Διανοεομαι
Ξυ δ' κ καταθεωι διανεῦ; Ar. Ecc. 763.
SYN. Αισθανομαι διαγινωσκω.—ενθυμεομαι. μεταμελεομαι.—λογιζομαι.—διαφρονεω.

Διανοια.
Δος δ' αγαθην διανοιαν εχειν—Orph. H.
SYN. Νοημα, διανοημα, επινοημα, επινοια, περινοια, εννοια, συννοια. ενθυμια, ενθυμημα, ενθυμησις, ενθυμιον, αισθησις, γνωμη, λογισμὸς. διαλογισμὸς. θυμὸς. φρὴν. ευφυΐα. σοφια. σκεψις. νους. νοησις. φραπίδες.

Διανταῖος
Διανταῖος ετυπεν οδυνα με. Eur. I. 766.

Διαντλεω.
Αλλ' ευχεται νλομεναν
Νῆσον διαντλησας ποτε
Οἴκοι ιδεῖν. Pind P. 4.
SYN. Απαντλεω.—απατλαω, απαμεινω.—διαρυω.

Διανυω
Αλλ υπω κακοτητα διανυσειν ὑν αγορευων. Od. p. 517.
SYN. Ανυω, απεργαζομαι. τελεω.

Διαξαινω.
Και ταῖς αρχαῖσι διαξῆναι.—Ar. L. 578.
SYN. Διαλυω, ξαινω, θλιβω. αναιρεω. διακοπτω.

Διαξιφιζομαι.
Ος Μηδοισι διεξιφισω περὶ
Της χωρας εν Μαραθωνι. Ib Eq. 778.
SYN Πολεμεω, διαμαχομαι.

Διαπαλαιω.
Αλλα διαπαλαιον αὖθις—Ib. 570.
SYN. Αναπαλαιω, εκπαλαιω, συμπαλαιω, προσπαλαιω. διακλιμακιζω. αναμαχομαι εκνικαω.
PHR. Την παλαιστικὴν ασκεῶν—
Εν ψαμαθοις παιζοντες εὐπρεπαλω ποταμοῖο
Αμφὶ παλαισμοσυνης φιλοπαίσμονες ἔσχον αγῶνα. Nonn.

Διαπαλλω.
Χθονα ναιεν διαπλας—Aeſch. S. T. 738.
SYN. Παλλω.—διακλονεω.

Διαπαλυνω
Ξανθὸν δε χρᾶτα διεπαλυνε—Eur. Ph. 1176.
SYN. Διαλεπτυνω.

Διαπασσαλευω, Διαπατταλευω.
Διαπατταλευθησει χαμαί. Ar. Eq. 370.

SYN. Εκτεινω. πατταλοις καταπηγω.—διερευναω. ζητεω.

Διαπεραω.
—Διαπερᾶμες αιὲ ποτὶ πῦρ. Ib. Λ. 751.

Διαπειρα.
Διαπειρά τοι βροτῶν ελεγχος. Pind. Ol. 4.
SYN. Εμπειρια, πεῖρα, αποπειρα, απαπειρα, βασανος.—κινδυνος.

Διαπειρω.
—Δια δ' αυτε πεῖρεν οδοντων. Il. π. 405.
SYN. Πειρω, αναπειρω, εμπειρεταω.—διερευνᾶω.

Διαπειραινω
Φερε δη, διαπειραινωμεν λογους. Eur. Andr. 333.
SYN. Απεργαζομαι, τελεω.—διακινεω.

Διαπεραιοω.
Κυλικων ερυσὰ διαπεραιωθη ξιφη. Soph. Aj. 741.
SYN. Διελκυω. διαπορθμευω, διϊημι.

Διαπεραω.
Αλλον δι' αλλα διαπερᾶν Μολοσσιαν. Eur. Andr. 1248.
SYN Διαβαινω, διαγω, διερχομαι. εκπεραω. διεξαγω, διϊθυνω.

Διαπερθω.
—Διαπραθειν τόδε ασυ. Il. η. 32.
SYN. Διαπορθεω, ανατρεπω.

Διαπετᾶζω, Διαπετανυμι.
Οσον διαπεταται επὶ τῆς κλινης μοναν.
Μη διαπεταιτυε.—Ar. L. 733, 734.

Διαπετομαι
Πᾶ μοι φθογγὰ διαπεταται φορᾶδην. Soph. Oed. T. 1332.
SYN. Διϊπταμαι, διαχυομαι. φερομαι.

Διαπευθομαι
Γνωση δε χερσιν διαπευθομενος. Aeſch. Ag. 816.
SYN. Ανιχνευω, ανακρινω. διαπυνθανομαι.

Διαπιαινω.
Μηλων χιλιάδες βοτανας διαπιανθεῖσαι. Theoc. 16. 91.
SYN. Πιαινω, λιπαινω.

Διαπιπτω.
—Διαπιτνομι πανταχῆ. Ar. Eq. 692.
SYN. Διικτιπτω, παριμπιπτω. παραπιπτω.—διαλυομαι.—διολισθαινω, ὑπεκφευγω.—απατυγχανω.

Διαπλεκω.
Αφρας' ηδ' αρουτα διεπλεκε θαυματα εργα. Hom. M. 80.
SYN Εμπλεκω, συμπλεκω.—παρεμβαλλω, συνυφαινω, διαποικιλλω.—διαγω.

Διαπλησσω.
—Τας μεν επειτα διαπλησσοντες Αχαιοί. Il. ψ. 120.

SYN.

SYN. Διαθρυπτω, διακοπτω, αποσκιδαννυμι. διασχιζω. δισσω. διαπλεκω.

Διαπλεω.
—Κεῖθεν δε διαπλωσιν Λεβαντων
Εις αγαθὸν πεδιον, Λεβαντιον.—Call. 4. 288.
SYN. Διαπλεω, διαβαινω, διερχομαι.

Διαποντιος.
Πλησῦμαι χἠγω διαποντιος.—Theoc. 14. 55.

Διαπορθεω.
Λυγκησσον διαπορθησας.—Il. C. 691.
SYN. Διαπερθω. εκπορθεω. αἴσσω. διαΐσσω, δηΐοω. ερημοω, αποικοδομεω, ανατρεπω

Διαπραττω.
Πλουτῶσι, διαπραττωσι, νικῶσιν δικας. Ar. Eq. 93.
SYN. Απεργαζομαι, εναπεργαζομαι, κατεργαζομαι, συνεργαζομαι, συμπραττω, τελεσιεργω. επιχω.

Διαπρεπης.
Ποθεν ποθ' οἱδε διαπρεπεῖς ευψυχιαι; Eur. Supp 841.
SYN. Εξοχος. ὑπεροχος, εξαιρετος, παναιρετος, εκκριτος, προκριτος, απολεκτος. εκλεκτος, επιλεκτος, διαφορος, εκδηλος, επισημος, ὑπερφυὴς

Διαπρεπω
Ρεῖα μαλ' ισχια παντα διεπρεπεν εν κοτηισιν. Hom. M. 351.
SYN. Μεταπρεπω. διαφερω. περιεχω, ὑπερεχω, ὑπεραγω, ὑπεραιρω, ὑπερβαινω. ὑπερβαλλω. ὑπερτερεω —διαφαινομαι. προκεισθω.

Διαπρεσω
Απολοιμην. καὶ διαπρεσθειην —Ar. Eq 165.
SYN. Εμπρεω. διατεινω.

Διαπρυσιος. Διαπρυσιον. (Adv.)
—Χορεῖτε διαπρυσιοῖτ' ολολυγαί. Hom.V. 19.
Ηὔσεν δε διαπρυσιον.—Il. β. 227
SYN. Διαζοντος μεγας, αυδηεις, εξαχεσσις, διατορος.—διαδηλον.

Διαπτοεω.
—Επεεσσι διεπτοησε γυναῖκας. Od σ 339.
SYN. Πτοεω, εκδειματεω, εκπλησσω, καταπλητω.

Διαπτυσσω.
Ει τις διαπτυξειεν.—Eur. Hipp. 985.
SYN. Αναπτυσσω, δισσω διατεινω, διασαφεω, φανεροω, εξαπλοω—διαπτυσσω.

Διαπτυχή.
Διλτα μεν αἵδε πολυθροι διαπτυχαι. Eur. I T. 727.
SYN. Επιπτυχη, ενειλημα—βιβλιον.—διαπτυξις, αναπτυξις. δηλωσις.

Διαπυρος.
Διαπυρος δ' εστιν καλῶς. Cyc. 627.
SYN. Εκπυρὸς. εμπυρος. εμπυρευδὴς, διαθερμος, θερμὸς, φλεγυρός.—δριμύς.

Διαραινομαι
Κρυὸς διερραινετο κεφαλαν ποτε, Soph. Tr. 14.
SYN. Απορρεω, καταρρεω, κατειδομαι.

Διαρασσω.
—Διὰ δὲ μεγα σάκος αραξε. Hes α. 364.
SYN Διερρηγνυμι, διασπαω, διακοπτω, καταλλαω, αποθραυω.

Διαρεω. (inus.) Vid. Διειρω.
Ου γαρ διηρηχ' ὁ θεός. Eur. B. 206.

Διαρηγνυμι.
—Διά τι ρηξασθαι επαλξεις. Il. μ. 308.
SYN. Διαρηγνυω, αναρρηγνυμι, διαρασσω. συντριβω, σχιζω.

Διαριθμεω.
—Ισας δὲ μοι
Ψηφους διηριθμησε Παλλας.—Eur. I. T. 966.
SYN. Απαριθμεω, καταριθμεω, εξαριθμεω, καταλεγω, καταταττω. διαλογιζομαι.

Διαρκεω.
Ευωνυμον ες δικαν
Τρια επια διαρκεσει. Pind. Nem. 7.
SYN. Αρκεω, εξαρκεω, επαρκεω. παραμυνω. βοηθεω.

Διαρμοζω.
Διαρμοσας απὸ πρωρας διστοινας. Eur. Or. 1467.
SYN Απεζευγνυμι, αποσπαω, χωριζω.

Διαρπαζω.
Αιψα διαρπαζεσιν αταλκίδα θυμὸν εχεσας. Il. π. 355.
SYN. Αρπαζω, αναρπαζομαι, διασπαω, διασπαρασσω. καταλῦζομαι.

Διαρραιω
Νηα διαρραισει—Od. μ. 290.
SYN. Διαπειρω, διαΐσσω, διαρπαζω, διαφθειρω

Διαρρεω.
Φιν, τῦ θανοντος, ὡς ταχεῖά τις βροτοῖς
Χαρις διαρρεῖ—Soph. Aj. 1284.
SYN. Καταρρεω, ερπω, διαλυομαι, διαῤῥεομαι, ὑπολυομαι, διαφαιρω, καταπιπτω, χαυνουμαι. μεταρρεω. διαβυλλῶμαι, αποβλυζω.—διαπιπτω.

Διαρριπτω.
Τι δ' αν ει ταδὶ τ' αγαλματα—διαρριπτοιμι; Ar. Th. 781.
SYN. Διαρριπιζω, καταρριπιζω, διασκεδαζω, καταβαλλω, εκτινασσω. διασφαιριζω. διακοπτιζω.

Διαρριχωμαι

Διαρριχησομαι.
Ξιφιζε και σποδιζε, και διαρριχα. Crates.
EXP. Την οσφιν φορτικως περιαγων.
Διαρρηδ.
Πιεζωσα γαρ δη ποταμιαι διαρροας. Eur. R. 919.
SYN. Διαρροια, διαβασις, πορεια, ορυγμα, φωλεον.
Διαρροθεω.
—Διερροθησατ' αφυκτον κακην. Aesch. S. T. 198.
SYN. Διακινεω, εμβαλλω.
Διαρροιζεω.
—Εις δε πτεινωσας
Στερναν διερροιζησεν.—Soph. Tr. 577.
SYN. Διαπτοαω.
EXP. Μετα ηχε ερεμπει.
Διαρρυδαω
Τετας φοιτος πεπτηγεν α διαρρυδαν. Aesc. Ch 65.
SYN. Διαρρεω.
Διαρρωξ.
Ην τις διαρρωξ κυματων πολλω σαλω
Κοιλωπος αρμος—Eur. I. T. 262.
SYN. Απορρωξ.
Διαρταζω.
Τοιαυτα κηρυξ, εξ εμε διαρτασον. Aesc. Fr.
SYN. Διασειλλω.
Διαρταμιω.
Διαρταμησει σωματος μεγα ῥαγος. Aesc. Pr. 1022.
SYN. Διασπαω. διαιοπτω. διαιρεω.
Διασαλπιγκωνιζω. Διασαυλουμαι.
—Τρυφερον τι διαταλακωνισον. Ar. V 1164.
Ορω γαρ ως ομφακα διασαυλουμενον. Ib
SYN. Αβρυνομαι, αβρυνομαι, διαθρυπτομαι. διχαυχιαζω. διασεω.
Διασημος.
Διασημα θροει γαρ. Soph. Ph. 212.
SYN. Επισημος, φαεσιμος, περισημος, λαμπρος, φανερος.
Διασια
Τετα περιαμην σοι Διασιης αμαξιδα. Ar. N. 862.
SYN. Διϊτολια.
Διασιγαζομαι.
Διασιγαζομαι αυτω μηδεν. Pind. Ol. 13.
Διασιωπαω.
—Διασιωπωμεν δ' ομως. Eur. Hel. 1567.
SYN. Κατασιγαζομαι, αποσιωπαω, παρασιωπαω, ησυχιαζω.
Διασκαιρω.
—Τηνδε κελευθα διασκαιροντες. Ap. I. 574.
SYN. Διανηχομαι.

Διασκαιδικιζω
Μη μοι γε, μη μοι, μη διασκαιδικισης. Ar. Eq 19.
SYN. Αποδειλιαω. αμιλαω—διευρηδιζω.
Διασκεδαζω Διασκεδαω. Διασκιδνημι
—Τα μεν αρ τε διεσκεδασ' αλλυδις αλλη. Od. ε. 369.
—Συν οχλω και ποτμω διασκιδω. Soph. Oed. C. 1406.
—Οιτε περια σκιοεντα
Προιωσιν λιγυρησι διασκιδνασιν αητες. Il. ε. 526.
SYN. Αποσκιδαζω, διατεδαννυω. ‖ διαστειρω. διασκοπιζω απερριπω. διαχεω.—διαπτυω—διατυπτω.
Διασκεπτομαι, Διασκοπεω, Διασκοπιαομαι.
—Φιες διασκεψωμεθα. Eur Cyc. 559.
Διασκοπων ηδομαι τας Αμυνας αμπελους. Arist. Pa. 1161.
Η σ' Εκτωρ προσωπα διασκοπιασθαι εκαστα. Il x. 388.
SYN. Διαβλεπω, αποσκοπεω—σκεπτομαι, προσκεπτομαι, διαειδω, θεωρεω, καταμανθανω. διαλογιζομαι. φροντιζω—σκοπευω, σκοπιαζω, σκεπτιαζομαι, σκεπτωρεομαι, κατασκεπτομαι.
Διασκηπτομαι.
Ηλθεν σοι' ερπυζουσα συν δρυος ζυλω,
Τω μιν διεσκηπτομην την τετρωμενην. Ep. Suid.
SYN. Επισκηριζω.
Διασμα.
—Διασματα, φερτος αρχην. Call. Fr.
Διασμηχω
Αλσιν διασμηχθεις, εναιτ' αν ετυσι. Ar. N. 1239.
SYN. Σμηχω, διαβρεχω.
Διασοφιζομαι
—Ειτα διασοφιζηται λιγων. Ib. Av. 1618.
SYN. Διαπαιζω
Διασπαραασσω. Διασπαω.
Διασπαρατμη και συνερταζει βιαι. Aesc. P. 195.
Διασπασωμαι, και καθαιμαξω χροα. Eur. Hec. 1133.
SYN. Αποσπαρατμω. αποσπαω. δαπτω, συντριβω. διαιρεω. διαμεριζω χρυφγω.
Διασπαρακτος
Διασπαρακτον—σωμα.—Ib. B. 1218.
SYN. Ωμοσπαρακτον. ωμοδαικτος.
Διασπειρω
—Τοδε διασπειρει ματην. Soph. El. 1304.
SYN. Διασκιδαζω, διαχεω, διαπιζω. εν διασπειρω.

 Διαταθμεομαι,

Διαταξμαομαι.
Και Θησεως θεων διεταξμησατο. Eur. Supp. 202.
SYN. Διατατ∫ω, διαμετρεω, αναμετρεω.

Διατειχω.
—Διετειχε μαλα τομιενεν. Theoc. 27. 68.
SYN. Βαδιζω, διαβαινω, διερχομαι, διηκω. διαφοιταω. διαπορευομαι, διαχωρεω.

Διατιλδω
Αυτε θριναχις διατιλδουσι προς τον ηλιον. Ar. Pa. 566.
SYN. Διαφαινομαι, διαλαμπω, διαυγαζω.

Διατοιχιζομαι.
—Και διετοιχιζετο Δερκην.—Aeſc. Pr. 230.
SYN. Διαμεριζω, διατασσω.

Διατρεφω.
Ηθη πατηρα την φυσιν διατρεφει. Sent.
SYN. Κατατρεφω, επιτρεφω, παρατρεφω, συντρεφω, παραγω, παρακινεω, παρασυρω, παρατρεπω, διαφθειρω, λωβαομαι, τρεβλαω. διατρεφομαι, διαπορευομαι.

Διατροφος.
Και διατροφους—κορας ελισσουσι. Eur. B. 1121.
SYN. Παρατροπος, τρεβλος. γαυσος. τραπις.

Διατφαξ.
Κρυψισι κοιλοις εν μυχοις διατφαγες. Lyc. 1062.
SYN. Καταχασμα. αγκος. διατομη ερυς.

Διατφαιριζω. Vid. Διαρριπ∫ω.
—Διετφαιριζε σαγας Πενθεως. Eur. B. 1134.

Διατφηκοω
Ειτα θαυμαζει μ' ορων μεσον διετφηκωμενον. Ar. V. 1067.
SYN. Διαδυω.

Διατχιζω.
—Ιστα δ' ετφιν
Τριχθα τε και τετραχθα διετχισεν ις ανεμους. Od. ι. 71.
SYN. Αποτχιζω, κατατχιζω. παρατχιζω, ανατχιζω. διατιμνω. διατμιλνω.

Διατωζω
—Τηνδε διατωσαι πολιν. Eur. Ph. 800.
SYN. Σωζω, αναπωζω, διατηρεω, συντηρεω, συγκρατεω, διαφυλατ∫ω.

Διατατ∫ω.
Τοιδε γαρ ανθρωποισι νομον διεταξε Κρονιων. Heſ. ε. 274.
SYN. Διατιθημι, διατιθεμαι, ευτετιζω, διεπω, διακοσμεω. εγκοσμεω, διαλαμπω, διαταθμαομαι. επιρρυθμιζω, καταρτυω. καθηγεομαι: —τασσω.

Διατειγω
—Ενθα κερα διατειγει βαιμης: Eur. I. T. 404.

SYN. Τειγω, βριχω, απυγραινω, εξυγραινω. μαλασσω.

Διατειχιζω.
Διατειχιζων, και χρησμωδων—Ariſt. Eq. 815.
SYN. Διακοπ∫ω.
EXP. Συντελλων τα τειχη.

Διατιθεμαι.
Εργα, τατ' ανθρωποισι θεοι διετεθεαντο. Heſ. ε. 396.
SYN. Τεκμαιρομαι, αποδεικνυμι, αποτατ∫ω, σημαινομαι. διατοχαζομαι.

Διατελης
—Βροτοι διατελεις—Soph. Oed. C. 1584.
SYN. Ασκελης, συνεχης.

Διατελευταω. Διατελεω.
—Θεος διαπαντα τελευτα. Il. τ. 90.
—Ου μελλησα διατελειν χαριν. Eur. Her. 435.
SYN. Αρυω, απεργαζομαι, διαγω.—διαμενω.

Διατεμνω.
—Δια δε γλωσσαν ταμε μεσσην. Il. τ. 618.
SYN. Συντεμνω. διατμηγω, διακοπ∫ω, κατακοπ∫ω, διαμιτζω, διαπριω, διασπαω, διαλαμβανω, αποτεμνομαι.

Διατηκω.
Κηρον διατηξας.—Ar. N. 149.
SYN. Εκτηκω. κατατηκω, περιτηκω, συντηκω, χυλοω, χυλιζω, εγχυλιζω, μαλατ∫ω, απομαραινω.

Διατηρεω
Ουδ' ος γε παντα ταυτα διατηρημενος. Philem.
SYN. Επιτηρεω, παρατηρεω, συντηρεω, τηρεω, διατωζω, εκφυλατ∫ω, διαφυλατ∫ω, συγκρατεω.

Διατιθημι.
Ως οτε δ' ανηρ διεθηκε θεμειλια Φοιβος Απολλων. Hom. A. 254
SYN. Διατατ∫ω, επιδιατιθημι, καταστασσω, συντατ∫ω. διαπρασσω. αποδιδωμι. προτιθεμαι. αποτιθεμαι, αρμοζω, αρτιζω. διαλαμβανω, επαορθοω, επευθυνω. προαιρεομαι, καθιστημι, συνιστημι. ομολογεομαι.—αφοριζω.

Διατινασσω
Αυτος ετην δη μοι σχεδιην δια κυμα τινυξα: Od. ε. 363.
SYN. Διατρεπω, διαφορεω, διασειω, διαλυω.

Διατινθαλιος.
—Κεραιω διατινθαλιω—Ar. V. 328.
SYN. Τινθαλιος, διαπυρος, θερμος.

Διατιτραινω.
Ακοην δε χαλκης ωτα διατετρηνατο. Ib. Th. 18ε.

SYN.

SYN. Τιτραω, τιτρημι, αναστιτραω, διατιτραω. διατρυπαω, διαιτιγω, διατειρω.

Διατμηγω. Διατμησσω.

Χωριον διατμηγουσι. Call. Fr.

Η διατμηξαι κοιλον δορυ ιπλιϊ χαλκω. Od. θ. 507.

SYN. Διατεμνω, διασχιζω λεπτυνω, αφαιρίζω.

Διατομή.

Διατομαῖς κ φιλαις. Aesc. S. T. 941.

Διατορος.

Λυω σ' εχοντα διατορως σωδοῖν ακμάς. Soph. T. 1053

SYN. Τρητὸς, διατρητος —ιριδωτος, οξυτονος, μιγαλοφωνος, σαφὴς, τρανὸς, εξακουστος. —μεγας.

Διατρεχω

Ιχθυοεντα κελευθα διεδραμον—Od γ. 177.

SYN. Διαδρομεω, διεκπεμπι, διεξερχομαι, διεξειμι. διατίω. διαφευγω. διεθειω, αποθορειω. περιτρεχω.

Διατρεω.

—Διά τ' ετρεσαν αλλυδις αλλος. Il. ρ. 729.

SYN. Τρεω. υποτρεμεω, εντρομεω, ελελιζομαι, αποδραω—διατιτραινω.

Διατριβή,

Ονομα δ' εκασκ διατριβὰ πολλὴ λεγειν. Eur. Ph 768.

Ει μη φανεῖται διατριβη τις τῷ βιῳ Ar. Pl. 924

SYN. Επιτηδευμα, ασχολημα διαιτα, ενδιαιτημα. διαγωγη. καταγωγὴ, μονὴ, εμμονὴ, παραμονὴ. διαμονή ὁμιλια. προσασις, αναζολὴ, γυμνασιον.

Διατριζω.

Ουτι διατριζω μητρὸς γαμον.—Od. υ 341.

Μητι διατριζειν τον εμὸν χολον.—Il. δ. 42.

SYN. Αποδιατριζω, προσδιατριζω, ενδιατριζω, συνδιατριζω, κατατριζω, επιδιατριζω, βραδυνω, εγχρονιζω, δηθυνω —αναλισκω. αποτριζω ανατιθημαι. αναβαλλομαι. παρελκω, εριαυω. διεγω. κωλυω —διακαθεχω. εμποδιζω. παρακρουομαι.

Διατριπτικὸς

Ει μη διατριπτικόντε κ' εκοζον γαμον. Ar. L. 942.

Διατρητος.

Ιδετε λαῖνα χιονιν εμβολα

Διατρητα τάδε. Eur. B. 592.

SYN. Διαδρομος, τρημερὴς.

Διατροπος.

Διατροποι δε φυσεις—βροτῶν. Eur. Iph. A. 559.

SYN. Διαφορος, διαφορὸς, παραφορος, αλλοπροσαλλος.

Διατρυγιος.

—Διατρυγιος δε εκαστος. Od. ω. 341.

SYN. Ευφορος, καρποφόρος. καρποτόκος. συφοφόρος, σιτοφόρος. τρυγησιμος. (—διὰ μιαν τρυγα καταστρεφομενος)

Διατρωγω.

Διατραγεῖν τοινυν κρατιστον

Εστί μοι το δικτυον. Ar. V. 366

SYN. Διεσθιω, κατεσθιω, διαβιβρωσκω, απατρωγω.

Διαυγὴς.

Χρυσαλλον φαεθοντα διαυγία λαζεο χειρί. Orph. L.

SYN. Διαφανὴς, διειδὴς, λαμπρὸς, φωτεινὸς. ευδηλος.

Διαυλοδρομὰς,

Διαυλοδρομᾶν ὕπατον παιδων. Pind. P. 10.

Διαυλος.

—Δις εξηκοντα διαθρηξατα διαυλως. Call. 5. 23.

Διαφαινομαι.

—Οθι δη νεκυων διεφαινετο χῶρος. Il. θ. 491.

SYN. Φαινομαι. προσφαινομαι. επιφαινομαι, παραφαινομαι, εμφαινομαι, διαδομαι, παρεσαμαι.

Διαφανὴς.

Αι, αι, τάδ' ηδη διαφανῆ —Soph. Oed. T. 773.

SYN. Δῆλος—διαυγὴς, εμφανὴς. καταφανὴς. προφανὴς. λαμπρὸς, διαπυρος, διαιθρος. διαδὴς, επιφανὴς, επισημος.

Διαφερω.

Γυνὴ γυναικὸς ουποτ' ηδὲν διαφερει. Sent.

Ας οἱ τεκουσαι διαφερουσιν, η τροφαί; Eur. Hec. 597.

SYN. Διῖστημι—εκφερω.—αποσκιδάννυμι.—διαζευγνυμι, διαχωνευω.—διαστασιαζω διαλλαττω. διαφορεω.—διαγω.—προεχω. παρεχω υπερεχω, υπερβαλλομαι, υπερβαινω, πρωτευω, πλεονεκτεω —ὑπομενω, καρτερεω. συμφερω.—παρασκευαζω.

Διαφευγω

—Ωστε διαφευγεῖν τεμὸν δορυ. Eur. Iph. T. 1326.

SYN. Αποφευγω, διαφυγγανω.

Διαφθειρω.

—Οστε σοι ὑμμι διαφθερσαι πολιν αιπὴν. Il. γ. 625.

SYN. Διαπορθεω. απολλυμι, διαφθαιρω. διακναιω, αναιρεω. καταισχυνω —φθειρω. παραφθειρω. καταικιζομαι. κηραινω, κιδνημι. λυμαινομαι. απαλλατ[τω.

Διαφθορα.

Διαφθορά.
Εφῆκεν ἑλλοῖς ἰχθύσιν διαφθοράν. Soph. A. 1314.
Αἱ δ' αἱματωπὸι δέργματων διαφθοραί. Eur. Ph. 887.
SYN. Καταφθορά, φθορά, απωλεια, πανολεθρία, ἐξωλεια, ὄλεμα, λυμη, φθαρμα, διαχορευσις.—θανατος.—ἐχθρα. βδελλυρια.

Διαφοιβάζομαι.
—Τον ανδρα διαπεφοιβασθαι κακοῖς. Soph. Aj. 332.
SYN. Ενθουσιομαι—μαντευομαι, ενθουσιαζω.

Διαφορά
—Ει και μητρὶ διαφορὰν ἐχει. Eur. M. 75.
SYN. Διαφορον, διαφορότης, αποφορὰ, διαστασις, ανομοιοτης, δίθυμια, διχοστασια, στασις, ἑτεροτης, αλλοιοτης, διακρισις, διαλλαγὴ, εναλλαγὴ, παραλλαγὴ, ἐχθρα, διεδρια, διαζευξις.

Διαφορέω, Διαφορῶ, Διαφορῶμαι.
Τὲ μὲν τε κλεις ευρὺ διὰ ξεῖνοι φορεῦσι. Od. τ. 333.
Διαφορησω σ', ει τι γρυζεις. Ar. Eq. 294.
Των μηριων την κνισσαν ω διαφορησετε. Ib. Av. 193.
SYN. Φερω, αναφερω, εκφερω. διολλυμι, διαρριπτω. διατατω. διατινασσω, διασπαω, διασχιζω. αναβαλλομαι. διαπεμπω. διαφερω. μετακομιζω. διακομιζω.—παιζω.

Διαφορος.
Η πολλὰ πολλοῖς εἰμι διαφορος βροτῶν. Eur. M. 579.
SYN. Ανομολογος, διαφωνος, ασυμφωνος, αντικειος, αλλοῖος, διεδρος, ἑτεροδοξος, ἑτερογνωμων, διχογνωμων, διχονους.—ἐξοχος.—ἐχθρὸς.—αμιξιλεκτος.

Διαφραζομαι.
—Ἐπὶ διαπεφραδε κυρη. Od. ζ. 47.
SYN. Φραζω.—συμβουλευω. διανημαιτω.

Διαφυλασσω.
Οι τ' αὖ το Καδμω διεφυλασσον ἱππιὸν. Eur. Supp. 682.
SYN. Διασωζω, αμυνω. διατηρεω.

Διαφυσσω.
—Διὰ δ' ἑντερα χαλκὸς αφυσσει. Il. ξ. 517.
SYN. Διακοπτω, διαντλαω, απαντλαω. χωριζω.

Διαχαλαω.
Διαχαλᾶτέ μοι μελαθρα.—Eur. I. A. 1340.
SYN. Αναμοχλευω. διοιγω. αιρημι. διαλυω, διασκεδαζω.

Διαχαστχω.
Τῶνθ' ἁρμονιων διαχασκεσῶν.—Ar. Eq. 530.

SYN. Χασκω, διαχαινω, αναχαινω, διασκαριζομαι.

Διαχεμία.
Διαχεμίαι ποτε λαχῶν κλήματα. Aesc. S. T. 760.
SYN. Πραξις, οικονομια.

Διαχεω.
Αἰψα δέ μιν διεχευαν.—Od. ξ. 427.
SYN. Διαχυω, διασκεδαννυω, καταντιζω, δαζομαι, διαμεριζω.—αναπλυσσω. διαχεομαι, διαδεχομαι, ηδομαι, χαιρω.

Διαχρεομαι
—Οτε τοῖσι νομοις
Διεχρωμεθα τοις προτερουσιν. Arist. Ecc. 605.
—Διαχρησεται τον αγοντα Theoc. 15. 54.
SYN. Χρεομαι, καταχρεομαι.—αναιρεω, διαφθειρω.

Διαφαιρω.
Αἶραι διαφαιρησι πλινθαιον κατῆς.—Ar. Av. 1714.
SYN. Διακαθαιρω. διαιρεω, διαπτεω.—διασπαω

Διαω, Διαιρω.
—Ουτ' αρεμων διαει μινυς ὑγρὸν αερτων. Od. ε. 478.
SYN. Διαπτεω διαφαιρω.

Δίβαμος.
Δίβαμός εἰμι. Eur. R. 215.
SYN. Δίπους.

Δίβολος.
Δίβολόν τ' ακοντα παλλων. Ib. 374.
SYN. Δισομος.—αμφίβολος.

Διγλυπος.
Δακρυσι δίγλυπες ὦπας οδυρομενης. Theoc. Ep. 6.

Δίγονος.
Δίγονα σωματ' εν χθονὶ κειμενα —Eur. El. 1179.
SYN. Δίδυμος, δοιός.

Δίδαγμα
Ταῦτα λιγω πᾶσιν τα δίδαγματα τοῖς απειρασιν. Mosch. 6.
SYN. Διδακτηριον. δεῖξις, αποδειξις, επίδειξις. επίδειγμα, πεῖρα, παραδοσις, ὑποθηκη. διδαχὴ μαθημα.
EPITH. Θεοκτιτον.

Διδακτός.
—Διδαξον μῆτερ, ει διδακτά μοι. Soph. Tr. 64.

Διδαξις, Διδαχὴ.
Εχει γε μὲν τι και τὸ τειφθῆναι καλῶς
Διδαξιν εσθλῆ.—Eur. Hec. 599.
Ου χωρεῖ μεγαλην διδαχὴν αδιδακτος ακουειν. Phoc 84.

SYN.

SYN. Διδασκαλια, μαθησις, παιδεια, εισηγησις, παραινεσις, γνωσις.—διδαγμα, αναμνησις, ηθετημα, νηθισια.
EPITH Πολυϊδρις. Χρίσοστόμὸς, ευαγγελικὴ.

Διδασκαλος.
Μαντευης απανευθε διδασκαλος—Hom. M. 553.
SYN Επισατης, προστατης, καθηγητὰς, καθηγητὴρ, παιδευτὴς.—προστατις.

Διδασκω.
Εσθλὸν Ἐρητῆρα· διδαξε γαρ Αρτεμις αυτή. Il. ε. 51.
SYN. Μαθητευω, παιδευω, εισηγεῖμαι, φρεστοω, πειθω, ερεθιζω
PHR. Πᾶσαν ὑποσπειρειν βασι μελιχην.
Οιγειν σοφιης χρυσιας κιλευθος. Ep.
Εις Μισῶν λειμῶνα πολυανθεμον αγειν. Orph.
Κιρνασθαι γλυκὺ νᾶμα και βασι και πραπιδεσι. Opp.

Διδημι Vid. Διω.
Ιδης εν κνημοῖσι διδη μοσχοισι λυγοισι. Il. λ. 105.

Διδυμαων. Διδυμος.
Τπνω και Θανατω διδυμασσιν —Il. π. 672.
Οι δ' αρ' εσαν διδυμοι —Il ψ. 641.
—Αυταρ οἱ στερνη χρυσοῖο τετυκτο
Αυλοῖσιν διδυμοισι —Od. τ 227
SYN. Αγασων. ὁμοπαις.—διπλοος —δοιὸς.

Διδυματόκος, Διδυμοτόκος
Αιγά τε τοι δωσω διδυματόκον.—Theoc. 7. 4.
Η δέ κε μουνοτόκος, διδυμοτόκος αἶψα γενοιτο. Call. 2. 54.

Διδυμογενης
Διδυμογενὲς αγαλμα πατρίδος. Eur. Hel. 207.

Διδυμοχροος
Ως ὁσθον εκ καλυκων διδυμοχροον.—Mus. 59.
SYN. Διχροος.

Διδω.
Αρχετυπον Διδῦς ερικυδέος, ὦ ξενε, λεσσεις. Ep. l. 4.

Διδωμι.
—Διδωμι δέ τοι τόδ' αεθλον. Il. ψ. 620.
SYN. Ενδιδωμι, επιδιδωμι, δωρεομαι, χαριζομαι, επιτρεπω, οπαζω, προτιθημι, παρατιθημαι
PHR. Τιμῆν ειδομενοισι φιλας εις χεῖρας αγουσι. Cal.

Διειδομαι.
Ατραπὸς ὡς χλοερὸν διειδομενη πεδιοιο. Ap. 1. 546.
SYN. Διαφαινομαι.

Διειλυω
Οἱη δ' ασπετοῖο διειλυσθεισα δομοιο
Λιπλας—Ib. 4. 35.

SYN. Αποδραω, αφιπτω, εξιπτω, διεξειμι, φευγω.

Διειμι.
Απαντα γαρ διειμί σοι τον αἰρα Ar. Av. 1392.
Χλαινεν δ' εχων φανὴν διει Ib A. 845.
SYN. Διεπω.—διεξειμι. διερχομαι —διωκω.

Διεπω.
—Διεπέ μοι. σεφα δαειω. Il. χ. 425.
SYN. Αποφαινω. εκφαινω. εξαγορευω, διασαφεω, διασαφηνιζω. διειμι —αμφεπω.

Διεργω.
Ως αρα τις διεργον επαλξις—Il. μ. 424.
SYN. Διαπρατ/ω. διαλαμβανω.—απεργω, εξεργω, διαγω, διαχειρ/ω. δϊϊσημι, διαμεριζω. διανεμομαι —χωλυω.

Διερομαι
Μήτι σὺ ταῦτα ἑκαστα διειρο.—Il. α. 550.
SYN. Ανερωταω, διειρεταω, διεξειρεταω.

Διερωνοξειτος
—Δισχρονερδῆς. και διερωνοξειτος. Ar. Pa. 622.
EXP. Εξαπατῶντες τους ξενους.

Διεκπειραω
—Πολλῶν δήμων ριζας διεκπειρῶντες. Ib. Pl. 283.
SYN. Παροραω, παρατρεχω. διεξειμι, διαπειραω.

Διελαυνω
—Διὰ δη σθενεσσιν ελασσε. Il. λ. 448.
SYN. Αναπειραω, διειρω, διαδαιτω. διωθεω.

Διελκω.
Ειλκε δί' εκ προθυρειο, λαζὼν ποδὸς—Od. σ. 100.
SYN. Διεχω, εξελκω.

Διεμπολαω
Κακῶν συνεσχες ὴ διεμπολησομεν. Eur. B. 512.
SYN. Αποεμπολαω. διαπρατ/ω.

Διεντευξις
Ω τρισμακαριος τῆς διεντευξιος. Ar. N. 166.
SYN. Ερωτημα, επιτευγμα.

Διεξειμι. Διεξερχομαι
—Τῆ γαρ εμελλε διεξιεναι πεδιονδε. Il. ζ. 393.
Οσους ποντους και διεξελθὼν πονους. Soph. Ph. 1465.
SYN. Διαδαινω, διαπειραω, διειμι. απαντλεω.

Διεξεργω.
Οστε δί' εκ Πελοποννησου πειρατ εεργει. Hom. A. 432.
SYN. Διεργω, διαλυω.

Διεξερομαι.
Αλλα τιη εμε ταῦτα διεξερεσθε εκαστα; Il. κ. 432.

SYN. Διεριμαι, αιρομαι, αναιρεω. εκμηχυομαι.

Διεξοδος.
Δυσμι λοξων εις διεξοδους επων: Lyc. 14.
—Και αυσμων διεξοδοι. Soph. Fr.
SYN. Ερμηνευμα—διεξις. διεξελευσις—εκπνοη, εκβασις.—δρομος.

Διεπω.
Ως εγω χειρεσσιν διεπε στρατον.—Il. C. 207.
SYN. Διατασσω, απευθυνω, κατευθυνω, αμφεπω, περιεπω, διατιθημι, διανεμω, οικονομεω, διεξαγω. ενεργεω, διοικεω, διακοσμεω, καθισαμαι διεκω. μετατρεπομαι, χρημιζω, αμφιπολεω. επιτασσω, κυβερναω. επισατεω. διαπονεω.

Διεργαζομαι.
—Και διεργασαι μ' αγαν. Eur. Hec. 368.
SYN. Εξεργαζομαι, κατεργαζομαι, διαχρασμαι, αναιρεω. διαφθειρω.

Διερεσσομαι.
Κάγω σχολιφ σκιπωνι χερσ
Διερεσσομενη.—Eur. Hec 65.
SYN Ερεσσομαι, περιζομαι.

Διερεσσω.
—Διερεσσα χερσιν εμησι. Od μ. 444.
SYN. Διαπορθμευω. διακομιζομαι. διασευω. διατεραω.

Διερος.
Ουκ εσθ' ετος ανηρ διερος βροτος—Od. ζ. 201.
SYN. Ικμαλεος, ενικμος. διαβροχος. μυδαλεος. διυγρος. νηρος, νοτιος, υδρηλος, λιμακωδης, διυδρης—πεχμης—χλωρος.

Διερπω
Δωδεκ' απ' αντολιων αχρι δυσμων αθλα διερπων. Orph H.
SYN Διερπυζω. διεξερχομαι, διεργαζομαι.

Διερχομαι.
Ος οιων μεγα σων διερχεται.—Il. γ. 193.
Αντικρυ δε διηλθε βελος—
SYN. Διεξερχομαι, διηγεομαι, εξηγεομαι, διειμι. διαδαδιζω. διιπτομαι.—διαβαινω, διαλλαττω. διεχω. διασεχω. παρατιθεμαι. παρερχομαι.—αναγινωσκω.

Διεχω
Αντικρυ δε διεσχε παρ' ομφαλον εγχεος αιχμη. Il. υ 416.
SYN. Διερχομαι, διαρρηγνυμι, καταρρηγνυμι, διαλαμβανω, διαζευγνυω.—διιστημι.—παρακλινω.

Διζημαι.
Παυσαρον αντιθεον διζημενος.—Il. ε. 168.
SYN. Διζω, ζητεω, αναζητεω, φροντιζω, ανερευναω, εξερευναω. επιδιζημαι.

Διζω.
Δ ζεο γαρ, νη μαχοιτε—Il. π. 713.
SYN. Αμφισαλαω, δισκαζω, αμφιτιθω. σπερδαζω. δισσημι.

Διζυξ.
Παρα δε σφιν εκατον διζυγες ιπποι
Εστασιν. Il ε 195.
SYN. Διζυγος. δικλυγος, διτιδες.

Δηγεομαι.
Τις αν εν το πριν αυτοις δηγησαιτο; Ar. Av. 198.
SYN. Διεξηγεομαι, εξηγεομαι, περιηγεομαι, υφηγεομαι, υπαγορευω. ισορεω, εξισορεω, δικμηνυω, απομνημονευω, απαγγελλω, διεξειμι, μηνυω, φραζω.

Διηεκιος.
—Ωδ' αιψα διηεκιαι τοτευνται. Ap. 2. 227.
SYN. Διαιριος, αιριος.

Διηκομαι.
—Ηδη μεν τε διηκεν πειρατ' αεθλων. Ib. 413.
SYN. Διειμι, επιλεγομαι, επεξερχομαι, διασευχω.

Διηλυσις.
Κειρη μεν τοιτοιο διηλυσις —Ib. 4. 1573.
SYN. Διεξελευσις, διεξοδος, εκδρομη, διαχωρισμος.

Διηνεκεως. Διηνεκες.
—Επειτα διηνεκεως αγορευσω. Od. μ. 56.
—Και μαλα μακρα διηνεκες.—Hom. A. 255.
SYN. Συνεχως. αει

Διηνεκης.
Ατρεκεως διηνεκεις—Od. ν. 195.
SYN. Μακρος. αμπρυτος. συναφης. αϊδιος. ενεχης. συνεχης. ενδελεχης. αδιαλειπτος.—σκληρος.

Διηνεμος.
Εξοτε πατραν διηνεμον λελοιπειν. Soph Tr. 331.
SYN. Υψηλος—ερημος.

Διηρις το.
—Μελαθρων εις διηρις εσχατον. Eur. Ph. 90.
EXP. Το διεξιγον υπερωων. al. το διηρθρον, και υπαιθρον—το διεκπεον.—

Διθρονος—Διοκηπτρος.
Διθρονε διοθεν και διοκηπτρε τιμης. Aesc. Ag. 43.

Διθυραμβος. Vid. Βακχος.
Ιθ', ω Διθυραμβε.—Eur. B. 526.

Διθυραμβοδιδασκαλες.
Ψυχας δυο η τρεις—διθυραμβοδιδασκαλων. Ar. Pa. 829.
SYN. Διθυραμβοποιος.

Διϊαχω.
Τον ευ διϊανυτα. Eur. Herc. f. 1049.

SYN.

Δ I

SYN. Ια:ω, καθευδω.

Διϊκτεομαι.
Ἐξεπω και παντα διϊξομαι.—Il. ι. 61.
SYN. Διεξειμι. διερχομαι, πλεκω, διηγεομαι.—φθαιω—διαδυομαι.

Διϊπετὴς
—Διϊπετέος ποταμοῖο. Il. ρ. 263.
Και πεδιον δε διϊπετές.—Etymol. M.
SYN. Καταιξηρὸς. φαραὼ διαφατὴς, διαυγὴς.—ποτιξὸς, δροσωδης.

Διϊπολεις
—Ερμῆ, Διϊπολεῖ, Αδωνια. Ar. Ps. 419.

Διϊπολιωδης.
Αρχαῖά τε και Διϊπολιωδη—Ib N. 960.

Διϊπταμαι.
Διὰ δ' επτατο πικρὸς οϊστὸς Il. ε. 99.
SYN. Διϊπτημι. διαπετομαι.—διερχομαι.

Διϊστημι.
Ἐξ ὧ δη τὰ πρῶτα διαστητην ερισαντε Il α. 6.
SYN. Αποδιϊστημι, διχοστατεω, διαφωνεω. διαχωριζομαι.

Διϊσχανω. (Poet.)
—Ουδ' ασφα διϊσχανει.—Ap. 4 1696.
SYN. Αραιοω ισχαινω, λεπτυνω.—διεχω.

Δικαζω.
Κρυπταδια φρονεοντα δικαζεμεν—Il α. 542.
SYN. Διαδικαζω. δικαιοω, κρινω, καθαιρεω, διαγνωσκω, κλητευω. εγκαλεω. θεμιστευω. ψηφιζομαι, διαφερομαι. δικαζομαι, αμφισβητεω.

Δικαιοκριτης.
—Ο δικαιοκριτης τε μοναρχος. Sibyl. l. 3.

Δικαιοπολις.
Ἀ δικαιοπολις τασος Pind P. 8.

Δικαιος
—Επει ὔ τι νομιστες, ουδε δικαιοι. Od. ϛ. 282.
Δικαιος εἶ αι μαλλον η χρηστὸς θελε Sent.
SYN. Ευδικος, ευλογος, επιεικὴς, ισος. δεκαμιος. χρηστὸς ενναιος.
PHR. Εργατης δικης. Ευσεβιη μιμηλὸς.
Ὃν Θεμις μαιεσατο μαζῷ.

Δικαιοσυνη.
Αθανατην σαντεσσι δικαιοσυνην αναρχειαν. Apollin.
SYN. Δικη, δικαιωσις, επιεικεια, ευγνωμοσυνη, ευθυτης, ευνομια, ισοτης, ελευθερια, κοσμιοτης, χρηστοτης, φιλοξοσυνη. ανδραγαθια, καλοκαγαθια, θεμιστοσυνη
EPITH. Ευσεβὴς, ευθεσμος, ερικυδὴς, θεια, θεοτερπὴς, τροισσα, ηγαθεη, ποτνια.

Δικαιοσυνη, η Θεμις. Δικη.
Ω θεοτοῖσι δικαιοτατη, σολυελεε, σοθεινὴ,
Εξισοτητος αεὶ θνητοῖς χαιρουσα δικαιοις.
Παντιμ', ολβιομοιρε, Δικαιοσυνη μεγαλαυχὲς,
Η καθαραῖς γνωμαις αιὲι τα δεοντα βραβευεις.
Αγασιαστε. φιλη παντων, φιλικωμ', ιερατεινὴ,
Ειρηνη χαιρουσα. βιον ζηλωτὸν βεβαιον.
Δια γαρ τε πλεον συγεις, ισοτητι δε χαιρεις.
Orph. H.

Δικαιοω.
—Η τον Ελληνων ὅρον
Φευγων δικαιῦτ', ὅστις ἂν τ' Αργος φυγοις· Eur. Hera. 191.
SYN. Δικαζομαι. καταδικαζω.—απελυω. —κατεχειρω, αποτιομαι.—τιθετεω.

Δικαρηνος.
Οκταποδες, δικαρηνοι, αχειρὲς.—Hom. B 289.
SYN. Δικρανος, δικεφαλος, δικορυμβος, δικραιρος. δικρανὴς, δικρους. δικορσος, αμφικρανος, αμφικεφαλος. δικροσωπος, αμφιπροσωπος, διμετωπος.

Δικασπολια.
Ος ῥα δικασπολιῃ μελεται.—Orph. 379.
SYN. Διαδικασια. δικη, κρισις.

Δικασπολος. Δικασὴς.
—Νῦν αὖτέ μιν ὐὲς Αχαιῶν
Εν παλαμης φορευσι δικασπολοι.—Il. α. 238.
Οὗτοι δικασην σ' ὠλομην εμῶν κακῶν. Eur. Sup. 252.
SYN. Διαγνωμων, κριτης, ἰλιασὴς. διαιτητὴς. διαλλακτὴς. δικαιοδοτης.—βασιλευς.

Δικαστηριον.
Και τελη, και γραφαὶ, και δικαστηρια. Ar. Eq. 308.
SYN. Δικη. βῆμα. βουλευτηριον, δικαιωτηριον.

Δικαστηριδιον.
—Δικαστηριδιον μικρὸν παυ. Ib. V. 799.

Δικελλα
—Ου δικελλης εχολὴ Seph. An. 256.
SYN. Αγριφη. λισφον, αμη, σκαφειον, μακελη, μακελλα, σκαπανη. σμινυη, σμιλος.—δισδυς.
EPITH. Σκαπτερα.

Δικειραιος, Δικειρως.
Διερμα δε. και δικειραιον απὸ σορβυγγα μιλωτων Σπασαμενος.—Ep. l. 6.
Πᾶσα θεὸν δικειρωτα—Orph. H.
SYN. Δικερως, δικιρος. δικραιος, δικραιρος.

Δικη.
Αυτή τοι δικη εστὶ θεῶν—Od. τ. 43.
Ευωνυμον ες δικην
Τρια επεα διαρκεσει. Pind. Nem. 7.
SYN. Κρισις.—δικαστηριον.—ηθος. τροπος.—ποινή.—τιμωρια. εγκλημα.—δικαιοσυνη.
EPITH. Ιθεῖα, σχολιὰ, ὁσια.

Δικη. Vid. Δικαιοσυνη.
Ιτω Δικα φανερὸς,
Ιτω ξιφηφορος,

Φονιωσα

Φοινευσα δ' αιμων δ' ιαμπὰξ
Τον αθιον, ανομον, αδικον,
Εχιονος τοκεν γυγενῆ. Eur. B. 1012.
Τὴν τοι Δικην λεγουσι παῖδ' εἶναι Χρονῳ
Δεινυσι δ' ἡμῶν ὁστις ἐσὶν αν κακὸς. Eur. Fr.
EPITH. Ιθυντηρα, ὑψιβρονος, φυγας, καθαρὰ, ασφαλὴς, ακτεανος, ξεναρκὴς, τελεσφόρος, πομιμος, φοντια, τιμηφόρος, ισοψηφος, μεγισοτιμος.
PHR. Ποτνια δ'ωτειρα δικαιων. Arat.
Ασφαιης φρισσα Δικη θυγατηρ. Muſ.
Ποινατηρ φονε. Nic. Θρεπτειρα πολεων. Opp.
Παλαιφατος Δικη ξυνεδρος Ζηνός. Soph.
Ομμα Δικης μελτω παμδερκέος, αγλαομορφον,
Η και Ζηνὸς ανακτος επι θρονον ἱερὸν ἑζει,
Ουρανοθεν καθορῶσα βιον θνητῶν πολυφυλων,
Τοις αδικοις τιμωρὸς.—κ. λ. Orph. H.
Εσιν Δικης οφθαλμὸς, ὁς τα παντ' ὁρᾷ—
Η δ' ἡ τε παρθενὶς εσι Δικη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
Κυδνὴ τ' αιδοιη τε θεοῖς οἱ Ολυμπον ἐχουσιν,
Και ῥ' ὁποτ' αν τὶς μιν βλαπτῃ σκολιῶς ετοταζουσα,
Αυτικα παρ Διὶ πατρὶ καθεζομενη Κρονιωνι,
Γηρυετ' ανθρωπων αδικον νοον.—κ. λ. Hes. ε. 254.

Δικηφόρος.
Ποτερα δικασὴν, ἡ δικηφόρον λεγεις; Aeſc. Ch. 118.
SYN. Τιμωρὸς.

Δικιδιον.
Οιαν δικιδιοις.—Ar. N. 1107.

Δικλὶς.
—Πυλας—δικλίδας, υψηχὰς.—Il. μ. 455.
SYN. Διθυρος.—θυρα.

Δικεῤῥαφεω.
Ορθῶς παραινεῖς, κ' εῶν δικορραφῶν. Ar. N. 1485.
SYN. Αμφισβητεω, φιλονικῶ.

Δικορυφος.
Ιω λαμπρα πετρα πυρὸς
Δικορυφον στελας.—Eur. Ph. 236.
SYN. Δικερυμβος, δικορσος, δικαρηνος, δικραιρος.

Δικραιρος
Αυτὸρ ὑπαι λαγονων δικραιρα οἱ ενθα και ενθα
Κητεος αλκαιη μενεαινετο.—Ap. 4. 1613.
SYN. Δικαρηνος.—δικλωος.—δικερως.

Δικρατὴς.
Τοισας ερισσουσιν απειλὰς
Δικρατεῖς Ατρεΐδαι. Soph. Aj. 251.

Δικρους. Δικρους
Τῑνδε μεν δικροῖς εωθεν
Την θεον κεκραγμασι. Ar Pa. 636.
SYN. Δικρανος, δικαρηνος.—δικρὴς.

Δικροτος
—Δικροτοισι κωπαις
Επλευσαν επὶ πορτια κυματα. Eur. I. T. 408.

Δικτυννα. Vid Αρτεμις
—Και ενθορεν ες ἁλιπλαγκτον
Δικτυα τα σφ' ισανουσιν, ὁθεν μετεπειτα Κυδωνες
Νυμφαν μεν, Δικτυνναν, οσσι δ' ὁθεν ἡλατο νυμφη
Δικταῖον καλεουσιν.—Cal. 3. 196.

Δικτυον
—Ως τ' ιχθυας, ὁς θ' ἁλιῆες
Δικτυῳ εξερυσαν πολυωπῳ.—Od. χ. 385.
SYN. Αρκυς, γαγγαμων
EPITH. Αγκύλον, ευπλοκον, πολυπλοκον, ευιεκὲς, ἐκπεζόλον, δυσιθαλασσον.

Δικτυοκλωστος
Σπειραισι δικτυοκλωστοις. Soph. An. 353.

Δικω
Δικων ες οἶδμα πορτις. Eur. Ph. 994.
SYN. Βαλλω, εμβαλλω, καταβαλλω, ριπτω, απαρασσω

Δικωλος
Τριπλαῖς δικωλοις σφενδοναις ὑπλισμένοι. Lyc. 636.
SYN. Διμερὴς, διφυὴς.

Δικωπος.
Ορω δικωπον, ὁφῶ σκαφος. Eur. Alc. 254.
SYN. Διπρηρης.

Διλοφος.
Σε δ' ὑπερ διλοφα πετρας.—Soph. An. 1139.
SYN. Δικαρηνος, δισχιδὴς.

Διμπτυξ
—Επιληπτις Βακχης, διμαπυρ. Orph. H.

Διμοιρος.
Και τὸ διμοιρον αινῶ Aeſc. Supp. 1078.
Sc. Των κακων συν ἐσι αγαθῶν.

Διμορφος.
—Βακχειον—δικερωτα, διμορφον. Orph. H.

Δινδυμη.
Μητέρα Δινδυμην πολυπότνιαν ευκαλεσσαντες,
Εννασιν φρυγαις.—Apoll. 1. 1125.

Δινευω. Δινεω.
Δινευσι κατὰ μεσσον.—Il. φ. 541.
Δινευσκ' αλυων παρὰ θῖν' ἁλος.—Il. ω. 12.
Ως τε τις εν οφθαλμῷ πυρηκια μοχλον ελοντες
Δινεομεν.—Od. ι. 388.
SYN. Δινεω, αναδινεω, διννεω, ενδινεω, επιδινεω, κυκλεω, ανακυκλοω, κυκλαζω, στρεφω, αναστρεφομαι, ειλινδομαι, περιστρεφω, περιαγω, τροφαλιζω, γυρόω, ορχεομαι, ἑλεω.

Δινη.
—Βαθειη δ' εμπεσε δινη. Od. ζ. 116.
SYN. Δῖνος, ἑλιξ, ἑλιγμος, ἑλιγξ, αειλλα, αμπωτις.

αμπωτις, ειρομβος, επισιροφη. συσιροφη. αμφισφρομον.
EPITH. Αργυρεη, αργυροειδης. αιπλαντος, αλιμυρις. αιειμνηστος, εγκυκλιος, θοα, λιπαρα, λευκη.

Διπτυξ, Διπτυχις.
—Αλλα Σκαμανδρος
Οσσοι δ' ιπποις ισαν αλος ευρεα κολπον. Il. φ. 125.
Διπτυξιν δ' υδωρ ποταμων. Eur. Cyc. 47.
SYN. Διναδης αλιπλοειδης.

Δινος.
Ηκις' αλλ' αιθριος δινος—Ar. N. 379.
SYN. Δινη—κινησις.—γυρος, γυρωμα, γυρωσις—σκοτοδινη. σκοτοδινος, σκοτωμα, σκοτωσις—πειριδινησις αιθερια.

Δινωτος.
—Κλισιην—Διναντην ελαφαντι και αργυρω—Od. τ. 56
SYN. Ευτορνος, τορνωτος, τορευτος, στρεμβωδης, στρογγυλος. λιθοστρωτος, εγκυκλιος. περιφερης. ποικιλμενος.

Διοδολες.
Κτυπις αφατος ωδε Διοδολος. Soph. Oed. C. 1534.
SYN. Διοδαντος.

Διογενετωρ Διογενης. Διογνητος, Διογονος.
Διογενετορες αναυλοι. Eur. B 122.
Διογενης Πηλειωης—Il α. 489.
—Τοτε δη ρα Διογνητος Ιηλασε. Hes. α. 340.
—Διογονοιο Βακχου Eur Hipp 560.
SYN Διογενητος. αριστογονος, ευγενης, ευγενετης, διος. γενναιος. αγαθος.

Διογενης Nom. pr
Διογενευς τοδε σημα, σοφου κυνος—Ep. l. 3.
EPITH Σινωπευς. Σινωπιτης, βακτροφορος, διπλοημονος. αθηριοσκαλος.
PHR Ζηνος γονος. κραναης τε κυων.
Τειν πωγωνοφορη κυνικην τη βακτροφοσειτε.
Πασιν επιπλησσων οτος ο ριγομαχης Ep. l. 2.

Διοδος.
Αι δε γυναικες κατα τας διοδους
Προστιπτουσαι τοις απο δυσεως : Ar Ecc. 689.
SYN. Αμοιβηνη. παροδος, εκδοσις. εδος. μεταστασις. διπλους. πορθμος, στρατος.

Διοιγμος.
Δι' αιθερος διοιγμοισι βοσκεται κεαρ. Aesch. Ch. 24.
SYN. Διαγμα. στενωμα. γονη. ερηνος.

Διοιγνυμι. Διοιγω.
—Αλλα τας γυαθους διοιγνυτε Ar. Ecc. 849.
Βοα διοιγων χλειθρα. Soph. Oed. T. 1310.
SYN. Διοιγω. προιοιγω, διαιοιγω, προσαναοιγω. παραναοιγω. διαπιτανυμι. αναπεταζω, εμφανιζω. διαπτυσσω, διοριζω, διατεινω.

Διοϊστευω.
—Διοϊστευσω τε σιδηρω. Od φ. 114.
SYN Αχοντιζω. διαχοντιζω.

Διοιχνεω.
Ασωνης δ' αιθερα διοιχνει. Aesc. Eum. 316.
SYN. Διαβαινω. διαμειβω, περιπλαζομαι.

Διοιχομαι
Διοιχομεθ' οιχομεθα. Eur. Or. 182.
SYN. Ολωλα, απολωλα.

Διοκλης.
Ορτιλοχος δ' αρ επιπτε Διοκλεα μεγαθυμον. Il. ε 547.

Διοκτυπος
—Διοκτυπον γενος—Aesc. Supp. 161.
SYN Διοβλητος.

Διολισθαινω. Διολισθεω
Διολισθανειν μεν αλλος. Anac. 44. 9.
—Και τις χρησας διολισθοι. Ar. N. N. 433.
SYN. Ολισθαινω, εκφευγω.

Διολεω, (inus) Διολλυμι.
Δειλαια διαλεσ' ημας—νοσος. Soph. Tr. 1046.
Το καλλος αυτης τον βιον διωλεσε. Ib. 472.
SYN. Διαφθειρω, εξολοθρευω, διαπολλυμι.

Διολλυμαι.
Τραυτον αμφιβληστρον, ω διολλυμαι. Ib. 1069.
SYN. Διοιχομαι.

Διομηδης.
—Βουν αγαθος Διομηδης. Π. ζ. 567.
EPITH. Αγαυος, αυτιθεος, διος, δυσπαλυτος. εγχεσπαλος. λαοσσοος. μενεπτολεμος, περικυδης, επποδαμος, σθεναρος, ιφθιμος. Τυδειδης, Καλυδωνιος
PHR Τυδεος αλκιμος, ομβριμος, αρειος υιος. Καρτιβουλος. δαιφρων, αγαυου Τυδεος υιος. Αγειον, αιχμητην, κρατερον, μητωρα φοβοιο Φοιον.

Διομυνω.
Σαφως διομυνθ' ειλιναι τα δαιμονιων. Eur. Fr.
SYN. Ομνυω. ομνυμι, επομνυμι, αποομνυμι.

Διονυσος. Vid. Βακχος.
Ελθε μακαρ Διονυσε—Orph H.
Ουκ Διονυσος δωκε ανδρασι χαριμα και αχθος. Hes. α 402.

Διονυσιος. (Σικελιωτης.)
Τερενην Μυσειων Διονυσιον—M. Mus.
—Ολοφρονα Σικελων—τυραννον.
Ωμοφαγον Σκυλλης λιμνελιης τροφιμον. Ib.

Διοπετης
—Διοπετες λαοισω αγαλμα Eur. Iph. T. 977.
SYN. Διιπετης, διοσδοτος.

Διοπος. Διοπτης. Διοπτης.
Τινι σημηω διοπων στρατιας ; Eur. R. 741.
Τον ρα διοπτηρα στρατου—Il. κ. 562.

Και τραπεζας Ελλάδος διοπας. Eur. R. 234.
SYN. Δεπας. διοφ. κατοπης, επωπης, επισκοπος. κατασκοπος. θεωρος. εφορος. κηδεμων. ηγεμων. ιθυντης. διθυντης. οικοδομος. δικαιοπολος. κυβερνητης. βασιλευς. — επιστατης, περιπολαξ. επιμελητης.

Διοπευω.
Ηι διοπευσων.—Il. κ. 451.
SYN. Κατασκοπεω. διασκοπεω. διοσσω. συνοραω. εισοραω διαδερκω, διοπτομαι, επομαι.

Διοπτρα.
Ταυτα προ πολλου τῃ διοπτρᾳ σε βλεπεις. Suid.

Διορθευω, Διοιθω.
—Πως αν μη διορθευων λογους. Eur. Supp. 417.
Εξδν διωρθωται λογοις Σαν εριν—Ib. Hel. 1174.
SYN. Επιδιοιθω, ανορθω, εξανορθω. επανορθω. κατορθω. διευθυνω. κατευθυνω, συγκαλευθυνω. διατατω. επιθυνω. επιθιραπευω. — αναλαμβανω, ανατιθημι. μεταπεμπω.

Διοριζω, Διοριζομαι.
Στρατευμα κωπη διορισας Τροιαν επι. Ib. 401.
SYN. Αφοριζω. αποδιοριζω. διαγω, διαβαλλω. διακρινω. διαστελλω. διατασσω, διαχωριζω, διαιζω, διαφρατω, αποφαινω. καταφημι.

Διορυσσω, Διορυτω.
—Δια ταφρον ορυξας Od. φ. 120.
—Και τας τοιχας διορυτων. Ar. Pl. 565.
SYN. Διασκαπτω, καθασκαπτω. διαρρηγνυμι. διαπειρω. διαφω. διασκαλευω.
PHR. Γαιαν επειλαινετο σιδηροκαμψισσι μαχειλαις Nonn.

Διορχεομαι
—Διορχησομενος, ολιγον υστερον. Ib. V. 1472.
SYN. Ορχεομαι, απορχεομαι, διαλλομαι.

Δῖος.
—Κυπρισσον δῖον ενοπην. Il. Ε. 522.
SYN. Αντιθεος.—ενδοξος, θαυμαστος.

Διοσδοτος.
Οταν αιγλη διοσδοτος ελθη. Pind. P. 8.
SYN. Διοπετης. διοπετης.

Διοσημια, Διοσημεια.
Διοσημι' εστι, και ραϊς βιβληκε με. Ar. A. 170.
EXP. Ὁ παρα καιρον χειμων.
SYN. Τερας. τερασιον.—το εναισιμον.

Διοσκοροι, Διοσκυροι.
—Ελεινη—συγγονον Διοσκυροιν. Eur. Hec. 439.
Αμφὶ Διοσκυρους ελικωπιδες ισπιτε Μουσαι
Τυνδαρίδας. Λητους καλλισφυρε αγλαα τεκνα,
Κασορά θ' ιπποδαμον, και αμωμητον Πολυδευκεα.
—Ταχιων επιβητορας ἱππων. κ. λ. Hom Hym.
SYN. Ἀρακες. Vid. Κασωρ. Πολυδευκης.

Διοτρεφης.
—Δηις δε διοτρεφεας βασιλῆας. Od. η 49.

Διπαις
Διπαις τοῖς επιτυμβιδιοις
Θρῆνος αναστεναζει. Aesc. Ch. 332.
Ἑπλον διπαιδα—Supp. 323.

Διπαλτος.
Παῖς δε τρατος διπαλτος—Soph. Aj. 408.
Διπαλτον ιερον πῦρ. Eur. Tr. 1102.
SYN. Αμφιδεξιος, περιδεξιος, αμφοτερος. δεξιος.—ασφαλειος.

Διπλαξ. Διπλους.
—Και διπλακι δημῳ—Il. ψ. 243.
—Ισον—Διπλακα. μαρμαρεην—Il. γ. 126.
—Και διπλοος πετετο θωρηξ. Il. Δ 133.
SYN Διπλυξ. διπλυχος. δισσος, διδυμος. διαδιπλος. διχθας, διχθαδιος, διπλασιος, διφασιος, διφυης.—αμφιλαφης.

Διπλαζω.
Το τοι διπλαζον, ω γυναι, μειζον κακον. Soph. Aj 268.
SYN. Αναδιπλαζω, αναδιπλασιαζω, υπερδιπλασιαζω, επιδιπλαδιαζω. διπλοω, επιδιπλοω, αναδιπλοω. δευτεροω, αναλαμβανω.—διπλους ειναι.

Διπλοη.
Επεσχεν ὑμων την βολην υπαγμενην
Η τῃ χιτωνος εμπεσουσα διπλοη. Suid.
SYN.—Απατη.—ασαφεια.

Διποδιαζω.
Ιν' εγω διποδιαξω. Ar. L. 1245.
EXP. Τοῖς δυο ποσιν χορευω.

Διποταμος.
Διποταμον ινα πολιν μολων Eur. Supp. 621.

Διπορος.
Η διπορον κορυφαν, Ισθμιον—Ib. Tro. 1097.

Διπους.
Εστ δ.πων επι γης, και τετρατον, ἓ μια φωνη. Athen. l. 10.

Διπυλος.
Ω σχημα πετρας δ'πυλον. Soph. Ph. 975.

Διπτυχος. Vid. Διπλοος.
Διπτυχον αμφ' ωμοισιν εχων ευεργια λωπην. Od. τ. 224.

Διρκα.
—Ρευματα σεμνα Διρκας. Eur. I. T. 401.
Αχελῳου θυγατερ,
Ποτνι', υπαρθεν Διρκα. Eur. B. 519.
EPITH. Ἐχιδνοκομος, οφιωδης, εοικα, καλλιρειθρος. Αζρα δρακοντοβοτοις παρεσιχε ναματα Διρκας. Nonn.

Διρκαῖος.
Διρκαιων υπερ ρειθρων μελῆσα. Soph. An. 105.

Διρρυμος.

Διρρυμος.
Διρρυμά τε καὶ τριρρυμα τελη. Aesc. Pers. 47.
Δισαρπαγος
—Αρωγὰς τῇ δισαρπαγῳ κρικί. Lyc. 513.
Δισθανὴς.
Δισθανὲς, ὁτι τ' αλλοι ἀπαξ θνησκυσ' ανθρωποι. Od. μ. 22.
Δισκευω, Δισκεω.
Ες βυθὸν δισκευσαν ἀλιρροθιοιο θαλασσης. Orph. 1286.
Μακρὰ δισκησας ακοντισαιμι. Pind. Isthm. 2.
SYN. Συνδισκευω. — ριπταζω, περιδινεω, κρημνιζω.
Δισκημα.
—Ον περγων δισκημα τινὸν
Δαιχοὶ κ]ινουντες εχωσιν. Eur. Tr. 1121.
Δισκος.
Δισκω δ' αὖ παντων προφερεσταλος ἠεν Ελατρεύς. Od. θ. 129.
SYN. Σολος.
EPITH. Τροχοειδης.
Και σολον ευδινητον ἑλὼν ποιμνητορι καρπῷ
Βριθὺ βιλος προεηκε —
Και βιλος περονοιτον επετρεχε συνδρομον αυραις.
Και σολος περιηκιν επερροιζησεν αελλαις,
Εκ βειαρῆς παλαμης προερριμένος —
Δισκω πειπτομενοιο τελει δολιχοσκιος ὁρμή.
Ος βειαρῇ παλαμῃ δονεεν αιζηος ιαλλειν. Nonn.
Δισσαρχης
—Τὰς τε δισσαρχας ολεσσας βασιλῆς—Soph. Aj. 390
SYN. Διχρατὴς.
Δισσος, Διτλος Vid. Διπλοος.
Ω δισσὰ πατρὸς και κασιγνητης ἐμοὶ
Ηδιστα προσφωνηματα. Ib. Oed. C. 330.
Δισολος.
Θησέα και τους δισολους
Αδμήτας αδελφεάς. Ib. 1110.
SYN. Δισυμος.
Δισσεμεω
Αλλ' ἐν γαρ ἦν εξοιδα. σὲ μεν ἐκὼν' ἐμὰ
Κευην τε ταῦτα δισσομεῦν.—Ib. 1041.
SYN. Αθροσομεω.
Δισσομος.
—Δισσμα φασγανα χειρὸς ἑμειρεί. Eur. Or. 1308.
SYN. Αμφισομος.
Δισωματος.
—Δισωματον εστασε χροιήν. Orph. H.
SYN. Δισσωμος.
Διτοκος. Anac. Fr. 159.
SYN. Διυτεροτοκος, δισακος.
Διυγρος.
Διυγρα τριταλαν πνοιαν. Aesc. S. T. 993.

SYN. Διπλὴς.—αἱματοσαγὴς.—ασθενὴς.
Διφαω.
—Τηθεα διφῶν. Il π. 747.
SYN. Ζητεω, ερευναω, εξεταζω, μαστευω, αναμασσαω. αιρεσσω, πολυπραγμονεω ψηλαφαω.
Διφθερα.
Ωστις ὁ πατὴρ σε διφθεραν ενημένος. Ar N. 72.
SYN. Ισχαλη, μασδυη, βαιτα. βυρσα.—δερμα.—στιρεολαιον πολεμικὸν.
Διφορος.
Θρία λαβόντα διφορα συκῆς. Ib. Ecc. 703.
Διφρεια, Διφρηλασια.
Ο μεν ασπιδων διφρειαις. Synes.
—Και ρυμφαρμασι διφρηλασιας. Pind. Ol. 3.
SYN. Ηνιοχεια, ενιοχησις, ἁρματηλασια.—δρομος.
Διφρευτὴς, Διφρηλατης. Vid. Αρματηλατης.
Και τον διφρευτὴν Ηλιον—Soph. Aj. 868.
—Ες τὸ πιν διφρηλατας—
Ελυσαν αἱματηρὸν. Ib. El. 755.
Διφρευω. Vid. Αρματευω.
—Τον περὶ τειχος
Ειλκυσε διφρευων παῖς ἁλιας Θετιδος. Eur. An. 108.
Διφρα επεμβεβαὼς ιθυνετο καμπύλοι ἁρμα.
Ανθοκομῳ μασιγι μετηλυδα διφρον ἱμασσειν. Nonn.
Διφρίσκος, Διφρὰς.
Τρεῖς μναῖ διφρισκοι και τροχοῖν αμυνια. Ar. N. 31.
Τεῦ παιδὸς δε γυνὴ κατὰ διφρὰδα βησεται ὑμμιν. Hom. 48. 7.
Διφρος.
—Πάρα τοι διφρος τε και ἱππω. Od. γ. 324.
SYN. Ἁρμα, ζεῦγος, αμαξα, συωρις.—ἑδρα.—ἁρματιον, αμαξις. οχημα.
EPITH. Αλιξιμορος, αιθλοφόρος, αιλλοπους, αξονιος, ἁπαξ, αρματευς, αργυροδιφηλὰς, βαθυπους, δισυμοζυξ, ελεφαντινος, ξεστὸς, ευξεστος, ευεργὴς, ευξοος, ευπηγὰς, ευπλεθρος, ευπλεκὴς, ευπλεκτος, ευτυκτος, ευκυκλος, ειορπὴξ, ηλιβατος, ἱππειος, καμπύλος, κηροπαγὴς, κεφαλιλεκὴς, κολλητὸς. χρυσοκολλητος, νυμφοκόμος, οπισθοτονος, πρωτοπαγὴς, περικαλλὴς, πλειρος, πληκτὸς, παμφανοων, ποικίλος, πολυδαιδαλος, περιμετρος, τετραζυξ, φερεζυγὴς, φερεσαχυς, τροχηλατος.
Διφρουτις.
Οπως διφρουτις ὥσα μὴ κτυπουμην. Aesc. Ch. 194.
SYN. Δικογτωμων.

Διφυλλω,

Διχαλκῶ.
Αντυγα διχαλκῶ—Ep.
Διχοφορέω
Και τον δίφρον γε διχοφορεῖ τοτδὶ λαοῖσιν. Ar. Av. 1551.
Διχοφόρος.
Πῶς σθ' ἡ διχοφόρος; Ib Ecc. 729.
Διφυής. Vid. Διπλοος.
Πρωτογονον καλεω διφυῆ, μιγαν —Orph. H.
Δίχα.
—Δίχα δέ σφισιν ηνδανε βελή. Il. σ. 510.
SYN. Διχῆ, διχθὰ, διχῶς, επιδίχα, χωρὶς, αντιν. α δίχα, διαιδίχα, δίχασαδόν.—δίχασσα, διτῶς, δίπλυχα.
Διχάς.
Οκτω δ' εν διχάσιν. διχομηνάδι, παιτὶ προσωπῳ. Arst. Δ 5.
EXP. Διχοτομος ἴσα.
Διχαω.
—Κυκλος διχασσατι εοικώς. Ib. Φ. 512.
SYN. Διχαζω.
Διχηλος.
—Η διχηλον εμβασιν. Eur. B. 739.
SYN. Διοχιδὴς. δίχροος.
Διχηρης.
Κυκλος δε πανσεληνος ηκοντιζ' ανω
Μηνὶς διχηρης. Eur. I. 1156.
SYN. Μειριστὴς.
Διχθαδίος.
Διχθαδίας κῆρας φερεμεν Θανατοιο τελοσδε. Il. ι. 411.
SYN. Διχθὰς, δοιὸς, δίπλοος.
Διχοζυλος, Διχομητις.
Νεμεσιν διχοζυλον. Pind. Ol. 8.
—Διδυμοιο νοον διχομητιν ελεγχειν. Nonn. I.
SYN. Διχογνωμων, διχοφρων, διχοθυμος, διαζολος.
Διχομηνις.
Ηρὸς γαρ οἱ διχομηνις απ' αιθερος αυγαζουσα
Βαλλε σεληναιη.—Apoll. ι. 1231.
SYN. Πανσεληνος.
Διχομηνος, Vid Διχὰς:
Διχομυθος.
—Ελεξε δε—διχομυθα—Eur. Or. 888.
SYN. Διγνωμος, διχογνωμος, αμφιρρεπὴς. δίγλωσσος, δίφρων, δίλογος.
Διχορραγὴς.
Διχορραγὴς εκειτο χρηπιδων ἐπὶ. Eur. Herc. f. 1008.
Διχορροπως.
—Μη διχορροπως ιδῶ. Aesc. Ag. 357.
Διχοστασια
—Αργαλεῃσι διχοστασιῃς κεδουνται Ap. 4. 501.

SYN. Ακαταστασια, διαστασις. δίχονοια, διχοφροσυνη. δίθυμια, διαφωνησις, διαφονια, διαφορὰ, διαμαχη, αμφισβασις, αναχεσις. ἑτερογνωμοσυνη,—αμιλια.
Διχοστατεω.
Ηπερ μιγιστη γιγνεται σωτηρια
Οταν γυνὴ πρὸς ανδρα μη διχοστατῇ. Eur. M. 15.
SYN. Διχογνωμονεω. αντιγνωμονεω, διχονοεω, στασιαζω, διαφερομαι, διιστημαι, αντικαθημαι, ἑτεροδοξεω. ξυμμαχεω. ερίζω.—διχλλατῖω, δοιαζω. αμφινοεω.—παραχορδίζω. δισταζω, απορεω
Διχοφρων.
Εκ πατρὸς διχοφρονος ποτμῳ. Aesc. S. T. 936.
SYN. Διχοζυλος, διχοθυμος, δίθυμος.
Δίψα. Δίψος.
—Πινουτ' αφιτην σολυκαγγία δίψαν. Il λ. 641.
—Ει σε δίψος ανιμενα χειλεα τερσει. Theoc. 22. 63
SYN. Ειλδωρ. επιθυμια.
EPITH. Αργαλεα, αζαλεα, ἀυαλεα, αιθωψ. ξηρὰ, καρχαλεα, ξυμοφθορος. κελαινη, λυσιμελὴς. μαλερα
PHR. Δίψαλεα αναγκη.
Δίψαλεος,
Μῦς ποτὲ δίψαλέος—
—Εν λιμνη ἀπαλὸν προτιθηκε γενειον Hom. E. 9.
Δίψας. (ἡ ξηρὰ γῆ)
—Ανεβραχε δίψάδος αυτῆς
Εκ κευθμῶν—Apoll. ι. 1147.
Δίψιος.
Κάπι χρωτὶ δίψιαν
Κονὶν καλυνας. Soph An. 252.
SYN. Δίψηρὸς δίψωδης, δίψαλεων, επιδίψιος, πολυδίψιος, ανυδρος, ξηρὸς, αζαλέος, καρχαλέος.
Δίψαω
Με δίψῶντα πιεῖν. Anac. 84. 2.
SYN. Καταδίψαω.—ἱμειρω, επιποθεω, επιθυμεω.
Αβροχα δίψαλεος θερμαινετο χειλεα χυτρης.—
—Γλῶσσαν ἐῆς επιμαρτυρα δίψης
Χειλεσιν εγχομενωσι προϊσχανει αιθερεαῖσι. Nonn.
Διω, Διομαι. Διημι.
—Πέρι γὰρ δίε νηυσὶν Αχαιῶν. Il. ι. 433.
Μή σε, και ὁπλοτερός περ ἐών, αγρόνδε διωμαι. Od. ρ 370.
Ου γάρ τις με βιῃ γε ἐκὼν ασκητα δίηται. Il. π 197.
ESYN. Εκρυζεω. αποδιω. απελαυνω. διωκω. —φευγω.

Διωγμα,

Διωγμα, Διωγμὸς, Διωκτύς.
Τὸ πλατὺν μὲν δίωγμα τῶν σωλων. Eur. Or. 990.
Οι μοι δίωγμῶν. Ib. 412.
—Και κε ανεπαυσε δίωκτύν. Call. 3. 194.
SYN. Διωξις, αποδίωξις, ἰωχμὸς, ενοχλησις, καπωσις, ελασις, επιλασις, σαλῆξις, χινησις, ὦτις, ωσμὸς, ωθισμὸς, ωθῆσις. επηρεια.

Διωδυνος.
—Και δίωδυνος σταραγμὸς. Soph. Tr. 790.

Διωκω.
Εις' αυτης γραφὴν Διωκαθω γραψαμενος. Ar. N. 1484.
—Διωκω δ' ὅτιν εγωγε. Od. σ. 408.
—Τετραορον ἁρμα διωκων. Orph.
SYN. Αποδιωκω, επιδιωκω, καταδιωκω, μεταδιωκω. συναπολυθεω, επἀπολυθεω, καταδοζεω, επιτηδευω, απελαυνω, εξορζω, εκκρεω, επειγω, δικασυρω φυγαδευω—αναγκαζω.—κατηγορεω ζηλοω.

Διωλυγμος.
Πεζα διωλυγιης αραρεπται ηπειρου. Ap. 4. 1258.
SYN. Μεγας, μακρὸς, ευρυτενὴς, εκτανος, χαλεπὸς, δεινὸς.—σκοτεινὸς.—ξαλεπος.

Διωμοτος.
Διωμοτοὶ σλευσιν—Soph. Ph. 602.
SYN. Εκωμοτος, επωμοτος, ερκος, ὁρκωδὸς, ὁρκιος. ενοχος.

Διωνη.
—Διωνη δ' ἵκα θεαων. Il. ε. 381.
Οσσαι αριται εσαν. Διωνη τε. Ρεη τε. Hom. A. 93.
EPITH. Ερατὴ, ευπλοκαμος, καλὴ, ξαιθὴ, σεμνὴ.

Διωνυμος.
Αι δίωνυμοι θεαὶ Eur. Ph. 699.
SYN. Πολυωνυμος.—διαδοντος, περιδοντος, ωνομαστος. περιφημος.

Διωνυσσος. Vid. Βακχος.
Η δε Διωνυσσον Σεμελη τεκε—Il. ξ. 325.

Διωρης.
Τῶν δ' Αμαρυγκειδης ἦρχε κρατερὸς Διωρης. Il. ς. 622.

Διωρυχιος.
—Εκηβολον ασυ Διωρυχιος Αφροδιτης. Dion. 509.

ΔΜΗΤΕΙΡΑ.
Ει μη Νυξ δημητερα θεων εσασε, και ανδρῶν. Il. ξ. 259.

Δμητὴρ.
Ιππων τε δμητῆρ' εμεναι—Hom. XXI. 5.
SYN. Δαματωρ, δαμασὴς, αρχὼν.

Δμητωρ. Nom. pr.
Δμητορι Ιασιδῃ, ὸς Κυπρε ἶφι ανασσεν. Od. φ. 443.

Δμωὴ, Δμωὶς.
Ηλθον δε δμωαὶ λευκωλενοι εκ μεγαροιο. Od. τ. 60.
Δμωὶς επ' αλλοτριας πολιος.—Eur. Andr. 137.
SYN. Δυλη, δρασειρα, θεραπαινα, θεραπαινὶς, παῖς, παιδισκη. αμφιπολος
EPITH. Ευπλοκαμος, μογερὰ, επισζόλος.

Δμωὸς, Δμώς
Καί κε τις δμώων ανδρῶν ετι πειρηθεῖμεν. Od. π. 305.
Τεῦ δμωὸς εἶς ανδρῶν;—Od. ω. 256.
SYN. Δὕλος, θὴς, θεραπων, επηδὸς, αμφιπολος, δρασὴρ μισθητὸς. αναγκαῖος.
EPITH. Λυγρὸς, ταλασιφρων, δειπροφόρος.

Δ N

ΔΝΟΠΑΛΙΖΩ.
—Ανὴρ δ' ανδρὸ' ενοπαλιζεν. Il. δ. 472.
—Ηὄθιν γε τὸ σὸ ῥακια δινοπαλιζεις. Od. ξ. 512.
SYN. Αποπλητω, αναιρεω. φορευω.—αμφιεννυμι, αμπιχω. συρραπτω, περιτινασσω, περιστρεφω.

Δνοφερὸς.
Ητε κατ' αιγιλιπος πετρης δνοφερὸν χεει ὑδωρ. Il. ε. 15.
SYN. Δνοφεος, μελας, μελαγχρως, κελαινὸς, γνοφερὸς, γνοφωδης. ζοφερὸς, ζοφοεις, ορφναῖος, αλαμπετος, εὐδιλος σκοτεινὸς.

Δνοφος.
Βροτοσυγῆς δνοφοι καλυπτουσιν δομους: Aesc. Ch. 50.
SYN. Αχλὺς. σκοτος.

Δ O

ΔΟΘΙΗΝ. Δοθιων.
—Δοθιῆν σκορδον ημεσμενω. Ar. V. 1167.
EXP. Φῦμα φλυκταινη εοικὸς.

Δοιαζω, Δοιαζομαι.
—Δασσατο κηδιον ἦτορ. Il. ν. 458.

Ουδέ τι βελάς. Αλλη δοιαζεσκεν—Ap. 3. 818.
Εζομεν δπνεντα δοκησατε, φασκον τε Ib.769.
S Y N Δοκεω — διασκεπτομαι—ακριβολιζομαι. επιδοιαζω. δισαζω.
P H R.—Τοῖο δε θυμὸς
Διχθαδιην τορεσσεν επὶ σφισσι μενεαίνῶν. Apoll.

Δοιὸ
—Εν δοιη δε σαωσιμεν η απολεσθαι. Il. ι. 230.
S Y N Δισαγμὸς, διχοσασια, ενδοιασις, ιδδοιατμὸς, αμηχανια, απορια.

Δοιδυξ.
—Και δοιδυκα και κιδωτιον. Ar. Pl. 711.
S Y N. Αλετριβανος. Κοχλιαριον.

Δοκευω.
—Ελισσομενον τε δοκευει Il. Φ. 340.
—Βιη συλασαι δοκευων Hes. α. 480.
S Y N. Επιτηρεω, παρατηρεω, ερπαω, επισκοπεω. προσοκαζω.—δολοπευω.—φυλασσομαι, προσδεχομαι, ενδεχομαι.

Δοκεῖ.
—Εμοιγε ἔς μοι δοκεῖ ειναι αριστα. Il. ι. 103.
S Y N. Αρεσκει. ηδὺ, φιλον εστι.

Δοκεω.
—Επει δοκεω νικησεμεν Εκτορα δῖον. Il. π. 192.
Παῖδα δ' εδοξα—Hom. M 208.
S Y N. Δοκαζω. δοξαζω, καταδοκεω. οιδομαι. εικα. ινδαλλομαι. καταφαινομαι. δοκιμαζω. χρινω. αναχρινω. οιομαι. διαλαμβανω, προλαμβανω. ὑπολαμβανω ελπομαι αρεσκω. προσδοκεω. νομιζω. ὑποτοιεω.

Δοκημα. Δοκησις. (Δικὴ Δοκος. Poet.)
—Τα σεμνὰ κα. δοκημασιν σοφὰ Eur. Tr. 411.
Δοκησις ἀγγελος λογων ἦλθε Soph Oed T. 697.
—Η δικὴ κειτὴ—ὑπῆλθέ μοι. Eur. El 747.
S Y N Οιημα. οιησις. ὑπολημψις. προσδοκια. ὑπονοια. ὑφορατις. επινοια. ὑποτοια. γνωμη. δογμα. δοξα. δοξασμα. ευδοξια.—σκοπὴ, απαντησις.

Δοκιμαζω.
—Δοκιμαζων. ὥσπερ εμπαι. σιτον. Dind. Fr.
S Y N. Αποδεχομαι, αρεσκομαι, συναινεω, ευδοκεω, διαδοκιμαζω. επιδοκιμαζω.—ανακρινω, επικρινω. εγκρινω. διαγινωσκω. διοραω. εξεταζω βασανιζω βασαζω. πειραω αποτιμαω. γνωριζω. επαληθευω—τιμαω. διατιμαω—κατασκοπευω, κατασκεπτομαι.

Δοκησισοφος
—Νεανιας δοκησισοφις.—Ar. Pl. 44.

Δοκιμος.
—Βοοτειον δοκιμον γενος. ελπίδι κέρδων. Orph H.
S Y N. Ευδοκιμος. δικαιος. αγαθὸς. χρησιμος, τελειος.

Δολὸς.
Ειλατιναι τε δοκοι—Od. τ. 38.
S Y N. Ιξιον.—λογχη.—ενεδρα. βελητις. σκοπὴ, προσδοκια.

Δολοπτωρ,
Εστι θεοι μερόπων δολοπτορες ἔτοι αξυλων. Sib. l. 1.

Δολερὸς. Δολιος.
Λοξὰ δ' οπιπτευων δολερὰς ελελιξεν οπωπὰς. Mus. 101
—Πεττειην δολιοις επεεσσι. Od. ρ 282.

Δολιοφρων, Δολομητις.
Δολιοφρων ποινὰ Aesc Ch. 947.
Δολιοφρονες και δολομητιδες—Ib Supp. 758.

Δολιος.
—Περὶ γαρ δολιοντα τετυκτο. Od. θ 281.
—Οπου δολιος περι ποτμος Hom. Il. 50.

Δολομυθος.
Νεστω δολομυθα κεντρα—Soph. Tr. 852.

Δολοπλοκος. Δολοποιὸς
—Δολοπλοκε, μητερ αναγκης. Orph. H.
Δολοποιὸς αναγκα. Soph. Tr. 845.

Δολοφραδὴς. Δολοφρονεων
Ω πεπον πτεροεντα δολοφραδὲς Hom. M. 282.
Τοις δε δολοφρονεων μετεφη πολυμητις Οδυσσευς. Od. σ. 51.

Δολωτις
—Η δολωπις Οπεως κορη. Soph. Tr 1067.
S Y N. Δολομηχανος δολερραπὴς. δολομὴνις. δολοφραδμων. δολοπευων—απατηλὸς. πανὺργος κακοτεχνὸς

Δολιενις
Ισθμὸν δ' αυ πεδιον τε Δολιενς αμφενεμοντο. Apoll. 1. 947.
E P I T H. Ξενιος.

Δολιχὸς.
—Δολιχὴν ὁδὸν αργαλεην τε Od. δ 393.
Η δολιχὴ νυξ—Od λ 171.
S Y N Διηνεκὴς. μακρὸς. μηκεδανὸς, επιμηκης. ευμηκης. προμηκης. εκτενὴς. ταναὸς.

Δολιχαυλος
—Και αιγανιας δολιχαυλας. Od ι 156.

Δολιχαυχην
Κυκνοι δολιχαυχενες γενον. Eur. Iph. A 794.
S Y N. Δολιχοδειρος. μακροτραχηλος.

Δολιχεγχὴς
Παισιτας ανδρας αγων δολιχεγχιγυιας—Il. φ. 155.

Δολιχηρετμος
Φαιηκες δολιχηρετμοι—Od. θ 191.
S Y N Μακροκωπες.

Δολιχοσκιος
—Προιει δολιχοσκιον εγχος. Il γ. 346.

Δολοδετος. Vid. Αρης.

Δολος.

—Ξὲς δ'ολος. Ηρη.

Εκτορα δ'ισον απαυστι μαχης.—Il. ο. 14.

SYN. Απατη. πανουργια. δολοπλοκια. παραλογισμός. κακορραφια. δολωμα. ὑπαγωγὴ. παρασκευή.

EPITH. Αμηχανος. αναπυστος. αινὸς. κτλὲς. αλλοτροσαλλος. αιπὺς. ατλητος. αθεμις. αγκύλος. δυσπειθὴς. δυσμηχανος. επικλοπος. κλεψιτος. γναμπτὸς. λοξὸς. ιτεροστεὶς. κρυφιος. καπὸς. κρυπταδιος. κακοτεχνος. θανατηφορος. πυκινὸς. πολυφρασος. πολυιδης. ορφναῖος. οξυρεπὴς. οισρηεις. συγιξὸς. τεχνιτεις. φαρμακοεις. φρικτὸς. ποικιλοπαιγμων. φθονερὸς.

Δολοπλοκια. Δολοφροσυνη.

Τῷ δ'ε δολοπλοκιαι μᾶλλον επιτροποι ἀδον. Theog. 226.

—Ζεὺς δ' ὅτι δολοφροσυνην ενοησεν Il. τ. 112.

SYN. Δολοφραδια. δολος.

Δολοχτασια.

Η θεμις αυδιντεσι δολοκτασιας ἱλαεσθαι. Ap. 4 480

Δολοφρονος.

Δολοφρονα δ'ε λιξητες τυχαν σοι λεγω. Aesc. Ag. 1138.

Δολοω.

Γαιης εννεσιησι πολυφραδεεσσι δολωθεὶς. Hes. θ 494.

SYN. Δολιοω. πανουργεω. απαταω.

Δολωμα.

—Γῶδε τ' αν δολωματι

Πολλας ανειεῶν. Aesc. Ch. 1003.

SYN. Δολωσις, δολος.

Δολων.

—Δολων Ευμηδεος υἱὸς. Il κ. 314.

EPIΓH. Λαιψηρὸς. πολυχαλκος. πολυχρυσος.

Δομεω. Δομεομαι. Vid. Δεμω.

Ο δ' Αργυριπταν—δομησεται. Lyc. 593.

Δομη.

—Κτεσσι δομὴν αταλαντοι ιδεσθαι. Ap. 3. 1394.

SYN. Δομησις. ενδομησις. δωμητις. κατασκευασμα. οικημα. οικητηριον, οικοδομὴ. οικοδομημα. κτισμα. λιθολογημα. τεῖχος.—τὸ σωματος συστασις, και χροια.

Δομος.

Δυσμενεων ανδρῶν πολὺς δομος—Od δ 319.

SYN Δῶ. δῶμα, οἶκος. ἑστια. θαλαμη. καλιὰ. αφοσὴ, στεγη. στεγος, ὑπερῶον.

EPITH Αιπὺς. αιπυδμητος. αθρητος. αφθιτος. ασεροις. ασειμὴς, αμυμων, αγλαομορφος, αρειδε. ευρεις. ευδμητος. ευρυβὴς. ευτειχὴς. βασιλειος. γλυκερὸς. ἱερὸς. κτιτος. λιτοπλειστος. μιλαιτειχὴς. κυριτρὸφος. πιων. πολυξεινος. πρεσπλος. πλουτυφὴς. παιδοτοκος. περικαλλὴς. πυκινὸς. κρατομμητης. ὑψηλὸς. ὑπερφιος. ὑψορροφος. σκιοεις. στεγανὸς. χαλκειὸς. χρυσαυγὴς. χρυσεοστολος

PHR. Θειλεις δομους αμετρεις.

Χρυσοροφος. γραφῆς τε.

Και ψηφιδὸς σοφισμὸς. κ. λ. Naz. Hymn. 2.

Δομοσφαλὴς.

Δειδοικα δ' ομβρε κλυπτον δομοσφαλῆ. Aesc.Ag. 1542.

Δοναξ.

Συμμαρψας δοναξας.—Il. κ. 467.

SYN. Καλαμος, καλαδος. αυλὸς—σχοῖνος.—ατρακτος.

EPIΓH. Ακροζελὴς, αγκιτροδετος, δολιχὸς, στητριμος, ευκελαδος, ευτρητος, εμπνοος. ιξοφοεος. ιξευτὴς, λεπτὸς, λιγυρὸς, λιμνοζυὴς. λαθροβολος. νομιος, μελιγραφος, ὁμοσθογγος. πολυτρητος. τερψινοος, ὑμνοπολος, σκιερὸς. πολυκαμπὴς, ποιμενιος.

PHR.—Υπο δε κηροπλαστος στεγεῖ δοναξ Αχετας ὑπηοδὸταν νομον Aesch.

Δοναξ. Δοναξεις, Δοναξοτρὸφος, Δοναξοχλυς, Δοναξωδὴς

Παρ ποταμὸν—δοναξῆα. Il. σ. 576.

Δοναξεντες Ευρωτα Eur Hel. 210.

—Ευρωτα δοναξοτροφος εγλαὸν ασυ. Theog. 783.

—Δοναξοχλοα λιπόντες Ευρωταν. Eur. I. T 400.

Χειλος ὑπερ ποταμῦ δοναξωδεος—Orph. 798.

SYN. Καλαμωδὴς, καλαμοεις.—ευκιτητος.

Δορεω.

—Τὸ δ'ε τε ποιαὶ δορεησι. Il. ρ 55.

SYN. Διαδορτεω. δορευω. κινεω. κινυμαι, ανακινεω, κλονεω, διασεω, διαπραττω, αναθαλευω. παλλω, πελεμιζω, τροβεω. σειω. σκιδναημι. ταραττω.

Δοξα. Δοξασμα

—Ουκ ἀλιος σκοπὸς εσσεμαι, ὐδ' απὸ δοξης. Il. κ. 324

Δοξαν ἱμερταν αγαγοντ' απὸ Δελφῶν. Pind P.

—Τῶν κενων δοξασματων. Eur. Fr.

SYN. Δοκησις, εικασμὸς. δοξασια. φημη. τιμὴ, κλεος, επαινος αξιοτης δογμα. υπολημψις. ὑπονοια.

EPITH. Αθρητος. απειρων. ακιμητος, αμεμπτος. απλετος. ατρεκὴς. ενδοξος. ερικυδὴς, ευαγγελος. επρατος. μαλακοφρων. πραὺνους.

PHR. Οπισθομβροτον αυχημὰ δοξας. Pind.

Δοξαζω

Επεὶ περ αγλεκυρσα, δοξασον μὲν ὅ. Soph.Ph.552.

SYN.

SYN. Οιομαι. δοκεω, ὑπονοεω.—ενδοξαζω, δοξολογεω, ενδοξολογεω, κυδαινω.

Δορά,
—Και ρεεθρων δορὰς εχων. Eur. B. 176.
SYN. Διφθερα, δερμα. χροὰς.
EPITH. Κατασκιτος.

Δορατιον.
Ως ταχιστ' αγιν δορατικ. Ar. Pa. 552.

Δορκαλίς.
—Και πασης ιχνια δορκαλίδος. Call. Ep. 4.

Δορκὰς, Δόρξ.
Αιδ' αγκαλαισι δερχάδ' ιχνεται—Eur. B. 698.
Ἰάν τε χρυσοκραρον,
Δορκαν ποικιλονωτον,
Σκληπτειραν αγρωσᾶν—Her. I. 376.
Και ζορκὶς επ' ιχνιον ἑηησασθαι. Call. 3. 97.
SYN. Δορκος. δορκων. αιξ.
EPITH. Ταχυκραιρος, ωκυπους.

Δορὸς. Vid. Ασκος.
Εν δέ μοι αλφιτα χιῶν εὐρραφεεσσι δοροῖσιν. Od. ξ 354

Δορπεω. Vid. Δειπνεω.
Αλλ' εμὲ μεν δορπῆσαι εασατε—Od. π. 215.

Δορπισός.
Ευθὺς δ' απὸ δορπισῦ χειρας νιψαν εμβάλας. Ar. V. 103.
SYN. Δορπησὸς, δορπη. ὡρα τε δειπνε.

Δορπος, Δορπον.
—Πυματον δ' ὠπλισατο δορπον. Od ξ. 20.
Τευξεσθαι μεγα δορπον—Il. τ. 208.
SYN. Δεῖπνον νομὴ, τροφὴ, βορὰ.

Δορυ.
Ευ μέν τις δορυ θηξασθω.—Il. ξ. 382.
—Γῆς. ἧς εμὸν κρατεῖ δορυ. Eur. Hipp. 975.
—Ευθυνον αμφῆρεις δορυ. Eur. B. 15.
SYN. Λογχη, ακοντιον, εγχος, αιχμὴ. βελος.—σκῆπτρον—ναῦς.—ξυλον
EPITH. Αλκιμον, αμφιγυον, αακὶς, αρηιχλον, αφορυκτον, ατειρὲς. αμιλλιχον. αφειδὲς, αμαιμακετον, αἰμύλον, αἱματοὶν. γναμπτὸν, βριαρὸν, αγχεμαχον. δολιχὸν, ευξοον, εικοσιπηχυ. γομφοδετον, κῆρον, κοῖλον. κρατερὸν, καλλινικον, κελαινὸν. ιθυτενὲς, λαοφόρον, λευγαλέον, λοιγιον, θοὸν. μελινον, θερον, ναυμαχον, ομβριμον, οξυὲν. οξὺ, παμφανὸν, περιμηκες. προτενὲς, προμαχον. πολυτορον, πολυαιστον. τιταρὸν, τορὲν. τριβελὲς. τηλεπορον, τολμῆεν. ὑποζυγιον, φαεινὸν, φοινὲν, χαλκῆρες, χαλκοβαρὲς κεκορυθμένον χαλκῷ
ριγαμβρος.
Των δοριγαμβρων Ελενην. Aesc. Ag. 694.

Δοριαλωτος, Δορυαλωτος.
Επεί σε λιχος δοριαλωτον,
Στερξας ανειχε θοριος Αρης. Soph. Aj. 211.

Δορίλαπτος, Δορυλαπτος, Δικιλαπτος.
Ηπερ δορίλαπτος επ' ἦν λοιπῇ. Ib 146.
Τὴν δικελαπτον δυσμορον τυμβαν ὁρῶ. Ib. 904.

Δορικτητος, Δικτητος,
—Δικτητην περ εοῦσαν. Il. ι 348.

Δορίθρεατος.
Δορίθρεατος περὶ Αχαιῶν. Eur. Hec. 102.
SYN. Αιχμαλωτος, δεσμωτης. ανδραποδον.

Δορικτυπος, Δορυκτυπος.
Δορικτυπον αλαλαν Λυκιων. Pind. Nem. 3.

Δορίλυμαντος.
Δορίλυμαντες Δαναων μοχθοι. Aesc. Fr.

Δορίμανὴς, Δορίμαργος, Δορίμηκτωρ
Ουκ ἂν ποθ' Ελλας δορίμανὴς απωλετο. Eur. Supp. 485.
—Δορίμαργος Ατα.—Aesc. Supp. 693.
Ενυαλίῳ δορίμηκτορι. Eur. Andr. 1015.
SYN. Δορυμηκτὴρ. ἰδρις αιχμῆς.

Δορίπαλτος.
—Χερὸς εκ δορίπαλτα. Aesc. Ag. 118.

Δορίπονος.
—Δορίπονοις ασπίσι. Eur. Iph. A. 771.

Δορίτμητος
Δορίτμητος κλεϊσθης. Aesc Ch. 345.

Δορυξενος.
Οτω πρῶτον μεν ἡ δορυξενος
Κεινὴτ' αρ ἡμῖν αἰὲν εστιν εστιὰ Soph. Oed. C. 639.

Δορυξεος.
Και τις δορυξεος—Ar. Pa. 446.

Δορυπαγὴς.
Δορυπαγεῖς δ' εχοντες—νῆας. Aesc. Supp. 751.

Δορυπετὴς.
Πολλῶν νεκρῶν πεσοῦσα δορυπετῆ φονον. Eur. Cyc. 304.

Δορυσθενὴς.
Αρεις—δορυσθενὲς, ἱρκος Ολυμπε. Hom. γ. 3.

Δορυσσόος.
—Οἱκεν Αρηῖ δορυσσοοι εσσὶν ατειρεῖς. Orph. 822.
—Δορυτσσῳ Αμφιτρυωνι. Hes. α. 54.

Δορυφορος, Δορυφόρος.
Λιγειν κελευει δορυφορους οπαονας. Aesch. Ch. 767.
SYN. Δορυμαχος. δορυτολμες. δορυσθενὴς, δορυθρασὴς, δορυμηκτωρ, δορίτμητος, δορυκλυτος, δορατοφόρος. ὁπλοφόρος. ὑπασπιστὴς, αιχμοφόρος. αιχμητὴς, φυλαξ, λογχοφόρος, εγχεσιμωρὸς.

Δορυσσω.
Δορυσσοντων μοχθων ατας.—Soph. Aj. 1207.

Δοσις.
—Και εἰ δοσις εσεται εσθλή. Il. κ. 213.

SYN.

SYN. Δῶρον, δωρεα. επιδοσις, παροχη, μεγαλοδωρια, πολυδωρια, φιλοδωρια.

Δοτειρα.
Ποτνια Γη, παιδωρε, δοτειρα μελιφρονος ολβου. Hom. 41. 1.

Δοτηρ.
Και ταμιαι παρα πυσιν εσαν σιτοιο δοτῆρες. Il. τ. 44.
SYN. Δοτης, επιδοτης, δωτηρ, δωτης δωτωρ, βραβευτης, εικονομος. δωριτης, χορηγος. παροχος

Δυλαριον.
Αυται γε και τα δυλαρια.—Ar. Th. 544.
SYN. Θεραπαινιδιον, θεραπαιδιον, παιδαριον, παιδισκαριον

Δυλεια, Δυλευμα, Δυλεῖα, Δυλοσυνη.
—Πρὶν οἷα δυλειας ζυγα—Χορεῦσαι. Soph. Aj. 957.
Γυναικὸς ὢν δυλευμα μη κατιλλοῦ μοι. Soph. An. 767.
Αμυτων πατρίδος δυλεῖαν. Anic. 192. 2.
—Αργαλεη δ' εκ ἐπι δυλοσυνη Theog. 1214.
SYN. Δουλοπρεπεια, δουλευτις, δουλωσις, θητεια, θεραπεια. οικετια. υπηρεσια. λατρεια. εἰλωτεια.
EPITH. Δουλαια.

Δυλευω.
—Ειτα τοῖς δε δυλευω βιᾳ. Soph El. 1198.
SYN. Θεραπευω. θητευω, υπηρετεω, υπουργεω, ατμευω, διακονεω, λατρευω. προσκυνεω. εἰλωτευω
PHR. Θειτο μεν ζυγῷ αυχένα δῦλον.
Υποδυσετο δυλιον ἦμαρ. Apollin.
Ημαρ ἰδεῖν δυλειον. Eur.
Δρηστηριον εργον ἐραννεειν. Nonn.

Δυλειος, Δυλιος, Δυλικός.
Ουδέ τι τοι δυλειον επιπρεπει εισοραασθαι.
Εἶδος και μεγεθος.—Od. ω. 251.
—Αμυτεον δυλιον ἦμαρ. Il. ζ. 463.
—Τῦτο μέν τοι δυλικὸν
Ευθὺς ποιησας.—Ar. R. 755.

Δυλοσυνες.
Τῷ δυλοσυνος προς οικον
Κτηθεις' αφιξομαι. Eur. Hec. 446.
SYN. Δουλοπρεπὴς, ὑπηρετητικὸς, ανδραποδωδης.

Δυλη.
Εισόκε σ' η αλοχον ποιησεται, η ὀγε δυλην. Il. γ. 409.
SYN. Δυλὶς, δμωὴ. οικέτις, θεραπνη, δραπετις, δρηστειρα, θητσα, οπαδὸς, αμφιπολος, εἰλωτίς.

Δυλος.
Η χρηματων γαρ δῦλίς εστιν, η τυχης. Eur. Hec. 864.
SYN. Δμὼς, θεραψ, ἱδρητὴς. ὑποδρηστὴρ, οικέτης, λατρευὺς, αμφιπολος, προσπολος. εἰλως.

Δυλοφρων. Vid. Δολομητις.

Δυλοω.
—Τυς δε δυλωσας αγων. Soph. An. 208.

Δυπεω.
Η αυτὸς δυπῆσαι αμυνων λοιγὸν Αχαιοῖς. Il. ν 426.
SYN. Απυω, κλυπεω, καταχιζω, κοπαζεω, κοπαζιζω, κροταλιζω, πλαταγεω. πλαταγιζω, στυζεω, φοβεω. ανδυπεω, δυπεομαι, στιπτω, θυπτω.

Δυπημα, Δῦπος.
Πραϋνει τε βαρυκλυτὰ δυπηματα βροτῶν. Sibyl.
—Ομαδος και δῦπος ορωρει. Il. ε. 569
SYN. Βρομος, βομβος. ιαχὴ, κλυτος, παλαγος, κοπαζος καταχὴ. φοβογγος.

Δῦρα τὰ, Δυρατα Vid. Δορυ.
Ειλετο δ' αλκιμα δῦρα—Il. π. 139.
Αυτὰρ ὁ ταμνετο δῦρα—Od. ε. 243.
—Καναχιζε δε δυρατα συργων. Il. μ. 36.
—Τρῶες δ' επι δυρατ' εχευαν
Οξεα, παμφαιοωντα. Il. ε. 618.

Δυρατειος, Δυρειος
Δυρατεον μεγαν ἱππον—Od θ. 512.
Δυρειος ἱππος, κευπλὸν αμπισχων δορυ. Eur. Tro. 14.
SYN. Δυρινος, ξυλινος, ξυλικός.

Δυρατογλυφος.
Η δ' εις τιραμνα δυρατογλυφω σεγης. Lyc. 361.

Δυρηνεκὲς.
Αλλ' οτε δὴ ρ' απεσαν δυρηνεκὲς—Il. χ. 357.
EXP. Δορατος βολὴν, ἡ μηκος.

Δυρικλυτος, Δρικλυτος
Κρητων δ' Ιδομενευς δυρικλυτος ηγεμονευεν Il. ε. 645.

Δυροδοκη.
Δυροδοκης εντοσθεν ιὺξου—Od. α. 128.
SYN. Δυρεθρη, ὀπλοθηκη, σκευοθηκη, ζαβαρεῖον.

Δυρυπληκτος.
Λαφυρα δαΐων δυρυπληκτα—Aesc. S. T. 284.

Δοχμὴ,
—Μεῖζον ἦν δυειν δοχμαῖν. Ar Eq 318.
SYN. Παλαιστὴ, παλαιστὴς. σπιθαμὴ.

Δοχμιος, Δοχμὸς.
Πολλὰ δ' απαντα. κατανται, παρατά τε, δοχμιάτ' ἦλθον. Il. ψ. 116.

Δοχμὸς ἀπὸ προβολῆς κλισθείς.—Theoc. 22. 120.
SYN. Πλαγιος. λοξος, λοξὸς, επικαρσιος, παραντὶς, σκολιος, στρεβλὸς.

Δοχμολοφὸς.
Δοχμολοφων ανδρῶν. Aesc. S. T. 117.

Δοχμοω.
Δοχμωθεὶς μεγαροις διὰ κληῖθρον εδυνεν. Hom. Il. M. 146.
SYN. Αποδοχμοω.

Δ ΡΑΓΜΑ.
Δραγματα τ' αλλα μετ' ογμον επιτριμα φιτλον ερραζε Il. σ. 552.
SYN. Δραγμὴ. δραξ. αμαλλα. σωρὸς.—απαρχὴ. (τα των χειρων πληρωματα.)

Δραγμευω.
Παῖδες δραγμευοντες.—Ib. 555.
SYN. Δραγματευω, αμαλλευω.—δραγμαλα επὶ δεσμὸν συναγειν.

Δραινω.
Αλλ' ἠ τι δραινεις—Il. κ. 96.
SYN. Επινοεω, δρασσω, ανυω.—δρᾶσαι δυναμαι ισχυω, ενεργεω, γυμναζω.

Δραπαινα.
—Ενθα δραπαιναν
Κτεῖνεν αναξ Διὸς υἱός.—Hom. Ap. 300.

Δραπων.
—Δραπων επὶ γῆτα δαφοινὸς. Il. C. 308.
SYN. Οφις.
EPITH. Αδεινὴς, αἱμοβόρος, αἱματοπωτης, αμαιμακετος, αιολοστικτος, αγριος, αινὸς, αγκυλομητης, βριαρὸς, βλοσυρὸς, βλοσυρωπὸς, βροτολοιγὸς, γλαυκὸς, γλαυκωψ, γηγενὴς, δασπλὴς, δυσφερὴς, δηλημων, ερπυστὴς, ειλικοεις, ευσπειρης, θηροτρόφος, θηροσύπης, ιοβόρος, ιοβόλος, κακοεργος, κρυερὸς, κρατερὸς, κυανεος, κρεανόμος, λοξὸς, κλιμενος, πελωριος, πελωρος, πυρφόρος, πυρσογυιος, ποικιλογυιος, ποικίλος, πεδοτρεφὴς, πυριτρεφὴς, πολυκρανος, πολυδηρος, ποντοπόρος, σμερδαλέος, σκολιὸς, ὁμοπλεκὴς, παραμειλικτος, φοινιος, φοινικολοφος, ωμηστὴς, ωμοφρων.—κυκλωμενος ἑλικῳ.
Ως δε δρακων σκολιην ειλιγμενος ερχεται οἶμον,
Ευτε μιν οξυτατον θαλπει σελας ηελιοιο·
Ροιζω δ' ενθα και ενθα κεχυμενος στρεφει. εν δε οἱ ομμε
Σπινθαρυγεσσι πυρὸς εναλιγκια μαιμωωσι
Λαμπεται.—Apoll. 4 1541.
Αλλοτε ροιζεντα χιων συριγμὸν ὑπεινης
Αμφιλαφὴς φολιδεσσι δρακων ελελιχτο κερασσὶ,

Γλωσσαν εχων προβλητα κεχηνότος αιθερι ἴσος.
Χασματι λυσσητι πυλας ωιξεν οδοντων,
Χαλκει τοξευων δειρὴν βιλος. ομματα σειων
Λοξα. φοτὶ πρεσιτα —Nonn.

Δρακοντειος, Δρακοντεοδὴς.
Ου αρτι κρημνων εκ δρακοντειων ἑλεν. Eur. Ph. 1337.
—Και δρακοντωδεις κηρας. Eur. Or. 256.

Δρακοντοιθηρα.
Γοργόνα γαρ Περσίδα δρακοντοιθηραν ακουεις. Orph. L.

Δρακοντομαλλοι.
Δρακοντομαλλοι Γοργόνες—Aesc. Pr. 798.

Δρακοντομορφος
Ερπεται—δρακοντεμορφων. Lyc. 1043.

Δρακοντοφορος.
Δρακοντοφορητις εσκεπασμενην σκιπαῖς. Ib. 1311.

Δρακος.
Πᾶς δὴ παρὰ δρακεσσι φαους εχθαίρεται ελλοψ. Nic
SYN. Διρξις. οψις. οπωπὴ. οφθαλμὸς.

Δρᾶμα.
Δός μοι βακιὸν τι τῆ παλαιᾶ δραματος. Ar. L. 414
—Το δρᾶμα τε παθους πλεῖον. Aesc. Ag. 542.
SYN. Ποιημα. πρᾶγμα.

Δραμμα
Τυδε γαρ δραμμα φωτὸς
Περτιχὸν στρεπτὸν μαθεῖν. Aesc. Pers. 247.
SYN Βαδισμα δρομος. δρομημα.

Δραξ
—Πηλῆ δρακα ριψειν επ' αυτόν. Hom. B 234.
SYN. Δραγμα.

Δραπετης. Δραπετιδὴς.
Ου δραπετην τον κλῆρον εις μισσον καθεις. Soph. Aj. 1303.
Δραπετιδας εμὶς εστιν—Mosc. 1. 3.
SYN Δραπετίσκος. συγας.

Δρασειω (δρᾶν διανοεω)
Και δῆλός εστιν ως τι δρασειων κακόν. Soph. Aj. 326

Δρασμὸς. Vid. Φυγὴ.
Δρασμῷ χρυσαιω βιοτον εκσωσεται. Aesc. Pers. 360.

Δρασσω.
Δραξαμενοι κορυθων ὀστις σχεδὸν αντιον ἐλθοι.
Hom B. 155
SYN. Αλισκω, αντιλαμβανομαι.

Δρατέον.
Οποῖα δρατέ' εστίν. Soph. Tr. 1220.

Δρατηρα. Vid. Δμωὴ.
—Αἳ τοι δῶμα κατὰ δρητηρας ασιν. Od τ. 345:

Δρασηρ. Δρασης.
—Εξ δ' δρασῆρες ἑπονται. Od. π. 248.
SYN. Δμὼς, θεραπων—πραϰτωρ.

Δρασηριος.
Ηκω ϰλυων τα ἰδεινα ϰαι δρασηρια. Eur. Or. 1592.
SYN. Δρασιϰὸς, δεξιος, ἀγυσιϰὸς, εμπρακτος, πρακτιϰὸς, ενεργὴς, ενεργὸς, περιεργος, ενεργητιϰὸς, πλεσιεργὸς, απεργασιϰὸς, δεινὸς—αγηνως, σπουδαῖος, φιλοπονος, αγχινους, ϰαταϰτεχνος, επιμελὴς, εὐφυὴς, ευμηχανος, πρόθυμος.

Δρασυτης.
Δρασυτης ϰε αν μοι ερισσειεν βροτος αλλος. Od. ο 320.
SYN. Αγηνορη.

Δρατὸς.
—Περὶ δε δρατὰ σωματα νηει. Il. ψ. 169.

Δραχμη.
—Φορῶ γαρ πριαμενος
Τον δαϰτυλιον τονδὶ παρ' Ευδαμα δραχμῆς. Ar. Pl. 885.

Δραω.
Ο ζευς με ταῦτ' εδρασεν—Ar Pl. 87.
SYN. Αρνυω ὑπηρετεω, αμφιπολευω. ριζω, τευχω. ϰρατεω. πρατ∫ω—βλεπω.

Δρεπανὰ. Δρεταὶς, Δρεταων Vid. Αρπη.
—Οξεας δρεπανας εν χερσὶν ἐχοντες. Il. σ. 551.
Εν ποιη δρεταων μεν εγὼν ευϰαμπὲς ἐχοιμι. Od σ. 367.
EPITH. Νεοθηλὴς, πυρολόγος, εϰτομὶς.

Δρεπανηργὶς.
Ο δε δρεπανηργὸς, ϰε ἐρᾶς, ὡς ἴδεται. Ar Pa. 547.

Δρεπω. Δρεπομαι.
Φυλλα δε δρεψαμενοι τερενα δρυὸς.—Od. μ. 357.
SYN. Αποδρεπω, αποδρεπανιζω. αναλεγω, τρυγαω, αποτρυγαω, θεριζω, απανθιζω.—θεριζαινω. τεμνω.

Δριμυλος.
—Ομματα δ' αυτῆ Δριμυλα ϰαι φλογοεντα—Mosc. 1. 8.

Δριμὺς.
—Μαλα γαρ δριμὺς χολος αιρεῖ. Il. σ. 322.
SYN. Δεινὸς, χαλεπὸς. βλοσυρὸς, ωμὸς, σφοδρὸς, ενεργὸς, διαπυρος, εντονος, ατρεπτος. ταχὺς, οξὺς.

Δριον. Δριος.
—Κατα τε δρια παντα ϰαθαιρων. Soph. Tr. 1029.
—Οθι τε δριος ἦν πολυαιθὶος ὕλης Od. ξ. 353.
SYN. Λασιος, δρυμὸς. ὕλη.

EPITH. Ερσῆεν.

Δρεπτη.
Αργυροτοιχω δρεπτας.—Aesch. Ag. 1549.
SYN. Φιρετρον, δρεπτη. σορὸς. πυελος.

Δρομαῖος, Δρομὰς.
—Ποτε δη δεμνιων ἀπο
Πηδᾷ δρομαῖος.—Eur. Or. 45.
Νυμφαι, πηγαῖαι, δρομάδες—Orph. H.
SYN. Αϊλλοπος, θοὸς, δρομιϰὸς, ωϰυδρομος.

Δρομεὺς.
Πρωτην αραξας πυσσαν, ὡς πηνὸς δρομευς. Lyc. 15.
SYN. Μεταδρομος, τροχιὸς. δρομαῖος.

Δρομημα,
Επ∫χτορα τε δρομηματα Πλειαδος. Eur. Or. 1008.

Δρομος.
—Αρχε δ' ἱπποισι ταθη δρομος.—Il. ψ. 375.
SYN. Δρασμὸς. φυγὴ, τροχος. γυμνασιον.
EPITH. Ασχετος, ἀπαλὸς. ϰαμπὶος, αμφηριστος, ασπιδοδαπος, βαρυγυιος, γναμπτὸς. ευσχιστος, εναρμοστος, περφοιτης, πλιϛατος, πνιστρὸς, ιθυτενὴς, ιθυκελευθος, ευρὺς, λοξὸς, λαιψηρὸς, ϰαλλιστα∫ος, ϰεμαδοεσσος, λαμπα∫ηχος, οξὺς, οξυϰελευθος, παλιμπλαγϰτος, πολυπλαγϰτος, ὑψιφανὴς, χρυσοχαλινος, ωϰὺς, ωϰυποδης.

Δροσιζομαι.
Τεγγεσαι τοτερῃς πλερῶν
Ραϊσι χροα δροσιζομενοι. Ar. R. 1346.

Δροσερὸς, Δροσοεις, Δροσωδης.
—Υπερ δροσεροῖο γενειου. Orph. 225.
Και παιδιϰ δρυοεντα φερειν λαμπεται αιγλη. Ap. 1. 1282.
Οθεν δροσωδης ὕδατος εϰπεδᾷ νοτις. Eur B. 704.
SYN. Ενδροσος, ευδροσις, πολυδροσος, εφσυσις, ὑδρηλὸς.

Δροσοεσσαων. Vid. Νεφελαι. Νυμφαι.

Δροσος.
Ολιγην δροσον πεπωϰως. Anac. 43. 3.
SYN. Ἐρση. πρωΐξ. ψιὰς, ψαϰὰς, ψεχὰς.
EPITH. Ἁπαλὴ, μαλθαϰὴ, χλοερὰ, πετα∫ιϰ, ορθια.

Δρυας.
—Περιθοϊντε, δρυαντά τε ποιμένϰ λαῶν. Il. α. 263.

Δρυπεπος, Δρυτομος.
—Δραϰτις τε δρυπεπα γενυος. Lyc. 1378.
Μητι τοι δρυτόμος μεγ' ἀμεινων, πὲ βιηφι. Il. ψ. 315.
SYN. Δρυοϰοπος, ξυλεϰοπτης, ξυλοτόμος. ξυλοφόρος, ξυλεὺς, ξυλεργὸς, ξυλαγὸς. ξυλοφορτηγὸς, ὑλοφόρος. αλσοϰόμος.

Δρυϊνος.

Δρυΐνος.
—Αμφὶ δὲ φυλλὰς Στεφάμενοι δρυΐνοισι—Ap. 1. 1123.
SYN. Δρυόδης. ξύλινος.
Δρυκάρτον.
Φηγὸν δὲ καὶ δρυκάρτα.—Lyc. 83.
SYN. Βάλανος.
Δρυκολαπτὶς
Οὐκ ἀποδώσει ταχέως ὁ ζεὺς
Τὸ σκῶπτειν τῷ δρυκολάπτῃ. Ar. Av. 480.
Δρυμὸν. Δρυμὸς. Δρυὸν.
—Διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην. Il. λ. 118.
—Καὶ ἐν δρυμοῖσιν ἐλαύνειν. Theoc. 20. 36.
—Ανὰ δρυὸς βησσήεντα. Hes. ε. 528.
SYN. Δρυμὸν, δρυὸν. ὕλη.
EPITH. Λάσιον, οἰοπόλον.
Δρυοχάνες.
—Ἐν ὄρεσι δρυοχάνεσι—Ar. Th. 120.
Δρυοχὸς.
Τὺς πελίκας, τὺς κεῖνος ἐπὶ μεγαρήσιν ἑοῖσιν
Ἱστασχ' ἱξεύης. δρυοχὸς ὡς.—Od. τ. 573.
SYN. Πασσαλὸς.—πάλος, τρόπις.—πέλεκυς.
Δρυπετὴς.
—Καὶ τὰς δρυπετὰς κατέπινεν Ar. L. 564.
Δρυπτὰ.
—Ἀτ' ἐρικλὶς Δρυπτὰ —Ep. Said.
Δρυπτῶ.
—Πρύμνὴν δὲ βραχίονα δορὶ; ἀκωκὴ
Δρυφ' ἀπὸ μυώνων —Il. π. 324
SYN. Ἀποσύρω, ἀποδρυπτόμαι, ἀποκνίπτω, ἀποξέω, καταξύω, σπαράσσω, ἀπαράσσω, ἀμύσσω.
Δρῦς.
Ἤριπε δ', ὡς ὅτε τις δρῦς—Il. ν 389.
EPITH. Αἶζαλία, ἀρσία, ἀγρέτωμος, βαθυρριζὴς, ἱερὰ, ἐρημαῖα, εὐπέταλος, εὐπέμων, καλὴ, λάσιος, νυμφαία, καλλίκομος, καρποτρόφος, πολυγλώσσος, παλαίσατος, σειρὰ, τηλίθουσα, ὑψίκομος, ὑλίκαρπος, ὑψίπετηλος. Δίκταια.
PHR.—Ταναῆς δρυὸς εἰσέτι ὕψος, κ. λ. Ep. l. 1.
Δρυτὴ.
Δρυτὴς κατασκήνωμα—Aesch Ch. 599.
SYN. Δροῖτη, πύλος ξύλινη.
Δρυφακτὸς. Δρυφακτὸν.
Ἐνθ' ὑπερπηδῶν τὺς δρυφακτὺς παντάχῃ. Ar. Eq 672.
SYN. Δρυφακτώμα, κατάλοφ, σανίδωμα, κιγλὶς.—διάφραγμα, περίφραγμα.—ξύλινος θώραξ.
Δρυφάσσομαι.
—Στέρνα δεδρυφαγμένον. Lyc. 758.
SYN. Ἀσφαλίζομαι.

Δ Υ

ΔΥΑΩ.
Ἀλλὰ θεοὶ δύσωσι πολυπλάγκτους ἀνθρώπους. Od. υ. 195.
SYN. Ἀνίαω, πιέζω. φλυαρέω.
Δυὴ.
—Ἡ γάρ μοι δυὴ ἔχει πλίθα πολλή. Od. ξ. 215.
SYN. Ἀτυχήμα, ἀποτυχία. ἀκλεέωμα, ἄσσα, ἄτλα, πλαῖσμα. λύμη. δύσπραξία, δύσπαθια, ἄλγος, ἄνια. ἐνδεια. πόνος.
EPITH. Ἀπὴ, λυγρὰ, ζημιόεσσα, ζημιόεσσα, βαρεῖα, πικρά
Δυσπαθία.
—Ἐπεὶ ξυρὴ γαρ ἐκειτο
Δηΐα δυσπαθίη τε καὶ ἀλγίστη —Ap. 4. 1395.
SYN. Δυὴ, κακοπαθία, πάθημα, πάθος.
Δυσπαθὴς. Δυσπαθὲς.
—Φῦλα δυσπαθέων ἀνθρώπων. Ib. 1165.
Ἐργασίην φθιγγόεσσα δυσπαθέων.—Hom. M. 483.
SYN. Ἄθλιος, δυσπαθὴς, τλησίπονος, φερέπονος, χαρτερικός.
Δΐω.
Τυτθὴ δ' ὠμοῖϊν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι. Il. π. 64.
SYN. Δύω, ἐνδύω. ἐνδύομαι. περιδύω. ὑποδύω, εἰσδύω. δύνω. εἰσδύνω. καταδύνω. ὑποδύνω —ἀμπέχω. περιβάλλομαι, ὑποδύομαι.
Δύναμαι
—Αἰδρὸς μέγα δύναμαι πόρον. Od. λ. 413.
Δοιὰ δ' ἂ δύναμαι ἰδέειν—Il. γ. 236.
SYN. Ἰσχύω, ἐξισχύω ἔχω. σθένω.—ἐπιτέλλομαι —θέλω.
Δύναμενη. Nom. pr.
—Φῆρσά τε. Δυναμένης. Il. σ 43.
Δυνάμις. Δύνασις.
—Ὅση δυνάμις γε πάρεισι. Il. ν. 786.
Δύνασιν ἀδίκων—ἐρίλλων. Eur. Herc. fi 776.
SYN. Ἀλκὴ. βιὰ, ἰσχὺς, ἐξουσία.—χέφ—στόλος, στρατός.
EPITH. Ἀμφιλαφὴς, ἀδάμαστος, διοσδότος.
Δυνάστεια.
Πῶς δῆτ' ἐμοὶ τυραννὶς ἡδίων ἔχειν
Ἀρχῆς ἄλυπα καὶ δυνάστειας ἔρυ; Soph. Oed. T. 600.
SYN. Ἀρχὴ, δίοπτεια, ἐπικράτεια, ἰσχύς. δύναμις.
Δυνάστης, Δυνάστωρ.
—Ἀγήνωρ δὲ δύνασας κατέχεις Ὀλύμπου
Μαρμαρέοισαν αἰγλαν. Ib. An. 617.
—Ἠλίδος

—Ηλίδος δυτασοριs. Eur. I. A. 280.
SYN. Αρχηγός, αρχός.

Δυνατός
—Τοῖς δυνατοῖς Ουκ ἰσιὰ πλαθειν. Soph. El. 221
SYN. Δυνηρός.—ὁ κρατῶν. βασιλεύς.

Δυνω. Vid Δῦμι.
Δῦνε δὲ πουτον ἰών. Il ο. 219.
—Θωρηκα περὶ σῆθεσσιν ἐδυνεν. Il. γ 332.

Δυο. Δυω. (Poet.)
—Ασκληπιῦ δυο παῖδε.—Il. C. 731.
—Ενα και δυο. Io. 346.
—Ξυνιεἰς τε δυω ποταμῶν ἰερὸν ῥεεθρων. Od. κ. 515.
—Ουδε δυ' οἶαι. Od. π. 244.

Δυοκαιδεκα
Εταρων δυοκαιδεκ' ἀριστος. Od. ι. 195.

Δυοκαιδεκαμηνος.
Παντα δυοκαιδεκαμηνον
Αμιμνησαι χρονον. Soph. Tr. 659.

Δυπλης
Δυπλαι δ' εξ ἁλὸς ἐρχομενοι—Call. Fr.
SYN. Λρνευτὴρ. κολυμβητής. δυτης.

Δυπλω.
—Αλλοι μεν ες αλμυρὸν αθρόοι ὑδωρ
Δυπλοντες πεζαλὰς και σῆθεα—Ap I. 1008.
SYN. Συθιζω, βαπλιζω, καταποντιζω. — δῦμι.

Δυσαγνος.
Δυσαγνος παῖδ' ἀγνὸν ὀδηγητῆρα λαχοῦσα. Orph. H.
SYN. Αναγνος, ανοσιος.

Δυσαγκομισος
—Αἷμα ματρῷον χαμαι
Δυσαγκομισον. Aesc Eum. 263.
SYN Δυσλητος.—δυσιατος.

Δυσαγκριτος
Ιω δυσαγκριτοι πονοι. Ib. Supp. 132.
SYN. Δυσδιαγνωστος.

Δυσαδελφος.
Ιω δυσαδελφοταται Παθῶν. Ib. S. T. 876.

Δυσαὴς
—Ζεφυροστε δυσαὴς Od ε. 295.
SYN. Δυσπνοος δυσπνευστος.

Δυσαθλιος. Δυσαιων.
Ω δυσαθλιαι τροφαί. Soph. Oed C. 336.
—Δυσαιων μακραιων τε. Ib 148.
SYN. Δυσυχὴς. αθλιος.

Δυσαιατὴς.
—Βοὰν δυσαιατὴν. Aesc. Pers. 281.
SYN. Δυσθρηνητος. δυσαιακτος.

Δυσαινητος.
Αινογαμος Μηδεια δυσαινητοις ὑμεναιοις. Orph. 1337.

SYN. Δυσαινετος, απαισιος.

Δυσαλγὴς, Δυσαλγητος.
Δυσαλγεῖ τυχα μινυρα κακα θρεομενας. Aesc. Ag 1174.
—Δυσαλγητος γαρ αν—ειην. Soph. Oed. T. 12.
SYN Δυσανασχετος, δυσιατος, επωδυνος, οδυνηρός. — σκληρὸς, δυσμεταχλαστος, απαθὴς ανελεης. αναλγὴς, αναλγητος, ασυμπαθὴς.

Δυσαλωτος.
Καλῶν και κτοι δυσαλωτος ιδεῖς. Soph. Oed. C. 1801.
SYN. Δυσληπτος, δυσπορθητος. αμετοχος.

Δυσαμμορος.
Μητηρ θ' ἡ μιν ετικτε δυσαμμορος—Il. χ 428.
SYN. Δυσαμοιρος, δυσμορος, κακομοιρος, δυσκληρος, δυσυχὴς.

Δυσαντης.
—Δυσαντεῖ πυματος ὀρμῇ. Mus. 324.
SYN. Δυσπροσιτος φοβερὸς. χαλεπὸς. τραχὺς

Δυσαπαλλακτος.
—Ἐν δυσαπαλλακτοις οδυναις. Soph. Tr. 916.
SYN. Δυσιατος. ανιατος.

Δυσαρεστος.
—Μεγαλας και δυσαρεστους Δαιμονας. Aesc. Eum 931.
SYN. Δυσροπος. δυσικλεγετος. δυσδιαγωστος, δυσχερὴς, δυσκολος, δυσπλεγὴς, βαρυφρων. χαλεπὸς.

Δυσαριστοκια.
—Ω μοι δυσαριστοκεια. Il. σ. 54.

Δυσαρκτος
—Φερουσι γαρ νικωμενον
Φρενες δυσαρκτοι. Aesch. Ch. 1024.
SYN Δυσπειθὴς, αιπκος.

Δυσασχετος
—Οδμὴ δὲ δυσασχετος αὖθι λελειπτο. Ap. 2. 272.
SYN. Δυσανασχετος, δυσφορητος, δυσαχθὴς.

Δυσατιμος
Κλυες πατρωϊης δυσατιμως. Aesc. Ch. 441.

Δυσαυλης.
Δυσαυλων πλαγων αιθρια. Soph. An. 363.
SYN Δυσαυλιστος.

Δυσαυχης
—Οἵοιτε δυσαυχέες αλλοι εασιν. Ap. 3. 975.
EXP. Οι καυχωμενοι αλαζονικῶς εν ἑτερων διαβολαῖς.

Δυσαχθὴς
Επαθ μεν πασος δυσαχθὴς. Aesc. Eum. 145.
SYN. Δυσβασακτος, δυσφορος, δυσασχετος, δυσοιστος.

Δυσβατος, Δυσεκβατος. (Vid. Μυγδονιη)
Ιω, Περσὶς αἶα δυσβατος. Ib. P. 1078.

SYN. Δυσαμβατος, δυσδιαβατος, δυσεμβατος, αβατος, δυσεμβολος, δυσδιεξοδος. δυσχειρής ατριβές. τραχύς.

Δυσβαυκτος
Τῶνδε δὲ δυσβαύκτων βοᾶτην—Ib. 575.
SYN. Θρηνητικός.

Δυσβουλια.
Αλλ' εα με και την εξ εμοῦ δυσβουλιαν
Παθειν το δεινὸν τοῦτο—Soph. An. 95.
SYN. Αβουλια, κακοβουλια.

Δυσβολος.
Τοῖσι δε δυσβολος και τρηχεῖα—Hom. 41. 3.
SYN. Ακαρπος.

Δυσγαμος. Vid. Δυσνυμφος.
Δυσγαμον αῖσχος ἐλεσ' Ελλάδι—Eur. Tr. 1114.

Δυσγενεια
Την δυσγενειαν την εμὴν αισχυνεται. Soph. Oed. T. 1098.
SYN. Αγενεια.

Δυσγενης,
Διδές γε μὲν δὴ, δυσγενὴς μηδὲν δίδε. Eur. Hel. 1275.
SYN. Αγενὴς. ανελευθερος, δυσκλεὴς. εχθρός.

Δυσγνοια. Δυσγνωσια.
Δυσγνοιαν ὅστις την εμὴν ιασεται. Eur. Herc. f. 1107.
—Εκτοι δειματος δυσγνωσιαν
Εἰχον προσωπε. Ib. El. 767.
SYN. Αγνοια. αγνωσια.

Δυσδαιμονια.
Μεταβαλλει δυσδαιμονια. Ib. Iph. T. 1120.
SYN. Δυσυχια, δυσπραξια.

Δυσδαιμων.
Προς τῇ σῇ δυσδαιμονι μοιρᾳ. Soph. Oed. T. 1325.
SYN. Δυστυχης, αθλιος.

Δυσδακρυτος.
Ψῆγμα δυσδακρυτον
Αντηνορος σποδοῦ—Aesc. Ag. 451.
SYN. Αξιοθρηνος.

Δυσδαμαρ.
Ανὴρ τε δυσδαμαρτος αντ' ανδρὸς σιον. Ib. 1328.
SYN. Δυσγαμος, δυσνυμφος.

Δυσεδρος.
Δυσεδρος και δυσομιλος. Ib. 755.

Δυσειματος
Συ δ' ὡδ' αλυτος και δυσειματος χροα. Eur. El. 1107.
SYN Δυσειμων, αχιτων. ακλημων.

Δυσελπις.
Και τοτε μεν δυσελπις—Aesc. Ch 410.
SYN. Απελπισος, αθαρσής. δυσερμος.

Δυσεκπειραντος, Δυσεξηντος.
Το γαρ παρ' ἡμῖν παθος
Παρὸν δυσεκπειραντον ερχεται βιᾳ. Eur. Hip. 678.
Δεσμὸν δυσεξηντον ἑλκεται δεθείς Ib. 1237.
SYN. Ατελευτητος.—δυσεκφευκτος, δυσεκλυτος, δυσηντος.

Δυσεξοδος.
—Τας δυσεξοδους—ζητῶν κελευθους. Lyc. 1099.
SYN. Αμηχανος, δυσεκβατος.

Δυσεργος
Η και χεῖμα δυσεργον—Bion 6. 5.
SYN. Δυσεργὴς—δυσεργατος. δυσχερὴς. δυσκολος.

Δυσερισος. Vid. Δυσμαχος.
Το δυσερισον, αἷμα φυσῶν Αρης. Soph. El. 1401.

Δυσερως
—Δυσερωτα τον αιτὸλον ανδρα καλευσα. Theoc. 6. 7.
SYN. Ερωμανὴς.

Δυσευνητειρα.
—Δυσευνητειρα σαυτροφις πελειὰς. Aesc. S. T. 299.
SYN. Δυσευνητος.

Δυσευρετος.
Λυκε κελευθον, πολεμιοις δυσευρετον. Eur. R. 212
SYN. Δυσερευνητος, ανιχνιατος, δυσθηρατος. δυσεκλυτος, δυσπορητος.

Δυσζηλος
Δυσζηλοι γαρ τ' εμὲν επὶ χθονὶ φῦλ' ανθρώπων. Od π. 307.
SYN. Κακοζηλος, αιτιζηλος, φθονερὸς, φιλονεικος.

Δυσηλεγὴς
—Θανατόν γε δυσηλεγίαν—Hom. A. 367.
—Δυσηλεγεοντε πολιτων. Theog. 793.
SYN Δυσαλγὴς. αλγεινὸς. δυσφορος. δυστροπος. χαλεπὸς. κακοηχος. μακροχειμητος.

Δυσηλιος.
—Οταν ἡ Δυσαλιος εν πελαγει
Και σαλευη πολις—Eur. R. 247.
SYN. Ανηλιος.

Δυσημερος
Σφιγγα δυσαμεριαν. Arist. R. 1320.

Δυσηνεμος
Ακτήν' αιγιαλόν τε δυσηνεμον—Ap. 1. 593.
SYN. Δυσαραχος, ανεμιζομένος.

Δυσηπορ.
Γαμον δυσηπορα—Aesc. Supp. 1071.

Δυσηροτος.
Αυταρ εγὼ τοιόνδε δυσηροτος—Call. 4. 268.
SYN. Αμηροτὴς.

Δυσηχὴς

Δυσηχής.
—Ου πολεμου δυσηχίος ἐμνωοντο. Il. ς. 686.
SYN. Δυσκιλαδος, κακοηχος, βαρυηχὴς. βαρυβρομος. κακοφωνος.

Δυσθαλπὴς.
Η και χειμῶνος δυσθαλπίος—Il. ρ. 549.
SYN. Δυσθιρμαντος, ψυχρὸς. ψυχεινὸς, ῥιγηλος. κακοθαλπὴς.

Δυσθανατος.
Δυσθανατων κρατηρων πληρωματα—Eur. I. 1051.
SYN. Θανατηφόρος—δυσθνησκων.

Δυσθεατος.
Ω δυσθεατον ομμα—Soph. Aj. 1023.
SYN. Δυσπροσεκτος. φρικωδὴς, φοβερὸς, δεινός.

Δυσθεος
Ω δυσθεον μισημα—Soph. El. 291:
SYN. Ασιζὴς. αθεος, κακοθεος, κακοδαιμων. —δυσθεατος Schol.

Δυσθεραπευτος.
—Δυσθεραπευτος Αιας. Soph. Aj. 614.
SYN. Αθεραπευτος ανιατος, δυσιατος, ατηλθὴς, δυσαλὴς, δυσαλθητος, δυσκηλος, ανηκεστος.

Δυσθιπτω.
Θερμὸς δε χρειὸς δισσατα παρὰ σφαγαῖς
Βαλλει με δυσθιπτοντος αἱματος νιν. Eur. R. 791.

Δυσθρηνητος.
—Δυσθρηνητοις Ως Ἑρμειος ἐγκειμαι. Eur. I. T. 143
SYN. Πολυδακρυτος. δυσαιατὴς δυσοικτρος. δυσαιακτος.

Δυσθροος.
Αιανῆ δυσθροα βαγματα Aesc. Pers. 639.
SYN. Κακοθρους, κακοηχὴς.—γοερὸς.

Δυσθυμεω.
Και μη πιλαζε μητρὶ δυσθυμουμενη. Eur. M 91.
SYN. Αντλπιζω. ακηδεω, λυπεομαι, δυσκολαινω, δυσφορεω—αθυμεω, εκψυχω.

Δυσθυμια.
Πριν ελθῶν συμμαχοις δυσθυμιαν. Eur. Supp. 696.
SYN. Δυσελπισια, βαρυθυμια, αθυμια, δυσφροσυνη. λυπη.

Δυσθυμος.
Σᾷ δυσθυμῳ τικτεσ' αιεὶ
Ψυχᾷ πολεμους. Soph. El. 220.
SYN. Αθυμος. βαρυθυμος. αχρωστος, δυσκηδὴς, κακοηχὴς. σκληρὸς. δυσφρων. πακοξυλος, δυσμητις. δυσπτωξ. ορχίλος.

Δυσιατος. Vid Δυσθεραπευτος.
—Κακὸν αφειστον φιλοισι, δυσιατος. Aesc. Ag. 1112.

Δυσιμερος.
—Ατης πῆμα δυσιμερον.—Apoll. 4. 3.
SYN. Δυσερατος.—δυσερως.

Δυσις.
—Ηελιω—δυσιις τε και αιγολαι—Ib. 1. 85.
SYN. Καταδυσις. δυσμὴ.
EPITH. Αχλυοπιζα, αχλυοεσσα, κυκτωπὸς, ακαματος.

Δυσκαθαρτος.
Ιω, δυσκαθαρτος Αδε λιμὴν. Soph. An. 1295.
SYN. Ακαθαρτος.

Δυσκαπνος.
Δυσκαπνοις δωμασι. Aesc. Ag. 783.
SYN. Πενιχρὸς.

Δυσκαταπαυστος.
Μεγαλοστλαγχνος, δυσκαταπαυστος ψυχὴ. Eur. M. 109.
SYN. Απαυστος, ατιθασευτος.

Δυσκιλαδος. Vid. Δυσηχὴς.
Οι δε ροδοιο Δυσκιλαδε μησαντο.—Il. π 357.

Δυσκηδὴς
—Εν ποτομῳ δυσκηδέα νυκτα φυλαξω. Od. ε. 465.
SYN. Πολυκηδὴς. πολυμερίμνος, χαλεπὸς, κακωτικὸς. δυσφυλακτος.

Δυσκηλος. Vid. Δυσθεραπευτος.
—Μηδ' ὑπερθυμως αγαν
Θεαι βροτων πεσοντε δυσκηλον χθόνα. Aesc. Eum. 828.

Δυσκιητος
Αδη δυσκιητε—Ep. I. 3.
SYN. Αμειλικτος, δυσροπος, χαλεπὸς. δυσκολοκαμπὴς. δυσαγωγὸς.

Δυσκλειὴς
Δυσκλέα, Αργος ἐκεσθαι.—Il. C 115.
SYN. Ακλειὴς, ατιμος, αδοξος, κακοδοξος, δυσκλυτὸς. απρεπὴς.

Δυσκλεια. Vid. Αδοξια.
—Εξαναψη—δυσκλειαν εισαει. Eur. Or. 828.

Δυσκολαινω.
Τι δυσκολαινεις; Arist. N. 36.
SYN. Δυτροπευω. δυσχεραινω. δυσφορεω.

Δυσκολοκαμπὴς. Vid. Δυσκιητος.
—Ταυτας τας δυσκολοκαμπὴς. Ib. 967.

Δυσκολοκοιτος
—Δυσκολοκοιτε τε μεριμνης. Ib. 419.
SYN. Παναγρυπτος. δυμοδακὴς.

Δυσκολος
Πετραι φερει και γῆρας ἐσι δυσκολον. Sent.

SYN.

SYN. Αργαλέος, δυσφορος, δυσπλεγής. αργιος. δυσχαπελος. δυσαρεσος. αηδής. δυσχερής.

Δυσκομισος Vid. Δυσφορος.
—Επί κρατί μοι
Ποτμος δυσκομισος εισπιλατο. Soph. An. 1347.

Δυσκυμαντος
Εν νυκτὶ δυσκυμαντα δ' ωραν κακά. Aesc. Ag. 662.

Δυσκριτος.
Δυσκριτ' ἐμοίγε δυσαρω. Soph. Tr. 966
SYN. Δυσκαταληπτος, δυσγνωστος, δυσνοητος, δυσδιαιτητος.

Δυσλεκτος.
—Λεξας δυσλεκτα φιλοισιν. Aesc. Pers. 704.
SYN Δυσρητος. δυσφατος.

Δυσλογισες,
Και πρός τι δυσλογισον ὧδ' ἦξεν χερα. Soph. Aj 40.
SYN. Δυσζηλος, δυτσυλλογισος, δυσκατανοητος.

Δυσλοφος.
—Και ζευγλην δυσλοφον αμφιτιθει. Theog. 846.

Δυσλοφως.
—Δυσλοφως φερει κακά. Eur. Tro. 303.

Δυσλυτος.
Και δυσλυτως εχουσα τας διαλλαγάς. Eur. Ph. 388.
SYN. Δυσεκλυτος, αλυτος.

Δυσμαθεω.
Αυτὸν μεν ουκ ἐῶσα δυσμαθῆς εμέ. Aesc. Ch. 223.
SYN. Απιστεω, αγνωσσω.

Δυσμαχεω.
Θεοῖσι δυσμαχοῦντες —Soph. Tr. 499.
SYN. Αντιπατεω, αντιτεινω, φιλομαχεω, φιλονεικεω.

Δυσμαχος.
Δεινὸν το πλῆθος, ξυν δολῳ τε δυσμαχον. Eur. Hec. 883.
SYN. Δυσμαχητος, δυσιρισος, δυσεπιχειρητος, δυσπαλαιστος, δυσκαταγωνιστος, δυσπολεμος, δυσμεταχειρισος, φιλονεικος.

Δυσμενεια
Αλλ' ἡ γαρ εκ σοῦ δυσμενεια, και τα σα
Εργ' εξαπαγκαζει με ταῦτα δρᾶν βια. Soph. El. 621.
SYN Δυσνοια, κακονοια, εχθρα. μισος.

Δυσμενεων. Δυσμενής.
Δυσμενεων κακ' ερεξεν —Αχαιές. Od C. 72.
Δυσμενέες δ' ανδρες σχεδὸν εἰαται —Il. χ. 100.
SYN. Εχθρὸς, πολεμιος, απεχθής.

EPITH. Ασπονδος, αμειλικτος, συγκρουσις βροτοκτόνος.

Δυσμή. Vid. Δυσις.
Δωδεκ' απ' αντολιῶν αχρι δυσμῶν ἄθλα διηπτων. Orph. H.

Δυσμπτης. Δυσμπτωρ.
Μῆτερ εμή, δύσμητερ. —Od. ψ. 97.
—Εν δυσματορος κοτε τυχών. Aesc. Supp. 70.

Δυσμηχανῶ.
—Επεὶ δυσμηχανῶ
Λογοισι τον δαιντ' ανισάναι παλιν. Aesc. Ag. 1369.
SYN Ματαιοπονεω. πλημμυριζω. ε δυναμαι.

Δυσμισητος
Φαλαινα δυσμισητος—Lyc 841.
SYN. Δυσμενὴς, συγκρὸς.

Δυσμοιρος, Δυσμορος. Vid. Διτομορος.
Δυσμοιρος ισθι μᾶλλον η κακηγορος. Sent.
SYN. Δυσαμμορος, δυσυχης. κακοθαιχτος. αβλιος.

Δυσμορφος Vid. Αμορφος.
Δυσμορφος εστ μᾶλλον η καλὸς κακός. Sent.

Δυσνιπτος
Χαλκῆς ὁπως δυσνιπτον εκ δελτε γραφήν. Soph. Tr. 696.
SYN. Δυσαπαλειπτος, ανεξαλειπτος, δυσεξιτηλος.

Δυσνοια.
— Εμοὶ—δυσνοιαν μη προσειπη—Soph. El. 636.
SYN. Κακονοια. δυσμενεια, κακιστρεχεια, κακοφραδια, επιχαιρεκακια. Κακοζηλια.

Δυσνομια.
Ως κακὰ πλεῖστα πολει δυσνομια παρεχει. Solon.

Δυσνομος.
—Αυτίκα δεινοὶ
Εσσονται θαλαμοι νυμφῶν δια δυσνομα φῦλα. Sibyl. l. 7.
SYN. Ανομος, κακονομος, παρανομος.

Δυσνοος.
Τον τῆδε δυσνουν και τον ευμενῆ πολει. Soph. An. 218.
SYN. Δυσμενὴς, εχθρὸς.

Δυσνοσλος.
Δυσνοσλον αυτοῖς νοσλον εμβαλὼν θελω. Eur. Tr. 75.

Δυσνυμφος.
Νυμφαιον, οιμοι δυσνυμφον. Ib. I. T. 216.
SYN. Δυσγαμος. κακονυμφος.

Δυσξυμβλητος.
Κεῖνος δε δυσξυμβλητον εξηνεγκ' οπα. Eur. Dan. 10.

SYN.

SYN. Δυσξυμβολος, δυσυκτος, δυσξεκμαρτος, δυσιξιχνευτητος.

Δυσξυετος.
Οτε δυσξυνετε ξυετὸς μελος εγνως
Σριγγός.—Eur. Ph. 1529
SYN. Ασυνετος, ασαφὴς, δυσυκτος, δυσερμηνευτος.

Δυσοδοπαιπαλος.
Λαχη θεῶν—δυσοδοπαιπαλα
Διρκομειτοισι και δυσομματοις ὁμαῖς. Aesc. Eum. 390.
SYN. Δυσπαραβατος, δυσξυετος. τραχύς.

Δυσοδμος.
—Δυσοδμοις θηρσὶ συγκοιμωμενοις. Lyc 849.
SYN. Δυσοσμος. δυσωδης, οζωδης. βαρυοδμος, βαρυοσμος, κακοσμος, προσωδης, μυδοεις.

Δυσοιζω.
—Τι λασκων ; δυσοιζων. Eur. R. 724.
SYN. Δυσφορεω, δυσχεραινω, ὑποπτευω. φοβεομαι.

Δυσοιμος.
Δυσοιμε τυχας. Aesc. Ch 945.
SYN. Δυσπερατος, δυσοδος.

Δυσοισθος. Vid. Δυσφορος.
—Πολλῶν δ' ελιξεν
Δυσοισθων πονων ἄθλα. Soph. Ph. 514.

Δυσομβρος.
—Και δυσομβρα φευγειν βιλη. Ib. An. 365.

Δυσομιλος.
Δυσεδρος και δυσομιλος. Aesc. Ag. 756.
SYN. Δυσομιλητος, αμειλικτος, ακοινωνητος. δυσπροσιτος, δυσευτευκτος.

Δυσοργος.
—Αγκὰ δυσοργος εν γηρα βαρύς. Soph. Aj 1036.
SYN. Βαρυθυμος, οξυχολος.

Δυσορνις.
Η δυσορνις ἀδε
Ξυναυλια δορος. Aesc. S. T. 845.

Δυσορφναιος.
Δυσορφναια δ' αμφὶ τριχι
Τοδε σκοτὶ αμενομαι.—Eur. Ph. 337.
SYN. Δυσορεινὸς, μελαγχρως. μελαοφόρος. μελας. αφαὴς.

Δυσοσμια.
—Βοῆς τε και δυσοσμιας γεμων. Soph. Ph. 897.
SYN. Δυσωδια, βρῶμος.

Δυσπειθης.
Ιω σκοτε κτεφος εμὸν.—
—Αδαμαστον και δυσπιστον. Ib. Oed. T. 1339.
SYN. Δυσπειθοδυτος, ατελευτητος.

Δυσπαθεων, Δυσπαθὴς.
Ουδὲν γαρ τεμεσητὸν ὑπερ τεκνε γοασθαι
Μητέρι δυσπαθειντος—Moſch. 4. 84.

—Και γαρ τα Πυθοκραντα, δυσπαθῆ δ' ἐμὲ. Aesc. Ag. 1264.
SYN. Δυσποτμος, κακοπαθὴς.—δυσλητος.

Δυσπαλαισθος, Δυσπαλὴς.
Ω δυσπαλαισθοι γηρας—Eur. Supp. 1108.
—Δυσπαλὴς δε γινεται. Pind. P. 4.
SYN. Δυσμαχος. ακαταπαλαισθος, δυσχερὴς, αργαλέος, ακαταγωνισθος, δυσμεταχειρισθος. σκληρος. δυσλυχὴς.

Δυσπαλαμος
—Δυσπαλαμοι δολοι. Aesc. Eum. 882.
SYN. Δυσλιχνος, κακοτεχνος, δυσχερὴς.

Δυσπαλεομαι
—Μετα δυσπαλεῖται δαπ. Ib. 562.

Δυσπαραβυλος.
Δυσπαραβυλοισι φρεσί. Aesc. Supp. 113.
SYN. Δυσβυλος, αβυλος.

Δυσπαραιτητος.
Διὸς γαρ δυσπαραιτητοι φρενες. Aesc. Pr. 34.
SYN. Απαραιτητος, αμεταστρεπτος, αμειλιχος, χαλεπὸς.

Δυσπαρακολουθητος.
Δυσπαρακολουθητον δε πραγμ' εσθ' ἡ τυχη. Sent.
SYN. Δυσξυετος. δυσυκτος.

Δυσπαρευνος.
Το δυσπαρευνον λεκτρον.—Soph. Tr. 804.
SYN. Απαισιος, δυσποτμος.

Δυσπαρηγορος, Δυσπαρθελκτος.
—Και δυσπαρηγοροι βροτοῖς. Aesc. Eum. 387.
Εν δυσπαρθελκτοις—οικτοις. Ib. Supp. 391.
SYN. Δυσπαραμυθητος, δυσπαρηγορητος.

Δυσπαρις.
Δυσπαρι, εἶδος αρισθ.—Il. γ. 39.

Δυσπεμπτος.
Δυσπεμπτος εξω συγγονων Ερινυων. Aesc. Ag. 1199.
SYN. Αχωριστος.

Δυσπεμφελος.
—Ει και δυσπεμφελος ειη. Il π. 748.
SYN. Δυσαρεστος δυσκινητος, δυσλαραχος. δύσχειμερος. δυσπειθὴς, χαλεπὸς, μεμψιμοιρος.

Δυσπειθὴς
—Εκ δολη—δυσπειθέος. Pind. P. 11.
SYN. Πολυπειθὴς, πολυθρηνος.

Δυσπειρατος.
Των αμηχανιας ἐχουσα
Δυσπειρατον αιῶνα.—Eur. M. 648.
SYN. Δυσοδος, δυσδιεξοδος, δυσπερατος. δυσπαριτος.

Δυσπετὴς.
—Μαθὲν γαρ, εἰ γὺς εστι δυσπετὴς. Soph. Aj. 1065.

SYN. Δυσχερὴς, δυσκολος.

Δυσπετῶς.
Η δυσπετῶς αν τὰς ἐμὰς αθλας φεροις. Aesc. Pr. 771.

Δυστηνὸς
—Εἰτ' ελυσε δυσπινῆς σολάς. Soph. Oed. C. 1088.
SYN. Αυχμηρὸς, παπαρὸς, ρυπαρὸς.

Δυστημα.
Πεμπειν δε δυστηματ' αμηχανως εμοί. Aesc. Ixion 484.

Δυστλαιος
Φραζε τῷ δυστλαιν παςθειν. Aesc. Pr. 609.
SYN. Αλητης, αλητὴς.

Δυστλῆτις.
—Εις νατας δυστλητιδας —Lyc. 1452.
SYN. Καταπλακίκη. τραχεῖα. δαστλῆτις.

Δυστνος, Δυστνες.
—Δυστνοις Θησσαις—πνοαις. Soph. An. 595.
Δυστνες ἱκαιω κἠρυν εξαρας σοδα. Ib. 230.
SYN. Δυσαὴς, δυσπνοϊκὸς. ὑπερασθμος.

Δυσπολεμητος, Δυσπολεμος.
Πραξιρά τε σκεπτον δυσπολεμητον. Aesc. Supp. 657.
Δυσπολεμον δη γενος τῶν Περσῶν. Aesch. P. 1088.
SYN. Δυσμαχες.—δυσυχὴς ἡ κακωθεὶς πολεμῳ.

Δυστονὸς. Δυστος, Δυστοιητος.
Δυστονὸς καματοιο.—Od. ε. 493.
Ω πονοι βροτῶν δυστονοι. Soph. An. 1288.
Τὴν δυστοιητον ἐξιτ' αμφ' εμοὶ τροφὴν. Soph. Oed. C. 1685.
SYN. Πολυπονος, ατρυτος, πολυκμητος. αλγεινὸς.

Δυστοτμος.
—Ισθι δυστοτμος γεγως. Soph. Oed. T. 1205.
Δυστοτμε, μενον, Αδωνι.—Bion. 1. 44.
SYN. Δυσυχὴς, δυσαιμερος, αθλιος.

Δυστοτος.
Βοσκαν φερομαν σωματος δυστοτα. Aesc. Eum. 265.

Δυσπραγιω.
Τῶ δυσπραγοῦντι δ' επισπαχειν
Πᾶς τις ἑτοιμος—Aesc. Ag. 799.
SYN. Δυσυχειν.

Δυσπραξια, Δυσπραγια.
Οιμοι κελευθα, τῆς τ' εμῆς δυσπραξιας. Soph. Oed C. 1464.
SYN. Δυσυχια, δυσημερια, λωβη.

Δυσπροσιτος
Δυσπροσιτος ισω τε χληθρων σπαριος. Eur. I. A. 345.

SYN. Δυσομιλος, δυσπροσπελαστος, δυσσυμβατος, δυσπροσοδος, δυσεντευκτος, απεντευκτος.

Δυσπροσοιστος.
Το δυσπροσοιστον καπροσηγορον σθενος. Soph. Oed. C. 1342.
SYN. Δυσπροσιτος δυσοιστος.

Δυσπροσοπτος.
—Δυσπροσοπτ' ονειρατα. Soph. El. 462.
SYN. Δυσθεατος.

Δυσπροσωπος.
—Μηδὲ μι χαρη
Τὸ δυσπροσωπον ικτορῶν ατιμασειν. Soph. Oed. C. 250.

Δυστεια. Δυστεβια.
—Το δ' ευσεβὲς
Τῆς δυστεβειας αιθελᾶ. Eur. Cyc. 310.
—Και δυστεβια αλιγεινὴ. Sibyl. l. 1.
SYN. Δυστεβημα, αστεβεια, θεοστυγθεια.
EPITH. Υπερπλως.

Δυστεβεω.
Αλλ' εκδιδαχθῶ δῆτα δυστεβεῖν; — Soph. Tr. 1261.
SYN. Αποσυργεω, θεοκλαστεω. ασεπτεω.

Δυστεβὴς. Vid. Αθεος.
Ιδὲς δῆτ' εκεινῳ δυστεβεῖ τιμᾶς χαριν; Ib. An. 520.

Δυστος.
Ω μοι εγω τι παθω; τι ο δυστος;—Theoc. 3. 24.
EXP. Κακοδαιμων δυσχερως σωζομενος.

Δυσταλας, Δυστηνος, Δυτλημων.
Τὴν δυσταλαιναν δαῖτα—Soph. El. 286.
Εκτορ, εγω δυστηνος—Il. χ. 477.
Νηπιοι ανθρωποι, δυστλημονες—Hom. A. 532.
SYN. Δυσυχὴς, δυσμορος, αθλιος.

Δυστεκμαρτος
Ιχνος παλαιᾶς δυστεκμαρτου αιτιας. Soph. Oed. T. 109.
SYN. Δυσξυμβλητος. δυστευρετος, δυσζητητος. δυσκαταληπτος. δυσκατεργαστος, αφανὴς.

Δυστεκνος.
—Δυστεκνου παιδουργιας. Ib. 1271.
EXP. Παῖδας δυσπαιδας.

Δυστοκὴς,
—Πολλὰ δυστερπῆ κακά. Aesc. Ch. 275.
SYN. Δυσφιλὴς. ανδὴς.

Δυστρητος.
Καλλος δυστρητον εφυ παιδων τεκνοισιν. Phoc. 205.
SYN. Δυσφυλακτος, αφρυρητος.

Δυστοκεω.
Ωδὲ ἱ δυστοκεσασα κακὰς ωδῖνας αειτλαι. Mos. 4. 87.

Δυστοκὴς,

Δυσοχὴς. Δυσοκος.
—Μηδ' ὀθι δειλαὶ
Δυσοχίαις μογεουσιν αλετρίδες—Call. 4. 242.
Η τὴν αμορφον Λυγκα, δυσοκον δακος. Eur. Fr.
Δυσορος.
—Και παθειν δυσορα κηδεα. Aesc. S. T. 592.
SYN. Δυσπενθὴς γοερός.
Δυσοπασος.
Φοιβε μ' ὑπῆλθε δυσοπαὶ' απιγματα. Eur. Supp. 138.
SYN. Δυσεκμαρτος, δυσυποστατος.
Δυσραπὶζος.
Χαρμονικῖσιν ανδροβρῶσι δυσραπιζοι. Eur. Her. f. 385.
Δυσῤῥαπελος,
Πᾶ κεῖται ὁ δυσῤῥαπελος—Αιας; Soph. Aj 925.
SYN. Δυσκολος, δυσκινητος, δυσχερὴς, δυσμεταβετος, αμεταπρεπὴς. δυσῤῥοπος. αμορφος.
Δυσῤῥεπες.
Τὰ δυσῤῥεπη γυναικῶν Αρμονια—Eur. Hipp. 161.
SYN. Δυσῤῥάπελος, σκληρὸς, δυσαρκτος, ανηκοος.—αχρηστος σκολιὸς, δυσχερὴς.
Δυσυχεω.
Πολλοὶ γυναικῶν δυσυχῶσιν εἰνεκεν. Sent.
Εξ ἡδονης γαρ φυεται το δυσυχειν. Sent.
SYN. Ενδυσυχεω, δυσπραγεω, δυσκληρεω. τελυπεω.—κακὰς πραττειν.
Δυσυχημα, Δυσυχια.
Νομιζε κοινὰ παντα δυσυχηματα. Sent.
Αχαλινων σωματων
Ανομοι πρόσοδοι
Το τελος δυσυχια. Eur. B. 387.
SYN. Ατυχια, δυσποτμια, δυσπραγια, δυσπραξια, δυσπνια, ανολβια. κακοδαιμονια, κακοπαθεια. κακοπαθημα. ειζυς, οτλος, τλημαθεια, ταλαιπωρια. θλιψις, κακωσις, αναγκη.
Δυσυχὴς.
Δεῖ τινας μεν εἶναι δυσυχεῖς, τὰς δ' ευτυχεῖς. Sent.
SYN. Ατυχὴς, αθλιος, δυσπρὰξ.
Δυσφατος.
Τὰ δ' επιρρεπη δυσφατῳ κλαγγᾷ
Μιλοτυτεῖς.—Aesc. Ag. 1161
SYN. Δυσλεκτος ασαφὴς, αινιγματωδης.
Δυσφημεω.
Τί με δυσφημεῖς; Eur. Hec. 183.
SYN. Λοιδορεω. βλασφημεω. διαβαλλω ελεεινολογεω. σχετλιαζω διαφημιζω, διαπωδωτιζω. ερεθιζομαι.
Δυσφημια.
Κατεχ' αει πᾶν τρατοπεδον δυσφημίαις. Soph. Ph. 10.
SYN. Βλασφημια, καταρα, αρα. λοιδορια.

ΕΡΙΤΗ. Θυμοδακὴς, νεφη, φιλολοιδορες.
Δυσφημος
Μηδ' απὸ δυσφημειο ταφε αποτυσσασται. Hes. ε. 733.
SYN. Αποφημος, απαιτὶς. βλασφημος.—κακηγορος, κακολόγος, κακορρημων, λοιδορος, απλοεπὴς.
Ρηγισόιο δολω και αρης σομα τοῖο βεβυσται.—
Γλῶσσαν αει δολοεσσαν εχει περιφορτον ανιης,
Λευκαντι δ' οιχθεντι ταφω πανομοιὴς εσι.—
Γλωσσα εριζυγομενοι κραδιης αθεμιστιον ὕβριν. Apollin.
Δυσφιλὴς.
—Της ὁ δυσφιλὴς
Γερων γεγωτι συγκατοικησειν ποτος. Soph Oed. C. 1323.
SYN. Απεραστος, δυσερασὴς.
Δυσφορεω.
—Ει δοκῶ
Πολλοῖσι θρηνοις δυσφορεῖν ὑμῖν αγαν. Ib. El. 257.
SYN. Αλυκτεω. αλαστεω, αγανακτεω βαρυομαι, πικραινομαι.
Δυσφορητος, Δυσφορος
Σην σαρκα δυσφορητον αμφιξει καλως. Eur. Cyc. 343.
—Λεγω γαρ και τα δυσφορ' ει τυχοι
Κατ' ορθὸν εξελθοντα, παντ' αν ευτυχειν Soph. Oed. T 87.
SYN. Αφορητος, αφερτος, δυσφερτος, δυσκομιστος. δυσλητος, ατλητος, δυσεισος, δυσεκτοιστος. δυσαχθὴς, αινὸς, αβασταλος, βαρὺς. χαλεπὸς.
Δυσφορμιγξ.
—Δυσφορμιγγα ξεινων αἱμάσσουσ' αταν. Eur. I. T. 224.
SYN. Γοερὸς, δυσθρηνητος.
Δυσφορεω.
Αι-λ' ὅγε δυσφορεων επιληθεται —Hes. θ. 102.
SYN. Λυπεομαι, βαρυνομαι, δυσαρασχετεω, δυσθυμεω.
Δυσφροσυνη.
—Και ελυσατο δυσφροσυναων. Hes. θ. 528.
SYN. Λυπη, αιση. δυσθυμια. ὑπερωδυνια.
Δυσφρων.
Ω μοι δυσφρονος ατας. Soph. Oed. C. 200.
SYN. Αλγεινὸς, δυσθυμος.
Δυσφυλακτος.
—Δυσφυλακτ' αιτῆ-κακα. Eur. Ph. 941.
SYN. Αφυκτος, απαραιτητος. δυσηρος.
Δυσχειμερος, Δυσχιμος.
Οι περὶ Δωδωνην δυσχειμερον ναιεται εθειρε. Il. ε. 750.

Ειρξαι

SYN. Δυσχερὴς, δυσκολος.

Δυσπειτᾶς
Η δυσπειτᾶς αν τὰς εμὰς αθλας φερειν. Aesc. Pr. 771.

Δυστιτὰς
—Εἰτ' εἰνσι δυσπινῆς σολάς. Soph. Oed. C. 1088.

SYN. Αυχμηρὸς, πιναρὸς, ρυπαρὸς.

Δυστημα.
Πεμπειν δι δυστηματ' αμηχανως εμοί. Aesc. Eum 484.

Δυστλαιος
Φραζε τᾷ δυστλαιᾳ παεθεινω. Aesc. Pr. 609.

SYN. Αλιτης, αλιτὴς.

Δυστλῖτις.
—Εις κατας δυστλητιδας —Lyc. 1452.

SYN. Καταπληκτικὴ. τραχεῖα. δασπλῆτις.

Δυσπνους. Δυσπνους.
—Δυσπνοις Θρησσαις—πνοαις. Soph. An. 595.
Δυσπνους ἱκανω κεῦθον εξαρας σοδα. Ib. 230.

SYN. Δυσαὴς. δυσπνοϊκὸς. ὑπερασθμος.

Δυσπολεμητος. Δυσπολεμος.
Πραξορά τε σκεπτον δυσπολεμητον. Aesc. Supp. 657.
Δυσπολεμον δη γενος τῶν Περσῶν. Aesch. P. 1088.

SYN. Δυσμαχος.—δυσυχὴς ἡ κακωθεὶς πολεμῳ.

Δυσπονὴς. Δυσπονος. Δυσποινητος.
Δύσπονόις καματοισι.—Od. ε. 493.
Ω πονοι βροτῶν δυσπονοι. Soph. An. 1288.
Τὴν δυσποινητον εξετ' αμφ' εμοὶ τροφήν. Soph. Oed. C. 1685.

SYN. Πολυπονος, ατρυπονος, πολυκμητος. αλγεινὸς.

Δυσποτμος.
—Ισθι δυσποτμος γεγὼς. Soph Oed. T. 1205.
Δυσποτμε, μενον, Αδωνι.—Bion. 1. 44.

SYN. Δυσυχης, δυσαιμορος, αθλιος.

Δυσποτος.
Βοσκαν φερομαν σωματος δυσποτα. Aesc. Eum. 265.

Δυσπραγειν.
Τῶ δυσπραγοῦντι δ' επισεναχειν
Πᾶς τις ετοιμος;—Aesc. Ag. 799.

SYN. Δυσυχειν.

Δυσπραξια. Δυσπραγια.
Οιμοι κελευθ. τῆς τ' εμῆς δυσπραξιας. Soph. Oed C. 1464.

SYN. Δυσυχια, δυσημερια. λωβη.

Δυσπροσιτος
Δυσπροσιτος εσω τε κλεθρων σπαριος. Eur. I. A. 345.

SYN. Δυσομιλος, δυσπροσπελαστος, δυσσυμβατος, δυσπροσοδος, δυσπροσιτος, απεντευκτος.

Δυσπροσοιστος.
Το δυσπροσοιστον καπροσηγορον σῶμα. Soph. Oed. C. 1342.

SYN. Δυσπροσιτος. δυσοισος.

Δυσπροσοπτος.
—Δυσπροσοπτ' ονειρατα. Soph. El. 462.

SYN. Δυσθεατος.

Δυσπροσωπος.
—Μηδὲ μι χαρα
Τὸ δυσπροσωπον εστόρων ατιμασας. Soph. Oed. C. 250.

Δυστεβεια. Δυστεβειν.
—Το δ' ευτυχὲς
Τῆς δυστεβειας αιθελῶ. Eur. Cyc. 310.
—Και δυστεβειν αλιγεινὴ. Sibyl. l. 1.

SYN. Δυστεβημα. αστεβεια. θεοστυγβεια.

EPITH. Υπερπλος.

Δυστεβεω.
Αλλ' εκδιδαχθῶ δῆτα δυστεβῶν; — Soph. Tr. 1261.

SYN. Αποσεργεω. θεοβλαβεω. ασεπτεω.

Δυστεβὴς. Vid. Αθεος
Ιὼς δῆτ' εκεινῳ δυστεβεῖ τιμᾶς χαριν; Ib. An. 520.

Δυστος.
Ω μοι εγω τὶ παθω; τὶ ο δυστος;—Theoc. 3. 24.

EXP. Κακοδαιμων δυσχερως σωζομενος.

Δυσταλας, Δυστος, Δυστλημων.
Τὴν δυσταλαιναν δαῖτα—Soph. El. 286.
Εκτορ. εγω δυστος—Il χ. 477.
Νηπιοι ανθρωποι, δυστλημονες—Hom. A. 532.

SYN. Δυσυχὴς, δυσμορος, αθλιος.

Δυστεκμαρτος.
Ιχνος παλαιᾶς δυστεκμαρτον αιτιας. Soph. Oed. T. 109.

SYN. Δυσξυμβλητος, δυσευρετος, δυσζητητος, δυσκαταλιπτος, δυσκατεργαστος, αφαρὴς.

Δυστεκνος.
—Δυστεκνον παιδυργιαν. Ib. 1271.

EXP. Παῖδας δυσπαιδας.

Δυστερπὴς,
—Πολλὰ δυστερπῆ κακὰ. Aesc. Ch. 275.

SYN. Δυσφιλὴς. απδὴς.

Δυστηρητος.
Καλλος δυστηρητον ἐφυ παιδων τεκνωσιν. Phoc. 205.

SYN. Δυσφυλακτος. αφρηρητος.

Δυστοκειν.
Ωδὶ ἡ δυστοκησασα κακὰς ωδῖνας. αντιλαν. Mos. 4. 87.

Δυστὴς,

Δυσοκὴς. Δυσοκος.
—Μηδ' ὀθι δειλαὶ
Δυσοκίαις μογέουσιν ἀλεκτρίδες—Call. 4. 242.
Ἢ τὴν ἀμορφον Λυγκα, δυσοκον δακος. Eur. Fr.

Δυσορος.
—Καὶ παθεῖν δυσορα κηδεα. Aesc. S. T. 992.
SYN. Δυσπενθὴς γοερός.

Δυσπασος.
Φοιβε μ' ὑπῆλθε δυσοπαῖ' αἰνιγματα. Eur. Supp. 138.
SYN. Δυσεκμαρτος, δυσυποστοτος.

Δυσραπίζος.
Χαρμοσυνῖσιν ἀνδροβρῶσι δυσραπιζοι. Eur. Her. 1. 385.

Δυσραπελος,
Πᾶ κεῖται ὁ δυσραπελος—Αιας; Soph. Aj 925.
SYN. Δυσκολος, δυσκινητος, δυσχερὴς, δυσμεταθετις, ἀμεταστρεπτος. δυσρεπος. ἀμορφος.

Δυσρεπος.
Τᾷ δυσρεπῳ γυναικῶν Ἀρμονιᾳ—Eur. Hipp. 161.
SYN. Δυσραπελος, σκληρὸς. δυσαρκτος, ἀνηκοος.—ἀχρηστος. σκολιὸς, δυσαρεστος.

Δυσυχιω.
Πολλοὶ γυναικῶν δυσυχῆσιν ἐνεκεν. Sent.
Ἐξ ἡδονῆς γαρ φυεται το δυσυχεῖν. Sent.
SYN. Ἐνδυσυχιω, δυσπραγιω, δυσκλειρεω. τολυπευω.—κακὰς πραττειν.

Δυσυχημα. Δυσυχια.
Νομιζε κοινὰ παντα δυσυχηματα. Sent.
Ἀχαλινων σωματων
Ἀνομοι τ' ἀτασθαλιαι
Το τελος δυσυχια. Eur. B. 387.
SYN. Ἀτυχια, δυσποτμια, δυσπραγια, δυσπραξια, δυσνια, ἀνολβια. κακοδαιμονια, κακοπαθεια. κακοπαθημα. ζιζυς, στλες, τλημαθεια, ταλαιπωρια. θλιψις, κακωσις, ἀναγκη.

Δυσυχὴς.
Δεῖ τινας μεν εἶναι δυσυχεῖς, τὰς δ' ἐυτυχεῖς. Sent.
SYN. Ἀτυχὴς, ἀθλιος, δυσμενὴς.

Δυσφατος.
Τὰ δ' ἐπιφθονῳ δυσφατῳ λαγχάνει
Μιλοτυπεῖς—Aesc. Ag. 1161
SYN. Δυσλεκτος ἀσαφὴς, αἰνιγματωδης.

Δυσφημεω.
Τί μὲ δυσφημεῖς; Eur. Hec. 183.
SYN. Λοιδορεω. βλασφημεω, διαβαλλω ἐλεεινολογεω. σκετλιαζω διαφημιζω, διαπωδωνιζω. ἐριδιαομαι.

Δυσφημια.
Κατοχὴ ἀεὶ πᾶν στρατοπεδον δυσφημίαις. Soph. Ph. 10.
SYN. Βλασφημια, καταρα, ἀρὰ λοιδορια.

ΕΡΙΤΗ. Θυμοδακὴς, νεφη, φιλολοιδορος.

Δυσφημος
Μηδ' ἀπὸ δυσφημοιο ταφυ ἀποτοσσηται. Hes. ε. 733.
SYN. Ἀτοφημος, ἀπαισιος. βλασφημος.—κακηγορὸς, κακολόγος, κακορρημων, λοιδορος, ἀπλοεπὴς.
Ῥιγιεῖον δολιχὴ καὶ ἀρης σωμα τοῖο βεβυσται—
Γλῶσσαν ἀεὶ δολιεσσαν ἐχει περιφορτον ἀνιης,
Λευκαντι δ' οιχθέντι παφῳ πανομοιὸς ἐσι.—
Γλωσσῃ ἐρευγομενοι κραδιης ἀθεμιστιον ὕβριν. Apollin.

Δυσφιλὴς.
—Τῆς ὁ δυσφιλὴς
Γερων γεροντι συγκατοικήσει ποτος. Soph Oed. C. 1323.
SYN. Ἀνηρατος, δυσερωτὴς.

Δυσφορεω.
—Εἰ δοκῶ
Πολλοῖσι θρηνοις δυσφορεῖν ὑμῖν ἀγαν. Ib. El. 257.
SYN. Ἀλυκτεω, ἀλαστεω, ἀγανακτεω βαρυομαι, πικραινομαι.

Δυσφορητος, Δυσφορος
Σὴν σαρκὰ δυσφορητον ἀμφιξει καλῶς. Eur. Cyc. 343.
—Λεγω γαρ καὶ τὰ δυσφορ' ἐυ τυχοι
Κατ' ὀρθὸν ἐξελθόντα. παντ' ἂν εὐτυχῆ Soph. Oed. T 87.
SYN. Ἀφορητος, ἀφερτος, δυσφερτος, δυσκομιστος, δυστλητος, ἀτλητος, δυσμισος, δυσανασχετος, δυσαχθὴς, αἰνὸς, ἀβασταχτος, βαρὺς. χαλεπὸς.

Δυσφορμιγξ.
—Δυσφορμιγγα ξειναν αἰμασσουσ' ἀταν. Eur. I. T. 224.
SYN. Γοερὸς, δυσθρηνητος.

Δυσφορεω.
Αἰ δ' ὄγε δυσφορεων ἐπιληθεται —Hes. θ. 102.
SYN. Λυπεομαι, βαρυομαι, δυσαρασχέλεω, δυσθυμεω.

Δυσφροσυνη.
—Καὶ ἐλυσατο δυσφροσυνάων. Hes. θ. 528.
SYN. Λυπη, αἰσα. δυσθυμια. ὑπερφυνια.

Δυσφρων.
Ω μοι δυσφρονος ἀτας. Soph. Oed. C. 200.
SYN. Ἀλγεινὸς, δυσθυμος.

Δυσφυλακτος.
—Δυσφυλακτ' αἰτῆ-κακα. Eur. Ph. 941.
SYN. Ἀφυκτος, ἀπαραιτητος. δυσερος.

Δυσχειμερος, Δυσχιμος.
Οἱ περὶ Δωδωνην δυσχειμερον εἰκὶ ἐθειρε. Il. ϛ. 750.

Ἐρξαι

Ειρξαι νεοσσῶν ὡς δράχοντα δυσχίμου. Aesc. S. T. 509.
SYN. Δυσχειμος, δυσχειμων, δυσχειμερινος, δυστεμφελος —λευγαλίος. αγριος.

Δυσχειρωμα
—Αντιπαλῳ Δυσχειρωμα δράκοντι. Soph. An. 12.

Δυσχειραινω
Η δυσχειρανατ', ἡ κατοικτισαντά πως. Ib. Oed. C. 1347.
SYN. Δυναω, προσισαμαι,—διαπορῶμαι.—βαρυνομαι —αγαναστεω, φθονεω.—μυσαττομαι. δυσπαθεω. μισεω απειθεω. ὑπερφρονεω.

Δυσχερεια.
—Δυσχερεια μεν
—Πολλὴ τοῦδε τοῦ φορτματος. Ib. Ph. 479.
SYN. Δυσκολια, δυσιργια, δυσροπια, κακοτροπια, χαλεπστης, αιτια.

Δυσχερης.
Μη τῷ δαιντι τοῦτο δυσχερὲς ποιῶ. Ib. Aj. 1412.
SYN. Αλιγενὸς, δεινὸς, δυσαπαγωγος, δυσφορος, αχθεινὸς, δυσαντητος. αργαλεος. δυσπραγης εργωδης.—δυσλεπτος. απειθὴς.

Δυσχλαινα.
Δυσχλαινα τ' αμπεχοις—Eur. Hec. 239.
SYN. Δυσημμια.

Δυσχορτος.
Δυσχορτος οικος ραιω. Eur. Iph. T. 219.
SYN. Δυσθαλὴς, ανδρὴς.

Δυσωδης. Vid. Δυσοδμος.
Πῶς—νῦν τε εμοί σοί
Χωλὸς, δυσωδης;—Soph. Ph. 1060.

Δυσωνυμος.
Προσθεν γαρ μιν μοῖρα δυσωνυμος αμφεκαλυψεν. Il. μ. 116.
SYN. Δυσποτμος, αποφημος, χαλεπὸς, κακωνυμος.

Δυσωρεω. Δυσωρεομαι
Ως δε κυνες περι μῆλα δυσωρησονται εν αυλῇ. Il. κ. 183.
SYN. Δυσφυλακτεω.

Δυω, Δυομαι.
Ει δε κ' ατερ δωρων πολεμον φθιμενοισι δυης. Il. ι. 600.
—Νεκτερα δυσων χθονα. Eur. Her. f. 335.
Αλλα κατα καθμὲς δυεται—Il. ε. 140.
SYN. Καταερχομαι. κρυπτομαι. επιδυνω. ὑποδυνω.

Δυωδεκαδοιος
Τονδε δυωδεκαδοιον επι σφίσι τῖον Αχαιοί. Il. ψ. 703.
EXP. Δωδεκα βοῶν αξιον.

Δωδεκαπρεπης.
Δωδεκαπρεπες σωμα. Suid.
Δωδεκατος.
Δωδεκατος τ' αροτος. Soph. Tr. 838.
SYN. Δυωκαιδεκατος, δωδεκαριθμος.

Δωδων, Δωδωνη.
Ως τὸν παλαιὸν φηγὸν αυδᾶσαί ποτε
Δωδῶνι δισσῶν εκ πελειαδων ερω. Ib. 175.
Την αιπυνωτον αμφὶ Δωδωνην.—Aesc. Pr. 829.

Δωδωναῖος.
Ζεῦ ανα, Δωδωναῖε, Πελασγικὲ, τηλοθι ναιων,
Δωδωνης μεδεων δυσχειμερε —Il. π. 233.

Δωμα, Δω, Poet. Vid. Δομος, μελαθρον.
Τιπτε Θετι, ταυτεπλε, ικανεις ημετερον δῶ. Il. σ. 385.
—Θαλαμον, και δῶμα, και αυλὴν. Il. ζ. 316.
EPITH. Αγλαὸν, αγακλυτον, κλυτὸν, αιπυδμητον, ὑληλὸν, ευκτιτον, ευπηκτον, λιπαρὸν, χρισσεεν, θεοτευκτὲς, κρατομητες, πολυκτεανον, πολυχρυσον, πολυαφυλον, ολβιον, περικαλλὲς, ευὔδρον, πυκινὸν, φιλον.
PHR. Αρχειον βιοτοιο.
Κυριδιον, μαλα καλὸν, τερπνειον βιοτοιο.
Ως γαρ πειθω αιγλη πελεν ηὲ σελητης,
Δῶμα καθ' ὑψιφρὶ; Μενελαε κυδαλιμοιο. Hom.

Διὸς Δω.
—Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ. Il. α. 426.
SYN. Ολυμπος. Ολυμπια δωματα.
Χρυσεα, μαρμαιροντα τε τευχηται. αφθιτα αιεί.
Χαλκεῦ τε στεροπὴν, και δωματα πχνεντα,
Χρυσεῦ, ηλεκτρα τε. και αργυρα. ηδ' ελεφαντος,
Ζηνὸς εν τοιῇδε γ' Ολυμπε ενδοθεν αυλὴ. Hom.

Αϊδος Δῶ. Vid. Αϊδης.
Αλλ' αὔτως αλαλημαι αν ευρυκυλεὶς Αϊδος δῶ. Il. ψ. 74.

Δωματιον.
Αιθερα Διὸς δωματιον—Ar. R. 100.
SYN. Οικιδιον, οικαριον, οικισκη.

Δωματῖτις
—Δωματῖτιν ἑστιαν. Aesc. Ag. 977.

Δωμαω. Δωμαομαι. Vid. Δεμω.
Ου σῶμα δωμησαντες.—Lyc. 719.
—Εδωμησαντο δε σῶμα. Orph. 568.

Δωρημα. Δωριὰ. Δωτινη.
Στειχοι δε με σωφροσυνη
Δωρημα καλλιστον θεῶν. Eur M. 637.
Ουτος δ' εκεινα τῶνδε δωριὰν εχων. Soph. Aj. 1051.
—Η και αλλως Δωης δωτινην —Od. ι. 268.

Δῶρον.
—Θοαντὶ δε δῶρον εδωκεν. Il. ψ. 745.

SYN;

SYN. Δομα. δοσις. δωκ. γερας. καρτωμα, χαρισμα, χαριστηριον. δανος.
ΕΡΙΤΗ. Αγλαων, αγλαοτιμον, αρεσδν, αμζροτον, αγαυδν, αγαυδν, γαμηλιον, ερατδν, ερικυδεις, αρχεγονον, δηητδν, δυμῆρες, μειλιπδες, μετοκκις, μειλιχον, κῦρον, μεγαλαυχες, μεγαλωνυμον, κυδῆεν, ξεινηιον, καλλιμον, ολβιον, δεσπσιον, περικαλλες, τεθητδν, πολυλλιτον, πλανὸν, παυσικακον, τιμῆεν, φαιδρὸν, φυτζοον, φιλαγαθον, φιλον, φιλοπαιγμον, φερεαυγες, φερεσβιον, χαρίεν, σπανιον, χρυσοφαες, δυσδωρον.

Δωρεομαι.
Δωρεῖται Μοιρων τὰν αμείδει—Theoc. 5. 139.
SYN. Δεξιοομαι. δίδωμι. χαριζομαι. βρασσευω. χειραιρω.

Δωρητός.
Δωρητοί τε πέλοντο παραρρητοίτ' επεεσσι. Il. 1. 522.
—Αρχῆς ἄνεκ', ἣν εμοὶ πόλις
Δωρητὸν, ουκ αιτητον ανεχερσιν. Soph. Oed. T. 392.

EXP. Τοῖς δώροις πειθομενος—ὁ δῶρα λαμβανων.—τὸ ὡς δῶρον δίδομενον.

Δωρικὸς, Δωριος.
Δωρικάς τε τριγλυφας. Eur. Or. 1318.
—Και Δωριον ὕδωρ. Mosch. 3. 1.

Δωρίς.
—Και ωλετο Δωρὶς αοιδή. Ib. 12.

Δωροδοκιω.
Λιτῇ, παρατλει, δωροδοκεῖ. Ar. Eq. 66.

Δωροδοκος
Δωροδοκοισιν επ' αρθεσιν ἴζων. Ib. 402.
SYN. Διξιδωρος.

Δωροφάγος.
—Δωροφαγοι βασιλῆας. Hes. ε. 39.
SYN. Δωροβόρος. δωρολῆπτης.

Δωροφόρος.
—Ανδρες δωροφόροι. Pind.

Δωτειρα,
—Δικη δωτειρα δικαιων. Arst. Φ. 113.

Δώτηρ, Δωτωρ. Vid. Δοτήρ.
—Θεοὶ δωτῆρες ἐασιν. Od. Θ. 325.
Ερμεια,—δῶτορ εσθλον. Ib. 335.

ΕΑΓΗ, pro ηγη ab αγνυμι vel Αγω.
—Ως δ' ὁτε πολλὰ πιρὶ ροπαλ' αμφὶς εαγη. Il. λ. 558.
Νῦν δ' ἐμοι εν χειρεσσ' εαγη ξιφος.—Il. γ. 367.
Εαδότα pro ηδότα.—κ. λ.
—Τοῖσι δ' ἔπειτ' εαδότα μυθον εειπεν. Il. ε. 173.
Εαινὸς, (Adj.) ὡτε ἑαρὸς Sch
Πεπλον μεν κατεχευεν εανὸν, ἔργα γυναικῶν. Il. ε. 734.
—Εανῳ λιτὶ καλυψαν. Il. Ψ. 254.
Λῖτι καλυψαμενη εανῷ—Orph. 875.
SYN. Ισχυρος, τρυφερὸς. χαῦνος, ευρὺς, πλατὺς, αξροχιτων. ποικιλος. λεπτὸς, λεπταλέος, ἁπαλὸς.
Εανὸς, Poet. Ειανὸς. (Subst.)
Χειρὶ δὲ νεκταρεον εανὸν στομαξε λαβοῦσα. Il. γ. 385.
Ειανῷ απλαμενη—Il. π. 9.
SYN. Πεπλος. αμπιχυτη. ἑσθος. ἱματιον.
EPITH. Αμβροσιος, αργὴς. φαεινὸς, βαθυκολπος. λεπταλέος, ευωδης, πολυκμητος.
Εαρ, Poet. Ειαρ, Ἠρ.
—Εαρος δ' επιγιγνεται ὡρη Il. ζ. 148.
—Ειαρι πρωτῳ. Theoc. 12. 30.
Ηρος εν ἀρχῃ χαιρων—Ar. N. 1004.
EPITH. Ανθεμόεν, αιόλον, ἠμεροθαλὲς, ἡδὺ, ἱρσῆν, δροσερὸν, γλυκερὸν, ευκραὲς, ευτροφον, λευκὸν, λαχνὸν, πολυδενδριον, πολυανθὲς, πολιὸν, στεφανηφορον, ὑγρὸν.
Ειαρι χρυσειῳ, κρυεροῦ νεφεων ἐλατῆρι·
Οππότε γαῖα βροτοῖσι φυτηκομοισι γεγηθεν.
Οππότε και καλυκεσσι, και ανθεσιν ἁμαλὰ λυει.
—Γλαγοιεντος εν ειαρος ὡρῃ. Opp.
—Φοινικανθεμα ἦρος ακμὰ. Pind.
Χειματος πνεμοεντος απ' αιθέρος οιχομενοιο,
Πορφυρεη μειδησε φερανθέος ειαρος ὡρη.
Γαῖα δε κυανεην χλοερὴν εσεφατο ποιην,
Και φυτὰ θηλησαντα νεοις εκομωσε πετηλοις
Οι δ' ἀταλὴν πιοντες αεξιφυτα δροσον ἠος
Λειμῶνες γελοωσιν αναιγομενοιο ροδοιο. κ. λ. Ep. l. 1. ult.
Η δη μιν Ζεφυροισι μεμυκότα κολπον ανοιγει
Ειαρος ευλειμων θελξινοου χαρις.
—Ηρος πολυανθεμος ὡρη. Ep.
Ιδε. πῶς εαρος φαεινοτος
Χαρίτες ροδὰ βρυκτιν. κ. λ Anac. 37.
—Παντ' εαρος ἀδὲα βλαστεῖ. Bion.
Εαρ, Poet. Ειαρ.
—Το δ' εκ μιλαν ειαρ εδαπτεν. Call. Fr.
—Η ορχάδος ειαρ ελαιας. Nic.
SYN. Αιμα.—λῖτος.

Εαρινὸς, Poet. Ειαρινὸς. Ηρινος.
Επ' ανθεσιν ειαρινοῖσιν Il. ζ. 89.
Ως τ' ανεμος νεφελας αιψα διεσκιδασσεν
Ηρινος.—Solon. 1. 19
SYN. Εαρτερος. πρωϊὸς, πρωϊνος.
Ειαροτιμὴς. Vid. Νυμφαι.
Εαροτροφὴς.
Λειμωνων εαροτροφεων πιπλησκε πετηλα. Mosc. 2. 67.
Εαυτὸς.
Εἰπὲ, τι παγχαλεπον πελεται ; το γνῶναι ἑαυτὸν
Εἰπὲ, τι ῥηϊδιον ; μωμᾶσθαι πραγματα ἀλλων.
Εαω.
—Αλλά μ' ἔασαι. Il. δ. 43.
Ουκ εασα Κρονιδης—Il. θ. 414.
—Μιν εγω πολεμιζειν κε εασκον. Il. ε. 802.
SYN. Συγχωρεω. εγχωρεω. αφημι.—ἐφιημι. παριημι, ανατιθημι. επιτρεπω. δἰδωμι—παρεμπω.—αναπαυομαι, αποστατομαι, διαγελλω.

E B

ΕΒΔΟΜΑΓΕΤΗΣ.
Τας δ' ἑβδομας ὁ σεμνὸς ἑβδομαγετας
Αναξ Απολλων ἑλετο. Aesc. S. T. 806.
ΕΒδομάκις.
ΕΒδομάκις περὶ Δῆλον. Call. 4. 251.
ΕΒδομὰς
Επὶ δὲ τῶν και γλῶσσαν εν ἑβδομάσι μιγ' ἀριστος· (al. εν ἑβδομαδεσσιν ἀριστος.) Solon. 11.
ΕΒδόματος.
Εν τῇ δ' ἑβδοματῃ ῥινῷ σχετο—Il. η. 248.
ΕΒδομος.
—Εγω δὲ τοι ἑβδομὸς εἰμι. Il. ω. 399.
—Και ἑβδομὴ, ἱερὸν ἦμαρ Hes. ε 768.
ΕΒεινος. ΕΒελος
Ω ΕΒεινος, ἀ χρυσὸς—Theoc. 15. 123.
ΕΒραιοι.
Ηξει πορθησων λαῶν γενος ἀκριτα φῦλα,
ΕΒραιων εθνος—Sibyl. l. 8.
Μοῦνοι Χαλδαῖοι σοφιαν λαχον, ηδ' ἀρ' ΕΒραῖοι
Αυτογενεθλον ἀνακτα σεβιζομενοι θεὸν ἀγνῶς
Apoll. ap. Euseb.
SYN. Ιουδαῖος, Ισραηλῖται, ΑΒραμῖται, Σολυμῖται.

EPITH.

Ει Γ.

ΕΡΙΤΗ. Αναιδίες, αινομανῶς, ερεωδηκτοί. —φιτοὶ, εκλεκτοί.

Ἔβρος Nom. Fl.
Ἔβρου παρ' ποταμὸν τετραμμένος —Theoc. 7. 112.

ΕΡΙΤΗ. Θρηϊκιος, αργυροῤῥυτης.

Ε Γ

Ἐγγαστριμυθος.
—Μωρῶν απατας εγγαστριμυθων. Sib. l. 3.
SYN. Ἐγγαστρίλης, εγγαστριμαντις, γαστρομαντις.

Ἐγγαυνομαι Poet.
Ευλαὶ εγγαυνανται—Il. τ. 26.
SYN. Ἐγγαυναω.—εγγιγνομαι.

Ἐγγαιος.
Οδὸν περασας ὀσπὶρ εγγαιον δρομον. Suid.
SYN. Γαιηϊος, εγγαιος, εγγεος.

Ἐγγελασὶς. Vid Γελασὶς
Ουκ εγγελασὶς των ὁμιλεντων—Eur. Hipp. 1000.

Ἐγγελαω
—Ἐγγελῶσα τοῖς πεπαμενοις. Soph El. 279.
—Καθ' ὑμῶν εγγελῶν ἀδρυεται. Ib. Oed. C. 1404.
SYN. Ἐπιγελαω, επιγγιλαω, καταγελαω.

Ἐγγενετης, Ἐγγενὶς.
Δικαιοσιν εγγενεται;—Ap. 4. 1549.
Ἰω ποτνὶς εγγενὶς. Aesc. Ch 464.
—Εγγενὶς αἷμα. Sibyl l 3.
SYN. Αυθιγενὶς, ἐπιγενὶς, συγγενὶς, ὁμαιμος.

Ἐγγενῶς.
—Ειπὲ εγγενῶς ετι—Soph. Oed. T. 1248.
SYN. Γνησιως.

Ἔγγονος.
—Τα φιλτατ' εγγονων ἐμοῖν. Ib. 1485.
SYN. Ἔπιγονος, ὁμογαμος.

Ἐγγλωττογαστωρ.
—Πατὴρ γαρ εγγλωττογαστορων γενὸς. Ar. Av. 1696.

Ἐγγλωττοτυπεω.
Και τιχησας ἡμῖν μεγαλως
Εγγλωττοτυπῶν παριδωκας. Ib. Eq. 779.
SYN. Σεμνολογεω, μεγαληγορεω.

Ἐγγραφω. Ἐγγραφομαι.
Ην εγγραψω σὺ μνημοσιν δελτοις φρενῶν. Aesc. Pr. 788.
SYN. Προσεγγραφω, παρεγγραφω, επιγραφω. προσγραφω, γραφω.—εγγλυφω.—προσαπτω,

Ε Γ

εγκαταταττω, ανατιθημι, προστιθημι. εγκαλαπτω, επιχαραττω.

Ἐγγυαλιζω.
—Τότε τοι κρατος εγγυαλιξει. Il. λ. 207.
SYN. Ἐγχειριζω, διδωμι, παριχω, χαριζομαι.

Ἐγγυαω, Ἐγγυαομαι.
Αλλ' εγγε μὲν τοι, τη Δι', εγγυᾶς σύ μοι—Ar. Pl. 1203.
—Ἐγγυασομαι μη—Pind Ol. 11.
SYN. Ανεγγυαω, παρεγγυαομαι. αναδεχομαι. εκδιδωμι, μνησευομαι, αντιφωνεω. ασφαλιζομαι.—γινναω.

Ἐγγυη.
Δειλαί τοι δειλῶν γε και εγγυαὶ εγγυασθαι. Od. θ. 350.
Ἐγγυην φευγειν δε Θαλης Μιλησιος πυδα. Ep. l. 1.
SYN. Ἐγγυησις, διεγγυησις, εξεγγυησις, εξεγγυημα, ὁμολογια. αναδοχὴ.

Ἐγγυητὴς.
Αλλ' εγγυητὰς σοι κατασησω δυο
Αξιοχρεως. Ar. Eec. 1056.
SYN. Ἔγγυος, ὑπεγγυος, αναδοχευὺς, αναδοχος.

Ἐγγύθεν, Ἐγγύθι, Ἐγγύς.
—Ἐγγύθεν ελθών. Il. ε. 72.
—Ἐγγύθι ταφρου. Il π. 341.
Και ρ' εγγὺς σητην—Il. γ. 344.
SYN. Παρεγγυς, συνεγγυς, επεγγυς, πλησίον, παραπλησίον, συναδὴν, συναδὸν, ὁμῆ, ὁμοσε, πελας, σχεδόν. αγχι, αγχόθι. εμπελαδὸν, εμπλην.

Ἐγειρω.
—Ον Αργυροτοξος εγειρεν. Il. ε. 517.
SYN. Ανεγειρω, διεγειρω, επεγειρω, εκζωπυρεω, διασπευδω, επισπερχω. παροξυνω, επιτρυνω, παρορμαω, παρακελευομαι, εγκελευω, συντεινω, κινεω, ορινω, ορνυμι, ανορνυμι, ορω, ανορω, εκριπιζω. κατασκευαζω.—ζωγρεω. αιρεσμι.

Ἐγερσιμος.
—Γλυκερὸν και εγερσιμον ὑπνον. Theoc. 24 7.

Ἐγερτὶ.
Φρενῶν εγερτὶ. Eur. Rh. 524.

Ἐγκαθαρμοζω.
Ἐγκαθαρμοσαι λαβοντας
Τυτονὶ τον αυχένα. Ar L. 684.
SYN Αρμοζω τετραγωνιζω.

Ἐγκαθιζομαι, Ἐγκαθημαι, Ἐγκαθιζω—ομαι.
Μηδ' ακων εγκαθεδῆται. Ib. R. 1571.
Εν ταῖς γυναιξὶν εγκαθιζομενος λαθρα. Ib. Th. 191.

—Κρυπτὸς

—Κρηπῖδι εγκαθημενος. Ib. 607.
—Θρονοις. ὦ ποτε Κρηθεϊδας
Εγκαθιζων —Pind. P. 4.
Ηι δ' εγκαθιζωμισθα προτεραι.—Ar. Ec. 98
—Ναὸν Κυπριδος Εξκαθισατο. Eur. Hip. 31.
SYN. Επικαθημαι, επικαθιζω, εζομαι, εφημαι, ενῆμαι, επεδριαω, επιδυομαι, επιδυνω. ενθαδιω. επιβαζω, επεζομαι, ενιζω, επιζαω, εφιζανω εγκεντρομαι. εκγαθιδυω.

Εγκαθευδω.
Ουκ επ' εργον εγκαθευδων.—Ar. L. 615.
SYN. Επικαθευδω, εγκοιμαομαι, επικοιμαομαι, επευναζομαι, ραδιεργῶ. καταρραθυμῶ μαι. καταδαρθω. εγκαταδαρθανω, επευδω, ενισχνοσσω.

Εγκαθιζαω.
Ως εγκαθιζᾶν πολλ' εχεις ευδαιμονα. Eur. Hip. 1096.
SYN. Επιζομαι. ηζαω.

Εγκαθιστημι.
Απο βροτοῖς θεῶν εξκατασῶσαί τινα. Ib. Andr. 269.
SYN. Διατιθημι, καθιστημι, παριστημι, επιμι.

Εξκαθοραω. Vid. Καθοραω.
Χαιρω'—εξκαθόρα πολιν. Anac. 53. 6.

Εξκαθυβριζω
—Ταῖς σαῖς εξκαθυβριζειν τρυφαῖς. Eur. Tro. 997.
SYN. Ταυροω. θρασυνομαι, ὑπερφρονεω.

Εξαλεω.
Εγκαλῶν δ' εμοι φονιος πατρώς. Soph. El. 780.
SYN. Δικαζομαι, κλητευω. προσεγκαλεω. επικαλεω. αιτιαομαι, επαιτιαομαι, κατηγορεω. ενδεικνυμαι. επιπλω.—εγκλησιν, καταδικην, αναγω.

Εγκαλυπτω.
Ος εγκεκαλύφθαι φής. Ar. Pl. 714.
SYN. Επικαλυπτω. κατακαλυπτω, εγκρυπτω. εμπυκαζω.—εγκαλυπτομαι, διατριπτομαι αισχυνομαι.

Εγκαναχεω.
—Ο δ' εγκαναχησατο κοχλω. Theoc. 9. 27.
(—Κρατον εγκαναξόν μοι πολύν. Ar. Eq. 105.)
SYN. Εμπχεω, επηχεω, κατηχεω. (—εγχεω, ενσεω. εκπινω. εκφυσεω.)

Εγκαπτω.
Σιγῶμεν εγκαψαντες αιθέρα γναθοις. Eur. Cyc. 625.
Ολην ενεκαψε.—Ar. Pa. 7
SYN Αποχαινω, δαρδαπτω, περιδαρδαπτομαι, κατατρωγω, αναπατω, επεγκαπτω.

Εγκαρπος.
—Τελη τ' εγκαρπα Κηραιῳ Διΐ. Soph. Tr. 242.
SYN. Γεγαρπὸς, ευκαρπος, πολυκαρπος, επικαρπιος.

Εγκαρτερεω
Εγκαρτερεῖς δ' η θανατον —Eur. Andr. 261.
SYN. Διακαρτερεω, καρτερεω, εμμενω, αναμενω.

Εγκατα τα.
—Και εγκατα παντα λαφυσσει. Il. λ. 176.
SYN. Εντερα; ενδοια, εντοσθια, εντοσθιδια, εγκοιλια, σπλαγχνα, ενδονια.

Εγκαταζευγνυμι.
—Νεας βυλας νοισιν εγκαταζευξας τροποις. Soph. Aj. 747
SYN. Συναρμοζω, συντιθημι.

Εγκατακειμαι.
—Κλισμῷ βασιλειῳ εγκατακεῖσθαι. Theog. 1191.
SYN. Ανακειμαι. εγκαθημαι, προσκαιμαι.

Εγκαταλλεστος. Vid. Εγκλειω.
—Νιν εγκαταλλεστοι δομοις. Eur. Dan. 39.

Εγκαταλλιπω—ομαι.
Ωσπερ Σισυραν εγκαταλλιθῆναι μαλθακήν. Ar. Av. 122.
SYN. Καταλλιπω, εγκλειπω.—αναλλιπομαι.

Εγκαταχρεω.
Θρασει δ' εγκαταχρεων—Ib. R. 334.
SYN. Καταχρεω, αναχρεω, εγχρεω.

Εγκαταχρυπτω.
Κῦδος μαραθὶν εγκαταχρυψεις ζοφῳ. Lyc. 1231.
SYN. Αποκρυπτω, εγκρυπτω, καταχρυπτω.

Εγκαταλειγω.
—Τά μοι θεὸς εγκαταλιξει. Sibyl. l. 3.
SYN. Ενδιδασκω, εγκαταλογιζομαι, εξαριθμεω, καταλειγω, αναγραφω, εξεταζω, προσαγομαι. εγκατοικοδομεω.

Εγκαταλειπω.
—Ετερον παῖδ' εγκαταλειπων. Hes. ε. 376.
SYN. Απολειπω, εγκαταλιμπανω.

Εγκαταμιγνυμι.
—Και τετις εγκαταμίξας. Ar. L. 581.
SYN. Αναμιγνυμι, διαμιγνυμι, εντιθημι, εγκατατιθημι. εγκεραννυμι.

Εγκαταναω.
Ουρανῷ εγκατεναεσσεν εφετμον αθανατοισι. Ap. 3. 116.
SYN. Καταναω, κατοικιζω, εγκατοικιζω.

Εγκαταπηγνυμι.
—Ξιφος—Κυλιῷ εγκατεπηξα.—Od. λ. 96.
SYN. Καταπηγνυμι, εμπηγνυμι, εντιθημι.

Ε Η

Εγκαταρᾶπω.
Μίτρῳ εγκατερᾶψας Βακχον—Orph. H.
SYN. Ερρᾶπω, επιρρᾶπω, καταρρᾶπω.
Εγκατασκηπ͂τω.
—Εγκατασκηψον βελος. Soph. Tr. 1103.
SYN. Ενσκηπ͂τω, εισβαλλω.—λιπλατεω.
Εγκατατιθημι.
—Σῳ εγκατθειτο κολπῳ. Il. ξ. 223.
SYN. Κατατιθημι, εντιθημι, ανατιθημι, εγκρυπ͂τω, εγκαταμιγνυμι. εγκαταπιγνυμι.
Εγκατιλλωπ͂ω.
—Ὑμῖν εγκατιλλωψας μεγα. Aesc. Eum. 113.
SYN. Χλευαζω, κατιλλωπ͂ω, εγκαταμυκῆριζω.
Εγκατοικεω. Vid. Εροικεω.
Εξ ὧν κινοῖσιν εγκατοικησεις δομοις. Eur. Fr.
Εγκατοικιζω.
Πατρῷ αγαλματ' εγκατοικιεῖ θεῶν. Lyc. 1262.
SYN. Εγκαταραω, ενοικιζω.
Εγκαρος.
Ου γαρ λελειπ͂αι τῶν εμῶν ὀδ' εγκαρος. Suid.
EXP. Τὸ ελαχιστον.
SYN. Πυρος, ψωμιον, ψωμός.—σιμιον.
Εγκειμαι.
—Επεὶ κε εγκεισται αυτοῖς. Il. χ. 513.
SYN. Εγκατακειμαι, επικειμαι, εγκελλω, επισαμαι, εφισαμαι, παρισαμαι, ενεχομαι, επερχομαι, εγγιζω, εγκλινω —ασχολεομαι.
Εγκελαδος. Nom. pr.
Εγκελαδόν τ' επεδησας.—Hom. B. 275.
Επ' Εγκελαδε δε καρηνῳ
Ηίρα θερμαινων ελιζετο πυρσὶς αλητης·
Αλλά μιν εκ εδαμασσε—κ. λ Nonn. I. 48.
Εγκελευω, Εγκελευομαι.
—Μηδὲ εγκελευε αγαν. Aesc. Pr. 73.
SYN. Επεγκελευω, κελευω, επικελευω. παρακελευω, προτασσω.—εγειρω, παρεκκαλεω.
Εγκεντρίς.
—Διδυσκα τας εγκεντρίδας. Ar. V. 425.
SYN. Κεντρον, εγχος, πλῆκτρον, ἦλος, σκολοψ, μυωψ, καρφίον, γραφεῖον.—ακανθα.
Εγκιρνημι, Εγκιραννυω.
Οινόν τ' εγκερασασα πιεῖν.—Il. Θ. 189.
Τρεῖς γαρ μονας κρατῆρας εγκιραννυω
Τοῖς ευ φρονῆσι. Sent Eub.
SYN. Εγκαταχιραννυω, εγκυκαω, εγχεω, εγκαταμιγνυμι, ανατταρασσω.
Εγκεφτομεω.
—Και ματην εγκερτομῶν. Eur. I. A. 1006.
SYN. Κερτομεω, αποσκωπ͂τω, εμπαιζω.
Εγκεφαλίς.
—Βελος δ' εις εγκεφαλον δῦ. Il. Θ. 85.
SYN. Εγκαρ. εγκαρος, ακαρές. μυιλός.

Ε Γ

Εγκιθαριζω.
—Μεσῳ ηματι εγκιθαριζεν. Hom. M. 17.
SYN. Κιθαριζω, φορμιζω.
Εγκιλικιζω.
Ακὶ σοῦ ἡμῖν εγκιλικιζουσιν οι Θεοί. Suid.
SYN. Κακοποιῶ, κακοπθυομαι.
Εγκλεω. Ενικλεω.
—Ει μη γλῶσσαν εγκλειστοι φοβος. Soph. An. 511.
Λιμῶ μιν κεῖν' ἦμαρ ενικλεισαντες εχουσιν. Ap. I. 1031.
SYN. Αποκλεω, διακλεω, κατακλεω, εγκατακλεω, περικλεω, εγκαθειργω.
Εγκιρνεω.
Αηρ τις ἡμῖν εστιν εγκιρνημενος. Ar. Fr.
SYN. Ταρασσω, εμποδιζω.
Εγκιρνημι, Εγκιρααω.
Εγκιρνατω τίς μιν. γλυκὺν
Κωμον προφατων. Pind. Nem. 2.
SYN. Συγκιρααω, αρμοζω, ρυθμιζω, εγκιραννυω.
Εγκλημα.
Εγκλημα μικρὸν αιτιαν θ' ἑτοιματας. Soph. Tr. 365.
SYN. Εγκλησις, επικλημα, εισηγορια, επηγορια, κατηγορια, απαγωγη, εναγωγη, ενδειξις, ὑποκρισις, επιβλη, εισαγγελια, κατεγγελια, γραφη, αιτιαμα, αιτιασις, μεμψις, καταμεμψις, προκλησις, εξαιτησις. πλαῖσμα.
Εγκληρος.
—Ουθ' ὁμεναιων Εγκληρον—Ib. An 825.
Τοις ισοθεοις εγκληρα λαχειν. Ib 848.
—Πῖαρ εγκληρον χθονός. Lyc. 1060.
SYN. Μετοχος —κοινὸς, ὁμοιος.—διαδεχω. επικληρος, πλησιος.
Εγκλιδόν.
Εγκλιδὸν εζομενη—Hom. XXII. 3.
Εγκλινω, Εγκλινομαι
Εγκλινων δ' εκυλινδε—Hom. V. 119.
—Επεὶ ποτος ὑμμι μαλισα
Τρωων και Λυκιων εγκεκλιται—Il. ζ. 78.
SYN. Εγκαταχλινω, επικλινω, παρακαταχλινω, παραχλινω, ὑποχλινω, επιρρεπω, εναγχωνιζω. εγκειμαι, επικειμαι, επερειδομαι, εγκυπτω, επικυπτω, προκυπτω —πεω.
Εγκοιμαομαι. Vid. Εγκαθευδω.
Δοραῖς δε μηλων τυμβος εγκοιμωμενοις
Χρησει καθ' ὑπνον πασι τημερτη φατιν. Lyc. 1050.
Εγκοσμιέμαι.
Σεμνὴν, τρυφῶσαν, εγκεκοσμημενην. Ar. N. 48.
SYN. Αζυνομαι. περισσῶς κοσμεομαι.

Εγκολλαβίζω. Εγκολαβίω.
—Αὐτὸν ἐνεκολάβισας Ib Eq. 263.
SYN. Κατατείνω. προσκρούω.
Εγκομβόω.
—Τὴν ἐπωμίδα
Πτυξὰς διπλοῦς ἀνωθεν ἐνεκομβώσαμην. Apoll.
SYN. Ἐνδέω. ἐνειλέω.—σολίζομαι.
Εγκονέω.
—Ἐσορίσας δ' οἰῶ λιχὲ' ἐγκονέοντας. Il. ω. 648.
SYN. Κατεγκονέω, ἐνεργέω. σπεύδω, κατασπεύδω, ἐπειγόμαι, κατεπείγομαι, ταχύνω, ἐπιτάχυνω, ὠκύνω.
Εγκονητί.
Καὶ—Θέτιν κατεμαρψεν ἐγκονητί. Pind. N. 3.
SYN. Μογερῶς, ἐπιπόνως, μοχθηρῶς, ἐπιδύνως. ταχέως.
Εγκοσδύλεω.
Ἐν πέντε σισυραις ἐγκεκοσδυλημένος. Ar. N. 10.
SYN. Ἐγκρυπτω, ἐντυλίττω, ἐνειλέω.
Εγκορυπτω, Εγκορυπτομαι.
Πλαγὴν ἀθαμβὴς κρὶος ἐγκορυψεται. Lyc. 558.
SYN. Κορυπτω —ἐντείνω.
Εγκοσμεω.
Ἐγκοσμῆτε τὰ τεύχεα—Od. ο. 218.
SYN. Διακοσμεω, κατακοσμεω, διατατω, διακοσμιζω, ἐυθετιζω, ἐυτρεπιζω.
Εγκοτεω.
—Τοῖς κλαυσὶ τ' ἐγκοτεῖν. Aesc. Ch 39.
SYN. Ἀγανακτέω.
Εγκοτος.
Ἔγκοτον σῦγος. Ib. 391.
SYN. Ἔπικοτος, ὀργίλος, ἐχθρὸς, ἐνδιαθέτος.
Εγκυρὰς.
Ἀμφιβάλλει ἐγκυράδι Aesc. Fr.
Εγκραζω. Vid. Ἀνακραζω.
Οὐ γὰρ ἂν τοσοῦτοί
Ἐνεκραγες ἡμῖν ὡδὲν ἠδικημένοι. Ar. Pl. 428.
Εγκρατεια.
Ὑπὲρ ἐγκρατείας τοῖς νοσοῦσιν εὖ σφοδρὰ
Πάντες λαλοῦσιν—Philem. 11.
SYN. Ἐπικράτεια, σωφροσυνη, σωτροσυνη. ἀσκησις, μετριότης, συμμετρία, ἀποχὴ, ἀποσχεσις.
Ἐγκρατεως.
Ἠχχον δ' ἐγκρατεως.—Theoc. 25. 266.
SYN. Ἐγκρατῶς, ἴσχι, κρατερῶς. καθεκτῶς, σωφρόνως.
Εγκρατὴς.
—Ναὸς ἑστὶς ἐγκρατὴς—Soph. An. 726.
Εἰ δ' ἐγκρατὴς φεύγοσιν.—Ib. Oed. C. 10.
SYN. Ἐπικρατὴς κραταιὸς, ἰσχυὸν, ἐποχὴς, ἐπιτυχὴς. ἐπηβόλος.—σωφρων.

Εγκροτεω.
Ἀειδὸν δ' ἅρα πᾶσαι τε ἓν μέλος ἐγκροτεουσαι
Ποσσὶ περιπλήκτοις—Theoc. 18. 7.
SYN. Ἀνακροτεω. ἐγκρεω. προσκρουω.
Εγκρεω.
—Ἐγκρεων—καὶ σαίζων. Ar. R. 377.
EXP. Βαίνων ἐυρυθμως
SYN. Ἐγκαταλέγω, ἐκβάλλω. ἐγκατασπεύδω.
Ἐγκρυπτω.
—Δάλον ἐσοδὶη ἐνεκρυφ μελαινη. Od. ε. 488.
SYN. Ἐγκαλυπτω, ἐπικαλυπτω, συγκαλυπτω, ἀποκρυπτω, περιφω.
Ἐγκρυφιαζω.
—Ἐλελιθμὸς ἐγκρυφιαζων. Ar. Eq. 819.
SYN. Ἐμφωλεύω. ἀποκρυπτω.
Εγκυκαω. Ἐγκυκαομαι. Vid Ἐγκεραυνομαι.
—Ἐγκυκῆσαι ἀλφιτω θρόνα. Lyc. 674.
Τὰ πραγματ' ἐγκυκᾶσθαι. Ar. Λ. 937.
Εγκυκλεω
Ἀλλ' ἐγκυκλῆντ' ὀφθαλμὼ εὖ σκοπεῖν χρεών.
Eur I. T. 76
—Οὐκ οἶδ' ὅποι ἐγκεκυκλῆσαι. Ar. V. 697.
SYN. Ἀναστρεφω. μεταβαλλω.
Εγκυκλον.
(Εἶδος γυναικειου φορήματος)
Φερ' ἐγκυκλον. Ib. Th. 268.
Εγκυκλοω.
—Ὥσπερ φωνή μοι τίς ἐγκεκυκλωται. Ib. V. 394.
SYN. Κυκλοω, περιαγω, καταχυκλοω, περικλεω.
Εγκυμων.
Μηδὲ τις ἢ ἀλοχῳ ἐγκυμονι χέρα βαλπτω. Phocyl. 174.
SYN. Ἔγκυος, κυὼν, ἐγκυμονων, κυοφόρος, κυμάς.—τλιος, ἀταμιεύος.—γονιμος, ἐγκαρπος. —ἐμβριθὴς.—ἐντοκος.
Ἐγκυπτω.
Ἐβλεψεν ὧν ταυρηδὸν ἐγκυψας κατω. Ar. R. 816.
SYN. Ἐπικυπτω, κατακυπτω, καταβλεπω.
Εγκυρω, Εγκυρεω.
—Πυκτῆς ἐπέκυρσε φαλαγξι. Il. ν. 145.
SYN. Ἐντυγχανω, περιτυγχανω, ἐμπιπτω, περιπιπτω, ἐπιδιδράσκω. ἐπιτρέχω, κυρεω.
Εγκυτι.
—Τὸ δ' ἐγκυτι τεῖχον ἐτέρσε. Call. Suid.
SYN. Ἐγγὺς. ἐν χερῶ. ἐν χρωτί.
Εγκωμιον. Vid. Αἶνος.
Τὸ περὶ σεαυτοῦ μὴ φρασῃς ἐγκωμια. Sent.
Εγχειμαχης
—Τὸν ἐγχειμαχαν Θησία. Soph. Oed. C. 1109.

SYN.

SYN. Εγρεμαχος, εγρεσιμαχος, αρηϊος, μιγιστολεμος.

Εγρεσιχωμος. Vid. Βαχχος.

Εγρηγορεω, Εγρησσω.
Κατ' εγρηγορεων.—Od. υ. 6.
Τετλ' αυτ' εγρησσεις—Ib. 33.
SYN. Γρηγορεω, αγρυπνεω, διαγρυπνεω, νηφω.
PHR. Ου χνιφας ὑδυμος ὑπνος αναιδης δαμναται οσσε. Ap.
Εχειν αγρυπνον οπωπην. Apollin.

Εγρηγορός
Εγρηγορὸς εσκεπμα γῆς καθισαμαι. Aesc. Eum. 709.
SYN. Ευγρηγορος, ακοιμητος, αγρυπνος, νηφαλεος.

Εγρηγορτί.
Αλλ' εγρηγορτὶ συν τευχεσιν εἱατο παντες. Il. κ. 182
SYN. Εγρηγορεως, εγρηγοροτως.

Εγρομαι.
Εγρετο δ' εξ ὑπνου—Il. C. 41.
SYN. Εξεγρομαι, επεγρομαι, ανισταμαι, αναγειρομαι, διεγειρομαι, εξανιστομαι.
PHR. Οφθαλμοῖς ληθαῖον αμειρομενος πεδιθεν ὑπνον Nonn.
Ὑπνον απ' οφθαλμων βαλλειν. Apoll.
—Εμὲ δὲ γλυκὺς ὑπνος αειρει. Hom.

Εγχαινω, Εγχαασκω.
—Μη γαρ εγχαινη ποτέ. Ar. A. 220.
—Μη τοτες εγχασκειν σοι σομφαζοντας. Ib. V. 721.
SYN. Καταγελαω.—αναχαινω, αμφιχαινω.

Εγχιζω.
Πεπτυζοσι, κἀγκεχεδασί με—Ar. V. 624.
SYN. Χεζω, επιχεζω, αποπατεω.

Εγχεια.
Σειστ' εγχεαις—Il. γ. 345.
Εγχεα δ' εκεχασι—Il. C. 530.
SYN. Δορυ, ἰγχος—συτεξια.
EPITH. Αμαιμακετος, ευκμης, μακρὰ, ταμεσιχρους, χαλκηρης.

Εγχεσφορος
—Κορυθ' εγχεσφορω.—Pind. Ol. 7.

Εγχεκεραυνος.
—Ζηνὸς εγχεκεραυνα παῖς. Ib. 8.

Εγχειρεω
Αλλ' εγχειρει τὸν πριοντι—Ar. N. 476.
SYN. Επιχειρεω, επαπτομαι, εφιεμαι, επερχομαι, μεταχειριζω, αντιλαμβανομαι, αναιρεομαι. τολμαω.

Εγχειρημα.
—Μειζόν ἐστι τἐγχειρημά σου. Soph. Oed. T. 548.

SYN. Επιχειρημα. επιβολὴ, εισβολὴ, εμβολὴ, προβολὴ, ὁρμημα. μῆχαρ. μηχανὴ, μηχανημα. επιθεσις, επιλευσις. φιλοτιμημα. χειρισμός. εγχειρησις, επιχειρησις, επιτηδευμα, τολμημα, πειρα—ειδοσις. αρχή
Εγχειρητής.
Καινῶν εργων τ' εγχειρητής. Ar. Av. 258.
SYN. Αιτιος, εγχειρητης.

Εγχειριδιος.
Συν τοῖς δ' ικετῶν εγχειριδιοις
Ιερσεπτοισι κλαδοισι. Aesch. Supp. 22.

Εγχελυς.
Οπτᾶτε τα 'γχελεια. Ar. A 1042.

Εγχελυς.
Των μεν αρ' εγχελυές τε και ιχθύες αμφεπενοντο. Il. φ. 203.
SYN. Εγχελυς, εγχελιον
—Εγχελυας, σκολιὴν ωδῖνα ρεεθρων. Nonn.

Εγχεσιμαρος, Εγχεσιμωρος, Εγχεσπαλος.
—Και εγχεσιμορους Αιθιοπασσι. Pind. Nem. 3.
—Και Αρκάδες εγχεσιμωροι. Il. π. 134.
—Εγχεσπαλοι ανδρες εασιν Il. C. 131.
SYN. Εγχεσπαλλης, εγχεμαργος, εγχεσιμαργος. αρηιος, ἀριηλυτος, ἀρυταλος, αγχεμαχος πολεμικός.

Εγχεω.
—Εν δ' οἶνον εγχευε. Od. γ. 4.
Τον το σιῶν εγχύτα—Theoc 10. 53.
Εγχει δὴ σπουδήν.—Ar. Pa. 1102.
SYN. Επιγχεω, εγχυω, εισχεω, επισχεω, καταχεω. απεκχεχω, επεκχεχω, εγχυματιζω, εμβαλλω—χριμαι—απαρχομαι.

Εγχλαινεω.
Εσθῆτα προσροπαιον εγχλαινεμενος. Lyc. 974.

Εγχος.
—Ειλετο δ' αλκιμον εγχος Il γ. 338.
SYN. Εγχεια, δορυ.—ξιφος.
EPITH. Αγασσενον, αμαιμακετον, αμειλιχον, αμφιγυον, αρειμοτρεφὲς, αρηϊον, ακαμπὲς, βριθὺ, δηϊον, δεινὸν, δεκαπηχυ, δολιχὸν, δολιχοσκιον, εκηβολος, ζακοτον, θοὸν, θυριον, λοιγιον, μακρὸν, μελινὸν, καλλιτικον, οξυὸν, οκρυόεν, οβριμον, ομβριμον, πελωριον, περιμηκετον, πανοψιον, σπερχνὸν, σαδαῖον, σιδαρὸν, φοινικοτολον, χαλκεον.—χαμβροκτόνον, θερμὸν, νεμεσσηχον, παχυπὲν, τηλεπτερον, τηλεβολον, ταυροφυλλον, λαοσσοον.
Εγχος εχ' ενδεκαπηχυ· παροιθε δε λαμπετοωσι δορὸς
Αιχμὴ χαλκειη, περὶ δὲ χρυσειος θεει πορκης. Hom.
Metaph. Ουδ' ετι φροντίδος εγχος
Ως τις αλιξεται. Soph. Oed. Τ. 178.

Εγχριμπτω,

Ἐγχριμπτω, Ἐγχριπτω.
Τῷ συ μιλ' ἐγχριμψας —Il. φ. 334.
Ασπίδα ἐγχριμφθείς. Il. π. 272.
—Αλλὰ ζωὸν ἐνίχριμψε τα πυλησιν. Il. ρ. 405.
SYN. Χριμπτω, ἐμπλαζω, προσπελαζω, πρισιζγίζω, προσριζω —σπερμαίνομαι.—αφικνεομαι —ἐμπιπτω. ψαυω.

Ἔγχρισις.
—Φαρμακον—κτ' ἐγχρισιν—κτ' επιπασιν. Theo. 11. 2.
SYN. Επιχρισις, καταχρισις.

Ἐγχρίω.
Ψευδηγόρεις φημαισιν ἐγχρισας επη. Lyc. 1455.
SYN. Επιχρίω, ἐγχρίω, ἐγχρωννυω, διαχρίω, καταχρίω, ἐναλείφω, ἐπαλείφω, ἐμπλαττω,—ἐγκεντρίζω τυπτω.

Ἔγχυλος.
Ἔγχυλα δ' ατρέμα και δροσοδη την σχεσιν. Alex. apud. Athen.

Ἐγχυτρίζω.
—Ον ὁπως αισχυνεῖς, ἐγχυτριεῖς. Ar. V. 288.
SYN. Φονευω, ατοκλενω. βλαπτω.

Ἔγχωριος. Ἔγχωρος.
Εἰ γάρ τοι και χρῆμ' ἐγχωριον αλλο γενηται. Hes. ε. 342.
Νομοις ἑπεσθαι τοῖσιν ἐγχωριοις καλόν. Sent.
SYN. Επιχωριος, ενεσιος, οικειος, πατριος. ενοπιος. εθχγενής.

ΕΔΑΝΟΣ.
—Ελαιῳ—Αμβροσιῳ, εδαφῶ. Il. ξ. 172.
SYN. Ηδύς, γλυκύς, ἱμερτος, μειλιχος.—ενωδης, ευοσμος.—βρωσιμος.

Ἔδαρ, Ἐιδαρ.
Οὐδέ Ϝ' ἁλισσι μεμιγμένον εἴδαρ ἐδυσι. Od. λ. 122.
SYN Εδεσμα, βρῶμα, βρῶσις, βορά, βοσις. αρμαλιχ.
ΕΠΙΤΗ. Αμβροσιον, ανθινον, σῖτον, χθονοτρεφές.

Ἔδαφος.
Οσσον τίς τ' ἔδαφος νηὸς τερηρωσεται—Od. ε. 249.
SYN. Δαπεδον—ἔδος. ευγειον.—σταθμή.—εδεθλιον

Ἐδεθλιος, Ἐδεθλον.
Η, και ὑπὸ χρυσειον εδεθλιον ἷζε—Call. 4. 228.
—Τόδε πρωτιστον εδεθλον. Ib 2. 72.
SYN. Εδαφος, ἱδρασμα, ἱδρωμα, ἑδρα, βαθρον, θεμεθλον, πρεμνον, ριζα, καταβολη, ὑποστομα.

Ἔδεσμα. Ἐδητύς.
—Και εδεσμασι παντοδαποῖσι. Hom. B. 31.
—Καὶ ἐδητύος ἐξ ερον εντο Il. α. 469.
SYN. Εδαρ, εδωδη, τροφη.—ενωχια. σταταλη.

Ἔδεστος
—Αλλ' εδεστὸν ἐξ αὐτῆ φθινει. Soph. Tr. 690.
SYN. Βρωτὸς, βρωσιμος, εδωδιμος, τρωξιμος.

Ἔδνα. Ἔδνα. Ειδνα. Ἔδνον.
—Και ἔδνα δίδοντες. Od. λ. 116.
—Και αρτυνεσιν ειδνα. Od. α. 227.
Και τί μοι ἔδνον αγεις γαμε αξιον, ηε επιτευξω. Theoc. 27 31.
SYN. Νυμφια τὰ, κατιγνητικὰ, φερνὴ, μνηστια.—χαρισμα.
ΕΠΙΤΗ. Απειρεσια, μυρια, διεπεσια.

Ἐδναομαι. Ἐδνάομαι. Ἐιδνάομαι. Ἔδνον.
Εδνασομαί τε θυγατέρα—Eur. Hel. 39.
—Ὡς κ' αυτὸς εἰδνωσαιτο θυγατερα. Od. ϛ. 53.
Ημῖν τοι Λευκιππος ἐὰς ἑστωσε θυγατρας. Theoc. 22. 147.
SYN. Προικτιζω. κατιγναω.

Ἐδνωτὴς. Ἐδνωτής.
—Επεὶ κτοι εεδνωται κακοὶ εἰμέν. Il. γ. 382.
SYN. Προικοδοτης. προικιστής.—εκυρὸς, καδεστής. πενθερός. εγγαμιστὴς νυμφιν.

Ἔδος:
—Θεσὶ δ' ἁμα παντες αεσαν
Εξ ἑδεων.—Il. α. 534.
Ημεῖς και Θησῆς ἕδος εἰλομεν—Il. δ. 406.
SYN. Εδρα. καθεδρα —ἱδρυμα. εδαφος. ἑδρασμα — τεμενος. —αγαλμα.—διατριβή.—φροντισμα. ἑρα.
ΕΠΙΤΗ. Ασφαλὲς, αιπὺ. ασειστον. γναμπτὸν, ευοχμον, ευπυργον, θεῖον, καλὸν, κλυτὸν, μεγαλαυχον, πολυχαλκον, ὑψιπεδον.—βαρυβρομον, φιλοτησιον, ψαμαθώδες.

Ἕδρα.
—Και αλλοθι δ'νομεν ἑδρην. Od. π. 44.
Ες τὴν ἑδραντε.—Ar. Eq. 1402.
Ου γαρ πὰ' ἑδρα σμικρῶ λογω. Soph. Oed. C. 1225.
—Αγυρίν τε και ἑδρας. Od. γ. 31.
—Ουκ ἑδρας ακμή. Soph. Aj. 822.
—Ναυλιχυς λιπὼν ἑδρας. Ib. 460.
—Ὡς' εχειν, ἑδραν. Ib. Tr. 1168.
SYN. Ἕδος, καθεδρα, συνεδρα, καθεσις. καθεσμὸς, ἑδαλιον, ἑδρανον, ἑδρασμα, ἕδωκος, θρονος.

E Z

θρονος.—θρᾶνος.—βαθρον.—πρεσδρια, συνεδρια.—καθμὸς.—αναπαυσις.—σφιγκτὴρ.

EPITH. Ατερμων, αυπνις, γονυπετὴς, βωμιος, ευλοχος, ευκυκλος, ευθριγκος, εμπορος, θεμιστὴς, μετοικητος, νεοπηγὴς, τπερμος, κυανανγὴτις, καλλιπωλος, ορκωμοτος, πολυτιμητος, τριποδὴις, τριποδὴιος, ὑπερδιος, χαλκοπεδος, χρυσηλατος.

Εδραῖος.

Εἴ τις εν τοποις εδραῖος—Ar. Th. 671.

Καθητ' εδραια.—Eur.

SYN. Βαναυσος, δημιος, φιλοθακος. εδρηεις, εδρανὸς, εδρικὸς,—ευστα θὴς. καθημενὸς, ασαλευτος.

Εδρανον, Εδρασμα.

Αλλ' ανα εξ εδρανων—Soph. Aj. 194.

Αρχαιοπλυτα πατρὸς εις εδρασματα. Ib. El. 1409.

—Εδωλια Suid.

SYN. Εδος, εδρα, εδραιωμα.—βασις.—οιχημα.

Εδριαω, Εδριαομαι.

Εδριαει παρὰ γ' αυτὸν Αλεξανδρος φιλα ειδὼς. Theoc. 17. 19.

—Και εδριαασθαι αναγον. Od. γ. 35.

SYN. Ἑζομαι, ἧμαι, καθεζομαι, ἧσκεω.

Εδροδρόος

—Εδροδρόοι Αργόθεν ανδρες. Theoc. 24. 109.

Εδω, Εδομαι.

—Οι αρουρης καρπὸν εδουσιν. Il ζ. 142.

Μυελὸν οἷον εδουσι.—Il. χ. 501.

Ουτιν εγὼ πυματον εδομαι—Od. ι 369.

SYN Βιβρωσκω, εσθιω, φαγομαι, σιτεομαι, ερεπτομαι, βιβροχω, βρυχω—αναλισκω.

Εδωδη. Vid. Εδεσμα Εδαρ

—Παρὰ δὲ σφισι βαλλετ' εδωδην. Il. θ. 504.

EPITH. Αζηρος, αμενηνος, αμοχθος, γλυκερὰ, εραστεινὴ, εμψυχος, ευκαιρητος, ἑυμενὴς ἡδεῖα, μετοικιὰς, πλανος, πολυπλοκος.

Εδωλια τὰ.

—Ναυτιχοῖς εδωλιοις. Soph. Aj. 1293.

SYN. Εδρασματα, καθισματα, ὑποστρωματα, καταστρωματα, στιλματα, ζυγα.

E Z

EZOMAI.

—Ουδέ τις εστιν Εζεσθαι. Il. σ. 247.

—Επὶ χρανων δὲ τιν' αμφω
Εσδομενοι,—τοιὰδ' ανεδον. Theoc. 6. 4.

SYN. Εδριζω, καθεζομαι.

E Θ

E Θ

EΘΑΣ.

Και ταχὺς κεἰνος περὶ κοσμον ὁπως εθὰς ελθη. Zoroas.

SYN. Εθημων, εθιμος, φιλος, συνηθης. ηθὰς.

Εθειρα, Εθειρὰς.

—Περισσευοντο δ' εθειραι. Il. τ. 382.

—Μιχθησαν δε εθειραι. Il. π. 795.

Κυανεαι δ' εγενοντο εθειρὰδες αμφὶ γενειον. Od. π. 176.

SYN. Κομη, φοβη, βοστρυχος, θριξ.

EPITH. Λιτρελὴ, ακειρεκομος, θυσσανα, λιπαρὰ, ξανθὴ, μελιχρυσος, πολυσρεπὴς, περισσοκομος, πυρσὴ, πολιὰ, τρηχεια, χρυσεη.—βαρυσμηρῖγξ. ισχιδναια, πολυκαμπὴς.

Εθειραζω.

Καλὸν εθειραζοντες—Theoc. 1. 34.

SYN. Κομαω, κομοτροφεω. αγαλλω.

Εθελω.

Αλλὰ και ὡς εθελω—Il. 116.

Ουκ εθελεσκε μαχην απὸ τειχεος ερυκειν Εκτωρ. Il. ι. 353.

Ουδ' εθελε προρεειν.—Il. φ. 366.

SYN. Θελω, βουλομαι.—δυναμαι.

Εθελημὸς.

—Οι δ' εθελημοὶ
Ησυχοι εργα νεμοντο—Hes. ε. 118.

SYN. Αυθαιρετος, εθελημων. εθελοντὴρ.—ἡσυχος. προθυμος.

Εθημων.

—Περ εθημενος ελπίδι θυμος. Mus. 312.

SYN. Εθὰς, εθιμος, συνηθης, νομιμος.—συντροφος. εμπειρος, προθυμος.

Εθιζω, Εθιζω.

Μηδ' αλογιστως σαυτὸν εχειν περὶ μηδὲν εθιζε. Pyth. 14.

Εθιζε δε δικαιταν εχειν καθαρειαν, αθρυπτον. Ib. 35.

SYN. Ενεθίζω, κατεθιζω, συνεθιζω, προσεθιζω.—ειωθαμαι.

Εθνος.

Δυσετ' Αχαιῶν εθνος.—Il. ξ. 552.

Ορνιθων εθνος.—Il. ο. 691.

Και τὶτ' εθνος μεγαλοιο Θεοῦ—Sibyl. 3.

SYN. Γενεα, γενος. φὺλον. πληθος. λαὸς.

EPITH. Αλλοδαπον. αφενὸν, ατασθαλον, βαρβαροφωνον, ελασιππον, μιαρὸν, μεγα, πολυπημον, πολυσπερὲς, ταχυποτμον.

Εθες.
Οσσα παρ' ανθρωποις τρωγων εθος.—Hom. B. 34.
SYN. Εθισμοσυνη, εθισμα, εθισμος, συνηθεια.—σημειον.—νομος αγραφος.

Εθω.
—Εθων Οινοπος αλωήν. Il. ι. 536.
Η ε μαλις' ωδε κακης εδυνησι πελαζειν. Ib. ξ. 766
EXP. Εξ εθος καταστιχων και βλαπτων.
SYN Εθιζομαι, συνεθιζομαι.—νομιζομαι.—φιλεω—τρεφω, αριθιζω.

ΕΙΑΜΕΝΗ.
Αι ρα τ' ιν ειαμενη ελεος μεγαλειο τεμοσται. Il. ο. 631.
EXP. Εν καθυγρω και ποωδει χωριω.
SYN. Λειμων, χορτοκοπων.

Ειδω. Ειδομαι. (Poet.)
—Επ' οφρυσι δακρυον ειδε. Od. δ 154.
Των και απο βλεφαρων ιερος ειδετο—Hes. θ. 910.
SYN. Λεσσω, κλαιω, σαζω τηκομαι.

Ειδαλιμος.
—Γυναικας—Τεσσαρας ειδαλιμας—Od ω. 278.
SYN. Ευειδης, ευμορφος, ευπροσωπος, ευχαιτης, ωραιος—καλος.

Ειδεω (inus.) Ειδω. Ειδομαι. Ενειδομαι.
Ειδοσιν δε και αυτος ενι φρεσιν—Od. π 327.
—Ορ' εν ειδω. Il. α. 515
Τψικολην δ' εισαντο καταφθιμενοιο Θοαντος
Τηλυγετην γιγαντ' ανασσιμον—Ap. ι. 718.
Παντα δ' ετ' ειδεται αστρα—Il. Ξ. 555.
Τη μεν ενειδομενη—Od. ζ. 24
SYN. Εξαπιδω, μανθανω, γινωσκω, οιδα, ισημι, δεκομαι, επισταμαι, διανοεω, υπολαμβανω—φαινομαι. βλεπω. εικω. χλιζω.—ερμαω.

Ειδοθεη.
Πρωτιος ισθμιη δυσατην αλιοιο γερεντος
Ειδοθεη—Od. δ. 366.

Ειδος.
—Ειδος τε, μεγεθος τε. Il. ϛ. 58.
Η σον το χλενεον ειδος Πλειστρας τεκε; Soph. El 1183.
—Κρατερη, μεγαλω επι ειδει. Hes. θ 153.
SYN. Ιδεα, σχημα, προσχημα, ειδαλμα. μορφη. ωρα. τυπος.—ειδησις.—προσωπον, σωμα.—ηλικια—τροπος.—καυμα—χρωμα.
EPITH. Αγητον, αριπρεπες, αγλαον, αγλαομορφον, αγαυον, αιολον, αμβροτον, ακοσμον, αχρον, ατενον, γελοιον, γαμηλιον, δολοπλοκον, ερασμιον, επηρατον, ειθυν, δεσκελον, ιερον, καλον, καλλιμον, μαχλον, μετατροπον, ροθον, πολυηχητον, πολυδαιδαλον, μελανοχροον, χρυσεον.

Ειδωλον.
Αυταρ ο ειδωλον τευξε—Il. ε. 449.
Μηδε ματην ειδωλα σιεο—Sibyl. 2.
Ειδωλον αλλως—Soph. Ph 970.
SYN. Αγχλημα, βρετας, αχλυς, ερασμα, εκτυπωμα.—ομοιωμα. φασμα—φαντασια. σκια.
EPITH. Αμαιρον, αμυδρον, απευθες. αλαλον, ατενον, αδρανες, καθαρον, μιλτοχριτον, πιλινον. λιθοξεστον, ορφναιον.
Ανδρομεην αλαπαδνα σοφων δαιδαλματα χειρων Apollin.
Εξ ιδιων δε κοπων και αταρθαλιων επιτοιων
Ανθρωποι διξαντο θεες ξυλινες, λιθινες τε,
Χαλκεας τε, χρυσεας τε, και αργυρεας ματαιως,
Αβυσσους, κωφας, κ. λ. Sibyl. l. 5.

Ειδωλολατραι.
EPITH. Ασεβεις, αιμοχαρεις, δολιοι, δεγλωσσοι, κακοι, κακοηθεις, λεκτροκλοπαι, ψευδεις.

Ειδωλοθυτων.
—Ειδωλοθυτον δ' απεχεσθαι. Sibyl. l. 2.

Ειδωλοπλαστος
Ειδωλοπλαστω προσεταξατο θειη. Lyc. 173.
SYN. Φαντασιωδης, προσποιητος.

Ειθαρ.
—Ειθαρ δε δορυ χροος αντεπορησεν. Il. ε. 337.
SYN. Ευθεως, αυτικα, παραχρημα.

Εικαζω.
Ημιν μεν εικαζεσι—Soph. Oed. T. 412.
Αλωπεκισσι τας τρατιωτας εικαζειν. Ar. Eq. 1072.
SYN. Απεικαζω, επεικαζω, παρεικαζω, σημαινομαι, συμβαλλω, τεκμαιρομαι.—ομοιοω, αρμοττω.—αντεικαζω. εκτυπεω.—σκοπεω. εικαθολιω

Εικαθω.
—Τοις κρατουσι δ' εικαθεν. Soph. El 398.
SYN. Εικω, πειθαρχεω, υπακουω, υπεικω, παραχωρεω.

Εικαιος.
Εικαια γομφοις προσεταργασμενην. Lyc. 748.
SYN. Αβουλος, αγοραιος, ματαιος, ορφνος. ανωφελης, αργος, μωρος.

Εικασ.
Εικασι δ' εν μεγαλη—Hes. ε. 790.

Εικασμα.
Δαιμοσιν εχθρον εικασμα—Aesc. S. T. 529.

SYN.

SYN. Απεικασμα, δικηλον, ειγμα, ειδωλον. —εικασια, εικασμὸς, εοχασμός.

Εικασὸς, Vid. Εικός.
Μορφῆ μαλις' εικασὸν.—Soph. Tr. 712.

Εικελος.
—Παρεδραθεν εικελος αυτῷ. Od. υ. 88.
SYN. Ικελος, επεικελος, προσεικελος, αλιγκιος, ὁμοιος.

Εικελονειρος.
Απτῖνες, εφημεριοι, τἀλαοι
Βροτοὶ, ατέρεις εικελονειροι. Ar. Av. 684.

Εικη.
Εφυρον εικῆ παντα—Aesch. Pr. 449.
SYN. Αφραδεως, αλλως, ματην.

Εικοβολεω.
—Οἷον ατειρὴς γλωσσ' εικβολεῖ. Eur. Fr.
SYN. Φλυαρεω, ικλαλεω.—εικαζω.

Εικὸς τὸ
—Τὸ γαρ εικὸτος πέρα. Soph Oed. T. 74.
—Οἷς μεν εικὸς ἦν πονεῖν τάδε. Ib. C. 355.
SYN. Πρεπον, καθῆκον, προσῆκον. ακολουθον, συλογον.

Εικοσι, Εἰκοσι, Εικατί
—Και εικοσι κασσιτερειο. Il. λ. 25.
Λιθους δε λεβητας εικοσι.—Il. ι. 123.
—Και εικατι τετόθι μᾶλα. Theoc. 4. 10.

Εικοσαβοιον.
—Αγοντες εικοσαβοιον ἑκαστος. Od. χ. 57.

Εικοσορος.
—Νηὸς εικοσοροιο μελαινης. Od. ι. 322.
SYN. Εικοσακαπος, εικοσιμετρος.

Εικοσὸς.
—Τόσσ' εικοσὸν ετος εσίν. Il. ω. 765.
—Ηδη γαρ οἱ εικοσὸν ετος εσίν. Od. τ. 222.

Εικοσιμετρος.
—Τρίπος'—εικοσιμετρον Il. ψ. 264.

Εικοστιπηχιτος
—Και εικοστιπηχ' ατειναι Il. χ. 349.
SYN. Εικοσαριθμος, εικοσαπλασιων.

Εικοτως. (Adv.)
Πολις το δ' ὦρον εικοτως κατηνυσεν. Soph. Oed. C. 445.
SYN. Δικαιως, ενδικως, αξιως, κατ' αξιαν. ευλογως, πρεπόντως.

Εικω, Εικομαι.
—Μηδ' εικετε χαρμης. Il. δ. 509.
—Τῆτ' εικοσι σιχες ανδρῶν. Il. μ. 48.
Τοις Ιπποκρατες ὑμιν εἰξεις.—Ar. N. 997.
SYN. Υπεικω, ὑποχωρεω, αποχωρεω, παραχωρεω, αναχωρεω, υποτασσομαι, εξισαμαι, ὑπεξισαμαι, αναχαζω, ὑφιεμαι, ἡττασμαι, ελαττωμαι ελλειπομαι, εικαθω.—εξομοιωμαι, ὁμοιαζω, εικαζω, ενδαλλομαι.

Εικων, Εικὼ.
Εικὼν δε βασιλεύς εσιν εμψυχος Θεῦ. Menand.
—Θηρὸς εχθιστε δακος
Εικὼ φερουτα πολεμιας επ' ασπίδος. Aesc. S.T. 565.
—Ιν' εικὼς εθαρσες αν Διὸς κορης. Eur. Hel. 76.
SYN. Ειδος, μορφὴ, ειγμα, απεικονισμα. εικαγμα, εκμαγειον, δεικελον. χαρακτὴρ, δεικηλὸν, τυπος, εκτυπωμα, εκτφραγισμα, εμφασις, εικασμα, οψις
EPITH Ατυπος, αρχετυπος, αφθιτος, απατηλος, δολαλίπος, επικλοπος, εγχλοος, μιμηλὴ, μαρμαρεη, περικαλλὴς, περιτροχος, ταυροφυὴς, κεροισσα, σηλοισσα, χαλκοτυπος, χρυσηλατος.
Εικὼν αγραφος αγραφε μορφωματος. Naz.
—Ακηρασιοιο παναιολον εικόνα κοσμε. Ep.

Εικως.
Τῷ εικὼς πἰξειν—Il. φ. 254.
SYN. Αλιγκιος, εικὼς, εικελος, εικασὶς. ευλογος, ακολουθος.

Ειλαπιναζω Vid. Δαινυμαι.
Ειλαπιναζεσκε, πινεσκέ τε αιθοπα οἶνον. Od. ρ. 536.

Ειλαπινασὶς. Vid. Δαιτυμων.
—Πεζοίτε συνεσσοι ειλαπινασαι. Tryph. 599.

Ειλαπινη Vid. Δαὶς Εορτὴ
Ειλαπινην δ' αινυντο—Il. ψ. 201.
EPITH. Επιδημιος, δαιτὰς, δυμηδὴς, πανημερις, κυπελλομαχος.

Ειλαρ.
Κυματος εἶλαρ εμεν.—Od. ε. 257.
SYN. Αμυντηριον. αλεξημα, προβολὴ, επαλξις, επιτειχισμα, επιτειχισμὸς, φρουριον, φυλαγμα, φυλακὴ, ασφαλεια.

Ειλειθυα, Ελειθυα, Ελειθυη, Ελευθω. Vid. Αρῆμις.
Προθυραια. Ηρα.
Μογοστόκοι Ειλειθυαι
Ηρης δυγατέρες πικρὰς ωδῖνας εχουσαι. Il. λ. 270.
Χ' ατις Ελειθυη τεινει χερα—Call. 6. 132.
Εἶπαν Ελληνης ἱερὸν μελος—Ib. 4. 257.
—Μοχθον Ελευθὲς Εκφυγες—Ep.
EPITH. Λυσιζωνος, μητροπὸλος. Ειραπη.
PHR. Αρηγὼν Ὀιλυτειαων. Nonn.
—Παρεδρος Μοιρων βαρυφερονων (al. βαθυζωνων.)
—Παῖς μεγαλοσθενεος Ηρης.—γενετειρα τεκεων. Pind

Ειλεω, Εἰλω, Ειλλω.
—Ηλυθε δε θοὴ ατελαντος Αρηϊ Εκλω—Il. 215:
—Ἠυτε αελλαι Χειμεριαι εἰλεωσιν—Il. ε. 294.
—Ἱππων τε και ανδρῶν Ειλομενων—Il. θ. 215.

Μη τὸν περὶ σαυτὸν ἕλλετὴν γνωμητεύ. Ar. N. 759.
SYN. Συνειλέω, συνάγω, συναθροίζω, συνατθέω, συνελαύνω, επισυλλέγω, εισεγείρω, στενοχωρέω, στενόω, συγκλείω, συγκατακλείω, αποκλείω, συνείργω, συνίζω, ειλέω, κατειλέω, ελίσσω, αειλίττω, συτρίφω, τρίφω.

Ειλημα. Vid. Ἕλυμα.
Νεοπλυτον εἴλημα
Καπῆς ασπίδος. Anac. 62. 8.

Ειλιγγος, Ειλιγμός.
Νειοθεν ειλιγγοισιν επτορος εξαπίνα Ap. 4. 142.
Ειλιγμοῖς τε ποδῶν κονιη πιφαλη αφιχανει. Orph. H.
SYN. Ειλησις, συτροφὴ, δίνη, δῖνος.—σκοτοδίνος, σκοτοδινιασις.

Ειλιπες.
Βυσὶν επ' εἰλιποδεσσι—Il. ζ. 424.
SYN. Ειλιποδης.

Ελισσω, Ειλυμα κ λ. Vid. Ἑλισσω. Ἕλυμα.

Ειλιτενὴς.
—Και εἰλιτενὴς αγρωστις. Theoc. 13. 42.
EXP. Εν τοῖς ἑλεσι γινομενη.

Ειλυθμὸς, Ειλυός.
Ενθ' ειλυθμὸν εχεσκεν—Nic.
Θῆρες δ' ειλυες τε κατὰ ζυλοχας τε λεπόντες. Ap. 1. 1144.
SYN. Σπηλαιον, σπεος. κευθμων. φωλεός. καταδυσις (τῶν θηρῶν)

Ειλυφαζω. Ειλυφαω.
Παντη τε κλονεων ανεμος φλογα ειλυφαζει. Il. υ. 492.
Παντη τ' ειλυφοων ανεμος φερει—Il. λ. 156.
Τῆλε δ' απ' αιθομενων δαΐδων σελας ειλυφαζε. Hes. α. 275.
SYN. Ειλεω, αναστρεφω, συστρεφω, ταρασσω. δινεω. τινασσω. συναγω, ιχνευω.

Ειλυω.
Εκ κεφαλης εἴλυτο διαμπερὲς ες ποδας ακρης. Il. π. 640.
SYN. Ειλεω. ἑλισσω. καλυπτω, εγκρυπτομαι. ἑρπυζω, τετραποδιζω. κακεργεω.

Εἶμα.
Εἶμα δ' εχ' αμφ' ωμοισι δαφοινεόν.—Il. σ. 538.
SYN. Αμπεχονη. ἱματιον. ενδυμα. ειλυμα.
EPITH. Αμβροτον, βασιληΐδα, διαλαμπὲς, δυωδες, επηρατον, εξημοιβὸν, ισοχρουν, καλὸν, λυγρὸν, καθαρὸν, πολυδαιδαλον, σαρκοφάγον, σιγαλόεν, νεοπλυτον, τηλαυγὲς, τιμῆεν, ὑφαντὸν, φοινικόεν, χαρίεν.

Ειμαρμένος.
Τοιαῦτ' εφραζε πρὸς θεῶν ειμαρμένα. Soph. Tr. 172.

SYN. Ειμαρτὸς, πεπρωμένος.

Ειμενος.
Ω τὸν αει κατὰ γαῖς σκοτον ειμένες. Ib. Oed. C. 1776.
SYN. Επηρεφὴς, ενδιδυμένος.

Ειμί.
Οσσον φερτερός ειμι σεθεν—Il α. 186.
SYN. Υπαρχω, γινομαι, θελω, πελομαι, τελεθω.—τυγχανω.—ἐχω.

Εἶμι.
Νῦν δ' εἶμι φθινυθὶς—Ib 169.
SYN. Εαινω, πορευομαι, οἰχνεω, νεισομαι, μολεω.

Ειναετηρ, Ειναετηρ (ἡ τὸ αδελφεῆ γυνή)
—Η εναετηρα εὐπεπλον. Il. ζ. 378.

Ειναετὴς. Vid Ειλεθμα.
Ειναετην ὁμοδιλφον επ' ωδινεσσιν ιδῦσα. Call. Fr.

Ειναισιφυλλος.
Και Νηριτον ειναισιφυλλον. Il ε. 632.
SYN. Βαθυφυλλος. πολυφυλλος, φυλλωδης.

Ειργω, Ειργω, Εργαθω, Ειργαθω.
Τῆλέ με ειργουσι ψυχαί —Il ψ. 72.
Τις γαρ εσθ' ὁ ταῦτά σ' ειργων; Ar. V. 333.
—Ως ὁτε μητηρ Παιδὸς ειργει μυῖαν—Il. δ. 131.
Παντα δ' απο πλευρῶν χροα ειργαθεν.—Il. λ. 437.
Τα μεν σ' οκνῶ χαιρουσαν εργαθειν —Soph. El. 1283.
SYN. Απειργω, αντειργω, κατειργω, αποκλειω. απειργαθω, απωθεω. χωριζω, κωλυω, παυω, κατεχω.

Είργω. Ἕργω, Ἔργω.
Τὰς μεν αρα ἱρξαν—Od. ξ. 411.
—Και Αλεισιον εντος ειργει. Il. ε. 617.
SYN. Εγκλειω, εναποκλειω, καθειργω, εἰργνυμι φυλαττω.

Ειρεσα
Ειρεσας αθανατων—Hes. θ. 804.
SYN. Αγορὰ, ὁμιλια.

Ειρεσιος.
Ειρεσιην εισαναγκει—Od θ. 529.
SYN. Δυλεια, αιχμαλωσια.

Ειρεσιωνη.
Ωστερ παλαιαν ειρεσιωνην καυσεται. Ar. Pl. 1055.
EXP. Κλαδος ελαιας ειρεσι πεπλεγμένος.
Ειρεσιωνη σῦκα φερει. καὶ πισσας αρτους.
Και μελι εν κοτυλη, και ελαιον ὑποψασθαι.
Και κυλικ' ευζωρον.—Ib. Schol.

Ειρηναῖος.
—Ειρηναῖος διατριβη. Ib. Eq. 802.
SYN. Ειρηνικὸς, ειρηνοποιὸς, ἡσυχιος.

Ειρηνὴ

Ερηνη. Vid. Ησυχια.
Ὡς ποτ' ἐπ' ερηνης.—Il. C. 797.
SYN. Ασρατεια, ησυχια, διαλλαγη, ὁμονοια. ὁμοφροσυνη,—χορος. τελος.
ΕΡΙΤΗ. Ἀναιμακτος. αγλαοτιμος. ατιναχτος, γαληνος, βιοσσοος, ζωαρκης, σθιναρα, ερατη, σαοφολις, χαριεσσα, πολυολβος. βαθυτλητος, μιτυαριος, ησυχιος.
PHR. Ειρηνης δεσμὸς αριπρεπὴς. Naz.
Ειρηνην, πολυκαρπον εὐφρονα, βοτρυοδωρον. Muſ.
—Κοσμῳ παντι σεβασμιωτατην. Ib.
—Ποθεινον κεκοτρόφον ολβιοδῶτιν. Orph.
Τιπτει δὲ Στρατοῖσιν ειρηνα μεγαλα
Πλῶτον, και μελιγλωσσον ακοιδὸν ανθια·
Δαιδαλιων τ' επὶ βωμῶν θειοῖσιν αιθεται βοῶν
Ξανθᾷ φλογὶ μηρια, τῶν ευτριχων τε μηλων·
Γυμνασιων τε νεοις αυλῶν τε και κωμων μελει.—
Ουκετι σαλπιγγων κλυπος, ουδὲ συλᾶται μελιφρεων ὑπνος
Απὸ βλεφαρων αμὲν ὀς θαλπει κηρ.
Συμποσιων δ' ερατῶν βριθει τ' αγυιαὶ
Παιδικοὶ θ' ὑμνοι φλιγονται. Bacchyl.
Ειρηνη.
Ω σεμνοτατη βασιλεια θεὰ
Ποτνι' Ειρηνη
Δισποινα χορῶν, δεσποινα γαμων.—Ar. Pa. 975.
ΕΡΙΤΗ. Πολυτιμητος. τεθαλμα —Θεῶν καλλιστη. Eur.
Η θεῶν πασῶν μεγιστη, και φιλαμπελωλαξη. Ar.
Εν τᾷδε δ' Ευνομια ναιει, κασιγνηταί τε—
Ασφαλης Δικα, και ὁμοτροπος Ειρηνα. Pind.
Φιλᾷ δ' ολβοδοτειραν ειρη-
ναν, χειροτρόφον θεάν. Eur.
Ειριον, Εἶρος, Ἔριον.
—Και ειριον αμφὶς απιλησι. Il. μ. 434.
Ηλακατη τεταινυσο ισοδινεὶς ἔρος ιχνια. Od. δ. 134.
Αλκιπτη δὲ ταπητα φερει μαλακὸν ειριον. Ib. 124.
SYN. Λῖνος, πεκος, πεκος, μαλλὸς, ταλασιον.
ΕΡΙΤΗ. Πινᾶδες, ροδόεις.
Ειροκομος.
Γρηῒ δ' ε—ειροκομῳ—Od. γ. 387.
SYN. Εριεργὸς, ερίθος, ειροπόνος, ταλασιεργός.
Ειροπόκος.
—Επ' ειροκοποις οἰεσσι. Il. ε. 137.
SYN. Εριοφόρος, εριωδης, μαλλοφόρος, μαλλωτὸς, δασυμαλλος.
Ειρκτέον.
Αλλ' ειρκτέον τάδ' εσίν.—Soph. Aj. 1267.

Ειρκτή.
Σκοτιαις κρυπτὸν εν ειρκταῖς. Eur. B. 549.
SYN. Ερκτὸ. ειργμὸς. δεσμος. δεσμοτηριον, κεραμος, κολαστηριον, οικημα, φυλακὴ, ασφαλεια.
Ειρω.
—Ορμον, χρυσειον, ηλεκτροισιν ειρμένον—Od. σ. 295.
SYN. Αειρω, υφαω, πλεκω, εμπλεκω, συρραπτω, συναπτω.
Ειρω, inuſ.—ſ. Ερω, Poet. Ερεω. Præt. Ειρηκα.
Τοι γαρ εγὼν ερεω—Il. α. 76.
—Προφρονεως ερεω επος—Il. ε. 816.
Ειρηκα μεν νῦν ταῦτα,—Soph. El. 73.
Ειρεῖσαι τά τ' εοντα, τά τ' εσσομενα —Heſ. θ. 38.
SYN. Λεγω. ερομαι. αγγελλω, κελευω.
Ειρωτευομαι.
Ηκουσας αυτῆς οἷον ειρωτευεται. Ar. Av. 1211.
SYN. Επειρωτευω. κατειρωτευομαι. αποροτεομαι, διαπροσπειρᾶμαι. ὑποκρινομαι, καθυποκρινομαι, ὑποστελλομαι. χλευαζω. ψευδολογεω.
Ειρωνικως.
Οἷαν φροφασιν καθῆκεν ὡς ειρωνικῶς. Ib. V. 174.
Εις, Poet. Ενς.
—Εις δέ τις αρχὸς ανὴρ βελεφορος εσω. Il. α. 144
—Οχθαλμὸς εἰς επικειτο μετωπῳ. Heſ. θ. 145.
Εισαγγελλω.
Το πραγμα τοτὶ δεινὸν εισαγγελλεται. Ar. Th. 604.
SYN. Προσαγγελλω. ενδεικνυω, διαβαλλω, προβαλλομαι, συκοφαντεω, μηνυω, αποφαινω.
Εισαγειρω, Εσαγειρομαι.
—Νεον δ' εσαγειρατο θυμὸν Il. ο. 240.
SYN. Αθροιζομαι, αγειρω, συλλιγω, συναγω, αναλαμβανω.
Εισαγω, Εισαναγω.
Οι δ' επὶ εισαναγον κλυτὰ δωματα—Π. ω. 719.
Εισον εισαναγεσι—Od. θ. 529.
SYN. Αναγω, ἀναγω, επαγω, επαναγω, παρεισαγω, παρεισδυω, ενδιδαμι, εισαπτω, εσοικιζω. εισδεχομαι. αναπειθω.
Εισαθρεω, Εσαθρεω.
Εἰ που εσαθρησειεν Αλεξανδρον—Il. γ. 450.
SYN. Ειδω, θεωμαι, περιαθρεω. αποβλεπω.
Εισαεὶ. Εισαιὲν, Vid. Αεὶ.
Χ' οἱ παντες ἐυ ξυνιειν εσαεὶ θεοί. Soph. Oed. T. 283.
Ο γαρ εσαιὲν ἐρῶν κυκλος Διός.—Ib. C. 736.

Εισαΐσσω.
Οὐδ' εσῆξε δᾷδας ἐχέτα —Ar. N. 543.
SYN. Εκαίσσω. επιχέομαι, επιρχόμαι, εφ' ορμαω εσπαίω.
Εισαίρω
—Χ' ἡ τραπεζ' εσήρετο. Ib. R 521.
SYN. Εισφέρω, προσίθημι. επαγω.
Εισαΐω. Εσαΐω. Εισακκω, Εσακκω.
—Ἵνα Κρῆτες κασιν κχ' ὑ
Ασπίδος εσαΐοι.—Call. I. 54.
—Οὐδ' εσακετε πολυτλας δῖος Οδυσσεύς. Il. S. 47.
SYN. Εσακκω, δικκω, κατακκω, εξακκω, ὑπακκω.
Εισακοντίζω, Εσακοντίζω.
—Αιματος δ' απορροχὰ
Εις οἴδμ' εσακοντίζον—Eur. Hel. 1604.
SYN. Εσακοντίζω, εισαλλομαι.
Εισαλλομαι, Εσαλλομαι.
—Και τεῖχος εσᾶλτο. Il. ν. 679.
SYN. Εσαλλομαι, εφαλλομαι, εισθορεω, επιθρωσκω, εισπηδαω, εμπιπτω.
Εισαναβαινω.
—Ἦ κἀν τοι ὁμὸν λεχὸς εσαναβαινοι Il. Ξ. 291.
SYN. Επιβαινω, αναβαινω.
Εισαναγκαζω, Εσαναγκαζω.
Τό. τε γὰρ με ξυγγενὶς κτως εσαναγκαζει. Aef. Pr. 289.
SYN. Αναγκαζω, εσκυκλεω.
Εισανδρεω, Εσανδρεω.
—Εισβὰς Λῆμνον Πριαμὶν εσανδρωσε—Ap I. 874.
EXP. Ανδρῶν πληρωσε.
Εισανηδω.
Ουρανὸν εισανιδων—Il. ω. 307.
SYN. Αναβλεπω, αναχυπτω, αποβλεπω. Θαυμαζω.
Εισανιημι.
Ουρανὸν εισανιών —Il. π. 423.
SYN. Ανιημι, αναβαινω.
Εισανιχω.
—Οι δὲ χθονὸς εισανιχνεαν
Ακτὴν εκ κολπου μαλ' ευρεῖαν εσιδεσθαι
Φρασσαμενοι.—Ap. I. 1360.
SYN. Εξιχω, επαιρομαι.
Εισαπαξ. Vid. Απαξ.
Σαφ' ισθ', επειτις εισαπαξ ξυνηκεσα. Soph. Ph. 123.
Εισατίω.
Μηδ' εις αρχηγέτος εισατίειν.—Ar. N. 992.
SYN. Εισειμι, εισερχομαι, εισπηδαω.
Εισαῦθις.
—Αλλ' εισαῦθις αναβεβλημεθα. Ib. Ecc. 974.
SYN. Εισοπισω, μετὰ ταῦτα, εις τὸ ὑστερον, επυστερον, απ' αρτι.

Εισαφικνεω, Εισαφικνεομαι. Vid. Αφικνεω.
Λειπεν δ' εισαφικανε πολιν —Il. ξ. 230.
—Πριν Ιλιον εισαφικεσθαι. Il. χ. 17.
Εισβαινω, Ἐσβαινω.
Οι δ' αἶψ' εισβαινον.—Od ι. 179.
Αυτοι δ' ἱδρῳ πολλον απεινύοντο θαλασσῃ
Εσβαντες —Il. κ. 573.
SYN. Αναβαινω, εσβαινω. εισερχομαι, εισβαλλω.
Εισβαλλω.
—Εισεβαλλον εις ἐρκη κακά. Soph. Aj. 60.
—Εισεβαλλον ἱππικαὶ πνοαί. Ib. El. 721.
SYN. Αναβαλλω, εμβαλλω. επιτιθεμαι, εφισαμαι. εισερχομαι, εφιημι, εισβιαζω, εισορνυω. προσιλαυνω, εισελαυνω.
Εισβιαζομαι.
Ο μεν γαρ ὢν κε κεἰς, εισβιαζεται. Ar. Av. 33.
SYN. Εισωθεω
Εισβλεπω, Εσβλεπω. Vid. Εισδερκω.
Η γαρ πρὰν ες φωτον εισεβλεπον.—Theoc. 6. 35.
Εισβολὴ, Εσβολὴ
Συμπληγαδων πετρᾶν—εισβολάς. Eur. M. 1265.
Λειπῶν τε πατρων εσβολας —Ar. R. 987.
SYN. Εμβολὴ. επιβολὴ. εισδρομὴ. καταδρομὴ. προσβολὴ. επιλευσις, εισπομπὴ, εφορμησις.
Εισγραφω, Εισγραφομαι.
Σιλλων εσιλλῶν αλσος. εἰσεγραψαμεν
Πρὸς τῆς πατρωας—δρυός. Soph. Tr. 1183.
SYN. Γραφω, συγγραφω, διαγραφω, καταγραφω.
Εισδερκω. Εισιδω, Εσιδω.
—Και εσεδρακον αυτην. Il. ω. 223.
Ηρη δ' εισιδε χρυσοθρονος οφθαλμοῖσι. Il. ξ. 153.
Χρυσω τὴν' εσιδεῖν.—Theoc. 8. 11.
SYN. Δερκω, επιδερκομαι, επισκοπεω. εισοραω. εισβλεπω. επιβλεπω. εμβλεπω, διοπτευω, επoπτευω. επισκεπτω. εισλυσσαω.
Εισδεχομαι.
Μήτ' εισδεχεσθαι. μήτε προσφωνεῖν τινά. Soph. Oed. T. 246.
SYN. Επεισδεχομαι, αναδεχομαι, ενδεχομαι.
Εισδοχή.
Αινῶ μὲν ἓν τῶδ' ανδρὸς εισδοχὰς δομων. Eur. El. 396.
SYN. Αποδοχὴ, ὑποδοχὴ, καταδοχή.
Εισδυμι.
—Εισδὺς γάρ ποτε
Ουκ εἶχεν εις τὴν οικιαν, οὐδὲν λαβεῖν. Ar. Pl. 205.

SYN.

SYN. Εισδυω. εισδυομαι, εισδυνω, δυω, εισερχομαι, διαδυομαι, διαδυομαι, παραδυομαι.

Εισειμι. Vid. Εισερχομαι.
—Ουδ' Αχιλῆος Οφθαλμὸς εισειμι.—Il. ω. 461.

Εισελαυνω
Ενθ' οἰγ' εισελασαν—Od. ν. 113.
SYN. Τροχαζειν, εισφερομαι, εναγομαι. εταγομαι, διατεινομαι. υποτεινομαι, επεξελαυνω, επεξαγομαι, εισερχομαι. εισπιπτω. εφιππαζομαι.

Εισελκυω.
Εισελκυσας γάρ μ' εις το βουλευτηριον. Ar. A. 378.
SYN. Εφελκω. εφελκυω, προσελκυω, εισφερω.

Εισπεπτα, Εσπεπτα
Τά τ' εσπεπτα—Soph. Aj. 35.
SYN. Επειτα, μεταπειτα, μετοπισθεν, εις τέπιον.

Εισεπομαι.
—Οἱ μοι Πυλον εις ἁμ' ἑπονται Od ο 540.
SYN. Εφεπομαι, ακολουθεω, επακολουθεω, επιδιωκω.

Εισερεω, Εσερεω.
—Οχληρά γ' εισερηκας λεγειν—Ar. Th 1084.
SYN. Εισβαινω, εισερχομαι, εισπηδαω.

Εισερυω, Εσερυομαι.
Νηα μεν ωρμισαμεν καλὴν σπεος εισερυσαντες. Od. μ 317
SYN. Εισελκυω, εισαγω, επισυρω.

Εισερχομαι, Εσερχομαι.
Αλλ' εισερχεο τειχος.—Il. χ. 56.
Σελλων εσελθων αλσος.—Soph. Tr. 1182.
SYN. Επεισερχομαι, επερχομαι, μετερχομαι, επειμι. εισειμι. επιβαινω. εμβαινω, εισβαινω. εισδυω. επεισδυω. εισδυνω, εσδυομαι, εισπορευομαι. εισρεομαι, διεισχνεω. εσεισχνεω.

Εισηγεομαι.
Ιομεν εισηγεῖ συ λαβὼν ημας.—Ar. Av. 648.
SYN. Εισαγω. παρεισαγω, συμβελευω, νουθετεω, παραινω. αναπειθω επομαι. ηγεομαι, προηγεομαι, καθηγεομαι ὑφηγεομαι, προερχομαι. ηγεμονευω —καταρχω, ὑπαρχω. παραπαλαιω. αναπτυσσω.

Εισθορεω, Εσθορεω.
—Πριν εμον εσθορεῖν δομον. Aesc. S. T. 470.
—Ο δ' αρ' εσθορε φαιδιμος Εκτωρ. Il. μ. 462.
SYN. Ενθορεω, ενθορειν, εσπηδαω.

Εισιζω, Εσιζομαι, Εσιζομαι.
Ταρβει, επειδὴ πρωτον εσιζηται λοχον ανδρων. Il. ν 285.
SYN. Καθιζω, καθιζομαι, καθιστημι. καθεζομαι.

Εισιθμη.
Λειπει δ' εισθμη—Od. ζ. 263.
SYN. Εισοδος, διοδος, εισδυσις, εμβασις.—αγυια. ρυμη.

Εισιπτημι. Εισιπταμαι.
Κοιλην εισιπτατο πετρην. Il. φ. 494.
SYN. Εισπιτομαι, επιπεταομαι. εισπιπτω.

Εισιχνεομαι.
—Εισιχνεμεν βελει
Βικολη πτερεεντος.—Aesc. Supp. 565.
SYN. Καθικνεομαι. (l. εξιχνευμεν—εισιδνεμεν P.)

Εισκαλεω, Εσκαλεω. Vid. Προσκαλεω.
Εσκαλεσασα τεὸν ποτὶ τοῦτο μιλαθρον.—Theoc. 2 132.

Εισκαταβαινω. Εσκαταβαινω.
—Μεγαν ορχατον εσκαταβαινων. Od. ω. 221.
SYN. Καταβαινω, εισβαινω.

Εισκελλω.
Ποιαν δε χωραν εισεκελσαμεν σκαφει. Ar. Th. 885.
SYN. Εποκελλω, επερχομαι, καθορμιζω. προσεγγιζω. παραβαλλω.

Εισκηρυτ[τ]ω.
—Οσων γαρ εισεκηρυξαν βραβεῖς
Δρομων διαυλων πεντ[τ]αθλα.—Soph. El. 691.
SYN. Κηρυτ[τ]ω, ανακηρυτ[τ]ω, επικηρυτ[τ]ω. προκηρυτ[τ]ω προσκαλεω

Εισκομιζω, Εσκομιζω, Εισκομιζομαι.
Χορτον δ' εσκομισαι. και συρφετ[τ]ον.—Hes. 606.
SYN. Προσκομιζω, παρακομιζω, εισαγω, εταγω, απαγομαι. εποχεω. εισφερω.

Εισκυκλεω.
—Απερά γ' ημιν πραγματα
Δαιμων τις εισεκυκλησεν εις την οικιαν. Ar. V. 1466. (al. εισεκλησεν)
Εισω τις ως ταχιστά μ' εισκυκλησατω. Ib. Th. 272.
SYN. Επεισκυκλεω, εγκυκλεω, εισαγω, εισφερω, επισυναπτω, εισκυλιω. καταστρεφω, περιερχομαι.

Εισκυλιω.
—Και εισεκυλισσε θαλασσῃ. Call. 4. 53.
SYN. Αποκυλιω, κατακυλιω, εγκυλιω, επικυλιω. αποκυλιζω. εισκυκλεω, επικυκλεω. προσκυκλεω, ενειλεω, ενειλω, περιειλω, εντυλιτ[τ]ω.

Εἴσκω, Poet.
Αρνειω μιν εγωγε εἴσκω—Il. γ. 197.
Οἷον δ' αθανατων. τιν' εἴσκομεν ανδρασι πῆμα —εμεῖναι. Theoc. 25. 199.
SYN. Εικαζω, απεικαζω, παρεικαζω, ὁμοιοω, αρμοιω, ικελοω, παραβαλλω.

Εισκωμαζω.

Εισκωμαζω.
Αγυλλαν Λυσσῆτιν εισεκωμασαν. Lyc. 1355.
SYN. Κωμαζω, επεισκωμαζω, επικωμαζω. καταφερομαι, εμβαλλω.
Εισλευσσω, Ἐσλευσσω.
Τὰ γὰρ εσλευσσειν οικεῖα παθη,
Μυδενὸς αλλα παραπραξαντος,
Μεγαλας οδυνας ὑποτιτυει. Soph. Aj. 262.
SYN. Απειλεω, διασκεπτομαι, εισδερκω, θεαομαι.
Εισμασσω, Εσμασσω, Εσματσομαι.
—Μαλα γαρ με θανὼν εσιμασσατο θυμὸν. Il. ε. 564.
SYN. Απομασσω, επαπομασσομαι, καθαπτω, λυπεω, παρατρεβομαι.
Εισνεω.
—Φιλον πατέρ' εισενησεν. Il. ω. 700.
—Ωρινεν τεταρτον εισενησα. Od. λ. 571.
SYN. Αισθανομαι, εφοραω. εισαθρεω.
Εισοδος.
—Αραιὴ δ' εισοδὸς εστιν. Od. κ. 90.
SYN. Εισιθμη.—επισοδος, επιβασις, αφιξις, προσοδος, εισπλους.—ελευσις. εισφορά.
Εσοικεω, Εσοικεω.
Τιμων μισανθρωπος εσοικεω —Call. Ep. 3.
SYN. Ενοικεω, κατοικεω. ενναω. μετοικεω.
Εισοικησις.
—Προσκυσαντες την εσω
Λοιδορον εισοικησιν —Soph. Ph. 541.
SYN. Οικησις. ἑστια. ενοικησις. εισαγωγή.
Εισοικιζω, Εσοικιζω, Εισοικιζομαι.
—Εχθὸς εισωκισμεθα. Ar. Pa. 259.
SYN. Ενοικιζω, κατοικιζω, συνοικιζω. εισαγω, εισφερω.
Εισοιχνεω. Vid. Εισοιχομαι.
Ουδέ μιν εισοιχνεῦσι κυνηγέται.—Od. ι. 120.
Εισοικε, Εισοκεν. Poet.
Εισόκε σ' η αλοχον ποιησεται.—Il. γ. 409.
—Εισόκεν αυ μεγα Πριαμοιο ἑλωμεν. Il. ο. 332.
SYN. Εως αν, εσ' αν, μεσφα, οφρα, αχρι, αχρις, αχρις αν, αχρις αν ε, αχρισπερ αν, αχρις ὁ, μεχρι, μεχρις αν.
Εισοπισω.
Ποσσι δ' εισοπισω θελεειν γενεσθαι—Hom. V. 104.
SYN. Εισαιθις. μετα τὰτο, εισετειτα, εφεξης, τὸν μεταπειτα χρονον.
Εισοπομαι. Εσοπομαι, Εισοραω, Εσοραω.
—Και εσοψεμαι οφθαλμοῖσι
Πατρίδ' εμὴν —Il. ε. 212.
Ιππους τ' εισορσον—Ib. 183.
—Ουκ εσορᾶτε—Κομαται; Theoc. 5. 4.
SYN. Οραω, βλεπω, εμβλεπω, επιβλεπω.

εισδερκω, θεαομαι, εφοραω, καθοραω, επεραω, επισκοπεω. περισκοπεω.
Εισορμαω, Εισορμαομαι.
— ξαιφνης σφ' ἱρῶ
Τον Ηρακλειον θαλαμον εισορμωμενην. Soph. Tr. 930.
SYN. Εφορμαω, επειρω, επαϊσσω, εισθρεω. εισπαιω.
Εἴσος Poet. pro Ισος.
—Ουδέ τι θυμὸς εδευετο δαιτὸς ἴσης. Il. α. 468.
Εισπαιω.
Βοᾶν γαρ εισπαισειν Οιδιπους—Soph. Oed. T. 1275.
SYN. Επεισπαιω, εισορμαω, εισαϊσσω, αϊσσω, εμβαλλω εισπιπτω.
Εισπεμπω.
Μαιτην μὲν ἓν κακὸν εργον εισπεμψας.—Ib. 724.
SYN. Αφιημι, επαφιημι, εμβαλλω. ὑπεισπεμπω, προβιβαζω. εισφερω.
Εισπειραω.
Χαλκίδα τ' εισπειρσα—Hes. ε. 653.
SYN. Διαπειραω. περαιω. διαβαινω, παρερχομαι, παροδευω.
Εισπηδαω, Εσπηδαω.
Ως ὁτ' εις τας ἱππαγωγὲς
Εισπηδων ανδρικῶς. Ar. Eq. 596.
—Κεκ' αγειτως εσπηδησας εφλυαρει. Ib. 542.
SYN Επεισπηδαω, εμπηδαω, επιπηδαω, αντιπηδαω, εισθρεω, εισερρεω, εισαλλομαι, εισερχομαι.
Εισπιπτω.
Ενθ' εισπεσων—Soph. Aj 55.
SYN. Επεισπιπτω, εμπιπτω, επιπιπτω, καταπιπτω. κατελισθαινω, καταρρεω, εμβαλλω, εσβαλλω, εισπαιω, εισορμαω.
Εισπλεω.
—Τον ὑμεναιον, ὃν δομοις
Ανορμον εισπλευσας ευπλοιας τυχών. Ib. Oed. T. 431.
SYN. Προσπλεω, επιπλεω. εισχελλω.
Εισπτηλης, Εισπτιλος.
Μαμβλητο δ' εισπτηλαις, ἑκπετε κῶροι ἴσοι. Call. Fr.
—Ο μὲν ἦν εσπτιλος.—Theoc. 12. 13.
EXP. Ὁ ερωμενος, φιλος, αἴτης.
Εισπτριχω.
—Ραθὺν δ' εισεδραμε φᾶσιν. Theoc. 13. 23.
SYN. Επιτριχω, επιθεω, εγκυρεω, επιδραμω. εμπιπτω. εμβαλλω.
Εισφειρω, Εισφορεω, Εισφερομαι, Εισφερω.
—Πολλὰς δέ τε πνοιὰς εισφειρεται.—Il. λ. 495.
—Και εσφορεον μελαν ὕδωρ. Od. ζ. 91.

Ως ἠνίκ' αν λιγωσιν κκ εισφρησομεν. Ar. V. 887.
SYN. Επισφερω, επιφορεω, εκφερω, προσφερω, επαγω, προσαγω. επισαγω, εισαγω. αναλαμβανω. εισβαλλω, επιβαλλω. επεισκυκλεω, εισδυομαι. επισυναπτω, εισκομιζω, παρακομιζω.

Εισφοιταω. Vid. Εισερχομαι.
Αλλ' κποτ', κποτ', κ γαρ εισαπαξ ιρῶ,
Χρὴ τὰς γε τῶν εχοντας. οἷς εστὶν γυνὴ.
Πρὸς την εν οικοις αλοχον εισφοιταν εᾶν
Γυναῖκας, αὗται γὰρ διδασκαλοι κακῶν. Eur. Andr. 945.

Εισχειριζω.
—Αρχῆς κτεκ', ἣν εμοὶ πολις
Δωρητὸν κκ αιτητὸν εισεχειρισε. Soph. Oed. T. 392.
SYN. Εγχειριζω. ενδιδωμι.

Εισω, Εσω.
—Μή πως τις αταγγειλῃσι και εισω Od. δ. 775.
—Ουδέ τιν' αλλον
Πλωχὸν εσω μιτγεσθαι εασομεν—Ib. σ. 49.
SYN. Ενδοθι, ενδοθεν, ενδοι, ενδον, εντός.

Εισωπές.
Εισωποὶ δ' εγενοντο πεῶν—Il. ο. 653.
EXP. Εν οφθαλμοῖς τὰς ταῦς εβλεπον. al. Εναντιοι. εσωτεροι γενομενοι—αντιπροσωποι.

Εἶτα.
—Εἶτα τὶ τᾶτο; Ar. N. 346.
SYN. Αρα; μὴ; αλλα μή; —ὁμως.—επειτα.

ΕΚΑΒΗ.
Τῆσιν δ' αὖθ' Εκαβη αδινᾶ εξῆρχε γοοιο. Il. ω. 747.
EPITH. Αιολοθαλμος, πλημων, πολυπλημων, παραθλια. μογιερὰ, τρυτερὰ Κισσηὶς, Επωπίς.
PHR.—Θαλασσα σκυλαξ. Lyc.
Αναασσα τῶν πολυχρυσων Φρυγῶν.
—Πριαμε τᾶ μεγ' ολβια δαμαρ.
—Ευτεχνωτατην δέ σε
Πασῶν γυναικῶν δυσυχεσατην ἰρῶ.
Απαιδ', ανανδρον, απολιν, εξεφθαρμενην. Eur.

Εκαεργος.
—Εκαεργος Απολλων. Il. α. 479.
SYN. Εκηβολος, μακροβόλος, ευσκοπος, ιομωρος, αφητωρ.

Εκαμπὴ
Εσσύτε θέρμα λεετρὰ τύπλοκαμος Εκαμπὴ
Θερμηνη.—Il. ξ. 6.

Εκαθεν. Εκὰς. Εκασερω. Εκασατω.
—Εκαθεν δέ τε φαινεται αυγή. Il. ε. 456.

—Εκὰς εσσατο πικρὸς οϊστός. Il. γ. 592.
Εσσεῦ καὶ μαλα πολλὸν εκασερω ἔς' Ευβοιης. Od. μ. 328.
Τῶν γὰρ νῆες εασιν εκασατω —Il. κ. 113.
SYN. Απωθεν. αποπρὸ. αποπροθι. αποπρόθεν, αποσσὰ, αποσσὸν. μακρὰν. μακρόθεν. πορρω, πορρωθεν, πορρωτερω. πορρωτατω. απωτερω, απωτατω. τῆλε, τηλισα, τηλοτατω.

Εκαστος.
—Εξαν οικίνδε εκαστος. Il. α. 606.
SYN. Εκαστος τις, πᾶς εκαστος, οἱ καθ' εκαστον.

Εκαστοτε.
Τῶν κε τριχα εκαστοθ' ἡ μεν ακμαια
Ετιλλεν, ἁς εὑρισκε λευκανθιζουσας. Suid.
SYN. Παρεκασα.—αεί—ξαμπά.—ἑαυτως.
—αὖθις και αὖθις.

Εκατερθε. Εκατερθεν.
Ως οἱ μὲν ρ' εκατερθε καθηατο—Il. υ. 153.
Τὼ δ' ἑτερω εκατερθεν ιτην—Od. ι 430.
SYN. Αμφοτερωθεν, εκατερωθεν, διαμπαξ, κεχωρισμενως.

Εκαταιος.—Εκαταιον.
Ωστε Εκαταιον παντεχῆ περὶ τῶν θυρῶν. Ar. V. 800.
EXP. Εκατης ἱερὸν, αγαλμα.

Εκατη.
Αστερι δ'—Εκατην τεκε, τὴν περὶ παντων
Ζεὺς Κρονίδης τιμησε· πορεν δὲ οἱ αγλαὰ δῶρα
Μοῖραν εχειν γαιης τε. και αλιρυτοιο θαλασσης,
Η δὲ και αστερ εντος ὑπ' ερανῦ εμμορε τιμῆς,—
Εν τ' αγορῇ λαοῖσι μετατρεπται, ἢ κ' εθελησιν,
Ηδ' ὁπότ' ες πολεμον φθισηνορα ξωρμησανται
Ανέρες, ενθα θεὰ παραγινεται, οἷσι' εθελησι,
Νικην προφρονεως οπασαι, και κῦδος ορεξαι·
Εν τε δικη βασιλεῦσι παρ' αιδοιοισι καθιζει.
κ. λ. Hes. θ. 411.
SYN. Αρτεμις. Σεληνη.
EPITH. Μουνογενὴς. κυδνὴ. δασπλῆτις, πολυαινυμος, τυχικα. κυνοσφαιὼς, τριμορφος, τριαυχην, φωσφορος. Φηραια. Περσηὶς
PHR. Περσεως παρθενος —Δικὸφορε κυκλὸς θυγατερ. Lyc.
Βριμω κυκλοπολος, χθονιη, ετεροισιν ανασσα.
Βριμω κικλησκειν Εκατην, επαγωγὸν αεθλων:
Κευθμῶν εξ ὑπατων δεινὴ θεὸς αντιοωσιν
Ιεροῖς Αισονιδαι· πιειξε δέ μιν ιερανῦντο
Σμερδαλέοι δρυῖνοισι μετὰ πορθοισι δρακοντες.
Στρατλὶ δ' απειρεσιον δαΐδων σελας. αμφὶ δὲ πύγαι
Οξειη ὕλακῇ χθονιοι κυνες ερθιγγοντο. κ. λ. Apoll.
—Συν δ' αιολομορφος ἰκανε
Τρισσοκεφηνες ειδῶν, ολοὸν τερας, κτε δαπτὸν,

Ταρταροπαις Εκατη· λαιῶ δ' αρ επισσυβιν ωμα
Ιππεις χαιτηεις, κατα δεξιὰ δ' ὖαν αθρῆσαι
Λυσσώντις σκυλακη, μεσσῳ δ' εγυ αγριομορφος.··· κ. λ Orph
Τὰ χθονια δ' Εκατα, τὰν και σκυλακεις τρομεοντι
Ερχομεναν νεκυων ανα τ' ηρια και μελαν αἷμα. Theoc.
Εισοδιαν Εκατην κληξω, τριοδῖτιν εραννὰν.
Ουρανιαν, χθονιαν τε, και εναλιαν, κροκοπεπλον,
Τυμβιδιαν, ψυχαῖς νεκυων μετὰ βακχευσαν.
Περσειαν σκυλακῖτιν, αμαιμακετον βασιλειαν.
Ταυροπόλον, παντος κοσμου κλειδοῦχον ανασσαν,
Ηγεμονην, νυμφην, κουροτρόφον, ηρεσιφοιτιν, κ.λ. Orph. H.

Εκατηβελετης, Εκατηβόλος, Εκατος. Vid. Εκηβολος.
—Εκατηβελεταο ανακτος. Il. α. 75.
—Εκατηβολε Απολλωνος. Ib. 370.
—Θεοτροπιας Εκατοιο. Ib. 385.

Εκατι. Vid. Ἑκητι.
Λιπτρων δ' εκατι.—Lyc. 60.

Εκατογχειρ, Εκατογχειρος.
Ως εκατογχειρον καλεσασ' ες μακρὸν Ολυμπον
Οι Βριαρεων καλεουσι Θεοί—Il α. 402.

Εκατογκεφαλος, Εκατονταχειφαλος.
—Εκατογκεφαλε βαφαῖς Τδρας. Eur. Her. F. 1188.
Εχιδνά δ' εκατονταχειφαλος.—Ar. R. 476.
SYN. Εκατογκαρηνος, εκατονταπαρηνος. Pind.

Εκατομβη.
—Ες δ' εκατομβην Βῆσε Θεῷ —Il α. 309.
EPIΓH. Αγια, αγακλυτος, κλειτὴ, εξαιτος, πολυκτισσος, ιερὰ, τελεσσα.

Εκατομβοιης.
—Εκατομβοιης δ' ε ἑκαεργος Il. ζ. 449.
EΧP. Εκατον βοῶν τιμῆς αξιος.

Εκατομπολις.
—Οι Κρητην εκατομπολιν αμφιεμαντο. Ib. 649.

Εκατομπους, Εκατομποδος.
Ποιησαν δε πυρὴν εκατομποδον—Il. ψ. 164. (Sch. Εκατομπεδος.)

Εκατομπυλος, Εκατονταπυλος.
Αιθ' εκατομπυλοί εισι—Il. ι. 383.

Εκατόν.
Τῶν εκατὸν νηῶν ἦρχε κρειων Αγαμεμνων. Il. ζ. 576.

Εκατονζυγος.
—Ουδ' αν πῆυς εκατονζυγος αχθος αροιτο. Il. υ. 247.
SYN. Εκατοντορος.

Εκατονταετής.
—Εγκυρσας εκατονταετει βιοτῇ. Pind. P. 4.

Εκατονταλαντος.
Φευξει γραφὰς εκατονταλαντους τετταρας. Ar. Eq. 440.

Εκατοντορυγος, Εκατονταεργυος.
Το δε μηκος εστι—εκατοντορυγιον—Ib. Av. 1131.

Εκατοντας.
Τρεῖς μεν οι πολιαν εκατοντάδες ενδεδυνται. Theoc. 17. 82.
SYN. Εκατοσύς.

Εκατοσύς.
—Και τὰς πολλὰς εκατοσάς. Ar. V. 656.

Εκβαζω.
Αλλ' η τὸ χαιρειν μᾶλλον εκβαξει λεγων. Aeſ. Ag. 507.

Εκβαινω
Εκ δε και αυτοὶ βαῖνον επὶ ρηγμῖνι θαλασσης. Il. α. 437.
—Ευτυχως τα πραγματ' εκβεβηκεν.—Ar. Ecc. 502.
SYN. Επεκβαινω. εξερχομαι.—εκπαιω, εκπιπτω.

Εκβακχευω, Εκβακχευομαι.
Ει μη σ' Απολλων εξεβακχευσε φρενας. Eur. Tr. 408.
Προσιζαν δρομαὶς εξ εμῶν
Οικων εκβακχευσαμεναι. Ib. Supp. 1001.
SYN. Βακχευω, αναβακχευομαι —εκμαινω. εκταρασσω, ασεμνως εορταζω.

Εκβαλλω.
—Οδιον μιγαν εκβαλε δισκω. Il. ε. 39.
SYN. Αναρριπτω, αναρριπιζω, εκριπτω, αφημι. εκδιωκω, εξελαυνω, εκβρασσω, εξιαλλω, εκδυω, εκτινασσω, εκσειω, εκτριβω, αποσυρτιλζω, εκκρινω. απωθεω. φυγαδευω.

Εκβασιος.
Ενθ' οἵγ' Εκβασιῳ βωμὸν θεσαν Απολλωνι. Ap. 1. 966.

Εκβασις.
Εκβασις ἥ τις εστιθ' ἁλὸς πολιοιο θυραζε. Od. ε. 410.
SYN. Παρεκβασις, καταβασις, εξοδος, εξελυσις, εξιλυσις, αποβασις, αφιξις, περιτασις. τελος. εκβλασπις.

Εκβατανα τά.
—Σουσων, πδ' Εκβατανων. Aeſch. Perſ. 16.

Εκβατηια.
Εις Βεβρυκων ριφειαν εκβατηιαν. Lyc. 516. (Sch. Εκβασις. αιγιαλός.)

Εκβιαζω.
Ω τοξον, φιλων
Χειρῶν εκβεβιασμένον. Soph. Ph. 1157.
SYN. Εξαιρεω. εξωθεω.

Εκβιβαζω.
Εκβιβασον εκ τῆ βετομα τεριθιον. A.. A. 663.

SYN.

SYN. Εξαγω, εξαγαγω, εξαιτεω, εκκαλεω. ανεω. δοκιμαζω.

Εκβλαστεω.
Κειτω γαρ εξεβλαστον.—Eur. Fr.
SYN. Εκβλασταω, αποβλασταω, εκφυομαι.

Εκβλητος.
Εκβλητον, η στεπτα φοινια δορος; Eur. Hec. 697.
SYN. Εκβεβλημενος. αποβλητος. εκβολος.

Εκβοαω.
Ου γαρ σθενω τοσυτες
Ιρωτας εκβοησαι. Anac. 33. 19.
SYN. Αναβοαω, αναιραζω, εκβαινω. βοαω.

Εκβολιζω.
Α λαμβαν' αυτες εξαπατων, εκβολιω Ar. Pl. 1123.
SYN. Εξορυτζω.

Εκβολη.
—Ου δικελλης εκβολη.—Soph. An. 256.
—Κακβολας νεως. Eur. I. T. 1424.
SYN. Αποβολη, καταβολη, εκβασις, εξοδος, εξελασις, εξυλη, εξωθησις, εκπεμψις, εξαποστολη, εξορια, εκπομπη, αφεσις, απολυσις, εξαπασαις. ερημα, ερημις.—εκπλωσις.

Εκβολος
—Και εκβολα λυματα δαιτος. Call. 6 116.
SYN. Αποβλητος, εκβλητος. εκπεσων.

Εκβραττω.
—φοινιον εκβραττων υδωρ. Lyc. 1009.
SYN. Εκβαλλω, εκριπτω. εκπινω. αποῤῥιπτω.

Εκβρονταομαι.
—Κἀξεβροντηθη σθενος. Aesc. Pr. 362.
SYN. Εμβρονταομαι.

Εκβρυχαομαι.
Οι δε στεναγμον ηδιν εκβρυχωμενοι. Eur. I. T. 1390.
SYN. Βρυχαομαι εξιρυγομαι.

Εκβρωμα.
—Ωστε θριοντος
Εκβρωματ' αν βλεψειας εν τομῃ ξυλε. Soph. Tr. 713.
SYN. Βρωμα. το τρωξιμον.

Εκγαυροομαι. Vid. Γαυροομαι.
Το, τ' αξιωμα τ' ανδρος εκγαυρωμενος. Eur. I. A 101.

Εκγελαω.
Εκ δ' εγελασσε πατηρ.—Il. ζ. 471.
SYN. Εκκαγχαζω, απακαγκαζω, γελαω.

Εκγενετης. Vid. Εκγονος.
Δισποταις αμιλλα.
Ιλιαδε ἥσα χορα, Λακεδαιμονος εκγενεταισι. Eur. Andr. 128.

Εκγιγνομαι.
Οι Διος εξεγενοντο—Il. ε. 637.
SYN. Εκφυομαι, αναφυομαι, ανακυπτω.

Εκγονος.
Τυδεος εκγονός εστι—Ib. 813.
—Εκγονον Τανθρηδονος. Lyc. 899.
SYN. Παις, υἱος, Γνις, εγγονος, απογονος, επιγονος, εκγενετης.

Εκγραφω, Εκγραφομαι.
Η Μαρσιμη τις ῥησιν εξεγραψατο. Ar. R. 151.
SYN. Απογραφω, μεταγραφω, καταγραφω. μνημονευω.

Εκγρηγορεω.
Τυτι το κακον ε φαυλον εξεγρηγορεν. Ib. Av. 1413
SYN. Εξεγειρομαι, εκνηφω.

Εκδακρυω.
Ποι' εκδακρυσαι;—Soph. Ph. 281.
SYN. Επιδακρυω, αποθρηνεω, ολοφυρομαι.

Εκδεκτωρ. Vid. Αντιδολος.

Εκδερκομαι.
Ουτε τοι οξυτατον κεφαλης εκδερκεται οσσε. Il. Ψ 477.
SYN. Δερκομαι, εκθεαομαι, αποβλεπω, επιβλεπω, προβλεπω. διακυπτω.

Εκδερω.
Θασσον δε βυρσαν εξεδειρεν—Eur. El. 824.
SYN. Δερω, αποδερω, εκδερματιζω. διερμυλλω.

Εκδεχομαι.
—Οι οι σακος εξεδεχοντο. Il. ν. 710.
SYN. Αναδεχομαι, διαδεχομαι, αναλαμβανω. προσδεχομαι.—απειργω.—κωλυω, υπολαμβανω.—προσδοκαω, παραμενω.

Εκδιω.
Εκδυτον ημιονων.—Il Δ. 121.
SYN. Εκδυσμενω, αναδυω, εξαρταω.

Εκδηλος.
—Ιν' εκδηλος μετα πασιν
Αργειοισι γενοιτο.—Il. ι. 2.
SYN. Διακδηλος, φανερος, αποβλητος, υπερεχων.

Εκδημεω.
Θεωρος—εκδημων—Soph. Oed. T. 114.
SYN. Αποδημεω.—ξυραζω.—αναχωρεω.

Εκδημος.
Ερως' ερωτ' εκδημον.—Eur. Hipp. 32.
SYN. Αποδημος, απαν, αποτερος.

Εκδιαβαινω. Vid. Διαβαινω.
Ταφρον δ' εκδιαβαντες οφρυτην.—Il. κ. 198.

Εκδιδαγμα.
—Οιον δ' εκδιδαγμα κιχησος. Eur. Ie 1419.

SYN.

SYN. Προπαιδευμα, εισηγησις.

Εκδιδασκω.
Ταῦτά μιν εξεδιδασκον—Bion. 3. 9.
SYN Διδασκω, αναδιδασκω, εκπαιδευω. εκμεσσω.

Εκδιδρασκω. Vid. Αποφευγω.
Ο δ' εξεδιδρασκε διά τε τῶν ὑδρορροῶν. Ar. V. 126.

Εκδιδωμι.
—Και κτημαθ' ἁμ' αυτῇ Εκδοτε—Il. γ. 459.
SYN. Αποδιδωμι, αναδιδωμι, ενδιδωμι, προτεμω. — εκδιδασκομαι. — αποτοπιζω.—επιτιπτω —παραδιδωμι.

Εκδικαζω.
Πατερων θανοντων εκδικαζοντες φονον. Eur. Supp. 1215.
SYN. Δικαζω, επιδικαζω, επικρινω, εκδικεω, τιμωρεω.

Εκδικητής. Vid. Αμυντωρ.
Τῷ ἐθιμε πατρὸς εκδικατάν. Ib. 1152.

Εκδικος.
—Εχει θεὸς εκδικον ομμα Hom. B 96.
Ου γαρ εἰλετην ανδρας εκδικες τριφειν. Soph. Oed C. 975.
SYN. Απειροδικος, αμυντικός —εκδικητής. —αδικος. εκιομος.—δικασιμος.

Εκδικως
—Παθόντες εὖ κακεῖσί μ' εκδικως. Aesch. Pr. 975.
SYN. Αδικως, παρανομως.

Εκδιωκω Vid. Εκβαλλω
Αὰ τὸ λυπῶν εκδιωκε τῶ βιω. Sent.

Εκδυνω. Εκδυω, Εκδυομαι
—Μαλακὸν δ' εκδυνε χιτῶνα. Od. α. 437.
—Ιδὲ ἑιματα σιγαλοεντα Εκδυς—Hom. V. 165.
—Νεῖν δ' εκδῦμεν ελιθρον. Il. π. 99.
Τευχεά τ' εξεδυντο.—Il. γ. 114.
—Οπως μὴ κδυσεται. Ar. V. 141.
—Εκδῦναι κακῶν. Eur.
SYN. Αποδυω, αποδυομαι. διαφευγω. εξεμι, εξερχομαι, αναδυομαι. λωπιζω.

Εκεῖ, Εκεῖθι.
Ὁδὸν κατασχειν τῆς εκεῖ. Soph. Oed. C. 1074.
Εκεῖ γὰρ αιεν κειτομαι.—Ib. An. 76.
—Ορᾷ' αν εκεῖθι Δαίτα πλωχευη.—Od. ρ. 10.
SYN. Εκεῖσε, αυτόθι, αυτά, τῇδε, τῇδ' αυτῇ. εκεινῃ. μαιρὰν πορεω.

Εκεῖθεν.
Τε 'κεῖθεν αλσας τῇδε—Soph. Oed. C. 518.
SYN. Εκειοθεν, ενθένδε—τηνῶθε.

Εκεῖνος.
—Αμεινὶς εσιν εκεῖνος
Οι πολιμα ερατα επιδημιν—Il. ι. 63.
SYN. Αυτὸς, κεῖνος.

Εκχειρια.
Αλλ' εὖρον αν σ' ὑπεκχοντα τὰν εκχειριαν. Ar. Pa. 908.
SYN Αποχὴ, αναχωχὴ, διαχωχὴ. διαλυσις, σπονδὴ. φιλια. συνθηκη. αργια, αργεσις, αναπαυσις, ενδοσις, αφεσις, σχολὴ.

Εκζεω.
Εκζεσιν γαρ Οιδιπυ κατευγματα. Aesch. S. T. 715.
SYN. Αναζεω, ὑπερζεω, βραττω, αναβραττομαι, εκβραττομαι, αναφλυω, ὑπερφλυζω. εκζραζω. απόζραζω.

Εκζωπυρεω.
Τον πολεμον εξωπυρησατε—Ar. Pa. 309.
SYN. Αναζωπυρεω, αναπτω, εξεγειρω, απεγειρω.

Εκηβολια.
Ουδὲ εκηβολιαι—Il. ε. 54.
SYN. Ευστοχια, μακροβολια.

Εκηβολος.
Τευκε' αρ αλγε' εδωκεν Εκηβόλος—Il. α. 96.
SYN. Εκατηβόλος, εκατηβολιστης, εκατος, τοξικὸς, ευστοχος, ευστοχωτατος, μακροβολος.

Εκηλος.
—Οι δὲ εκηλοι Τερπονται—Il. ε. 759.
SYN. Ευκηλος, ἡσυχος, ἡσυχιος. μετοπραγμων. αβυρβος, αταραχος, ηρεμος, ηρεμαιος, σφρων.

Εκητι
—Διὸς μεγαλοιο εκητι. Hes. ε. 4.
Ερμειαο εκητι διακτορος—Od. ο. 318.
SYN Εκατι ενεκα. χαριν, αμφὶ, διὰ, επὶ, παρά—αυθαιρετως.

Εκθαμβιζω.
Μή μοι πολιν γε πρυμνόθεν παμπεδον
Εκθαμβισητε—Aesc. S. T. 72.
SYN. Εκπληττω. εκθεμελιοω. απορριζω, εκοιζω, εκπεδαω. εκπαω. εκτοσθεν.

Εκθεσμαι. Vid. Εκδιαιτωμαι. Αποβλεπω.
Ουκ ἦν τὸ κεινης εκθεσασθαι κακὸν. Soph. Oed. T. 1276.

Εκθηριζω.
Την γλῶσσαν. ὡς ὁ Τυφεὺς
Εκεῖνες, εκθηριξω. Anac 12 7.
SYN. Αποθηριζω. εξαμαω. διαμαω.

Εκθεσφατα τά.
—Επεὶ κτι θεὸν εκθεσφατα ηδη. Il. ε. 64.
SYN. Θεσφατα, θεοφατα, χρησμοι. μαντευματα.

Εκθηριομαι.
Εκθηριωθεισ' οφις αλλαξει τυπον. Eur. B. 1329.
SYN. Αποθηριὦμαι, εξαγριαινομαι, εξαγριῦμαι.

Εκθησκω.

Εκθνησκω Vid. Αποθνησκω
Χεῖρας ανασχομενοι γελω εκθανον—Od. σ. 99.
Εκθοινασομαι.
Κελαινοζωστον δ' ἦπαρ εκθοινησεται. Aesc. Pr. 1024.
SYN. Θοινασομαι, καταθοινασομαι, κατατρωγω.—δαινυμαι.
Εκθορειν.
Πατροκλος δ'— εκθορε δουρι. Il π. 427.
—λυταρ Απολλων Αντιος εξεθορε - Il φ. 539.
SYN. Εξαλλομαι, εκπηδαω, εκθρωσκω.
Εκθρεωσκω.
—Ος σφων θανατον εξ εμφυτων θρεξει. Soph. Oed. C. 1490.
SYN. Εξαγγελλω, εκφαινω, αποφαινω, προσημαινω.
Εκθρωσκω.
—Κραδιη δε μοι εξω
Στηθεων εκθρωσκει—Il. κ. 95.
SYN. Αποθρωσκω. εκθορειν, αναπαλλω, αναπηδαω—εκτριχω, εκφευγω.
Εκθυμιαω
—Καξεθυμια Σμυρνης ιδρωτα—Eur. I. 1174.
SYN. Αποθυμιαω, αναθυμιαω. εξατμιζομαι. διαπνεω.
Εκθυμος
Τοιαυτ' ελιξε καρθ' ὑπ' εκθυμιη νοσου. Aesch. P. 372
SYN. Ευθυμος, ὑπερθυμος, προθυμος, προφρων.
Εκθυσιαζω.
—Μοσχων τ' αγελας ερημυκων
Εκθυσιαζοντες—Sibyl. l. 5.
Εκθυω. Vid. Θυω.
Τῷ θηρὸς εκθυσειε τὸν αυτῷ κοριν. Soph. El. 574.
Εκκαθαιρω.
Θυρας τ' εξεκαθαιρον—Il. ζ. 153.
SYN. Ανακαθαιρω, αποκαθαιρω, αποματτω, περιματτω, αποκλυζω, καταπλυνω.
Εκκαιδεκαδωρος
Τῷ χειρα εκ κεφαλῆς εκκαιδεκαδωρα πεφυκει. Il. δ. 109
Εκκαιω. Εκκαιομαι.
Και πασας πολιας πολεμιας θ' ἁμα, και θαλασσας
Εκκαυσῃ—Sibyl. l. 4.
SYN. Εκφλεγω, εκπυροω, αποκαιω, καταφλεγω. αιθραλιζω.
Εκκαλαμασομαι.
Και παπταζων' ἁμα τῇ γλωττῃ
Τριωζολον εκκαλαμᾶται. Ar. V. 607.
SYN. Εξαγω, εκειλκω, επισυρομαι, ὑποσπαω.

Εκκαλεω. Εκκαλεομαι
Δμωας δ' εκκλησας λᾶας κελευε—Il. ω. 582.
Ερμῆς δε ψυχας Κυλληνιος εξεκαλειτο
Ανδρων μνηστηρων—Od ω. 1
SYN. Ανακαλεω, προκαλεω. εκτρο. καλεομαι, παρακαλεω. καταλεω. επαγω. παρομαω.
Εκκαλυπτω, Εκκαλυπτομαι
Εκ δε καλυψαμενοι—Od. κ 179.
Ιθ' εκκαλυψον, ὡς ιδω το σον κακον. Soph. Aj. 1022.
SYN. Αποκαλυπτω, αποστεγαζω. αποστεπαζω, ανακαλυπτω. αναφαινω
Εκκαρτιζω. Εκκαρτιζομαι
Ατης αρ' ουκ θανατον εκκαρτιζεται. Aesc. S. T. 607.
SYN Καρτολογεω. σπαριζομαι. εκφευω.
Εκκατοιδω (inul)
Περγαμα εκκατιδων.—Il δ 508.
SYN Αποσκοπεω. αποβλεπω, κατοιδω.
Εκκατοιχομαι
Ουρανῷ εκκατεπαλτο δι' αιθερος—Il. τ. 351.
SYN. Καθαλλομαι, καταπηδαω, αποθρωσκω.
Εκκαυλιζω
—Και τας κυλικας
Των ευδιων εκκαυλιζων. Ar. Eq. 822.
SYN. Αποκαυλιζω, αναιρεω, αναστεφω. αποκλαω
Εκκαυμα.
Το μη κτανειν σε μητερ, ων αμαρτανεις,
Εκκαυμα τολμης εκαιου εσι και θρασος Eur. Fri
SYN. Υπεκκαυμα. ζωπυρον. κινητηριον, εκκαυσις, εκπρησις, επιπυρωσις.
Εκκαυχαομαι.
—Ὡν την ἑνεκα κλαιεῶν
Ζῆν' εξεκαυχωθ', ὅτι γαμικ εψευσατο. Eur. B. 31
SYN. Καυχαομαι, εγκαυχαω, καυχεω.
Εκκειμαι
Μητρὸς καλυπτῆς εξεκειντο σιμελῆς. Soph. An. 1023.
SYN. Εκτιθεμαι, εκπιπτω, προκειμαι, κειμαι.
Εκκειρω.
Επει γλυκυν εξεκειρωσαν
Θυμον εν ευρειαν σκιρτιαν συγγε Αχειροντος. Theoc. 16. 40.
SYN. Αποκειρω. αποχειμιζω. αλαπαζω, εξαλαπαζω, ὑπαλαπαζω, εξαιρω.
Εκκειραϊζω
—Τας ιερον εκκερατζεις. Call. 6. 50.
SYN. Αναρπαζω, αφαρπαζω, εκπορθω, εκθαμνιζω.

Ἐκκαιομαι.
Τῶνδε σφιν κυρίως συναμύνεται
Δεινῆς ὀργαίνης ἐξεκαίετον μένος. Aesc. Eum. 128.
SYN. Παροξυνομαι, ἀρίζω.

Ἐκκαυστω.
—Κἀξεκαύσατο
Αὐτὸς φρὰς αὐτῷ καλλίνικος—Eur. Herc. f. 960.
SYN. Ἀφορίζω, ἐξορίζω, ἐξελαυνω, ἐκβαλλω. ἐξαγγελλω.

Ἐκκαιω.
Οὐτως ἀκριδῶς ἐξεκαινισας τόδε
Τὸ ῥημα; Soph. Oed. T. 362.
Συ γαρ μ' ἀπινασθέντος ἐκκαιρεῖς κακῶ. Ib. Tr. 1258.
SYN. Ἐκφιζω, ἐκδιωκω, ἐκκαλιω, ἐξεγειρω. ἀνατάρασσω.

Ἐκκαιω. Vid. Ἐξέρχομαι.
—Ἐκ δ' ὑὸς Δολίου κιεν, ὡς ἐκέλευσεν. Od. ω. 491.

Ἐκκλεπτω.
—Ο δ' ἐξέκλεψεν Ἀρηα Il. ε. 390.
SYN. Διακλεπτω, ἀναγω, ὑφαγω, ἐκκομιζω.

Ἐκκλησια.
Ἰσοὶ, γυναικῶν ἔργα, κὐκ ἐκκλησιαι. Sent.
SYN. Ἀγορὰ. ὁμηγυρις. συναγωγὴ, συνοδος.
Νυμφα Θεὸν, μεγα χαῖρ', Ἐκκλησια—Cyr.
Χ ἡ τῶν ευσεβεων γενετειρ' Ἐκκλησια, ἥδε
Παντων τῶν πιστων κιδνὴ εὖσα τροφός. Dolsc.

Ἐκκλησιαζω
Ἐκκλησιαζειν πρόσατα συγκαθημενα. Ar. V. 32.
SYN. Ἐξεκκλησιαζω. δημηγορεω. ἀγοραομαι. ἐκλεγω. συναθροιζω. Ἐκκλησιαν συλλεγω, ποιῶ ἀποδιδωμι.

Ἔκκλητος.
—Πορευει δ' αὐτὸν ἐκκλητων ἄπο. Eur. Or. 947.
EXP. Ἀπὸ τῆς ἐκκλησιας.
SYN. Ἀποκλητος, ἐπικλητος, ἐγκλητὸς, συγκλητος

Ἐκκλινω.
Ἠ τιν' ἀγγελιην Φθιης ἐξέκλινες;—Il. π. 13.
SYN. Ἐξαγω, ἐσαγω, ἀγω.

Ἐκκναισιω
Τρυγονες ἐκκναισιῦντι, πλαζυασδοισαι ἀπαλα. Theoc. 15. 88.
SYN. Ἐκκναιω, ἀποκναιω.—διαλεγω. (Sch.)

Ἐκκοβαλικευομαι.
Ὡσπερεὶ γερουτας ἡμᾶς
Ἐκκοβαλικευεται. Ar. Eq. 270.
SYN. Λησευω, ἀπαταω, παραλογιζομαι.

Ἐκκοκκιζω.
Λησεις σεαυτῦ τὰς πολεις ἐκκοκκισας. Ib. Pa. 62.

SYN. Ἐρημοω. ἐκτιτρασκω, συντριβω, ἐκκλασ. ἐκβαλλω πειθω.—ἐκτιλλω, ἀπασπαω.

Ἐκκολυμβαω.
Ὡς' ἐκκολυμβᾶν ναὸς —Eur. Hel. 1625.
SYN. Ἀποκολυμβαω, ἀποπηχομαι, ἐκπηχομαι. καταφειρομαι.

Ἐκκομιζω, Ἐκκομιζομαι.
—Ἐκκομισαί τε μι.—Il. ε 359.
SYN. Ἐπικομιζω, ἐπιμελομαι. ἐκφερω, κατάγω, ἐκκρινω. ἐξελαυνω.

Ἐκκομψευομαι.
Ἐκκεκομψευσαι. ποιητὸν
Γλωσσ' ἐπιφθόνον σοφὴ. Eur. I. A. 333.
SYN. Κατακομψευομαι, σοφιλλω.

Ἐκκοπτω.
Τον πάλαι ἐκκοψαντα πέτρην—Sibyl. l. 5.
SYN. Διακοπτω, ἐπικοπτω. περικοπτω, ὑποκοπτω, καταπτω, ἐκκρουω, ἐκκολαπτω. ἐκβλιζω, ἀποβλιζω, ἀναιρεω ἐκκριζω.—νικαω.—καταλυω, ἐκπορθεω, διαφθειρω.

Ἐκκορεω.
Κατάθες τὸ κερμα· μὴ 'κκορει τὸν Ἑλλάδα. Ar. Pa. 59.
SYN. Παρακορεω, ἀποματτω, ἐκπαρεω. ἀφανιζω.—φθειρω.

Ἐκκορυφοω.
—Ἑτερόν τοι ἐγὼ λεγων ἐκκορυφωσω. Hes. ε. 106.
SYN. Ἀναπτυσσω. εἰπεῖν συνελόντι, ἁπλῶς. —κεφαλαιω. ἀνακεφαλαιω —βλασολογεω.

Ἐκκρεμαμαι, Ἐκκρεμαμαι.
—Ἐκκρεμασθε πατρῴων πεπλων. Herc. f. 520.
SYN. Ἐκκρεμαννυμαι, ἐξαρταομαι. καθαιρεμαι.

Ἐκκρινω,
Ἀρετῇ τε πρῶτος ἐκκριθεὶς στρατευματος. Soph. P. 1471.
SYN. Ἀποκρινω. ἐκτρεκρινω, προκρινω. ἐκλεγω. ἐξαιρεω ἀφορίζω, ἐκκινεω, χωρίζω, ἐκχωρίζω. ἐξαλιφω ἐκπιπτω.

Ἐκκριτος. Vid. Ἐκλεκτος.
—Ἔκκριτον δ' ὥρπαξ—Soph. Aj. 1320.

Ἔκκρουστος.
—Λαμπρὸν ἐκκρουστον δέμας. Aesc. S. T. 548.
SYN. Καταπλητος, ἐκθαμβος. φρικτὸς.

Ἐκκυδισαω.
—Πρὸς γῆν ἐκκυδισωντων βιᾳ. Eur. Supp. 692.
SYN. Κυδισαω, καταχρημνιζομαι.

Ἐκκυκλεω.
Ἀλλ' ἐκκυκλησομαι.—Ar. A. 408.
SYN Ἐκκαλυπτω. ἐκκυλιω, ἐξελιττω.

Ἐκκυλινδω, Ἐκκυλινδεω. Ἐκκυλιω. Ἐκκυλιζω.
Μεσης ἀπτινης εὐθὺς ἐκκυλινδεται. Soph. Oed. T. 831.

Αὐτὸς

Αυτὸς δ' εκ διφροιο παρὰ τροχὸν εξεκυλισθη. Il. ζ. 42.
SYN. Αποκυλιω, αποκυλινδεω, εκκυλεω.

Εκκυνηγετεω
Την συμφαγωγὸν εκκυνηγετῶν τροπιν. Lyc. 1025.
—Τις ἡμᾶς εκκυνηγετῶ ποτμος. Eur. I. 1422.
SYN. Κυνηγεω, διωκω, εκθηραομαι. εξερευναω, εξεταζω.

Εκκωφαω. Εκκωφοω.
Οσις ἡμῶν τὰς Αθηνας
Εκκεκωφηκας ξιῶν. Ar. Eq. 312.
Αρ' εις το καλλος εκκεκωφωται ξιφη; Eur. Or. 1292.
SYN. Κωφὸν ποιω. διαμαλασσω.

Εκλαγχαινω
—Κακῶν—μερος εξελαχον. Ar. Th. 1080.
Οπως πατρῳας τιμβον εκλαχοι χθονὸς. Soph. El. 762.
SYN. Διαλαγχανω, λαγχανω, εκμειρω, εκμειρομαι, εντυγχανω.

Εκλακτιζω, Εκλακτιζομαι.
Σκιλος νεανιον γ' εκλακτιζων. Ar. V. 1483.
Και τὸ φρυνιχειον Εκλακτισατω τις.—Ib 1516.
SYN. Λακτιζων. αποβαλλω.

Εκλαλεω.
Τὸ δ' εκλαλῆν. νθ' ἡδονῆς μιν ἁπτεται. Eur. Fr.
SYN. Εξαγορευω, εκθρυλλω, εκφερω, παραφθεγγομαι, δημοσιευω, φλυαρεω.

Εκλαμπω.
Ουθ' ἡλιε τηλαυγὶς ακτινων σελας
Γειτον εξελαμψεν—Ar. Av. 1708.
SYN. Αναλαμπω, απολαμπω, επιλαμπω.

Εκλανθανομαι.
Λαχῆς εξελαθοντε—Il. π. 602.
SYN Απεκλανθανομαι, αμνημονεω.

Εκλανθανω. Εκληθω.
—Και εκλελαθον χιθαρισιν. Il. C. 600.

Εκλαπαζω
Πωλικων δ' εδωλιων ὑπερχομαι
Δορί ποτ' εκλαπαξαι. Aesc. S. T. 462.
SYN. Εξαρπαζω. εκπορθεω, λαπαζω.

Εκλαπτω. Εκλαπτομαι.
Και πρόσγ' ακρατον εγχος
Αμυσαι εξελαψα. Ar. A 1227.
Τον ζωμὸν—κλαψεται. Ib. Pa. 885.
SYN. Λαπτω, αμπωτιζω, εκπινω, εκροφεω, εξαντλαω.

Εκλαχαινω.
Χθαμαλωτερον εξελαχαινον Στειρης—Ap. I. 374.
SYN. Λαχαινω, εξορυττω, κατασκαπτω.

Εκλειπω. Εκλιπαινω.
—Αλλά μ' ἑταῖρος Εκλειπει—Theog. 936.

—Ηνίκ' εξελιμπανον
Δομους πατρῳους—Eur. M. 800.
SYN. Απολειπω, εκπερολειπω, καταλειπω. παραλειπω, ελλειπω. αποπεμπω ὑστερεω.

Εκλεκτος.
Πιστις τ' εκλεκτος Ελραιος—Sibyl. I. 3.
SYN. Επιλεκτος, απολεκτος, αἱρετος, εξαιρετος, εκκριτος, επικριτος, προκριτος.

Εκλυσις. Vid. Αμνημοσυνη
—Καστγνητων τε φορτιδος
Εκλυσιν ζητωμεν —Od. ω. 484.

Εκλογιζομαι.
Αρ' εκλογιζομαι γε παρὸς τὸ δυσμενὲς
Μᾶλλον φρενας, τοῦδ' ορτος ουχὶ δυσμενῆς; Eur. Hec. 744.
SYN. Υπολαμβανω, λογιζομαι.

Εκλογις. Aesc. Fr.
SYN. Διηγησις.

Εκλοχευω, Εκλοχευομαι.
—Ουδ' Ελληνις, ουτε βαρβαρος
Τεὐχης νεοσσῶν λευκὸν εκλοχευεται. Eur. Hel. 265.
Ουκ αδακρυτος εκλοχευη. Ib Ion. 1458.
SYN. Αποτικτω, εκτικτω, ωδινω.

Εκλυσις.
Δεσμᾶ αναγκαια πειρωμενοι εκλυσιν εὑρεῖν. Theoc. 24. 33.
SYN. Διαλυσις, καταλυσις, παραλυσις. αιεσις, αφεσις, αφαιρεσις. απαλλαγὴ, απαλλαξις, ρυσις. ατονια. ασθενεια. λειποθυμια —λυτηριον, εκλυτηριον.

Εκλυτηριον.
—Τί τοῖς δ' ασοῖσιν εκλυτηριον. Soph. Oed. C. 400.
SYN. Λυτηριον εκλυσις. ρυσις.

Εκλυτος.
Συρετο δὲ πρυμνοῖσιν επ' ιχθυσιν εκλυτος ηρή. Tryph. 81.
SYN. Διαλυτος, αιετος, ανειμένος. ανειρος, ανανδρος.

Εκλυω, Εκλυομαι.
—Καμψιπους ἱππων
Εκλυον ἱδρωοντας, επει πολεμου εχορεσθεν. Ar. Pa. 1282.
—Σε καπων εκλυσομαι, ηδὲ σαωζω. Od. ι. 286.
SYN. Απολυω, απεκλυω. λυω. εξαρπαζω. αφαιρεω απαλλαττω. ελευθεροω ισχναινω, απασθενεω εκλειπω. ελλειπω, αποκαμνω.

Εκλωζειω. Vid. Λωζευω
—Μολις δ' ερῳ
Α'γω' ὑπ' αυτῶν εξελωζεθην μολων. Soph. P. 333.

Εκλυπιζω.

Εκλαπτίζω.
—Ἐκ δ' ἐλαπίσε
Πλευρὰν ἅπασαν, ὥλεγην τε—Ib. Tr. 642.
SYN. Γυμνόω. ἐκδύω. ἐκδέρω. ἐξαυθίζω. λωποδύτεω.

Εκμαγμα.
Λέων σοι γέγονεν, αὐτ' ἔκμαγμα σόν. Ar. Th. 521.
SYN. Εἴγμα, εἰκών, ἀπείκασμα, ἀφομοίωμα, ἐκτύπωμα, ἐκσφράγισμα, ἀπείκασμα, ἐκμακτρον. ἐκμαγεῖον.

Εκμαίνω, Εκμαίνομαι.
Κήμὲ γὰρ ὁ Κρατίδας—ἐκμαίνει.—Theoc. 5 90.
Οἱ μὲν καλὴν Κυβήβην—
Λέγουσιν ἐκμαίνεσθαι. Anac. 13. 4.
SYN. Μαίνω. ἐκβακχεύω.—μαίνομαι, ἐκβακχεύομαι, ἐκμαργοῦμαι.

Εκμακτρον. Vid. Ἔκμαγμα.
Πῶς δ' ἂν γένοιτ' ἂν ἐν χραταιλέῳ πέδῳ
Γαίας, ποδῶν ἐκμάκτρον;—Eur. El. 535.

Εκμανθάνω. Vid. Μανθάνω
—Τὺς φυσαντας ἐκμαθὼν θελων. Eur. Ph. 34.

Εκμαραίνω. Εκμαραίνομαι.
Αλλ' αὔτως ἀπαλῷ ποτὶ παχεῖ ἐξεμαραίθη. Theoc. 3. 30.
SYN. Μαραίνω, ἐκλήκω.—ἐκπίπτομαι, ἐκκάκεω. ἐκκάμνω.

Εκμαργοῦμαι. Vid. Ἐκμαίνομαι.
Ἐξεμαργωθὶς φρενας. Eur. Tro. 932.

Εκμαρτυρέω. Vid. Μαρτυρέω.
Ἐκμαρτυρησον πρέμουσας—Aesch. Ag. 1205.

Εκμάσσω, Ἐκμάσσομαι.
—Ποδῶν ἐκμάσσεται ἰχνη. Theoc. 17. 122.
Οἰμας μελῳδὲ μητρὸς ἐκμιμάγμενας. Lyc. 713.
SYN. Ἀπόμαω, ἀπομάττω.—ἐκλύπτω, ἐκφράζω. ἐκμιμέομαι.

Εκμάσσω.
Τετραυματισμένον γὰρ ὡς κύων νεβρὸν,
Πρὸς αἷμα καὶ σαλαγμὸν ἐκμάσσουσιν. Aesch. Eum. 247.
SYN. Μάσσω. ἐρεύνάω, ἐξερεύναω.

Εκμείρω. Ἐκμείρομαι. Vid. Ἐκλαγχάνω.
—Θεῶν ἐξέμμορε τιμῆς. Od. ε. 335.

Εκμελέταω. Vid. Μελέταω.
Ταῦτα ποιεῖ. ταῦτ' ἐκμέλετα—Pyth. 45.

Εκμετρέω. Ἐκμετρέομαι Vid Μετρέω.
Την Κορινθίαν
Λέσχαις—ἐκμετρήμενος χθόνα. Soph. Oed. T. 814.

Εκμιμέομαι.
Σὸ χυὸς κελαινῆς γῆρυν ἐκμιμούμενη. Lyc 7.
SYN. Μιμέομαι, ἀπομιμέομαι, ἐκμάσσομαι, ἐκμορφόω.—ἐκτυπόω, ἀποτυπόω, ἐκχαράττω. ὁμοιόω.

Εκμολεῖν. Vid. Ἐξέρχομαι.
Ἐκμολεῖν ἴσος Ἄρηϊ—Il. λ. 603.

Εκμυσσόω.
Διόνυσος ἡμᾶς ἐξέμυσσεν τάδε. Eur. B. 823.
SYN. Μυσόω. ἐκδιδάσκω.

Εκμοχθέω. Vid. Ἐξαντλέω.
—Πόνων τε σῶν
Ους ἐξεμόχθης περιπολῶν καθ' Ἑλλάδα. Ib. I. T. 1455.
Ος τῷ τυράννῳ πλεῖον' ἐκμοχθῇ βίον. Ib. Suppl. 451.

Εκμοχλεύω.
Ἐντεῦθεν ἐκμοχλεύσειτ', ἐνθένδ' ἐγὼ
Συνεκμοχλεύσω —Ar. L. 430
SYN. Μοχλεύω. ἐκρίζόω, ἀποῤῥιζόω, ἐκθεμελιόω, πρεμνίζω.

Εκμυζάω. Ἐκμυζέω.
Αἷμ' ἐκμυζήσας—Il. δ. 218.
SYN. Ἐκπιέζω, ἐκπιαίνω, ἐκθλίβω, ἐκχυλίζω, ἐκθηλάζω. μυζάω, μύζω.

Εκναυσθλόω. Vid Ναυσθλόω.
Λιγεῖα δ' εἰς Τίρυνθα ἐκναυσθλώσεται. Lyc. 726.
EXP. Τὸ ἐκβιφθῆναι ὑπὸ τῶν κυμάτων. al. ἐκπλεῦσαι.

Εκνάω.
—Ἐκ δὲ κρήνη νάει, ἀμφὶ δὲ λειμών. Od. ξ. 292. (Siber.)
SYN. Ἐκρέω, ἐκρέομαι.

Εκνέομαι
Οὐκ ἀφορεῖν ἐκνεμῇ πόδα; Soph. Aj 369.
SYN. Ἐξάγω. ἐκπορεύομαι.—ἐκβόσκομαι.

Εκνεύω.
—Ἐξένευσ' ἀποσῆναι πρόσω. Eur. I. T. 1320.
Ἀνὴρ ὁδ' οὐκ ἐς αὐτόδε, ἐκνεύει πάλιν. Ib Ph. 937.
SYN. Νεύω, ἐπινεύω, ἀπονεύω —προκυπτέω. —ἀναχωρέω. μεταστρέφομαι. παραιτέω. ἀπαλλαττομαι, ἔξαρνος γίνομαι.

Εκνέω. Ἐκνεύω.
—Ὡστε μή ποτ' ἐκνεῦσαι πάλιν. Ib. Hipp. 823.
—Πῶς ἂν ἐκνεῦσαι δοκῇς. Ib. 470.
SYN. Ἐκνήχομαι. ἐκκολυμβάω. ἀναδύομαι. ἐκτρέπομαι. ἐκφεύγω.

Εκνήφω. Vid. Νήφω.
Κ' ἐθέλετ' ἐκνῆψαι, καὶ σωφρονα πρὸς νοον ἐλθεῖν. Sibyl. l. 1.

Ἐκνιπτέω. Ἐκνιπτόμαι.
Μετὸ' ὅταν ἐκνιφθῇ μυσος θείοισι καθαρμοῖς. Orph. 1230.
SYN. Ἀποκνιπτέω. ἐκπλύνω. ἐκκλύζω, ἐκκνίζω. ἀποματτω. καθαίρω.

Εκνομίως. Ἐκνομως.
Καὶ γὰρ ἐκνομίως μ' ἠσχύνετο. Ar. Pl. 982.

Λέγεις

Λεγεις ερῶντ' ανθρωπον εκνομωτατα. Ib. 993.
—Εκνομως ὑμνον ὑμνεῖν επευχεται. Aesc. Ag. 1483.
SYN. Εκτοπως, αμετρως, μιγαλως, ὑπερβαλλοντως, εξαλλως.

Εκνοσεω. Vid Νοσεω.
—Ου ζωοντε μαχης εκνοσησαντε Il. ε. 157.

Εκοντί.
—Μητ' επιορκησης, μήτ' αγνῶς, μήτε εκοντί. Phocyl. 14.
SYN. Εθελοντὶ, αυτοματην. αυτοματὶ, αυτοματως, εκουσιως. εθιλοντὴν, εθιλοντηδὸν, εθελουσιως. προῖκα, εξεπιτηδες.

Εκουσιος.
—Μαθησει ζῶν εκουσιῳ τροπῳ. Eur. M. 751.
SYN. Εκων, εθελουσιος, εθελοντης, αυτεπαγγελτος, αυθαιρετος.

Εκπαγλα. Εκπαγλως.
Α δ' ευπρεπως εκπαγλ' ἁλια χερσὶ παραπλομενα πλατα θρωσκει. Soph. Oed. C. 749.
Και εκπαγλως απολισσαν. Il. α. 268.
SYN. Μιγαλως, θαυμασῶς. θαυμασιως, εκπληκτικῶς, εκπαγως, αυπερβλητως, ὑπερφυως, φοβερῶς. ισχυρως. εξοχα. περιττα.

Εκπαγλος.
Λαομεδων εκπαγλος—Il. φ. 452.
SYN. Ατυζηλὸς, δριμὺς, εξοχος, εκπληκτικὸς, καταπληκτικὸς, θαυμαστὸς, φοβερὸς.

Εκπαγλιομαι.
—Πατερα μεν σὸν εκπαγλημενος. Eur. Or. 888.
SYN. Θαυμαζω, αιδομαι. εκπλησσομαι.

Εκπαιδευμα.
Συ, τ' ω μελαινης νυκτὸς εκπαιδευμ', Τιτε. Ib. B. 597.
SYN. Ομιλητὴς —παιδευμα.

Εκπαιδευω. Vid. Παιδευω.
Ας δη Προδλατος εξεπαιδευσε θρασύς. Lyc. 577.

Εκπαισσασσω.
Ουδ' εκπαισσασσειν.—Il ε. 803.
SYN. Εκθυσιαω. εκμαινομαι.

Εκπατασσω.
—Συ γὰ τις φρενας εκπεπαταγμένος εσσι. Od. σ. 326.
SYN. Ατυζω. εκπλησσω, πατασσω.

Εκπατης.
—Οἵγ' εκπατιοις
Αλγεσι παιδων, ὑπατοι λεχεων
Στροφαδινῆνται. Aesc. Ag. 49.
EXP. Εξω τῆς ὁδῦ· εξω της οικιας αυτῆς.

Εκπεθω. Vid. Πεθω.
Η γαὲ πρὶν αυτὸν εξεπεσ' απειδια. Soph. Oed. T. 1043.

Εκπειραζω. Εκπειραω, Εκπειρασμαι. Vid. Πειραζω.
—Η 'κπειρᾷ λεγων; Ib 368.
Καί σε τοσῦτο πρῶτον εκπειρασομαι. Ar. Eq. 1231.

Εκπιλει.
Ου γαρ εκπιλει
Φροντὶν μεγ', ὁσις δηλός εσι τῶν πελας. Soph. An. 485
SYN. Ἐξεσι. πελει. εμπιπτει, εκπιπτει.

Εκπιμπω.
—Πολιμε εκπιμπε νεσθαι Il. φ. 598.
SYN. Αποπεμπω. εξαποσειλλω, εξελαυνω. εκχυμοω. περιδαλλομαι.

Εκπιραμα.
Τριτον τὸδ' εκπιραμα δωματων καλῶ. Aesc. Ch. 653.
EXP. Τον διακονον τον εισιοντα και εξιοντα πρὸς τας αποκρισεις.

Εκπιραω.
Λαῖτμα μεγ' εκπιρωσιν—Od. π. 35.
SYN. Διεκπιραω. διαδαινω, διαπλεω, διανηχομαι. διαδυομαι, μεταδιδαζω, αναδιδαζω, παρερχομαι, περαω.

Εκπερδικιζω
Ως παρ' ἡμῖν νδὲν αισχρόν
Εσιν εκπερδικισαι. Ar. Av. 769.
EXP. Φευγειν.

Εκπερθω.
Εκ δὲ πολιν πεισεν Κιλικων.—Il. ζ. 415.
SYN. Εκπορθεω. διαπερθω, ανατρεπω. περθω. λαμβανω. εκπιπτω.

Εκπεταννυμι, Εκπεταζω.
Τα δ' ὅτα γάρ σε—εξεπεταννυτο. Ar. Eq. 1394.
Και σῖρος εξεπετασσε γαμηλιον—Bion. 1. 88.
SYN. Πεταω, πεταζω, πεταννυω, αναπεταζω, αναπτυσσω, αιθυσσω. εκτεινω, εκτεινω. εμπεταννυμι

Εκπετησιμος. Vid. Πτερωεις. Πτηνός.
Επην ὁ πατὴρ ὁ πελαργὸς εκπετησιμης
Παντας ποιησῃ τους πελαργιδεῖς—Ar. Av. 1357.

Εκπηδαω.
Ωσθ' ἡδεως εὐδουσαν εκπηδᾷν εμὲ
Φοδῳ, φιλαι, ταρδουσαν—Soph. Tr. 178.
SYN. Εξαλλομαι, εξορμαω, εκθορνω, αναπηδαω, αναπτηνω.

Εκπηδημα. Vid. Πηδημα.
Τ'ψος χρῆσον εκπηδηματος. Aesc. Ag. 1385.

Εκπηνιζω.
—Ος αυτῆ τημερὸν
Εκπηνιῶται ταῦτα προσκλυμενος. Ar. R. 586.
EXP. Εξελιγμοι απὸ τῦ πηνι—χμυρισσεσθαι. Hes.

Εκπιμπλημι. Vid. Πιμπλημι. Εκπληθω.
—Πλεῖα δ' ἐξεπιμπλασαν φευγοντες—Eur. Ph. 1479.

Εκπινω.
Λαθεσα μ' ἐξεπιες—Soph. An. 538.
SYN. Επεκπινω, καταπινω, εκροφεω, απορροφεω.

Εκπιπτω.
—Ταχίες δ' εκπιπτον οἴσοι. Il. φ. 492.
Λεγων ματαιων ἐπεκ' εκπεσῃ χθονός. Eur. M. 450.
SYN. Εκπιτνεω, αποπιπτω, απορρεω. εκδρυω, αποφερομαι. αποτυγχανομαι. εκβαλλομαι, εξωθεομαι.

Εκπλιθρος.
—Ἀτελχων κῶλον εκπλιθρον δρομου,
Ταχὺς βαδισὴς τερμονων ανθηπτετο Ib. 1181.
EXP. Μεγα σημα, ὑπερβαιτον πλιθρου μετρον.

Εκπλεως, Εκπλεος. Vid. Πληρης.
Νεκταρος εκπλεως—αδυτης. Hom. M. 248.

Εκπλεω, Εκπλωω.
Εκπλευσας, ὑγιης επαπλθ', εμὸς ηλικιωτας. Theoc. 14. 54.
Αλλ' ὁτε πετρας Πλαγκτας εξεπλωμεν—Ap. 2. 646.
SYN. Αποπλεω, διαπλεω, εξοκειλλω, αφορμεω, εξαναγομαι. πλεω.—παρατρεπω.

Εκπληθυνω. Vid. Πληθυνω.
Ακταὶ δε νεκρῶν χειράδες τ' εκπληθυνεν. Aesc. P. 421. (Ald. επληθυνεν.)

Εκπληθω.
—Ωσε σ' εκπλῆσαι χαρας. Eur. Ph. 174.
—Πολλα δὲ Φιληματ' ἐξεπλησε—Ib. Or. 462.
SYN. Εκπιμπλημι, εκπληρου, αναπληθω, πληθω, αναπληρεω, συμπληθυνω.—επισωρευω.—εκτιλιω—εκτεω.

Εκπληρεω. Vid. Πληρεω, Αναπληρεω.
Βοιωτὸς αλλος δεκατον εκπληρῶν οχον. Soph: El. 710.

Εκπληξις.
Μηδὲ θορυζον. μηδ' εκπληξιν
Ξεῖναι ξειναις παρεχωμεν. Eur. I. A. 604.
SYN. Καταπληξις, εμπληξια, πλησις, συστολὴ. ταραχὴ. αναισθησια. φοβος.

Εκπλησσω
Εκ γαρ με πλησουσι παρημένοι.—Od. σ. 230.
SYN. Αποπλησσω. καταπλησσω. εκπλησσω, εκπλαω. εκπλεω. εκδειμαινω. εκδεματεω. ατυζω. εκφοβεω. θορυβεω, εκταρασσω, διαταρασσω. διαγω. συστελλω. στεμφιζω, καταβαλλω εμβρονταω. πλησσω.

Εκσαλυτω. Vid Εκπιπτω.
Οραιο μεν γ' αν εἴ τις εκπλυτειὰ σε. Ar. Pl. 1063.

Εκπλυτος.
Μητροκτόνον μιασμα δ' εκπλυτον φιλει. Aesc. Eum. 281.
SYN. Εκκεκαθαρμενος, εκλελυμενος.

Εκπνεω.
—Τὸ ἓ φοβους αρ' ἐξεπνευσας.—Soph. Aj. 1045.
SYN. Εκφυσαω. αποπνεω, αποψυχω.—αποθνησκω.—ἐξατμιζομαι.

Εκπονὰ.
Ουδ' ομμα χρειζειν θανασιμοισιν εκπονᾶις. Eur. Hipp. 1438
SYN. Εκπονια, αποπονια, εκπονησις, αναπνοὴ αποφορὰ. ατμὶς.

Εκποδὼν.
—Αγειτέ μ' εκποδών. Soph An. 1327.
SYN. Εκὰς. αποθεν, πορρωθεν. αφαντος.

Εκποκιζω. Vid. Εκτιλλω.
Αλλ' εκποκιῶ σε τὰς πτοκάδας. Ar. Th. 574.
EXP. Τὰς τριχας εκσπαω.

Εκπονεω.
Τῦθ' ὁτι πρὰν εν ορει τὸ μελυδριον ἐξεπονασα. Theoc. 7. 51.
Κημὲ μαλθακον ἐξεπονασι σιδαρον. Ib. 29. 24.
Τον ἀ Θητις τεκε και Χειρων εξεπονασεν. Eur. I. A. 209.
SYN. Εξεργαζομαι, εκπρασσω, εκπαιδευω, επασκεω, στυδαζω.

Εκπορευω.
Εκπορευετ' Ιοκαστην δομων. Ib. Ph. 1075.
SYN. Εξαγω

Εκπορθεω.
Και πᾶσαν ακλὴν ἐξεπορθησαν δορί. Lyc. 1339.
SYN. Εκπερθω. εκπολιορκω. εκπολεμεω. καταπολεμεω, χερσοω, πτολεμαι, εδαφιζω.

Εκπορθητηρ.
—Πολεως εκπορθητορες. Eur. Supp. 1223.
SYN. Πορθητὴς, δηωτὴς, λυμαντὴρ, κειραιὴς. αλασωρ.

Εκπορθμευομαι.
Μενελαος αυτὴν εκπεπορθμευται χθονός. Eur. Hel. 1533.
SYN. Εξαγω. εκφερω, εκκομιζω.

Εκπορίζω. Vid. Πορίζω.
Πωτ' εκπορίζει, πλὴν το μη θανεῖν εμέ. Soph. Ph. 302.

Εκποτασομαι, Εκποτεομαι.
Ουδ' επὶ χρυσειης Ὁρμοις εκπεποταμαι. Ib. El. 177.
—Πᾶ τὰς ορεινὰς εκπεποτασαι; Theoc. 2. 19.

Ως δ' ότε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς εκποτέονται. Il. τ. 357.
SYN. Εξιπταμαι, εκπετομαι, εκπτημι, αφιπταμαι.

Εκπρασσω.
Ως τάδ' εκπραξαι μελει. Soph. Oed. T. 385.
Ου γάρ τις αυτὸν—χειρωνὰς εξεπραξεν. Ib. C. 1730.
SYN. Εκπονεω, εκποιεω.—εξαιρεω, αναιρεω.

Εκπρεπής.
Εκπρεπὲ εν πολλοῖσι και εξοχὲν ἡρωσσιν. Il. ζ. 483.
SYN. Ευπρεπὴς, μεγαλεπρεπὴς, διαπρεπὴς, περιπων, διασημος, αγαῖος, εξαιρετος, καλὸς, ασεῶος, κομψὸς, ἀραῖος, εκβηλος.

Εκπριαμαι.
Ποσα θελεις, εφην, σοὶ
Τὰ τευχθὲν εκπριωμαι; Anac. 10. 5.
SYN. Πριαμαι. απαλλαττω. καταδωροδοκεω.

Εκπροθυμεομαι.
Τι δ' εκπροθυμῇ τῶν δ' απαλλαχθαι γαμων; Eur. Ph. 1706.
SYN. Προθυμεομαι, επιθυμεω.

Εκπροιημι.
Τὰν αινιαεν παγὰν εκπροιεῖσαι. Ion. 119.
SYN. Εξανιημι, αφιημι, εκπεμπω.

Εκπροκαλεομαι. Vid. Εκκαλεω, Προκαλεομαι
Εκπροκαλεσσαμενη μεγαρων—Od. ζ. 400.

Εκπροκρινω Vid. Εκκρινω. Προκρινω.
Πολεως εκπροκριθεισ' εμαῖς. Eur Ph. 222.

Εκπρολειπω. Vid. Εκλειπω. Προλειπω
—Κοῖλον λοχον εκπρολιποντες. Od. θ. 515.

Εκπρορεω. Vid. Εκρεω. Προρεω.
—Ὀθι τοι τριψαντι γαλακτος
Εκπρορεει λευκοῖο σαωκιτλος ενδοθεν ιχώρ. Orph. L.

Εκπροτιμαω Vid Προτιμαω.
Τοιῶνδε μεντοι σ' εκπροτιμησασ' εγὼ
Νομῳ—Soph An. 925.

Εκπροχεω. Vid. Εκχεω.
—Χλιερὸς εκπροχεων σλοκαμους. Ep.

Εκπτησσω.
—Οιχων μ' ὥς' ορνιν
Θημβεν τῶνδ' εξεπταξας. Eur. Hec. 178.

Εκπτοιεω. Vid Εκπληττω Πτοεω.
Εξεπτοηθη —Ib. Cyc. 184.

Εκπτυω.
—Στοματος δ' εξεπτυσεν ἁλμην. Od. ε 322.
SYN Αποπτυω. εκχριμπτομαι.

Εκπυνθανομαι. Εκπευθομαι.
—Σχεδὸν εληλυθεμεν εκ τε πυθεσθαι
Ηὲ φυλακες εασι νεες—Il. κ. 308.

Εια δ' Αχιλευς ν ταῦτα θεᾶ εκπεπυσται ομφῇ. Il. υ. 129.
Σκαιὸς γαρ αυτε και χαλεπὸς εκπυνθανει. Ar. Pl. 60.
SYN. Πυνθανομαι, ακουω, εξιρεινεω, ερωταω. ανακρινω, ανιστορεω, επιζομαι.

Εκπυρεω, Εκπυροομαι.
—Λυτῶν τ' εκπυρῶσι σωματα. Eur. Tro. 301.
SYN. Εκκαιω, εκθερμαινω, διαθερμαινω, επιθερμαινω, διακαιω, πυρεω, πυροομαι.

Εκπωμα.
Αυτοξυλὸν γ' εκπωμα—Soph. Ph. 35.
SYN. Εκπωμα, ποτηριον, κυαθος, αρυσήφιαλη

Εκραζδιζω.
Εκ τῆς πολεως εκπλινεις
Εκραζδιζειν τε; μοχθηρε. Ar. L. 576.

Εκραινω.
Κομης δ' ε λευκὴν μυιλὸν εκραινει μεσον
Κρατὸς διασπαρεὶς—Soph. Tr. 794.
SYN. Εκρεω, Εκβλυζω, εκχεω, αποχεω. απορραινω, προσραινω.

Εκρεω.
—Εκ δ' αἷμα μελαν ρει—Il. ν. 655.
SYN. Απορρεω, εκπορεω, εκριπτομαι, εκφερομαι, εκπιπτω—εξοχετευω.

Εκρηγνυμι.
Νευρὴν δ' εξερρηξε νεοτροφον—Il. ο. 469.
SYN. Αναρρηγνυμι, καταρρηγνυμι διορυσσω.

Εκροφεω. Vid. Εκπινω.
—Οτιὴ μονος τον ζωμὸν εκροφησεις. Ar. Eq. 359.

Εκσαλασσω,
—Τυνδ' ε θυμῷ
Εξεσαλαξας ὅλην θαμβεῖ φαντασιην. Ep.

Εκσαλευω.
Εκσαλευσον αυτό.—Ar. L. 1027.
SYN. Εκκινεω, μετακινεω, εξελκω, εκφερω, εξωθεω αναπαλινω εκσειω.

Εκσαωζω, Εκσαζω, Εκσωζομαι.
—Και εξεσαωσε θαλασσης. Od. δ. 501.
—Τυμβος δ' αυτὸν εκσωσει μορε Lyc. 613.
—Κλῶνας ὡς εκσωσεται Soph An. 724.
SYN. Ανασωζω, διασωζω, σωζω.

Εκσειω.
Εκσεισεις χαμαίζε—Ar. A 343.
SYN. Αποσειω, αποσυρελιζω, εκβαλλω, εκτινασσω, εκκινεω, εκπαλασσω, εκσαλινω.

Εκσημαινω.
Ποθεν τόδ' εξεσημηνας κακὸν. Soph. El. 1197.
SYN. Αποσημαινω, αποσημειοω, αποδεικνυμι σημαινω. χαρακτηριζω

Εκσκιδαννυμι, Εκσκεδαζω. Vid Σκεδαννυμι.
Τὴν ορνιν εξεσκιδασας.—Ar. Eq. 792.

Εκσοβεω

Ἐκσοβέω.
Ἐκχυτον ἐκ σειρων ἐξεσοβησα νοον. Ep. l. 7.
SYN. Ἐξωθεω, ἀπωθεω, ἐκδιωκω, ἐξελαυνω, ἐκσπαω. ἐκταρασσω.
Ἐκσπαω
—Ἐξεσπασε μειλιχον ἐγχος. Il. ζ. 65.
SYN. Ἀποσπαω, ἀνασπαω, ἀφελκω, ἀπωθεω, ἐξαιρεομαι. ἀποτιλλω, ἐκτιλλω. ἐκσοβεω.
Ἐκσπενδω. Vid. Σπενδω.
Πᾶσί τ' ἐκσπενδειν λειγει. Eur. I. 1193.
Ἐκστελλω.
—Γεροντας,—αἷσιν ἐξεστελλετο. Soph. Oed. T. 1292.
SYN. Ἐκκοσμεω, ἐξασκεω.—ἐκκεμπω.—στεφω.
Ἐκστεφω.
Ἰκτηριοις κλαδοισιν ἐξεστεμμενοι. Ib. 3.
Πανταις δὲ βωμοις—ἐξεστεψε. Eur. Alc. 168.
SYN. Ἐπιστεφω, στεφω, ἀποστεφω, κοσμεω, ἐκστελλω.—ἐκκενοω.—τον στεφανον ἁφαρπαζειν.
Ἐκστρεφω.
Βοθρε τ' ἐξεστρεψε—Il. ρ. 58.
Ἐκστρεψον ὡς ταχιστα τως σαυτῆ τροπως. Ar. N. 88.
SYN. Ἀνασπρεφω. ἐπιστρεφω, καταστρεφω, μεταβαλλω, μεταλλατζω.
Ἐκσυομαι.
Ὡς εἰπων ὠυλεων ἐξεσσυτο φαιδιμος Ἕκτωρ. Il. π. 1.
SYN. Ἐξερχομαι, ἐξορμαω.
Ἐκσωζευω, Vid. Σωζευω.
Νεκροὶ δὲ νεκροῖς ἐξεσωζευονθ' ὁμῶ. Eur. Ph. 1212.
Ἐκταδην, Ἐκταδόν.
Τῶδ' ἐκταδην σοι κεῖσθον ἀλληλοιν πελας. Ib. 1726.
Ἐκταδιος.
Χλαῖναν—Διπλῆν, ἐκταδην. Il. κ. 134.
SYN. Ἐκτεταμένος, ευρὺς, πλατὺς, μεγας.—ἐκτενὴς. ορεϊτὸς, ταναὸς, τετανὸς.
Ἐκταμνω. Vid. Ἐκτεμνω
Ἰὺς τ' ἐκταμνει—Il. λ. 515.
Ἐκτανυω, Ἐκτεινω.
Καὶ ἐξετανυσσ' ἐπὶ γαιῃ. Il. ρ. 58.
—Μειζον' ἐκτεινῶ λογον. Soph. Tr. 692.
SYN. Ἀνατεινω, πρατεφω, ἀπιχτεινω. ἐπιχτεινω, παρατεινω, διατεινω, ἐκπετανυμι, ορεξω μι, περισπαω, τανυω, προτανυω, ταζω, σπιζω ἁπλοω, ἀναπλοω.
Ἐκτεχιζω.
—Ἀρα θαυμαζεις ὁτι
Ουτω τὸ τειχος ἐκτετειχισται ταχυ; Ar. Av. 1165.

SYN. Ταχοποιεω, διατειχιζω.
Ἐκτελευταω.
Κεινός ορεις ἐκτελευτα·
σεν μεγαλαν πολιων μητροπολιν
Θηραν γενεσθαι —Pind. P. 4.
Τοιαῦτ' ἐφραζε πρὸς θεῶν εἱμαρμενα
Τὸν Ἡρακλειων ἐκτελευτᾶσθαι πονων. Soph. Tr. 173.
Ἐκτελεω.
Οὐδέ τοι ἐκτελεσειν ὑποσχεσιν—Il. C. 286.
SYN. Παρεκτελεω, ἐπιτελεω, ἐκτελεοω, τελεοω. τελεω. καταρτιζω, πληροω, ἀνυω.
Ἐκτελειος, Ἐκτελής.
—Ἐκ δὲ τελειον
Συμβολον ἀθανατων ποιησομαι—Hom. M. 583.
Ἐκτελέα βριθεων—Hes. ε. 464.
SYN. Ἐντελὴς, παντελὴς, τελειος, ἐντελιχές.—ἀποφορά.
Ἐκτιμεω.
Μηδέ τ' ἐξεταμον—Il. α. 460.
SYN. Διεκτιμεω, ἐκτιμεω, ἐκπολαπζω, ἀνασπαω.
Ἐκτιός.
Οἷσθ' ἐν ἀπολωλεκῖα πυρῶν ἐκτίαν. Ar. Ecc. 542.
Ἐκτοκω, Ἐκτηκομαι.
—Ἐκτετηκα καρδιαν
Θρηνοισι μητρὸς τησδ' ἐτ' ἐκτηκω γοοις.—Eur. Hec. 431.
Δακρυοις γεροντ' ὀφθαλμὸν ἐκτηκω—Ib. Or. 528.
SYN. Ἀνατηκω, ἀποτηκω. διατηκω, κατατηκω, τηκω. καταπιπζω, διαρρεομαι.—δαμαζω, ἰσχναινω. ἀποτρυω.
Ἐκτιθημι, Ἐκτιθεμαι.
Ἐνθά οἱ ἐκθεῖσαι πυκινὸν λεχος—Od. Λ. 179.
Δισσωσι βουκολοισιν ἐκθεῖναι βρεφος. Eur. Ph. 25.
SYN. Ἀποτιθημι. ἐκβαλλω, ἀναδεικνυμι, κατατιθημι, συνταπζω. ἐξηγεομαι. ἀνατιθεμαι.
Ἐκτιλλω.
—Κομην Παιωνά τ' ἐκτετιλμένος. Anac. 62. 13.
SYN. Ἀποτιλλω, κατατιλλω, παρατιλλω, ἐκτοκιζω, ἀποκνιζω, ἀποσπαω, ἐκτινασσω.
Ἐκτιμαω. Vid. Τιμαω.
—Αὖθις ἐκτετιμηται πλειον. Soph. El. 64.
Ἐκτιμος.
Ἐκτιμος ἰσχυσα πλευρας
Ὀξυτονων γονυ. Ib. 244.
SYN. Ἀτιμος.
Ἐκτινασσω.
Ἐκ δὲ τιναχθεν ὀδόντες.—Il. π. 348.
SYN. Ἀποτινασσω, ἀνατινασσω, ἐκσειω, ἐκκινεω, ἀποκλινω, ἐκτριβω, ἐκσαλευω, ἐκκρουω.

Ἐκτιω,

Εκτινω, Εκτιω.
Πλατρῶον εκτινεις τιν' ἄθλον. Soph An. 868.
—ενδικως γαρ εκτισα ποσιν Eur. M. 267.
SYN. Εκτινυω, αποτινω, αποτιω. εκλυω, αποτισυω. αποτινυμι αναματλω. αποδιδωμι. —καταθιημι —καταλλαλλω—τινω
Εκτοθεν, εκτοθι. Εκτος. Εκτοσθεν, Εκτοσθε. Εκτοσε.
—Εκτοθεν αλλων Μυησηρων—Od. α. 132.
—Θοαων εκτοθι νηῶν. Il ο 391.
Εκτος απὸ κλισιης—Il κ 151.
Τειχεος εκτοσθεν μιμνειν. Il ε. 548.
—Πολιης εκτοσθε Θαλασσης. Od χ 385.
—Δερυ δ' εκβαλον εκτοσε χειρός Il ξ. 277.
SYN. Αποθεν, εξω, εξοθεν, παρεκ. παρεξ.
Εκτολυπευω
—Χαλεπὸν ποινον εκτολυπευσας Hes α. 44.
SYN. Εκτιλεω. εργαζομαι, πληρω. τολυπευω (al εκτολμησας)
Εκτοξευω.
Καί σε τὸ σῶφρον εξετοξευσε φρενός. Eur. Andr. 365.
—Νομιζειν εκτετοξευσθαι βιον Ar. Pl. 34.
SYN. Εκτιτλω. εκκεινω, εξαντλαω, απαντλαω απεργαζομαι.
Εκτοπιος, Εκτοπος
Εκτοπιαν φλογα πηματος Soph Oed. T. 174.
Εκτοπιος στιβεις, Ib C 119
Σὺ δε τωνδ' εδρανων παλιν εκτοπος —Ib. 238.
—πορρω εκτοπον λαβών Ib Tr. 32
SYN. Ξενος, αλλοκοτος, ὑπερφοριος ατοπος, αφυὴς. αμετρος, ανομος, ανωμαλος, βιαιος. μεγας αφορητος. παρηλλαγμενος.
Εκτοπως.
Αρκτος φιλῶν ανθρωπον εκτοπως πυχει. Suid.
SYN. Μεγαλως. απρεπως. παρηλλαγμενως, αφορητως. ὑπερβαλλοντως. κραταιῶς.
Εκτορεω.
Αιαν' εξετορησεν οφεσκωοιο χελωνης. Hom. M. 42.
SYN Αφαρπαζω. φιλκω.
Ἕκτος
Εκτην δ' αὖτ' Οδυσῆα—Il. C. 407.
SYN Εκταῖος.
Εκτραπιλος
—Γιγνονται δ' εκτραπιλοισι τομοι Theog. 290.
SYN. Κακὸς. πονηρὸς. αποτροπος, σκληρὸς. δηριωδης. αμουσος. αισχρὸς. τριβλὶς.
Εκτραχηλιζω
—Ἵν' εκεῖθεν εκτραχηλισθῆ πισσών. Ar. Pl. 70.
SYN. Αποτραχηλιζω εκστομβυλιζω, καταπρηνιζω —εξεπαιζω.
Εκτρεπω. Εκτρεπομαι.
Και προς τε πομπας εκτρεπω,—Soph. Aj. 53.

—Τὴν τε δρῶσαν εκτρεπεσθαι. Ib. El. 352.
Οι δ' εξετρεποντο —Ar. P. 838.
SYN. Αποτρεπω. μεταβαλλω, παρακλινω.
Εκτρεφω. Εκτρεφομαι
Ἀλλ' ὑπισχνεῖτό σ' εξθρεψαι,—Ar. N. 1383.
—Και εξεθρεψατο βρωτοις Hom. B 30
SYN Ανατρεφω τρεφω αναγω, εκτιθηνεω, εκτιθηνευω. εκπαιδευω
Εκτριχω
—Εκ δὲ θυρας εδραμεν—Il σ. 29.
SYN. Εχθεω, επεχθαω. εκτετριχω, παρεκτριχω. κατατριχω. εκτροχαζω
Εκτριβω
Κακὸν κακῶς νιν αμοιρον εκτριψαι βιου. Soph. Oed. t 256
—Σὲ γαρ ουκ εστι βροτων
Κακιον ὁστις εκτριβησεται ποτε. Ib. 436.
SYN Διατριβω. αποτριβω. επιτριβω, κατατριβω, τριβω εκτρυχοω, εκτρυχομαι, εκλεαινω αποσμηχω σβεννυω.
Εκτροπή.
—Νικηρὲς θαπτειν — λαοφορες προς εκτροπας. Eur. Rh. 881
SYN. Παροδος. παρατροπὴ, ατραπιτος. εκβασις. παρεκβασις. εξαλλαγὴ, αφυια. περιπλοκὴ. προφασις. χωρισμός.
Εκτροφή.
—Και γαρ εκτροφαὶ καλαί. Eur. Dan. 104.
SYN. Ανατροφὴ, αγωγὴ, αναγωγὴ, τιθηνησις.
Εκτυπαω.
Αλλ' εκτετυπεκειν λαθῶσά μ' εισοδοι. Ar. Ecc. 337.
EXP Εξιλθεῖν λελησθαι.
SYN. Διατυπαω, διορυτω.—διορυσσω.
Εκτρωγω, Εκτρωγομαι.
—Μη τὴν βαλανον εκτρωξεται. Ib. V. 156.
SYN. Εξεδω κατεδω, κατατρωγω, αποτρωγω
Εκτυφλοω Vid Τυφλοω
— Και εξετυφλε παρα μικρὸν. Hom. B. 235.
Εκτωρ
Τρωσι μεν ηγεμονευε μεγας κορυθαιολος Εκτωρ
Πριαμιδης.—Il. C 816
EPIGH. Ανδρεφονος, αγχεμαχος, αδεισης, θρασυς. επισκοπος. κλυτὸς, διος. ιπποδαμος, οξυμος. πελωριος. μεγαθυμος. θοος, θεοεικελος, δῖος. δυσπτος, χαλκοθωρηξ, χαλκεομιτωρ. Φρυγιος
PHR. Εκτωρ ὑὸς Πριαμοιο. Διὶ μῆτιν αταλαντος.
—Διὶ φιλος—σθενει βλεμεαινων.—
—Ποιμένα λαῶν—κρατερὸν μητερα σοβοιο.—

—Βεὶς αγαθὴς.—μοθε ακορητος.
Γοργυς ομματ' εχων, ηδὲ βροτολοιγὸ Αρηος. Hom.
—Ἱροιας αμαχον ασφαδὴ κιονα. Pind.
Θειοδομα τειχευς ἀρχης ερυμνοτερον. Ep.
—Καισαρεῖον μεγαν
Εγχωριον Γιγαντα δυσμενῶν μοχλὸν. Lyc.

Εκτωρ. (Met. Κωλυτὴς.)
Πευκης οδόντας, ἑκτορας πλημμυρίδος. Lyc. 100.

Εκτορεος, Εκτορειος.
Εκτορεον δὲ χιτῶνα—Il. C. 416.
Επεὶ γαρ ἡμᾶς ευρασσ' Εκτορεια χειρ. Eur. Rh. 762.

Εκτοριδης.
Εκτοριδην αγαπητον—(Sc. Ασυανακτα.) Il. ζ. 401.

Εκυρα.
Αιδοιης ἐκυρῆς οπὸς εκλυον.—Il χ. 451.
SYN. Πενθερά. (ανδρὸς μητηρ)

Εκυρος.
Η ἐκυρὴ, ἐκυρὸς δὲ πατὴρ ὡς πριος αἰεί. Il. ω. 770.
SYN. Γαμβρὸς, ἑταιρὸς, κηδεστὴς, πενθερός. ανδρὸς πατήρ.

Εκφαιδρυνω.
Σταγόνα δ' εκ παρηϊδων
Γλωσσῃ δρακοντος εξεφαιδρυνον χροός. Eur. B. 767.
SYN. Επιφαιδρυνω, φαιδρυνω, απομασσω, εκκαθαιρω.

Εκφαινω.
Εκτ' εφανεν πᾶσαι σκοπιαί.—Il. π. 299.
Σημερον ανδρα φονοδε μογοστόκος Ειλειθυια
Εκφανει—Ib. τ 104.
—Τὸ Πυθικὸν Θεὸς
Μαντεῖον ἐξεφῆνεν—Soph Oed. T. 251.
SYN. Εκφαινομαι, διαφαινομαι.—εκδιδωμι. εκφερω, αποφαινω, φανεροποιῶ, δηλοω. φαινω.

Εκφατνωμα.
—Λισσιον εκφατνωμα—Aesc. Fr.
SYN. Φατνωμα, οροφή.

Εκφατως.
—Εκφατως τιοντας Τμεναιον.—Aesc. Ag. 715.
SYN. Αμετρως, εκτοπως.

Εκφερω, Εκφερομαι.
Νηῶν δ' εκφερ' αεθλα—Il. ψ. 259.
Οτι κέ μιν εξοισουσιν—Ib. 675.
—Ως τε σφιν εκφερει Μαντευματα—Soph. Oed. C. 1488.
Μεγα τὸ σθενος ἀ
Κυπρις εκφερεται νικας αεί. Ib. Tr. 505.
SYN. Εκφορεω, εκφερω, εκκομιζω, εξαγω,

εκαγω, προφερω, προσφερομαι, παρεκφερω, φερνομιζω, προκεκριζομαι. δημευω, εξαγορευω. εκθρυλλεω, προτεινω. εκφαινω, εκφημι.—παρεκχομαι —εξαιρω, επικομπαζω.

Εκφευγω.
Εξ αὖ τὸν εφυγες θανατον—Il υ. 449.
SYN. Εκφυγγανω, εκπροφευγω, ὑπεκφευγω, αποφευγω.

Εκφημι.
Ουδέ τι εκφασθαι δυνατο επος—Od. κ 246.
SYN. Εξειπεῖν, εκφαινω, εκφερω, εξαυδαω, εκφραζω.—αποφημι.

Εκφθειρομαι.
Εχθὶς δὲ μετὰ ταῦτ' εκφθαρεὶς—Ar. Pa. 71.
EXP. Εξερχομαι. (επὶ κακῇ)

Εκφθιω, Εκφθιομαι. Vid φθιω, Αποφθιω.
Ου γαρ πω τινῶν εξεφθιτο οἶνος ερυθρός. Od. ι. 163.

Εκφλυω. Vid Εκκαιω
—Αυτὸς εξεφλεξε την πολιν. Ar. Pa. 607.

Εκφλυσσω, Εκφλυζω.
Ουκ ἐχει εκφλυξαι τοσσον χρον ὁσσον ορεχθεῖ. Ap I. 275.
SYN. Αναφλυζω, εκφλυσδαω, φλυω, εκζεω. —ξειπεῖν.

Εκφοβεομαι.
Ὡν ὑπεκ' εκφοβῇ με.—Soph. Oed C. 273.
Ποιας δὲ και γυναικὸς εκφοβοῖσθ' ὑπερ; Ib. T. 1008.
SYN. Αποφριτῶ. αποσυγεω.—αποδειλιαω, απερριγω. περιφοβεομαι, φοβεομαι, καταδειδω, εκπλητομαι. εκθαμβεω.

Εκφοινισσω. Vid. Φοινισσω.
—Πωλοι δέ νιν
Χηλαῖς τενοντας εξεφοινισσον ποδῶν. Eur. Ph. 42.

Εκφορα
Οτε μειρακιον ἦν, τας αωρας ηλεκτ'
Νυνὶ δ' ὁταν γεροντος εκφορὰν ἰδω.
Κλαιω· προς εμὲ γὰρ εσι ταῦτο κεἰν' ἰδεῖ. Apollod.
SYN. Εκκομιδη, καταχωσις, ταφη, κηδευμα —εκφορησις, εκτοπισμὸς, εξορισμὸς, εξορισις, εξαγωγὴ. εκπρισις.—εξαρσις. επαρσις.—εξαγορευσις. αφαιρεσις.

Εκφορεω, Εκφρεω. Εκφρεω. Vid. Εκφερω
—Ταὶ δ' εκφορεων και αναγκη. Od. χ. 451.
—Ουκ εστ' αυτὸν εξεφορησειν. Ar. V. 125.
—Ουκ εκφορησετ'; ω μιαρωτατε. Ib. 156.

Εκφορος.
Εἰ δ' εκφορὸς σοι συμφορὰ προς αρσενας. Eur. Hipp. 295.

Ten

Ε Κ

Των δυσσεβεντων δ' εκφορωτερα πελοις. Aesc. Eum. 913.
—Αλλ' εκ εκφορα. Ar. Pl 1139.
SYN. Παραφορος, εκφαντος. εξαλλος, εκπυστος.—εκφερομενος, (οργῆς.)

Εκφορτιζω.
Εκφορτισόν τι τῶν σεαυτῆ πραγματων. Ar. N. 695.
SYN. Εκπυστω, επισκεπτομαι, βελευομαι, φροντιζω.

Εκφρων.
Εκφρονα κικλησκοντες.—Sibyl. l. 1.
SYN. Αφρων, παραφρων, αβυλος, μωρος.

Εκφυγγανω. Vid Εκφευγω.
—Και δυας εκφυγγανω. Aesc. Pr. 524.

Εκφυλασσω.
Ρυε με κἀκφυλασσε—Soph. Oed. C. 289.
SYN. Διαφυλασσω. συνδιαφυλασσω, επιφυλασσω, φυλασσω. διατηρεω.

Εκφυσαω, Εκφυσιαω.
Εκφυσητε γαρ τοσῦτον πολεμον.—Ar. Pa. 609.
Κἀκφυσιῶν οξεῖαν αἱματος σφαγήν. Aesc. Ag. 1398.
SYN. Εκπνεω, ταρασσω.—εκπτυω, φυσαω.

Εκφυω. Εκφυμι.
—Τίς δε μ' εκφυσε βροτῶν; Soph. Oed. T. 445.
Τοιόνδε δ' εκφυς.—Io. 1103.
—Ἑνος αυχένος εκπεφυκαι. Il λ. 40.
SYN. Φυω, τικτω, εκγινομαι, εκφυομαι, εκγλασσω, ανακυπτω, εκγενναομαι, επαυξανομαι.

Εκχαυνοω.
Ουδ' ἐστιν, αυτὸν ὁστις εκχαυνῶν λογοις. Eur. Supp. 412.
SYN. Εκμαλαττω, εκμαλθακοω, χαυνοω, εκκινεω.

Εκχεω, Εκχυω.
Οιτος δ' εκ χρυσῆρος—εκχεον.—Il. γ. 296.
—Τα γαρ προτερ' εκχυτο παντα. Od. τ. 504.
SYN. Εκπροχεω, προχεω. περιχεω, αποχεω. σπενδω.—απαντλαω, εκπινω.

Εκχραω.
Ος μοι τα πολλ' εκειν' ὁτ' εξεχρη κακα. Soph. Oed. C 88.
SYN. Εκφαινω, εκφημι. χραω.

Εκχορευομαι
Ἐν τε ποτ' Αρτεμις εξεχορευσατο. Eur. Hec. 387.

Εκχωρεω.
Χωμῶντες εκχωρεῖσιν ευκαρπῳ ἐρᾳ. Soph. Aj. 680.
SYN. Αποχωρεω. απερχομαι, εξερχομαι.

Εκών.
—Ἑκὼν ακοντί γε θυμῷ. Il. δ. 43.

Ε Λ

SYN. Θελων, εκουσιος, αναναγκαστος, αυθαιρετος.

Ε Λ

ΕΛΑΙΑ.
—Και ελαΐαι τηλεθοωσαι. Od. η. 116.
Οἷον δε τε τρεφει εερσε ανηρ εριθηλες ελαιης.
Χωρῳ εν οιοπολῳ, ὁθ' ἁλις αναδεδρυχεν ὕδωρ,
Καλὸν, τηλεθάον, τό δε τε πνοιαὶ δονεουσι
Παντοιων ανεμων, καί τε βρυει ανθεϊ λευκῳ. Il. ξ. 52.
SYN. Ελαα, ελαΐς. Αθηναΐς.
EPITH. Αγλαομορφος, αγλαοκαρπος, αγριας, απιτηλος, αβρα, Αθηις, ἱερα ικετις, γλαυκωπὸς, ευκτιατος. θαλερα. καλη, σιαλια, ευχαΐτις, εὔρραθμιγξ. ευωδης. κοτινηφορος, καρποφόρος. παρθενικη, λιπαρα, σηληρα, φθινοπωρὶς, τανυφυλλος Vid ελαιον.
PHR. Γλαυκᾶς παιδοτροφε φυλλον ελαίας.
Φευτευμ' αχειροτον, αυτοποιόν.—Soph
Παλλάδος ἀγνὸν αγαλμα.—Γλαυκὴ χλοη. Eur.
Αιτωλὶς ανὴρ ὑφόθεν.
Αμφὶ κομαισι βαλοι γλαυκοχροα κοσμον ελαιας.—
Φυλλοι ελαιᾶν χρυσεοι. Pind.

Ελαινεις. Ελαιαεις,
—Λαζεο φλοιὸν ελαινεντα κροτωνος. Nic.
Ελαιεσσα ιωδύς. Soph Fr.

Ελαινὸς, Ελαΐνεος, Ελαΐνος.
Ελαινρὰ δροσος. Ep.
—Ροπαλον—χλωρὸν, ελαΐνεον.—Od. ι. 320.
Στειλειὸν πειρικαλλὲς, ελαΐνον.—Ib. ε. 236.

Ελαιον.
—Καθυπερθεν επιρρεει, πὺτ' ελαιον: Il. ϛ. 754.
SYN. Αλειφαρ.
EPITH. Αμβροτον, αιγλῆεν. αργῆεν, ἡδὺ, ευαγὲς. ευθπτυχον. ευῶδες, κηῶδες, λιπαρὸν, πῖον, δυσεν, ροδόεν, ὑγρὸν
PHR —Αλειψατο δε λιπ' ελαιῳ, Αμβροσιῳ. ἑδανῳ.—Hom.
—Πολυκμητου πῖαρ ελαιης. Apollin.
Πιονες ὑγροτοκοιο γοναὶ—ελαιης. Nonn.

Ελαιολογος.
Νῦν δ' ὥστερ ελαιολόγοι. χαρεῖθ'
Ἁμα τῷ τον μισθον εχοντι. Ar. V. 710.
SYN. Ελαϊσὰς, ελαιοτρὶψ.

Ελαιοφορος
Ω τον ελαιοφόρον οχθον εχων. Eur. Her. F. 1178.

Ελαιοφυὴς.
Ἀ—τὸν ελαιοφυῆ παγον θασσει. Io. I. 1480.

Ελαΐς.

Ελαΐς. Vid Ελαία.
Και περὶ το χωρίον ἅπαν ελαΐδας εν κυκλῳ. Ar. Λ 997.
Ἔλανδρος.
—Ἔλανδρος, ἐλεπόλις. Aesc. Ag. 698.
Ελασιζοντος
—Ἐλασιζοντ' αναρρηγνὺς επη. Ar. Eq. 623.
Ελασιππος. Vid Νυξ.
Ελασσων, Ελατ]ων Vid. Ελαχὺς.
Ουτε μειζον', ουτ' ελασσονα Soph Tr. 328.
Σθένεις δ' ελατ]ον των εναντιων χεροῖν. Ib. El. 1004.
SYN. Μικροτερος. μειων, ολιζων. χειρων, χερειων, φαυλοτερος —ἥττ]ον, μεῖον.
Ελαυνω.
Ζευγλα δ' ενεγκοντες ελαύνειν ενθα και ενθα Il. σ. 543.
Ζανὸς ελαυνηθεὶς γιγοπαγεῖ νιφάδι. Ep. I 6.
SYN. Ελαυνω, κινεω, σαλευω.—βιαζομαι, δεινοπαθεω.
Ελατη.
Εις ελατην αναβας περιμηκετον.—Il. ξ. 287.
EPITH. Μακεδνὴ, παχεῖα, ὑψηλὴ, ὑψικομος, ὑψιλοφος, κεκαρμενη, σιδαρὰ, στερεμετρος, υπερλοφος, ευξεστη, ταυφλοιος.
Ελατήρ.
Η Γοργολόφα σ' εκελευε τυτυὶ φαγεῖν
Ελατῆρα.—Ar. Eq. 1179.
SYN. Πεμμα, πεπλα. μαζα. πλακοῦς. (πᾶν το πλατο)
Ελατήρ.
—Ελατῆρί τε κῦδος. Il. δ 145.
—Αλκμᾶνα, λυρης ελατῆρα Λακαινης. Ep. I. 6.
—Ελατὴρ ὑπερτατε βροντᾶς. Pind. Ol. 4.
SYN. Ηνιοχος, ἱππηλατης, ἁρματηλατης —κωπηλατης, ερετης. —κρουσὶς —κωπὴς, —αγωγεὺς, απαγωγὸς, διωκτὴς, βασανιστὴς, εξοριστὴς, εξολοθρευτὴς, αφανισὴς.
EPITH. Κρατερὸς, ακοσητὸς, ἱμασθλης.
Ελατηριον.
Μῦσος πᾶν ελασῃ καθαρμοῖς
Απαν ελατηριον. Aesc. Ch. 968.
EXP. Το καθαρτικὸν φαρμακον.
Ελατινος, Ειλατινος.
—Θυρην δ' εχε μοῦνος επιβλὴς
Ειλατινος.—Il. ω. 454.
Ελατιονιδης.
Ισχυ' ἁμ' αντιθεῳ Ελατιονιδῃ τυπτῳ. Hom. A. 210
Ελατρεύς. Nom. pr.
Διπτυχ δ' αυ παντων προμιρεατος ἦεν Ελατρεύς. Od. θ. 129.

Ελαυνω. Ελαυνομαι.
Τὰς Ευμηλος ελαυνε—Il. ϐ. 764.
—Ασυ δ' ελαυνετε νῆα μελαιναν. Od. ο. 502.
Ρυσὶ ελαυνομενος—Il λ 673.
SYN. ελαω. ελασσειω. διελαυνω, προτελαυνω, απελαυνω, προιλαυνω. παριλαυνω, εξελαυνω, συνιλαυνω. αγω. επαγω. διεξαγω. προαγω, χειτεω, κταζω, αικιζω. επισπερχω, επικερτομεω, καταπονεω. διωκω. επιγω. ελασεω.—ἱππευω.—ερεσσω—διερπυλατεω.—κινεω.—παιεσσω οχυτ]ω.
Ελαφηβολια
Μαδ' ελαφηβολιης.—Call. 3 262.
Ελαφηβόλος.
—Ελαφηβόλος ανὴρ Il. σ. 319.
Αρτεμιν Ορτυγιαν. ελαφηβόλον. Soph. Tr. 218.
SYN. Κυνηγός, αγρευτὴρ.
Ελαφακτόνος
—Τὰς ελαφοκ]ονε Θεὰς χειρας—Eur. I. T. 1113.
Ελαφος.
Θησαντ' ελαφον· μαλα γαρ μεγα θηρίον ἦεν. Od. κ 180.
SYN. Ελλος. κεμας. νεβρός.
EPITH. Βαθυκερως. κεραος. βριθυκερως, ὑψικερως. χρυσοκερως. ταυκραιρος. αιλλοπους, ορεσδρομος, μακροπόρος. θειον, τετρακερωνος, πυκνοσικτος, σικτοπους. βαλιὰ. θοὴ. ταχεῖα. φυζακινὴ. ωκεῖα. κραιπνὴ, αγροτερα, δαιδαλεα, λιποσθενὴς. Μαιναλια.
Ναι μην ωκυποδων ελαφων γενος ετρεφεν αῖα,
Ευκερων, μεγαλωπὸν. αριτρεπὲς αιολοπουν,
Στικτὸν. αριζηλον, ποταμηπόρον. ὑψικαρηνον,
Πιαλέον νωτοις. και λεπ]αλέον κωλοισι·
Ουτιδανὴ δειρὴ, και βαιοτατη πολιν κρὴ.
Τετραδυμοι ῥῖνες. θοσυρις πνοιῇσι διαυλοι.
Αζληχρὴ κραδὶη. και θυμὸς εσωθεν αναλκις. Opp.
Ελαφου κερας.
Σκιπ]ει. και θηητον εχων φαος ὀπλοτερον
Αθηναιοισι κερας ποτὶ γαρ νους κραιτιονων
Μηδηται φυσιος πολυδαιδαλε τεχνον ιδοιτων.
Εκ κεφαλῆς ε αφαω. κ. λ. Orph. L.
Ελαφριζω
—Επ' εμεῖο Μοῦσαι ελαφριζουσιν—Call. 4. 115.
—Ελαφριζουσι δε κυρην Mosch. 2. 126.
SYN. Ελαφρυνω. απελαφρυνω. επελαφρυνω. επιλαφριζω. κουφιζω. εταιρω, ανασπαω. παρασκευ·ζομαι. (ραδιως.)
Ελαφρὸς.
Γυῖα δ' εθη ν ελαφρά.—Il. ε. 122.
—Η μαλ' ελαφρος αὴρ.—Il. π. 745.
SYN. Κουφος, ευκινητος, ευτροφος, ευτραφὴς, ευσαλὴς,

ευαλὴς, ευαγὴς, ευαγητος, ευσκαρθμος. πολυσκαρθμος, ανεμιος. ανεμιαῖος. ανεμιδιος, ὑποπτερος, ραδιος. χαλαρὸς. ωκὺς. ψιλὸς, εὐκαιος. ῥηϊδὸς. αλτικὸς, ελαφροπους, κιναδαξ, σκιναξ, ευδασακτος.

Ελαφρως.

—Γάλοι πλωουσιν ελαφρῶς. Od. ε. 240.

SYN Κουφως, ευκινητως, —ευτελῶς. αφροντιστως. επιλιγδην. ωκυλως.

Ελαχυς, Ελαχιστος Vid. Ελασσων.

—Ελαχεια δ' ε φαινεται νεη. Nic.

—Δωσει γερας ουκ ελαχιστον Hom. M. 570.

SYN Βαιὸς, μικρὸς.—ὀλιγιστος, βραχυτατος, σμικροτατος. ὑστερος, ισχατος.

Ελαω. Poet pro ελαυνω.

Ευθυπόρων δ' ελασεν —Hom. M. 342.

Ελδετην

Και μελαν Ελδετιης πεζομαχοιο νεφος. Muſu.

Ελδομαι, Poet Εἰλδομαι

—Τάτ' ελδεται ὅσκ' επιδευὴς. Il. ε 481.

—Ως εθελω και ειλδομαι—Od. ε 219.

SYN. Επιθυμεω. ἱμειρω, ἱμειρομαι, γλισχομαι, ερασσαι, ερατιζω. ἱεμαι. ισχαναω, λιλαιομαι, λιπτω, χατιζω. εργαω μετερχομαι θελω.

Ελδωρ. Poet. Εἰλδωρ.

—Τόδε μοι χρηιτον ειλδωρ Il. α. 41.

SYN. Επιθυμια, επιθυμησις, επιθυμημα, ποθος, ποθὴ επιποθησις, επιποθια, ερωὴ, ερεσις, ἱμερος. βουλημα.

EPITH. Ατρεπτον, αναυδητον, θυμηδὲς.

Ελειαω.

Ὅς σιν ανευθεν εὼν μεγα κηδεται, ἠδ' ελειαιρει. Il. C. 27.

Τὸν δ' ἐλειαιρεσκον μακαρες θεοί —Il. ω. 23.

SYN. Ελεῶ, κατελεῶ, οικτειρω, οικτιζω, σπλαγχνιζομαι.

PHR. Οἰκτον εχω, λάμβανω. Εχω δ' οικτον.

Ελκος επιερχεται μι.

Ελεας, Ελεα

Και ελεᾷ, και βασκε Ar. Av. 886.

Ελεα μικρὸν φωνῇ αγαθον. Call. Fr.

Ελεγος.

Τὰς ουκ ευμουσοι μολπὰς βοᾶν

Αλυρτις ελεγος. Eur I. T. 146.

SYN. Θρῆνος. μονῳδια μῦθος. φδὴ.

Ελεγχειν.

—Μοι πρῶτος ελεγχειν αναθησει. χ. 100.

SYN. Ονειδος, επιτιμησις, επιπληξις. ὁμοκλὴ. ελεγχος. μεμψις. αισχυνη.

EPITH. Αλεγεινὴ

Ελεγχὴς.

Εφρετε λωβητῆρες, ελεγχίες.—Il. ω. 239.

SYN. Επονειδιστος, ελεγχεινος, ελεγχιστος, επιμωμητος.

Ελεγχος.

—Δη γαρ ελεγχος Εσσεται. ει—Il. ν. 314.

Νυν δ' ουκ ελεγχον εξιων. ὁρῳ βροτοῖς

Την γλωσσαν, ουχὶ τἄργα παιθ' ἡγεμονα. Soph. Ph. 100.

—Φιλων ελεγχος αξιωδεστατον. Eur. Her. F. 59.

SYN. Αισχυνη, ονειδος. διαπειρα, αφορμὴ, επιβολὴ. αποδειξις. ασαφεινὴ ανακρισις, εξεταστις, καταληψις, γνωρισις, διαγνωρισις ελεγχεια.

EPITH. Αλυκτος, κρατερὸς, πικρὸς, πολυΐδρις, συγερὸς.

Ελεγχω.

—Τῶν μὴ σύγε μῦθον ελεγξης. Il. ι 518.

—Ἐργα δε χεῖρας ελεγχει. Suid

Μη μ' ελεγχε πλειόσιν λογοις. Soph El. 1369.

SYN. Απελεγχω. διελεγχω, εξελεγχω, κατελεγχω, μωμομαι, ατιμαζω. ανευθυνω, δικαιθυνω, αναξ ενδιζω, καταγιγνωσκω κατεχω. αποσκοπτομαι. ανακρινω. βασανιζω. βασανευω, φανεροποιω, καταφωραω —τρομαι.—κακολογεω.

Ελεδωνη

—Ὅτ' αροσεος (ελεδωνη) ὀν ποδα τενδει. Hes. ε 522.

Ελεεινος, Ελεεινοτερος. Ελεεινοτατος.

—Παρος περ εὼν ελεεινός. Od. τ. 253.

Εσσῆτ' ελεεινὴν—Ar A. 412.

—Εγω δ' ελεεινοτερός περ Il ω 504.

Τῆς δ' ελεεινοτατῳ αχεϊ φθινυθουσι παρειαι. Od. β. 530.

SYN. Οικτρὸς, ολοφυδνὸς, σχετλιος, ταλαιπωρος

Ελεεινῶς, Ελεινῶς, Ελεινὰ.

Ἕλκηαι σ' ελεινῶς ὧδε τἀμὰ πηματα. Soph. Ph 891.

Ωιμωξεν δ' ελεεινὰ πατηρ—Il. χ. 408

SYN. Οικτρῶς, αθλιως, ταλαιπωρως, δυσυχῶς.

Ελειω Vid Ελειαιρω.

—Συ δε μ' αιδεο, καὶ μ' ελεησον. Il. φ. 74.

Ελεημοσυνη.

Αντ' ελεημοσυνης—Call. ι. 152.

Ος δ' ελεημοσυνην παρεχει—Sibyl. l. 2.

SYN. Ελεος. ερανος.

Ελεημων.

—Ουδέ μοι αυτῇ

Θυμὸς ενι στηθεσσι σιδηρεος, αλλ' ελεημων. Od. ε. 191.

SYN. Ελεητικὸς, ευσπλαγχνος, πολυελεος, οικτιρμων, φιλοικτιρμων.

Ελεητύς.
—Εσελ κτις επισχησις. εδ' ελεητύς,
Αλλοτριων χαρισασθαι, επει πάρα πολλα' ἑκαστω. Od ρ 451.
SYN. Ελεος, οἶκτος, οικτισμα.

Ελεθμα. Vid. Εἰλεθμα.

Ελεικε.
—Ἔλειον δ' απεδεν. Ar. R. 355.
SYN. Ελωδης, λιμναῖος, τελματωδης, τελματαῖος.

Ελεοβατης.
Και ελεοβαται ναῶν ερεται. Aesc Pers. 39.

Ελεονόμος.
Νυμφαι ελεονόμοι ποταμηΐδες—Ap. 3. 1218.
SYN. Ελεογενης. ελεοτροφος. ελεοθρεπτος.

Ελελεῦ. Ελελελεῦ. (Θρηνῳδες επιφθεγμα. al. πολεμικόν)
Ωρα ταχυτερ, Ελελεῦ Suid.
Ελελεῦ χαρει.—Ar. Av. 363.
Ελελελεῦ. Aesc. Pr. 876.

Ελελιζω. Ελελιζομαι.
Ελελιζεμεν δ' ιεροις μελεσι. Ar. Av. 213.
—Μεγας δ' ελελιζετ' Ολυμπος Hom XXXVII. 3.
SYN. Θρηνεω, ολολιζω.—ελελιτζομαι.

Ελελιτζω.
—Μεγαν δ' ελελιξεν Ολυμπον. Il. α. 530.
SYN. Κινεω σειω. διασειω. συνελιτζω, περιδινεω. τινασσω επισεισω, συσεισω.

Ελελιχθων. Vid. Ενοσιχθων.
Τὸν τ'. ελεσιχθον
Ποσειδᾶν,—προσερχεται Pind. P. 6.

Ελειη.
Αρχειη δ' Ελειη μετ' αρα δμωῆσι γυναιξιν
Ηγε, και αμφιπολοισι περικλυτά εργα κελευε. Il ζ. 323.
SYN. Αιπολεκτρος. Θηλυπαις. δολια. δολομητις, πῦκομος. ευπατειρα. ευιδὴς, ελικῶπις, ελικοβλεφαρος, λευκωλενος, λιγυθρους, χρυσια, κυδαλιμὴ, καλλικομος, καλλισφυρος, καλλιπλοκαμος. καλλιπαρηος. ριγεδανὴ. ταυνιπεπλος, πολυκυδὴς, πολυδακρυτος, πολυσονος. πολυηρατος. πολυκτόνος, πολυπονος. λειποπατωρ, λειποχαρμος. Ραμνουσις Λακαινα.
PHR Δῖα γυναικῶν. Διὸς εκγεγαῖα, κυρη.
—Κυων κακομηχανος, οχρυοεσσα Hom.
—Γοδοχρως Ελενα Λακεδαιμονι κοσμος. Theoc.
Μαιρμαρυσα θεραπναιη τότε συμφη. Tryph.
Η Τυνδαρὶς γαρ ἧδος ευπρεπεστατη.
Διὰ το τὰς ορθοζυγε ομμα
Κυνοσβερον καλλοσυνας
Λιδας σκυμνε δυσειερας. Eur.

Αρτιθηλ Ελενη χαριτων επιειμενη εἶδος. Cal:
Της ποντοπορε δυάδος πλευρωνιας.
—Πειραια χιων
Ην τερενος ὑγροφοιτος εκλεχεται. Lyc.
—Ροδοπηχυν ἐμοιχευσα Τυνδαριωνη. Ep.

Ελενος.
Πριαμιδης Ελενος, οιωνοπολων ἐχ' αριστος, Il. ζ. 76.
EPITH. Αριστμαχιτης.
PHR.—Βην δ' Ελενοιο ανακτος Hom.
—Αρτιθηλ Ελενοιο χλυτὸς τοκος—Cal.
—Βαρυζηλοιο θεοπροπιης Ελενοιο.
—Ελενοιο μετπλυδες αμφητῆρος. Tryph.

Ελευθρεπτος. Vid. Ελεοτροφος
—Ελευθρεπτον τε σελινον. Il. C. 776.

Ελεὺν. Ελεὸς. Ελεὸς.
—Καθιλ' αὐτῆ τελεόν.—Ar. Eq. 152:
—Και εν ελεῖσιν εχευε. Il. ι 215.
EXP. Τὸ μαγειρικὸν τραπεζιον.

Ελεος.
Ως Αχιλευς ελεον μεν απωλεσεν—Il. ω 44.
SYN. Ελεητὺς, οἶκτος. κατοικισις. κατοικτρισις, οικτιρμὸς σπλαγχνον.

Ελεπτολις. Vid. Ἑλαυδρος.

Ελεπτις.
Πισεά τε σριλιπων καὶ ελεπτίδας —Ap. 1. 1266.
EXP. Πετρωδης. al. ἑλωδης. al. συμφυτος.
EM. λεπωδης, τοπος.

Ελετός
Ανδρὸς δε ψυχη παλιν ελθειν, ουτὲ λεῖστη,
Ουθ' ἑλετὴ, επει ἄρ κεν αμειψεται ἑρκος οδοντων. Il ι. 409.
SYN. Απτὸς (παλιν.) συλαβὴς. αἱρετος.

Ελευθερια.
Στησαμενοι κρητῆρας ελευθεριης ερατεινῆς. Tryph 407.
SYN. Ελευθεριοτης. αυταρχια. αυτονομια. εξουσια, αυτεξουσιοτης, αδεια.—δαψιλεια. ευγενεια. γενναιοτης. φιλανθρωπια.
EPITH Ατρεκος θεοδμητος.
Αἰρεῖν αδυλωτε φεγγος ελευθεριης. Ep.

Ελευθεριος.
Ουδέ ποτ' εκ δυλης τεκνον ελευθεριον. Theog. 528.
SYN. Γενναῖος. ελευθεροπρεπὴς. ευδαπανος, δαψιλὴς, μεγαλοδωρος—Ελευθεριοτὴς.

Ελευθερὶς
—Σκιωδης υπ' Ελευθερὶς πετρα. Eur. Supp. 759.

Ελευθεροπραξια.
—Ελευθεροπραξια δ' εσαι. Sibyl. l. 2.
SYN. Αδεια, Παρρησια, αθεσις, αυθαδεια.

Ελευθερος.
—Ἐλευθερον ἦμαρ ἀτυφας. Il. ζ. 455.
SYN. Αυτονομος, αυταρχος, αυθαιρετος, αυτεξουσιος, αδεσποτος, αυτογναμων, αστιος, αφετος, ελευθεριος.
Ελευθερως.
—Και γελᾶν ελευθερως. Soph. El. 1313.
SYN. Λδεως, αφετως, ασελγως, ανεμποδιστως—ελευθεριως, ελευθεροπρεπως, γενναιως, ευγενως, ειλοτιμως.
Ελευθεροσομαι.
Αγαν δ' ελευθεροσομως. Aesc. Pr. 180.
SYN. Εξελευθεροσομαι, αθυρσομαι, αθυρογλωττιω, παρρησιαζομαι. σοβαρως φθεγγομαι.
Ελευθεροσομος
Σαφη δ' ακουεις εξ ελευθεροσομου
Γλωσσης.—Ib Supp 955.
SYN. Αθυρογλωττος, αθυροστομος, αδολεσχος.
Ελευθεροω.
—Παν ελευθεροι σωμα. Soph. Oed. T. 725.
SYN. Απελυθρουμαι, εξελευθροω, αφιημαι, απαλλαττω, απολυω λυτροω.
Ελευθω. Vid. Ειλειθυια.
Ελευσινια.
—Μεδεις δε παγκοινα Ελευσινιας. Ib. An. 1132.
Ελεφαιρω, Ελεφαιρομαι.
Οιδ' ελεφαιρονται επι' ακραντα φερεντες. Od. τ. 565.
—Ελεφαιρετο φυλ' ανθρωπων. Hes. θ. 330.
SYN. Απαταω, βλαπτω, πλαναω, αδικεω.
Ελεφας.
Ηϊα λειπ' ελεφαντι χαμαι πεσον —Il. ι. 583.
EPITH. Εὐκτεανος, νεοπρισες, πελυμοχθος, λευκος, τιμηεις.
PHR. Ελεφαντινον σκῆν.
Ελεφας
Μητερα Ταπροβανην Ασσηγετων ελεφαντων. Dionys. 593.
EPITH. Λκαμπτοποδης. αερσιποδης. αμετροβιος, ηλιβατος, σθεναρος, ορεσσινομος, ερημονομος, ορθοποδης, υψιλοφοι, ταυροκαρηνος, σιδηροδορος, οπλοφορος. ομοζυγης. κῦφα βιβας.
PHR.—Δεμας κρατερη ελεφαντος. Naz.
Θηρ χιλιανορρηνος.—ὑπερβιον αχθος
Ουκ στι πυργωθεις ὁ φαλαγγομαχας επι δηριν
Ασσχετος ερμαινει μυριοδης ελεφας. Ep.
—Φαιης κεν ιδων ελεφαντα
Η κερυφην ερεος παταπειρητον. η νεφος αινον
Χειμα φερον δειλοισι βροτοις επι χερσον οδευειν. Opp.
Ελεφαντινος. Ελεφαντοδετος.
—Ελεφαντινον ωχετο δηρον. Theoc. 24. 99.
Ελεφαντοδετων—δομων. Eur. I. A. 582.

SYN. Ελεφαντεος, ελεφαντοκελλητος, ελεφαντοιδης.
Ελεφηνωρ
—Ελεφηνωρ, εζος Αρηος.
Χαλκασπιδοντιαδης, μεγαθυμων αρχος Αβαντων. Il. β. 540.
Παπποκλονες δ' Οθρηος εικτησει λυκος. Lyc.
Ελη, Ειλη
—Ην εξικη ειλη κατ' εθειρων.—Ar. V. 709.
EXP. Η τε ηλιε αυγη, θερμασια.
Ελικη.
—Και αμφ' Ελικην ευρειαν. Il. β. 574.
EPITH. Λγχιαλος, περιηγης.
Ελικοβλεφαρος.
Καιρ' ελικοβλεφαρος.—Hom. V. 19.
SYN. Καλλιβλεφαρος, ελικωπις, ελικωψ.
Ελικοδρομος. Vid Σεληνη.
Ελικης, Ελικτος. Ἑλικωπες, Ειλικωπες.
—Ελικωτατον ὑδωρ Αισηπε—Call. ap. Steph.
—Πασας χειρωσιν ελικτας. Hom. M. 192.
—Ασπιδιν ειλικοστεγη. Nic.
SYN. Ελικοειδης, ελιγματωδης, ευκαμπης, στρεπτος, στροβελος, στροβελος, κοχλιωδης, ευστροφος.—μελας. ελιξ.
Ελικων.
—Μεσων χορδη εξ Ελικωνος. Hom. B. 1.
EPITH. Ζαθεος, μελισσαιος, μελισσοβοσος, ἠμερος, ξανθος, ευρυχορος, ὑψηλος. Βοιωτος.
PHR. Περικλυς δομος.
Ελικωνιαδες. Vid. Μουσαι
Μουσαων Ελικωνιαδων.—κ. λ. Hes. θ. 1.
Ελικωνις.
Ιππω επι κρηνη Ελικωνιδι—Call. 5. 71.
Ελικωνιος.
—Ελικωνιον αμφι ανακτα. Il υ 404.
Ελικωψ. Ελικωπις.
—Ἑλικωπες Αχαιοι. Il. α. 389.
—Δομεναι ελικωπιδα κορην. Ib. 98.
SYN. Ελικοβλεφαρος, μελανεφθαλμος, ευεφθαλμος. ευπρεπης.
Ελινος.
—Στεφην εκ ψιθυης ελινοιο
Κειρωντες θλιβεσι—Nic.
SYN. Κλαδος, αμπελος.
Ελινυω, Ελλινυω.
Τεκνον, ελινυσον —Call. 6 48.
Ως' ελλινυσειτ' εργαζεσθαι αγαλματα—Pind. N. 5.
SYN. Ανελινυω. αναπαυομαι, σχολαζω, ανιεω. ραδιουργεω. ησυχαζω. δηθυνω βραδυνω. αμελεω. ρεμιζω.—διατριβω, εγχρονιζω. αργεω.

Ελιξ.

Ελυξ.
Πορτας τε, γναμπτὰς δ' ἑλικας.—Il. σ. 401.
Καρπῳ ἑλιξ εἱλεται αγαλλομενα κροκοιντι. Theoc. 1. 31.
—Και εἱλιποδας ἑλικας βυς. Il. ι. 462.
—Ελιξ χρυσος. Nonn.
—Ἑλιξ πλοκαμος Ep.
SYN. Ψελλιον.—εἱλυμα—δῖνος.—συστροφη, ἑλικοειδης, ἑλιγμὸς, περικυλινδησις.—ἑλικὸς. ἑλικοκερατος, ἑλιξοκερως—μιλας.—νιος καλὸς.

Ελισσῶν.
—Ναιοντος επ' οχθαις αμφ' Ελισσοντος. Theoc. 25. 9.

Ελισσω, Ελιττω, Ειλισσω.
Οἴσθα γαρ εῦ περι τερμαθ' ἑλισσόμεν.—Il. ψ. 309.
—Και περὶ γῆ χ μακρὸς ειλιξαν ἱμάντας. Theoc. 22. 81.
SYN Γιλεω, ενειλεω, περιειλεω, εἱλυφαω. επιλ..σσω, ανασρεφω, καμπτω, εγκυκλεω, συμπλεκω. σλεκω.—ψευδομαι.

Ελιχευτος.
Κισσὸς ἑλιχρυσῳ κεκορισμένος.—Ib. 1. 30.
SYN. Ελικοχευτος.

Ελκαινω. Vid. Ελκοω.
—Φορῳ (φοβῳ P.)
Τῶ προσθεν ἑλκαινοντι—Aesch Ch 843.

Ελκεσιπεπλος, Ελκεχιτων.
—Και τρωαδας ἑλκεσιπεπλους. Il. ζ. 442.
—Και Ιαονες ἑλκεχιτωνες. Il. ρ. 685.
SYN. Ταινιπεπλος.

Ελκεω. Ελκω, Ελκεω. Γιλκεω.
Ελκεσ' αἱκὰς. Il. χ. 236.
Ελκε δ' επισρεψας.—Il. γ. 370.
—Ταχέες νυνις ἑλκεσσιν. Il. ρ. 558.
SYN. Αντιλκω, ερυω. επισυρω, παρασυρω, σπαρασσω, αποσπαω, ελκυσαζω. βιαομαι.

Ελκηδὴν.
Πὑξ τε και ἑλκηδὴν.—Hes. α. 302.
SYN Επισεσυρμενως.

Ελκημα
—Κρᾶτα δ' αισσιον τεμὼν
Ριψω κυνὰν ἑλκημα—Eur. Her. F. 568.

Ελκηθμὸς.
Πρὶν γ' ετι σῆς τε βοῆς σε δ' ἑλκηθμοῖο πυθεσθαι. Il ζ. 465.
SYN. Ελκυσμὸς, ανδραποδισμὸς, αιχμαλωσια, ἑλκησις, ἑλξις, ῥῦμα, συρσις, σταραγμὶς. βια.

Ελκος.
Ελκος δ' ισχὴρ επιμασσεται—Il. δ. 190.
SYN. Τραῦμα, τρᾶμα. απιλος.

ΕΡΙΤΗ. Αργαλὲον, αναλβὶς, ανιηρὸν, αγριον, αμειλιχον, ασχετον, εμπεδον, κρυπτὸν, καρτερὸν, μελαν, λυγρὸν, κακὸν, κλομενον, ολοὸν. εχθιστον, λοιγιον, επωδυνον, ὑπερβιον, φοινιον, ὑποκαρδιον, στοτικαρδιον.

Ελκοποιὶς.
Ουδ' ἑλκοποιὰ γινεται τα σωματα. Aesc S. T. 404.

Ελκοω.
Εμησας ὅ με φρενας ἡλκωσεν Eur. Alc. 888.
SYN. Αρελκοω, εξελκοω, ἑλκαινω, ἑλκοποιεω, τραυματίζω.

Ελκυσαζω. Vid. Ἑλκειν.
—Μὴ μιν αποδρυφοι ἑλκυσαζων. Il. ψ. 187.

Ελκυστριον.
Τὰ 'ν τοῖσιν αντικρημνισιν
Ἑλκυστρια περιαλιφεων Ar. Eq. 903.
SYN. Ελκυστιον.—καστὶσσος, καλπη.

Ελλας.
—Ηδ' Ελλαδα καλλιγυναικα. Il. β. 683.
SYN. Αχαΐα.
ΕΡΙΤΗ. Ανιπτος, μεγαλαυχὴς. μυθοτὸκος, ευρυχορος, ευχωρος. δορικμητὴς, κλειτὰ, τριταλαινα, ευἱππος, κυροτρόφος, σοφὴ.

Ἑλλεβορος, Ἐλλεβορος.
—Πῖθ' ἑλλεβορον. Ar. V. 1380.
Καρπια τ' τ' ελλεβορω μελανοχροος.—Nic.
SYN. Καρπὶς

Ελλεσαντὸς, Ειλεσάτος.
—Εν ελλεσαντοῖσι στορεσσε. Il. σ. 553.
SYN. Δεσμὸς, σχοῖνος.

Ελλειμμα.
—Φερων ελλειμματα. Synes.
SYN. Καταλειμμα, περιλειμμα, ὑπολειμμα, λειπὰς —αλιτημα.

Ελλειπω.
—Ου μὴν Τριτωνος γ' ἐνελειπεν. Hom. A. 213.
SYN. Εκλειπω, επιλειπω, απειμι, εκπαυω.
—σκηλειπω, απολειπω, καταλειπω.

Ελλη,
Γλαυκὴν αναπλυσσοντες ὑδωρ Αθαμαντίδος Ελλης Tryph. 211.
—Στεινωπὸν ὑδωρ Αθαμαντίδος Ελλης. Dionys.
—Και Αιολίδος πορον Ἑλλης. Coluth.
—Πορθμὸν Αθαμαντίδος Ελλης. Aesc.

Ελλησποντος. (Vid. Ξερξης.)
—Παρ' αγαρροον Ελλησποντον. Il. μ. 30.
ΕΡΙΤΗ. Απειρων, βαρυδινος, ευρὺς, πλατὺς, ιχθυοεις
Δινη πορφυρεοντα δονησαν Ελλησποντον. Ap.

Ελλην,
—Και Ἑλληνες, και Αχαιοὶ. Il. β. 684
—Ελληνες

—Ελληνες ὑπερφιαλοι και αναγνοι. Sibyl.
SYN. Ελληνικὸς, Ελληνιος, Γραϊκὸς, Αχαϊὸς. Ελληνίς.
— χθονὸς μολοντ' απὸ Ελλανίδος. Soph. Aj. 426.
Ελληνοδικης
Ατρεκὴς Ελλανοδικας—Pind. Ol. 3.
EXP. [Εν τοῖς Ελλησιν] ὁ κριτὴς, ὁ βραβευτὴς.
Ελλοπιευω.
—Οσον σθενος ελλοπιευειν. Theoc. 1. 42.
SYN. Ελλοπιευω. ἁλιευω, γριπευω. ιχθυαω.
Ελλὸς.
—Κυων ἐχε ποικίλον ελλὸν Od. τ 228.
—Ἑλλοῖς ιχθύσιν διαθερας. Soph Aj. 1314.
SYN. Νεβρὸς, ελαφος, κεμὰς—αρνος. ελλοψ.
Ελλοψ.
—Ελλοπος μυρσὴ δικην. Lyc. 1375.
Κεντρῳ δυσαλθὴς ἑλλοπος Σαρδωνικὴς. Ib. 796.
SYN Ιχθὺς. λεπιδωτὸς—αρνος. ἑλλὸς—δασὺς. τραχὺς, ποικίλος.
Ελλοφὼνος.
Ελλοφόνην Βριτομαρτιν—Call. 3. 190.
Ελλοχιζω
—Θαμινων δ' ελλοχιζομεν φοβαις. Eur B. 721.
SYN. Ελλοχαω, προλοχιζω, λοχαω, ιξευω, επιξευω.
Ελος
—Ελος κατα βυκολεοντο Il. υ. 221.
SYN. Λιμνὴ, τἰφος.—χεἰλος ποταμοῦ. [Hes.]
EPITH. Δασκιον.
Ελος.
—Ελος τ' ἐφαλον πολυιθρον. Il. C. 584.
Ελπτωρ.
Ελπτωρ δὲ τις εσκε νεωτατος. ουδέ τι λιην
Ἀλκιμος εν πολεμῳ, ουτε φρεσὶν ἠσιν αρηρως. κ. λ. Od. κ. 552.
Ελπιζω.
Ελπιζει παντα μεζονι γνωμῃ. θνητὸς ὢν Sent.
Θῆρές σε τον δυσηνον ελπιζει χ' αιρεῖν. Eur. I. 348
—Δυσαλγες ελπιζουσαν αἴσαν. Soph. Tr 113.
SYN. Επελπιζω, ελπομαι, επιλπομαι, προσδοκαω.—νομιζω—φοβεομαι
PHR Ου γαρ ελπιδων εστω βεβηκα—Eur.
Ελπίδας ἐχειν. λαβεῖν—εν ελπίδι εἶναι—
Παρηγορον ελπίδα βοσκειν Nonn.
Φαναις θυμὸν αλδαινειν ευφροσυναις Aesch.
Ελπὶς. Ελπωρη.
—Ετι γαρ και ελπιδες αἶσα Od. π 101.
Ελπωρὴ τοι επειτα φιλῃς τ' ιδεειν—Ib π. 76.
—Προσηλθεν ελπὶς, ἣν φοβουμην —Eur Or. 857
SYN Ελπισμα, προσδοκια.—δεῖς.—ἐπιστεια, [vid. εμπατεω.]—δοκησις.

EPITH. Αμυδρὰ, αριδεικετος, ακλαυστος, αλκὶμος. απρηκὶς. ασφαλὴς. αλλοπροσαλλος, ευαγγελος, γλυκεῖα, θαρσαλεα, θιοπαθὴς, κυφὴ, κυδιανειρα. μαψιδὶη. πραπὶς. ταθερὰ, παναγηραος, ενηφαιη. πολυπλαγκτος, προκελευθος φυσιζοος, τρηχεῖα, μελιχρὰ, παχηγορος, δολομηχανος. κερδαυχὴς. Κυπριδια. αιωνιος, αχρηστος, αιαιδὴς, ουλὴ, ψυχρὰ, λεπτὴ, φθοτερὰ.
PAR. Αυτοδιδακτος ισωθεν θυμὸς—
Εχει Ελπίδος φιλον θρασος. Aesch.
Ελπὶς δὲ παντας καλλεσιν θεὸν τριφει
Ατρηκτον ορμαινοντας—κ. λ. Simon.
Κενεὰν δ' ελπιδων χαῦνον τελος.
Χρὴ δ' αγαθὰν Ελπίδ' ανδρὶ μελειν. Pind.
—Εν δομοῖσι Βακχιας καλῆς
Ιατρος Ελπὶς ἦν.—Aesch.
Ουτος δ' ανὴρ αριστος, ὁστις ελπίσιν
Πιστοῖσιν αιει. τὸ δ' απορεῖν, ανδρὸς κακοῦ. Eur.
Αι δ' ελπίδες βοσκουσι τους κενεὰς βροτων.
Ανὴρ ατυχῶν δὲ σωζεται ταῖς ελπίσιν. Sent.
Αι δ' ελπίδες βοσκουσι φυγάδας, ὡς λογος.
Εχουσιν αφροδίτην τὴν ἡδεῖαν κακων. Eur.
Αλλ' οἱ ελπωρὴ μεν ἐην εναλιγκιος αυρῃ.
Ελπὶς δ' ου ταθερὴ σαίνει φρενας ουτ' ονειρος Opp.
Ελπομαι· Vid. Ελπίζω
Ει τινα που Δαναων. ετι ελπεται ξαπατησειν: Il. ι. 371.
Ελπεσθαι χρὴ παντ' επει ουκ ἴς' ὅπῃ αιλπῖον. Sent.
Ελπω.
Παντας μὲν ρ' ελπει—Od. ζ. 91.
EXP Αγειν εις ελπίδα.
Ελυμα. Ειλυμα
—Γυπ—εν ελυματι πηξας. Hes. ε. 428.
Εἴ τι που ειλυμα σπειρων ἐχεις—Od. ζ. 179.
SYN. Ερὑρυον. μυμὸς. σὴριγμα.—ἐχετλη.—ενειλυμα. ελυτρον. σκεπασμα. ἱματιον.
Ελυτρον
—Τῷ δορατος αφελκυσομαι τὐλυτρον. Ar. A. 1119.
SYN. Θηκη. καλυμμα. σκεπασμα. σειρὴλημα. επιβλημα. εκτασμα. ελυμα. ελυτρον. ανειλημα. ειλυγμα. σκεπη. εἱμα. ἐγκαλυμμα. επικαλυμμα.— δερμα.
Ελω. Ἑλωριον
—Ἑλωρ και χὐρμα γενεσθε. Il. ε. 488.
—Ἑλωρ δηὶοισι λιπεσιν. Ib. 667.
—Αυτὰρ δ' ἑλωρια τεὐχε κυνεσσιν. Il. α. 4.
SYN. Αγρα. αγρευμα.—ἁρπαγμα, σπάραγμα. ἁρπαγμα. ἑλκυστμα, βρῶμα. δοιη.
Ελω. (inus.) Vid. Αιρεω.
—Φυλακον δ' ἑλε λαὸς ἁπας. Il. ζ. 35.

—Θάλης ἕλος εἰλόμεν ἐγλαφυλοιο. Il. δ. 406.
Εἰ δ' ἐ κ' ἐγὼ τὸν ἕλω—Il. η. 81.
S Y N. Λαμβανω, νικαω, κρατεω, κατεχω, σχιζω. σωρευω.

Ελωρος.
Ελωρος ενθα ψυχρὸν εκβαλλει ποτον. Lyc. 1033.

EMBAΔIA. Vid Εμβάς.
Τοῖς δ' εμβαδίοις τι χρηται—Ar.Pl.942.

Εμβαδὸν
Εμβαδὸν ἰξισθαι ἐν πατρίδα γαῖαν ἑκαστος. Il. ο. 505.
E X P. Πιζῆ βαινοντες.

Εμβαινω.
—Πολέες δ' εμβαινον Επειοί Il. ϛ 619.
—Τῆς δὲ μὲ μβαινης ὄφιν. Soph. Oed C. 413.
S Y N. Εισερχομαι, αφικνεομαι, ὑποβαινω, αναβαινω, επεμβαινω, επιβαινω, επερχομαι, εμβαλλω.

Εμβαλλω.
—Γλυκὺν ἱμερὸν εμβαλε θυμῷ Il. γ. 139.
—Εβαλλε θρονοις ενι ῥηγια καλα. Od. κ 352.
Εμβαλλε χειρὸς πισιν. Εμβαλλω μιτειν. Soph. Ph. 819
S Y N. Επιβαλλω, παραβαλλω, επεμβαλλω, παρεμβαλλω, εισβαλλω, προσβαλλω, εντιθημι, ενιημι, εμβαινω, κατανταω. απερχομαι—εναρτημι, εντινασσω καταπλινω.

Εμβατεω
Ενεβαψεν εις τον κηρὸν αυτῆς τὸ ποδι. Ar. N. 150.
S Y N Απεμβατεω, καταβατεω, καταδυνω, εμβατιζω. εγχρωζω

Εμβας
Εμβάδα χρυσειην γε τετανομενην πλειρυγεσσι. Orph. 591.
S Y N. Εμβαδιον, εμβατης, αρβυλη, συμπρις, πεδιλον, κοθορνος, ογκιβας.

Εμβασιλευω Vid. Βασιλευω. Αρχω.
—Οθ' αρ' Αδρηστος πρωτ' εμβασιλευεν. Il ϛ.572.
—Ὁ δ' κρατερῷ εμβασιλευει. Hes. θ. 71.

Εμβασις.
—Ἵπαί τις αρβυλας
Λυσι ταχος, προσολον εμβασιν ποδός. Aesc. Ag. 953.
—Η πλευραν, η δίχηλαν εμβασιν. Eur. B 739.
S Y N. Βαδισις, εισοδος.—πους, βασις.—αναμιγθος, εμβατη.

Εμβατευω, Εμβατεω, Εμβατευμαι.
Μήτ' εμβατευειν πατρίδος.—Soph Oed.T.844.
—Ἵν ὁ Βακχειωτας αει
Διονυσος εμβατευει Ib. C 711.
—Ακταὶς εμβατησονται λευκαί. Lyc. 642.
S Y N. Επιβαινω, επεμβαινω, εισερχομαι, αφικνεομαι. κατεχω, καρπεμαι.—ζητεω.

Εμβλεπω.
Ποῖ γαρ ποτ' εμβλεψασα—Soph El. 1001.
S Y N. Επιβλεπω, αποβλεπω, προσβλεπω, εσαθρεω, εισορω, αφορω, ὑφορω, συνοραω, ενατενιζω, καθοπλευω, σκοπεω, ὀπαζομαι.

Εμβολη.
—Δαμασθεις ταῖσιν εμβολαῖς. Aesch P 270.
S Y N. Εισβολη. καταβολη. παρεμβολη. εμβολισμος. ὁρμη. αναρρηξις. εκπτωσις. εισδρομη.—εισοδος.—παρενθεσις.—εμβολον.

Εμβολον. Εμβολα τα.
Επι δ' εμβολα
Κρεμασαν αγκυρας ὑπερθεν Pind. P. 4.
Εμβολα χαλκηρεια. φιλοπλοα ναῶν.
Λεπτα ἐν πολεμῳ κειμηλια μαρτυρια. Ep. l. 6.
S Y N. Εμβολος, χαλκωμα.—μοχλοι —εμβολαί.—ασφαλεια.

Εμβραχυ
Αλλα μοι δοκεῖ τολυπὸν
Τὸν πολιτῶν εμβραχυ Ar. V. 1115.
S Y N Βραχύ καθαπαξ, ἁπλῶς, ὁλῶς. συντομως—ελαχιστ.

Εμβρεμω. Εμβρεμομαι.
Ανεμοιο δ' ἐσινὸς αητης
Ισιω εμβρεμεται.—Il. ο 627.
S Y N. Επηχεω, πνεω, βρεμω, εμβρεμαομαι. —εμπιπλω, εμφυσαω.

Εμβρεμαω.
Ἱππους εν αμπυκτῆρσιν εμβρεμωμενας. Aesch. S. T. 457.
S Y N. Εμβρεμω, επαπειλεω. επιτιμαω.—προσασσω.

Εμβροντητος
—Ω μβροντητε σύ. Ar. Ecc. 788.
S Y N. Επιβροντητος, απεπληκτος.—αφρων.—μαινομενος.

Εμβρυον.
—Και ὑπ' εμβρυον ἦκεν ἐκαστη. Od. ι. 245.
Ξυν δ' ἁπλοῖς εμβρυοις. Aesch. Eum. 918.
S Y N. Επιγονη κυημα. γενογενος.

Εμβυω.
Ενεβυσαμεν ραχι ισι—Ar. V. 128.
S Y N. Βυω —επισομιζω.—πληροω —κκλυπτω.

Εμμανης.
—Τηνικαῦτα δ' εμμανὴς Εοᾳ—Soph.El. 296.

S Y N.

SYN. Μαινικὸς, μανιώδης, ἐμπλήκτος, ἐκφρων, ἐκθυμος. ὀργίλος.

Ἐμμαπτω
Κέντρον γαρ πλήγη περιπαλλίπτειν ἐμμαπτικόν. Nic.
EXP. Ἐνεργοῦσα.

Ἐμμαπτως
—Ὁ δ' ἀρ' ἐμμαπτως ἀπορουσε Il. ε 836.
SYN. Ἐνεργῶς. ταχεως, ἑτοιμως, προθυμως, σπευδαιως

Ἐμμασσω, Ἐμμασσομαι, Ἐμματεω.
—Οἷς τυπη χαλκεὴν ἐμμαξιαι ὀργάν. Call. 3. 124
—Τα δ' ἀθροα τειόθι βραστοις
Ἐμματιων τ' ἀπειπὴ —Nic. Al. 137.
SYN Ἐμβαλλω —ἐπειμὶ, ἐνλαμβανομαι. —ψηλαφαω φιλοτεχνεω, ὁρμαω.

Ἐμμελια.
Καὶ μὴν ὑμεῖς ἐπιθυμεῖτε
Παρὰ σοφοῖν ἃ δροῖν ἀκοῦσαι
Τινὰ λογων ἐμμελειαν. Ar. R. 914.
SYN. Ἐυρυθμια, ἐυαρμοσια, ἐυπρεπεια. —συμμετρια —τραγικὴ ὀρχησις.

Ἐμμελὴς.
Ὡς ἐμμελὴς τ' ἐγενετο κἀπιδέξιος
Ἐπεά τε ποιεῖν, πρὸς λυραν τ' ἀοιδειν. Theoc. Ep. 19. 5.
—Πολὺ γαρ ἐμμελέστερον. Ar. Ecc. 802.
SYN. Ἀκριβὴς, τελειος.—μουσικὸς —ἐυρυθμος, ἐναρμονιος, ἐυαρμοστος, ἁρμοδιος. κομψὸς, ἐυφυὴς.—ἐπιδέξιος.—συνετὸς, σωφρονικὸς, κοσμιος, καθηκων. πρεπωδης.

Ἐμμελῶς. Ἐμμελεως.
Χρὴ γὰρ Θαργηλιων ἐμμελῶς διακεῖν. Anac. 135.
Ἐμμελέως κραιπνοῖσι ποδὸν ἐπεσσεσι ποδέστην. Ap. 1. 535.
SYN. Ἐυρυθμως, συνετως. ἁρμοδιως, ῥυθμικῶς, συμμετρως, ἐυπρεπῶς, κοσμιως.

Ἐμμεμαως.
Αὐτὰρ ὁ ἐμμεμαὼς βαθειης ἐξαλλεται αὐλῆς. Il. ε. 142.
SYN. Μεμακὼς, ἐυθυμος, φαιδρὸς, προφρων.

Ἐμμενὲς. Ἐμμενως.
—Διωκετον ἐμμενὲς αἰεί. Il. χ 364.
Ἐμμενως ἐμαχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμινας. Hes. Θ. 712
SYN. Ἐτημονως, ἀδιαλειπτως, βεβαιως, ἐπισταδον, ἐυταβῶς. ῥεμφεως, ἐυθυμως. συνεχῶς. βιαιως, προθυμως.

Ἐμμενω
—Μενοι τ' ἐμμενοντες ὀρθῷ νωμῳ. Soph. Aj. 350.
SYN. Ἐτιμενω, διαμενω, ἐπιδιαμενω, καρτερεω. παραμενω, παρμενω, διαγινομαι. διαρκεω. ἀρεσκομαι.

Ἐμμηνος.
—Τρεῖς ὅλας—ἐμμηνες χρονους. Soph. Oed. T. 1157.
Ἁρμαλιὴν ἐμμηνον ἐμετρησαντο πινεσαι Theoc. 16 35.
SYN. Ἐμμηνιος, ἐτησιος, καταμηνιος, μηναῖος.

Ἐμμιγνυμι, Ἐμμιγνυω
Λυταρκες ταχ' ἐμμιξειν βοᾶ Soph. Oed. C. 1112
SYN. Ἀναμιγνυμι.—ἐμπλεκω—συναρμοτζω —συμπινω

Ἐμμοτος.
Ἰω δυσκαταπαυστον ἀλγος
Δωμασιν ἐμμοτον Aesch. Ch 469.
SYN. Τραυματιας, τοξοδης. (Hes)—(qu. μοτοις θεραπευτέον)

Ἐμμοχθος.
—Ἐς αἴδαν καταλυσασ' ἐμμοχθον
Βιοτον, αἰωνός τε πονους. Eur Supp. 1004.
SYN. Ἐπιμοχθος, ἐμπεδομοχθος, πολυπονος, ἐπιπονος, μοχθηρὸς, ἀθλιος.

Ἐμπα, Ἐμπας. Ἐμπης
—Ἐμπα δὲ λεξον τοῦτο—Call. Ep. 17.
Ἀλλ' ἐμπας ἐν τοῖς σεφανοις—Theoc 10. 29.
Πρῆξαι δ' ἐμπης τι δυνησαι—Il. α 562.
Δυσπιστον ἐμπης—Soph. Aj 122.
—Επει τε ἐφαμην γιγωσέμεν ἐμπης. Od. ξ. 481.
SYN. Ὅμως.—παντως.—Ἀλλ' ὅν.

Ἐμπαζομαι.
Οὐτε θεοτροπιης ἐμπαζομαι.—Od. α 415.
SYN. Ἐπισχεφομαι, ἐπιμελεῦμαι. προσμελεῦμαι. ἀναβαλλομαι, ἐντρεπομαι, ἐντιθεμαι, μηδομαι, οθνεω. κομιζω. σεβομαι, φροντιζω.

Ἐμπαιζω.
—Ἀμαχος γαρ ἐμπαιζει
Θεὸς Ἀφροδιτα. Soph. An. 810.
SYN. Προσπαιζω. καταπαίζω, ἐγκαταπαίζω, ἐγκερτομεω. ἐπιχλευαζω, ἐντρυφαω, ἐπισκωπτω, διασυρω ὑβριζω. μωκιζω, σκωπτω, ἐξαπαταω καταμηδαω.

Ἔμπαιος
—Κακὸν ἐμπαιος ἀλητης. Od ρ. 400.
—Οὐδέ τι ἔργων
Ἐμπαιον, οὐδὲ βιης.—Ib υ. 377.
Ἐμπαιοις τυχαισι συμπιτνων Aesc Ag. 195.
SYN. Ἐμπειρος, εἰδὼς, ἐπιστημων, αἰμων.—ἐμπειρέων.

Ἐμπαιω.
—Ἐμπαιε τί μοι
Ψυχῇ συνθες ὁμμα —Soph. El. 908.

SYN.

SYN. Επερχομαι. εμβαλλω. εγχαρτ[ω.

Εμταλιν

—Κατα δ' εμπαλιν αυτὸς ἰβαινεν. Hom. M. 78.

SYN. Αλ. εις τὸμπαλιν, εις τὸπισω, εναντιον κατοπισθεν.

Εμπαξ.

— Τροχῆς ασσον εμπακα—Soph. Aj. 564.

SYN Φρονιτὶς. επιμελητὴς, τροφευς, επιτροπος, προσατης. κηδεμων.

Εμπασσω.

—Πολεας δ' ανεπασσεν αεθλας. Il γ. 126

SYN Παρεμπασσω, προσπασσω. εμβαλλω, εμπιπλαω, επιβραινω, εγκατασπειρω, επισκιδαννυμι

Εμπατιω.

Ου μοι φιλα μελαθρον ελπις εμπατεῖν. Aesch. Ag. 1443

SYN. Εισειχομαι.

Εμπεδομοχθος Vid. Εμμοχθος.

Εχει δ' απαλαμον βιον

Τὸν εμπεδομοχθον. Pind Ol. 1.

Εμπεδος.

—Βιη δ' ἑι τοι εμπεδος εσκε. Il δ. 314.

SYN. Βεβαιος, ἑδραῖος, ασφαλὴς. ισχυρὸς, επιτελὴς, αληθὴς, ακινητος.

Εμπεδως.

—Εμπεδως ειρηκέναι. Soph Tr. 494.

SYN. Αληθῶς, ακριβῶς, αναμφιβολως.—βεβαιως

Εμπεδοσθενὴς.

Ει γὰρ σφίσιν εμπεδοσθενία βιοτον ἁρμοσαις. Pind. N. 7.

SYN. Αγασθενὴς, ευσθενὴς, καλλισθενὴς, μεγαλοσθενὴς βεβαιος.

Εμπεδοω, Εμπεδοομαι.

Ταῦτ' εμπεδῶσα μεν—Ar. L. 233.

Τμεῖς δ' επομοσσ[ε ταῦτα κἀμπεδωσετε. Ib. 211.

SYN Εξεμπεδοω, προσεμπεδοω, βεβαιοω, διαβεβαιοω, εκβεβαιοω, ασφαλιζομαι. διδασκω. στηριζω. πιστὸμαι.

Εμπειραμος, Εμπειρμος, Poet. pro Εμπειρος.

—Μητηρ ἡ παλης εμπειραμος. Lyc. 1196.

—Νεῶν εμπειραμης —Call. 1. 71.

Εμπειραμως.

—Εμπειραμως ετριψατο λιτὰ λαβοῖσα

Χειμαλα Ib 5 25.

SYN. Εμπειρως, εἰδημονως, επισαμενως.

Εμπειρια

Εμπειρια γαρ τῆς απειριας κρατεῖ. Eur. Fr.

SYN Διαπειρα. δαημοσυνη.

Εμπειρος. Vid Δαημων, Εμπαιος.

Ως τοῖσιν εμπειροισιν και τὰς ξυμφορας

Ζωσας ὁρῶ μαλιστα των βουλευματων. Soph. Oed. T. 44.

—Ου γαμων εμπειρος—Ib. C 785.

Εμπειρω.

Σπλαγχνα δ' αρ εμπειραντες.—Il. C 426.

SYN. Διαπειρω, διαπειρω. εμπηγνυω.

Εμπιλαδὸν. Εμπιλαδὴν. Vid. Εγγυς.

Εστη εμπιλαδὸν.—Hes. s. 732.

Εμπιλαζω. Εμπιλαω.

Μηδ' ἑι ποτ' εμπιλασειεν συκινῳ δομῳ.—Hom. M. 520.

Πῆ δ' εμπιλαζεις τὰνδρὶ. και παρισασαι; Soph. Tr. 761.

SYN. Πελαζω. προσιζω. ἑφικνεομαι. πλησιαζω. εντυγχανω. συγγινομαι.

Εμπιλατειρα. Vid. Ἑταιρη.

Τὰς αυτῷ σπολιης εμπιλατειρα τεκεν. Call. Fr.

Εμπεροπμα.

—Μαλα τοι το καταπλυχὲς εμπεροπμα

Τῦτο πρεπει.—Theoc. 15. 34.

SYN. Διπλοὶς

Εμπηγνυμι. Εμπηγνυω.

Εν δε μετωπῳ πηξε.—Il. Δ. 460.

Λογχη τις εμπεπηγε μοι δι' οστεων—Ar. A. 1224

Ουκ αιτεω. πριν αν σχοῖνος αυτοῖσιν ἀτ' εμπαγῶ.—Ib 229

SYN. Επερειδω. καταπηγνυμι. εμπειρω—εκπηγνυμι. συμπηγνυμι. επιπηγνυμι.

Εμπιμπλημι. Εμπιπλημι. Εμπιπλαω.

Και τους κοφινους ἁπαντας εμπιπλη—Ar. Av. 1310.

—Και εμπιπληθι ρειθρα

Υδατος εκ πηγων—Il. φ. 311.

SYN Διεμπιπλημι, αναπιπλημι, αναπληθω. —χορεννυω. κορεομαι γεμω.

Εμπιμπρημι. Εμπιπρημι. Εμπιπραω. Vid. Εμπρηθω.

Εμπιπρασαι χρὴ τὰς θυρας —Ar L. 311.

Εμπινω, Εμπινομαι.

—Η ἁλα σπαδὸν ομιλαδον, η ἁλὸς αχνη

Εμπισαις—Nic

—Οξει δ' εμπισαιο—Ib.

Εμπιεῖν εμοιγ' αρεσκει.—Ar. Pa. 1143.

SYN. Καταπινω, ελλαμβανω, εκδεχομαι. σοτιζω. βρεχω.

Εμπιπλω. Εμπιπλαω.

—Ο δ' ὑπ' ις εμπισε σωτηρ. Il. Δ. 108.

Οτ' αλλοτ' αλλον εμπιπλωσι στρατηλατων. Soph. Aj 58.

SYN. Εισπιπλω, επιπιπλω, προσπιπλω, επεμπιπλω. επιτυγχανω, συμβαινω. εγκυρω. επικυρω. επιδιδρασκω, επιτρεχω, εισβαλλω. εγγιζω.

Εμπις

Τὰς οξυσομε εμπίδας. Ar. Av. 245.

SYN. Κωνωψ.

Εμπλεκω,

Εμπλιχω. Ενίπλιχω.
Εμπλεξας καλυκεσσι και ευοδμοισι σελινοις. Theoc. 3. 23.
—Χεῖρα δ' εμπλεξασ' εμήν. Eur. Or. 262.
Ποιη ενιπλιξω σε;—Call. 4. 29.
SYN. Επιπλεκω, περιπλεκω, διαπλεκω, καταπλεκω. εγκαταπλεκω, περιβαλλω, ενδεω, πλεγματευω, ενυφαινω, καρυφαινω, ενειρω. εμμιγνυμι.

Εμπλιὸς, Ἐμπλεὼς, Ενιπλειος. Ενεπλεος.
Καί ρα παρὰ σκαιῆϊ βραχίονος εμπλεον ωλπην. Call. Fr.
—Σοί τε γαρ ὄμμα
Εμπλεον ἠ δι' εμῆ σωζων. Soph. Tr. 1037.
—Φαρετραν Ιων εμπλειην—Theoc. 25. 207.
—Μαλα καλὸν, ενιπλειον βιοτειο. Od. τ. 580.
—Ενιπλεον ᾧ ὑπὸ μαζῳ—Ap. 3. 119.
SYN. Εμπλειης, μιτος, γεμων, πλεος, διαχορος.—αδην.

Εμπληθω. Ενιπληθω.
Δωδεκα δ' εμπλησον—Od. C. 353.
Μή μοι μᾶλλον θυμὸν ενιπλησῃς οδυναων. Ib. τ. 117.
SYN. Αναπληθω, εμπληρόω, εμπιμπλημι, γεμιζω. εμφορεω.

Εμπληκτος.
Τουσῖδε μεντοι φῶτες εμπληκτοι βροτῶν. Soph. Aj. 1375.
SYN. Ακοπλητος, εκπληκτος, καταπληξ. παραπλὴξ. αναισθητος, κῶφος, συμπαθητος, συμπαθετος, αφρων. μαινομενος.

Εμπλην.
Βοιωτων δ' εμπλην —Il. C 526.
SYN. Εμπελαδὸν, πλησιον, εγγύς.—εμπὰς. πλὴν.

Εμπλησσω. Εμπλητω. Ενιπλησσω
Η κερτομὸς μς θεῶ τις εμπλησσει χαρα; Eur. Alc. 1135.
—Και ταφρῳ ενιπλὴξωμεν αρυκτῆ. Il. μ. 72.
SYN. Εκπλητω, απτω.—εμπιπτω, εμβαλλω, επισκηπτω. ενισκηπτω.

Εμπνεω. Εμπνειω. Poet.
—Τῷ δ' εμπνευσε μενος γλαυκῶπις Αθηνη. Il. χ. 482
Αλλα μαλ' εμπνειοντε μεταφρενῳ.—Il. ρ. 502.
SYN. Επιπνεω, αυτμιζω, καταπνεω, καταφυσαω, εμφυσαω, φυσαω, πνευσιαω, ζῶ. πνεω. —ιημι. σθενω.

Εμπνους, Εμπνοος.
—Μετεπειτα πλαζειν παλιν εμπνοον εργον. Sib. 1. 1
Εμπνοὺς δὲ δαιτρὸς ἡπατων—Lyc. 35.
SYN. Πνευδὴς, εμψυχος, εμβιος, ζωὸς.

Εμποδιζω. Εμποδιζομαι.
Αλλα χ' αἱ σοφαὶ
Γνῶμαι—εμποδιζονται θαμὰ Soph Ph. 437.
—Το θεῖον ενεποδισε με. Ar. Av 966
SYN. Αναποδιζω, παραποδιζω, διαχωλευω, καταβαλλω. μασσομαι.

Εμποδὼν
Καιὸν δς ποῖον εμποδων— Soph. Oed. T. 128.
Ως παρὼν τά γ' εμποδων οχλεῖς —Ib 473.
SYN. Εμποδιον.—επιπολῆς, παρὰ ποδας.

Εμποθεν
—Εμὶν δὲ τὸ βικολιασθαι
Εμποθεν· αλλοθεν δὲ ποτιμειναιτο Μεναλκας. Theoc. 9. 6.
SYN. Ποθεν.—al. εμπροσθεν.—ενθάδε.

Εμποιεω.
Εν δ' αυτοῖσι πυλας ενεποιεσαν—Il. κ 438.
Τρωγλας τ' εμποιησαν—Hom. B. 182.
SYN. Εργαζομαι. ενιθημι. προσιθημι. εμβαλλω. εμφερεω —ποιεω, πρασσω —χραομαι.

Εμπολαῖος.
Ερμ' εμπολαῖε —Ar. A. 816.
SYN. Αγοραῖος, εμπορικὸς, πραγματευτὴς, εμπορος.

Εμπολαω. Εμπολεω. Εμπολαομαι.
—Βιοτον πολὺν εμπολωντο Od. ο. 455.
—Και γαρ ἱκνεῖσθαι τὸ γ' εὖ
Πρασσειν, επεὶ πυθοιτο κερδος εμπολᾷ. Soph. Tr. 93.
SYN. Απεμπολεω, εξεμπολαω. διεμπολαω, εμπωλεω. πραγματευομαι, εμπορεω. εμπορευομαι, αγοραζω. πριαμαι. ωνεομαι. κερδαινω, πωλεω χωριζω —περιερχομαι περιποιεω, προδιδωμι.—κατεργαζομαι. (Soph Aj 993. Steph.)

Εμπολη Εμπολημα
—Βορᾶς χρηζοντες εμπολὴν λαβεῖν. Eur. C. 253.
Λαβοντὸν εμπολημα τῆς εμῆς φρενὸς. Soph. Tr. 547
SYN Απεμπολη, εμπορια ωνιον τὸ (το τῆς πραγματειας κερδος. εμπορικὸς φορτος.)

Εμπολητὸς
Ουδ' ἀ 'μπολητὸς Σισυφῳ Λαερτα. Ib. Ph. 422.
SYN. Ωνητὸς, πραθεὶς.

Εμπολις
—Σοὶ μὲν εμπολιν
Ουκ οντα. συγγενῆ δε—Ib. Oed. C 1218.
SYN. Συμπολιτης, εμφυλιος.

Εμπορευομαι
Ι'οῖ δ' εμπορευη; Soph El 407.
—Ξενην επὶ—γαῖαν εμπορευσεται Ib. Oed. T 464.

SYN. Πορευομαι, απερχομαι.—εμπορεω, εξαγοραζω, αντικαταλλασσομαι. εμπολαω, εμπωλεω.

Εμποσια.
Ευτ' αν επ' εμποσιην τις ϕης αισιφρονα θυμον. Hes. ε 644
Ταυτ' εμποσιας τας κεφαλαιας —Ar. Av. 595.
SYN. Εμπορευμα, εμπολη. εμπολημα. αγορασμα. αγορασια, αγορασις, παντηγυρισμος, καπηλεια, πραγματεια

Εμπορικος.
—Εμποσικα χρηματα διεμπολαν. Ib. A. 972.
SYN. Αγοραιος, εμπολαιος.

Εμπορος.
—Πολλα δ' εμποσων επη
Φιλη πολαπασθαι.—Soph. Oed. C. 307.
SYN. Οδοιπορος, οδιτης—εμπολικος, μεταβολικος, παλιγκαπηλος, χρηματιστης, εμπολαιος, πραγματευτης.

Εμπεσα.
Εμπεσα τοινυν γ' ισι.—Ar. N. 295.
Η εμπεσα ορεδη.—Ib. 307.
Εξ αιματος ϕλυκταιναν εμπεσομενη. Ib. Ecc. 1049.
SYN. Ονοσκελις, μορμολυκειον. ϕαντασμα.

Εμπιπτω.
Ορων σε πολλοις εμπιπτουσαν αλγεσι. Soph. El. 1153.
SYN. Επιπιπτω, μεταπιπτω, διαπιπτω, εξεγω.

Εμπιπθω. Εντιπθω.
Αυτας τ' εμπησειν μαλερω πυρος —Il. ι 242.
—Και εμπιπησαι πυρι νηας. Il. μ 198
—Οτε νηας εντιτησειν πυρι καιω. Il. χ. 374.
Εν δ' ανεμος πησειν μεσον ιστιον —Il. α 481.
SYN. Αναπιπθω, ανακαιω, εμπιμπημι, εμπυρευω, πιπθω.—φυσαω, εμφυσαω.

Εμπησμος.
—Και εξολεκεντα τε γενναν
Ανθρωπων μαλα πασαν υπ' εμπησμα μεγαλοιο. Sibyl. l. 4.
SYN. Εμπησις, εμπυρωσις, εμπυρισμος. εμπυρευμα. εγκαυμα, επικαυσις, υποκαυσις, απεκαυσις. αποκαυμα, φλογμος, καταφλεξις, πυρπολησις. πυρκαια.

Εμπυκαζω.
—Νους δε οι εμπεπυκασαι. Mosch. 1. 15.
SYN. Εγκαλυπτω, καλυπτω, σκεπαζω, πυκαζω.

Εμπυος.
Τινος τ' εμπυον βαξιν. Soph. Ph. 1418.
SYN. Διαπυος, υποπυος, πυωδης, πυοειδης, διυγρος.

Εμπυεινω.
Την τε ϕαγεν εμπυρευων. Ar. Pa. 1137.
SYN. Εμπυριζω, εμπιθω. εμπλεγω, εμπιμπημι, ζωπυρεω, πυρευω, αναπιπθω.

Εμπυριδητος.
—Μεγαν τριποδ' εμπυριδητην. Il. ψ. 702.

Εμπυρος. Εμπυρα τα
Ηνικα ασραψη το πριν θεος εμπυρον ομμα. Sibyl. l. 6.
—Εσυσιρον εμπυρα καυσει. Call. 5. 107.
—Τω ϕερεις ταδ' εμπυρα; Soph. El. 407.
SYN. Καταπυρος, διαπυρος. εκπυρος, πυρωδης, πυροειδης. πυρινος. πυρωδης ολεγυρος, θαλυκρος. θερμος.—θυμα, ιερεια.—(η δια πυρος καυτεα)

Εμπωλεω. Vid. Εμπολαω.
—Αλλ' ουδεν εμπωλικα πω. Ar Pa. 366. Steph.

Εμφαινω
Τεχν' εμφαινετ' αελπτα— Soph. Oed. C. 1182. (Η αι ϕαινετ' Sch.)
SYN. Επιφαινω, προϊσαμαι, εμφανιζω. παρεμφαινω, αποφαινω. μηνυω. σημαινω, δηλοω, αναδεικνυμι, ενδεικνυμι, πιφαυσκω, ϕανεροποιεω.

Εμφανης.
—Κατ' ημαρ τιμωρος τοδε νυν τοδε. Soph. Aj. 764.
SYN. Εκφανης. καταφανης. επιφανης. περιφανης, συμφανης. προφανης. ϕανερος. ϕαιδρος, ϕωτεινος, εναργης, επιλαμπρος. σαφης. πλαυγης

Εμφανως.
Αιωγιν ημας Φοιβος εμφανως —Ib. Oed. T. 96.
SYN. Σαφως. ϕανερως, εναργως, διαρρηδην. —καταφανως. διαφανως.

Εμφερης, Vid. Αλιγκιος.
Κατ' αυτον εσιδων τις εμφερης εμοι. Ib. Aj. 1171.

Εμφερω.
—Ουθ' ως αιεν εμφερης συ μοι
Φοιτας πατρωας —Ib. Oed. C. 1044.
SYN. Επιφερω, προσφερω. περισυνδιζω.—εμφορεω

Εμφοβος.
—Αι γαρ εμφοβοι Θεαι σφ' εχυσι—Ib. 39.
SYN. Εκφοβος. επιφοβος, περιφοβος. φοβερος.

Εμφορβιεω
Ουπω χθαμαλ' ειδον εμπεφορβιωμενον. Ar. Pa. 862

Εμφορεω. Εμφορεομαι.
Οι δε χορευσιν ικελοι περι νηα μελαιναν
Κυμασιν εμφορεοντο—Od. μ. 419
SYN. Εμφερω, εισφερω, επιφερω, καταφερω. εμπληθω.

εμπλητ?ω. εντεινω—εμπλησομαι, κορεννυμαι. —απολαυω χορταζω.

Εμφρων.
Εμφρων μολις πως ξυν χρονῳ καθισταται. Soph. Aj 306
SYN. Εννους, ενηεχὴς. ευλαβὴς, ευκαρδιος. φρονιμος. επιφρων, δ.αφρων.

Εμφυλιος, Εμφυλος
—Θαειτο μαχην εμφυλιον ανδρων. Theoc. 22. 200.
—Μήτε γῆς εμφυλιε
Δορὶ κρατῆσαι—Soph. C. 1450.
—Και εμφυλιε πολεμοιο. Sibyl. I 8.
—Ανδρα κατακτας Εμφυλον—Od. o 273.
SYN. Ομοφυλος, συμφυλετης. ὁμοεθνὴς, δημοτης, φρατωρ. εμπολις.—συγγενὴς.—επιδημιος.

Εμφυρω.
—Βᾶλον εμπεφυρμενην. Lyc. 1380.
SYN. Αναφυρω, συμφυρω, διαφυραω, φυρω. —ισχναινω. εναπεζριζω.

Εμφυσαω,
Αυλητρὶς επεφυσησεν—Ar V. 1214.
SYN. Αναφυσαω, επιφυσαω. εκφυσαω. εμπνευματεω, διογκοω.

Εμφυτος
—Κεντρα μελισσαις
Εμφυτον αλκαρ εδωκε—Phocyl. 121.
SYN. Εμφυὴς. συμφυὴς. συμφυτος, φυσικὸς, συγγενικὸς, αυτοφυὴς. αυθιγενὴς, εγγενὴς, γνησιος.

Εμφυω.
—Θεὸς δ' εμοι εν φρεσὶν οιμας
Παντοιας ενεφυσεν—Od χ 348.
SYN. Εντικτω, επιγεινομαι, εγγινομαι, εμφυομαι, επιφυομαι.—εμφυτευω, εντιτρω.

Εμψυχος.
Εμψυχ', εκ ανυφαντά.—Theoc. 15. 83.
Εικὼν δὲ βασιλεὺς εστιν εμψυχος θεῦ. Sent.
—Αλλ' εμψυχοι ἠγημαι νεκρὸν Soph. An. 1181.
SYN. Εμβιος, ψυχικὸς, εμπνους. εναιμος. ζωὸς.

ENAΓΗΣ.
Τον εναγῆ φιλον μήποτ' εν αιτια
Ξύν γ' αρχικῇ λογχῃ τιμων βαλεῖν. Soph. Oed. Γ 670.
SYN. Σιβασμιος. ἁγνὸς, εναγὴς.—αλιτηριος, εξαγιστος, πονηρὸς, μυσαρος, ακαθαρτὸς, κατασατος.

Εναγκαλισμα.
—Τερπνὸν εναγκαλισμα συγγονων. Lyc. 308.
SYN. Αγκαλισμα. ασπασμὸς.

Εναγχος.
Οχλος γαρ, ὅσπερ εναγχος εισηλθεν πολιν. Eur. Ph. 206. (Valc.)
Το δ' εναγχος ουχ απαντες ἴσμεν ὡμεν. Ar. Ecc. 618.
SYN. Αρτι, αρτιως, νεωστι.—πρωην, προσφατως, εξωθεν.

Εναγω.
Αμφι δε γαῖαν εναξε—Od. φ 122.
SYN. Εισαγω, επαγω, εισφερω, εμβιβαζω. κινεω. αναπειθω, εισπεμπομαι.—εναγγελλω, διαβαλλω, αντεπαγω προτρεπομαι.

Εναγωνιος. Vid. Ερμης.
Εναγωνιος τοινυν γ' εσομαι.—Ar. Pl. 1162.
SYN. Αγωνιος αγωνοθετης, αγωναρχης.—δικανικὸς.—ερεσμιος.

Εναιρω. Εναιρομαι, Εννειρω.
Ηὲ συ γ' ανδρας εναιρε—Il. κ. 481.
Μηριονης δε Φερεκλεα εννεπε—Il. ε. 59.
Εννεσων βατραχος βλεμεαινων.—Hom. B. 266.
SYN. Εξεναιρω, κατεναιρω, αποκτεινω, φονευω. διαφθειρω. σκυλευω, εκθλιβω. εναριζω. αφαιρεω. αισχυνω.

Εναισιμος.
—Οφιθεις—σὺ δὲ τε παντες εναισιμοι—Od. ε. 182.
—Εναισιμα σηματα φαινων. Il. ε. 353.
—Ουκ ἂν τις τοι ανὴρ ος εναισιμος ειη. Il. ζ. 521.
SYN. Καθηκων. συμφερων, αγαθὸς, συφετος, εμπρεπὴς, δικαιος—μαντικὸς. αισιος, εναισιος, ηδὺς, καλὸς, αληθὴς.

Εναισιμως, Εναισιμως.
—Ουδ' ηλθον εναισιμων ὡς εκελευες. Ib. 519.
—Αλλ' εναισιμως φερε. Eur. Alc. 1087.
SYN. Καθηκοντως, πρεπουτως, προσηκοντως, δικαιως, ευκαιρως.

Εναισιος. Vid. Εναισιμος.
Εναιτιε δε συντυχοιμι. Soph. Oed. C. 1552.

Εναιχμαζω
Ἐλυθις δ' εναιχμασσεν αυταρεψιν Lyc. 546.
SYN. Ενισχυω. αγωνιζομαι, πολεμεω.

Εναιωρεω.
Πολὺν θαλασσης χρονον εναιωρουμενον. Eur. C. 696.
SYN. Αειρεω, υπεραιωρεω.

Εναχις. Εννακις.
Εννάκις ανδρεσσιν ηρξε—Od. ξ. 230.

Εναλιγκιος. Vid. Αλιγκιος
Βη δ' ιμεν ασπετῳ εναλιγκιος.—Il. ν. 242.

Εναλλαξ

Εναλλαξ.
Πλαλλῶν δ' εναλλαξ σημαντων απαξξεται. Lyc. 1409.
SYN. Επαλλαξ. αμοιβαιως, αμοιβαδον. επαμοιβαδον. αμοιβαδις, εναμοιβαδις, επαμοιβαδις, εναλλαγδην, καταλλαγδην, παραλλαξ.—πρωθυστερον.

Εναλλασσω, ναλλατζω.
Νυν δ' εναλλαξειν θεὸς
Την τῆδ' ὑβριν πρὸς μπλα—σισῆς. Soph. Aj. 1079.
SYN. Παραλλατζω, μεταλλατζω, επαλλατζω, διαμειβομαι.

Εναλλομαι.
—Ὡς κενταυρικῶς Ενηλατο—Ar. R 39.
SYN. Εφαλλομαι, επιπηδαω, εμπηδαω, αλλομαι

Εναλος, Εναλιος, Εναλιος.
Και Μιλητον εχεις, εναλον πολιν.—Hom. A. 180.
Νηας εναλιας εφεγαζετο—Call. 4. 32.
SYN. Αλιος, παραλιος, εφαλιος. αγχιαλος.

Εναλλος.
Παντα δ' εναλλα χεετο—Theoc. 1. 134.
SYN. Αντιθετος, ανταιος. παλιντροπος. εναντιος.

Εναμιλγω.
Γαυλοί τε σκαφίδες τε—τοις εναμιλγεν. Od. ι. 223.
SYN. Αμιλγω.

Εναμοιβαδις. Vid. Εναλλαξ.
Τῶν δ' εναμοιβαδις αυτοι ενεσαθην αμφοτερωθεν. Ap 1. 380.

Εναντα.
—Εναντα Ποσειδαωνος ανακτος. Il. υ 67.

Εναντι.
—Τὴν δ' εναντι προσβλεπω νεκρὸν. Soph. An. 1307.
SYN Αντα, απεναντι. αντικρυς. εναντιδις, εμπροσθεν, επικροσθεν, εναντιον, προταροιθεν. ὑπαιθα

Εναντιος, Εναντιον.
—Και εναντιον μαχεσασθαι. Il. θ. 168.
SYN. Αντιος, αντιπαλος—εναντιος—ενδικος—αντα.

Εναντιομαι.
Οὐκ εστι λησαις σεῦμ' εναντιομενον. Soph. Ph. 652.
SYN. Αντεπιβαινω, αντιφερίζω. αντικαθισαμαι.

Εναντιος
Πατροκλος δ' οἱ ὅιος εναντιος ἦεν ιωκῆ. Il. ι. 190.
Αχεα δε προβλῆτες εναντιαι αλληλῃσιν. Od χ. 89.
SYN. Αντιοφρων, ανταιος, αντικειμενος, αντιβιος. ὑπεναντιος.

Εναποπατεω
Εναποπατεῖν γαρ τ' επιτηδειος φασιν. Ar. Pa. 1227.
SYN. Εμπεριπατεω, συνδιατριβω. εναποψυχω.

Εναποτιω.
—Εναποτῖσαι χρηματα. Ib. Av. 38.
SYN. Αποτιω, αποδιδωμι.

Εναποψυχω.
Μηδ' επι κρηναων κρεῶ—
Μηδ' εναποψυχειν—Hes. ε. 757.
SYN. Εναποπατεω, εναπνεω, εναποθυμιαω. —αποθυμιαω.

Εναπτω
Σχιζα γαρ εμμενη—Ar. Pa. 1031.
—Διφθειραν εμμενος Ib. N. 72.
SYN. Αναπτω, ἑφαπτω, ενδυω, ανακειμαι—ενδυομαι.

Εναρα τα.
Πολλ' εναρα Τρωων—Il. γ. 268.
SYN. Σκῦλα, τα, λαφυρα. ὁπλα.

Εναργὴς.
—Χαλεποὶ δε θεοὶ φαινεσθαι εναργεῖς. Il. υ. 131.
SYN. Φανερὸς. εμφανὴς, δῆλος, αριδηλος, φαεὶνος. βεβαιὸς, ασφαλης.

Εναργῶς,
Κλυεσ' εναργῶς, ὥσπερ εισορᾷς εμέ. Soph. El. 884.
SYN. Εμφανῶς, τρανῶς. φανερῶς, επιδηλως, σαφῶς, αναφανδὸν, εκφανδην.

Εναριζω.
Εἰθ' ὄγε τις εναριζε—Il. ε. 155.
Λεγε με, καὶ τὸτ' εναριξον. Soph. Oed. C. 1814.
SYN. Εξεναριζω, εναιρω. αποσυλαω, αφαιρεω. σκυλευω, φονευω.—συνεφαπτεσθαι

Εναριθμιω
Ω γυναὶ βροτῶν, ὡς ὑμᾶς ισα και το μηδὲν Ζωσας εναριθμῶ; Soph Oed T. 1211.
SYN. Επαριθμεω, καταριθμεω, μεταριθμεω, συντατζω.

Εναριθμιος.
Οὐτέ ποτ' εν πολεμῳ εναριθμιος—Il. C. 202.
Αιθ' επ' εμεῦ ζωῆς εναριθμιος ωφελες ἦμεν. Theoc. 7. 86.
SYN. Εναριθμητος, μεταριθμιος. — αριζηλος.

Εναριμβροτος,

Εναρμιβροτες.
—Εναρμιβροτον αμμενας—Μεμόνα.—Pind. P. 6.
SYN. Θοισιμβροτος, βροτολοιγὸς, ανδροφόνος.
Εναρμοζω.
—Σφονδύλοις τ' ενηρμοσεν. Eur. Ph. 1435.
Δώρις φωνὰν εναρμοξαι πεδίλω. Pind. Ol. 3.
SYN. Αρμοζω, περιαρμοζω, συναρμοζω, ρυθμιζω, ευθετιζω, εφαρμοτω. εγχριμπτω. εχω.
Εναρμονιος.
—Κοσμε τον εναρμονιον δρομον ἑλκων. Orph. H.
SYN. Εναρμονικὸς, ευαρμοστος, εμμελὴς.
Εναρφορος pro Εναρηφορος, Εναροφορος.
—Εν δε και αυτὸς εναρφορος κλιος Αρης. Hes. a. 192.
SYN. Συλητὴς, σκυλευτὴς.
Εναστιδω, Εναστιδομαι.
—Ουκ εναστιδωσομαι. Ar. A. 367.
SYN. Ὑπαστιζω.
Εναστος. Ενατος, Εινατος.
—Ατὰρ μητὴρ εναστη ἦν, ἡ τικε τεκνα. Il 6. 313.
Εναυγαζω.
Και πῦρ εναυγαζεσαν αισωτηριον. Lyc. 71.
SYN. Εναυγαζω, εμβλεπω. αυγαζω.
Εναυλιζω.
Στειπτὴ γε φυλλὰς ὡς εναυλιζοντί τῳ. Soph. Ph. 33.
SYN. Επαυλιζομαι, καταυλιζομαι, αυλιζομαι, επισαθμευω, επαυω, εναυλοχεω, εποικιζω.
Εναυλος.
Εναυλον, η θυραῖον. Ib. 159.
—Ὡσε λεοντας εναυλους. Eur. Ph. 1600.
SYN. Συνοικος, εποικος, ενιδρος. (ὁ εντος τῆς αυλης.
Εναυλος.
—Θεῶν χαριεντας εναυλους. Hes. θ. 129.
—Κατὰ σκιοεντας εναυλους. Hom. V. 74.
—Καθ' ὑλησεντας εναυλους. Hom. XXV. 8.
SYN. Αυλὴ, εναυλιον, εποικησις.—σπιος.—μυχὸς.
Εναυλος.
—Παντας δ' ερεθεσον εναυλους. Il. φ. 312.
—Εναυλους σλησειαν νεκυων.—Il π. 71.
SYN. Διαβυσσὴ. ποταμὸς (ὁ δια σεισῆς γιων.)
Εναυλοχεω. Vid. Εναυλιζομαι.
—Εξῆς εναυλοχει.—Eur. I. A. 249.
Εναυσμα
—Πᾶσιν ζωοῖσιν εναυσμα. Orph. H.
SYN. Ὑπαυσμα, ζωπυρον, εμπυρευμα. φλεγὸς.

Εναφωσεων, Εινοφωσεων,
—Εινοφωσεσσα σελον. Lyc. 101.
EXP. Εστεαρμενον, μοναρμενον. (al. Ὕπνα φωσσουσα)
Εγγναμπτω.
Εν δε γονυ γναμψεν—Il. φ. 731.
SYN. Αναγναμπτω, επιγναμπτω, εγκαμπτω.
Ενδαις.
Σποδαι δ' εις το πᾶν ενδαιδες εικων. Aesch. Eum. 1047.
EXP. Μετὰ λαμπαδων.
Ενδαχνω. Vid Δαχνω.
Δια' ενδαχθεισαι σομια—γναθοις. Eur. Hipp. 1213.
Ενδαχνυω. Vid. Δαχνυω.
Ως' ενδαχνυσι γ' ομμασιν χαρᾶς ὑπο. Aesch. Ag. 550.
Ενδαπις.
—Η γαρ εμοι Ενδαπις—Mosch. 2. 11.
SYN. Επιγειὸς, αυθιγενὴς, εγχωριος.
Ενδατεομαι
—Βελτιω θελοιμ' αν
Αδαμας' ενδατεισθαι Soph. Oed. T. 214.
—Λιχτρον ενδατεμενος
Σῇ τῆς ταλαινης—Ib. Tr. 804.
SYN. Δατεομαι. διαδιδωμι, μεριζομαι.—(ενδιατριζω. ενδιαιτασμαι.—λοιδορεω, μεμφομαι. επαρασμαι. Sch.)
Ενδεὴς.
—Ουδὲν ενδεὶς σοιμενος. Ib. Ph. 379.
—Στρατηλατης
Χρηζῆ τὰ χρειοσσω μηδε τἀνδεᾶ λεγειν. Ib. Oed. C. 1495.
SYN. Επιδεὴς, ενδεὴς, ενλειπὴς, ελλιπὴς, ελλειπὴς, επιλειπὴς. αἰρος.—ατελὴς. ελαττων.
Ενδεικνυμι.
—Πριν γ' αν ενδειξω τί δρω. Ib. 49.
Πηλειδὴ μεν εγω ενδειξομαι.—Il. τ. 83.
SYN. Δεικνυμι, σημαινω, απολογιομαι. υποτιασσω. εντελλω.
Ενδεκα.
Τῶν ἦρχ' Αδμητοιο φιλης παῖς ἑνδεκα νεῶν. Il. C. 713.
Ενδεκαπηχυς.
Εγχος εχ' ενδεκαπηχυ—Il. 3. 494.
Ενδεκεταῖος, Ενδεκατος.
—Εραμαι σχεδὸν ενδεκεταῖος. Theoc. 10. 12.
—Ηδη δὲ μοι τῦν Ηὼς ἑνδεκατη—Il. φ. 156.
Ενδειξιομαι.
—Και πατὴρ εμὸς
Ενδειξισθαι βαμόν.—Eur. I. A. 1473.
SYN. Δειξιομαι, παραγκαλιζομαι.

Ενδεξια.
—Θεοῖς ενδεξια πᾶσιν Ομηχοι.—Il. α. 597.
E X P. Απὸ τῶν δεξιων μερῶν αρξαμενος.
Ενδεξιος.
Ω δε σὺ μὴ πανυσης ενδεξιος—Call. Ep. 13.
S Y N. Επιδεξιος. αισιος, καλὸς.
Ενδεω
Ζεύς με μεγα Κρονιδης απο ενδειτε βαρεσι. Il. ε. 111
—Αμφω δε βαρεῖ ενδησατο δεσμῷ. Theoc. 24. 27.
S Y N. Αναδεω, αποδεω. αμφιδεω, επιδεω, καταδεω, περιδεω, προσδεω, εμπλεκω, εμβαλλω.
Ενδεω.
—Ενδεὴς ενδεης. Eur.
S Y N. Ενδεομαι, δεομαι—ασθενεω, ελλειπω.
Ενδεχομαι.
Αλλ' ει μεν ενδεχεσθε—Eur. Herac. 550.
S Y N Αποδεχομαι. εισδεχομαι. επιδεχομαι, καταδεχομαι. παραδεχομαι. δεχομαι. συνιημι. συνειμι παραλαμβανω
Ενδηλος. Vid. Δῆλος.
—Αρ' ενδηλα και σαφῆ λεγω; An. 411.
Ενδιαομαι, Ενδιαω.
—Ακτῆρες δ' ενδιαονται. Hom. XXXI. 6.
Ενθα δ' απὸρ ὑπεροπλος επημενος ενδιαασκε. Theoc. 22. 44.
—Ομμασι μυνοις
Θιλγομαι, εἰς ελπὶς μειλιχος ενδιαει. Ep. Suid.
S Y N. Ενδιαζω. μεσημζριαω.—αιθριοκοιτεω. —διαγω, ενδιατριβω, ετεμι.
Ενδιαθρυπτω.
—Επεὶ τύ μοι ενδιαθρυπτῃ. Theoc. 3. 36.
S Y N. Απονοσω. εμβλακευω, σκαταλαω, τρυφαω. κατατρυφαω, εντρυφαω.
Ενδιατριβω
Τοῖς τ' αρχαιοις ενδιατριβειν,
Τετ' εστ' ὁ μαλιστα δεδοικα. Ar. Ecc. 581.
S Y N. Ενδιαγω, διατριβω, επιμενω, εμμενω, ενδιαιταομαι, ενιαυω.
Ενδιδωμι.
Αγων εμαυτὸν τοῖς πορποῖς ενεδιδουν. Ib. Pl. 781.
Μελαναδ' ενδωσειτε μηδεν. Ib. 488.
S Y N Ενδιδωμι, επιδιδωμι, παραδιδωμι, ὑποδιδωμι, ὑπισχνεομαι. παρεχω. εκω.—εισαγω — αιτημι. — εγχειρεζομαι.—ὁριζω, προστασσω.
Ενδιημι.
—Οι δε νεμῶες Αυτως ενδιεσαν—Il. σ. 584.
E X P. Ενιεσελευοντο, παρεμμῶντες επιβαλλον.
S Y N. Εναφιημι, επαφιημι, επιτρεπω, επιδιδωμι. σπενδω.

Ενδικος.
Τίς μοι φανεῖται πισις ενδικος;—Soph. Oed. T. 1433.
Τῷ μεμφιξαντι τὰ μὴ δικαια—Call. Ep. 13.
S Y N. Δικαιος. ευπροσωπος.
Ενδικως.
—Διδαξαι' ενδικως ὕτοι τάδε. Soph. Ph. 376.
S Y N. Δικαιως, καλῶς, εικοτως, αξιως, αληθῶς.
Ενδινεω. Vid. Δινεω.
—Και ὡς ετυμ' ενδινεῦντι. Theoc. 15. 82.
Ενδινα τά. Vid. Εγκατα.
Ψαυση δ' ενδινων—Il. Λ 806.
E X P. Τῶν εντὸς ὁπλων μελῶν.
Ενδιον.
Ενδιον αυτοφριζον ιρεσσαυλοιο μελαθρου.
Ενδιον αιπυδμητον αχειροποιητων Γαλιλαίων. Nonn.
Ενδιον ευφροσυνης.—Ενδιον ειδωλων.—Ερ.
S Y N. Διατριβὴ, ενοικησις, ναυλος.
Ενδιον, το.
Οσσον τε ενδιὸν κεν εὔσελος ἁλκὰς ανυσσαι. Ap. 1. 603.
Τῷ δ' ὑπὸ ταὶ νυμφαι ποτὶ τὸνδιον ἱμειρωντο. Call. 6 39.
S Y N. Τὸ μεσημβριον. μεσημβρια.
Ενδιος.
Ενδιοι νικομεσθ' ἱερὸν ροον Αλφειοιο. Il. λ. 725.
Ενδιος δ' ὁ γερων αλλ' εξ ἁλος.—Od. δ. 450.
Ποιμένας ενδιος πεφυλαγμένος.—Theoc. 16. 95.
S Y N. Μεσημβρινὸς. ὑπαιθριος. λαμπρὸς.
Ενδοθεν, Ενδοθι, Ενδον, Ενδοι.
Ζηνὸς εν τοιηδε γ' Ολυμπιε ενδοθεν αυλῇ. Od. δ. 74.
—Σὺ δ' ενδοθι θυμον αμυξεις. Il. α. 243.
—Εστι γαρ ενδον χαλκός τε, χρυσός τε—Il. ι. 378.
—Ενδοῖ πᾶσαι, ὁ τὰν νυν ὑπ' αποιλαξας. Theoc. 15. 77.
S Y N Εντος, εσω, εισω.
Ενδομαχης.
Ενδομαχας ἂτ' αλεκτωρ. Pind Ol. 12.
Ενδομυχος.
—Τὸ δ' Ερωτος εμὲ φλεγει ενδομυχον πῦρ. Mus. 246.
—Ετευχθη κρᾶτ' ενδομυχον πληγῆσι νοτις. Soph. P. 1503.
S Y N. Μυχατος, ενδοτατος, εσωτατος, αποκρυφος. κατοικος. σκοτεινὸς.
Ενδοξος.
Εις οικως αγεται, χρημασι πεπωμενος,
Ενδοξος κακοδοξον —Theog. 195.

S Y N.

SYN. Επιδοξος, ευδοξος, προσδοκιμος, αγαπλυτος.

Ενδυπιω.
—Επὶ δ' ενδυπησαν Αθηναιη τε και Ηρη. Il. λ. 45.
Αντερω δ' ενδυπησι πεσεσθαι—Od. ο. 478.
SYN. Επιξυπιω, επιδρομαω. δυπιω.

Ενδραχοντεω.
Ενδραχοντευθεις εγω Κτεινω γιν.—Aesch. Ch. 547.

Ενδρομιδες.
Αυτε μοι ενδρομιδας—ευ κομοωντ. Call. 3. 16.
SYN. Υποδηματα τα.—

Ενδροσος. Vid Δροσιρος.
—Ενδροσον τ' εχω Ενυω.—Aesch. Ag. 12.

Ενδρυον. Ενδρυος.
Ενδρυον ελκοντων μισαδω—Hes. ε. 467.
SYN. Ελυμα. αροτηρ.

Ενδυκιως.
Ετρεφε τ' ενδυκιως.—Il. ψ. 90.
SYN. Επιμελως, σπευδαιως, στραβλως, αναγκαιως. αξιως φιλοτιμως. φιλοφρονως.

Ενδυμιων.
Ζαλωτος μεν εμοιγ' ο των ατρεπτον υπνον ιανεν
Ενδυμιων —Theoc. 3. 50.
EPITH. Σοφος. αβροκομος. Λατμιος.
PHR. Ακοιμητος νομευς. Nonn. Σεληνης ερωμενος.—
Ενδυμιων δε τις ην; η βωκολος; ειπε Σιλανε
Βωκολιστα φιλασιν; απ' ελυμπω δε μολοντα
Λατμιον ες νατος ηλθε, και εις ενα παιδι καθευδε. Theoc.

Ενδυνασευω
—Εκεινοις ενδυνασευσας εγω. Aesc. P. 693.
SYN. Δυνασευω. αρχω. προτερευω.

Ενδυνω. Ενδυω. Ενδυομαι, Ενδυμι. Vid. Δυνω.
—Μελαιδι δ' ενδυτε χιτωνα Il. ε. 42.
—Και εν τευχεσσι δυοντο Od. ω. 495.
Ηδε χιτων' ενδυσα Διες.—Il. ε. 736.

Ενδυσυχιω. Vid. Δυσυχιω
Ενδυσυχησαι δεικτον ευφρονης κηφας. Eur. Ph. 744.

Ενδυτον. Vid. Εσθης.
Ενδυτα, και ξανθης εκτεμασιν πλοκαμους. Ep. Suid.

Ενδυτηρ,
—Τον ενδυτηρα πεπλοι—Soph. Tr. 687.

Ενδυτος
Φοινικοβαπτοις ενδυτοις εσθημασι. Aesc. Eum. 1031.

Ενεδρος.
—Λεγ', αυλαξ
Ποιας ενεδρος ναιει. Soph. Ph. 154.
SYN. Ενειχος, ερυλος.

Ενιζομαι. Vid. Εγκαθιζομαι.
—Το δ' ενιζομενοι Στεγος αρχαιων. Aesc. P. 140.

Ενιδω (inus.)
Αποφα πυκινοις ενιδων παθη. Soph. Ph. 875.
SYN. Εμβλεπω, ενορω, προβλεπω, προιδων.

Ενειμι.
Οικοι ενεσι γοος —Il. ω. 240.
SYN. Παρειμι, ενυπαρχω, εναποκειμαι.

Ενεικα. Ενεικεν. Ενεικα.
Ως δ' υ τοδ' ενεικα—Il. α. 110.
—Αγλαιης δ' ενεικεν κομισσιν ανακτες. Od. ξ. 310.
—Μαχησομαι ενεικα κυρης Il. α. 298.
SYN. Χαριν, αμφι, δια, επι, παρα.

Ενεπυκτα.
Τω δ' ενεπυκτα γλαφυραι νηες εστιχοωντο. Il. ζ. 602.

Ενεπω, Εννεπω.
—Διος δε σφ' ενεπε μυθον. Il. θ. 412.
SYN. Επειν, λεγω, απαγγελλω.

Ενεργεω.
—Κατελαμβανεν, αμος εναργει. Theoc. 4. 61.
SYN. Ενεργυμαι, ενεργαζομαι, απεργαζομαι.

Ενειρειδω.
Οι μεν μοχλον—εν ακρω
Οφθαλμω ενειρεσαν.—Od. ι. 383.
SYN. Εμπηγνυμι. επιβαλλω. επειρειδω, διερειδω, στηριξω. εμβαλλω, ενημι.

Ενειρυω.
Τυρε κακιστον αρτιως ενειρυειν. Ar. V. 908.
SYN. Ανειρυω, εξειρυομαι, επειρυομαι, προσειρυω.

Ενερθε. Ενερθεν.
Μαιμαωσι δ' ενερθε ποδες, και χειρες υπερθεν. Il. υ. 75
—Αγκωνος ενερθεν Il. λ. 252.
SYN. Νερθε. νερθεν, υπενερθε. υποκατωθεν, κατω. υπο.

Ενεροι.
—Αϊδης ενεροισιν ανασσων. Il. ο. 188.
Παραγινται γαρ ενερων
Δηλιοτητες αρωγες —Soph. El. 1427.
SYN. Νεκροι, οι υπο γην, οι νεκυσι, χθονιοι, θεοι

Ενερτερος
—Ενερτερος ηερεθοντων Il. ε. 898.
SYN. Νερτερος, κατωτερος.

Ενεσιχ. Εννεσιχ.
Τω σ' οιω κεινης τοδε πασχειν εννεσιηεν. Il. ε. 8.
Γαιης εννεσιησι πολυφραδεσσι δολωθεις. Hes. θ. 494.

SYN.

SYN. Βυλησις, βελη, συμβυλη, ενοια. ενθεσια. διανοησις.

Ενεπή.
Χρυσειοις δ' ενεπῆσι κατα σπθος περοντο. Il. ξ. 180.
SYN. Περονη, σειρη, λαζις.

Ενευδω. Vid. Εγκαθευδω.
Χλαῖναν μεν συντελων και χιτωνα τοῖσιν ενευδεν. Od. υ. 95.

Ενευναιος.
Χιτει ενευναιον.—Od. π. 35.
Εσορεσιν δ' επι δεμνα ιονθαδος αγρης αιγὸς
Αυτῆ ενευναιον, μεγα και δασυ—Ib ξ. 51.
SYN. Ενευνιος, εγκοιτος, εγκοιτερος.—περιζωλαιος.

Ενιχυραζω, Ενιχυραζομαι.
—Τα χρηματ' ενεχυραζομαι. Ar. N. 240.
SYN. Εγχυραζω, εγχυριαζω, ενεχυριαζω, ὑποτιθημι. χυσιαζομαι, ἐνχυσιαζω, κατενεχυραζω.

Ενεχυρον.
Ουκ ενεχυρον τιθησιν ἡ μιαρωτατη. Ib. Pl. 451.
SYN. Ενεγχυρον, εγχυρον, ασφαλισμα, αποτιμημα, αποτιμον, πισδν, χυσιον, ὑποβολον, ὑποθηκη. αρραβών.

Ενεχομαι.
—Ενεχεται γὰρ μοι φροδρα. Ib. Ecc. 357.
SYN. Προσεχομαι, κατεχομαι, προσανεχω.

Ενζευγνυμι.
—Και νιν αρθρα χεῶνος ενζευξας ποδοιν. Soph. Oed. T. 737.
Αυτοματοι βοες δμμιν ενζευχθεντες αρυραις
Γειοτομον γειοῖο δι' ερρυσσησιν αροτρον. Ap. 1. 686.
SYN. Εγκαταζευγνυμι, συναπτω. ζευγνυμι.

Ενη, Ενην. Vid. Ενος.
Πρωτον ἐνη, τετρας τε, και ἑβδομη, ἱερὸν ἡμαρ. Hes. ε. 768.
—Ες' αυριὸν, ις' ενηφι. Ib. 408.
—Και ἑναν, και ις αῶ. Theoc. 18. 14.
—Σὺ πολιὸς ὢν ἐνη. Ar. Av. 610.

Ενηεια.
Νῦν τις ενηεης Πατροκλῆος δειλοῖο
Μνησασθω—Il. ρ. 670.
SYN. Προσηνεια, πραοτης, αγαθοφροσυνη.

Ενηής.
—Ενηία τε χρητιρόν τε. Ib 204.
SYN. Πρᾶος, προσηνὴς, αγαθοφρων, αγαιὸς, ἡδὺς, ευμενὴς, φιλοφρων, σωφρων, αγαθὸς, συντὸς, επιεικὴς.

Ενηλατα, τα.
—Αξονων τ' ενηλατα. Eur. Hipp. 1235.
Κλιμακος αμειβων ξις' ενηλατον βαθρα. Eur. Ph. 1196.

SYN. Παρηαλίσκοι. οχαὶ (αμαξαδσιαι.) τὰ ορθὰ ξυλα, ἐνθα ελκυονται τα βαθρα κλιμακος.

Ενηλυσιες,
—Αμερων ενηλυσιων—Aesc. Fr.
EXP. Κατασκηθεὶς.—ἐμβρυντητες.

Ενημαι. Vid. Εγκαθεζομαι.
—Ἰν' ενημεθα παντες αριστοι. Od. δ. 278.

Ενθα
Ως ὁ μεν ενθα καθεζετ' επι Ἑρκει—Il. α. 536.
Ενθα και ενθα στιτωται—Il. ε. 462.
SYN. Ενθάδε, ενθάδι, εντευθεῖ, εντεῦθα, κάκεισε.—ὅπη.—

Ενθάδε. Ενθαδί
—Και ηγομεν ενθάδε παντα. Il. α. 367.
Τοιαῦτα τἀνθάδ' ἐστιν.—Soph. Tr. 960.
Ηλθε μετα τῶν ενθαδί. Ar Pl. 54.
SYN. Ενθα, εκεισε, δεῦρο, αυτόσε, ὧδε.

Ενθακεω Vid. Εγκαθεζομαι.
Τοῖς σοῖς παναρκοις—ενθακῶν Ἑρκειοις. Soph. Oed. C. 1358.

Ενθακησις.
—Εν ψυχαι μεν ἡλιε δυπλῆ
Παρεσιν ενθακησις—Ib. Ph. 18.
SYN. Καθεδρα, ἑδρα.

Ενθεν, Ενθενδε
—Γενος δ' ἐμοι ενθεν ὁθεν σοι. Il. δ. 58.
Εξειλαν ενθενδε χυτρας—Il. θ. 527.
SYN. Εκειθεν, αυτόθεν, εντεῦθεν.

Ενθεος.
Παυσαχε μεν γαρ ενθεος γυναῖκας.—Soph. An. 975.
SYN. Δαιμονιος, θεῖος, ενθουσιαστικὸς, κατοχος, εμμανὴς, θεομανὴς, θεοφορητος, θεολῆπτος, ενδεξιος, εντιμος.

Ενθεως.
Θεὸς σεῦ' και πάντα πραξεις ενθεως. Sent.
SYN. Ευσεβῶς, θεοσεβῶς, θεοφιλῶς, ὁσιως, ἁγιως. εμμανῶς.

Ενθεοτιμος.
—Και συχαῖς ενθεοτιμοις. Sibyl. l. 5.
SYN. Ευσεβὴς, ὁσιος, θεοφιλος.

Ενθερμαινω.
—Ειπερ εντεθερμανται ποθῳ. Soph. Tr. 372.
SYN. Εκθερμαινω, επιθερμαινω, διαθερμαινω, εκκαιω.

Ενθεσις.
—Εκβαλεις την ενθεσιν. Ar. Eq. 403.
SYN. Τροφὴ, ακολος, ψωμὸς.—παρεμβολὴ, παρενθεσις, παρενθηκη.

Ενθηρος.
Ενθηρε ποδὸς—Soph. Ph. 708.
SYN. Θηροδηκτος.—θηριος, θηριωδης.

Ενθνησκω.
—Ενθατῶν μετεστ. Ib. Oed. C. 824.
SYN. Επιθνησκω, αποθνησκω, συναποθνησκω, συναποδνησκω.
Ενθορεω.
Αυτὰρ ὁ λαμπομενος σὺν περὶ παντοθεν ενθορ' ὁμιλῳ. Il. ε. 623.
SYN. Εισθορεω, επενθορεω, επιθορεω, εναλλομαι, εφαλλομαι, αναλλομαι, εισπηδαω, επιθρωσκω, ενορμαω.
Ενθορὼν
Πολλὰν τ' ὀρσι πῦρ εξ ἑνος
Σπερματος ενθορὸν αϊσσουσιν ὕλαν. Pind. P. 3.
Ενθυσιαω.
Ενθυσιωσας τῇ συμφορᾳ τῆς μεθης. Suid.
SYN. Ενθουσιαζω, ενθεαζω, επιθεαζω, θεοφορεομαι, εμμαινομαι, εξανεγειρομαι, θαυμαζω, σεμναω.
Ενθυμεῖσθαι.
—Αλλ' ουκ εντεθυμῆσθαι σφισιν. Ar. L. 664.
SYN. Φρονεω, συλλογιζομαι.
Ενθυμενος. Vid. Φυσις.
Ενθυμιζω.
—Ενεθυμισσιν τῷ δεσποτῃ. Ib. Th. 348.
SYN. Ενθυμεω ενιθυμιζω, επιθυμιζω, διαφημιζω. κατειπεν.
Ενθρωσκω.
—Φιλλον ενθρωσκων σποαῖς. Lyc. 756.
SYN. Αναθρωσκω, επενθρωσκω, επιθρωσκω, ενθορεω.
Ενθυμεομαι.
Τὸ μεν θανοντος ουκ αν ενθυμοιμεθα. Simon.
SYN. Επισκεπτομαι, λογιζομαι, αναπιπτω, διαιτεω, εξευρισκω—σκοπεω, αριθμεω.
Ενθυμημα. Ενθυμησις.
Ταρβεῖν μεν, ὦ γεραιὲ, τἀνθυμηματα
Πολλή γ' αναγκη τ' απὸ σοῦ.—Soph Oed.C 296.
Εχεις γαρ ου βιαια τἀνθυμηματα. Ib. 1263.
Νεανιας τε καὶ σοφὸς, σοφὸς δ' ἅμα,
Ταῦτ' ουκ ἂν ελθοντ' αξι' ενθυμησεως. Eur. Fr.
SYN. Ελεγχος, αφορμὴ, κατασκευασμα, σκευωρημα, πλασμα, σκηψις, μῦθος, σοφισμα, λῆρος —επινοια, διανοια, ενθυμιον, διαληψις, επιμελεια, γνῶσις, θεωρια, μελετησις, πραγματεια.
Ενθυμιος.
Ενθυμιοις συναῖς τ' ανανδρωτοις. Soph. Tr. 111.
Τὶ δ' εστί σοι τοῦτ'—ενθυμιον; Ib. Oed. T. 758.
Μη δή τοι κενός γε λιην ενθυμιος εσω. Od. ν. 421.
SYN. Καταθυμιος, πολυφροντιστος, μεριμνητικὸς. σιμὸς. ατορος.
Ενιαυσιος.
Σὺν ἑορτασαντες ενιαυσιον.—Od. π. 454.

SYN. Ενιαυσιαῖος, ετησιος, ετιος, αυτοετης, ενατος.
Ενιαυτὸς.
Ενθεα δὲ βιβασσι Διὸς μεγαλου ενιαυτοὶ.—Il ζ. 134.
SYN. Ενος, ετος, λυκαβας, ὡρος.
EPITH. Αυχμηρὸς, αειλοποδης, εγχεμαθης, πολυγλαγὴς, πολυστεφὴς, πλατοδοντης, περιτελλομενος, τελεσφόρος, φιλοκτιστος, παλαιτατος.
PHR. Δωδεκαμηνος χρονος· Δωδεκατος αρτος. Soph.
Ενιαυτου κυκλος: Eur.
—Δυο και δεκα κυκλα Σεληνης —
Τετραπορου χρονου τροχαλιγξ. Nonn.
Ενιαυω.
Ενθα δ' ανὴρ ενιαυε τελωριος—Od. ξ. 187.
SYN. Εναυλιζομαι, ενδιαιτασμαι, εμμενω, διατριβω.
Ενιβλαπτω.
Τῷ ὄφ' ενιβλαφθεις, πεσεν ὑπτιος —Il. ο 647.
SYN. Αποβλαπτω—προσκοπτω, εμποδιζομαι.
Ενιδρυω, Ενιδρυω, Γνιδρυμι.
Τον Συρακοσσαις ενιδρυνται πελωριον νομον. Theoc. Ep. 17.
Τοῖς ανὴρ πλατεσσιν ενιδρυται πεδιοισι. Ib. 17. 102.
SYN. Εγκαθιδρυω. ιδρυω, ενιστημι.
Ενιζω. Vid. Εγκαθιζομαι.
—Και δακρυ ενιζεσαν—Eur. Hel. 1114.
Ενιημι.
—Τον περὶ παντων
Ζεὺς ενεηκε νοησισι δαμπερές—Il. κ. 89.
SYN. Αφιημι, εναφιημι, εμπηγνυμι, εμβαλλω, επαποτιθημι. εγκελευομαι.
Ενιπαι
Τῷ δ' Ενιπαὶ ἑπεντο,—Il. ζ. 749.
Ενιπαταβαλλω.
—Μεση δ' ενιπαβαλε δινη. Ap. I. 1239.
SYN. Καταβαλλω, εμβαλλω. καταδυω.
Ενιπλαω.
Αιει γαρ μοι εοικεν ενιπλᾶν ὁ, τι νοησω. Il. Σ. 408.
SYN. Επιπλυνω, επιθρυνω, εμποδιζω.
Ενιπυσσω. Vid. Εγκαθευδω.
Τῆμος ὑπωροισισιν ενιπυσσεται δομοισι Φοινικος θυγατηρ.—Moſch. 2. 6.
Ενικρινω, Εγκρινω.
—Τῆς μιν ανωγει
Πασσυτη και κῆδος ενικριθῆναι ὁμιλῳ. Ap. I. 48.
SYN. Εισδεχομαι, προσδεχομαι, προσλαμβανω, συστοιχω, επαριθμεω.

Ενιπτύς.
Η ποταμῷ ηρασσατ' Ενιπῆος θοωσι. Od λ.237.
Και ρ' επ' Ενιπῆος ποωλεσκετο καλὰ ρεεθρα. Ib. 239.
Ενιπή.
Αιδεσθεὶς βασιλῆος ενιπὴν αιδοιοιο. Il. δ. 402.
S Y N. Επιπληξις. μεμψις. επιτιμησις. ελεγχος. ὁμοχλὴ, απειλὴ. λοιδορια. οργὴ. ψοφος. πληγὴ.
E P I T H. Αργαλια, αλιτοξενος, κρυερὰ. δριμεῖα. κρατερὰ, σκαπαγλος, κλομπη. σμερδαλέα, φλογοεσσα
Ενιπ]αζω, Ενιπ]ω, Ενισσω.
Χωετ' ενιπ]αζων.—Ap 1. 492.
Μή με, γυναι, χαλεπῆσιν ονειδεσι θυμὸν ενιπ]ε. Il. γ. 438.
—Τον δ' ενενιπ]ε Μενοιτιε αλκιμος υἱός. Il. π. 626.
—Και μέσοι χειρὸς εοη
Εκπαγλως επεσσ' ιν ενισσέμεν—Il. ο. 198.
Χερσὶν πεπληγὼς, και ονειδεσεσσιν ενισσων. Il. χ. 497.
—Νοον και μητιν ενιψει. Il. π. 447.
S Y N. Κατηγορεω, μεμφομαι. διαμεμφομαι, διαβαλλω. εγκαλεω, καταιτιαομαι. επιπληπ]ω, εμπληπ]ω, επιτιμαω, καταβοαω, επιψογεω, λοιδορεω, περιψογεω. ψεγω, ονειδιζω, ενισσω. λεγω. τυπ]ω, κακοω.
Ενιπ]υσσω.
—Μεσσοισιν ενιπ]υξας ερεθοισι. Orph. L.
S Y N. Επιπ]υσσω, συμπ]υσσω. εμπλεκω.
Ενισκιλλω
Μητι ενισκιλῃ νεαρὸν σκινας—Nic.
Ενισκημπ]ω
—Ὁπποτ' αναις
Ανδρατοι πραπιδεσσιν ενισκηψωσιν ερωτες. Ap. 3. 764.
S Y N. Ανασκαπ]ω, επισκαπ]ω, κατασκαπ]ω, προσερειδω. ενορμαω. εμπηγνυμι.
Ενισκιμπ]ω.
Ει κεν ενισκιμψῃς χερη βελος Αιπυτοο. Ap. 3. 153.
S Y N. Ενερχω, επιβαλλω, ενισκηπ]ω.
Ενισπω.
Ειμὶν τις τον ονειφ' Αχαιων αλλος ενιστε. Il. ζ. 80.
—Πρῶτον δ' Ικεταονιδην ενενισπεν. Il. ο. 546.
S Y N. Ενισπω, λεγω.—επ]ω, ενιπ]αζω.
Ενιστημι.
Οσαι τὸ πρᾶγμα τῦτ' ενεστησαντο—Ar. L. 269.
S Y N. Προαιρεομαι, παρεμβαλλω, ενιδρυω.
Ενιφερομαι
Ουκ οἷος σαθμοῖς ενιφερεται—Mosc. 2. 80.
S Y N. Αποφερομαι, επιθοσκομαι.

Εγχειριζω. Vid. Κτερειζω. Θαπ]ω.
Τυμβῳ ενεχειριξαν,—Ap. 1. 1060.
Εννα.
—Τριτῳ δ' ἐσαν. ἐκκόσιν Εννα. Call. 6. 31.
Εννεστηρος. Εννεστης. Ενναστης. Ενετης.
—Βοε δ' ενναετηρω. Hes. ε. 434.
Εννεστες δε θεῶν απομειρεται— Ib. θ. 801.
—Εννεστες χαλκειον δαιδαλα πολλά. Il. ϛ. 400.
Πασας Ενετιας—Call. 3. 14.
Ενναετηρ. Εννεστης, Εννεστειρα.
—Πορτιν βαθυρροον ενναετῆρες. Mosch. 2. 119.
Τον θρασὺν ὑψικομων ενναετηρ δρυακων. Ep. Suid.
Ηχω ερημαιης ενναετειρα πατρης. Ep. 1. 3.
S Y N. Ναιετης, ναστης, οικητωρ.—ενναετης.
Ενναετιζομαι. Εναστιζομαι
Ενναετιζομεναι, κερασιλχίδες, (βοες.) Call. 3. 179.
Εννεω.
—Εχε
Χωρας αλασθαι ἐμὸς ενναιων αεί Soph. Oed C. 820.
—Εν δ' ανδρες ναιουσι πολυρρηνες.—Il ι. 154.
S Y N Ενοικεω, κατοικεω, εναυλιζομαι.
Ενοδιος. Ενοδιος.
Ενοδιος ανδρασιν ηξα—Od. ξ. 230.
Εννυχις. Ενυχις.
Ενυχις δε μοι αμφ' αυτῷ παρα νηϛας ιαυεν. Il. ι. 466.
Εννια
Εννια δη βεβασαν Διος μεγαλω ενιαυτοί. Il. ϛ. 134.
Εννεσσιος.
—Εκατομβοι' ενναετειων. Il. ζ. 236.
Εννεακαιδεκα.
Εννεακαιδεκα μεν μοι ιῆς εκ νηδυος ησαν. Il. ω. 496
Εννεαμυκλος.
Εστι μοι Μαγνης ενναμυκλος ορος. Call. Fr.
Εννεαπηχυς. Ενναπηχυς.
Εκ δ' ἐφερον ζυγοδεσμον ἁμα ζυγῷ ενναπηχυ. Il. ω. 270.
—Και ενναπηχεες ησαν. Od. λ. 310.
Πειθεῖν τον ενναπηχυν,—Lyc 860.
Εννεαφθογγος. Εννεαφθωνος.
Λπαν τε Μουσῶν ενναφθογγον μελος. Eur. Fr.
Συριγγ' ἀν εποιησα καλὰν εγω ενναφωνον. Theoc. 8. 18.
Εννεαχιλος.
Ὁσσον τ' ενναχιλοι σταχυες.—Il. ε. 860.
Εννεσιγυος
—Μηκ' ς γε γενοσθην εννεσιγυοι. Od. λ. 311.
Εννεστιευω. Vid. Νεστιευω.
—Εν τε τοις βαλλαντιοις
Εννεστιευσασι—Ar. Av. 1108.

Εννεωρος.

Εντιμος.
Εντιμος βασιλευε Διὸς μεγαλε ἐαρισὺς. Od. τ. 179.
S Y N. Εντιαστὴς.
Εντικοντα.
—Και εντικοντα πολιης. Ib. 174.
Εντιμαρ.
Εντῖμαρ μεν ἀπὸ στρατὸν ὤχετο κῆλα θεοῖο. Il. α. 53.
Εντοιω
Αλλ' εντοῖω χρὴ τῦτο,—Soph. An. 61.
S Y N. Διανοιω. ἐπινοιω. ενθυμεομαι, λογιζομαι. σκεπτομαι, αισθανομαι, προσιχω, τηρεω.
Εντομος. Nom. pr.
—Και Εντομον οιωνιςὴν. Il. ρ. 218.
Εντομος.
Ουτ' εντομ' ἔντες—Soph. Oed. T 330.
Ερωτοὶ δ' οἱ γῆς τὸτ' ησαν εντομοι. Aesc. Supp. 574.
S Y N. Δικαιος, νομιμος, ενθεσμος—εντοικος, οικητωρ.
Εντοσιγαιος, Εντοσιδας. Vid. Ποσειδαων
—Ευχομενῳ γαιοχῳ Εντοσιγαιῳ. Il. ι. 183.
Γαιοχε παῖς αφθιτε Εντοσιδα. Pind. P. 4.
S Y N. Ενέσιχθων, σεισιχθων, ελελιχθων.
Εντοτιος.
Αυραις εντοτιαις.—Eur. I. T. 433.
S Y N. Νοτιος, τυφωνικὸς.—δειρὸς, δινγρος.
Εντος. Εντες.
—Ουδ' ὁποῖ ανὴρ
Εντες. τὰ καινὰ τοῖς παλαι τεκμαιρεται. Soph Oed. Γ. 935.
S Y N Εμφρων, συνετος, αγχινους. δαῖφρων, σοφος
Εντυμι.
—Αργυφεον φᾶρος μιγε εντυτο Νυμφη Od ε. 230.
S Y N. Αμφιεντυμι, επιεντυμι, περιδυω, ενδυω, αμπεχω.
Εντυχειν.
Ος εν μαλακαῖς παρειαῖς
Νεανιδος εντυχειεις. Soph. An. 795.
S Y N Παραχοιμῶμαι, παφαυλιζομαι, διατριβω.
Εντυχης, Εντυχος.
—Εντυχιοις μαχαναις. Ib. Aj. 181.
Εντυχιων ανακ Αιδωνεῦ. Ib Oed. C. 1628.
Ουδ' εν εντυχον Αϊδαν. Ib. Tr. 509.
Τί σὸτ' αιρομαι εντυχος εταισι. Eur. Hec. 68.
S Y N. Νυκτερησιος, ενχιος, αυτοενχης.—εν σκοτῳ διατριβων.
Εντοδια. Εντοδια. Εντοδῖτις.
Αιτησαντες Εντοδιαν Θεὰν.—Soph. An. 1213.

Εντοδια δυγατερ Δαματρος, ἀ τῶν Νυκτιπολων εφοδων ανασσεις Eur. I. 1048.
Μειλιχιαν Εντοδῖτιν.—Orph. H.
Vid. Εκατη. Περσεφονη, Αρτεμις.
Εντοδιος, Εντοδιος.
Ερμεω αζομενος δεινὴν σπιν εντοδιον. Theoc. 25. 4.
—Σφηκεσσιν εοικότες—Εντοδιοισι—Il. π. 260.
Εντοιχεω.
—Τὰνδ' εντοιχησεις πολιν. Soph. Oed. C. 1603.
S Y N. Εγκατοικεω. κατοικεω. εποικεω, εντοικεω, εναυλιζομαι, ενναιω, επισκηνοω, επιτοπιζω.
Εντοιχιος. Εντοικος, Εγγοικος
Εντοιχιε δ' ερινθος ε λιγεω μαχαν. Aesch. Eum. 869.
Ω πατρας Θηβης εντοικοι—Soph Oed. T. 1525.
S Y N. Συντοικος. οικειος, ενεσιος, συνεσιος. εφεσιος, ὁμεσιος. ὁμωροφος. ὁμωροσιος, ὑπορροφιος, ὑποσεγος. συσκηνος. ὁμοφυλος. εγχωριος, εντοπος. ναιτης. εντοπιος.
Εντοπεχοεω. Vid. Οιτοχοεω.
Οἳ τ' εντοπεχοεῦντες επὶ χρυσειαις δεπαεσσιν. Od. γ 472.
Εντοπη Nom pr.
Καρδαμυλην, Εντοπην τε—Il. ι. 292.
Εντοπη
—Τοτε δ' αμφὶ μαχη εντοπὰ τε δεδηει. Il. μ. 35.
Θεσπιον δ' εντοπὴ γενετ' ασπετος—Hom. A. 360.
Φοιβε τ' ασοφοι γλωσσης εντοπαί. Eur. El. 1302.
S Y N. Αὐτμὴ. βοὴ. φωνη. μαχην κλαγγή.
E P I T H. Αποτροπιος, νυχια.
Εντοπλιζω. Vid. Οπλιζω.
Σωματα κοσμησαντες εντοπλισθωμεν ἅπαντες. Hom. B 152.
Στιρραὶν εντοπλισασιν ωλεναις πλατην. Lyc. 205.
Εντοπλιος. Εντοπλος
Πρῶτα μὲν εν σακεσσιν εντοπλιον—Call. 3. 241.
Ουτω μεν μυιες ἥσαν εντοπλοι —Hom. B. 131.
Κατ' εντοπλιον, χ' ἁπτοῖος αὖ κατὰ δακτυλον. Ar. N. 651.
S Y N. Παντοπλος, ευοπλος —ὁπλιτης.—(εἰδος ρυθμῦ.)
Εντοπρον. Vid. Εσοπρον.
Χρυσειαν εντοπρων
Λυσασα' ατερμονας εις αυγας. Eur. Hec. 924.
Εντοραω.
Η μιγ' εντορῶ βελευμ' εν ορνιθων γενει. Ar. Av. 163.
S Y N. Εφοραω, καθοραω, δοκευω, εμβλεπω.

Εντορνος.

Ενορχος. Vid. Διωμοτος.
—Ουτ' ενορχος ιδ' ενί. Soph. Ph. 73.
Ενορνύω. Vid. Επορεω, Ορνυω.
—Η οἵεσσι κακὰ φρεσὶν ενορνυσι. Il. κ. 486.
Ενορχης, Ενορχος, Ενορχις.
Και σαῖδ' ενορχιν —Ar. Eq. 1382.
Πεντηκοντα δ' ενορχα παρ' αυτόθι μῆλ' ἱερευσεν. Il. ψ. 147.
—Σιρφον ενορχιν σφαγιαζειν. Ar. Av. 570.
SYN. Αρσην.
Ενορω.
—Αναλκιδα φυζαν ενορσας. Il. ο. 62.
—Τῆσιν δὲ γοον πασησιν ενωρσεν. Il. ζ. 499.
SYN. Ανορω, εξορω, διεγειρω.—εμβαλλω, επορνυω.
Ἔνος. Ἔννος.
Ες την ἐνην τε και νεαν.—Ar. N. 1224.
SYN. Παλαιός. ἐναετος, ενιαυσιος.—ενιαυτός. επετειος.
Ενοσις.
—Ενοσις δ' ἱκανει βαρεῖα. Hes. Σ. 681.
SYN. Σεσις. κινησις. μιξις.
Ενοσιχθων. Vid. Εννοσιγαιος.
—Ἐνοσιχθονι κυανοχαιτη. Od. γ. 6.
Ενοχλεω.
—Ουδ' ἱνα νυκτὸς ὁδοιπορεοντ' ενοχλησω. Mosc. 7. 7.
SYN. Διοχλεω, διενοχλεω, περιοχλεω, οχλεω. κακοω, αθιαω, επιταρατ]ω, περισυρω, υποκρινω, διακοπ]ω.
Ενριγεω. Vid. Ριγεω.
—Αλλ' ενερριγεω' επι τριακαιδεκα. Ar. Pl. 847.
Ενσαρεω, Vid Σαρεω.
Πορτις δ' αυπνος ενσαρκμενος μυχοῖς. Lyc. 753.
Ενσειω.
Οξὺν δι' ωτων κιλαδον ενσεισας —Soph. El. 739.
SYN. Επισειω, εμφορεω, εμβαλλω. σειω.
Ενσκευαζω, Ενσκευαζομαι.
Ενσκευασασθαι μ' οἷον αθλιωτατον. Ar. A. 435.
—Και δεῖπνον τις ενσκευαζετο. Ib. 1095.
SYN. Διασκευαζω, κατασκευαζω, σκευαζω, ενδρεπιζω, διακοσμεω. καθοπλιζω.
Ενσπονδος.
Ηξει δομους τους δ', ὥστε σ' εκπλῆσαι χαρᾶς
Ενσπονδος.—Eur. Ph. 176.
EXP. Φιλικὸς, σπονδαῖς πεφαλισμένος.
SYN. Ὁμοσπονδος, ὑποσπονδος, ὁμαιχμος, συμμαχος.
Ενταζω, Ἐνταλαζω.
Ει δή τοι σῆ πατρὸς ενεσακται μενος πῦ. Od. ξ. 271.
Εις τον καλαμίσκον ενταλαξον τενοντί. Ar. A. 1033.

SYN. Επισαζω, επισαλαζω, καταταλαζω, εντιθημι.
Ενσπριζω.
—Η δ' ὑπερ αυτῆ Γαια ενεσπρικτο—Il. φ. 168.
Ποντῳ ενεσπρικται—Call. 4. 13.
SYN. Ἐμπηγνυμι, επειδω. διασπριζω, διαπειδω, διασφαλιζω.
Ενστρεφω Vid. Στρεφω.
—Ἐνθα τε μηρὸς Ισχίῳ ενστρεφεται. Il. ε. 306.
Ενστροφος.
—Ἐν δὲ στροφος ἦεν αορτῆς. Od. ρ. 198.
SYN. Στροβελὸς, στρεβλὸς, ἑλικὼς.
Ενσυφω. Vid Στυφω.
—Και ενσυφον ποτὸν οξυς. Nic.
Ενσχιρω.
—Λαζοντο δὲ χερσὶν ερετμὰ
Ενσχιρῶ εζομενοι—Ap. 1. 912.
SYN. Σχιρὼ, εφεξῆς. ενταικτως.
Ενταινω, Vid. Εντεινω.
—Ουδ' ἁ τοξον εὐξοον ενταινυσειν. Od. φ. 326.
Ενταυθα.
Ενταὐθα πεμψειν.—Soph. El. 382.
SYN. Ενταυθοῖ, εκεῖσι.
Ενταφια, τα.
—Ἐνταφια χειροῖν φερεσαν—Ib. 328.
SYN. Εναγισματα, επικτεια. χοαί.
Εντια, τά.
Ως δ' αὐτως Μενελαος αρηϊος εντε' εδυνειν. Il. γ. 339.
—Αμφιπολοι δ' επεκεσμεον εντεα δαιτός. Od. π. 232.
SYN. Οπλα, τευχεα.—σκευή.
EPITH. Αρηϊα, αλιγεινὰ, αχαμαντα. αἱματοεντα, δαιδαλέα. ποικίλα, μαρμαιροντα, παμφαινοντα, χαλκεια.
Εντεινω, Εντεινομαι.
Διφρος δὲ χρυσειοισι και αργυρειοισιν ἱμᾶσιν
Εντέταται.—Il. ε. 728.
Εντεινομενης τὴν ἁρμονιαν,—Ar. N. 565.
SYN. Αποτεινω, διατεινω, εκτεινω, επιτεινω, παρατεινω, εκτανυω. επιτανυω, καταινω, προσταινω, εντανυω, επεντανυω.
Εντιλὴς
—Τὸ δ' εντελὲς ᾧ κ' επινευση Παλλας—Call. 5. 131.
SYN. Βεβαιος. τελειος, εντελεχὴς, αυτοτελὴς. ὁλοκληρος. εντιμος.
Εντιλλω. Vid Επιτελλω.
Πῶς; ταὐτεταλμεν' ν δικαιον εκτελεῖν. Eur. Ph. 1676.
Εντιμοω.
Γενοι τόδ' αντιμολπον εντιμωσι αχος. Aesch. Ag. 17.

SYN.

SYN. Κατασφατ]ω —απατιθημί.—αποτεμνω, εκτεμνω, κατατεμνω, ὑποτεμνω, εγκοπ]ω, επικοπ]ω, εγκολαπ]ω, εγχαρατ]ω —εναγιζω.

Εκτινὶς, Adv.
—Η δ' ες θαλαγος πεσοφητο Εκτινὶς.—Ap. 2. 935.
SYN. Εκτινῶς. εκτονως, συντονως.

Εκτεσον, Εκτια τά. Vid. Εγκατα.
—Εὑσμιεὶς εκτιαον οἰός. Od φ. 408-
—Διὰ δ' εκτια χαλκὸς Ηφυσε —Il. ν. 508.

Εκτεροσεια
—Επιμ ϕὶ σοι
Εἰς τας τριηρεις εκτεροσειαν ἡ Ζεὺς. Ar.Eq 1182.
SYN. Εκτεριωτη, εκτεριωνις. —εγκοιλια τά. μιλος.

Εκτεσιεργὸς.
—Ἡμιονας χρατεροφρονας εκτεσιεργὰς. Il. ω. 277.
SYN. Ὑποζυγιος.

Εκτεῦθεν, Εκτευθενὶ. Vid. Εκθεν.
Αλλ' εμοὶ ουκ εκτεῦθεν οἴομαι αινὸν ονειρον. Od. τ. 568.
Αγε δὰ τὶ τῶν εκτευθενὶ ποιητέον. Ar. Pa. 921.

Εκτευτλαοω.
Σῦ χαιρὶς—εκτετευτλαωμενης. Ar. A. 889.

Εκτηκω, Εκτηκομαι.
Μῖσός τε γαρ παλαιον εκτετηκέ μοι. Soph. El. 1324
SYN. Επιτηκω, περιτηκω, κατατηκω, καταμαραινομαι. εμπαγνυμι.—προσπριζομαι.

Εκτιθημι.
—Τίθει δ' επὶ δαιδαλα πολλα. Il. ξ. 179.
Εν δὲ οἱ ασκὸν ἐθηκε δεκὰ μιλανος οἰνοιο. Od. ε. 265.
SYN. Επιτιθημι, κατατιθημι. προσιθημι, επιβαλλω, επιημι, επειρω. ενδιδωμι.

Εκτικτω.
—Νοσον αρχαιαν εν τῆ πολει εκτετοκῦιαν. Ar. V. 649.
SYN. Επιγενναω, εμφυω. εμβαλλω.

Εκτιμος.
—Τοις επιρθεν εκτιμον νεκροῖς. Soph An. 25.
SYN. Τιμιος, ευρυτιμος, πολυτιμος, ενδοξος. τιμηεις, ερετιμος.

Εκτολὴ.
Κειτω τ' εμὸν αγγελατ' εκτολὴν.—Ib. El. 568.
SYN. Ενταλμα. το εκτεταλμενον, κελευσμα, ὁρισμὸς, επιστολὴ.—επιτροπὴ. εντολη.

Εκτοκος.
Τῶ Σκυρι δρακοντος εκτοκον λεχὼ. Lyc. 185.
SYN. Εγκυιων, εγκυος.

Εκτομὴ
Στονοεντος εκτομᾶ σιδηρω: Soph. Tr. 903.

SYN. Τομὴ, τμῆσις, επικοπὴ, εγκοπὴ.—τραῦμα —εγχαραξις.

Εκτομος
—Υπὸ χειρας εκτομα μηλων Κεῖαν.—Ap 1.587.
EXP. Τα σφαγια τὰ τοῖς νεκροῖς εναγιζομενα.
SYN. Αποτομος. εντομιας, εκτομιας.—ἱερος.

Εκτονος.
—Τὸ' ἡβης σπλαγχνον εκτονον φερων. Eur. Hip. 118.
—Εκτονος Αχαρνικὴ Ar. A. 666.
SYN. Εκτενης. ισχυρὸς. δεινὸς. δριμὺς, συντεινος, σπερχνὸς. οξὺς. λιπλογνωμων.

Εκτοπιος, Εκτοπος.
Προσαὐ' ὧδε, βᾶτ' εκτοπιος. Soph. Oed. C. 885.
—Εἴ τις εκτοπος. Ib. 1527.
—Ανδρα δ' ὡδὶ' εκτοπον. Ib. Ph. 283.
SYN. Εγχωριος. ενδαπιος, πατριωτης, ενοικος, ενεδρος. ἱγνυπὴς —τοπικὸς.

Εκτος, Εκτοσθε, Εκτοσθεν.
—Λιμένος πολυδευθέος εκτὸς ἱκοντο. Il. α. 432.
—Και Αλεισιον εκτὸς ἐεργει. Il. ε. 617.
—Κοιλης εκτοσθε μεσοδμης. Od. ε. 424.
Δικροδοκης εκτοσθεν εὖξου —Ib. α. 128.
SYN. Εκτοσθε, ενδοθεν, εσω.

Εκτρεπω, Εκτρεπομαι.
—Ουδέ νυ σοί περ
Εκτρεπεται φιλον ἦτορ—Il. ο. 554.
—Ουδὲν εκτρεπη Εμεῦ γε —Soph. El. 521.
SYN. Επιτρεπω, επιτρεφω. εγκλινω, καμπ]ω.
—αζομαι, αιδεῖμαι.—φροντιζω.

Εκτρεφω
—Ος Σκυρῳ μοὶ εκτρεφεται φιλος ὑὸς. Il. τ. 326.
SYN. Επιτρεφω, απατρεφω.

Εκτρεχω.
—Και εκτρεχοι αγλαὰ γοῦα Il. τ. 385.
SYN. Επιτρεχω, επιδιδρασκω, επιπιπτω, εγκειμαι. εναρμοζω.

Εκτριβης.
Λιμηχανον δὲ παντὸς ανδρος εκμαθεῖν
Ψυχὴν τε και φρονημα. και γνωμην, πριν ἂν
Αρχαῖς τε και νομοισιν εκτριβὴς φανῆ. Soph. An 183
SYN. Συνηθης. εθημων, τριβακὸς, τριβων.

Εκτριβω, Εκτριβομαι.
—Καὶ τε τριψαι τῷ Θανατῳ μελημα. Ar. Ecc. 899.
Ει γαρ καθημιθ' ενδον εκτετριμμεναι. Ib L. 149.
SYN. Τριβω, επισμηχω. επίχριω.—ανατριβω. κατατριβω —καλλωπιζω, ψιμυθιοω.

Εντριτωνίζω.
Η τριτογενὴς γαρ αυτὸν ἐντριτωνίσε. Ib. Ag. 1186.
Εντροπαλίζομαι.
—Λλοχος δὲ φίλη ἔπεσθαι βιήσεται,
Εντροπαλιζομένη.—Il. ζ. 496.
S Y N. Επιστρεφομαι, παραλλασσω. ὑποφεύω.
Εντροπη.
Ἢ καὶ δύνασθε τῷ τυφλῷ τὴν ἐντροπὴν
Η φροντίδ' ἔξειν; Soph. Oed. C. 303.
S Y N. Ευλαβεια, διατροπὴ, αἰσχύνη, αἰδώς.
Εντροπη.
Παῖδ' ολίγον, δολιῆς εἰλυμένον ἐντροπίῃσι. Hom. M. 245.
S Y N. Διπλοη, ἀκατεργία, στροφὴ. Ὕλαις.
Εντροπος.
Συ γάρ με μοχθῶ τῷδ' ἐθικὰς ἐντροπον. Ib. 1427.
—Παλαιᾷ μὲν ἐντροπος ἄμπτε. Ib. Aj. 628.
S Y N. Συντροφος, ἐντεθραμμένος.
Εντρωγω.
—Ροφησον, ἐντραγὼν ἔχε τριβολον. Ar. Eq. 51.
S Y N. Παρεντρωγω, κατατρωγω, τρωγω.
Εντυγχανω.
Τοιστοις γαρ κακοῖς ἐντυγχανω. Soph. Aj. 433.
S Y N. Επιτυγχανω, περιπιπτω, προστυγχανω, προσυγχανω, χαριζω, συνομιλεω, αφικνεομαι, καρτουμαι, φθανω. ἀναγινωσκω.
Εντυλισσω, Εντυλιττω.
Κατεκειτο δ' αὐτὴν ἐντυλιξασ' ὁσυχῇ. Ar. Pl. 692.
S Y N. Εγκυλινδεω, ἐγκυλιζω, ἐνειλεω, περιειλεω, ἐπικυλιω, ἐπικυκλεω, ἐνδεσμεω, ἐμπλεκω, περιβαλλω.
Εντυνω, Εντυω.
—Δεκας δ' ἐντυνον ἑκατὸν. Il. ι. 203.
—Καὶ οἱ λεχος ἐντυνον Ὧραι. Moſch. 2. 160.
—Ἰν' ἐντυνοιτο θεα λεχος Ηφαιστοιο. Ap. 3. 40.
—Χρυσαμπυχας ἐντυνε ἵππους. Il. ε. 720.
S Y N. Επεντυνω, ἐπεντυω, ετοιμαζω, συντασσω, κατασκευαζω, σκαραπτευαζω, ευτρεπιζω, ἐξαρτυω, κελευω, σπευδω, κοσμεω, ἐπλιζω.
Εντυπας, Adv.
Εντυπας ἐν χαλκῷ κεκαλυμμένος.—Il. ω. 169.
EX P. Ὡσε μονον τον των μελῶν τυπον φαινεσθαι.
Εντυπος.
Οσε τριηκοσιης χειρὸς λαχεν ἐντυπον ἀρχὴν,
Κελτος ὀρειοβατης,—Sibyl. ι. 3.

Εντυφω.
Και σὺ προσθὲς Αισχινην ἐντυφε τὸν Σελαρτιε. Ar. V. 457.
S Y N. Αταλαιω, τυφω. ἀναθαλπω.
Ενυαλιος.
—Αταλαντος Ενυαλιῳ ἀντιφερουσα. Il. Ϛ. 651.
Η χαλκοθωρηξ, ἡ τὸν Ἐνυαλιον
Μορφὴν ἔχων. Soph. Aj. 179. (Vid. Sch.)
S Y N. Αρης.—πολεμικὸς.
Ενυβριζω.
Φρασον πάλιν μοι πραγμ' ὅτῳ σ' ἐνυβρισαν. Soph. Ph. 345.
S Y N. Εφυβριζω, καθυβριζω, ὑβριζω, κικλω, ἐκπλησσω, ἀσελγαινω, γαυριαω. ἐμπαιζω.
Ενυδρεσιος,
Και πολιὸν χηνῶν ζεῦγος ἐνυδρεσιον. Ep. Suid.
S Y N. Υδατοτρεφὴς.
Ενυδρος.
Νυμφαι τ' ἐνυδροι λειμωνιάδες. Soph. Ph. 1500.
Ναματ' ἐνυδρα.—Eur. Ph 675.
S Y N. Καθυδρος, ὑδρηλος, ἐνυδρος, ἐφυδρος.
Ενυείς.
Σκύρον ἐχων αἰπεῖαν Ἐνυῆος πάλιεθρον. Il. ι. 664.
Ενυπνιον. Vid. Ονειρον.
Ιδόντι τοιοῦτον ἐνυπνιον.—Ar. V. 25.
E P I T H. Θεοπρεπεσον.
Ενυπνιον, Adv.
—Θεὸς μοι ἐνυπνιον ἦλθεν ὀνειρος. Il. ϲ. 56.
EX P. Κατὰ τὸς ὑπνους.
Ενυφαντος.
Εμφυχ', ὡς ἐνυφαντα.—Theoc. 15. 83.
Ενυω.
—Ἦρχε δ' ἀρα σφιν Ἄρης καὶ πότνι' Ἐνυώ. Il. ε. 592.
E P I T H. Ανοσιος, ἀπρηκτος. αὐτοπειρατα, ἀμπελοεσσα, βαρυμηνις, γαμηλιος, μαχημων, ὄβρις, θυελλησσα. χροκοπεπλος, καρτερόθυμος, κρατερὰ, λυγρὰ, πολιαρθος, ὠδὰς. βαρβαροφωνος, αὐτοσιλικτος, σοβοισσα, ἐσπειρη. λοξὴ, νυχια, τολμησσα. ὀυξηλις, εὐρυθμος, ὑδατοεσσα, πυροεσσα, χαλκοχιτων, χαραδρησσα, τετραζυγος, ἐυοπλος. Βακχιας.
P H R.—Πονων ἀκορητος Ενυώ. Nonn.
Γηραλεη—Φορων ἀκορητος Ενυώ
Αιματος ἀκριτοιο μεθης ἐτικτομες Ενυὼ,
Κυμάτι παφλαζεσα πολυφλοισβε πολέμοιο. Τυ.
—Ολοὴ δ' ἀνὰ μεσσον Ενυὼ
Στρωφᾶτ' ἀλγινοεντι λυθρῳ πεπαλαγμενη ωμες.
Και χειρας, ἐκ δὲ οἱ αινὸς ἀπὸ μελεων ρεεν ἱδρώς.
—Νεφος ἀμπεχεν ὠμῆς
Λιματόεν, φειτα δὲ μεγα κλονεεσκε κυδοιμόν·
Την δὲ Φοβος καὶ Δεῖμος ἀταρβέες ἀμφεπένοντο

Πατροκα-

Πατροκασιγνητην κρατερορρονα κυδαινουτες·
Τευχεα δ' εξ αδαμαντος εχει ποικιλαγμενα λυθρω·
Παλλει δε λοιγιον εγχος ει περα,—κ. λ. Cal.

Ερωμοτος. Vid. Διωμοτος.
—Ερωμοτος θεων, Eur.

Ερωτιδης, Ερωτη, Ερωτιδιως.
—Στονοεντα δ' ερωτιδης εκφατο μυθον. Ap. 4. 355.
—Ερωτιδης αμμι φανειται. Ib. 1415.
—Ως ει τι κακην ρεξεσαν ερωτη. Il. ε. 374.
—Μιν ερωτιδιως εσιδεσκεν. Od. ψ. 94.
SYN. Ερωτικως, ερωτιον, ερωτιως, ερατιον, εμπροσθεν, φανερως, κατ' οψιν, εν οψει.

Ερωτια τα.
Αρματα δ' εκλινεν προς ερωτια παμφαινοντα. Il. θ. 435.

Ερωτιος.
Η μαν πολλακις υμμιν ερωτιος αμφοτεροισιν
Αυτος εγων τας' επια,—Theoc. 22. 152.

E Ξ

ΕΞΑΓΑΓΩ. Εξαγω.
—Μαχης εξηγαγε δεξον Αρηα. Il. ε. 35.
Αλλ' αγε,—Πατροκλης, εξαγε κουρην. Il. α. 337.
SYN. Εκφερω, εκκομιζω, αναγω, απαγω, εναγω, επεξαγω, προαγω, εξαιτεω, εξελαυνω, εξαθεω, εκβαλλω,—αναπραττομαι, εισπραττω, παροξυνω —κατεργαζομαι.

Εξαγγελλω. Εξαγγελλομαι.
Ερμεα εξηγγειλεν —Il. ε. 390.
—Ων οδ' εξαγγιλλεται. Soph. Oed. T. 148.
SYN. Απαγγελλω, ερμηνευω. φωτιζω επαγγελλομαι. παρακαλεω, δεομαι. εξαγορευω.

Εξαγγελος.
—Κακων εξαγγελος εργων. Orph. H. 14.
SYN. Αγγελος, μηνυτης, εκφαντωρ.

Εξαγιζω.
Πολλους δε πολλων εξαγισθεντας δομων. Aesc. Ag. 650.
SYN. Εξορκιζω, εξαγω.

Εξαγιστος.
Α δ' εξαγιστα, μηδε κιειται λογῳ,
Αυτος μαθησει.—Soph. Oed. C. 1596.
SYN. Εναγης, επαρατος. σουηρος, ακαθαρτος, ατεμος —καθαρος. αγης.

Εξαγκωνιζω.
—Εξαγκωνιω. Ar. Ecc. 259.
EXP. Τας αγκωνας υπο ταις πλευραις ποιεω.

E Ξ

Εξαγορευω.
—Η δε εκαστη
Ον γονον εξαγορευει—Od. λ. 233.
SYN. Εξισορεω, εξηγεομαι, εκλαλεω, εξομολογεομαι, εξαγγελλω. φανερω.

Εξαγριοω.
Ουτ' εξοδον διδοντες, ανδρα δυσυχη
Εξηγριωσαν.—Eur. Ph. 893.
SYN. Απαγριοω, εξαγριαινω, διαγριαινω, εκθηριζω, εκτραχυνω, εκκινεω.

Εξαγωγιμος.
Αλλαι παρ' αλλων εισιν εξαγωγιμοι. Eur. Fr.
SYN. Εξορκιος, εξορκιστος.

Εξαειρω.
Εκ δη κτημαθ' αειρεν α οι Φαιηκες αγαυοι
Ωπασαν οικαδ' ιοντι—Od. ν. 120.
SYN. Εξαιρεω, υπεραιρω, αειρω.

Εξαετες.
—Και εξαετες παραμιμναν. Od. γ. 115.

Εξαθροιζω, Εξαθροιζομαι.
—Αλλα την παλιν
Κυπριδος αυτε, παις σοι εξαθροιζεται. Eur. Ph. 1186.
SYN. Συναθροιζω, συναγω, συλλιγω, αναλεγομαι. αθροιζω.

Εξαιρυμαι.
—Εκ δ' αιψα θυμον. Il. δ. 531.
SYN. Αποαιρυμαι, παραιρυμαι. αφαιρεω, εξαιρεω, εξαιρεομαι. απαλλατω.

Εξαιρετος.
—Πολλαι δε γυναικες
Εισιν ενι χλοιῃς εξαιρετοι—Il. ζ. 227.
SYN. Επιλεκτος, εκκριτος, εξοχος, εκλεκτος, διαπρεπης, διαπρεπης, ευειδης, ευδοξος, ευδηλος. ιδιος.

Εξαιρεω, Εξαιρεομαι.
—Εκ γαρ οι φρενας ειλετο μητιετα Ζευς. Il. ι. 377.
—Και μοι μαλα τυγχανε παντα
Των εξαιρευμην μενοεικεα—Od. ξ. 232.
SYN. Εξαινυμαι, εξαγω, εκλεγω, εκκρινω, διακρινω.—εκτιθημι.—λαμβανω. αποκομιζω.—εκβασανιζω. εκβιαζομαι. εξαφαιρεομαι. εξαιρω.

Εξαιρω.
Πολλων δ' εξαιρει θυμον τε αμπλακιην. Theog. 630.
Αλλ' ηδοναις αμοχθον εξαιρει βιον. Soph. Tr. 150.
Τα λαϊκ' ετσφατ' εξαιρησιν—Ib. Oed. T. 926.
SYN. Επαιρω, υπαιρω, υψοω, εξαειρω. εκκομιζω. προαγω. ανατρεπω, ελελλω, αιρεω, αναστενιζω, αναζευγνυμι. εξαιρεω.

Εξαισιος.

Εξαισιος.
—Θετιδος δ' εξαισιον αρὴν
Πασαν επιχρησει.—Il. c. 598.
SYN. Απαισιος, δυσιατισος, δυσαντητος.—εκδικος. απρεπὴς.—μιγας υπερμετρος.

Εξαϊσσω.
Εκ δε τὰ αἴξαντε.—Il. μ. 145.
SYN. Αναϊσσω. απαϊσσω, επαϊσσω, καταϊσσω. εξιεχομαι, εξορμαω, εκθορειν, προαλλομαι, αϊσσω.

Εξαϊσσω.
—Ος πᾶν εξαϊσσοσι γενος. Aesc. Pr. 669.
SYN. Διαϊσσω. αϊσσω, εκπορθιω, αφαιζω.

Εξαιτεω, Εξαιτεομαι.
Φειτᾶ γὰρ ἡμᾶς ἐγχος εξαιτᾶν σορᾶν. Soph. Oed. T. 1278
—Πρῶτον γὰρ τόδ' εξαιτησομαι. Eur. Herac. 476.
SYN. Απαιτεω επιθυμῶ, προσδιομαι, αἰτεω, εκλιπαρεω, προσλιπαριω. αξιοω. δυσκτεω. παραχαλεω.

Εξαιτος, pro Εξαιρετος.
Οινον δ' εξαιτον, μελιηδέα,—Il. μ 320.

Εξαιφνης.
—Πολλὴ ανδρῶν
Ορμενον εξαιφνης φλεγεθει.—Il. ρ 738.
SYN. Αιφνης. αιφνιδιον, αιφνιδιως εξαπινα, εξαπιναιως. εξαπινης, αδοκητως. απροσκοπως. παραχρημα εξαπιδρομῆς.

Εξακεω, Εξακεομαι.
Εξακεσας. ψυχὴν δε σωσων απὸ τῶνδε σαωσεις. Pyth. 66
—Αι δ' εξακεονται οπισσω Il ι. 503.
SYN. Εξιαομαι. αποθεραπευω, επαλθεω, εξιλασκομαι. καταρτιζω.

Εξακεσις.
—Εξακεσεις τε νοσων. Ar. R. 1065.
SYN. Ακεσμα, ακος, θεραπεια, ιατρεια, ιατρευσις.

Ἑξακι
Χαῖρε βαρυσκιμπων επιταχτα μεν ἑκταχι δοιδ. Call. Fr.

Εξακοντιζω.
Και ταῦτα μὲν δὴ πρὸς τάδ' εξικοντισα. Eur. Supp. 456
Αλλὰ γαρ τί τὸς Οδυσσεως
Εξακοντιζω πομπης ; Ib. Tro. 444.
SYN. Ακοντιζω.—απαγγελλω. εκτοξευομαι.

Εξακτεω.
Δηχθεὶς πρὸς ἃ 'ξηκτεις—Soph. Ph. 382.
SYN. Εισακτεω, κατακτεω, επακτεω, ὑπακτεω, ακτεω.

Εξακριβεω.
—Κἀξηκριβῶσαι λογον. Ib. Tr. 433.
SYN. Διακριβεω, απακριβεω, εξακριβαζω, ακριβεω. ριπτω, καταρριπτω, εκριπτω, ερευναω, εξιχνιαζω

Εξακριζω.
—Εξακριζετ' αιθέρα Πτερυξι. Eur. Or. 275.
SYN. Ακριζω. τὸ ακρον κοπτω. τὰ ακρα επιτορνευομαι.—επ ακροισι θαμιζω.

Εξαλαοω. Vid. Αλαοω.
—Τον ανὴρ κακὸς εξαλαωσε. Od. ι. 453.

Εξαλαταζω.
—Τροιηι συτεϊχεον εξαλαταξαι. Il. α. 129.
SYN. Εκκειτεω, εκπορθιω, αφαιζω, αλαπαζω.

Εξαλειπτρον.
Τριχ' ἁδὶς δεῦρο τἐξαλειπτρον.—Ar. A. 1062.

Εξαλειφω. Εξαλειφομαι.
Ουκ αν δυναιμην εξαλειψασθαι φρενὶς. Eur. Hec. 588.
SYN. Απαλειφω, διαλειφω, διαγραφω, εκχριω, εξελιζω, εξαφανιζω.

Εξαλευω. Εξαλευομαι, Εξαλεομαι
Μῆνιν βαρεῖαν εξαλευσωμαι θεᾶς. Soph. Aj. 665.
Φραζεο δ' οπποις χερσὶν εμὰς σους εξαλεαιο. Ap. ι. 490.
—Εκ τ' αλεοντο. Il. σ. 586.
SYN. Εξαλυσκω, υπαλυσκω, υπεξαλυσκω, απαλευομαι, υπαλευομαι, εκπιδαω, φυλασσομαι, εκκλινω, διαφευγω, αποφευγω, αλεομαι.

Εξαλιω.
Απαγε τον ἱππον εξαλισας οικαδε. Ar. N. 32.
SYN. Εκκυλιω, εξελισσω. εκκομιζω.

Εξαλλασσω. Εξαλλαττω, Εξαλλασσομαι.
Αισχρὸν γαρ ανδρα τῶ μακρῶ χρονῳ βιου,
Κακοῖσιν ὁσις μηδὲν εξαλλασσεται. Soph. Aj. 474.
Εξαλλαγὴς γαρ τυ παρεστῶτος πονου. Eur. Ph. 1431.
SYN. Απαλλαττω, διαλλαττω, επαλλαττω, καταλλαττω, εξαπαλλαττω, μεταλλαττω, υπαλλαττω. τριπω. μεταβαλλω. διαφερω. διαπαινω. αμειβομαι, εξαμειβω.

Εξαλλομαι.
Αυταρ ὁ εμμεμαὼς βαθυης εξαλλεται αυλης. Il. ε. 142.
SYN. Αφαλλομαι, καθαλλομαι, υπεραλλομαι, εσαλλομαι, εκπιδαω. αναστρεφω.

Εξαλυσκω. Εξαλυω. Vid. Εξαλευω.
Πᾶ ποτ' εξαλυξω τυχας ; Eur. Hipp. 673.
—Οι δὲ θυραζε κακὸν μοιρον εξαλυοντες. Hom. VI. 51.

Εξαμαρτανω.

Εξαμαρταν⍵.
Η δ⍵τὸν εὖ λιγεταν εξαμαρταν⍵ν. Soph. El. 1045
Δὶς εξαμαρτεῖν ταυτὸν, ⍳κ ανδρὸς σοφοῦ. Sent.
SYN. Αφαμαρταν⍵, διαμαρταν⍵, παραμαρταν⍵, αμαρταν⍵, πλημμελέ⍵, αποτυγχαν⍵, παραλλατ⍵.

Εξαμαρτια
Και μην ισ⍵ν γε τὴν ἑξαμαρτια. Soph. An. 564.
SYN. Αμαρτια, διαμαρτημα, αποτυχια.

Εξαμα⍵
Σπειραν μὲν⍵ν πρωτὸνδε χαξαμὼν ἁπαξ. Soph. Tr 33
Γενυς ἁπαντος ριζαν εξημημένας. Ib Aj. 1197.
SYN Απαμαομαι, διαμα⍵, αποκοπ⍵, εκχαρτιζομαι, εξαν⍵, εκφερ⍵, αφαιρέ⍵.

Εξαμιλλα⍵.
Και φρον⍵ὶδ' εξημιλλωκας—Ar. N. 137.
SYN. Εξαμιλλισκ⍵, εξαμιλλα⍵, εξαμιλλωσκ⍵, αποκυτισκομαι. εκτιτρωσκ⍵, αμιλλυν⍵, εξωθέ⍵, εκβαλλ⍵. διαφθειρ⍵.

Εξαμιρο⍵. (σοχασικᾶς Porſul.)
Γαιας εξαμῖροσαι (εξαμιλᾶσαι, εξαμιλῦσαι. P) Φαιδρὸν ἅλις σελας. Aeſc. Eum. 928.

Εξαμει⍵. Εξαμει⍵μαι.
Ενθα φον⍵ φορος εξαμει⍵ν. Eur. Or. 814.
Ει μὴ 'ξαμειψει χαρὶς ομματων εμῶν. Ib. 272.
SYN. Διαμει⍵μαι, επαμει⍵μαι, εξαλλασσ⍵. αφισημι.—ανταμει⍵μαι. αμει⍵μαι, διαδεχομαι, εκτελέ⍵.

Εξαμελγ⍵.
Ουλοισιν εξημελξας ευτραφὲς γαλα. Aeſc. Ch. 898.
Πληρωμα τυρῶν ἐσὶν εξημελγμένον. Eur. Cyc. 208.
SYN. Εκθλι⍵, εκματ⍵μαι. αμελγ⍵.

Εξαμηχαν⍵.
Ει μη τι τοτων εξαμηχανησομεν. Ib. Hera. 496.
EXP. Εκ τινος αμηχανιας αλλατ⍵μαι, vel εξαπαλλατ⍵. Æm. Porſ. (—αντιμηχανησομεν. B.)

Εξαμιλλαομαι.
Ες' αν ομματος
Οφις Κυκλωπος εξαμιλληθῇ πυρί. Ib. Cyc. 624.
—Αἱ τοσδ' εξαμιλλῶνται φοβῳ. Ib. Or. 38.
Εξαμιλλῶνται σε γῆς. Ib. 431.
SYN. Εξελαυν⍵, εκβαλλ⍵. εκδι⍵κ⍵.

Εξαμπισν⍵.
Χ' ὁπως ποτ' εξαμπισνσωμεν
Τῦτ' ανευ καιθηλιν. Ar. L. 289.
SYN. Αμπισν⍵, ἑλκ⍵.

Εξαμυν⍵, Εξαμυνομαι.
Αις τὰς ἁπασας εξαμυνονται νοσους. Aeſch. Pr. 482.
SYN. Καταγωνιζομαι, απαμυνομαι, αμυν⍵.

Εξαναζαιν⍵
Παρθένος εξαναζᾶσα.—Sibyl. l. 5.
SYN. Αναζαιν⍵.

Εξαναγκαζ⍵. Vid. Αναγκαζ⍵.
Αλλ' ει τὸ θανειν' εξαναγκαζει,—Soph. Oed. C. 1243.

Εξαναδυομαι, Εξαναδυμι. Εξαναδυν⍵.
Κυματος εξαναδυς.—Od. ε. 438.
—Πολιῆς ἁλὸς εξαναδῦσαι. Il. δ. 405.
SYN. Αναδυ⍵, ανερχομαι, αποδιδρασκ⍵, απολεγομαι, επιφαινομαι.

Εξαναζε⍵.
Τοιόνδε Τυφὼς εξαναζεσει χολον. Aeſc. Pr. 370.
SYN. Αναζε⍵, αναδιδω⍵ι.

Εξαναλισκ⍵.
Ουπω̃ς θελοντος εξαναλῶσαι γενος. Ib. Ag 687.
SYN. Καταναλισκ⍵, εκπορθέ⍵, εξαλαπαζ⍵, εκριζο⍵, εξαπολλυμι.

Εξαναλυ⍵.
Αφ εθελεις θανατοιο δυσηχέος εξαναλυσαι. Il. π. 442.
SYN. Αναλυ⍵, εκλυ⍵, ελευθερο⍵, εξαιτημι.

Εξαναπλ⍵.
Αλλοι δε σλικτὰς εξαιπ̃λον αγκυρας. Eur. I. T. 1408.
SYN. Αναπλ⍵, εξαπλ⍵, εναπλ⍵, περισαπλ⍵. εξαρταω.

Εξανασταω.
—Επ' ωμοις γηγενὴς ολην πολιν
Φιξων, μοχλοισιν εξανασπασας βιᾳ. Ib. Ph. 1149.
SYN. Ανασπα⍵, εκσπα⍵, εκριζο⍵, απωθέ⍵.

Εξανασρεφ⍵.
Δαιμονων δ' ἰδρυματα
Προρριζα φυρδὴν εξανεσραπ̃αι βαθρων. Aeſc. P. 814.
SYN. Ανασρεφ⍵, ανατρεπ⍵, αποσκευαζομαι.

Εξανατελλ⍵.
Τοῖο δὲ φοιτηντος απ' αἱματος εξανατελλεν
Ορνις—Moſc. 2. 58.
SYN. Ανατελλ⍵, επανατελλ⍵, τελλ⍵. φυομαι. εξανισαμαι.

Εξαναφανδὸν. Vid. Αναφανδὸν.
—Ερε⍵ δέ τοι εξαναφανδὸν. Od. υ. 48.

Εξανδρομαι.
—Πυρσαις γενυσιν εξανδρυμενος. Eur. Ph. 32.
SYN. Ανδρομαι, ανδριζομαι.

Ἐξαιρεμι.
Ἀχρης ἐξαιρεῖν δύνασθον,—Hom. XVIII. 15.
SYN. Ἐξαιμι, ἐξιέχομαι, ἐξαποβαίνω.
Ἐξαιτιμαω. Ἐξαιτιμᾶμαι
Ἐξητιμωσε τὰμ' Ἀλεξανδρω λίχη Eur. Hel. 32.
Ἐξητιμωθην μωρια—Ib. Andr. 938.
SYN. Ἐξαιτιμίζω, ἀτιμίζω, ἐλλιπαίνω, ἐκπαίνω.—ἐταιρομαι, ξηραινομαι.
Ἐξαιτυριαχω.
Οἷα κἀξαιτυριαχεις λιγων; Soph. P. 1017.
SYN. Ἀιτυριαχω, ἐξιτυριαχω, ἐφιτυριαχω.
Ἐξαιτίχω. Ἐξαιτίχομαι.
Μιγὰς καὶ ὑπειροχος ἀγκών
Ἐξαιτίχει γαιης.—Ap. 2. 370
Ἢ τις ἐμὰς τις παῖδας ἐξαιτίξεται
Φθιας τυραννις οὖσας,—Eur. Andr. 200.
SYN. Ἐξίχω, ἀναφαίνομαι. ἀντίχω.—ἀντίχομαι. ἴσχω.
Ἐξανθίζω.
—Αἱ καθημαὶ' ἐξανθίσμεναι. Ar. L. 43.
EXP. Ἀνθη φέρουσαι. ἀνθεσι κεκοσμημέναι.—al. τὸ βαπτειν, χρωμασιν ἀνθηροις χρωματίζειν, καὶ κοσμεῖν.—al. ξανθίζειν.
Ἐξαιρημι.
Παντοιην εὐφρήνειν αὔτμὴν ἐξαιρεῖσαι. Il. σ. 471.
SYN. Ἀφαιρημι, ἐξαφαιρημι, ἀναιρέμπω, ἐκπέμπω, ἐξαπόστελλω. ἀναιρημι, ἀναδίδωμι, ἐξανάλυω.
Ἐξαιτεομαι. Ἐξαιτεάμαι.
Ἢ τις θαλίτας ἐξανάσσων ποτέ. Soph. El. 946.
—Τἐξαιτεάται πολεως.—Ib Oed. C. 48.
—Εὐθὺς ἐξαιτεάμαι. Ib Ph 371.
SYN. Αἰτεομαι. ἀντεγείρω. μετοξαίτεομαι, μετοικίζω.—αἰτεάμαι, ἐξανάστελλω.
Ἐξαιτοιγω
Εἶτ' ἐξαιτοιγει μηχανὰς τὰς Σίσυφε. Ar. Av. 390.
SYN. Ἐξοιγω, ἀτοιγω, δύνω, ἐκφέρω,
Ἐξαιορθοω.
Σὺ γαρ τὰμ' ἐξανωρθωσας μόνος. Eur. Al. 1148.
SYN. Ἀνορθοω, διορθοω.
Ἐξαιτλεω.
—Ἐξαιτλεῖν χθονος. Eur.
SYN. Ἐξέρνω, ἐκμοχθέω.
Ἐξαιτης.
Ω Ζεῦ. γενεσθαι τῆσδε μ' ἐξαίτην χθονος. E. M.
EXP. Ἀσλαβὴς, ὑγιὴς —μαιτυμενος.
Ἐξαινυω.
Ἢ θην σ' ἐξαινυω.—Il. υ. 452.
—Θητιδος δ' ἐξήνυσε βουλὰς. Il. θ. 370.
SYN. Διανυω, ἐπαινυω, καταινυω, τελέω, πληρόω. ἐκπληρόω· φονεύω κατεργάζομαι.—ἐπὶ τέλος ἄγω.

Ἐξαπαλλατ[ω, Ἐξαπαλλατ[ομαι, Ἐξαπαλλάσσω.
Ταλαινης ἐξαπαλλαξαι ζωῆς. Eur. Hec. 1115.
Ἀλυπος ἀτης ἐξαπαλλαχθησεται. Soph. El. 1068.
SYN. Ἐξαλλατ[ω, ἀπέρχομαι, ἀπολυομαι, ἐκπερθέω, ἐκκινέω.
Ἐξαπαταω.
—Ἐμὲ δ' ἐξαπατησεν Ἀθηνη. Il. χ. 299.
Ἐκ γὰρ δή μ' ἀπατησε καὶ ἠλιτεν.—Il. ι. 375.
SYN. Ἀπαταω, διαπαίζω, καταπαίζω. καθειρωνευομαι, διαχρεω, τεύχραζω, σοφίζομαι, ψεύδομαι, χλευάζω. δολιάζω. φενακίζω, ἐγκαταλαμβάνω. πλεονεκτέω, ὑπερτερέω, ἐκκαλλιεύομαι, ἐξαπαφαω.
PHR. Κλεψιπόοις ἑαροις ἀπατηλιον ἰαχὲ φωνήν
Λαῦ χλεψιπόοισι παραπλάζει φρένα μύθοις. Non.
Ἐξαπατη
Παρθενίνης τ' ὀαρες, μειδήματα τ' ἐξαπατας τε. Hes. θ. 205.
SYN. Ἀπατη, μυκτηρισμὸς. τροπηλακισμὸς, ἐμπαιγμα. ἐμπαιγμὸς. χλεύη.
Ἐξαπατυλλω,
Οὐ δωτινων, οὐδ' ὑποτευων
Μισθὸς, ὑπ' ἐξαπατυλλων. Ar. A. 658.
Ἐξαπαφαω. Ἐξαπαφισκω, Ἐξαπαφω, Ἐξαπαφομαι. Vid. Ἐξαπαταω.
Οὐτιδά μιν φρένα καλλιρροος ἐξαπαφησει. Hom. A. 376.
—Διὸς νοον ἐξαπαφισκων. Hes. θ. 537.
Αἰ κέν σ' ἐξαπαφω,—Od ψ. 79
Οφρα μιν ἐξαπαφοιτο Διὸς νοος—Il. ξ. 160.
Ἐξαπειδω.
—Ἐξαπειδομεν τον ἀνδρα—Soph. Oed. C. 1719.
SYN. Εἰδω, εἰδομαι, ἀπειδω, ἐπειδω, ὑπειδω, διαειδω, προσειδω, ἀποβλεπω.
Ἐξαπιζος.
Μυρμων τον ἐξαπιζον ἀνδρωσας κρατὸν. Lyc. 176.
Ἐξαπιναῖος.
Γεντο γαρ ἐξαπιναῖα Παναχρίδος ἔργα μελισσης. Call. 1. 50.
SYN. Αἰφνίδιος, ἀπροσδόκητος.
Ἐξαπινης. Vid. Ἐξαίφνης.
Ἐλθόντ' ἐξαπινης—Il. ε. 91.
Ἐξαπλοω.
Τληπλιος δ' ἐξήπλωτο, πεσὼν δ' ἐμυζε.—Hom B 105.
SYN. Ἐκτεινω, ἐκτανυω, ἐκτείνυμι, διαπλύσσω, παρεμφαινω.
Ἐξαποβαινω.
Καὶ ἐξεπίβησαν ἑταῖροι Νηὸς.—Od. μ. 306.
SYN. Ἀποβαινω, καταβαινω, ἐκβαινω, ἐπιβαινω, ἐξανεμι.

Ἐξαποδιω

Εξαποδίω. Εξαποδίομαι.
—Αἰχεῖ Ἄρηα
Λυγρῶς πεπληγυῖα μαχῆς ἐξαποδίωμαι. Il. ε. 763.
SYN. Ἀποδίω, ἀποδίωκω, ἐξωθίω, ἐξελαύνω.
Ἐξαπόδυνω.
Εἵματα δ' ἐξαπέδυνε.—Od. ε. 372.
SYN Ἀποδύνω, ἐκδύομαι.
Ἐξαπόλλυμι, Ἐξαπόλλυμαι.
Τὸν αἴτιον δ' ἐξαπολλὺς μόρου. Aesc. Ch. 837.
Νῦν δ' ἐς δὴ ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλά. Il. σ. 290.
SYN. Ἀπόλλυμι, ἀπόλλυμαι. ἐξαπορθέιρω.
Ἐξαπούομαι.
—Σοῦ δ' ἀπούσῃ μαχῆς ἐξαπούεσθαι. Il. π. 252.
SYN. Ἀπούομαι, ἀνέρχομαι.
Ἐξαπονίζω.
Τῷ ποδὰς ἐξαπόνιζεν,—Od. τ. 387.
SYN. Ἀπονίζομαι, ἀποπίλομαι, διαπίλω, ἐκπίλω, καταπίλω.
Ἐξαποξύνω.
Ὃν φάσγανῳ τῷδ' ἐξαποξύνας ἄκρον. Eur. Cyc. 455.
SYN. Ἐξοξύνω, ἐκοξύνω, ἀποξύνω.
Ἐξαποτίνω.
Οὕτω κεν τῆς μητρὸς ἐριπύας ἐξαποτίνοις. Il. φ. 412.
SYN. Ἀποτίνω, ἐκτίω, ἐκτίομαι.
Ἐξαποφθείρω.
—Ἐγὼ δ' ὑπνου ἐξαποφθερῶ. Soph. Tr. 726.
SYN. Ἀποφθείρω, ἀποφθίω, ἐκφθείρομαι, ἐξαπόλλυμι.
Ἐξαπρυμνος.
Τὸν ἐξαπρυμνον.—Lyc. 1347.
Ἐξαπτω, Ἐξαπτομαι
—Βοῦς ἐξῆπτεν ἰμάντας. Il. χ. 397.
Ἵππων ἐξαπτῶν.—Il ω. 51.
Πάντες δ' ἐξάπτεσθε θεοί.—Il θ 20.
SYN. Ἀνάπτω. ἐράπτω, καθάπτω, προσάπτω, ἑξάπτω, ἐπιλαμβάνω, ἀποχρίμαμαι, ἐξάπτομαι.
Ἐξαπτω
Πῦρ ἐῦδον ἁδὺ τὸ πρὶν ἐξάπτων φλογί. Lyc. 1363.
SYN. Ἀνάπτω, ἐράπτω, ἐράπτω.
Ἐξαπωθίω.
Κὐτ' ἐσιόντας στρατιὰν δ' ἐξάπωστος. Eur. R. 811
SYN. Ἀπωθίω, ἐξωθίω, καπωθίω, ἐξελαύνω.
Ἐξαράπτω, Ἐξαράσσω
Οὐδ' ἐκ χαλκοῦ ἐξάραξεν λίθῳ
Ὀδόντας.—Simon. 17
—Ἀλλ' ἐμὲ δὴ ἐξαράπτω
Πολλοῖς κακοῖς κἀἰσχροῖσι,—Ar. N. 1377.

SYN. Διαπρήγνυμι, καταβάλλω, ἐκβάλλω, ἐκπρίω, πρίω, συντρίβω, ἐκτήκω, σκήπτω, λοιδορῶ.
Ἐξαργόομαι,
—Οὐκέτ' ἐξαργόμενα—Soph Ph. 563.
SYN. Ἀργέω, καταργέω, ἀπαναρκάομαι; ἀναβολὴν ἔχειν.
Ἐξάγματα.
—ἐξάγματα τάμοι ἑαυτόν,
Τρὶς δ' ἀπελθεῖν φόνου, τρὶς δ' ἐξ ἄγος ἐπῆσαι ὀδόντων,
Ἢ θέμις αὐθέντησι δολόκτασιας ἱλάσθαι. Ap. 4. 478.
SYN. Ἀπάγματα. ἀκέστρια τά.
Ἐξαριθμέω.
—Ἐξαριθμήσας γονὰς
Σοὺς χιλοστῆς.—Lyc. 1255.
SYN. Ἀναριθμέω, διαριθμέω, ἀπαριθμέω.
Ἐξαρκέω.
Ταῖς τηλικαῖς δὲ σμικρὸς ἐξαρκεῖ λόγος. Soph. Oed. C. 1178.
—Ἐξαρκέων χλιάσεσσι—Pind Ol. 5.
SYN. Ἀρκέω ἀρκέομαι, ἀπαρκέω, ἐπαρκέω, αὐταρκέω, ἀρέσκομαι, ἐκτείνω, πληροφορέω. ἐξισχύω.
Ἐξαρκής.
—Πλοῦτος ἐξαρκὴς δόμοις. Aesc. P. 237:
Ἐγά τε τάνδον ἐξαρκῆ τιθῶ. Soph. Tr. 338.
SYN. Διαρκὴς, αὐταρκὴς, εὐαρκὴς, ἀρκιος.
Ἐξαρκούντως.
—Ἠρίσηται δ' ἐξαρκούντως. Ar. R. 380.
SYN. Ἀρκούντως. αὐταρκῶς, ἐπαρκούντως, ἱκανῶς. ἀρέσκοντως, ἀγαπητῶς.
Ἐξαρνέομαι.
—Οὐ γὰρ ἐξαρνεύμεθα. Eur. Andr. 436.
SYN. ..ρνέομαι. ἐξαρνός εἰμι.
Ἐξαρτητικὸς,
Νῦν μὲν γ' ἰδεῖν ἐν πρᾶτον ἐξαρτητικὸς. Ar. N. 1174
EXP. Ἀρνεῖσθαι δυναμενος.
Ἐξαρτος
Νῦν δὲ διὰ τοῦτ' ἐξαρτον εἶναι διατοῦ. Ib. 1232.
SYN. Ἀρνητικὸς. ἐτεὸς
Ἐξαρπάζω.
Φὼτ' ἐξαρπάξασα νιὼ —Od μ. 100.
SYN. Ἁφαρπάζω, ἐξαιρέομαι—ἐξερμάω.
Ἐξαρτάομαι
—Βιαίῃ χειρὸς ἐξαρτωμένη; Eur. Hipp. 325.
SYN. Ἀναρτάομαι, ἀπαρτάομαι, ἐπαρτάω, παραρτάω. ἐξάπτομαι, ἐκκρέμαμαι
Ἐξαρτύω. Ἐξαρτύομαι
Οἰκεῖος ἁδὴ πολέμος ἐξαρτύεται. Ib. Her. 420.

—Οἷος

—Οἷον ἐξαρτύεται
Γάμον γαμεῖν—Aesc. Pr. 909.
SYN. Ἀναρτύω, καταρτύω, συναρτύω, ἐξαρτίζω. καταρτίζω. ἐπιντύνω.—παρίχνευω.—ἐκπλήρω. ἑτοιμάζω.

Ἐξάρυω
Κεινων κάκ' ἐξήρυκε βελέων σαφῶς. Soph. Ph. 428.
SYN. Ἐκφράζω, ἐκτοξεύομαι, —ἐξαιτλέω, ἐξαφύω.

Ἐξαρχῆς, Adv.
—Ἡνπερ ἦρχε ἐξαρχῆς πάλιν. Ar R. 600.
SYN. Ἀρχήν, ἀπ' ἀρχῆς, ἀρχῆθεν, καταρχάς. πρωτίστα.

Ἐξαρχος, Ἐξαρχων.
—Πάρὰ δ' ἦσαν ἀοιδὲς,
Θρήνων ἐξαρχος.—Il. ω. 721.
SYN. Ἀρχὸς, ἡγεμὼν, ἐπίσκοπος, ἀρχηγὸς. κορυφαῖος, χορηγὸς.

Ἐξαρχω, Ἐξαρχομαι. Vid. Ἀρχω.
Βουλὰς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς —Il. ϛ. 273.
Μολπῆς ἐξάρχοντες—Il. σ. 605.

Ἐξασκέω.
—Οἵκους δὲ μὲν ἐξήσκησαν Παντοίους—Sibyl l. 1.
SYN. Ἐνσκευάζω. διασκευάζω, ἐπικοσμέω, διακοσμέω. ἐξεργάζομαι.

Ἐξασπάω, Ἐξασπάομαι.
Ὡς ὁ μὲν ἐξέσπασε φόβῳ, καὶ πάλλει πολλῷ
Ἔγχος δ' ὑψηλός τε.—Tryph. 101.
SYN. Ἀπασπάω, ἀσπάω, ἀπολαμπω.

Ἐξατιμάζω.
Καὶ μὴ ἐξατιμάζητον,—Soph. Oed. C. 1443.
SYN. Ἀτιμάζω, καταφρονέω.

Ἐξαυδάω.
Ἐξαύδα, μὴ κεύθε νόῳ—Il. α. 363.
SYN. Ἐκφράζω, ἐξειπεῖν, ἐξιστέω, ἐκφωνέω, ἐξερέω. ἀποφθέγγομαι, λέγω.

Ἐξαυδὴ,—Aesc. E. M.
SYN. Κραυγὴ. ἁρπαγὴ. λυκὸς.

Ἐξαῦτις.
Πληϊάδης δ' ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν
Ἀτρεΐδην προσέειπε—Il. α. 223.
SYN Ἐξαυτὶς, παραχρῆμα, εὐθὺς, παραυτίκα, ἐκ δευτέρου.

Ἐξαυτομολέω.
Ὡς ἐξαυτομολῶ πρὸς ὑμᾶς. Ar. N. 1102.
SYN. Ἀπαυτομολέω, αὐτομολέω. διαφεύγω.

Ἐξαυχέω.
Οὐ γάρ ποτ', ὦ παῖ, τοῦτ' ἂν ἐξηύχησ' ἐγώ. Soph. Ph. 890.
Σχολῇ ποθ' ἥξει δεῦρ' ἂν ἐξηυχων ἐγώ. Ib. An. 396.

SYN. Ὑπεραυχέω, ὑψαυχέω. —τείνω. —θαρσῶ —σεμνύνομαι.

Ἐξαφαίρεομαι.
—Ἐκ δόκος πασῶν
Ψυχὰς ἐξαπέλοισθε—Od. χ. 444.
—Ἀλλὰ τεῦ' ὁ δύσυχὴς
Δαίμων ὁ σὸς τὰ κἀμὰ ἐξαφείλετο. Soph. El. 1163.
SYN. Ἀφαιρέω. ἀποαιροῦμαι. ἐξαίρεω, ἐξαιρεῖσθαι ἄγω.

Ἐξαφανίζω.
—Καὶ πυρὶ πολλῷ Ἐξαφανισθήσῃ—Sibyl. l. 8.
SYN. Ἀφανίζω. ἐξαλείφω.

Ἐξαφίημι
Ἀλλ' ἐξαφεῖται τῷδε. Soph. Tr. 72.
SYN. Ἀφίημι. διαφίημι, ἀπαλλάττω.

Ἐξαφίσαμαι.
Καὶ τῶν παλαιῶν ἐξαφίσαμαι λόγων. Eur. I. A. 479.
SYN. Ἀφίσαμαι, ἐξαπαλλάττομαι, ἐξαλλάττομαι, ἀποστατέω

Ἐξαφρίζομαι.
Πρὶν αἱματηρὸν ἐξαφρίζεσθαι μένος. Aesc. Ag. 1076.
SYN. Ἀπαφρίζω, ἐκαφρίζω.

Ἐξαφύω.
Οἶνον δὲ φθινύθουσιν ὑπερφίαλον ἐξαφύοντες. Od. ξ. 95.
SYN. Διαφύσσω. ἐξαύω. ἐξαιτλέω.

Ἐξεγρόμαι. pro Ἐξεγείρομαι. Vid Ἐγρόμαι.
Καὶ τότ' ἀρ' ἐξεγρόμην,—Theoc. 24. 21.

Ἐξεδάω, Ἔξεδμαι
Ἐξέδεται σὸν τεῦχος.—Ar Eq. 1029.
SYN. Ἔδομαι, κατέδω, διαβιβρώσκω, ἐξεσθίω.

Ἐξέδρα.
Τὰς δ' ἐν ἐξέδραισι. Eur. Or. 1464.
SYN. Ἀφέδρων.—καθημὲν.—ἐξέδριον.

Ἐξέδρος.
Ὡς οὐκ ἐξέδρος ἀλλ' ἐντοπος ἀνήρ. Soph. Ph. 215.
Ἐξέδροι φρενῶν λόγοι Eur.
Ὄρνις ἐξέδρου χάριν ἔχων. Ar. Av. 276.
SYN. Ἀνάσατος. ἐξόριστος. πλανητὸς.—ἀναίσιος

Ἐξειδέω, Ἐξειδῶ. (inus.)
Ἀρ' ἐξειδὲς ὅσον ἦν κέρδος
Σιγῇ κεύθειν.—Soph Tr. 1005.
—Ὃ δ' ἑπτὰ μιν' ἐξίδεν ὀφθαλμοῖσιν. Il. υ. 342.
SYN. Αἰσθάνομαι, ἐπιγινώσκω, ἐξέπισκαμαι, ἐφοράω, ἐπιβλέπω.

Ἐξειδώς.

Εξειδώς.
—Παντα δ' εξειδὼς φρασω. Eur. Ph. 95.
—Ὑφ' ἡμῶν κδὲν εξειδὼς παλαι. Soph. Oed. T. 37
SYN. Ειδώς, ειδημων, δαημων.
Εξεις pro Ἕξῃς
Εξεις εσησαν—περὶ βωμόν. Il. α. 448.
Εξεικαζω.
—Κεραυνὸν. κδὲν εξεικασμένον
Μισημβρινοισι θαλπεσιν τοῖς ἡλιν. Aesc. S. T. 4)1.
SYN. Απεικαζω. εξομοιοω. εμματζω, δια-τυπτω. εικοτιζω. απομιμεμαι.
Εξειλυω.
Τὼ δ' εξειλυσθέντες επὶ χθονὶ —Theoc. 24. 17.
SYN Περισειλεω. εκκυλιω. περικυλιω. περι-κυλιδεω.
Εξειμι Εξεω. Εξειω. inus.) Vid. Εξερχομαι.
Τοῖς εξειμι θυραζε—Od υ. 367.
Ωἴξαν δε θυραι. εκ δ' ἴσαν,—Il. ψ. 370.
Εξειπῶν. Vid. Εξαυδαω
Εξειπω. και παντα διίξομαι—Il. ι. 61.
Εξεργω.
Χρονω γὰρ ἄν σοι καιρὸν εξεργοι λογος. Soph. El 1305.
SYN. Απεργω. διεργω. αποεργω. κωλυω. αφαιρεομαι —αποτρεπω.
Εξειρω.
Τὴν γλῶτταν εξειραντες αυτῶ—Ar. Eq. 377.
SYN. Εξελκω. ανασπαω. εξωθεω.
Εξελαυνω, Εξελαω
—Καλλιτριχας ἱππους
Εξελασε Τρωων—Il. ε. 324.
Εξελασαν ευθειὰς κυτας,—Il. β. 527.
SYN. Απελαυνω, απεργω. αποδιωκω, εξ-αγω. εξορίζω, εξολοθρευω. εξοσσαχιζω, φυγα-δευω. απωθεω, αποτρεπω. εξελισσω.
Εξελεγχω.
—Καί μ' εξελεγξον εσθλὸν. Ar. N. 1058.
SYN. Ελεγχω, απελεγχω. διελεγχω. κατ-ελεγχω. — καταλαμβανω — προλαμβανω — καταδικαζομαι, καταιτιαται, εκ-κλω. διαλυω, αντιλεγω.—ισχναλιζω. εκπουτινω. φανεροποιῶ.
Εξελευθεροσομεω. Vid. Ελευθεροσομεω.
—Καξελευθεροσομεῖς Soph Aj 1275.
Εξελισσω.
—Εξηλιχας εμὲ γ' εκ τῶν εμῶν. Ar. N 33.
SYN. Απελισσω. εξελαυνω. εκβαλλω, εξωθεω, αποκυλιω. εκκυλιω. εκκυλιζω, κινεω.
Εξελκω.
Πηγιον εξελκυσα παρεκ μιτου—Il. ψ 762.
SYN. Εξελκυω, αφελκω, εξαιρω. εκσυρω. εξ-ερυω, εξειρω, εξαγω.—εκτεινω, εμπρομαι.

Εξιμεω.
Ἠτοι ὀτ' εξιμεσκε.—Od. μ. 237.
SYN. Ατιμεω. εκκλεομαι.
Εξιμπολαω, εξιμπολιω. Vid. Εμπολεω.
Εξιμπολημαι, καπηφορτισμαι παλαι. Soph. An. 1048.
Εξιμπολητοι κερδος,—Ib. Ph. 306.
Εξεραιρω, Vid. Εραιρω.
Κυκλον τ' εξεραρεῖν.—Hes. α. 329.
Εξεριζω. Vid. Ερεριζω.
—Και Λητορα εξεριξεν. Il. λ. 101.
—Συ δὲ μι τριτος εξεριζεις. Il. π. 850.
Εξεπαδω, Εξεπαδομαι.
Εξεπαδονται φυσιν. Soph. Oed. C. 1258.
SYN. Επαοιδω, καταπραϋνω, εκπραϋνω.
Εξεπαιρω.
Τὰς θεοῖς εχθρὰς γυναῖκας
Εξεπαιρουσιν δολῳ. Ar. L. 624.
SYN. Επαειρω, παροξυνω, επισπερχω. προ-τρεπω. πειθω.
Εξεπευχομαι Vid. Επευχομαι.
—Καξεπευξασθαι βροτῶν. Soph. Ph. 677.
Εξεπισαμαι
Εκ τωνδε τυτε εξεπισαμαι καλῶς. Ib. An. 299.
SYN. Επισαμαι. ακριβῶς γινωσκω. εμπει-ρως εχω. ανεμιμνησκω.
Εξεπιτηδες
—Δικαστὰς εξεπιτηδες ἡ πολις
Αρχειν καθιστησιν.—Ar. Pl. 917.
SYN. Επιτηδες.—ανεπιτηδειως. αργῶς, μα-την.
Εξεπωθεω, Εξεπωθω.
Ως εμὲ γε τῶ ξυλῳ τον
Ὠων εξεπιωκατον. Ar. L. 291.
SYN. Επωθεω, επωθιζω, θλιβω, στιζω, βαρυνω.
Εξειραω.
—Λιθες χαμαζε πρῶτον εξειρασατε. Ib. A. 340.
SYN Εκβαλλω. αποριπτω, εκκινεω.
Εξεργαζομαι, Εξεργαζομαι.
Ο παρ' ἡλικιαν τις μισος εξεργαζεται. Sent.
—Τἀξεργασμενον Ελιξα πᾶν.—Soph. Aj. 315.
SYN Απεργαζομαι, επιεργαζομαι, διεργα-ζομαι, κατεργαζομαι. επιτελεω. διαπρατ-τομαι, διαπονεω, εκπονεω, εξασκεω. τολμαω, φιλοπονῶμαι, πειρεω, επικοσμεω. καλλωπιζο-μαι. διαξεω
Εξερεω-ω, Εξερεινομαι.
Πρῶτος δ' εξερεινεν αναξ—Il. ι. 668.
—Πορε ἀ' ὁς εξερεινων. Od. μ. 259.
—Και εξερεινετο μυθῳ. Il. κ. 81.

SYN.

SYN. Εξειρω, αιτεωταω, ανακρινω, διαξητεω, εξεταζω, διαπειρωμαι.

Εξιρεθιζω Vid. Ερεθιζω.
—Παρ' αἴσαν εξιρεθιζων. Pind. P. 8.

Εξιρπω, Εξιρπομαι.
Ως δ' ὁτ' ὑπαι ριπῆς πατρὸς Διὸς εξίρπη δρυς. Il. ξ. 414.
—Οι δ' αυχενας εξιρποντες. Hes. al 174.
SYN. Ερειπω —εκπιπτω —καταβαλλω— εκκαθαιρω εκπιμπω —ερειπια εκβαλλω.

Εξιρευγω, Εξιρευγομαι
Ιστασι δ' ὁ Ααρις εξιρευγεται πετρα. Lyc. 725.
SYN. Αντιρευγω, απειρευγομαι, κατειρυγω.

Εξιρωταω.
Τί δ' εξιρωτᾶς ;—Soph. El. 1106.
SYN. Αντειρωταω, διειρωταω, διεξιρωταω, εξεταζω, εξιρωτω.

Εξιρω, Εξιρομαι, Εξιρομαι, Εξειρομαι.
Αλλ' ἐκ τοι ερεω —Il. α. 204.
—Εκ τ' ερεοντο. Od. κ 63
Αιδὼς δ' αῦ νεον ανδρα γεραιτερον εξερεσθαι. Od. γ. 24.
—Διὸς δ' εξειρετο βελὴν. Il. υ 15.
SYN. Εξανδαω —εξερεινω.

Εξερημοω. Vid. Ερημοω.
—Κεξερημῶται γενος. Soph. El. 1016.

Εξεριναζω.
—Αλλως εξερίναζεις λογφ. Ib. Fr.
SYN. Ερεναζω, ερινεω.

Εξερισὶς.
Ουδ' εξερισὶς τῶν λογων—Eur. Supp. 894.
SYN. Ερισις, φιλονεικος, αντιδικος, αντιλογος.

Εξερπυζω, Εξερπω.
—Τῳ ἡδονῆς εξερπυσῃ θυμος. Ar. V. 272.
—Ταῦτ' αν εξερπὼν ταλας
Εμηχανωμην.—Soph. Ph. 297.
SYN. Διεξερπυζω, διεξερπω, ανερπω, αφερπω, εκσυρομαι, εξεχομαι, βαδιζω.—αναδιδωμι

Εξερυκω. Vid. Ερυκω.
—Ουτος γαρ τάχ'
Κειναν κἀκ' εξερυκε βελεων σαφῶς. Ib. 428.
(Κἀξεκπριξε, Sch.)

Εξερυω, Εξειρυω.
Ρυμᾶ εξερυσι,—Il. κ. 505.
—Βελος αὐτὰρ διαμπερες εξερυσ' ωμου. Il. ε. 112.
—Τους δ' εξερυσσαν Αχαιοί. Il. γ. 194.
—Τοξον—Μηριονης εξερυσε χερός. Il. ψ. 870.
SYN. Εξελκω, εξαρυω. αφαιρεω.

Εξερχομαι.
Εξελθων μεμαῶτα πολεμον—Il. χ. 413.
Εξῆλθον αὐλὰ αγωνων. Soph. Tr. 513.

SYN. Επεξερχομαι, εξειμι, εκφοιταω, ἐκπιτνεω, εξοιχομαι, εκπορευομαι, εξοδευω, εκκιω, εκβαινω, επεκβαινω, εκβαλλεσθαι, επερχομαι, τελεομαι, διανυω. αγωνιζομαι.

Εξερωεω.
Αι δ' εξερωησαν.—Il. ψ. 368.
—Μεσσης εξερωησε κελευθε. Theoc. 25. 189.
SYN. Απειρεω, ερεω, απερχομαι. εξυμνεω.

Εξεσθω.
Λιχνας εξεσθοντας αρχαιαν φυσιν. Aesch. Ch. 279.
SYN. Απεσθιω, κατεσθιω, διεσθιω, εξεδομαι κατεδω.

Εξεσια
—Ὁ σι Θρῆικες πορον ανδρες
Εξεσιην ελθοντι—Il. ω 235.
SYN. Πρεσβεια, εκτεμψις (δημοσια.) δημηγορια. απαιτησις. χρημαια.

Εξεταζω.
Εξετασαι τε φιλους, ὁτιν' ἐχθεα τυγχ. Theog. 1010.
Ου μὰν εξεταξα—Theoc. 14 28.
SYN. Εταζω. αντιξεταζω. ανεταζω, διεξεταζω, διαιμαζω. εξερευνεω, επιζητεω, ανακρινω, περισκεπτομαι, σκεπτομαι, επινοεω, περιφραζομαι επιλογιζομαι διακριβουμαι. εξευρισκω. συναριθμεω, μετρεω. απαποκλεω.

Εξετης, Ἑξαετης.
Οιδ' εξετει σοι τρεχυλισαντι σιθομενοις. Ar. N. 860.

Εξέτι τε.
Εξετι τε ὁτε—Il. ι. 106.
SYN. Εως τε νῦν απ' εκεινε τε χρονε.

Εξευλαβεομαι. Vid. Ευλαβεομαι
—Τὸ δ' οι σοφοὶ βροτων
Εξευλαβοῦνται, μη φιλοις τευχειν εριν. Eur. Andr 644.

Εξευμαριζω
—Συμφορας δε τας εμας
Εξευμαριζων Ib Her. F. 18.
Νῦν ἐν τιν' ελπιδ', η πεδον σωτηριας
Εξευμαριζη. πρεσβευ;—Ib. 81
SYN. Ευμαριζω. εκπραὔνω, εξημερωω, εξευμενιζω, εξευτρεπιζω, πειθω.

Εξευρημα.
Κρεοντος η σε ταῦτα τα ξευρηματα. Soph. Oed. T 386.
SYN. Μηχανημα. πλασμα.

Εξευρισκω, Εξευρω. Εξευρομαι.
Εκποθεν εξευρε.—Il. σ. 322.
—Γαστρὶ μεν τὰ συμφορα
Τοξον τόδ' εξευρισκε—Soph. Ph. 291.

Πυγμαχοι

Πυγμαχοὶ ἐξευρεῦτο παλαίσματα συμφορὰ τεχνῆ. Theoc. 24. 112.

SYN Εὑρίσκω αἰσθάνομαι, περισκοπέω, ἐξαισθάνομαι, ἐπιξευρίσκω, καταλαμβάνω, ἐπιμηχανάομαι, τεχνάζομαι, συμπλατ͡τω, πραγματεύομαι, ἐνθυμέομαι.

Ἐξιντρεπίζω. Vid. Ἐυτρεπίζω.

—Τὰν δόμοις δ' ἁμὰς χρεὼν
Ἐξευτρεπίζειν.—Eur. El. 75.

Ἐξιτμέμαι. Vid. Ἐξιτμάομαι.

Ἐκεῖνον εἰσγὰν Τεῦκρος ἐξίσταται. Soph. Aj. 866.

Ἐξιχω

—Ἡν ἐξιχνῇ Ἐλπὶς κατ' ἐφθρὸν—Ar. V 768.

SYN. Ἐξισχω, περιειχω, ἀνειχω, ἀντισχω, ἐπιτέλλομαι, ἀνατέλλω, ἀναφαίνομαι. ἐξίσχομαι.

Ἐξῆς.

—Καὶ τὸν ἐλλείποντ' ἐτῶν
Ἡβης ἀκμαίας, καὶ τὸν ἐξῆς χρόνον. Aesch. S. T. 11.

SYN. Ἀφῆς, παρῆς, ἐξαφῆς.

Ἐξηγέομαι.

Τῶν δ' ἐξηγεῖσθω.—Il. C. 806.

Πρὸς γὰρ κακὸν τι καὶ βαρύψυχον γένος
Τοιόσδ' ἀεὶ σοὶ τοὐπὶ ἀνδρὸς ἐξηγεῖτ' ἔχειν. Soph. Aj. 320.

SYN. Ἡγέομαι, ἀφηγέομαι, δίηγέομαι, διεξηγέομαι, ἑρμηνεύω.

Ἐξηκοντα.

Ἐξήκοντα γιῶν,—Il. C. 587.

Ἐξήκω.

Οτ' ἦκ τοιαύτην ἡμῖν ἐξήκεις ὁδόν. Soph. El. 1331.

SYN. Πορεύομαι, ἀπέρχομαι, παροίχομαι, παρέρχομαι, ἐξέρχομαι

Ἐξήλατος.

Ἀσπίδα,—χάλκεον, ἐξήλατον, ἣν ἄρα χαλκεὺς
Ἤλασεν,—Il. μ. 295.

SYN Ἐξαπίνης. (ἐξ ἐλάσματος κατασκευασθεῖσαν.) ἐντατὸς.

Ἐξῆμαρ.

Ἐξῆμαρ μὲν δὴ ἀμφὶ πόλιν—Od κ. 80.

Ἐξημείρω Vid Ἡμείρω.

Ἐξημειρῶσαι γαῖαν,—Herc. F. 20.

Ἐξημοιβὸς

Εἰματά τ' ἐξημοιβά.—Od θ. 249

ΕΧΡ. Ἄλλοτε ἄλλο ἀμοιβαῖον—ἀλλακτὸς. ἕτερος.

Ἐξηπερόπευω Vid. Ἠπεροπεύω.

Κἀξηπεροπεύειν, καὶ φιλεῖν, καὶ μὴ φιλεῖν. Ar. L. 840.

Ἐξῆς.

Ἐξῆς πυκάζοντο παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης. Od. δ. 449.

SYN. Ἑξῆς, ἐφεξῆς, καθεξῆς, στοιχηδὸν.—μετὰ ταῦτα, ἐκ τούτου, λοιπόν. εἶθεν, εἰτεῦθεν.

Ἐξιδάω.

Οὐκ ἂν ἐξιδάσειε μὴ θάνατον ἐμοί. Ar. Av. 792.

SYN. Ἐκτίλαω, ἀποπατέω.—ἀφιδρόω, ἐξιδρόω.

Ἐξιδρόω.

Στυγῶν με κἀξιδρύσων.—Soph. Oed. C. 11.

SYN. Ἀπιδρύω, ἐπιδρόω.

Ἐξίημι, Ἐξίεμαι

—Ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο. Il. 469.

SYN Ἐπεξίημι. ἀποτίθημι, ἐκβάλλω.

Ἐξιθύνω. Vid. Ἰθύνω.

Ἀλλ' ἄγε νῦν σάθμοι δορυτρήτου ἐξιθύνει. Il. ο. 410.

Ἐξικετεύω.

Ἐξικετεύσω, τῆς ἐμῆς χαρᾶς θεογόν. Ib. Oed. T. 779.

SYN. Καθικετεύω, καταδέομαι, καταπτήσσω, ἐλλιπαρέω, παρακαλέω, ἱκετεύω.

Ἐξικνέομαι, Ἐξικνέω.

—Θεῶν δ' ἐξίκετο θώκους. Il. θ. 439.

Τὰ πάντ' ἂν ἐξίκοι σαφῆ. Soph. Oed. T. 1206.

SYN. Ἀφικνέομαι —καταλαμβάνω—ἐξαρκέω. χωρέω. ἀπόβαινω.

Ἐξινάω.

Φάλαινα δύσμισητε ἐξινάμενη. Lyc. 841.

SYN. Ἐκκενόω. ἐκπερᾶγιζω. ἐκνεύρω.

Ἐξιτμάομαι. Vid Ἀφιτμάομαι

—Ψυχὴ δὲ μελέων ἐξέτμη. Hom. B. 210.

Ἔξις.

—Ὄφρα ἰδώμεν Ἔξιν παιδὸς ἡμέτου—Orph 389.

SYN. Ἕξις, κατάσασις, κατάστημα, διάθεσις. σκευή.

Ἐξισόω.

—Μητρὶ δ' οὐκέτ' ἐξισοῖ. Soph. El. 1200.

—Τυλοπὶς ἔχει τ' ἐξισοῦται φιλοτασίῳ δίαιτᾳ. Ib. 1079.

SYN. Ἀνίσω, ἐξανίσω, ἀνισάζω, ἀτίσω, ἐπισάζω. ἐξομαλίζω, ἀπευθύνω, ἰσάτρατ͡τω, ἰσάζω, ἴσω

Ἐξίσημι.—Ἐξίσαμαι.

Φρονοῦντα γάρ τιν οὐκ ἂν ἐξίσην ἰδεῖν. Soph. Aj. 82.

Ἐξίσαται δὲ νυκτὸς αἰανῆς κύκλος. Ib. 681.

—Καρδίας δ' ἐξίσαμαι Ib. An. 1117.

—Οὐδ', ὃς ἂν βλάσῃ, μένει
Νῦς τοῖς κακῶς πράτ͡τουσιν ἀλλ' ἐξίσαται. Ib. 570.

SYN. Ἀνίσαμαι. ὑπεξίσαμαι, ὑπανίσαμαι, μεθίσαμαι,—ἐκπλήτ͡τομαι, ἐξαλλάτ͡τομαι διαφθείρομαι,

εβειρομαι, αμαυρῶμαι, εκτοσθιζομαι, παραχωρεω, υποχωρεω, εκχωρεω, μαινομαι.

Εξισορεω.
Εξισορῆσαν σῶν ὁδὸν βελευματων. Eur. Hec. 743.
SYN. Ανισορεω, αναζητεω, δίηγεομαι, συνθαυμαι, ερωταω μανθανω.

Εξιχνοσκοπεω, ξιχνοσκοπῶμαι. Εξιχνευω.
—Ἱππας τομάδας εξιχνοσκοπῶ. Soph. Tr. 275.
—Διωκων αφ' ἰχνοσκοπουμενος. Ib. Aj. 1016.
Οι δ' ανα πολιν σειχοντες, εξιχνευσατε
Τον ἀπλυμορφον ξενον—Eur. B. 352.
SYN. Ιχνοσκοπεω, ιξιχνιαζω, ανιχνευω, ιχνευω. εξερευναω, αναζητεω.

Ἐξμιδιμος.
Ἐξμιδίμου κυβέλην απωλεσαν. Ar. Pa. 630.

Εξογκοω.
Εν ᾗ ταλαιναν μητέρ' εξογκων τάφῳ. Eur. Or. 402.
SYN. Ογκοω—καταχωννυμι, καλυπτω, θαπτω.—ὑψοω. μεγαλυνω.

Εξογκωμα.
Λαΐνοισι τ' εξογκωμασι. Eur. Herc. F. 1332.
SYN. Τυμβος. χῶμα.—ογκος.

Εξοδαω, Εξοδιω
—Μη τάδ' εξοδᾶν εγω
Ξενοισι χρηματα—Eur. C. 266.
SYN. Ὁδαω, εξεμπολαω, εκπορευομαι, εξοδευω.

Εξοδοιπορεω
Πριν αν τιν' ανδρῶν εξοδοιπορῶν στεγης. Soph. El. 20.
SYN. Εξοδευω, εξερχομαι.

Εξοδος.
—Προς θυρῶνος εξοδους. Ib. 330.
—Ὡς επ' εξοδῳ. Ib. Tr. 541.
—Εξοδους εμπεσειν χερας Ib. Aj. 287.
Αυριον γ' εσθ' ἡ Ἐξοδος. Ar. Pa. 1181.
—Ἔξοδον πυλης απεῖναι. Ib. V. 580.
SYN. Εκβασις, αφοδευσις, εξιθμη, αφιξις, εξιλασις. εξηλυσις, εκβολη, εκδρομη, παρεκβασις. εκφορα. τελος. (βιε)—απατολή.

Εξοδιος.
Τους εξοδιους ὑμῖν ἰὼ αυλῶ τους νομους. Said.
EXP. Αυληματα, δι ὧν εξιασαι οι χοροί.

Εξοδυναομαι.
Μη σ' εξοδυνηθεις
Δρασῃ τι ματαιον. Eur. Cyc. 657.

Εξοζω. Vid. Οζω.
Και καλὸν εξοδους.—Theoc. 20. 10.

Εξοιδεω.
—Γεροντα τε
Πληγαῖς προσωτον φαλακρὸν εξωδηκότα. Eur. Cyc. 226.

SYN. Εξοιδαπω, εξογκοομαι, απογκοομαι, προβλωσκω, οιδεω.

Εξοικτισιμος.
—Ἐπεις εσί γ' εξοικτισιμος. Soph. Oed. C. 27.
SYN. Ευοικτισιμος, οικτρὸς.

Εξοικιζω, Εξοικιζομαι.
Εξῴκισε τ' οικων γαμος κ γαμος. Eur. Hec. 947.
Εξῳκισαντο δ' οι θεοι.—Ar. Pa. 202.
SYN. Εξορίζω, εκφερω, εκβαλλω, μετοικιζομαι.

Εξοικοδομεω.
Εξῳκοδόμηται σοι το τεῖχος—Ib. Av. 1124.
SYN. Ανοικοδομεω.—οικοδομεω.

Εξοιμωζω. Vid. Οιμωζω.
Ὁ δ' ευθὺς εξωμωξεν οιμωγας λυγρας. Soph. Aj. 317.

Εξοινωμενος. Vid. Οινοω.
Λυτρῶς την εισιδοιμ' αν εξοινωμενας. Eur. B. 812 et
SYN. Οινωμενος, δυσοινωμενος.

Εξοιχνεω, Εξοιχομαι. Vid. Εξερχομαι.
Αντης εξοιχνευσι συν ἱπποισιν και οχεσφι. Il. ι. 384.
Ουτ' εις Αθηναιης εξοιχεται—Il. ζ. 384.

Εξολελλω.
Ὁ τε παλαιτος εξωλελε τον κεκτημένον
Εις ετερον ἦθος. εκ εν ᾧ τὸ προσθεν ἦν. Menand.
SYN. Εκτολελλω, προσολελλω, προσβαλλω, εκβαλλομαι, εξορμαω, εκτρεχω. αποβαινω, εκπιπτω, καταλισθαινω.

Εξολισθαινω, Εξολισθεω.
Οπως σιδηρος εξολισθαινοι ματην. Eur. Ph. 1405.
Εκ δ' ἁι σε ἁπαρ ολισθει,—Il. υ. 470.
SYN. Εκπιπτω, απολισθαινω, ολισθαινω.

Εξολλυμι, Vid. Απολλυμι, Ολλυμι.
Τους ζειὸς εξολεσσε πριν ἡμῖν πῆμα γενεσθε. Od. υ. 597.

Εξολοθρευω.
Και θυμὸς τεκνοις αιωνιος εξολοθρευσει. Sibyl. l. 3.
SYN. Εξολλυμι, διαφθειρω, εξιλαυνω.

Εξολολυζω. Vid Ολολυζω.
Δεινὸν δ' εξολολυξε—Hom. B. 100.

Εξομιλεω. Vid. Ὁμιλεω.
Στεφανων δ' ε μια χροα
Πιρι σὸν κρᾶτα τάχ' εξομιλησει. Eur. Cyc. 516.
Ου καλὸν εν οχλῳ σ' εξομιλεῖσθαι στρατῷ. Ib. I. A. 735.

Εξομιλος.
Ξενων γαρ εξομιλος ἥδ' ἡ τις βασις: Soph. Tr. 981.
SYN. Ανομιλητος, δυσομιλος, σκυλος, απροσοικτος, ξενος.

Εξεμμαλεω.
Ημεῖς δ᾽ ε Πολυδε παῖδ᾽ ερεσαντες σιδω
Εξωμματωμεν. και διελλιμεν χορας. Eur. Fr.
Εξωμματωται, και λελαμπρυνται χορας. Ar. Pl. 935.
SYN. Εκτυφλεω—ομματοω.
Εξομνυμι.
—Η ξομῆ το μη ουδεται; Soph An. 541.
SYN. Εξομνυμι. απομνυμι—απαγορευω, (παντελῶς) αρνουμαι.
Εξομβθεν, Vid. Ομβθεν.
—Δοιὼς δ᾽ αρ ὑπηλυθε Ζαμενες
Fξομβθεν πεφυῶτας.—Od ε. 477.
Εξομοιοω
—Καξομοιῶσθαι φυσιν. Soph. Aj. 549.
SYN. Ομοιοω—εκτυποω.
Εξομοργνυμι.
Ἀ γω ςυτοῖς νασμοῖσιν εξομοξομαι. Eur. Hipp. 653.
SYN. Ομοργνυμι. απομοργνυμι. εκμοργνυμι, προσμοργνυμι, αποματτω, αποματτομαι. αποσυρομαι.
Εξον.
—Νῦν δ᾽ εξὸν πατρὸς
Παντων αριστα παῖδα κικλῆσθαι—Soph. El. 367.
SYN. Παρὸν, ενὸν.
Εξοτρυνω. Vid. Οτρυνω.
Τοιδ᾽ εξοτρυνει κακα. Ib. 290.
Εξονομαζω. Εξονομαινω. Vid. Ονομαζω.
—Ἐπος τ᾽ ἐφατ᾽, ἐκ τ᾽ ονομαζε. Il. α. 361.
Ως μοι και τονδ᾽ ανδρα πελωριον εξονομηνης. Il. γ. 166.
Εξονομακλησην Vid. Ονομακλησην.
Εξονομακλησην ονομαζων ανδρα εκαστον Il. χ. 415.
Εξοπιθεν, pro Εξοπισθεν, Εξοπισω. Vid. Οπιθεν.
Πλεῖας δ᾽ εξοπιθεν ςῆσιν—Il. θ. 298.
Αυτὰρ ὄγ᾽ εξοπισω αναχαζετο—Il. λ. 461.
Εξοπλιζω.
—Βιαν δ᾽ ετιν εξοπλιζει
Των απονοι δαιμονιων. Aesc. Supp. 104.
SYN. Αφοπλιζω—εφοπλιζω, οπλιζω.
Εξοπλαω. Vid. Οπλαω.
—Και καθαπασας
Λαζυγι μαχαιρᾳ σαρκας, εξωπλα πυρι. Eur. Cyc. 402.
Εξοργιζω, Εξοργιζομαι.
—Τουτω χαριν εξωργισμαι. Hom. B. 184.
SYN. Οργιζω, οργιζομαι—εκθυμοω.—εις οργην εμβαλλω.
Εξορθοω, Εξορθῦμαι.
—Τον σὸν εξορθω βιον. Soph. An. 83.
SYN. Ανορθοω, επανορθῦμαι, διορθοω, ορθοω.

Εξορκιζω.
Εξορκιζεται κακὸν, κδε μελλει, Eur. Hipp 1381.
SYN Οριζω—αφοριζω. ὑπεροριζω, εξελαυνω, εκδιωκω, φυγαδευω. εξοσραχιζω
Εξορινω
Σὺ δ᾽ εξορινας πατριοις ὑλαγμασιν. Aesch. Ag. 1640.
SYN. Εξερεθω, εξερεθιζω, ορινω.
Εξορμαω.
—Μη σε λαθοσι
Κεῖσ᾽ εξορμησασα—Od μ. 221.
Ηιθεεν, εξωρμηκει—Soph. Ir 1105.
—Κῦτος εξορμαι ποδα. Ar. Th. 666.
SYN. Ανορμαω. αφορμαω, παροξυνω, παρεκδαινω, εξερχομαι, διαρρασσω.—σευω. ορμαινω, παροξυνω. επαγω. προαγω, παρακινεω, επειγω. εκβορω, εξαρπαζω. εκπιδαω. εκτρεχω.
Εξορμιζω.
Καξορμενιζει, κὐκ επισχολαζεται. Soph. Fr.
Εξορμιζω
Πιλας γαρ—φιλοισι σαῖς
Εξωρμισαι σὺν ποδα—Eur. Ph. 861.
SYN. Αφορμιω, αφορμιζω, εφορμιζω. εξορμαω.
Εξορμος.
Κρητας εξορμος ανηρ. Eur. Hipp. 156.
EXP. Ἐκ κρητης ὁρμησας.
Εξορνυω.
—Παρος δε Ζοῶς εκ κλῆρος ερυσιν. Il. γ. 327.
SYN. Εκπιδαω, εκβορω. ανορω. επορω.
Εξορω. Vid. Ορω.
—Εξῶρτο τεισθαι. Apoll.
Εξοτρυνω.
Ος μ᾽ εξοτρυνει παῖδ᾽ εμὸν σῶσαι λιταις. Eur. Supp. 24.
SYN. Εκτειθω, στρυνω.
Εξουσια.
Την τῶν κρατουντων μαθε φερειν εξουσιαν. Sent.
SYN. Δυναμις, ασθενια, ευπορια, παρασκευὴ. κῦρος. ἰσχυς. αξιωμα.
Εξοφελλω.
—Και εξωφελλεν ειδνα. Od ο. 18.
SYN. Επωφελλω, ωφελλω, αυξω.
Εξοχα. Εξοχως.
—Εξοχα γαρ μιν εφιλατο Παλλας Αθηνη. Il. ε. 61.
Την εξοχως Γραικοῖσιν εξυμνημενην. Lyc. 1195.
SYN. Εξαιρετως, διαφορως, διαφεροντως, εκπαγλως, παιν. ὑπερβαλλοντως. ὑπερευῶς. ὑπερκαλῶς, μεγαλως. διακριδὸν, δεινῶς, γενναιως.
Εξοχος.
Οττπα μεν βασιλῆα και εξοχον ανδρα κιχειη. Il. ζ. 188.

Μήτ' αρετὴν ευχω—εξοχος ἔναι,
Μήτ' αφενος· μονον δ' ανδρὶ γενοιτο τυχη. Theog. 130
SYN Εξαιρετος, παντεξοχος. διαφορος, περιττος, ὑπεροχος. παυυπεροχος. ὑπερβλητος, ὑπερεχων, προεχων. ὑπερφυης, προφερης, γενναῖος, δεινὸς, καλὸς, αριστος. εταριστος, ενδοξος, εκπρεπὴς, κρατιστος.—ρτατος, εξοχωτατος.—κατὰ κλεος εξοχος αλλων.

Εξυβριζω.
Ταδ' εξυβριζει.—Soph. El. 295.
SYN. Υβριζω,- γαυριαω, τυφοῦμαι. καταφρηνιαω, κατατρυφαω. ασωτευομαι —υπερβαλλω. —παρασπονδεω αδικεω

Εξυλακτεω.
Τον μυθοπλαστην εξυλακτησει γοον. Lyc. 764.
SYN. Φλυαρεω απαγγελλω. ὑλακτεω.

Εξυμνεω. Vid Ἐξοχως
Αγγελιαι δυσεις τε θεῶ κλεος εξυμνησαν. Sibyl. l. 5.
SYN. Αγυμνεω, εφυμνεω, καθυμνεω, ὑμνεω, επιπαιανιζω.

Εξυπαλυξις Vid Ὑπαλυξις.
Ου γαρ οἱ εξυπαλυξις οϊζυροῖο πονοιο. Orph. 682.

Εξυπανιστημι.
Σμωδιξ αιματοεσσα μεταφρενα εξυπανεστη. Il. ε 267
SYN. Εξανιστημι.

Εξυπεπεῶν
—Τί μοι τονδ' εξυπεπεῶν εισορᾶν. Eur. B. 1264.
SYN. Υπεπεῶν, επιτελλω, ὑποτιθημι.

Εξυπερθε
Τόδ' εξυπερθε—Soph Ph. 29.
SYN. Υπερθε. ανωθεν.

Εξυπηρετεω Vid Ὑπηρετεω.
—Κλυοντες εξυπηρετησομεν, Ib. Tr. 1172.

Εξυπλιαζω
Εξυπλιαζων στομα Πολυνεικης βιαν. Aesc. S. T. 583.
SYN. Αναλυω, αναπλυσσω, ετυμολογῶ—υπτιαζω.

Εξυφαινω.
Πεπλον—ὁν εξυφηνα καμοῦσα
Εκ ροδαινῆς λεπτῆς. Hom B 180.
SYN. Διυφαινω, ὑφαινω. κατασκευαζω. εκτελεω.

Εξυφασμα.
Κιρκίδος ὁτῳ γνοιης αν εξυφασμα σῆς. Eur. El. 539.
SYN. Ὑφασμα, ἱστος.

Εξωθεω.
Εκ δ' ὅσα γλυπτα,—Il. ξ. 494.

Γῆς εξωσιν—Soph. Oed C. 1361.
SYN. Απωθεω. εξωθιζω, παρωθεω, αποσυριζω. εκβαλλω, εξελαυνω, απελαυνω, διαχεομαι.

Εξωλης
Εξωλης απολοιο—Ar. Pa. 1072.
Ουδὲν σεφυκε ζῶον εξωλεστερὸν Ib. Pl. 443.
SYN Πανωλης. πανολεθρος. παντωλεθρος, προωλης, παρωλης. ολοὸς δυσητος.

Εξωμιζω
Εξωμισασαις τὸν ἑτερον βραχιονα. Ib. Ecc. 267.
EXP. Αχρι τῶν ωμων γυμνωθησαις.

Εξωμις
Κξωμιδων. ἁς ἔτος αυτοῖς ημπολα. Ib V. 442.
EXP. Ιματιον δολιχὸν και στερομαχαλον.

Εξωμοσια.
Εξωμοσια δ' ουκ ἔστιν—Ib. Ecc 1018.
SYN. Απωμοσια αρησις (μεθ' ὁρκ.)

Εξωπιος.
—Χρονιζων δωματων εξωπιος. Eur. M. 624.
SYN. Αξενητὰς, αφετιος.

Εξωριαζω.
Εξωριαζεν γαρ πατρὸς λογους βαρυ. Aesc. Pr. 17.
EXP. Εξω ἁρας και φορτίδος πολεῖσθαι
SYN. Εξαμελεω. ακηδεω, αωρεω, ευωριαζω. ολιγωρεω, παραπεμπω

Εξωρος
—Μανθανω δ' ὁθ' ἑκουσα
Εξωρα πρασσω, κουκ εμοι προσηκόντα. Soph. El 620.
EXP Ου κατὰ τὴν ἑαυτῆ ἡλικιαν.
SYN Ἀωρος, ακαιρος. παλαιὸς. ὑπερωρος, ὑπερωριος. ὑπερημερος. εξιτηλος. ἐξαιστης.

Εξωστης.
—Ηνίκ' εξωστης Αρης
Εφανθη λαιφη τῆσδε γῆς μεγας πτυων. Eur. Rh. 322
SYN. Διωκτης, ελατὴρ. εξωσὴρ.—οδρομος.

Ε Ο

Ε ΟΙΚΩΣ.
—Ο δ' ηὶε νυκτι εοικώς. Il. α. 4.
SYN. Προσεοικως. εικελος. αλιγκιος, παραπλητιος, εικὼς προσεικώς. προσφορος.

Εορταζω.
Ου δεινὰ μη 'ξεῖναι μοι, μηδ' εορτασαι. Ar. A. 1078.
SYN. Διορταζω, επιορταζω, συνεορταζω, σχολαζω. τελεω. επιθυαζω.

PHR. Σχολὴν. ησυχίαν. απραξίαν. αργίαν.
—Χορεσάσας ἦγον ἑορτας. Call.

Εορτή.
—Επὶ καὶ πᾶσιν ἑορτή. Od. υ. 156.
—Αἰεργοις αἰὲν ἑορτά. Theoc. 15. 26.
SYN. Ἑορτασμα, τελετὴ, πανηγυρις, ἱερομηνια. ελαπινη.
EPITH. Αγνὴ, αρτιχορευτος, χορεσαὶς, αγρυπνος, λυσιπονος, πολισσομβροτος. Θεοφιλὴς, μαχλὴ, ἱερὰ, ευκελαδος, ετησιος, μυσλιπόλος, Κυπριδια, Διονυσια.
PHR. Εορτασιμος. ἑορτασικὴ ἡμερα.
—Πανδήμιον ἦμαρ ἑορτᾶς. Ep.
Θυσιῶδες ὦραι.—μεθιορτοι ἡμεραι.
Οργιχ μυστπολευει φιλοχορτα θυμὰς ἑορτή.
Θέσπεσιης αρχαῖον εκαινισε θεσμὸν ἑορτῆς
—Μηλοφαγοιο πρεσβυλιον ἦμαρ ἑορτῆς. Nonn.

Εἰς.
—Ὀθ' εἰς δομους αμφικαλυψεν
Κεῖσέ με ποσπασαντα.—Od. ο. 119.
—Ἑοῖσι λελειψομαι εν μεγαροισι. Ap. 1. 285.
Οσον ἐπὶς ψυχῆς αλεγων ὑπερ.—Ib. 2. 636.
Δωσει γάρ τι πιθοι καταχειται εν Διὸς ουδει
Δωρων οἷα διδωσι, κακῶν, ἑτερος δε ἑαων. Il. ω. 528.
SYN. Ὅς, εμὸς, σὸς, ἰδιος, σφιος, σφετερος.—αγαθά τα.

SYN. Γαυριαω. αγαλλιαομαι, ἐπαγαλλομαι. ἐξυβριζω.

Επαγχιω.
Το γαρ εμὸν θροῶ παθος επαγχισσα. Aesch. Ag. 1146.
SYN. Αναμιγνυμι, συναναμιγνυμι, συγχεραννυμι.

Επαγω, Επαγομαι.
Ως επαγοντες επῆσαν—Od τ. 445.
SYN. Εισαγω. εισφερω. επεισφερω, επιφερω, προσφερω, κατεπαγω, επιτιθημι, προσαιρεομαι, παραπεμπω—επικελλω, εξικελλω. προσβαλλω. πυκνοω.—επισπερχω, παραπειθω, ερελκω. επαειρω.—ερελκομαι.

Επαγωγος.
—Μανιας επαγωγὸν ομοκλὴν. Aesc. Fr.
SYN. Αγωγὸς, προσκομπος. επιβελες. αναγωγος, καταγωγεύς.

Επαδω, Επαειδω
—Γραιας δομον, ἁτις επᾷδεν. Theoc. 2. 91.
—Επησαν δε λοχειη
Μιτραων ορνιθες, αοιδοτατοι πετεηνῶν. Cal. 4. 252.
SYN. Προσαδω, καταδω, αντᾴδω, κατεπᾴδω. καταειδω,—παραγγελλω. γοητευω, φαρμακιζομαι.

Επαειρω.
—Αμαξαων επαειραν. Il. η. 426.
—Κρατευταων επαειρας Il. ι. 214.
SYN. Αναειρω, ἐξαειρω, επαιρω, επιτιθημι, ενεικω. επαγω. αναπυφιζω.

Επαιξω.
—Θοὸς δ' επὶ εργον αιξει. Od. ξ. 65.
SYN. Αιξω, αυξω, επαυξω, παραυξω,

Επαθλον.
Και σκηπτ' επαθλα τῆσδε λαμβανει χθονός. Eur. Ph. 52.
SYN. Νικητηριον. αεθλον.

Επαιζω.
Λιαζω τον Αδωνιν' επαιζουσιν Ερωτες. Bion. 1. 6.
SYN. Ετοιμαζω, επιδακρυω, επολολυζω.

Επαιγιζω.
Λαβρον επαιγιζοντα δι' αιθέρος—Od. ε. 293.
SYN. Επαϊσσω, επικαταπιπτω. μεγα, σφοδρῶς, πιπτω.—επικαταιγιζω, αποπιπτω.

Επαιδομαι.
Ου παιδισθησομαί γε
Προσπτισειν τὸν σὸν γονυ. Eur. I. A. 900.
Σὺ δ' εκ παιδῆ τῶνδε χωρὶς ει φρονῆς. Soph. An. 516.
SYN. Αιδομαι, παισχυνομαι, εντρεπομαι, φοβεομαι.

Επαινεσις.

Ε Π

ΕΠΑΓΑΙΟΜΑΙ.
Ουνεκεν ἔκ οἱ εγωγε κακῇ επαγαιομαι ατῃ. Ap. 3. 470.

Επαγαλλομαι.
Μηδ' επαγαλλομενος πολεμω.—Il. π. 91.
SYN. Αγαλλομαι, αγαιομαι, τερπομαι, επιχαιρω. χαιρω. επαγλαϊζομαι.

Επαγγελλω, Επαγγελλομαι.
—Μήπως τις επαγγειλησι και εισω. Od. δ. 775.
SYN. Απαγγελλω, καταγγελλω, παραγγελλω, κελευω, διαγορευω. εξαγορευω, ὁμολογεω. επικαλεω, αξιοω, επιτασσω.—απαγγελλω, διαγγελλομαι.—παρακαλεω. επισελλω.

Επαγειρω.
Λαὸς δ' εκ επειοικε πολιλλογα ταῦτ' επαγειρειν. Il. α. 126.
SYN. Αγειρω. διαγειρω. εναγειρω, συναγειρω, επαθροιζω, επισυναθροιζω.

Επαγλαϊζομαι.
—Ουδέ ἑ φημὶ
Δηρὸν επαγλαϊεσθαι.—Il. ε. 133.

Επαινεσις.
Αρχὴ ὀνειδη. και Φευγῶν επαίνεσεις. Eur. Tro. 418.
Επαινος. Vid Αἶνος.
Φίλων επαινον μᾶλλον η σαυτῆ λεγε. Sent.
Επαινεω.
Ερδ' ατάρ τοι σαντὸς επαινεομεν θεοὶ αλλοι. Il. δ. 29.
SYN. Συνεπαινεω, καταινεω, συναινεω—συγκατατιθημι.—επιψηφιζω. ευφημιζω επιφωνεω, επισημαινομαι αποδεχομαι.—επιδοκιμαζω. εγκωμιαζω. καυχαομαι.
Επαιτίος.
—Και επαιτὴν Περσεφονειαν. Il. ε. 565.
SYN. Φοβερός.—δεινος. επιδεξιος, ενδεξιος.
Επαιρω.
Επαιρε δὴ σὺ θυματα—Soph. El. 636.
—Επαιρων βλεφαρα—Ib. Oed. T. 1299.
Ηδη και πλευρυγεσσιν επαιρομαι—Theug. 1093.
SYN Εξεπαιρω, εξαιρω, ὑπαιρω, διαιρω, αιρω. επαειρω, ὑψοω. ανισχω, αναχαιτιζω, ανορθοω. αναπεθω, ερεθιζω.
Επαισθανομαι.
Οθ' ἑνεκ' ουδὲν τῶνδ' επαισθανῃ κακῶν. Soph. Aj. 553.
SYN. Αισθανομαι, επιγνομι, επινοεω, επαΐω.
Επαΐσσω.
Τριὶς μεν επαΐξαν, τριὶς δε σχεδον ωρμηθησαν. Il. ψ. 817.
SYN. Καταΐσσω, εισαΐσσω, εφορμαω, εισβαλλω, επιπιπλω, επιεχομαι, επισκηπτω, επορνυω, επιφερομαι, καταφερομαι, επιθεω, επιδιωκω. αποπληττω.
Επαισχυνομαι.
—Ουδ' επαισχυνεσθε, γῆς
Ουτω γοσεσης—Soph. Oed. T. 647.
SYN. Αισχυνομαι, επαιδεομαι.
Επαιτεω, Επαιτεομαι.
Αλλως επαιτῶ τον καθ' ἡμεραν βιον. Ib. C. 1429.
—Ου γαὲ ὡς
Εν δυσμενεια γ' ὧδ' επαιτεῖται τοδε. Ib. El. 1130.
SYN. Αιτεω, προσαιτεω, αιτεω, αιτιζω, εραζω.
Επαιτιαομαι. Vid. Αιτιαομαι.
—Ων επαιτιᾷ με δρᾶν. Ib. Oed. T. 657.
Επαιτιος.
Οὔτι μοί ὑμμις ὑπαιτιοι, αλλ' Αγαμεμνων. Il. α. 335.
SYN. Υπαιτιος, υπευθυνος, ὑποδικος. επιλογος, επιμεμφὴς, επιμεμπτος, αιτιος.
Επαΐω.
Την βαρβαρον γαρ γλῶσσαν ουκ επαΐω. Soph. Aj. 1280.

SYN. Αἶω, επαισθανομαι, επικλυω, επαχνω, αχνω, αντιλαμβανομαι
Επακολυθεω
Αρ εστι των ανδρῶν τις ἡμῖν ἑστις επακολυθεῖ; Ar. Ecc. 477
SYN. Ακολυθεω, εξακολυθεω, συνακολυθεω, ἑπομαι, συνεπομαι, μετεχομαι.
Επαχνω.
Ηελιος θ' ος παντ' εφορᾷς και παντ' επαχνεις. Il. γ 277.
Και νυ δικης επαχνει—Hes. ε. 273.
SYN. Εισαχνεω, καταχνεω, εξαχνεω, υπαχνεω, επαΐω.
Επαχνός.
—Αγορῆς επαχνὸν εοντα. Ib 29.
SYN. Επηλυς, αλυσὶς, ωταλυσὶς, αγροικὸς.
Επαχνιζω.
Επὶ δε πολλῶν αἱματων επηκρισε. Aesc. Ch. 932.
SYN. Εξανυω. επ' ακρον ερχομαι.
Επακτήρ.
Ανδρὶς επακτῆρις,—Il. ρ. 135.
SYN. Κυνηγὸς, κυνηγετης.
Αιθων επακτὴρ καγχαλῶν αγρευματι. Lyc.
Επακτιος.
Ενθα δ' επακτιον οἶκον Αγυριδης. ἐχι Φινεύς. Ap. 2. 178.
SYN. Παρακτιος, παραθαλασσιος, θινωδης, αιγιαλωδης.
Επακτος.
Στρατὸν λαῶν επακτόν.—Soph. Tr. 263.
—Πλεῖστος ὁ λαχὼν πομπὰ επακτὸν
Αλλοτριον θνασ..ουτι συγιεωτατος. Pind. Ol. 10.
SYN. Συμμαχικὸς. εισκριτος, αλλοτριος. ουκ ιδιος. αυθαιρετος. ξενος, εισαγωγιμος.
Επαλαομαι.
Οσις δὴ μαλα πολλὰ παθὼν και πολλ' επαληθῇ. Od. ο. 400.
SYN. Αλαομαι, απαλαομαι, αποπλανωμαι, περιερομαι.
Επαλασιω. Vid. Αλασιω.
Τον δ' επαλασησασα προσηυδα Παλλας Αθηνη. Ib. α. 252.
Επαλειφω.
—Επὶ δ' υατ' αλειψαι ἑταιρων. Ib. μ. 47.
SYN. Καταλειφω, περιαλειφω, εναλειφω, προσαλειφω, αλειφω, επιχριω.—γυμναζω.
Επαλιξιω.
Τῷ δ' επαλιξησων Σθενος κιεν—Il. λ. 428.
SYN. Επικυρεω, βαινθεω, αλεξω, επαμυνω.
Επαλετρευω.
—Ιαονες εμπεδον αιεὶ
Παντὴμοιο μυλης πειλασιν επαλετρευσιν. Ap. 2. 1077.

SYN.

SYN. Αλεω, αληθω, αλιτρευω.

Εταλινδεω.
Ιχνια γαρ νυχιοισιν επιλινδηται ασεμποισι
Κινυμενης αματοι—Ap 4. 1463
SYN. Εταλινδεω, εκκαλυπτω.

Επαλκίς.
Οταν δ' αὖτ' επαλκὶς θρασία—Aesc. Ch. 413.
(επαλὶς P.)
SYN. Μεγαλαλκὴς, παναλκής. ισχυροποιός.

Επαλλασσω
Πῆχαρ επαλλαξαντες, επ' αμφοτεροισι ταυσσαν. Il ν. 359.
SYN. Παραλλαττω. εναλλαττω, υπαλλαττω. επιπλεκω καταπιμπλημι. επιλεγω.

Επαλξις.
—Και ερειπον επαλξις. Il. μ 258.
SYN. Προμαχὼν (τῆ τειχεος) πλεγμα. ὕλαρ
ΕΡΙΤΗ. Καλὴ, χρυσεα.

Επαλτος.
—Ουτε γοος ὁμῶς
Επαλτιος εν Πυθιάδι κριθη. Pind. P. 8.
SYN. Επιτερπὴς, ἡδύς.

Επαμαξινω.
Και χερσος αρηξ. κὰδ' επημαξινμενη
Τροχοισιν—Soph. An. 257.
SYN. Καθαμαξινω.

Επαμασθαι
—Αφαρ δ' ινυὸν εφαμησατο χερσὶ φιλῃσιν. Od. ε 482.
SYN. Επισταω, επισωρευω, επιβαλλω. αναχινεω.

Επαμβατήρ.
Σαρκῶν επαμβατῆρας αγριαις γναθοις. Aesch. Ch. 278.
SYN. Επιβατης, αναβατης.

Επαμειβομαι.
Τευχια δ' αλληλοις επαμειψομεν—Il ζ. 230.
—Νικη δ' επαμειβεται ανδρας Ib 339
SYN. Διαμειβομαι, παραμειβομαι, αμειβομαι, καταλλασσω, ανταλλασσομαι, αντιδιδωμι. —εξ αμοιβῆς παραγιγνομαι.

Επαμυνω. Vid Επαναμυνω.

Επαμοιβαδὶς.
—Ως αρα πυκνοὶ
Αλληλοισιν ἠρων επαμοιβαδὶς—Od. ε. 481.
SYN. Επαμοιβαδὸν. επαμοιβαδὶς, επαλλαξ, επαλλαγὴν, πολυπλοκως

Επαμοιβιος. Επαμοιβὸς. Vid. Επημοιβὸς.
—Επαμοιβια ἐργα
Θησειν ανθρωποισι—Hom. M. 513.
Αλλῳ δ' ἐμπεδον αλλος ὁμῶς επαμοιβὸς αρηρεν. Ap. 2. 1077.

SYN. Αμοιβος, επαλληλος, αμοιβαῖος. επηλλαγμενος.

Επαμπηγνυμι, pro Επαναπηγνυμι.
Δεραθ' επαμπηξασθαι.—Orph 317.
SYN. Αναπηγνυμι, διαπηγνυμι, εμπηγνυμι, συμπηγνυμι, συναπτω.

Επαμυντωρ.
—Εσθλαί τοι τυτω γ' επαμυντορι—Od. π. 263.
SYN. Αμυντωρ, αλεξητήρ.

Επαμυνω.
Προφρων νῦν Δαναοῖσι, Ποσειδαων, επάμυναι. Il. ξ. 357.
SYN. Προσαμυνω, συναμυνω, αμυνω, επαρκεω, επαλεξω, επιβοηθεω, επαρηγω, προῒσαμαι.

Επαμφερω, pro Επαναφερω.
Μήτι θεοῖς τυτων μοῖραν επαμφερετε. Solon. 3. 2.
SYN. Μεταφερω, παραφερω, επαναφερομαι, επανακομιζω, μεταγω, προσιθημι, απαγγελλω, επαναλαμβανω

Επὰν, Επὴν Vid. Επεί.
Γὴρας επὰν μεν απῇ πᾶς τυγχανει· ην δ' ἐι ποτ' ελθῃ,
Μεμφεται, εστι δ' αεὶ χρεῖσσον οφειλομενον. Ep. 1. 2.
—Επὴν κεκαμω πολεμιζειν. Il. α. 168.

Επαναβαλλω, Επαναβαλλομαι
Και θοιματια ταῦθ' ἑεια. τάπιο εκλεψατε,
Επαναβαλλεσθε.—Ar. Ecc. 27b.
SYN. Περιτολιζω. επιβαλλω. περιβαλλω, αναβαλλω, υπερβαλλομαι, υπερτιθημι, ανατιθεμαι.

Επαναβοαω.
—Θαμὶν' επαναβοῶντες. Ib. Pl. 292.
SYN Αναβοαω, επιβοαω, παραβοαω, επεφθιγξομαι.

Επαναγκαζω
—Αλλ' επαναγκαζὶ τιν
Διὸς χαλιὸς πρὸς βιαν πρασσειν τάδε. Aesc. Pr 173.
SYN. Εξαναγκαζω, εισαναγκαζω, αναγκαζω.

Επαναγορευω.
Τῆδε μεν τοι θ' ἡμερα μαλίσθ' επαναγορευεται Ar. Av. 1072.
EXP Αναγορευω, ανακηρυττω

Επαναδιπλαζω
Τῶν δ' εἰ τι σοὶ ψελλὸν τε και δυσευρετον
Επαναδιπλαζει και σαφῶς εκμανθανε Aesch. Pr. 816
SYN. Αναδιπλοω, αναδιπλασιαζω, επιδιπλοω επαναφερω. αναλαμβανω.

Επαιαιρεμαι.
—Κἀπαναιρῶνται δορυ Soph. Oed. C. 437.
SYN. Επαιρω (κατ' αλληλων,) εξαιρεμαι, επιλαμβανω —αναιρεω.
Επαναιρομαι.
—Αλλ' επαναιρε. Ar. Eq. 781.
SYN. Επεγειρομαι, εγειρομαι, επαισσομαι.
Επαναχρεω.
Το δεῖν' επαναχρεσαι παλιν —Ib. Av. 649.
SYN. Αναχρεω, επανακαμπτω, υποστρεφω, επαναβαινω.
Επαναμενω.
Αλλ' επαναμενῶν μ' ολίγον εισελθὼν χρονον. Ib. N. 801.
Αλλὰ μη τορως τεκμηρον
Ο, τι μ' επαμμενει παθεῖν. Aesc. Pr. 606.
SYN. Αναμενω, απομενω, εμμενω, επιμενω, στειμενω, προσμενω, παραμενω· αποκειμαι.
Επαναπαυω. Vid. Επιπαυω.
—Εἰθ' ἕτος επαναπαυῷ. Ar. N. 1378.
Επανασασις.
—Κἀπανασασιν ὀρθρων. Soph. An. 539.
SYN. Ανασασις, εξανασασις, επισυσασις, επανεγερσις, διασασις, επανασημα.
Επαναψυσαω.
—Επαναψυσα Περσικόν. Ar. Th. 1186.
SYN. Αναψυσαω, εμψυσαω, συμψυσαω, αναπτεω —αειδω.
Επαναχωρεω Vid Επανερχομαι.
—Επαναχωρησω παλιν. Ib. Ecc. 28.
Επανεμι. Vid. Επανερχομαι.
Ιαχων κατηχὰν επανιουσιν. Soph. Tr. 652.
Επανειρομαι, Επανειρομαι.
Τάδε σ' επανειρομαι. Aesc. P. 977.
SYN. Ανειρομαι, ανειρομαι, ανειρωταω, αναγορευω.
Επανερχομαι.
—Η Πυρρος απὸ Τροιας επανελθών. Theoc. 15. 140.
—Επανερχομενοι δι θαλασσαν,
Καί μι λιθοις ολισθουσιν—Sibyl. l. 7.
SYN. Ανερχομαι, απερχομαι, επαναχωρεω, επανερρεφω, επαναβαινω, επανακαμπτω, επανειμι, επανηκω.—επερχομαι, διερχομαι.—αναπτυσσω.—οι επεσσομενοι.
Επανθεω, Επανθιαω.
—Πολλὸς δε και ὡς ροδα κισσος επανθεῖ. Theoc. 5. 131.
—Ουδε πιρ ὁσσον επανθισαντας ιυλας
Αντελλων—Apoll. 3. 519.
SYN. Εξανθεω, απανθεω.—απολαμπω.—βλαστεω.

Επανθρακίς.
Ηνίκ' επανθρακίδες ἐσι παρακειμεναι. Ar. Av. 670.
EXP. Λιπαραὶ ιχθύες εσθοί.
Επανιστημι. Επανισταμαι.
Οι δ' επανισησαν—Il. C. 85.
—Αλλ' επανιστω. Ar. Pl. 539.
Επανισταμενοι τοις δημοτικοισιν ορνεσι. Ib. Av. 1583.
SYN. Ανιστημι, εξανιστημι—ανισταμαι, εξανισταμαι, προσανισταμαι, διανισταμαι, ὑπανισταμαι.
Επανορθοω.
—Επανορθωσαιμεν αν ὑμᾶς. Ar. L. 528.
SYN. Επανορθὁμαι, ανορθοω, κατορθοω, εξορθοω.
Επανυσσω.
Τῷ σ' επανυσσας,—Od. χ. 467.
SYN. Εκτανυω, εντανυω, κατ]ανυω, προστανυω, ανατεινω, εκτεινω.
Επαντελλω. pro Επανατελλω.
Οἷα τε λευκοπαρηος επαντελλησα σεληνη. Mus. 57.
—Ποδὸς ἰχνος επαντελλων. Eur. Ph. 105.
SYN. Ανατελλω, ὑπερτελλω, εξαναδυομαι, εξανισχω —επαναγω, αναβιβαζω, αναιρεω.
Επαντια.
Οι τότ' επαντια σεῖο τ' Ιασονις αθρόοι ἦεν. Hom. Ap. 152. (al. Οι τοτ' απαντιασει, ὁτ' Ιασονις.)
Επανω Vid. Εξανυω
—Ουδὲ ποτέ σφιν Νικη επηνυσθη—Hes. a. 311.
Επανωθε. Vid. Πεσανδρος.
Επαξιος.
Ατρικεας ἱρηιαν επαξιον εὐρατο Κυπρις. Mus. 66.
SYN. Αξιος, αξιοχρεπὴς, ἀρμόδιος.
Επαξιως.
Επαξιως γαρ φεῖζος, αξιως δε σὺ
Προς τῶ θανοντος τήνδ' εβεσθ' επιστροφήν. Soph. Oed. T. 133.
SYN. Αξιως, καταξιως, ενδεχως, κατ' αξιαν.
Επαξιοω.
Και φιλες επαξιοῖ
Δικαιαν χαριν παρατυχὼν παθων. Ib. C. 1567.
Επαξιω σε δαιμον' ουτ' εξιδεσθαι. Ib. El. 660.
SYN. Αξιοω, επιζητεω, παρακαλεω.
Επαξονιος.
Θαλψας εν πυρὶ πρωτον επαξονιῳ κυκλα διφρω. Theoc. 25. 249.
Επαοιδή.
—Επαοιδῆ δ' αἷμα κελαινὸν
Εσχεθον—Od. τ. 457.

SYN.

SYN. Επῳδὴ, επᾶσμα, γοητεια, γοητευμα, φαρμακεια, τερθρεια.

ΕΡΙΓΗ. Μαλαχή.

Επαοιδός.

Ου μαιτῶς, ϰ φαρμαϰίας, ϰ μεν επαοιδὸς. Sib. l. 3.

SYN. Επῳδὸς, γοης, φαρμαϰὸς, τερθρευτής.

Επαπειλεω.

—Τὴν πρῶτον επεπειλησ' Αχιλλῆϊ. Il. α 319.

SYN. Απειλεω, ϰαταπειλεω, διαπειλεω, εμβριμαομαι ϰατομνυμι.

Επαποδυομαι.

Αλλ' επαποδυαμιθ' ανθρωποι τυτωὶ τῷ πραγματι. Ar. L. 616.

SYN. Εγχειριζω, εγχειρεω, εφισαμαι, παρασϰευαζω (εαυτὸν)

Επαπορεω.

Δηλαιος, ὡς ις πολλά γ' επαπορῶν εχω. Soph. Tr. 1259.

SYN. Απορεω, απορῦμαι, διαπορῶ, διαπορῦμαι, εξαπορεω.

Επαπτω. Επεπτω.

Λαὶ δ' αμφοτερωσιν επεπτυν.—Il σ. 502.

SYN. Επεργω. επαΰτεω. βοαω, επιβοαω.

Επαρὰ. Vid. Αρὰ.

—Θεοὶ δ' ετελεον επαρὰς. Il. ι. 456.

Επαρασιμος.

Σπερματα μη ϰλεπτειν επαρασιμος, ὁσις αρῆται Phocyl. 16.

SYN. Απαρατος, επαρατος, ϰαταρατος, επιϰαταρατος, αρασιμος, απευϰτος.

Επαργεμος.

Αιδὼς γαρ εν λιχθῆσιν ϰε επαργεμος
Λογος τιθησιν—Aesc Ch. 663. (γαν επ—P)

SYN. Σϰοτεινὸς.—ασημος· ϰαϰ οξυωπὶς. τυφλὸς.

Επαρδευω.

—Επαρδευσει δε βροτοῖσι: Sibyl. l. 5.

SYN. Διαρδω, επαρδω, ϰαταρδω, προσαρδω, αρδευω.

Επαρηγω.

Μητηρ ὡς. Οδυσῆϊ παρισαται, πδ' επαρηγει. Il. ↓ 783.

SYN. Επαλιξειν. επαμυνω, συναρηγω, αρηγω.

Επαρηγών. Vid. Επαρωγὸς.

—Πολλὸς δ' επαρηγοτες αλλοι. Ap. ι. 1039.

Επαριστερα, Adv.

—Επαριστερ' ὁπως αμπτϰη; Ar. Av. 1566.

Επαριστερὰ ημαθις, ὰ γοητεὶ. γραμματα. Athen. l. 3. c. 23.

SYN. Επαριστερως, σϰαιῶς. συμμως.

Επαρϰεια, Επαρϰεσις.

Και δὴ τὶν ἡμᾶς εις επαρϰειαν ϰαλεῖς; Eur. Hec. 757.

—Και γερας επαρχεσιν. Soph. Oed. C. 460.

SYN. Βοηθεια. επιϰουρια, επιϰηρια, αμυνη, αλϰαρ. αρωγὴ. πορισμὸς.

Επαρχεω.

—Ουδὲ τι οἱ τογ' επηρχεσε λυγρον ολεθρον. Il. C 873.

Ουτὲ τι Τηλεμαχος τόγ' επηρχεσεν,—Od. ξ. 568.

Φιλοις επαρϰεῖν—Eur. Hec. 984.

SYN. Απεργω, απειλυνω, επαμυνω ὑπηρετεω, διαρχεω, εξαρχεω, παρεχω, πορίζω, εϰπορίζω, ὑποτιθημι, ὑπεργεω.

Επαρχεντως. Vid Εξαρχεντως.

Ου ζῶ; ϰαϰῶς μεν, εἰδ' επαρχεντες δε μοι. Soph. El. 356.

Επαρμα.

Αρ χρυσοπορῆς, τῦτο τυχης εσὶν επαρμα. Sent.

SYN. Επαρσις, αρσις. εξαρμα. εξαρσις. διαρμα. αιωρημα, αιθαδεια, ὑπερηφανια.

Επαρυρος.

Βελοιμην ϰ' επαρυρος εὼν θυτεύμεν αλλῳ. Od. λ. 488.

SYN. Αγροτης· ϰωπυρὶς θης· επιγειος.

Επαρτὴς.

—Και επαρτεις εσὶν ἑταῖροι. Od. θ. 151.

SYN. Ετοιμος, επηρης, ευτρεπὴς, προχειρος, εξηρτισμένος.

Επαρτιζω.

Αλλ' αὐτὼς αγορῆθεν επαρτιζοντο νεεσθαι
Σπερχομενοι—Ap. ι. 877.

SYN. Διαχωριζω.—απαρτιζω, εξαρτιζω, ϰαταρτιζω.

Επαρτυω

Αυτίϰ' επηρτυε πῶμα —Od. θ. 441.

SYN. Αραρτυω, εξαρτυω, ϰαταρτυω, συναρτυω, αρτυω, αρτυνω, ἁρμοζω, εφαρμοζω, αρω, επαρω.

Επαρχομαι.

—Επαρξαμενοι δεπαεσσιν. Il. α. 477.

SYN Απαρχομαι, εξαρχομαι, εναρχομαι· ϰαταρχομαι, αρχομαι, εισαμαι, επιβαλλομαι.

Επαρω.

—Πυϰιναὶ δὲ θυρας ϰαθμοῖσιν επῆρσεν. Il. ξ. 337.

—Μιξ δὲ ϰλησὶς επαρησι. Il. μ. 456.

Οπλα δ' επαρμενα παντα τειῦ εγϰατθεο τοιχῳ. Hes. ε. 625.

SYN. Αρω, ἁρμοζω, εφαρμοζω, εναρμοζω.

Επαρωγὴ.

—Ατὰρ μετεπειτά γ' αρισσων επαρωγῇ. Ap. ι. 302.

SYN Αρωγὴ. ἐλεημοσύνη.

Επαρωγὸς

Επαρωγίς.
Ου γαρ εγω επαρωγός.—Od. λ 497.
SYN. Αρωγὸς αλιξιτηρ, βοηθὸς, επικουρος, επαμυνών.
Επαστεω
—Βεβασκησω κλυταῖς Ηρωαι τιμαῖς. Pind. N. 9.
—επασκηται δέ οι αυλὸ
Τοιχω και Θριγκοῖσι—Od p. 266.
SYN Διασκιω, εξασκιω, κατασκιω. διακοσμιω. κατακοσμεω.—σεβομαι, αγνιυω.
Επασσυτερος
—Οι δ' ρα λαοὶ Θηβηθεν επασσυτεροι—Il. α. 383.
SYN. Συνεχὴς, πυκνὸς, επαλληλος,—ηκτὸς. αμηχυτος.
Επασσυτεροστριζω
Επασσυτεροστριζῶ τὰ χειρὸς ορυγματα. Aesch. Ch. 424.
EXP. Αλλεπαλληλον κλυτον ποιοῦντα.
Επαυλιον.
—Ξυνὸν γαρ επαυλιον ισχει ἁπασιν. Call. Suid.
SYN. Αυλιον, επαυλιον, επαυλες, επαυλες, καλυβη. μανδρα. κλισιον.
EPITH. Αδληχὲς, αμυκητον.
Επαυλεὸς.
Τις επαυλεωσι θυρχις θασσει; Ar. V. 1473.
Επαυλις, Επαυλος.
Δημω απερυμενοι λαοὶ πιθεσκον επαυλεῦς. Ap. 1. 800.
—Εισβαι παντας εισπλησσειν επαυλας. Od. ψ. 358.
SYN. Αυλὴ, επαυλιον. επαυλες. καλυβη, κλισια. οικιον, μονὴ, μανδρα, στεγη, επαυλισμα ἑδρα.
Επαυριω, Επαυριτκω, Επαυρισκομαι, Επαυρομαι.
—Παρος χρία λευκὴν επαυρεῖν. Il. λ. 572.
—Ινα παντες επαυρωνται βασιλῆος. Il. α. 410.
—Τὸ δέ τε πολλοὶ επαυρισκουτ' ανθρωποι. Il. ν. 733
—Μή τι τι κακὸν και μεῖζον επαυρῃς. Od. σ. 106.
Πολλάκι και συμπασα πολις κακῆ ανδρὸς επαυρῇ Hes ε. 238.
SYN Επαυρίζω, ωφελεομαι, επιθιγω—απολαυω. επαπολαυω, απολαμβανω, επιτυγχανω, επιφερω, επιτελεω.—δικας διδωμι.
Επαϋτεω.
—Επαϋτησι δὲ λαὸς Cal 2. 102.
—Βαρειαις δ' επαϋτεον.—Theoc. 22. 91.
SYN Αραϋω. αραχαζω, επιβοαω, επαυω, επαϋω, επιβωστεω.

Επαυχενιος.
Φερεν δ' ελαφρῶς
Επαυχενιον λαβοντα
Ζυγὸν, αρηγειν.—Pind. P. 2.
SYN. Επαυχενιος, παραυχενιος, περιαυχενιος.
Επαυχεω.
Ως καμ' επαυχῶ τῆσδε τῆς φυμης ἀπο. Soph. El 65.
Ους Μηδοι καθελοντες επαυχησουσι θρασυνειν. Sibyl. l. 4.
Επαυχησας δε τοῖσι τοῖς λογοις. Ar. Av. 627.
SYN. Εξαὐχεω, ὑπεραυχεω. αυχεω. μεγαφρονεω. θαρσεω. επευχομαι.
Επαϋω. Vid. Επαϋτεω
Κὰν απικη. τίδε μοι τρῖς επαϋσον, Ω φιλε κῶμοι. Theoc. 23. 44.
Επαφαυαινω.
Ως' επαφαυανθην.
Παναθηναιοισι γελῶν.—Ar. R. 1121.
SYN. Επιξηραινω, αφανιζω.
Επαφαω, Επαφαομαι. Vid. Επαφος.
Εν δ' ἠν Ζευς επαφωμενος πρῖμα χειρὶ θειη Πορτιος ανηλιης.—Mosch. 2. 50.
SYN. Αμφαφαω, ψαυω, επιψαυω.
Επαφη.
Τῆς οιστροδοτου βοὸς εξ επαφῆς. Aesch. Supp 18.
SYN. Αφις, συναφις, συναφὴ, ψηλαφημα. ψηλαφησις, προσαφὴ.
Επαφος.
Εντεῦθα δή σε Ζευς τιθησιν εμφρονα,
Επαφῶν αταρβεῖ χειρὶ, και θηγων μενος
Επευνομον δὲ τῶν Διὸς γενημάτων
Τεξεις κιλαινὸν Επαφον—Aesc. Pr. 850.
Επαφριζω.
Αλλ' οταν αχνοφ πολιὸς βυθὸς, ἁ τε θαλασσα
Κυρτὸν επαφριζη. τά τε κυματα παντα μιμνῃ.
Εις χθονα. παπταινω και δενδρεα, τὰν δ' ἀλλα φευγω. Mosc. 5.
SYN. Αερίζω, απαφριζω, εξαφριζω.
Επαφυω, Επαφυσσω.
—Επειτα δὲ θερμὸν επηφυσεν—Od. τ. 388.
SYN. Διαφυσσω, εξαφυω, απαυτλαω.
Επαχθὴς.
—Και ρημασιν επαχθῶν. Ar. R. 971.
SYN. Βαρὺς, αλγεινὸς, ανδὴς, επιφθονος, επιπονος. αληθὴς.
Επεγελαω.
—Τοῖς θανοῦσί τοι
Φιλοῦσι παντες κειμενοις επεγελᾶν. Soph. Aj. 1008.
SYN. Διαγελαω, εγγελαω, καταγελαω, προσκαταγελαω, επιγελαω.

Επεγειρω:

Επιγειρω.
Μητω τηνδ' επιγειρε—Od. χ. 431.
SYN Αιγειρω, διαγειρω, εξεγειρω, εγειρω, ανακινεω.
Επιγλαφω
Εχε νυν επιγλαφων λαϊων ταδι. Ar. Eq. 491.
SYN. Επιφαγειν. εγκαφω, αταχαφω.
Επιγλαγχαζω.
Επιγλαγχαζων τε δειπνιτος μορε. Lyc. 285.
SYN Εγκαγχαζω. επιλαγχαζω, επιγελαω.
Επιγελευω Vid. Εγκελευω
Αλλ' ιν επιγελευε.—Eur. Cyc. 524.
Επιγκολαφω.
—Τας δ' ο λυμεων
Επιγκολαφειν αδινακτος αιμασι. Lyc. 782.
SYN Εγκολαφω. εγγλυφω, εγχαρατω, εγκοπω.
Επιγρομαι. Vid. Εγρομαι.
—Και επιγρετο ωρατα Theoc. 24. 34.
Επιγχιω
—Εγω δ' επιγχιων
Αλλην επ' αλλη—Eur. Cyc. 422.
SYN Επιγχνω. επιχιω, εγχιω.
Επει, Επειη. Επειδαν. Επειδη. Vid. Επαν.
Οι δ' επει ουν ηγερθεν,—Il. α. 57
—Επει κ' ιομεν πολεμοιο Il. τ. 402.
—Επειη πολυ φερτερον ητορ Il δ. 307.
—Επειδαν πρωτον εσιζηται λαχος ανδρων. Il. υ. 285
—Επειδη πρωτα τομην εν οργησι λελοιπεν. Il. α 156.
SYN Επ' αν, επει αν. οπποτα, ότε, ότι, επειδηπερ, όταν, όπόταν, επει περ.
Επειγεύς.
Τους Αγακλης μεγαθυμ, δῖος Επειγεύς
Οις ρ' εν Βουδειω ευναιομενω πασσι. Il. ω. 571.
Επειγω, Επειγομαι.
—Αναγκαιη γαρ επειγει. Il. ζ. 85.
—Μή τις πριν επειγεσθω οἴκόν δε νεεσθαι. Il. ε. 354.
SYN. Κατεπειγω, κατεχω, καθιλκω, καθαπτιχω, επιστιχω, διωκω, διωθεω. ελαυνω, καταπονεω, βαρεω. σπευδαζω, σπευδω, σπευδομαι. επισπευδω, ερεθιζω, αγινω.
Επειδω.
—Ιδων επι οινοπα ποντον. Il ↓ 143.
Επειδεις, ω ματαια, τηνδ' ὑβριν; Soph. Tr. 904.
SYN Προσειδω, κατειδω, τροφαω, διαμαχι.
Επεικαζω
—Ως επεικασαι. Soph. Oed. C. 149.
—Ω' επεικαζειν εμε Ib. Tr. 1236.
—Επεικαζων κυρω. Ib. El. 665.

SYN. Εικαζω. τεκμηριον ποιεῖμαι.
Επειλελος.
—Επειλελος αθανατοισιν. Od. ο. 413.
SYN. Ειλελος, αλιγκιος, εοικώς.
Επειπτης.
—Τοις επειπταις αγγελοις, Suid:
EXP. Ο κατεπειγων.
Επειμι.
Αλλ' ητοι μεν εγω πολυδενδρεον αγρον επειμι.
Od. ↓ 359.
—Πριν μεν και γῆρας επεισιν. Il. α. 29.
SYN. Επιρχομαι, καταλαμβανω.
Επειμι
Μηλ' ἐστιτ' Οδυσῆι χαρη ομοιιν επειη. Il. ζ. 219.
Λειοτατη δ' επεην ριτὸς βοὸς —Il. υ 276.
SYN. Επιγινομαι, επιμενω, επικειμαι.
Επειοι.
Ταῦθ' ὑπερηγαιεντες Επειοὶ χαλκοχιτωνες,
Ημιχυς ὑβριζοντες, ατασθαλα μηχανοωντο. Il. λ. 694.
EPITH. Μεγαθυμοι, αγχιμαχοι, φαιδιμοιντες.
Επειος
—Ανηρ πύξ τε μεγας τε.
Ειδως συγμαχιης, ὡς Παναπῶος Επειός. Il. ↓ 665.
EPITH. Αρηῖφιλος, εὔμηλος, αγλαομητις, δῖος.
Επειπεῖν.
—Πᾶς τις επειπειν
Ψογον αλλοτριοις ευτυκτος. Aesc. Supp. 979.
SYN. Προσεπειπεῖν, προσειπειν, επαυδαω.—επιβαλλω.
Επεισαγμα. (al. Επισαγμα.)
Δεινὸν δε τεπεισαγμα τῦ νοσηματος. Soph. P. 707
SYN Επεισοδος, προσθηκη, επιδοσις.
Επεισακτος
—Ουδ' επεισακτον γενος Eur. I. 590.
SYN Επεισαγωγιμος. εισαγωγιμος, επεισοδιος, επεισοδιωδης, εξωτικὸς. επικτητος. επιλευσικὸς επιβλητος. επιρρυτος, προσγραπτος, παρεγγραπτος αλλοτριος.
Επεισοδιον.
—Και ψυχες ανθος, επεισοδια. Ep. I. 7.
EXP. Το εις φερουσιον τῷ δραματι, ἐξω τῆς ὑποθεσεως ὑν.—Το εξαγωγιον ἁπαν πραγμα.
Επεισοδος. Vid. Εισοδος.
—Τῆς εμῆς επεισοδε. Soph. Oed. C. 763.
Επεισπαιω Vid Εισπαιω.
Ημῖν γαρ αγαθὸν σωρὸς εις την οικιαν
Επεισπαισιν εδὲν πδιχνεῖσιν. Ar. Pl. 805.

Επεισπηδαω, Vid. Εισπηδαω, Επιπηδαω.
Εγω δ' επεισπηδῶ γε τὴν
Βελὴν βια κυκησω. Ih. Eq. 362.
Επεισφερω, Επεισφερεω. Vid. Εισφερω.
Χρεια δε σοιφ τόνδ' επεισφιρεις λογον. Ib. Th. 1174.
—Γοργωπὺς οφις
Επεισερησε σπαργανοισι τοῖς εμοῖς. Eur. Herc. F. 1217.
Επειτα. poet Ηπειτα.
Πολλὰ δ' επειτ' απαμυθε κιὼν πρὸθ' ὁ γεραιός. Il. α. 35.
Φραζεσθω δ' ηπειτα κατὰ φρενα, και κατὰ θυμόν. Il. ο. 163
Τον δ' ημειβετ' επειτα ποδαρκης δῖος Οδυσσεύς. Il. α. 121.
SYN. Ειτα, επὶ δε, μετὰ δε, μετὰ ταῦτα, καθεξῆς, τεττιυθεν, τότε, τηνικα, επειτα, επειτοι.
Επικεινα.
—Τὰπεικεινα τῆσδε γῆς. Eur. Hipp. 1199.
SYN. Υπερκεινα. αντικρυ, απεραντι. αυτόθι, ὑπεραιρω περαν παρεκει, αιωτερω, εξωτερω.
Επικπτω. Vid Εκπιπτω.
Επικπτὰν γαλακτος αμφορέα—Eur. Cyc. 326.
Επεκφευγω.
Ενθεν δ' ες Λυρνησσον επεκφυγες,—Il. υ. 191.
SYN. Υποφευγω, αποφευγω, εκφευγω.
Επιλαυνω.
—Πολλὰς γαρ επ' αυτῷ χαλκὸν ιλασσαν. Il. ω. 421.
SYN. Επεχειλλω, επιτιθημι, επαγω, επιπεμπω.
Επιλισσω. Επιλισσομαι.
Αφραδὲως επὶ πολλὸν ἑλισσεται ὐθα και πὐθα. Il. ψ. 320.
SYN. Ελισσω, αναστρεφω, επιτρεχω.
Επελπιζω. Επελπομαι. Vid. Ελπιζω, Ελπομαι.
—Η σον εικησεν δομον.
Εγκληρον ωνὴν προσβαλὼν, επηλπισα; Eur. Hipp. 1011.
Ηρη. μη δη παντας εμὲς επιελπεο μυθους
Ειδηναι.—Il. α. 545.
Επεμβαινω.
Ουδε επεμβεβαὼς ὑψηρεφὲος θαλαμοιο. Il. ι: 578.
—Σῆς επεμβαινων χθονὸς. Soph. Oed. C. 979.
—Κατ' εμὴν ταχομενας
Μᾶλλον επεμβασῃ. Ib. El. 839.
SYN. Επιβαινω. εμβαινω, επεισβαινω, αναβαινω, επιπιπτω, ερηδομαι, επικειρτομεω, επιθλιβω.

Επεμβαλλω.
—Προσθεν γαρ επεμβαλε παῦμα πεδοιο. Hes. ε. 92.
—Επὶ δε τῆσδε γῆς
Σωτῆρα σαυτὸν τῷ δ' επεμβαλλεις λογῳ. Soph. Oed. C. 476.
SYN Εμβαλλω, παρεντιθημι. —επιλαυνω, επαγω —εισπιπτω.—ὑποσχνεομαι.
Επεμβατης.
Δεξιὸν γαρ ἱππόκειρον
Ουκ εχεις επεμβατην. Aesc. 60. 12.
—Επεμβαται ιχνεσι κωφῆς. Orph. H.
—Αρματων τ' επεμβατην. Eur. Supp. 585.
SYN. Εμβατης, επιβατης, αμβατης, αναβατης, ἱππόβατης, επόχος, επόχημενος, επιβητὴρ, επιβητωρ.
Επεμπιπτω.
Τι δῆτα ποιμενας την δ' επεμπιτνει βασιν; Soph. Aj. 42.
SYN. Επεμβαλλω, εφορμαω, εισπιπτω, εμπιπτω, επιπιπτω, ενορνυω.
Επενδιδωμι. Vid. Επιδιδωμι.
—Και περιοχότι
Τριτην επενδιδωμι—Aesc. Ag. 1395.
Επενδυτεω.
—Επὶ δ' εγδυτησαν Αθηναιη τε και Ηρη. Il λ. 45.
SYN. Επιδυτεω, επιχυτεω, επιζωνυμαω.
Επενδυτης
—Αποπλυνεῖς τ' επενδυτας. Soph. Fr.
SYN. Αμφιτομα, χιτωνίσκος.
Επενθορεω. Vid. Ενθορεω. Επιπηδαω.
—Επενθορὼν' αν. Soph. Tr. 934.
Επενθρωσκω. Vid. Ενθρωσκω, Επιθρωσκω.
Εγοπλος γαρ επ' αυτὸν επενθρωσκει. Ib Oed. T. 477
Επεντεινω, Επεντεινομαι.
Μη νῦν ανὼμεν, αλλ' επεν-
τεινωμεν αιδριχωτερον Ar. Pa. 514.
—Ωσπερ εἰχ' επεντεθοὺς. Soph. An. 1249.
SYN. Επιτανυω, επιτεινω, προτεινω, προσεχω, εντεινω
Επεντελλω.
Τι δῆτ' αν αλλω τῦτ' επεντελλοις ετι; Ib. 214.
SYN. Εντελλω, εντελλομαι, επιτελλω, προστασσω.
Επεντυνω, Επεντυνομαι. Επεντυω. Vid. Εντυνω.
—Επ' αυτοῖς χερ' επεντυνονθ' εμὴν. Soph. Aj. 451.
—Και επεντυνονται αεθλα. Od. ω. 89.
Αλλὰ συ μεν νῦν τῶν επεντυε μαντυχας ἑπους. Il. ϑ. 374.

Επιξειμι.
—Αλλὰ παντ' επιξιτον,—Ar. R. 1149.
SYN. Επιβαινω. επειμι —ξειμι — επιρχομαι. διξιημι.— προσιχω, διακοπτω.—επιξερχομαι, αντιπειμι.

Επιξιργαζομαι.
Αι, Αι, ελωλότ' ανδρ' επιξειργασω. Soph. An. 1298.
SYN. Επισπατλω. εξεργαζομαι, προσιπεξεργαζομαι.

Επιξερχομαι.
Η καταπειλῶν ὡδ' επιξερχη θρασύς. Ib. 763.
SYN. Επιξειμι, επερχομαι, εκδυπεω.

Επιξιαχαζω.
Αλωσιμον παιδ' επιξιαχασας Aesc. S. T. 641.
SYN. Εκβοαω, επαλαλαζω, αδω, ιαχαζω.

Επιρειδω.
—Επιρεισε δε Παλλας Αθηνη
Νεκτον εν κινυσσι—Il. ε 856.
—Επιρεισε δε ἱν' απιλιθρον. Il. η. 269.
SYN. Απειρειδω, επαπειρειδω, διειρειδω, ενειρειδω, συνειρειδω. επισηριζω. βιβαπτομαι, ισχυριζω. επιβαρυνω, εμπηγνυμι.

Επειρεφω.
—Ειποτέ τοι χαριεντ' επὶ νηὸν ερεψα. Il. α. 39.
SYN. Ερεφω, οροφοω, στεφανοω, επισκευαζω, επικοσμεω. επισιγω.

Επειρομαι, Επειρεομαι, Επειρομαι.
Επειρεσθαι τι μικρὸν.—Ar. L. 98.
SYN. Επειρωταω, επιζητεω, εομαι.

Επειρυω, Επειρυω.
—Θυρην δ' επειρυσε χορωνη. Od. α. 441.
SYN. Επαγω, προσαγομαι, εφελκυω, επισυρω, επισπαω.

Επερχομαι.
Αυταρ εγων αγρόνδ' επελευσομαι—Od. ο. 503.
—Ειθ' επελθοις απαντά μοι σαοῖς. Ar Eq 615.
SYN. Εισερχομαι, επεισερχομαι, προσερχομαι, επιπορευομαι. μιτειμι, επειμι. ανεβαινω, επιβαινω, επεκβαινω, εφικνεομαι, επιβατευω, επεφοιταω, εφοδευω, επιβαλλομαι, εισβαλλομαι, επισεινομαι, επιτιθεμαι, επιωλεω. επισειχω, εφισαμαι, προσισαμαι, ὑφισαμαι. εφορμαω, επιχειρεω, αρχομαι, καταρχομαι, επεξερχομαι, διεξερχομαι, διειξημι.

Επεσβολεω.
Επεσβολησας λυγρά.—Lyc 130.
SYN. Αποσκωπτω, λοιδορεω, εμπικρομεω.

Επεσβολια
—Και φαβερῆς ἰὸς επεσβολιης. Ep. l. 1.
—Επεσβολιας αναφανειν. Od. δ. 159.
EKP. Τας των επων εισβολας, και αρχας.

SYN. Φλυαρια, λοιδορια, κακηγορια, πολυλογια. κακολογια.

Επεσβολος.
Ος τον λωβητῆρα επεσβόλον εσχ' αγορηων. Il. ϛ. 275.
SYN. Λοιδορος, κακηγόρος, φλυαρὸς, πολυγλωσσος, αταρτηρος.

Επεσσομενοι.
—Επεσσομενοις δε γενεμβα πασιν αοιδή. Theoc. 12. 11.
SYN. Μεταγενεστεροι. εσομενοι, επιγενομενοι, εγγονοι, επιγονοι, οἱ επειτα, υστερον, μεθ' ημας, υστεροι.

Επιτειος, Επετησιος.
Μοιραων δ' ητι κεῖσε θυη επιτεια δεχονται. Ap. 4. 1217.
Ταων ε ποτε καρτὸς απολλυται, νδ' επιλειπει
Χειματος, νδε θερεος επιτησιος.—Od π. 118.
SYN. Ετειος, ετησιος, ενιαυσιος, επιταριος.

Επιτης, Επίτις
Πολυφιλον επιταν. Pind. P. 5.
—Η οἱ επίτις φιλε κυριζουσα Ap. 3. 666.
SYN. Ακολουθος, αμφιπολος, θεραπων.

Επευαδω. Vid. Ευαδω
Ου γαρ εμοῖς το γε σισσιν επευαδεν,—Mus. 180.

Επευαζω. Vid. Ευαζω
Ευαχιακὰς ανὰ νυκτας επευαζουσα ανακτα. Orph H

Επευφημεω. Vid. Ευφημεω.
Ενθ' αλλοι μεν παντες επευφημησαν Αχαιοί. Il. α. 22.

Επευχομαι.
Αρχομενος πρῶτον. Μυσῶν χθονα εξ Ελικωνος
Ελθειν εις εμὸν ἦτορ επευχομαι —Hom. B. 2.
Ος μ' ιδαλι φθιμενὸς, και επευχεται,—Il. ε. 119.
—Μη πευξη πειρα. Soph. Ph. 1322.
SYN. Ευχομαι.— μεγαλαυχεω, αυχεω.—επαρασμαι, εξευχομαι.

Επιχω Επισχω.
—Ου πολὺν
Χρονον μ' επισχον μὴ με ναυσολεῖν ταχύ. Soph. Ph. 352.
—Καλυψε δε χωρον απαντα
Οσσον επεῖχε νηυς.—Il. μ. 190.
Λυτὰρ ὁ Πατροκλω επιχε κρατερωνυχας ἱππους. Il. π. 732.
Τῶ κεν επισχοιης λιταρὰς παιδας.—Il. ξ. 241.
SYN. Επανισχω, κατεχω. αναστελλω, κωλυω, κρατεω.—αναβαλλομαι. προσεχω. ὑπεχω. προσαγω —ενευθυνω —αποδιδωμι,—επειρεδω. επικειμαι, επιμενω.—τυγχανω.—επιβαπτω, εροω.

ορνω —διωκω —καταλαμβανω —φυλασσω. —ισχω

Επηβολος.

Γυναιξὶ νοος οικωφελεεσσι σος επηβολος. Theoc. 28. 2.

—Ου γαρ τησδε επηβολος, ουδ' ερεταων. Od. ζ. 319.

SYN. Επιβολος, επιτευκτικος. επιτυχης. εγκρατης, μετοχος. ασφαλης. εμπειρος. επιστατης. δεσποτης επιτηδειος.

Επηγκενιδες

—Ατὰρ μακρῆσιν επηγκενιδεσσι τελευτα. Od. ε. 253

EXP. Σανιδες, εκ πρωρας εις πρυμνην τεταμεναι.

Επηετανος.

—Επεὶ κ Κομιδὴ κατὰ νηα
Ιδεν επητανος.—Il. ϑ. 233.

SYN. Ευπορος —επιτειος, επιτησιος.—συνεχὴς, αδιαλειπτος.

Επηκοος. Vid. Επακουὸς.

—Τις επακοος εσσεται ἁμῶν; Theoc. 8. 25.

Επηλυξ.

Ουτοι σιωπῆ την πετρων επηλυγα
Λαζόντες, ἑσηκασι.—Eur. Cyc. 676.

SYN. Λυγαῖος, ηλυγαῖος, ορφναῖος, σκοτειὸς, σκιοεις.

Επηλυς, Επηλυτος.

Εσωσαν ὁμοτιμοι επηλυδες εν πολιηται. Phocyl. 35.

—Ελθετ' επηλυδες αὖθις. Soph. Ph. 1219.

—Το δὲ φοβερὸν και επηλυτον ὑδωρ. Sib. l. 1.

SYN. Ξεινος, ατοξυλιος, παροικος, εποικος, προσηλυτος. μετηλυς, επηλυτης, παρεπιδημος. —ατιμητος.—αυτοματος. ακολουθος.

Επηλυσια, Επηλυσις.

Η γαρ επηλυσιης πολυτημητους εσσεαι αιχμὰ Hom. M 37.

Μη πλειηγων τρομεοι τις επηλυσιν—Ep. l. 7.

—Επηλυσιν ορη' αλεσοιτο Φαριον—Suid.

SYN. Ηλυσις, επιλεμσις, εισοδος, επιδρομὴ, αφιξις, επεμψις —επαοιδὴ. επαγωγὴ.

Επηματιος.

—Και τις απηλυθε δευρο γυναικῶν
Ταων, αἱ το παροιθεν επηματιαι αχεονται. Ap. 3. 894

SYN. Ηματιος ἡμερινὸς.

Επημοιβος. Vid. Επαμοιβος.

—Δειοὶ δ' εντοσθεν οχῆες
Εἶχον επημοιβοὶ.—Il. μ. 456.

—Επημοιβοὶ τε χιτωνες. Od. ξ. 513.

EXP. Επ' αμοιβῆς αλληλοις επικειμενοι.—Ἁς αμοιψασθαι τις δυναται.—επαλλαγμένος. παραλληλος

Επηορος. Vid. Μετεωρος.

Νεώλιν ειλιγξισιν επηορος εξαπίνα. Ap. 4. 142.

Επηρατος.

—Αλλ' ου δαιτὸς επηρατα εργα μεμηλεν. Il. ι. 228.

SYN. Ερανὸς, ερατεινὸς, επηρασος, συνηρατες, επιηρανος. καλὸς, ἁδύς.

Επιαρτιμος.

—Ηδη μέν τοι εὐκνημιδες ἑταῖροι
Εισ' επαρτιμοι.—Od. ζ. 403.

Ου γαρ οἱ παρα νηῒ επαρτιμοι, και ἑταῖροι. Il. δ. 559

SYN. Επαρκης, επικουρος —ἑτοιμοι ερισσειν. —ἵνες, αἷς εσιν ερετμοί.

Επαρτιὸς.

—Κρημνοὶ γαρ επαρτιὸς περὶ πασαν
Εσασαν αμφοτερωθεν—Il. μ. 54.

Ενθεν μεν γαρ πετραι επαρτιὸς—Od. μ. 59.

—δηϊοῖσιν επαρτιὸς ακροτατησιν. Ap. 1. 1121.

SYN. Κατηρτης, συνηρτης, ὑψηρης, ὑψηλὸς. μεγας. κατωρερὴς. επικεκραμενος, συκινὸς, επισειος, κατασειος, συσκιος.

Επαρτος.

Ειμι γαρ εξ Αλυβαντος, ὁθι κλυτὰ δωματα ναιω,
Υἱὸς Αφειδαντος Πολυμηλιδαο ανακτος
Αυτὰρ εμοὶ γ' ονομ' εστὶν Επαρτος.—Od. ω. 305.

Επαυλις. Vid Ευγλωσσος. Ευγλωσσια.

Ουτις' επαυλος τ' εσσὶ, και αγχιτοος, και εχεφρων. Od. ρ. 332.

—Επαυλῃ δ' ανδρὶ εοικας Π. σ. 127.

SYN. Ευτεχνος, λογιος, συνετὸς, ευλογιστὸς, ευγνωμων, αληθὴς, δικαιος, σωφρων. πρᾶος.

PHR. Εχων θελξιφρονα πειθω. Nonn.

—Παρισατο Παλλὰς Αθηνη
Ανδρὸς επιχρισσα μελιχρεῖ νεκταρι φωνήν. Try.

Επαυλια, Επαυλις.

—Η γαρ εοικας
Εκ μοιρῆς αγαπῆσιν επαυλιησι κεκασθαι. Ap. 3. 1006.

—Ου γαρ του επαυλις αντιβολησεις Od. φ. 306.

SYN. Επισημα, ερεσις, ευγλωσσια. επαιτησις.

EPITH. Ερατὴ, ἡρωὶς ευθηκτος, ερευθελγὴς.

Επαυτριμος.

Δρεγματα δ' αλλα μετ' ομμον επαυτρίμα πεπλω
εραζε Il. φ. 552.

SYN. Επαλληλος, συνεχὴς. παρεπαυτριμος.

Επαχειω.

Επηχιω.
Φυτὸν ευθαλὲς δ' επηχῆ Anac. 172. 19.
—Απας δ' επηχησε στρατος. Iur. I A 1584.
SYN. Εξηχιω, καταηχιω, επηχιω, ὑπηχιω, καταηχιω, αντηχιω, επιβριμω, επιφοφιω
Επιαλλω, Επιαλλομαι
Αλλ' ὀγ' αναϊξας ἑταροις επὶ χεῖρας ιαλλε Od. ι. 288.
—Ουτος γαρ επιλλει τάδε εργα Ib. χ. 49.
SYN. Εισιαλλω, εφιημι, επιβαλλω, εμβαλλω, επιτιθημι, επικλινω.
Επιαυδαω.
—Εμοὶ δ' επιαυδαν ἐτωσ. Il. π 407.
—Τοῖσιν δ' επιμυδαν μῦθος. Od. ν. 16.
SYN. Επαρισκω, συναρεσκω, αυδαω.
Επιαυω.
—Ἥισι συβωτης
Εσθλὰς εων επιαυειν—Od. ο ult. (al. επιαυειν)
SYN. Επιαυω, περιαυω, επικοιμαομαι.
Επιαχω.
—Οι δ' αρα παντες επιαχον ὑπὸ Αχαιῶν. Il π. 403.
SYN. Επιβοαω, επαῦω, επαὔτιω, αναχραζω.
Επιβαθρον. Vid Ναυλον
—Αλλ' επιβαθρον εγὼν εθελοντά γε δομεν. Od ο. 448.
EXP. Μισθὸν, ὃ εστι ναῦλον, τῆς επιβασεως τῆς νεώς.
Επιβαινω
—Ιέμεναι αναιδεως επιβηναι. Od χ 424.
—Τοι δ' επὶ συργων βαῖνον. Il. ι 585.
Οι δ' επ' επαλξεως βαῖνον—Il. μ 375
SYN. Αναβαινω, εμβαινω, επεμβαινω, εισβαινω. προβαινω, επερχομαι, μετερχομαι, επισυμβαινω. εντυγχανω, ενορνυω, εισβαλλω, επιβασκω, επιβατευω.
Επιβαλλω Επιβαλλομαι
—Επὶ δε χρικον ἐσορι βαλλον Il. ω. 272.
—Ας επεβαλλον Κηρομιτοι —Il. ψ 135.
Il δε Φιρας επιβαλλεν.—Od ο 296
—Οθ' επι μεγα βαλλετο κῦμα. Od. χ. 58.
Μήτις τὸν εταρων επιβαλλομενος—Il. ζ 68.
SYN. Εισβαλλω. εμβαλλω, προσβαλλω, περιβαλλω, επαναβαλλομαι. προσεμβαλλω, επιτιθημι, επιμετρεω. προσεπιδιδωμι, επερειπω, παραζευγνυμι, προσειρω, επερχομαι. επιχειρεω. επαγω, προσερεομαι. απειλεω, επιθυμεω, αντιτοιθμαι. προσκεω, ζημιοομαι
Επιβασκω
—Κακῶν επιβασκεμεν ἧας Αχαιῶν. Il. C. 234.
SYN. Επαγω, εταγω—επιβαινω.
Επιβδα.
Τραχεῖαν ἑρπουσαν προς επιβδαν δ' ὁμως. Pind. P. 4.

EXP. Η μισθιος ἡμερα.
Επιβασαζω.
—Καπιβασασας χειρῖν. Eur. Cyc. 378.
SYN Διαβασαζω, ὑποβασαζω, βασαζω, αναλαφιζω, φερω.
Επιβητηρ, Επιβητωρ Vid. Επεμβατης.
—Τυνδαριδαι, ταχεων επιβητορες ἱππων. Hom. XVI.
—Συων τ' επιβητορα καπρον. Od. λ 130.
Επιβλεπω.
—Και δολιχὰς ὄϊνας επιβλεπιτε. Call. Fr.
—Και τυχαις επιβλεπων Soph. Oed. T. 1547.
SYN. Εμβλεπω. επιδερκομαι, επισκοπεω, επισκεπτομαι ἐφοραω, επιλευσσω. επινοσομαι, επορεω, αποβλεπομαι, επωπαω, αποβλεπω.
Επιβλης.
—Θυρην δ' εχε μεσσης επιβλης. Il. ω 453
SYN. Μοχλὸς. (ὁ τῇ θυρᾳ επιβαλλομενος) οχεὺς δοκὸς κληθρον.
Επιβοαω. Επιβοωμαι.
—Καπιβοα το Μυσιον Aesc. P. 1059
—Καπιβοᾶται Θεμιν ευκταιαν. Eur. M. 168.
—Σε γαρ πρωτην εν Ολυμπῳ
Παντων αθανατων επιβωσομεθα—Il. χ. 463.
SYN. Αναβοαω. επαναβοαω, εμβοαω, αναχραζω, επιχαλεω. επικαλεομαι. επικλεω. επιβωσεω, επαχω. επιφθεγγομαι, επιχελαδεω.
Επιβοητος, Επιβωτος.
—Και μ' επιβωτον
Κατὰ γειτονας ποιησεις. Anac. 88.
SYN. Διαβοητος, περιβοητος, πολυθρυλλητος, πολυφημος, δυσφημος.
Επιβολη.
Ταυτης επιβολὴν ψηφιει μιαν μονην. Ar. V. 766.
SYN. Ζημια (επιτιμιος) εισβολὴ, επιθεσις.—παραθεσις. εννοια. επιχειρησις, εγχειρησις.—προκαταξις.—εισφορὰ. εγγραφὴ. ὁρμη.
Επιβοσκω. Επιβοσκομαι.
Ου τευτλοις χλωροῖς επιβοσκομαι—Hom B 54.
SYN. Εκβοσκω, αποβοσκομαι, καταβοσκω, βοσκω, επιφαγω
Επιβουλιον Vid. Βετολιχ.
Τοσσ' αἰεὶ μετεπισθε βιᾶν επιβουλ' ἐνι. Theoc. 25. 95.
Επιβουκολος. Vid Βυκόλος.
—Ελασεν δε βοῶν επιβουκολος ανὴρ Od. γ. 422.
Επιβουλευω.
Οταν ταχὺς τις ἐυπιβουλευων λαβρα. Soph. Oed. T. 626.
SYN. Εφιδρευω. ενεδρευω. λοχιζω, προλοχιζω. λοχαω. σκευωρεω. ὑποκαθημαι, βουλευω.
Επιβουλευτης, Επιβουλος.
Καπιβολευτᾶ στρατᾶ. Soph. Aj. 737.

—Αδελφεαν επιβυλω. Sibyl. l. 1.
Τις γαρ αν κατιπαυσειν Η-
ρας νεους επιβυλας; Aesc. Supp. 595.
SYN. Ενιδρευτης, ιφιδρος, ενεδρος, ιγκαθετος, λοχιτης, ὀλυρος, εχθρος.

Επιβυλια
—Αυτιτεω' επιβυλια—Pind. N. 4.
SYN. Επιβυλη, επιβυλιυμα, επιβυλευσις, κακοβυλια, λοχος, επιβολη, εγχειρημα.

Επιβρεμω, Επιβρεμομαι, Επιβριμαομαι.
—Το δ' επιβρεμει ις αιθερα. Il. ρ. 739.
Δεινον επιβρεμεται Θρηϊκια χελιδων. Ar. R. 692.
—Η μεν ἀπασαις
Δεινὸν επιβριμᾶτο λεχαϊσιν.—Call. 4. 56.
SYN. Εμβρεμω, περιβρεμω, βρεμω, ψοφεω, επηχεω, προσφρυατεω.

Επιβριθης.
Παντὶ χρεοτω δ' επιβριθὲς. Aesc. Eum. 968.
SYN. Εμβριθης, ὑπερβριθης, βριθυς, βαρυς, δεινος, χαλεπος.

Επιβριθω.
—Οτ' επιβρισῃ Διὸς ομβρος. Il. ε. 91.
SYN. Καταβριθω, περιβριθω, εμβριθω, διαβριθω, αποβριθω, βριθω, βαρεω, επιβαρεω, επιβαρυνω, καταβαρυνω, επισκηπτομαι, επισκηπτω.

Επιβροντητος. Vid. Εμβροντητος.
Ως ὁ στρατηγὸς ὑπιβροντητος μολών. Soph. Aj. 1403.

Επιβρυχω. Vid. Βρυχω.
Δαιομενοι πυρὶ πολλῷ επιβρυξουσιν οδοῦσι. Sibyl. l. 2.

Επιβρυω.
Οσσ' ἐαρος ληγοντος επιβρυει αν λειμῶνας. Theo. 22. 43
SYN. Επισχυω, επιβαρεω, βρυω.

Επιβυω. Vid. Βυω.
Το σομ' επιβυσας κιρμασιν των ρητορων. Ar. Pl. 379.
SYN. Εμβυω, εμπληθω, γεμιζω, σκιπαζω, επικαλυπτω, εμφρατεω.

Επιβωμιος.
Σιλαγεῖτο δ' αν ασυ
Πυῤ επιβωμιον Αργειων. Eur. El. 715.

Επιβωσεω. Vid. Επιβοαω.
Η πω τον χαροπὸν Γανυμηδεα πολλ' επιβωσεῖ. Theoc. 12. 35.

Επιβωτωρ. Vid. Βοτηρ.
Ανδρὶ δ' εμας εκυρα νιφ επιβωτορι μηλων. Od. ν. 222.

Επιγαμεω. Vid. Γαμεω.
—Ου γαρ επιγαμει ποτει ποσιν. Eur. Or. 588.

Επιγαμος.
Θυγατηρ επιγαμος, κἀν ὁλως μηδὲν λαλῇ.
Δια τὸ σιωπᾶν πολὺν περὶ αυτῆς λογον. Men.
SYN. Επακμος.—γαμικος.—αλμαια.—πατρῶος.

Επιγελαω.
—Γελασαν δ' επὶ παντες Αχαιοί. Il. ψ. 840.
—Οι δ' αρα παντες επ' αυτῷ ἡδὺ γελασσαν. Ib. 784.
SYN. Εγγελαω, εκγελαω, καταγελαω, επικαγχαζω, επισκωπτω, επιθαζω, επιγχαινω, διαπαιζω, διαμωκασμαι, καταμωκασμαι, επισκιρτασμαι, επιρρωτευσμαι, επιχλευαζω, επιχλευαζομαι, επιχαιρω, εφδομαι, επτυφαω, επιλωβευω.

Επιγενομαι, Επιγινομαι.
—Ως ὅτε πυ αμμι
Ζευς επιγενομενοισιν ἰει κακοτητα βαρεῖαν. Il. κ. 91.
—Οσον τ' επὶ δυρὸς εφωῒ Γινεται.—Il. ο. 359.
—Εαρος δ' επιγιγνεται ὥρη. Il. ζ. 148.
SYN. Γινομαι, γινεσκω, παραγινομαι, προσφυομαι, ἐφισαμαι, επερχομαι, εφικνεομαι, ανιστημι, συναυξομαι, επιδιδωμι.

Επιγλωσσαω, Επιγλωσσαομαι.
Συ δὴν ἃ χρῄζεις, ταῦτ' επιγλωσσᾷ Διὸς. Aesc. Pr. 927.
Περι τῶν Αθηνῶν δ' ουκ επιγλωτησομαι
Τοιοῦτον οὐδέν.—Ar. L. 37.
SYN. Επαινιζομαι, καταβοαω, κατηγορεω, φλυαρεω, επιλαλεω.

Επιγναμπτω.
—Επιγναμψεν γαρ ἁπαντας. Il. ζ. 14.
Τιμην, ἥτ' αλλων περ επιγναμπτει φρενας ἐσθλων. Il. ι. 510.
SYN. Επικαμπτω, εγκαμπτω, καταχαμπτω, επιπεθω, αναπεθω, σπαυνω, επικαταχλαω.

Επιγνωμι, Επιγινωσκω.
Αι κ' εμ' επιγνοιη.—Od. ω. 216.
—Οπως μητηρ σε μὴ πιγνωσεται
Φαιδρᾷ προσωπῳ.—Soph. El. 1309.
SYN. Γινωσκω, αναγινωσκω, αισθανομαι, ἐξεπισταμαι, μανθανω, γνωριζω.

Επιγνωμων.
—Επιγνωμων δ' ἐ τοι εστὶ
Ασχαλααν, ὁτε δ' ἐ γε και ευφροσυνης χορος εστί. Mosch. 4. 70.
SYN. Συγγινωσκων, συγγνωμων.—κριτης, επισκοπος, εποπτης.

Επιγονος, Pr. (Επιγονος. Vid. Επεσσομενος.)
—Επιγονοι δ' αν Ελλαδα
Κληθεῖτες, ωδὰς ὑστεροισι θησετε. Eur. Sup. 1224.

Επιγραδιον

Επιγνιδιον, (Adv.)
Ται δ' επιγνιδιον
Θηκαμεναι βρεφος αυταις. Piad. P. 9.
Επιγνις.
—Μεγαλην επιγνιδα θειτο. Od. ρ. 225.
SYN. Μηρος, μηριον, ισχιον. (το υπερανω της γονατος)
EPITH. Λευκη.
Επιγραδδην.
Τω δ' ετερω μιν πηχυν επιγραδδην βαλε χειρος. Il. φ. 166.
SYN. Λαγδην, επιλαγδην, λαφυρως, κυφως, επιψαυδην.
Επιγραμμα
—Αισχρον τ' επιγραμμ' εν Ελλαδι. Eur. Tro. 1191.
Παν καλον ες επιγραμμα το δισιχον, ην δε παρελθης
Τας τριας, ραψωδιας, κεκ επιγραμμα λεγεις. Ep. l. 1.
SYN. Επιγραφη.—προγραμμα, προσαυγμια, προσχημα, επιλησις.
Επιγραφω.
Ος μιν επιγραψας χυτρη βαλε φαιδιμος Αιας. Il η 187.
Ακροτατην δ' αρ οϊσδε επιγραψε χροα φωτος. Il. δ. 139.
SYN. Εγγραφω, αναγραφω, παραγραφω, υπογραφω.—διϊσχυριζω.—καθαπτομαι, επιξεω.—επιτελεω επιχαρασσω,
Επιδαχυνω Vid. Δαχυνω.
Βλεψον εμων βλεφαρων επιδαχυνον,—Eur. Supp. 284. (al. επι δαχυνον.)
Επιδαχυω.
Κεπιδαχυνειν αντιβολεντων. Ar. V. 879.
SYN. Καταδαχυω, κατολοφυρομαι, δαχυω, επιθρηνεω, επικωκυω.
Επιδαιομαι.
—Μεγαν δ' επιδαιομαι ιφθον. Hom. M. 383.
SYN. Παρατιθεμαι —επιγινωσκω.
Επιδαισιος
Ουρανον εκ εμιγηραν εχειν επιδαισιον οιχον. Call. ι. 59.
SYN. Επικοινος. κ μεριτος. (al. μεμεριδμενος)
Επιδαυρος.
—Και αμπελοεντ' Επιδαυρον. Il. β. 561.
Επιδειλος. Vid. Δειλος.
Ειρας δ' η μεσση επιδειλια, λωϊον ημαρ. Heſ. 808.
Επιδεικνυμι, Επιδεικνυω, Επιδεικνυμαι.
Οτε δη κατηλθ' Ευριπιδης, επιδεικνυτο
Τοις λεπτοδυταις.—Ar. R. 783.
SYN. Αναγινωσκω, (επιδεικτικως,) προφαι-

νομαι, αναδεικνυμαι. αποδεικνυμι. υπιδεικνυω, φαινεροποιω. επιδειξις, δειγμα, συμβολον, εκφερω, χαριζω —αποδειξις, πειρας διδωμι.
Επιδειξις.
Τω δ' εις επιδειξιν. Ar. N. 268.
SYN. Δειξις, ενδειξις, αποδειξις, επιδειγμα, δειγμα. ανεγνωσις.
Επιδεικνυω, Vid. Δεικνυω.
Θυσας, επιδεικνυεις. Ib. Eq. 1137.
Επιδεικνις.
Επιδεικνις ως θεσιν' ες αυγην. Eur. Hec. 926.
Επιδεξια (Adv.)
Ασπαζων επιδεξια—Il. ζ. 353.
SYN. Επιδεξιως, αισιως, επιτηδειως.
Επιδεξιος.
Γυμνος ην πληγεις υπ' αυτου παντα τ' επιδεξια Ar. Av. 1493.
SYN. Ενδεξιος, περιδεξιος.—αισιος.—προχειρος, επιτηδειος, ευχειρ, σοφος, εμπειρος, ακριβης, κυφος, ηδυς, δεινος, ευπορος. ευπροαιρετος. καλος, αγαθος, ευμορφος
Επιδερκομαι.
—Ουδε ποτ' αυτης
Ηελιος φαεθων επιδερκεται ακτινεσσιν. Od. λ. 16.
SYN. Εισδερκω, καταδερκομαι, επιβλεπω.
Επιδεσμος.
—Εν ταχει επιδεσμον επριω.—Ar. V. 1431.
SYN. Δεσμος, δεσις, επιδεσις, προσδεσις, τελαμων, σπαργανον, περιζωστρα. [ὁ επι τῃ πληγῃ δεσμος.]
Επιδευης.
—Δαιτος μεν εϊσης κε επιδευεις. Il. ε 225.
—Τατ' ελδεται ως κ' επιδευης Il. ε. 481.
—Ινα μη τι δικης επιδευες εχησθα. Il. τ. 180.
SYN. Επιδεης, ενδεης, κατενδεης, υπιδεης, χρειος, απορος, ελλιπης, ατελης.
Επιδευομαι.
Η κ' αλις ὀτλιμαχης επιδευομαι;—Il. ψ. 670.
SYN. Αποδεω, ενδεομαι, προσδεομαι, υποδεομαι, ελαττουμαι, λειπομαι, καθυστερεω, απορεω.
Επιδηλος. Vid. Δηλος.
Ουδεις τοι παντ' εσι παντολιος· Αλλ' ὁ μεν εσθλος
Τολμᾳ εχειν το χαλον, κ' κε επιδηλος ομως. Theog 412.
Επιδημευω, Επιδημεω.
Ου μεν γαρ τι δαμ' αγρον επερχεαι, ουδε νομηας,
Αλλ' επιδημευεις.—Od. π. 28
Τα Φοιβε—επιδημησαντος. Call. 2. 13.
SYN. Επιδημεω, ενδημεω, οικεω, μετειμι, παροικω. αφικνεομαι, φαινομαι.

Επιδημιος,

Επιδημιος. Επιδημος.
Ος πολεμω ερατai επιδημιος, οκχυοεντος. Il. ι. 64.
—Ορρ' ετι κεινος ανηρ επιδημιος ειην. Od. α. 233.
Μιλητω επιδημε —Call. 3 226.
SYN Παιδημιος, παιδημος, μεταδημιος, δημοτις. δημιος, επιδημικος, εμφυλιος, χειρος.
Επιδιδωμι.
—Οσσ' επω τις εφ επιδωκει δυγατρι. Il. ι. 148.
SYN. Επενδιδωμι, προσεπιδιδωμι, προσδιδωμι, επενδιδωμι, προιεμαι, αυξανομαι.
Επιδιζομαι, Επιδιζημαι. Vid. Διζημαι.
—Φιλας δ' επιδιζεθ' εταιρας. Musch. 2. 28.
Επιδινεω. Επιδινεομαι
Ρ' επιδινησας.—Il. γ 378.
Αυταρ εμοι τοδε θυμος ενι στηθεσι φιλοισι
Πολλα επιδινειται.—Od. υ. 218.
SYN. Συριφω, συριζω, δινεω.
Επιδιφριας.
—Παρ αυτω δ' ωκειες ιπποι
Εξ επιδιφριαδος πυματης ιμασι δεδεντο. Il. χ. 475.
SYN. Αντιξ.
Επιδιφριος.
—Δαρα φερων επιδιφρια θεσθαι. Od. ο. 75.
SYN.—Item, Αρχος, γυναικωδης.
Επιδιχα Vid. Διχα
Ενθα πεμπουσι αγορας
Επιδιχα κεινται θεμιστες. Pind. P. 5.
Επιδοιαζω
—Πολεας δ' επεδοιασα βελος. Ap. 3. 21.
SYN. Εμδοιαζω, δοιαζω, αμφισβητεω, νεμιζω. μερμηριζω, σκεπτομαι.
Επιδορπιος.
—Τδωρ επιδορπιον οισων. Theoc. 13. 36.
SYN. Μεταδορπιος, προσδορπιος.
Επιδοσις
Προς τας επιδοσεις των ξιφων και των λιθων. Suid.
SYN. Εκδοσις, διαδοσις, επιδοχη, επισαγμα αυξησις, επιθηκη, προσθηκη, χαρισμα. διογκωσις.
Επιδρομη. Επιδρομια.
—Ιλιε τ' επιδρομας. Eur. I. A. 1597.
—Αξενης τ' επιδρομας. Ib. Hel. 411.
—Ηδε βοτηρων
Αυλια δυσκελαδοισιν επιδρομοις δαϊξαι. Ap. 3. 593.
SYN. Εισδρομη, καταδρομη. επιλυσις, προσδρομημα, επιμιξασις, επισυσασις, επιβελη, εμβολη
Επιδρομαδην.
Πνευμασιν αντισπασος επιδρομαδην καταγιυσαι. Orph. H.

SYN. Δρομαδην, δρομαιως, δρομικως, εξεπιδρομης.
Επιδρομαω
Επιδρομωσ' οτι δαιχτος απη. Aesc. Supp. 130.
SYN. Επιτρεχω, επιδιδρασκω, εμπιπτω, εμβαλλω.
Επιδρομος.
—Και επιδρομον επλητο τειχος. Il. ζ. 434.
SYN. Αμβατος, κατωφερης, ευαλωτος, ευπροσοδος, ευπροσιτος.
Επιδυω. Επιδυνω. Vid. Δυω. Δυομαι.
Μη πριν επ' ηελιον δυναι,—Il. δ. 413.
Επιεικελος.
—Επιεικελον αθανατοισι. Il. α 265.
SYN. Εικελος, ομοιος, αλιγκιος.
Επιεικης.
Τυμβον δ' η μαλα πολλον εγω τοποισθαι αριγνω
Αλλ' επιεικεα τοιον —Il. ψ. 246.
—Βοων επιεικε' αμειβεν. Od. μ. 382.
Αλλ' ον μιν κ' επιεικες αχνυμενη,—Il. α. 547.
SYN. Εικως, κατεικως, ισος, ομαλος, δικαιος, μετριος, ολιγος, σμικρος, ευγνωμων αρειος. πρεπων, προσηκων, καθηκων, αγαθος. επιεικτος.
Επιεικως.
Τετι μεν επιεικως συν' εξεπισασαι. Ar. V. 1241.
SYN. Ευγνωμονως. μετριως, μετριως, συμμετρως, ομαλως. καλως, χαριεν, παντελως, λιαν, παυ, παραδοξως, ικανως. πρεπον.
Επιεικτος.
Μητρος τοι μενος εστιν αασχετον, ουκ επιεικτον. Il ε. 892.
SYN. Εικτικος. ευεικτος, κατεικης, ευσυγχωρητος, υποχωρητος, ευενδοτος, ευκαταπληκτος. επιεικης.
Επιεννυμι. Vid. Εννυμι.
—Επι δε νεφελην εσσυτο. Il. ξ. 350.
Αιην αναιδειην επιειμενος —Il. ι. 372.
Επιζαρεω.
—Ως δ' επιζαρει
Σφιγξ αρπαγαισι πολιν.—Eur. Ph. 45.
Παιονας τ' επιζαρει Ib Rh. 441.
SYN. Επιθαρεω, επιειμαι, κακοποιεω.
Επιζαφελος.
—Οτε κεν τιν επιζαφελος χολος ικοι. Il. ι. 521.
SYN. Επιζαφελης, ζαφελης, θυμος, δεινος, σφοδρος, ζαθερης, ισχυρος, θυμωδης, χαλεπος.
Επιζαφελως
—Αλλ' αιεν επιζαφελως χαλεπαινοι. Ib. 512.
SYN. Ζαφελως, επιμετρως, αυξημενως, σφοδρως, δεινως.
Επιζεω.
Νεσσυ—δολομυθα κεντρα.
Επιζεσασα—Soph. Tr. 853.

—Ουδ'

—Οὐδ' ἐπιζεῖν την χολήν. Ar. Th. 475.
Δεινὸν τι πῆμα Πριαμίδαις ἐπιζέσει. Eur. Hec. 581.
SYN. Ἀραζω, ἰαζω, ὑπιρζω. ζεω. ἀναπαχλαζω, διαθερμαινω, ἐπαιρομαι, ἐπερχομαι.

Ἐπιζευγνυμι, Ἐπιζευγνυω.
Χεῖρας ἐπιζευξαντα μεσοις βοιωσιν ἰμᾶσιν. Theoc 25. 3.
SYN. Συζεύγνυω. ἐπιτιθημι, προσβιθημι, προσαγω, προστατεω.

Ἐπιζηλος.
Ὁ δ' ἀφθονητος δ' κὐ ἐπιζηλος πελει. Aesc. Ag. 948.
SYN. Ἀγαζηλος, ἀριζηλος, ἐριζηλος, πολυζηλος, ζηλωτος, μακαρ.

Ἐπιημυω. Vid. Ημυω.
—Ἐπί τ' ημυει ἀσαχυσσιν. Il. ζ. 148.
SYN. Ἐπικατακλινω.

Ἐπίηρανος. Ἐπίηρος.
Οὐδέ τι μοι ποδαπτηρα ποδῶν ἐπίηρανα θυμῷ. Od. τ. 343.
Μητρὶ φίλῃ ἐπίηρα φερων—Il. α. 572.
SYN Ἐπήρατος, ἐραννος, ἱμερόεις, ἀγαπητὸς, ἐτήσιος, ἐρατὸς, θυμήρης, προσηνὴς. κεχαρισμένος, ἤρατος, ἐρασμιος, ἐπιθυμιος, ἐπιθυμητὸς, ἐπίκουρος.

Ἐπιθαρσυνω. Vid. Θαρσυνω.
Τὸν δ' ἐπιθαρσυνων προσεφη ξανθὸς Μενελαος. Il. δ. 183

Ἐπιθαυμαζω.
Χρῆ γαρ ἐπιθαυμαζειν τι τον διδασκαλον. Ar. N. 1146.
SYN. Ἀποθαυμαζω, ὑπερθαυμαζω, θαυμαζω, ἐπιτιμαω, δἰξιοομαι.

Ἐπιθηκη.
Πλειων μεν πλειονων μέλιτη, μειζων δ' ἐπιθηκη. Hes. ε. 378.
SYN. Προσθηκη. παρεισθηκη. ἐπιδοσις, ἐπαυξη, ἐπαυξησις, προσαυξησις, προσθεσις, ἐπιβλημα, παραθημα, παραθεσις, παραρτημα, παραφυάς. φυτή.

Ἐπίθημα.
Η, καὶ φορεαμῶν ἐπιθηματα καλ' ἀνεφγει. Il. ω. 228.
SYN. Ἐπιπλυγμα, ἐπιπαλυμμα, καλυμμα, σῶμα. ἐπιθεμα, προβολὴ, σκεπας, ἀναθημα.

Ἐπιθοαζω.
Τάδε θρηνῶ, κἀπιθοαζω. Eur. M. 1409.
SYN. Θοαζω, ταχυνω, ἐπισευομαι, ἐξορμαομαι —ἐπικειμαι, ἐγκαθιζομαι.

Ἐπιθορεω.
Ως ἐπί σοι, Μενελαιππε, θορ' Ἀντιλοχος μενεχαρμης. Il. ο. 582.
SYN. Ἐνθορεω, ἐπιπηδαω, ἐπιθρωσκω.

Ἐπιθρωσκω.
Τυμβῳ ἐπιθρωσκων Μενελαε—Il. δ. 177.
Νηὸς ἐπιθρωσκων.—Il. Ϝ. 515.
SYN. Ἐπενθρώσκω, ἐνθρωσκω, ἐπιπηδαω, ἐφαλλομαι, ἐπιθορεω.

Ἐπιθυμεω.
Ωφελε μεν χωρὴν κατὰ νῦν τιὸν ὧν ἐπιθυμεις. Theoc. 14. 57.
SYN. Ἐπευχομαι, ἐπιποθεω, ἐπιμαιομαι, ἱμειρομαι, μαιμαω, ἐπιμαιμαω, ἀναμαιμαω, ἐριγομαι, ἐλδομαι, προθυμιομαι, μενεαινω, διψαω, κισσαω.
PHR. Ποθῳ βεβολημενος οιστῳ. Mus.
—Ποθῳ ἀγκιστρευεσθαι. Lyc.

Ἐπιθυμητειρα.
—Ἀμαζονίδες πολεμοι ἐπιθυμητειρας. Call. 3. 237.

Ἐπιθυμια.
Ἡδ' ὑλην πρωτις' αἰσχρῶν δ'ωτειραν ἁπαντων, Ἡν ἐπιθυμια ἐνιοχεῖ μαργοῖσι χαλινοις. Suid.
Παντων μεν πρωτιστα κακῶν ἐπιθυμια ἐστίν. Timon.
SYN. Προθυμια, ἐπιθυμησις, ἐπιθυμημα, ἐπιποθησις, ὁρμησις, ὁρμη, ἐτεσις, ἱφεσια, πλεονεξια, φαιδροτης, εὐφροσυνὴ, ἱμερος, ὀρεξις, ἐρως, μενοινὴ. ασελγεια.
EPITH. Ἀσχημων, αρχεκακος.

Ἐπιθυμιαμα
—Κἀπιθυμιαματα. Soph. Oed. T. 932.
SYN. Θυμιαμα, θυαμα, θυμα, ἀναθυμιαμα, θυωμα, θῦμα.

Ἐπιθυνω.
—Μαλα δ' ἐμπεδον εὖ ἀραρεῖν
Τυκτὴν ἐξ ἀδαμαντος ἐπιθυνεσκεν ἐχετλην. Ap. 3. 1324.
SYN. Ἐπανορθῶμαι, ἰθυνω.

Ἐπιθυω
Τρῶες ἐπιθυνσι' μαλιστα δὲ φαιδιμος Ἕκτωρ. Il. σ 175.
SYN. Ἐπιστρεφομαι, ἐπεσσυμαι, ὁρμαω, ἐπιθεω, ἐνορνυω, προσκοπεω.

Ἐπιθωὔσσω.
Η μην κελευσω, κἀπιθωὔξω γε προς. Aesc Pr. 73.
SYN. Θωὔσσω, ἀναθωὔσσω, κραυγαζω, ἐπεμβριμαομαι. ἐπαὔτεω.

Ἐπιϊδμων, Ἐπίσωρ. Vid. Ἰδμων, Ἴσωρ.
—Εον κυνα τον πασης ἐπιϊδμονα θηρης. Suid.
Φῶθ' Ἡρακλῆα; μεγαλων ἐπίσορα ἐργων. Od. φ. 25.

Ἐπιναγχλαζω.
—Ἀμφὶ δὲ κῦμα
Λαβρον ἀειρομενον πετραις ἐπιναγχλαζεσκεν, Ap. 4. 944.

SYN. Επικαγχαζω, ανακαγχαζω, (επιθραυομαι) επιγελαω.

Επικαθιζομαι. Επικαθημαι. Επικαθιζω.
Ἐφ' οἷς αν ἕτος επικαθιζηται μοιρης. Ar. Pl. 185.
Αλλ' επὶ σοί τοι, και τοῖς σοῖσιν
Πολλη πολλω 'πικαθοιτο. Ib. R. 1078.
—Και επὶ κλησι καθιζον. Od. ι. 103.
SYN. Εγκαθιζομαι, εγκαθημαι, διακαθιζω, εγκαθιζω, εγκαθιζομαι, ιζομαι, συγκαθημαι, ενιζαω, ιζανω, καθιζανω, συνιζανω, επισχομαι.—επικελλω.

Επικαινω.
Αυτῶν πολιτων μη 'πικαινοντων νομους
Καιναῖς επιρροαῖσι.—Aesc. Eum. 696.
SYN. Καταπαινω. (al. παρεισαγω, εγκαινιζω.)

Επικαιρος, Επικαιρον. (Adv)
Α μη 'πικαιρα μηδὲ συμφεροντα. Soph. Oed. Τ. 894.
Τριποδ' αμφιτυρον λητῶν ὁσιων
Θισθ' επικαιρον.—Ib. Aj. 1423.
SYN. Ευκαιρος, εγκαιρος, προσκαιρος, καιριος, ωφελιμος.—επικαιρως.

Επικαιω.
—Θειω δ' επὶ μηρια καῖον. Od. γ. 9.
SYN. Ανακαιω, αποκαιω, κατακαιω, προσκαιω, συγκαιω, εγκαιω, καιω, επιφλεγω, προσφλεγω, αιθαλοω, διαθειοω, κνισσαω, προστρεσομαι.

Επικαλεω, Επικαλεομαι.
Ηῶθεν δὲ γερουντας επὶ πλοιονας καλεσαντες. Od. ν. 189.
SYN. Εγκαλεω, προσκαλεω, καλεω, κατακαλεω, ανακαλεω, επικλεω, επιζοαω.—μεταπεμπω.—αιτιαομαι, μεμφομαι, ονειδιζω, κατηγορεω.—επορομαζω.

Επικαμπύλος.
—Οσε φυτὰ σκαπῆς επικαμπύλος ωμις. Hom. M. 90.
SYN. Επικαμπὴς, ανακαμπὴς, επικαμπυς, αγκύλος, καμπύλος, πολικαμπὴς, ἑλικοειδὴς, γρυπός.

Επικαρ. al Επὶ κάρ.
Ἐξ ορεων επικαρ.—Il. π. 392.

Επικαρσιος.
Αι μεν επειτ' ἐφεροντ' επικαρσιαι,—Od. ι. 70.
SYN. Καρσιος, εγκαρσιος, πλαγιος, λεχριος.

Επικασση.
Μητέρα τ' Οιδιποδαο ἰδον καλὴν Επικασην. Od. λ. 270. Vid. Ιοκαστη.

Επικειμαι.
—Θυραι δ' επικειντο φαειναί. Od. ζ. 19.
SYN. Εγκειμαι, κατακειμαι, προσκειμαι, παρακειμαι, ὑπερκειμαι, επιτιθημαι, επιφερομαι, ἐφισαμαι, επισκοπεω, διαθυσσω, επιχω, ανεχω.

Επικειρω.
—Επὶ κε πρωτας επικειρσι φαλαγγας. Il. π. 394.
SYN. Αποκειρω, κατακειρω, αποτεμνω, διαφθειρω, διαλοπεω.

Επικελαδεω
—Επὶ δὲ Τρῶας κελαδησαν. Il. Θ. 542.
SYN. Κελαδεω, επιθρυζεω, επιζοαω.

Επικελευω, Επικελευομαι.
—Και παντα λιὼν συγχαιρειν, κἀπικελευειν. Ar. Pa. 1317.
SYN. Κατακελευω, διακελευομαι, εγκελευω, εγκελευομαι, παρακελευω. συμπαρακελευομαι παραινεω. προτρεπω, παριγγαω.

Επικιχοδὼς
Επικιχοδὼς εγωγε φασιανικὴς. Ib. Av. 68.

Επικιλλω.
Ηπειρῳ επεκιλσεν—Od. ν. 114.
—Πρὶν τινας ἐυσσελμους επικιλσαι. Ib. λ. 148.
SYN. Κελλω, ορσελλω, αποκιλλω, ὁρμαω.

Επικερανυμι.
Οινον επικρῆσαι—Od. π. 164.
SYN. Εγκερανυω, συγκερανυμι, εγχεω, επιχεω.

Επικερτομεω.
Τὸν δ' επικερτομειων προσεφης—Il. π. 744.
SYN. Διακερτομεω. κατακερτομεω, κερτομεω, επιχλευαζω, επιλοιδορεω, επιτωθαζω, επηρωνευομαι, επισκωπτω, επιχαιρω, ερεσχηλεω, διασυρω, οιστηλατεω.

Επικινθω.
—Περφρονεως ιρεω επος, νδ' επικινυσω. Il. ε. 816.
SYN. Επικρυπτω, αποκρυπτω.

Επικηρυκευμα.
—Κἀπικηρυκευμασιν
Ουκ αν πιθοιο.—Eur. M. 738.
SYN. Κηρυκεια, κηρυκευμα, προσβευμα.

Επικηρυκευομαι.
—Ταυτ' επικηρυκευομαι. Ar. Th. 1173.
SYN. Διακηρυκευομαι, προσκηρυσσομαι. [διακηρυκος λεγω]

Επικηρυσσω.
Πυργοις επιμβὰς κἀπικηρυχθεὶς χθονί. Aesch. S. T. 640.
SYN. Κηρυσσω, ανακηρυττω, αναγορευω.—επαρκεω.

Επικιδνημι, Επικιδναμαι.
Αξιε, ἑ καλλιστον ὑδωρ επικιδναται αιρ. Il. ζ. 850.
SYN. Σκεδαω, σκεδαζω, διασκεδαζω, καταδαζω. σκεδαζω.

σκιδαζω — επιρριω, επικλυζω. — επισκιρτιζομαι, ορμαομαι.

Επικινδυνως.

Ως παντα δεινως, κ' επικινδυνως βροτοις. Soph. Ph. 508.

SYN. Επισφαλως.

Επικλαιω.

—Σι δ' επικλαιειν ουκ εων. Ar. Th. 1072.

SYN. Κλαιω, αναπλαιω, επιθρηνεω, επολοφυρομαι, επιδακρυω.

Επικλαυτος.

Κλαυσει δ' επικλαυτον απρονιον Νομον.—Ib. R. 695.

SYN. Γριπλαυτος, πολυκλαυτος, αιακτος, γοερος, θρηνητικος.

Επικλειω.

Την γαρ αοιδην μαλλον επικλειουσ' ανθρωποι Od. α. 351.

SYN. Κλειω, περιδοαω, συλογεω, επικαλεω, επιφημιζω.

Επικληρος.

Και αποθνησκων ο πατηρ τω, δω
Καταλιπων παιδ' επικληρον. Ar. V. 581.

SYN. Κληροδομος, μονοκληρονομος —αιδιτωσις.

Επικληρεω.

—Το πρωτον επικληρωσαν αρχειν. Call. 3. 23.

SYN. Διακληρεω, προσκληροω, κληροω, επικλωθω.

Επικλημα.

Κατηγορειτο τ' επικλημα τουτο μου. Soph. Oed. T. 537.

SYN. Εγκλημα, αιτιαμα, κατηγορια, αμαρτημα.

Επικλησις.

—Την επικλησιν κοσμητην. Il ν 138.

Αυταρ επικλησιν βωμφ.—Il. ω. 177.

SYN. Ομωνυμια, επωνυμια. αναπλησις — φημη —αισχυνη.

Επικλητος.

—Των επικλητων δευρο.—Ar Pa. 1265.

SYN. Προσκλητος, παρακλητος, συνηγορος, προσληπτος, επιξενος.

Επικλινης.

—Επικλινες τε τελαντον. Call (Steph.)

SYN. Περικλινης, επιρρεπης, επιφορος. καταχλινης, καταρροπος, κατωφερης, καταφρακτης, φραγης.

Επικλιντρον. (ειδος κοσμου.)

Το τ' επικλιντρον αποζαλοις. Ar. Ecc. 902.

SYN. Ανακλιτον, αναπλιντρον, κλιτη, δεσμιον, λεκτρον.

Επικλινω.

—Αια δε Χολχις
Πουτω και γαιης επικεκλιται εσχατιησιν. Ap. 2. 420.

SYN. Αποκλινω, εγκλινω, παρεκλινω, επικειμαι, επιτιθημι, περιτιθημι.

Επικλοπεω.

Νευσιν επικλοπευουσι,—Il σ. 7.

SYN. Διακλοπευω, συγκλοπευω, κλοπευω.

Επικλωπες.

Πατροφιλαι τ' εμεν και επικλωπες—Od. λ 363.

Αλλα τις αρτιεπης και επικλοπος εσλος μυθων. Il. χ. 281.

—Κεινον τε τοον και επικλωπον νθος. Hes. s. 67.

SYN. Κλεπτης —κερδαλεος, δολομητις, απατεων, παραλογιστικος.—δολερος. ασυνετος. πανουργος.

Επικλυζω.

—Οθι κυματ' επ' πιονος κλυζεσκον. Il. ψ. 6.

Κυμασι πορφυρεοις επικλυζετο —Hom. B. 68.

Ουκ αν τοσανδε κυμ' επικλυσειν κακων. Lyc. 228.

—Οτι παντας επικλυζουσιν αιλλαι. Sybl. l. 5.

SYN. Κλυζω, καταχλυζω, προσκλυζω, συγκλυζω, υποκλυζω. επικυμαινω, καταβαλλω. επιδαψιλευω.

Επικλυω. Vid Επαϊω, Κλυω.

—Επει παντ' αϊσσον επικλυε Νηλειδαο: Il. ψ. 652.

Επικλωθω, Επικλωθομαι.

—Ωτε Κρονιων
Ολεσσον επικλωσηι—Od. δ. 208.

Ως γαρ επικλωσαντο θεοι δολοεσσι βροτοισι. Il. ω. 525.

Ως ρηματα ξυνασ', επικλωσειν θελε
Εριν. (al. ερις)—Eur. Or. 12.

SYN. Κλωθω, επιναπλωθω, επικληρεω, χυρεω. επαγαγω, επιτεω, προσβασσω. επιμειρομαι, διαμοιραομαι.—εμαρμενον ποιειν.

Επικναω.

—Αλλ' επικνα το σιλφιον. Ar. Av. 1581.

SYN. Κναω, κναιω, κνηθω, επικνηθω, διαφθειρω, επιβαλλω, επικνιζω.

Επικνιζω.

Αλλ' αριστερη βραχυ βαλον επικνιζωσι χαρασσων. Ep Suid.

SYN. Κνιζω, επικναιω, δακνω.

Επικοινος.

—Επικοινον εσσαν αμφι παιδ' Αχιλλεως. Eur. Andr. 124.

SYN. Κοινωνος, συγκοινωνος. μετοχος.

Επικοκκυσρια.

Ηχω λογων αυτωδες επικοκκυσρια. Ar. Th. 1068.

EXP. Επικοκκυζουσα, αντιπαδουσα.

Επικοπτω.

—Βων επικοψων. Od. γ. 443.

SYN.

SYN. Εγκειμαι, αναχοπτω, καταχοπτω, συγχοπτω, χοπτω, επιτολαπτω, επιτεμνω, ασθενοω, καταπ.ξω. επιπληττω. καταπαιω. τυπτω. επιχαραττω, σχιζω.

Επικοτος.
Επ' ανδρὶ δηΐοις επικοτω σιδας. Aesc. Ch. 626.
SYN. Εγκοτος, ζακοτος, περιεργὸς φοβερὸς. —επιμομφος.

Επικοτως.
—Ο δ' επικοτως αει
Θυμενος αγναμπτον νεον. Ib. Pr. 162.
SYN. Παλιγκοτως, εργ.λως, δυσκολως, δυσθυμως. επιφερως.

Επικρια, Επικρησις.
—Κενης αρωγης, κἀπικρισιας στρατου. Ib. Per. 733.
—Κἀπικρησιν κακων. Eur. Andr. 28.
SYN. Αλκαρ. αλεξητηριον, βοηθεια, βοηθημα, αρωγη, αντιλημψις.

Επικρινω
Και παντες Περσων βασιλεις επικρησουσι. Sibyl. l. 3.
SYN. Συνεπικρινω, επαμυνω, αμυνω, επικουρεω

Επικρος, Επικροι.
—Και Δαρδανοι, ηδ' επικροι. Il. γ. 456.
Και γαρ εγων επικρος εων.—Ib. 188.
SYN. Βοηθὸς, αλεξητὴρ.—παρεδρος, συμμαχος,
EPITH. Μικρὸς.—αγχεμαχοι, εχεσπαλοι, κλειτοὶ, τηλεκλυτοι, πολυγλωσσοι, σθεναροὶ, υπερμενεις.

Επικρεως.
Εξ Επικρεων ατομων—Ep. l. 2.

Επικρος. Nom. pr. Vid. Ατομος.

Επικυφιζω.
Ηδη και νεοΐης επικυφιζει νοον ανδρων,
Πολλων δ' εξαιρει θυμον ες αμπλακιην. Theog. 630.
SYN. Ανακυφιζω. αναδασαζω, κλαφρυνω.

Επικραιαινω, Επικραινω.
—Και νυν μοι επικρηηνον κελδωρ. Il. α. 455.
—Ουδ' αρα πω οἱ επικραιαινε Κρονιων. Il. ο. 419.
Παντας επικραινοντα θεες.—Hom. M. 528.
SYN. Επιτελεω, κραιαινω, κραινω.

Επικραδαω
Ηρωας χειρεσσιν επικραδαοντας εριτμα. Ap. l. 552.
SYN. Ανακραδαω, αναπραδαινω, διακραδαινω, συγκραδαινω, συνεπικραδαινω, κραδαινω. αιασσω.

Επικρανειν.
Βαρυ μοι κεφαλης επικρανειν εχειν. Eur. Hipp. 201.
SYN. Κρηδεμνον, κεφαλοδεσμιον, κεκρυφαλος, κρανος, προσκεφαλαιον, καλυμμα, κορυς.

Επικρατεω.
Οσσοι γαρ νησσιν επικρατεουσιν αριστοι. Il. κ. 214
SYN Κρατεω, αποκρατεω, κατισχυω, κατεχω, υπερεχω, περιεχομαι, επιτυγχανω. αρχω, επινικαω.

Επικρατεως.
—Γερων νεφος αμφεβαλετην
Νηυσιν επικρατεως.—Il. π. 67.
—Νεων απο λοιγον αμυναν
Εμπεσ' επικρατεως—Ib. 81.
SYN. Επικρατως, κρατερως, δυνατως, ισχυρως, ἰφι, ενεργως, εντονως.

Επικρατης. Nom. pr
Αναξ υπνης Επικρατες σακεσφορε. Suid.

Επικρεμαω, Επικρεμαμαι
Αλλ' ὁ μεν αυτος τισι κακον χρεος· ὁς δε φιλησιν
Ατην εξοπιθεν παισιν επικρεμασεν. Theog. 206.
Ξυνος επει παντεσσιν επικρεμαθ' ὑμιν ολεθρος. Ap. 3 483.
SYN. Αποκρεμαω. αποκρεμαμαι, κρεμαω, κρεμαμαι, παρταω, παρταομαι, επικειμαι.

Επικριδον.
—Επικριδον ἱρευσαντο Μηλα—Ap. 2. 302.
SYN. Δεσμον, προσηκοντως, ορθως, κατα δεσμην —επιλεγδην, επιλεκτως, λογαδην.

Επικριον. Vid. Ικριον.
—Και επικριον αρμενον αυτῳ. Od. ε. 254.

Επικρυω.
—Μαλλον επικρυσεις σύγε (τον ῆλεν) Ar. Th. 1013.
SYN. Εγκρυω, προσκρυω. εμπηγνυμι, εμβαλλω, επιπατασσω, επιτιθημι.

Επικρυφος. Vid. Κρυπτὸς.
—Και επικρυφον οἶμον. Pind. Ol. 8.

Επικρωζω
Μη σεισε, φθονερα γαρ επικρωζουσι κορωναι. Ar. Eq. 1047.
SYN. Κρωζω. επιβοαω, επικραζω.

Επικταομαι
Ξυμμαρτυρας ὑμιν επικτωμαι. Soph. An. 858.
SYN. Προσκλαομαι, καταπλαομαι, κλαομαι, επικαλεω.

Επικτεινω
—Τις αλκη τον θανοντ' επικτανοι; Ib. 1042.
SYN. Κτεινω, αποκτεινω, καταπτεινω.

Επικτησις
Καλη γαρ ἡ επικτησις.—Ib. Ph. 1382.

SYN.

SYN. Κτησις. κ[ῆ]μα, επιρρυσις, προσθηκη, επι[ζ]ευξις, οικειωσις.

Επικ[ή]τος, Nom. pr.
Δῶλος Επικ[ή]τος γεγωμην, και σῶμ' αταπηρος,
Και πενιην Ιρος, και φιλος αθανατοις. Ep. l. 3.
Μῆτιν Επικ[ή]τοιο τιθ' ενὶ κατθιο Θυμῶ. Ib. l. 1.

Επικ[υ]πτω.
Αμφω ὁμῶ ξυνιῶσαι επικ[υ]πτον.—Ap. 2. 566.
Πᾶς δ' επικ[υ]πτε' Ολυμπος. Ar. Av. 781.
SYN. Επηχω, επιγδυπτω, επιδυπτω, καθαδυπτω, διαφοιτω, επιφοιτω.

Επικυμαινω.
Η δ' επικυμαινουσα μετηορος αυχένι κυρτῷ. Tryph. 66.
SYN. Επικυματιζω, επικυμαινω.

Επικυρτοω.
—Επὶ δε ζωνησι δρακοντε
Δοιὼ απηωρεινθ' επικυρτωοντε καρηατα. Hes. a. 234.
SYN. Κυρτοω, αγγυλοω, κατακαμπω.

Επικυρω.
Ως τε λεὼν εχαρη μεγαλῳ επὶ σωματι κυρσας. Il. γ. 23.
Αιεν επ' αυχένι κῦρε φαεινῆ δερὸς ακαπῆ. Il. ↓. 821.
SYN. Κυρω, κυρομαι, αντικυρω, εγκυρω, εγκυρεω, προσκυρω, εγγιζω, επιτυγχανω, καθευθυνω.

Επικωκυω.
—Κἀπικωκυω πατρὸς
Την δυσαλαιαν δαῖτα—Soph. El. 285.
SYN. Ανακωκυω, επιδακρυω, επιθρηνεω.

Επικωλυω. Vid. Κωλυω
Τίς τσαι μ' ἀ 'πικωλυσων τάδε; Soph. Ph. 1271.

Επικωμαζω.
Ει μεν ἐκων αρχειν επικωμασα—Call. Ep. 17.
Οσις επὶ παντ' αγαθ' ἐχοντας επικωμασας. Ar. A. 979.
SYN. Εισκωμαζω, επεισκωμαζω, κωμαζω, επιφοιτω, χλευαζω, μυκτηριζω, ερχομαι, αναβακχευω.—επιδημεω.

Επικωμιος.
Θελοντες αγαγεῖν επικωμιαν
Ανδρῶν κλυταν οπα. Pind. P. 10.
SYN. Εγκωμιαστικὸς, αινετικὸς, επαινετικὸς, επαινετηριος, πανηγυρικὸς.

Επικωμος.
Λιματος ακρητοιο μεθης επικωμος Ενυω. Tryph. 552.
SYN. Κωμαστὴς, θιασωτης, συγχαιρων. ὁ-Ερισθὴς.

Επικωπος.
Σχοινος,—ολυκρος, επικωπος. Ar. A. 230.

SYN. Ναυτικὸς. ξιφηρης. κωπηρης.—επικωπασιμ.

Επιλαβή.
Πολυμητων πεπλων
Τ' επιλαβὰς εμὰς. Aesc. Supp. 440.
SYN. Επιληψις, ληψις, καταληψις, αντιλαβὴ, εσβολὴ, επιλασις, επιθεσις.

Επιλαγχανω, Επιλαγχανομαι.
Επιλελογχε θυματων
Ακρατὲς, απρεσομιλον Γηρας.—Soph. Oed. C. 1299.
SYN. Μεταλαγχανω, επεχομαι, αναβαινω, εφιζαμαι, κληρομαι, τυγχανω, συμπυγχανω.

Επιλαζυμαι.
—Σιωπᾶ, κἀπιλαζυμαι σομα. Eur. Andr. 249.
SYN. Λαζυμαι επισχω.

Επιλαμβανω, Επιλαμβανομαι.
Τοσσα μεν ὁρμαινοντ' επιλλαβε νηδυμος ὑπνος. Od. δ. 793
Κἀν τᾶτο μη 'πιλαβηται. Ar. L. 596.
SYN. Καταλαμβανω, προλαμβανω, προκαταλαμβανω, επιλαμβανω, φθανω, συλλαμβανω, προσδεχομαι, εφαπτομαι, μεταλαμβανω, διαδεχομαι, επιβαινω, επιτυγχανω, παραλαμβανω, επαρχομαι, δραττομαι, ευρισκω, συμποιεῖμαι, κρατεω.

Επιλαμπω.
Ηελιος δ' επελαμψε.—Il. ρ. 650.
SYN. Απολαμπω, εκλαμπω, καταλαμπω, λαμπω, περιαυγαζω, εκλαμπρυνομαι, προσιλλω, ακτινοβολεω, διαφαινομαι, επιφαινομαι.

Επιλανθανομαι, Επιληθομαι. Vid. Λανθανομαι.
—Ουδ' ο γιγων δολιης επιληθετο τεχνης. Od. δ. 455.

Επιλεγω, Επιλεγομαι.
—Επὶ δε ξυλα πολλα λεγεσθε. Il. δ. 507.
SYN. Λεγω, συλλεγω, συλλεγομαι, αναλεγω, απολεγω, εκλεγω, καταλεγω, καταλεγομαι, προσκαταλεγω, προσεπιλεγω, προσαιρεομαι, προαιρεομαι, εγκρινω, επαλλασσω.—αναγνωμι, αναλογιζω.—ανακεφαλαιοω

Επιλειβω. Vid. Λειβω.
—Αντιαμενοι δ' επιλειβον. Od. γ. 341.

Επιλειπω
—Ουδ' επιλειπει
Χειματος, ουδε θερευς—Od. π. 117.
—Επὶ δε πλεῖον ελελειπτο
Αργινοντος υἱος—Ib. 3. 475.
SYN. Απολειπω, εκλειπω, εκλειπομαι, καταλειπω, παριημι.

Επιλειπω.
Δαφνης αγλαὸν οζον ἐλων, επιλειψει σιδηρῳ
Αρμενον εν παλαμῃ,—Hom. M. 109.

SYN. Λειπω, απολειπω, απολειπιζω.

Επιλευσσω.
Τοσσον τίς τ' επιλευσσει οσον τ' επι λαᾶν ἱησιν. Il. γ. 12.
SYN. Βλεπω, προσβλεπω, επιβλεπω.

Επιληθω.
—Εις οἶνον βαλε φαρμακον, ενθεν επινον,
Νηπενθές τ' αχολόν τε, κακῶν επιλῆθον απαντων. Od δ. 222.
SYN. Εκληθαινω.

Επιληκτεω.
—Κῆρες δ' επιληκτεον αλλοι
Εσαότες κατ' αγῶνα—Od. θ. 379.
SYN. Απολληκτεω, ληκτεω. αναχρετεω, επιχρεοτεω.

Επιληνιος.
Μεγα τον Θεὸν κροτῦντες
Επιληνιοισιν ὑμνοις. Anac. 52. 8.
SYN. Επιληναιος.

Επιληπτος
—Καπιληπτος εμπεσε. Soph. An. 412.
SYN. Αυτοσχερος. επιλημμος. ὑπαιτιος.

Επιλησις.
Καματων δ' επιλησιν παραχοι. Pind. P. 1.
SYN. Εκλησις, επιλησμοσυνη, επιλησμη, επιλησμοσυνη, λησμοσυνη.

Επιλησμων. Επιλησμοτατος.
—Καπιλησμων, και βραδυς. Ar. N. 129.
—Επιλησμων πανυ. Ib. 485.
Επιλησμοτατον, και σκαιοτατον γεροντιον. Ib. 788.
SYN. Αμνημων. ληθαῖος.

Επιλιγδην, Επιλλιγδην.
Βλῆτο γαρ ἅμων δερι. σφεων τετραμμενος αιεί,
Ακρον επιλιγδην—Il. ρ. 599.
SYN. Ανωθεν. ανω. λιγδην. επιγραδδην.—ασθενῶς, ατονως, αμενηνῶς, αμαυρῶς.

Επιλλιζω
Ουκ ἀϊεις ὁτι δη μοι επιλλιζεειν ἀπαντες. Od. σ. 11.
SYN. Διακινεω, (τοῖς ομμασι) καταμωκαομαι, επιγελαω, επιλλω, κατιλλαινω.

Επιλογχος.
Επιλογχον εχεσ' εν χειρι βελος. Eur. Hipp. 222.
EXP. Γαισον, ελασιδρον δορυ.

Επιλοιπος.
Ως τἀπιλοιπα τῶν λογων σὺ μεν κλυοις. Soph. Ph 24.
Αμειρε δ' επιλοιποι
Μαρτυρες σοφωτατοι. Pind. Ol. 1.
SYN. Λοιπός —επισσομενος.

Επι ενιε.
Φοβῳ επιλυσιν δοῦναι. Aesc. S. T. 135.

SYN. Διαλυσις, εκλυσις, απαλλαγη, καταλυσις.

Επιλωβευω.
Οι δ' επιλωβευον, και εκτομιον επιεσσιν. Od. ξ. 323.
SYN. Απολωβαω, επισκωπτω, ὑβριζω, επιγελαω, επιτιμαω.

Επιμαζιος.
—Επιμαζια νηματα μιτρης. Tryph. 336.
SYN. Υπομασιος, ὑπομαζιος—επιμασιδιος.

Επιμαίμαω. Vid. Μαιμαω, Επιθυμεω.
—Καπιμαιμῶσαι μαχης. Lyc. 301.

Επιμαινομαι
Τῶδε γυνη Πριτε επιμηνατο—Il. ζ. 160.
SYN. Υπερμαινομαι, περιμαινομαι, εμμαινομαι, μαινομαι.

Επιμανδαλωτος.
Το στεριφτασον καπιμανδαλωτον ἀν. Ar. A. 1200.

Επιμαιομαι.
Ηρη δε μαστιγι θοῶς επιμαιετ' ας ἱππους. Il. ε. 748.
—Ατὰρ χειρεσσι νεων, επιμαιεσθε κε
Γαιης φαινων,—Od. ε. 344.
SYN. Εφαπτομαι, επιφαινω, επεγω, προθυμεομαι, εφιεμαι, επιμαιμαω, μαιομαι, επιζητεω, επιθυμεω.

Επιμαρτυρομαι.
Καπετ' επισχὰν ολίγον επιμαρτυρομαι. Ar. N. 495.
SYN. Μαρτυρομαι, διαμαρτυρομαι, προσλιπαρεω, εκλιπαρεω, επισκηπτω, ικετευω, παρακαλῶ.

Επιμαρτυρ, Επιμαρτυρος. Vid. Μαρτυρ.
Επτὰ θεὰ. κρυφιων επιμαρτυρα λυγρον ερωτων. Mus. 1.
—Ζευς δ' αμμ' επιμαρτυρος εστω Il. π. 76.

Επιμασσομαι.
Ελκος δ' ιητηρ επιμασσεται.—Il. δ. 190.
Ως αρα μιν φαιδιμη ραδινῃ επεμασσατ' Αθηνη. Od. ρ. 429.
SYN. Απομασσω, προσμασσω, εφαπτομαι, ἁπτομαι. πλαδαω. συνταρασσω.

Επιμασιδιος.
Ος ελιπεν επιμασιδιον. Eur. I. T. 231.
SYN. Επιμαζιος. επιμασις. ὑπομασιος, απομασιδιος. επιτιτθιος, ὑποτιτθιος, θηλαζων, θηλαμινος, γαλαθηνὸς, νηπιος.

Επιμασις.
Οσσ μὲν τινα τῦτον εχεις επιμασσον αλητην,
Σιτω και οινω κεχρημένον.—Od. υ. 377.
EXP. Επιμασσομενα, επιζητῦντα —επαιδης, απασος, πενὸς. επιλιπὴς, οχληρός. ενδεὴς.

Επιμασσαω.

Επιμειδαω, Επιμειδιαω.
Τόνδ' επιμειδήσας προσεφη κρειων Αγαμεμνων. Il. δ. 356.
—Εφ' ιμερτῷ προσωπῳ
Αιει μειδιαει.—Hom. IX. 3.
SYN. Διαμειδιαω, προσμειδιῶ, ὑπομειδιῶ, μειδαω, μειδιαω, γελαω.
Επιμειλια. Vid. Μειλια.
—Εγω δ' επιμειλια δωσω
Πολλα μαλ', ὁσσ' υπω τις ἑῃ επιδωκε θυγατρι. Il. ι. 147.
Επιμελεια.
Τῆς επιμελειας παντα δῆλα γιγνεται. Sent.
SYN. Επισασις, επισασια, επιτροπη, κηδεμονια, διοικησις, θεραπευσια, θεραπεια, σπουδη, εντρεχεια, ακριβεια, επιτηδευσις, επισταλχια, ασκησις, ενδελεχισμὸς, ενδελεχια, επιμονη, συνεχεια, προσεδρια, αγχινοια, ευφοϊα, φιλοπονια, φιλεργια, φροντις, παρημοσυνη, προνοια, προσεξις, φιλοκοϊα.
Επιμελητης.
Τῶν τῆς πολεως εμ' επιμελητης πραγματων. Ar. Pl. 908.
SYN. Φροντιστὴς, σποπὸς, εφορος, θεραπευτὴς, διαθετης, διοικητὴς, εμπαξ, επικομος, επικρατὴς, επιτροπος, επιπολοι, κηδεμων, πολυπραγμων.
Επιμελομαι.
Ψυχῆς επιμελῦ τῆς σεαυτῦ, καθα δυνη. Sent.
SYN. Επιμελῦμαι, μελομαι, προσμελῦμαι, μηδομαι, περισσεζω, επισρεφομαι, πολυωρεω, εξακριβοω, προσλιπαρεω, προσμενω, διατελεω.
—επιμελειαν εχω, ποιῦμαι.
Επιμελπω
Αιδα τ' εχθρὸν Παιᾶν' επιμελπειν. Aesc. S. T. 875.
SYN. Μελπω, επαδω, προσαδω, επιλεπω.
Επιμελως.
—Ελθουτ' εις νοσον
Τον εχοντα ταυτην θεραπευσειν επιμελῶς. Men.
SYN. Επισρεφως, περιεργως, λιπαρῶς, πολυπραγμονως, ισχυρῶς, σφοδρῶς, ακριβῶς, απαρτιως, ενδυκεως, συνεχῶς, σπουδαιως.
Επιμεμφομαι.
Ειτ' αρ' ὄγ' ευχωλης επιμεμφομαι—Il. α. 65.
Ουτε κακιγνητοις επιμεμφομαι.—Od. π. 115.
SYN. Καταμεμφομαι, απαμεμφομαι, μεμψιμοιρεω, μωμαομαι, εγκαλεω, αιτιαομαι, επαιτιαομαι, αποδυρομαι, χλευαζομαι —επιζητεω,
Επιμενω, Επιμενομαι.
Αλλ' αγε νῦν επιμεινον αρηϊα τευχεα δυω. Il. ζ. 340.
Ενθα περ επιμενειν. Soph. Ph. 521.

SYN. Αναμενω, απομενω, διαμενω, εμμενω, καταμενω, περιμενω, προσμενω, επιμενω, μενω. επεχω.—προθυμεομαι, ὁρμαομαι.
Επιμιξος.
—Ταῖσι δε Δηω
Δωσεῖ παντ' επιμιξα, και ὡς ποτὶ νηὸν ικωνται. Call. δ. 134.
SYN. Περιπλὸς, περιπλεως, επιπλεως, περιπληθης, πληρης, ὑπερπλεως, αναμιξος, διαμιξος, εμμιξος.
Επιμιτρεω
—Εγω δε τοι ουκ αποδωσω,
Ουδ' επιμετρησω —Hes. ε. 385.
SYN. Προσεπιμιτρεω, προσμιτρεω, επιβαλλω, επιχερηγεω.
Επιμετρον.
—Εχων δ' επιμετρον απηνθον. Theoc. 12. 26.
SYN. Επιβλημα, επιθεμα.
Επιμηδομαι.
—Δολον δ' επιμηδετο πατρί. Od. δ. 437.
SYN. Μηδομαι, μηχανομαι, τεχναομαι, διαζητεω, εξευρισκω, επινοεω.
Επιμηθευς.
—Αμαρτινοόν τ' Επιμηθέα,
Ος κακὸν εξ αρχῆς γενετ' ανδρασιν αλφησῆσι. Hes. θ. 512.
EPITH. Οψιγονος.
Επιμηθὴς.
Θηριον ανθρωποισι μετεμμεναι' ὡς επιμηθὴς. Theoc. 25. 79.
SYN. Ευτεχνος, σοφὸς, δεινὸς, πανοῦργος, δαῖφρων.
Επιμηλὰς.
—Ουδε κεν αἶγες
Δευοιντο βοτρυων επιμηλάδες.—Call. 2. 51.
EXP. Αι μετα τῶν μηλων νεμομεναι.
Επιμνημι. Vid. Μνημι.
—Διὸ γαρ Πριαμῳ επιμνησις ὀφειλε. Il. γ. 460.
Επιμικτος.
Γυνὴ τοι πενιη—
Παντη γαρ τελασσον εχει, παντη δ' επιμικτος. Theog. 269.
SYN. Προσμικτος, συμμικτος.
Επιμιμνησκομαι, Επιμιμαομαι.
Λαμβω κ' αὖτις εἰντες επιμνησαιμεθα χαρμης. Il. ρ. 103.
Τῶ ὄγ' επιμνησθεὶς.—Od. α. 31.
SYN. Απομιμνησκομαι, απομιμαομαι, αναμιμνησκομαι, μιμαομαι.
Επιμιμνω, Vid. Επιμενω.
Ως και εμοὶ τόδε εργον αεξεται, ὧ επιμιμνω. Od. ξ. 66.

Επιμίξ

Επιμίξ Vid. Μιγδα.
Τρωας ορινονται επιμιξ ἱππυ τε και αυτοί. Il. λ. 525.
Επιμιξις
Εχθαιρουσι δε παντες—(χωτίλον ανθρωπον)
—Αναγκαιη δ' επιμιξις
Ανδρὸς τοιουτω συμποσιω τελιθαι. Theog. 297.
SYN. Επιμιξια, κοινωνια, συμβολαιον, ὁμιλια, συνδιατριβὴ, ευτυχια, αναμιξις, προσμιξις.
Επιμισγομαι.
Αιεὶ μιν Τρωεσσ' επιμισγομαι.—Il. χ. 548.
SYN. Συμμισγομαι, μισγομαι, ὁμιλεω, κοινωνεω, συνειμι.
Επιμοιραομαι.
Γαῖαν επιμοιρᾶσθαι αταρχυτοις νεκυεσσι Phoc. 94.
SYN. Επιμεριζω, απομοιρομαι, επιεμαι.
Επιμολεω. Vid. Επιερχομαι.
—Νοσος—αγαχλειαν Ηρακλὶ' επιμολε—Soph. Tr. 868.
Επιμολος.
Δορικτονα καὶ' εκτερικοντες γᾶς
Προς επιμολας.—Aesc. S. T. 635.
EXP. Τους επελθοντας (εχθρους.)
SYN. Αποξυλος, παρεπιδημος, ξενος.
Επιμομφή.
Ομως δε λῦσαι δυνατος οξει-
αν επιμομφὰν ὁ τυχος ανδρῶν. Pind. Ol. 10.
SYN. Μομφὴ, μῶμος, επιτιμησις, λοιδορια, μεμψις.
Επιμομφος.
—Κἐπιμομφος εἰ φιλοῖς. Eur. Rh. 327.
SYN. Φιλομεμφὴς, φιλομωμος, φιλοψογος, επιτιμητὴς, επικοτος, ψεκτης.
Επιμυσσω, Επιμυτζω.
—Αι δ' επιμυξαν Αθηναιη τε και Ηρη Il. δ. 20.
SYN. Εκμυκτηριζω, γογγυω, επιγογγυζω, επισωαζω, επιμυζω, διαφαυλιζω.
Επιμυω
—Επιμυει γά τοι. Ar. V. 928.
SYN. Καταμυω, απομυω, μυω, επινευω, κλεπω.
Επιμυμπτὸς.
Η δ' επιμωμητή.—Hes. ε. 13:
SYN. Επιμεμπτὸς, επιμωμος, επιμεμφὴς, επιψογος, επιρρητος, επισφατος, ὑπαιτιος, επονειδιστος, ελεγχὴς, ψεκτὸς, ψογερός.
Επινασσω.
Ως αἱ τραπεζαι γ' εισιν επινενασμεναι
Αγαθῶν απαντων.—Ar. Ecc. 836.
SYN. Νασσω, πληρεω, αναπληθω, επιπακτοω.

Επινασιος.
Αλλα Θρηϊκιης επινασιοι πτολιεθρου
Πυρσοφορες αρεωσι γυας—Ap. 1. 795.
SYN. Μετοικος, μεταναστης.—φυγας, απολις.
Επινεμω
Αυτομεδων δ' αρα σιτον ἑλων επινεμε τραπεζῃ
Καλοῖς εν κανεοισιν.—Il. ω. 626.
SYN. Διανεμω, κατανεμω, επιμεριζω, επιμοιραομαι.
Επινευω.
—Εμοὶ δ' επινευσα χαριτι. Il. ο. 75.
SYN. Συνεπινευω, καταινεω, διανευομαι, προσνευω, συνεω, νευω, συναινεω, παραινεομαι, ὑπαινεομαι.
Επινειω, Επινεω, Επινηνειω.
Νικηὸς πυκαιῆς επινηνειον αχνυμενοι κῆρ. Il. π. 428.
SYN. Νεω, νηω. καταγνω, παραγνω, επιπαραγνω, επισωρευω, συναθροιζω.—επικεομαι.
Επινειω
—Ὑστεροι αὖτε τὰ πεσεται ὁσσα οἱ αἶσα
Γενομενῳ επενησε λινῳ.—Il υ. 128.
SYN. Νεω, επικλωθω.
Επινηχυτος.
Πεπλῳ παρκαταθηκα θεοῖς επινηχυτα δῶρα. Orph. 310.
SYN. Νηχυτος. (al. εμμετρος)
Επινηχω, Επινηχομαι.
—Μεσσῳ δ' επινηχετο κοιλῳ. Hom. B. 106.
SYN. Επινεω, εισνεω, αταρνηχομαι, απονηχομαι, ὑπεξνηχομαι, προσνηχομαι, παρανηχομαι. συννηχομαι, επικυματιζω, επιπολαζω, επιπλεω, επιφερομαι.
Επινικιον.
Τυτων επεγκων παντα τἀπινικια. Soph. El. 694.
SYN. Νικητηριον, (ἆθλον, ἆσμα.) βραβεῖον, επιχειρια τά.
Επινικιος, Επινικος
Επινικιω σθενει τον ευ-
αγρον τελειῶσαι δ' ἠ λοχον. Soph. Oed. C. 1144.
—Φρασαι χερῶν αωτον Ελεφιαδαις επινικιον. Pind. Ol. 8.
SYN. Νικητηριος, τροπαιοξενος.
Επινισσομαι.
Ενθ' ἁ καλὰ παρῖς επινισσεται.—Theoc. 8. 43.
SYN. Αφικνεομαι, εισερχομαι, προσερχομαι, μετειμι.
Επινοεω.
Ευ γ' επενοησας αυτὸ, και προμηθικῶς. Ar. Av. 1510.
SYN. Νοεω, διανοεομαι, ενθυμεω, περιπτεω, εκπρονοεω,

πρεσσω, επιμηδομαι, διαζητεω, σοφιζω, μηχανασμαι φραζομαι.

Επινοια.
—Τίν' επινοιαν ισχυθες; Eur. Ph. 421.
—Καινη γαρ επ' ευτυχιαισιν
Ερχεται γλωσσης επινοια.—Ar. Ecc. 570.
Ψευδει γαρ η επινοια την γνωμην. Soph. An. 395.
SYN. Επιτομα, εννοια, εντομα, επιτροπις, περινοια, διανοια, σκεψις, εξευρημα, μηχανημα, ευμηχανια, επιστροφια, σοφισμα, ευτεχνια, επιτηδευμα. γνωμη—η επιουσα γνωμη.
EPITH. Αμηχανης, ατασθαλος, θαυμαστη, καινη, ασεβεστατη.

Επιτυμβιδιος.
—Ουτ' επιτυμβιδιος
Πω μη τις υμνος υμηπεσιν. Ib 825:
SYN. Επιθαλαμιος, γαμιος, γαμικος.

Επιτυσσω.
—Με και αλλο τειη επιτυσσειν ερετμω. Il. ξ. 249.
SYN. Νυσσω—παιδευω, ευθυνω, σοφιζω. διδασκω.

Επιτωμαω.
—Ουδε τιν' αυτω
Παιωνα κακων επιτωμαν. Soph. Ph. 169.
SYN. Επιτιμω, εξευρισκω, επιμηδομαι, επισκοπεω.

Επιτωτιζω.
Ξανθον κρατ' επιτωτισας. Eur. Herc. F. 362.
SYN. Εφορμαω.

Επιτωτιος.
Ως εμ' επιπλωσας επιτωτιον ηγειο εις οικον. Hom. B. 79.
SYN Επωμαδιος, ταυτοφορος.

Επιξειτω, Επιξεινω.
Η δ' ως Λημνιαδεσσιν επιξειηται γυναιξιν. Ap. 2. 766.
Επιξειται ταυτα δ' εις δαημενα Aesc. Ag. 1329.
SYN. Ξεινω, καταξεινω, φιλεω. μαρτυρομαι.—πορευομαι.

Επιξηνος. (ὁ μαγειρικὸς κορμος.)
Υπερ επιξηνα θελησω
Την κεφαλην εχειν. λεγειν. Ar. A. 317.
SYN. Επικορμιον, επικοπον.

Επιξυος. Vid Ξυνος.
Μετρ' εν χερσιν εχοντες επιξυα εν αρουρη. Il. μ. 422.

Επιξυνω, Επιξυνεμαι.
Η δ' ὁτε κηρυκεσσιν επιξυνωσατο μυθον. Ap 4. 436.
Οιον ἑῳ κακον εργον επιξυνωσατο βελη. Ib. 3. 1165.

SYN. Επικοπτω, κοπτω, αμφικοπτομαι.

Επιουριος.
Τις δ' αρετη σειρητ' επιουριον αθλον ελεσθαι; Theog. 965.

Επιουροχοευω. Vid. Ουροχοευω.
Και τι Διος κατα δαιμα θειης επιουροχοευοις; Hom. V. 205.

Επομνυμι, Επομνυμαι.
—Και επι μεγαν ὁρκον ομειμαι. Il. α. 233.
SYN. Προσομνυμι, κατομνυμι, διομνυμαι, ομνυμι.

Επιοπτομαι, Επιοσσομαι.
Ει δ' ολγιστες αν εγων επιοπτομαι.—Il. ι. 167.
Τω δ' επιοσσομενω θανατον και φυζαν εταιρων. Il. ρ. 381.
SYN. Επικρινω, επιλεγω, κατοπτομαι, προσοπτομαι, περιοπτομαι, επιβλεπω, εφοραω, προσαγορευω, επισημαινομαι.

Επιορκεω
Μητ' επιορκησης, μητ' αγνως, μητε εκουτι. Phocyl 14.
Ουδ' επιορκησω προς δαιμονας.—Il. τ. 188.
SYN. Ενεπιορκεω, παρορκεω, ψευδορκεω.

Επιορκον (Adv.) Επιορκον,—επιορκος.
Ως φατο και ρ' επιορκον απωμοσε—Il. κ. 332.
Ει δε τι των δ' επιορκον, εμοι θεοι αλγεα δοιεν. Il τ. 264.
Ορκον τιννυμενας· τοι Εριν τεκε πημ' επιορκοις. Hes. ε. 802.
SYN. Επιορκως—επιορκιον, επιορκια—ψευδορκος, ψευδορκιος, επιορκητικος.

Επιρρα τα.
Αλλ' ὁτε δη ρ' ικανειν ὁσσον τ' επιρρα πελονται Ημιονων,—Il κ. 351.
SYN. Ὁρια, ὁρμηματα.—διασασις, διασημα, το μεταξυ.

Επιρρος Vid. Φυλαξ.
Ος πρωτος Μινωα τεκε Κρητη επιρρον. Il. ν. 450.

Επιταγχυ, Vid. Παυ. Παυτως.
Δωροφαγοι, σκολιως δε δικην επιταγχυ λαθεσθε Hes ε. 62.

Επιταμφαλαω. Vid Παμφαλαω.
Πολλ' επιταμφαλοωντες ομιλ.—Ap. ε. 127.

Επιταλλω
—Τατ' εν χεροιν παλιντ' εν εργω βιλη
Επιταλλων Αρης—Aesc. Ch. 160.
SYN. Αναταλλω, διαπαλλω, εμπαλλω, παλλω. κλυζω.

Επιτασσω
Τω δ' επι Παιηων οδυνηφατα φαρμακα πασσων. Il. ε. 401.
SYN. Διαπασσω, εμπασσω, καταπασσω, παρα-

παραπασσω, περιπασσω, περιπασσω, συμπασσω, πασσω, καταβριχω, επιβαλλω.

Επιπασσω.
—Λειχων επιπασσα. Ar. Eq. 1087.
EXP. Τα επιπασσομενα τῷ ετνει αλευρα.

Επιπειθω, Επιπειθομαι.
—Πατροκλος δε φιλῳ επιπειθεῦ ἑταιρῳ Il. α. 345.
SYN. Πειθω.—πιστευω.

Επιπιλομαι
Νῆσος επὶ συγερὴ πιλναται δεινοῖσι βροτοῖσι. Od. ο. 407.
—Τάτ' επ' ανθρωποισι πιλνται. Ib. ρ. 60.
Αλλ' ὅτε δ' ογδοὸν μοι επιπλομενον ετος ἦλθε. Ib. η. 261.
SYN. Περιπιλομαι, επιρχομαι, παραγινομαι, παρατελλομαι, επιφερομαι, ερπομαι.

Επιπιμπλω.
—Κατε σιτία
Τίς τῆς τεκνωσης μᾶλλον επιπιμπλησιν αν. Ar. Ecc. 235.
SYN. Αναπιμπω, αποπιμπω, προσπιμπω, ὑπερπιμπω, εφημι. επιπροϊημι, επιβαλλω. απιημι, αναχαλαω.

Επιπιραω
—Τὰ δ' ὑδ' επὶ ῥῆες εἶσαι
Ωκυποροι πιρωσιν.—Od. ε. 175.
SYN. Διαπιραω, εκπιραω, πιραω, διαβαινω.

Επιπιτομαι.
—Καθ' ὁμιλον επιπλησθαι μενεαινων. Il. δ. 126.
Και θαυμαστ' επιπλομεσθα. Ar. Av. 1471.
SYN. Επιπεταμαι. παραπετομαι, προσπετομαι, εφιπταμαι, εφαπτομαι.

Επιπιτνω.
—Κλειτὰς ουων εκατομβας
Επιτοσσας θεῷ ρεζοντας. Pind. P. 10.
SYN. Πιτνω. επιπιπλω, επιτυγχανω, καταλαμβανω. (al. pro επιτοσσας.)

Επιπηγνυμι.
—Δορυ δ' εν χραδιῃ επιπηγει. Il. ν. 442.
SYN. Επιπησσω, εμπηγνυμι.

Επιπηδαω.
—Λιγειως αυτοῖς επιπηδᾷς. Ar. V. 703.
SYN. Εμπηδαω, επεισπηδαω, εισπηδαω, επιμπηδαω, παραπηδαω, προσπηδαω, εφαλλομαι, επαλλομαι, ενορνυω, εναλλομαι, περιβαλλομαι, εφαλλομαι, ενθορω, επιθορνυω, επιχειρεω, επιπηδω, επιβαλλομαι.

Επιπιλνημι, Επιπιλαμαι.
—Ουδὲ χιὼν επιπιλναται.—Il. ζ. 44.
SYN. Πιλνημι. εμπιλαζω, προσπλαζω, προσπιλαζω, πιλαω.

Επιπινω.
—Και επ' ακρητον γαλα πωων. Od. ι. 297.

SYN. Εμπινω, εκπινω, καταπινω.

Επιπιπλω.
—Ουδε οἱ ὑπνος επὶ βλεφαρῑσιν επιπλε. Od ε. 271.
SYN. Εισπιπλω. παρεισπιπλω, εμπιπλω, περιπιπλω, επιρρασσω, επιμβαινω, ενορνυω, συμπλεκομαι, επιτυγχανω.

Επιπλαζομαι.
Ποντον επιπλαγχθεὶς.—Od. θ. 14.
SYN. Εμπλαζομαι, περιπλανασμαι, περινοστεω.

Επιπλαταγιω.
Τοῖς μιν επιπλαταγιστα.—Theoc. 9. 22.
SYN. Επιχροτεω, αναχροτεω, πλαταγιω.

Επιπλεω, Επιπλωω, Επιπλωμι.
—Επιπλειον ὑγρὰ κελευθα. Il. α. 312.
Ποντον επιπλωσας. Il. γ. 47.
—Ποντον επιπλως—Od γ. 15.
SYN. Εισπλεω, καταπλεω, προσπλεω, εμπλεω, πλεω, επιπλαζω. προσπλωω, καταπλωω.

Επιπλησσω.
Τοξω επιπλησσων.—Il. κ. 500.
Εκτορ, αει μὲν πως μοι επιπλησσεις αγορῆσιν. Il. μ. 211.
SYN Απιπλησσω, εμπλησσω, πλησσω. ελαυνω, ὀβριζω, χολαζω, επιτιμαω, ενιπτω, τευχεω, κακιζω. λοιδορεομαι.

Επιπνεω, Επιπτεω.
Αι δ' αλλαι μαψ αὔραι επιπνεουσι θαλασσαι. Hes. θ. 872.
—Και επιπνευσωσιν ἅπται. Od ε 139.
SYN. Εισπνεω, αποπνεω, εμπνεω, καταπνεω, προσπνεω, πνεω, εμφυσαω —χρημαι.

Επιπνοια.
—Ινιν τ' ανθορομεν τᾶς προγονε
Βοὸς εξ επιπνοιας ζητὲς φραζειν. Aesc. Supp. 45.
SYN. Εμπνοια. εισπνοη, εμπνευσις, επιπνευσις, εμπνευματωσις, προσπνευμα, επιθεασμὸς, καταχωχή.

Επιποδιος.
—Ος αγριας πεδας
Επιποδιας μ' απὸ τε φορε
Εφυτε κἀνισωσιν —Soph. Oed. T. 1368.

Επιποιμην. Vid. Ποιμην.
—Θεχι δ' επιποιμένις εισὶν
Νυμφαι εὐπλοκαμοι,—Od. μ. 131.

Επιπολαζω.
Ταυτην αιτιαν επιπολαζουσαν,—Alex. 2. 7.
SYN. Επινω, επιπνεχομαι, επιπλεω, επισχυω. ανισχω.

Επιπολης (Επιπολη)
Της γραὸς επιπολης εισιν αἱ χειραι. Ar. Pl. 1208.

SYN.

SYN. Ανω, ετανω, εξεπιπολῆς, επιπολαιως, λεγδην. (επιφανεια)

Επιπολος.
Ιω, φιλος, σὺ μεν εμὸς
Επιπολος ετι μενιμος. Soph. Oed. T. 1345.
SYN. Περιπολῶν.—επιμελητὴς, επιτροπος.

Επιπονος.
Ανθρωπὸς εςι ζῶον επιπονον φυσει. Tim.
—Επιπονω—μοχθῳ. Soph. Oed. C. 1630.
SYN. Δρασηριος, καματηρὸς, πονηρὸς.

Επιπορπὶς. Vid. Περπη.
Χρυσια τῷ πολλωνι, το τ' ενδυτον, ἠ τ' επιπορπὶς. Call. 2. 32.

Επιπρεπω, Επιπρεπει.
Ουδέ τι τοι δολιον επιπρεπει εισεροασθαι
Εἶδος και μεγεθος· βασιλῆϊ γαρ ανδρὶ εοικας. Od. ω. 251
SYN. Εμπρεπω, μεταπρεπω, πρεπω, πρεπει.

Επιπρο
—Ας ὄγ' επιπρὸ
Θιλγομενας φρεμυγσι κατηγαγε Πειριθεν. Ap. 1. 30.
SYN. Δηριχᾶς, ενδελιχᾶς, μακρᾶς.

Επιπροθεω.
Ατὴν επιπροθεοντες—Ib. 582.
SYN. Περοπορευομαι, ὁδοποιῶμαι.

Επιπρεϊαλλω.
Η σφωϊν πρῶτον μὲν επιπροϊηλε τρεπτιζαν. Il. λ. 27.
SYN. Προτεινω, παρατιθημι, προιαλλω.

Επιπροιημι.
Ανδρας δε λισσεσθαι επιπροιηκεν αριστους. Il. ι. 516.
SYN. Προιημι, επιπεμπω.

Επιπρομολεω. Vid. Προμολεω.
—Την δε τις αφνω
Μυρομενην μεσηγὺς επιπρομολων' ερυσσεν
Δμωων.—Ap. 3. 665.

Επιπροπιπλω.
—Οφρα βαθεῖαν
Νηδὺν φορβάδι ἶσος επιπροπεσων εκορεσθη. Ib 4. 1449.
SYN. Προσεπιπιπλω, προπιπλω, επεπιπλω.

Επιπροσβαλλω.
Δαρδαπτεν δε λιποντες, επιπροσεβαλλεν Αδυδω. Io. 1. 931.
SYN. Επιβαλλω, προσβαλλομαι, επερχομαι.

Επιπροσθε, Επιπροσθεν.
Και μὴ 'πιπροσθε τῶν εμῶν σε σὺς λογους
Θῆς.—Eur. Supp 514.
SYN. Εμπροσθεν, απεναντι, προσθε.

Επιπροσαινω.
—Εσθλὸς μεν επιπροσανευσας επιστεῦ
Θεμεν —Ap. 3. 916.

SYN. Επιφαινω, προφαινω, προσφαινομαι.

Επιπροφερω. Vid. Περοφερω.
Λαιδν επιπροφερων ταρσὸν ποδός.—Ib. 4. 1519.

Επιπροχεω.
—εν πεταλοισι
Θρῆνυν επιπροχεουσα, χιει μιλιγηρυν αοιδὴν. Hom. XVIII. 18.
SYN. Εχω, προχεω.

Επιπταιρω.
Ουκ ἰδρας, ὅ μοι ὑὸς επιπταρε πᾶσιν επεσσιν. Od. ρ. 545.
SYN. Επιπταρνυμαι. πταιρω.

Επιπωλεομαι, Επιπολεομαι.
Αυτὸς δὲ χιλιος ὡς επιπωλεῖται εἶχας ανδρῶν. Il. γ. 196.
SYN. Αμφιπολεομαι, περιπολεομαι, επιχεομαι, επιπορευομαι.

Επιπωταομαι.
—Επιπωταμην ὑπερ ἁλμης. Ep. l. 1.
SYN. Επιπετομαι, επίποταμαι, παρατιτεμαι.

Επιρηγνυμι. Επιρηξω.
—Τον τρεῖς μεν επιρρηξειαν Αχαιοί. Il. ω. 454.
Πυλας δ' ὁπως επελθ', επιρρηξας ιδω. Soph. Oed. T. 1267.
SYN. Κλειω.—αναρρηγνυμι, απορρηγνυμι.—επιβαλλω, επιχρω, μετατιθημι.

Επιρραινω.
Ξανθῷ πορφυροπιζαν επιρρηνας τριχα χρυσῷ. Tryph. 65
SYN. Ραινω, διαρραινω, απορραινω, καταρραινω, προσραινω, αιονω, καταιονω, παραπασσω, προσπασσω, ραντιζω, επιρραντιζω, ψακαζω, δινημι, επιψεκαζω, καταψεκαζω, διυγραινω, διαβρεχω, επιδροσιζω, επινοτιζω.

Επιρριζω.
—Οθι παντες επιρριζηδον ὀδοῦται. Od. ρ. 211.
SYN. Επιθυω, ριζω.

Επιρρεπω.
Ημῖν δ' αιπὺς ολεθρος επιρρεπει.—Il. ξ. 99.
Ζεὺς γαρ τοι το ταλαντον επιρρεπει αλλοτε αλλῳ. Theog. 157.
SYN. Ρεπω, καταρρεπω, καταφερομαι, καταπλινομαι, προκυπτω. επιβαρεω, επιπρατεω.

Επιρρεω.
Αλλά τε μιν καθυπερθεν επιρρεει, νὺτ' ελαιον. Il. C. 754.
—Τα δ' επιρρεεν εθνεα πιζων. Il. χ. 723.
SYN. Επινεω, επιπολαζω, επιπηχω, επιβρυω. παρεσρεω, πλυσιαζω, επεχυτλεω.

Επιρρηδην
—Καί ρ' αὖτις επιρρηδην μετεειπεν. Ap. 2. 642.

SYN.

SYN. Διαρρηδην, σαφως, αναφανδον.—συνομαλλησιν.

Επιρρην.
Ος τοτε Καυθον επεφνεν επιρρηνισσιν ιοισιν. Ib. 4. 1497. (f. επι ρηνισσιν.)

Επιρριπτω, Επιρριπτεω.
—Οτε μοι πλεῖσοι χαλκηρεα δοῦρα
Τρωες επιρριψαν περι Πηλεωνι θανοντες. Od. ε. 310.
SYN. Επιβαλλω, επιφερω.

Επιρροή.
Καλῶν τοσουτων ουχ ὁρᾶς επιρροάς: Eur. Andr. 349.
SYN. Επιρροια, επιρρυσις, εισροος. προσθησις, συμφορια, αφθονια, θαψιλεια, πλουσιασμός.

Επιρροθεω.
Επιρροθησαν δ' οι μεν, ως καλῶς λεγοι,
Οι δ' ουκ επηνουν—Eur. Or. 899.
SYN. Θορυβεω. επαινεω. επιχεω, επιβοαω.

Επιρροθος.
—Τοπ οἱ επιροθος ἦεν Αθηνη. Il. δ. 390.
Εγερτὶ κινῶν ἀνδρ' ανὴρ επιρροθοις
Κακοῖσιν.—Soph. An. 419.
SYN. Βοηθος, επιταρροθος, συμμαχος, ονησιμος, ισχυρος. επασσυτερος. (Sch. λοιδοροις, ὑβριστικοις)

Επιρροιζεω, Επιρροιζω.
Και ταῦτα μεν μιτοισι χαλκειὴν πάλαι
Στρομβων επιρροιζῶσι γηραιαὶ κορai. Lyc. 585.
Η και τοσαυτας τῷδ' επιρροιζεῖς φυγας; Aesch. Eum. 427.
SYN. Επινηθω. προσκυλιζω.—επιβαλλω.—επισεισω, επισεω, επιγκλινω.

Επιρρυζω.
Εσι τῶν ιχθυῶν τιν' επιρρυξας.—Ar. V. 703.
SYN. Επισιζω, εφορμαω.

Επιρρυομαι.
Επλαπυλον εδος επιρρυσ. Aesch. S. T. 171.
SYN Ρυομαι, ερυομαι, βοηθεω, επαμυνω.

Επιρρυτος.
Καρτὸν τε γαιας και βροτῶν επιρρυτον. Ib. Eum. 910.
SYN Καταρρυτος. ευπορος, επικλητος.

Επιρρωννυμι, (Επιρρωομαι, inus.)
Αμβρισιαι δ' αρα χαῖται επερρωσαντο ανακτος
Κρατὸς απ' αθανατοιο· μεγαν δ' ελελιξεν Ολυμπον. Il. α. 529.
Τῆσι δὲ δωδεκα πᾶσαι επιρρωοντο γυναῖκες. Od. υ. 107.
SYN. Ρ. ρυμι. επισεομαι. κινεομαι. ενεργεω. (ερρωμενως)—επισχυω, συνισχυω, ισχυροποιεω, κατασκευαζω. σθενοω, επικυρεω, σπειζω, κραταιοω, αναθαρσυνω.

Επισεω, Επισσεω.
Την μαλ' επισσεων, φοβεεν ηρωας Αχαιούς. Il. ο. 230.
Ω μῆτερ, ικτευω σε μη' πιστις μοι
Τας αιματωπες και δρακοντωδεις κορας. Eur. Or. 255.
SYN. Εντεινω, επανατεινομαι, επιρρωννυμι, επιφερω, αγασσω, προσριβομαι. επανω κινεω, επισεομαι. εκφοβεω.

Επισευω, Επισσευω, Επισσευομαι, Επισυομαι (inus.)
Αιγειαν δ' επισευεν απὸ χθονὸς ὑψόσ' ανηρας. Il. υ. 325.
Η ετί μοι και κῆτος επισσευη μεγα δαιμων. Od. ε. 421.
Νῆα επεσσευοντο,—Od. ν. 19.
—Επεσσυοντο γυναῖκας. Ap. ι. 805.
—Το τεταρτον επεσσυτο δαιμονι ἴσος. Il. ε. 438.
SYN. Εφορμαω, ὁρμαω. διωκω, σπευδω, επισπευδομαι, θυνω, επειγω, κατεπειγω. επιθυμεω. επακολουθεω. πορευω.

Επισημαινω, Επισημαινομαι.
—Κἀπισημανθησεται
Κεαν' κεκλῆσθαι λαὸς ονομ' επωνυμος. Eur. Ion. 1593.
SYN. Ενσημαινομαι, επισημῆναι. αποσημαινω, σημειω, κατασημειομαι, αναγραφω, καταγραφω. επισφραγιζω. χαρακτηριζω, βεβαιοω, επισημυνομαι, επιφανω.

Επισημος.
Δεινὸς χαρακτηρ, κἀπισημος εν βροτοῖς
Εσθλῶν γενεσθαι.—Eur. Hec. 378.
SYN. Διασημος, περισημος, παρασημος, ευσημος. διαδηλος, καταδηλος. ευγνωστος, επιφατος επίρρητος, φαιφανὴς, ενδοξος.

Επισιζω.
—Κἀθ' ὁταν ἕτος γ' επισιζη. Ar. V. 702.
EXP. Επαφιεναι τας κυνας. Vid. επιρρυζω.

Επισκαζω. Vid. Σκαζω.
Γηραϊ δη ριγεοισιν επισκαζουσα ποδεσσιν. Ap. ι. 669.

Επισκεπτομαι.
Ναῦται επισκεψαντο —Call. 4. 43.
SYN. Επισκοπεω, εφοραω, καθοραω, επιβλεπω, περισκοπεω. διαομαι αναθεωρεω. λογιζομαι, αναλογιζομαι, ενθυμεομαι, μετεωροσκεπτομαι.

Επισκεπω
Φωρεῖ πολλάκι λυχνον επεσκεπεν.—Mus. 258.
SYN. Επικαλυπτω, επειρεφω, περισκεπω, σκεπω, σκεπαζω.

Επισκευαζω.
Το δεῖπνον αυτοῖς ἐξ' επισκευασμενον. Ar. Ecc. 1139.

SYN.

SYN. Παρασκευαζω, ανασκευαζω, σκευαζω, ευτρεπιζω, επιφορτιζω, επισατεω.

Επισκηπτος.

—Μηδ' επισκηπτος γουυς Δακρυα. Soph. Aj 580.

EXP. Απρεπῶς. μεγαλως, οἱως επὶ τῇ σκηπτῃ.

—επιταφιος. εξοδιος

Επισκηπτω, Επισκηπτομαι.

Υμῖν τι κοινῇ τόνδ' επισκηπτω χαριν. Ib. 567.

Ως αιτιαν γε τῶνδε κἀκεινων ἐχων

Πρὸς τῆς Θανουσης τῆσδ' επισκηπτω μορων. Ib. An. 1319.

SYN. Ανασκηπτω, ωσκηπτω, κατασκηπτω, σκηπτω, εντελλομαι, αντελλομαι, παρεγγυω, προσπατεω, παρκινεω, επιτιμαω, επιτλησσω, προσεγκαλω, επαραομαι, μεμφομαι, επιγραφομαι.

Επισκιος

Ανακτα δ' αυτὸν ομματων επισκιον,

Κὴρ' αντιχουτα κρατός.—Soph. Oed. C. 1721.

EXP. Τῶ χειρι σκιπτουτα τας οφθαλμὰς.

SYN. Υποσκιος, συσκιος, κατασκιος, παλισκιος, σκιερος.

Επισκοπεω

Τι δή ποτ' ὦ ξειν', ὧδ' επισκοπῶν σεαυτὸν ἐνεις; Ib. El. 1190.

Ως ἐντὸν οντ', εκεινην την τελευταιαν ἰδῶν

Ημεραν επισκοπουντα, μηδὲν' ολβιζειν, πριν αν

Τερμα τῦ βιυ περαση, μηδὲν αλγινὸν παθῶν. Ib. Oed. T. ult.

SYN. Επισκεπτομαι, καταποεω, φραζομαι, αποβλεπω, τηρεω, ἰσορεω, σκοπεομαι.

Επισκοπος. Vid. Επιτιμητης.

—Η τιν' ἑταῖρον

Οτρυνεις Τρωεσσιν επισκοπον ἐμμεναι;—Il. κ. 38.

—Και επισκοπον εἶναι οἴσεῖν Theoc. 24. 105.

—Τὸ γεγρᾶ τ' επισκοποι. Soph. An. 223.

SYN. Κατασκοπος. εποπτης, φορος, δικτος, φυλαξ, επιμελητὴς, επιγνωμων.

Επισκοτος.

Βοῶντος ατης τῆσδ' επισκοτον μελος. Ib. Aj. 591.

SYN. Ευσκοος. επιτυχὴς, ευτυχης, απλαστὸς.

Επισκυζω, Επισκυζομαι.

—Οφρα και αλλοι επισκυζωνται Αχαιοι. Il. ι. 370.

SYN. Οργαινω, εξοργιζω, παροργιζω, οργιζομαι.

Επισκυνιον.

Παν δ' ἑ τ' επισκυνιον κατω ἰλυεται εσσι καλυπτων. Il. ρ 136.

Τοῖον επισκυνιον βλοσυρῷ επἰκειτο προσωπῳ. Theoc. 24. 116.

SYN. Ιξυς, οχθος. Ῥερμα, το συναφρυωμα τῦ μετωπυ.

Επισμικω.

Τἰ γαρ ἔτος ἡμᾶς ουκ επισμῇ τῶν κακῶν. Ar. Th. 396.

SYN. Επιχριω, επιπασσω, επιρραινω, καταπλυνω, εμβαλλω, επιξυω, αποσμαω, σμαω, επισμηχω, επιτριβω.

Επισμυγερὸς.

Παρ δ' Αχλυς εσηχει επισμυγερὸ τε και αιπὺ. Hes. α. 264.

SYN. Σμυγερὸς, επιπονος, πολιπονος, οἰζυρὸς, εκταχεὶς.

Επισμυγερῶς.

Αλλ' ητοι κενὸς μεν επισμυγερῶς απετισεν. Od. γ. 195.

SYN. Επιπονως, αλεεινως, οικτρῶς, αθλιως, δυσμορως.

Επισπασήρ.

Και χρυσιν τριπλακτον επισπασῆρα βιλπει. Ep. l. 6.

Επισπαστος.

—Μή πὺ τις επισπαστον κακὸν εὕρη Od. ω. 461.

SYN. Εκτοσις, αυθαιρετος, αυτοπαρακτος.

Επισπαω, Επισπῶμαι.

—Πεποιθα τῦτ' επισπαστον κλεος. Soph. Aj. 780

—Εχθραν επισπασαμην. Ep.

SYN. Εφελκυω. επισυρω, επαγω. προσαγομαι. επιτευχομαι, ευτυγχανω, λαμβανω, μεταλαμβανω, επικτομαι.

Επισπω. Poet.

—Θανατον και πότμον επισπῆν. Il. π 52.

SYN. Επιδιωκω, επακολυθεω, καταλαμβανω, επισπαομαι, εφεπομαι.

Επισπιδω. Vid. Σπιδω.

—Επισπεσας δὲ το δακρυ. Theoc. 23. 38.

Οσσον επισπῶσαί σοι τραγι, δυομενῳ. Ep. l. 1.

Επισπιεχω.

Κεντρῳ επισπιεχων —Il. ψ. 430.

SYN Καταστιεχω, σπιεχω, επισπιδαζω, αναγκαζω, διεγειρω, παραθηγω, επισευομαι, σευω, κατεπειγω, επιταχυνω, προσβαλλω, προσκρουω, επιταρατω, επισπευδω.

Επισπευδω

—Σκιπταῖον επισπευδοιεν ὁδἰταν. Theoc. 16. 93.

—Αλλ' επισπευδῶν τὸ δρᾶν. Soph El. 469.

SYN. Διασπευδω, καταπευδω, σπευδω, επισπιεχω, ερεθιζω, παροξυνω, εγκελευω, επικελευομαι.

Επισπορια.

Επισπορια.
—Και επισπορην αλιασθαι. Hes. ε. 444.
SYN. Επισπορα. εμφυτεια, εμβλημα.
Επισπορος.
Στεργειν τα φυτα τωιδε τως επισπορως. Aesc. Eum. 676.
SYN. Αφυτος, απογονος, εκγονος.
Επισσυτος.
Εστιν τις φοβει σε
Φημα, γυναι, φρενας επισσυτος; Eur. Hipp. 574.
SYN. Ειλιος, ιξαλος (αφορμησασα. Sch.)
Επισαδον.
Νωμησεν δ' αρα πασιν επισαδον—Od. ν. 54.
SYN. Επισαμενως—βεβαιως, εμμενως, ευσταθως, εντονως, επιμονως.
Επισαθμαομαι.
Ουκ εχω προσηκατο
Παντ' επισαθμωμενος. Aesc. Ag. 172.
SYN. Διεσαθμαομαι, ερευναω, εξιταζω, σαθμωμαι.
Επισαμαι.
Νυν δ' ετ' αρ' απ ιθυθαι επισαμαι—Od. γ. 207.
—Επισαμενοι πολεμοιο. Il. Γ. 611.
SYN. Εξεπισαμαι, γινωσκω, μανθανω, δυναμαι, επιμελεομαι. εμπειρως εχω. νομιζω. οιομαι.
Επισαμενως.
Μενυλλιν τ' αρ' επισαμενως—Il. π. 307.
SYN. Επισαδον, ειδημονως, επιστημονως, ευφυως, ευμαθως, εμπειραμως, εμπειρως, συνετως, περιφραδεως. δυνατως.
Επισασις.
Πολλας γαρ εσχον φροντιδων επισασεις. Soph. An. 231.
SYN. Επισασια, προσασια, ενσασις, επινοια, λογισμος. επισκεψις, επισκοπη, εφορια, επιστεια, θεωρια, προσβολη, επιθεσις, επαρχια, παραμονη.
Επισατεω.
Ενταυθ' ορεσιοις ποιμνιοις επισατεν. Ib. Oed. T. 1047.
SYN. Προσατεω, προϊσαμαι, εξηγεομαι, επαρχω.
Επισατης.
—Θυματος δ' επισατης,
Ιερευς τ' εστεν τηδε, παις Αχιλλεως. Eur. Hec. 223.
Καιρος γαρ—ερχει παντος ες' επισατης. Soph. El. 76.
—Εξ οικεε σφι επισατη ιδ' αλαδοικης. Od. ρ. 455.
SYN. Προσατης, δεσποτης, επαρχος, υπαρχος, ηγεμων, μεταιτης, εταιτης. διδασκαλος. αρχηγος

Επισαχυω.
Ισον τι κατεστοι επισαχυσσειν τυλοι. Ap. I. 972.
SYN. Σταχυομαι, υπισαχυομαι.
Επισειω. Vid. Σειω.
—Ουδε σ' Ενυω
Ουδ' Αιδης, ουδ' ιπποι επισειουσιν Αρηος. Call. 4. 277.
Επισειχω. Vid. Επειχομαι.
—Κατ' ομων αιματα
Ευηλιος πιτνοντ' επισειχοντ χθονα. Aesc. Eum. 999.
Επισειλω
Εσθ' αυτ' αγελιην επι Τυδη σειλαν Αχαιοι. Il. δ. 384.
—Νυν' επισειλαι σχεσις. Soph. Oed. T. 106.
SYN. Αφοσειλω, διασειλω, σειλω, εντειλομαι, υποτιθημαι —προσειλω, προαγω.
Επισειραχω, Επισειραχομαι. Επισοραχεω. Επισειραχιζω, Επισοραχω, Επισειραχιζω, Επισειραζω, Επισειω
—Επι δε σειραχον το γυναικες. Il. τ. 301.
—Επισοραχησι δε λιμην. Il. ω. 79
Δειρα δ' επισοραχιζε—Hom. B. 72.
Ικτηρες επισοραχουσι. Soph. Oed. T. 195.
—Επισειραχιζε δε γαια. Hes θ. 843.
Και τι—ως' επισειραζετε. Aesc. P. 729.
—Επι δ' εσεισε δημος απειρων. Il. ω 776.
—Ποτερ' αν επισειω; Soph. Tr. 964.
SYN. Ανασειραζω, κατασειραχω. κατασειω, μετασειω, ακοιμαζω, εξαθυμεω, σειραζω.
Επισειφις.
—Κρατηρας επισειφιας οινοιο. Il. θ. 232.
SYN. Αμφισειφις. (σληρος, υπερχειλης.)
Επισειφω. Επισειφομαι.
—Ταδε δυσμενεις χθες
Ουκ αν ποθ, ον γ' εξεστι, τωδ' επισειφοι. Soph. El. 413.
Κηρυξ δε κρατηρας επισειψατο ποτοιο. Il. ι. 175.
SYN. Στειφω, ανασειφομαι—επιχοσμεω.—πληροω.
Επισηλεω
Αρχαιης ω Διος επεσηλωμενον αιχθος. Ep. I. 3.
Επισημη
Και λογον ορθον εδωκεν, επισημην τ' εδιδαξεν. Sibyl. I 8.
Τετων εχω γαρ παντ' επισημην εγω. Soph. Tr. 342.
SYN. Επισημοσυνη, δεκημοσυνη, τεχνοσυνη, γνωσις.

Επισημαν-

Επισημων.
Αυτὸς μεν γαρ επισημων βυλῆ τε νοῳ τε. Od. π. 374.
SYN. Ειδὼς, ειδημων, επισαμενος, νοημων, νοερὸς, δαημων, σοφὸς, μητιὸς.
Επισιος.
—Πᾶσιν γαρ επισιὸν εστιν ἑκαστῳ. Od. ζ. 265.
EXP. Επισιον. σκηνη. νεωριον. σκαφος. (σκεπαστικὸν καταλυμα Suid.)
Επισιος. pro Εφεσιος.
Πινυσα τὴν επισιον (κυλικα.) Anac. 73.
Επισοβεω (q Επισομεω.)
Μή μιν κερτομιησαι επισοβεωσι γυναῖκες. Ap. 3. 663.
SYN. Λοιδορεω, χλευαζω, μωμαομαι, ὑβριζω, επισομεω.
Επισολαδην
—Επισολαδην δε χιτῶνας
Εσαλατο.—Hes. α 287.
SYN. Ευκοσμως, καλῶς, λαμπρῶς, χαριεντως—συντομως.
Επισολη.
Και τυν οἱας εκεινε
Επισολας κομιζω. Anac. 9. 16.
Πεμψει μι σοὶ ϝειρηται τάδ' επισολας. Soph. Aj. 792.
SYN. Γραμμα, γραμματιον, λογοι, δελτος.—εντολὴ, επιταγὴ, επισκηψις.
Επισομιζω.
—Τυς εμὲς εχθρὲς επισομιζεω. Ar. Eq. 841.
SYN. Αποσομοω, κατασομιζω, κατασιγαζω, απισφραγιζω, εμποδιζω, κατασχεῖν. ελεγχω.
Επισρατευω, Επισρατευομαι.
Νυκτωρ επισρατευειν.—Soph. Aj. 1075.
Οι τηνδ' επισρατευσαν Ελληνες πολιν. Eur. Tro. 21.
Διπλῆν γαρ αυτῇ πῶμ' επισρατευετο. Ib. M. 1185.
SYN. Αντισρατευω, εισβαλλω, εμβαλλω, ἐξομαω, πολεμεω.
Επισρεπτὸς.
Τεκνων τε κιλευθοις
Επισρεπτὸν αιωνα κιοντας. Aesc. Ch. 348.
SYN Επισρεπτικὸς. ζηλωτος.
Επισρεφω, Επισρεφομαι
Ως προς τί πισιν τήνδ' αγαν επισρεφεις ; Soph. Tr. 1198.
Ελκε δ' επισρεψας μετ' ιὐκνημιδας Αχαινς. Il. χ. 370.
Γαῖαν επισρεφεται—Hes. Θ. 753.
Παντη επισρεφεται θηρῶν ολεκτρα γενεθλην. Hom. XXVI. 10.

SYN. Αντισρεφω. μεταισρεφω. συσρεφω, ὑποσρεφω. εκσρεφω, αναισρεφω. επαναισρεφω. επανισχομαι. επαγω, επισραφω —σλανεμαι.
Επισροδαδην
Κτεῖνε δ' επισροδαδην —Il. κ. 483.
SYN. Επισριφεως. ειλιγγως. ευτοκως. ισχυρῶς. επιμελῶς. ἴφι. σπουδαιως. (μετ' επισριφῆς)
Επισροφὴ.
Προ τῆ θανόντος τήνδ' εβεσθ' επισροφήν. Soph. Oed. T. 134.
Μυριων επισροφαὶ κακῶν. Ib Oed. C. 555.
SYN. Αναισροφὴ, περισροφη. σροφὴ.—σπουδὴ, μελετη.—συναθροισις, πλῆθος —δυνη.—τιμωρια—διατριβὴ, δικιτα.
Επισροφις.
—Και κεῖνος επισροφος ἦν ανθρώπων. Od. α. 177.
—Επισροφον ὁρμον εχουσα. Dion. 75.
EXP. Ενεργῶν. και σπουδαιος την εις αλλους επισροφὴν. — αγαπωμενος —φιλοξενος.—Eust.—Οὗ λογον εποιεντο παντες ανθρωποι.—συναναισροφομενος επερχομενος, επιδημῶν. Sch.—αντισροφος. επικαμπὴς.
Επισρωφαω.
—Επισρωφῶσι πολιας. Od. ρ. 486.
—Πολιν γῆς τῆσδ' επισροφᾶ πεδον. Eur. M. 666.
αSYN. Επισριφομαι. ενδιατριβω. επερχομαι.
Επισφραγιζω Vid. Σφραγιζω.
Σοι κλεος ἑσπεσθε δῆμος επισφηγιζε θανοντι. Ep. l. 5.
Επισφυριον.
—Αργυρεοισιν επισφυριοις αραρυιας. Il. γ. 331.
EXP. Ταις τῶν σφυρῶν περπαις.
Επισχιδὸν. Vid. Σχιδὸν.
Και ῥα γ' αναϊσσουσιν επισχιδὸν ερχομενοιο. Hom. A. 3.
Επισχερω Vid. Ῥιζῆς.
Αυτοὶ τε χλιηρομεθ' επισχερω.—Il. λ. 667.
Επισχιτια
—Ουδέ τιν' αλλην
Μυθε ποιησασθαι επισχεσιην εδυναθη. Od. φ. 71.
SYN. Προφασις, αναβολὴ επισχεσις.
Επισχεσις.
—Επει κτις επισχεσις, εδ' ελεητύς
Αλλοτριων χαρισασθαι.—Od. ρ 451.
SYN. Κωλυσις, εποχὴ. ερξις, καθεξις, κατασχεσις. σχεσις, κατοχὴ. φειδω επισχεσια.
Επισχολαζομαι.
Κεξορμενιζει. κεν επισχολαζεται. Soph. Fr.
SYN. Σχολαζω, αποσχολαζω.

Επισωτερ, Επισσωτερον
Χαλκεί επισσωτερα προσαρηρότα, θαύμα ιδέσθαι. Il. ε. 725.
ΕΧΡ. Τα επανω των τροχων σιδηρα. η χαλκα.—Καιθοί.

Επιτακτος.
Χαίρε, βαρυσκιμπων επιτακτα μεν έξανε δοιά
Εκ δ' αυτ' αγρίσιης πολλάκι πολλα καμών. Call. Fr. 22.

Επιτανυω Vid. Επιτεινω.
—Επι δε κλιν' εταννσσεν ιμάντι Od. α. 442.

Επιταρροθος. Vid. Επιρροθος
—Των τοι εγων επιταρροθος ειμι. Il. ε. 808.

Επιτασσω
—Συγκλησιαις επιτασσεις. Theoc. 15. 90.
SYN. Απατασσω, περισσσω, συντασσω, διατασσω, επισκηπτω, ανασσω, επιτελλω.

Επιτεγγω. Vid. Τεγγω.
Ρεθον ως γενοιτο, νεκταρ
Επιτεγξας, αιετελλεν
Αγερωχον εξ αγκαθης
Φυτον αμβροτον Λυαιη. Anac. 53. 40.

Επιτεινω.
Ως μεν των επι ίσα μαχη τετατο πολεμός τε. Il. ο. 413.
SYN. Εντεινω, απτεινω, εκτεινω, κατατεινω, παρατεινω, συντεινω, τεινω, απίκτεινομαι, επιτανυω—αιξομαι, μεγαλυνω, μακρυνω επιρρωννυμαι.

Επιτελλω, Επιτιλλομαι
—Κρατηρι δ' επι μυθον ετελλε. Il. α. 25
Παντα μαλ' ατρεκεως αγορευσμεν ως επιτελλω. Il. ζ. 10.
—Σοι δε μαλις' επιτιλλομαι ωδε γε ρεξαι. Ib. 802.
SYN. Εντελλω, προστασσω, επιτασσω, παραγγελλω, λεγω. ανατελλω.

Επιτεμνω.
Μη 'πιταμης τον χειρα καταπρίων το κυμινον. Theoc. 10. 55.
SYN. Κατατεμνω, διατεμνω, συντεμνω, σχιζω, επικοπτω, περικοπτω, βραχυνω, εμπριω, διαιρεω.

Επιτερπης, Επιτερπτος
—Εχεν δ' επιτερπέα χαρον. Hom. A. 413.
Τουτων κεν τοι αλλ' επιτερπεστερον. Theog. 1062 (al. επι τερπνοτερον.)
SYN. Τερπνος, ευτερπης.—φιλησης.—ομιλητικός.

Επιτερπομαι. Vid. Τερπομαι.
Αλλος γαρ τ' αλλοισιν ανηρ επιτερπεται εργοις. Od. ξ. 228.

Μη ποτε παρ κλαιοις καθεζομενοι γελασωμεν.
Τοις αυτων αγαθοις, Κυρν, επιτερπομενοι. Theog. 1218.

Επιτερσαινω Vid. Τερσαινω.
Αι μεν τ' πελιω ψαμαθοις επιτερσαινονται. Ap. 4. 607.

Επιτιτμω.
—Ον κ'εατεσσιν οις επι γυρας ετιτμε. Od. α. 218.

Επιτηθη.
Αυτη δ' εκεινη προτερον εξεπισατο
Παρα τας επιτηθης.—E. M
ΕΧΡ. Η τω πατρος, και τη; μητρος μητρ.

Επιτηδειος. Επιτηδης.
Αλλ' ει ξυνειναι μη 'πιτηδεια κυρεις. (scrip. Valc.) Eur. Andr. 205.
SYN. Χρησιμος, προσηκων, ικανος, επαρκης, επιδεξιος, πρόφορος, προφυης, προσφιλης, ευθετος, ευσχημων, έτοιμος, αρμοδιος, εναρμοσος, οικειος, φιλος, ενυος, συνηθης, πρεπων, επισταμενος.

Επιτηδες.
Ες δ' ερετας επιτηδες αγειρομεν—Il. α. 142.
Ω εφαμαρ επιταδες—Theoc. 7. 42.
SYN. Εξεπιτηδες, εξεπιτηδως, προχειρως, κατα επιτηδευσιν σπουδην, προχειρεσιν, εκ προνοιας, προαιρεσεως, παρασκευως.—σπουδη, επισπερχως, επισροφαδην, επιμελως, προθυμως, έκουσιως, αρμοδιως, εναρμοσως, ευθετως, ευρυθμως, ευμηχανως, ενδεξιως, προσηκοντως, προσφορως, εμμελως, αρτιως—οικειως, επιτηδειως.

Επιτηδευσις.
Βιοτα δ' ατρεκεως επιτηδευσεις
Φασι σφαλλειν πολιν η τερπειν. Eur. Hipp. 261.
SYN. Σπουδη, επιμελεια, μελετη, προθυμια—επιτηδευμα, μαθησις, ασκησις.

Επιτηδευω.
Πολλη γ' αναγκη κ'επιτηδευειν κακα. Soph. El. 311.
SYN. Σπουδαζω, επιχειρω, μηχανασμαι, προθυμεομαι—εν σπουδη τιθεμαι.

Επιτιθημι.
—Οια και ημιν
Ζευς επι εργα τιθησι—Od. Θ. 245.
Θησειν γαρ κ' εμελλεν επ' αλγεα τε στοναχας τε. Il. C. 39.
—Πετρην επιθηκε θυρησιν. Od. ι. 243.
SYN. Ανατιθημι, εντιθημι, προσιθημι, εγκατατιθημι, κατατιθημι, επιβαλλω, προσφερω, εγχριμπτω, επιχω, επανιστημι, επιτροσθιω, προσδιδωμι, αναβιβαζω, εμπλασσω, απεικαζω.

Επιτίλαω·
Υπὸ τῦ δίνης δὲ τῆς μαρίλης μοι συχνὴν
Ο λαρκος επετιλησεν, ἁσπερ σκπια. Ar. A. 350.
SYN. Εντιλαω, κατατιλαω, προσπιλαω, τιλαω, αποπατιω.

Επιτιμαω
Πυκτη δ' επιτιμᾶν υδὲν εργον μαχομενῳ. Phil.
SYN. Υπερτιμαω, βαρυτιμαω, επιλαμβανομαι, επιθειαπευω —ενιπτω, επιπληττω, εγκαλεω —επικλεω τιμωρεομαι.

Επιτιμητὴρ, Επιτιμητης, Επιτιμητωρ
Ως δ' ὁτε μηστολιων εργων απὸ παῖδες ιωσιν,
Αθρὸοι, οι δ' αρ' οπισθεν επισκοποι εγγυς ἑασιν,
Αιδῶς τε, προπιδων τε, νοος τ' επιτιμητῆρες
Πρισβυτατοι, γῆρας γαρ εναισιμον ανδρα τιθησιν Opp α
Ω; ἐπιτιμητής γε τῶν εργων βαρύς. Aesc.Pr. 77.
Ζευς δ' επιτιμητωρ ικεταων τε ξεινων τε. Od. ι. 270.
SYN. Παιδευτὴς, διορθωτὴς, ευαγορθωτὴς, σωφρονιστὴς, ψεκτὴς. λοιδορητὴς.—βοηθὸς, αμυντωρ, τιμωρὸς, ενδικος.

Επιτιμια.
Αλλ' εν' Ορεσι ταῦτα τα' 'πιτιμια. Soph. El. 921.
Και δεῖξον ανθρωποισι τὰ 'πιτιμια
Της ουσεβειας οἷα δωρῦνται Θεοί. Ib 1398.
SYN. Γερας, τιμὴ, ευπορια —τιμωρια, δικη, ποινὴ.—επιχερα τά.

Επιτιμος
Κἀπιτιμος. και πολιτας.—Ar. R. 714.
SYN. Εντιμος, επιτιμιος, αξιοτιμος, τιμηεις, τιμητὸς πλησιος.

Επιτιτθιος Vid Επιμαστιδιος.
Ητοι αρ ὡς εἰδοντ' επιτιτθιον Ηρακλῆα. Theoc. 24. 53.

Επιτλημι
Τῷ τοι επιτλητω κραδιη μυθοισιν εμοῖσιν. Il. τ. 220
SYN. Ανατλημι, διατλαω, τλαω, ὑπομενω, απομενω. ετιτολμαω.

Επιτολμαω.
Αλλ' επετολμησε, φρεσὶ δ' ισχετο'—Od. ρ. 238.
SYN. Τολμαω —επιτλημι —επιβελευομαι.

Επιτονος
—Αυτὰρ επ' αυτῷ
Επιτονος βιβλητο, βοὸς ρινοῖο τετυχώς Od. μ. 423
SYN. Ιμας. (ὁ τῶν χειρατων δεσμὸς.)

Επιτοξαζομαι
Τῷ δ' επιτοξαζοντο καρηκομοωντες Αχαιοί. Il. γ. 79
SYN. Επακοντιζω, τοξευω. τοχαζομαι. εφορμαω.

Επιτρεπω, Επιτρεπαω.
—Επει κ μιν επιτρεπτα γυναι λυγρῷ. Il. χ. 79.
—Τρεῶσιν γαρ επιτραπτοι φυλασσειν Ib. 421.
Ει μὲν δή μοι κῦδος επιτρεπατε μελεσθαι. Ap. 1. 351.
SYN. Ανατιθημι. αφιημι. ειμι, δίδωμι, παραδίδωμι, χαριζομαι —εντελλομαι —ὁμολογεω —καταπιστευω. εγχειριζω. ὑποχωρεω.

Επιτριχω.
Οι δ' ἐμεγα ιαχοντες επεδραμον ες Αχαιῶν. Il. ξ 421.
Ιπποις ωκυποδεσσιν επιτριχον —Il. ψ 504.
Καρφαλέον δὲ οἱ ασπὶς επιθριξαντος αυσεν
Εγχεος.—Il. τ 409.
—Λευκὴ δ' επιδεδρομεν αιγλη Od. ζ 45.
SYN. Διατριχω. εντριχω. προστριχω. καλατριχω. επιτροχαω, επιτροχαζω, επιθεω, επιδιδραπω. επεκθεω. επιβαλλω. εισβαλλω, προσπιπτω. προσαφασσω, επιψαυω, επιρχομαι.

Επιτριβω.
Νοτος μ' επιτριψειν ἰπαικὴ, δεινὴ φαγεῖν. Ar. N. 242.
SYN. Κατατριβω. παρατριβω. αιατριβω. αποτριβω. προστριβω. εντριβω. παρορμαω. εντεινω. επιφερω. επιβαλλω, προσβαλλω, αγιαω, θλιβω, καταγαω.

Επιτριπτος.
Η τὲπιτριπτον κιναδος εξερε μ' ὁπα; Soph. Aj. 103.
Ως σιμὸς ἐὐπιτριπτος.—Ar. Pl 276.
SYN. Εξωλὴς, πανὴργος. πονηρὸς.

Επιτροπευω
—Θαυμαζω δ' ὁπως
Τον δῆμον οἷός τ' εμ' επιτροπευειν εγω Ar. Eq. 212
SYN. Επισατεω φρονεω, διοικεω, κηδομαι, κατευθυνω. ὑπηρετεω, επιμελεομαι.

Επιτροπος.
Θεὸς επιτροπος εων —Pind. Ol. 1.
SYN Διοικητὴς. επιμελητὴς. μελετωρ. μελεδωνυς. φροντιστὴς, κηδεμὼν, προστατης.

Επιτροχαδην.
Ητοι μεν Μενελαος επιτροχαδην αγορευε. Il. γ' 213.
SYN. Εσπευσμενως, πεπηγμενως, ταχεως. συντομως. κεφαλαιωδῶς

Επιτροχαω Vid Επιτριχω.
Ειθαρ επιτροχαων.—Ap. 4. 1606.

Επιτυγχανω
Μητρις γαρ ανδρὸς κ επιτυχις ποτε. Ar. Pl 245.
SYN. Εντυγχανω, κατατυγχανω. περιτυγχανω.

τυγχανω, τυγχανω, αποκλαομαι, απολλυομαι, λαγχανω, κατευθυνω, κατευθυντιω.

Επιτυμβιδιος, Επιτυμβιος.

Ουδ' επιτυμβιδιοι Κορυδαλίδες πλανωνται. Theoc. 7. 23.

Δυπαις τοῖς επιτυμβιδιοις
Θρῆνος ανασπαζω. Aesc. Ch. 332.
—Καὶ πιτυμβιοις χοὰς εδωκα—Soph. An. 913.

Επιτυφω.

Οπως αν αὐὴρ επιτυφῆ μαλιστά μν. Ar. L. 221.

SYN. Ἐπικαιω, εμπυροω.

Επιφαινω, Επιφαινομαι.

Στιγματα δ' ὰς επιφαντο ιδεῖν δεινοῖσι δρακουσι
Κυανεα κατὰ γῶτα—Hes. a. 167.

SYN. Προσφαινομαι, διαφαινομαι, παραφαινομαι, εμφαινομαι, φαινομαι, διαειδομαι, επιλαμπω, εμπομπευω, διαγνωριζω—επιβαινω, επιφανομαι.

Επιφαντος.

Ουκ αλομεναν ὑδριζεις
Αλλ' επιφαντον. Soph. An. 853.

SYN. Εμβιος.—επιφανής.

Επιφανοομαι, Επιφανομαι.

—Επιφανομενος τὰ ἀ κῦλα. Hom. A. 444.

SYN. Επιφαινω, αποφαινω, εκφαινω, εμφαινω, επιφαινω, επιδεικνυμι. αναπτελλω.

Επιφερω.

Οι πρὶν επ' αλληλοισι φερον πολυδακρυν αρηα. Il. γ. 132.

Σοι κοιλης παρὰ νῆυσὶ βαρειας χεῖρας εποισει. Il. α. 89.

SYN. Εισφερω, προσφερω, εκφερω, επαγω, προσαγω, επιφερω, επιβαλλω, καταδικαζω, κατηγορεω, διασυρω, προσπιπτω.

Επιφημι.

Ουδ' ὁτι κεινῳ παῖδ' επεφνον. Eur. I. A. 130.

SYN. Επαγγελλομαι, απαδικομαι, εγγυαω, ὑπισχομαι.

Επιφθεγγομαι.

Εγὼ δ' επιφθεγγομαι κεκλαυμενα. Aesc. Ch. 453.

SYN. Προσφθεγγομαι, προσφωνεω, επιφωνεω, επιβοαω.

Επιφθημι, Επιφθανω.

Τραυλοδυτην πετρῃ μυλοειδεῖ τρῶσιν επιφθάς. Hom. B. 211.

SYN. Παραφθανω, προφθανω, υποφθανω, φθανω.

Επιφθονεω Vid. Φθονεω.

Ωδε κ' επιφθονοιὸς, οδέ τοι παλιν εἴσιν οπισσω. Od. λ. 148.

Επιφθονος.

Πολλαὶ γαρ ἡμῶν αἱ μεν εισ' επιφθονοι. Eur. Hec. 1192.

Σοφὴ γαρ ὦσα, τοῖς μεν εμ' επιφθονος. Ib. M. 303.

SYN. Ζηλωτὸς, επαινετὸς.—φθονημενος.—μεμπτὸς.—επιμεμπτος.

Επιφθυζω.

Και λεγ' επιφθυσδουσα.—Theoc. 2. 62

SYN. Επιπλυω, προσπλυω, εμπλυω, επιψιθυριζω, επαδω (ἰσυγγας.)

Επιφλεγω.

Ηὔτε πῦρ αἴδηλον επιφλεγει ασπετον ὕλην. Il. ε. 455.

SYN. Επικαιω, φλεγω.

Επιφλυω.

Τοῖα φατις, και τις πριν επιφλυειν μακαρεσσιν
Τιας Αλωῖδας.—Ap. 1. 481.

SYN. Φλυω, φλυαρεω, λοιδορεω.

Επιφυτος. Vid. Φυτιος.

Ορχηστμοῖς τ' επιφυτοις παιδες. Aesc. Eum. 373.

Επιφερβεω.

Ενθ' επει εῦ βοτανης επιφερβῶσι βες ερυμνας. Hom. M. 105.

SYN. Φερβω, βοσκω, επιβοσκω.

Επιφορεω.

Οσους ανεθην επιφορησε τῶν λιθων. Ar. Pa. 224.

SYN. Συμφορεω, συσσωρευω, επισωρευω, επιβαλλω, επιφερω.

Επιφορος.

Παις ὁ Μαιας επιφορωτατος
Πραξιν ερίαν θελων. Aesc. Ch. 811.

SYN. Ευμενὴς.—λογικὸς.—εγκυμων.—ευεπιφορος, καταφορος, καταφερὴς, καταφερὴς, επισφαλὴς ἐρμπτικὸς.

Επιφραζω, Επιφραζομαι.

—Ινα γαρ σφιν επιφρασσον πυκεριοθαι. Il. κ. 127.

—Και επιφρασσαιατο βελὴν. Il. ζ. 282.

Δολην δε κακὴν επιφρασσατο βελην. Hes. θ. 260.

SYN. Παραγγελλω, επαγγελλω, δηλοω, διασαφεω—επινοεω, επιγνωμι, ενθυμεομαι, επισκεπτομαι. διαλογιζομαι. μηχαναομαι.

Επιφρονεω.

—Ἠε σύ πεῖς αυτὴ επιφρονεεσ' αγορευεις. Od. τ. 385.

SYN. Εὔφρονεω, φρονεω. νὸν εχω.

Επιφροσυνη.

Ει μη επιφροσυνην δῶκε γλαυκωπις Αθηνη. Od. ε. 437.

SYN. Πολυφροσυνη, σωφροσυνη, φρονησις, φραδμοσυνη, φραδιη, ευβουλια, μῆτις, πινυτὴ, πινυτης. φρεμυθια, επιλογισμὸς, συνεσις, πυκνοτης. πυκιναὶ φρενες. (Hom)

Επιφρικος.

Επιφρυος.
Ξιφος δ' εμῆς θυγατρὸς επιφρυον δερη. Eur. Or. 1613.
E X P. Επικειμενος. επι τυτῳ φρεφομενος.
Επιφρων.
—Και επιφρονα βελήν. Od. τ. 242.
S Y N. Εμφρων, ευνεχής. δαϊφρων, περισσοφρων, πολυφρων, σαοφρων, συνετός.
Επιφυλιος.
—Κἀπιφυλιε χθονός. Eur. I. 1577.
Επιφυλλίς.
Επιφυλλίδες ταῦτ' εσι, και σωμυλματα.
Χελιδονων μυσεῖα —Ar. R. 92.
E X P. Τα επικειμενα τοις μεγαλοις βοτρυσι βοτρυδια. Τα εν τοις βοτρυσιν εν αρχῃ περιτλωματα.—φαγολογια.—λαλος, πιθανολογος.
Επιφυσαω.
Τοῖς επιφυσιωσιν ἀλιφορεις ασπαλῆες. Naum. ult.
—Η γαρ γαρ επιφυσητός με. Ar. Pl. 609
S Y N. Αναφυσαω, εμφυσαω, φυσαω —επιχαιρω —διογκοω, εξογκοομαι, χαυνοομαι, εξιδιω, επαιρομαι.
Επιχαιρω.
Σε μεν συμφασσομ' επιχαιρω. Soph. Aj. 136.
S Y N. Περιχαιρω. συγχαιρω, ὑπερχαιρω, χαιρω, τερπομαι, επιγανυμαι.
Επιχαλαω.
—Και πικραῖς Δυαισιν ουδεν επιχαλᾷς. Aesc. Pr. 179
S Y N. Αποχαλαω, αναχαλαω, χαλαω, αποδιδωμι. ενδιδωμι, επικαμπτομαι.
Επιχαλκευω.
—Ενεκα τυτων επιχαλκευειν παριχοιμ' αν. Ar. N 921.
S Y N. Αποχαλκευω, παιδευομαι. επιξεργαζομαι.
Επιχαρής.
—Οτῳ τάδ' επιχαρῆ. Aesc. Pr. 160.
E X P. Χαρας αξια. επιχαρτα.
Επιχαρις.
Ουδ' επιχαρις αρης. Ib. S. T. 916.
S Y N Ευχαρις, ευχαριτος, ευαρεστος, χαριεις, χαριεργες, αγαπητος, ηδυς, ευηδης, επιτερπης.
Επιχαριτως.
—Επιχαριτως αν γ', ὦ ξενε. Ar. A. 867.
S Y N. Χαριεντως, αστειως. σωμυλως.
Επιχαριτλα, pro Επιχαριζε.
—Επιχαριτλα τῷ ξενῳ. Ib. 884.
Επιχαρμα.
Η ρα γε τοι. μυσαρη, και τὴν επιχαρμα τιλυγμαι; Theoc. 2. 20.

Ουδ' επ' ενειδεσιν, ουδ' επιχαρμασιν. Eur. Ph. 1581.
S Y N. Καταγελως, εμπαιγμα, χλευασμα —συγχαρμα. επιχαρσις. ωκαγορια.
Επιχαρμος. Nom. pr.
—Χωτὴρ ὁ ταν κωμωδιαν
Εὑρὼν Επιχαρμος. Theoc. Ep. 17.
Επιχαρτος.
Εχθροῖς επιχαρτα πεπονθα. Aesc. Pr. 158.
—Ως επιχαρτον
Τελεως ασκησον εργον. Soph. Tr. 1278.
S Y N. Επιχαρης.—ευφροσυνος. καταγελαστος.
Επιχειλής.
Ος επρησεν τὴν πολιν ἡμῶν
Μεσὴν. εὑρὼν επιχειλῆ. Ar, Eq. 811.
S Y N. Ερυθής. επιπολαιος. αμοιρος.
Επιχειρα. Επιχειρια τά.
—Μεμναμενοις τιλεῶν επιχειρα. Theoc. Ep 17. 8.
Ουτε ξιφεων επιχειρα λαχουσα. Soph. An. 831.
S Y N. Επαθλα, νικητηρια, επιτιμια —τιμωρια
Επιχειρεω.
Ενθ' οἱ μεν δειπνῳ επιχειρεον.—Od. ω. 385.
S Y N. Εγχειρεω, ετοιμαζω, επιβαλλομαι, επιρχομαι, σπευδαζω.—συλλογιζω.—επιτηρετολμαω.
Επιχιζω. Επιχιζομαι, Vid. Εγχιζω.
Ιδε γ' επιχισει. Ar. L. 442.
Επιχιω. Επιχισμαι, Επιχυω, Επιχυνω.
—Και αμφιπολον ταμιην ωτρυν' ὁ γεραιὸς
Χερσὶν ὑδωρ επιχεῦαι ακηρατον.—Il. ω. 303.
—Επὶ δε Τρῶές τε και Εκτωρ
Ηχῇ θεσπεσιῃ βελεα πλειονα χευτο. Il. Θ. 159.
—Τοι δ' επιχυντο. Il. ο 654.
S Y N. Προσχεω, επιγχεω, επιχεω, προσχυω. εγχεω, εισχεω, καταχεω, επιβρεχω, επιβαλλω.
Επιχθονιος.
—Οι τὸν βροτοί εσιν επιχθονιοι—Il. α. 272.
S Y N. Επιγειος, γαμῖος, χθονιος, χθονοστιβής.
Επιχνοαω. Vid. Χνοαω.
—Λευκῇσιν επιχνοωσαι εθειραις. Ap. I. 672.
Επιχραω.
Ως Δαναοὶ Τρωεσσιν επιχρασιν—Il. π 356.
S Y N. Εφορμαω, επιπιπλω. επιρχομαι.
Επιχριω.
—Επιχριοντες αλοιφη. Od. φ. 179.
S Y N. Καταχριω, διαχριω, εγχριω, χριω, επαλειφω.
Επιχωριω.
Το μὴ 'πιχωριῶν τοῖς απιστοῦσιν τάδε. Soph. An. 225.

S Y N.

SYN. Συγχωρέω, προσχωρέω, παραχωρέω, ἐπιτρέπω, ἐάω, ἐμὶ. συμπαθέω.—ἐπιγνώμων.

Ἐπιχάριος.
Οὐκέν ἐπιχαρίον τι πρᾶγμ' ἐργάζεται. Ar. Pl. 342
—Ἐπιχάριον Ἔργος. Theoc. 27. 11.
SYN. Εὐχάρις, συμφυτος. αὐθιγενὴς, οἰκογενὴς, ὁμογλώσσος.

Ἐπιψαύω.
—Ὅς τ' ὀλίγον περ ἐπιψαύει πραπίδεσσιν. Od. ϑ. 547.
SYN. Προσψαύω, παραψαύω, ἁπτομαι, ἅπλαφαω. ἐπιθίγω.

Ἐπιψιθυρίζω
Τὸν Δία δ' ἐπιψιθυρίζειν—Ar. Pa. 1241.
SYN. Καταψιθυρίζω, ἐπιδρόσιζω, ἐπιρρίχω. —κατασείω, κατείδομαι

Ἐπιψυδομαι.
Ἀιθέρωποι Θεὸν ἔπον, ἐπιψυσατο δὲ μαντιν. Sibyl. l. 7.
SYN. Ἀποψυδομαι. διαψυδομαι, προσψυδομαι, καταψυδομαι, ψυδομαι, ψευδολογέω, προσποιεομαι.

Ἐπιψογος.
—Μάκαρεσσιν ἐπιψογον αἰνὲν ἀπτῆι. Rhi.
SYN Ἐπιλησμος, ἐπιλήσιος, καταμεμπτος, ἐπιμεμφὴς, μωμητος.

Ἐπιψορέω.
—Ἐπιψορέων δὲ φερίτερα. Call 3. 247.
SYN. Ἐπηχέω, ψορέω.

Ἐπιωγή.
Δικταίην ἱρμιὸν κατερχομένης ἐπιωγήν. Ap. 4. 1640.
Οὐ γαρ ἔσαν λιμένες ἐπὴν ὀχοι, οὐδ' ἐπιωγαί. Od. ε. 404.
EXP. Αἱ ἐξοχαὶ, ναὶ οἱ πλατεῖς αἰγιαλοί. οἱ παραθαλάσσιοι τοποι.

Ἐπωγμεύω.
Κύκλον ἐπωγμεύουσιν ἀλήμονες ὀρχηθμοῖο. Tryph 345.

Ἐπωγμιος.
Τὰν οἴαν, ὦ Δαμάτερ Ἐπωγμία —Ep. Suid.

Ἐποικέω
Ξείνην ἐποικήσαντες ὀθνειὰν χθονὶν. Lyc. 526.
SYN. Ἐπιδήμεω. μετοικέω. συνοικέω

Ἔποικος.
Ἀλλ' ἄπιθι τις ἔποικος ἀναξία
Οἰκουρομῶν θαλάμους πατρός. Soph El. 191.
SYN. Ἔποικος, ἐγγατοικος, μέτοικος, σύνοικος. ἐπιχώριος

Ἐποικτείρω. Vid. Οἰκτείρω.
—Οὐτ' ἐποικτειρεν τινά. Ib. Ph. 1358.

Ἐποικτίζω. Vid. Οἰκτίζω.
—Θεαμα δ' ἐσῶψε ταχα
Τοιῆτον οἷον καὶ σὺ περ ἐποίκτισαι. Ib. Oed. T. 1319.

Ἐποιχομαι.
Οἰχῆας μὲν πρῶτον ἐπώχετο —Il. α 50.
Αὐτίκα δὲ μνηστῆρας ἐπώχετο ἰσοθέους φάς. Od. α 324.
—Καὶ ἀμφιπολοισι κέλευε
Ἔργον ἐποίχεσθαι—Il. ζ. 492.
SYN. Ἔπειμι, ἐπέρχομαι, εἰσέρχομαι, περιέρχομαι, ἐπιπορεύομαι, ἐπιτέλεω.

Ἐπολολυζω
Νῦν αρ' ἀξιὸν γε πᾶσιν ἐστὶν ἐπολολυξαι. Ar. Eq 613.
SYN. Ὀλολυζω. ἐπιθρηνεω, ἐπικωκυω, ἐπιμυζω.—εὐχομαι, εὐφημεω.

Ἔπομαι. Poet. Ἕσπομαι.
—Θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἕποντο. Il α. 424.
Σπεῖό μοι ὡς ὅτε πατρὶ ἀμ' ἕσπετο Τυδεῖ δίῳ. Il κ. 285.
SYN. Συνέπομαι, ἀκολυθέω, συνακολυθέω, ἐπακολυθέω.

Ἐπομβρεω. Vid. Ὀμβρεω
Εἰ μὴρ ἐπομβρηθῇ το ἀρύσιον ὅσσον ἀποχρῆ. Ep: l. 2.

Ἐπομβρια.
Ὡσ[ε μήτ' αὐχμὸν πιέζειν,
Μήτ' ἀγαν γ' ἐπομβρίαν. Ar. N. 1118.
SYN. Ὄμβρος. ἰκμασια, ὑγρασια, ὑγροτης.
—Καὶ περὶ ῥοὸς ὄμβρε
Ἥρα κυμαίνει ἐπιπαφλασι γειτονι μητρι.—
Καὶ ποθὲν ἀσπετα πάντα κατεκλυσεν αἴτιος Ζεύς.
—Ὅτε τριτάτε χυσις ὄμβρε
Κυμασι πυργωθεισα κατεκλυσεν εὐρεα κοσμε. Nonn.
—Ζηνὸς καχλάζων νασμός. Lyc.

Ἐπομνυμι, Ἐπομνυμαι, Ἐπομνυω.
—Καὶ ἐπὶ μεγαν ὅρκον ὀμοῦμαι. Il. κ. 132.
Μητε θεὸς ἐπιορκον ἐπομνυθι—Theog. 1195.
—Ὁρκὸν γαρ ἐγὼ τον ἐπωμοσα ταρβῶ. Theoc. 21. 62.
SYN. Ὁρκόω, ἐπορκόω, ἐφορκίζω, κατομνυμι, προσομνυμι, ὀμνυμι.

Ἐπομφαλιον.
Μεσσοπεπομφαλιον.—Il. κ. 267.
EXP. Τὸ ἐπικειμενον τῷ τῆς ἀσπίδος ὀμφαλῷ.

Ἐποπτεύω.
Στιγματα μὴ γράψῃς, ἐποπτεύων θεράποντα. Phocyl. 212.
SYN. Προσοπτεύω, κατοπτεύω. ἐξοπτεύω, σκοπτεύω.

Ἐποπτεύτης.

Επονειδισος.
Τὶς πᾶτι τέκνομα τὐπονειδισον βροτοῖς
Ουκ οἶδε Λαμιας τῆς Λιβυστικῆς γενος. Eur. Fr.
SYN. Ονειδισος, ονειδειος, επιμεμπτος, επιφθονος.

Επονομαζω.
Τυτκα δι Δι' επωνομασανθ', ὁτι οἱ διεπεμφθη. Sibyl. l. 3.
Την δυσαλαινα δαῖτ' επωνομασμενην. Soph. El. 286.
SYN. Προσονομαζω, κατονομαζω, ονομαζω.

Εποπιζω. Εποπιζομαι.
—Διὸς δ' εποπιζε μῆτιν. Od ε. 146.
SYN. Εντρεπομαι. επιστρεφομαι, κατασκευαζω. φυλασσω. οπιζομαι.

Εποπτευω. Vid Οπτευω
Αλλ' ὑδατι σπενδοντες επαντων εγκατα παντα. Od. μ. 363

Εποπτευω, Εποπτευομαι
Εργα τ' εποπτευειν—Hes. ε, 765.
Εργα τ' εποπτευεσκε —Od. π. 140.
Οικτρὸν γαρ, οικτρὸν κεῶν' επορωμαι φαος Lyc. 304.
SYN. Επισκεπτω, ὑπολαμβανω, νομιζω. θεωριζω.

Εποπτης, Εποπτης.
—Εποπτῆρας λιτῶν—Aesc S. T. 646.
Πυθῶνας αιπειρᾶς ὁμοκλαρους εποπτας. Pind. N. 9.
SYN. Διοπος, κατοπτης. επορος, επισκοπος, εφορος, τιμητὴς, μυστης. εξεταστὴς, επιτηρητὴς, πληρωτὴς, εφορος, επιμελητὴς. θεατὴς.

Εποργιαζω.
—Οπυ πολεσσιν
Ερως εποργιαζει. Anac. 32. 23.
SYN Οργιαζω, τελεω (Δρυσω)

Επορεγομαι.
Ενθ' επορεξαμενος μεγαθυμε Τυδῖος ὑὸς
Αχρην στασε χειρα—Il. ε. 336.
—Στιβαρὴ επορεξατο χειρὶ
Νηΐτε ὁλκαιοιο—Ap. ι. 1313.
SYN. Προτεινω (την χειρα) εκτεινω, επιλαμβανω.

Επορθοβοαω.
—Ινα πατρὶ γοος
Νυχιος επορθοβοασω. Eur. El. 142.

Επορνυμι, Επορω.
—Λιπαρῆσι τ' επορνυμενος λαγετισσιν. Hom. B 220.
—Οι δε λυκοι ὡς
Αλληλους επορουσαν.—Il. δ. 472.
—Επὶ δε γλυκὺς ὑπνος ορουσεν. Ib. ψ. 232.
SYN. Ενορω, εφορμαω, επιχειρεω, επιπηδαω.

Επορω, Επορομαι.
Ωρσεν επι ζαῆν ανεμον νεφεληγερετα Ζευς. Od. μ. 313.
—Επι δ' ανερες εσθλοι ορουτο. Od. γ 471.
SYN. Ορω, εξορμαω, παρορμαω, επαϊσσω.

Επος.
Προφρων τετληκας επεων επος ὁ,τι νοησεις. Il. α. 543.
—Ιδειν δια δικας πᾶν επος. Aesc. Ch. 786.
SYN. Λογος. μυθος, ῥημα, ῥητις, χρησμὸς. στιχος, αοιδὴ, μετρον, μελος, λογος εμμετρος.—πραγμα.
EPITH. Αταρτηρὸν, αντιβιον, ακοσμον, αισχρὸν, απουμιον, αινιγματωδες. ασημαντον, δεινὸν, εκπαγλον. δολιον, δυμαλγὲς, ἱμερὸεν, ἱερὸν, δυσφημον, λευγαλέον, συγερὸν, δυμπλὴς, δυμῤῥες, κερτομιον, μαλακὸν, μειλικιον, υπκιρδὲς, ολοφυδνὸν, ονειδιον, πτερόεν, φυκινὸν, πολυπλαγκτὸς, πολυθρυλλητον, στερεὸν, ὑπερφιαλον, πικρὸν, ἡδυθεσπες, λοξὸν, κῆρον, μελιγλωσσον, χαμαιπετὲς, ασπαστὸν, θαρσαλέον, κομψὸν, ἁλιον, αποβλητον, κακὸν, νημερτὲς, ῥηϊδιον, τηυσιον, ακραντον, τροχαλυτον, αγαθὸν, χαλεπὸν, χολωτὸν, ευφημον, θεοπρεπὲς, ταχυμυθον
PHR—Επεα νιφαδεσσιν εοικότα χειμεριησιν. Hom.

Εποτοτυζω. Vid. Οτοτυζω.
Αλλος αλλ' επωτοτυζε
Διαδοχαῖς ανα πολιν. Eur. Ph. 1055.

Επστρυνω.
Η νυ και αυτῶν θυμὸς επστρυνει και ανεγει Il. ζ. 439.
SYN. Οτρυνω, παροτρυνω, εξοτρυνω, παροξυνω, παρορμαω, επορω.

Επουριος. Vid. Ουριος.
Ουδὲ γαρ ουδὲ Δρυαντὸς ὡς κρατερὸς Λυκοοργος
Δὴν ἠν, ὸς ῥα θεοῖσιν επουρανιοισιν εριζεν. Ib. 131.

Επυριζω.
Ουδ' αἱματηρὸν σπεῦμ' επυρισασα τῷ
Ατμῷ κατισχαινουσα νασὸς πυρί. Aesc. Eum. 137.
Αλλ' ητε ταυτη σον φρονημ' επυρισας. Eur. Andr. 610.
SYN. Επυριζω, εφορμαω.—ιστημι—σειχω.—επιτιλεω. αποπιμπω.

Επυρος.
Πιθ' αιτιασασά τις
Γενοιτ' επυρος ἑστῶτις αὖρα. Soph. Tr. 971.
Παλισσυτον δ' ραμημα τωτισαι
Πατρας επυρον.—Ib. Oed. T. 203.
SYN. Ουριος.—απυρος.

Εποχίω.
Μὴ μὲν τοὶς ἵπποισιν αἰὲν ἐποχήσεται ἀλλος. Il. κ 330
SYN. Ὀχέω. ἐπιβαίνω.
Ἔποχος Vid. Ἐπιβάτης.
—Ναῶν τ' ἐποχὰς. Aesc. Eum. 54.
Ἐποψ
Οὐδ' ἐποπας κυκνοισι.—Theoc. 5. 137.
Ἐποψίμος, Ἔποψιος.
Οὐδ' ἀκυτον κὰδ' ἐποψιμον. Soph. Oed. T. 1335.
—Δημητρος εις ἐποψιον
Παγον μολουσα —Id. C. 1671.
—Θεοὶ τ' ἐποψιοι. Ib. Ph. 1068.
—Λωβην τ' ἐμπας και ἐποψιον αλλων. Il. γ. 42.
SYN. Ὁρατος, περιβλεπτος, λευκὸς, φαιδρός. —ἐπισκεπτης.
Ἑπλα.
Οι δέ μοι ἑπλὰ κασιγνητοι ἰσαν ἐν μεγαροισιν. Il. ζ 421.
Ἑπλάζομος, Ἑπλάζομος.
—Σακος αἰόλον ἑπλάζομον. Il. π. 222.
—Ἑπλάζομον ἀρρηκτον σακος. Soph. Aj. 577.
SYN. Ἑπλάζυρος, ἑπλατυχος.
Ἑπλαιτης.—Ἑπλαιτες. (Adv.) Ἑπλίτης, Ἑπλίτις.
Ἑπλαιτες δ' ἠγασσε πολυχρυσοιο Μυκηνης. Od. γ 305.
Ος ἑπλίτης ὤν, ἐκ ἐφυσε φρατορας. Ar. R. 421.
—ἑπλίτιν ὕσαν. Ib. Th. 487.
Ἑπλοδεκαιδεκα.
Ἑπλοδεκαιδεκα μὲν πλεεν ἠματα—Od. ε. 278.
Ἑπλολογχον.
—Τον ἑπλολογχον—σολον. Soph. Oed. 1370.
Ἑπλομιτος.
Πατερων ἑπλομιτῳ τεκτισας ἐν κιθαιρῃ. Ep. l. 1.
Ἑπλομυχος.
Ἑπλομυχον Βορεαο παρὰ σπεος—Call. 4. 65.
SYN. Πολυμυχος.
Ἑπλοποδης.
Θρῴσκων ἐφ' ἑπλοποδην,—Il. ο. 729.
Ἑπλορος. Nom. pr.
Ῥησος θ', Ἑπλορός τε.—Ib. μ. 20.
Ἑπλοπορος.
Αὐθέρος ἑπλοποροις ἐπὶ τειρεσιν—Hom. VII. 7.
Ἑπλοπυλος
—Θηβης εδος—ἑπλοπυλοιο. Il. δ. 406.
Ἑπλοπυργος.
Ἑπλοπυργος ἀδε γᾶ. Eur. Ph. 254.
Ἑπλοσολες.
Ἑπλοσολον πυργωμα Καδμειων ἑπι. Ib. Supp. 1221.
Ἑπλοσομος.
—Αμφ' ἑπλοσομες Πυλας—Ib. 401.

Ἑπλοτομος.
Καθ' ἑπλοτομον τ' ἐρεμιαν χελυν. Ib. Alc. 451.
SYN. Ἑπλαχομος.
Ἑπλοφαὴς, Vid. Λεπὶς.
Ἑπλοχα.
Και τα μὲν ἑπλοχα παντα διεμοιρᾶτο δαϊζων. Od. ξ 434.
Ἑπυλλιον.
Ἑπυλλιων Ευριπιδε.—Ar. Pa 531.
SYN. Ῥηματιον. ῥηματισκιον στιχιδιον.
Ἑπω.
Ουχ ὁρᾳας οἱον Δολοπες περι τειχε' ἑπουσιν; Il. ο. 535.
Τον δ' εὗρ εν θαλαμῳ περικαλλέϊ τευχε' ἑποντα. Il ζ. 321.
SYN. Ἐργαζομαι. ἐνεργεω. ασχολεῦμαι. ἐπιμελεῦμαι, ἐυτρεπιζω. διοικεω —λεγω.—ἑπομαι.
Ἑπωαζω, Ἑπωζω.
—Ἑπωζε, χαραδριον μιμημένος. Ar. Av. 267.
Ἐπὶ τῷδ' ἑπωαζουσαν ἐκλεπειν καλὸν. Crat. ap. Athen.
(al.) Ἐπὶ τῷδ' ἑπωζουσ' ὡς αν ἐκλειψῃς καλὸν. (Valc. ad Ph. 447.)
SYN. Ἐπικαθευδω, ἐπευναζομαι, ἐπικοιμαι. θαλπω.
Ἑπωδὴ, Vid. Ἐπαοιδὴ.
—Ου προς ἰατρῷ σοφῷ
Θρωσῶν ἑπωδὰς πρὸς τομοῦντι πημασι. Soph. Aj. 583.
Ἑπωδινω. Vid. Ὠδινω.
Τοσσον ἑπωδινουσα Ἐκηβόλον ἱκετο Λητω. Hom. A. 45.
Ἑπωδὸς.
—Και δυσπραξια
Λαθοις, ἑπωδὸς ἐστι τῷ πεφρικοτι. Menand.
Μορφῆς ἑπωδὸν ἢ τὶ τῆς ἐμῆς ἐρεῖς; Eur. Hec. 1275.
SYN. Ἐπαοιδὸς.—ἐπωνυμος.
Ἑπωλινιος.
—Ἑπωλινιον κιθαριζων. Hom. M. 432.
SYN. Ταραγκαλος.
Ἑπωμαδιος.
Τυτλὸς γαρ λιπογυιος ἑπωμαδιον βαρὸς αἰρων
Ταῖς κενεαι γλουναις ἀτρεμον ὀρθοῖ. Ep. l. 1.
Ἑπωμαδον.
—Ζωθος μὲν ἑπωμαδὸν περταζεν
Ουρεος πλεβατοιο κορυν—Ap. 1. 738.
SYN. Κατωμαδὸν.
Ἑπωμις.
Εις ἑτερην Βριαρῆος ἑπωμίδα χειρα μιγεισα. Call. 4. 143.

Λαβῦσα

Λαζῦσα πεπλους ἐξ ακρας επωμίδος. Eur. Hec. 556.
SYN. Ὠμος. ακρωμια, ακραμιον.—(ἑδος ενδυματος.)
Επωμοτος. Vid. Διωμοτος.
Ομνυμ' εγωγε Ζῆν' εχων επωμοτον. Soph. Tr. 1204.
—Επώμοτος λεγων. Ib. 434.
Επωνυμια.
—Και δέ σε χειρις
Κρηταίες καλεουσιν επωνυμιαν απὸ τυμφης. Call. 3. 205.
SYN. Ομωνυμια. επικλησις. παρωνυμια.
Επωνυμος.
Αλκυονην καλεουσιν επωνυμον—Il. ι. 558.
SYN. Συνωνυμος, ετερωνυμος.
Επωπή.
Ματέρος ανθορομας επωπάς. Aesc. Supp. 548.
Επωπίς.
—Θυσεται σ' επωπίδα. Lyc. 1176.
SYN. Θεραπαινίς.
Επωπαω Vid. Επιβλεπω.
Ως ποτ' επωπᾶς —Aesc. Ch. 691.
Επωρυω.
Πολλὰ δ' επωρυσαν αντὴρ επιδηροτομηςιν. Ep. l. 1.
SYN. Ολολυζω. ωρυω.
Επωφελεω
—Οι δ' επωφελῶν
Οι τῶ πατρὸς τῷ πατρὶ δυναμενοι, τὸ δρᾶν
Ουκ ηθελησαν.—Soph. Oed. C. 454.
SYN Προσωφελεω, ωφελεω, ονημι.
Επωφελημα. Vid. Ωφελημα.
—Καί τι και βορᾶς
Επωφελημα σμικρὸν.—Ib. Ph. 278.
Επωφελιμος.
Πραίσι δ' ἐπει λογοις, εργοισι τ' επωφελιμοισι. Pythag 6.
SYN. Επωφελὴς, κατωφελὴς, ωφελιμος, χρησιμος.

ΕΡΑΖΕ. Εραδε.
—Νιφάδες δ', ὡς πιπτον εραζε. Il. μ. 156.
Ορπακας βραζυλοισι καταβριθοντες εραδε. Theoc. 7. 146.
SYN. Χερσοδε. χαμαί.
Εραμαι. Vid Εραω
Ως σεο νυν εραμαι, και με γλυκὺς ἱμερος αἱρεῖ. Il. γ. 446.

Ερανιζω.
Πηρὸς ὁ μεν γυιοις, ὁ δ' αρ ομματιν· αμφοῖσιν δε
Εἰς αυτὸς το τυχης ενδεἰς ερανισαν. Ep. l. 1.
SYN. Συλλεγω, συναγω, συνερανιζω, συνερανίζομαι.
Ερανος
—Πεδιον Καλυδῶνος ερανῆς. Il. ε 573.
SYN. Επηρατος. πολυηρατος. ερατεινὸς. ευθαλὴς. ερατὸς, επιθυμητὸς. καλὸς. ἡδὺς. τιμιος.
Ερανος.
—Επεὶ ουκ ερανος τάδε εσίν. Od. α. 226.
EXP. Τὸ απὸ συμβολῆς δεῖπνον.
SYN. Ερανιον, εισφορὰ, συνεισφορὰ, συντελεια, συμβολὴ, συλλογὴ, εμπολὴ δαιτη χάρις. μισθὸς. εντολὴ.
EPITH. Πολυθυτον.—ρυσια ψυχῆς δῶρα. Ep.
Ερασιτιδης, Nom. pr.
Ει κἀρατηγησείν γε μετ' Ερασιτιδν. Ar. R. 1227.
Ερασμιος.
Κεῖνος ὁ ταῖς αγελαῖσιν ερασμιος ουκετι μελπει. Mosc 3. 20.
SYN. Αγαπητὸς. επιρατὸς, ποθεινὸς, ερατεινὸς, ζηλωτὸς, επιδοξος, τιμιος, φιλος, προσφιλὴς, επιθυμητος.
Ερασὶη
Γερων ερασὶη, εσχατη κακὴ τυχη. Sent.
Ουκ αν γενοιτο τὸς κακὸς καλῶ. χρονῶν
Αλλ' υπ' ερασὶης τῆσδε τῆς γνωμης εγω. Soph. Oed. T. 609.
SYN. Φιλητὴς, φιλητωρ, φιλικὸς, φιλητικὸς, φιλος, επιθυμητὴς, εσπετηλὴς, ζηλωτὴς.
EPITH. Πολυχρυσος.
Ερατεινὸς, Vid. Ερανὸς. Αγαπητὸς.
—Αριθμησητ' ερατεινὴν. Il. C. 571.
Ενθ' ερατεινοτατος ποταμῶν Αλφειὸς οσσευε. Dion. 410.
Ουδ' αρ εμελλ' ἑταροισι φαεὶς ερατεινὸς εσεσθαι. Od. ι. 230.
Ερατιζω.
—Ο δε χρειων ερατιζων Ιθυει—Il. λ. 550.
SYN. Εραω, επιθυμεω, ερειμαι.
Ερατοπλοκαμος Vid Περσεφονη.
Ερατος. Vid Ερανὸς. Αγαπητὸς.
Μή μοι δῶρ' ερατὰ προφερε χρυσῆς Αφροδιτης. Il. γ. 64.
Ερατοσθενης.
Ακρα μιριμνησας Ερατοσθενες.—Ep. l. 3.
Ερατὼ Vid Μουσαι.
Τιμνες αθανατων Ερατὼ πολυτερπέας ὑμνους. Ep. l. 1.

Ερποτε

Εἰποτε τερψιτροφος φιλος ορμήσος ακοιτις,
Την ἐρατὸ θαυμαζε τοσης εὐρητορα τεχνης. Ib.

Ερατώπις.
Οι πολιν αιπεινην Νυμφης ερατωπιδος Ιρης
Ναιετε—Hom. XXXIII 2.
SYN. Αγλαῶπις, αγαυῶπις, ευωλ, ευῶπις, καλλιπροσωπος.

Ερχω. Ερασμαι.
Ἐρᾷ δε Λαις ε διὰ σε Φιλωνιδε; Ar. Pl. 179.
Φυλεπιδος μεγα εργον, ἑης τε περὶν γ' ερασθε. Il. π. 208.
SYN. Ερασμαι, ερατιζω, ερημαι, επιθυμεω, αγαταω
PHILR.—Θερμὸς γαρ ερως αυτῶ με καταιθει. Theoc.
—Γλυκερὸ δε κατεσιετο θυμὸν ανιη. Apoll.
Vid Ερως. Αγαπαω.

Εργαζομαι. Ειργαζομαι.
—Κελευσέ τε εργαζεσθαι. Il. σ. 469.
—Ενθα κεν εργα και ἐς εργαζοιο Il. ω. 733.
Οισίν τε χρυσὸν ειργαζετο—Od. γ. 435.
—Οι γλαυκὸν δισπιμφιλον εργαζονται. Hes. Θ. 440.
SYN. Επεργαζομαι, κατεργαζομαι, απεργαζομαι, εταπεργαζομαι, διεργαζομαι, επεργαζομαι. αυτεργεω. ενεργεω. μογεω. αναζητεω. χρηματιζομαι. φιλοκερδεω. τευχω, διαπρατζομαι. επιτελεω. απαλλαττομαι.

Εργαλεῖον
Τὰ δ' εργαλεῖα, τοῖσι τετρηνας βρετας. Lyc. 948.
SYN. Οργανον, σκευος, σκευη, τεῦχος.

Εργασια.
Εργασιην φθιγγεσα δυνταβον.—Hom. M. 483.
SYN. Εργον. ενεργεια, δημιργια, δημιργημα, σκευη. κατασκευη. χειρεργημα, επιτελευσις, πραξις, σπουδη. μοχθος. θρησκια. θητια. θεραπευμα. ὑπηρεσια, επιμελεια, καλλωπισμός. κερδος.
EPITH. Πολυμοχθος.

Εργασιμος.
Και σοφιας, αριτῆς τε, και εργασιμε θραυτητος. Orph. H.
SYN. Φιλοπονος, πολιχμητος, τυκτός. ειργασμένος.

Εργασὴρ, Εργατης, Εργάτις, Εργατινης.
Εργασὴρ. κεκμοιο μερος.—Ib.
Αλλ' ασημος ὀργατης τις ἦν. Soph. An. 258.
Γλῶσσαν μεν αργὸν, χεῖρα δ' ἔιχον εργάτιν. Ib. Pn. 98
Ου γαρ εργατιν τριφω Τὴν Μῶσαν—Call. Fr.
Εργατιναὶ, τοὶ δ' αμφὶ σιδηρια εργα μιλονται. Ap. 2. 376.

SYN. Εργολάβος, χειρῶς, χειρητης, αγρωστης, γηπονος, ρεκτης, ρεκτὴρ, πρηκτὴρ, σκευαστὴς, μηχανητὴς, ποιητης.—εργασικὸς, δρασηριος.

Εργασηριον.
Πρὸς γαρ τὸ γῆρας, ὥσπερ εργασηριον,
Απαντα τἀνθρωπεια προσφορωτᾶ καλά. Antiph. π.
SYN. Δημιεργεῖον, δεσμωτηριον, κυφων.

Ἔργμα.
Προς ἔργμα τυμβοχωσον ερχομαι—Soph. An. 860.
SYN. Ερμα, περιερεισμα, χωλυμα.

Εργμα Vid. Εργον.
Ειδότες εργματα καλά —Hom. XXVIII. 12.
EPITH. Νικητήριον, αγιρωχον.

Εργολαβεω.
Χερσὶν οἰζυραῖς πεγολαβησε ταφον. Ep. l. 3. (al. πρμολογησε)

Εργον.
Ει δή σευ πᾶν εργον ὑπεξομαι —Il. α. 299.
Ουκ αριτᾶ κακὰ εργα —Od Θ. 329.
—Και ανδρῶν πιονα εργα. Il. μ. 283.
SYN. Εργμα, κατεργον, πρᾶγμα, πρᾶξις, επιχειρημα. τολμημα. ποιημα. δρᾶμα.—γεωργια.—παρασκευη. (τῦ πολεμυ)
EPITH. Αργαλέον, αγλαὸν, αμειλιχον, αοιδιμον, αρβιτον, αναπυστον, καλὸν, επικιον, ευσεβὲς. Θεοδοτον. Θεσκελον, Θεοδμητον, Θεσυγὲς. ενδοξον. βροτεον. επιχθονιον, κακομυθιον, κρατερὸν, καρτερὸν. μεμφόρον, κλυτὸν, περικλυτον, τεχνῆεν, μυσοπόλον. μεγαλαυχὲς. φιλοτησιον, τροπαιοῦχον. φιλοξεινον, ανικὲς. ασκηλον, ασπουλον. αισιμον, αμηχανον, αμφαδὸν. ανοσχετον. αυτιτον. αρισημον. βιαιον, γελασὸν. ενδέξιον. εταμεσιον, ἱμερόεν, λεπτὸν. λογιον, μερμερον, παλιντιτον, πατρωιον, περικαλλὲς, πολεμηῖον, ποτηρὸν, σχετλιον. χαρὲν, ακραυλον. αρρηκτον. μεγα, παγχαλκειον. πολεμοκλονον, ατηνυστον. ατιλευτον, αγαθὸν, φιλον, θεῖον, ερατεινὸν.—θαυματα εργα. Hom.

Εργοπονος.
—Οτ' μεν ανὴρ
Εργοπονος χαλκευσι παρ ἐσχαρεωι θαασσων. Ep. l. 5.

Εργωλη
Πολλὰ γε τήγε λιτῆσιν αποτρεψαι εργωλας
Αισοπὸς γυναζετο—Ap. 1. 1132.
SYN. Εργασια.

Ερδω. Vid. Ῥεζω.
Ερδον δ' Απολλωνι τελησσας ἑκατομβας. Il. α. 315.
Ερδειν ὅ,τ' κε κῆρος εποτρυνη και αιωγη. Il. ε. 148.

Ος καὶ πολλ' ἐρέτησιν ἐὼν Οἰνῆος ἀλωήν. Il. ι. 536.

Ερεβεννός.
Τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν. Il. ε. 659.
—Διὰ νηφὰν ἐρεβεννῶν. Il. χ. 309.
SYN. Σκοτεινός, ἐρεμνός.

Ερεβινθος. (εἶδος ὀσπρίου.)
—Κυαμοι μελανόχροες ἠ ἐρέβινθοι. Il. ν. 589.
—Και ακμαζων ἐρέβινθος. Ep. l. 1.

Ερεβοδιφάω.
Οὗτοι δ' ἐρεβοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν Ταρταρον. Ar. N. 191.
SYN. Ερευναζω, ἐξεταζω.

Ερεβος, Ερεμβος.
Βητην εἰς ἐρεβος Σαρπηδονος ἐσθλοὶ ἑταῖροι. Il. π. 327.
—Ερεμβεσι, Ω φαεινὴ ὡς ἐμοί. Soph. Aj. 394.
SYN. Σκοτος, ζοφος, νὺξ, ἀδης.
EPITH. Κυανεον, μεταμωνιον, μελαμφαές.
PHR. Μελαντευχης δομος Περσεφονης. Pind.

Ερεινω, Ερεινομαι.
—Τιη γενεην ἐρεινεις; Il. π. 145.
—Αφαρ δ' ἐρεινετο μυθῳ. Od. ρ. 305.
SYN. Ερομαι, ανειρωταω, ἐρεταω, αναχρινω.

Ερεθιζω, Ερεθω.
Αλλ' ἴθι, μή μ' ἐρεθιζε, σαωτερος ὥς κε νεηαι. Il. α. 32.
—Οταν μ' ἐρεθησιν ονειδεοις επεεσσιν. Ib. 519.
SYN. Ανερεθιζω, διερεθιζω, ἐξερεθιζω, επερεθιζω, κατερεθιζω, ερεθαινω, λυπεω, παροξυνω, κινεω, σπευγω, συγκλονεω, μερυομαι, κατεπειγω, παραθυγω, παροργιζω, ἐξοργιζω, παροιμαω, ἐξορμαω, προτρεπω, προπηλακιζω, σκωπτω, παιζω, διαμαχομαι.

Ερεθισμα.
Ευκηλαδον τε χορῶν ἐρεθισματα. Ar. N. 311.
SYN. Ερεθισμος, επερεθισμὸς, παροργισμὸς, παραπικρασμὸς, ερεθμός.—ερισις.

Ερειδω, Ερειδομαι.
Αστις αρ' ασπίδ' ἐρειδε, κορυς κορυν, ανηρ δ' ανηρ. Il. ν. 131.
Εγχει ἐρειδομενοι κιεν αθρόοι.—Il. ξ. 38.
Κρημνὸς ἐρειδων —Ar. Eq. 625.
SYN. Επερειδω, προσερειδω, διερειδω, κατερειδω, συνερειδω, συνεπερειδω, απερειδομαι, ὑπερειδομαι, πειρω, εμπεδαω, αντιλαμβανομαι, επιχειμαι, ωσβαλλω, σκηριπτομαι, ισχυριζομαι, στηριζω, βασαζω. αφιημι.

Ερεκη, Ερικη. (δενδρον Σαμιᾶδες)
—Ος τὰς ἐρεικας
Τηνας τὰς παρὰ τὶν ξυλεχισδεται.—Theoc. 5. 64.

Λαζεο δ' ανθεμοεσσαν αφαρ ταναυφυλλον ἐρικην, Ητε μελισσαιος περιδεδρεται ὑλαμος ἑρκων. Nic Th.

Ερεικω, Ερικω.
Δὰ τότε γ' αὖον αὔσεν ἐρεικομενος περὶ δουρί. Il. ν 441.
Ηρικε δ' ἱπποδασεια κορυς—Il. ρ. 295.
SYN. Κατερεικω, αγνυμι, θλαω, καταθραυω—ῥηγνυμι, σχιζω, διασχιζομαι.—εσθιω.

Ερειδης.
—Καικὰ παιγνια, παντες ἐρειοί. Theoc. 15.50.
SYN. Ερετικος, φιλερις, δυσερις, φιλαιτιος, ειλουενικος.

Ερειπιον.
Αγαῖσι κωπῶν, θραυμασίν τ' ἐρειπιων. Aesch. P. 425.
SYN. Οικοπεδον. (τὰ περιπεπτωμενα τῶν οικων.)

Ερειπω.
—Και ἐρειπον ἐπαλξεις. Il. μ. 258.
Γυὺξ δ' ἐριπ' αιμωξας—Il. ν. 68.
SYN. Εξερειπω, κατερειπω, συνερειπω, καθαιρεω, καλλω, καταγνυφω, διαφθειρω—πιπτω.

Ερεισμα.
Ερεισμ' Αθηνῶν—Soph. Oed C. 59.
SYN. Υπερεισμα, ασφαλισμα, κραταιωμα, σεῖσμα, βεβαιωσις, στηριγμα, βαθρον, στερεωμα, ἑρμα, ἔχμα, οχυὴ, χαρακιον, προβλημα, συλος, κιων.
EPITH. Ασυμβλητον.

Ερεμνος.
—Παὰν δ' ἐρεμνὸν στεγος. Eur. I. T. 48.
SYN. Πεπωσιμος, ευπετὴς, ευκαταπετὴς, φθαρτὸς, επικηρος, ἐφημεριος ασθενὴς.

Ερεμνοτειχος.
—Ἰω δωματων Ερεμνοτειχων—Aesc. S. T. 887.
SYN. Ανατροπευς, καθαιρετης, ανασατὴρ.

Ερεμβοὶ, (οἱ Αραβες)
Λυτρὸν ορεσκῳων αναφαινεται ὕδατος Ερεμβῶν,
Οἱ βιον ἐν πετρησι κατωρυχεσσιν ἐθεντο
Γυμνοι, και χλιανων επιδευεις'—Dion. 963.

Ερεμνος.
Λυτὸς επισσευσιν ἐρεμνὴν αιγίδα πασι. Il. δ. 167.
—Ερεμνὴ λαιλαπι ἴσοι. Il. μ. 375.
SYN. Ερεβεννὸς, ερεβωδης, σκοτεινὸς, κελαινὸς. φοβερὸς.

Ερεπτω, Ερεπτομαι.
—Ἀεσφυγος ανὴρ, ἁμὸν ἀρουραν ἐρεπτων. Nonn.
Λωτον ἐρεπτομενοι,—Il C. 776.
SYN. Ἐσθιω, ἐδομαι, βρωσκω.—ερεφω.

Ερεσια. Ερεσσα.
—Ὑπ' ἐρεσσης ἀλεγεινῆς. Od. κ. 78.

SYN.

SYN. Κωπηλασια.
EPITH. Θοα, μογερα.

Ερισσω.
—Οι δε προπεσοντες ερισσον. Od. ε. 490.
Τοιας ερισσουσιν απειλας. Soph. Aj. 251.
Ερισσετ' αμφι κρατι πεμπιμον χερων
Πιτυλον,—Aesch. S. T. 862.
SYN. Ερεθμοω, διερεσσω, περιερεσσω, κωπηλατεω· ελαυνω.—ευτονως κινεω.
—Κωπησιν αλος μεγαλοιο θαλασσης
Τυπτεται—Hom.

Ερετης.
Εις δ' ερετας επετησιας αγειρομεν—Il. α. 142.
SYN. Νηλατης, κωπηλατης, ελατηρ, κωπευς, προσκωπος.
EPITH. Αλιευς, εξαιτος.

Ερετμον, Ερετμος
—Πηξαι δ' επι τυμβω ερετμον. Od. λ. 77.
Ηρτυναντο δ' ερετμα τροποις εν δερματεισι. Ib. δ. 782.
SYN. Ελατη, κωπη, σπαθη, πλατη.
EPITH. Αρτιτυπον, αμοιβαιον, ακυμαντον, αφροκομον, θοον, ευηρες, ευξεστον, ελατινον, δολιχον.
PHR. Νηλες πλειρην. Hom. Νηος ιμασθλη· Ep.

Ερευγω, Ερευγομαι.
Ως αρα τον γ' ερυγοντα λιπ' οσια θυμος αγηνωρ. Il. υ. 406.
Ρηχθει γαρ μεγα κυμα ποτι ξιφος ηπειροιο
Δεινον ερευγομενον.—Od. ε. 403.
SYN. Ανερευγω, επερευγω, ενερευγω, κατερευγω. ερυγγανω.—βοαω, αυχεω, εγκωμιαζω.—αναβαλλω.—βρυχομαι· μυκαομαι.—πλυω.

Ερευθαλιων.
—Οτε δ' ιον Ερευθαλιωνα κατεκταν. Il. δ. 319.
Τοισι δ' Ερευθαλιων προμος ισατο, ισοθεος φως. Il. η. 136.

Ερευθιος.
—Η αμ' Ερευθεϊ. Hom. A. 211.

Ερευθνεις. Vid. Ερευθος, Ερυθρος.

Ερευθος.
Αιδως υγρον ερευθος αποσαζουσα προσωπω. Mus. 173.
Της μεν φειτερον κεν επ' ηελιον αριστα
Οσσοι βαλοις, η χειρο μεταβλεφειας ερευθος.
Δη γαρ τοι μεσση μεν ερευθηεσσα τετυκτο,
Ακρα δε πορφυρεη πασιν πελεν.—Ap. 1. 726.
SYN. Ερυθροτης, εμφημα, το ενερευθες.—Αιδως.—αρθος
PHR.—Γλυκερον δε οι αμφι παρειας
Χροιη θαλλεν ερευθος —
—Θερμον δε παρειδας ηλεν ερευθος. Apoll.

Ερευθω, Ερυθυνω.
—Ο δε θ' αιματι γαιαν ερευθων
Πυθεται—Il. λ. 394.
—Της δε καλυπτρην
Αργυφεην και πεπλον αλευομενης ερυθυνεν. Ap. 4. 475.
SYN. Ερυθραινω, φοινισσω, επιφοινιζω, ερυθαινω, ξανθιζω.

Ερευναω.
Πολλα δε τ' αγχι επηλθε μετ' ανερος ιχνι' ερευνων. Il. σ. 321.
Μηποτε τον παριοντα μεθεις φιλον, αλλον ερευνα. Theog. 1147.
SYN. Ανερευναω, διερευναω, εξερευναω, διεξερευναω, διφαω, εξεταζω. αναζητεω, ιχνευω, μασευω, ξυνλατεω, πολυπραγμονεω, μεταλλαω. ανακρινω.

Ερεφω.
—Ατας καθυπερθεν ερεψαν. Il. ω. 450.
Κισσω τ' ερεψομεσθα.—Eur. B. 323.
SYN. Επερεφω, κατερεφω, στεγαζω, σκεπαζω, οροφοω, σκιαζω, συκαζω, κρυπτω, καλυπτω.—στεφω. κοσμεω.

Ερεχθειδαι.
—Γενεας χθονιων απ' Ερεχθειδων. Soph. Aj. 202.
—Αρχαιογονων Ερεχθειδων. Ib. An. 993.
Ερεχθειδαι το παλαιον ολβιοι,
Και θεων παιδες μακαρων. Eur. M. 824.

Ερεχθευς.
Δημον Ερεχθηος μεγαλητορος, ον ποτ' Αθηνη
Θρεψε Διος θυγατηρ, τεκε δε ζειδωρος Αρουρα
Καδδ' εν Αθηνησ' ιδρυσεν εω ενι πιονι νηω. Il. C. 548.
EPITH. Αγλαοπαις, ποικιλομητις, ταχυζυλος, σιδηρεος, πληξιππος, ωκυς.
PHR.—Αθηναιων στρατιης προμος.—
—Μαθων ακορητος Ερεχθευς.—
Τον ποτε πυρσοφορος κατα πλυχα παρθενιωνος
Παρθενιος αυτολοχευτις αρετηφορη αρσενι μαζω. Nonn. vid. l. 13.—27.—29.

Ερεχθω.
—Και αλγεσι θυμον ερεχθων. Od. ε. 83.
Νηα θοην ιθυνει ερεχθομενην ανεμοισι. Il. ψ. 317.
SYN. Διακοπτω, βαρυνω, σαλευω, ταρασσω. ελαυνω, οχλεω.

Ερεω.
Τοιγαρ εγων ερεω —Il. α. 76.
Παντων Αργειων ερεων γενεητε τοκον τε. Ib. η. 128.
SYN. Εξερεω. λεγω. απαγγελλω.—ερευναω, ζητεω, σημαινω, επερωταω.

Ερημαῖος.
Ουκετ' ερημαίαισιν ὑπὸ δρυσὶν ὑμετος αδει. Mosc. 3 21.
SYN. Φιλέρημος, ερημάς, ερημοπλανης.—ερημος.
Ερημαζω.
Αμφω ερημαζεσκον, αποπλαγθέντες ἑταίρων. Theoc. 22. 35.
Ερμαφρόδιτος.
Ισατο δ' ἑρμαφρόδιτος επηρατὸς, ὃν' ὅλος ανὴρ
Ουτε γυνὴ, μικτον γαρ εην βρετας.—Ep. l. 5.
Ερημιάς.
—Ση ερημιὰς, κειτι πισή. Theoc. 27. 62.
SYN. Μοτηρης.
Ερημια, Ερημος, Ερημαια, Ερημοσυνη.
—Αβατον εις ερημιαν. Aesc. Pr. 2.
Ναιεταω μαλα παιπαλοεσσαν ερημον. Dolic.
Ουτ' απ' ερημαιης θηροτροφοιο λοφων. Ib.
—Θηρεύετω τρεμον ερημοσυνης. Ep. l. 1.
ΕΡΓΙΗ. Ορειὰς, αυταλεα, ευρεῖα, ποιητσα, δολιχὴ, θηροκτόμος, αγραυλες, καρατόμος.
Ερημος.
—Τα δ' ερημα φοβεῖται. Il. ε. 140.
Ως ιδε χῶρον ερημον—Il. κ. 520.
Πατρὸς ἀδ' ερημας. Soph. Oed. C. 1796.
—Αλλ' ερημὰς (χαμπελους) φεῦ
Οὑτω ῥᾳδιως τρυγησεις. Ar. V. 632. Prov.
Ολβιος οστις ερημον εχει βιον, ου δ' επιμικτον. Naz.
SYN. Ερημαῖος, ερημιτης, ερημικὸς, μονηρης, απαιθρωπος, χῆρος, ἠρημωμένος, ορφανος.
Ερημοκομης.
Τὴ μεν ερημοκομης κεῖται κορση—Ep. l. 3.
Ερημονομος. Ερημοπλανης. Ερημοφιλος. (Vid. ωδὸς.)
Ιλατ' ερημονόμοι κυδραὶ Θεαί.—Ap. 4. 1333.
—Ερημοπλαγκτον Κερυβαντα. Orph. H.
Ερημολαλος. Vid. Τετριγξ.
Ερημοω
Γαῖαν ερημωσει—Sibyl. l. 8.
—Σεῦ' ερημωσας εμὸν. Eur. Hec. 31.
SYN. Απερημοω, εξερημοω, εκπορθεω, αφανιζω, μοτοω, χηροω, μεθιημι, καταλειπω
Ερημωτης.
—Ταυρον
Τον ποιμνιον ερημωτην θῆρα Μακηδονιας. Ep. l. 6.
SYN. Ερημοποιὸς, δῃωτης, κειραϊστης, εκπορθητὴς. λυμαντὴρ.
Ερηνοζοσκος.—Soph. Fr. E. M.
SYN. Προβατοζοσκος.
Ερητυω.
Υμεῖς δ' αλλοθεν αλλος ερητυειν επειγοιν. Il. ζ. 75.
—Επειγοιν ερητυε φῶτα ἑκαστον. Ib. 164.
—Ερητυσειέ τε θυμον. Il. α. 192.

—Ερητυσασκε δ' ὑλαγμῷ. Theoc. 25. 75.
SYN Ατειρητυω, κατειρητυω, κατεχω. επισχω, κωλυω, παυω, ησυχαζω, παρασκευαζω.
Εριαυχην.
—Δυω τ' εριαυχενας ἱππους. Il. κ 305.
SYN. Εριφαραγος, μεγαλοτραχηλος, γαυρος.
Εριβοια.
Τελαμῶνι δειξη, μητρί τ' Εριβοιᾳ—Soph. Aj. 570.
Εριβρεμετης. Εριβρομος.
Ζηνος εριβρεμετεω χαλεπὴν εδδεισατε μῆνιν. Il. ν. 623.
Ειμὶ δ' εγω Διονυσος εριβρομος.—Hom. VI. 56.
SYN. Τυφοβρεμετης. βαρυβρομος. βρονταῖος, εριηχης, εριγδουπος, τραχυφωνος.
Εριβρυχης, Εριβρυχὸς. Vid Ερεμυκος.
Ταυρε εριβρυχεω μενος ασχετον ωσαν αγαυρε. Hes. Θ. 832.
—Εριβρυχαν πανσαμενη κελαδων. Suid. Ep.
Εριβωλαξ. Εριβωλες.
—Εν Φθιη εριβωλακι βοτιανειρη. Il. α. 155.
—Κατα Τρωιην εριβωλον. Ib. ι. 329.
SYN. Μεγαλοβωλος, ἀδροβωλὸς, ευγειος, ευκαρπος, λιπαρὸς.
Εριβωτης. Nom. pr.
—Και αλκιπες Εριβωτης. Ap. 1. 71.
—Ευκλεης Εριβωτης. Ib. 73.
Εριγδουπος, Εριδουπος.
Ορχια δε Ζευς ισω εριγδουπος, ποσις Ηρης. Il. π. 411.
—Και αιθερι εριδουπω. Il. ω. 323.
SYN. Εριβρομος, βρομωδης, πολυηχος, ευηχος, εριηχὸς, ηχητης, ηχωδης, μεγαλοηχος, μεγαλοκτυπος, μεγαλοφωνος, βομβητικὸς, ευθρους, πολεμαραγος, ερημαραγος, εριχλυπος.
Εριδαινω, Εριδειω, Εριδῶμαι. Vid. Εριζω.
Αυτας γαρ επειτα εριδαινεμεν.—Il. ζ 342.
—Αργαλεον δε
Πεσσειν εριδδησασθαι Αχαιοῖς.—Il. ψ. 792.
Εριδινης.
Καππὺν εριδινεμενη εριδηΐα φορτάδι ριπῇ. Tryp. 224.
SYN. Περιδινὴς, ταχυδινὴς, δινητὸς.
Εριδμαινω.
Κῦμα εριδμαινοι φιλήματος ακρα φερεσθαι. Theoc. 12 31.
—Ους παῖδες εριδμαινειν εθουτες. Il. π. 260.
SYN. Εριζω, ερεθιζω.
Εριδμητος
Εις εριδματος ανδρὸς εἰζὶς. Aesc. Ag. 1470.
Εριζω. Ερίζομαι.
—Ποσὶ δ' οπως εσσὶν εριζειν Il. ν. 325.
—Ωι τις τε εριζεται ενθάδε γ' ανὴρ. Il. ε. 172.

SYN.

SYN. Συνερίζω, αντερίζω. ερίδαινω, ερίδω, ερίθευω, νεικεω, φιλονεικεω. ζυγομαχεω. διαφερομαι, αμιλλαομαι, εγκαλεω. εναντιομαι, λοιδορεω, επιμεμφομαι.—διαδικαζομαι, αμφισβητεω, εξισεμαι.

Ερικοος.
—Και λεπῆς ερικοον εμμεν' ασιδῆς. Orph. L.
SYN Ερικοος, ὑπικοος, φιλυπικοος, ευπειθής.

Ερικρ. Ερικρος.
—Κομισαν δ' ερικρις ἑταῖροι. Il. γ. 378
—Μαλα μεντοι εγων ερικρος ἑταῖρος Il. δ. 266.
—Ερικρον αοιδὸν. Od. α. 346.
SYN. Επιτηδειος, σπουδαῖος, ὁμοφρων, ὁμοψυχος, ξυμπρης, προθυμος, ευαρμοστος, εναρμοστος—εραστὸς, επερατος, αγαθὸς, ευχαριτος, μεγαλωφελὴς.

Εριθακις, Nom. pr.
—Ἀ Μερμνωνος Εριθακις ἁ μιλατοχρως. Theoc. 3. 35.

Εριθηλὴς.
—Μυρικης τ' εριθηλέας εξης. Il. κ. 467.
SYN. Εριθαλὴς, εριθαλλὴς, ευθαλὴς, ανθαλλὴς, παν θαλλων.

Εριθος.
—Ερθε δ' εριθοι
Ημεν οξειας δρεπανας εν χερσὶν εχοντες. Il. σ: 550.
—Και ατεκνον εριθον. Hes. ε. 600.
—Χαλεπὴ δ' ὑποπορὶς εριθος. Ib 601.
SYN. Συνεργὸς, εριεργὸς, εμπολεμος.—γεωργὸς.—θὴς, θῆσσα. εργατης. μισθωτὸς.

Εριθυμος.
—Και ανθρωπους εριθυμους. Orph. Fr.
SYN. Προθυμος, θυμωδης, ευτολμος.

Εριλαυτος. Vid. Πολυθρηπος.
Ει και εριλαυτων τῶν' εθανες γενεων. Ep. l. 3.

Εριπτυπος, Vid. Εριγδουπος, Εριβρομος.
—Και εριπτυπον Ενοσιγαιον. Hes. θ. 456.

Εριπυδὴς.
—Θεῶν εριπυδέα δῶρα. Il. γ. 65.
SYN. Επιπυδὴς, περιπυδὴς, ὑπερπυδὴς, κυδιμος, ενδοξος, αγλαὸς, αγαυὸς, αγεραχος, αειπρεπὴς. σεμνὸς, αγακλυτος, εριτιμος, φαιδιμος, κλυτοεργος, ευδοκιμος.

Εριπυμων.
Βοσκομενοι λαγιναν
Εριπυμονα φερβοντο γενναν. Aesc. Ag. 121.
SYN. Πολυκυμων, αρικυμων, πολυκυματος.

Εριλαμπὴς
Αλλα θεοὶ σοφιη: εριλαμπέος ἠγεμονῆος. Orph. Fr.
SYN. Υπερλαμπρος, λαμπρὸς, αγλαὸς.

Ερίμυκος
—Βοῶν ὑπὸ ποσσ' ερίμυκων. Il. υ. 497.
SYN. Εριβρυχος. μεγαλεφωνος. μεγαλομυκητης. ἐρυγμηλος. ταυρομυκης.—ερυγδουπος.

Ερινεὸς. Ἐρινεὸν, Ερινὸν, Ερινὸς, Ερινὰς.
—Παρὰ σκοπιην, και ερινεὸν πτεμοισυτα. Il. χ. 145
—Ορπηκας—ερινεῦ ευκιατειο. Theoc. 25. 248.
—Εκ χειρῶν εριγειν ταυροφοιους ερινὸς. Ib. 250.
Η αυτὰς κοκκυγας ερινεάδος.—Nic. Th.

Ερινὺς. Ερινύες
—Τῆς δ' προεσσιτις Ερινὺς
Ελυσεν εξ Ερεβεωφιν, αμειλιχον ἦτορ εχουσα. Il. ι. 567.
—Στυγερὰς δ' επεκεκλετ' Ερινῦς. Ib. 454.
SYN. Αλαστωρ, κακοτοιὸς, καταχθονιος δαιμων.—ποιναὶ.
EPITH. Ατασθαλος, βοσσυφρων, βλοσυρῶπις. παυδαματωρ. θῆρις, πλειτοκοινος, τοκοεσσα, νηλεης, οξεῖα. μελαναιγὶς, ἰκεσια, καμψιπους, ὑστεροπους, ποικιλομορφος, ταρταρη, νυμφηλαυτος. κρατεραὶ, ομβριμοθυμοι. σμερδαλεαι. μητμοτες, αργαλεαι. ολετειραι, κυνωπιδες. αγναμπτοι, αινοδοτειραι.
PHR.—Θεὰ δασπλῆτις Ερινύς. Hom.
—Εν πέρι φοιτάς.—εν χροσι φοιτάς.
Σασαμενη βαρυδουπος ὑχιδνιεσσαν ἰμασθλην
Και κεφαλην ελελιξε· δρακοντεων δε κομαων
Φρικτὰ τινασσομενων επεσυρισε λοιγιος ηχώ. Nonn.
Ηξει δε και πολυπους, και πολυχειρ,
Ἀ δεσοῖς κρυπτομενα λοχοις,
Χαλκοπους Ερινύς.
Καλῶ δε αρωγὸς τὰς αεί τε παρθενους,
Αεί τ' ὀρωσας παντα τὰν βροτοῖς παθη,
Σεμνὰς Ερινῦς, ταυτοδας.
Ιτ' ω ταχεῖαι ποιναμοί τ' Ερινύες.
—Σεμναὶ θεῶν παῖδες. Soph.
—Αιματωποὶ και δρακοντωδεις Κοραι. Eur.
Γοργῶπες, ενεων ἱεραι, δειναὶ θεαι.
Ορα, φυλαξαι μητρὸς εγκοτους κυνας. Aesc.
Τισιφονητε, και Αληκτὼ, και δῖα Μεγαιρα,
Πευκαις αζαλεαις φοιτων στελας αἴσσεσαι.—
Δειναὶ, δαιδνεσσαι. απηνεῖς, απροσοπατει. Orph. Vid. Ευμενίδες.

Ερισ. Vid. Ειριον.

Εριστωλικως.
—Εριστωλικως
Τυρὸν ποιησας τέπος—Ar. R. 1433.

Ερινυης. Ερινυιος, Ἐρινυος.
—Ηδ' ερινυης Ερμειας—Il. υ. 34.
—Ερμυιος Ερμης. Ib. 72.

SYN.

SYN. Μεγαλωφιλὴς, παγχρηστος, ονησιμος, αγαθὸς μιγας. χθονιος.

Εριπλευρος.
Εμβαλλων τ' εριπλευρω φυᾷ
Κεντρον αιαπὲς.—Pind. P. 4.

Εριπτη.
Και δη Καυκασιων ορεων αφετιλλον εριπται. Ap. 2. 1251.
SYN. Απορρωξ. εξοχὴ, κορυφὴ, κρημνὸς. ορος. σπιλαιον
EPITH. Ερημὰς. ηλιβατος. αρραγὴς. αστιβὴς. προβλὴς, κραναὴ, διασωδὴς. πυριστρηγιστος. πελωρὶς.

Ερις.
Ἐριν λιπῶσαι, Λαγμον, ηδὲ Τηλαμον. Lyc. 1333.

Ερις.
—Εριδα ξυναγουτις Αρηος. Il. ε. 861.
—Ὅς ῥ' ἐριν ὦρσε κακὴν επιδευτερον αὖτις. Od. γ. 161.
SYN. Αγὼν, δῆρις, ερισμα, δικροσὰ, διασασις, δικη. εγκλημα, κρισις, φιλονεικια, δικασκασια, αντιλογια, αντιρρησις, αμφισβητησις.
EPITH. Απρηκτὸς, αιπὴ, αλιγεινὴ, Αρηϊος, αμφηρικος, θυμοβορος, ἑτεροβροος, επικρατος, βαρεῖα, βιβριθμα, κρατερὴ, λυγρὰ, κλομενη, λευγαλεα, ελοὴ, δικομητις. δυσαυλος, πικρὰ. χαλκειος, χαλεπὴ, αφιλακυλος, λυσσωσα, δυσδαιμων, σμερδαλεα.

Ερις.
—Και Ερις αμοτον μεμαυῖα. Il. δ. 440.
EPITH. Αργαλεα. κακομηχανος, κακοχαρτος, πολυσονος, σχετλια, καρτεροθυμος. συγερὰ, εγρεκυδοιμος, ακρατος, αλγεσιδωρος. παυδολετωρ, ακρηυντος, φοιταλεα, συναιθλος, λαοσσοος.
PHR.—Ερις πολεμοιο τιθηνη. Nonn.
Δεινὴ Ερις πεποτητο κορυσσομενα κλονον ανδρων. Hes.
—Αλγινοισσα δ' Ερις μιγα μαιμωωσα. Ib.
—Νυκτὸς δυγατηρ ερεβεννης. Ib.
—Ουρανομηκες ανασσασα καρηνον. Tryph.
Αρεος ανδροφονοιο κασιγνητη, ταρητε.
Ητ' ολιγη μεν πρωτα κορυσσεται, αυταρ επειτα
Ουρανῷ εστηριξε καρη, και επὶ χθονὶ βαινει. Hom.
Ζευς δ' Εριδα προιαλλε θεὰς επὶ νηας Αχαιῶν
Αργαλεην, πολεμοιο τερας μετὰ χερσὶν εχουσαν. Ib.
—Βαρυζηλοισιν Ερις πληγῆσι δαμεῖσα. κ λ. Coluth.

Ερισθενὴς
Εκτορ, Ος Διὸς ευχεται ερισθενὴς παῖς εἶναι. Il. ν. 54.

SYN. Αγασθενὴς, ακασθενὴς, ευρυσθενὴς, ευσθενὴς, καλλισθενὴς, μεγαλοσθενὴς, παντοσθενὴς, σθεναρὸς.

Ερισμα. Vid. Ερις.
—Μη τῆτό γε νῶϊν οπισσω
Σοὶ και εμοὶ μεγ' ερισμα μετ' αμφοτερεοισι γενοιτο. Il. δ. 38.

Ερισμαραγος. Vid Εριβρομος, Ερισθενος.
Αυτὰρ ερισμαραγοιο Διὸς κλειτοὶ επικουροὶ. Hes. Θ. 815.

Ερισαφυλος.
—Ηδ' αμπελοι, αἵτε φερουσιν
Οινον ερισαφυλον, καὶ σφιν Διὸς ομβρος αυξει. Od. ι. 111.

Ερισὸς.
—Τὰ δε, τοῖς δυνατοῖς
Ουκ ερισὰ πλαθειν. Soph. El. 222.
SYN. Επιρρισις.

Ερισφαραγος.
—Κιον πολυπρατον αλσος
Αγνὸν ερισφαραγος Γαιηοχος—Hom. M. 187.
SYN. Ερισμαραγος, εριβρομος, ερισθενος.

Ερισχηλος.
—Ἐριτχηλοις κορυνηταις. E. M.
SYN. Λοιδορος.

Εριτιμος.
Αργὶδ' εχεσ' εριτιμον, αγηρασν,—Il. ζ. 447.
Ουδὲ κεν απτηνων εριτιμοιο χρυσοιο. Il. ι. 126.
SYN. Εστιμος, μεγαλοτιμος, βαρυτιμος, αγλαοτιμος, πολυτιμος, ενδοξος, τιμιος.

Εριφος.
Ως δε λυκοι αρνεσσιν επιχραον, η εριφοισι. Il. π. 352.
SYN. Αργιδιον.
EPITH. Λεπτὸς, μικρὸς, πολιὸς.

Εριφυλη.
—Στυγερὴν τ' Εριφυλην
Η χρυσὸν φιλυ ανδρὸς εδεξατο τιμηεντα. Od. λ. 325.

Εριχθιυς.
—Τον καλεσσιν Εριχθια· και γαρ εκεινη
Αιμα φερει πορφυρεον Εριχθίος, ὃν ποτε μαζῷ
Παρθενικὴ φυγοδειμνος ανεστρεφε Παλλὰς αμελγων
Λαθριον αγρυπνῳ πεφυλαγμενον αιθοπι λυχνῳ. Nonn. I. 27.

Εριχθονιος.
Δαρδανος αὖ τεκιθ' ὑὸν Εριχθονιον βασιλῆα. Il. υ. 219.
Τρῶα δ' Εριχθονιος τεκετο Τρωεσσιν ανακτα. Ib. 230.

Εριωλὴ.
Ουτ' ανεμων εριωλαὶ ανεσαθεν—Ap. 4. 1778.

SYN. Καταιγὶς, αελλα, τυφὼν. πνοὴ (E M.) ανεμων συσρφή. (Hes.)

Εριωλη.

Ουκεν εριωλην δητ' εχρην ταυτην καλεῖς,
Εικαιοτερὰν γ' η καυνακην—Ar. V. 1143.
E X P. Εριων απωλειαν.

Εριῶπις. Nom. pr.

Γνωτὸν μητρωῆς Εριωπιδος, ἣν εχ' Οιλεὺς. Il. υ. 697.

Ερκειος. Ερκιος.

—Διὸς μιγαλε πρὸ βωμὸν Ερκειε—Od. χ. 334.
—Ζηνὸς Ερκειε—Soph. An. 493.

Ερκιον. Ερκος.

—Και ὑπερθορον ἑρκιον αυλῆς. Il. ι. 472.
—Και αμυμονος ἑρκεος αυλῆς. Od. χ. 442.
—Αιας ὣρτο πελωριος, ἑρκος Αχαιῶν. Il. π. 211.

SYN. Περιφραγμα, φραγμὸς, τεῖχος, περιτειχισμα, θριγκὸς, ἑρκαιη, ἑρκατος, ὀρκανταξις. ασφαλιε—δικτυον.—ὁπλον.

EPITH. Αιπεινὸν, αρραγὶς, αρηϊον, αρεκτον, χαρχαρον, κατηφεὶς, τοιμηϊον. καρτερὸν, σιδαρεον, οβριμον. πολυηκὶς, ὑψηλον. ευπυργον, ταυπλεκτον. δηλιον, χρυσοδετον, παμποικιλον

PHR. Πτολεμειο δυσηχὶς ατρομον ἑρκος. Cal.
Εχυροῖς ἑρκεσιν εφηγεν
Αμαχαν κῦμα θαλασσης. Aesch.

Ἑρμα.

—Ιδὼν—μελαιναων ἑρμ' οδυναων. Il. δ. 117.
—Επεὶ σφισιν ἑρμα πολεος
Εσκε, και αλλοδαπὸς περ εὼν.—Il. π. 549.
Ερμαῖα δ' Ευρυδυμαντι δυω θεραποντες ενικαν,
Τριγληνα, μορσιμα· χαρις απελαμπετο πολλή.
Od. σ. 296.

SYN. Εργμα, ερεισμα, λιθος (μεγας.)—βαρος.—εδραιωμα. ασφαλισμα.—βαραγμα. σηριγμα,—καθιεματα. νωτια. ελλοβια.—τα στρωθη θαλασσης μερη.

EPITH. Ακλινὲς, αρραγὲς, ευπεδητον. ασημον.

Ερμαῖος.

—Οθι Ερμαῖος λαφος εστὶν. Od. π. 471.

SYN. Ερμαϊκὸς.

Ερματιζω, Ἑρματιζομαι.

—Ου γαρ τῶν τροπων πειρωμενοι
Νυμφας τε οικας ἑρματιζονται βροτοὶ Eur. Fr.

SYN. Ερμαζω, ἑδραζω, στηριζω. μαλασσω.

Ερματιτης.

Τον ἑρματιτην πὸς εκβαλὼν πετρον. Lyc. 618.

Ερμηνευμα.

—Ἑρμηνευμα Νηρῆδος γαμων. Eur. Andr. 46.

SYN. Ερμηνεια, αναπτυξις, δηλωσις, ἑξηγησις. ὑφηγησις. ὑφηγησις, δηλωσις, τραγωδια, εκφρασις, μεταφρασις, διευκρινησις· τεκμηριον, μιμημα.

Ερμηνευς.

—Μανθανουτί σοι
Τορσιον ἑρμηνευσιν ευτρεπῶς λεγων. Aesc. Ag. 625.

SYN. Ερμηνευτὴς. σαφηνιστὴς. εξηγητὴς, ὑφηγητὴς, μεταφραστὴς, προξενος, ὑποφητης.

Ερμηνευω.

Οπως τί δρασῃ, θυγατερ, ἑρμηνευσί μοι. Soph. Oed. C 411.

SYN. Αφερμηνευω. διερμηνευω, εξερμηνευω, μεθερμηνευω, διασαφεω. σαφηνιζω. εξηγεομαι. μεταφραζω, παραφραζω. προφητευω, ὑποφητευω, ὑπολαμβανω. φωτιζω.

Ερμης. Ερμειας. Ερμεας. Ερμαων.

Τῷ ικελος πολεεσσιν οχησατο κυμασιν Ερμῆς· Od. ε. 54.
Αιψα δ' αρ Ερμειαν, ὃν φιλον, αντιον ηυδα. Il. ω 333.

EPITH. Αγλαὸς. αιμύλος. αιμυλομητης. ποικιλομητης, δολομητης. πολυμητις, ακακησιος. ακακητης, αγανιος. αγοραῖος. ευπλεκης. ευχολος. ερικυδης. ευσκοπος. θεσκελος. εὐρραπις. θοὸς. κρατὺς. κυδιμος. κλειτιμων, κλυτὸς, κλυτοεργὸς, λογιος. λαοσσοος. αλεξικακος. βοοσσοὸς, βικλοπος. πλειοπης. ταυπλειρος. ταυροπλειρος. χρυσοπλειρος. ωκυπλειρος, οιοπολος. χαριδωτος. ωκυπεδιλος. τριφαῖος, εμπολαῖος, παλιγκαπηλος. δολιος. ἠγεμονιος. ὁδιος. εισοδιος. τομιος. σῶπις, σοφὸς. ταχυγνιος. φερεσπονδος. τρισαριστος. χρυσορραπις. ωκυπετης. φωριος. φαεσφόρος, θεσμιος. περδὰξ. πολυτροπὸς. χαρμοσυνος. Λαφριος, Μαιηϊος. Ελικωνιος Κυλληνιος.

PHR.—Τονδε τον Διὸς τροχιν,
Τον τῆ τυραννε τῆδε νευ διακονον Aesc.
Ερμην ὑμνει Μῶσα Διὸς και Μαιάδος υἱὸν,
Κυλληνην μεδεοντα, και Αρκαδιης πολυμηλου,
Αγγελον αθανατων ερικυδεα,—
Λαισηρὸ. ελατῆρα βοῶν, ἠγητορ' ονειρων,
Νυκτὸς οπωπητῆρα. πυλωρὸν'—
—Μαιης ερικυδεος υἱὸς.
Ω πεπον, πτεροπευτα. δολοφραδὲς,—
Αρχὸς φηλητεων κεκλημενε ημαται παντα.
—Σπαργανιῶτα, Διὸς και Μαιάδος υἱὲ
Βοώτε. μηχανιῶτα. πορευμενε δαιτὸς ἑταῖρε.
—Θεῶν ερικυδε δαῖμον. Hom.
Ουρανιος κηρυξ.—γλωσσης ἠγεμονευς σοφῆς.—
Ιθυντωρ φωνης. Nonn.
Παῖς γενος ανθρωπων καταγει ψυχοπλοος Ερμῆς.
Tryph
—Τετραγλωχιν. μηλοσσέε Μαιάδος υἱέ. Ep.
Τον πτηνὸν Ερμῆν, τῶν θεῶν ὑπηρετην,

Τον

Τον Αρκαδίων αναχτα, τον βουλατην,
Εσῶτα τῶνδε γυμνασιων επισκοπον. Ib.
Νωναχριατης τρικιφαλος φαιδρὸς Θεὸς Lyc.
Πομπαῖον Ερμην χθονιον—Soph.
Τον ωκυπορον Μαιάδος γονον. Eur.
—Διὸς αγγελε, Μαιαδος υἱὲ.
Παγκρατὲς ἦτορ εχων, εναγωνιε, κοιρανε θνητῶν,
Ευφρον, ποικιλόβουλε, δολοκτορε, Αργειφοντα.
Πτηνοπεδιλε, φιλανδρε, λογε θνητοῖσι προσῆτα.
Γυμνάτιν ὀς χαιρεις, δολιαις τ' απαταις, τροφι-
μος.
Ερμηνεῦ παντων, κερδεμπορε, λυσιμεριμνε.
Κωρυκιατα, μακαρ, ερικτε, ποικιλομυθε,
Εργασιαις επαρωγὲ, φιλε θνητοῖς εν αναγκαις.—
Ος ψυχὰς θνητῶν καταγεις ὑπὸ νερτερα γαιης.—
Ευϊππῳ ραδδῳ θελγων υπνοδοτιδι παντα,
Και παλιν ὑπνωοντας εγειρεις· σοὶ γαρ εδωκε
Τιμὴν Φερσεφονεια Θεὰ κατὰ Ταρταρον ευρύν.
Orph. H.

Ερμιδιον.
—Λισσομαι σ' ὦ ἔρμιδιον. Ar. Pa. 381.

Ερμὶν.
Αμφὶ δ' αρ ἑρμῖσιν χειε δισματα κυκλῳ ἁπαντη.
Od. S. 278.
SYN. Ερμὶς. κλιντηρες. ἑρμινιον.

Ερμιονη.
—Ἑλενη δε θεοι γονον ωκ ετ' εφαινον,
Εξ ἑ δὴ τὸ πρῶτον εγενατο παῖδ' ἐρατεινὴν
Ερμιονην, ἡ εἶδος ἐχε χρυσῆς Αφροδιτης. Od. δ.
14.

Ερμοκοπιδὴς.
Τῶν Ερμοκοπιδῶν μὴτις ὑμῶν οφελεται. Ar. L.
1096.

Ερμος.
—Και Ερμῃ δινηεντι. Il. υ. 329.
EPITH. Δοτακωδης, εὕρεσιπης, πολυτροπος.
Λυδὸς.
—Ροαὶ πολυπιδιος Ερμ. Cal.

Ερμωνασσα.
—Και ευκλειτος Ερμωνασσα.
Ενθα τε ναιεταασκε Ιωνιδος εκγονος αιης. Dion.
552.

Ερεσιπτελος. Vid. Βακχος.

Ερος.
Οἷον δὲ τερπει ερος ανδρ εριθηλὲς ελαιης,
Καλὸν, τηλεθάον.—Il. ρ. 58.
SYN. Φυτὸν, φυτὰς. κλαδος, βλαστημα, σε-
λεχος.
EPITH. Επηρατον, ερατὸν, δονακοτριφὲς,
γηπιον, περικαλλὲς, πορφυρεον, χλοηφόον. κελ-
λιπετηλον, δενδρηεις, επιχωριον, περιτκεπὲς.
—Λευκαν, Ηρακλίος ἱερὸν ερος
—Λευκων τ' ολοφωϊων ερος. Theoc.

—Ταυυφλοιο ελατης αμοιπλικες ερυες. Orph.
Χρυσεον δ' εκομισσε γενεθλιον ερυος ελατης. Call.
—Επὶ χλοεροῖς εριθηλέος ερνεσι πευκας. Ep.
Τηλεθαον, καλὸν ερος, αειθαλὲς, αγλαοκαρπον.

Ερξεων.
Εγω δ' εχων σκυτφον, Ερξιων
Τῷ λευκολοφῳ μακὸν εξεπινυν. Anac. 85.

Ερως. Vid. Αγαπητος.
Χαῖρε φυην ερασσα. χορευτυκε, δαιτὸς εταιρη.
Hom. M. 31.

Ερομαι. Vid. Αναχρινω, Ερωταω.
Αλλ' εθελω σε, φιλεσι, περι ξεινοιο ερεσθαι. Od.
α. 405.

Ερος, pro Ερως.
Τῇ δ' Ερος ωμαρτησε, και Ιμερος ἑσπετο καλὸς.
Hes. Θ. 201.
Ηδ' Ερος ος καλλιστος εν αθανατοισι θεοῖσι,
Λυσιμελης, παντων τε θεῶν παντων τ' ανθρω-
πων,
Δαμναται εν στηθεσσι νοον, και επιφρονα βουλην.
Ib. 121.

Ερος.
—Επει φυσις και εδητυος εξ ερον ἑντο. Il. α.
469.
Ου γαρ πωποτέ μ' ὧδε θεᾶς ερος ουδὲ γυναικὸς
Θυμὸν ενι στηθεσσι περιπροχυθεὶς εδαμασσεν. Il.
ξ. 315.
EPITH. Τριχὺς.

Ερπετος. Ἑρπετα τα.
Παντα δε γινομενος πειρηται ὁσσ' επὶ γαῖαν
Ερπετα γινονται.—Od. δ. 419.
Οθεν πτερυγῶς ἑρπετῶν δεινὸν μαχην
Δρακοντομορφων.—Lyc. 1042.
SYN. Ερπυστικὸς. ερπυσὶρ. οφις.

Ερπις.
Ερπιν τε ριζεων.—Ib. 579.
SYN. Χαλις. οἶνος.

Ερπυζω. Vid. Ἑρπω
Ερπυζων παρὰ πυρκαϊην.—Il. ψ. 225.

Ερπυλλος, Ἑρπυλλος.
Η δ' ιον, ἡ δ' ερπυλλον απαιρυτο.—Mosc. 2. 66.
EPITH. Κερκιδὴς, καταπυκνος, ρομαῖος.

Ερπυσὴ, Ερπυσὴς.
Εισεται ηδ' οφιων εἰν σεισαι ἑρπυσηων. Orph. L.
—Της δ' απατης τον επαιτιον ἑρπυσῆρα. Sibyl.
1, 1.
—Ηδὲ δρακοντας Ερπυσας—Ib.
SYN. Ερπυσὴς, ἑρπετος, συγερπὴς, χαμερ-
πὴς.

Ερπω.
Παντων ὁσσα τε γαῖαν επιπνειετε και ἑρπει. Il.
ρ. 447.
Προς γας τον εχεβ' ὁ φθονος ἑρπει. Soph. Aj 157.

Ερπι ποτ' Αγχισαι—Theoc. 1. 106.
SYN. Ερπυζω, ερεπω, τεινω βαδιζω.

Ερραος.
Ουκ ατμητως εμαρ ψεν ερραι σκυτες. Lyc. 1316.
SYN. Ερρωος. χριός. καπρος.

Ερριγω Vid. Ρριγεω

Οφρά τις ερριγησι και οφιγονων ανθρωπων. Il. γ. 353.

Ερρω. Ερρομαι.
Ερρε, κακὴ γλαυξ—Il. θ. 164.
—Αυταρ ὁ ερρων
Πλησιον ειθ' Θετις ικε. επὶ θρονα ἷζε φαεινὴ. Il. σ. 421.
—Αλλα ἑκηλος Ερρετω—Ib. ι. 377.
SYN. Απειρρω, εξειρρω. απολλυμαι. φθειρομαι. απειρχομαι.

Ερση
—Χερὶς δε μιτασσαι
Χερὶς δ' αυ ερσαι.—Od. ι. 222.
SYN Αρς—(αρτις,—απαλαι, και νεογναι, και δροσωδεις. Sch)

Ερση, Ερσην.
—Αιει δ' εμβρος εχει, τεθαλυῖά τε ἱερση. Od. ν. 245.
—Κατα δ' ὠφρυσιν ἱκεν ειρυας
Αιματι μυδαλεας—Il. λ. 53.
SYN. Δροσος. νοτια, ὁμιχλή.
EPITH. Αμβροσιη. νοτια. σιλπνὴ ευὔδρος χλωρά. αιθομενεσσα. αιξιφυτος. αφνειὸς. αιρσιποτητος, Βακχιὰς, αμυθυσις. γλαγοεσσα. γαλαξαιη, ειασινὴ. αμπελοεσσα. ευρυθαμιγξ. ευοδμος, δενδρεη, δικλὰς, ζωογονος. ζειδωρος. ιοδόλος.

Ερσηεις. Ερσηεις.
Νῦν δέ μοι ερσηεις, και πρεσβατος ιν μεγαροισι
Κεῖσαι,—Il. ω. 757.
SYN. Ερσαῖος. ἑρσωδης. δροσερὸς.—ωμογερος.—αμολυντος.—απαλὸς, νεαρὸς καλὸς.

Ερυαλος
Αυταρ επειτ' Ερυαλον επεσσυμενον βαλε πετρῳ
Il π. 411.

Ερυγξανω. Vid. Ερευγω.
Ερυγξανω γῶν αυτὸν ἡδεως εγω. Eur. Cyc. 521.

Ερυγμηλος.
Ταυρον ερυγμηλον εχετην'—Il. σ 580.
SYN. Ερεμνὸς —Ερευγμενος την τροφὴν.

Ερευθαινω
—Η δ' εγκλιδην οσσε βαλοῦσα
Παρθενικὰς ερυθηνε παρηιδας.—Ap. ι. 791.
SYN. Ερευθω.—μολυνω. βαπτω.

Ερυθαινομαι.
Ερυθαινετο δ' αἵματι γαια. Il. χ 484.

SYN. Ερευθομαι. ερυθραινομαι, κατερυθραινομαι. ερυθιαω. φοινισσομαι. μελαινομαι.

Ερυθεια.
—Βοοτρὸφον αμφ' Ερυθειαν. Dionys. 558.

Ερυθηις.
Εσπερη, αιγειρος· πελειη δ' Ερυθηὶς εγενετο. Ap. 4. 1427.

Ερυθημα. Vid. Ερευθος.
Ουδ' ὑπὸ τευτὶ βλεφαροις
Φοινικ' ερυθημα προσωπε
Αιδομενα, φερομαι, βακχα τεκνων. Eur. Ph. 1510.
PHR. Εμφυτον αιτωπησι παρηῖσι πορφυρειον πῦρ. Nonn.

Ερυθιαω.
Παρθενικὴ δ' αφοβος επὶ χθονα πηξεν οπωπὴν,
Αιδοῖ ερυθιωσαν ὑποκλεπτουσα παρειὰν. Mus. 161.
SYN. Ερυθριαω. ερευθιαω. ερυθαινομαι. αισχυνομαι. εντρεπομαι, καταδυομαι.

Ερυθραι.
—Και πλησιον, και Ερυθραὶ. Il. ϐ. 499.

Ερυθρὸς.
—Χρυσὸν και χαλκὸν ερυθρὸν. Il. ι. 365.
—Οἶνος ερυθρος. Od ι. 163.
SYN. Ερευθὴς. ερευθεις, ενερευθὴς, ερυθραῖος. ερευθιας. ερυθοχροος. φλογεος, φοινικεος, αιθιοπις. δαφοινὸς. μελας. ξανθὸς, πυρρὸς.

Ερυθροπις. (εἶδος ορνεου)
—Ερυθροπις, χιζληπυρις. Ar. Av. 304.

Ερυκω, Ερυκακεω, Ερυκακω. Ερυκαρω.
—Και ερυκέμεν ευρυοπα Ζῆν', Il. θ 206.
—Ολιγὸς δ' ετι χωρος ερυκει. Il. κ. 161.
—Σὺ δὲ τόσσε μιν ωκέας ἱππους
Αυτῆ ερυκακεσκε—Il. ε. 262.
Αλλ' ὄγε τὸς μεν ἑὸς ερυκακε μωνυχας ἱππους. Ib. 321.
Ευρυλοχος δέ μοι οἶος ερυκακε παντας ἑταιρους. Od. κ. 429.
SYN. Απερυκω, διερυκω, κατερυκω, εἰργω. απειργω, διειργω, κωλυω, κατεχω.

Ερυμα.
Μητης δ' ὴν ερφει ερυμα χροὸς, ἑρκος ακοντων. Il. δ. 137.
Προς ερυμα Τρωων—Soph. Aj. 467.
—Λογος δ' ερυμ' ανθρωποισι. Phocyl. 121.
SYN. Φυλαγμα, φυλακὴ, ασφαλεια. ασφαλισμα, ασφαλισις. τεῖχος. επιτειχισμα, επιτειχισμὸς. πολιχνιον. φραγμὰ, φρουριον. κλεισιμα, οχυρωμα, εχυρωμα, ειρκτη, ερυμνοτης.

Ερυμανθιος.
Ερυμανθιον τε θῆρα'—Soph. Tr. 1113.

Ερυμανθος.

Ερυμανθος.
—Η Ερυμανθον. Od. ζ. 103.
Ερυμας. Nom. pr.
Ιδομενιὺς δ' Ερυμαντα κατὰ σομα πηλέϊ χαλκῷ
Νυξε—Il. π. 345.
Ερυμνός.
Κεῖσαι μεν σπυργοισι σπερισκεπέεσσιν ερυμναί.
Call. 4. 23.
Τις τῶνδ' ερυμνῶν δωματων εχει κρατος; Ar.
Th. 878.
S Y N. Ησφαλισμένος, ισχυρὸς, μεγας, ὑψηλός. σκοτεινός
Ερυμνοσωτος. Vid. παγυρις.
Ερυξ.
Αιπεινάν τ' Ερυκα—Theoc. 15. 101.
Ερυξις.
Εγω δε την Φιλοξενου γ'
φημι Ερυξιν εἶναι. Ar. R. 965.
Ερυσαρματος.
Πολλοὶ δ' εν ταφρῳ ερυσαρματες ωκέας ἵππους
Il. π. 370.
Ερυσιβη, Ερυσσιβη.
—Και αιθερινην ερυσιβην. Orph. L.
S Y N. Μιλτος.—(κονιορτωδης φθορα σιτου Sch.)
Ερυσιπτολις.
Ποτνι' Αθηναι, ερυσιπτολι,—Il. ζ. 305.
S Y N. Σωσιπολις, πολισσοος.
Ερυσιχθων.
—Ερυσιχθονα δ' ηλασε καπρος
Πινδου αν ευαγκεαν—Call. 6 82.
Ερυτὴς.
Κυλικων ερυτὰ—ξιφη. Soph Aj 741.
S Y N. Ελκτὸς, συρτὸς, ρυτὸς.
Ερυτος. Nom. pr.
—Ερμειαο
Υιέος, τῷ δεδαωτε δολους, Ερυτος και Εχιων.
Ap. 1. 52.
Ερυω, Ειρυω, Ερυομαι, Ειρυομαι
—Μαλα δε σφισιν ελπετο θυμὸς
Νεμρὶν ὑπ' Αινητος ερυειν Τελεμωνιαδαο. Il. ρ.
235
Ρηϊδιον απ' οσσοφιν ερυσαι—Od. ξ. 134.
—Ειρυτο δε ασυ και αυτὸς. Il. ω 499.
Χρὴ μεν σφωϊτερὴν γε δια επος ειρυσασθαι. Il.
α. 216.
Η δ' ικε εγχος ερυτο—Od. ω 523.
Αλλ' ικε οικοισιν ερυσσατε χῆρα μιλαιναν. Il.
ϛ. 859
S Y N. Ελκω, απελκυω, συρω—φυλασσω, σωζω, αμυνω. τηρεω. κωλυω. ελευθεροω. εκφευγω. —κατεχω, κρατεω.
Ερχατοω.
—Εν δε ἑκαστῳ
Πενταχοντα συες χαμαιευνάδες ερχατοωντο.
Od. ξ. 15.

S Y N. Εμφρατεω, καθειργω, κατακλεω.
Ερχομαι.
Ερχομαι ουρὴ Αχιλῆϊ δαϊφρονι μῦθον ενισπω.
Il. λ. 838.
Ερχομαι, ουτι τοι εγχος ενὶ κλισιησι λελειπται
Οισομενος—Il. ν. 256.
S Y N. Βαινω, πορευομαι, εἶμι. παραγινομαι, σοτενισσομαι.
Ερωδιὸν, (εἶδος ορνεος)
Τοῖσι δε δεξιον ἦκεν ερωδιὸν,—Il. κ. 274.
Ερωεω.
—Μηδε τ' ερωει. Il. C. 179.
—Οι δ' προποσιν οπισσω Ατρειδαω.—Il. ψ. 1133.
Αλλοτε δ' ηποτε μᾶλλον ερωῆσαι πολεμοιο. Il.
ν. 776.
—Εσυμενον περι ερωησαιτ' απὸ νηων. Ib. 57.
S Y N. Υπερωεω, εξερωεω, συγχωρεω, υποχωρεω. παυω. αμελεω, μενω, ησυχαζω, μενω. καταγνυμι. απεχω, αμυνω. θοαζω. καταψαιρω, ρεω, επισσυμαι.
Ερωή
—Λυτὰρ βελεων απερυκοι ερωήν. Od. δ. 542.
—Πυρὸς δηϊοιο ερωήν. Ib. π. 127.
—Πολεμου δ' ου γινετ' ερωή. Ib 302
—Ο δ' ου υπεμεινεν ερωην. Ib. ξ. 488.
S Y N. Ορμη, δρομὴ, αναφορὰ, πνοὴ, ησυχια, αναπαυσις, αποδρασις, φυγὴ, ρεῦσις, αποχωρησις.—ισχὺς.
ΕΡΓΙΗ. Αδαμαστος, αφυκτος, αγριος, δρμενὸς, κρυοεσσα. ἰμεροεις, πυροεσσα. παλιμπλαγκτος. πολυπικρος, πολυθερος, πολυπλοκτος. πολυπλανὴς, τροφὰς, τροχαλὴ, ὑψιστοτατος.
Γηγενὴς—αλοιὸν οἶτραν ερωῆς. Proc.
Ερωμανὴς.
Οτ' ουν πιλνᾶι ξυνετισθος ερωμανεων οδυνεων. Mus. 11.
S Y N. Δυσερως, ερωτομανὴς. ερωτικὸς.
Ερωμανια
Υβρις εμὴν ερυθει μᾶλλον ερωμανιην. Ep. l. 7.
S Y N. Ερωτομανια. παραφροσυνη.
Ερως.
Ου γαρ πω ποτε μ' ὧδε ερως φρενας αμφεκαλυψεν. Il γ. 442.
S Y N. Αγαπη. επιθυμια. προθυμια. ποθος. παθος, λυσσα, μανια, ἰμερος, ευνοια, φιλοτης, φιλια.
ΕΡΙΓΗ. Ακαθεκτας. αμετρος, αφροντιστος, ακρυκτος, αιθομενος. ακαματος. αναγωγιος, αγχιβὴς. αλμισους. θερς. βαθὺς, γλυκὺς, δεινὸς, θερμὸς. ευθερμος. θρασυς, θυελυκρατὴς, ακερτος. ακυλακτος. ακιχητος. αυτοδιδακτος. μαλακὸς. μαργὸς. κῆρος. κηρατος, επαρσιος, χρειος. λοιμπρὸς. ἰμερτος. ζυγιος, ὕλης. ὁμαλὸς. παντοεκτης, πολυαιθὴς, παμβιαιος. πυρεις. ακοιμητος.

ακοιμητος, ατεκμαρτος, απαρηγορητος, αχορευτος, αγηρασος, σοφος, τελεσφορος, σχετλιος, ὑγρος, χθονιος, αλιγενεθλος
PHR. Τροχαρδιον ἑλκος.—Πνοιαι Αφροδιτης. Eur.
—Ψυχῆς σχελαζουσης παθος.—Οιστροφορω Παφιης θεσμος Ep.
Παρθενιον φιλτρον.—αδυμαλακα Πολυγνωτης. Op.
—Στεργηθρα ξρινων. Orph Ποθων ευγες. Nonn.
Περφυρεος ιυγξ. Lyc.
Γοητης πρωτοσπορος αρχη. Nonn.
Θελξινοων—μειλιχρονα θεσμον ερωτων.
—Γλυκυπικρον θεσμον ερωτων. Mus.
—Μεγιστον δ' αρα
Ερως δι' ασκοι, κἀν αμουσος ἠν το πριν. Eur.
Ου γαρ ερως θεος εστι, παθος δ' αἰδηλον απαντων. Phocyl.
Σχετλι' ερως, μεγα πημα, μεγα ζυγος ανθρωποισι,
Εκ σεθεν κλαιονται τ' εριδες τοναχαι τε γοαι τε,
Αλγεα τ' αλλ' επι τοισιν απειρονα τετληχασι. Apoll.

Ερως.
Νῦν εγνων τον Ερωτα, βαρὺς θεὸς· ἢ ρα λεαινας
Μαζὸν ελαχε, δρυμῷ τὲ μιν ετρεφε ματηρ. Theoc. 3. 15.

EPITH. Αμηχανος, αργαλεος, ατιμητος, αινος, αιρεσιστοτητος, ατηρης, ασιμφης, αδοντος, αμφιθαλης, ἀζηλομος, ἀζηλος, αζοχιτων, αγρευτηρ, βροτολοιγος, βιπμαχος, βιοτοβος, βαρυμηνις, δεινος, δριμυς, ευτεχνητος, λαγνοφθογγος, θεος, λαβρος, ιυμφοκομος, απολεμος, κλεπτης, κλυμενος, μαργος, μειδιεων, θελξιφρων, ἐκπεβλος, δυσαντητος, εγρεκυδιμος, πικρος, πτηνος, ευπτερυξ, ταυπτερος, ποικιλοπτερος, σεμνος, σκυλοχαρης, γλυκυδωρος, τοξευτηρ, τοξοβολος, τεξοτης, τοξοφορος, χρυσοκομης, χρυσοχαιτης, χρυσοπτερος, πιροφοιτης, ὑγροκελευθος, ποντοπορος, απροσιπτος, αδαμαστος, αιολομητης, αγρευτηρ, λαγωβολος, ελαφρομος.
PHR. Κυβερνητηρα γενεθλης.—Γαμοσολος ορνις ερωτων.—Ευφροσυνης κηρυξ. Nonn. Σωφροσυνης ὑβριστης. φρενοκλοπος, λησης λογισμῶν Ep.
Ανδρα γαρ αιολομητις Ερως βελεεσσι δαμαζει,
Και παλιν αυτερος ἑλκος ανεσσεται. οἷσι δ' ανασσει.
Αυτος ὁ παιδαματωρ βυληφορος εστὶ βροτοῖσι. Mus
—Κυθερειης κῦρον θαλαμηπολον Col.
Σχετλι' Ερως, δολομητα, θεῶν κακλιστε μεν ουσος
Εισιδεειν, αλγιστε δ' ὁτε κραδιην ορουσεις.—
Ομβριμ' Ερως, πουος εσσι, πουη σιδεω απλητος αλκη; κ. λ. Opp.

—Διζυη, περιωπιε, κυδρον Γρωτα.
Νυκτὸς αειγνητης πατερα κλυτον.—Orph.
Ευδεις αγρυπνος παγον θηητοῖσι μερισμας.
Εσι δ' ὁ παις γλυκυδακρυς, ακηλαλος, ακυς, αθαμβὴς,
Σιμα γελων, πτερυγες, νῶτα φαρετροφορος. Ep.
Παιδαματωρ, αδαμας, βιοτοβε, συγχρονε κοσμε.
Αρμονιης κοσμοιο φερεσζυγα πυσχῶα. Nonn.
Ερως δυναται συ κακὴν ανθρωπος μεγα Cyr.
Ερως, Ερως, ὁς κατ' ομματων
Σταζεις πωθον, αγαγων γλυκειαν
Ψυχαῖς χαριν, οἷς επιστρατευσῃ —
Ουτε γαρ πυρὸς, κ.
τ' αστρων ὑπερτερον βελος
Οἷον τὸ τᾶς Αφροδιτας
Ιησιν εκ χερῶν Ερως ὁ Διὸς πταις.—
Ερωτα δ' ε τον τυραννον ανδρῶν
Τὸν τᾶς Αφροδιτας
Φιλτατων θαλαμων
Κληδ' ἔχον, κ σεζιζομεν,
Περθοντα και δια πασης
Ιόντα συμφορας θνητοῖς, ὁταν ελθῃ.
Θελγει δ' Ερως, ὦ μαινομενα κραδια
Πταιὸς εφαμασει, χρυσοφαης,
φυσιν ορεσκοων σκυλακων,—Αρδεας τε. Eur.
Ερως ανικατε μαχαν.
Ερως, ὁς εν χλημασι παιπλεις,
Ος εν μαλακαῖς παρειαῖς
Νεανίδος ευτυχεις. κ. λ. Soph. An. 795.
Ο δ' αμφιθαλὴς Ερως χρυσοπτερος ἱνιας
Ευθυνε παλαιτονος, Ζηνὸς παροχος γαμων,
Τῆς τ' ευδαιμονος Ηρης. Aristoph.
Τοιος αγριε δαῖμον εχεις πυρσευτας οἴστρους,
Πευκεδανους, μαλιρρὼς, φθισιπορους, οισητας,
Τηκεδονα πνεοντας, ανικλθέας—κ. λ. Opp.
Κικλησκω μεγαν, ἀγνὸν, ερασμιον, ἡδὺν Ερωτα
Τοξαλκῆ, πτεροεντα, πυριδρομον, ευδρομον ὁρμῇ,
Ευκαλαμον, διφυῆ, παντων κληδας εχοντα,
Αιθέρος ηρανιε, πουτε, χθονὸς —κ. λ. Orph. H.
Περισσυτατὸν τε και αυτοτελῆ πολυμητιν Ερωτα. Ib.
Εσι δ' ὁ παῖς περισαμος εν εικόσι πᾶσι μαθοις νιν'
Χρῶτα μεν ε λευκὸς, πυρὶ δ' ικελος· ομματα δ' αυτε
Δριμυλα και φλογοεντα. κακαὶ φρενες, ἀδυ λαλημα. κ. λ.
—Δολιον βρεφος, αγρια παιζει.—
Και πτεροεις ὁσον ορνις εφιπταται αλλοτ' επ' αλλας
Ανέρας ηδὲ γυναῖκας, επὶ σπλαγχνοις δε καθηται.

Τοξον

Τοξον εχει μαλα βαιδν. κ. λ.
Ην δε λιγη, λαβε ταυτα, χαριζομαι ὁσσα μοι ὁπλα.
Μή τι θιγης, πλατα δ' ἀιξα, τὰ γας πυρὶ παλια βιζαπίαι. Moſch.

Ερωταριον.
Και το παιγνιωδες μικρὸν ερωταριον: Ep. l. 2.

Ερωταω.
Ηρωτησε πρῶτα μεν αυτές. Ar. Av. 648.
SYN. Ανερωταω, διερωταω, επιερωταω, ερομαι. αναπειρω, ικετευω, δεομαι. συχομαι. παρακαλεω συβυνω διαπυνθανομαι.

Ερωτιὰς.
Νυμφαι ερωτιάδες—Ep. l. 4.

Ερωτικὸς, Ερωτυλος.
Ευγενεων. φιλομωσος, ερωτικὸς, εις ακρον ἀδύς. Theoc. 14. 61.
Τι γας φιλω παρισσως
Ερωτικὸς οδοντας. Ib. 30. 36.
Αλλά μοι αυτὸς αειδε ερωτυλα—Bion. 3. 10.
SYN. Ερασὴς.—φιλικὸς. επιθυμητικὸς.

Ερωτις.
Τηναν την κυανοφρυν ερωτίδα, τας σοτ' εκρισθη. Theoc 4. 59.

Ερωτογραφος.
—Καί σε μετρον ερωτογραφων. Ep. l. 3.

Ερωτοτοκος.
Θυμὸν ερωτοτοκοισι παραπλαξας επὶ μυθοις. Muſ 159.

Ερωτοπλοεω.
Ομμασι συμπεθη παντας ερωτοπλοεῦν. Ep. l. 7.

ΕΣΑΧΡΙ. Vid. Μεχρι.
—Και εσαχρι Μυρινης. Ap. 1. 604.

Εσπλυσια.
—Κρινων καιρὸν εσπλυσιης. Ep. l 4.

Εσθημα. Εσθος, Εσθὴς.
—Εσιδω δ' εσθηματα. Soph. El. 270.
—Τῶ δ' οτι μιλτοτερον επλετο ιοβος. Il ω 94.
Εσθὴς τ' εν χηλοῖσιν—Od. C. 339.
SYN. Αμπεχονη. εσθησις, πεπλος, φᾶρος, χιτων, ἱματιον, ενδυτον.
EPITH. Φοινικοβαπες, καλὸν, λεπτουργὲς. ποικιλον. σακκιον. εαυτοδιφαντον.—φαεινὴ, υφαντὴ. μαλακὴ. αργυφὴς. πολυχρυσος. πορφυρια, διπτισιος, τερμιοεσσα, πολυτιμητος, πεμπτια.
PHR.—Στολμος χρωτὸς. Eur.
Ψυχραν ευδιατὸν φαρμακον αυρᾶν. Pind.

Εσθιω, Εσθω.
Τες ἀμα σοι παντας πῦρ εσθιει—Il. Δ 182.
—Νυμφη δ' επιδεν παρα παντων εδωδὴν,
Εσθιεν και πινεν, οἷα βροτοὶ ανδρες εδουσιν. Od. ε 197.
SYN. Κατεσθιω, συριεσθιω, εδομαι, επιτιζομαι, καταδαπτω, διατρωγω, δαινυμαι, βρωσκω.
Νυν δὲ και σιτα παταιμην, και αιθοπα οἶνον
Λαυκανιης καδεηκα.—Hom.
Δαιμονες ακτᾶς δεμας ἀγιὸς ισχειν. Eur.

Εσθλὸς.
Εσθλὸν δ' ουδὲ τι εἶπας επος.—Il. α. 108.
Η δ' ὅσκ' εσθλὸς εησι.—Il. C. 316.
SYN. Αγαθὸς. ανδρεῖος. κρατερὸς.

Εσθλοδοτης.
Φιλον εσθλοδοταν. Syneſ. 4.

Εσμὸς.
Συλλεγοντες γας καθ' ἑσμὰς,
Ὡσπερει τ' ανθρηνα Ar. V. 1102.
Εσμὸς γυναικων—Ib. L 354.
Γαλακτος ἑσμὰς εἶχον—Eur. B. 709
SYN. Σμῆνος, πληθος, οχλος, ευπειρια.
SYN. Εὔπλειης. βαρυκαρδιος. δυσμαχος, εχθρων, θεοφορων, συμπλοκος, δολοπλοκος, δηϊος, θρασὺς, λιθοσσοος, φιλοδορπιος, φιλεμπορος, κορυπτορες. βομβητὰς, μεγαπληθὴς, αιολοφυλις, αλλοφυὴς, αρβογλος, αλητης, ἑτεροπλολις, θαλαμηπόλος.

Εσοπτρον.
Λαβὲν εσοπτρον, αθρει
Κομας μεν νυκτ' ὁσας. Anac. 11. 3.
SYN. Ενοπτρον, κατοπτρον.
Ου χροος αντιτυποιο διαυγεῖ μαρτυρι χαλκῷ
Μιμηλῆς εγειλασσεν ες απτοον εἶδος οπωπῆς,
Καλλος ἐὸν κρινασα.—
—Και ποτε χαλκὸν εχουσα διαυγέα τερπεῖο κυρη
Καλλεος αντιτυποιο δικασπόλον· αυτοματῳ δὲ
Σιγαλεῳ κηρυκι τυπον πισωσατο μορφῆς,
Ψευδαλέον σκιοεντα δεμας κρινουσα κατοπτρῳ.
Μιμηλὴν δ' εγειλασσεν ες εικονα —Nonn.

Εσπερα.
—Δὴ γαρ μεμβλωκε μαλιστα
Ημαρ. ατὰρ ταχα τοι ποτὶ ἑσπερα ρεγιον εσαι. Od. ρ 191.
SYN. Δειλη, δειελη, οψια, βελυτος, ενη, εσπερη.
Ηελιος μεν απωθεν ερεμνην δυετο γαῖαν,
Εσπερίες νεατας ὑπὲρ αχειας Αιθιοπων.—
Ημος δ' αγρ' ἐσι φυτοσκάφος, η τις αροτρεὺς
Ασπασιως εις αὔλιν ἰὼν, δορποιο χατιζων. Apol.
Και σκιοεις ὁτι κᾶπος απεδραμε γειτονος ορφνης. Nonn.

Εσπερη. Vid. Εχυθηΐς.

Εσπερος.

Οἷος δ' ἀστὴρ εἶσι μετ' ἄστρασι νυκτὸς ἀμολγῷ
Ἑσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν ἑρατῷ ἵσταται οὐρ. Il. χ. 317.

SYN. Εσπερα—εσπερινος.

EPITH. Μέλας, χρυσεος.

PHR. Εωσφόρος. φωσφορος, Κυθερηΐος, ἀστήρ. —Λιπόφεγγίος ἀγγελος ὄρφνης. Nonn.

Ἀστὴρ ὡς ἀριδηλος ἀν' ἠρατὸν αἰγλήεντα. Cal.

—Οὐλος ἐθειρηις Ἑσπερος. Call.

Εσπερι, τᾶς ἑρατας χρυσιον φαος λεροφωνειας,

Εσπερος. κυανεας ἱερὸν φιλε νυκτὸς ἀγαλμα, κ λ. Mosch. 7.

Φεγγος ἀνακλασα κατπιεν ες δυσιν ἠώς·
Ἐκ πεφατης δ' ἀνεφαινε βαθυσκιος Ἑσπερος ἀστὴρ.
Ἡμος δ' ἠλιος μεν ἐδυ, ἀρα δ' ἠλυθε ἀστὴρ
Αὐλιος, ὅστ' ἀνεπαυσεν ἐϊζυρὰς ἀροτῆρας. Ap.

Εσπεριος, Εσπερος.

Ἑσπεριος δ' ὅτε πρωτα λοεσσαμενος ποταμοιο. Il. φ. 560.

—Πρὸς ἑσπερους τοκους. Aesc. Pr. 348.

SYN. Εσπερινος, ἑωσπερος, δυτικὸς, δειλινος, ὀψιος.

Εσπερίδες.

Ἑσπερίδας θ', αἳς μῆλα περην χλυτὸν ὠκεανοιο
Χρυσια καλὰ μηλοισι, φερουσά τε δενδρεα καρπὸν. Hes. θ. 215.

Ἑσπεριδων μηλοσπορον ακταν. Eur. Hipp. 742.

EPITH. Λιγυφωνοι.

Εστην.

Ου σε θεῶν ἑστῶτα παλοι θεσαν—Call. 1. 66.

SYN. Βασιλευὶ, (τῶν μιλισσων.) ἡγεμών.

Εστυμενως.

—Ως ἑστυμενως ἐμαχοντο. Il ο. 698.

SYN. Σπευδαιως, ταχεως, προθυμως, επισροφαδην, πεπυγμενως.

Εστηκω

—Τόξ' ἑστηκει ἐπὶ θαμνῳ. Od χ. 469.

SYN. Ἱσαμαι, διαμενω, ἐμμενω.

Εσια, Ισια.

Εσια τ' Οδυσῆος ἀμυμονος ἦν ἀριθμεῖν. Od. ξ. 159.

—Πατρωαθ' ἑσια κατεσκαπτον. Eur. Hec. 22.

SYN. Εσχαρα. ἐσχαριων, παρεια, πυρὸς δεσιον. οικια βωμός.

EPITH. Παναἴζυς, μαχαιρά.

Εσια

Και τὰν βᾶν ἐρχεν τὰν Εσιᾶ ἐτρεφε ματηρ. Call. 6. 109

Ἑστια εὐδυνατοιο Κρονου θυγατερ, βασιλεια,
Ἢ μεσοι οἴκου ἐχεις πυρὸς αἰνοιο μεγιστα—

Αἴθαι, πολυμορφοι, πολυστατοι, χλοομορφοι,
Μεδέουσα μαχαιρα,—κ. λ. Orph. H.

Εσιαμα. Εσιασις.

Τα Ταντάλου θοιῆσιν ἐσιάματα
Ἄτισα χρεων, παιδὸς ἀσθῆναι βορᾷ. Eur. I. T. 388.

Ἠδ' ἑσιασις, ἰσχάδες, και σεμφυλα. Alex. ap. Athen. l. 4.

SYN. Δαιτα.—προσκλησις, προκλησις, εισαγωγή.

Εσιαω.

Και τῶν ἐγὼ μὲν ἐν δομοισιν ἑσιῶν
Ξεινον, παντὸς ἔγον κλῶπα,—Eur. Alc. 775.

SYN. Ενεσιαω, συνεσιαω, συνεχω, δαινυμι. τρεφω. συφραινω. αριστοποιῶ,

Εσω.

—Επὶ δὲ κρικον ἐσσι βαλλεν. Il. ω. 172. (al. ἐκτοσι. οἷον ἐχετορι.)

EXP. Παισαλίσκος. E. M. σφὴν, γομφος, ἐμβολος, συλος. Hes.

Εσυστερον. Vid. Εισαῦθις.

Ποσσα μεν ἀ Καδμηΐς ἐσυστερον ἐμπυρα καυσεν. Call. 5. 107.

Εσχαρα, Εσχαρεων.

Οσσαι γαρ Τρωων πυρὸς ἐσχαραι—Il. κ. 418.

Ἡ μεν ἐπ' ἐσχαρῃ ἧστο συν ἀμφιπολοισι γυναιξίν. Od. ζ. 52.

Οἰσεται πνὶξ ὅτι θᾶσσον ἀπ' ἐσχαριῶνος ἐλόντες. Theoc. 24. 48.

—Εσχαριν χρεμβόχον. Ep. I. 6.

SYN. Εσχαρὶς. εσχαριον. εσια. ανθρακιον. ταρριον. ξυτος. μαγειρικὸν ἐργαλῶν.

Εσχαριος.

Ἠρίπεν ἐσχαριε λαβρον ἐπ' ἄσθμα πυρίς. Ep. I. 3.

Εσχατιὰ.

—Ἐσχατιαὶ δὲ
Ἀρνα νεον βοσκοντι—Theoc. 13, 25.

Μίχρι πρὸς ἐσχατιὰς πολυπιδακος ἀκρωρεης. Ib. 25. 31.

Ναΐον δ' ἐσχατιὴν Φθιης—Il. ι 480.

SYN. Ακρον, το ἔσχατον, ὕσχατον, πειρας—χωρίον. ἀγρὸς, ἡ το ἔσχατον τῦ ἀγρε.—ἔρημια, τελευταια.

Εσχατιος, Εσχατος.

Ἐσχατιης μοιρης—Ep.

—Τοί ῥ' ἔσχατοι νῆας εἴσας Εἰρυαν—Il. Δ. 225.

SYN. Ἐξωτατος, ακροτατος, ὑσατος, πομπατος, συματος, νεατος, κατωτατος. ταπεινοτατος. τελευταῖος.

Εσχατοω.

—Ἀιθηδόνα τ' ἐσχατοωσαν. Il. C. 408. (al. ἐσχατωσαν.)

Εσχατιαω.

Εσχατιαω.
—Ει τινά κε δηΐων ἑλοι εσχατιῶντα. Il. χ. 206.
SYN. Εσχατευω, εσχατιζω, ὑπολειπομαι, πλαταομαι.
Εσχατως.
—Φοβεῦμαι σ' εσχατως. Menand.
SYN. Ακρως. υστατως. ὑπερβαλλοντως.

ΕΤΑΙΡΑ, Εταρα.
—Φιζα, φοβη χρυσειντος ἑταιρη. Il. ι. 2.
—Εταιρα δ' ὑσα πανεργος. Ep. l. 1.
—Καστιγητη, ἑταρη τε. Il. δ. 441.
SYN. Συνεργος, φιλη, γνωτη.—εταιρις, εταιρηϊα. χαμαιταιρα, χαμαιταιρις, χαμαιτυπη, καταλεδας, μαχλας, πορνη, βασσαρα, εμπλατεια
EPITH. Λιγυφωνος. φιλη, ἡλιξ, οπιτης, ξυμμορης, ευπατερεια.—μισθοφορος. vid. Μαχλας.
Εταιρεια, Εταιρια.
Θεντο μετ' αλληλοισιν εταιρεην μυθ . . Suid.
Βροτων απιστος εσθ' ἑταιριας λιμην. Soph. Aj. 692.
—Εταιριαν σεβων. Eur. Or. 1084.
SYN. Εταιρησις, συσσιτια, συμμαχια, κοινωνια. φιλια. ομοιοια.—ταγμα μαχλοσυνη.
Εταιρειος.
Ου πανυ αριζηλον ἑταιρειη φιλοτητι. Hom. M. 58
SYN. Εταιριος, ἑταιρικος, ἑταιρηϊος. πορνικος.
Εταιριαω.
—Ητειρηκοτος: Ar. Pa. 11.
SYN Καταπορνευω.—εμπορευομαι:
Εταιριζω, Ἑταριζω, Ἑταριζομαι.
—Σοι γαρ τι μαλιστα γε φιλτατον εστιν
Ανδρι ἑταιρισσαι—Il. ω. 335.
Η τινα των Τρωων ἑταρισσαιτο μεγαθυμων. Il. γ. 456.
SYN. Προσεταιριζω, συνεταιρεῦμαι, συνεισκαω. βοηθεω. συνεργεω.
Εταῖρος, Ἑταρος.
—Πολλοι δ' αμφ' αυτον ἑταῖροι. Il. C. 417.
Οψε δε δη μιν ἑταῖρος ανηρ ιδεν—Il. ρ. 466.
—Παλλοι τε και εσθλοι
Λαοι ἑπονθ' ἑταροι.—Il. ν. 710
SYN. Συζυγος, συμμαχος, συσσιτος. συμπρακτωρ. κοινωνος, φιλος. εθας. ετης, συνεριθος, συνεργος, ξεναπατης, γνησιος, συμμετοχος, ετοιμος, οικειος, επιτηδειος, ερασθς, παραυμος, ὁμοστοιχος, πηος.—ιδιος.
EPITH. Δῖος, ερικυδης, ετης, πιστος, ὑπερθυμος, καλος, φιλος, φιλοεργος, Θαλασσοπορος, συνδρεπος, ὁμωροφιος, τετιμενος, ευκτιμις, πατρωϊος, αεκων, απτημων, αμιτροχιτων, εταρηϊς, αγχεμαχος, αντιθεος, λυγρος, ιφθιμος.
Ετεοκλειος.
—Κατα δωμα βιης Ετεοκλειοιο. Il. δ. 386.
Ετεοκλῆς.
Αφθ' ὧν Ετεοκλῆς ων φυσει νεωτερος,
Γῆς εξεωσεν.—Soph. Oed. C. 1360.
Ετεοκλος.
—Τριτος δ' Ετεοκλος Αγηος γενος. Ib. 1381.
Ετεον, Vid. Ετυμως.
Ει ετεον Καλχας μαντευεται—Il. C. 300.
Ετεως. Adv.
—Και Θυσθλοισιν Παρθενοπην βοων
Ετεως Κυδαινουσιν—Lyc. 721.
SYN. Αμφιετει, αμφιετες, απο των ετος, κατ' ετος, παρ' ετος εκαστον, οσα ετη, προς ετη.
Ετησιος.
Φριξας ετησιας μηχος,—Aesc. Ag. 2.
SYN. Επετειος, ετησιος.—αυτοετης.
Ετεραλκης.
—Μαχης ἑτεραλκεα νικην. Il. π. 26.
Αρης ἑτεραλκης. Aesc. Per. 956.
SYN. Ετεροφρικτης, ἑτεροκλινης.—νικηφορος.
Ετερημερος.
Αλλοτε μεν ζωους' ἑτερημεροι,—Od. λ. 302.
Ετερογναθος.
—Ετερογναθος ἱππος. F. M.
SYN. Σκληροσομος.—απλησιος.
Ετεροζηλως.
—Ως ἑτεροζηλως διεδασσατο μοιραν. Hes. θ. 544.
Ετεροζυγος.
Σταθμον μη χρεων ἑτεροζυγιν, αλλ' ισον ἑλκειν. Phocyl. 13.
Ετεροπνοος.
Ετεροπνοους ευαυλους. Anac. 49. 4.
Ετεροφρικτης, Ετεροφρικτος.
—Τοδ' επισκοπει
Ζευς ἑτεροφρικτης.—Aesc. Supp. 408.
—Φερομεν δε θεων ἑτεροφροπα δωρα.
Αφραδεες καρδιη,—Suid.
SYN. Ετεροκλινης, ἑτεραλκης. καταφρικτης.
Ετερος.
—Ει γαρ ἑτερος γε φυγησιν Il. ε. 258.
—Ετεροι δε μεθ' υλην. Il. π. 418.
SYN. Αλλος, αλλοιος, ετερωσις.—ὁ μεν, ὁ δε, ὁ δε τις.

Ετεροτροπος.
Επὶ κακὸν ἑτεροτροπος—Ar. Th. 731.
Ετεροφρων.
Ως εἰπὼν εκελευσεν αγειν ἑτεροφρονα κρηνην
Κευθμὸν εσω Θαλαμοιο.—Tryph. 430.
SYN. Αφρων.—ετεροζωνων.
Ετεροφωνος. Ετεροφθογγος.
Ετεροφωνῳ στρατῷ. Aesch. S. T. 176.
Ζωων ἑτεροφθογγων. Synes. 3.
SYN. Αλλογλωσσος. αλλοφωνος. ασυμφωνος.
Ετερωθεν. Ετερωθε. Ετερωσε.
Ατρειδης δ' ἑτερωθεν ιμηνιε—Il. α. 247.
—Και κε χ' ἑτερωθι πυθηαι. Il. ε. 351.
—Νεκυν ἑτερωσ' ερυουτα. Il. δ. 492.
SYN. Αλλοσε. αλλαχοτε. αλλαχοθεν, αλλη. αλλοθι. εκ τῦ εναντιε. εξεναντιας.
Ετεωτεύς.
—Ο δ' ἑταρουλὸν ιδετο κρατων Ετεωτεὺς,
Οτρηρὸς θεραπων Μενελαε—Od. δ. 22.
Αγχιμολος δ' ἑ οἱ ἦλθε Βοηθοιδης Ετεωτεύς. Ib. ο. 95.
Ετεωνος.
Πολυκνημόν τ' Ετεωνὸν. Il. ϲ. 497.
Ετης.
Η μεν πολλὰ ἑται και ανεψιοι αμφὶς ἑοντες. Il. ι. 460.
SYN. Εταῖρος.—πολιτης.
Ετησιος.
Συ μεν, φιλη χελιδὼν
Ετησιη μολῦσα
Θερει πλειονας καλιὴν. Anac. 33. 2.
SYN. Ετετησιος. ετειος, ενιαυσιος.
Ετητυμια. Vid. Αληθεια.
Μαρτυς ετητυμιης παιθελγέος ανδρασιν ειπε. Nonn.
Ετητυμον Adv. Vid. Ετυμως.
Τῆ σ' οἵῳ καταευσαι ετητυμον—Il. α 558.
Ετητυμος Vid. Αληθὴς.
—Ου γαρ οἱ τις ετητυμος αγγελος ελθών. Il. χ. 438.
Ετι.
—Ηδ' ετι δωσει. Il. α. 96.
Μη μ' ετι νῦν κατερυκε,—Od. α. 315
SYN. Εις ἔτι, ετι μεν, ετι και νῦν, προσετι, μεχρι νῦν, ἑως —πλεον.—εσαυθις.
Ετηρυσις.
—Ανακτος δ' ἐυρο την ετηρυσιν. Ar. A. 244.
SYN Ζωμαρυτηρ. δοιδυξ. ζωμηρυσις.
Ετος
Ιν' ετιος καταχθω τῦ 'λατῆρος τετυκτὶ. Ib. 245.
SYN. Αθαρα οσπριον.
Ετοιμαζω. Ετοιμαζομαι.
Αυτὰρ εμοὶ γερας αυτίχ' ετοιμασατ', οππα μοι οἵος
Αργειων αγεραος εω,—Il. α. 118.

SYN. Προτοιμαζω, σχεδιαζω, ευτρεπιζω, κατασκευαζω, προλαθισημι.
Ετοιμος
Αυτίκα γὰρ τοι επειτα μεθ' Εκτορα δαῖμος ἑτοῖμος. Il. σ. 96.
SYN. Εταρτὺς,. προχειρος.—προθυμος. μεμαως. ιθελεργὸς. ταχὺς. ευτροπος. ευχερὴς.
Ετος. Vid. Ενιαυτος.
Ηδη γαρ νῦν μοι τόδε εικοσὸν ετος εστίν. Il. ω. 765.
Επλε σχεδόν τι καρπιμος ετῶν κυκλος. Eur. Hel 111.
EPITH. Αμζολιεργον. πολυπλαγκλον. λιπαρὸν.
Ετυμος. Vid. Αληθης.
Ψευσομαι, η ετυμον ερεω ;—Il. κ. 534.
Ετυμως.
Οἴνεων φιλοτητας αναιτιος. πριν τεν απ' αλλων
Εισεης ετυμας μελεδήματα και νοον αυτῶν. Naum. 52.
SYN. Ετεὸν, ετυμον, ετητυμως. αληθινως. αληθῶς, ατεχνως, ατρεκειως, ατρεκῶς, νημερτὲς. νημερτεως, νητρεκῶς, οντως, αδιαψευστως.
Ετωσια. Adv.
—Ετωσια μοχθιζοντι. Theoc. 7. 48.
SYN. Ματην, φρυδως, ματαιοτης. αυτως. ετὸς.
Ετωσιος.
—Εκ δέ μοι εγχος
Ηϊχθη παλαμηφιν ετωσιον, ουδ' εβαλόν μιν. Il. χ. 368.
SYN. Ματαιος, αχρηστος. ανηνυτος, απρακτος.
Ετωσιοεργος.
Ου γαρ ετωσιεργὸς ανὴρ πιμπλησι καλιήν. Hes. ε. 409.
SYN. Αεργὸς, αμβλιεργος, φυγεργὸς. αδρανὴς.

Ε Υ

Ευ:
—Ευ δ' οικαδ' ἱκεσθαι. Il. α. 19.
SYN. Καλῶς, ορθῶς, χρησιμως, ευτοιως, ισχυρῶς.
Ευα.
—Τυτω εποιησατο Ευαν αγητὴν
Κυειδειην αλοχον· ἣν δὴ πορεν εν Παραδεισω
Τυτω συνναιειν'—Sibyl. I. 1.
Ευαγγελιζομαι. Ευαγγελιζω.
Ευαγγελισασθαι πρῶτον ὑμῖν βουλομαι. Ar. Eq. 640.

SYN.

SYN. Αγγελλω.

Ευαγγελιον.
—Ευαγγελιον δέ μοι εστω. Od. ξ 152.
—Απερρηπων ευαγγελιων ύποσπης. Scip.
EXP. Αγαθῆς αγγελιας δῶρον.—κηρυγμα, μηνυμα.
—Μύθως σοί τε συντομώτατος
Κλυειν, εμοί τε τῶδε καλλιστος φερω. Eur.

Ευαγγελος.
Ευαγγελοι γενεσθε, πραξαντες καλῶς. Eur. M. 975.
Ευαγγελος μεν, ὥσπερ ἡ παροιμια.
Εως γενοιτο μητρὸς ευφρονης πάρα. Aesc. Ag. 273.

Ευαγιω
Αυτὸς δ' ευαγιοιμι, και ευαγιοσσιν ἀδοιμι. Theoc. 26. 30.
SYN. Αγιευω, καθαριευω, ἁγιευω, ευσεβεω.

Ευαγεως
Ευαγεως ἱερῷ ανα δίπλοα μηρια βωμῷ
Κἀιον.—Ap. 2. 701.
SYN. Αγιως, ὁσιως, καθαρῶς, ἁγνῶς.

Ευαγής.
—Ευαγεων δε και ευαγεσσιν μελοιμην. Call. 4. 98
SYN. Αγνὸς, καθαρὸς, ὁσιος, ευσεβὴς, ἁγιος.

Ευαγητος.
Δροτεραὶ φυσιν ευαγητον. Ar. N. 276.
EXP. Παντα χῆ φερομενην, η λαμπραν.

Ευαγκαλος.
—Αχθος κε ευαγκαλον. Aesc. Pa. 350.
SYN. Ευφορητος, ανασχετος.

Ευαγκεια.
Πινδε αν' ευαγκειαν,—Call. 6. 83.

Ευαγορη. Nom pr.
Λειαγορη τε, και Ευαγορη,—Hes. Θ. 257.

Ευαγορια.
Σύν τ' ευαγορια, σύν τ' ευγμασι, σύν τ' ολολυγαῖς. Call. 5. 139
SYN. Επιχαρμα, φιλοφροσυνη.

Ευαγρεω.
Καί σοι δὸς ευαγρεῖν κῦρα, γαῖαν, ὕδωρ. Ep. 1. 6.

Ευαγρια.
Αιθ' ὧν ευαγριην—Ib.

Ευαγρος.
Επιτιχιῳ σθένει τον ευ-
αγρον τελεσσαι δὴ λοχον. Soph. Oed C. 1145.
SYN. Ευαλωτος, ευλαβὴς, αλωσιμος.

Ευαζω, Ευαζομαι, Ευιαζω.
Αζροταν επειν ευαζοντων—Soph. An. 1149.
Τον Βακχιον ευαζομενα θεόν. Eur B. 67.
Μακαριος, ὁς ευιαζει. Ib. Cyc. 493.

SYN. Ανευαζω, επευαζω, ὑμνεω. θρηνεω. επιφθεγγομαι.

Ευαὶς.
Χωρῳ εν ευαΐῃ, και ευτροχαλῳ εν αλωῇ. Hes. ε. 597.
SYN. Ηρεμοεις, ὑπηνεμιος. ευπνοος. ευανεμος.

Ευαθλος.
Μητέρες ευαθλων γεραων, φερτερες.—Ep. 1. 5.
Λαμπωνος ευαθλω γενεας ὑπερ—Pind. Isth. 6.

Ευαιμων, Ευαιμονιδης. Vid. Ευρυπυλος.

Ευαινητος
—Ευαινητος Οφευς. Pind. P. 4.

Ευαιων. Nom. pr.
—Ευαιων ὁ δεξιωτατος, Ar. Ecc. 403.

Ευαιων.
—Και ευαιων Επειργη. Call. 4. 292.
Ολεσσαν φρενα σὴν, και ευαιωνα γενεσθαι. Ib. 5. 117.
SYN. Ευδαιμων, μακαρ. ευαγηρως. ευμοιρος.

Ευαϊως.
Ευαϊως εχινικι εῦαι.—Ar. Ecc. 1173.
SYN. Ευμοιρως. μακαριως.

Ευακοεω.
Καρδιαν δ' αυδὰν Ευακοεῖς. Aesc. Supp. 125.
SYN. Επηκοεω, αισθανομαι.

Ευαμπελος. Vid. Βακχος.

Ευανδρια.
Αλλ' ουκ ερεσι σεφατος, ουδ' ευανδρια. Eur. Fr.
SYN. Πολυανδρια—αγηνορια, ανδρια.

Ευανδρος.
—Πολιν κ' ευανδρον εχοιτε. Call. Fr.
SYN. Πολυανδρος, ανδρειος. ευηνωρ.

Ευανεμος. Vid. Ευπνεμος.
Ευ ευανεμοις βασσαις. Soph. Aj. 198.
Τῆδε γαρ πλοον ευανεμον ατευμεθα παρ Διός. Theoc. 28. 5.

Ευανθεμος, Ευανθὴς.
Προς ευανθεμον δ', ὁτε φυὰν
Λαχναι πιν μελαν γενειον ερεψαν. Pind. Ol. 1.
—Πυκασαι τ' γενυν ευανθεῖ λαχνῃ. Od. λ. 319.
SYN. Ευανθελὴς, ανθεμοεις, πολυανθὴς.

Ευανθης.
Ὅν μοι εδωκε Μαρων, Ευανθεος υἱός. Od. ι. 197.

Ευανταω.
—Και ευαντησαν αοιδῇ. Call. 3. ult.
SYN. Ιλαω, ἱλημι· ἱλεως, ευμενὴς, εῶναι.

Ευαντὴς, Ευαντητος.
—Χθονιην ευαντία δῦναι εφορμήν. Ap. 4. 148.
Κλειδαχ', ευαντητε, φιλοτροφε,—Orph. H.
SYN. Ευαπαντητος, ευιξιλαστος.—ηθετος. κοινὸς.

Ευαρκ[ος.
Εν ηϊκιοισι δ' εἶχεν ευαρκ[ον τομα. Aesc. P. 103.
SYN. Ευηκοος, υπηκοος, ευεκτος, ευπειθης, πειθηνιος.—ευαρκης.
Ευαρμακτος.
Ευαρμακτος ἱερων—Pind. P. 2.
Θηβας τ' ευαρματα αλσος.—Soph. An. 857.
Ευαρμοστος.
Ευαρμοστοις εν καλαμοις. Eur. El. 702.
SYN. Ευσυνθετος, ευθετος, αρμοδιος, ευαρμοστος, επιτηδειος.
Ευαρτος
Καί τις απ' εναρτοιο καταχραισειτο γαλακτος. Ep. l. 3.
Ευαρτρος.
Τμηξας ευαρτρω ραχιν οργαδος—Ep. l. 6.
Ευαρχος.
Στιφρῳ τυπευτα χλειδας ευαρχι μυλῃ. Lyc. 233.
SYN. Αρχος. ευαρκης.
Ευας.
—Βακχε τροφον, Ευαδα κυρην. Orph. H.
Ευασμα.
—Καλλικλυτον ευασμα Βακχαν. Eur. B. 129.
SYN. Ευασμος, θριαμβος, αλαλαγμος.
Ευασερος. Vid Σειληνος
Ευασκρ, Ευασης. Vid. Βακχος, Σιληνος.
—Και Ευασῆρι Λυαιω. Ep. l. 6.
Ευασερα. Vid. Νυμφαι.
Ευβατος.
—Ου γαρ ευβατος πετρᾶν. Aesc. Pr. 717.
SYN. Ευκολος, ευπορος.
Ευβοια.
—Οι ναιουσι πετρην ἱερᾶς Ευβοιης. Il. c. 536.
EPITH. Πτεμεσσα. αμπελοεσσα. ναυσικλειτη, χαλκοδων. Aeantis.
Ευβοιηθεν.
Καιθος δ' Ευβοιηθεν Αβαντιαδης επερησεν. Orph. 139.
Ευβοις, Ευβοιης.
Ευβοιδα χωραν—Soph. Tr. 74.
Ακτη τις εν Ευβοιης, ενθ' ὁριζεται
Βωμὸς τιλφι τ' εγχαρτα Κηραιῳ Διι. Ib. 242.
Ευβοος, Ευβοες.
Ουδ' ευβοιν σε εστασθαι οἰομαι, ουδ' ευμηλον. Hom. A 54.
Ευβοσια.
Προῖκα δ' εχει πολλὴν εξ ἁλος ευβοσιην. Ep. l. 2.
SYN. Τροφη. ευτροφια.
Ευβοσπυχος
—Σοβεῖς ευβοσπυχον αιγλην. Ep. l. 7.
Ευβοτες.
Ευβοτος, ευμηλος,—Od. o. 405.

Αλλ' αγε και τὺ τὸν ευβοτον αμνὸν σφαδαζε. Theoc. 5. 24.
SYN. Βιλοτος, ζαβοτος, πολυβοτος, μηλοβοτος, ευνομος, ευφορβος. ευτραφης. ευτροφος, ευαιθης.
Ευβοτρυς, Ευβοτρυος.
Εις την ευβοτρυν Πεπαρηθον—Soph. Ph. 555.
Υπ' αμπελων. ευπεταλων,
Ευβοτρυων, κομωσαν. Anac. 18. 17.
SYN. Βοτρυωδης, βοτρυοεις.
Ευβυλιος.
—Ευβυλῆος Αιματος εκγεγαασαν—Orph. H.
Ευβυλια.
Τυχης τα θνητων πραγματ', ουκ ευβυλιαι. Sent.
Ευψυχιαν εσπευσας αντ' ευβυλιας. Eur. Supp. 161.
SYN. Επιφροσυνη. ευλογια. φρονησις, συνεσις.
Ευβυλος.
Και βραδυς ευβυλος ἑλεν ταχυν ανδρα διωκων. Theog. 329.
Αρεος ευβυλου παγου—Soph. Oed. C. 1001.
SYN. Ευπολυβυλος. ευμητης, ευμητις, πολυβυλος, δαῖφρων, συνετος, φρονιμος, πεπυμενος. —αγορητης.
PHR.—Πιτυτῆσιν αρηραμένος φρεσὶ θυμὸν.
Ος τις επισατο ἡσιν ενὶ φρεσιν αρτια βαζειν.
Βαθειαν αλοχα δια φρενὸς καρπιμενος.
Εξ ἡς τα κεδνα βλαστανει βουλευματα.
Ευ πραπιδων οιακα νεμων. Aesc.
Ευβυλως.
—Ην γαρ ευβυλως εχων. Aesc. Ch. 694.
Ευβυριος.
Ασυ κατ' ευβυριον—Ξ. M.
SYN. Ευσκιος.
Ευγαληνος.
Οι δ' ὅτε γραυης ευγαληνα χερμάδος
Ναῦται λιαζον—Lyc. 20.
SYN. Γαληνὸς, γαληνιος, ευδιος.
Ευγαμος.
—Αδε τε Κυπρις Ευγαμον. Ep. l. 1.
Ευγενεια.
—Τας δ' ευγενειας Πλουτου ὑπερβαλλων—Eur. Herc. F. 696.
SYN. Γενναιοτης, ευδοξια, ευπρεπεια, το γενναῖον, ευγενες.
Ευγενειος, Ηϋγενειος.
Δῆσε γαρ ὡς ιδεν αφθιτον αμειλιχον ηϋγενειον. Hom. XVIII. 19.
SYN. Ευρυγενειος, βαθυγενειος, ευπωγων.
Ευγενης, Ευγενιτης, Ηϋγενὴς. Ευγενιτερα.
—Και ευγενεὸς τε γενεσθ. Hom. V. 230.
Ιππας ευγενιας—Phocyl. 190.

Η τῶν παρεδρων ευγενετᾶν ἑτερη
Ετλα κακων τοσων δ' αἱματος ἁμιξιν
Τοιαδ' αχια φαιτρά; Eur Ph. 1534.
Και Θεμις ευγενης.—Hom. IV. 94.
Ευγενετειρα Τυχη—Ep.
S Y N. Γενναῖος, γενναδας, ευγενιος, διογενὴς, ευπατριδας, αριστογονος, ελευθερος, ευδοκιμος, ανδρειος. ευγενητορες.
P H R. Θεῶν αἷμα λαχων. Hom.—Παντεχον αἷμα λελογχώς. Orph.

Ευγηθης, Ευγηθητος.
—Ευγαθεῖ κελαδῳ—Eur. Herc F. 792.
Και Ζῦμ' ικ ευγαθητον Ετικεν—Eur. I. T. 212.
S Y N. Αγασθος, μεγηρατος, τερπνός. ἡδύς.

Ευγηρυς. Vid. Ευγλωσσος.
Φθεγξωμεθ' ευγηρυν εμὰν ασιδάν. Ar. R. 215.

Ευγλαγος.
Ευγλαγον θαλος. Lyc. 307.
S Y N. Ευαγατροφος, γαλαθηνὸς, θαλερὸς.

Ευγλυφος.
Κυκλοισιν ενδαλθέντες ευγλυφοις δομῶν. Ib. 591.
S Y N. Ευοφθαλμος, ευωπὸς, ευδερκὴς. περιγλυπτος.

Ευγλυπτος, Ευγλυφὴς. Vid. Ευποιητος.
Ευγλυπτῳ επι βωμῷ. Ep l. 5.
—Ευγλυφιας καλαμκς. Ep. l. 6.

Ευγλωσσια
Ευγλωσσια δε πολλάκις λειφθεὶς ανὴρ
Δικαια λεξας, ὅσσον ευγλωσσα φερει. Eur. Fr.
S Y N. Δεινολογια, ευφραδια, επητυς, αγορητυς, ευεπεια, ευρημοσυνη. λογιστης, γωμυλια.

Ευγλωσσος, Ευγλωττος. Vid. Ηδυεπης.
Θρασὺς, ευγλωττος, τολμηρὸς ἀνὴρ,
Βδελυρὸς, ψευδων συγκολλητης,
Ευρεσιεπης, περιτριμμα δικων.
—Κροταλον—ειρων, γλωὸς, αλαζων, κ. λ. Ar. N. 444.
S Y N. Ευφθογγος, ευφραδὴς, ευφωνος, ευλαλος, εισομος, ευθυρρημων, ευεπης. ευμολπος, μελιγλωσσος, καλλιφθογγος, βαθυγλωσσος, γωμύλος, ελλογιμος, λογιος, φρασικὸς, ἡδυεπης.

Ευγμα.
Και δή οἱ Μεντωρ μεν εδη πεπα ευγματα επων.
Od. χ. 249.
S Y N. Ευχὴ, προσευχή—εὖχος. καυχημα.

Ευγναμπτος. Vid. Ευκαμπὴς.
—Κλιῆσιν εὐγναμπτοις αραρῦαι. Od. σ. 293.

Ευγνωμονως.
Ορᾶθ' ὅσοι νομιζετ' εκ εἶναι Θεὸν,
Δὶς εξαμαρτανοντες εκ ευγνωμονως·
Εστιν γαρ, εστιν—κ λ. Eur. Fr.
S Y N. Ευχαριτως, αριστοντως, ευβυλως.

Ευγνωμων.
Ευγνωμων, φιλομυθος, ερωτικὸς, εις ακρον ἁδύς. Theoc. 14. 61.
S Y N. Ευφρων, ευνόος, επιεικὴς, απλους, ευκυκλος.

Ευγνωτος, Ευγνωσος.
—Ευγνωτος
Εμοὶ ξυνεσης διὰ παντὸς ευφρων. Soph. Aj 715.
S Y N. Ευεπιγνωστος, φαιδρὸς, δῆλος, ευσυνοπτος. ευθιωρητος, ευσυμβλητος.

Ευγομφος.
—Αναπλυξαντες ευγομφους πυλας. Eur. I. T. 1286.

Ευγραφὴς.
Ευγραφὶς τιχνης οργανα—Ep. l. 6.

Ευγυρος.
—Ου κατ' ευγυρον πολιν. Ep. l. 3.

Ευδαιμονεω.
Ουκ εστιν ὁστις πάντ' ανὴρ ευδαιμονεῖ. Phil.
S Y N. Ευτυχεω, ευθενεω, ευημερεω, ευιοδραμεῖν. καλῶς, εὖ, ευτυχῶς, πρατω, φερομαι.

Ευδαιμονια.
—Δὸς δ' αμμι τυχην ευδαίμονιην τε Hom. X.
S Y N. Ευτυχια, ευπραγια, ευπραξια, ευπολεμια, ευκλεια, ευθενια, ευθενεια, ευεσω, ευπηξια, ευερμια, ευημερια, ευημερημα, ολβος, πανολβια. πλὴτος, αγαθὴ τυχη. μακαριοτης.

Ευδαιμονιζω. Vid. Μακαριζω.
Ευκλεια δ' οἷς μὴν εσ' αληθειας ὑπο,
Ευδαιμονιζω —Eur. Andr. 322.

Ευδαιμονως, Ευδαιμονικὼς.
Η ζῆν αλυπως, η θανεῖν ευδαιμονως. Sent.
Ευδαιμονιεως γ' ὁ πρισβυτης—
Ταυτὴν τάδε πρατει. Ar. Pa. 856.
S Y N. Ευτυχῶς, δεξιως, μακαριως, αταλαιπωρως.

Ευδαιμων.
Των ευδαιμων τε και ολβιος, ὁς τάδε παντα
Ειδὼς εργαζηται, αταιτιος αθανατοισιν. Hes. ε. 824.
S Y N. Ευτυχὴς, ευποτμος, ευμοιρος, ευπραγὴς, ευκληρος. ευερμὴς, ευημερος. ολβιοδαιμων, ευολβιος, ολβιος, αταλαιπωρος, μοιρηγενὴς, μακαρὶτης. πλουσιος, ευκτημων.

Ευδακρυτος.
Ουκ ὅσσον ευδακρυτά μοι λεγεις τάδε. Aesc Ch. 179.
S Y N. Αριδακρυτος, πολυδακρυτος. αξιοθρηνος, πολυθρηνος.

Ευδαρω.
—Ενθα Τυρὼ δ' αμαρ

Κευθμῶνος αἰνολιχῆρα ευδανει μυχόν. Lyc. 1354.
SYN. Ἐπευ. αζομαι, επικαθευδω, εὑδω.

Ευδ-ελος
Οι νεμομεσθ' Ιθακην ευδ-ειλαν'—Il. C. 167.
EXP. Ευ προς δ-ειλην κειμενην—ευδ-ηλος.
SYN. Αὐθριος, παυηλιος, ευδ-ιος. επιφανής.

Ευδ-ινός.
Ευδ-ινοῖς ἁπαλοῖσι γαληνιοωσα δρομοισι. Orph. H.

Ευδ-ινος.
—Ινα δ' ευδ-ινοι
Δαῖτες, τί ματαν τεινεσι βοάν. Eur. M. 200.
SYN. Ευθινος δ-αψιλής. πολυτελής.

Ευδ-ηλος.
Πεπληγμαθ' ευδ-ηλα χαρ. Aesc. Pr. 1013.
SYN. Αριδ-ηλος, καταδ-ηλος, δ-ηλος, ευσκ-ιος, ευδ-ιοπ-ος, καταφανής.

Ευδ-ια.
Ο τιχᾶν δ-ε, λοιπὸν αμφὶ βιοτον.
Εχει μελιτοισσαν ευδ-ιαν. Pind. Ol. 1.
Χειμων μεταβαλλει φαδ-ιον εις ευδ-ιαν. Sent.
SYN. Λιθη, γαληνη, ευκ-ιρια. τερεμνα—ευκ-ροχια—ευμ-ιρια—χλοα.

Ευδ-ιανος, Ευδ-ιενος.
Και ψυχρᾶν ἐκτὸς ευδ-ιαν
τον φαρμακον αυρᾶν Πιλλαια φερε. Pind. Ol. 9.
SYN. Αλεξανεμος. ευδ-ιος.

Ευδ-ιαω.
—Εκπνευσατε δ' ακτας
Μειλιχος. ὡς κε επι πουτον ελευσομεθ' ευδ-ιοωντες. Ap. 1. 424.
SYN. Ενευδ-ιαω. ευδ-ιαζομαι, παρευδ-ιαζομαι, γαληνιαω, γαληνιζω.

Ευδ-ικια
—Βασιλῆος αμυμονος, ὅς τε Θεμιστὰς
Ανδρᾶσιν τε πολλοισι και ιφθιμοισιν ανασσων,
Ευδ-ικιας ανεχησι—Od. τ. 111.
SYN. Δικη, δ-ικαιοσυνη, δ-ικαιοπραγια, Θεμις.
EPITH. Ερατεινὴ, λαβικηδής.

Ευδ-ινητος.
Τερπεται τ' ευδ-ινητα—Ep. Suid.
SYN. Ευτρεφος, ευκινητος—ευαγητος.

Ευδ-ιος.
—Σημαινεσα τὰ περὶ πλοον ευδ-ια παντα. Theoc. 22. 22.
—Εκ δ' ακτιμοιο
Ευδ-ιοι εκλυζοντο τινασσομενοι ἀλὸς ακρηι. Ap. 1. 521.
SYN. Ἀνεμενος. ὑπευδ-ιος, αὐθριος, γαληνὸς, ευδ-ιελος. ακυμαντος.

Ευδ-μητος.
—Εὐδ-μητον περὶ βωμὸν Il. κ. 448.

—Και εὐδ-μητα τελαμωνι. Il. π. 304.
SYN. Ευκ-ιτος. ευκλειτος, ευποιητος. ευπεκτος. ευτυκτος. ευεργὴς.

Ευδοκιμεω. Ευδοκιμεομαι.
Αλλ' ὁ μὲν ευδοκιμῶν πειρωμενος. κ' εφοτρυνας.
Εις μεγαλην ατην και χαλεπὴν επεσε Theog. 587.
SYN. Ὑπερευδοκιμεω. ευδ-οξεω. επιφημιζομαι. κλεομαι. ελλαμπρυνομαι. ευδοκιμος γινομαι.

Ευδοκιμητος. Ευδοκιμος.
—Και τις ανὴρ μουνος ευδοκιμητος ελεηθη. Sibyl. l. 3.
Ευδοκιμος ὁ Διὸς υιος—Eur. Andr. 798.
SYN. Επαινετος. υποδεκτος. διαβρυλλητος. γνωριμος. ευδ-οξος. γενναῖος. ωτροσωπος. ευπαραδεκτος.

Ευδοξεω. Vid. Ευδοκιμεω.
Τίς δὲ μετ' αυτὸν αλλος ευδ-οξεῖ κρατεῖ; Eur. Rh. 496.

Ευδοξια
Ουκ εστιν ελπὶς πιστος, ως ευδοξια. Ib. Hec. 955.
Συγγενεῖ δ' ἐν τις ευδοξια μεγα βριθει. Pind. N. 3.
SYN. Ευκλεια. ευφημια, επιδοξοτης. ευδοξια.

Ευδοξος.
—Αλλα βαρβαρον λεχος
Προς γῆρας και ευδοξον εξεβαινέ σοι. Eur. M. 592.
SYN. Ευδοξος, πολυδοξος. ευκλεης, ωτρεπτος. ἐξαιρετος. ερικυδὴς. ευδοκιμος.

Ευδρακης.
Ως πασιν ὡ γοσῳ ευδρακὴς
Τυπος αὐπτος λυσσαων. Soph. Ph. 868.

Ευδρομος.
—Και νηῶν ευδρομον ὁρμὴν. Orph. H.
SYN. Ευδρομιας. ταχὺς, ελαφρὸς.

Ευδροσος. Vid. Δροσερὸς.
—Ευδροσους τε γῆς τοπους ἐχετε—Ar. Av. 246.
—Ευδροσοι παγαι. Eur. I. A. 1517.

Ευδυκεως. al. Ευδυκεσι
Η μεν σ' ευδυκεως απεπεμπομεν—Od. κ. 65.

Ευδυνατος.
—Και ευδυνατον Πλειονα. Orph. H.
SYN. Δυνατὸς, ταχυρὸς, αλκιμος, εγκρατὴς.

Ευδω. Vid. Υπνω.
Ου χρὴ παννυχιον εὕδειν βουληφορον ανδρα. Il. β. 24.
Ευδεσκ' εν λεκτροισιν, εν αγκαλίδεσσι τιθηνης. Il. χ. 503.
Ως ποθ' εὑδει λιπρὰ σε κηδεματα. Eur. Hec. 660.

SYN.

SYN. Καθευδω, αποκοιμαομαι, βριζω, δαρθανω, ησυμαω.
—Ευδον παννυχιοι μαλακῳ δεδμημένοι ὑπνῳ.
—Τι παννυχον ὑπνον αωτεις; Hom.
—Βαθὺν ὑπνον ιαυεν. Opp.
Εις πλειον αυτοκυλισος εσυρετο γαιοιος ὑπνος. Nonn.
—Ευδεν απω νεοιντι παρασπῳ,
Υπναλεω μυκτῆρι μεθυσφαλες ἄεθμα τιταινων.
Ει ποτε μειλιχον ὑπνον εμοῖς υποδιξομαι οσσοις. Appollin.

Ευδωρος. Nom. pr.
Τῆς δ' ἑτερης Ευδωρος αριῆας ηγεμαονευε.
Παρθενιης, τον ετικτε χορῳ καλὴ Πολυμηλη.—
Ευδωρον, περὶ μεν θεειν ταχὺν, ηδὲ μαχητην. Il π. 186.

Ευδωρος.
Αφροιαῖς τ' αγαπησι, και ευδωροις παλαμησι. Sibyl. l. 8.
SYN. Πολυδωρος, μεγαλοδωρος, ευδαπανος.

Ευιανος.
—Και ευιανος Δημητηρ. Mosch. 4. 75.
SYN. Ευημων, ευηματος, ευπεπλος, καλλιπεπλος, αβροχιτων, ευσολος, ευζωνος.

Ευιδρος.
—Κατεβαινεν Τλας ευιδρον ες Αργω. Theoc. 13. 21.
SYN. Εδραῖος, ασφαλὴς, βεβαιος, ισχυρὸς.

Ευειδὴς.
Μιχθεὶς αλλοδαποισι, γυναῖκ' ευειδε' ανηγες. Il. χ. 48.
SYN Ευμορφος. ευσχημων, ευπρεπης. καλὸς, ζαχαλλὴς, περικαλλὴς.—ωραια, λιπαρη, αριπρεπὴς, τιθαλυῖα. εἶδος αριση. Αφροδιτης εἶδος ἐχουσα. Ικελη χρυσῃ Αφροδιτῃ.

Ευειθεια.
Κλῦθι μευ γεροντος, ευ-
βοεα. χρυσοπιπλε κουρα. Anac. 115.
SYN. Καλλιπεια, πειθομος.

Ευειματεω, Ευιματεω.
Αν ευιματῆς, ταῦτα περὶ σῦ προσεται ἔχειν. Sotad.

Ευειμων, Vid. Ευιανος.
Εδοξατην μοι δυο γυναῖκ' ευειμονε. Aesc. P. 181.

Ευειρος.
—Αργῆτ' οιδε ευειρον πεπλον. Soph. Tr. 688.

Ευελπις.
Ευελπίς αμι τῶνδε σ' εκ δεσμων ετι
Λυθεντα, μηδὲν μειον ισχυσαν Διός. Aesc. Pr. 508.
SYN. Ευελπιστος.

Ευεξια.
Και μὴν ὁσοι μεν σαρκὸς εις ευεξιαν
Ασκουσι βιοτον, ην σφαλωσι χρηματων
Κακοὶ πολῖται.—Eur Fr
SYN. Ευπετεια, ευρωστια, ὑγιεια, ευθενια. ευχυια.—δεξιοτης.

Ευεξοδος.
—Εσι δ' εκ ευεξοδον. Aesc. P. 690.
SYN Ευμηδατος.

Ευεπεια, Ευεπια.
Ευεπειη ασκεῖν, ἥτις μαλα παντας ορθοι. Phoc. 116.
Τῆς ευεπειας ἑνεκα,—Soph. Oed. T. 951.
SYN. Ευφραδια, ευρημοσυνη, ευηγορια, ευγλωσσια, ετητυς. καλὴ φρασις.
EPIΓH. Ερατὴ, ευθικτος, ισηριθμος, ὑρωὶς, σιδαρὰ, φρενοθελγὴς.
PHK.—Γλωσσης αιναιου θεσπρωτος ομβρος. Non.
Μειγα κῦμα μελισσαγιος νιφετοιο. Tryph.
Και επια νιφαδεσσιν ισικοτα χειμεριησιν.
Γλωσσῃ Νεστορος αυτιθεν.—Hom.
Πειθῦς πραΰλογε αυτος. Synes.

Ευεργεσια.
Ως κακοεργιης ευεργεσιη μεγ' αμεινων. Od. χ. 374.
SYN. Ευποιϊα, φιλευποιϊα, ευπραγια, αγαθοποιϊα, αγαθεργια, ευεργετημα, φιλοφροσυνη, ερανος, χαρις.—ευλογια, ελευθεριοτης.

Ευεργετεω.
Γονεῖς δε τιμα. και φιλυς ευεργετει. Sent.
SYN. Ευποιεῖω, ευδραω, αγαθοποιεῖω, αγαθεργεω. χαριζομαι.

Ευεργετης, Ευερξης, Ευεργετις.
Φιλοις ανδρα μᾶλλον
Ευεργεταν πραπισιν,—Pind. Ol. 2.
Εκὶτι τουτων πριτευ
τον τον ευεργεταν ὑπαρτιασαι. Ib. P. 5.
—Ανταποδυναι
Τιμας ευερκταις—Ep. l. 1.
—Τὴν εμὴν ευεργέτιν προσοντα—Eur. Alc. 1068.
SYN. Ευεργὸς, ευεργὴς, ευεργετικὸς, κηδεμων. αγαθοεργος, αγαθοεργος, ευποιεῖος, φιλανθρωπος, αγαθὸς. χρηστὸς.

Ευεργὴς.
—Ευεργεος εκτισε δομος. Il. ε. 585.
SYN. Ευτυκτος, ευδμητος.—ευεργετης.

Ευεργὸς
—Και ἡ κ' ευεργὸς εησιν. Od. λ. 433.
—Τῦτο το λαΐον
Ευεργὸν τ' εμ. και καρπιμον ὀτλι μαλιστα. Theoc. 10. 43.
SYN. Ευεργετης. ευεργὴς, επιδεξιος, ωφελιμος.

Ευερκής.
—Ὑπ' αἰθέρι ευερκέος αυλῆς. Il. ι. 468.
SYN. Ευτυχης, ευφυλακτος, ασφαλής.
Ευερνης
Δαρσαν τ' ευερνέα,—Eur. I T. 1100.
SYN. Ευνωΐης, οἰκωφης, πολυοἰκος, πλαδωδης, πολυπλαδέος, ευμηκης, ευσελιχμος, ευθαλής.
Ευερος.
Εἰ τινα πολιν ερασειας ἡμῖν ευερον. Ar. Av. 121.
SYN. Ευειρος.—μαλακός.
Ευεσιος.
Ισιη ὡς τησων, ευεσιε, χαῖρε μεν αυτώ. Call. 4. 325.
SYN. Ευοικες.
Ευεσω
Μητ' εν κακοῖσι, μητ' εν ευεσσοῖ φιλη
Ξυνοικις εινη τῷ γυναικειῳ γενει. Aesc S. T. 193.
SYN. Ευδαιμονια. ευετηρια, ευτυχια ευθυμια, ευθηνια κατασασις.
Ευζαω. Ευζωω.
Οισιν τ' ευζωνοι και αρηιοι καλεονται. Od. τ. 79.
Δαρὸν εὔζωειν, και ἐρᾶν φαος ηελιοιο. Hom. V. 105.
SYN. Καλῶς, ὑδιως ζαω. ευημερεω.
Ευζωά.
Ιερὴν ευζωᾶς αυτον. Pind. P. 4.
Ευζυγος.
Οι δ' εκ ἱππὶς βαντις εὔζυγα πασσάλοιο. Od. γ. 116.
SYN. Ευκαθιδρυς, ευσσελμος
Ευζωνος.
Χωομενον κατὰ θυμὸν εὐζωνοιο γυναικός. Il. α. 429.
SYN. Ευζωνος, ευμιτρος, ευσώλος. βαθυζωνος, καλλιζωνος.—ευειδής —ευοπλος, ευοπλος, ευσαλὴς, αρυζειρος.—ευτοκος.
Εὐῶρος.
Ἵππει μελαίνης μητρὸς ευζωρον μεθυ. Eur. Alc. 767.
SYN. Ακρατος. ευκρατος.
Ευηγενής.
Λυτοκασιγνητον ευηγενέος Σωκοιο. Il. λ. 427.
SYN. Ευγενής.—εὖ αρχομενος.
Ευηγεσια.
Τικτει δ' ἐμπεδα μῆλα, θαλασσα δε παρτοχεθει ιχθυς.
Ἐξ ευηγεσιης —Od. τ. 114.
SYN. Ευδαιμονια —ευαρχια.
Ευηθὴς. Ευηθεστατα, Adv.
Σφαξαι κελευσας θυγατέρ' ευηθεστατα. Eur. Andr. 625.

SYN. Μωρὸς, απλοος, ανοητος. —ευηθικῶς. ανοητως.
Ευηθια.
—Αλλ' ανωγιλὴς
Ευηθια κατ' οἶκον εἱρυται γυνή. Ib. Hipp. 639.
Μοῖχθον πεπεσσειν, κωφειαν τ' ευηθιαν. Aesc. Pr. 383
SYN. Αβελτια. μωρια, σκαιοτης, ὑπνος.—απλοτης, ακακια, αφελεια, ειλικρινεια, ακρασια.
Ευηθικῶς.
—Ὡς ευηθικῶς. Ar. Ecc. 517.
SYN. Ευηθῶς, αβελτως. αγνωμονως, αφρονως, ευφρονως, ανοητως, πλιθιως. ατοπως. εκτοπως, σκαιῶς. ακεραιως, ακακως, απλῶς, αρχαιως, αφελῶς, απειροκαλως.
Ευηκης
Ως αιχμῆς απελαμπ' ευηκεος.—Il. χ. 319.
SYN. Οξυτατος. ευθηκτος, περιηκὴς.
Ευηκοος. Vid. Ευτενὴς.
Αμφω γαρ Θρατοῖς ευακοοι—Ep. l. 1.
Ευηλακατος.
Ως ευαλακατος. Θευγενὶς εν δαμοτισιν πελη. Theoc. 28. 22.
Ευηλιος.
Γαῖαν, ἁ πιν ευηλιοιτ
Δεἰξειν αιθέρος πυριαῖς. Eur. Ph. 689.
SYN. Ευειλος. ευηλος, εφηλος, προσηλος, προσηλιος, ευδιεινος. καθαρός.
Ευηλιως.
—Κἀτιμων τ' αημαται
Ευηλιως πεσοντ' επισειχειν χθονα. Aesc. Eum. 909.
Ευημερεω.
Και ταῖσι Θηβαις εἰ τανῦν ευημερεῖ. Soph. Oed. C. 643.
SYN. Κατευημερεω, ευχληρεω, ευθηνεω, ευθενεω, ευποτμεω. ευτυχεω, δυσευτυχεω, ευοδεομαι.—αυξανω.—εὖ ζαω.
Ευημερια
—Νὸν δ' αὖτις αρχαιας επεβασε ποτμος συγγενὴς ευαμερίας.—Pind Isthm. 1.
SYN. Ευδια. αιθρη —ευδαιμονια, ευπραξια.
Ευημερος.
—Παρα λευκὸν ευαμερον φαος—Soph. Aj. 719.
Ευημερον προσωπον. Ar. Av. 1322.
SYN. Ευτυχὴς.—γαληνὸς, ευμενὴς, ἡμερος.
Ευημερος, Vid. Ευανεμος.
—Λιμένας ἦλθες ες ευημερους. Eur. Andr. 749.
SYN. Ευδιεινος, αχειμαστος.—κωφος.—ευκὴς.—καλὸς.
Ευηνιη. Vid. Κλεοπατρη.

Ευπορια.
Αιτησων πολιν ευα-
πορίαισι τάνδε χλυταῖς δαιδαλλειν. Pind. Ol. 5.
—Ευπορια θεῶν. Eur. Herc. F. 407.
Ευπορατολις.
—Μελιτι δ' ευπορατολιν καταδεχων. Pind. Ol. 10.
Ευπορος.
Ος τον βαθυρρουν ποταμὸν Ευπορον βροτὸς
Μισθῷ περευσε χερσὶν, Soph. Tr. 568.
Ευπορος.
Τὰς Ευπορο Σελλητιαδαο ανακτος. Il. ϛ. 693.
Ευπωρος.
—Βαλεν δ' Ευπορα δῖον. Cal. I. 2.
—Ευπορα χαλκεομιτρην. Ib. l. 1.
Ευπορίδης.
Τηλεμαχος δ' Ευπορίδην Λειωκριτον ἕτα. Od. χ. 294.
Ευπωρος.
—Φερον δ' ευπορα οἶνον. Od. δ. 622.
—Φερον δ' ευπορα χαλκον Ib. ρ. 19.
EXP. Τον αρδρειαν παρεχοντα.
SYN. Αγηνωρ. ὑφηνωρ. ευανδρος, κυδιανειρος. αγαθὸς, ἐυδυνατος, ευθαρσης, ορησιμος.
Ευπρατος.
Πελοπος παρ ευπρατων ϛαθμῶν,—Pind. Ol. 5.
SYN. Μεγηρατος, πολυηρατος, επιρασος, περιπονητος, ερατεινὸς.
Ευπρετμος.
Α δ' ευπρετμος εκπαγλ' ἁλια χερ-
σὶ παραπλομενα πλατα θρωσκει. Soph. Oed. C. 748.
Ευπρεπης Nom. pr.
Μητι Ευπρεπα,—Theoc. 24. 70.
Ευπρης.
Ουδ' ευπρὲ ερετμα, τά τε πτερὰ νηυσὶ πελονται. Od. λ 124.
EXP. Καλῶς ερησσομενος.
SYN. Ευχερὴς, ευαγωγος.—ευτυκτος.
Ευπχης. Ευπχητος.
—Οτ' ευπχης Υμηττιος
Ηθεα χειραων μορμυσσεται—Call. 4. 296.
—Ευαχητὸν δ' ἁλμυρὸν επὶ πωτον. Eur. Hipp. 1272.
SYN. Ευηχος. ευκελαδος. ευθροος, πολυθροος, ηχητης, ερισθενης, ευφωνος. ευφημος, ευκρεκτος, ευστομος.
Ευθαλασσος.
Αυχημα μεγιστον,
Ευιππον, ευπωλον, ευθαλασσον. Soph. Oed. C 743.
Ευθαλης. Ευθαλλης.
Φυτὸν ευθαλὲς δ' επηχεῖ. Anac. 172 19.

Ευθαλλὴς, ευκλαιοταιη, θυητῶν αναπαυμα. Orph. H.
SYN. Αειθαλὴς, ερεθαλὴς, ερεθαλλὴς, ερεθηλὴς, ἡμεροθαλλης, ευερνης, ευαρθὴς, επακμος, τεθαλὼς, τηλεθοων, χλωρὸς, ἁβρὸς.
Ευθαλπιαω.
Ως ευθαλπιοων χρυσοθρονον πῶ ικηται. Od. τ. 319.
Ευθαρσεω.
Μενοντες. ευθαρσεῖτε.—Aesc. S. T. 34.
SYN. Θαρρεω, επιθαρρεω, καταθαρσεω, θρασυνομαι.
Ευθαρσὴς.
—Δοτὴρ ευθαρσὶης ἡδης. Hom. VII. 9.
SYN. Ευτολμος, ευπωρ, ευκαρδιος, αδεης, θρασὺς. ενθυμος, προθυμος.
Ευθαρσως.
Προς ταῦτ' αμειβε, και λεγ' ευθαρσως εμοι. Aesc. Supp. 257.
SYN. Θαρσαλεως, τεθαρρηκοτως, θρασεως.
Ευθεμεθλος, Ηυθεμεθλος.
Γαῖαν παμμητειραν αεισομαι ηὐθεμεθλον. Hom. XXIX.
SYN. Υψιθεμεθλος, ευδμητος.
Ευθετεω.
Ασοῖσιν ευθετοῦντα μη χαμαὶ χρονῳ. Aesc. Eum. 911.
SYN. Ευθυνεω. πλεκτῶ, ευδαιμονεω.
Ευθετιζω
Τῷ δ' αὖτ' οσίχ λευκαὶ βοὸς δολιη επι τεχνη
Ευθετισας κατεθηκε,—Hes. Θ 541.
SYN. Ευθετεω. διευθετεω, κοσμεω, διατατω, τατω, ευαρμοζω, συναρμοζω. συσκευαζω, συντιθημι, συμπλεκω—επιτηδευομαι.
Ευθετος.
Αρτιωρος σποδῆ
Γεμιζων τυς λεβητας ευθετυς. Aesc. Ag 453.
SYN. Ευσυνθετος. ευαρμοστος, ἁρμοδιος, ευρυθμος. ευποιητος, ευθημων, ευταλὴς.
Ευθηκτος, Ευθηγης.
Τυπεις σκεπαρνῳ κοιγχον ευθηκτῳ μεσον. Lyc. 1105.
Τρηχαλεην τε λιθον, δοναξων ευθηγεα κοσμω. Ep. I. 6.
SYN. Ευηκης.
Ευθηλημων
—Τον ευθηλημονα μοσχον. Ep. Suid.
SYN. Ευτραφὴς, ευτροφος, πιμελὴς.
Ευθηλεω.
—Χοῖρον και μαλ' ευθηλεοντα, Aesc. Fr.
Ευθηλος.
Ευθηλοι δε τριφοντο βοες. Enr. I A. 579.
SYN. Μασθωτὸς, μεγαλομασθος.

Εὐθημοσυνη.
—Εὐθημοσυνη γαρ αριστη. Hes. 1 469.
S Y N. Ταξις, συνταξια. διακοσμος, ευκρασια, ευρυθμια. ευμελεια, επιμελεια. επιτηδευμα, καταλλαλητης.

Εὐθημων.
Τοῖσι δ' εορμιζων εὐθημονι μελτειν αοιδῇ. Ap. 1. 569.
Δωματων εὐθημονες. Aesc. Eum. 82.
S Y N. Ευτευκτος, ευθετος, ευσχημων—υπηρετης, υπηρετις.

Εὐθηρατος, Εὐθηρος.
Διὸς ἱμερος ουκ εὐθηρατος ετυχθη. Aesc. Supp. 90.
—Απ' εὐθηρος λεσσε αγρης. Ep. 1. 6.
S Y N. Ευλαβης, ευαλωτος, ευσυλλητος, καταληπτος, ευθυλητος. ευκολος.

Εὐθικτος.
—Εὐθικτα παιγνια ευπτης. Ep. 1. 6.

Εὐθνητιμος.
—Αιματων εὐθνητιμων
Απορρυεντων—Aesc. Ag. 1302.
S Y N. Ευθανατος.

Εὐθυινος, Vid. Εὐδικτος.
Εξεις μοιρας χειρὸς εὐθυινον γυρας. Ib. Eum. 255.
E X P. Καλὴν ευωχιαν εχον.

Εὐθριγκης.
—Εὐθριγκοί δ' ἑδραι. Eur. Hel. 70.

Εὐθριξ.
—Εὔτριχας ἁπλισαθ' ἱππους. Il. ψ. 301.
S Y N. Ευτριχος, ευκομος. ευπλοκαμος. καλλιθριξ. καλλιτριχος, καταδοτρυχος. χαιτηεις. ευτενθρος. καλός.

Εὐθρονος.
Εξαὐτις παρ οχεσφιν, εὔθρονον πᾶν μιμνον. Il. δ. ult.
S Y N. Χρυσοθρονος.

Εὔθρονος.
Ορνιθων επικαθρον εὔθρονον—Ep. 1. 4.

Εὐθυγλωσσος.
Εν παντα δε νομον ευθυγλωσσος ανηρ προσειρει. Pind. P. 2. .
S Y N. Αληθινος, αψευδης. απλους. ετυμηγορος, ετυμοθρους, αληθοεπης, ευγγωμων, επιεικης.

Εὐθυδικος.
Οικων γαρ ευθυδικων,
Καλλιπαις ποτμος αιεί Aesc. Ag. 770.
S Y N. Δικαιος, επιεικης, ευδοκιμος. ευλογος.

Εὐθυμαχος.
—Και ευθυμαχων πολιταν. Simon.
S Y N. Αρηιος, αγηνωρ, μενεπτολεμος.

Εὐθυμητης.
Επ' Ευθυμητει Αρχεστρατος.—Ar. A. 67.

Εὐθυμεω
—Και ες νεατ' ευθυμησαις. Theoc. 15. 143.
S Y N. Επευθυμεω, φιλοφρονεομαι, φιλικως εχω.—ευφραινομαι.

Εὐθυμια.
Ροαι δ' αλλοτ' αλλαι
Ευθυμιᾶν τι μητα και
Ποτων τε ανδρας τεαν. Pind. Ol. 2.
S Y N Προθυμια. αλυπια, αμεριμνια, αφοβια, φαιδροτης, ευεστω ευθυμοσυνη, χαρα.

Εὔθυμος.
Οια τε ᾧ οικῆι αναξ ευθυμος εδωκεν
Οικεῖν τε χλῆρόν τε —Od. ξ. 63.
S Y N. Προθυμος, φρενφρων. φαιδρος. φιλοτεκνος, φιλοφρων. ευτεκνος. ευγνωμων. ευψυχος, καλοψυχος ευφρων, ευθυφρων, ευκαρδιος. ευμενης.

Εὐθυμως.
Στησομεν ευθυμως το μυκλοτατον ὄδε προταιεν. Hom. B. 158.
S Y N. Προθυμως, επιτερπως, εμμενεως, ετοιμως, φαιδρῶς.

Εὐθυνη.
Ως τ' εὐθυνας εμοι δωσουσιν.—Ar. Pa. 1187.
S Y N. Δικη, τιμωρια, εξετασις, εγκλημα.

Εὐθυνος, Εὐθυντηρ.
—Εὐθυνος βαρυς Aesc. Per. 830.
Εὐθυντῆρα κακης ὕβρεως ὑμετερης Theog. 40.
S Y N. Ευθυντης, δικαστης, διορθωτης, επανορθωτης. κυβερνητης. χρεωστης.

Εὐθυντηρια.
—Και δι' εὐθυντηριας. Eur. I. T. 1356.
S Y N. Κατευθυντηρια—σφαλειαν.

Εὐθυντηριος.
—Εχοντα σκῆπτρον εὐθυντηριον. Aesc. P. 766.
S Y N. Κυβερνητικὸς, κυβερνητηριος.

Εὐθυνω.
Εμοι γαρ, ὁσις πᾶσαν εὐθυνων πολιν
Μη τῶν αριστων ἁπτεται βουλευματων,
Αλλ' εκ φοβου τῆ γλωσσαν εγκλεισας εχει,
Κακιστος εἶναι τὴν τε και πάλαι δοκεῖ. Soph. An. 184.
S Y N. Απευθυνω, διευθυνω. επευθυνω, κατευθυνω, ανευθυνω. ιθυνω. διϊθυνω. κατελεγχω.—ορθοω —εξεταζω.—ἑρμαω.—ζημιοω χρινω, διωκω.—προσῆμαω.—ρυθμιζω, συμποδηγῶ, συντεινω, εοχαζομαι.

Εὐθυπτερος.
Ευθυπτερος Ζεφυροιο πομπαί—Pind. N. 7.

Εὐθυπομπος.

Ευθυτομος.
—Πατριαν ειτεν καθ' ὁδὸν την ευθυτομπος
Αιὼν ταις μεγχλαις δεδωκε
Κοσμον Αθαναις,—Ib. N. 2.
Ευθυτορεω.
—Επει ὑβριος ιχθρὰν
Οδὸν ευθυτορει Ib. Ol. 7.
Ευθυτόρος, Ευθυτόρον, Adv.
Ευθυτέρον δ' ελαων,—Hom. M. 342.
SYN. Ευθυδίκος, ευθυτενής.
Ευθυρσος.
Ναρθηκά τε σισὸν αϊδαν
Ελαζεν, ευθυρσον—Eur. B. 1256.
Ευθὺς
—Συν ευθεη Θεῶν δικη αθανατων. Theog. 330.
SYN. Ορθὸς, φανερὸς. δικαιος. αψευστος.
Ευθὺς, Ευθὺ. (Adv)
—Πεσεν ὑπλης ευθὺς ες ὑδωρ. Hom. B. 86.
Ες λιμενην αυτὸς συν εντεσιν ευθὺ βαλωμεν. Ib. 156.
SYN. Ευθεως. παραυτίκα. παραχρημα, κατευθὺ. επ' ευθειας, κατ' ευθῆαν. ερθην.—εν αρχη—ασκεπτως. αψευδεως. ατρεπτως. κατὰ ραθμην.
Ευθυτομος.
Ευθυτομον τε κατεθηκεν—ὁδὸν—Plnd. P. 5.
Ευθυτονος.
Σταδιον μεν αριστευσιν ευθυτονον, Ib. Ol. 10.
Ευθυφρων. Vid Ευθυμος.
Επ' ευθυφρονι πομπῇ. Aesc. Eum. 1038.
Ευθωρηκος.
Βιμι μεν ευθωρηκος Ευκλεϊ πολεμιζειν. Ep. I. 1.
Ευϊαχος.
—Ευιαχων ιχνελατην διαταν. Ep. I. 4.
Ευιερος. Vid. Τελειη.
Ευιματιω.
Αν ευιματῆς,—Sotad. 3.
Ευϊος.
—Ευϊὸν τε πῦρ. Soph. An. 976.
Οποτε Βακχον Ευιον. Ib. Oed. T. 220.
Και γυναιξιν Ευϊοις. Eur. Ph. 670.
Ευιππος, Nom. pr.
Ιφίδα τ', Ευιππόν τε,—Il. π. 417.
Ευιππος.
Ευιππε—τάσδε χωρας—Soph. Oed C. 700.
SYN. Πολυιππος, κλησιππος, ἱπποβοτης, ἱπποβατης, ιππικὸς.
Ευκαιρος. Vid. Καιριος.
—Τι σοι λεγειν
Ευκαιρόν εστιν,—Ib. 32.
Ευκαματος. Vid. Πομπηϊος.
Ευκαμπὴς
Εν σοι δ' ρεπτον μεν εγὼ ευκαμπὴς ιχοιμι. Od. σ. 367.

SYN. Ευγναμπτος. γναμπτος, ευκαμπτος, σκολυκαμπὴς σκολυκαμπτος, σκολυκλικτος, συστρεπτος. συμπλὲκ.
Ευκαρδιος.
—Ως τ' εσυν ευκαρδιος. Soph. Ph. 542.
SYN. Ευθαρσὴς. θρασὺς. κρατερὸς. αγηνωρ. φρενηρὴς. φρονιμος. αρτιφρων. εμφρων. θυμοσοφος. ευθυμος. προθυμος ευψυχος.
Ευκαρδιως.
—Παρεξω γαρ δικην ευκαρδιως. Eur. I. A. 1560.
SYN. Ευψυχως, προθυμως, ρωμαλεως, θυμοσοφως.
Ευκαρπος.
Εκ σὲο δ' ευπαιδίς τε και ευκαρποι τελεθωσι. Hom. XXIX. 5.
Χειμῶνες ικχωρῆσιν ευκαρπω θερει. Soph. Aj. 680.
SYN. Καρποφόρος. καρποτόκος. καρπογόνος, καρποτρόφος. φερεκαρπος, αγλαοκαρπος, καλλικαρπος, σκολυκαρπος, σκαλυγόνος, σκολυτόκος, σκολυφόρος. ευφόρος. ζαφορος, φορος. γονιμος. πυροφόρος, τριζωλος, ζειδωρος, ευγειος, ευθενὴς.
Ευκαταλειγω.
—Ὁ δ' αρα σφισιν ευκατελιξεν. Od. τ. 464.
Ευκαταφρονητος.
Ευκαταφρονητὸν εστι σιγηρὸς τροπος. Sent.
SYN. Εκφαυλιστος. αμελητὸς, ολιγωρητὸς.
Ευκλατος.
Κεδρω τ' ευκλατοιο.—Od. ε. 60.
SYN. Ευκλαστος, ευσχιστος, σχιστος, ευκλαστος. ξηρὸς, εὐκαυστος.
Ευκλεδης.
Ευκλεδων τε χορων ερεθισματα. Ar. N. 311.
SYN. Ευμικτος ἡδὺς. ευηχὴς.
Ευκηρος, Ευκηρος.
—Την επλαπορω πάρα Νειλω
Εκ βοὸς ευκηρασιο σαλιν μεταμιβα γυναῖκα. Mosch. 2 52.
—Ευκηρων τ' αγραν. Soph. Aj. 297.
SYN. Ευκραιρες.
Ευκηλατειρα.
—Παιδων ευκηλατειρα. Hes. ε. 462.
SYN. Ησυχασεια, κατευνασεια.
Ευκηλος.
Αλλα μαλ' ευκηλος τα φραζεαι ὁσσ' εθελησθα. Il. α. 554.
Μητ', ει τω προσκειμαι χρησῷ
Ξυναισιμ' ευκηλος,—Soph. El. 243.
SYN. Ησυχιος, ευτρεπης, ευομιλος, πρᾳος. —τασιμος.
Ευκηλως.
Εστυτὰς ευκηλως εἰλημενος—Ap. 2. 863.

Ευκηλος.

Ευκηλος.
Εισανθρακωσας θυμὸν· ευκηλος δρυός. E. M.
SYN. Ευσχιος. ευκαυτος.
Ευκιων.
Ουκ εν ταῖς ζαθεαις Αθαναις
Ευκιονες ἥσαν αυλαί. Eur. Ion. 185.
Ευκλεὴς. Ευκλεης
Ω φιλοι, κ μαν ἡμιν εὔκλέες αποτεισθαι. Il. ρ. 415.
Ου μιν εὔκλειεις γε συν οθνειαι γυναιξίν. Ap. 1. 869.
SYN. Επικλεὴς, αγαγλεὴς, περικλεὴς, ευδοξος, ευδοξος. ευκροτητος. αιδημων, ομομαστος. ευειδης.
Ευκλεια, Ευκλεῖα.
—Ούτω γὰρ κέν μοι εὔκλειαν τ' αρετην τε
Ειη επ' ανθρωπους—Od. ξ. 402.
SYN. Δοξα, κλεος, ευδοξια, ευφημια.
EPITH. Ερατεινὴ, κυδιανειρα, πολυῤῥηνος.
Ευκλεῖζω.
Αυτὸς δ' εν προμαχοισι πασων φιλον ωλεσι θυμὸν,
Ασύ τε και λαὸς, και πατὶρ ευκλεῖσας. Tyrt. 1. 24.
SYN. Κλειῖζω, κλεω. καλλυνω.
Ευκλεως, Ευκλειως.
Ηέ κεν αυτῷ ολεσθαι εὐκλειῶς προ πολιος. Il. χ. 110.
—Ευκλειῶς απωλετο. Aesc. P. 328.
SYN. Ενδοξως.
Ευκληὶς.
Οσση δ' υφορφοιο θυρη θαλαμοιο τετυκται
Ανέρος αφενοῖο εὐκληὶς αραρυῖα
Τοσσ' αρα τὴ εκατερθεν εσαν πλειαί.—Il. ω. 318.
SYN. Ευκλεως. ασφαλὴς.
Ευκληρεω.
Χαιρω νη σὸν κλῆρον, ὃν εὐκληρησας εν αθλοις. Ep. 1. 2.
Ευκλωστος.
—Και ευκλωστοιο χιτῶνος. Hom. A. 203.
Εὔκνημις.
—Και αλλοι εὐκνημιδες Αχαιοί. Il. α. 17.
SYN. Ενοπλος.
Ευκοιτομητις.
—Την πολιν κρατυναι,
Προμαθευς ευκοιτομητις αρχα. Aesc. Supp. 708.
EXP. Αρχὴ ὑπο των κοιτων προνοημενη.
Ευκολος.
Ο δ' ευκολος μεν ενθαδ', ευκολος δ' εκει. Ar. R. 82.
—Μηδ' ευκολός εσι πολισταις. Ib. 362.
SYN. Απλοϊκος, ειλευθεριος, ευπετὴς, ευμαρὴς, ευχερὴς, αφελὴς, πρᾷος. επιτηδειος. ευκοπος. ραδιος.

E T

Ευκολως.
Ως ευκολως πιπτουσιν αἱ λαμπραὶ τυχαι. Sent.
SYN. Ευπετῶς, ευχερῶς, ευμαρῶς, ευμαρειως, ραδιως, ανεπαχθῶς, ευκαταφορως, επιρρεπῶς, ευκινητως, μαλθακῶς.
Ευκολπος.
Κυπριδος ευκολποιο—Ep. l. 5.
Ευκομεω, Ευκομιζω, Ευκομιζομαι.
—Ταὶ δ' ευκομεουσιν εδωδὴ. Ap. 2. 1015.
Μετρῳ δ' ευκομισασθαι εν αγρεσιν—Hes. ε. 598.
SYN. Κομεω, κομιζω, εκκομιζω, επικομιζω, επιμελῶμαι, εντρεπομαι, πολυωρεω. ταμιευω.
Ευκομος, Ηϋκομος. Vid. Ευπλοκαμος.
—Τον ηϋκομος τεκε Λητω. Il. α. 36.
Ευκομπος.
Ποδὶς αρχιχορε πλαγαῖς Φρυγιαῖς
Ευκομποις εξηρχον θεάς. Eur. Tro. 151.
Ευκοσμια
—Θαῦμ' ιδεῖν ευκοσμιας. Eur. B 692.
SYN. Ευπρεπεια, ευσχημοσυνη. κοσμος. κοσμιοτης, καλλος, κῦδος. το πρεπον, καλὸν, δεον, προσῆκον
Ευκοσμος, Ευκοσμητος.
Ου μα τάδ' αθανατων ευκοσμητα προθυραια Hom. M. 384.
SYN. Ευθετος, ευσχημων, ευρυθμος, ευαρμοστος, κομψὸς, ευτολος, ευπρεπὴς.
Ευκοσμως.
Ως ευκοσμως εῆσι—Od. ρ. 123.
SYN. Κοσμιως, κεκοσμενως, κατὰ κοσμον, ευσχημονως, ευπρεπῶς, ευαρμοστως, καλῶς, ευτολῶς, πρεποντως, καθηκοντως.
Ευκραὴς
Αντιον ευκραέος ανεμω τριφαντα προσωπον. Hes. ε. 592.
SYN. Ευκρατος, ευκιρατος.
Ευκραιρος. Vid. Ευκιρως.
Οσις ὁ παῖς ἁμα βυσσὶν εὔκραιρησιν ὀπυδεῖ. Hom. M. 209.
Ευκρας.
Βροτοῖσιν ευκρας κ γενοιτ' αν ἡδεως. Eur. Fr.
SYN. Ευκεφαλος, ευκρατος.—βυκεφαλος.
Ευκρατης. Nom. pr.
Αστηρ Ευκρατης εφευγεν
Ευθὺ των κυρηβιων. Ar. Eq. 254.
Ευκρεκτος. Vid. Ευηχης.
—Ταὶ φορμιγγος εὐκρεκτα και αοιδῆς. Ap. 4. 1194.
Ευκρινος.
—Κιλαριζον εὐκρινη δια πετρης. Ep. l. 4.

Ευχητος.
Κυπριδος ευχητε—Ep. l. 6.
Ευχριθος.
—Μαλα γαρ σφισι πασι μετρα
Α δαιμων ευχριθον αντιπληρωσιν αλωας. Theoc. 7. 34.
Ευχρινης.
Τῆμος δ' ευχρινέες τ' αὔραι,—Hes. s. 668.
SYN. Ειλικρινὴς, ευσυνθετης, ευτακτος. ακεραιὸς. ευχερὴς, ευμερὴς, ἡμερος. σαφὴς.
Εὔχρινω.
Καί σφι συῶν τον αριστον ὔχρινας αποτιμπω. Od. ξ. 108.
—Παντας αμ ηγεμονεσσιν Αχιλλεὺς
Στῆσεν εὔχρινας.—Il. π. 159.
SYN. Αποκρινω, εκκρινω, διακρινω, διευκρινῶ. διατασσω.
Ευχριτος. Nom. pr.
Ης χρονος αὐτὶκ' ἐγὼ τε και Ευχριτος ες τον Αλιητα
Ειρπομις εκ πολιος'—Theoc. 7. 1.
Ευχριτος.
Ουκ ευχριτον το κρῖμα· μή μ' αἱρῇ κριτην. Aesc. Supp. 402.
Ευχροκαλος.
—Ευχροκαλε ποταμοιο. Nonn. D.
Ευχροταλον.
—Εὔχροταλον πυξινην πλαταγην. Ep. l. 6.
Ευχροτητος.
Εκ τ' ευχροτητος χαλκειον αρδην προχυ
Χοαῖσι τρισπονδοισι τὸν νεκυν στορει. Soph. An. 437.
SYN. Επίδοντος, περιδοντος, αμφιδοντες, πολυχατος, επιδοξος, επικλυτος, ευκλεὴς.
Ευκευπλος.
Σχισθεντα δ' εκ ευκευπλα γιγνεται τάδε. Aesc. Ag. 632.
Ευκλαὶος.
Ευκλαῖα φαινων, η 'κ τὰ μαντειας τίνος; Soph. Tr. 243.
Ευθαλὴς, ευκλαιοτατη,—Orph. H.
SYN. Ευκτὸς. πολυτιμος. ἐγκὰς. ευχης αξιος
Ευκλημων.
—Προγονων ευκλη-
μοτα ζαθειαν αγυιὰν. Pind. N. 7.
SYN. Ευκλειὴς, ευσεπτος, πολυσεις, ευδαιμων.
Ευκτιμενος. Ευκτιτος. Vid. Ευδμητος.
—Μιδεωνα τ' ευκλιμενον πολεμοθεν. Il. C. 501.
—Και ευκτιτον Αιπυ. Ib. 592.
Ευκτὸς.
—Οφρ' ετι μαλλον
Τρωσὶ μεν ευκτα γενηται,—Il. ξ. 98.

SYN. Επιθυμητικὸς, επιθυμητὸς, ενευκτος.—ευχῆς αξιος.
Ευκυκλος, Ευκυκλωτος.
Ασπίδας ευκυκλεὶς,—Il. ε. 453.
Τροχηλην, ευκυκλον—αντυγι. Od. ζ. 58.
—Ευκυκλωτον ασπίδα. Ar. Fr.
SYN. Περιφερὴς, εγκυκλος.—ευτροχος.—εγκυκλιος, ευρυθμος. στρογγύλος.
Ευκυκλως.
Γραμπῖων ευκυκλως τανυσθεν ραχιν—Orph. L.
Ευκυλιξ.
Ιθῦναι κοινὴν ευκυλικα λαλαγην. Ep. l. 3.
Ευκυρεω.
—Κακὸς ω κεκλη-
σῃ βιον ευ κυρησας—Aesc. S. T. 705.
SYN. Ευδιαγω, ευτυχεω.
Ευλαβεια.
Τῆνδ' Ευλαβειᾳ, χρησιμωτατῃ θεῶν,
Περισυζομεσθα.—Eur. Ph. 799.
Ευλαβεια, Ευλαβιη.
—Εν γαρ τῷ μαθεῖν
Εγκειται η ευλαβεια των ποιουμενων. Soph. Oed. C. 117.
Η δ' ευλαβεια σκοτον εχει καθ' Ελλάδα
Το διαβαινειν μειζον αει θηρωμενη. Eur. Fr.
—Ουδ' ευλαβιης εστὶ περὶ πλειονος. Theog. 118.
SYN. Εννοια, σκεψις, περισκεψις. φυλακὴ, προφυλακὴ.—καθαροτης, ευσεβεια.—φοβος, δειλια σεμνοτης.
Ευλαβεομαι.
Ιθ'. ευλαβηθητι—Soph. Oed. T. 47.
—Ευλαβοῦ δε μη φανης κακὸς γενομένος. Ib. Tr. 1145.
SYN. Εξευλαβεομαι, διευλαβεομαι, επευλαβεομαι, φυλασσω, εξαλυσσω. φευγω. φοβεομαι. στελλομαι.
Ευλαβεστερως.
—Ευλαβεστερως εμαρναμεσθα—Eur I. T. 1735.
SYN —θρονιμως, ασφαλῶς, ευτοχως.
Ευλαγὴς.
—Και ευλαγὴς Μελιβοιης. Orph. 165.
Ευλαιγξ.
—Ευλαίγξα σορὸν—Ep. l. 3.
Ευλαὶ.
—Ουδέ τι οἱ χρως σπιτεται, ουδε μιν ευλαὶ
Εσθεσ', αἱ ρα τε φῶτας αριπρεπεας κατεδουσιν: Il. ω. 414.
SYN. Σκωληκες. Κακὰ θηρία. Suid.
EPIΓH. Αἰόλαι, ποικιλαι, ευκινητοι.
Ευλειμος, Ευλειμων.
Σιγησε δ' αιθὴρ, σῖγα δ' ευλειμος τεκτη
Φύλλ' εἰχε'—Eur. B. 1082.

Ουμφόρτισσαν ἱππηλατος, ηδ' εὐλειμων. Od. δ'. 607.

Ευλαλος. Vid. Απολλων.
Ευλαλε, σφιγγιλως, ευστομε, μακροφαρυγξ. Ep. l. 2.

Ευλαχανος.
Θῆκε μιν ευλαχανον,—Ep. l. 3.

Ευλεκτρης.
Νικᾶ δ' εταργὴς βλεφαρων
Ιμερος ευλεκτρε Νυμφας. Soph. An. 807.
—Ευλεκτρος Κυπρις—Ib. Tr. 524.

Ευλειχὴς.
Αντί τοι ευλειχίος Ζαλαμις,—Ep. l. 3.

Ευληρα τα. Vid Ηνια.
—Εν δ' αὐτὸς ἐχων ευληρα βιβηκε. Il. ϕ. 481.

Ευλιζανος.
—Ευλιζανα Συριης ἐθος—Orph. H.

Ευλιθος.
—Εν σκιερῷ λιπαρῷ μυχῷ, ευλιθῳ αντρῳ. Ib.

Ευλιμενος.
Πεμπουσιν ευλιμενες
Περσιδων οἰκων Ελενην επ' ακλὰς. Eur. Hel. 1480.
SYN. Ευορμος, λιμενωδης, αχειμαστος.

Ευλιπὴς.
Κρυπται δε Μινυῶν ευλιπῆ σελγισματα
Τηρυσιν,—Lyc. 874.
SYN. Λιπαρὸς, πιων.

Ευλογεω.
Οσσοι δη τειξουσι μιγαν Θεὸν ευλογουντες. Sibyl. l. 4.
Μη μ' ευλογειτω τεκνα τις κλυουτ' εμα. Eur. Ph. 984.
SYN. Ευφημιζω, ευφημεω, επαινεω, κλεω, αναμιλπω, ὑμνεω, εγκωμιαζω.

Ευλογια.
Τιγιεται δ' ὅ τις ολβον
αρδει, εξαρκειων κλιατισσι, και
Ευλογιαν προσιβοὰ, μη ματευ-
σῃ Θεὸς γινεσθαι. Pind. Ol. 5.
SYN. Ευφημια, κηρυγμα, αἶνος, επαινος, αναρρησις, αναγορευσις.
EPITH. Αγηραντος, μελιχια. Θεοπεμπτοι:
PHR. Ευλογια φορμιζγι συναορος. Pind.

Ευλογος.
Προς ταῦτ' εκεῖνον σωτηρονῶν κεχρημενοι,
Πινυσκετ' ευλογοισι νουθετημασι
Λῆξαι Θεοκλαδῆθ' ὑπερχομτῳ θρασει. Aesc. P. 852.
SYN. Συνετος, φρονιμος.

Ευλογως.
Εμοῖ δ' αναχτος ευλογως εκτυμεν
Τινος—Ib. Supp. 260.
SYN. Συνετως, επιτηδειως. καλῶς. ακιτως, πιθανῶς.

Ευλοφος.
Στυγνὰς απειλὰς ευλοφῳ τοτῳ φερειν. Lyc. 776.
SYN. Εντονος, αυδρικὸς.—ευπειθὴς. γενναῖος.

Ευλοχος.
Ταυδ' ευλοχοι—Αρτεμιν—Eur. Hipp. 166.
PHR. Ωδῖνων επαρωγὸς. Orph. vid. Αρτεμις.

Ευλυρης, Ευλυρος.
Ευλυρας Απολλων—Eur. Alc. 581.
—Ευλυροι τε Μῶσαι. Ar. R. 231.
SYN. Ευφορμιγξ.—λιγυρὸς, φδικὸς, μουσικὸς.

Ευλυτος.
Ευλυτα δ' ἐσαι στεργηθρα φρενῶν. Eur. Hipp. 256.
SYN. Διαλυτος, εκλυτος, διασατος.

Ευμαθὴς
Ως ευμαθὴς συ, κἀν αποπλος ἦς, ὁμως
Φαινῃ' ακουω,—Soph. Aj. 15.
SYN. Ευληπτος, ευθρατος, ευκτὸς.—διδακτὸς, πιθανὸς, ευπειθὴς.

Ευμαθια, Ευμαθεια.
Ευμαθιην πασεται διδυς εμε—Call. Ep. 25.
SYN. Φιλομαθεια, συνεσις.
EPITH. Πειτοφρων.

Ευμαιος.
—Ουδ' αρ' Αθηνην
Λῆθεν απο σταθμοῖο κιὼν Ευμαιος υφορβὸς. Od. π. 156.

Ευμαρεια, Ευμαρια.
Ουκ ευμαρεια χρηματων πολλῆ,— Soph. Tr. 196.
Ευρισκον ουδὲν πλὴν αιτᾶσθαι παρὸν.
Τοτε δὴ πολλὴν ευμαρειαν.—Ib. Ph. 287.
SYN. Ευχειρια, ευκοσμια, ευκολια, ευκοπια, ευπετεια, ευπρεια, ευπορια.—ἡσυχια. ακοπιαι.

Ευμαρὴς.
Χρονος γαρ ευμαρὴς θεὸς. Soph. El. 180.
Δυλης θανουσης ευμαρῆ χερωματος. Aesc. Ag. 1335.
Ευ μεν χειμωνα τοδε κακῶς θεμεν. ευμαρες εστιν
Ευ δε θεμεν το κακῶς χειμωνα, αργαλεον. Theog. 844.
SYN. Ευχειρὴς. ραδιος. ευκολος.—ελαφρὸς, ευαγκαλος —δῆλος. λαμπρὸς.

Ευμαρεως. Vid. Ευκολως.
Ευμαρεως τοι χρῆμα θεοι δοσαν—Ib. 463.

Ευμαρης. Nom. pr.
Ευμαρα δὲ τὰς αἶγας ὁρᾶς, φιλε, τῶ Συβαριτα. Theoc. 5. 73.

Ευμαρὶς.
Βαρβαροις εν ευμαριοι, Eur. Or. 1376.
SYN. Τποδημα (σανδαλῶδες.)

Ευμιγεθης.
Λιθον ευμιγεθη προς τῇ κεφαλῇ. Ar. Pl. 543.

SYN.

SYN. Παμμεγεθης, σελαριος, συμμελης, ευογκος.

Ευμειδής.
—Ευμειδής τε και ἱλαος—Call. 3. 129.
Ευμειδης τε φιλοιτο και ηπιος—Ap. 4. 714.
SYN. Ευπροσωπος, ευθυμος, φαιδρός.

Ευμειλιαι, Εὐμείλιης.
—Και λαὸς ὐμειλιε Πριαμοιο—Il. ζ. 185.
SYN. Ανδρειος, πολεμικός. ευμορφος. ευπλης.

Ευμενεια.
Τίς δῆτ' αν ανδρὸς ευμενειαν εκβαλοι
Τοιῶδε;—Soph. Oed. C. 658.
SYN. Ευνοια δικαιωσις, ευγναμοσυνη. επιεικεια, προσηνεια. φιλια. διαλλαγη. συγχωρησις.

Ευμενετης, Vid. Ευμενής.
—Πολλ' αλγεα δυσμενεσσι,
Χαρματα δ' ευμενετῃσι—Od. ζ. 185.

Ευμενεω.
—Οι μοι οἱδε θανοντί περ ευμενεουν. Ap. 2. 260.
—Ευμενεειν τε και αρκεσσαι χατεουσι. Ib. 1127.
Βελτερον, αντ' εχθρῆ τυχειν φιλα ευμενεοντος. Phocyl. 135.
SYN. Ευνοεω, ευγναμονεω. ευιλατευω.

Ευμενεως, Ευμενως.
—Αἰει δ' ευμενεως ὁ θεὸς. Theoc. Ep. 4. vlt.
SYN. Ευγναμονως, ευτεἰκως, φιλοφρονως, φιλεσεργως, πραὡς, ἡμερως, ηπιως, επιεικῶς, ελευθεριως, χρησῶς, ευνοσατα.

Ευμενής.
Αντ' εμὶν ἱλαοί τε και ευμενέες τελεθοιεν. Theoc. 5. 18.
Και μακαρ, ευμενὲς ἦτορ εχων,—Hom. XXI. 7.
SYN. Ευμενετης, ευμενεων, ευνοος, ευεργετης, ελευθεριος, επιεικὴς, ευιλατος, πρᾷος, χρηστὸς, μετριος, ἀγαθὸς, μαλιχος. σπουδαῖος.

Ευμενίδες. Vid. Ερινυες.
Δρομαδες ὦ πτεροφόροι
Ποτνιάδες θεαί.—
Μιλαγχρῶτες Ευμενίδες αἵ τε τὸν
Ταιαὸν αιθέρ' αμπαλλεσθ', αἵματος
Τινυμεναι δικαν, τινυμεναι φονον. Eur. Or. 321.
ΕΡΓΙΗ. Ποτνιαι, δεινωπες, σεμναὶ, μελαμπεπλοι, πολυμορφοι, μεγαλωνυμοι.
ΡΗR. Αναυνυμοι θεαι. Eur. Εμφοβοι θεαὶ, Γῆς τε σκοτε κυραι. Soph.
Βρετοσκόποι Μαινάδες,—
Νυκτὸς αιαπτ τεκνα.—Παντομισῆ κτυπαλα σὶγγη θεῶν.—Κἀξ ομματων ταζουσι αἷμα δυσφιλὲς. Aesch.
Κλυτε θεαι πανετιμοι, ερεβεμοι, ευραταιραι,
Τισιφόνη τε και Αλληκτω, και δῖα Μεγαιρα.

Νυκτεριαι, μυχιαι,—
Λυσσηρεις. αγριωχοι, σταυγαζουσαι ανωγκαις,
Θηροπεπλοι, τιμωροὶ, ερισθενεῖς βαρυαλγεῖς,
Αἴδιοι χθονιαι φοβεραὶ χοραι, αιολομορφοι,
Ηεριαι, αφανεῖς, ωκυδρομοι ως τε νοημα —
Αγναὶ δυγατέρες μεγαλοιο Διὸς χθονιοιο,—
Τῶν αδικων τιμωροὶ ερεσσηῆαι αναγκη,
Κυανοχρωτοι αασσαι, απασραπτουσαι απ' οσσων
Δεινὴν αντανγῆ φαεος σαρκοφθόρου αιγλην.
Αἴδιοι, δεινῶπες, απεσροι, αυτοκρατειραι,
Λυσιμελεῖς, οισρω βλοσυρουνυχιαι, πολυπστμοι.
Νυκτεριαι κῦραι, οφεοπλοκαμοι, φοβερῶπες.—Orph. H.

Ευμετρος.
—Βακτρον—ευπρεφὲς κοτεεσθαι,
Ευμετρην—Theoc. 25. 209.
SYN. Μετριος, συμμετρος. ευρυθμος.

Ευμηδης. Nom. pr.
—Δολων Ευμηδέος ὑὸς,
Κηρυκος θεοειο,—Il. κ. 314.

Ευμηκης.
Ευμηκεες βελεσσι.—Hom. B. 129.
SYN. Προμηκης, περιμηκης, επιμηκης, πολυμηκης, ὑπερμηκης, ευμεγεθὴς, βλωθρός.

Ευμηλος. Nom. pr.
Ωρτο πολὺ πρῶτος μεν ανηξ ανδρῶν Ευμηλος,
Αδμητε φιλος ὑὸς, ος ιπποσυνῃ επεκαρσε. Il. ψ. 288.

Ευμηλος. Vid. Ευδοος.
SYN. Πολυμηλος, πολυθρεμμων.

Ευμητις. Vid. Συνετος.
Ευμητιν (θεαν) Παλλας.—Ep. l. 1.

Ευμηχανια.
—Ευμηχανιαν γαρ εφανης Ισθμιοις
υμετερας αρετὰς ὑμνῳ διωκειν. Pind. Isth. 4.
SYN. Τεχνια. παρασκευὴ. αγχινοια, επινοια, επιμελεια, φιλοτεχνια.

Ευμηχανος.
—Ευμηχανοι δε και τελεσι—Aesc. Eum. 384.
Κἀκ τῶν αμηχανων πορος ευμηχανος πορίζων. Ar. Eq. 756.
SYN. Αγχινους, ευσυνετος. εντρεχὴς, επινοερεὴς, φιλοτεχνὸς, πειρατηρος, δραστηριος, επιτηδειτικός.

Ευμιτος.
Τεκνα και τοδ' εἶδος ευμιτοις πλοκαῖς. Eur. I. T. 817.
SYN. Πολυμιτος, λεπτοτατος. ευκτητος.

Ευμιτρος, Vid Ευζωνος.
—Και ευμιτροιο χιτῶνος. Mosc. 4. 98.

Ευμητος.
Αλλ' ευμητεσσιν ανδρὸς
Δῶμα φερουσαν ὁδῶ.—Soph. Tr. 109.

Ευμοιρος.

Ευμειρες.
Ευμοιροι δ' εγινοντο και ακλέες ωτοτ' εκεῖνοι. Call. 4. 295.
SYN. Ευφημος. ευδαιμων.

Ευμολπεω.
Ευμολπει κατὰ χειρὸν εχων λιγυφωνον εταιρην. Hom. M. 475
SYN. Αειδω, συναδω, μελπομαι.

Ευμολπια.
SYN. Ευφωνια, ευϋμνια.

Ευμολπιδαί.
Προσπολων Ευμολπιδᾶν. Soph. Oed. C. 1108.

Ευμολπος.
Αυταρ αοιδὸν εθηκε, και αμφω χεῖρας επλαξε
Πυξινα εν φορμιγγι Φιλαμμονιδας Ευμολπος. Theoc. 24. 108.

Ευμορφια.
Εριδι συγγενᾶ—Ευμορφιας. Eur. Andr. 279.
—Κομποι και λογων ευμορφιαι. Ib Cyc. 317.
SYN. Ευσχημοσυνη, ευπρεπεια, καλλος. Κυπρις. χομψοτης.

Ευμορφος.
Παιδὸς δ' ευμορφοι φρενεῖν νεοτητιον ὠρην. Phocyl. 201.
SYN. Ευειδὴς, ευσχημων, μορφωεις, καλλιμορφος, περικαλλης.

Ευμουσια.
Ει ζωην, μετ' ευμουσιας,
Αιει δ' εν στεφανοισιν ειην. Eur. Herc. F. 676.
Παῦσαι δ' αοιδῶν, πραγματων δ' ευμουσιαν
Ασκει—Ib. Fr.
SYN. Φιλολογια. φιλομαθεια.

Ευμουσος.
Τᾶς εκ ευμουσου μελπᾶς βοαν
Αλυρους ελιγους. Ib. I. T. 145.
SYN. Εκπρεπὴς. επιχαρις.—φιλομουσος, πολυμουσος, φιλολογος, φιλομαθὴς.

Ευμυκος.
—Ευμυκων αυλια βικολιων. Ep. l. 1.

Ευμυλια.
Ευμυλιη δ' εχ' Ολυμπον αγαννιφον—Hom. M. 325.
SYN. Βαξις, φημη.

Ευναζω. Ευναζομαι, Ευναω, Ευναομαι.
Ενθά σ' εγὼ αγαγουσα ἁμ' ηῖ φαινομενηφι,
Ευνασω εξοχος—Od. δ. 408.
Εξοχος δ' ευνησε, βαλεν δ' επὶ δερμα ἑκαστῳ. Ib. 440.
Αυταρ ὁ εν προδομῳ ευναζετο δῖος Οδυσσευς. Ib υ. 1.
—Τῆς δ' ευνησε γυναι—Ib. δ. 758.
—Θεὰ βροτῳ ευνηθεισα. Il. Ε. 821.

SYN. Ατευναζω, κατευναω, κατευναζω, κατευναζομαι, ὑπευναω, συνευναω, συγκαθευδω, παρακοιμαομαι, ευδω. κοιμαω. κοιμιζω. κατακοιτω.

Ευναιεταω, Ευναιομαι. Vid. Ναιω, Ναιεταω.
—Δομους ευναιεταοντας. Od φ 242.
—Πολεις ευναιεταωσας. Il. C. 648.
—Τρωων—ευναιομενων πολιεθρον. Ib. α. 164.

Ευναιος.
Ομβρος δ' απ' ευναιητος κρατυ πεσων
Ελυσε γαῖαν,—Aesc. Fr.

Ευναῖος.
Ευναιης οαριομης. Call. Fr.
Λυπα δ' υπερ παθεων
Ευναια δεδιται ψυχα. Eur. Hipp. 160.
Ιλιω αιπεινα Παρις κ' γαμον, αλλα τιν' ατην
Ηγαγετ' ευναιαν εις θαλαμους Ελενην. Ib. Andr. 104.
Ευναῖος εν δραπετην σεγην εχων. Soph. Fr.
EXP. Εν ευνῃ. εις ευνὴν καταλλιτων. συγκοιτος. ενευνος.—εγκεκρυμμενος.

Ευνασὴρ. Ευνητηρ. Ευνητωρ. Ευνετης.
Γυαι γαρ ευνασῆρας αμυναμοι τριπλαις
Πηναις κατεκλωσαντο δηναιᾶς Αλος. Lyc. 144.
Τον αιχμητὰ θῦρον ευνατῆρα—Aesc. P. 138.
Πρὸς αλλον ευνατορα. Eur. Andr. 1040.
Ιπποσυνα Διὸς ευνετα. Ib. Or. 1401.
SYN. Ευνασωρ. εὔνις. ανὴρ. συγκοιτος, ακοιτης. ὁμευνετης.

Ευνασηριον, Ευνατηριον. Vid. Ευνή.
Καθεζετ' εν μισοισιν ευνασηριοις. Soph. Tr. 935.
Και το Δαρειν τε κἀμε
Κοινὸν ευνατηριὸν. Aesc. Pers. 160.

Ευνὴ, Ευναια.
Εκ δ' ευνᾶς εβαλον—Il. α 436.
Τυφθεν νῆ' εκελευσεν επ' ευναησιν ερυσσαι. Ap. 2. 1286.
SYN. Αγκυρα.

Ευνὴ.
Ενθ' ιομεν κειοντες, επει νυ τοι ευαδεν ευνή. Il. ξ. 340.
—Τρωων φυλακαί τε και ευναί. Il. κ. 408.
SYN. Κοιτη, κοῖτος, λεκτρον, λεχος. θαλαμος. ευνασηριον. κλισια. δικτριδη σπιδς ταφος.
EPITH. Ακριτος, ασπετος, απετρυτος, αφθιτος, αβροχιτων, αναιδης, αναγκαιη, γαμηλιος, γλυκερὰ, ηδεῖα, ευγναμπτος, ευγαμος, ευπαρθενος, δυσπαρθενος, ευοδμος, θαλαμηπολος, θαλαμηῖος, νυμφοστολος, λαθριος, κρυφια, κοιλὰς, κλοπεα, νοθη, μαχλὰς, μαλακὴ, περικαλλὴς, πολυηρατος, πολυγηθὴς, πολυλεκτος, παντασχης,

παντελίχης, παντιερπὰς, παναιολος, παιδοκτόνος, σκολακοτρόφος, ταυρῶπις, ὑπερῴος, τελισσογαμος, φωριος, φιλοτησιος, φωλὰς, φιλοπτόλεμος, ὁμοχρων, πειρατ. μινυθαδία, ἀλιπερφυρος, νικτερις, δλιπετης, επιχλοος, ερημαὶ, τυρεῖα, βρεττα.

Ευνημα.

Απαιδες εσμεν, χρονι εχουσ' ευνηματα. Eur. I. 304.

Ευνης.

—Τὰς πρωτιστ. Ιασονιδης Ευνης.
Τον ρ' ετιχ' Τψιπυλη ὑπ' Ιησονι πωιμένι λαῶν. Il. ν. 468.

Ευνητηρα, Ευνητρια, Ευνις.

Λιχνων Διὸς ευνατηρας—Aesc. Pr. 895.
—Ως εμ' κποτε
Δεξιτὸν ες ευνοιταισι ταῖσδ' ευνητριαν. Soph. Tr. 939.
Ξυν Ηρακλεῖ το πρωτον ἑυνις ἐσπομην. Ib. 572
SYN. Ευνητις, αλοετις, γυνη.

Ευνητειρα.

—Αν ὁμιλον επιλυθεν ευνητειρα
Νὺξ εργων ανδρειοισι.—Ap. 4. 1058.
SYN. Καταπαυσιμος.

Ευνις.

Οτ' μ' ἰων πολλῶν τε και εσθλῶν ευνις εθηκε. Il. χ. 44.
SYN. Χηρος, ανδρὸς, ερημος.—αλοχ, γυνη.

Ευνητος.

Καδδ' ελιπον δυο φαρε', ευνητόν τε χιτῶνα. Il. ω. 580.
EXP. Καλως νενησμένον, λιπῶν. ευυφὴς.

Ευνεκα. Ευνικα.

—Καὶ Ευνεκη ροδοπηχυς. Hes. Θ. 247.
Ευνικα, και Μαλις, εαρ δ' ὁρωσα Νυχεια. Theoc. 13. 45.

Ευνοα, Nom. pr.

—Ορη δ' ἱερον Ευνοα αυξῆ. Theoc. 15. 2.

Ευνοεω.

—Ευνοῶν δ' ὑμῖν ἐμα. Soph. Aj. 698.
Συ δ' ει κατ' οικος ευνοῶν ετυγχανες.—Eur. Dan. 64.
SYN. Ευγνωμονεω. ἱλασκομαι. συμπρατῶ. συντιθεμαι. συναινεω. ευφημεω.—ἱλαος, ευνες, ευμενὴς. ειμι.

Ευνοια.

—Εικος δ' εστὶν, ευνοιαν σ' εχειν. Eur. M. 345.
SYN. Ευγνωμοσυνη. ευμενεια. φιλοφροσυνη, φιλοστοργια, στοργὴ. αγαπη. φιλανθρωπια. σπουδὴ. ἱλασμὸς. προθυμια. προσπεια. ευφημια. χρησιοτης. φιλια.

Ευνομια.

Αυτοὶ δ' ευνομιησι πολιν κατα καλλιγυναικα
Κοιρανεσ', ελκος δε πολυς και πλειτες οπιδω. Hom. XXIX. 11.
SYN. Ευιτηρια, ευθηνια. καλοπραγια δικαιοσυνη. ειρηνη.
EPITH. Ερατεινὴ, αχραντος, απολεμος, εριθηλὴς, κερατόφος.

Ευνομια.

Θυγατερες Ζηνός τε και Ευνομιης βαθυκολπε. Orph. H. Χαριτων.
Αγ Θεμις θυγατηρ τε οἱ
Σωτειρα λελογχεν
Μιγαλοδοξος Ευνομια. Pind. Ol. 9.

Ευνομιος.

—Ευνομιε πῶμα Στασιολεμε. Cyr.

Ευνομος.

—Μοιραν δ' ευνομον
αιτεω σε παισὶν δ' αρὸν Αιτναιον οπαζειν. Pind. N. 9.

Ευνοος, Ευνης.

Λυπην γαρ ευνης οἶδε θραπευειν λογος. Menan.
—Οσις ἂν ευνης εμοί Eur. Fr.
Ευνοστατον τῷδ' ανδρί—Soph Aj 833.
SYN. Ευνοϊκος, συμμαχος, ευγνωμων. σοφρων, φιλοφρων. φιλοεργος. ερπος. δεξιος. ἱλαος. αριστερος. συμενετης. βοηθὸς. σπουδαστὴς. συμπρακτερ. παρακλητος φιλος. γνησιος. συνετος.

Ευνῆχος.

Ευνῆχος ἱμῖν ἦλθες εσκευασμένος. Ar. A. 121.
SYN. Ευνυχιας. εκτομιας. εξευνῆχος. σπαδων, βακχιλος. ὑποτομος. εκλυτος. ανανδρος. Γαλλος.

Ευνὼμης.

—Αιὲν ευνωμα χρεινὴ τρυχομενος. Soph. Aj. 608.
SYN. Ευκηνητος.

Ευξεινος. Ευξινος. Vid. Ξενικὸς.

—Οφρ' επελασσας
Αυτις εὐξεινοισι Δολιοσιν'—Ap. 1. 1018.
Αγ' αυτὸν εις ανδρῶνας ευξεινους δομους. Aesch. Ch. 710.

Ευξεινος.

—Εὐξεινος αρισαντο. Ap. 1. 963.
SYN. Ξενιος, φιλοξεινος.

Ευξινος ποντος.

Ποντον επ' Ευξεινον πεδιχεων χαλκηρεων ὑδωρ Call. 1 6.
Ισθμος Κασπιης τε και Ευξεινοιο θαλασσης
Κεῖνον δ' Ευρωπης Ασιης θ' ὁρον υδαξαντο. Dion. 22. 696.
—Υπερ πορον Ευξεινοιο. Ib. 541.

Ευξεινος. Ευξενος.
—Εὔξεινο' ελατηισι
Ιθυντον ελαυνοντες,—Il. η. 5.
Ιδρυσει δ' ε των Ἰκτινος εὔξενον ἅρμα τιταινων. Il. ε. 390.
SYN. Ευξενος. ξεινος. ξυσσι γλαφυρος. καλῶς ἐξεσμένος. εὖ κατασκευασμένος.

Ευογχος.
Ευογκος εἶναι γαστρὶ μη πληρουμενη. Eur. Fr.
SYN. Ευγαλης. ευδαιμων.

Ευδαω.
Σχεῖν δ' ευδαιη Ζευς,—Soph. Oed. C. 1500.
SYN. Κατευδαω—ευδαιμονιζω.

Ευδαιμονια.
Πρῶτα μεν ευδαιμονιαν αγαθην απιοντι ποιητῆ,
Κἠς φαος ορνυμενῳ δοτε, Δαιμονες,—Ar. R. 1576.
EXP. Ευκολιαν περὶ τὴν ὁδὸν —ευτυχια. ευπορια.

Ευδαιμος.
—Σὺν ευδαιμοις ακραλιπῆ σιφαρους. Call. Ep. 9.
SYN. Ευοσμος, πολυδαιμος, εὐδαιμων, εὐδαιμονος, ευωδης. ἡδυοσμος, ἡδυπνοος, ευπνους, αρωματωδης.

Ευοι.
Ιδου μ' αναταρασσει
Ευοῖ μ' ὁ χισσος,—Soph. Tr. 223.

Ευοικος. Ευδαλης.
Ως ευδαλης, ως ευοικος ἦν. Athen. l. 6.

Ευοπτος.
—Ευοπτους επὶ λοιδαῖς, Orph. 601.

Ευολβος. Vid. Ευδαιμων
Πασι τοις ευολβον βιοτα τελος αισιμηδον. Orph. H.
Τιν' εκ των ευολβων Αργει βασιλειων, Eur. I. T. 189.

Ευοπλος.
Ασπιδοφορμοτα θιασον, ευοπλον. Eur. Ph. 813.
—Ευοπλος γαρ ἁμ. Ar. A. 592.
SYN. Παροπλος, ἐξοπλος, ενοπλος.

Ευοργησια.
Πρὸς σοφῆ γαρ ανδρὸς, ασκῶν
Σωφρον' ευοργησιαν. Eur. B. 641.
SYN. Ευτροπια, πραοτης.

Ευορκεω.
Τὴν εμὴν ψυχὴν κατωμοσ',
Ἣν αν ευορκοιμ' εγω. Ib. Or. 1548.

Ευορκια, Ευορκια, Ευορκωμα.
Ος την εμὴν πεποιθεν ευορκιαις
Ψυχὴν κρατησειν.—Eur. Hipp. 1039.
Θεων, οἱ τινες ἐχαιρον ευορκιαις. Pind. Ol. 2.
Πισαι δ' ευορκωματα. Aesc. Ch. 901.

Ευορκος.
Ουδ' τις ευορκι χαρις εσσεται, ντε δικαις. Hes. s. 188.
SYN. Αληθὴς, ευσεβὴς. ευγνωμων, επιεικὴς.

Ευορμος.
—Πιμπλᾶσι μυχὸς λιμενος ευορμου, Il. ρ. 23.
SYN. Ευλιμενος, λιμενωδης, αχειμαστος. ὁρμος. επιτυδειος.

Ευοσμια.
Λαμπει δ' αγνιὰς βωμὸς ατμιζων συρὶ
Σμυρνης σαλαγμοῖς βαρβαρων ευοσμιας. Soph. Fr.
SYN. Ευωδια.

Ευοφρυς.
—Ευοφρυς, ευπλοκαμος. Ep. l. 7.

Ευοχθεω.
Οἱ δ' κεν ευοχθῆσι, θεὸς δ' επὶ οἱσιν ορωρῃ. Rhian.
SYN. Ευφραινομαι. ευτυχεω. ευθυμεομαι.

Ευοχθος.
Ποτνια Γη—τοῖς μεν φασιν ευοχθος ετυχθης
Τοῖσι δε δυσζωλος και τρηχεῖ' οἷς εχελωθης. Hom. XLII.
SYN. Ευμενὴς. φαιδρὸς. ευφρων.

Ευοψος.
Αγορὰν ἰδοῦσ ευοψον, ευπορουντι μεν
Ηδιστον· αν δ' απορῃ τις, αθλιωτατον. Timoc.
SYN. Πολυοψος.

Ευπαγὴς
—Βακτρον—Ευπαγὲς, αυτοφλοιον,—Theoc. 25. 208.
SYN. Ευπηκτος, ευκμητος. παγιος.

Ευπαιδευσια.
Βεβαιον αρετῆς εστιν ευπαιδευσια. Sent.

Ευπαιδια.
—Ω μαχαιρα τῆς ευπαιδιας. Ar. V. 1503.
Οταν εμὰ τυραννος ευπαιδιαν
Ποσιν εχοντ' ἰδῃ. Eur. Ion. 678.
SYN. Καλλιπαιδια. ευτεκνια. τεκος. ευτοκια.

Ευπαις.
Εκ σεο δ' ευπαιδὲς τε και ευκαρποι τελεθοισι. Hom. XXIX. 5.
Ευπαις ποτ' ἦσα, νῦν δε γραῦς, απαις δ' ἁμα. Eur. Hec. 809.
SYN. Κλυτοπαις. πολυπαις, αγλαοπαις. ευτεκνος.

Ευπαλαμος, Ευπαλαμος.
Και τικτουσι ευπαλαμων ὑμιων. Ar. Eq. 527.
Ευπαλαμον μεριμναν. Aesc. Ag. 1539.
SYN. Ευτειχος, κατατειχος, ὑπερτειχος, ευπειατος. επιδεξιος. ευχειρ, ευχειρος. σθεναρὸς.

Ευπαλὴς

Ευταλής.
—Επεὶ μετεπιοθεν αεθλας
Ευταλίας τελεσσθαι Αγητοριδης φατο Φινεύς. Ap. z. 620.

Ευταλεως
Ευταλεως χωρις ὑπο δηρεσι κειραανται. Ib. 4. 193.

Ευταραγωγος.
Αλλ' ευταραγωγος ει. Ar. Eq. 1112.
SYN. Ευαπατητος, ευεξαπατητος, ἀκλοΐκός, ευπειθής. ευταρσος.

Ευταρνος.
Ευταρνα κρᾶτα συλησας Μεδουσας. Pind. P. 12.

Ευταρθινος.
Αρτεμι,—ευτάρθινε—Ep. l. 6.
Ποτνι', ευταρθινε Διρκα. Eur. B. 520.

Ευτατχω.
Τον ευταθουθ' ὑπ' εμῆ σαλπι αντευτοιῶν. Ar. Pl. 1030.
SYN. Ευεργετῶμαι. αγαθὸν πασχειν.

Ευτατρεια. Ευτατρις. Ευτατριδης. Ευτατρεως.
Την ὁδὸν ἡν Ελενην περ επηγαγεν ευτατρειαν. Il. ζ. 292.
Τίς αν ευτατρις ὧδε βλαστοι; Soph. El. 1087.
Ως εξ ευτατριδᾶν εις ευτατριδας παλιν ελθᾳ. Theoc. 18. 53.
Αι κατ' ιφανδν
Ναιετ' ευτατρειαν αυλὰν. Eur. Hipp. 67.
SYN. Οζριμοπατρη.—ευπατωρ, ευγενής.

Ευτειτος. Ευτειθης. Ευτιθής.
—Περὶ γὰρ σε νῦν
Ευτειτα λεγει—Soph. Aj. 151.
—Τῶν γαρ πθαδων
Φιλων χιοι μολόντες ευτειθεστεροι. Eur. Andr. 819.
Παντως γαρ κ πασης νιν—Ου γαρ ευτιθής. Aesc. Pr. 333.
SYN. Ευτιτος.—πειστριος, παθημων.—ταχυτειθὴς, κατατειθὴς, πιθανος, ερικτος, ευπειτος, ευκαμπὴς, ευκλητος, ευτρεπὴς, ευπιτος, ευεικτος, ευαγωγος, ευπαραγωγος, ευχερὴς, ευαρχος, κατεικὴς, ὑποχειριος, ευμυθητος, πειθηνιος.

Ευτιμπελος.
Αυταὶ δ' εχουσαι μοιραν ου ευτιμπελον. Aesc. Eum. 479.
SYN. Ευχερὴς, ευαρεστος, ευπαραιτητος.

Ευτιτθιρος.
—Χαιρεις, ευτιτθιρε γεμοῖρε. Theoc. 18. 49.

Ευτιτλος. Vid. Ευτειτος.
Ανίρεις ευτιτλω Δεκματιρι δαῖτα τελεῦντι. Theoc. 7. 32.

—Αχαιϊαδων ευτιτλων. Il. ε. 424.

Ευτριχαλυπτος.
Κἀν γαρ πεση τις εξ ελατῆονος μετρω,
Ευτριχαλυπτον εχε την δυσπραξιαν. Apoll.
SYN. Ευκρυπτος.

Ευτυταλος
Ὑπ' αμπελον ευτυταλον, Anac. 18. 16.
SYN. Καλλιπετηλος, καλλιφυλλος, βαθυφυλλος, ευβοτρυς.

Ευτυτεια. Vid. Ευμαρεια.
Τα μεν πυλωρῶν κλεῖθρα μ' εστησ ἑξατο
Δι' ευτυτειας.—Eur. Ph. 271.

Ευτυτὴς. Vid. Ευκολος.
Ουδὲν αντυ καματε πελει ανδρασιν ευτυτὲς εργον. Phocyl. 151.

Ευτυτρος
—Σὺν δὲ, θυειαν Ευτυτρον,—Ep. l. 6.

Ευτυτᾶς.
Τα μεν τις εὖ λεξειεν ευτυτῶς εχειν. Aesc. Ag. 561.
SYN. Ευτυτως. ευκολως. ακοντὶ, απονητὶ. απονως.

Ευπηκτος. Vid. Ευδμητος.
—Επὶ μεγαρῳ ευπηκτῳ. Il. ϛ. 661.
Πεπλων—ευπηκτους ὑφαῖς. Eur. I. T. 312.
SYN. Ευδμητος.—ευτατος. συμπηκτος. ευπαγὴς. ευπηγος.

Ευπηληξ.
—Ευπηληκος Αθηναιης επὶ δορί.—Ep. l. 6.
SYN. Ευκορυθης.

Ευπηνος.
Ταῦτ' ἦν ἱερηας οἴσθ' εν ευπηνοις ὑφαῖς; Eur. I. T. 814.
SYN. Ευμιτος, ευπητος, ευπηκτος.

Ευπισὴς.
Ευπισεως δὲ τεμὰν
Δαιμονας εχεις εεδισας. Ar. Th. 111.

Ευπηχυς.
—Μιᾶται δ' ευπηχυν Αθηνην. Rhian. 14.
SYN. Καλλιπηχυς.

Ευπιων.
—Πλωοντα συν νε ευπιονι φορτῳ, Ep. l. 3.

Εὔπλοος.
—Καδδ' αρα πηρην
Θῆκεν εὔπλοιαν,—Od. ρ. 467.
SYN. Εμπλοος. ενιπλοος. ευπλοος. περιπλοος. καταπλοος. παμπληθὴς. ευπλητος.

Ευπλεκὴς. Ευπλεκτος.
Τῆς ἑκατὸν θυσανοι παγχρυσοι περιθορτο,
Παντες εὐπλεκίης,—Il. C. 449.
Σειρας τ' ευπλεκτους,—Il. ψ. 115.
SYN. Ευπητος. ευκρηπὶς.

Ευπλοΐα.
Εἰ δέ κεν εὐπλοίην δῶσι κλυτὸς Ἐννοσίγαιος. Il. ι. 362.
SYN Πλοῦς ὑρίης, καλὸς. γαλήνη. εὐδία.
ΕΡΙΤΗ. Ἀκυμάντοιο.
Ευπλοκαμὶς, Ευπλοκαμος.
—Αἱ πάρος ἦσαν εὐπλοκαμῖδες Ἀχαιαί. Od. ζ. 119.
Τρῳαὶ εὐπλόκαμοι δ' ἰνὴν Σιὴν ἱλάσκονται. Il. ζ. 380.
SYN. Καλλιπλόκαμος. βαθυπλόκαμος, ἐρατιπλόκαμος. ἰοπλόκαμος. ἰυκόκος, κύκομος, σολυκόμος. εὐθριξ. εὐτριχος, εὐδοσεύχος, εὐχαίτης, ἀμφικόμος, κομήτης.
Ευπλοος.
—Καὶ εὐπλόου ἵμερον ἴκοιτο. Theoc. 7. 62.
Ευπλυνὴς.
Τῶν οἱ ἔπεσσε φόρος εὐπλυνὲς, ἠδὲ χιτῶνα. Od. Σ. 392.
Ευπνοος. Vid. Ευσμος.
Ἢ ὁπόθ' ἐκ λειμῶνος εὔπνοα λείρια κέρσει. Mosch. 2. 32.
Ευποιεω.
—Κακὸν δὲ χρημάτων ἐντὸν ἄλλῃς.
Φαδεῖ πονηρᾷ μηδὲν εὐποιεῖν βροτόν. Eur. Fr.
SYN. Ἐυεργετεω, ευδραω, χαριζομαι, αγαθοποιῶ.
Ευπιητος.
Εἵματα τ' εὐπιητα τά οἱ Φαίηκες ἔδωκαν. Od. ν. 369.
SYN. Ευτυκτος. ευπαγης. ευπηκτος, ευτμητος, ευξεστος. ευξος. ευπλεκτος, ευδιηκτος, ευκλωστος, ευκλωστος, ευσεπτος, ευτορνος, ευτρητος, ευγλυπτος.
Ευποικιλος.
—Σκιερῆς εὐποικίλων ἄνθος ὀπώρης. Ep. 1. 6.
Ευποκος.
Μηλων φλοιστων εὐποκοις νομευμασιν. Aesch. Ag. 1425. (L. εὐποοις. P.)
SYN. Ευφρηνος —ευζωνος. —ευπαλος.
Ευπολεμος. Vid. Αρης.
Νίκην εὐπολέμοιο πατρὸς.—Hom. VII. 41.—
SYN. Ευπτολεμος. καλλιπτολεμος. μεγαπτολεμος. φιλοπτολεμος. ευταλαμος. ευτυχης.
Ευπολις.
Εὐπολις μὲν τὸν Μαρικᾶν πρωτιστον παρεπλευσεν. Ar. N. 553.
Ευπολυβελης. Vid. Βακχος.
Ευπομπος.
Εὐπομπα τυχη. Aesc. Rem. 93.
Ταῦτ' εὐπομπα.
Εἰ δυναιο. γαια Sopn. Oed. T. 715.
ΕΧΓ. Ἀγαθὴ ὁδηγὸς.

Ευπορεω, Ευπορεομαι.
Ὅταν εὐπορῶν γὰρ αἰσχρὰ πράττῃ πράγματα, Τί τοῦτον ἐπορησαιτ' ἂν ἐκ οἷον ποιεῖν; Antiph.
SYN. Ευημερεω. ευθηνεω. δυναμαι ἐχω, περισσευω, δαψιλευομαι, εμπιμπλαμαι, γεμω. εὐτυγχανω, καταλαμβανω. πλουτεω, ευχαριτομαι. εξευπορεω, περιευπορεω.
Ευπορίζω.
—Ἡ εὐπορία Εὐριπίδης. Ar. Ecc. 820.
SYN. Ἐκπορίζω, εξευρισκω, ποριζω, επινεω.
Ευπορος.
—Καὶ γλῶσσαν εὔπορον δότε. Ib. Eq. 634.
Χρήματα πορίζειν εὐπορώτατον γυνή. Ib. Ecc. 236.
SYN. Οξὺς. εὐχερὴς. επιδεξιος — πυρευτικὸς. ευδιοδος. —αδινος, λαβρὸς, δαψιλὴς. αφθονος. ζαπλουτος. περισσος, χυδαῖος. περικτιος. αμφιλαφὴς. πλουσιος.
Ευπορως.
Οὐκὼν Ἀτρεῖδαι τοῦτ' ἔπλησαν εὐπόρως. Soph. Ph. 893.
SYN. Ραδιως, ευπετῶς, ευχερῶς—λιπαρως, αφθονως, λαβρῶς, δαψιλῶς, φιλοτιμως, αδην.
Ευποτμος. Vid. Ευδαιμων.
—Πατρὸς φίλου—εὐποτμου.
Αἰῶνα φίλως ἔτιμα. Aesc. Ag. 253.
Ευποτος.
—Εὐποτόν τε Κερχνείας ῥεῖς. Ib. Pr. 677.
SYN. Ηδυποτος.
Ευπους.
—Καὶ εὐπόδα δῆϊον Ἄρτεμιδος.—Call. Fr.
SYN. Καλοκὰς. κρατὰιπους.
Ευπραγια, Ευπραξια. Ευπραξις.
—Πᾶλλαὶ δ' ὀλοὶ σὺν ἀτῃ εὐπραγίας. Pind. Ol. 8.
Μετὰ δὲ φίλοισι σοῖσι σῆς εὐπραξίας. Eur. Or. 450.
Πέλοιτο δ' ἂν τάχ' ἐπὶ τούτοις εὐπραξις, Aesc. Ag. 263.
SYN. Ευδαιμονια, ευτυχια—ευποιϊα, αγαθεργια, ευεργεσια.
Ευπραττω.
Εἰ δέ σὺν θεῷ τις εὐπράσσοι.—Pind. Ol. 11.
—Οἱ κατ' ἀγῶνας εὐπρησσόμεσθα ἔκαστα. Od. θ. 259.
SYN. Ευδαιμονεω, ευπραγια, ευποιεω, αγαθεργεω. ευδιαγω. κατευθυνω.
Ευπρεπὴς. Ευπρεπῶς. Vid. Εκπρεπὴς.
Ὁ λίνεος ἐστὶ σύνταξις λαοῖς εὐπρεπὴς πομπὴ, τὸ πολὺν διὰ κόνιν. Aesch. Ag. 90.
—Πάσσῃ δ' ἡ πτελέα Εὐπρεπῶς.—Ib. Supp. 729.
—Εὐπρεπὴς ἰδεῖν. Ar. Th. 1096.

Ευπρησίς.
Παντοιην ευπρησιν αϋτμὴν εξανιεσαι. Il. ε. 471.
SYN. Ευφυσητος.—ευφλεκτος, ευπυρωτος, ευκαὶνι
Ευπροσηγορος.
—Δεχεσθαι ευπροσηγορω φρενι. Eur Alc. 785:
Εν δ' ευπροσηγοριαίν εσί τις χαρις. Sent
SYN Φιλοπροσηγορος. φιλοξενων, φιλοσυνηθης, φιλανθρωπος ευπροσοδος. ευαπαντητος. ευπροσιτος. προσπλατος, ευδιαλογος, ὁμιλητικὸς, ευμενὴς.
Ευπροσοιστος.
Κὰκ ἐσ' ἀπὸ ευπροσοιστος εκβασις. Eur. M. 279.
SYN Ευεπικελευτος. ευφορος, ευχορητος.—ευποτος ευαντητος.
Ευπροσωπος
Δεξαιτ' αν ευπροσωπος.—Soph. Aj. 1028.
SYN. Ευπροσηγορος, ευμενὴς. ευτομος, ευμορφος, ευειδὴς. ευπρεπὴς. ὡραίος.
Ευπρυμνὴς.
—Ευπρυμνῆ φερουσὰ χαριν. Aesch. Supp. 996.
Ευπρυμνος.
—Ενθά τε νῆες
Ειρυατ' ευπρυμνοι. πολιῆς επὶ δινὶ θαλασσης. Il δ. 248.
Ευπλειρος.
—Ος δ' ευπλειρον ἀγε φαρετρην Bion. 1. 82.
—Κὰς' εκ γυναικων ευπλειρων τῆς Κοισυρας. Ar. N. 798.
SYN Πλειρατὸς, ταυπλειρος. ωκυπλειρος, κὲρος. ευγενὴς.
Ευπλεκυνος.
Πιτνατε δ' ευπλεκυνων λεπαλαιας πολίδας. Ep. l. 1.
Ευπυργος.
Εισόκεν η ὑμεῖς Τροιην ευπυργον ἑλητε. Il. η. 71.
SYN. Καλλιπυργος. πολυπυργος.
Ευπωγων. Vid. Ευγενειος
Και τραγος ευπωγων.—Ep. l. 2.
Ευπωλος.
Ἱλιον εις ευπωλον—Il ω. 551.
SYN. Ευιππος.—ευπορος.
Ευραοφαι. Vid. Ευμενίδες.
Ευραξ.
Στη δ' ευραξ αυτ' ὀκρι λαθων Αγαμεμνονα δῖον. Il λ. 251.
EXP. Εκ πλαγιε. (al. πλευραξ)
Ευρασιτειχος. Vid. Αθηνη.
Ευρετις.
—Α δε σοφὰς εὑρετις αρμονιας. Ep. l. 4.
Ευρημὰ.
Τι τῦδ' αν εἰρημ' εὖρημ ευτυχεστερον; Eur. M. 553.

SYN. Ευρεμα, ευρεσις. ἀπευρεσις, εξευρεμα, μηχανὴ. επιτηδευμα. βελευμα. επινοημα, επιτυχια.
Ευρυ. Ευρυνος.
Ουδε φερεσις Αδμητος εὐρυνεσσιν ανασσων. Ap. l. 49.
Παμπαν εὐρυνὴς τε και ευδοτος—Th. 3. 1085.
SYN. Πολυπρεπατος. πολυμηλος, ευμηλος, πολυαρης, πολυρρηνος, πολυρρηνος.
Ευρυσιτης.
Ευρυσιτὴς, σειρεσιμμα δικῶν, Ar. N. 446.
Εων ευρυσιτης αναγεσθαι
Προσφορος εν Μοισᾶν δικρῳ. Pind. Ol. 9.
SYN. Ευρεσιλογος. ευρησιλογος, ευρησιλογων, χαυνολογος, ευγλωσσος.—μυκιτηρισὴς, χλευασὴς.
Ευρυτερ.
—Τοσσης ευρυτερα τειχης. Ep. l. 1.
SYN. Αλφησὴς, ευρετὴς, εφευρετὴς.
Εὐρυν. Ευρυνος
Εοικεν εὐρυν ἡ ξεινη χυνος δικην. Aesc. Ag 1102.
Κυνος Λακαινης ως τις ευρυς βασις. Soph. Aj 8.
SYN. Καλορρινος. ευοσφρητος.
Ευριπιδης
Ου σοι μινῦμα τόδ' ες'. Ευριπιδη. αλλὰ σὺ τῦδε,
Τῇ σῇ γαρ δοξῃ μινῦμα τόδ' αμπιχεται. Paul. in Act
EPITH. Καταχρυσος. γλυκυτατος—σοφωτατος, γνωμοτυπος. σαπὴρος. σιωχηπιὸς, χωλοποιὸς ραψωδυραπεωδης. σιωμυλοσυλλεκταδης
Τον σεμνὴ μελιγηρυν ανδ' να κοσμον Αθηνῶν
Τον σοφὴν τραγικὴν μιξάμενον χαριτα.—κ λ. Ep. l. 3.
Ευριπιδιον.
Ευριπιδιον γλυκυτατον, ὦ. φιλτατον. Ar. A. 474.
Ευριπος.
Ενθεν δ' Ευριπον διαβας.—Hom. A. 222.
—Συδὲ σεσυοῖο παρ' οξὺν
Εβραμες Ευριποιο πορον καταχηδὰ ρεοντος. Call.
—Ευριποιο πολυπλαγ χλοιω ριεθρω Nax.
Ευρισκω
Ειπερ γάρ χ' εὑροι παρ' αυτῷ βαιτερας αν δρας. Il. ι 302.
SYN. Ανευρισκω, εξευρισκω, εφευρισκω. εξαλφω, αλφαινω. φανερὸω, επιφραω. καταλαμβανω.
Ευροιζητος.
—Οτ' ευροιζητος επ' ωμοις Ιὸς.—Ep. l. 4.
Ευρος
—Κυματα—τὰ μὲν τ' Ευρος τε Νοτος τε
Ωρορ' επαιξας πατρὸς Διὸς εκτοθεν αων. Il. ε. 145.

Ευροιο τριχᾶα και αιπησσα καταιγίς. Ep. l. 3.
SYN. Απηλιωτης.
EPIΓH. Λιγὺς, ερεβεννος, καλὸς, κραιπνὸς.
Ευρος.
Μεταξὺ δ' αλκα δι' ολιγυ
Τεινει, πύργος εν ευρει. Aesc. S. T. 769.
SYN. Ευρυτης, πλατος, μεγεθος, ὑπεροχή.
Ευρραφὴς.
Εν δ' οι μοι αλφιτα χεῦσον εὐρραφεσσι δοροῖσιν. Od. ξ. 354.
SYN. Πολυρραφὴς, πολυρραφος, πολυρραπτος.
Ευρρὴς, Ευρρεὺς, Ευρρειτης, Ευρροος, Ευρρειες.
Εωθεν λισσθαι εὐρρεῖος ποταμοῖο. Il. ζ. 508.
—Σατνιοεντος εὐρρειταο παρ' οχθας. Ib. 34.
—Ποταμὸς πιε εὔρροος αργυροδινης. Ib. φ. 130.
Αμφὶ τον ευρρεα Ευρωταν. Eur. Hec. 649.
—Τια Μιλητος εὐρρειτος—Ep. l. 5.
SYN. Ευρυτος, ευρυρεθρος.
Ευρυαγυια.
—Τρωων πολιν ευρυάγυιαν. Il. ζ. 12.
SYN. Πλατυαμφοδος, μεγαλη.
Ευρυαλη
Σθενω τ' Ευρυαλη τε, Μεδουσα τε, λυγρα παθουσα. Hes. Θ. 276.
Ευρυαλος Nom. pr.
Αν δε και Ευρυαλος βροτολοιγῷ ἶσος Αρηϊ. Od. Θ. 115.
EPITH. Μενεχαρμὴς.
PHR.—Ισοθεος φως
Μηκιστευς ὑὸς Ταλαϊονιδαο ανακτος. Hom.
Ευρυανασσα. Vid. Ευρυκρειων.
—Ω, αμῖν μεγαλα Διὸς ευρυανασσα. Call. 6. 122.
Ευρυβατης.
Κηρυξ Ευρυβατης Ιθακησιος,—Il. β. 184.
Γυρὸς ην ωμους, μελανοχροος, νλοχαρητης Hom.
Ευρυβιη.
Ευρυβιην τ', αδαμαντος ενὶ φρεσὶ θυμὸν εχουσαν. Hes. Θ. 239.
Ευρυβιης.
Ευρυβιης αἶδης—Ep. l. 3.
Ευρυδαμας.
Τὶτας Ευρυδαμαντος ονειροπολοιο γεροντος. Il. ε. 149.
Ηδε και Ευρυδαμας Κτιμενε παῖς αγχι δε λιμνης
Ξυνιαδος Κτιμηνη Δολοπηίδα ναιεταασκεν. Ap. l. 67.
Ευρυδικη.
—Και αιδοιη παρακοιτις
Νεσσος Ευρυδικη, περιφρονος Κλυμενοιο θυγατρῶν. Od. γ. 452.

Ευρυδικη.
—Ορω ταλαιναν Ευρυδικην ὁμῶ
Δαμαρτα την Κρεοντος—Soph. An. 1194.
Ευρυθεμεθλον
Κειτο δ' οι μετεπειτα περὶ βρετας ευρυθεμεθλον
Δωμηθη—Call. 3. 248.
Ευρυθμος.
Νυν δ' ευρυθμοις πισωμασιν τ' αληθεα
Κλεπτουσιν, ὥστε μη δοκειν ἁ χρὴ δοκειν. Eur. Fr.
SYN. Ευθετος, ευσυνθετος, εναρμοστος, ευμελὴς, ἁρμοδιος, ὁμαυλος. ευθμικὸς.
Ευρυθμων.
Θὶς δὴ τον αγκῶν' ευρυθμων, κἀτ' εχθρ. Eur. Cyc. 560.
SYN. Ευθετως, ευσυνθετως, εναρμοστως, ευμελῶς, κομψῶς.
Ευρυκρειων.
—Την δ' ωδε προσεφωνεεν ευρυκρειων βυς. Mosc. 2. 149.
SYN. Ευκρειος, κρειαδὴς, κρειαλκὴς.
Ευρυκλεια.
—Δαῖδας φερε κιδν' ειδυῖα
Ευρυκλεὶ, Ωπος θυγατηρ Πεισηνορίδαο. Od. α. 429.
—Φιλη τροφὸς Ευρυκλεια. Ib. β. 361.
—Περιφρων Ευρυκλεια. Ib. τ. 357.
Ευρυκολπος.
Ομφαλον ευρυκολπε—χθονὸς—Pind. N. 7.
Ευρυκρειων.
Ηρως Ατρειδης ευρυκρειων Αγαμεμνων. Il. α. 102.
SYN. Ευρυσθενὴς, ευρυβιης. ευρυμεδων.
Ευρυλοχος.
Εκ δ' εθορε κλῆρος μεγαλητορος Ευρυλοχοιο. Od. κ. 207.
EPITH. Θεοειδὴς.
Ευρυμαχος.
Ευρυμαχον, Πολυβοιο δαϊφρονος αγλαὸν υἱὸν,
Τον νῦν ἶσα θεῷ Ιθακησιοι αισυμνωσι. Od. ο. 518.
Αντινοος δε καθητο και Ευρυμαχος θεοειδὴς,
Αρχοὶ μνηστηρων, αριστῆ δ' εσαν ἐξοχ' αριστοι. Ib. σ. 628.
Ευρυμεδουσα.
Γρηυς Απειραιη θαλαμηπολος Ευρυμεδουσα. Od. η. 8.
Ευρυμεδων. Vid. Περιβοια.
Ευρυμεδων.
Νεσφιας μεν επειθ' ἱππους θεραποντι κομειτην
Ιφθιμοι Σθενελός τε και Ευρυμεδων αγαπηνωρ. Il. θ. 114.
PHR.—Τιος Πολεμαιυ Πειραιδαο. Hom.

Ευρυμεδων.
—Ποταμοιο παρα ρεον Ευρυμεδοντος
Ενθα συνεζευξαντο Διωναιην ιλασονται. Dion. 532.
Ευρυμετης.
Τειχεα ευρυμετης.—Orph. 985.
Ευρυμετωπος.
—Βων ὣς, ευρυμετωπων. Il. κ. 292.
SYN. Πλατυμετωπος. μιγαλωπις.
Ευρυμιδης.
Εσκε τις ενθαδε μαντις ανηρ υἱος τε μεγας τε,
Τηλεμος Ευρυμιδης. ὃς μαντοσυνη ενεκασσε.
Και μαντευομενος κατεγηρα Κυκλωπεσσιν. Od. ι. 509.
Ευρυνομη.
Ευρυνομη θυγατηρ αλφεσιβοιου Ωκεανοιο. Il. σ. 398.
Ευρυνομη.
Τοισιν δ' Ευρυνομη θαλαμηπολος ἡγεμονευεν,
Ερχομενοισι λεχεσδε, δαος μετα χερσιν εχουσα. Od. ψ. 293.
Ευρυνομος.
—Και ὁ μεν μνηστηρσιν ὁμιλει
Ευρυνομος—Ib. ζ. 22.
Ευρυνω.
Λειμωνα δε χορον, καλην δ' ευρυναε αγωνα. Ib. θ. 260.
SYN. Διευρυνω, αυευρυνω, ευρυζω, μακυνω, πλατυνω, μεγαυνω, αυξαινω.
Ευρυοπτος.
—Ου γαρ οἱ πλατειης
Ουδ' ευρυοπτοι φωτες ασφαλισσεμεν. Soph. Aj. 1268.
SYN. Πολυωπτος.
Ευρυοδειος.
—Απο χθονος ευρυοδειης. Il. π. 635.
SYN. Μεγαλαμφοδος. πλατυς. ευρυπορος.
Ευρυοπης, Ευρυοψ, Ευρυωψ.
Αυτος δε χρυσειον επι θρονον ευρυοπα Ζευς
Εζετο. τω δ' υπο ποσσι μιγας σαλευζετ' Ολυμπος. Il. θ. 442.
Ευρεν δ' ευρυοπα Κρονιδην—
SYN. Μεγαλαφωνος. ερικυδεπος.—μεγαλοθαλμος. παννυχικης.
Ευρυπυλος.
—Γαιης ευρυπυλοιο βαρος. Ep. l. 4.
Ευρυπορος.
—Ως τε μεγα κυμα θαλασσης ευρυποροιο. Il. ο. 381.
SYN. Ευρυχωρος. ευρυοδειος. ευρυτενης.
Ευρυπρωκτια.
—Κ' ευρυπρωκτιαν. Ar. V. 1065.
Ευρυπρωκτος.
—Το μη ευρυπρωκτος εναι. Ib. N. 1080.

Ευρυπυλη.
Ξανθη δ' Ευρυπυλη μιλεν
Ο περιφορητος Αρτεμων. Anac. 62. 1.
Ευρυπυλης.
—Αν ευρυπυλες Αϊδος δω. Il. ψ. 74.
SYN. Ευρυπυλος.
Ευρυπυλος.
Και Κων Ευρυπυλοιο πολιν,—Il. ε. 677.
EPITH. Αγαπηνωρ, αταρβης. δαϊφρων, καρτεροφρων. διοτρεφης. ερικυδης. θρασυχαρμης. μεγαθυμος. θεοειδης, λαοσσοος. πεπνυμενος.
PHR. Διογενης Ευαιμονιδης—Ευαιμονος αγλαος υἱος. Hom
—Μαχης ακορητον εοντα. Call.
Ευρυρεθρος. Vid. Ευρρους.
—Αξιος ευρυρεθρος. Il. φ. 141.
Ευρυς.
—Επ' ευρεα νωτα θαλασσης. Il. ε. 159.
SYN. Πλατυς, μιγας, ευρυτενης, ευρυχωρος.
Ευρυτερως.
— πως αν ευρυτερως εχη. Ar. L. 420.
Ευρυσακης
Αλλ' αυτος μοι συ, παι, λαζων ετυνυμον
Ευρυσακες, ισχε δια πολυρραφα σπλαγχνα
Πορπακος εκπλαζειον αρρηκτον σακος. Soph. Aj. 576.
Ευρυσθενης.
Ω πουποι Ερεσιγαι ευρυσθενες.—Il. η. 455.
SYN. Μεγαλοσθενης, μεγαλοδυναμος, ευρυκρειων.
Ευρυσθευς.
Ηδη απηρ γεγον' εσθλος ὁς Αργεοισιν αναξει,
Ευρυσθευς, Σθενελοιο παις Περσηϊαδαο. Il. τ. 123.
EPITH. Αλιτημενος.
Ευρυστερνος.
Ευρυστερνον περι σωμα—Ep l. 3
Ευρυστερνος.
—Και ευρυστερνον Αθηναν. Theoc. 18. 36.
SYN. Ευρυσθενης.
Ευρυτειος.
Την Ευρυτειαν—ερχεται πολιν. Soph. Tr. 264.
Την Ευρυτειαν—παρθενον. Ib. 1235.
Ευρυτιδης. Vid. Ιφιτος.
Ευρυτιμος. Vid. Ευτιμος.
—Ευρυτιμε ποτι δομα Διος. Pind. Ol. 1.
Ευρυτιων.
—Και κενταυρον αγχιλυτην Ευρυτιωνα. Od. φ. 295.
Ευρυτος.
—Ευρυτον παρα χρηνης.—Eur. I. A. 420.

Ευρυτος.
Ουθ' Ηρακλῆϊ, κτ' Ευρυτω Οιχαλιῆϊ.
Οι ρα και αθανατοισιν ιριζεσκον περι τοξων.
Τῷ ρα και αι ἰφθιτον μιγας Ευρυτος.—κ. λ. Od. φ. 224.
Ευρυτος, ος ποτε παιδων μεγαλας αρετας αριζεν. Theoc.

Ευρυφαεσσα Vid. Φαεθων.
Γῆμε γαρ Ευρυφαεσσαν αγχιαλοιτην Υπερειαν Αυτοκασιγνητην. ἡ οἱ τεκε κυδιμα τεκνα Ηῶ τε βοδοπηχυν. ὑπερθυμόν τε Σελημην, Ηελιόν τ' ακαμαντα—Hom. XXX. 4.

Ευρυφαρετρης
—Ευρυφαρετρας—Απολλων. Pind. P. 9.

Ευρυφυης.
—Ηδ' ευρυφυὴς κρι λευκόν. Od. δ. 604.
E X P. Επικολπον φυσμενον.

Ευρυχαιτης.
Ευρυχαιταν—Διονυσον—Pind. Isth. 7.

Ευρυχορος. Ευρυχωρος.
—Δι' Ελλάδος ευρυχορου. Il. ι. 474.
Ευρυχωρου—Σπαρτας—Pind. N. 1.
S Y N. Πλατυς, μιγας—καλλιχορος.

Ευρωγης.
Πυτάδα τῆς σαφυλῆς ευρωγίν—Ep. l. 6.

Ευρωδης.
Ακα ταν ευρωδη Τροιαν. Soph. Aj. 1210.
S Y N. Σκοτεινὸς, αιρωδης, σισαπὸς. Sch. ευρυοδης. Johnſ.

Ευρως.
—Ενθα βριτεῖς τον ακμηνον
Ταφον ευρωεντα καθιξεν. Ib. 1186.
Οπλα—σμερδαλὰ, ευρωεντα—Il υ. 65.
S Y N. Ευρωδης. σαπρὸς, σαθρὸς, μαρασμωδης.—σκοτεινὸς. ευρὺς.

Ευρωπη, Poet. Ευρωπεια.
Ουκ ἀτω τοτειον ιδασατ φορτον ερωτος
Ταῦρος, ὁτ' Ευρωπην δια κυματος ἠγ' επὶ Κρῆτην. Hom. Β. 78.
—Αντιμολ δ' Ευρωπειη
Μητηρ τιλεφαεσσα περικλυτον ωπασε δῶρον
Φοινικος θυγατηρ—Mosch. 2. 7. 41.
E P I T H. Περικαλλὴς, αμυμων, λιποπατρις, περιφρασσα. Ταυρεια. Τυρια.
Παρθενος Ευρωπη βοειαν επεδησατο ποδιν
Χερσι χειρας χρατεινα και α χατινσα χαλινῶ.—
Και σκαρος ἠν ερατος ὁ τηλικος. ὢ μεγα θαῦμα,
Παρθενος ἁρπαχθεισα τον αιθερος ἁρπαχθεντα. Noun.
Τον ποτ' Ευρωπα Τιτυνε θυγατηρ
Τιτυε καρηῦ παρ' οχθας. Pind.

Ευρωπη Ευρωπεια. Ευρωτια.
Η δ' οσοι Ευρωπην τε και αμφιγυητας κατὰ γηους
Χρησιμοισι.—Hom. Α. 251.

—Ρεα τεμμα κιχησεται Ευρωπειης. Dion. 280.
Ασιδας τε γῆς, Ευρωπιας τε. Eur. I. 1586.

Ευρυς.
Και συριγξ Ευρῶτι καλυπτεται. — Theoc. 4. 28.
S Y N. Αζη. σαπροτης, σῆψις, σηπεδὼν. μυξα, μαρανσις, μαρασμος. νοτια, ὑγροτης σεσηπυια. πρασινοδης ὁμιχλη.

Ευρυτης, Nom. Fl.
—Παρ' Ευρωταο ῥεεθροις. Theoc. 18. 23.
E P I Γ H. Δενδροτρεφης, δονακοχλης, καλλιδοναξ. καλλιρους, εὐρροος, γονοεις, δινηεις, Μειηριος.

Ευρωτιαω.
Εμοι γαρ ἠν αγροικος ἡδιστος βιος.
Ευρωτιᾶν ακεραιτος, εκη κεκμηκως,
Βρυων μιλιτιαις, και πρασσατοις, και σεμφυλοις. Ar. N. 44.
S Y N. Ιδρεω. σκοτομαι, σαπριζω.

Εὖς, Ηὖς.
—Εὖς παῖς Αγχισαο —Il. Ε. 819.
Τληπολεμος—ηὖς τε μιγας τε. Ib. 653.
S Y N. Πλατυς, μιγας, ισχυρὸς, γενναῖος, αγαθὸς, καλὸς, ευτυχης.

Ευσεβεια, Ευσεβια
—Ου γαρ ευσεβεια συνθησκει βροτοις. Soph. Ph. 1489.
Την ευσεβιαν σεβισασα. Ib An. 955.
S Y N. Θεοσεβεια. φιλοθεϊα. Θεοδεια. Θεοφροσυνη. ευλαβεια. ευσεβημα. ὁσιοτης. Θρησκεια. Θεολατρεια —γνῶσις τῦ Θεῦ
E P I T H. Ερατεινὴ. κριτιμος.

Ευσεβὴς
Ευσεβεων δ' ανδρῶν γενος ωφελε, καὶ θεμιτας
Ουκἐτι γιγνωσκε', καὶ μὴν ευσεβιας. Theoc. 1137.
S Y N. Θεοσεβὴς. ὁσιος, κρατηρων. ευθεσιμος. ευλαβὴς, θρησκευτὴς. φιλοθρησκος.
P H R.—Οσοι μεμηλεν ακηρατος αιὼν ακαρπος.
Οις νους ἰμειρεται Διῖ κατὰ θεσμὰ εδυνην
Ηθιστη εσπομενος κελευθοῖς —Apollin.
Ιχνεσιν απλανεσσιν ιὼν.—
Αιγλήεις κοσμοιο περιφροσυνης.—Naz.

Ευσεβεω
Αλλ' ορα τις ζωει και ὀφρ' ἠελιος πελεται,
Ευσεβεων περὶ θεὸς, ελπίδα προσμενετω. Ib. 1140.
S Y N. Θεοσεβεω. ευαγεω θεομητεω.

Ευσεβως. Ευσεβῶς. Vid. Εὐθεως.
Βελτιο δ' ευσεβεως ὀλιγοις συν χρημασιν αιεῖν,
Η πολιτῶν αδικως χρηματα πασσαμενος. Ib. 145.

Τοῖς

Τοῖς ἐν χεροὶ γαρ τὰ ἐγγενῆ μαλισθ' ὁρᾶν
Μοῦσις τ' ἀκριβῆ εὐσεβῶς ἐχει κακά. Soph. Oed. T. 1444.

Εὐσελμος.
—Εὔσσελμῳ ἐνὶ νηΐ. Od ξ. 345.
SYN. Εὐλαθιδρος. εὐζυγος. εὐκωπος. εὐραιδωτος.

Εὐσεπτος.
Εἰ μοι ξυνειη φερουσι μοῖρα τὰν
Εὐσεπτον ἀγνειαν λαχων
Ἐργων τε πάντων.—Soph Oed T 883.
SYN. Σεβασμιος. σεμνὸς, σεπτος, διασεπτος, ἀποδεκτος.

Εὐσημος
Εὐσημὸν τε φάσμα ταυδαταις. Eur. I A. 252.
SYN. Ἐπισημος. διασημος.—εὐτυχὴς, δεξιος. φαιδρὸς εὐδηλος, φαεινός.

Εὐσθενεια.
SYN Δυναμις. ἰσχυς.

Εὐσθενεω.
Ὡς μὴ τιν' οἴκων εὐσθενεῖν ἀνευ σθένος. Aesc. Eum 893 (al. εὐθενεῖν. P.)
SYN. Ἰσχυω. εὐθηνεω.

Εὐσθενὴς Nom. pr.
Εὐσθενίδος το μνᾶμα.—Theoc Ep. 2. 1.

Εὐσιτυος. Vid Εὐζημων.
Θεσις εὐσιτυος ἐξ ὀλισγοσιτων. Suid.

Εὐσκαρθμος
Τον δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας εὐσκαρθμοι φερον ἵπποι. Il. ν. 31
SYN. Εὐσκαριος. εὐκινητος. εὐπους. ταχύς.

Εὐσκιαω.
Οὕτω μεν εὐσκιοῦμεν.—Soph. Aj 134.
SYN. Παρασκιαζομαι. εὐσκιαζομαι.

Εὐσκιασος. Εὔσκιος.
—Κοιταν δ' ἐχει
Νερθεν εὐσκιασον αἰπὺ. Soph Oed. C 1784.
Αἰγειροι θ' ἑλικες τε εὔσκιον ἄλσος ἐφαινεν. Theoc. 7 8.
SYN. Βαθυσκιος. δασυσκιος, πυκνοσκιος. κατασκιος. εὐσκιος. σκιερός.

Εὐσκοπος.
—Εὐσκοπον Ἀργειφοντην. Il ω 24.
Τοξοις—εὐσκοποις. Aesc Ch 692.
SYN. Προσκοπος. σκοπιερ.—εὐαφορος, εὐθεωρητος.—σκεπτός.—εὐσοχος.

Εὐσκωλος
Ἦν αἴδρυτος ἀδάτοισιν εὐσκωλοισι.—Ar. L. 809.

Εὐσσος
—Δυ' ἀδελφεω εὐσσα τεκνα. Theoc. 24. 8.
SYN. Σάος. ἀδελαζής. εὐσθενής.

Εὐστειρὰς, Εὐστειρος.
—Τον εὐστειρῆ δὲ δρακοντα. Ep. Suid.

Θηλυχίτων, ἀσκητὸς εὐσπορμοισι χορυμβοις. Ep. i. 6.

Εὐσπλαγχνια
—Τῆς ἐμῆς εὐσπλαγχνιας. Eur. Rh. 192.
SYN Εὐτολμια.—εὐθυμια.—ἔλεος, σπλαγχνον.

Εὐσπειρος.
Ὅσατ' εὐσπορος ἀγρων γαιας νεμεσθε.—Ar. Av. 231.
SYN. Εὐφορος. εὐτοκος.

Εὐσσωρος.
Ἰὼν Εὐσσωρ Ἀχαμαντα.—Il ζ. 8.

Εὐσταθὴς
—Περὶ τοῖχον εὐσταθὲς μεγαρου Il σ. 374.
SYN. Εὐτακτος. εὐπυκτος. εὐρᾳδὴς ἁπλῶς. σταθερὸς. βεβαιος. ἐμπεδος. παραμονος, ἐπιμονος. μονοτροπος, ἐμβριθὴς, ἐμμενὴς.

Εὐσταλὴς
—Γενοιτο δὲ
Πλους κριὸς τις καὶ εὐσταλὴς. Soph Ph. 793.
Ἀλλ' εὐσταλῶς καὶ λικτὸν ἀρῶμεν σταλον. Aesc. P. 97.
EXP. Καλῶς ἐσταλμένος. καλῶς εὐτολιεμένος.
SYN. Κῦρος ἀτρεμὴς ἐπιδέξιος.—εὐτολος.

Εὐστεγος.
— πὶ δ' ἀστεγον αἰνησαντες
Τεῖχος εὔστεγνον οἰκια νηὶς ἐρυσθαι. Ap. 1. 401.
SYN Εὐτρεπὴς.

Εὐστελλω. Εὐτολιζω
Νῆας εὐστελλαντα σὺν αὐτιθεοις ἑταροισιν. Od. ξ 247.
Πεντηκοντα νῆας ἑδομαι
Σημοις εὐτολισμεναις. Eur I. A. 255.
SYN. Παρασκευαζω, κατασκελλω. εὐτρεπίζω.

Εὐστεφανος.
—Εὐστεφανος Κελαδοντή. Il φ. 511.
SYN. Εὐστεφὴς. εὐστεφιος, καλλιπρεπὴς.—εὐτενχιος —εὐκοσμος.

Εὐστεφιος (Βακχος)
Εὐστεφεως μ' ἐδαμασσεν ἐμῇ καὶ πρωΐος ὑπνος. Ep. I 1.

Εὐστιδὴς. Εὐστιπλος.
Εὐστιδὲς αἰθυιαις ἰχθυόλοισι λιπαρ Ep Suid.
Εἰθ' αὐ Τυνδαρίδης μεν ὑπὸ στιπλον ἧστο θοῆος. Ap 2. 30
SYN. Τετριμμένος. εὐτρεπὴς, εὐπιλητος.

Εὐτολος
Ὅσσον τε ἐνδυσαι κεν ἐὔτολος ὁλκὰς ἀνυσσαι. Ib. 1. 603.
Ἐπ' εὐτολα ταχεως πάις. Soph. Ph 523.
SYN. Εὐτολισμένος, εὐταλὴς. εὐκοσμος. εὐσεμνος.

Ευτομεω.
Εισω κατ' αυτὴν ευτομῶς' απέρχεις. Ib. Oed. C. 18.
SYN. Ερευτομεω. ευφθογγίω, φδω (ευφωνες.) τρογγυλιζω.—ευφημεω.
Ευτομος.
Ευτομ' εχε. Ib. Ph. 202.
Ευλαλε, πρηϋγιλως, ευτομε, μακρεφθογξ. Ep. l. 2.
SYN. Ευφημος. ευλαλος, ευγλωττος.—ευφευτομος.—ευπροσωπος.—ευκαμπής.—ευχυλος.
Ευτοχια
Και ἱ κυπλασιην τε και ευτοχιην εδιδαξας. Call. 3. 217.
SYN. Ευτοξια, ευημονια. αξυδερκεια.
Παισὶ λιθοξλητε παιγνιον ευτοχιης. Ep.
Ευτοχος.
—Τῷδ' αν ευτοχῳ πειθῃ. Eur. Hel. 75.
Λογχαις τ' ακοντισπαις ευτοχωτατοι. Ib. Ph. 142.
SYN. Εκατηβελετης. ευθυβολος. ευμηχανος, αγχιστος, ευσυνετος, πολυδερκὴς. οξυδερκὴς.
Ευτρα.
Εν ταῖσιν ευτραις κερδυλοις ἡμοτομην. Ar. Eq. 1233.
SYN. Φλογιτρα. μαγειρεῖον, μαδιτηριον.—χριθὴ (ορυτή)—βοθρος. βοθυνος.
Ευτρεπὴς. Ευτρεφὴς. Ευτροφος.
Ελκον δ' ισία λευκὰ ευτρεπέσι βοεύτιν. Od. C. 426.
Ος οἱ εὐτρεφέα πτυρὸν εν αἰμυμονι τεξῳ
Ρῆξ' επὶ τῷ ερυοντι—Il. o. 464.
Αυτὰρ δε ξυτιδησιν ευτροφῳ εἰλε κωτῳ. Ib. v. 599.
Δωδεκ' ευτροφωτατοισι ταυροισιν.—Eur. I A. 293.
SYN. Ευπλεκὴς. ευπλεκτος, τριβλὸς, ευτραπὴς. ευκαμπὴς. αγκιτροφος. ευπιτροφος, πολυτροπος, πολυτροπος, ευπειραγωγὸς, ευκινητος. ευτροχος, ευτραπελος.
Ευτροφαλιγξ.
—Εδινησεν δ' ευτροφαλιγγα κομαν. Ep. l. 6.
Ευτροφως.
Λευκῆς χρυσας τεθριππον ἑλκων ευτροφως. Ep. l. 5.
Ευτρωτος.
Ες λεχος ευτρωτον.—Hom. V. 158.
Ευτυλος
—Ευτυλων ταῶν—Eur. I. T. 128.
Ευσυμβλητος.
Ηδ' εκ ετ' ευξυμβλητος ἡ χρησμωδια. Aesch. Pr. 774.
SYN. Νοητὸς, ευγνωστος. ευσυνετος.
Ευσυμβολος.
Ευξυμβολον τόδ' εστι παντὶ δοξασαι. Ib. 168.

SYN. Ευσυλληπτος ευχερὴς. ευπροσηγορος.
Ευσυνετος.
Ευξυνετον ξυνετοῖσι βοᾶν. Eur. I. T. 1092.
SYN. Ενσυμβλητος.—ευπαιδευτος, ευτεχνὴς, σοφὸς, συνετὸς.
Εὐσφυρος.
—Και ευσφυρῳ Αμφιτριτῃ. Hes. Θ. 254.
SYN. Καλλισφυρος, ταυσφυρος. αργυροπεζα. ευπεζος.
Ευσχημοσυνη.
Αμελοῦντα τῆ ζῆν και εστ' ευσχημοσυνῆ. Sent.
SYN. Εκπρεπω. εῦ ζαω. σεμνυνομαι.
Ευσχημοσυνος, Ευσχημων.
Πῶς τι καταπλητω.—Ευσχημοσυνως. Ar. V. 1205.
Πολλὴν προνοιαν εἶχεν ευσχημων σεσωκεν. Eur. Hec. 567.
SYN. Πειστορτων, προσηκοντως, ευπρεπῶς. δικαιως, ἁρμοδιως. αρμοζοντως, καλῶς ευκοσμως, ευταχτως. ευταλῶς, ὡραιως.
Ευσχημων.
—Λογων ευσχημοσυνων. Eur. Hipp. 490.
Ως και συ μη τῦν εις εμ' ευσχημων γενῃ. Ib. M. 584.
SYN. Ευσχημος, ευπρεπὴς, διαπρεπὴς, καλὸς, κοσμιος, σεμνὸς. εντιμος, επισημος, επιτηδὴς, ευτακτος.
Ευσχιδὴς.
Και λιθος ευσχιδεων Θηγαλῖος καλαμων. Ep. l. 6.
Ευσωματεω.
—Τι γαρ δεῖ δολου εστ' ευσωματεῖν; Eur. And. 765.
—Ευσωματεῖ γαρ και στρεγᾳ. Ar. N. 797.
SYN. Ευεκτεω, ευρωστεω, ὑγιαινω. εῦ εχω.
Εὔσωτος.
—Εὔσωτον επ' ακτην. Hes. ε. 273.
SYN. Ευδρομος. ευκυλιστος.
Ευτακτος.
Ευτακτον εἶναι τ' αλλοτρια δεσποῦντα δεῖ. Sent.
SYN. Επιτηδες. ευπρεπὴς. ευσχημων. συμμετρος. ευταθὴς, κοσμιος, εγκρατὴς, ευλογιστος.
Ευτακτως.
—Βαδιζειν—εν ὁδοῖς ευτακτως. Ar. N. 961.
SYN. Ευσχημονως. ευθετως. καθεστηκοτως. ευμεθοδως, ευκοσμὶν, ἐξῆς. ταχτικῶς, εν τάξει. κατὰ τάξιν.
Ευτε, Ηὔτε.
Ευτ' αν Αιγισθος μολῃ. Soph El. 629.
Ηὔτε βους αγελησι μεγ' εξοχος—Il. C. 480.
SYN. Οπόταν, ἡμος, επειρι επειδὴ. ὡσπερ, καθάπερ.
Ευτεχνὴς. Ευτεχνεως, Ευτεχνητος.
—Πολιν ευτεχνεα πεισας. Il. π. 57.

—Τρωσιν

—Τροιην ευτειχεον εξαλαπαξαι. Il. α. 129.
Ος πασης Φευγοις ευτειχητοιο αναασσεις. Hom. V. 112.
SYN. Ευτειχισες. ευειχιε.

Ευτιχια. Vid. Ευπαιδια
—Δοση Λατω χυροτερος υμμιν
Ευτιχιαν.—Theoc. 18. 51.

Ευτιχες.
Η γαρ τικτουσα τοσσε πατρις ευτιχος. Eur. Her. F. 1405
SYN. Ευπαις. ευφορος, ευτοκος, πολυγονος.

Ευτιλεια, Ευτιλια.
Κατ' ευτιλεια—Ar. R. 408.
Χαιρε δια δισσοιν ανδρων αγαθων αγαπημα,
Ευτιλιη, κλεοις εχουτε σωφροσυνης. Ep. l. 1.
SYN. Συικροπριτεια, αφιλεια, εικαιοτης, ραυλοτης, ταπεινωσις, ολιγαρκια. φειδω. λεπτοτης, λεπτομερεια, ισχνοτης, ψιλοτης.

Ευτελης.
Εγω δ' ατεντος, ευτελης υπερζολη. Menand.
SYN. Φειδωλος, γλισχρος ολιγοδαπανος. εικαιος, μικραμινος, αφιλης, ραυλος, αγελαιος.

Ευτελιζω.
Βιλος ευτελιζ' Ερωτος. Anac. 45. 10.
SYN. Εξευτελιζω, εκφαυλιζω, ατιζω.

Ευτερπη. Vid. Μουσαι
Ευτερπη τραγικοιο χορε πολυηχεα φωνην.
Ευτερπη δοναχεσσι πολυτρητοισι λιγαινει.
Πνευμα σοφης οχετηγον επισπειρουσα μελισσης. Ep. l. 1.

Ευτερπης.
—Υμνων ευτερπεις ανθες Pind. Ol 6.
—Ευτερπεα κοσμων αοιδης. Orph. 250.

Ευτιχητος.
—Τον ευτιχητον ερωτα. Ep. l. 6.

Ευτιχια.
Ος λιθον εκ ματρης ηγαγεν ευτιχιην. Ep. l. 4.

Ευτμητος. Vid. Ευτοιητος.
Ιππους μεν κατεδησεν ευτμητοισιν ιμασι, Il. κ. 567.
SYN. Ευτορος.

Ευτοκια.
Συμπασχεις ωδινι, και ευτοκιησι γεγηθας. Orph H.
SYN. Πολυτοκια, πολυγονια, ευχαρπια, ευπαιδια.

Ευτολμια.
Ουτοι θρασος τοδ' εστιν, ου' ευτολμια,
Φιλους κακως δρασαντ' εκαστον βλεπειν. Eur. M. 469.
SYN. Ευσπλαγχνια, θυμωσις, θρασυτης, παρασασις, παρασκευη, ευψυχια.

Ευτολμος.
Ευτολμος εσσι κρινε, τολμηρος δ' ου μολ. Sent.
SYN. Ευψυχος, ευθυμος, προθυμος, θρασυσπλαγχνος, ευσπλαγχνος, ζαμενης.

Ευτολμως
—Προς βωμον ευτολμως πατεις. Aesc. Ag. 1308.
SYN. Ευψυχως, ευθυμως, προθυμως, θυμοειδως.

Ευτορος.
—Μελος ευτορον—Ar. A. 674.
SYN. Ευμελης, ευρωστος, ευσθενης, ευλογος. ευμενης, γενναιος.

Ευτονως
—Ως ευτονως—Ib. Pl. 1096.
SYN. Ευταλως, επιρρωμενως, ευρωστως, ισχυρως.

Ευτορος. Vid Ευποιητος.
Ιτυος τ' εν ευτορεσσι περιδρομοις—Eur. Tro. 1197.

Ευτραπιζος.
Ος σε τον ευτραπιζον, ως ηδυς βιος. Eur. Fr.

Ευτραπελεως
Ουτε λογον ευτραπελον, Ar. V. 467.
SYN. Αστιος, αιμυλιος, χαριεις. καλλιεπης. μιμολογος—κωφος, μωρος. απαιδευτος. γελοιωδης.

Ευτραφης. Ευτρεφης.
Ιδοιμι δ' υμας ευτραφεις ηδεσι τελος—Eur. M. 920.
Ουλοισιν εξημελξας ευτραφεις γαλα. Aesc. Ch. 898.
—Αρσενες οιες ησαν ευτρεφιες, δασυμαλλοι. Od. ι 425.
SYN. Ευθρεπτος, ευπαιδευτος αναλοτροφης, ζατρεφης. σιτευτος, θριν—θρεπτηριος. ζαθρεπτος.—σιαλιος.

Ευτρεπιζω, Ευτρεπιζομαι
Αλλ' ευτρεπιζε φασγανα.—Eur. Or 951.
SYN. Εξευτρεπιζω. κατευτρεπιζω. παρευτρεπιζω, ετοιμαζω. εξαρτυω. εξευμαρεζω. κατασκευαζω, αρτυνω. επιχοσμεω. ευτρεπης ποιω.

Ευτρεπης.
—Παρεστι λαιμος ευτρεπης ιδη. Ib. Hes. 563.
Καλλιχορον αμφι σημον ευτρεπης ιδε. Ib. Supp. 302.
SYN. Ετοιμος. επαρης, επαρτης, προχειρος. δικαιος.

Ευτρεφω.
Οι μ' εν σφοισι δομοισιν ευτρεφον, ηδ' ατιταλλον Il. ξ 202.
SYN. Ανεγω. ανατρεφω.

Ευτρητος.

Ευτρητος, Vid. Ευτοπτος.
Εν δ' αρα ἑρματα ἦεν ϋτρητοισι λαβεῖσι, Ib. 192.
Ευτριχιπης. Vid. Ποσειδῶν.
Απνευ βρεμεθ' ὑπο Ευτριαινας. Pind. Ol. 1.
Ευτριχος, Vid. Ευθριξ.
Αεξει κατισας ευτριχα γενειάδος Eur. Herc. F.
Ευτροπια.
Κρειττόν τοι σοφιη γιγνεται ευτροπιης. Theog. 218.
SYN. Επιεικεια. χρηστοτης.
Ευτροχαλος.
Τριβόμεναι χρῖ λευκὴν ϋτροχαλῳ εν αλωῇ. Il. υ. 496.
SYN. Ισοπεδος—σιριχιρὴς. περιτροχος—σολυτροχαλος. ευτροχος ευκυκλος. ταχινὸς
Ευτροχος.
Ζεὺς δὲ πατὴρ Ιδηθεν ϋτροχον ἅρμα και ἱππους
Ολυμπόνδ' ἐλάασκε.—Il. Ε. 438
SYN. Τροχερὸς, ευφορος, ελαφρὸς. ευτροφος. ευτροχαλος.
Ευτυκος.
—Πῦρ μὲν τοι ὑπὸ σποδῷ ευτυκον εσω. Theoc. 24. 86.
Ευτυκτος. Vid. Ευτευκτος.
Κρατὶ δ' επ' ἰρθμῷ κυνεην ευτυκτον ἐθηκεν Il. γ. 336.
Ευτυχεω.
Αλλ' ει πειπαυται, καρτ' αν ευτυχῶν δοκῶ. Soph. Aj. 263.
Την δ' εκ μελισσης την τὶς ευτυχῶν λαβών. Sim. 83.
EXP. Ενευτυχεω, ευμοιρεω. ευδαιμονίω—επιτυγχανομαι.
PHR. Μακαριαν βιοτοιο γαληνιωντ' επι πεντῳ Ep.
Αιὲν επ' ολβιστοις χραδιην πολυγηθέα βοσκων. Apollin.
Ευτυχημα. Ευτυχια. Vid. Ευδαιμονια. Τυχη.
Πελλοῖς ὁ Δαιμων, κ κατ' ευνοιαν φερων
Μεγαλα δίδωσιν ευτυχηματ', αλλ' ἱνα
Τὰς συμφορὰς λαβωσιν ευμοιρεστερας. Eur. Fr.
Ου τινά φημι θεῶν ατερ ολβιον,—
Ουδε τον αυτὸν αεὶ βιοτὸν δομον
Ευτυχια.—Eur. Heracl. 611.
Ευτυχὴς. Vid. Ευδαιμων.
Το ζῆν αλυπως ανδρὸς εστιν ευτυχὲς. Sent.
—Η γαρ ευτυχὴς
Συν τῷ θεῷ φανημεθ' η πεπλωκότες—Soph. Oed. T. 145.
Ω παῖ, γενοιο πατρὸς ευτυχεστερος. Ib. Aj. 550.

Ευτυχῶς.
—Ευτυχῶς μεν. αλλ' ὁμως
Τα τῶν τεκοντων ὁμματ' ἐδυσεν βλαστων. Ib. Oed. T. 1017.
SYN. Ευδαιμονως, μακαριως. ατελειτωρως. δεξιως.
Ευτυχὶς Nom pr.
—Γοργοῦς δος τὰν χειρα μοι, λαβε καὶ τὺ
Εννεα ευτυχίδος — Theoc. 15. 67.
Ευϋαλος
—ευϋαλοις φιαλαις. Ep. l. 2.
Ευϋδρος
—Μελλει δε μαλ' ευϋδρος καλεισθαι. Call. 1. 20
SYN. Ευυδρος. καθυδρος, πολυϋδρος, ὑδρηλὸς.
Ευυμνος.
Ιλῶς γαρ σ' ὑμνησω παντων ευϋμνοτατα. Hom. A. 14.
SYN. Πολυϋμνος, ὑπερυμνητος, αμφιδοντος.
Ευϋφὴς.
—Τανδε γ' ευϋφῆ πιτλον Soph. Tr. 611.
SYN. Ευτεκτος, ευκητος. ισχνεργὴς.
Ευφαριτρης.
Τον ευφαριτραν Αχελλωα—Ib. 212.
Ευφεγγὴς. Vid. Περιφωτη.
—Ευφεγγεος αστερος αρκτε. Ap. 3. 1194.
SYN. Πολυφεγγὴς. ζαφεγγὴς, καλλιφεγγὴς, παμφεγγὴς, λαμπρὸς.
Ευφημεω.
Φερτε δε χερσὶν ὑδωρ, ευφημησαι τε χελεσθε. Il. ι. 171.
SYN. Επευφημεω, ευφημιζω. ευηχεω, ευλογεω, ευσημεω. επαινεω. σιζιζω. σιωπαω.
Ευφημια, Ευφημοσυνη.
Ευφημιαν τῦν ισχε'—Soph Tr. 181.
—Τὸν' ευφημησαντ' χειμὰν πνευσαι
Ες θιλυς αρωγὰς. Ib. Ph. 1172.
—Ορθαν αγεις ευφημοσυναν—Pind. P. 6.
SYN. Ευφημισμὸς, ευλογια. ευλογημα. αναφωνησις. επιφωνημα. επιδοσιμα. φιλοτιμια. ευδοκιμησις. καθετηρια. σιωπη.
Ευφημος, Nom pr.
Ευφημος δ' αρχὸς Κικονων ἦν αιχμητασιν.
Τιὸς Τροιζηνιος διοτρεφὲος Κεαδαο. Il. β. 846.
Εοφημος.
—Το τᾶς ευφημε τομα φρονὶδος—Soph. Oed. C. 130.
SYN. Ευφημος, ευτακτος, αιδιος.—σιωπηλὸς.—ευσεβὴς.
Ευφημως.
Ευφαμως κατιθεντο ποδοιτεων επι βωμῶν. Theoc. 26. 8.

SYN.

SYN. Ευσεβεως, ευτιμως, τιμιως, φιλοτιμιως, ενδοξως, καλως, ηδιως.

Ευφητης.
—Αναξ ανδρων Ευφητης. Il. o. 532.

Ευφθογγος. Vid. Ευηχης.
Χαιρω δ' ευφθογγοις χερσι λυρην οχιην. Theog. 534.

Ευφιλης, Ευφιλητος.
—Ευφιλη χειρα. Aesc. Ag. 34.
—Πολιν, αν ποτ' ευφιληταν εθυ. Ib. S. T. 110.
SYN. Τριφιλητος, προσφιλης, φιλιος, φιλητος, αγαπητος.

Ευφιλοπαις.
Αμερον, ευφιλοπαιδα. Ib. 730.

Ευφορβος.
—Δαρδανος ανηρ.
Παρθενιδης Ευφορβος, ος ηλικιην εκεκασο
Εγχει δ' ιπποσυνη τε, ποδεσσι τε καρπαλιμοισι. Il. π. 808.
EPITH. Βιχολιδης, Ληρητης, δριχλυτος, ερασιπλοκαμος, ευπλοκαμος, περικαλλης.
PHR.—Παυθ υιον ευμμελιην. Τρωων αριστον.—ειδος αμωμητον.—Hom.

Ευφορητος.
Παλυχειρον αν εσχες.
Ταφον διαπορπις γαις
Δωμασιν ευφορητον. Aesc. Ch 352.
SYN. Ευφορος, φορητος, υποικος, εναγκαλος, —ευτυχης. (Sch.)

Ευφορος.
Ευφορος ηδε, ταχεια. περιδρομος, ειδος αριστη. Phocyl.
SYN. Κυφος, ελαφρος, ευτροχος.—ευφορητος. φορος, ζαφορος, ευκαρπος, ευπορος, ευθαλης, θιων.

Ευφραδεως.
Ω, συ μαλ' ευφραδεως πεπνυμενα παντ' αγορευεις. Od. τ. 352.
SYN. Επιφραδεως, σαφως, χαριεντως, παυ καλως, κοσμιως, ευκοσμως, εκτρεπως, ευδηλως, εμφρονως, νεηνιχως, σωφρονως, πυκινως, συνετως.

Ευφραινω.
Και ευφρην' επιεσσι.—Il. ω 102.
Ευφρανειεν αλοχον τε φιλαν και νηπιον υιον. Il. ε. 688.
SYN. Φαιδρυνω, φειδρομαι, ιλαρομαι, ιλαινω, ηδυνω, ηδομαι, επιτερπω, θελγω, ιαινω, ψυχαγωγεω.
PHR. Μελιγλωσσαις πειθεσι παιδαισι θελγειν.
Κιρνασθαι γλυκυ: ρημα, και νασι, και φραπιδεσσι. Opp.

Ευφρασος.
Οφρα κεν ουκ ειδων περ εχοις ευφρασσον οπωπην. Dion. 171.

Ευφρατης. Ευφρητης.
Αυταρ επερρεεται παρ' οχθαις Ευφρηται. Opp. κυν. δ.
—Συριγγιος κελαδεοντι.
Υδασιν Ευφρηται δινεομενοις ζαθεοισι. Orp. L.
Ασσυριη ποταμοιο μεγας ροος,—Call.

Ευφρονιη.
Ος σφιν ευφρονιην αγορησατο.—Il. α. 73.
SYN. Φιλοφρονεομαι. καλως φρονεω, νοεω.

Ευφρων. Vid. Νυξ
—Μακραι γαρ επιρρεθει ευφρονες εισι. Hes. ε. 558.
Μιλαιναι τ' αστρων εκλελοιπεν ευφρων. Soph. El. 19
—Δωτηρ ευφρονος ηματος. Eur. Ph. 744.

Ευφρονως.
—Ειλαπιναζεσιν ευφρονως. Pind. P. 10.
SYN. Ηδιως, ιλαρως, τερπνως, αγαπως, ευθυμως.

Ευφροσυνη.
Η οταν Ευφροσυνη μεν εχη κατα δημον απασαν: Od. ι. 6.
SYN. Γανος, ευθυμοσυνη, ευθυμια, ευφρασια, ηδυπαθεια, θαλεια, αβροσυνη, αβροτης, Βακχεια.
EPITH. Ερατη, γλυκιρη, γλυκειη, λιταρη, καλλιστεφανος, ολβιομοιρος.

Ευφροσυνη.
Ποτνι' Αγλαια, φιλασιμολπε
τ' Ευφροσυνα, Διων κρατιστα παιδες. Pind. Ol. 14.
Αριστος ευφροσυνα
πασιν κεκριμενοις ιατηρ. Ib.
Αγλαιη τε Θαλεια και Ευφροσυνη πολυολβε. Orph. Vid Χαριτες.

Ευφρων, Ευφροσυνος.
—Ωπερ τις τε νυν δαινυται ευφρων. Il. α. 99.
Αρνε δυω, και οινον ευφρονα.—Il. γ. 246.
Προς με—ευφροσυνον γεγονας. Ep. I. 7.
SYN. Ευθυμος. ευφρονιων. ηχεφρων ευφρανομενος, ευφραντικος, ηδυς, αιδεσιμος ιλαρος, καλοφρων.

Ευχυης.
—Μιαιθην αιματι μηρων
Ευχυιης—Il. δ. 147.
—Πηλειων—Ευφημα, μεγαθυμων—Il. ρ. 213.
SYN. Μεγας. ισχυρος. καλος.—ευεπιχειρητος. αγχιστος, επικης, νοερος. φιλεργος. δραστηριος. ευτοκος, πολυδαιδαλος. επιτηδειος.

Ευφυλακτος.
Ἐν ευφυλακτῳ δ' εσι —Eur. Herc. F. 201.
SYN. Ασφαλὴς. ευφυκτος.

Ευφυλλος.
Ευφυλλῳ ζαπνᾳ.—Eur. I. T. 1247.
SYN. Ερεφυλλος. βαθυφυλλος, καλλιφυλλος, πολυφυλλος, πυκνοφυλλος, ταχυφυλλος, τορνοφαλὴς.

Ευφωνος.
Λαβουσα κηρυκαιναν ευφωνον τινα. Ar. Ecc. 708.
SYN. Μεγαλοφωνος, γλυκυφωνος, ηδυφωνος. ευηχὴς.

Ευχαιτης. Vid. Βακχος.

Ευχαλκος.
Ἀξινην ευχαλκον, ελαΐνω αμφὶ πελεκκῳ. Il. ν. 612.

Ευχαρις.
—Ει δ' ἀλὶς ελθοι Κυπρις. ἠ αλλα θεὸς Ευχαρις ἑτω. Eur. M. 632.
SYN. Χαριεις, επιχαρις. ευαρεστος, επιπρατος, αγαπητὸς, ηδὺς, ευτραπελος.

Ευχαριτως
Των ευχαριτως εχουσαν Πολιν,—Ib. Herac 380.
SYN. Χαριεντως, επιχαριτως. αρεσκοντως. ευγνωμονως.

Ευχειρ.
Ευχειρα, δεξιογυιον.—Pind. Ol. 9.
—Ανδρὸς ευχειρος τεχνη. Soph. Oed C. 485.
SYN. Ευχειρος, δαιδαλοχειρ, βειαροχειρ, θρασυχειρ ανδρεως, ισχυρὸς.

Ευχειρωτος.
—Ευχειρωτον Ελληνων στρατὸν. Aesc. P. 452.
SYN. Ευνικητος. ασθενὴς. ευδιαλυτος.

Ευχερὴς.
Ορα συ μη νῦν μεν τὶς ευχερὴς σαρῆς. Soph. Ph. 526.
SYN. Ευκολος. ευπετὴς. κοῦφος. ευαγωγὸς. ευπρης, επιεικὴς. ευκαταπαλαιστος, ευκαταγωνιστος. ευπαλὴς. θρᾳδιος. ῥᾳδιος.

Ευχερῶς. Vid. Ευκολως.
Πειρᾶ τυχὴς αγνοιαν ευχερῶς φερειν. Sent.

Ευχετασμαι. Vid. Ευχομαι.
Χειρας ανεσχοντες μεγαλ' ευχετοωντο εκαστος. Il. θ. 347.

Ευχὴ.
Αυταρ επὴν ευχῇσι λισῃ κλυτα εθνεα νεκρῶν. Od. κ. 526.
Ευχῆς δικαιας εκ αρηκοος θεὸς. Sent.
SYN. Προσευχὴ. ευχωλὴ, δεημα, λιπαρησεις. ὑποσχεσις ταγμα.
EPITH. Αγανὴ, απαυστος, αμετρος, καιριος. ενθεστιμος, φιλοτιμος, ευαγὴς. πολυλλιστος, λυσιμερος. ὁσια, μειλιχος, θεσπεσια.

Ευχειρων.
Ην δ' ὁ τις Ευχειρων Πολυϊδου μαντις αμυμων, Αγνὸς τ' αγαθὸς τε. Κορινθοθι οικια ναιων, Ος ῥ' ευ ειδως κῆρ' ολεθρὸν, επι νηὸς εβαινε. Il. ν. 663.

Ευχιλος.
—Αντι δ' ευχιλε καπνὸς. Lyc. 95.
SYN. Ευχορτος. ευτροφος.

Ευχλοος.
Τὰ δ' ευχλοα Δημητρος εις επομβρον Παγον μολοντα.—Soph. Oed. C. 1671.
SYN. Αμιχλωρος, ευχλωρος, σιτοφορος, εσχιοεις.

Ευχομαι.
Ταυτης τοι γενεῆς τε και αἱματος ευχομαι εναι. Il. ζ. 211.
Ως εφατ' ευχομενος.—Ib. α. 43.
SYN. Επευχομαι, προσευχομαι, δεομαι, λιτανευω καυχαομαι. ευχρηνομαι. σπενδω, επιθυμεω, αιρεμαι.
PHR. Ευχετο χειρὶ οφεγων εις ευρυν ασεροεντα. Πολλα μαλ' αθανατοισιν εν αιθερα χειρας ανεχων Ευχομενοι.—Hom.

Ευχορδος
—Ευχορδον ευγηρυν λυραν. Pind. N. 10.

Ευχος.
Ευχος εμοὶ δωσειν,—Il. ε. 654.
—Και αγλαὸν ευχος αρεσθαι. Il. π. 203.
SYN. Δοξα, κλεος, τιμὴ. καυχημα. βεβλησις. νικη. ευχωλη
EPITH. Απεθρονον, εμπεδον, ασυφελικτον. αοιδιμον, αληγὲς, ασπετον, αφθιτον. αγηρων. αριζηλον, απροσμαχον, αγωνιον, γλυκερὸν μεγαλοπρεπὲς. βασιληιον. ευκλεὲς, ευγενὲς, επαξιον, γεραρὸν, επιτυμβιον, φερεσυμον, Φοιβηιον.

Ευχροος. Ευχροὴς, Ευχρως.
Ταμνων δερμα βοειον ευχροὲς.—Od. ξ. 24.
Ευχρων γε θ' αἱμα καπνοτυλιξει καλως. Ar. L. 205.

Ευχρυσος.
Α τον μεγαν Παχηλωλὸν ευχρυσον νεμεις. Soph. Ph. 397.

Ευχωλη.
Καδδὲ κεν ευχωλὴν Πριαμῳ και Τρωσὶ λιποιμι. Il. ζ. 160.
SYN. Ευχὴ. καυχησις, εὐχος. θυσια.
EPITH. Αγανοτερον.

Ευψυχια
Πεθεν τοδ' οἶδε διαπρεπῶς ευψυχια Θνητῶν εφυσαν:—Eur. Supp 841.
—Νῦν αγὼν ευψυχιας. Ib. M 403.
SYN. Μεγαλοψυχια, μεγαλοθυμια. μεγαλοφροσυνη.

λοφροσυνη, μεγαλονοια, ευγνωμοσυνη, ευτολμια, ανδρεια.

Ευψυχος

Πολλων γαρ καν χερων ευψυχος ων.
Κρεισσων.—Ib Andr. 764.
SYN. Ευτολμος, θυμοειδης, θυμολεων, θαρσαλεος, τελμηρος. ευγνωμων, ευθυμος, ευφρων. ιλαρος.

Ευω.

Παντα δε οι βλεφαρ' αμφι και οφρυας ιδσιν αϋτμη. Od. ε. 389.
—Σταλης δ' ιδυιτας εν αυλη. Ib. ε. 300.
SYN. Καιω, φλογιζω, οπταω.

Ευωδης. Vid Ευοδμος

—Εν θαλαμω ευωδει, κλισιντι. Il. γ. 382.

Ευωλενος.

—Ο δε τον ευωλενον
Θρεψατο παιδα Κυρηναν. Pind. P. 9.

Ευωνυμειος.

Δοι δε μιν ευθυδικων Ευωνυμειων ενι δημων
Ναιειν, αιωνος μοιραν εχοντ' αγαθης. Anac. Ep.

Ευωνυμος.

Γειατο δ' Ασπιην ευωνυμον,—Hes. Θ. 409.
—Πασησιν οιωνων σχεθεως
Διωκτ', οιτινες τε δεξιοι φυσιν,
Ευωνυμοι τε,—Aesc. Pr. 489.
SYN. Ευκαμος. επικαμος. αριστερος.

Ευωπης, Ευωπις, Ευωπος, Ευωψ.

Ω χρυσεα δυγατερ Διος ευωπα. Soph. Oed T. 198.
—Ισοι τ' ευωπιδα κορην. Od. ζ. 113.
Μορφη μεν ουκ ευωπος, ανδρειος δ' αφης. Eur. Or. 916.
Τεγγετ' ευωπα παρειαν. Soph. An. 536.
SYN. Ευειδης, ευμορφος. ευοφθαλμος. φιλος.

Ευωπια (Ευωπια E. M.)

Ενθ' ευωπια.—Call. Fr.
SYN. Ευετηρια, ευθηνια.

Ευωρος.

Ουδε τοι ευωρει δυεων. E. M.
SYN. Απαραφυλακτος, αμελης. καταφορητικος δικαιος.—ωριος.

Ευωχεω. Ευωχεομαι.

Ευωχειν δ' εξεστι πολιν εαρ.—Hes. ε. 475.
Ευωχεισθαι μετα των παιδων. Ar. Pl. 614.
SYN. Ευφραινομαι. δαινυμι, εστιαω. χαιρω.

Εφαλλομαι, Poet. Επαλλομαι. Vid. Επιπηδαω.
Ειθα οι ωρς επᾶλτο Πυλαιμενευς βασιλῆος. Il. ν. 643.

—Επαλλετο δ' ωκεϊ χαιρων
Κωρυτος.—Theoc. 24. 56.

Εφαλος.

Κηρινθον τ' εφαλον,—Il. ε. 538.
SYN. Εφαλιος, παραθαλασσιος, επιθαλασσιος, αγχιαλος.

Εφανδανω.

Βελην, η κε θεοισιν εφανδανη μητιοωσι. Il. η. 45.
SYN. Ανδανω, αδω, αρεσκω.

Εφαπλοω.

Αμφ' αυτη χρυσειον εφαπλωσαντες ανθος. Orp. 1333.
SYN. Εκτεινω, απαπλυσσω.

Εφαπτω.

—Γερουσι δε κηδε' εφαπτει. Il. ε.
Μη καθελοι μιν αι-
ων, σοτμον εφαψας. Pind. Ol. 9.
SYN. Εναπτω, εξαπτω, καθαπτω, περιαπτω. —επαρταω.—(επικειμαι)

Εφαπτομαι.

Αυταρ επην χειρεσσιν εφαψεαι ηπειρου. Od ε. 348.
SYN. Απτομαι, καθαπτομαι, ψηλαφαω.—περιπικω. τυγχανω προσεγγιζω. επιβιγαανω. —εγχειρεω —αντεχομαι.

Εφαπτωρ.

Και ζευς γ' εφαπτωρ χειρι— Aesc. Supp. 318.

Εφαρμοζω

Ει οι εφαρμοσσειε και εντρεχοι αγλαα γυια. Il. τ. 385.
SYN. Αρμοζω, εναρμοζω, καθαρμοζω, συναρμοζω, συναπτομαι, συμπιπτω.—εντρεχω.

Εφεδρευω.

—Ος ξεινοιης τηδ' εφεδρευεις κορη. Eur. Or. 1665.
SYN. Εφεδρευω, επιβουλευω, επιτιθεμαι, εφεζομαι.—ενεδρας τιθεμαι.

Εφεδρος.

Μαλθακα μεν φρονεων εσθλοις
Τραχυς δε παλιγκοτοις εφεδρος. Pind. N. 4.
—Εφεδρος δ' ιπποτας μεν ιπποταις,
Εταξ', οπλιτας δ' ασπιδηφορειος επι. Eur. Ph. 1112.
SYN. Εφεδρευτης. επικουρικος. επιτεταγμενος. διαδοχος. επομος. αντιπαλος.

Εφιζανω.

—Αυτος μεν εφιζετο Περγαμω ακρη. Il. ε. 460.
SYN. Εγκαθιζομαι, επικαθιζομαι, εφιζανω, εφεδρευω επικειμαι. εφημαι. επαλλατομαι.

Εφιλκω. Εφιλκομαι. Εφιλκυω. Εφιλκυομαι.

—Αυτος γαρ εφιλκεται ανδρα σιδηρος. Od. π. 294.

Μουσαν

Μῦσαν δ' οθνεαν κατ' ερελκυσαμεν. Theoc. Ep 22.
SYN. Περισπαω, επισπαω, εισαγω, εξαγω, προαγω, συγκαταγω, δημαγωγεω, καταπαλιω, περιπαλιω περισειμαι, εσπιπω, μεταπιμπομαι. δελεαζω, θηραω.

Εφιξις. Εφιξεις.
Των βαθυν εισπιπτην Ερασιξενον, ἡ δις εφ' ἑξης
Αχραντω προποθεσ' ωχετ' εχουσα κυλικξ. Call. Ep. 5.
—Εισεπιπτησαν παντες εειξεις—Orph. 355.
SYN Εφεσις, επισχεσις.

Εφιπομαι. Εφισπομαι.
—Επι δ' εφονται θεοι αλλοι. Il δ. 63.
—Επι δ' εσπονται θεοι αλλοι. Od μ. 349.
—Αις εγω' εφεψομαι. Soph. An. 647.
SYN. Επακολουθεω, καταπολουθεω, επιφερομαι, ὑποτασσομαι.

Εφιπω
Τοσσας δ' ανθρωπους, εφιπευ—Il υ. 357.
Και δη αγρην εφιπευσον—Od. μ. 330.
SYN. Διωκω, επιδιωκω, επιρχομαι. θηρευω. διατριβω. διπω

Εφιρπυω, Εφιρπυζω. Εφερπω.
—Πολυς δ' εξ ορανου εμβρος
Νυκτος εφερπυσας.—Theoc. 22. 15.
Εφ ην επιθυμην δαιμονιως εφερπυσαι. Ar. Pl. 675.
—Τα δε Καρνεα και δη ερερπει. Theoc. 5. 82.
SYN. Καθερπω, προσερπω, εσερπυζω, παρερπυζω, παρεσερπω, παρεισδυομαι, παρεισερχομαι, επερχομαι, παραγινομαι.

Εφισος.
Εις Εφισιο πυλας.—Sibyl. l. 5.
Παρραλιην Εφισον μεγαλην πολιν Ιοχειαιρης. Dion. 827.
Ενθεν αρχαιης Εφισε κλεος,—Ep.
Εις πολιν Ανδραιλοιο. Σοων βασιλειαν Ιωνων,
Την δορι και Μυσαις αιπυτατην Εφισον. Ib. l. 4.

Εφεσπιος. Vid. Εσπεριος.
Η που τον εφεσπιον
Πετρας περαιδος πελασσι;—Soph. Oed. C. 1114.

Εφεσιος.
—Προς τ' Εφεσιη Διος. Ib. Aj. 492.

Εφεσιος.
Τρωας μεν λεξασθαι εφεσιοι εσσομενοισιν. Il. C. 125.
Εξομιλειν εφεσιοι. Soph. Oed. T. 22.
SYN. Εποικος, συνοικος. αυτοχθων. πολιτικ. ἐνριτικ.

Εφετμις. Vid. Χλαινα.
—Και η παγχρυσος εφετμις. Ep. I. 1.

Εφεται.
Οχυροισι πεπεδαις
Στυφελοις εφεταις. Aesc. Per. 78.
SYN. Ημιμοιρης. τελεται.—εφοροι. δικασται.

Εφετμη.
Η δη γαρ με και αλλα τειη επικυσσειν εφετμη Il. ξ. 249.
SYN. Εντολη. επιτολη. κελευσμα. νομισια, προταξις, προσταγμα. εφημοσυνη.
EPITH. Απλανης, ερατη, κρυερα, σοφη.

Εφευρετης.
—Βακχον τον εφευρετην χορειας. Anac. 41. 3.
SYN Ευρετωρ, αλφησης.

Εφευρισκω.
—Ουτε τιν αλλην
Μητιν εφευρισκω.—Od. τ. 158.
SYN. Ανευρισκω, εξευρισκω, ευρισκω. καταλαμβανω. επιζητεω, μεταδιωκω.

Εφιαομαι.
—Ατας τεθνειωτι γ' εφιαονται απαντες. Od. τ. 331.
—Κακεινω εφιαονται γυναιξις. Ib 370.
SYN. Εφιαομαι, εμπαιζω, επισκωπτω.

Εφεδαω.
Ουτ' εν τροφαισιν, ουτ' εφεδασατο. πω Aesch. S. T. 071.
SYN. Καθεδαω, εγκαθεδαω, εφεζομαι. ἡδαω.
PHR. Εις ἡδην ὁρμαομαι, εις της εφεδης εξερχομαι.—Vid. Ηδη.

Εφεδρα.
Ουδ' εις εφεδρην ελθων τεκος—Ep. l. 3.
SYN. Νεοτης. ακμη (της ἡλικιας)

Εφεδρικος
—Αλλ' επι νεκρω
Ειματα παντ' ημιεων εφεδρικα.—Theoc 23. 56.

Εφεδος.
—Κακον δ' εκτεινεν εφεδον. Ib. 60.
SYN. Ενεδος, προσεδος, προσεδρος, ἡδητηρ, πεδον.

Εφηκω.
Και μιν ὁδ' αναξ αυτος εφηκει. Soph. An. 1271.
SYN. Ηκω, αφηκω. προσηκω, παρηκω, εφικνεομαι.

Εφημαι.
Πεντε θηλυς εφημενος. Ib Ph. 1152.
SYN. Εδζομαι, εγκαθιζομαι.

Εφημερος. Εφημεριος.
—Ως εφημεροι τυχαι. Eur. Herac. 866.
Ουκ αν εφημεριος γε βαλοι κατα δακρυ παρειων. Od. δ. 223.
SYN. Καθημεριος, ημερησιος. μικροβιος, μυιοβαδης. θνητος.

Εφημιος.
—Ταρασσων φρεσιμοισ εφημιοις. Aesc. Ag. 1225. (εμοὶ εμελησεν.)
Εφημοσυνη
Αλλ' εδ' ὡς Μενελαω εφημοσυνης εμελησε. Il. ρ. 697.
SYN. Εφετμὴ, κελευσις, εντολή.
EPITH. Αλιγεινή.
Εφιαλλω.
Τῷ και οἱ γῆρας μιν επὶ δηναιον ιαλλεν. Ap. 2. 183.
SYN. Επιπεμπω, εφημι, επιβαλλω, εισβαλλω. επιχειρεω.
Εφιαλτης.
—Ωτος κρατερὸς τ' Εφιαλτης
Παῖδες Αλωηος—Il. ε. 385.
Ωτόν τ' αιτιθεον, τηλεκλειτὸν τ' Εφιαλτην,
Ους δη μαλιστα θρεψε ζειδωρος αρουρα,
Και πολυ καλλιστους μετὰ γε κλυτὸν Ωριωνα Od. γ. 309.
Εφιζανω, Εφιζω.
Υπνος επὶ βλεφαροισιν εφιζανε.—Il. κ. 26.
Νεστωρ αὖτόθ' εφιζε Γερηνιος, ἧρος Αχαιῶν. Od. γ. 411.
—Ενθα δε δαιτρὸς εφιζησκεν χρεα πολλα. Ib. ρ. 331
SYN. Ενιζω. ενιζανω. καθιζανω. εγκαθιζομαι. προσιζω, προσιζανω. εγκαθιζομαι, επικαθιζομαι. επικαθημαι. καταλαμβανω.
Εφιημαι
Τμῖων δ' αμφὶ ἑκαστῳ εφιμενος τοδε ειρω. Od. ν. 7.
Τι μοι τῶν δυσφορων εφη. Soph El. 144.
Ταλλ' εγω σ' εφιεμαι. Ib Aj. 112.
Νηὶς αποπτὰ μιθεντες εφιεμεν.—Ap. 2. 329.
SYN. Εντελλομαι. επιτρεπω. υποτιθεμαι — επιδυμεω. θυραω —εω. —ενδιδωμι. —καταλαμβανω.
Εφιημι.
—Αργειοισι πολυστονα κηδε' εφηκεν. Il. α. 445.
Και μην εφημι—Soph. El. 558.
SYN Αφιημι. ενιημι, επικιημαι. επιβαλλω. —παριημι. αφιημι επιτρεπω, χαλαω. εφιεμαι. προσιεμαι
Εφικανω. Εφικνεομαι.
Χαλκεὸν δ' επὶ γῆρας ικανει Od λ. 195.
—Αμα δ' αλληλων εφικοντο. Il. κ. 613
SYN Φθανω. επιεχομαι. σωτεγγω εξικνεομαι. παροξυνω. καταλαμβανω αφικνεομαι. ενικνεομαι καθικνεομαι διατεινομαι. νοεω. φθανω. παραγινομαι
Εφιμερω. Vid. Ιμειρω.
Ουκ αν εγω κατ' Ολυμπον εφιμερω θεος ειναι. Mus. 80.

Εφιμερος.
Νοσφιν απειρ φιλοτητος εφιμερον.—Hes. α. 15.
—Εφιμερον υμνον αειδων. Theog. 987.
SYN. Ιμερτὸς, ιμερσεις, παριμερος, επιρρητος, ποθεινὸς.
Εφιππος.
—Παρεις Κλυδων' εφιππον.—Soph. El. 735.
SYN. Εφιππιος, ιππικος, ιππικὸς, πωλικὸς. ἱππότης.
Εφιπταμαι
Ως αρα οἱ εικοστὴ επιπτατο δεξιος ορνις. Il. ν. 821.
SYN. Εισπταμαι. περιπταμαι. υπερπταμαι. περιπετομαι, επιπετομαι.
Εφιστημι.
—Πριν μοι τυχη
Τοιδ' επιστη—Soph. Oed. T. 796.
Εξ ὧν εγω χορεῖσιν εφεστηκει
Τρυγικοις ὁ διδασκαλος ὑμῶν. Ar. A. 628.
SYN. Εφισταμαι—ιστημι. καθιστημι. παριστημι. προσβιθημι. επιεχω. προσεχω. προσκειμαι. προιστημι. επιτατεω. ὁριζω. αναστελλω, κατισχω επαγω.
Εφισταμαι.
Κενὰις δ' εφισταμαι τραπεζαις. Soph. El. 194.
Τὸ δ' εφιστατον σιλας. Ib. 1418.
Οιός τι πολλοις προβατοις εφισταται. Ar. V. 949.
SYN. Παριστημαι, ιστασμαι. εγκειμαι. αφικνεομαι, επιεχομαι. συντυγχανω παρειμι. καταστρεχω. ἱστημι.—ανθισταμαι.—επιπολαζω. —επαποβλημαι. —αγαμενω.—επιβαλλομαι. —καθισταμαι, εγκαθισταμαι.
Εφοδευω. Εφοδευομαι.
Εφοδευεται, κοδεκιοφορεῖται παντα χῦ. Ar. Av. 1160.
SYN. Διοδευω. περιοδευω. περαω. επιτρεχω. κατασκοπεω.
Εφοδιον.
Εφοδιον εις το γῆρας αιει κατατιθε Sent.
SYN. Οδαῖον. τροφὴ σῖτος, σιτησιμον. κῖον τα.
Εφοδος. Vid. Εποδια.
Ημετεραις εφοδοις μιλανειμοσιν. Aesc. Eum. 372.
SYN. Οδὸς. παροδος. προσοδος. αξιξις. παρουσια.—ορμὴ. εφαλσις. επιδρομὴ—εφοδος.—μεθοδος—παρεγγυὴ—διεξοδος. αναπτυχὴ. επισκευὴ. επιχειρημα. επιθεσις—παρεσις. βλαβη.
Εφολκαιον.
Ξεσσεν εφολκαιον καταβας.—Od. ξ. 350.
SYN. Ιλυσκελλον.—εφολκιον.

Εφολκίς.—Εφολκιχ τά.
—Ἑμαυτῆ τ' ἄθλιαν εφολκίδα. Eur. Andr. 199.
Ολπη μοι και πηρη, εφολκια.—Ep. l. 6.
SYN. Εφολκιον, σκαφιδιον, πλοιαριον, λεμ-
βος. εφολκαιον.—τὰ επιπλα, αγωγιμα.
Εφολκός
—Μηδ' ιξολκος εν λογῳ. Aesc. Supp 209.
Ου μην σφωιν γ' εφολκὸς ἦν.—Ar. V. 268.
SYN Εκτεινης, μακρός.—ἑλκομενος, ὑστερος.
—ἑλκυστικός. επαγωγὰς, σιθανός.
Εφομαρτεω
Αλλ' εφομαρτειτον και σπευδετον.—Γ. θ. 191.
SYN Συνομαρτεω, παρομαρτεω, ακολουθεω,
επακολουθεω. επισπευδω, επ.διωκω.
Εφοπλιζω.
Οππότε δ' αῖτα γερουσιν εφοπλιζοιμεν Αχαιοί.
Il. δ. 343.
—Εἴσιν εφωπλισμε παισὶν
Αυτὰς ημιθεης. Opp. l. 3.
SYN. Παρασκευαζω—καθοπλιζω. ετοιμαζω.
Εφοραω.
Ηελίῳ θ' ὃς παντ' εφορας, και παντ' επακουεις.
Il. γ. 277.
SYN. Επειδω, επισκεπτω. κατοπτευω. προσ-
λευσσω, καθοραω, επισκοπεω, εφορευω, απο-
σκεπτω.
Εφορευω.
Εἰλετο χωρας εφορευων. Aesc. Per. 7.
SYN. Επισκοπεω, περισκοπεω, περισκεπτο-
μαι, θεασομαι, εφοραω εποπτευω.
Εφορμαινω, Εφορμαω, Εφορμασμαι.
Οις αν εφορμαινησα χειρος γλυκιερωτατον ιῦχος.
Orph. H.
—Στονοεντας εφορμησασθαι αεθλας. Hes α. 127.
Ος μοι εφορμησας ανεμους κατεδησε χιλευθους.
Od. μ. 291.
SYN. Ανορμαω, ἐξορμαω, προσορμαω. παρ-
ορμαω, επιτρεχω, εγκατασκηπτω επιτεινω,
επειγω επερχομαι.
Εφορμή
—Μια δ' οιη γινετ' εφορμή. Od. χ. 130.
SYN. Ἐφορμησις ὁρμὴ. εγκλισις, επιβολὴ,
εσβολὴ ὁρμησις, παρορμησις.
Εφυβριζω.
—Γεφας δ' ἑμοι ὃς περ εδωκεν
Αυτὸς εφυβριζων ἑλετο—Il. ι 368.
SYN. Ενυβριζω. ἐξυβριζω, καθυβριζω, περι-
υβριζω, ὑβριζω, αικιζω.
Εφυβριστὴρ
—Εφυβριστῆρες ιαμβυς. Ep l 3.
Εφυδρος. Vid. Ενυδρος.
—Αυταὰρ επ Ζεφυρος μεγας οιὸν εφυδρος. Od.
ξ. 458.

Εφυδριας. Vid. Νυμφαι.
Εφυμνεω.
—Προς ταῦτ' εφυμνειτω Διὰ. Soph. An. 669.
Τοιαυτ' εφυμνῶν πολλακις.—Ib Oed. T. 1278.
—Σοι κακὰς
Περξεις εφυμνησασα τῷ παιδοκλοπῳ Ib. 1313.
SYN. Τμνεω. ανυμνεω. ἐξυμνεω. καθυμνεω,
αοιδω. επαδω. δυσφημεω, καταρασμαι.
Εφυμνιον.
Ιη Ιη Παιῆον, ακουμεν, ὑνεκα τῦτο
Δηλοῖς τοι πρωτιστον εφυμνιον εὑρετο λαός. Call.
2. 98.
Ενθεν δη τοδε καλὸν εφυμνιον εἰρεται λαός. Ap.
2. 715.
EXP. Το επὶ τῷ ὑμνῳ ᾆσμα.
Εφυπερθε. Εφυπερθεν.
—Οφελες εφυπερθε τανυσσαι. Il. ι. 213.
SYN. Υπερθεν. καθυπερθεν. ὑπερανω.
Εφυπνιδιος.
Κατθετ' εφυπνιδιων χηραμινην λαλαγων. Ep.
l. 3.
Εφυροι, Εφυραιοι.
Τὼ μεν αρ εκ Θρηκης Εφυρης μετα Σαρησσιοθεν.
Il. ν. 301.
—Πολυκλησων Εφυραιων. Theoc. 16. 83.
Εφυρα.
Εστι πολις Εφυρη μυχῳ Αργεος ἱπποβοτοιο. Il.
ζ. 152.
—Ἀν αὖ Εφυρας κλῖσιν ποτ' Αρχιας. Theoc.
28 17.
SYN. Κορινθος. (Vid. sch. ad. Il. ν. 301.)
Εφωριος.
Ως ἠ λευκοπωρος εγὼ και εφωριος—Fr. l. 1.
SYN. Πετρωρος.— ευκαιριος.

E X

EXEΓΓΟΣ.
Αλλ' ὡστερ ελαφις τὸν ἰκετην εχεγγυον.
Soph Oed C 288.
SYN. Φερεγγυος. εγγυητής. αξιοχρεως, αξιο-
πιστος ασφαλής.
Εχεθυμος.
Ουνεκα οἱ καλὴ θυγατηρ, ατερ κε εχεθυμος.
Od. θ. 320.
SYN. Ἐντεος. εχεφρων, σωφρων, εγκρατής.
Εχεκλῆς
Την μεν Εχεκλῆος κρατερὸν μενος Ακτοριδαο
Ηγαγετο πρὸς δωματ' επει πορε μυρια εδνα.
Il. π. 189.

Εχεκλος

Εχιχλης.
—Αγηνορος υἱὸν Εχιχλον. Il. υ. 474.
Εχιχ[ε]ατος. Vid. Πλησιος.
—Οθι τ' ανδρις εχιχ[ε]ατοι παρεασιν. Rhian.
Εχενηΐς.
Μη τινας αντεττους Δαναους
Χρονιας εχενηΐδας απλοιας τευξη. Aesc. Ag. 153.
Αγκυραν τ'—εχενηΐδα δεσμον αειλης. Ep. l. 6.
Εκλυεις καναλικι εχενηΐδα, πως επι πουτω
Ιχθυς βαιος, αναλκις επεχρα πολλακι ναυταις
Αλ↓ αρασσεσθαι—Nonn. l. 21.
SYN —Ναυκρατης.—μυραινα, βδελλα.
Εχένηις Nom. pr.
—Γερων ηρως Εχενηος
Ος δη Φαιηκων ανδρων παροιγενεστερος ην,
Και μυθοισι κικασσε, παλαια τε πολλα τε ειδως. Od. ξ. 155.
Εχεπενλης.
—Αυτοῖσι βελος εχεπευκὲς αφιεις. Il. α. 51.
SYN. Πικρος, θανατηφορος.
Εχετωλος.
Εσθλον επι πρωμαχεσσι Θαλυσιαδην Εχετωλον. Il. δ. 458.
—Αγχισιαδης Εχετωλος. Il. ψ. 296.
SYN. Ιππικος, ιπποτερφης.
Εχενεος.
—Περι δ' εν εχενεον ειδαρ εδησα. Theoc. 25. 213.
SYN. Αγαστος, βαρυστος, ολεθριος.
Εχετης.
Pind.
SYN Εχης, πλησιος.
Εχετλη. (το αροτρε το κρατημα.)
—Ανεμν εχετλη;
Χειρι λαβων ερπηκα—Hes. ε. 465.
—Μαλα δ' εμπεδον ευ αραρυιαν
Τυκτην εξ αδαμαντος επιθυνεσκεν εχετλην. Ap. Ρ. 1324.
SYN. Αροτριαμα, αυλαξ.
Εχεφρεων.
—Εν στηθεσσι θεοθι εχεφρεονεν. Ep. l. 4.
Εχεφροσυνη.
Και κυδος αγελλει βαθυς εχεφροσυνης. Ep. l. 4.
SYN. Σοφιης.
Εχεφρων.
—Επει ουτις αγαθος ως εχεφρων,
Την αυτε φιλεει και κηδεται, ως και εγω την
Εκ θυμου φιλεον, παρεκοιτιν περ εουσαν. Il. ζ. 341
SYN. Περιφρων, ευφρων, δαιφρων, πολυφρων, εχεθυμος, μυκημονης, ταχυμητης, πολυβουλος, μητιετης.

Εχετος.
Εις Εχετον βασιληα βροτων δηλημονα παντων. Od. σ. 84.
Εχθαιρω.
Ηδη γαρ Πριαμω γενεην εχθηρε Κρονιων. Il. υ. 306.
Ουδ' αυ τοσσατον εχθος εχθαιρω σ' εγω. Soph. El. 1040.
SYN Απεχθαιρω, κατεχθρεινω, εχθραινω, εχθω, μισεω, αποστυγεω—εχθρος. απεχθης, εχω. διακεμαι, εγκοτος, δυσμενης.
Εχθις. Vid. χθις.
Ου γαρ τι νυν γε καχθις αλλ' αει ποτε. Soph. An. 462.
Εχθισινος.
—Της εχθισινης διαγωγης. Ep. l. 1.
Fχθιον. Εχθιστος.
Βελης γαρ ουδεν εστιν εχθιον κακης Ib. Fl. 1053.
Εχθιστος δε μοι εσσι διοτρεφεων βασιλευων. Il. α. 176.
Εχθοδοκεω.
—Οτ' εμ' εχθοδοκησαι εφησεις Ηρη —Ib. 518.
SYN. Εχθομαι. απεχθομαι, εχθαιρομαι. εχθραινομαι. απεχθανομαι. εχθρευω, διεχθρευω, στυγεομαι —διαφερομαι. εριζω.
Εχθοδοπης, Vid Απεχθης.
Στυγιδν δε φως εχθοδοπον. Soph. Ph. 1165.
Εχθος, Εχθρα.
Μεσσω δ' αμφοτερων μητισομαι εχθεα λυγρα. Il. γ. 410.
Αθανατον εχθος μη φυλαττε, ξυντος ων. Sent.
SYN. Εχθημα. απεχθημα, μισημα. μισος, απεχθεια, δυσμενεια. κνηστικαχια. πονος.
ΕΡΙΓΗ. Απαυστον. αθεμιστιον. βαρυλογον. ολοιον.—ασεμνητος, βιβαια, μιγαλη, προσκαιρος. κοινη.
Εχθρεινω. Vid Εχθαιρω.
Ει ταυτα λεξεις, εχθραινη μεν εξ εμου. Soph. An. 93.
Fχθραντιος.
Εγω δ' επισταμαι γαρ αρτιως οτι
Οτ' εχθρος ημιν, ες τοσονδ' εχθραντιος,
Ως και φιλησων αυθις—Ib. Aj. 688.
Εχθροδαιμων.
Τις εχθροδαιμων μαλλον αν γενοιτ' ανηρ; Ib. Oed. T. 835.
SYN. Θεομισης, θεοστυγης.
Εχθροξεινος.
Δομους καλεισθαι τους εμους εχθροξεινους. Eur. Alc. 568.
SYN. Αξεινος, κακοξεινος.

Εχθρος,

Εχθρὸς. Vid Αντιχθής.
Εχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Αΐδαο πύλῃσιν.
Ος χ' ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει. Il. ι. 312.
—Ος κεῖνη ἔκειτ' ἀπατηλὰ βάζει. Od. ξ. 156.
Εχθρος.
Λόγον σαρ' ἐχθρῷ μηποθ' ἡγεῖσθαι φίλον. Sent.
SYN. Δυσμενὴς, δυσμενὴς, ἀντίπαλος, πολέμιος, ἀντίδικος, ἐκδίκητος
EPITH. Ἀτασθάλος. βαρύφρων, βαρύκροθυμος. βασκανος, κρυερὸς. κεντεκυχὴς, φθονεράνὸς, συφορικος, κλεμενος, ριγεδαιος, χαμαισυρτος. ὑφηορεων.
Εχθω, Εχθομαι. Vid Εχθαιρω, Εχθοδοπεω.
Ως Μῦσαι τον ἀοιδὸν, ὁ μὴ Ὀλυμπιάδας ἀείσει
Εχθουσιν, τὰς φοῖβος ὁτις Δήλοιο λαθηται. Call. 4 8.
—Ου γαρ οἵω
Παγχυ θεοῖς μακαρεσσι γουνῳ Αρκεσιλαο
Εχθεσθαι,—Od. δ. 756
Εχιδνα. Εχις
—Εχιὸς τε, καὶ αἰνοπαλὴς εχιδνης. Nic. Th.
—Τῆσδ' ἀνδροφθορα
Πλησγεντ' εχιδνης ἀγρίῳ χαρακγματα. Soph. Ph. 270.
SYN. Οφις. δρακος.
EPITH. Δυσειδὴς, πολιὰ. κιρραιχ, φοινια. —αιχρὸς, ψολοεις, ιοβόλος, ἑκατονταχέφαλος.
Εχιδνα. Nom pr.
—Θεσπιν κρατερόφρον' Εχιδναν. Hes. Θ. 297.
Ης δ' ερύτ' ἐν Αριμοισιν ὑπὸ χθονα λυγρὴ Εχιδνα
Αθανατος νυμφη, καὶ ἀγηρατος ἡμαρ ἁπαντα. Ib. 304.
Εχιδναιος.
Ξεῖνος εχιδναῖον νεφθιν ἀγων δρακοντ Call. Fr.
Εχινάδες, Εχιναι
Νησων, ἃς καλεουσιν Εχινάδας,—Dion. 435.
—Εχιναων θ' ἱεράων
Νεσων, αἱ ναιουσι περην ἁλὸς Ηλιδος αντα. Il. β. 625.
Εχῖνος.
—Καὶ ὀκρυοεντες ἐχῖνοι. Opp. ἁλ. α.
Φραξάμενος σωκινῆσιν ὑπὸ σκολόπεσσιν ακανθῆς
Εἰλεῖται σφαιρηδὸν ὑὸ ἑρκεῖ γυῖα φυλασσων,
Ενδοθεν ερτυζων.—Ib. ζ
SYN. Χοιρογρυλλος, ακανθοχοιρος. ὑσριξ.
EPITH. Ακανθοφόρος. δρωλὸς. εξυκομος, τραχὺς.
Οξεσι λαχνηεντα δεμας κεντροισιν εχῖνον
Ραιολίγον, γλυκερῶν σιντορα θηλατιδων,
Σφαιρηδὸν καφυλῆσιν επιτροχαοντα,—Ep.
Κωμυλος τον εχῖνον ιδὼν επὶ νῶτα φεροντα
Ρᾶγας, ακειλησεν τῷδ' επὶ θηλατιδῳ. Ib.

Εχιος. Nom. pr.
Λικεστὺς Εχιοιο σαΐς,—Il. δ. 533.
Εχιων.
Πενθεὺς ὁν Εχιων
Εφυτευσε χθονιος. Eur. B. 540.
Εχμα.
Στηλας τε τροβλητας ἐμοχλίσον, ἃς κε' Αχαιοὶ
Πρωτας εν γαιῃ θεσαν ἐμμεναι ἔχματα πυργων. Il. μ. 260.
SYN. Ερεισμα. κωλυμα. τειχισμα.
Εχυρὸς.
Εχυροῖς ἐρκεσιν ὠργων
Αμαχον χῦμα θαλασσης. Aesc. Per. 89.
SYN. Βεβαιος, ασηκτος, σἴδηρος, ασφαλὴς.
Εχω.
Στεμματ' ἐχων εν χερσιν ελαιβολα Απολλωνος. Il. α. 14.
Ημ' ἐξεν παρα νηυσὶ κορωνισιν—Ib. ι. 605.
—Εχει δ' αλοχον θυμαρέα—Ib. 336.
Αλλ' ασεμφες ἐχισαν,—Ib. γ. 219.
—Θυμον ἐχειν επι εργῳ. Hes.
—Διὰ δ' ανδιχα θυμὸν ἐχεισιν. Ib ε. 13.
Κρυφαντις γαρ ἐχουσι θεοι βιον ανθρωποισι. Ib. 42.
—Και κιονες ὑψόσ' ἐχοντες. Od. τ. 38.
Νωλεμεως ἐχεμεν,—Il. ε. 492.
—Σχιθι δ' οσσα γοοιο Od. δ. 758.
Χρυσειαι δ' ἐμιν εἶχον—Εσθλα πολλα—Hes. a. 271:
—Φοῖνικ δ' ἐχε μοιρυχας ἑκατὸν. Il θ. 139.
—Θεὸς εἰ Ολυμπον ἐχουσι. Ib. ε. 404.
—Τους τοι αδε—ἐχειν Soph. Aj 320.
—Αδαὴς δ' ἐχειν μυριον ἄχθος. Ib. Ph. 1197.
Και μοιρας αρχειν ἐχειν. Ib. Oed. C. 266.
Ως λογος αἰὲν ἐχει Ib. 1643.
Παντεργιαις εδηξιν ανθρωποις ἐχειν. Ib. An. 305.
—Τοῖς δε κεδνὸν αντειπειν ἐχω. Aesc. Pr. 51.
SYN. Κατεχω. κρατεω, κωλυω. επιχω, προσεχω. ὑπεχω. αντεχω. αντεχομαι αντιχω. παρεχω, περιεχω. αμυνω. ελαυνω. ναιω. φερω. προφερω. επεσαμαι. εἰμί. διακειμαι. δυναμαι. κ. λ.

ΕΨΗΤΟΣ.
Ουδεὶς κε κεφαλὴν τοῖς ἑψητοῖσι δεδωκεν. Ar. V. 677.
EXP. Ιχθυδεσσι.
Εψω. Εφω
—Τὰς φακὰς ἑψειν. Theoc. 10 44.

Ε Ω Ζ Α

Τί κέ τις, ανωνυμον γῆρας, ἀνεχοίτω
Καθημενος ἑψοι ματαν;—Pind. Ol. 1.
SYN. Αφεψω. ἑξεψω. ἑφεψω. σεπω, σηπω, μαγεφευω. αναζεσασομαι. εστηκω.

Εψιαομαι
—Και αλλως εψιασασθαι
Μολπη καταζημιωγι —Od. φ 429.
SYN. Συμπαιζω, παιζω, συνεψιζω. ευφραινομαι. χαιρω. γιλαω.

Ε Ω

Ε Ω inuf.—Vid εἶμι—ειμί.—εννυμι.
—Καλα δ' ε χροϊ εἵματ' ἑἷμαι. Od τ. 72.

Εωθεν. Vid. Ἠῶθεν
—Ενχομ—Πάντ' αγαθ' εωθεν ευθυς.—Ar. Pl. 1122.

Εωθινὸς. Ἑῷος. Ἑωιος.
Προς δ' εχων εωθινὴν
Ζευξεν πρὸς αλκὴν—Eur. Rh. 771.
Ως ἡμιν ηδη λαμπρὸν ηλιος σελας.
Εῶα κιτὴ φθεγματ' ορνιθων σαφη. Soph. El 8.
SYN. Ορθριος. πρῖος, πρῶος. ὑπριος, αρατος. λιος, ανατολικὸς.

Ζ Α

Εωλις.
—Εωλον κε οψει Κυπριν. Lyc. 112.
SYN. Χθιζινὸς, προτεραῖος, χθιζὸς. αρχαῖος. σαθρὸς.—ψυχρὸς ματαιος.

Εωρα.
Πλεκταῖς εωραις εμπεπλεγμενην —Soph. Oed. T. 1287.
SYN. Κριμασις, μεταξοὶς, ὑφωσις.

Εως Vid Ἠώς.
—Ισασι δ' ως απηρασεν ποτε
Η καλλιφεγγὴς Κεφαλον εις Θειὸν Εως. Eur. Hipp 455.

Εως.
Εως ὁ ταῦθ' ἁμιλει κατα φρενα και κατα θυμόν. Il. α. 193.
SYN. Εως αν, εν ᾧ, εν τουτῳ, αχρις ὅ.

Εωσφορος.
Ημος δ' εωσφόρος ἐστι, εως ερίων επι γλαῖαν. Il. ψ. 226.
—λαμπει, εωσφόρος ἀστὴρ
ητὲ μὲς αστρους εν αλλοις. Pind. Isth. 4.
SYN. Φωσφόρος. Εσπερος. ανατολικὸς. προϊνος αστηρ
Εωσφόρος ο διαφορος ἀστηρ. Synes.

Ζ Α

ΖΑΓΚΛΗ, Ζαγκλον.
—Υπὸ ζαγκλησι περιζειθεσαν οπωρην
Φορτες—Nic.
Κεκρυφαι δε γυνη ζαγκλον υποχθονιη. Call. Ep.
SYN. Δρεπανον.

Ζαγκλη.
—Ζαγκλης δρεπανηΐδος ασυ. Nic.

Ζαγρεύς.
Τιπα Διονυσον ζαγρεα γειναμενη. Call.
SYN. Διονυσος (χθονιος)—αγρωτὴς.

Ζαὴς.
—Νεφάδες ὡς πιτνον ιφθιμοι ζαὴς
Ας τ' ανεμος ζαὴς, ριπια σκιοντα δοπησας,
Ταρφειας κατεχευεν επὶ χθονί.—Il. μ. 157.
SYN. Βιαιος. ισχυρὸς. λαμπρὸς, πολὺς, μεγας, μεγαλως πνεων. εξωτὴς.

Ζαθεος.
Κιλλαὶ τε ζαθειαι,—Il. α. 38.
SYN. (Αγαν, παυ.) θειὸς, πραθεις (pro αγαθεις.) ευαγὴς. ἁγιος. ευδαιμων, μεγαλετιμος, θαυμασὸς.

Ζαθερὸς
—Ζαθερῇ καυματι θαλπομενος. Ep. l. 6.
SYN. Διαθερμος, πολυθερμος, θερμὸς, αθων, ζαφλεγὴς.

Ζακορος.
Η ατε χερνοφορος ζακορος βωμιτρια Ρωης. Nic.
—Επίθες τὸ σῦρ ἡ ζακορος. Menand.
SYN. Ναωφυλαξ. ὑπηρετης, ὑπηρὴτις. διακορος. νεωκορος.

Ζακοτος.
Φασιν κεν ζακοτὸν τινα εμμεναι; αρχοὶ δ' αυτων. Il. γ. 220.
SYN. Πανυργίλος, ζαχολος, εξυχολος.

Ζακυνθος.
—Και θλιπτι Ζακυνθῳ Od. α. 246.
—Καλα πολις ἡ Ζακυνθος. Theoc. 4. 32.

Ζαλευκος.
Ζαλευκει ταυροι δε Διὸς παρὰ βωμὸν αγεσθων Sibyl.
Ζαλοω.
—Αμφὶ δε γηοις
Χημιριη ζαλοωσα σιριξ βεβριθε χαλαζα. Nic.
SYN. Κυμαινω, κλυδονιζομαι, ταραττομαι. σαλευω.
Ζαλη, Ζαλος.
Τοιηδε Τυφως εξαναζεσκε χολον
Θερμοῖς απλητε βελεσι συριττος ζαλης. Aesch. Ι. 371.
Οι δ' αναραῖς αντιχυσαντες ζαλαις. Pind. Ol. 12.
—Εκ ποταμοιο λιπων ζαλον ειλυομενα. Nic.
SYN. Συρφη, ταραχη. αιλλας. συρμος. χαλαζα αρεμος λαβρος. πνευμα θορυζωδες. —κυμα βορβορωδες.—χειμων, χειμασια.
EPITH. Πυριδεικτος.
Ζαμενεω.
—Και ζαμενησε, και ηρισεν ω παρακοιτη. Hes. Θ 92.
SYN. Διοργιζομαι, απομηνιζω. δυσμενεω. εκζιαζομαι.
Ζαμενης.
—Θεων ζαμενεστατε παντων. Hom. A. 307.
—Εν δε κυδοιμος
Δεινός τε ζαμενής τε Δολιονιω σεσε δημω. Ap. I. 1029.
SYN. (Αγαν) ισχυρὸς, βιαιος, σφοδρὸς, οργίλος, λοιδορος. δυσμενής. εμψυχος. ευψυχος.
Ζαπληθης.
Πετρὰν ζαπληθη δασκιον γενεαδα—Aesc. P. 316.
Στησιχορον ζαπληθὲς αμετρητον στομα Μουσης. Ep.
SYN. Πολυπληθης. σαμπληθης, μυριοπληθὲς, πολὺς, αμετρος, απειρος.
Ζαπλουτος.
Μηδ' οι ζαπλουτος οιεται φερνὰς δομοις. Eur. Andr. 1282.
SYN. Μεγαλοπλουτος, βαθυπλουτος, ευπλουτος, καλλιπλουτος, σαμπλουσιος, υπερπλουσιος, διαπλουτος, ευτυχος.
Ζαπυρος.
—Ελικες δ' εκλαμπεσκε
Στεροπῆς ζαπυρου.—Aesc. Pr. 1083.
SYN. Πολυπυρος, διαπυρος, εκπυρος, καταπυρος, υπερπυρος, ζαφλεγὴς.
Ζαραξ.
—Και μυχοις χειραδων Ζαρακ. Lyc. 373.—
Ζατρεφὴς.
Ταυρων ζατρεφεων—Il. η. 223.
SYN. (Αγαν) ευτραφὴς.
Ζαφλεγὴς.
Δηωθεν, οι φυλλεσσιν εοικοτες, αλλοτε μεν τε
Ζαφλεγεες τελεθουσι αρουρης καρπον εδοντες,
Αλλοτε δ' αυ φθινυθουσιν ακηριοι —Il. φ. 465.
SYN. (Μεγαλως) ευθυμος. ενεργὴς, δρασηριος. λαμπρὸς. πολυφλογος. ζακορος. διαφλεγὴς.
Ζαχολος. Vid. Βαχχος.
Ζαχρειὴς.
Ζαχρειων αρνειων, οἱ τε νεοια σκιοεντα
Πνειουσιν λιγυρῆσι διαχιδναζουσ αὶγες. Il. ε. 425. (Ζαχρεων. Eustath. I.)
SYN. (Αγαν) χρεωδης —ζαὴς.
Ζαχρὴς.
Ζαχρηες τελεουσι κατα κρατηρας ὑμινας. Il. μ. 347.
SYN. (Αγαν) βαρυς, βιαιος, μεγας, ισχυρὸς, ευχρηστος.
Ζαχρυσος.
Ω χλιδανε, ζαχρυσε, Λατινιδος εχγονε Ρωμης
Παφθιε.—Sibyl. I. 31.
Αρεος ζαχρυσου Θρηικιης σκληπτις αναξ. Eur. Rh. 370.
SYN. Πολυχρυσος. ζαπλουτος. διχρυσος.
Ζαω. Ζημι. Poet. Ζαω.
Ζην βουλομενος, μη φρατρὶ θανατου αξια. Sent.
Η ζαω βιον μοχθηρον.—Soph. El. 601.
Ζωει δ' Αιακιδης Πηλειὺς μετα Μυρμιδονεσσι. Il. π. 15.
Ηθελον Χειρωνα—ζωειν τον αποιχομενον. Pind. P. 3.
SYN. Βιοω. βιωμι, βιοτευω.—βλεπω.—αναζαω.

Z E

ΖΕΙΑ, Ζεα. (ειδος κριθης)
Παρ δ' εβαλον ζειας.—Od. δ. 41.
SYN. Σῖτος.
Ζειδωρος.
—Τειχη δε ζειδωρος Αρουρα Il. C. 548.
SYN. Βιοδωρος. φερεσβιος, φυτιζοος, καρποφορος, τροφιμος. ευτροφος.
Ζελεια.
—Ιεροις εν ασυ Ζελειης. Il. δ. 103.
Ζευγαριον.
Οιδ' αυ χορακες τον ζευγαριον—Ar. Av. 583.
Ζευγητις.
—Εκ' Αμφρυσω ζευγητιδας ερεφεις εκτας. Cal. 2. 48.

Ζευγλη.
Ζευγλης εξιρπῦσα παρὰ ζευγὸν αμαξιτοιοιν. Il ρ. 410.
SYN Ζεῦγος, ζυγὸς.
EPITH. Αροτροπονος, δυλιος, δυσλοφος, χαλκεη
Ζευγλιθρον, Ζευγληρα.
—Θοῆ συναραρεσι κορωνη ζευγλιθρω—Ap. 3. 1318.
Σοι δ' Αμφιτρίδης μεν ὑπὸ ζευγληρι λυθεισας
Ψηχουσιν χειμαδας—Call. 3. 162.
Ζευγμα.
Ἐκ εἴ αναγκης ζευγματ' εμπεπλωκαμεν. Eur. I A. 443
SYN. Ζευξις, συζυγια, συζωξις, ζυγωμα, συναφὴ, συνθεσις, ἁρμογή
Ζευγνυμι, Ζευγνυω.
Ιππας ζευγνυμεναι—Il. γ. 260.
SYN. Επιζευγνυμι, καταζευγνυμι, ὑποζευγνυμι, συζευγνυω, εγκαταζευγνυμι, συναπτω, συνιστημι, ὑποτασσω.
Ζεῦγος. Vid. Ζυγος.
—Πολλοὶ δ' αρετῆρες εν αυτῇ
Ζευγεα δινευοντες ιλαρειων εὐθα και εὐθα. Il. σ. 543
Ζευκτειρα. Vid. Αφροδιτη.
Ζευκτηριος, Ζευκτηρια.
Τοιῶδε Τροια πειρασαλων ζευκτηριον. Aesc. Ag. 538.
—Τειρειαν εν δυοιν ζευκτηριαν. Ib P. 738.
Ζεῦξις.
Ζευξιδος ἡ χρεω τε και ἡ χαρις—Ep. l. 4.
Ζεύς
Ζεὺς αγαθὸν τε κακὸν τε διδοῖ· δυναται γαρ ἁπαντα. Od δ. 237.
SYN. Κρονιδης, Κρονιων, Εριχθυός.
EPITH. Ἀρχηγεσιθλος, αυτοτοκος, αγλαὸς, αγαυὸς, αλεξικακος. ἀγνὸς, ἁλιυδνιος, αιθριος, αιγιοχος, αιδὸς, αθανατος, αργικεραυνος, αριζηλος, αλαμπετος, αστεπατρεφης, αμειλιχος, αργὴς, βαρυκλυτος, βαρυγδουπος, γενεταῖος, ερισθενὴς, ερικτυπητης, ερισμαραγος, βαρυοπης, ευρυοψ, ευρυτιμος, εκβολος, χρειων, αναξ, ετεοψιος, εμβυθιος, εγχεσιπεραυνος, μοριος, μειλιχος, μεγασθενὴς, μεγαλοβριμητης, μεγας, πεφιλημενητης, ικμαιος, μητιοεις, μητιετης, ομβριος, ορσικλυπτος, ορσινοος, αριος, στεροπην πεπληριος, στρεπτηρ, σκεπαρνοφορος, στολυτιμητος, στολυτοκος, στελεσικλειος, περισσοκοτος, περκνοκερετης, σχετλιος, τελεσφορος, τερπικεραυνος, τεραυνοβροντης, ταυροκτυπος, ὑπατος και αριστος, ὑψιζυγος, ὑψιβρεμετης, ὑπερμενης,

ὑπερθυμος, ὑψιστος, χαμαιζηλος, φοινικοστροπης. Δωδωναῖος, Πελασγικὸς, Ιδαῖος, Δικταῖος, Λυκαῖος Παιονιφαιος, καταχθονιος, ικετησιος, σωτὴρ, ἑταιριος, ἑρκειος, διοσκοπος, Σιναιπιτης, ξενιος, ευξεινος, ξεινιος, φυξιος, καθαρσιος, ορκιος, Ηλειος, Γογγυλατης, Τερμιλὺς, Κρησιος, Αιτναιος, γενεθλιος, Αμμων, ελευθερος, μαστωρ.
Εφεσιος Νεμεαῖος, Νεμειος, αγωνιος, Τροπαῖος Πατρῷος, αγοραιος, Θεσπρωτὸς, ὁμογνιος, Ελληνιος, Φρηνιος, Αυσωνιος, Λιβυς, Φρυνιος,
—αινιφιλος, αθηκτος, ακρουχος, ἑσπεριος, ασθλητηρ, γηγαντοφονος, αιολοβροντης, βυθιος, δολοπλοκος, κυκνος, πλειγαμος, διεταυρος, επικλοπος, γαμηλιος, Ζηλυμανὴς, γυναικοφιλης, παιδοτοκος, ζωοτοκος, αμβροτοκος, ὑπατος, συρειος, πυρσοφορος, φιλοτεκνος, χρυσοπατωρ.
Ζεῦ πατερ, Ιδηθεν μεδεων, κυδιστε, μεγιστε.
Ζεῦ κυδιστε, μεγιστε, κελαινεφες, αιθερι ναιων.
—Πατὴρ ανδρων τε θεων τε—Ολυμπιος αστεροπητὴς.—Δία Κρονιωνα ανακτα—Ταμιης πολεμοιο—Ζῆν' ὑπατον Κρονιδην.—
Κρονιδης ὑψιζυγος, αιθερι ναιων.—
—Ερεγδουπης θεσις Ηρης.
—Ουκ ανδρεσσι κεκμηκατε παντα τελευτᾷ
—Αρετὴν ανδρεσσιν οριλλει τε μινυθει τε.
—Επιτιμητωρ ικετεων τε ξενων τε.
Ου γαρ επὶ ψευδεσσι πατὴς Ζεὺς ισσετ' αρηγὸς.
—Ζεὺς δ' εμπης παντ' ιθυνει Hom.
—Αει μεγαν, αιὲν ανακτα.
Πηλογονων ελατῆρα, δικασπολον κρανιδησι.
Χαῖρε μεγα Κρονιδη παυπιρατατε, δῶτορ εαων,
Δῶτορ απημοντε—Call.
—Διὸς μεγα βιλευοντος Theoc.
Ευρυμεδων Κρονιδης γαιηοχος.—Opp.
Ζεὺς, αθανατων βασιλευς.
Παῖ Ρεας, ἑδος Ολυμπου εημεν.
—Ελατὴρ ὑπερτατε βριτας
Ακαμαντοπους Ζεῦ. Pind.
Ιω, Ζεῦ πανταρχα θεων παντοκρατα. Soph.
Αναξ ανακτων, μακαρων μακαρτατος. Aesc.
Ὑψιμεδοντα θεων Ζῆνα τυραννον. Arist.
—Ακοντιστηρα κεραυνῷ. Nonn.
—Κρονιδην σεσιχθονα, κυανοχαιτην. Orph.
Ζεῦ πολυτιμε, Ζεῦ αρβητα.—
Ζεῦ Κρονιε, σκηπτοῦχε, καταιβατα, βριμοθυμε.
Παντογενεθλ', αρχη παντων, παντων τε τελευτή·
Σεισιχθων, αυξητα, καθαρσιε παντο τιρακτα.
Ασραπαῖε, βρονταῖε, κεραυνιε, φυταλιε Ζεῦ
Κλυθι μευ αιολομορφε.—κ. λ Orph. H.
Ζεὺς πρῶτος γενετο, Ζεὺς αρχικεραυνος·
Ζεὺς σθενος παντων· Ζεὺς ακαματη πυρδς ἁρμή·
Ζεὺς παντα ριζα. Ζεὺς Ηλιος, ηδὲ σελημη.

Ζεὺς

Ζεὺς βασιλεύς. Ζεὺς ἀρχὴ ἁπάντων.—Ib. Fr.

Ζεφυρίτις
Ἀρξάμενος πλευρῆς Ζεφυριτίδος ἐκ βορέαο. Dion. 346.

Ζέφυρος.
Ζέφυρον πνέοντα τὰ μὲν φύει, ἄλλα δὲ πέσσει. Od. η. 119 (Sub. αὔρα, πνοή)
SYN. Ζεφυρικός.

Ζέφυρος.
Ὡς δ' ἄτερ οἱ δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα
Βορέης, καὶ Ζέφυρος. τώ τε Θρῄκηθεν ἄητον
Ἐλθόντ' ἐξαπίνης —Il. ν 5.
SYN. Ἀργέστης.
EPITH. Αἰθρίης, ἀτέρμονος, ἁπαλὸς, δυσκέλαδος, λαβρὸς, νεφεληγερέτης, πολυπνοὴς, λαιψηρὸς, εὐκαθὴς, κραιπνὸς, ἡδὺς, μαλακὸς, χαρίεις, κελαδεινός.
PHR. Τὸν ζέφυρον πομπῆς—Πνοιὴ ὑπὸ Ζεφύρου.
—Ζεφύροιο λιγυπνείοντας ἀήτας.
Κεκλήγασι Ζέφυροι μεγάλῃ σὺν λαίλαπι θύων.
—Ζεφύρου μένος ὑγρὸν ἄέντος.
Ἀκρῃῆ ζεφύρου κελάδοντι ἐπὶ οἰόπα πόντου.
—Ζέφυρος μεγάλα αἰὲν ἐφύδρος Hom.
—Ζεφύρου πνοιῇσι τέρσηται. Call.
Κῦμα δὲ θηλυτέρη σφενδόνεται Ζεφύρου.
Πρηὺς ἐπιπνείων ἀμφιδρόμῃ Ζέφυρος.
—Ζεφύροιο πλοηγὸν ὑγρὸν ἄημα.
Τῷ πάντων ἀνέμων πιότατῳ Ζεφύρῳ. Ep.
Εὐθυπόρου Ζεφύροιο πομπαὶ Pind.
Αὖραι πορτογενεῖς Ζεφυριτίδες, πιερσοῖται,
Ἠδυπνοοι, ψιθυραὶ καμάτου ἀναπαυσιν ἔχουσαι,
Εἰαρινὰι, λειμωνιάδες, πεποθημέναι, ὁρμαὶ,
Εὑρέσαι ναυσὶ τρυφερὸν πόρον πέρα κύματος,—
Ἠπιαι, ἀρχιεῖς, κυφοπλόοι, ἀερομόρφοι. Orp. H.
—Ζέφυρος δὲ περιθλίβων θρόον αὐλῶν
Εἰαρινοῖς δονακεσσι μελίζετο, θῆλυς ἀπήνης.
Ἡ δὲ χιλιάδεσσιν ἀνέμων τιτῳμένη αὔρην
Ἐπλυε φυσιόωσα, φιλοζέφυρος δὲ κεραίη
Εἰαρινὴν δροσόεντι κόμην μιτρώσατο δεσμῷ. Nonn.

Ζέω.
—Ἐμοὶ δ' ἀφαρ ἐζέσθην αἵματι. Theoc. 20. 15.
Ὡς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷ. Il. ρ 362.
SYN. Ἀναζέω, ἐπιζέω, βράζω, φλύω ἀφρίζω.
—ἐκμαίνομαι, ἀκμάζω.

ΖΗΘΟΣ.
Ζ —Κύπρον Ζήθοιο ἀνακτί: Od. τ. 523.

Ζηλαίος, Ζηλοδότηρ. Vid. Βακχος.

Ζηλήμων, Ζηλοτυπος, Ζηλομανής.
Σχέτλιοι ἰσὲ θεοί, ζηλήμονες ἔξοχον ἄλλοι. Od. ε. 118.
Οὕτω σφοδρὰ ζηλότυπος ὁ τυραννικὸς ἦν. Ar. Pl. 1017.
—Ζηλομανὴς τὸ κέλασμα—Ep I. 7.
SYN. Ζηλωτὴς, φθονερός, ζηλεῖος, βαρυζήλης, ἐφαμίλλος, φιλότιμος.

Ζῆλος.
Οἰστρῳ τε Ζήλῳ τε βαρυφρονι δαίμονι θυων. Opp.
—Ζήλου παραγώγιον ἦτορ. Ib.

Ζῆλος. Ζηλοσυνη, Ζήλωμα.
Ἔχουσα ζῆλον ἐς σφετέρου γάμου. Eur. Hec. 352.
Λύπῃ ὅτε ζήλῳ τρέσει. Soph. Aj. 503.
Ἥρης φρὰδ μοσυνη—ἣ μιν ἔρυκε
Ζηλοσυνη— Hom. Ap. 100.
—Καὶ πατρὸς ζήλωματων. Eur. I. T. 379.
SYN Ζήλωσις, ζηλοτυπία, φιλοκηδία, φθόνος.
—μακαρισμὸς, εὐδαιμονία — μίμησις.
EPITH. Βαρὺς, βαρυφρων, δυσκέλαδος, κακοχάρτος, λυγρὸς, συγκοπὴς, ἐρεμνὸς, πικρὸς, δικασπόλος, ἀμφρων, λευγαλέος, ἰφθὶς, μίμητὸς, ὑποκαρδὶος, ὑπερφίαλος.
PHR.—λυσσης ἀναιδὲος ἰταμός. Opp.
—Πυρὸς δριμεῖα ἰαχή.
Θυμοδόρου ζήλου κέντρον ἔχουσα τοῦ. Ep.

Ζήλοω
—Ζηλεῖ δέ τε γείτονα γείτων. Hes. ε. 23.
Οὐδ' ἂν προσείποιμ' οὐδὲ σὲ ζηλῶν.—Eur. Or. 520.
—Σὲ καὶ τῶν τοῦτό γε ζηλῶν ἔχω. Soph. Aj. 552.
Ζαλοῖ μ', ὦ Παιὰν, καὶ τακῖται.—Theoc 6. 27.
SYN. Ζηλεύω, φιλονεικέω, μαχαίρω, φιλοτιμέομαι, διαζηλοτυπέω, ἐπιζηλοτυπέω, ζηλοτυπέω. μιμέομαι. ἑταιρέω. μακαρίζω. φθονέω. ἐξισόω. μεταδίωκω: ἐπιθυμέω.

Ζήλωμα. Vid. Ζῆλος
Κωμῶν, καὶ τὰ τῶν ζηλώματα—Ep. l. 3.

Ζηλωτὸς.
Ζηλωτὸς, ὅστις τυγχάνειν εἰς τέκνα. Eur. Or. 541.
Ζηλωτὸν βίον—δίαξεις. Ar. N. 463.
SYN. Μακαριστὸς, ἑταιρετὸς.

Ζημία.
—Πολλοῖσι γὰρ
Κέρδη πόνοι ζημίαν ἔπεφνατο. Eur. Cyc. 311.
SYN. Ζημίωμα, βλάβη, ἄτη, ἐπίδικον, ἀρνότιμα, ἐκτίμησις, τιμωρία, ποινὴ, δίκη, καταδίκη, ἐπιζήμιον, θοὰ, σίρησις.

Ζημιόω.
Ἐζημίωσε πατέρα, κἀπέκλεν', ἐμόν. Eur Or. 577.

SYN.

Ζ Ο

SYN. Γροσζημιοω. τιμωρομαι, προσζημιοω, τιμωρεομαι, βλαπτω. καταικιζομαι —κατακρινω. καταδικαζω —αναιρεω.

Ζηροδοτηρ.—Ζηροφθαλμεω. Vid. Απολλωνιος.

Ζηροπεσειδαων.

—Ζηροκοσειδανος ξενος. Athen. l. 8.

Ζηρυθος. al. Ζηρυνθος.

Ζηρινθον αντρον της χυτροφαγης θεου. Lyc. 77.

Ζηρυθιος.

Νυμφαι περσοικησασι την Ζηρυθιαν. Ib. 449.

Ζητευω, Ζητεω

Η ως το πριν ουκ χρηστηριον ανθρωποισι
Ζητευων κατα γαιαν ιης—Hom. A. 215.
—Εμε δ' ιξοχα παντων Ζητει.—Il. ξ. 258.
Ζητων γαρ ουτον θοιματιον απωλεσα. Prov.

SYN. Αναζητεω. συζητεω. επιζητεω, δηζω, διζημι, μαιομαι, μαστευω, μαθειν, μεταλλαω, περιερχομαι, πορίζω. ερωταω. βουλομαι.

Ζητημα.

—Το δε ζητημα τω σεμνοτατος ην
Φοιζιος τοδ' ειπειν—Soph. Oed. T. 287.

Ζητησις.

Ανδρος κατα ζητησιν η σημειης τινα. Ib. Tr. 55.

SYN. Ερωτημα, ερωτησις. θεωρημα. προβλημα. θεσις, βασανος —επιζητησις, εξιτασις. πυσμα. στασις, βασανισμος, δοκιμασια.

Ζητης.

Ζητης και Καλαϊς τε Βορεαδαι ηϊας ικοντο,
Ους ποτ' Ερεχθηϊς Βορεη τεκεν Ωρειθυια
Ποσσατιν Θρηϊκιη δυσχειμερη —κ. λ. Ap. 1. 211.
Ζητης και Καλαϊς, διμοιρος εκειλοι αθανατοισιν. Orph. 220.

Ζητητεος.

Ζητητεαι γαρ εστε—Ar. Th. 611.

Ζητρεω.

—Ως μοι δοκειν
Ειναι το προθυρον τουτο βασανιστηριον,
Την δ' οικιαν ζητρειν, η κακον μεγα. E. M.

SYN. Μυλων, διαμαντηριον, ζωστηρ, ζωστηρα.

Ζ Ω

Ζ ΩΦΟΡΙΣ, Ζωφοειδης.

—Ζοφερην υπο Ταρταρον ωρωρειτε. Sibyl. l. 2.

—Νυκτος ζοφοειδεος πεπλον. Orph. H.

SYN. Ζοφωδης. ζοφερος. ζοφοειδελος. δνοφερος, αϊδνος, αχλυωδης, γνοφωδης, σκοτεινος.

Ζ Υ

Ζοφος.

—Ου γαρ τ' ιδμεν ουτι ζοφος, ουδ' οπη ηως. Od. κ. 190.
—Υπο ζοφον ηερεεντος. Il. φ. 56.

SYN. Αχλυς, ορφνη. σκοτος.—ζοφωσις, αμαυρωσις, επισκοτησις.—δυσις. ομιχλη. δυσθυμια.

ΕΡΙΤΗ Αργαλεος, αιπος. αιπομορος, αμηχανος. ευρυς, ορφναιος, σκοτεινος.

Δειελινον κλινεντος υπο ζοφον ηελιοιο. Apoll.

Ζ Υ

Ζ ΥΓΑΣΤΡΟΝ.

Καθηκα συμπλυξασ' αλαμπες ηλιω
Κοιλω ζυγαστρω δωρον—Soph. Tr. 705.

SYN. Σορος, κιβωτος, ζυγαστρος, ζυγαστριον.

—σλαθμη

Ζυγηφορες. Ζυγοφορες.

Εντυνιθ' ιππους αρμασι ζυγηφορους. Eur. Hipp. 1183.

Ζυγιος.

Ουτ' αυτος, ουθ' ο ζυγιος.—(sc. ιππος.) Ar. N. 122.

Ηρη και ζυγιη, Διος ευνετις.—Ap. 4. 96.

SYN. Τποζυγιος. ζευκτος. ζυγιμος. ζυγωτος. συζυξ, συζυγης. γαμικος.

Ζυγοδεσμον (ο τω ζυγω αναφορευς.)

Εκ δ' ετερον ζυγοδεσμον αμα ζυγω ενταπηχυ. Il. ω. 270.

SYN. Ζευγλοδεσμον. σκωτηρ.

Ζυγοπολις.

Τις δ' ισθ' ημιν των σων αρετων
Η ζυγοπολιαν ετι χρεια; Athen. l. 2.

Ζυγος. Ζυγα τα

—Επι δ' αργυρεος ζυγος ην. Il. ι. 187.
—Υπο δε ζυγοδεσμην αγεν. Hes. Il. ε. 731.
—Υπο ζυγα δησα ερυσας. Od. ι. 90.

SYN. Ζευγλη. ζευγος, ζυγον —σλασιγξ— σλαθμος. ο παχυς των χιβαρας —παθεσμα.— σελμα.

ΕΡΙΤΗ. Ασημος, βαρυχθης. δυσζαχθης, δυσμαχος. δυαλιφος. δυλιος. ιππειος. ευξοος. ρεπυμφος. πολυχλησος. παυχενιος, τετραφος. ταλαιργος. αργυριος. χρυσειος.—

Καδδ' απο πασσαλοφιν ζυγον ρεον ημπερειον.
Πυξινον, ομφαλοεντ', ευ οιηκασειν αρηρος. Hom.

Ζυγοω

Ηρην ζυγωσας ευθυτατοφθογγους
Ταυρους—Suid.

SYN. Συζευγνυμι, συναρμοζω.—χλιαω. κατεχω. δαμαω.

SYN. Ζυγωθριζω.

Ζυγωθριζω.
Κιπσον αυτὸν αὔξις, και ζυγωθρισον. Ar. N. 743.
SYN. Ανακρινω, σαθμεομαι, ζυγοστατεω, ισοω, συναρμοτ῾ω, συμπηγνυμι.
Ζυγωτὶς. Vid. Ζυγιος.
Λιζυες ζυγωτῶν ἁρματων επισαται. Soph. El. 704.
Ζυμη, Ζυμωμα.
Ουκ εν συκταιη ζυμη ἑρμῶν κακοεργων. Possel.
Μη μιν δη ζυμωμα κακὸν χθονος αἶσα κιδοιμι. Nic.
SYN. Φυραμα.

ΖΩΑΓΡΙΑ.
Παντα θεοι κεκαλλιτλοκαμω ζωαγρια τιθεσιν. Il. σ. 407.
EXP. Τα τῆς ζωῆς χαριστηρια.
Ζωαρκὴς.
—Και δῶμεν εχειν ζωαρκέα σιτοιὼν. Sibyl. l. 8.
SYN. Ζωοδωρος, βιοθρεμμων, ζωογονος. ζωστοιὸς, ζωτικὸς, φυσιζοος. φυσιζωος.
Ζωγραφια.
Ζωγραφιας τυποισδεῖς. Sibyl. l. 3.
SYN. Γραφὴ.
Ζωγράφος, Ζωογράφος. Vid. Γραφικὸς.
Αγε, ζωγραφων αριστε
Ροδιης καιρια τεχνης. Anac. 28. 1.
Ποῖοι ζωογράφοι τάχειὶα γραμματ' ἐγραψαν; Theoc. 15. 80.
EPITH. Καλλιστειχος.
Ζωγρεω.
—Περὶ δε σφισὶ Βορεαο
Ζωγρει επιπνεισα κακῆς κεκαρηότα δυμβρ. Il. ε. 698
Ζωγρεῖτ' αυτὰρ εγων εμε λυσομαι—Il. κ. 378.
Ζωγρῆσαι θαλιοροον ακμητων δημας ανδρων. Apollin.
SYN. Ζωω, ζωοποιῶ. ευθαλῆ ποιῶ. ζωπυρεω. ζωογονεω. ανιστημι, ανεγειρω, ανορθοω. ζωὸν φυλασσω, αγρευω. εγειρω.
Ἑμπνοον ἐψυχουσι δημας θαλινευξιν υπερβῶ. Nonn.
Εκ δε τοσων φθιμενους βιοτῆς μετὰ φειγος αγινεν. Apollin.
Ζωδιον.
Η δ' ελεφαντος, η σμαραγδε ζωδιον, Philem.
SYN. Ζωδαριον, ζωΰφιον.

Ζωδιακος.
Ζωδιακων περὶ κυκλα τετυκται ατερμονα κυκλον οδοιο,
Τικτων μετρα Κρονοιο, και οικθον οἶκον αμειβει.
Και τελεσας ἑνα κυκλον, ὅλον λυκαβαντα κομιζω. Nonn.
SYN. Ζωοφορος, ζωΐδιος.
PHR. Κυκλος αστεροειδὴς, γλαφυρὸς. Ib.
Ζωὴ.
Ανθρωπε, ζωῆς περιφειδεο, μηδὲ σαο ἀρπαξ
Ναυτίλος ισθι· ὁς κε πολὺς ανδρὶ βιος. Theoc. Ep. 9.
Η γαρ οἱ ζωὴ γ' ἦν ασπετος.—Od. ξ. 96.
—Το γαρ ἡμισυ τᾶς ζωῆας ἐχω. Theoc. 29.5.
SYN. Βιος.—συστοιχια, κῆπος. κτισις.
EPITH. Αμβροσια, αμειρομενος, αλγινοεσσα, γοητικος, ελαφρὴ, εμφυτος, λυγρὰ, λυτρὰ, λυσανδὴς. σεβαλια, σκεντροφος, καθαρὰ, καρπια, παλιτροπος, μενοεικὴς, στιμοχθος, τειρὰ, στυφελιος, μακροχρονιος, ολιοθυμος, πολυπρατος, χαλεπωτατος. ἑρεπτειρα, σμαραγος. ἀει—μειγνυτα.
—Ζωὴν σαρμακτορα κοσμε. Nonn.
Ζωθαλμιος.
Αλλοτε δ' αλλον εποπτευει χαρις ζωθαλμιος. Pind. Ol 7.
SYN. Ζωσιμος, βρωσιμος.
Ζῶμα.
Ζῶμά τε και μιτρη την χαλκεης κεκμον ανδρος. Il. δ. 187.
—Σακος εἶον εχων και ζῶμα φορεσθον. Od. ξ. 482.
SYN. Ταινια. ζωνη. ζωστρον, περιζωμα, ενδυμα. ὁ ζωστὸς χιτων.—Suidas.
Ζωμευμα
—Και φημ' εξαγειν—τερπνοισι ζωμευματα—Ar. Eq. 279.
EXP. Τα των τιῶν χρειωδη. ὑποζωματα. αρτυματα.
Ζωμευσις. (μαγειρικὸν εργαλεῖον)
Ζωμευσίν τε την λιπτης αφριλόγον. Ep. l. 6.
Ζωμιδιον.
Χ' ὥσπερ βροντῆ το ζωμιδιον καταγεῖ.—Ar. N. 388.
SYN. Ζωμιον, ψωμιον.
Ζωμοποιῶ.
Ζωμοποιῶ θερμὸν ιχθὺν Επικαταλαστῶν—Athen. l. 3.
Ζωμὸς.
—Εν σπεῖρα φερεις
Αρτος αν, αλλ' η ζωμός.—Menand.
Ζωναῖος.
Οι ζωναῖοι, οι τ' ἀζωνοι, Synes. 3.

Ζωνη.
Αρτι δε ζωνην.—Il. Ε. 479.
Οσσα τ' απο ζωνης ες ισχατον Ωριονος. Arat.
SYN. Ζωστηρ, ζωμα, διαζωμα, περιζωμα, ζωστμα τιλαμων.—δυναμις, εξιωμα.
EPITH. Διπλατιη, παρθενια, φοινικοκροκος.
Ζωσατο δε ζωνην ιματιον θυσανοις αραρυιαν.
—Περι δε ζωνην βαλετ' εξυ
Καλην, χρυσειην,—Hom.

Ζωνιον.
Μολις γαρ τυρον εν σκοτω το ζωνιον. Ar. L. 72.

Ζωννυμι, Ζωννυω.
—Αργειους—ζωννυσθαι ανωγειν. Il. λ. 15.
SYN. Περιζωννυω, αναζωννυμι, διαζωννυω, καταζωννυμι, περιζωννυμι, ενδυομαι, καθοπλιζω, κυκλοω, θρηγκοω, στειρατοω.

Ζωογονος.
Ζωογονοι πνοιαι.—Orph. H.
SYN. Ζωοποιος, ζωοδοτειρος. ζωαρχης. ζωφυτος.

Ζων.
Γαια δ' ετι ζωουσιν αγαλλεται αρδαδεσσι. Naz.
EPITH. Αλογιστον, αλογον, λογικην, ποικιλομορφον, εμψυχον, ετεροφθογγον.

Ζωοπλαστεω.
Ος ζωοπλαστων ανδρας εξ ακρου σοδης. Lyc. 844
SYN. Εξεικαζω, εκτυπωω.

Ζωος. Ζοος. Ζως.
Ζωος εων —Il. Ε. 699.
Αιθ' επ' εμευ ζωοις αναριθμιος ωφελες ημις. Theoc. 7. 86.
Ουδ' εγνω ποτερον τεθναχαμες, η ζοοι εμες. Ib. 2. 5.
Η κεν ζως αμενηνος εν χαλκεοις τυπποι. Il. ε. 887.
SYN. Ζων, εμπνους, εμβιος, εμψυχος.

Ζωοτειμεω.
—Περιμηκια ταυτον,
Ζωοταμνων—Orph. 313.

Ζωοτοκος.
—Η γαρ απασαι
Ζωοτοκοι τ' ησαν περιωσια θηλυτοκοι τε. Theoc. 25. 125.

Ζωπυρεω.
Οφρ' αν αυ συ ζωπυρεις νεικεα τα; Ep. El. 1121.
Ειη τω θεω με ζωπυρησεις. Ar. L. 683.
SYN. Αναζωπυρεω, εκζωπυρεω, ζωπυρεω, ζωπυριζω, εκκαιω, αναπτω, ανεγειρω. ζωγρεω εξυπνιζω.

Ζωπυρεως. Nom. pr.
Θαρσει, Ζωπυριων, γλυκερον τεκος,—Theoc. 15. 13.

Ζωροποτεω.
Και γαρ ο Θρηικιην μεν απηρατο χανδον αμυστιν Ζωροποτειν —Call. Fr.

Ζωροποτης.
Καλλιος εχεπτε ζωροποται θρασσες. Ep. I. 7.

Ζωρος. Ζωροτερος.
Η τοι εις ατην ζωρην μεθυ θαρσαλεον νηπ
Οιδανει εν σηθεσσι, θεος γ' απεπαυσεν ατυζειν; Ap. I. 477.
Ζωροτερον δε κιρασις,—Il. ι. 203.
SYN. Ακρατος, ευζωρος.—ζωτικωτερος. ωκυμορος. ταχυς.

Ζωσμος.
Κυμερ δ' εν γαιη, και εν ζωσμοις εφυλασσε. Sibyl. I. 3.

Ζωστηρ.
—Εν γαστρι δια ζωστηρος ελασσε. Il. ε. 539.
SYN. Ζωνη, τιλαμων. λωραξ.
EPITH. Αρηρως, αραιδης, βουθιος, σλακερος, παρθενιος. δαιδαλεος, παναιολος, φοινικα φαεινος.

Ζωστηροκλειστης. (Θηκευς.)
Ζωστηροκλειστης τειχος ωρινεν δικλων. Lyc. 1329.

Ζωτρον. Vid. Ζωμα.
Ζωτρα τε, και πεπλους,—Od. ζ. 38.

Ζωφυτος
Αλφεσιβοιον υδωρ, ενθεν δεξομενον
Ζωφυτον αιμα βροτοισι θαλλει. Aesc. Supp. 864.
SYN. Ζωογονος. ζωτικος.

ΗΒΑΙΟΣ. (Ἡβαίν. Adv.)
—Ἐπεὶ ἐ οἱ φρένες ἐδ' ἡβαιαί. Il. ξ. 141.
Ἐρωὶν ἀναβλησις κακὴ ἐσσεται, ἐδ' ἡβαίν. Il. ζ. 380.
SYN. Βαιός.—ὀλαχιστον, ὀλιγοχρονιον.
Ἡβαω. Poet. Ἡβεω. Vid. Ἡβη.
Θηπτ' ἀν ἥβοιμι.—Od. α. 41.
Ἡμιβρὶς ἥβωσα, τεθηλυῖ δ' ἐ σταφυλῇσι. Il. ε. 69.
SYN. Ἡβασκω, ἡβυλλιαω. ἐφηβαω. ἀταλλω. ἐυθηνεω. θαλλω. νεαζω. ἐυηχιομαι. τριχοω. ακμαζω.
Ἡβη.
Οὐ πατρὸν γοωσα, λιπῦσ' ἀδροτητα καὶ ἥβην. Il. π. 857.
SYN. Ἐφηβεια, ἐφηβοτης, προσηβεια, νεοτης, ἥλικια. ακμή.
EPITH. Ἀγλαὸς, ἀγλαοχρως, ἁρπαλια, ἀχαλινος, ὑπερφιαλος, γυναικὶς, ἀρτιτελεσσα, ἀλιξιχαχος, ἐυανθεμος, ἐυθαρσης, ἱμερὴ, μυρωφιος, νεαρὴ, πλιξ, πολυηρατος, πολυγηθὴς, πρωταγρειος, σωφρων, τερθηνιος, ἀρρων, ῥωμαλεα
PHR. Πρῶτον ὑπνηπτη τῦπτε χαριεσατη ἥβη.
Καὶ δ' ἐχεν ἥβης ανθος, ὁ,τε χρατος ἐστι μεγιστον.
—Ἐπεὶ ῥ' ἥβης ἐριηυδὲος ἱκετο μετρον. Hom.
—Ἥβης αγλαὸν ανθος ἐχων. Theog.
—Τερεν ανθος ἐχων ἐριηυδὲος ἥβης. Hes.
—Μετρα τελεια φερων παλιναυξιος ἥβης. Opp.
Συμφυτος ἠπειρω κεχαρισμενος ανθεμις ἥβης. Nonn.
—Χαριν τεθηλὸος ἥβης. Apollin.
Τεττᾶς δ' επει χρυσοστεφανοις
Λαβεν χαριτὸν ὑμνων
σον δ' αὖος ἥβας αρτι κυμαινει. Pind.
Ἡβη.
—Μετὰ δὲ σφισι ποτνια Ἡβη
Νεκταρ ἐνοχοεῖ.—Il. δ. 2.
EPITH. Καλλιστφυρος. Λευκωλενος, καλλιθρεφα. τιμιεσσα. χρυσοπεδίλος. χρυσοστεφανος. ἀμβροτος. οἰνοχυτος.
Παῖδα Διὸς μεγαλοιο, καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου. Hom.
Ἡβητὴρ. Ἡβητὺς. Ἡβητωρ.
Οὐ καλὸν ἡβητῆρες.—Ep. l. 7.
—Ἥντε κοῦροι.
Ἡβηταὶ θαλεροὶ, παρακοιτιδες κεκτημενοιν. Hom. M. 56.
Κιχλας δ' ἑξεις ἡβητορας ὑψιπετηεις. Athen. l. 4.
SYN. Ἐφηβος, αιζηὸς, ἥλιξ.

Ἡβυλλιαζω. Vid. Ἡβαω.
Ἡβυλλιῶσαι, κἀγὼ τεταρατευλμεναι. Ar. R. 519.

ΗΓΑΘΕΟΣ. Vid Ζαθεος.
Ἐν Πυλῳ ηγαθειῃ.—Il. α. 252.
Ηγατον. (pro Τηγατον.)
Χειρὶ τ' ω ηγατῳ βαλων. Anac. 130.
Ηγελοχες.
Ἐξισι δ', ὡστερ Ηγελοχες, ἡμῖν λεγειν'
Ἐκ κυματων γαρ αὖθις αὖ γελὼν ὁρᾶ. Ar. R. 305.
Ηγεμοτυμα.
Ἀγεμοτυμα τεκεσσι πολυσσοον· Eur. Ph. 1514.
Ηγεμονη, Vid. Ηγητειρα.
—Σε γαρ ποσσατα Νηλευς
Ηγεμονην,—Call. 3. 227.
Ηγεμονιος.
Ἀλλ' ἡγεμονιον—Ar. Pl. 1160.
Ηγεμονιὺς. Ἡγεμων
Πατρίδος ἠμετερης θεσφαδμενοις ἡγεμονῆες. Procl.
Οἵτινες ἡγεμόνες Δαναῶν, καὶ κρατερὸν τες. Il. ζ. 487.
SYN. Ηγετης, ἡγητης. ηγητὴρ, ηγητωρ, καθηγεμων. ὑφηγητης. ἀγὸς, ἀγωγὸς, ἀρχὸς. βατιλεύς.
EPITH. Θεοπεμπτος, λαοσσοος, ὑψιτος.
Ἡγεομαινω. Ἡγεομαι.
Λαοφρων δ' ἡγεομενευν Οἰλῆος ταχὺς Αιας. Il. ζ. 527.
Συμπαντων δ' ἡγεῖτο βοην αγαθὸς Διομηδὴς. Ib. 506.
SYN. Ἀφηγεῖμαι, ἐξηγεῖμαι, ἐφηγεῖμαι. καθηγεῖμαι. προηγεῖμαι. ὑφηγεμαι. ἀρχω. οδηγεω. ἡγεμονευω
Ἡγεομαι.
Τις κε σε ἡμᾶς ανδρας ἡγησαιθ' ἱερῶν ; Ar. Eccl. 101.
SYN. Νομιζω. λογιζομαι. δοκιμαζω. ὑπολαμβανω. φρονιμος εἰμι.
Ἡγειρομαι. Ἡγειρόμαι. Poet. pro Αγειρομαι.
—Ἱνα γαρ σφιν επεφραδον ηγερεσθαι. Il. κ. 127.
—Ἀμφὶ δ' ἐμὶν Κρητῶν αγοὶ ηγερεθονται. Il. γ. 231.

Ἡγελαζω

Ηγηλαζω:
Νυν μεν δη μαλα παγχυ κακως κακον ηγηλαζει. Od ρ. 217.
SYN. Ηγεομαι. αγω. φερω. ελκυω. διαγω. υπομπευω. οδηγεω. αρχω. διρατινω. επιμελεομαι.

Ηγητορα
Εργων ηγητορα, βιη τροπολι θητεειν. Orp.H.
SYN Ηγέτις. χραντορα, αρμοσσα.

Ηγητηρ. Ἡγητὴς. Ἡγητωρ.
Αθικτος ηγητηρος.—Soph Oed C. 1591.
Δειτὸν δ' αὔσας ὡς ὑφ' ἡγητῆ τινὸς Ib Oed. T. 1283.
—Μυσων ηγητορα καρτερεθυμον. Il. ξ. 512.
SYN. Οδηγὸς. αγωγὸς. ηγεμων.
EPIΓH. Φιλος, ιφθιμος.

ΗΔΕΩΣ.
Αλλ' ηδιες εμιιγε κελευστως αμα Soph in. 442.
SYN. Τερπτὸς, ευτερπτὸς, αλυτος, προσηνὴς, ιλαρὸς, ευφρονης, ευθυμος, αστασιος, φιλοφρονως.

Ηδη.
—Πολλά τει σμικρὸι λογει
Εσφλαν ηδη, και λατοιθουσαν βροτύς. Ib. El. 478.
Αυτὰρ εγὼν επὶ νῆα θοὴν κατελευσομαι ηδη. Od α. 303.
SYN. Πηλαι, νῦν.

Ηδομαι.
Ως ηδομαι, και τερπομαι και βελομαι χαριὔσαι. Ar. Pl. 288.
SYN. Φρενδομαι, ενδομαι, υπερηδομαι, ευφραινομαι, τερπομαι, αγασμινιζω, αρεσκομαι, χαιρω.

Ηδονή.
Η γαρ παρακαιρος ηδονη τικτει βλαβην. Μενανδ.
Εξ ηδονῆς γαρ φυεται το δυσυχὲς Sent.
SYN. Φιληδια, φιληδονια, γανος, τερψις, τρυφὴ ἥδος, ηδυπαθεια, ευπαθεια, μαλακια, επιθυμια
EPITH. Ασυμβολος, πολυδακρυς, αισχρά.
—Κακὴν δηλεαρ Nonn. Αδρηδαιτος βιος. Phil.

Ηδος.
—Ουδέ τι δαιτὸς
Εσθλῆς εσσεται ἥδος επεὶ τὰ χερειονα τικτᾶ. Il. α 576.
Αλλὰ τὶ μιθων ἥδος ;—Ap. I. 1294.

SYN. Ηδυπὴ. αφιλητα. αδης.

Ηδυεπης.
Ανα δὲ βακχειᾳ συντορῳ
Κιρκεαν αδυεπᾳ φυγιν
Αυλων πνευματι.—Eur. B. 127.
SYN Ηδυβροος. ηδυμελὴς. ευηχης.

Ηδυγελως Vid Παν.
—Πολυκροτον, ηδυγελωτα. Hom. XXXVIII. 37.
SYN Πρωϋγελως. φιλομμειδὴς.

Ηδυεπὴς. Ἡδυλογος.
Ηδυεπεῖς κὴρυκες Κρονιδεω Διὸς, ιερεις ωδῆς. Ib. XXXI 2.
Κερκις ηδυλογος. δημοχαριτὴς. Eur Hec. 134.
SYN. Ηδυφωνος. μελιγηρυς, μελιγλωσσος, ευγλωττος. λιγυρὸς. πολυμυθος. θελγεσιμυθος. γλυκυφωνος. ιμεροφωνος. επητὺς, ευηθεις. τερεν. δυνατος. ηπιος. εσθλον. λεγων.

Ηδυβροος. Ηδυμελὴς
Παντα μὲσαν ηδυβροον ανιοντα.—Eur. El. 703.
Τυνδ' ηδυμελῆ συμφωνον αηδόνα Μουσης. Ar. Av. 660
SYN. Ηδυεπης. ηδυπνοος. ηδυθροος.

Ηδυλεπτὸς
Εις ηδυλεπτον ἐλξιν. P. Sil.

Ηδυμος.
—Προκαλευμενος ηδυμον ὑπνον. Hom. M. 241.
SYN. Νηδυμος. ἥδυς

Ηδυπαθημα.
Σαρκὸς δ' ηδυπαθημα φιλον τιλος ανδρασιν αλλοις. Ep. l. 1.

Ηδυπαθὴς
Εν τοῖς δ' ἐχεσιν ἡδυπαθὴς ψεφυξ' ὕδως. Eur. Dar. 95.
SYN. Φιληδονος. τρυφερὸς. ακολαστος.

Ηδυπνοος. (Vid Ζεφυρος) Ηδυπνοια
Ηδυπνοων—ορεφατων. Soph. El. 483.
Ιστιὰς ηδυπνοις.—Ep. l. 7.

Ηδυπολις.
Βαταγῳ δ' ηδυπολις. Soph. Oed. T. 518.

Ηδυποτης. Vid. Βακχος.

Ηδυποτος.
—Πιθοι οινοιο παλαιοι ηδυποτοιο. Od. ς. 340.

Ηδυπροσωπος. Vid. Ωραι.
Χοροὶ δ' ηδυπροσωποι,—Athen. l. 4.

Ηδὺς, Ἡδιων, Ἡδιστος.
Και τοτε μιν αυτοιο αμοι πλυθεν ηδὺς αὐτμὴ. Od. μ. 369
Και μιν ἐπειτ' αυτῆς μαζων ηδιων ἐσχεν. Ap. Rh. 3.
—Υπνος,—πυγμαιος. ηδιστος—Od. γ. 86.
SYN. Αγαθὸς, γλυκὺς, μειλιχος, ευηθης, ευχαρις. ευφραντὸς.

Ηδυσμα.
Εστετα ταῖς αρυχις ιδιδεν ηδυσματα. Ar. Eq. 675.
SYN. Ηδυσμὸς, ἡδυτης, γλυκυτης, γλυκασμα, γλυκασμὸς, γλυκασις, ευοσμια. βρῶμα. αρτυμα.
Ηδυφαὴς. Vid. Ηλεκτρος.
Ηδωτι.
Εμε δ' Ηδωτην μεν εν κρεσι χειματι μεσῳ. Theoc. 7. 111.

Ηιροφωνος.
Σκῆπτρα δε χρυσεα εν χερσ' εχεν ηιροφωνει. Il. σ. 505.
EXP. Τον αερα σαλπιστην τῇ φωνῃ.—μεγαλοφωνος.
Ηετιων.
—Εις Θηβην ιερὴν σολιν Ηετιωνος. Il. α. 366.
EPITH. Αντιθεος, μεγαλητωρ, αμυμων, θρασὺς, οβριμος.
PHR.—Βιην ιφθιμοιο Ηετιωνος.

ΗΕΛΙΟΣ. Vid. Ηλιος.
Ηερεθομαι, Αειρεθομαι.
Αλλ' δ' απλοτερων ανδρῶν φρενες ηερεθονται. Il. γ. 108.
EXP. Ουκ εισιν σταθεραὶ, αλλ' αδεδαιοι.
SYN. Αιωρεομαι, αειρομαι, κρεμαμαι.—αθροιζομαι. σαλευομαι, διασεισμαι. ερεθιζομαι, σπαιρομαι.
Ηὴρ. Vid. Αὴρ. κ. λ.
Ηέρα ἐσσαμενον—Il. ξ. 282:
SYN. Ομιχλη, σκοτος. αορασια.
Ηεριος.
Ηεριαι δ' αρα τωγε κακὴν εριδα προφερονται. Il. γ. 7.
SYN. Αεριος. ἐωθινὸς, ορθριος.
Ηεριδοια.
Ει μη μητρυιη περικαλλὴς Ηεριδοια
Ερμεια εξηγειτειν,—Il. ε. 389.
Ηερόθεν.
—Μη το λοιπον
Ηερόθεν πεπλων, Ικαριον τελεσῃς. Ep. l. 4.
Ηεροειδὴς, Ηεροεις.
Οσσον δ' ηεροειδὲς ανὴρ ιδεν οφθαλμοῖσιν
Ημενος εν σκοπιῃ,—Il. ε. 770.
—Εις ταρταρον ηεροεντα. Il. Θ. 13.
SYN. Αεροειδὴς. ὁμιχλωδὴς. σκοτεινὸς, κελαινεφὴς, ζοφωδὴς.
Ηερομηκης.
—Ηερομηκεες επὶ σπιλους αλοσὶ πολλῷ. Orph. 922.
Ηεροπλαγκτος, Vid. Αειρω.
Ηεροφοιτης, Ηεροφοιτος, Ηεροφοῖτις.
—Ζεφυριτιδες ηεροφοῖται. Orph. H.
Οπλων εκατῳ τεῦμε Διὸς φυσιν ηεροφοιτων. Phocyl. 118.
—Ηεροφοιτις Ερινυς. Il. ι. 567.
SYN. Αειρατος.

ΗΘΑΣ.
—Ηθὰς εμοὶ πως
Των τῆσδε μυθων—Soph. El. 374:
—Τῶν γαρ ηθαδων
Φιλων ισοι μολοντες, ευπειθεστεροι. Eur. Andr. 818.
SYN. Ηθὰς, στης, συνηθης, οικειος, εφετιος, κοινωνὸς. ἡμερος.
Ηθεῖος.
Τεφθ' ἑταιρ, ηθεῖε, κορυσσεαι;—Il. κ. 37.
Τιπτε μοι, ηθειη κεφαλὴ, δευρ' ελελυθας; Il. ψ. 94.
EXP. Ηθικη προσφωνησις ταυτην προς φιλτερον.
SYN. Σεμνὸς, σολυσεμνος, αγλαοτιμος.—Θεῖος, αγαθος. καλὸς.—συγγενὴς, φιλος.—εθεῖος.
Ηθμὸς.
—Η κυαθον,
Η χαλκηλατον ηθμὸν σεῦχεν
Τοισδε τοῖς επομενοῖς. Eur. Fr.
SYN. Κοσκινον.—ηθμαριον, ηθμαριον, ὁλκὰς, δυλικίὰ.—ταλαρος.
Ηθος.
—Μετα τ' ηθεα και νομον ἑπεσθαι. Il. ζ 511.
EXP. Τας συνηθεις τεχνας.
SYN. Εποικησις, σπαυλις.
Ηθος.
Εν δε Θεμις κυπελον τε τεον και επικλοπον ῆθος
Ερμειαν πεμψε,—Hes. θ 67.
SYN. Εθος. τροπος. φυὴ. φυσις.
EPITH. Αεργον. απλατὲς. βαρβαρον, αγριον. ευσεβὲς. λοιγιον, ἰμερον. κιδδαλὲον, κιδδηλον. κιβδηλον, κυδαλιμον. μετατροπον, πιστὸν, ποικιλον, πατρωϊον, παιδοκομον, πολυτροπον, φιλοκτητον.

Η Ι Η Κ

Η Ι

Η ΙΟΝ. Ἴα τα.
—Λυκων τ' ἰια πιλνται. Il. ρ. 103.
—τον δι και ἰια
Καρυκρ, ετ δι οἱ οφια τιθει—Od. ε. 266.
Ως δ' ὁτε μυιαι ζαλὰς ἰιων θημῶνα τιταξιν
Καρφαλεων.—Ib 368.
SYN. Εφοδιον.—βωματα—αχυρα. (γναθος Hesych)

Ἠϊθεος. ηθεος.
Παρθενικαὶ δι και ηϊθεοι αταλὰ φρονεοντες. Il. χ. 127.
Παρθενικαὶ δι και ηϊθεοι αταλὰ φρονεοντες. Il. σ. 567.
—Ου γαρ εστιν ηθεος Eur. Ph. 962.
SYN. Αιζηιος—αγαμος.
EPITH. Απαλοψυχος. θαλιθων, θαλιρος.
PHR. Κῆρος ετ' αρτιγενειον εχων χροον.—
Ισον τω κἀκεινῳ επισαχυισκον πολει.
—Ἐτι χροοντας ικελος
Αιτελλων, ετι φαιδρος ἐν ομμασι,—Apoll.
Πυρσαῖς γινυσιν εξανδρωμενοις. Eur.

Ἠϊος.
Ενθά σε, πῖτ Φοῖβε, θεαι λεον ὑδατι καλῷ. Hom. Ap. 120.
SYN. Ευσκοπος, ικελος, περιφημος, παραπλησιος.

Ἠιων, Ηων.
Αυτις δ' ἰιόνα μεγαλην θαμαθοισι κεκυφει. Il. π 462.
Ξεῖνε, τις εἶ; πόθεν ἦλθες ἐπ' ἠνια;—Hom. B. 13.
SYN. Ακτὴ, αιγιαλὸς, οχθη θαμμος.
EPITH. Αλικλυστος, αγρυπτος, αριθμητοφθμος, σταθερὰ. βαθεῖα. βαρυδουπος. ερημαια, τραφερὰ, ευναλια, ευχροκαλος, πολυθαμβὸς, πολυφλοισβος, πολυκλαυτος, πορφυρεα, φυκιοεσσα, θαφαρὰ

Ἠιονες, Ἠιονιος, Ηονιος.
—Ἐπ' ἠιονι Σκαμανδρῳ. Il. ε. 36.
Ἠιονιον τόδε σῆμα—Ep.
SYN. Αιγιαλωδης αφρωδης.

Η Κ

Η ΚΑ.
—Ατιταλα ἤκα γεροντα. Il. ω. 508.
Ηκα πρὸς αλληλους επια πτεροεντ' ἀγορευον. Il. γ. 155.

Η Λ

SYN. Ημίμα. ἠυτχως. πραως.

Ἡμενος.
—Δυοκαιδεκα βοῦς ενὶ νηῷ
Ημενος. ημενος περιναιεμεν—Il. ζ 94.
SYN. Ακινητος, αδαμαστος.

Ἡμενος. Vid. Ελαχιστος.
Ἡμενος δ' ἣν αυτὸς ελαυνέμεν ἁρμ' ἐν αγῶνι. Il. ψ 531.
EXP. Παντων ἠτιμενος· ασθενὴς, ατιμητος.

Ἡνω.
Και γαρ ἐγὼν επικουρος ἐων, μαλα τηλόθεν ἡνω· Il ε 478.
SYN. Καθηκω, ἐρχομαι. παραγινομαι.

Η Λ

Η ΛΑΙΝΩ. Ηλαιομαι.
Τῷ ῥα και ηλαινων αλαπαζέμεν ἠπειρον, Call. 3. 251.
Ουδ' επιτυμβιδιοι χορυδαλίδες ηλαινονται. Theoc. 7. 23.
SYN. Μαραινω.—ρεμβομαι, πλανασμαι. πλασκαζω.

Ηλακατη, Ηλακατα τὰ.
Ἰσόν τ' ηλακατην τε,—Il. ζ. 491.
Αι δ' ἰσὰς ὑφωσι και ηλακατα γραφᾶσιν. Od. π. 105.
—Ω φιλτατιθ αλακατα, δῶρον Αθαναας. Theoc. 28. 1.
Καδ δ' αυτῆ λιτα χιτον επ' ηλακατην ερυσαμίης. Ap. 1. 565.
SYN. Ατρακτος.—δονακ.—βιλος.—(το λεπτοτατον μερος της ἰστῆ ὑπερ ὃ ἐστι το καρχησιον.)
EPITH. Λινοχλωρος, δολιχὴ, χρυσὴ.—ἁλιπορφυρα.
Ἔργατιν ευκλωστω ταμακτος ηλακατων. Ep.

Ηλασκαζω. Ηλασκω.
—Ἔτει κ' ερικυχεις ἵππους
Παντοιη δρομῃ ασῃ ὑπὸ πολλὴ ηλασκαζων. Il. σ. 281.
Αἴτε κατὰ σταθμον πειρητὴν ηλασκητιν. Il C. 470.
SYN. Ηλαινομαι, πλανασμαι, περιερχομαι; ικκλιω.—αποδιδρασκω ελαυνω.

Ηλεκτρα.
Ω παι δυσαιστατας
Ηλεκτρα ματρός.—Soph. El. 122.
Η σὸν το κλεινὸν εἶδος Ηλεκτρας τόδε; Ib. 1183.
EPITH. Αρχεγονος, δυσπαις, δειλαια, βαθυπεπλος, ροδοπηχυς, Ατλαντίς.

Ηλεκτροι

Ηλικ[ρος, Ηλικ[ρον.
Χρυσιον ὁρμον ἐχων, μετὰ δ' ηλικ[ροισιν περκ[ο. Od. ε. 459.
Τῶν δὲ παρὰ πρὸχοῦσι, πεπηγότι ισγύθι πουλυ,
Ηδυφανὴς ηλικ[ρος αὐξεται, εἰδά τις αυγὴ
Μηνὸς ἀρχομενης—Dion. 387.
EPITH. Διειδὴς. χρυσαυγὴς.
Ηλικ[ροι.
Εκπιπ[τουσιν τῶν ηλικ[ρων,—Ar. Eq. 529.
EXP. Τῶν κλινῶν.
Ηλικ[ρινος.
—Το δ' ὡς' αλεκτρινον ὑδωρ
Ἐξ αμαρῆν ανιθυε—Call. 6. 29.
Ηλικ[ροφαὴς.
—Δακρυων τὰς ηλικ[ροφανῆς αυγάς. Eur. Hipp. 741.
Ηλικ[ρυατη.
Ζῆι δ' αγκλομενος συν εὐσφυρῳ Ηλικ[ρυατη. Hes. α. 86.
Ηλικ[ρυεν.
Κτεινας Ηλικ[ρυενα, βιῶν ἑνεκ' ευρυμετωπων. Ib. 82.
Ηλικ[ωρ. Vid Ηλιος.
—Ως' ηλικτωρ εδεδηκει
Χαγχαλεων. ταχέες δ' ι πωδες φερον'—Il. ζ. 513.
Τευχεσι παμφαινων ὑπερθεν. Il. τ. 398.
Ηλιματος. Vid. Ηλιθιος.
—Ταῦτα δ' αμυδρα
Γεφυλα ψυχῆς, ηλιματοισι μιθεις. Ep. l. 1.
Ηλιματων.
Τῷ και ὅτ' ηλιματως Κολχοι μαθον αντιοωντες. Ap. 4. 1205
SYN. Ευθικτῶς. ματαιως. αυτως.
Ηλιος, Ηλὸς.
—Οιος γαρ ανεργει
Ηλιὸς, ὁς' ἐφθιτα πολυφρονα φῶτ μαλ' ἀεισαι. Od. ξ. 464.
—Φρενας ηλιὸ. φοῖον ἐεπτας. Ib ε. 243.
Μαινομενε. φρενας ηλὸ. δ'ιηθορας.—Il. ε. 128.
SYN. Ηλιματος, ἀνοητος, μωρὸς. ματαιος, ηλιθιος.—μανιοτατος.
Ηλῶι
Ὡς ὁτὸτ' Ηλειοισι και ἡμῖν τεῖχος ετυχθη. Il. λ 670.
Ηλιαδες. Vid Φαεθων.
—Αμφὶ δι κὲραι
Ηλιαδες ταναοσιν ἐφημεναι αιγειροιτιν
Μυρινται κινυρὴν μιλιαι γοον· ἐκ δι ἐλεκτρὰς
Ηλικ[ρα λειβόμενας βλιφαρων προχεουσιν ἐραζε. Ap. 4. 604.
SYN. Φαεθοντιαδες· Φαεθοντος ἀδιλφαὶ.
Ηλιαζω, Ηλιαζομαι
—Αλλ' και ἐμ' ἡλιαξεις· Ar. L. 380.

—Ηλιαζει πρὸς ἡλιον. Ib. V. 769.
—Ἐν Αρκαδιᾳ πεντακοσιοι ἡλιασασθαι. Ib. Eq. 795.
SYN. Ειλεω, ειλυθριω, ἡλεω, ἡλιῶμαι. δικαζω.
Ηλιαιος.
—Κἀτειτ' εν Ηλιαια
Βδιοντες αλληλους αποκλαιειαν οι δικασαι. Ib. 894.
EXP. Το μεγα δικαστηριον εν τῇ Αττικῇ.
Ηλιας.
Αρταγος Ηλιας δορυ ελατὴρ πυρός—Nonn. I.
Ηλιαστὴς. (δικαστὴς εν Ηλαια)
Ω γεροντες Ηλιασται,
Φρατορες τριωβολου. Ar. Eq. 255.
Ηλιαστικὸς.
Ος πρωτον εδοκει ελαβεν ἡλιαστικὸν. Ib. N. 861.
Ηλιβατος.
—Ηλιβατος πατρη και δασκιος ὑλη. Il. ρ. 273.
SYN. Τηλοδε. μεγας. αδατος, ακροσκαλος, ὑψιλοφος, ὑψερεφὴς. βαθυτατος.
Ηλιθα.
—Φυλλων γαρ εην χυσις ηλιθα πολλή. Od. ε. 483.
SYN. Αθρως, δαψιλῶς, σωρηδὸν. σφοδρα. ματην. ὁμῶ. μαλα, παυ.
Ηλιθιαζω.
—Εχω δ' εκαν ταῦτ' ηλιθιαζω. Ar. Eq. 1121.
SYN. Ανοηταινω, αναισθητῶ, μωραινω, πολαινω.
Ηλιθιος.
Ηλιθιος, ὁστις μη φιλους κῶμον φιλεῖ. Eur. Cyc. 536.
SYN. Αναισθητος, μωρὸς, αφρων, πλιματος. σκληρὸς. ματαιος.
Ηλιθιοω.
Μη φρενας ὑμῶν ηλιθιωσι
Βροντης μυκημ' ατιραμενον. Aesc. Pr. 1060.
SYN Ατυζω, ικπλητ[ω, παρακπλησσω.
Ηλικια.
—Ος ἡλικιην εκεκασο. Il. π 808.
SYN. Γενεα ιστης, νικτια, ακμὴ χρονος.
EPITH. Ευανθὴς, ευθαλὴς, ἰμερτὴ, σθεναρὴ, θαιρὰ, χλοερὰ.
Ηλικιωτης.
Εκπλευσας. ὑγιης εταιρηβ', ἑμὸς ἡλικιωτας. Theoc. 14. 54.
SYN. Ηλιξ. ισηλιξ. ὁμηλιξ. συνηλιξ. ἰσοχρονος. συμπρακτορ.
Ηλικος
—Μικρος, ἡλικος Μελων. Ar. R. 55.
SYN. Ὁσος, ποσος, ὁπόσος, σηλικος.

Ηλιξ Vid. Ηλίκιωτης
Ηλικες. ισοφαρι. των τε σθενος κε αλαπαδνον. Od. ε. 372
Ηλιοβλητος
—Πιρσων δ' ηλιοβλητες φλεκας. Eur. B. 14.
Ηλιοκαυσος
—Συρας καλεοντι τυ παρ. ις
Ισχναν. ἁλιοκαυσον —Theoc. 10. 27.
Ηλιοστερής.
Κρατι δ' ηλιοστερὴς
Κυνῆ σκεπασμα Θεσσαλὶς τη αμπιχει. Soph. Oed C 318.
SYN Σκιασικὶς —πλατυπιλος.
Ηλιοτιδής.
Προς αντολὰς φλογωπὰς ηλιοτιδῶς. Aesc. Pr. 790.
Ηλιος, Poet. Ηελιος.
—Αφαρ δ' οἱ αγγελος ἦλθεν Ηλιος. Od. ϑ 271.
Ημος δ' ηελιος κατιδυ και επι κνεφας ἦλθε. Il. α. 475.
Ηδη γαρ φασδε παλαι' ἁλιν αμμι δεδυκεν. Theoc. 1. 102.
SYN. Ηλιοπωρ. Μιθρης Τειριων. Σειριος. Φοῖβος. Φαεθων. Φωσφορος. Παιαν
EPITH. Ατειρὴς αρχεσιφωτος, αιγληεις. αφθιτος, αζαλὶος αερροχιτων. βαρυμηνις, γλαυκοφεγγὴς. ευρυοπης, ζωδωρος, φυτηβομος. καθαρος, ϑιλατος, λαμπομενος. λιπαροζωνος. μακρομαιρων. μαλερὸς. μεσημβριων. ολβιος, οξυς. παμφαινων, παντεμφαῖος, πανοψιος. παντεργος. πυριφεγγὴς. πυριβρομος, εμπυρος, πυριτρεφὴς. φαλιρριπτος. τηλεφανὴς. Σειριος. σειριοεις. φαεσιμβροτος, τερψιμβροτος. χρυσεος, χρυσοφαὴς, φαεθων. ολογυρὸς, φαεινὸς, φαεσφορος φαεινὸς, φρυγιων. ὑψιδρομος. ὑψιπορος, ὑψιφανὴς
Αστρα μεν ημαυρουσι και ιφια κυκλα Σελητης
Αξοτα δυσσας εμπυρος ηελιος.
Ηλιε Τειριων.—Ηλιε τ' αυγὰ
Τειριονιδαο ανακτος.
—Ω. σαντ' εσορᾶ, και σαντ' επακουει Hom.
—Ηελιου φαος παντοτε λειπεται. Cal
Πυραυγὴς δισεις Sibyl. Πετρα πυρὸς Eur.
Η των Θρᾳκιων. Πτεαν, Ωριτην Θεον. Lyc.
Οξεων ὑγιταλιος ακτινων πατηρ.
Φαυσιζοτος δαιμων Τειριονιδας
—Πυριπνοιτων αρχὸς ἱππων. Ασὴρ ιφτιος. Pind
Κλυθι πυρὸς ναιρᾶ βασιλευ Χρυσηνις Τιτα.
Κλυθι εμας τᾶμιε, ζωαιχιος ὦ ανα παγᾶς.
—Θειην αρηγος.—Ψυχων αναγωγιδος.—
Εικων παγχρυσεα Διὸς —Procl.
Αυτος εγω σελασαν δεν ελον πολον ἁμμασι τευχω
Ουρανιον ἑλικων πολυκαμπτα κυκλα δινων,

Μητρα χρονε πισυρησι φερων κυκλεμενος ὥραις
κ. λ
—Δωδεκαμηνος ὁδιτης —καρπῶν κοιρανος.—
—Οργανον κοσμε —τομευς, α αξ πυρὸς.—
—Βροτειου βιου σκιμπτε δολιχοσκιος.—
Πεμπτὶς αιθερος ομμα. Nonn.
—Ιαινοπλην κυκλον ηλιε. Aesch.
Ω καλλιφεγγὲς ηλιε σελας —Eur.
Συ δ', ω τον αιπυν κρατον διφρευοντων. Soph.
Ηελιε γλυκυδερκὲς ιδε φαος εξοχα λαμπε. Sib.
Κλυθι μακαρ, παυσιρρεες εχων αιωνιον ομμα,
Τιταν χρυσαυγὲς, ὑπερτατε, κρατιστε φως
Αυτοφυὲς, ακαμα, ζωων ὑδατα πυροφορε
Δυσις μεν γενετωρ νυκτος, ευκυμε Νυκτος.
Κρατιν εχων ὁρᾶ τετραζυγοισι ποσσι χορευων.
Κυδρομε, φεριζηπτωρ. πυρος φαιδρωπε, διφρευτα.—
Ευσεβεσσιν καθεδηγε καλων ζαμενὴς ασεβοισι
Χρυσολυρε, και εκ τοι εναρσιον δρομον ελκων.
Εργων σημαντωρ αγαθων ωοστρεφε κυρε
Κισμοκρατωρ σειριε. τυφ δρομε, κυκλοτιλητε,
Φωσφορε αιολοδειελε, φερεσβιε, καρπιμε, Παιαν
Αιθαλοεις, αμιαντε χρονε πειρας αθανατος ζωὸς
Γυδοις, πασιφαὴ κοσμε το πειδρομον ομμα.
Σβεννυμενον λαμπον τε καλαῖς αμφιβροτοις.
Δεικλα δικαιοσυνης, φιλοπαμπλε. δεσποτα κοσμε.
Πισοφυλαξ, αιει πανυπερτατε. φασιν αρηγε
Ομμα δικαιοσυνης, ζωῆς φαος ὃ ελκυπες.
Συν λιγυρῇ μαστιγι τετραορον αρμα δινων.
Orph H
Φωτὸς γενεταν ομματολαμπῆ,
Τας γιγομενας και ϑνῃσκομενας
Ταμιαν ὑλας—ἀγνῶν αιωνων πρυτανιν.
—Νοερὸν τυπον αισθητὸν
Αγαθῶν παροχον εγκοσμιογειῶν. Synes.
Ηλιε εκλειψις
—Επει ζοφος ηματι μισσω
Αντοιδης τιτανυσε· κελαινιοωντι δε πεπλω
Κουπτομενον Φαεθοντα μεσημβριας εἶχεν ὁμιχλη
Κλεπτομενης δ' ακτινες επισκιοωντο κολπωσι, κ.λ.
Nonn. I. 38.
Ηλις
Ουδ' οσσοι ναιουσι περὶ Ηλιδος ἱπποβοτοιο. Od. ρ 347.
EPITH. Ιππηλατος, δια, ευρυχορος, ευδιεφος, πολυπαμμων.
Ηλιτομητος.
—Και ηλιτομητον εόντα Il τ. 118.
SYN Εκλαμπνιαῖος, εκλαμπτος. προμηθεος
Ηλιτοποινος.
—Και ηλιτοποινον Ερινυν Orph. 1361.
Ηλιῶτις. Ηελιῶτις.
Ακτην ες ηλιῶτιν—Soph. Tr. 710.

—λπ' πιλιωτίδος αιγλης, Ep. l. 3.

Ἠλιωτα
—Κομας—τα μεν ενθεν μιλαιτας,
Τα δ' τε αχρι ἡλιωσας. Anac. 29. 5.
SYN. Ἠλιωδης, ξανθα, χρυσῆ.

Ἠλις.
Χρυσειοις ἁλοισι πεπαρμένον.—Il. λ. 632.
Κρατηροῖς αδαμαντος ἁλοις. Pind. P. 4.
SYN. Γομφος.
EPITH. Οξυτορος.

Ἡλυγη.
Ουκ ἐρῶντες εδῖν, τι μη
Τῆς δικης την πλυγην. Ar. A. 684.
SYN. Σκια, σκοτος. επισκιασμος.

Ἠλυσιον.
Αλλα σ' τς Ἠλυσιον πεδιον και πειρατα γαιης
Αθανατοι πεμψουσιν, ὁθι ξανθος Ραδαμανθυς
Τῇ περ ῥεϊστη βιοτη πελει ανθρωπεισιν
Ουδ χιονος, ουτ' αρ χειμων πελλυ, ουτε ποτ' ομβρος,
Αλλ' αιει Ζεφυροιο λιγυπνοιοντας ανακτας
Ωκεανος αυσσιν, αναψυχειν ανθρωπους. Od δ. 563.
Ἰσον δ' τυπλισσουσιν αιει
Ισα δ' εν ἀμπρασις αλι·
ου ἐχοντες, απουσιρον
Εσθλοι γιγνονται βιοτον—
—Ενθα μακαρων τεσσον ναιεταοδες
αὐραι περιπνεουσιν, αγ·
θυμα και χρυσος φλεγει, κ. λ. Pind. Ol. 2.
Ανθεμοεσσα Ραδαμανθυος αυλη.
Ἠλυσιον λειμωνος αλσεα.—Nonn.
Ἠλυσιω πεδιω ὁθι οἱ πεπλοι κομαται παρα
Λιμνης ειναι Αχερουσιαδος βαθυκολπε —
Ενθα πεπλεν τριτος αθανατος μεγαλοιο θεοῖο
Και τρισσαι πυγαι ουσι, μελιτος τε γαλακτος
Γαια δ' ισον φαιτων—καρπος τοτε πλεονας ουτε
Αυτοματη, χοιναι τε βοες, και πλῆκτες αμολγες
Ου γαρ πλουτος εκει, ουδε πλουσιος ουδε τυραννος.—
Κεκλ ετ' ερει τις ὁλως τυξ πλθεν, η ανριον εσαι,—
Ουκ εαρ, ουχι θερος, η χειμων μετοπωρον,
Ου γαμος, η θανατος, κ. λ. Sibyl. l. 2.

Ἠλυσις
—Σκευος βαρδουσαν
Ἠλυσιν αἰθερων προτιθεῖσα. Eur. Hec. 66.
—Πρεσβυς ὑστερῳ ποδι
Πιπτων δομων πλυσιν—Ib. Herc. F. 1041.
SYN. Πειρα, βασις, πλυσις, αφιξις, προδρομος. συροδος.

H M

ΗΜΑΘΙΑ.
Και Ημαθιην ερατεωην. Il. ξ 226.
EPITH. Πολυλλοος.

Ημαθιον.
—Και Ημαθιοντα αναστα. Hes. Θ. 985.

Ημαθοεις, Ημαθωδης. Ημαθωδις το.
—Ος ρα Πυλοιο ανεξ ην ημαθοεντος. Il. ς. 77.
Ει ημαθωδις ευρεῖν
Το τῆς ὁλης θαλασσης. Anac. 32. 3.
SYN. Ψαμμωδης, ψαμαθωδης—τραχυς.—ψαμαθος.

Ημαι.
Αλλ' ὑμαι παρα νηυσιν ετοσιον αχθος αρηρως. Il. σ 104.
SYN. Καθημαι, απικαθημαι, επικαθημαι, ἑζομαι.

Ηματιος, Ηματιη. Adv.
—Τον τῆις Αχαιων
Ηματιαι Θρηικηθεν επ' ευρεα νωτον αγεσι. Il. ι. 72.
Ενθα και ηματιη μεν, υφαινεσκεν μεγαν ἱστον. Od. ς. 104.
SYN. Ἡμερινὸς, καθημερινός.—επ' ηματι, επ' ἡμαρ. ἡμαρ.

Ημιδατος, pro Ἡμετερος.
Η απὸ Ασσυριων ημιδατη σῖγατιη. Call. Fr.

Ημερα. Ημαρ
Ως τῦν ἡμερα ἥδε κακὸν φερει Αργειοισιν. Il λ. 293.
Τι γαρ σαρ' ἡμαρ ἡμερα τερπνον ἐχει.
Προσθεῖσα, κἀπαθεῖσα τῶ γι κατθανεῖν; Soph. Aj 475.
—Ουδε ποτ' ἡμαρ Παυσονται καματε—Hes. ε. 174.
SYN. Φως, φαος, λυκη. αὸς.—παννυχος.
EPITH. Καλλιφεγγης, παλαχνη, πολυφαρος. λευκοπεπλος. λευκοπωλος. λαμπαδοῦχος.—αισιμον, γλυκερὸν, ἁλιον, ερασμιον, ποτιμον, ελευθερον, ευδιον, λαμπροτατος, ολεθριον, εφαμερον, μεσσιμον, πολυς, πολυπλοκον, πολυωκυν. πολυσκεπες, φαεσιμβροτον, φωσφορον.
PHR. Ηλιε ακτις. φως—Διος φαεσφορος. Ηελιου δικελλα. Eur.
Χρυσειας ἀμπρας βλεφαρον.—Τροχος αμιλλητηρος ἡλιου. Soph.
Δρομος Ηος. Nonn.—Ἁλιος πωλος. Pind.

Ημερινος.

Ημειρυω.
—Νυν δ' εκηλα πα
Των τηνδ' απειλων εντος ημειρυσαμεν. Soph. El. 789.
Αλλ' επι δ' ο καιρος ημειρυοντας ξενους
Μακρας κελευθου, τυγχανειν τα πρισσοτερα. Aesc. Ch. 708.
SYN. Διημειρω, συνημειρω.—δι' ημερας καμειν.

Ημειρσιος
Ω χαιρε, λαμπρον νυκτος, ημειρσιον
Φαος αφαυσκων.—Aesc. Ag. 22.
SYN. Ημιριος, καθημεριος, μεθημεριος, μονημερος, μεσημεριος, αμφημερος.—ηματιος, ημερησιος, παντημεριος.

Ημερις.
—Τεταινυσα στερι στερνων γλαφυρων
Ημερις ηεωσσα.—Od. ε 69.
—Ημεριδος αρχου—Ar. A. 996.
SYN. Αμπελος, ειδος (εἰδος λευκοτριχοις βρυον. Eustath.)
EPITH. Καλλιφυλλος.
Ημερι παρθενικειρα, μεθυτροφε, μητερ οπωρης. Ep.

Ημεροβλεψ.
—Ημεροβλεψ καρπ—Ep l. 1.

Ημεροκοιτος
Μη ποτε σ' ημεροκοιτος ανηρ απο χερνιβ' ελκηται. Hes. ε. 603.
SYN. Νυκτοκλεπτης, κλεπτης.

Ημερολεγδον.
Τοκεες τ' αλοχοι θ' ημερολεγδον
Τεινουσα χρονον τρεμουσαι Aesc. P. 63.
EXP. Των εκ των ημερων καταριθμουμενων.

Ημερος.
Αιετος, αργην χηνα φερων ονυχεσσι πελωρον
Ημερον εξ αυλης.—Od. ο 162.
SYN. Ηθαις, υποχειριος, χειροηθης, τιθασσος, συναιθρωτιζων, πραος.

Ημεροσκοπος.
Οπως δ' ο πρωτος ημιν ημεροσκοπος
Δεικνυσι.—Soph. An 259.
Λαθων κολακας φυλακας ημεροσκοπους. Ar. Av. 1174.
SYN. Ημεροφυλαξ, φρουρος.

Ημεροφαντος.
Οναρ ημεροφαντον αλαιτες.—Aesc. Ag. 82.

Ημετερειος, Ημετερος.
Ουτε γαρ ημετερειον, ουτε καλον. Anac 122.
Ημετερος θεραπων.—Il. π. 314.
SYN. Νειτερος, ημος.

Ημι, pro Φημι.
Η, και κυκνειοιο επ' οφρυσι γηυσε Κρητων. Il. α. 528.

Παι. ημι, παι.—Ar. N. 1143.

Ημιβρεχης.
—Θερμης ημιβρεχους εφυγον. Ep. l. 2.

Ημιβρως. Ημιβρωτος.
Αιχμη δ' ημιβρωτι—Ep l. 6.
—Υφ' ημιβρωτον οδοντα. Ib.

Ημιγυιος.
Πυρρος, ο δ' ημιγυιος.—Theoc. 6. 3.

Ημιδαης.—Vid. Σκυδαλευ.
Ημιδαης δ' αρα τους λιπετ' αυτοθι.—Il. χ. 294.
SYN. Ημικαυστος. ημιφλιπλος, ημιπυρωτος.—ημιβρωτος.—ημιτομος.

Ημιδιπλοιδιον. (το γυναικειον ἱματιον)
Τυτὶ το της γυναικος ημιδιπλοιδιον. Ar. Eccl. 318.

Ημιδυλος.
Παιδας δ' εγω μεν γνησιους ετικτον αν,
Η δ' ημιδυλος τοις εμοις, νοθαγενεις. Eur. Andr. 942.

Ημικλειον, Ημικλεον
Εγω μεν ουν πρωτιστον ημικλεια. Ar. N. 643

Ημιθεος.
—Και ημιθεων γενος ανδρων. Il. μ. 23.
SYN. Ημιθνητος. ημυς.

Ημιθηλυς.
Των ημιθηλυν Αττιν. Anac. 13. 2.
SYN. Ημιγυνος, ημιγυναιξ—ημιανθρωπος, ημιανδρος, ανδρογυνος, ευνεχος.

Ημιθνης. Ημιθνητος.
Οι μεν αρ' ημιθνητες, επει τον ποτιτιον εἶδον. Call 6. 60.
Τοις ημιθνητοις δυσλυχοις Λαπιθαιοις. Lyc. 511.
SYN. Ημιθανης, ημιζωος, ψυχορραγης.—ημιθεος.

Ημιθρανστος.
Συν ημιθρυστοις κηριοις—Ib. 378.
SYN. Ημικλαστος.

Ημικακως.
Αλλ' ημικακως κεκτημαι. Ar. Th. 456.
SYN. Μετριως.

Ημικρης (Μυελλος)
—Ημικρητα βαρβαρων. Lyc. 150.

Ημικραιρα.
Την ημικραιραν την ετεραν φιλην εχων. Ar. Th. 234.
SYN. Ημικρατον, ημικεφαλον, ημικρανιον, ημικεφαλαιον.

Ημιλειπτος.
Ο δ' ημιλειπτος ηδη. Anac. 33. 10.

Ημιλυδος.
—Αστις ημιλυδος, ως συκαμιδ τε. Soph. Fr.

Ημιτειος. (ο κορακινος)
Ιστρος Σκυθαισιν ημιτειον πιειν. Sop ap. Athen.

Ημιτονος.

Ηπειροπιὸς, Ηπειροπευτὴς, Ηπειροπὸς.
Ηπειροπῆα τ' ἐμεν καὶ ἐπικλοπον—Od. λ. 363.
Δυσπαρι εἶδος ἀρίστε, γυναιμανὲς, ἠπειροπευτὰ. Il. γ. 39
Βέλεται ἀπείρονὸς ἡμῖν εἶναι. Anac. 123.
SYN. Ψευσὴς, δολοφραδὴς, ἀπατηλὸς, ὑπερηφανος.

Ηπειροπευω.
—Τί μ' ταῦτα λίλαιεαι ἠπειροπεύειν ; Ib. 399.
SYN. Ἐξηπειροπευω, συνηπειροπευω, ἀπαταω.

Ηπητὴς.
—Ο δ' ἠπητὴς μοι ἐπεεσσι. Hom. B. 183.
SYN. Ακεσὴς, ραπτὴς, σευτὼς.

Ηπιαλεύς.
Ηπιαλὲυ γαρ οι ἀνδ' ἐξ
Ιππασιας βαδίζων. Ar. A 1163.
EXP. Ο ριγοπυρετῳ πειρᾶσεσιν.

Ηπιαλος, Ηπιαλης, Ηπιαλος.
Ανδρ' ἀγαθὸν σίνιν παντων δαμνησι μαλιστα,
Καὶ γὴρως ὠλι, Κυρι, καὶ ἠπιαλε. Theog. 173.
SYN. Ριγοπυρετος (το τῦ πυρετῦ κρυος) ἐπιαλτης.

Ηπιοδωρος, Ηπιοδωτης, Ἠπιοδωμος.
Ενθα οἱ ἠπιοδωρος ἐναιτιη πλυθι μητηρ. Il. ξ. 251.
—Ασκληπιὸν ἠπιοδωτην. Orph. H.
—Μοῖραι—μαλακοφρονες, ἠπιοδωμοι. Orph. H.

Ηπιος.
—Ρθιλω δ' ἑι τοι ἠπιος εἶναι. Il. Θ. 40.
—Επὶ τ' ἠπια φαρμακα πασσεν. Il. λ. 515.
SYN. Ηπιοδωμες, ἠπιοχειρ, ἠπιοδωρος, φρᾶος, φροσυνης, φρονεων, μειλιχιος, ευφροσυνογορος, χρησολογος, αιμυλος, επαγωγὲς, λιπαρὸς.

Ηπιοχειρ. Vid. Απολλων.

Ηπιοχειρες.
—Και ἠπιοχειρον ὑγειαν. Orph. H.

Ηπυ.
Ηπυ καγχαλοωντι καρηκομοωντες Αχαιοὶ. Il. γ. 43.
SYN. Οπτως δη, γ' ν. δὴτα, δηπυ.

Ηπυτης.
Στὰς εν μεσσοισιν μετεφωνεεν ἠπυτα κηρυξ. Il. π 384.
SYN. Ακυτης, κραιπνὸς, φαιδιμος, μεγαφωνος, ευφωνος.—φαιδιμος, κραιπνὸς, βοιτης.

Ηπυτιδης, Vid. Πειριφας.
EXP. Ο Ηπυτα παῖς.—ὁ ἠπυτης, φαιδιμος.

Ηπυω. Vid. Ακυω.
Κεχλοισιν ταναοῖς γαμφοι μιλας ηπυοντας, Mos. 2. 120.

Η Ρ

Η Ρ. Vid. Ραρ. Ηρι.
Ηρα.
Ημα φρισσα διὰ, δυγατηρ μεγαλοιο Κρονοιο. —Il. π. 721.
SYN. Ενυω.—αἰρ.
EPITH. Απλοιπὰς, αμειλικτος, αυτογονος, αμηχανος, αλλοπροσαλλος, ασυνὸχος, βαρυθυμος, βαρυζηλος, βαρυμηνις, γλαυκωπις, βαρυχλυπος, πικρος, λευκωλενος, κλυτὰ, κελαδινὰ, μεγαλοσθενὲς, μητιοεσσα, ζηλημων, ζηλομανὴς, πολυμηχανος, πρωτοθρονος, χρυσοθρονος, χρυσοπεδιλος, χρυσηλακατος, φερισθενὴς, θαλαμηπολος, ζευξιδια, Βακχιας, Αργολις, Αργικὰ, Λακινιὰς, Ραμνουσιὰς, Ιμβρασια, Πελασγὶς, Πελασγιὰς, Ιναχὶς.
παντδαματειρα, δολοφρονεστα, δολομητις, ποικιλομητις, δολοπλοκος, δυσμηχανος, δολοφρων, δολοπλατὴς, απατηλιος, δυσμαχος, πανοπτιος, πολυμητοιδὲς, κακηεργὸς, ταυρωπις, ὑψαυχην, ωκυπεδιλος.
PHR —Βοῶπις πομπια Ηρη.
—Μιμαῦ τεμενος και αυτης.
—Νυμφης τρατωπιδος Ηρης.
—Ηεροφοιτις Ερινυς. Hom.
Μητηρ αθανατων πυρὸς φαεσιβροτος Ηρη. Tryph.
Ηρη δ' αστεροφοιτιν ελυσατο κυκλον Ολυμπου,
Και ταχυὴ πελειαν ἐην επικοσμια μορφην. κ. λ. Nonn. 1032.
Ως φαεσφορος ἠε τοκια δι' αιθέρος ἐδραμεν Ηρη. Ib.
Ηρη τε ζυγιη Διὸς ευνέτις.—Apoll.
—Χαλκοπὴ Διὸς.—Σαμιη μεδεσσα.—Ep.
Αιθέρος αρχαιος Nonn. Θεων βασιλεια. Pind.
—Εξ Ηρας χειμιης ακραιας Διὸς. Eur.
Κυανεοις κολποισιν ευπλοιην. αιρομορφη.
Ηρα παμβασιλεια, Διὸς συλλεκτις μακαιρα.—
Ομβρων μὲν δυερων, ανεμων τροπὶ, παντογενεθλη.
Χωρὶς γαρ σεθεν κεν ὀλως ζωης φυσις ἐγενο. Orph. H.
—Ην τικτε Ρεη.
Αθανατην βασιλειαν, ὑπειροχον ἐιδος ἐχουσαν
Ζηνὸς ερυσθενοιο κασιγνητην αλοχον τε
Κυδρὴν, ἣν τανυηκες μακαρες μεθ' μακρὸν Ολυμπον
Αἰδοιην τιουσιν ὁμῶς Διὶ τερπικεραυνῳ. Hom.

Ηρακλης.
Ενθεν δὲ Διὸς υἱὸν αρισθεὸν χαιρετωμεν.
Φῶθ' Ηρακλῆα, μεγαλων επιτορχ' εργων. Od. φ. 26.

SYN.

SYN. Ἀλκείδης. Ἀμφιτρυωνιάδης.
EPITH. Ἀριδεικετος, ατάρβης, αλεξικακος, αρισταβλος, αριστοβουλος, αριστομαχος, ατρεστος, βιήφατος, βοηδρομος, δαμαλιφάγος, δαΐφρων, ερικυδής, ευσκαπος, θυμολεων, θρασυμέμνων, θρασύς, θρασυμάχος, θεος, ἱρως, μεγαλοφρων, μυριομοχθος, βαρυμοχθος, κρατερόφρων, κρατερός, λεοντοθυμαχης, λεοντοχλαινος, λεοντοκαλυς, λιποπολεμος, ομβριμος, οξυχειρ, σινδαρης, πολυλυπος, πολυτιμητος, πτολιπορος, σακεσπαλος, συμμαχος, λαοσσοος, τριτελεστος, τοξοφόρος, ταλαιπλῆξ, ταυροφόνος, υπερβιος, χαλκασπις, χειραμυντης, θηροχλαινης, καρτεραίχμης, κυδιάλιμος, ζωγρηκλεπτης, μορσιμος, δωδεκαθλος.
Θηβαιγενης, Τιρυνθιος, Μηκιστιος, Καδμογενης.
PHR. Βιη Ἡρακλειη. Hom.—Μινος ομβριμον Ηρακλῆος. Orph.
—Διὸς αλκιμος υἱος, Διὸς θρασυκαρδιος υἱος.—
—Διὸς ταλικαρδιος υἱος.—
—Αμφιτρυωνιαδης ακειρητος αὐτῶς. Hes.
—Αμφιτρυωνιος ὁ χαλκιοκαρδιος υἱος.
—Βιη τε πολυφρονος Ηρακλῆος. Theoc.
Καὶ θηροχλαινη σιγαλοεν ωμοιτε λυκη.
Τριτοπερα λεοντος—Lyc.
—Πολυμοχθοτερος, πολυπλαγχτοτερος τε θνητων.
Ευδοκιμος Διὸς ἱτυς. Eur.
Σειριὸν θελγε Αλκαιδᾶν Pind
Μορφὰν βραχυς, ψυχὰν δ' ακαμπτος, κ. λ Ib. Nem. 1.
Πρῶτα μεν εν Νεμεῃ βριαρὸν κατεπεφνε λεοντα. κ λ. Ep. l. 4. c. 8.
Ηρακλὲς ομβριμοβιμε, μεγασθενὲς, αλκιμε Τλαϱ.
Καρτεροχειρ, αδαμαστε, βρυαν αθλοισι χρεωμενε,
Λιολομορφε. χρεω σατις, αἴδεο τι, συφρων.
Λρρητ', αγριοθυμε. πολυλλιτε, σακτοδυνασα.
Παγκρατὲς ἤτορ ἐχων, και καρδιη, τοξοπα μαχλε,
Παμφάγε, σακεσπορε, σακυπερτατε σᾶσιν αρωγὲ
Αυτοφυὴς, ακαμας, ὑακινθε βλαστημα φερισσων —
Δωδεκ' απ' αρτεμιῶν αχρι δυσμῶν ἀθλα διηπτων.
Αθρυατοις πολιπωροις απειρητος, ασυφηλιξ. κ λ. Orph. H.
Ηρακλῆν δὲ σε φαῖδος ὑπατυμον ἐξονομαζει
Ηρα γαρ ανθρωποισι φερων, κλεος αφθιτον ἐξεις. Suid.
Ος πρὶν μεν κατὰ γαῖαν ἀθεσφατον, ηδὲ θαλασσαν,
Πλαζομενος πομπησιν ὑπ' Ευρυσθῆος Ανακτος,
Πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐμοχθησεν ετλασθαλα, πολλὰ δ' ἐτλη·

Νῦν δ' ηδη κατὰ καλὸν ἐὸς ρεθροντος Ολυμπε
Ναιει τιρσομενος και ἐχει καλλισφυρον Ηβην. Hom
Ηρακλειοξανθιας.
Και βλεφαρων τον Ηρακλειοξανθιαν. Ar. B. 522.
Ηρακλεὴς, Ηρακλεος, Ηρακληειος Vid Τλησπολεμος.
Οι δ' Ηρακλειας χειρας φυγον,—Hom. XLVII. 18.
Ηρακλειτος.
Τον βιον Ηρακλειτε. πολυ φλειον ηπιε ὁτ' ἐξης
Δακρυα τῶν ὁ βιος ες' ελικοτερος. Ep. l. 1.
Θεσπιελος ανὴρ
—Ερθειον αρχαιης Εφιστιχλεος,—Ib. l. 5.
Ηρατα.
Ἐστιν δε προπαροιθε κλυτης Χαλκηδονος ακρα
Ηραια· φασιν κεν ιδων βαθυδινεα πασαν
Ἐμμεναι—κ. λ. E. M.
Ηρειος.
Και μιν ἐων μηλων θεσαν πρεσβυν—Ap. 2. 515.
SYN. Προμαντης, παρασατης, βουθυς. αρηγων. σταρχος, αρχων. βασιλευς, διοπτης, φυλαξ επιπρανος, σιρεπτηρ.
Ηρεμα. Ηρεμεῖ (Adv.)
Ἐν δ' ὄν Ζεὺς επαφωμενος ηρεμα χειρὶ θεινη
Πορτιος ωμαλιης.—Mosch 2 50.
Αλλ' ηρεμεὶ σιγηξαντες ακροασωμεθα. Ar. B. 318.
SYN. Ηρεμιως. ηρεμαιως, ησυχως, ατρεμας, ατρεμα. ιλαρως. ησυχῆ, ησυχως. βαδην. σχολαιως, βραδεως. επιλιγδην. κατὰ μικρὸν.
Ηρεμιχ.
Ησυχη χαιρετα, και ηρεμιη πολυϋπνω. Orp. H.
SYN. Ησυχιχ, ατρεμιχ.
Ηρι. Vid Ηωθεν.
Αλλὰ μαλ' ηρι νεοντα.—Od. υ. 156.
Ηριγενης, Ηριγενεια Vid. Ηως.
—Ου μετα δηρὸν—Ηριγενης—εφαανθη. Ap. 2. 452.
Ημος δ' Ηριγενεια φαην ροδοδακτυλος Ηως. Il. α 477.
Φαιδρα τε μειδιοωσα θεη κλυτος Ηριγενεια. Opp.
Ουδ' ὑπὸ μαρμαρυγῆ θαλερωτιδος Ηριγενεης. Ep l. 3.
Ηριγονη.
Αυτοφονῳ σιδροφλιγι μεταφρενος ωλεσε χειρι.
Αυταρ ὁ μητρος ερισμαρ κυων παρὰ γηπονι τυμβῳ,
Ηριγονης ὑπ' ερωτι, θελημονι δ' ωλετο ποτμῳ.
Ζευς δε πατηρ ελικωπις, ὁ αστερουτι δε κυκλῳ
Ηριγονην σιδηριξε λεοντεῳ παρα γουνῳ κ λ. Non. l. 47.
EPITH. Στεφανωδης.

Ηριδανος.

ΗΒΑΙΟΣ. (Ἡβαιόν. Adv.)
—Ἐπεὶ ἐ οἱ φρένες νδ' ἡβαιαί. Il. ξ. 141.
Ἱρωσὶν ἀναβλησις καλὴ ἐσσεται, νδ' ἡβαιόν. Il. ζ 380.
SYN. Βαιός.—ολαχιστον, ολιγοχρονιον.
Ἡβαω. Poet Ἡβαω. Vid. Ἡβη.
Ὅππ' τ' αν ἡβωσι,—Od. α. 41.
Ἡμιρὶς ἡβωωσα, τεθηλεν δε σλαφυλῆσι. Il. ε. 69.
SYN. Ἡβασκω, ηβυλλιαω, ερηβαω. αταλλω. ευθαιεω. θαλλω. ηιαζω. ευωχιομαι. τηχω. ακμαζω.
Ἡβη.
Ου ποτμον γοωσα, λιπῦσ' ἀδροτητα. καὶ ἥβην. Il. π. 857.
SYN. Ερηβεια, ερηβοτης, ωροσηβια, ηιοτης, ὑλικια. ακμή.
EPITH. Αγλαὸς, αγλαωπις, ἁρπαλια, αχαλινος, ὑτιροπλος, γυρκπις, αρτιτιλιτος, αλιξικακος, ευανθεμος, ευθαρσης, ερατὴ, θαλερὴ, μινυαριος, νεαρὴ, ωλιξ, ωολυηρατος, ωολυγηθὴς, ωρωταγχιος, σωφρων, ωειθηνιος, αρρων, ρωμαλια
P.H.R. Πρῶτον ὑτενητη τῦκιν χαριτατη ἡβη.
Και δ' εχει ἥβης ανθος, ὁ,τε κρατις ετι μεγιστον.
—Ἐπεὶ ρ' ἥβης ερικυδέος ικετο μετρον. Hom.
—Ἥβης αγλαον ανθος εχων. Theog.
—Τερεν ανθος εχων ερικυδέος ἥβης. Hes.
—Μετρα τελεια φερων ωαλιναυξέος ἥβης.
Συμφυτος ηνορεη κεχαρισμενος ανθεμος ἥβης. Non.
—Χαριν τεοθηλέος ἥβης. Apollin.
Τερτνᾶς δ' επει χρυσοτεφανωσ
Λαβεν χαριτὸν ἥβας
σον δ' αὖος ἥβας αρτι κυμαινει. Pind.
Ἡβη.
—Μετα δε σφισι ποτνια Ἡβη
Νεκταρ εηνοχοει.—Il. δ. 2.
EPITH. Καλλιτφυρος. Λευκωλενος. καλλιθερα. τιμιεσσα. χρυσοπεδίλος. χρυσεοφανος. αμβροτος. οινοχοος.
Παῖδα Διὸς μεγαλοιο. και Ἥβης χρυσοπεδίλης. Hom
Ἡβητὴρ. Ἡβητὺς. Ἡβηταρ.
Οὐ χαλὸν ἡβητῆρες'—Ep. l. 7.
—Ἥυτε κοῦροι,
Ἡβηται θαλεῃσι, ωαραιβολα κερτομεουσιν. Hom. M. 56.
Κιχλας δ' εξοχας ἥβηταρας ὑψιπετηεις. Athen. l. 4.
SYN. Εφηβος, αιζηος, ἡλιξ.

Ἡβυλλιαζω. Vid. Ἡβαω.
Ἡβυλλιῶσαι, κόρτι ωαρατετιλμεναι. Ar. R. 519.

ΗΓΑΘΕΟΣ. Vid Ζαθεος.
Ἐν Πυλῳ ηγαθεῃ,—Il. α. 252.
Ἠγατον. (pro Τηγατον.)
Χειρὶ τ' εν ηγανῳ βαλων. Anac. 130.
Ἡγελοχες.
Ἐξεσι δ', ὡσπερ Ἡγιλοχος, ἡμῖν λεγειν·
Εκ κυματων γαρ αὖθις αὖ γαλὴν ὁρᾶ. Ar. R. 305.
Ἡγεμονευμα.
Ἡγεμονευμα νεκρουσι ωολυσσοτον· Eur. Ph. 1514.
Ἡγεμονη, Vid. Ἡγητειρα.
—Σὲ γαρ ωομπατα Νηλευς
Ἡγεμονην,—Call. 3. 227.
Ἡγεμονιος.
Αλλ' ἡγεμονιον—Ar. Pl. 1160.
Ἡγεμονὺς. Ἡγεμων
Ιλατρίδος ἡμετερης Θεσφαδμεσσι ἡγεμονῆες. Procl.
Οἴτινες ἡγεμόνες Δαναῶν, και κρατοι ἦταν. Il. ζ 487.
SYN. Ἡγετης. ἡγητης. ηγητὴρ, ηγητωρ, καθηγεμων. ὑφηγητης. αγὸς, αγωγὸς, αρχὸς. βατιλεύς.
EPITH. Θεοπεμπελος, λαοσσοος. ὑψιτος.
Ἡγεμονευω. Ἡγεομαι.
Λοιπον δ' ἡγεμονευεν Οἰλῆος ταχὺς Αιας. Il ζ. 527.
Συμπαντων δ' ἡγητο βοην αγαθὸς Διομηδὴς. Ib. 567.
SYN. Αφηγεῖμαι, εξηγεῖμαι, ερηγεῖμαι. καθηγεῖμαι. ωρηγεῖμαι, ὑφηγεμαι, αρχω. οδηγεω. ἡγεμαζω
Ἡγεομαι.
Τις κε σε ἡμας ανδρας ἡγησαιθ' ὁρων; Ar. Eccl 101.
SYN. Νομιζω. λογιζομαι. δοκιμαζω. ὑπολαμβανειν. ερηρεπομαι.
Ἡγερεομαι. Ἡγερεθομαι. Poet. pro Αγειρομαι.
—Ινα γαρ σφιν επιφραδον ηγερεσθαι. Il. κ. 127.
—Αμφὶ δε μιν Κρητῶν αγοὶ ηγερεθονται. Il. γ. 231.

Ηγηλαζω.
Νυν μεν δη μαλα σαγχυ κακὸς κακὸν ηγηλαζει. Od ρ. 217.
SYN. Ηγεομαι. αγω. φερω. ελκυω. διαγω. ὑπομενω. εδηγεω. αρχω. διαπεινω. επιμελεῖμαι.

Ηγητορα
Εργων ηγητορα, βιη τροπολα θητεῖσιν. Orp.H.
SYN Ηγέτις. χραντορα, αγεσσα.

Ηγητὴς. Ἡγητὴς. Ἡγητωρ.
Αθικτος ηγητῆρος.—Soph Oed C. 1591.
Δειτὸν δ' αὔσας ὡς ὑφ ηγητῆ τινὸς Ib Oed. T. 1283.
—Μυσων ηγητορα καρτιρεθυμον. Il. ξ. 512.
SYN. Οδηγὸς. αγωγὸς. ηγεμὼν.
EPIΓH. Φιλος, ιφθιμος.

ΗΔΕΩΣ.
Αλλ' ηδεως εμειγε κἀλγεσιῶς ἁμα Soph. in. 442.
SYN. Τερπνῶς, ευτερπνῶς, αλυτως, προσηνῶς, ἱλαρῶς, ευφρονως, ευθυμως, ασπασιως, φιλοφρονως.

Ηδη.
—Πολλά τει σμικρὸι λὸγοι
Εσφηλαν ηδη, και κατωρθωσαν βροτὺς. Ib. El. 418.
Αυτὰρ εγὼν επὶ γῆα θοὴν κατελευσομαι ηδη. Od α. 303.
SYN. Παλαι, πὰν.

Ηδομαι.
Ως ηδομαι, και τερπομαι και βυλομαι χεριῦσαι. Ar. Pl. 288.
SYN. Εφηδομαι, ενηδομαι, ὑπερηδομαι, ευφραινομαι, τερπομαι, ενασμενιζω, αφεσκομαι, χαιρω.

Ηδονὴ.
Η γαρ παραλαιρος ηδονη τικτει βλαβην. Menan.
Εξ ηδονῆς γαρ φυεται το δυσυχὲς Sent.
SYN. Φιληδια. φιληδονια. γανος, τερψις, τρυφὴ. ἦδος, ηδυπαθεια, ευπαθεια, μαλακια. ευθυμια
EPIΤH. Ασυμβολος, φαλυδαξενς, αισχρὸς.
—Κακῶν δελεαρ. Nonn. Αζηδιαιτος βιος. Phil.

Ἦδος.
—Ουδὲ τι δαιτὸς
Εσθλῆς ισσεται ἦδος επὶ τὰ χερειονα νικᾶ. Il. α 576.
Αλλὰ τὶ μιθων ἦδος ;—Ar. 1. 1294.

SYN. Ηδυπὸ. αφιλητα. αδὸς.

Ηδυβοης.
Ανα δ' ἐ βαχχεια συντοτῳ
Κιρασαν ἀδυβοᾶ φευγιαν
Αυλων πνευματι.—Eur. B. 127.
SYN Ηδυθροος. ηδυμελὴς. ευηχης.

Ηδυγελως Vid Παν.
—Πολυκροτον, ἠδυγελωτα. Hom. XXXVIII. 37.
SYN Πρηὔγελως. φιλομμειδὴς.

Ηδυεπὴς. Ἡδυλογος.
Ηδυεπεῖς κὰραι Κρονιδεω Διὸς, ιστορες ωδῆς. Ib. XXXI 2.
Κοπις ἡδυλόγος. δημοχαρισὴς. Eur Hec. 134.
SYN. Ηδυφωνος. μελιγηρυς, μελιγλωσσος, ευγλωττος. λιγυρὸς. πολυμελὴς. ευρυγεισιμυθος. γλυκυφωνος. ἱμεροφωνος. επιτιὸς, κυδιμος, τερατὸς. δυνατος. φατις, επος, λογος.

Ηδυθροος. Ηδυμελὴς
Παντα μεσαν ἡδυθροον φονιοντα.—Eur. El. 703.
Τυνδ' ἡδυμελῆ συμφωνον ανδρα Μουσης. Ar. Av. 660
SYN. Ηδυβοης, ηδυπνοος. ηδυθροος.

Ηδυλεπτὸς
Εις ἡδυλεπτον ἰλιξιν. P. Sil.

Ηδυμος.
—Προκαλευμενος ἡδυμον ὑπνον. Hom. M. 241.
SYN. Νηδυμος, ἡδυς

Ηδυπαθημα.
Σαρκὸς δ' ἡδυπαθημα φιλον τελος ανδρασιν αλλοις. Ep. l. 1.

Ηδυπαθὴς
Εν τοῖς δ' ἐχουσιν ἡδυπαθὴς στεργω' ὅδε. Eur. Dar. 95.
SYN. Φιληδονος. τρυφερὸς. ακολαστος.

Ηδυπνοος (Vid Ζεφυρος) Ηδυπνοια
Αδυπνοων—ονειρατων. Soph. El. 483.
Ιστιὰς ηδυπνοοις.—Ep. l. 7.

Ηδυπολις.
Βαταν δ' ἡδυπολις. Soph. Oed. T. 518.

Ηδυποτης. Vid. Βακχος.

Ηδυποτος.
—Πιθοι οινοιο παλαιοι ηδυποτοιο. Od. ς. 340.

Ηδυπροσωπος. Vid. Ωραι.
Χορδὰς δ' ἡδυπροσωπος,—Athen. l. 4.

Ηδυς, Ἡδιων, Ἡδιστος.
Και τοτε μ' αμφιπολευσα μετ' ηματα πολλα και ηδὺς αὖτμὴ. Od. μ. 369
Και μιν ποτε αυτῆς μαζὸν ηδυν εσχον. Ar. Ra 3.
—Γλυκυς,—πυγαιος, ηδιστος—Od. ν. 86.
SYN. Αγανὸς. γλυκυς, μειλιχος, κοσμιος, επιχαρις. ευφραντὸς.

Ηδυσμα.
Επειτα ταῖς αρυαις εδιδυν ηδυσματα. Ar. Eq. 675.
SYN. Ηδυσμὸς, ἡδυτης, γλυκυτης, γλυκασμα. γλυκασμὸς, γλυκασις, ευοσμια. βρῶμα. αρτυμα.
Ηδυφαὴς. Vid. Ηλεκτρος.
Ηδωνοι.
Εμις δ' Ηδωνων μεν εν ορεσι χειματι μεσσῳ. Theoc. γ. 111.

Ηιροφωνος.
Σκῆπτρα δ' ἡρυκων εν χερσ' εχεν ηιροφωνων. Il. σ. 505.
EXP. Τον αερα σαλπιστην τῇ φωνῃ.—μεγαλοφωνος.
Ηετιων.
—Εἰς Θηβην ἱερὴν σολιν Ηετιωνος. Il. α. 366.
EPITH. Αντιθεος. μεγαλητωρ. αμυμων, θρασὺς. οβριμος.
PHR.—Βιην ερικυδεος Ηετιωνος.

ΗΕΛΙΟΣ. Vid. Ηλιος.
Ηερεθομαι, Αερεθομαι.
Αιεὶ δ' απλοτερων ανδρῶν φρενες ηερεθονται. Il. γ. 108.
EXP. Ουκ εισὶν σταθεραὶ, αλλ' αβεβαιοι.
SYN. Αιωρεομαι, αειρομαι, κρεμαμαι.—αθροιζομαι. σκαλαομαι, διασειομαι. ερεθιζομαι, σπαιρομαι.
Ηὴρ. Vid. Αὴρ. κ. λ.
Ηέρα ἐσσαμενος—Il. ξ. 282:
SYN. Ομιχλη, σκοτος. ασφασια.
Ηεριος.
Ηεριαι δ' αρα ταυγε κακὴν εριδα σροφερονται. Il. γ. 7.
SYN. Αερios. ἀωθινὸς, ορθρινος.
Ηεριδοια.
Ει μη μητρυη σεριφραδὴς Ηεριδοια
Ερμεα ἐξυγδειλεν,—Il. ε. 389.
Ηερόθεν.
—Μη το λοιτρον
Ηερόθεν σεσσων, Ικαριον τελεσσῃς. Ep. l. 4.
Ηεροειδὴς, Ηεροεις.
Οσσον δ' ηεροειδὲς ανὴρ ἰδεν οφθαλμοῖσιν
Ημενος εν σκοσιῃ,—Il. ε. 770.
—Εις ταρτάρου ηεροεντα. Il. Θ. 13.
SYN. Αερωδὴς. ὁμιχλωδὴς. σκοτεινὸς, κιλαινεφὴς, ζοφωδὴς.
Ηερομηκης.
—Ηερομηκες ἐσὶ σῆνος αλσεῖ σολλῷ. Orph. 922.
Ηεροπλαγκλος, Vid. Αστερις.
Ηεροφοιτας, Ηεροφοιτος, Ηεροφοῖτις.
—Ζεφυριτιδὲς ηεροφοῖται. Orph. H.
Οκλον εκασῳ τεῦξε θεὸς φυσιν ηεροφοιτον. Phocyl. 118.
—Ηεροφοιτις Ερμηνις. Il. ι. 567.
SYN. Αερατος.

ΗΘΑΣ.
—Ηθὰς εμοὶ σως
Των τῆσδε μυθων—Soph. El. 374:
—Τῶν γαρ ηθαδων
Φιλων ισοι μολοντες, ευκαθετηροι. Eur. Andr. 818.
SYN. Ηθὰς, ετης, συνηθης, οικειος, ἑταιρος, κοινωνὸς. ὁμιλος.
Ηθεως.
Τιφθ' ὑτως, ηθεῖ, κορυσσαι;—Il. κ. 37.
Τιπτε μοι, ηθεια κεφαλὴ, δεῦρ' ελελυθας; Il. ψ. 94.
EXP. Ηθικη σροσφωνησις ηεωτερα σρος σρεσβυτερον.
SYN. Σεμνὸς, σολυσεμνος, αγλαοτιμος.—Θεῖος, αγαθος. καλὸς.—συγγενὴς, φιλος.—εθειος.
Ηθμὸς.
—Η κυαθον,
Η χαλκοχαλατον ηθμὸν σρὸχων
Τοῖσδε τοῖς σκοσιοῖς. Eur. Fr.
SYN. Κοσκινος.—ηθαριον, ηθμαριον, ὑλιστὴρ, δυλιστὴρ.—ταλαρος.
Ηθος.
—Μετα τ' ηθια και νομον ἱππων. Il. ζ 511.
EXP. Τας συνηθεις τοσους.
SYN. Εποικησις, σαυλις.
Ηθος.
Εν δε θεμις κυνεὸν τε δυσν και σπιχλοπον ῆθος
Ερμειαν σεσυγε.—Hes. ε 67.
SYN. Εθος, τροπος, φυὴ, φυσις.
EPITH. Αστεργον, απλατὲς. βαρβαρον, αγριον, δυσεβὲς. λοιγιον, ὁμερον. χερδαλεον, κερδιον. κιβδηλον, κυδαλιμον, μετατροπον, πιστὸν, σοικιλον, σατρωϊον, σαιδοκομον, σολυτροπον, φιλοκτητον.

Η Ι Η Κ

Η Ι

ΗΪΟΝ. Ηΐα τα.
—Λυκιην τ' ηΐα σιλονται. Il. υ. 103.
—εν δε και ηια
Καρυκη, εν δε οι οφια τιθει—Od. ε. 266.
Ως δ' οτε μοις ζαὴς ηΐων θημῶνα τιναξη
Καρφαλεων.—Ib 368.
SYN. Εφοδιον.—βεμματα.—αχυρα. (γναθος Hesych)

Ηϊθεος, ηθεος.
Παρθενος ηϊθεός τ' οαριζετον αλληλοισιν Il. χ. 127.
Παρθενικαὶ δ' ετι και ηΐθεοι αταλα φρονεοντες. Il. σ. 567.
—Ου γαρ εστιν ηθεος Eur. Ph. 962.
SYN. Αιζηϊος—αγαμος.
EPITH. Απαλοφυχος. Θαλεθων, Θαλιρος.
PHR. Κῦρος ετ' αρτιγενειον εχων χροον.—
Ισώ με κἀκεινῳ επισαχυτικον ευλοι.
—Ετι χροοντας ευλης
Αιτιλλων, ετι φαιδρὰς εν ομμασι.—Apoll.
Πυρσαῖς γιγνυσιν εξαιδρυμενος. Eur.

Ηϊος.
Ενθά σε, νῆϊε Φοῖβε, θεαι λεον ὑβριν αλεῴ. Hom. Ap 120.
SYN. Ευσκοπος, εκηβόλος, σφενδονιμος, παιαντικός.

Ηιων, Ηονος.
Αυτις δ' ηϊόνα μιγαλην θαμαθοισι καλυψαι. Il. π 462.
Ξεῖνε, τίς ἐι ποθεν ἦλθες επ' ηονα;—Hom. B. 13.
SYN. Ακτὴ, αιγιαλὸς, εχθυ θαμμος.
EPITH. Αλικλυστος, αγρυπνος, αντιποεθμος, σταθερὸς, βαθεῖα. βαρυδιπος, ερημαια, τραφερὰ, εναλια. ευκροκαλος, πολυθαμαθος, πολυφλοισβος, πολυκλαυτος, ποεφυρεα, φυκιοεσσα, θαφαρὰ

Ηιονες, Ηιονιος, Ηονιος.
—Επ' ηιονι Σκαμανδρῳ. Il. ε. 36.
Ηιονιον τόδε σῆμα—Ep.
SYN. Αιγιαλωδης αφρωδης.

Η Κ

ΗΚΑ.
—Απωσατο ῆκα γεροντα. Il. α. 508.
Ηκα προς αλληλας επια πτεροεντ' αγορευον. Il. γ. 155.

Η Λ

SYN. Ηρέμα, ἡσυχως, σφαως.

Ηκιστος.
—Δυοκαιδεκα βῶς επὶ πῷ
Ηκις, ηκιστας ικεσθαι—Il. ζ 94.
SYN. Ακιητητος, αδαμαστος.

Ηκιστος. Vid. Ελαχιστος.
Ηκιστος δ' ἦν αυτὸς ελαυνέμεν ἁρμ' εν αγῶνι. Il. ψ 531.
EXP. Παντων ἡττωμενος' ασθενὴς, ατιχνος.

Ηκω.
Και γαρ εγὼν τετιηκυτος εων, μαλα πολλὰ πλάθην ἥκω. Il ε 478.
SYN. Καθηκω, ερχομαι. παραγινομαι.

Η Λ

ΗΛΑΙΝΩ, Ηλαυομαι.
Τῷ ρα και ηλαινων αλαπαζέμεν κτεανεσσι, Call. 3. 251.
Ουδ' επιτυμβιδιοι χορυδαλίδες ηλαυνονται. Theoc. 7. 23.
SYN. Μαραινω.—ρεμβομαι, πλανασμαι. ηλασκαζω.

Ηλακατη, Ηλακατα τὰ.
Ἰσόν τ' ηλακατην τε,—Il. ζ. 491.
Αι δ' ἰσὰς ὑφωσι και ηλακατα γραφᾶσιν. Od. η. 105.
—Ω φιλτατ' αλακατα, δῶρον Αθαναας. Theoc. 28. 1.
Καδ δ' αυτῆ λινα χιῦον επ' ηλακατω ερυσαῖς. Ap. 1. 565.
SYN. Ατρακτος.—δονακ.—βυλος.—(το λεπτοτατον μερος τῦ ἰστῦ ὑφις ὅ εστι το καρχησιον.)
EPITH. Λινοχλοος, δολιχὴ, χρυσὰ.—αἰ λιπορφυρα.
Εργατιν ευκλωστε ταματος ηλακατων. Ep.

Ηλασκαζω. Ηλασκω.
—Επει κ' εριαυχεης ἱππος
Παντοιην δρομον ασῃ ὑπὸ σθενος ηλασκαζων. Il. σ. 281.
Αιτε κατὰ σθεθεσσιν ποτιμπεσον ηλασκοντιν. Il ε. 470.
SYN. Ηλαινομαι, πλανασμαι, περιερχομαι; εκκλινω.—αποδιδρασκω ηλαυνω.

Ηλεκτρα.
Ω παι δυσαποτατας
Ηλεκτρα ματρός.—Soph. El. 122.
Η σὸν το κλεινὸν εἶδος Ηλεκτρας τόδε; Ib. 1183.
EPITH. Αρχεγονος, δυσπονος, δειλαια, βαθυπεπλος, ροδοπηχυς, Ατλαντίς.

Ηλεκτρον

Ηλικίος, Ηλικίων.
Χρυσιον ὄρμον ἔχων, μετὰ δ' ηλικίοισιν ἡρίζε. Od. ο. 459.
Τῶν δὲ παρὰ πρόχοῖσι, πεπηγότας ἰγνύθι πουλὺς, Ηδυφαὴς ηλικίος αἰξηται, εἰά τις αὐγὴ Μηνὸς ἀρχομένης—Dion. 387.
EPITH. Διεσσὰς. χρυσαυγὴς.
Ηλικίοι.
Εκπλῆσαν τῶν ηλικίων,—Ar. Eq. 529.
EXP. Τῶν ηλικιῶν.
Ηλικίοινος.
—Το δ' ὡς ἀλεκτρίωνον ὕδωρ Ἐξ αμαρᾶν ανιθυς—Call. 6. 29.
Ηλικιοφαὴς.
—Δακρυων τὰς ηλικιοφαεῖς αυγάς. Eur. Hipp. 741.
Ηλικίρυστη.
Ζᾶς δ' αγκαλομενος συν ἰοδρυρῳ Ηλικίρυστη. Hes. α. 66.
Ηλικίρυων.
Κτεινας Ηλικίρυωνα, βιῶν ἐνεκ' ευρυμετωπων. Ib. 82.
Ηλικίωρ. Vid Ηλιος.
—Ως' ηλικτωρ ἐδεδηκει Χαγχαλεων, ταχέῖς δὲ πολὺς φέρεν'—Il. ζ. 513.
Τευχισι παμφαινων ὑπερίων. Il. τ. 398.
Ηλιματος. Vid. Ηλιθιος.
—Ταῦτα δ' αμυδρα Γίδωλα ψυχῆς, ηλιματοισι μιθεις. Ep. l. 1.
Ηλιματων.
Τῷ και ὅτ' ηλιματως Κολχοι μαθον αντιοωντες. Ap. 4. 1205
SYN Ευηθικῶς. ματαιως. αυτως.
Ηλιος, Ηλὸς.
—Οιους γαρ ανωγε Ηλιὸς, ὁς' εφιηκε πολυφρονα πὶρ μελ' ακεσαι. Od. ξ. 464.
—Φρενας ηλὶ, πολὺν ἐκπαγλον. Ib ε. 243.
Μαινομενοι. φρενας ηλὶ. δηιφθορας.—Il. ο. 128.
SYN. Ηλιματος. αὐσπος, μερὸς ματαιος, ηλιθιος.—ματιοτοιὸς.
Ηλῶι
Ως ὀνὸτ' Ηλωσι και ἡμῖν τεῖχος ἐτυχθη. Il. λ 670.
Ηλιαδὶς. Vid Φαεθων.
—Αμφὶ δὲ νῦφαι Ηλιαδὶς ταρανσιν ἐφημεναι αιγειροισιν Μυρονται κινυρὸν μιλιαι γοον· ἐκ δὲ φαεινὰς Ηλικίρυ λεῖβὸμας βλιφαρων προχεουσιν ἐραζε. Ap. 4. 604.
SYN. Φαεθοντιαδὶς Φαεθοντος αδελφαί.
Ηλιαζω, Ηλιαζομαι
—Αλλ' και ἐγ' ἡλιαξεις· Ar. L. 380.

—Ηλιαζει πρὸς ἡλιον. Ib. V. 769.
—Ἐν Αρκαδίᾳ στατικοῖσιν ἡλιασασθαι. Ib. Eq. 795.
SYN. Ειλεω, ειλυθρεω, ἡλεω, ἡλεῦμαι. δεχαζω.
Ηλιαῖος.
—Κἄπειτ' ἐν Ηλιαιᾳ Βδιοντες αλληλους αποκλεισειαν οἱ δικασαί. Ib. 894.
EXP. Το μεγα δικαστηριον ἐν τῇ Αττικῇ.
Ηλιας.
Αρταγος Ηλιας δίπρα ελατὴρ πυρὸς—Nonn. I.
Ηλιαστὴς. (δικαστὴς ἐν Ηλαια)
Ω γεροντες Ηλιασται, Φρατορες τριωβολου. Ar. Eq. 255.
Ηλιαστικὸς.
Ον πρῶτον εἶδον ελαβον ἡλιαστικὸν. Ib. N. 861.
Ηλιβατος.
—Ηλιβατος πετρη και δασκιος ὕλη. Il. ο. 273.
SYN. Υψηλὸς. μεγας. αξεστος, απροσβατος, ὑψιλοφος, ὑψηριφὴς. βαθυτατος.
Ηλιθα.
—Φυλλων γαρ ειν χυσις ηλιθα πολλὴ. Od. ε. 483.
SYN. Αθρους, δασυλὲς, σωρηδὸν. σφοδρα. ματην. ὁμῶ. μαλα, παυ.
Ηλιθιαζω.
—Εχω δ' ἐκεινα ταῦτ' ηλιθιαζω. Ar. Eq. 1121.
SYN. Ανοηταινω, αναισθητῶ, μωραινω, ηλαινω.
Ηλιθιος.
Ηλιθιος, ὅστις μη σοὶ κῶμον φιλῇ. Eur. Cyc. 536.
SYN. Αναισθητος, μωρὸς, αφρων, ηλιματος. σκληρὸς. ματαιος.
Ηλιθιοω.
Μη ερινας ὑμῶν ηλιθιωσι Βροντης μυκημ' ατειραμενον. Aesc. Pr. 1060.
SYN Ατυζω, εκπλητω, παραπληγοω.
Ηλικια.
—Ος ἡλικιην εκεκἀστο. Il. π 808
SYN. Γενεὰ γενετης, φυτια. ακμὴ χρονος.
EPITH. Ευανθὴς, ευθαλὴς, ἰμερτὴ, σθεναρὴ, παιδρὰ, χλοερά.
Ηλικιωτης.
Εκπλευσας. ὑγιης εκαπλθ', ἡμὰς ἡλικιωτας. Theoc. 14. 54.
SYN. Ηλιξ. ισηλιξ. ὁμηλιξ. συνηλιξ. ἐμοιχρονος. συμπρακτορες.
Ηλικος
—Μικρος, ἡλικος Μολων. Ar. R. 55.
SYN. Ὁσος, ισος, ὁπὶσος, ισηλικος.

Ηλιξ Vid. Ηλίκιωτης
Ηλικιε. ισοφορι, των τε σθενος κε αλαπαδνον. Od. ε. 372
Ηλιοβλητος
—Περσων δ' ηλιοβλητις φλεκτας. Eur. B. 14.
Ηλιοκαυστος
—Συραν καλουντι του παρ. ις
Ισχναν, ἁλιοκαυστον —Ποιος. 10. 27.
Ηλιοστιλής.
Κραϊι δ' ηλιοστιλῆς
Κυνῆ σεσωπα Θισσαλὶς τη αμπιχει. Soph. Oed C 318.
SYN Σκιαστικὶς —πλατυπιλος.
Ηλιοτιζής.
Προς αντολὰς φλογωπὰς ηλιοστιζῶς. Aesc. Pr. 790
Ηλιος, Poet. Ηελιος.
—Αφαρ δὲ οἱ ἄγγελος ἦλθεν Ηλιος. Od. γ. 171.
Ημος δ' ηελιος καταδυ και επὶ κνεφας ἦλθι. Il. α. 475.
Ηδη γαρ φασδει παιθ' ἁλιον αμμι δεδυκεν. Theoc. 1. 102.
SYN. Ηλεκτωρ. Μιθρης Τιτηριων. Σειριος. Φοῖβος. Φαεθων. Φωσφορος. Παιαν
EPITH. Ατειρὴς αρχεσιφωτος, ἀσυλλητος, ἀφευκὴς, ἀζαλὴς ασβεστος. βαρυμηνις, γλαυκοφεγγὴς. ευρυοπης, ζαδηρος, φυτεκβολος. καθαρὸς, θηλατος, λαμπομενος. λιπαροζωνος, μαρμαιρων, μαλερὸς. μισημβριων, ολβιος, οξὺς. παμφαινων, παντομφαῖος, παννυφιος. παννυχος. πυριφεγγὴς, πυριβρομος, εμπυρος, πυριτρεφὴς, πολυστεπτος, τηλεφανὴς, Σειριος. σειριοεις, φαεσιμβροτος, τερψιμβροτος. χρυσεος, χρυσοφαὴς, φαεθων. ωκυπορος, φαεσιμβροτος, φαεσφορος φαεννὸς, φρυγιων. ὑψιδρομος, ὑψιπορος. ὑψιφανὴς
Ασρα μεν πεμπουσι και ιερὰ κυκλα Σελήνης
Αξοια δ' ὑπασας εμπυρος ηελιος.
Ηλεκτωρ Τιτηριων.—Ηλιε τ' αυγὴ
Τιτηνιδαο ανακτος.
—Ω. παντ' ισορᾶ, και παντ' επακουει Hom.
—Ηελιοιο φαος παντοτρεχὲος. Cal
Πυριτυγὴς δ' ἁστηρ Sirius. Πετρα πυρὸς Eur.
Η του Θρηϊκιου. Πτανον, Ωριτην Θεον. Lyc.
Οξεων ὁ γιγαντιος ακτινων πατηρ.
Φαυσιζοτος δαιμων Τιτηνιδας
—Πυριπνοιτων αρχὸς ἱππων. Αγὴρ κραντηρ. Pind
Κλυθι, πυρὸς νοερῦ βασιλευ Χρυσηνια Τιταν.
Κλυθι, φαος ταμια, ζωαρχιος ὦ ανα παντος.
—Θειον αρτος.—Ψυχῶν αναγωγευς.—
Εικην παγγενετας Διὸς —Procl.
Αυτος εγω σελασαν δεδαν ολον πολον ἁρμασι τειρω
Ουρανιον ἑλικων πολυκαμπια κυκλα δινων,

Μητρα χρονε πισυρισι φερων κυκλεμενος ἁρμαις, κ. λ
—Δυωδεκαμηνος ὁδιτης.—καρπῶν χαιρατης.—
—Ορχαμος κοσμε —ταμιης, α' αξ πυρὸς.—
—Βροτειου βιου σωιμὴν δολιχοσκιος.—
Πεμπτὶς αιθιρος ομμα. Nonn.
—Ιαινοπῖνη κυκλον ηλιε. Aesch.
Ω καλλιφεγγὲς ηλιε σελας.—Eur.
Συ δ', ὦ τον αιπὺν κραγὸν διφρηλατῶν. Soph.
Ηελιε γλυκυδερκὲς ιδε φαος εξοχα λαμπε. Sib.
Κλῦθι μακαρ, παυδερκες εχων αιωνιον ομμα,
Τιταν χρυσαυγὴς, ὑπεριον, κρατιστε φως
Αυτοφυὲς, ακαμα, ζωων ἰδεῖα τροφε
Δικις μεν γενετωρ ἐσσι, συναυμα Νυκτὸς.
Κρατος εχων ἁπαν τετραδαιμοσι πασσι χορευων.
Κυδρομε, ροιζητωρ, συριγμις φαιδρωπὲ, διφρευτὰ.—
Ευσεβεσσιν καθεδηγὲ καλῶν ζαμενὴς ασεβῶσι
Χρυσολιπη, κοσμε τον εναρσιον δρομον ελκων.
Εργων σημαντωρ ἀγαθων ωοστρόφε κυρε
Κοσμοκρατωρ σειριδα. συν δρομῳ, κυκλεσιχὲ,
Φωσφορε αυλοδεκτε, φερεσβιε. καρπιμε. Παιδὶ
Αιθαλοεις, αμιαντε χρονε πειρας αθραυστε ζωὸ
Γυδιε, πασιφαὴ κοσμε το περιδρομον ομμα.
Σβεννυμενον λαμπὸν τε καλαῖς αιγλῖσι σαωσαῖς.
Δεκὰ δικαιοσυνης, φιλοταμιαι. δεσποτα κοσμε.
Πισοφυλαξ, αιὲι παντερτατε. πᾶσιν αρηγὼν
Ομμα δικαιοσυνης, ζωῆς φαος· ὦ ελκεπετε.
Συν λιγυρῇ μαστιγι τετραορον ἁρμα διωκων.
Orph H
Φωτὸς γενεταν σωματολαμπῆ,
Ταν γιγομενας και θεομενας
Ταμιαν ὑλας·—ἀγνῶν αιρων πρυτανιν.
—Νοερῦ τυπον αισθητὸν
Αγαθῶν παροχον εγκοσμιογειῶν. Synes.
Ηλιου εκλειψις
—Επει ζοφος πιδατι μισσω
Αστοισδης τετανυσσ' κελαινεοισιτι δε πεπλοι
Κουπτομενον φαεθοντα μεσημβριας εἶχεν ὁμιχλη
Κλειομενης δ' ακτῖνες επισκιοωντο κολπωσι, κ.λ. Nonn. l. 38.
Ηλις
Ουδ' ὁσσοι ναιουσι περὶ Ηλιδος ἱπποβοτοιο. Od. ρ. 347.
EPITH. Ιππηλατος. δια, ευρυχορος, ευδιοεσσα, πολυπαιμων.
Ηλιτομηνος.
—Και ηλιτομηνον εὁρτα Il τ. 118.
SYN Επαμηνιαῖος, ἐπιλαμπης. προμηνος
Ηλιτοτοκος.
—Και ἡλιτοτοκον Ειλειθυιαν Orph. 1361.
Ηλιῶτις. Ηελιῶτις.
Ακτην' ες ἁλιῶτιν·—Soph. Tr. 710.

—Αφ'

—Ἀπ' ἠλιωτίδος αἰγλης, Ep. l. 3.

Ἠλιωτα.
—Κομας—τα μεν ενθ'ὶθυ μιλαιτας,
Τὰ δ' ες ακρον ἠλιωσας. Anac. 29. 5.
SYN. Ἠλιωδης, ξανθὰ, χρυσῆ.

Ἠλις.
Χρυσειοις ἅλοισι πεπαρμένον.—Il. λ. 632.
Κρατηροῖς αδαμαντος ἅλοις. Pind. P. 4.
SYN. Γομφος.
EPITH. Οξυτορος.

Ἠλυγη.
Ουκ ἐρῶντες ναὶν, η μη
Τῆς δικης την ηλυγην. Ar. A. 684.
SYN. Σκια, σκοτος. επισκιασμὸς.

Ἠλυσιον.
Αλλά σ' ες Ἠλυσιον πεδιον και πειρατα γαιης
Αθανατοι πεμψουσιν, ὁθι ξανθὸς Ραδαμανθυς
Τῇ περ ῥηϊστη βιοτὴ πελει ανθρωποισιν
Ου νιφετὸς, ουτ' αρ χειμὼν πολυς, ουτε ποτ' ομβρος,
Αλλ' αιεὶ Ζεφυροιο λιγυπνοιουντας απτας
Ωκεανος ανιησιν, αναψυχειν ανθρωπους. Od δ. 563.
Ισον δε νυκτισσιν αιεὶ
Ισα δ' εν ἀμοιραις αλι-
ον εχοντες, απουατερον
Εσθλοὶ νεμονται βιοτον—
—Ενθα μακαρων νᾶσον ωκεανίδες
αὔραι περιπνεουσιν, αρ-
θεμα και χρυσος φλεγει, κ. λ. Pind. Ol. 2.
Ανθεμοεσσα Ραδαμανθυος αυλη.
Ηλυσιν λειμωνος αλσεα.—Nonn.
Ἠλυσιῳ πεδιῳ ὁθι οἱ πολε κυματα μακρὰ
Λιμνὴς αινὰ Αχερουσιάδος βαθυκολπε —
Ενθα πελει τριτος αθανατος μεγαλοιο Διοῖο
Και τριτσσαι πηγαὶ οινε, μελιτός τε γαλακτος
Γαια δ' ισῃ παντων—καρπὸς τοτὲ πλειονας οισει
Αυτοματη, κοιναί τε βιοι, και πλὴτος αμοιρος
Ου γαρ πλουτος εκει, η πλουσιος ουδε τυραννος,—
Κουκ ετ' ερις τις ὁλως τυξ ηλθεν, η αυριον εσαι,—
Ουκ εαρ, ουχι θερος, η χειμὼν η μετοπωρον,
Ου γαμος, η θανατος, κ. λ. Sibyl. l. 2.

Ἠλυσις.
—Σπευσω βραδυπνοον
Ἠλυσιν αρθρων προτιθεῖσα. Eur. Hec. 66.
—Ιρεσθυς ὕστερ ποδὶ
Πιπρασκ' διωκων ηλυσιν—Ib. Herc. F. 1041.
SYN. Πορεια, βασις, ελευσις, αφιξις, εξοδος. ὁδὸς. συροδος.

H M

ΗΜΑΘΙΑ.
Και Ημαθιην ερατεινὴν. Il. ξ. 226.
EPITH. Πολυλβος.

Ημαθιων.
—Και Ημαθιωνα αρουρας. Hes. Θ. 985.

Ημαθοεις, Ημαθοὴς, Ημαθοῦς το.
—Ος ρα Πυλοιο ανεξε ἠν ημαθοεντος. Il. C. 77.
Ει ημαθοὴς πειρᾶς
Το τῆς ὁλης θαλασσης. Anac. 32. 3.
SYN. Ψαμμωδης, ψαμαθωδης.—τραχὺς.—ψαμαθος.

Ημαι.
Αλλ' ἧμαι παρὰ νηυσιν ετοσιον αχθος αρηρως. Il. σ 104.
SYN. Καθημαι, αποκαθημαι, επικαθημαι, ἵζομαι.

Ηματιος, Ηματι, Adv.
—Τον νῆες Αχαιων
Ηματιαι Θρηκηθεν επ' ευρεα νωτον αγεσι. Il. ι. 72.
Ενθα και ηματιη μεν, υφαινεσκεν μεγαν ἱστὸν. Od. ζ. 104.
SYN. Ἡμερινὸς, καθημερινὸς.—επ' ηματι, επ' ἦμαρ. ἦμαρ.

Ημεδαπος, pro Ἡμετερος.
Η απὸ Ασσυριων ἡμεδαπη στρατιη. Call. Fr.

Ημερα, Ημαρ
Ως νυν ἡμερα ἥδε κακὸν φερει Αργειοισιν. Il λ. 293.
Τι γαρ παρ' ἦμαρ ἡμερα τερπνον εχει,
Προσθεῖσα, χαναθεῖσα τῷ γε κατθανοντι; Soph. Aj 475.
—Ουδε ποτ' ἦμαρ Παυσονται κακοτητος—Hes. ε. 174.
SYN. Φως, φαος, λυκη, νυξ.—πανἡμαρ.
EPITH. Καλλιφεγγὴς, ποδαρκης, πολυφθορος, λευκοπωλος, λευκοπλεκος λευκοπωλος, λαμπαδοῦχος.—αισιμον, γλυκερὸν, δῖον, ερασμιον, νεσιμον, ελευθερον, ευδιον, λαμπροπεπλος, ολεθριον, εφαμερον, μαρσιμον, πολιὸν, πολυολβον, πολυευκλον, πολυσκοπον, φαεσιμβροτον, φωσφορον.
PHR. Ηλιου ακτὶς, φως—Διὸς φεγγος. Ηελιου δικεδος. Eur.
Χρυσεας ἀμιρας βλεφαρον.—Τροχοι αμιλλητῆρες ἠλιου. Soph.
Δρομος Ηος. Nonn.—Ἁλιου παῖς. Pind.

Ημερινος.

Ημερευω.
—Νυν δ' εκηλα πε
Των τηδ' απειλων εστιχ' ημερευσομεν. Soph. El. 789.
Αλλ' εστ' ο καιρος ημερευοντας ξενους
Μακρας κελευθου, τυγχανειν τα προσφορα. Aesc. Ch. 708.
SYN. Διημερευω, συνημερευω—δι' ημερας καμειν.

Ημερησιος
Ω χαιρε, λαμπτηρ νυκτος, ημερησιον
Φαος περφανεις.—Aesc. Ag. 22.
SYN. Ημεριος, καθημερινος, μεθημερινος, μονημερος, μονημερινος, αμφημερος.—ηματιος, ημερευσιος, παυημεριος.

Ημερις.
—Τεταιυια περι στερνα γλαφυροιο
Ημερις ηδωωσα.—Od. ε 69.
—Ημεριδος αρχον—Ar. A. 996.
SYN. Αμπελος, ειδη (εἰδος λεπτοφυλλου δρυος. Eustath.)
EPITH. Καλλιφυτος.
Ημερι παρθενοπειρα, μεθυτροφε, μητερ οπωρης. Ep.

Ημεροβλης.
—Ημεροβλης σας—Ep l. 1.

Ημεροκοιτος
Μη ποτε σ' ημεροκοιτος ανηρ απο χειμα δ' ελθται. Hes. ε. 603.
SYN. Νυκτοκλεπτης, κλεπτης.

Ημερολεγδον.
Τοχεις τ' αλοχοι θ' ημερολεγδον
Τεινουτα χρονον τρεμουσαι. Aesc P. 63.
EXP. Των εκ των ημερων καταριθμουμενων.

Ημερος.
Λιετος, αργην χητα φερων ουυχεται πελωρον
Ημερον εξ αυλης.—Od. ο 162.
SYN. Ηθαις, υποχειριος, χειροηθης, τιθασσος, συναυθρωπιζων, πραος.

Ημεροσκοπος.
Οπως δ' ο πρωτος ημιν ημεροσκοπος
Δειχυυσι.—Soph. Ai 259.
Λαθων κολακες φυλακας ημεροσκοπους. Ar. Av. 1174.
SYN. Ημεροφυλαξ, φρουρος.

Ημεροφαντος.
Οναρ ημεροφαντον αλαιτει.—Aesc. Ag. 82.

Ημετερειος, Ημετερος.
Ουτε γαρ ημετερειων, ουτε καλων. Anac 122.
Ημετερος θεραπων.—Il. π. 244.
SYN. Νωιτερος, ημος.

Ημι, pro Φημι.
Η, και κυκλωπεσσι μετ' αφενει νεικος Κρονιων. Il. α. 528.

Παι, ημι, παι.—Ar. N. 1143.

Ημιβρεχης.
—Θερμας ημιβρεχεις εφυγον. Ep. l. 2.

Ημιβρως, Ημιβρωτος.
Αιχμη δ' ημιβρωτι—Ep l. 6.
—Ιφ' ημιβρωτον οδοντα. Ib.

Ημιγυνιος.
Πυρρος, ο δ' ημιγυνιος—Theoc. 6. 3.

Ημιδαης.—Vid. Σκυδαλον.
Ημιδαης δ' αρα νηυς λιπετ' αυτοθι.—Il. σ. 294.
SYN. Ημικαυστος. ημιφλιπλος, ημιπυρωτος.—ημιβρωτος.—ημιτομος.

Ημιδιπλοιδιον. (το γυναικειον ἱματιον)
Τυτὶ το της γυναικος ημιδιπλοιδιον. Ar. Ecc. 318.

Ημιδυλος.
Παιδας δ' εγω μιν γνησιους ετικτον αν,
Η δ' ημιδυλος τοις εμοις, ραθυγενης. Eur. Andr. 942.

Ημιεκτιον, Ημιεκτον
Εγω μεν ουδεν προτερον ημιεκτιον. Ar. N. 643.

Ημιθιος.
—Και ημιθεαν γενος ανδρων. Il. μ. 23.
SYN. Ημιθνητος. ηρως.

Ημιθλυς.
Των ημιθλυν Αττιν. Anac. 13. 2.
SYN. Ημιγυνος. ημιγυναιξ—ημιανθρωπος, ημιανδρος. ανδρογυνος. ευνεχος.

Ημιθνης, Ημιθνητος.
Οι μεν αρ' ημιθνητες, επει τον σωτηριον εἶδον. Call 6. 60.
Τοις ημιθνητοις δυπλυχοις Λακεδαιμονιοις. Lyc. 511.
SYN. Ημιθανης, ημιζωος, ψυχορραγων.—ημιθνης.

Ημιθραυστος.
Συν ημιθραυστοις ιχριοις—Ib. 378.
SYN. Ημικλαστος.

Ημικακως.
Αλλ' ημικακως εζοσκομην. Ar. Th. 456.
SYN. Μετριως.

Ημικρης (Μυελιαος)
—Ημικρητα βαρβαρον. Lyc. 150.

Ημικραιρα.
Την ημικραιραν την ετεραν φλεβα εχων. Ar. Th. 234.
SYN. Ημικρανον, ημικεφαλον, ημικεφαλιον, ημικεφαλαιον.

Ημιλεκτος.
Ο δ' ημιλεκτος ηδη. Anac. 33. 10.

Ημιλιγδος.
—Αστις ημιλιγδος, ως πυκνωμα τι. Soph. Fr.

Ημιτιρος. (ο κορακινος)
Ιτρος Σκυθαισιν ημιτιρον ηδυσμα. Sop. ap. Athen.

Ημιτονος.

Ημιονος.
Καδδ' απὸ παασαλοφιν ζυγον ἠριον ἡμιόνειον Il. ω. 268.
Ημιονος.
Προσθε μεν ἡμιονοι ἰλχον τετραχυλον απηνην. Ib. 324.
SYN. Ορτυξ. ηρεύς. ασραβη.
EPITH. Αγροτερος, αδμής.
Ζεῦξαν δ' ἡμιονους, κρατιφωνυχας, εντισίνγέας. —Κρατερὸν μενος αμφιβαλοντες.
Ημιονον ταλαιργὸν αγων κατεδυς' εν αγῶνι.
Εξιτ', αδμητην, ὔτ' αλγιστ δαμασασθαι. Hom.
Ημιοπος.
—Τερενων Ημιοπων ὑπ' αυλῶν ορχεῖσθαι. Anac. 12.
EXP. Αυλὸς ελασσων τῦ τελειν.
Ημιπελεκκον, Ἡμιπελεκον.
Καδδ' ετιθει δεκα μεν πελεκεας, δεκα δ' ἡμιπελεκκα.
EXP. Αξινη μονοσομος.
Ημιπλήξ
Τήν τε θεοῖς πελεκεσσιν ετ' ἡμιπλῆγα λιπ'νλες Τλοτομοι δρυμοιο κατηλυθον —Ap. 4. 1683.
Ημιπους, Ἡμιπους.
Τρωξαρτης δ' ὡς εἶδεν εθ' ἡμιπους προπεσουτα. Hom. B 249.
SYN. Ημιζωος. ἡμιψυχος, ἡμιθνής.
Ημιπυρωτος. Vid Ημιδαης
—Ημιπυρωτα λειφανα—Ep l. 3.
Ημισπασος.
Κυπρι. τον ἡμισπασον απὸ χροιων ἡμι. πασῶν. Ep. l. 1.
Ημισυς.
Δῶκε δὲ οἱ τιμῆς βασιληΐδος ἡμισυ πασης. Il. ζ. 192.
Νηπιοι, οὐδ' ισασιν ὁσῳ πλεον ἡμισυ παντὸς. Hes.
SYN. Ημισυμα, ἡμιτελεια, ἡμιτομια.
Ημιταλαντον.
Ημιταλαντον δὲ χρυσῦ λοισθῆι εθηκε. Il. ψ. 751.
Ημιτελεσος. Ἡμιτελὴς
Θυ γαρ θελυτεραις δεμας ωτασεν ἡμιτελεσσεν Μορφην. οφρα και αλλα περι χροὶ τεχνησαιτο. Naum 64.
Και δομος ἡμιτελὴς —Il. c 701.
SYN. Ατελὴς, ατελεωτος, ἡμιεργος.
Ημιτομος.
Ισα τ επ' αλληλοισι χερα φυετελλε καρηνα, Αντυγος ἡμιτομω κεραῆς ὁτε κυκλα σελμνης. Mosch. 2. 88.
SYN. Ημιδαὴς.
Ημιτυβιον
Εστια καθαρὸν ἡμιτυβιον λαβών. Ar. Pl. 729.

SYN. Σκδαριον.—ραχος ἡμιτριβὲς.—λινῦν τι. οἷον ἐκμαγῶν —δικρωσσον ραπιολιον.
Ημιφαης
—ν ἡμιραῆι λαγυαχι γυμνα μενει. Ep. l. 3.
Ημιφλιχιος.
—Μιλαθρον Λυτως ἡμιφλιχῖον'—Theoc. 2. 133.
SYN. Ημιδαὴς, ἡμιχαυτος.
Ημος.
Ημος δ' πελιος κατεδυ —Il. α. 475.
SYN. Ηνικα, ὁτε.
Ημυσκε.
Καρχαρον ημυσντα—Nic.
EXP. Μεμυκοτα, κεκλεισμένον.
Ημυω, Αμυω.
Ως ἑτερωσ' ημυσι καρη πηληκι βαλυσθεν. Il. δ. 308.
—Αμυσσα χαμαζε. Hes. E. M.
SYN. Ενικλινω. κατακλινω, σιπω.
Ημων. Vid. Αχεντισής.
—Και ρ' ἡμονες ανδρὸς ανεσαν. Il. ψ. 886.

H N

ΗΝΕΚΗΣ. (Ηνεικὴς, Ηνεικεως, Adv) Vid: Δηνεκὴς.
—Ηνεκεσ ι τριζοις πατατασον ιδωδῆς. Nic.
—Τοτ' ηνεκες εν πυρι θαλφας. Ib.
Ηνεμοεις, pro Ανεμοεις.
—Και ηνεμοεσσαν Ενισπειν. Il. ε. 606.
—Και τεγεὶδες ηνεμοεσσαι. Opp. l. 3.
—Και ηνεμοεν φρονημα. —Soph. An. 360.
SYN. Ηνεμοδης. —ὑψηλος —προσηνεμος.—καδηνεμος —μεταρσιος.
Ηνι. Dor pro Ιδν.
Ηνὶ δὲ τοι το δεπας'—Theoc. 1. 149.
Ηνια. Ηνιον
Τετφ παραδωσω τῆς Πυλὸς τας ἡνιας. Ar. Eq 1106.
Νεσσε δ' εν χερσοσι λαβ' ἡνία σιγαλοεντα. Il. Θ. 116.
SYN. Χαλινὸς, λῶρον. ρυταγωγιὸν. ρυτὸν. ρυτὰ τα. ευλυρα τα —καρπεια—ιξυεια.
EPITH. Χρυσοστοτος,—φοινικοεν, λευκὸν.
Ηνικα. Vid. Οπιταν.
Ηνικα δ' ἀμπεδιοντες εφ' ἡμιας ἐξελθωσι. Hom. B. 154.
Ηνιοπευς.
Τιὸν ὑπερθυμὸν Θησεα Ηνιοπῆα. Il. Θ. 120.
Ηνιοχευω Vid. Ηνιοχεω.
Ος ἁρμα λευκὸν ἡνιοχευει βιᾶς. Eur. Ph. 117.

Ηνιοχος.

Η Ν

Ηνιοτρόφος. Ηνιοχεύς. Ηνιοχος
Γενὲς δ' οὐξ Αθηνῶν δεινὸς ηνιοτρόφος.
Εξω παρασπᾷ. χἀταλαοχένει παρεὶς
Κλυδὼν ὀρινπόν.—Soph. El. 733.
—Θρασὺν Εκτορος ἡνιοχῆα. Il. Θ. 312.
—Ηνιοχος δ' ἱμασιν χαλλιτριχας ἱππους
Νῆας ἐπὶ γλαφυρας—Il. λ. 280.
SYN. Τροπιοχος, ἁρματηλατης.
EPITH. Αφειδὴς, βοοσσόος, ὀπισθοτορος, σαλινδιπτος, βαρυδιπος, ταχυεργος, καλὸς.
PHR. Φιλοι πυρὸς ἡνιοχῆα. Typh.—Ἀσγίδος ἡνιοχος. Apoll.
—Χερῶν τε καὶ ἰσχύος ἡνιοχος. Pind.—Κιθαρας δεξιος ἡνιοχος.—παλαισμοσυνης δεξιος ἡνιοχος Ερ.
Θηρσὶν μαστιγος ἀρειδέα ροῖζον ἰαλλων,
—Ηλαυνεν ἀελλησσας ἁπαντα. Nonn.
Ηνιοχευω, Ηνιοχεω.
—Ο μεν ῥοθιν ηνιοχευεν. Il. λ. 103.
Πνευματα δ' ηνιοχεῖ περὶ τ' ἠέρα καὶ περὶ χεῦμα. Orph.
SYN. Ηνιοτροφεω, ἱππευω. ἁρματευω.—διευθυνω. ἰθυνω.
PHR. Ἰθὺς ἐχειν δοὺς ἁρμα καὶ ὠκυποδων σθενος ἱππων.
—Εὐπλοκιων δ' ἐκ δεσμων
Ηνιοχοι βεβαῶτες ἐρικυδεα ὠκεας ἱππους
Ρυτὰ χαλαιποντες —Hes.
—Μασιγι δοῶς ἐπιμαιετ' ἀρ' ἱππους.
Μασιγι λιγυρῇ. ἱμασιν καλλιτριχας ἱππους.
—Μασιγι κατωμαδὸν ἠλασεν ἱππους.
Ἱππευε, τις ὁ γεμων ἐριπνων μασιγι χιλευει
Καρπαλιμως κατὰ ἀστυ—Hom.
Ηνιοχη.
—Καὶ Ηνιοχη τανυπεπλων. Hes. α. 83.
Ηνις.
Σὲι γαρ ἐγὼ ῥεξω βοὺν ἠνιν.—Il. κ. 292.
SYN. Ἐτησιος. τελεος. ἠνις. ταρταξ. ἀκαντρισος (βους).
Ηνορεα Vid. Ανδρεια.
—Ηνορεη πιστοι καὶ καρτεϊ χειρῶν. Il. Σ. 226.
EPITH. Ερατεινὴ, ἀριστοπατας. κρατερὴ, ὑπερφιαλος, ὑπερφιαλος, ὑποπλιος.
Ηνοτιδης Vid. Σατυρος.
Ηνο— Vid. Σατυρος.
Ηνο—
—Ζωσεν ὕδωρ ἐπὶ ποσσι χαλκῷ. Il. σ. 349.
SYN. Λαμπρὸς, διαυγὴς—ευηχος.
Ηνυσσον, Ενυσσον.
Εγὼ δὲ γ' ἠνυσσον βοὺς—καταδρηχθισας—Ar. Eq 356.
EXP. Ἡ κατω κοιλια.

Η Ο Η Π

Η Ο

ΗΟΙΟΣ. Vid. Ηῶος.
Πρωὶ δ' ὑπ' ἠοῖσι συν τευχεσι δωμηχθήσεσι. Il. Θ. 530.
Λοῖσθον αὐτὸν σαντες ἐκαλεν ασίρα. Ar Pa. 837.
Πᾶσαν δ' ἠοῖην μενομεν τετληότι θυμῷ. Od. δ. 417.

Η Π

ΗΠΑΟΜΑΙ.
—Και χοιρίνον ἠπασασθαι. Aristoph. Fr.
SYN. Λισσομαι, καταρτιζω, ραπτω.
Ηπαρ.
Εν δὲ οἱ ἠπατι πῆξε θοὸν βελος.—Od. χ. 83.
EPITH. Κιλαποβρωτον, βιοσσόον, παλιμφυές.
Ηπατεργὸς.
Τον ἠπατεργὸν.—Lyc. 839.
Ηπεδανος.
Ηπεδανὸς δὲ νύ τοι θειρωπων, βραδέες δὲ τοι ἱπποι. Il. Υ. 104.
SYN. Ασθενὴς, ατειχιστος. χωλὸς. ανοπτος. ψελλιθιος, ασυνετος, ανοησθητος.
Ηπειρογενὴς.
—Οι τ' ἐκπαγλα ἠπειρογενεῖς
Κατειχανεν ἐθνος.—Aesc. Per. 42.
Ηπειρος.
Ἠπειρον ναιοντες—
Ηλθον ἐπειθ' ὁσα φυλλα καὶ ανθεα γινεται ὥρη. Od. ι. 49.
EPITH. Μελαινα. ποντοπορος. απειρίτος. βαθεῖα. πιων, ἐριβωλαξ. πολυληϊος, ὑλησσα. χ διωλυγιος.
Ηπειρος.
Οι τ' Ηπειρον ἐχουσι—Il. ο. 635.
Ηπειρωτις.
Δεινὴ γαρ Ηπειρῶτις ἐκ τε τριόδου
Ψυχὴ γυναικῶν, ἐκ ἐπισχησω σ' ἐγώ. Eur. Andr. 159.
Ηπιος.
Αλλ' ἤπιε αυτὸς την δίκην δικαιου. Suid.
—Ἤπιὸς οἱ αλλοι ατυζομενοι φοβεοντο. Il. Ζ. 41.
SYN. Ωπιος, καθοσιος.—ὁπη.
Ηπιροπευμα.
Συμποσιων ἐρεθισμα, γυναικῶν ἠπεροπευμα. Fr.

Ηπειροπιὸς, Ηπειρωτὴς, Ηπειρώτης.
Ηπειροπῆα τ' ἐμεν καὶ ἐπικλοπον—Od. λ. 363.
Δυσπαρι εἶδος ἀρίστε, γυναιμανὲς, ἠπειροπευτὰ. Il. γ 39.
Βέλτερα ἠπειρώτης ἡμῖν ἔπεα. Δπαc. 123.
SYN. Ψευσὴς, δολορραφὴς, ἀπατηλὸς, ὑπήρετος.

Ηπειροπεύω.
—Τί μ' ταῦτα λίλαιεαι ἠπειροτεύειν; Ib. 399.
SYN. Ἐξηπειροπεύω, συνηπειροπεύω, ἀπατάω.

Ηπητὴς.
—Ο δ' ἠπητὴς μοι ἔπεστι. Hom. B. 183.
SYN. Ἀκεστὴς, ῥαπτὴς, σκυτεύς.

Ηπιαλεύς.
Ηπιαλὸν γὰρ οἱ ἀδ' ἐξ
Ἱππασίας βαδίζων. Ar. A 1163.
EXP. Ὁ ῥιγοπυρέτῳ πεπιεσμένος.

Ηπιαλος, Ηπιαλης, Ηπελος.
Ἀνδρὶ ἀγαθῷ σίτιν πάντων δαμνησι μάλιστα,
Καὶ γήρως πολιοῦ, Κύρνε, καὶ ἠπιάλης. Theog. 173.
SYN. Ῥιγεπιτεκτος. (τὸ τῷ πυρετῷ χρώς) ἐπιαλτης.

Ηπιοδώρος. Ηπιοδώτης. Γ'πιοθυμος.
Ἐνθά οἱ ἠπιοδῶρες ἰκάνεν ἠλυθε μητρὸς. Il. ξ. 251.
—Ἀσκληπιὸν ἠπιοδώτην. Orph. H.
—Μοῖραι—μαλακοφρονες, ἠπιοθυμοι. Orph. H.

Ηπιος.
—Γθελω δέ τοι ἠπιος εἶναι. Il. θ. 40.
—Ἐπὶ τ' ἤπια φρεμακα πασσειν. Il. λ. 515.
SYN. Ἠπιοθυμος, ἠπιοχειρ, ἠπιοδωρος, θρᾶσος, θρασυπης, θρασερων, μειλιχιος, ευπροσηγορος, χρηστολόγος, αιμύλος, εταγωγὸς, λιπαρὸς.

Ηπιοχος. Vid. Απολλων.

Ηπιοχειρος.
—Καὶ ἠπιοχειρον ὑγειαν. Orph. H.

Ηπυ.
Ἠπυ καγχαλοωσι καρηκομόωντες Αχαιοὶ. Il γ. 43.
SYN. Ὀρτως δη, γ ν, δῦτα, δηπυ.

Ηπυτης.
Στὰς ἐν μεσσοισιν μετεφωνεεν ἠπύτα κηρυξ. Il. ν 384.
SYN. Ἀπυτης, κραξικὸς, φωνητικὸς, μεγαφωνος, ευφωνος.—φωνητὴς, κραξὴς, βοητὴς.

Ηπυτὴς. Vid. Πειρῆας.
EXP. Ὁ Ἠπυτὰ παῖς.—ὁ, ἠπυτὴς, φωνητικος.

Ηπυω. Vid. Ἀπυω.
Κοχλοισιν τανυσσὶς γάμπαι μέλος ἠπυόωσαι, Mos. 2. 120.

Η Ρ

Ηρ. Vid. Ῥαρ, Ηρι. Ηρα.
Ἠμὲν πρεσβα θεὰ, ζυγίη τε μεγάλοιο Κρονοιο. Il. ε. 721.
SYN. Ἑννω.—αἰρ.
EPITH. Ἀπλοιπὴς, ἀμειλικτος, αὐτογένος, ἀμηχανος, ἀλλοπρόσαλλος, ἀσυγχος, βαρυθυμος, βαρυζηλος, βαρυμηνις, γλαυκῶπις, βαρυχλυπος, πυκάμος, λευκωλενος, κλυτὴ, κελαδεινὴ, μεγαλοσθενὴς, μητροθος, ζηλήμων, ζηλομανὴς, πολυμηχανος, πρωτοθρονος, χρυσοθρονος, χρυσοπέδιλος, χρυσηλακατος, φιλαοιδος, θαλαμηπόλος, ζυγίδια, Βακχιας, Αργολις, Δρυοπὶς, Λακινιὰς, Ὑποκυτίβις, Ἰμβρασια, Πελασγὶς, Πελασγιὰς, Ἰναχίς.
παναδμητειρα, δολόφρονεσσα, δολόμητις, ποικιλόμητις, δολοπλοκος, δυσμηχανος, δολορραφὴς, δολοπλατὴς, ἀπατηλιος, δύσμαχος, παιπαλοέσσης, πολυμητικὸς, κακηγενὴς, ταιρώτις, ὑφαυχὴν, ωκυπέδιλος.
PHR.—Βοῶπις σοτνία Ηρη.
—Μεμηλὼς ἔριδος καὶ ἀντης.
—Νυμφὴ τρατωτιδος Ηρης.
—Περιφοιτὶς Ἐριννυς. Hom.
Μήτηρ ἀθανατων πυρὸς φαεσιβροτος Ηρη. Tzyph.
Ηρη δ' ἀστεροφοιτος ἐδύσατο κύκλον Ολυμπου,
Καὶ ταχυὴ σκαλινουν ἐὴν ἐπεκόσμεε μορφὴν. κ. λ. Nonn. Ion.
Ὡς φάτο, νὴ τομα δ' αἰθέρος ἔδραμεν Ηρη. Ib.
Ηρη τε ζυγίη Διὸς αλόχος.—Apoll.
—Χαλκῶπις Διός.—Σαμη μήδεσσα.—Ep.
Αἰθέρος ἀρχαμος. Nonn. Θεῶν βασιλεια. Pind.
—Ἐξ Ηρας τεμενος ἀκραιας Διὸς. Eur.
Κυανεοις κολπωσιν ἐυπλοκαμος, αἰρομορφος,
Ηρα παμβασιλεια, Διὸς συλλεκτις ἀκοιτις.—
Οὐρεσιν ἐν δειρῆν, ἀπειρονα τροχὸν ἐφορμᾶν.
Χωρὶς γαρ σεθεν κεῖθι ἄλως ζωης φύσις ἐστιν. Orph. H.
—Ην τις Ρεια.
Ἀθανατην βασιλειαν, ὑπερφιαλον ἄλκος ἐχουσαν
Ζηνὸς ἐριγδούποιο κασιγνητην ἀλοχον τε
Κυδρὴν, ἣν πασιν μακαρες μεθ' ἁμαρτὸν Ολυμπον
Ἀζόμενοι τιουσιν ὁμῶς Διὶ τερπικεραυνῳ. Hom.

Ηρακλῆς.
Ἐπεφνὲ Διὸς υἱὸν κρατερόφρονα.
Φῶθ' Ηρακλῆα, μεγαλων ἐπιτορα ἐργων. Od. φ. 26.

SYN.

Νῦν δ' ηδη κατὰ καλὸν ἑὸς ριφοιντος Ολυμπε
Ναιει τιρπομενος και εχει καλλιφυρον Ηβην.
Hom.

Ηρακλειοξανθιας.
Και βλεψοντες τον Ηρακλειοξανθιαν. Ar. B. 592.

Ηρακλειδης, Ηρακλεης, Ηρακληεις Vid Τλιπολεμος.
Οι δ' Ηρακλεης χειρας φυγον,—Hom. XLVII. 18.

Ηρακλεητος.
Τον βιον Ηρακλεητα. πολυ πλεον ηπερ ὁτ' εξης
Δακρυα τῶν ὁ βιος εσ' ιλιεητοτερος. Ep. l. 1.
Θιοκριτος ανηρ
—Ερθεον αρχαιης Ερισε χλεος,—Ib. l. 5.

Ηραια.
Εστιν δε προπαροιθε χλυτης Χαλκηδονος ακρα
Ηραια· φασιν κιν ιδων βαθυδινεα παντη
Εμμιναι—κ. λ. E. M.

Ηραιος.
Και μιν ἐων μηλων θιεταν ηραιον—Ap. 2. 515.
SYN. Προεστης, παρεστης, βοηθος. αρηγων. επαρχος. αρχων. βασιλευς. φυσηρ. φυλαξ επιπρανος. σρατηγος.

Ηρεμα. Ηρεμεί (Adv.)
Εν δ' ὧν Ζεὺς εταφωνησεν ηρεμα χειρι θιειη
Πορτιος εναλιης.—Mosch. 2. 50.
Αλλ' ηρεμεί πηξαντες ακροασωμεθα. Ar. B. 318.
SYN. Ηρεμιως. ηρεμαιως. ησυχως. ατρεμας. ατρεμα. ιλαρως. ησυχῆ. ησυχως. βαδην. σχολαιως. βραδεως. επιλιγδην. κατα μικρον.

Ηρεμιχ.
Ησυχη χαιρετα. και ηρεμιη πολυϋτνω. Grp. H.
SYN. Ησυχια. ατρεμια.

Ηρι. Vid Ηωθιν.
Αλλα μαλ' ηρι τιετται.—Od. υ. 156.

Ηριγενης, Ηριγενεια Vid. Ηως.
—Ου μετα δηρον—Ηριγενης—εφαανθη. Ap. 2. 452.
Ημος δ' Ηριγενεια φαην ροδοδακτυλος Ηως. Il. α. 477.
Φαιδρα τε μειδιοωσα θιειν κλυτος Ηριγενεια.
Opp.
Ουδ' υπο μαρμαρυγῆ θαλερητιδος Ηριγενειης.
Ep l. 3.

Ηριγενη.
Αυτοφονω σιδηροκλειγι μετασσιος αλεσσε χερη.
Αυταρ ὁ μητρος ηριγενη κυων παρα γειτονι τυμβω,
Ηριγενης υπ' ηρτι. θελημοσι δ' ωλιτο ποτμω.
Ζευς δε πατηρ ιλικεσσιν, τον αστερσι δε κυκλω
Ηριγενην ελιριξε λεοντεω παρα γουνω. κ λ. Non. l. 47.

EPITH. Στεροπηγερετης.

Ηριδανος.

SYN. Αλκειδης. Αμυντοριαδης.
EPITH. Αρισταιχμης, ατρομος, αλεξικακος, αρισταθλος, σθενοβορος, αριστομαχος, ατρεστος, βιαφονος, βελεσιπους, δαμαλιφαγος, δαιφρων, εξικυδης, ευσκοπος, θυμολεων, θρασυθυμων, θρασυς, θρασυμαχος, θεος, ἡρως, μεγαλοφρων, μειλιομοιδης, ζαειμοχθης, κρατερογερων, κρατερος, λεοντοθυμαχος, λεοντοκραιπνος, λεοντοπαλης, λεοναυτης, εμβριμος, εξυγερ, οινοβαρης, πολυπους, πολυτιμητος, πελωριος, παντελεης, παυδαματωρ, στερροπετλος, συμμαχος, λαοσσοος, τριστελεης, τοξοφορος, ταλαιργος, ταυροφονος, υπερβιος, χαλκασπις, κηραμυντης. Ημροχλαινης, καρτιραιχμης, κυανοχαιτος, ζωσηροκλειδης, μορσιμος, δωδεκαεθλος.
Θυεσταδης, Τιρυνθιος, Μυκηναιος. Καδμογενης.
PHR. Εμη Ηρακλεη. Hom.—Μορος εμβριμον Ηρακληος. Orph.
—Διος αλκιμος υιος, Διος θρασυκαρδιος υιος.—
—Διος ταλικαρδιος υιος.—
—Αμφιτρυωνιαδης ακαματος αυτης. Hes.
—Αμφιτρυωνιος ὁ χαλκιοκαρδης υιος.
—Βιη τε πολυφρονος Ηρακληος. Theoc.
Και θηροκλαιτα σικελιωτιδος ηλικι.
Τριτη πιρα λειπτος—Lyc.
—Πολυμοχθοτερος, πολυπλαγκτοτερος τε θνητων.
Ευδοκιμος Διος ιτυς. Eur.
Σημαντηρ θαλος Αλκαιδαν. Pind
Μορφαν βραχυς, ψυχαν δ' ακαμπης, κ. λ Ib. Isth. 1.
Πρωτα μεν εν Νεμεη βριαρον κατεπεφνε λεοντα. κ λ. Ep. l. 4. c. 8.
Ηρακλεις ορσιμοθυμε, μεγασθενες, αλκιμε Τελαμ,
Καρτεροχειρ, αδαμαστε, βρυων αθλοισι κραταιοις,
Λεοδομοφε. χρυσε σατιες, αιδις τε, ευφρον,
Λεμνη, αγριοθυμε, πολυλλιτε, παντοδυνασα.
Παγκρατες ητορ εχων. και καρτος, τοξοπα, μαντι,
Παμφαγε, σαγηνιτωρ, παιυπερτατε πασιν αρωγε.
Αυτοφονης, ακαμας, χαινος βλασημα φερισσιν—
Δωδεκ' απ' αυτοιων αχρι δυσμων αθλα διηρτων.
Αθανατοις πολεμαρκος, απειρητος, ασυφελικτος. κ λ. Orph. H.
Ηρακλην δε σε φασιν επωνυμον εξονομαζειν
Ηρα γαρ ανθρωποισι φερων, κλεος αφθιτον εξεις. Suid.
Ος ρα μιν κατα γαιαν αθεσπατον, ηδε θαλασσαν,
Πλαζομενον πομπησιν υπ' Ευρυσθηος Ανακτος.
Πολλα μεν αυτος εριξεν εταθαλα, πολλα δ' εριτλα·

Ηριδανὸς.
—Παρ' ὀχθας Ηριδανοιο. Hom. Β. 20.
Οτε φιλοις ἀστησι φαεσφορον ἀπὸ δειδρων
Ηλιαδων ηλεκτρα φερουσιν δωρα χυλιζων
—ἐν ἀστερωπὶ δὲ κυκλῳ
Ηριδανὸν πυρσευοντες ἐλισσεται ἀγχιαλον ὑδωρ Nonn.
ΕΡΙΤΗ. Ἀγκύλος, ἀστεροειτης, ἀστέριος, βαθυδινης, καλλιρροος, παλυκλυσος, φερουγὴς. αἰωνιος.

Ηρινα.
Ι. ἀρθεντικὴν παιδὸν ἐν ὑπνοπαλοισὶ μελισσαν
Ηρινην, Μισων ἀνθεα δρεψαμενην
Ἀδης εις ὑμεναιον ἁνηρπασεν.—κ. λ.
Παυροεπὴς Ηρινα. καὶ ἁ πολυμυθος ἀοιδαῖς,
Ἀλλ' ἐλαχὺ Μισας τᾶτο τὸ βαιον ἐπος. κ. λ. Ep. l. 3. c. 25.

Ηριον.
—Ἑῆθ' ἁρ' Ἀχιλλεὺς
Φρασσατο Πατροκλῳ μεγα ἠρίον, ἠδὲ οἱ αὐτῷ. Il. ψ. 126.
SYN. Ταφος, μνῆμα (κατὰ γῶν.)
ΕΡΙΤΗ. Δυσδακρυτον.

Ηρπολη. Vid. Ηώς.
—Οὐδὲ φαεσσὶς
Φευγεις ἰδῶν ἐθελω χρυσειον ἡρπολης. Ep. l. 7.

Ηροδοτος.
Ηροδοτος Μισας ὑπεδειξατο τᾶσδ' ἁρ' ἑκαστη
Αντι φιλοξεινης βιβλον ἐδωκε μισθ. Ep. l. 1.
Ἰαδος ἀρχαιης ἱστορικὸς φρυταν. Ep.

Ηρως, Ηρα τα.
Θυμῷ ἧρα φερουτες ἀφεσαν ὠδὶ μαχονται. Il. ξ. 132.
ΕΧΡ. Κεχαρισμενα τά.—ἐπειρος, ἐπηρεις.

Ηρυγιον. Ηρυγων (λαχανον ἀκανθῶδες.)
Λευκαδος ηρυγο—φιτροειδα ῥιζαν. Nic.

Ηρω.
Ηρὼ μεν χαρισσα, διοτρεφὲς αἷμα λαχοῦσα,
Κυπριδος ἠ ἱερεια, κ. λ. Mus 30.
Μαρμαρυγὴν χαριεντος ἀπασραπῆσα προσωπου,
Οιά τε λευκοπαρηος ἐπαστυλλισα σελὴνη. Ib.
ΕΡΙΤΗ. Δυσμαρος, ἐλκεσιπεπλος, ἀειθαλὴς, ἀειχορος, συκλιγαμος, περικαλλὴς, φασσέρεως. Σπευσ.

Ηρωδὶς.
Ουλὶὴν Ηρωδὴν παιδεχθονα,—Naz.
ΕΡΙΤΗ. Δεινὲς, λαμπρὸς, κρεων.
—ἄναξ ἀγριος δεινὰ φρισὶ βυσσοδομευων. Cyr.
—Βαρβαροφρων πεπεδημένος ἀσχετιοισὶν.
—Βασιλῆὶ βροτῶν δὴλημοσι πασσων.
—Γαιμιαιον κειραμος ἀνδρῶν. Sibyl.

Ηρωϊνη, Ηρωτη, Ηρωὶς, Ηρῶσσα, Ηρωϊσσα.
—Χαλκιοπης ἱερὴν μυχον Ηρωϊνης. Call. H. 161.

—Μων ἡρωαὶ τινὲς εἰσι. Ar. N. 314.
Δεσποιναι Λιβυης ἡρωίδες.—Ib. Fr.
Ηρῶσσαι Λιβυης τιμηορὶ, αἱ περ' Ἀθηνη
Ἠμυς ἀς' ἐκ πατρὸς κεφαλῆς δορὶ παμφανωσαν.
Ἀρτεμιναι Τριτωνος ἐφ' ὑδασι χρυσιωσαντο. Ap. 4. 1299
Ηρωον, Ηρωιον.
Θηβῶον οἱ πως ἐκομισσαν τὸ τῆ Λυκη Ar. V. 815.
Ηρῶος, Ηρωὶς.
—Ους ἐτι παντας
Ενναται τιμαὶς ἡρωὶσι κυδαινειν. Ap. 1. 1048.
SYN. Ηρωικὸς, ἡρωϊκὸς.
Ηρως, Ηρωες.
Ηρως ῥαιτιλιας ἀρηϊος.—Il. Ε. 708.
Ηρωες Δαναοὶ.—Ib. 256.
Και γαρ ἡρωων ἀγαθοὶ πολεμισταὶ
Λογον ἐκιρδανειν, κλεινται
Δ' ἐν τε φορμιγξισιν ἐν αὐ-
λῶν τε παμφωνοις ὁμοκλαις μυριον χρεος.—Pind.
ΕΡΙΤΗ. Ἀγλαὸς, αἰζηεμος, μεγαθυμος, λαεσσος, λαοσσὸς, δυπατος, μεγας, βαθυμητις, ὀβριμος, κρατεροὶ, ἀταρβὲς, ἀφραλὲς, ἀχμητὰ, παλαιγενὲς, ἀγυιευς, ἀντιθεος, ἀθανατοις ἐπιπλοις.
Ἀνδρῶν Ηρωων θεῖον γενος, οἱ καλεωνται
Ημιθεοι,—Hes.—Κυδὲιν γενος Ηρωων Synes.

ΗΣΑΙΑΣ.
Ησαιας πολυϊδρειηγερεα διεπὲς βιβλον Nonn.

Ησιοδος.
Αι τὸ πρὶν Ησιοδον καλὴν ἐδιδαξαν ἀοιδὴν,
Ἀρνας ποιμαινοντ' Ἑλικωνος ὑπο ζαθεοιο.
Τοιδὲ δὲ με πρωτιστα θεαὶ πρὸς μυθον ἐειπαν
Μοῦσαι Ολυμπιαδες,—Hes. Th. 22.
—Ησιοδος δὲ (κατηδοξε)
Γῆς ἐργασιας, καρπων ἀρας, ἀρετας.—Ar. R. 1065.
Ασκραῖος Μισῶν πρεσβυς—
Ἑλλαδος ευρυχορου σοφιαν καὶ κοσμιον ἀοιδὴν.—
Ὁ πρισβυς καθαρῶν γεγαρακως λιβαδων. κ. λ. Ep. l. 3. c. 25.

Ηστραμμαι. Ητλαμαι.
—Ἡμερα δ' ἐρωτος ἠτλημενομαι. Eur. Hipp. 727.

SYN.

Η Σ

SYN. Εξατλῶμαι, ελατλῶμαι, λειτομαι, ὑστερυπλω ἡσσων ειμί.

Ησσητία.

Κὐτοι γυναικὸς κδαμως ησσητέα. Soph. An. 689.

Ησσων. Ἡττων. Vid. Χειροτερος

Αλλ' ὁσον ἡσσων ειμὶ. τοσον στο φερτερος ων. Il. π. 712.

Κέχνσαι ὡς ἡττων ἐμοῦ ἐς ι,—Ar. N. 1077.

Ησυχιδαι

Νηφαλιε γαρ τῆσιν ἀὐ μελπδίας ἀπὰς
Λητειραι καιειν ελλαχον Ησυχιδαις Call. Fr.

Ησυχαζω

—Φασγανον δ' ἐς ὄρος δρη
Βαλοντες, ἡσυχαζετε.—Eur. Or. 1354.

Αυτὰρ ὁ ἡσυχασας παλιν ἡματα.—Sibyl. l. 1.

SYN. Ηρεμεω, ατρεμεω ἀναπαυομαι, ἡαυω, ευδω.—κοπαζω, σιγαω.—ἀρισκομαι—ἡσυχιαν ἀγω, ἐχω.

Ησυχαῖος. Ἡσυχιος. Ἡσυχος. Ἡσυχιμος. Vid. Εκηλος.

Τοῖς δ' ἡσυχαια, τοῖσδε θατερα τρεπει. Eur. M. 304.

Τα δ' εμφανῶς πρασσουσαν ἡσυχαιτερα. Lesc. Eum. 223.

Ησυχιον δ' ἀρα μιν πολεμιε ἐκπεμπει νεισθαι. Hom. ο. 508.

Ει μή μ' ἑκοντ' ἡσυχον, μαχημεθα. Ar. V. 190.

Και χρῶ τριζον την γλωσσαν ἡσυχωτερα. Soph. An 1101.

—Ἀσυχιμοι ἀμεραι—Pind. Ol. 2.

Ησυχια.

—Ησυχιη δ' αν ἐμοι και μᾶλλον ετ' εἰη. Od. σ. 22.

SYN. Ανεσις. ἐρωη. ευκηλια. ευμαρια. το ἡσυχον. πραοτης ευθυμια, ἡπιοτης, αταραχια. γαλκη σιγη.

EPITH. Ερκτειη, μεσημβρινη, ευσκλος. σιμφωνος, φιλοπολις.

PHR. Τῆ αγαθοφρονος ἡσυχιας ευμμορον προσωπον Aristoph.—Νυκτὸς ἑταιρη. Τυρη. φιλοφρων Ησυχια, Δικας
ω μεγιστοπολι
Θυγατερ, βιλᾶν τι και πολιμων
Εχουσα κλαιδας ὑπερτατας,—
Τυ δ' ὀπιτεταν τις αμειλιχον
Καρδια κοτον ἐ-
νεσσι τραχεῖα δυσμενειων
ὑπαντιαξασα,
Κρατει τιθεις ἐζον ες αντλφ. Pind P. 8.

Ησυχιως. Ἡσυχῆ.

Ησυχιως και επεετα διακρατεεσθαι οἰω. Hom. M. 432.

Η Τ Η Τ Η Φ

Κατιχετο δ' αὐτὴν ετυλιξασ' ησυχῆ. Ar. Pl. 692.

SYN. Ησυχως, ησυχα, ρεμα, ατρεμα. ευμπως. ἡμερως. ειρηναιως, ειρηνικῶς. προσηκῶς, αγαπῶς, πρᾶως, ευκαρηγορητως. ἠκα.

Η Τ

ΗΤΟΡ.

—Τι σφῶν ενὶ φρεσὶ μαινεται ἦτορ. Il. ε. 413.

SYN. Ψυχη. Θυμὸς, κεαρ, σθένος.

EPITH. Αλκιμον, αμειλιχον, ἀπαλὸν, ατρομον, αγριον, αλαπαδνὸν, αγλαὸν, αρβιτον, αἰολον, δολιον, γυναιμανὲς, εμπεδον, ευμενὲς, ικρηρεπτον, θετπρεπτον, θαρσαλέον μιλαν, κελαινὸν, κρατερὸν, μενεδήϊον, ταλὲς, ἐλεον, μιαιφονον; ολεθριον. ομβριμον, πανημελιχον, πολυωδυνον, παγκρατὲς, σιδηρεον, χαλκῆν, φιλον, φιλοθυμιον, ὑπερβιον, βεβλαμμένον, δεδαϊγμένον.

Ητριον

Ουτ' ἐν δαιδάλεω πυκινωτερω ητριον ἰσῆ
Κερκιδι συμπλεξασα μακρῶν σταμῖν ἐκ καλεων. Theoc. 18. 33.

Ητριν ἐκτεινω—Nic.

SYN. Υφασμα. ἰστιον σῆμα.—Παρ.

Ητρον.

—Το γαρ ητρον της χυτρας ελαχιστον. Ar. Th. 516.

SYN. Ελυτρον, ενκειτασμα (τῆς χυτρας) ὑποχαλκιον. ενκειμενα.

Η Υ

ΗΥΣ. κ. λ. Vid. Ὗς.

Η Φ

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

—Τε μιν Ηφαιστος καμε τευχων. Il. ε. 101.

SYN. Τιταν. Προμηθευς.

EPITH. Αμφιγυηεις, κυκλοτεδιων, αιθων, αιθαλοεις, βραδυσχελὴς, βραδὺς, βαρυγνωτος, απατωρ,

ασάτως, γαμοκλόπος, ερίβρομος, ἁλιτοδής, ἐυπαλαμος, ζηλομανὴς, κλυτοτέχνης, κλοτοεργὸς, κλυτομήτις, δαίμων, κλυτὸς, πειρικλυτὸς, πολυμήτις, πολυφρων, σθενικὸς, ἀυρηφόρος, σιλασφόρος, τέχνοπος, πολυτέχνης, χαλκεπὸς, αριστόπονος, χαλκεύς.

Αιτναῖος, Λιπαραιος.

—Σθενεῖ βλεμιαινων.

Ηφαιστος ειμὶς ποδὰς—Hom.

Ηφαιστε μαλιρροῖο πειριζήωτος ἀϋτμῇ.

—Ηφαιστον ἐύφρονα χαλκιοτέχνην. Cal.

Ω πατὲρ ἐργατέοιο πυριπνόου, κοίρανε τέχνης. Nonn.

Ηφαιστ', ὀξίμοθυμε, μεγασθενὲς, ακαμαντον σῦρ.

Λαμπομένη φλογιαις αυραις φαεσιμβροτε δαῖμον,

Φωσφορε, καρτιτέχνα, αιστοι, τεχνοδιακτε,

Εργατὰ, κοσμου μιμος, στοιχεῖον ἀμιμφὲς,

Παμφάγε, παυδαματορ, παντυρβατε, παντοδιακτε.

Αιθερ, ἡλιος, αστρα, σελήνη, φῶς ἀμίαντον.—

Παντα δ' ὅσον εχεις, πᾶσαν πολιν, ἐθνεα παντα,

Σωματα τε θνητῶν οικεῖς πολυοιδε, κρατειὸ κ. λ. Orph. H.

Ηφαιστοπονος. Ηφαιστοτευκὴς.

—Οπλων Ηφαιστοπονων. Eur. I A. 1072.

Ω λιμνια χθὼν, και το παγκρατὲς σιλας

Ηφαιστοτευκτον —Soph. Ph. 1013.

Η Χ

ΗΧΕΩ.

—Ηχῆ δὲ καρη νιφοεντος Ολυμπου Hes. Θ. 42.

SYN. Απηχεω, περιηχεω, καναχεω, απυω. βοαω. φωνεω. ψοφεω —ἤχος ιαλλων.

Ηχὴ, Ηχος.

Ηχὴ δ'—ἰκετ' αιθέρα και Διὸς αυγάς. Il. γ ult.

Ουκέτι συριξει σαλπιγξ πολιμοκλαστου ἤχου. Sibyl.

SYN. Καναχὴ. κλυτος, κροτος, βρομος, παταγημα, δοῦπος, φωνὴ, εκφωνησις, κραυγὴ. ψοφος.

EPITH. Βαρβαρος, βαρυβρομος, θεσπεσια, συραυλος, βλοσυρὰ, επινικιος, ξεινοσσόος, λασιόος, λιθοσσόος, κυνοσσόος, στερεθρους, αλλοθροὸς, στεροκλυτος, χαλκοθρους, ασημαντος, αγχιπλὴς, ασατος. Παιὰς, εγερσιμοθος, απειρεσιος, απλετος, αγεσφατος, αρηϊφιλη, ἑλιξ. χαλκοχροτος. —εναρμόνιος, ομβριμος, φρικοδοας, πολεμοκλοτος, φοβερὸς, ερίβρομος, ερισθενὴς, εφτασιος, λογὺς, απλόος, θηριος, λοιγιος, Ενῖος.

Ηχηεις.

—Θαλασσα τε ηχηεσσα Il. α. 157.

SYN. Ηχωδὴς, ηχετικὸς, ηχητικὸς, ευηχὴς, ερισθενὴς, δορυβώδης.

Ηχητὴς, Ηχετης.

—Και ηχητα τετληκε

Διτυφιῳ εφιζομενος λιγυρὴν κατεχωσεν αοιδὴν. Hes. ε. 580.

—Τῳ δὲ χηροπλασος στηθος

Δουναξ ὑμνοδοταν νεμει—Aesc. Pr. 556.

SYN. Πολυηχητος. εμμελὴς.

Ηχι. Vid. Οπη

Ηχι ροας Σιμοεις συμβαλλετον ἠδὲ Σκαμανδρος. Il. ε. 774.

Ηχω.

Κερυφὴν δὲ περικεινε νεος Ηχω. Hom. XVIII. 11.

SYN. Φωνὴ, βοὴ.

EPITH. Λειγυετος, ακατηλιος, αντικλυτος, διδυμοκλυτος, διδυμοθρους, διντυροφωνος, δικλυτος. λαλος. επλαγεμος, συνθρους, βαρυδουπος, νεκυοσσόος, επυχος, αθηητος, οριοσαυλος, ορεσιδρομος, ὁμογλωσσος, ποτηκὴς, πολυτονος, ποικιλομερος, τρηχεῖα. στερος, αιθριος, ὑπερφιαλος, ψυχιτελὴς, φιλαγραυλος, φιλοπαρθενος, φιλοκιρτομος.

PHR. Α δ' αθυρτομος Αχω πολυφατὴς

Παρὰς αιμωγας ὑποκυσται. Soph.

—Ου γαρ ἀνυχος

Πετρας ορεσκας παῖς λαλακ' ατα σρατὸν

Ηχω διδυσα θορυβον.—Eur.

Μουνη δ' υπεμοιησα, βαπ αδιδακτος πασα,

Ιδαιων ορεων αντιθρους ιαχειν Ηχω Cal.

Κερη δ' υστεροφωνος ορεσσαυλων απὸ λειμων

Πετραιοις σθεματεσσιν αμεβομενη κλυτον αυλὴν,

Μιμηλη χριματι ζε μιλος πολεμιὸν Ηχω.

—Και ασαθιον δρεμον Ηχῆς

Και κλυτον ὑστεροφωνον ασιγητοιο θεαινης.

—Και ὑστεροφωνον κοιδὴν

Φθογγω μαιομενω μυκησατο δυσβροος Ηχω.

Αντιτυπον θεασὶν ἔχον αμεβομενη διονυσον. Nonn.

Ηχω λογων αντωδὸς επικοκκυρια. Arist.

Αρκαδικα θεὸς ειμι, παρα πρεσβυρους δὲ Λυκαιον

Ναιων, φθογγεμενον μῦθον αμειβομενα.

—Συλλοκαμος δ' ειτὴ θεὸς αυδησασα

Ποιμενιαν συλλωσσος αν' εργαδα μιλπεται Ηχω.

Αντιθρον πλαγοῖς ὑστεροφωνον οπα.

—Πετρησεσσαν.—Παρὸς ἑταιρην,

Αντιτυπον φθογγὴν εμπαλιν ασαμενην.

Λελεγυσκὴ εν αλσεσιν αγροτις Ηχω

—Μιμολόγον, φωνῆς τρυγα, ρηματος ερὴν.—

Παντοιην

Παντοιων σωματων λαλον αιθερα, σωμασιν ηδυ
Παιγνιον, οσσα λιγυκ. ταυτα κλυων, απιθι.
Ηχω ερημαις συναιτερα ραπις. Ep.

HΩΘΕΝ. Vid. Εωθεν
Ηωθεν δ' Ιδαιος ιτω καιλας επι νηας. Il. π. 372.
SYN. Πρωι, πρωιας, εις εω, ορθρω, περι ορθρον, ηρι.
Ηων. Vid. Ηιων.
Ηως. Vid. Ηεως.
Ηω. Μελαμπυγον ιβαλλομεν.—Call. Ep. 25.
SYN. Ηοιος, εωθινος, ορθριος.
Ηωσφορος. Vid. Εωσφορος.
Ηως. Vid. Ορθρος.
—Ηως οτε δια φαεινη Il. ω. 417.
Φειγος αναστελλασα κατηιεν εις δυσιν ηως. Musæ. 110.
SYN. Εως. πρωγενεια, πρωτολη, αιγλη, αυγη, φαυσις, ανατολη, ηωλη. ορθρος. ημερα.
EPITH. Αρθιτος, αιγλησσα, αμβροτος, αμβροσια, αχροφανης, αμαιμακετη, πεξιφυτος, ευπρεπεθρος, βεβακις, γλαυκη, δικυγης, δροσερα, ευσμηριγξ, ευθρονος, ευπλοκαμος, καλη, θεσπεσιος, θαλαμηπολος, εκηβολος, ιερα, καθαρα, θαλερωπις, λευκιππος, ιπαετις, μυροπωλος, λευκωλενος, λαμπετις, λιμνοσκοπος, δροσωνυμος, ποτνια, πολυστονος, καλυδρομος, κυκλας, ροδοειδης, ξανθοπηχυς, ροδοπεπλος, ροδοπηχυς, τελεσιμορος, φαεσιμβροτος, φαεννη, φαεσφορος, φαιδιμος, ολογερα, χρυσοθρονος, χρυσοπεδιλος, χορστηρης, περιγενης, αργετις, χιονοπεζα, χελιδωνια, γαληναια, δροσερα.
PHR. Λευκον δροσοπον πους. Eur.
Ακροφατης, δροσεραισι βολαις περφυρεος Ηως.
—Ηως επικερκις αναγκης Nonn.
Ημος δ' περιγενεια φαει ροδοδακτυλος Ηως.
Ηως μεν χρυσοπεπλος επι δνατα πασαι εν αιαν.

Ηως μεν χρυσοπεπλος απ' ωκεανοιο ρεεθρων
Ωρνυθ' ιν' αθανατοισι φαος φεροι, ηδε βροτοισι.
Il.
—Φαος πολυδερκεος Ηως. Hes.
Αλλ' οτε δη ρ' εσορωσι ροδοσφυρος Ηριγενεια.
—Θεσπεσιη δε προς ερανον πλυθεν Ηως. Cal.
—Ποτ' ερανον ερριχεν ιππους
Λω τας ροδοπαχυν απ' ωκεανοιο φερουσας. Theoc.
—Απ' αυτολιης εφαινε περιμηκετος Ηως,
Ηδη φαος θνητοισι και αθανατοισι φερουσα —
Η δε κατ' ορφναιοιο πολυ χρυσοπις νυξ
Αυτολιην απεκρυψεν, ελιχνυτο δ' ερανον εσω.
Τημος δ' αυτολιηθεν εγειρετο φαεσφορος αιγλη.
Orph.
Αυταρ ότ' αιγλησσα φαεινοις ομμασιν Ηως
Πηλιδι αιπεινας ιδεν ακρωρειας,—
Ημος δ' ερχυδην χαροπη υπολαμπετι νυξ
Εκ πειρατος αιτεω, διαγλαυσσουσι δ' αταρποι,
Και πεδια δροσοεντα φαεσφορος λαμπετι αιγλη.—
Ημος δ' ηελιος δροσερας επιλαμψη κελευθους
Εκ πειρατων αιων, εγειρε δε μηλοβοτηρας.—
Ηως δ' αμβροσιησιν ανεχομενη φαεσσι
Λυε κελαινηεντα δι' ηερος· αι δ' εγελασσαν
Ηιονες υψοθι και ερσησσαι ακτηθεν
Ατραπιτοι, πεδιων εν δε δρυος εσχεν αγωγης.
Ap.
Αρτι δε λυσιπονοιο τιταξαμενη πολον υπνου
Αυτολιης ωιξε θυρας ροδοδακτυλος Ηως. Nonn.
Ηως δ' ωκεανοιο ροον και λεκτρα λιπουσα
Τιθωνι προσεβη μεγαν κρατος· αμφι δε σακτα
Κιδνατο παμφαινουσα, γελασσε δε γαια και αιθηρ Cal.
Κλυθι θεα θνητοισι φαεσιμβροτον ημαρ αγουσα
Ηως λαμπροφαης, ερυθαινομενη κατα κοσμον,
Λιγειλινα δια Τιτανος αγκε μεγαλοιο.—
Εργων ηγητειρα, βιε προπολε θνητοισιν—
Ηνικα τον γλυκυν υπνον απο βλεφαρων αποσεισης—
Πας γε βροτος γηθει, ταν ερπετον, αλλα τε θηλα
Τετραποδων ποιηων τε και εκταλιων πολυευθων
Παντα γαρ εργασιμον βιοτον θνητοισι ποριζεις.
Orph. H.

ΘΑΛΑΣΣΩ. Θαλασσω.
—Λιπε δε θρονον εσθα θαασσε. Il. σ. 124.
Θαασσ' επ' ακταις.—Eur. Hec. 36.
—Α κυκλοιντ' αγορας θρονον—θασσει. Soph. Oed. T. 168.
SYN. Θακεω. θακεω, καθεζομαι.—κρατεω. διατριβω.—σπενδω.

Θαιρος
Ρηξε δ' απ' αμφοτερης θαιρος—Il. μ. 459.
SYN. Στροφις (της θυρας.) σιφοριγξ. γιγγλυμος, ωρεθυμη.—αξων.

Θακεω.
Θακει δε προσπροπας.—Soph. Aj 1192.
Αγοραισι θακεῖ.—Ib. Oed. T. 20.
SYN. Θακεινω, θασσω, θαασσω, θωκεω, εζομαι.

Θαχημα,
Αλλ' ει το θαχημ' εξαναγκαζει.—Ib. Oed. C. 1243.
Τειχεσι το σον θαχημα, και τους σους θρονους
Κρατῦσιν.—Ib. 1445.

Θαχος
—Θακοισιν ἡ τινα βλεπεις
Η πρὸς βιβλοις, η πρὸς αλσεσιν θεων. Ib 9.
SYN. Θωκος, θωκος, θρονος, καθεδρα.

Θαλαμη. Θαλαμαι.
Εἱλυτοδες δ' εν αμοι θαλαμαι, φθικαι τε μηλαιναι
Οικια πεπυκασται.—Hom. A 77.
SYN. Θαλαμις. κοιτη, κοιτος.—δωματιον, οικημα.—τρωγλη, μυξαι.

Θαλαμαξ.
Και προσπαρδειν γ' ες τα σωματ τῷ θαλαμακι, Ar R. 1106.
EXP. Ὁ κυπελατῶν εν τω κατω μερει τῶν τειχων.

Θαλαμευμα.
Ω θαλαμευμα κυρητων. Eur. B. 120.
SYN. Ὁμοσκηνια, συνοικημα, συνοικια.

Θαλαμια.
Τηδε δυσις τὰν χειρα δια' τῆς θαλαμιας Ar. Pa 1251.
EXP. Η οικη δι' ἡς εξερχεται ὁ κατω.—ὁ κατω της νεως τρωγλη.

Θαλαμος.
—Θαλαμων τροπαιμιων. Ib. A. 552.
SYN. Ναυτης, ερετης.

Θαλαμηπολος.
—Δαῖτ δε οἱ αὖτε
Γεννυς Ατειδαι θαλαμηπολος Ευρυμεδουσα Od. η. 8.

SYN. Θαλαμευτρια.—κατευνασις, κατακοιμησις, εγκοιμητηριος.

Θαλαμος.
Βη δ' ιμεν εκ θαλαμοιο—Od. C. 5.
—Θαλαμον γυναικας τε λιπεσθαι Il. γ. 174.
Ο δ' υψοροφον θαλαμον κατεβησατο πατρος
Ευρυν, ὁθι ντετο χρυσος και χαλκος εκειτο
Εσθης τ' εν κηλοισιν.—κ. λ. Od. C. 338.
SYN. Θαλαμη. λεκτρον. κοιτη. μυχος. οἰκος. ταμειον.—γαμος.
EPITH. Αγλαος, αμβροσιοεις, γλαφυρος, γαμηλιος, ευπηκτος, ευπηγης, ευραθης, ευλεχης, ευωδης, θυωδης, θρατειος, καλαμυχος, κηλεος, κεδριννος, κυπαρισσοτρωξ, κυριδιος, νυμφιδιος, μιτυθριδιος, κλυτος, πεπυγμενος, λυσιτελης, μεγαλοκευθης, πολυδαιδαλος, πολυκλειτος, πολυκλειστος, πολυχρυσος, πηλοχυτος, τευχος, ὑλησεσσης, ὑπηλος, χαλκελατος, τευς, πολυκμητος, συκα πεπτος.

Θαλασσα. Vid. Πελαγος. Τηθυς.
Γηθοσυνη δε θαλασσα δεπεται—Il. ν. 29.
SYN. Αλς, πεντος, Αμφιτριτη, Νηρευς, Πελαγος.
EPITH. Αμαιμακετος. ατρυγετος. αθεσφατος. ακαμαντος, αγχιβαθης, αμετροβαθης, απειρεσια, αμιτρητος, αλιρρηθιος, ασαμινθος, αγρια, αμπλακης ακυμαντος, αγεμων, ατεκμαρτος, απειρεσιη, βαρυβρυτος βαθυκλυστος, γλαυκη, γαληναια, δνοπεμπελος, δυσπεμπελος, δυσεχης, δημαλια, ευρυπορος, ευρεια, ευρυχορος, ευσθενης, ερισμαραγος ερισθενης, ηχηεσσα, κυανεη, πολια, ιχθυοεσσα, πεπαλαιωμενη, πολυβρειθεα, πολυβρειος, πολυμαραγος, πολυφλοισβος, πελυρρειος, πωλυκλυστος, πεπικλυτος, πολυπλοκτος, περικλασθεισα, πελαγιδυητος, πεφρικυια, τρηχεια, ὑγροπορος, ὑγρα, τελεσσιγορος, χειμερια, χαροπη, χαλεπη, ψαμαθωδης, τλημων, κακοθυμος, πεμφεδανος, δολιχη, καπυξηνος, θυελλοτικος, νηυσιν επιδρομος.
PHR.—Επ' ιχθυα πασα θαλασσης.
—Ὡς κυματα μακρα θαλασσης.
—Ὑγρα.—ιχθυοεντα κιλευθα Hom.
—Αλμυρα κιλευθα.—πολιης ἁλος ασπετον ὑδωρ. Theoc.
Χαιρι—θαλασσα γλυκοχρωτι, σωσιπατρα. Cyr.
Θαλατταν ειδεν μεδιωσαν, ευεχει Adrmp.
Φλοισβος θαλασσης πραγματων δηλοι κλυδων Ib.
Ερισμαραγοιο βαι πεντα. Apollin. Νηριος αυλη. Nonn.

Γλαυκης

Γλαυκᾶς ἐπ' οἰδμα λιμνας. Ariſtoph.
Κῦμ' ἁλιξυπον ἁλμας. Eur. Hipp.

Θαλασσαιος, Θαλασσιος, Θαλατ∫ιος.
—Λιταευσι Θαλασσαιην Αφροδιτην. Muſ. 320.
—Επει ἑ σφι θαλασσια ἐργα μεμηλει. Il. ϛ. 614.
Ηδη γαρ μι κιχληκε Θαλατ∫ιος οικαδε νικρος. Theog. 1237.
SYN. Επιθαλασσιος. Θαλασσιδιος, ἁλιος, εναλιος, σοντιος, σιλαγιος.

Θαλασσογενης.
Τες τε Θαλασσογενεας,—Athen. l. 3.

Θαλασσοκρατεω.
Ουκ ετι ναυκληρεῖν, αλλα Θαλασσοκρατεῖν. Ep. l. 2.

Θαλατ∫οκοπιω.
Τι Θαλατ∫οκοπεῖς και σλατυγιζεις; Ar. Eq. 827.
SYN. Ματαιολογεω, φλυαρεω, Θορυβεω, ταρασσομαι.

Θαλασσοπλαγκ∫ος.
Θαλασσοπλαγκ∫ον —Eur. Hec. 781.

Θαλασσοσταις.
Θαλασσοσταις—δικορφος Θεος. Lyc. 892.

Θαλασσοπληκ∫ος.
Θαλασσοπληκ∫ον νῆσον—Aeſc P. 307.

Θαλασσοπορεω. Vid. Πορτοπορεω.
Ατρομος Ιωνιε τεμμα Θαλασσοπορει. Ep. l. 1.

Θαλασσοπορος.
Και τυχιον σλωτῆρα Θαλασσοπορων ὑμεναιων. Muſ. 2.

Θαλιθω. Vid. Θαλλω.
Πολλοι δ' ε συες Θαλιθοντις αλοιφῇ. Il. ι. 463.
Ως δ' ε ροδον Θαλιθωσκες εν εαρι.—Ep. l. 2.

Θαλεια, Θαλια, Vid. Μῦσαι.
Κωμικὸν εὗρε Θαλεια βιον τε και ηθεα κιδνα. Ep. l. 1.
Κωμικὸν αμφιεπω Θαλη μελος—Ib.

Θαλεια. Vid Νυμφαι.
—Γλαυκη τε, Θαλεια τε, Κυμοδοκη τε. Il. σ. 39.
—Σπειό τε δηὶ, Θαλη τ' ερατεινα. Heſ. Θ. 245.

Θαλερος, Θαλιρός.
—Τιθεντο δε δαῖτε Θαλερην. Il. η. 475.
—Θαλερὸν δ' ε εἰ εκπιοι θαλερον. Il. ϛ. 266.
—Συ δ' ε μοι Θαλερὸς παραχοιτης. Il. ζ. 430.
SYN. Ευθαλὴς, εριθαλὴς, τηλεθοων. χλοερὸς, νεος. καθαρὸς. ακμαῖος. ὑδρὸς. δρύγρος. θερμὸς. Ταχὺς.—ισχυρὸς. φυσιζοος, ευφραντικος

Θαλερομματος. Vid. Βορέας.

Θαλερωπις. Vid. Ηριγενεια.

Θαλῆς.
Τόνδε Θαλῆν Μιλητος Ιὰς θρεψας' ανιδεξεν Αστρολογων παντων σοφωτατον ανδρα. Ep. l. 3.
EPITH. Σοφὸς, πολυφροντικος.

Θαλια, Θαλεια.
Τερπομενοι κιθαρῃ, και ερατῇ Θαλιῃ. Theog. 776.
Ος μοι τηλυγετος τρεφεται Θαλιῃ ενι πολλῇ. Il. ε. 143.
SYN. Ευωχια, εορτὴ, ευτραπελια. ευπορια. ευδαιμονια. ευθηνια. ακμὴ, ευφροσυνη, πανηγυρις.
EPITH. Ευφρων, ζαδηλος, κισσοφορος, τερπνὴ.

Θαλλος.
—Τᾶς γαρ ελαιας
Τον Θαλλον τρωγοντι—Theoc. 4 45.
Ικτῆρι Θαλλῷ σφοσπιτνῦσ' εμὸν γονυ. Eur. Supp. 10.
Θαλλὸν τ' εριφοισι φορῆναι. Od. ρ. 224.
SYN. Θαλὸς. Θαλος. Θαλλια, κλαδος, κλῆμα (τῆς ελαιας) ακρεμὼν, φυλλον.

Θαλλοφορος.
Θαλλοφορει καλεομεθα,—Ar. V. 542.

Θαλλω.
—Θαλε γαρ σιθος ὑγρὸς ερεθων. Hom. XVIII. 33.
Θαλλοντα—πεμματα.—Soph El 262.
SYN. Θαλεω, Θαλλεω, Θηλεω, Θαλεθω, τηλεθω, τηλιθαω, χλεαω, χλοαζω, χλοαομεω, χλοηφορεω. χλωριζω, χλωραινομαι, ανθεω. αναθαλλω. βλαστανω. αιξανω. ευθηνεω.

Θαλος, Θαλια τα.
Κλαυσομαι εν λεχεσσι φιλον Θαλος, ὃν τεκεν αυτῇ. Il. χ 87.
Την μεν εγω Θαλειησιν ανειτερσι—Ep. l. 6.
SYN. Θαλλὸς, βλαστημα. ερνος. τεκος. φυτον (παν το)—τρυφαι. τα αγαθα. (Θαλλειν ποιητα.)
EPITH. Αμβροσιον, αιδοιοτητον, αγλαοτιμον, ευγλαγον, κρατερὸν.

Θαλπιαω.
Ως κ' ἐν Θαλπιοων χρυσοθρονον ἐκ ἱκηται. Il. τ. 319.
SYN. Θαλπομαι, θερμαινομαι, αλεαινομαι.

Θαλπος.
Μηκεθ' ἁλις σκοπει
αλλο Θαλπιοτερον—αεθλον. Pind. Ol. 1.
SYN. Θερμὸς.—λαμπρὸς.

Θαλπος.
—Και νιν κ Θαλπος Θεῦ—κλονεῖ. Soph. Tr. 149.
Τῶν συ Θαλπος κε ὑπεκδραμῇ. Ib. An. 1098.

SYN. Κεῦμα, αἴθος, ἑλη, εμπρησμός. δρεμυτης.

Θαλπήριον.

Σανδαλα μεν τα σοδων θαλπήρια—Ep. Suid.

Θαλπω.

Οδρα τοι θαλποντες, επιχρωντες αλοιφῇ,
Τοξα σεσαμισθαι.—Od. φ. 179.
—Ως δ' εθαλπετο. Soph. Fl. Tr. 710.
—Ανει με θαλφῆ λογοις. Ar. Eq. 120.
S,YN. Αναθαλπω, διαθαλπω, καταθαλπω, σεριθαλπω, ὑποθαλπω, αθυσσω, εκκαιω, θερμαινω, θαλυνω.—εξαπτω.

Θαλπωρή.

Μᾶλλον θαλπωρὴ, και θαρσαλεωτερον εστην. Il. κ. 223.

EXP. Θαλψις, μαλαγμα, μαλθαξις, διαπλασμα. χαρα, ἡδονη. παραμυθια. σωτηρια. ελπις. ασφαλεια.

Θαλυκρός.

—Και το θαλυκρὸν
Κῆτος κατημελυνθη κινητον ερεμαινης. Ep. l. 7.

SYN. Ιταμὸς, λαμπρὸς. βλοσυρὸς. αναιδὴς, χλωρὸς. θερμὸς.

Θαλυσια.

Χωσαμενη, ὁ οἱ ετι θαλυσια γυιῷ αλωῆς
Οινὺς ριξει,—Il. ι. 530.

EXP. Τας ὑπερ ευθαλιας και ευφοριας τῶν καρπῶν θυσιας.

Θαλυσιαδὴς. Vid. Εχινωλος.

Θαλυσιάς.

—Α δ' ὁδὸς ἁδε Θαλυσιάς—Theoc. 7. 31.

Θαμα. Θαμάξις, Θαμινά

—Οφρ' ανεχοιτο θαμα θρωσκοντας οἰστούς. Il. ο. 470.
Ευαγων τιμὰ χαριτεσσί τε και
Τυνδαριδαις θαμάξις. Pind N. 10.
—Αλλ' εια τεκνα θαμὶν επαναδοῶντες. Arist. Pl. 292.

SYN. Θαμινῶς, συκινῶς, σολλάκις, συχνῶς, συχνάκις, σλειάκις. τα σλεῖσα. συνεχῶς. σανύτοι.

Θαμβεω.

—Λαοι δ' αὖ σνευτὸ τε θαμβησαν τε. Il. ψ. 728.
—Και εθαμβεον αυτόν. Od. ρ. 367.

SYN. Εκθαμβεω, εκθαμβεῖμαι, επιθαμβεω, καταθαμβεω, φοβεομαι, εκπλησσομαι, καταπλησσομαι, αναισθητεω. επιθαυμαζω.—εκπλησσω.

Τον δ' ἰλε θαμβεες ἑσσοντας αμηχανον, οὐδέ τις ετλη
Αντιον ανυγησασθαι ες ομματα καλὰ θοῖο. Ap.

Θαμβητηρα.

Ερινυες—δεινα, θαμβητηρα,—Orph. 971.

Θαμβητός.

Αντισα και θαμβητά—Lyc. 552.

SYN. Αγαστὸς, σαραδοξος.

Θαμβος.

—Θαμβος δ' εχεν εισορωντας Il. γ. 342.

SYN. Θαυμασμὸς, εκπληξις, σλοησις, εκσασις, αναισθησια. δεῖμα. θαῦμα.

EPITH. Αμηχανον. δυσφορον. τερπνὸν.

Θαμιὰς, Θαμὰς, Θαμινός.

—Λιὴ δε πυραὶ τεκνων καιοντο θαμειαὶ. Il. α. 52.
—Θαμὰς γαρ ακοντες
Αντίοι αἴσσουσι—Il. λ 551.
—Θαμιναὶ γαρ ες ὕστερον ειλατίναι τοι. Call. 6. 65.

SYN. Πυκινὸς, συκινὸς, συχνὸς, συνεχὴς. αθροος, αδινός.

Θαμιζω.

—Πάρος γε μὲν ετι θαμιζες. Il. σ 385.

SYN. Πυκναζω, συχναζω, σαρεδρευω, σροσανεχω, επιχωριαζω. συχνα φοιταω. σολὺς διατριβω. συκνὸς σαραγινομαι. συνεχῶς ερχομαι, —αποκαλυπτω.

Θαμνος.

—Ειπέρ τε λαθησι καταπτηξας ὑπο θαμνῳ. Il. χ. 191.
Θαμνοις εν συκινῆσι καταδραθω.—Od. ι. 477.

SYN. Θαμνιον. θαμνὼν. ὕλημα. τοπος. συμφυτος. θαμνωδὴς. ὑλωδὴς.—λοχμὴ. ριζα.—βατοι, ρωπεῖα.

EPITH. Αμφιλομος. αυαλέος. αζαλέος. λασιος. σαλινευξὴς. σαναχαρπὴς. ταινφυλλος. σκιερὸς. χλοερὸς. θαλεθων. ακμητος.

Θαμνομηκης.

Και θαμνομηκης ραζδος—Athen. l. 10.

Θαμυρις.

—Και Δηϊον, ενθα τε Μῦσαι
Αντομεναι Θαμυριν τον Θρηϊκα σαῦσαν αοιδῆς. Il. β. 595.
Κεινῳ σοφιστῇ Θρηκὶ, κἀκτυφλωσαμεν
Θαμύριν, ὃς ημῶν σόλλ' εδυνασεν τεχνην. Eur. Ph. 925.

Θανασιμος, Θανατηφόρος. Θανατοεις, Θαναλγὸς.

Το σον φερων δωρημα, θανασιμον πεπλον. Soph. Tr. 771.
Αδε θανασιμοι εικτηρες. Ib. Aj 517.
Τῶν δη κἀκ σωματος χεῖται θανατηφόρος ιὸς. Sibyl. l. 1.
Ιω φρενῶν δυσφρονων ἁμαρτηματα
Στυγερὰ, θανατοεντα'—Soph. An. 1276.
Θανατηφὸν καλὴ χυτρεὺς φερει. Athen. l. 9.

SYN:

SYN. Θανατωδης. θανατικὸς, ενιβανατος, δυσθανατος, ευθυθανατος, ολεθριος, φονικὸς, εθνοποιὸς, μοριμος, μοιριμος, ψευκεδανος, εχεπευκὴς, νεκρωδης, τεξιμελὴς, καταχαιριος.—νεκρὸς.

Θανατος.

—Ουδέ κέ τις θανατον και κῆρας αλυξοι. Od. ρ 547.

Παντες μεν σίγυγιοὶ θανατοι δειλοῖσι βροτοῖσι. Ib μ. 341.

SYN. Κὴρ. μοῖρα. μορος. ποτμος. τελευτὴ. θνῆσκ, καταλυσις. αποσβεσις. διαφθορὰ. τεκμωρ. απαλλαγὴ. καταστροφὴ (τῦ βιου) το χρεών.

EPITH. Αζηχρὸς, αινὸς. ατλητος. αντίητος. αργαλέος. αλυπος. αιπὺς. βροτοεις. γλυκερος. δυσηχὴς. δυσηλεγὴς. δοραῖος. ενθανατος. λευγαλέος. λυσιμελὴς. κευφιος. καθαρὸς. καλὸς. μελας. μαλακὸς. λαβιφθεγγος. οικτρος. οικτίστος. ομοῖος. πορφυρεος. οκρυοεις. μοιριδιος. σοβοεις. συγερὸς. σκιοεις. ταπλεγὴς. δολερὸς. πικρὸς. κυανεος. λιθεος. θεσπεσιος. χαλκιος. χαλκειος. θυμοραῖστὴς.

PHR. Τελος θανατοιο.—Νυξ ερεβεννὴ, μελαινα. κελαινὴ. μακρὴ Hom.

—Νυξ αχραντος. Aesc.

Χαλκειος ὑπνος Hom.

Αιωνιος ὑπνος. Orph.

Λοισθιον ισχιον ἀρης θεσσυτον—Nonn.

Ωρη ανεγρυος. Anac.

Εσχατιης λιτα μοιρης. Ep.—Χθονιαι πυλαι. Synes.

Θανατοιο μελαν νεφος. Theoc. Η πανυστατη οδος Soph

Νηλεὶς ἦμαρ, μοροιμον ἦμαρ. Hom.

Αδε μελαινα νυκτερὸς τ' αναγκα. Eur.

Θανατος.

Ω θανατε, θανατε, πᾶς αεὶ καλυμενος,
Ουτω κατ' ἦμαρ, ε δυτη μολεῖν ποτε. Soph. Ph. 810.

SYN. Αιδης. Ερμῆς.

EPITH. Αναιδὴς, βροτολοιγος, αντίητος, ασεργος.

—Θανατον εσορω πελας
Ιερῆ θανοντων, ὁς νιν εκ Αδε δομων
Μελλων καταξειν.—Δαιμονων ὁ κοιρανος.
—Ανακτα τον μιλαμπετηλον νεκρῶν. Eur.
—Τον πανυχιης γενετῆρα. Ep. l. 1.
Κλυθί μευ, ος πασιν θνητων οπιτα κρατυνεις —
Κοιρος μεν πασιν, αδικος δ' ενιοισιν υπαρχων,
Ει ταχυτητι βιη ταυσων νεοηλικας ακμας.
Ουτε γαρ ευχαῖς σην πειθει μενος, ουτε λιταῖσιν.
x. λ. Orph. H.

Θανατηφορια.

Δαινυ δ' εκ αλλως η θανατηφορίην. Ep. l. γ.

Θαπτω

Θαπτε με ὁτι ταχιστα πυλας αΐδαο περησω. Il. ψ. 71.

SYN. Καταθαπτω. ενθαπτω. ενταφιαζω. τυμβευω. εντυμβευω. κλιηϊζω. ευκλιηϊζω. ταχχυω. ταρχυω. κηδευω. καταχρυπτω (χῆ.)

Θαργηλια. (εορτὴ Αθηναιων.)

Χρη γαρ Θαργηλιοις
Ημισεας δισκεῖν. Anac 135.

Θαρσαλέος. Θαρσαλέος.

Πολλάκις εν βιοτῳ και θαρσαλεοισιν απιστος. Phocyl. 112.

Αιχμητην—και θαρσαλεον πολεμιστην. Il. ε. 602.

SYN. Θαρσὺς. Θρασὺς. Θαρσηεις. Θαρσυνος. Θαρρων. ενθαρσὴς. περιθαρσὴς. θρασυκλαγχος. ευτολμος. ευψυχος. θεσπεσιος, ανδρειος. τολμηρὸς. προπετὴς ραδιος.

Θαρσαλεως, Θαρσαλεως.

—Ο θαρσαλεως αγορευε. Od. α. 382.

SYN. Θρασεως, ευθαρσεως. ευτολμως. ανδρειως. τολμηρῶς. ατυλεκτως. φιλοκινδυνως. φιλοκινδυνως ραδιως.

Θαρρεῶ. Θαρσεω.

—Και ταῦτά σοι
Δεσποτα θαρρῶν αν προφαιμην εγώ. Soph. Oed. C. 504.

Και τοτε δη θαρσησε.—Il. α 92.

Θαρσει χειρα γεροντος—Apoll.

SYN. Επιθαρρεῶ. ενθαρρεω. καταθαρρεῶ. αποθαρσεω. εκθαρσεω. καταθαρσεω. εκαυχεω. ενθυμεω. θρασυνομαι. αποθρασυνομαι. τολμαω. πεποθμαι. πτοεω. μη φοβεομαι. αναζωπυρεομαι κομπαζω. επαιρομαι.

Θαρσος. Θαρρος.

—Τυδειδὴ Διομηδεῖ Παλλας Αθηνη
Δῶκε μενος και θαρσος.—Il. ε. 2.

SYN. Θρασος. θρασυτης, τολμα, ευτολμια, καρτερια, καταφρονημα. ανδρια. πεποιθησις.

EPITH. Αατον. αατον, ατρομον, απὸν, ασεσον, ατρεπτον, αρειμανὲς, αστασιον, αλεγον, δολερὸν, δυσμαχον, ενψυχον, νυκτιφρυκτον, ολοὸν, τολμῆεν, ὑπερβιον, φειδωλον, τυπιδες.

PHR. Αταρβητον νημα. Call.

Θαρσυνος. Vid. Θαρσαλεος,

Θαρσυνες οιωνῷ,—Il. ν. 823.

Θαρσυνω.

—Θαρσυνει τε μυθῳ. Il. κ. 190.

Τις μαλα θαρσυνεσκε παρεσταμενος επεεσσιν. Il. δ. 233.

SYN.

SYN. Επιθαρσυνω, παραθαρσυνω, ψυχω, εμψυχω, προτρεπω.

Θαρσυνομαι, Θρασυνομαι.

—Οις αν θρασυνεται. Ar. R. 870.

SYN. Καταθρασυνομαι, τολμαω, θαρρεω.

Θασιος.

Ει Θασιον (οἶνον) εσχες—Ar. Pl. 1022.

Θασος

—Ωγυγιη τε Θασος Δημητερος ακτη. Dion. 523.

Θᾶσσον.

—Ορρα κε θᾶσσον εγειρομεν οξυν Αρηα. Il. γ. 440.

SYN. Ωκιον, ωκυτερον, ταχυτερον, ταχιον, δια ταχεος. μᾶλλον.

Θασσων, Θαττων.

Θασσονας ἱππους—καλλιτριχας ἱππους. Il. τ. 819.

SYN. Ωκιων, ωκυτερος, ταχιων, ταχυτερος.

Θασσω. Vid. Θασσσω, Θαττω.

Θατερος.

Δυοιν δε μοιραιν θατερα πιπλησκεται. Eur. Hipp. 894.

SYN. Εκατερος.

Θαῦμα.

—Θαῦμα ἰδεσθαι. Il. ε. 725.

—Η μεγα θαῦμα τόδ' οφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι. Il. ρ. 99.

SYN. Μεγαλεργημα.—Θαυμασμός. εκπληξις. ξεινισμα.

EPITH. Δεινὸν, σιλωριον, πολυτροπον, ἑτεροτροπον, πολυιδρίς, πολυφαρμακον, φρικτόν

PHR. Θεσκελον εργον. Nonn. Μιχαλαυχὶς εργον. Apollin.

Θαυμαζω, Θαυμαιτω.

Θαυμαζεν κυρὰ πολλὰ τὰ κειτο Ιλιοθι πρό. Il. κ. 12.

—Το δε θαυμαζεσκον ἁπαντες Od. τ. 229.

Αγχοσε δ' ὁρεων εφραζετο θυμαινέν τε. Hom. V. 84.

SYN. Επιθαυμαζω. ὑπερθαυμαζω, αποθαυμαζω, ιταιτω, θαομαι, αγαζομαι, καταγινωσκω.—εκπλησσομαι, θαυματιζομαι; εκπαγλεομαι. θεωρεω. μανθανω.

PHR. Θαῦμα μ' ελαμβανε—Arist.

Θαῦμα μ' εχει—Hom.

Θαυμασιος, Θαυμαστός.

Θαυμασιην γαρ τήνδε γενησατον εσσαν ακουω. Hom. M. 442.

Ουδεν θαυμαστὸν. Πολυπαιδη κδηγας ὁ Ζευς Ουδ' ἁν παντες ἀεδοιεν, κδ' ἀνεχοιεν Theog. 25.

SYN. Αγνιτὸς. θαμβητὸς, παραδοξος, εκτοπος, θεητικὸς. φοβερός.

Θαλινος.

Γυναικι κλαιουσῃ εοικως θαλιῃ. Ar. V. 1404.

SYN. Ωχρὸς, χρυσοειδὴς, ξανθός.

Θαλος.

Καὶ μιν' χρὼς μεν ὁμοῖος εγιγνετο πολλάκι θαλῳ. Theoc. 2. 88.

EXP. Σκυβαριον, Σκυθικὸν ξυλον.

Θαω (inus.) Θασομαι.

—Γυναῖκά τε θησατο μαζόν. Il. ω 58. (τεθησατο E. M.)

SYN. Θηλαζω—σειω.—διδασκω.

ΕΑ, Θειαινα, Θειός

—Θεὰ δέ σε γεινατο μητηρ. Il α. 280

—Παντες τε θεοὶ, πᾶσαί τε θειαιναι. Il. θ. 5.

—θρεσι δ' αθανατην θεὸν εγνω. Od. α. 420.

EPITH. Αιδοια, ατιμοτατη, δεινὴ, κυδρὰ, σεμνή.

Θειοτητος.

Ηλθε θειοτητος καθαρὰν ὁδὸν· εκ δ' επὶ χιονα τὴν τιον, ουχ αὑτη, Βακχε, κιλιυθος αγει. Ep. l. 1.

Θειοτωρ.

Παθος τ' ουδὲν αταριον τελεθει

Θειοτορι Πειθοῖ. Aesc. Supp. 1048.

Θεα, Θεαμα.

Παρεισι δ' ἡτα και μελ' αζηλος θεα. Soph El. 1482.

Καλὸν θεαμα δ' εστὶν ευ πρατῶν φιλος. Sent.

Ω των ἁπαντων δὴ θεαματων εμοὶ

Αλγιστον, ὧν προσωδον οφθαλμοῖς εγώ. Soph. Aj. 1011.

Αιολικὸν τι θαυμα.—Theoc. 1. 56.

SYN. Θεατρον. θεωρημα. οψις. ὁραμα.

EPITH. Λυτρὸν.

Θεαομαι, Ion. Θεωμαι.

Θεᾶσθε παντες αθλιον δημας Soph. Tr. 1096.

Ενθα σφὲας θηεῖτο διακτορος Αργειφοντης. Od. ε. 75.

—Πολλὰ τὰ ἑ θηησαντο. Il. ο. 682.

SYN. Καταθεαομαι. διαθεαομαι, διασκοπτομαι, θεωρεω. αναβλεπω.

Θεατρον

—Πυκα δ' ετρεσε δια Θεατρα Il. ε. 70.

—Θεατρον

—Θιατὰ χαλλιπαρηος
Κασσπὶς, αλοχος Αιτκιοροις ιπποδαμοιο
Την γαρ Τρῶες εθηκαν Αθηναιης ιερειαν. Il. ζ. 298.
EPITH. Απειρογαμος, ασιχητος, αρισωδιν, αμερσινοος, αδμητος, βαρυζηλος, δρακοντοχομος, ευχαρπος, ευκολπος, λυσιτιλος, μιλαριζωνος, ξεινοδοκος, πολισσυχος, τελεσιγαμος, φιλοσυλαξ. Κυζικηνὶς. Nonn.

Θιατὴς, Θητὴρ, Θιασων.
Πατερα θιατὴς, η χαριν μαστευματων. Eur. I. 301.
Η τις θητὴρ, και επιχλοπος επλετο τοξων. Od. φ. 397.
Τερπωλη δ' ατιλεπτι θεμονας—Ep I. 5.
SYN. Θιωρὸς, θητωρ, εποπτης, θεωρητικὸς.

Θιατὸς, Θητὸς, Θητός.
Ουτει θιατός.—Soph. Aj. 927.
Λυτος δ' ὡς θητος—Theoc. 15 84.
—Σκηπτρον, δαφνης τριθηλεος εζον.—Θητόν. Hes. θ. 31.
SYN. Αξιοθητος, περιβλητος, οπλὸς, ορατὸς, εκλεκτος. θεωρητός.

Θιατροκοτεω.
Οσις παμμιαφ φθογγφ μιλησιας ὑμνης
Θιατροκοτων.—Sibyl. l. 5

Θιατρομορφος.
Θιατρομορφον περος κλιτει γεγαωτα. Lyc. 600.

Θειον, Θεῖον, Θηΐον.
Δεινὸ δε φλὸξ ἑρτο θειοιο καιομενοιο. Il. θ. 135.
Ηνεγκεν δ' αμα πῦρ και θηϊον—Od. χ. 493.
SYN. Θιαφὸς, θειριον. κεραυνιον πῦρ.
EPIΓH. Καθαρὸν, φλογειὸν, απυρον.

Θειοω, Θειοω, Θηΐοω.
Οισι θειειν, γρηυ. κακῶν αχος, οἷσι δε μοι πῦρ
Οφρα θειωσω μεγαρον—Ib. 482.
SYN. Διαθειοω. καπνιζω. καθαιρω. θυμιαω.

Θιογενὰς, Θιογενὴς, Θιογενὴς, Θιογονος.
—Θιογενεων οχ' αριστος. Orph. L.
Αλλα θι' ς τοι και θιογενὴς. Soph An. 845.
—Θιογενων γαμων—Eur. Or. 34[illegible].
SYN. Θιογενητος, θειοτοκος. δῖος.

Θιπλατος.
Θιπλατον μαντευμα δανὸν. Soph Oed. T. 1011.
SYN. Θιοπιμπλος, θεοδοτος, θεῖος.

Θιπμοσυνη.
Ωμοσε μη γνῶναι τηνδε θεμοσυνην. Ep. l. 1.
SYN. Θεωρια.

Θεια.
Μητερ ἁλιη πολυωνυμε Θεια. Pind. Ith 5.

Θηλοπεδον, pro ελοπεδον.
Της ἑτερον μεν θηλοπεδον λευρῷ ενι χωρῳ
Τερσεται ηελιῳ—Od. κ. 124.

—Εριεἀρυλων παντόθι θαλεπεδων. Ep. l. 4.

Θεινω. Vid. Θινω.
—Ο δ' υπ' κατος αυχενα θεινε. Il. π. 339.
SYN. Τυπτω. πλησσω. κοπτω. παιω. μαστιγοω. κτεινω.

Θειοποιεω, Θειοποιῶ.
—Γαλας και κνωδαλα θειοποιουντες. Sibyl. 1.

Θεὸς.
Ω θεὲ, ἢ μαλα δη—Hes. α. 103.
SYN. Πατραδελφος, πατροκασιγνητος, πατρως.

Θεῖος. Θειῖος.
—Θειὸς μοι ενυπνιον ἦλθεν ονειρος. Il c. 56.
Κρινειν ουκ επιοικε θειῖα εργα βροτοισι. Bion.
SYN. Αρτιβιος, θεοειδὴς, θεοπεσιος, δῖος. φιλοτεκνὸς. οσιὸς. θαυμασιος. θεηλατος. θεοπεμπὸς.

Θειοδαμος.
Ηρειψεν κατα γαῖης θειοδαμον σκοπελοιο Ep. l. 1.

Θειλγεσιμυθος. Vid Απολλων.

Θειλγητρον, Θειλητριον, Θειλητρον.
Ω φιλον ὑπνε θειλγητρον, επικουρον κακων. Eur. Or. 211.
—Εσθε δε οι θειλητρια παντα τετυκται. Il. ξ. 215.
—Θειων θειλητριον εἶναι. Od. θ. 509.
—Και θειλητροισι τοῖσδ' εν Ηρακλεῖ. Soph. Tr. 594.
SYN. Θελγμα, κηλημα κηλησις, καταφραδυνσις, μειλιγμα, θελκτρ. φιλτρον. χαρμ.

Θελγω
—Ραδδον τῇ τ' ανδρῶν ομματα θελγει. Il. ω. 343.
—Αυταρ Αχαιῶν θελγε νοον—Il. μ. 255.
SYN. Καταθελγω μειλισσω, καταπραὐνω, κηλεω. τερπω θαλπω. αγαπαω.—απατεω, ὑπαγομαι, βλαπτω, κακοω, σκοτιζω, αμαυροω. κοιμιζω.

Θιλιος, Θιλημων.—Θιλεμὸς.
Βασῃ ταχα θιλιος αθιλιος. Aesc. Supp. 869.
—Θιλημονα πειρηαντο ειρεσιην—Ap. 2. 559.
Θιλιμον πῶμα. Aesch. Supp. 1034.
SYN. Θιλὼν, ἑκὼν. αυθαιρετος, προθυμος.—εικτρὸς. ἡσυχος.

Θιλεσιλλα,
Ηρινναν.—Θιλεσιλλαν αγελείαν.—Ep. l. 1.

Θιλημα.
Αρκεῖ τε μεγαλως και το θιλημα μονον. Ep.
SYN. Θιλησις. βιλημα. πειθω.

Θιλχτὴρ, Θελκτις.
—Κακῶν θιλχτῆρ' οδυνηων. Hom. XV. 4.
—Τοῖόν σφιν επιλλιπτι θιλχτιν αοιδὴν. Ap. 1. 515.

SYN. Θελκτηριος, κηλητικος,—θελκτηρια.

Θιλξιμβροτος,
Χειλεσιν αοιδων θελξιμβροτον ατρεμας ὑδωρ. Orph. L.

Θιλξινοος, Θιλξιφρων. Vid. Απολλων.
Θιλξινοοις φιλτρασι—Ep. l. 6.
Ινα θελξιφρονες τεμενται θνατοῖσιν ερωτες. Eur. B. 402.
SYN. Θιλκτηριος, θελκτρος, κηλητικος, φαρμακιλγὴς, φρενοβλαγὴς.

Θιλω.
Ηι θιλεις. οφρ' αυτὸς ὀχης γερας;—Il. α. 133.
SYN Εθιλω, βουλομαι, ευδοκεω, προθυμεω, χαιζω.—δυναμαι.
PHR.—Θυμὸς επι αἰνοθεσιη αρωγει. Hom.

Θιμιβλον. Θιμειλιον. Θεμειλιον
—Κατ' οφθαλμοιο θιμιβλα. Π ξ. 493.
—Σιμνὰ δικης θεμιθλα. Solon.
—Εκ δ' αρα παντα θεμειλια 'κυμασι σεισε. Il. μ 28.
SYN. Βασις, βαθρον, εδιθλιον, ἑδρα. ριζα — θεμελιον. θελυμνον.
EPITH. Αρραγὲς, ακλινὲς, αδονητον, αιθαλὸεν, ευκλεες, ερεβεννον, ερισθενὲς, ευρυ, ὑγρὸν.
Ως επι θειμηλιω σιδηρῳ τε και ασυφηλικτῳ
Ως τι τρεισομενον σιδαρεοῖς οχυροις τε θεμεθλοις. Dolic.

Θιμελιος.
—Θιμελιης καταπεπωκῆαι λιθος. Ar. Av. 1137.

Θιμιζω
Αλλ' εμὲ χρὴ καὶ σὲ θεμισσαμενον
Οργας—Pind. P. 4.
EXP. Μαστιγοω, νομοθετεω.

Θιμις, Θεμιστες.
Πρῶτα δ' εγων επισχω πειρησομαι ἣ θεμὶς εστί. Il. C. 73.
—Οι νυν οἵδε θεμιστα. Ib. ι 761.
—Λιπαρὰς τελεσαι θεμιστας Ib. ι. 156.
SYN. Δικη, νομος, δικαιοσυνη. το δικαιον, θεμιτὸν, ευαγὲς, οσιον.—φερω, τελεω. χρησμὸς, νομος.
EPITH. Αγοστελὲς. ἠθεα, θασιμιλητα, σχολιὰ.
Αρρηκτες αγαρροι τελεσφορητοι θεμιστες. Apol.

Θιμις. Vid Δικαιοσυνη. Νεμεσις.
Μη μοι, Θεα Θεμι, ταῦτα δειρο—Il. ω 93.
EPITH. Αιδοια, αλεξικακος. καλλιπαρηος, λιταρὰ. χλυτὴ, παιδιρχὴς, φριξειρα, ευκυκλος. ορθοζυλος, ἱερὰ. Ευκταια, Ορκια.
Ενθα σωτειρα Διὸς ξεινου.
Παιδιρος αγκειται Θεμις. Pind.
Τὴς δ' ἱλαν θυγατηρ ικτειας βραδινὺς. Lyc.

Ικεσια Θεμις Διὸς Κλαριε. Aesc.
Ουρανοπαιδ' ἀγητὸν καλεω Θεμιν ευπατειραν.
Γαιης τε βλαστημα τεον. καλυκωπιδα κορην.—
Παντιμ', αγλαομορφε, σεβασμιε, κυκλοτολευτα.—
Εκ σου και τιμαι μακαρων μυσπολια θ' αγιαι. κ. λ. Orph. H.

Θεμιπλεκτος.
Θεμιπλεκτοις—σεφανοις. Pind. N. 9.

Θεμισκυρειος.
Ενθα Θεμισκυρειαι Αμαζονες επλιζοντο. Ap. ι. 997.
—Επι δε σῶμα Θεμισκυρειον
Κολπῳ ενδυοντι Θεμισκυρειον υπ' ακρην
Μυρεται. ευρειης διαειμενος πτερυγος. Ib. 371.

Θεμισοχος. Θεμισεχειν
Ηρωϊαις δε σομπαῖς
Θεμισοκτον οικεῖν τουτα πολυβιτειας. Pind. N. 7.
—Βατιαδᾶν δομους θεμισεχεοντων. Ib. P. 5.

Θεμιστευω.
—Θεμιστευει δε εκαστοις
Παιδων ηδ' αλοχων—Od. ι. 114.
SYN. Δικαζω. αρχω. δικαιοδοτεω.—μαντευομαι. χρησμωδεω.

Θεμιστος, Θεμιτός.
Θεμιστον ὀς αμφενεμει εκατηβολον—Pind. Ol. 1.
Ου θεμιτον,—σεο δ' αυδην κεκασας ερισθεν. Theoc. 5. 136.
SYN. Θεμιτὸς, δικαιος, νομιμος, ενομος.

Θεμιστοκλης.
Τὸ Θεμιστοκλεῖ κενεὸν πριν ικανε Μαγνης
Λαος, ὁτ' εκ Μηδων πατριδα ρυσαμενος,—Ep. l. 3.
Αζροτιτον Θρηϊσσα γυνὴ γενος· αλλα τιεσθαι
Τον μεγαν Ελλησιν φασὶ Θεμιστοκλεα. Alb. 13.

Θεμιστευω.
Τας πολιας βαψασα Θεμιστευει τριτωνος.
Στηναι εξαπινης ε γεα, πλαξ Ρεα. Ep. l. 2.

Θεμιστοσυνη. Vid. Δικαιοσυνη.
Η και φοῖβον απαντα θεμιστοσυνας εδιδαξεν. Orph. H.

Θεμιστεχης.
—Θεμιστεχων βασιλεων. Ap. 4. 547.

Θεμεω
—Θεινουσι δε χερσον ἱκεσθαι. Od. ι. 486.
EXP. Εγειραι ποιμενα, παγχαλκα.—δαμιζω. εγειζω.

Θεναρ.
Πρυμνὴν ὑπερ θεναρος.—Il. ε. 339.
SYN. Γυαλον, αγκος. (το κοιλον της χειρὸς.)

Θενω.
—Η και ποτοὶ θενων σκελος'—Theoc. 22. 66.
Θενει δ' ονειδος μαντιν—Aesc. S. T. 588.
SYN. Θεινω, πειρω. πατεω. τυπτω. κοπτω.

Θιοκλαδεω.
Λιξαι θιοκλαδῶνθ' ὑπερμαμπῳ θρασυ. Aesc. P. 833.
EX P. Την κ τῶν θιῶν βλαβην παρεχοντα;
Θιογλωσσος.
Τας δε θιογλωσσους Ελικων εβριψε γυναικας. Ep. l. 1.
Θιογνις, (χιων)
Ο δ' αν Θιογνις ψυχρὸς ὢν ψυχρῶς ποιεῖ. Ar. Th. 177.
Θιογνις.
—Θιογνιδης εστὶν ητις
Τε Μεγαρικ. παντας δε κατ' ανθρωπους ονομαζῶ. Theog 22.
Θιοδεγμων.
—Θιοδεγμονα φυγών. Athen. l. 1.
Θιοδερκης.
Αλλοτα τισὶν ταν θιοδερκῆ. Synes. 3.
Θιοδιφης.
Τας θιοδιφεῦς βλαπτων ὁρμας. Ib. 41
Θιοδμητες, Θιοκλιστος, Θιοκλητος.
—Θιοδμητων επὶ φυγων. Il. Σ. 519.
Και θιοκλιστον λιθων βωμοῖο θεναρ. Pind. P. 4.
Η Τροιην πιρασαι θιοκλιτον—Ep. l. 1.
SYN. Θιοκμητος, θιοκτητος, θιοκτυκτος, θιοκατασκευαστος.
Θιοδοκος.
—Οικων θιοδοκων ὑπερτελεῖς. Eur. I. 1549. (Scal. al. θιοδοτων.)
Θιοδοτος.
—Θιοδοτων ιερων καθαρὰν κελευθον. Pind. Ith. 5.
Θιοδωρος.
Τυμβον εχω Θιοδωρος επ' ελπίδι κρεισσονι μοίρης,
Ολβιος εν καματοις, ολβιος εν θανατῳ. Ep. l. 3.
Θιοθεν.
—Θεῖθεν δ' εκ ες' αλεασθαι. Od π. 447.
SYN.—Ουρανοθεν, θιοπιτοιθεν.
Θιοικελος, θειοικελος, θεοικλος.
—Πολυξεινος θειοικελῆς. Il. ε. 623.
—Θειοικελ' Αχιλλεῦ. Il. α. 131.
Ουκ αν επ' Αρτεμιτιῳ φερεκρεον θειοικελον. Ar. L. 1254.
SYN. Θειοικελος, θεῖος, ισοθεος, πταθεος, αντιθεος. καλὸς.
PHR. Διῖ ικελος. Θεοῖς επιοικελος. Διὶ μαλιν αταλαντος. Θεόφιν μητιεῖ αταλαντος. Θεοῖς εναλιγκιος αλκήν.
Θιοκτυτων.
Θιοκτυτος γαρ ἀγγελ
Σοφιας αχραντος ωδῖς. Synes.
Θιοκλυτεω.
Θιοκλυτεῖ δ' αδικα παθεῖν. Eur. M. 207.
SYN. Προσκυτεω. επικαλεομαι.

Θιοκλυτος.
—Λιταῖς σι θιοκλυτοις πειθεσθαι. Aesc. S. T. 146.
SYN. Θεοτιμος.
Θεοκειρητες.
Θεοκειρητων τεκνων. Synes.
Θεοκρατος.
Τι τῶνδ' ε θεοκρατον εστιν; Aesc. Ag. 1497.
Θεοκριτος.
Αλλος ὁ Χιος· εγω δε Θεοκριτος, ὁς τοδε γραψα.
Εις απὸ των πολλῶν εμε Συρακοσιων,
Υιὸς Πραξαγορεω περικλειτῆς τε Φιλινης·
Μουσαν δ' οθνειην ουκ εφιλησαμην. Theoc. Ep ult. Vid. Ολυμπιονικης.
Θεολαμπης.
Ευχᾶς τᾶς θεολαμπῆς. Synes. 4.
Θεομαχης.
—Θεομαχῆ λυσσῃ δαμεις. Eur. Or. 843.
SYN. Θεοπαμπος. θεῖος, ενθεος, θεοπνευστος, θεοφορητος, θεοκτος,—θεοργητες.
Θεομαχεω.
Το θεομαχεῖν γαρ απολιπῶν, ὁ σε κρατεῖ. Eur. I. A. 1409.
SYN. Δυσσεβεω.
Θεομισης.
—Αιεὶ δ' ἠτα θεομισης εσθ'. Ar. Av. 1547.
SYN. Θεοστυγης, δυσσεβης.
Θεομερης, Θεομορος, Θεομοιρος.
Βατιλῆα δε θεῶν
Πρεπει δαπεδον αν τόδε
Γαρυειν θεομερᾶ στολᾷ. Pind. N. 7.
Η νύ σε θεομορια περιδεδρομεν ἁμια γαιος. Ap. 3. 676.
Ω θεομορ' Αρκεσιλα. Pind. P. 5.
SYN. Θεμορος, θεοδοτει, θεος, σοφιστης.
Θεομπεω.
Θεομπεω δ' ελικλησκετο
Πιερικαις, θεομπεως δ' εσκεν. Aesc. P. 656.
SYN. Θεομητις, θεοσεπτος, θεοφρων.
Θεομορια, Θεομοια.
—Χαλκεῃ δ' εντεα θεομορῃ. Call. Ep. 5.
SYN. Απαρχή. ωσια.
Θεομυσης.
Ορῶ δ' επ' ομφαλῳ μεν ανδρα θεομυσῆ. Ib. Bum. 40.
SYN. Μυσὸς, μυσαρὸς, θεομισης.
Θεονεη.
Την θεονεην Θεονοη χρηζων ιδῶν. Eur. Hel. 144.
Θεοπεμπτος.
—Εν ἡγεμονι θεοπεμπτος. Sibyl. l. 3.
SYN. Θεομητις, θεῖος, θεοτος, θεορρυτος.

Θεοπλαστος

Θεοπλασος.
—Θεοπλασον εχοντες εν οικοι μερφην. Sibyl. l. 2.
Θεοπνευστος.
Της δε Θεοπνευστου σοφιης λογος εστιν αριστος. Phoc. 122.
SYN. Θεοδοτος. Θεοδιδακτος. Θεολητος.
Θεοπομπος.
Θεοπομποι—τιμαι. Pind. P. 4.
Θεοπορητος.
—Ηνίχ' ουκ ην Θεοπορητα μοι λεχη. Eur. Tro. 953.
Θεοπροπεω. Vid. Μαντευομαι.
Και τῶν εν Δαναοῖσι Θεοπροπιων αγορευεις. Il. α. 109.
Θεοπροπια, Θεοπροπιον.
Ευχομενος Δαναοῖσι Θεοπροπιας αναφανηναι. Ib. 87.
—Ειτε Θεοπροπιον ὁτι οἶσθα. Ib. 85.
SYN. Θεοπισμα. μαντεια, μαντευμα. λογιον Θεοπροπον Θεοχρησιον.
EPITH. Πολυιδμων.
Θεοπροπος.
Ωδε χ' υποκρινοιτο Θεοπροπος, ὁς σαφα θυμῷ
Ειδειη τεραων,—Il. μ. 228.
—Τοιος τε Θεοπροπος
τας παλαιφατα προνοιας. Soph. Tr. 835.
SYN. Θεοπρεπης. Θεῖος.—μαντις, προφητης.
Θεοπτυστος. Vid Θεοστυγης
Ολωλεν αδελφῶν συν Θεοπτυστῳ γενει. Aesc. S. T. 610.
Θεοπυρος.
Τα δ' ἱσπεια νῶτ' ελαυνει
Θερμα φλογι Θεοπυρῳ. Eur. El. 732.
Θεορρητος.
—Θεορρητῳ τινι μετρῳ, Ep. l. 1.
Θεορτος.
Θεορτην συν ολβῳ. Pind. Ol. 2
Θεορτον η βεβηκειον.—Aesc. Pr. 764.
SYN. Θεοπεμπτος, Θεοπεμπτος. Θεοσυτος. Θεοτευκτος, Θεοφορος, Θεοφορητος, Θεῖος.
Θεος.
—Εχει Θεος ενδικον ὁμμα. Hom. B 96.
EPITH. Αγλαος, αδμης, αυτοφυτος, ακτιζωων, ακτιος, αλεξικακος, αντεξικακος, αοσσητηρ, αλεξιμορος, αλεξητηρ, αμυντωρ, ασροχιτων, αργικεραυνος, αγχυλομητης, αιωνιος, ζεσδωρος, ελεημων, κρατερος, νοερος, μεγασθενης, μεγακυδης, μιγας, παγκρατης, παγγενετης, παντοκρατωρ, παντεποπτης, παναιτιος, παντεργατης, πολυλλιτος, πολυτλεος, πολυκλωνος, πολυαρητος, πολυαινος, ερθοδικος, οικτιρμων, εξημοιργος, ευσυμπαθητος, ευπλαγχνος, μεγκρεθυμος, μειλιχοθυμος, σρυνος, συμμαχος, συναιθλος, σκηπτουχος, σθεσιχθων, ιθυδικης, ιθυκριτης, επικυρος, νεκρηγερτης, τηλυγετος, υπεραγαθος, υπερμενης, υπερασπιστης, υψιβρεμετης, υψιθρονος, υψιμεδων, υψιγενεθλος, υψιφρων, υψιβωμος, φαεσφορος, φεριζωος, φιλανθρωπος, φιλαγαθος, φιλοσοφος, επιτροπος, ορθωτηρ, μεγα κρατιων. μεγαλυργος, τετρασυλλαβος, Κυδιστος. κελαινεφης, ευυμνος, κοσμοτεχνης.
Εις Θεος εστι Μοναρχος. αθεσφατος. αιθερι ναιων.
Αυτοφυης, αορατος, ὁρῶν μονος αυτὸς απαντα. Sibyl.
Εις Θεος εστι, σοφος, δυνατος δ' αμα και πολυολβος. Phocyl.
—Αἰναρ τιχνημενι κοσμω. Nonn.
Τον δημιυργον τῶν χρονων. Phil.
Θεος Πατηρ νῦς εστιν αναρχος φυσις,
Αληπτος, απροσιτος, αρρητος λογοις.
Ποντης υδατῶ και γῆς,—Niceph
—Αρχεγονοιο θεου, υπατοιο τε παντων
Αμβροτ', αμορ' αρχῆς, και μονοσκηπτι Θεος.
Τον λιην χρυσεον, και γλυκυν οντα θεον.
Ω ελεημοσυνης πηγη Θεος ευμενης τε.
Ω κτισμα φρυταν, φρυταιτι, στοφις παντων.
Ω σωτηρ μεροπων. χαῖρε, φερισθενες Θεος.
Αυτεγενεθλε Θεος. κοσμεργε. χειρι τε παγλω.
Πανταγαθ', ευμενετης, γλυκυθυμε.—κ. λ.
Ως σοφος. ὡς πολυφρων Θεος εστιν ὁ παντα γενεσχων. Dolse.
Δῆ τεργων γενετῆρα σοφον Θεον αιεν εοντα
—Θεον τον επισκοπον ἁπαν,
Τψιστον, γενεσιν, παντοπτην, μαρτυρα παντων,
Παντοτρεφον, κλισιν, κ. λ.
—Θνητων ὁ δικαστολος,—ὁ δικαιοκρητης τε μοναρχος.
—Σαβαωθ, Αδοναιος, υψικεραυνος.
—Επουρανιοιο και αφθαρταιο Θεοῖο.
Αυτοφυης, αδιδακτος, αμυντωρ, αυτοφιλικτος,
Εις Θεος, ὁς μονος εστι υπερμενεθης, αγενητος. Sib.
Ω πατερ ἡμετερε, χρυσοθρονε. αιθερι ναιων. Pol.
—Ποιμην κοσμε.—παντεπισκοπε, δωτορ εαων.
Ιχνεσιν αθανατοις τεφεια σπερματα τευχων,
Σπερχομενων ανεμων σπειρυγων επι μακρα βιβασκων. Apollin.
Ριζα κοσμε.—κεντρον οντων.—Αυτοφυτος αρχη.
Εστητων ενας αγνη. Μοναδων μοναδ τε πρωτη.
Τῶν αρχεγονων αμφιφαεις φως.—πατερ αυτοπατωρ.
—Παγκοσμιας. Ατρεκεως σοφα—ομμα σεαυτῶ—
Κεκαλυμμενε ἑῇ ιδιαις αυγαῖς.—κλεπτων σφαιρωτας αστρων. κ. λ. Syn.
—Θεον αφθιτον εξυμνηντες
Αυτον τον γενετηρα, τον αἰδιον γεγαωτα,

Τον

Τῳ πριταμεν παντων. τον αληθέα, τον βασιλῆα, Ψυχοτροφον γενετῆρα, θεὸν μεγαν, αἰὲν ἐόντα. Hesiod.

Θεοὶ

Ἔργον αἰξεσιν μαχαιρες Θεοὶ, ὦ ἐπιμιμνω. Od. ο. 371.

SYN. Αθανατοι, κρατιστες, Ολυμπιοι, Ουρανιοι.

EPITH. Αθανατοι, ακηρατοι, ακηδέις, αγαιοὶ, αριγνωτοι, ατειρῆς, ακλαῖοι, ευδαιμονες, διογενεῖς, μακαρες, κρανιοι, επηρανιοι, ευσθενεῖς, μειλιχιοι, παυδερμες, εσθλοι, γεποδες, αἰθροεντες, καθαροὶ, εγχαριοι, φιλοι, λευκοπωλοι, πολισσοῦχοι, οἱ ενερθε, χθονιοι, νεκτεροι, Αλιτροὶ, ανδροφονοι, ανδροκτονοι, ἁρπαγες, ἀμιδρανοντες, ἀπρες, ἀπριμιγῶς, μοιχοὶ, κερσαντες, επιορκον ομνυντες, κ. λ. Gr. Naz.

—Θεοὶ ρεῖα ζωοντες.—αἰὲν ἐόντες.

—Ολυμπια δωματ' ἐχοντες.

Σχετλιοι εσὲ θεοὶ δηλημονες —

—Θεοὶ δίχα θυμὸν ἐχοντες.—

—Χαλεποι δε θεοὶ φαινεσθαι εναργεῖς. Hom.

—Θεοὶ δωτῆρες εασιν. Hes.

Θεοί.

Πατρῶοι, πατριοι, γενεθλιοι, εγγενεῖς, ὁμογνιοι, κατοικιδιοι, κτησιοι, μυχιοι, εγκιοι.

Θεοδοτος

Χρηματα δ' εκ ἁρπαλέα θεοδοτα πολλὸν ἀμεινω. Hes. ε. 318.

SYN. Θεοδοτος, θεοδοσιος, θεοπεμπτος, θεορτος, θεορρυτος, θεοσυτος, θεῖος.

Θεοσεβὴς, Θεοσεπτωρ. Θεοσεπτος

Ει τὰς Αθηνας φασὶ θεοσεβεστατας, Soph. Oed. C. 264.

Οδ' ὁ σεμνὸς ιγὼ, και θεοσεπτωρ. Eur. Hipp. 1364.

Ησθω φωνῆς ἁμα και βροντῆς

Μυκησαμενης θεοσεπτου. Ar. N 291.

SYN. Ευσεβὴς, θεοφιλος, φιλοθεος, θεοφρων, θεοφοβος. θεοπεμπὴς.—μνησιθεος, ξεσεδὴς, θεοδμὴς.—θεῖος.—θεοτιμητος. θεοφιλὴς. δικαιος.

Θεοσυτες, Θεοσυτος, Vid. Θεορτες

Θεοσυτος, η βροτεις.—Aesc. Pr. 116.

Θεοσυτον δε νοσον—Ib. 598.

Θεοστυχθεια Vid. Δυστυχεια.

—Και θεωρε θεοστυχθεια. Ar. V. 416.

Θεοτυγὴς, Θεοτιγητος.

Ως δ' ἦν ἑτοιμα παντα τῷ θεοτυγεῖ Eur. Cyc. 395.

Θεοτυγητῳ δ' αχει

Ερωτων ατιμωθεν οιχεται γενος. Aesch. Ch. 633.

SYN. Θεομισὴς, θεομίσης, θεομισητος, θεμυσὴς. θεοπλυτος.

Θεοταυρος.

Πη με φερεις, θεταυρε; Mosch. 2. 131.

Θεοτερπὴς

—Θεοτερπεῖ θεσμῳ. Nonn.

Θεοτυκτος. Vid. Θεορτος, Θεοδμητος.

Παντων δ' ἡγητῆρα κατεκτισεν θεοτευκτον. Sib. l. 1.

Θεοτης.

Πνευμα, το δὴ θεοτητος ακηδέος εστιν απορρωξ. Naz.

EPITH. Καθαρὰ, ὑψηλὰ, τρισσοφαὴς.

Θεοτιμος, Nom. pr.

Αμπελοι.—τας εφυτευσ' ὁ γερων

Οιρεος εν βησσῃσι, θεοῖσι φιλὸς Θεοτιμος. Theog. 877.

Θεοτιμητος. Θεστιμος.

Θεοτιμητες δ' οικαδ' ἱκανει. Aesc. Ag. 1346.

Αξιανατων θεοτιμε θεων μῆτερ τροφὲ παντων. Orph. H.

SYN Θεοφιλὴς, θεοσεπτος.

Θεοτρεπτος

Θεοτρεπτα τα δ' αυ εστρομεν—Ib. Pers. 907.

Θεοτσεια. Vid. Ευσεβεια.

—Ος περὶ παντων

Θεσπεσιον μειλιχιὴν τε, θεοτσειὴν τ' εκεκασο. Ap. 3. 586.

Θεοτσὴς. Vid. Θεοσεβὴς.

—Καὶ σφι νοος εστι θεοτσὴς. Od ζ. 121.

—Θεοτσεα θυμὸν ἐχοντα. Ib. τ 364.

Θεοφιλὴς. Vid. Θεοσεβὴς Θεοτεπτος.

Θεοφιλεῖς ἑορτῆς. Ar. R 446.

Θεοφιν. Vid Θεοπεσιος.

—Επει εκ θεόφιν πολεμιζει. Il. ρ. 101.

Θεοφορητος, Vid. Θεορτος, Θεομανὴς.

Φρενομανὴς τις ἢ θεοφορητος.—Aesc. Ag. 1149.

Θεοφραδὴς.

—Γενετειρα θεοφραδέος Πολυϊδου. Ep. l. 5.

Θεοφρων.

Τικτε θεοφρονα κουρον. Pind. Ol. 6.

SYN. Θεομητωρ, θεοφιλος, θεοσεβὴς, θεομητις.

Θειρηναι, Θειρηνα.

Και Πολιαδες Θειρηναι. Eur. Herc. F. 390.

—Γυμνάδων Θειρηνας εδος. Pind. Nem. 1.

Θειρηναῖος.

Τον μαρμαιρουσα Θειρηναιη τοτε Νυμφη. Tryp. 511.

Θειρηναις. Θειρηναιη, Θειρηνη.

Δειπειν εποια, και τοιαι θειρηναιδες. Prov.

Την ζαθειαν Θειρηναν. Eur. Tro. 1070.

Κυραι Δηλιάδες Εκατηβελεται θεραπναι. Hom. Ap. 157. (al. θεραπαιναι)
SYN. Θεραπις, ἀχορις, παιδισκη, δμλη.
Θεραπνα. Θεραπειμα
Φιλον δε θεραπναισιν ανδρ' εναργετων. Eur. I. T. 314.
Ποδα σον τυφλον δ θεραπευματων
Αιεν εμοχθη.—Eur. Ph. 1576.
SYN. Θεραπευσια, ἐωπεια. ὑπηρεσια. δμωσυνη εργασια.—ακεσμα.—θυσια, ἱκετεια.—επιμελεια.—ακολ.θια. πελατεια.—ενδοσις. χαρις.
Θεραπευω.
Οὔκουν αρ υχ ὦ πατερι χαριζομενος θεραπευσω. Od. ρ. 265.
SYN. Ατιθεραπευω, ιχθεραπευω, ὑπηρετεω, ὑπεργεω, δμωω. αχθομαι. σπαλθιω. αγαλλω.
Θεραποντίς.
—Θεραποντίδα φρενῶν. Aesc. Supp 985.
Θεραπων, Θεραπ.
—Μηριονης θεραπων εὐς Ιδομενῆος. Il. ψ 528.
—Νυν θεραπις ἤγον εκ δομων. Eur. Supp. 762.
SYN. Επετης. οικετης. ὑπηρετης. ακολυθος. δμῶς. ὁμιλητηρ.
EPITH. Αγαθὸς, αντιθεος, ισθμιος, αγχεμαχος, ανδρογιγας, αγαυὸς, αρηιθοος, αριστοτοκος, ευσθενὴς, στρηνὸς, θοὸς, πιτνος, φιλος. ὑπερθυμος. γηθοσυνος. πιοχος, πτεδαρος
Και δοιω θεραποντε δαημονε δαιτρεσσυναων
Φοιζω—Μυσαων,—Αρπος θεραποντες. Hom.
Θερεις
Ημος ὁτ' ηελιοιο θερεται εισι χιλευθοι. Arat.
SYN. Θερινὸς.
Θερεπτος.
—Τας θερεπτους γυας. Lyc. 847.
Θερεω. Vid. Θερω.
Θεριζω, Θεριζομαι.
Τους πυρους αν και τὰς κριθὰς
Εν τοις παιδιοις εθεριζον. Ar. Av. 506.
—Καρπὸν Δηῦς θερισασθαι. Ib Pl. 515.
SYN. Ενθεριζω. (το θερος διαγω.)—εκθεριζω. αποθεριζω, αποθριζω. παραθεριζω, αμαω. καταλλω.
Θερισμὸς.
—Φερε σιαχυν. οἵσε θερισμόν. Call. 6. 137.
SYN Θερος. καλαμητομια.
Θερισηρ. Vid Αμητήρ
—Τῷ θερισηρος ξυρω. Lyc. 840.
Θερισριον. (Θερινον ἱματιον.)
—Διχα μεν το θερισριον ηδη Εσχισαι—Theoc. 15. 69.
Θερμαινω. Θερμαινομαι. Θερμω. Θερμομαι, Θερμοω.
Εως θερμαινητε,—Od. ι. 376.

Εστεκε θερμὰ λοετρα εϋπλυτα μητερι δωκε
Θερμην—Il. ξ. 7.
Οσις χειμασιν ελπισιν θερμαινεται. Soph. Aj. 478.
—Θερμετο δ' ὑδωρ. Il. σ. 348.
—Θερμετε δ' ὑδωρ. Od ϑ. 426.
Τεθερμασθαι γε χρὴ φασι. Ar. L. 1081.
SYN. Θερμαζω. διαθερμαινω, αιθυσσω. θαλπω.—ασθμαινω. βατιζω.
Ψυχρὸν επ' ανθρωπουσι δεμας θερμαινετο πυρσῳ
—Εθερμαινοντο δε κυκλω
Ανθρωπων σποδιησιν
—Ιδρωσα πυραυγεῖ κυματος ατμω. Nonn.
Ασθμαινοντα ποτοις θερινοις φιλα γυια.—Ep.
Θερμαυστρα.
Θερμαυστραί τε βρεμουσιν ὑφ' Ηφαιστοιο πυραγρης. Call. 4. 144.
SYN. Θερμαστρα, καμινος.
Θερμερᾶπις.
—Των θερμερᾶπιν αιδῶ. Aesc. Pr. 134.
(Al. θεμερῶπις (—ερασμια. Hesych)—θερμαινουσα την ὥπα. E. M.)
Θερμοκλυστος.
Το θερμοκλυστον ρεθρον. P. Sil.
Θερμοκυλος.
Ω θερμοκυλον πρωκτὸν εξευρημενε. Ar A. 119.
(ubi Sch. Ω θερμοκυλον στλαγχνον. Eur. Med. —sed non extat.—vid. v. 109.)
Θερμοκυαμος.
—Θερμοκυαμες, σταφυλαι. Athen. l. 2.
Θερμολυτεω
—Ου—μεθυειν τον ανδρα χρὴ
Τον αγαθὸν, ουδὲ θερμολυτεῖν, ἁ σὺ ποιεῖς; Ib. l. 1.
Θερμονες Vid. Θερμουργὸς.
Εγω δε θερμονες ταχ' εμπεδω βαλω. Aesch. Ag. 1181.
Θερμοπυλαι.
—Κατα στομα Θερμοπυλαων
Παρνησσῷ νιφοεντος ὑπὸ πτυχί—Dion. 438.
Θερμὸς.
—Τον δ' αἷμα περιρρεε θερμὸν εὐντα. Od. ι. 388.
—Ἀπὸ δ' αμπνυτο θερμὸς αυτμή. Hom. M. 110.
Θερμὸς, ανηρ.—Θερμὸν εργον—Ar. V. 913. Pl. 415.
SYN. Ενθερμος. διαθερμος. παραθερμος. πολυθερμος. διατυρὸς, εκτυρος. πυρωεις. περικαὴς, επιθαλπὴς. ζαθερης. διατιθαλως. μαλερὸς. παραδοξος. θερμουργὸς.
Θερμουργὸς.
Γελα δε δαιμων επ' ανδρι θερμουργῷ. Aesch Eum. 563.

SYN.

SYN. Θερμοντης. τολμηρὸς, θρασὺς, προπε-τὴς, δεινὸς. αδικος, μεθυσος.

Θερμαδων Vid. Θερμισκυρειος

Κυβ' Αμαζονιδεσσιν απ' ορεσ Αρμενιοιο
Λευκην υδωρ προϊησιν Ευαλιος Θερμωδων, κ λ. Dion. 774.

EPITH. Ευρυτερος, αρπαλεος.

Τῷ δ' ητις ποταμῶν ιαλυζηλος, ου ρειθρα
Τεσσ' επι γαιαν ιησι παρεξ ἑβδ ανδιχα βαλλων. Ap.

Θερος.

Αυταρ επην ελθησι θερος—Od λ. 191.
—Ος το γηγενες
Δρακοντος εσπερ' οφεος εν γαιᾳ θερος. Eur. B. 1025.
Εσθλον σοι το θερος μαντευομαι.—Ep.

SYN Θερεια—θερμη—θερ.σμος

EPITH. Αγλαοκαρπον. αυχμηρον, ζαθεον, ερατον, καλον, λευκον ειον, ξυρον σαχυκαρπον, ευσαχυ, ερυγον, φλογερον, φιλοκαρποφορον, δι-ψιον, πυρεον, πυραυγες, αζαλεον.

PHR.—Θερεος καματωδεος ωρη. Hes.
—Θερεος ευθαλπεος ωρη. Cal.
—Αυαλεα θερεος πυροεσσαν αυτμην. Nic.
—Θερεγενετιος δρομος ωρης.
—Φλοξ δυσαεος ωρης.
—Διζαλεου πυραυγεος καυματος ατμῷ.
Αλλη αμα γναπτοισι Θαλυσιας εσιχεν Ωρη·
Και σαχυν ακροκομοις περιφρισσοντα κορυμβοις
Δεξιτερη κεφαλῃ, και οξυτομον γενυν αρπης,
Αγκιλον αμητοιο—κ λ. Nonn. l. 11.

Θερσιλοχος.

—Μεδοντά τε Θερσιλοχον τε. Il. p. 216.

Θερσιτης.

Θερσιτης δ' ετι μουνος αμετροεπης ετελωα,
Ος ρ' επεα φρεσιν ησιν ακοσμα τε πολλα τε ηδη
—Αισχιστος δε ανηρ υπο Ιλιον ηλθε·
Φολκος ην, χωλος δ' ετερον ποδα. τω δε οι ωμω
Κυρτω. επι στηθες συνοχωκοτε αυταρ υπερθε
Φοξος ην κεφαλην ψεδνη δ' επενηνοθε λαχνη. Il. β 212.

EPITH. Πωθηκομορφος. Αιτωλος.

Θερσιτ' ακριτομυθε. λιγυς περ εων αγορητης. Hom.
—Θερσιταο λυγρον δεμας ετιδανειν. Cal.
—Αλλα Θερσιτης τις ην.
Ος κε κακ αν ειλετ' ασακαξ επος ιπα
Μηδε κε ειπ —Soph.

Θερω, Θερεω, Θερομαι.

—Ασσοτερω πυρος ειλκετο δερμα,—
Θερσομενοι—Od. τ 506.
—Θερσοντος, κ φλιγοντος—Naz.

Αυτικ' επει κε πυρος θερεω, αλεειν γενηται. Od. ρ. 22.
—Μη ταχα σευ πυρος δηιοιο θερηται. Il. ζ. 331.

SYN. Θερμαινω, θερμαινομαι, καιομαι—καιομαι. (Nic)

Θεσις.

—Και ἡ σπλαγχνων θεσις εστιν. Orph. 34.
Ιν αι θεσεις γιγνοιντο τῆ νυμφιω. Ar. N 1153.

SYN. Θεμα, καταθεσις. διαθεσις. αποτιθεσις. καθεσις. αποβολη. υπολημψις (παραδοξος)—αι δικαι και αι μεταβολαι των πρυτανεων. δικαστηρια.

Θεσκελος. Θεσκελον (Adv)

—Ινα θεσκελα εργα ιδηαι. Il. γ. 130.
—Ἑκτο δε θεσκελον αυτῷ Il. ψ. 107.

SYN. Θαυμα, θαυμασιος. θεσπεσιος, αμβροτος, θεσκελος.

Θεσμιες

Ου τινα θεσμιον εστιν αφορμηθεντα νεεσθαι
Ανδρῶν οθνειων,—Ap. r. 12.
—Θειῶν δ' αῦ πασθυτα θεσμια Εξηνυσεν—Soph. Aj 722.

SYN. Νομιμος. ενθεσμιος. γνησιος.

Θεσμοδοτειρα.

—Και αμυμονα θεσμοδοτειραν. Orph. H.

Θεσμοθετης.

—Ηπειλησε γαρ ὁ θεσμοθετης—Ar. Eq. 290.

SYN. Θεσμοφυλαξ, νομοθετης, νομοφυλαξ. αρχων.

Θεσμοποιεω.

Τι θεσμοποιεῖς επι ταλαιπωρῳ νεκρῳ; Eur. Ph. 1673.

SYN. Νομοθετεω. θεσμοθετεω. θεσμοφορεω. νομον τιθημι, γραφω, εισφερω. εισηγεομαι.—θεσπιζω.

Θεσμοποιος.

Ει δε σε θεσμοποιοιο μελησεται εργον εχηκει. Ep. l. 7.

Θεσμος.

Ασπασιοι λεκτροιο παλαιου θεσμον ικοντο. Od. ψ. 295.

SYN. Νομος. θεμιτες. το θεσμιον. νομιμον. —θεσμοθεσια. —παιδευμα. —επιτηδευμα. —προαιρεσις.

EPITH. Απημων, αγιος. αχραντος, αρχεγονος. ατρεπτος. αλωφητος. ακιδνηλος. ακικης, ακηρασιος. ακιμητος. αθεος. αναμπης. αλεξικακος. γαμηλιος. ερκειος. ισοσυξ, θεοτερπης. ιθυπορος. πιθος. μεινοφυλοπις. λυσιπονος. πειθημων, ποινητηρ. φιλοπαιγμων. φερίζωος. φρενοδελγης, φιλοεργος.

—Θελξινοος

Θελξινοων αγαπαζε μελιφρονα θεσμὸν ειρων. Musæ.

Θεσμοσυνη.
Τὰν πολυκυδιστα μναμονα θεσμοσυνας. Ep. l. 3.

Θεσμοφοριον.
—Ως το της εκκλησιας
Σημεῖον εν τῳ θεσμοφοριῳ φαινεται. Ar. Th. 285.
Τα θεσμοφορι' αγασιν, ὡστιρ και προτῦ. Ib. Ecc. 222.

Θεσμοφορος Vid. Θεσμοθετης.
Και Διὸ θεσμιὸν ωμοσε θεσμοφορον. Ep. Suid.

Θεσπιε, Θεσπιαι.
Θεσπιαν, Γραῖαν τι,—Il. c. 498.

Θεσπεσιος.
—Απὸ βαλε θεσπεσιοιο. Il. α. 591.
SYN. Θεῖος, θαυμασὸς, θεσπιλος. πρᾶος.

Θεσπεσιως.
—Ως τοτ' Αχαιοὶ
Θεσπεσιως τροζηθεν, ὑφ' Εκτορι και Διὶ πατρί. Il. ο. 637.
SYN. Θειως, θεόθεν, θεόφιν. κατὰ θεῶν, θεϊκως.

Θεσπιαδες. Vid. Νυμφαι.
Φρενας τεν πλεκτανα, τον συτεχνητον Ερωτα
Μισθὸν ὑπὲς τεκνων αιθετο Θεσπιάδων. Ep. l. 6.

Θεσπιδαὴς.
Παντη γαρ περι τειχὲς ορωρει θεσπιδαὶς πῦρ. Il. μ. 177.
SYN. Θεῖος.—περικαλὴς, περιφλεγὴς.

Θεσπιεπεια.
Ἁ θεσπιεπεια—Δικαις πεῖρα—Soph. Oed. T. 471.
SYN. Χρησμῳδὸς.

Θεσπιζω.
Χρησμὸς ἁ πρεσβῦτις απωχετο θεσπιξασα. Theoc. 15. 63.
SYN. Αποθεσπιζω, επιθεσπιζω, προθεσπιζω; θεσπιωδεω, φοιβαζω, αποφοιβαζω, μαντευομαι. προφητευω, χρησμολογεω.—ειρω, νομοθετεω. προφασσω.

Θεσπις.
—Φημι συνθετο θεσπιν ἀοιδὴν. Od. α. 328.
Η και θεσπιν ἀοιδὴν —Ib. ρ. 385.
SYN. Θεσφατος. θεσπιωδὸς, θεῖος.—ἠδὺς. αλαθὴς. αγαθὸς. ισχυρὸς. θαυμασὸς—θυσια.

Θεσπισμα.
Ταδ' ὧν παζοντα συλλαβὼν θεσπισματα. Soph. Oed. T. 990.
SYN. Επιθεσπισμος, λογιον, μαντεῖον. μαντευμα. χρησμὸς. θεῖον δογμα. τα θεσφατα.

Θεσπιωδεω.
—Φοῖβον ανθρωποις μονον
Χρην θεσπιωδεῖν, ὸς δεδοικεν κδίνα. Eur. Ph. 976.
SYN. Χρησμολογεω. θεσπιζω. μαντευομαι.

Θεσπιωδὸς, Θεσπιαοιδὸς.
Τι δ' ομφαλὸν γῆς θεσπιωδὸν εσκλης; Ib. M. 668
SYN. Θεσπις, μαντικὸς. λογιος. χρησμολόγος. χρησμῳδὸς. θεσφατηλόγος, μαντις.

Θεσπρωτὸς.
—Ινα—θακὸς—εσι Θεσπρωτῆ Διὸς. Aesc. Pr. 830.
Θεσπρωτὸν ὕδας.—Eur. Ph. 993.
Γαια Θεσπρωτων—Od. ξ. 315.

Θεσσαλια
Αψ δ' επὶ Θεσσαλιην πωλας στρεπε—Call. 4. 103.
Εμπυρος ἠκων εκ Θετταλιας—Ar. Pl. 521.
EPITH. Ευπωλος, πωλοτρόφος, δυσνυμφος. μαχαιρα.
—Τῶν Λαπιθῶν μητέρα Θασσαλιην. Ep.

Θεσσαλικὸς, Θεσσαλος, Θεσσαλις.
Θεσσαλικε Κλειτικης τελαν.—Call. Ep. 3.
Θεσσαλῆ τε μι δυω Ηρακλειδαο ανακτος. Il. c. 679.
Νυμφαι Θεσσαλίδες, ποταμῆ γενεης—Call. 4. 109.

Θεσσαλονικη.
Σοί με Θρηϊκιης σκυλακοπρι Θεσσαλονικη,
Μητηρ η φασης πεμψε Μακεδνοτιης. Ep. l. 8.

Θεστιας.
—Αρσενα τεκνα Κυρης Θεστιαδος—Theoc. 28. 5.

Θεστορεος, Θεστοριδης.
Τε Θεστορεω μαντεος—Soph. Aj. 812.
Καλχας Θεστοριδης—Il. α. 69.

Θεσφ.
—Οδε Θεσφα Ηνοπος ὑὸν
—Εγχει νυξι παρασας. Il. π. 401.

Θεσφατος, τα θεσφατα.
Και τοτε δη ρ' αυτοῖο παλιν χυτο θεσφατος αἰνη. Od. ν. 143.
Ως γαρ θεσφατόν εστι —Il. Ϝ. 477.
Ω πατοι ἠ μαλα δη με παλαιφατα θεσπεσ. ικανει. Od. ι. 507.
SYN. Θεσφατος, θεῖος. θεσπιλης, θεοδοτος. θεομοιρος αισιμος —θεσπισματα, χρησμοὶ
—Ηκει τῶδ' επ' ανδρὶ θεσπετος,
Βιᾳ τελευτὴ, κἀκεισ' επ' αποστροφοι. Soph.

Θεσφατηλογος. Vid. Θεσπιωδὸς.
—Θεσφατηλογος
Πισὴ ξυνευνος.—Aesc. Ag. 1450.

Θεσπεσως.

Θ Ε

Θετιδειος.
—Θεσσαλὸς δ' ἁ γιν λεως
Θεταδειον αυδᾷ—Eur. Ag. 19.
Θετις.
Αργυροπεζα Θετις. Συγατηρ ἁλιος γεροντος. Il. α. 538.
Και τὴν Θετιν ειγημε
Διὰ το σωφρονειν ὁ Πηλεύς. Ar. N. 1063.
EPITH. Αλια, αγλαοπεπλος, αιολοδακρυς, ακροδεμνος, αργυρεα, δειλὴ, δυσαριστοτοκια, βαθυκολπος, θαλασσαια, κυκομος. Θεὰ, ευπατρις, ευπλοκαμος, κυανοχροδεμνος, ὑγροπειλευθος, παρθενοκλόνος, πεντια, πεττια, σοφὴ, σεμνὴ, ταινιπεπλος, φυγοδεμνος, φιλοταρθενος, φερεσσιος.
—Θετιδος καλλιπλοκαμω ἁλοσυδνης.
—Δῖα θεαων—Hom.
Αυτοκασιγνητον λευκωλενου Αμφιτριτης. Col.
Αγλαοκαρπον Νηρειας Συγατρα. Pind.
Θευγενὶς, Θεογενὶς.
Ως συκλακατος Θευγενὶς εν δαμετισιν πειλη. Theoc. 28. 22.
Θευχαριλας.
—Θευχαριλα Θρᾶσσα τριφὶς ἁ μαχαριτις. Ib. 2. 70.
Θεω. Poet. Θευ. Vid. Τρεχω.
Βῆ δε θεειν, απὸ δε χλαῖναν βαλε—Il. ϛ. 183.
—Θεειν δ' ανεμοισιν ὁμοῖοι. Il. ϛ. 437.
Ακρον επὶ ρηγμῖνος ἁλὸς πολιοιο θεεσκον. Il. υ. 229.
PHR.—Νικαει δε θεων Θρηϊκιον Βορεην. Tyrt.
Κεῖνος ανὴρ και παντα επὶ γλαυκοιο θεεσκεν
Οιδματος, ουδὲ θους βαπτειν ποδας, αλλ' ὑσον ακρους
Ιχνεσι τευχομενος δεινὴν περιηρατο κελευθω. Ap.
—Θυελλαντι μεταῤῥοιζοις αλιματι ταρσων,
Πεσσὶ μεν ωκυτεροισι περιεσχεν ἑθμα λαγωῶ
—Ηερισι επιτρεχε συνδρομος αυραις. Nonn.
Θεωρεω.
Πευθεὺς δ' αλιζατο πετρας απο παντ' ἐθεωρει.
SYN. Αναθεωρεω, επιθεωρεω, αποθεωρεω, παραθεωρεω, ὑποθεωρεω, απεσκοπευω, διασκοπεομαι, κατασκεπτω, περιῤῥοεω, περιεργαζομαι.
Θεωρια.
Αλλην δ' ακεσσον δυσχερὲ θεωριαν. Aesc. Pr. 801.
SYN. Θεωρησις, σκεψις, διασκεψις—θεωρημα. θεα, οψις.
Θεωρικὸς.
Και πεπλωματ' ἀ θεωρικα. Eur. Supp. 97.
EXP. Γ'αυτα τα εις θεῶν τιμὴν και εορτὴν δεδομενα.

Θ Η

Θεωρὶς, (ναῦς.)
Ενθεν ανεζωντα θεωρίδος ἱερὰ φαιζω
Κιχροπιδαι πεμπουσι τοπεια νηὸς εκηεργς. Theoc. 4. 314.
Θεωρὸς.
Ου γαρ τι μ' ὡς θεωρὸν αξιοῖ δομος
Πωλας ανειξας ευτρονους προσευπτικους. Eur. Hipp. 792.
Ανδρῶν θεωρῶν Δελφικῆς εφ ἑστιας. Soph. Oed. C. 426.
SYN. Θεατὴς. Θεατρικὸς. Θεατρίτης. (ὁ εις το χρησηριον πορευομενος.) Θεωρητὴς. κοπρίας.

Θ Η

ΘΗΒΑΓΕΝΗΣ. Θηβαγενὴς.
Οφρ' Ηρακλῆος Θηβαγενέος κλεος ειη
Πλεῖον ετ' ἡ το παροιθεν—Hes. θ. 530.
—Πολιτευεται τε τῷ Θηβαγενεῖ. Eur. Supp. 136.
Θηβαῖος.
—Θηβαιε Τειρεσιαο. Od. κ. 492.
SYN. Καδμογενὴς. Θηβαγενὴς. Θηβαϊκὸς.
Θηβαῖος.
Τιδὴ ὑπερθυμε Θηβαιε Ηυιοπῆε. Il. ε. 120.
Θηβη. Θηβαι.
—Ουδ' Αλκμήνης ενὶ Θηβη Il. ξ. 323.
Αγγελος ες Θηβας—Il. ω. 804.
SYN. Θηβαὶς (γη)
EPITH. Απυργωτος. αρκεὶ. ζαθεὴ. λυροκλητος. λυρομητος. λιπαρὰ. εὐκιονος. ευτειχὴς. ευιππος. ευπυργος. ευρυχορος. ερικυδὴς. κυροτροφος. ἱερὰ. πολυηρατος. πολυαρματος. φιλαρματος. ὑπτιπλακιη. ὑψιπυλος. καλλιχορος. χρυσασπις. ωγυγια. Ασσυρια. Καδμεια.
—Ιερὴν πολιν Ηετιωνος.
—Θηβης ἑδος ἑπταπυλοιο. Hom.
Επταπυργος γαῖα —Επταπυλα τειχη.—
Καδμε χθὼν.—Ισμηνε πελες.—
Επτασημον πυργωμα Θηβαιας χθονὸς.
Βακχᾶν μητροπολιν Θηβαν Eur.
Θηβην ωγυγιην εκατομπυλον, ενθα γεγωνὼς
Μειμνων αντελλιτον ὑιὸν ασπαζεται Ηὼ. Dion.
—Και ἱερὸν ασυ πολισσας
Αιγυπτιης εκαλεσσεν ὁμωνυμον ασυ Θηβης. Non.
Ηρακλῆος ολβια αυλὰ. Pind.
Θηγαλεος.
Και πυρὶ θηγαλεω ὀξυπαγεῖς ελαλυκας. Ep.
Θηγανη.
Σιδηρεζηται θηγανη—Soph. Aj. 831.
SYN. Ακονη

Θήγω.
Θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτῆσι γενύσιν. Il. λ. 416.
SYN. Ἐπιθήγω, καταθήγω, παραθήγω, ὑποθήγω, ἀκονάω, παρακονάω, ὀξύνω.
Θήκη.
Θήκην ἱερὰν ἣν κεῖνος ἔχει. Soph. Oed. C. 1846.
Καὶ περιτεφῆ κυκλῶ
Πάντων ὁσ' ἐστὶν ἀνθίων θήκην πατρός. Soph. El. 902.
SYN. Ἀποθήκη, σορός, χῶμα, τυμβος, ταμιεῖον. ζιφοθήκη.
Θηκτός.
Θηκτῷ σιδήρῳ δῶμα δίχλαχεν τόδε. Eur. Ph. 68.
SYN. Ὀξυθήκτος, ὀξύς, ἠκονημένος.
Θηλάζω.
—Ἡ ῥα λέαινα
Μασδὸν ἐθηλάζει, δρυμῷ τέ μιν ἔτρεφε μήτηρ. Theoc. 3. 16.
SYN. Θηλαίνω, τιθηνέω, τιτθεύω, γαλακτίζω, γαλακτοτροφέω, ἐπέχω μαστὸν, θηλάν.—μυζάω, σμυζάω, ἀθιλγω.
Κῦρος ὑπ' ἐκ μαζοῖο τιθήνης
Χείλεσιν αὐτ' ἰρυὴν γλυκερὸν γλάγος,—Orp.
—Καὶ εἰς στόμα παιδὸς ἑκάστη
Ἀβλιζέων γλάγοισσαν ἀπεθλιβεν ἰκμάδα μαζῶν. Nonn.
Ἐκ δ' ἔσχιται μαζῶν σαγήνας,—Ep.
Θηλαμών.
Αἱ Αἱ, τάλαιν' ἀθηλάμων—Lyc. 31.
SYN. Τροφεὺς, τροφὸς, τιθήνη, θηλασεια, θηλώ.
Θηλέω. Vid. Θάλλω.
Ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ ἁπαλὴ σελίνῳ
Θήλεον,—Od. ε. 73.
Θηλή. Vid. Μαζός.
—Ἀκεσσιπόροιο δὲ θηλῆς
Θεσπεσίῃ ῥαθαμιγγι δεμὰς ἐχρισάζα λυαίη. Non. I. 35.
EPITH. Γαλακτοφόρος, ἀπαμιλκίος.
Θηλοπάσσων. Vid. Ἐχῖνος.
Θηλυγενής.
Τοῦ θηλυγενοῦ στόλου—Aesch. Supp. 29.
SYN. Γυναικεῖος. θηλυκὸς. θηλυστερος.
Θηλυγλώσσος. Vid. Νοσσὶς.
Θηλυδριώδης.
Ὠι ἦδὺ τὸ μέλος—
Καὶ θηλυδριώδες.—Ar. Th. 138.
SYN Θηλυδριας. θήλυτος.
Θηλυκράτης.
Θηλυκράτης ἀπείρητος ἔρως παρανικᾷ
Χυδαίων τε καὶ βροτῶν. Aesch. Ch. 598.

Θηλυκλύτως.
—Θηλυκλύτῳ ἀρὴ δαμεῖσαν—Aesc. Pr. 859.
Θηλυμανὴς.
—Καὶ κρεοτάλων θηλυμανεῖς ὀτοβοι. Ep. l. 4.
Θηλυμορφος.
Τὸν θηλυμορφον ξένον,—Eur. B. 353.
Θηλυμελὴς.
Θηλυμελεῖς τ' Ἀλκμᾶνος ἀοιδὰς,—Ep. l. 1.
Θήλυς. Θηλυφρὼν.
—Θήλεις γενέσεμαι. Aesc. Pr. 1002.
—Γυναικῶν θηλύφρων ἐξέστα. Ar. Ecc. 110.
SYN. Θηλυδρὶας. θηλυδριώδης. θηλυμίτρος. γυναικόμιμος. ἀνανδρος, ἀλαπαδνος, ἀμαχος. θηλυκὸς. θῆλυς. γυναικεῖος.
Θηλύνω.
—Ἐθηλύνθην σθένος
Πρὸς τῆσδε τῆς γυναικός—Soph. Aj. 660.
SYN. Ἀποθηλύνω. διαθηλύνω. ἐκθηλύνω. καταλαγνεύω. γυναικόω. κηλέω.
Θηλυπαὶς —Θηλύτεκνος.
Τῆς θηλυπαιδος. καὶ τριανορος χορῆς. Lyc. 851.
Ζωστῆρες τ' ἦσαν πορφύρεοι, θηλυτέκνοι τε. Theoc. 25 125.
Θηλυπρὴς.
Ἀναψύχει θηλυπρῆ βασιν: Eur. I. A. 421.
Θῆλυς. Θήλεια. Θηλειὰ. Θηλυτέρα.
—Θῆλύν τι μέλαιναν. Od. κ. 527.
Ἥρη θῆλυς ἐοῦσα—Il. τ. 97.
Θῆλυν—οἶν—Il. κ. 216.
Μήτε τις ὢν θήλεια θεὸς.—Il. Θ. 7.
—Ὑποσχὼν θηλείας ἵππους. Il. ε. 269.
Τὸ σῶμα δ' ἐν γυναιξὶ θηλείαις πρέπον. Eur. Or. 1210.
Θηλυτέραι δὲ γυναῖκες—Il. Θ. 520.
Θηλυτέρῃ μ' ἐδαμασσε, τὸν ἐκ χέρὸς ἧκεν ἑκοῦσ: Ep.
Μορφὰ θηλυτέρῃσι πέλει καλὸν, ἀνέρι δ' αἰσχρὸ. Bion.
SYN. Τὸ θῆλυ. γυνὴ. σῖτη. θηλυκὸς, θηλυδριας. θηλυδριώδης
EPITH. Ἀφαυρὸ. ἀτηρὸς, ἀπαλόψυχος. ἀπαλοχρὼς. ῥοδοκρους. ἀρχέκακος. δύστηνος. εὔχρως. γλυκυδωτος. παιδοτόκος. σαόφρων. ὑπερφιὸς. ἰσόπονος. πικρόθυμος.
Θηλυστόκος. Vid. Θηλυγενὴς.
Γενὰ—Θηλυστόκος—Aesc. Pr. 853.
Θηλυφανὴς.
Θηλυφανὲς παράδοξον ἐθαυμάσαμεν πάθος ἄλλο,
Ἔλλαιε κλαίπλων. κλαιπλόμενος ἐλεῶν. Ep. l. 2.
Θηλυχίτων, Vid. Εὐστειρος.
Θημών.
Ὡς δ' ὅτε μὴς ζαὴς πίων θημῶνα τίταξεν. Od. ε. 368.

SYN.

SYN. Θὴν, ταχὺς, ταφός.

Θην.

Ου θὴν μὴν παλιν αὖθις—Il. ϛ. 276.

Πηλεὺς θὴν μοι ἔπειτα—Il. ι 494.

SYN. Δη, vel. Expletiva.

Θὴρ Æol. Φὴρ.

Ἅτις βελτιόν ἐστι κατ' ἠῶα θῆρας ἑλεῖν. Il. φ 485.

Φηρσὶν ερετμώωσι—Il. α 260.

SYN. Θηρίον. ζῶον (αλογον) κῆτος

EPITH. Αγριος, αναιδὴς, αἰμότος, αμαιμακετος, ανθρωποφαγος, απαμπὴς, αργαλέος, αμειλιχίος, αιπλης, αἰθων, αἰδροβατης, βλοσυρὸς, βρυχαλίος, βαλιὸς, βριαρὸς, δαφοινὸς, ειναλιος, θοὸς, ερημονόμος, ιοδολος, ιοφόρος, μηλοφαγος, λαχνηεις, λασιαυχὴν, χρατερὸς, χρατὰς χρατερηφαν, χιρατοφόρος, ομασσιτόμος, ορειπλαξὴς, ορεσκῷος, ορεσαυλος, ὀλετὴρ, ὀλμειος, παμφορος, σαρκοφάγος, σκυλὸς, σιμερδαλέος, τετραπους, ὑλαῖος, ὑλοτροφος, ὑλακτης, ὑπερηνωρ, ὑπερφιαλος, χαραδραῖος, ωμοβορος, μεσοφορβος, επιδρων, αἰολοδαλος, πυγαιεις, φιλοσκυμνος, ερισφοιτος, ταρβαλέος.

—Αργιόδοντα, βαρὺν, μεγακητεα θῆρα. Nic.

Θηρα.

Βάν ῥ' ἰμεν εις θηρην ημὲν κυνες, ηδὲ και αυτοὶ Υἱέες Αυτολυκω.—Od. τ. 429.

SYN. Θηρευσις, κυνηγεσια θηρευτικὴ. θηρευμα, θηραμα αγρεσια ἰχνηλασια. ἰχνευτις

EPITH. Ασπασια. αγλαοδωρος, αργαλεα, αλπος, δυσαγρὴς, ερικυδὴς, επιδορπιος, ἰχθυοεσσα, κρατερὰ, επικλοπος, μογερὰ, μετεωρὸς, ὁμογλασσος.

Ου γαρ τις κεντροισὶ δαμὴς αγρης ερατειῆς, Αιθις εων λειψειεν. κ λ.— Opp.

Φιλοσκοπελοιο θοοιο κιμαδοσσοος αγρης. Nonn.

Θηραμα.

Ειμενισι θηραμα,—Eur Or 834.

SYN. Θηρευμα, αγριυμα, αγρα, θηραγρα. ευρεμα.

Θηρασιμος.

Ιξαι θηρευσιτις η θηρασιμης Γαμης—Aesc. Pr. 857.

SYN. Θηρευσιμος, θηρευτὸς, θηρευτικὸς.

Θηρατηρ.

Θηρατὴ ὧν γενοιτ' αν, οπερ ξὺν ἐχει. Soph. Ph. 117.

Θηραγρετης, Θηρατὴς, Θηρευτὴς.

Ω Βακχε θηραγρετα,—Eur. B. 1018.

—Θηρατὰ λεγων φιλομοσων Ar. N. 357.

—Τοι δ' ωκυποδας λαγὼς ἕρευν Ανδρες θηρευται —Hes. α. 303.

SYN. Θηρατὴς.—επιθυμητὴς.

Θηρεω. Θηρευμαι.

Αρχὴν δὲ θηρᾶν ν πρωτα ταμήχανα. Soph. An. 92.

Πολλης αιτιας και το θηρᾶσθαι χαρα. Ib El. 1060.

Και μ' ως εθηρων πρωτα, θηρασαι χρὴν. Ib. Oed. C. 981.

SYN. Θηρευω.—επιτηρεω αγρευω. σκευαζομαι. ζητεω μηχανωμαι

Θηρευς.

—Ουτε θηρευς βια. Ib Tr. 1076.

SYN. Θηριωδης, θηριος.

Θηρευτικὸς, Θηρευτὸς.

Ο μεν ἱππων αγαθὸν, ὁ δε κυνας θηρευτικὰς (αἰτεῖ) Ar. Pl. 157.

Εν κυσι θηρευτησι—Il λ. 325.

SYN. Ιχνευτικὸς, εξετασικὸς. θηρατικὸς, θηρευσινος. αγρευτικὸς, κυνηγετικὸς.—θηρασιμος, αλωσιμος.

Θηρευω. Θηρευομαι.

Ως μεν θηρευων ελαστιν σὺς λευκῷ οδοντι. Od. τ. 465.

SYN. Θηραω, εκθηραομαι, κυνηγετεω, αγρευω, αγραυλεω.

Θηρὶ ανιχνευειν σχολιην βασιν εξερεειναν Ρινὸς ὑπ' αγγελιη νεμεσητὸν—Opp.

Δικτυον εκθρωσκοντα πολυπλοκον αρτι λαγωὸν, Σειῦ ἑλειν θηρωμὴς ἰχνεσιν ακυποδην. Ep. l. 1.

Θηρητηρ. Θηρητηρ. Θηρητηρα.

—Σκαμανδρον, αἱματα θηρης—

Εσθλὰν θηρητῆρα· διδαξε γαρ Αρτεμις αυτὴ Βαλλειν αγρια παντα τα τε τρεφει κρεσιν ὑλη. Il. ε. 51.

Ανδρὸς θηρητῆρος ἑκηβολον.—Il. ρ. 574.

Πολλεῶν εκ πολεων θηρητηρας ανδρας αγειρας. Il ι. 540.

Ιζε θηρητειρα παρ' ἰχνεσιν—Call 4. 230.

SYN. Θηρατης. κυναγὸς, κυνηγετης, αγρωστης, επακτὴρ—κυνηγετις

Αρτεμιδος δωροισι κεκασμενος, αλκιμος αγρ. Opp.

—Θηροφορων τις ανὴρ δεδαημένος εργων. Hes.

Θηρικλῆς

Ω γεἰα. κεραμῆτίσι Θηρικλῆς ποτε Ετευξε κοιλης λαγύνος ευρυνας βαθος. Ath. 11.

Θηρικλειος

Και Θηρικλειος τις κυλιξ σφαιρειον κυκλῳ Εχουσα χρυσὸν—Ib.

Θηριμαχος

Ο Κρὴς Θηριμαχος—Ep. l. 6.

Θηριον.

—Μαλα γαρ μεγα θηριον ἦεν. Od κ. 171.

Θηριων τ' αγριων ἐθνη. Soph. An. 351.

SYN.

SYN. Θήρ. αγριον το.

Θηριώδης. το Θηριωδες.
Το Θηριώδες τῦτο και μιαίφονον.
SYN. Θηρικος, αγριος, ωμοφαγος.—Θηριῶδης.

Θηροζολεω.
—Θηροζολῦντα πλησιος ιοῖς.—Soph. Ph. 166.

Θηροζόρος
Μηδ' ἁ Θηροζόρον δαιτα χερας.—Phocyl. 137.

Θηρόζοτος.
—Θηροζοτα πρεμνον ερημοσυνης. Ep. l. 1.

Θηρεθυμος.
Ιδ' αὖ προσωπον Θηρεθυμον,—Ep. l. 3.

Θηροκλόνος. Θηροφόνος. Θηρολέτης.
Ω Θηροκλόν' Αρτεμι,—Eur. I. A. 1570.
Αρτεμι Θηροφονη.—Theog. 11.
—Και βαρυπνους ὅλος ὁ Θηρολέτης. Ep. l. 4.

Θηρομικτος.
—Ἡ δε δαιμοσι
Τῷ Θηρομικτῳ σκυλακα γενναῖον τεκνῦ. Lyc. 963.

Θηρονομος.
Νῦτά τε Θηρονομε φερζομεναν Φολοης. Ep. l. 6.

Θηροπτηλος, Θηροχλαινος.
Θηροπτηλοι, τιμωροὶ, (Ευμενίδες) Orph H
Και Θηροχλαινα σκιὸν ωμηστῆ λυκω. Lyc. 871.

Θηροπλασος
Θηροπλασον—Δρακαιναν—Lyc. 673.

Θηροσκόπος
—Θηροσκόπος Ιοχειρα. Hom XXVI 12.

Θηροτοκος.
—Αγκεσι Θηροτοκοις. Ep. l. 6.

Θηροτρόφος.
—Θηροτρόφε ὑγροκιλευθα (θαλασσα) Orph. H.

Θηρότροφος.
Των απο Θηροτροφων.—Eur. Ph. 837.

Θηροτυπος
Θηροτυποις μορφαῖς.—Orph. H.

Θηρουνη.
Τον τραγον εκ δισσας αγετο Θηρουνας. Ep. l. 6.

Θήρων.
Τον πατρικὸν πλῆθον νιος ων Θηρων ὁ Μενιππου
Αισχρῶς εις αχρειῆς ἐξεχειν δαπανας. Ep. l. 1.

Θίς.
Θητίς τε δρῆς τε—Ol. Δ. 634.
SYN. Θητεὺς, Θητικὸς, δμὼς, δῆλος. μισθωτὸς. παράσιτος.

Θησαυρισμα.
Κειτο το Θησαυρισμα σημαινων τόδε. Soph. P. 37.
SYN. Θησαυρος—κτησις.

Θησαυρὸς.
Γλασσαι τοι Θησαυρὸς εν ανθρωποισιν αριστος
Φειδωλῆς, πλειστη δε χαρις κατα μοιραν ικανει.
Hes. A. 717.

SYN. Θησαυρισμα. γαζα.

Θησεῖδαι.
Δεινα δ' ε Θησειδῶν αχεα. Soph. Oed. C. 1121.
SYN. Αθηναῖοι.

Θησεῖον
Εις το Θησεῖον πλευσας.—Ar. Ec. 1309.
EXP. Τεμενος τω Θησεῖ. ὁ τοῖς οικεταις ασυλον ἦν. π. ναὸς τε Θησεως.

Θησειοτριβ. Arisoph E. M.

Θησεις.
Θησεία τ' Αγχιδην, εκτικτελον αθανατοισι. Il. α. 265.
—Ος περὶ παντας Ερεχθεἰδας εκεκασο. Ap. 1. 101.
EPITH. Αγαυὸς, αμυμων, αμειλιχος, αγριος, επικλοπος, ζωοπροκλεπτης, καλλιγυικος, ἰμεροεις, ὁρκατατης.

Θῆσσα. Θῆτις.
Θῆσσαν τραπιζαν αιτεσαι,—Eur. Alc. 2.
SYN. Θητικὴ, μισθωτικὴ, ευτελὴς, δουλικὴ.
—δουλη.

Θητεια.
—Καπὶ Θητεια πλατυς. Soph. Oed T. 1048.
SYN. Παραμονὴ, δουλεια. μισθὸς. μισθωσις, μισθοδουλεια.

Θητευω.
—Θητευσαμεν ως ενικωτεν
Μισθῷ επὶ ρητῷ.—Il. φ. 445.
SYN. Δουλευω. εργαζομαι. μισθῶ.

ΘΙΑΖΩ. Θιαστευομαι.
Εθιασε σ', ἢ σος τάδ' αυδᾶς; Eur. I. 552.
Και Θιασευεται ψυχην. Ib. B. 75.
SYN. Μυεω. εκθειαζω. αφοσιοω—χορευω. εξαρχομαι.—μαινομαι.

Θιασος.
Τρεῖς Θιασως εις ορος τρεῖς αγαγον αυτεὶ εοῖσαι Theoc. 26. 2.
Θιασον ευστελη,—Eur. Ph. 813. (Θιασμον E M.)
SYN. Χορος ευωχια ερανος. οργιαζων ὄχλος.
EPITH. Στιφαιπτόρος, τομιος, δρομικὸς.—ακηρατος.

Θιασωτης.
Των εμὸν—Θιασωταν. Eur B. 548.
Οστις εις Θιασωτας. Ar. R. 330.
SYN. Χορευτὴς. ερανιστὴς. συνθιασωτης.

Θιγγανω. Θιγω.
Μη Θιγγανειν μη μηδ' ἱκνε—Eur. Hec. 603.
—Πᾶσι δ' ἢν εσθος Θιγειν Νεκρῶν—Ib. M. 1202.

SYN.

SYN. Ἐπιθύγω, παραθύγω, προσθυγγάνω, ἅπτομαι, ἐφάπτομαι, ἐγγίζω, ψαύω.

Θὶν, Θὶς.
—Παρὰ θῖν' ἅλος ἀτρυγέτοιο. Il. α. 327.
—Θινὸς ἐμβολὰς ἅλος. Aesc.
SYN. Αἰγιαλὸς.—σωρὸς. θημών.
EPITH. Βαθὺς, δυσανεμὴς, κελαινὴ, ἠρεμὴς, περιμήκης, σιρηπὴ, φυκιώδης, φοινικόεις.
Θῖνα δ' ἀνὰ πρασιόωσαν ὑπὸ χλοιρῇσι βοτῶνται. Opp.

Θὶν, Θὶς. Vid. Θημών:
Θῖνες δὲ νεκρῶν—Aesc P. 820.
—Πολὺς δ' ἀμφ' ὀστέοισι θὶς
Ἀνδρῶν συβομένων—Od. μ. 45:

Θισθῆν, Θισθῆναι.
—Πολυτρήρωνά τε Θισθῆναι. Il. c. 502.
EPITH. Ἁλικρήπις.

Θισθῆν.
—Σὺ δὲ, Πύραμι, δίζυε Θισθῆναι. κ. λ. Nonn. l. 6.

Θ Λ

ΘΛΑΩ.
Θλάσσει δ' εἰ κοτύλην—Il. ε. 307.
SYN. Καταθλάω, συνθλάω, θραύω, στριβέχνω, κλάω, ἀγνύμι, ἀποδαυλίζω, ἀράσσω, συγχρίω, στρίβω.

Θλίβω.
Μισθὸν μοχθήσαντι δίδυ' μὴ θλίβε σεῖστα. Phocyl. 17.
—Ἀλλ' ἀσυκα χείλεα θλίβειν. Theoc. 20. 4.
SYN. Διαθλίβω, ἀποθλίβω, ἐπιθλίβω, καταθλίβω, ἐκθλίβω, παραθλίβω, προσθλίβω, ὑποθλίβω, σείω, προστάρασσω, συνοχμόω ἐπιτρίβω, κατατρίβω, ἀνίαω, κάκόω, ταπεινόω. ἄθέω. σφίγγω. ἰτόω. συστέλλω.

Θ Ν

ΘΝΗΣΚΩ. Vid. Θάνατος.
—Οἱ δέ τυ λαοὶ
Θνῆσκον ἐπασσυτέροι—Il. α. 383.
SYN. Ἀποθνήσκω, καταθνήσκω, διαλύομαι, ἐκπνέω, οἴχομαι.
PHR. Τὸν βίον ἀποψύχω, κατατρίφω, τέλεω μεταλλάττω.—τὸν βίον ἀναπαύομαι. ἀπολύομαι, μεθίσαμαι—ἐκ τῶδε τοῦ βίου ἀναχωρέω.

Εἰθυδὲ ἀπειμι, ἐξειμι.—μοῖραν δέχομαι, ἐκπλήρόω. ἀναπλήρω, ἀναπλήθω.
—Τὸν δὲ σχῆτος ὅσσ' ἐκάλυψε,
Θυμὸν δύνοντα—
Ὡς ἄρα μὲν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε
Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη αἰδῶς δὲ λέλοιπεν, Hom.
Ὅππότε πρῶτα θανώμεν, ἀνακτοι ἐν χθονὶ κοίλῃ
Εὐδόμεν εὖ μάλα μακρὸν—ὕπνον. Moich.
—Βίον βροτεῖον φυγεῖν γλαιφὰ δέσμα.
—Πίνειν ὕδατα Λήθης
Χαιρωνίδες ἥπασαν αὖραι Nonn.
Οὐκ ἔτι χρυσοχάλινον ὁρᾷ δρόμον Ἠελίοιο.
Ὤχετο γὰρ θυμάτων εἰς Ἀχερουσίους ἰδών. Ep.

Θνητογενὴ,
Ἡμεῖς δὲ βροτοὶ καὶ θνητογενεῖς. Soph. An. 846.

Θνητὸς, Θνητοὶ. Vid. Βροτὸς. Ἀνθρωπος.
Ὃς θνητὸς τ' ἦεν, καὶ ἴδοι δίμοιρος ἀκτήν. Il. γ. 322.
Ἀθανατοί τε θεοὶ, θνητοί τ' ἄνθρωποι. Od. ω. 64.

Θ Ο

ΘΟΑΖΩ.
Τίνας ποθ' ἕδρας τάσδε μοι θοάζετε; Soph. Od. T. 2.
Ἱππείοισι θοάζων. Eur. Ph. 811.
SYN. Ἐπιθοάζω, θάσσω. καθίζομαι ταχυν. ἐκμαίνομαι σπεύδω. ταράττω. τίλλω. σλανάομαι. χόρευω. κινέομαι. σκιρτάω.

Θοὰς
Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀγορὴν θοὰς Ἀνδραίμονες ἰῶς,
Αἰτωλῶν δὲ ἄριστος. ἐπίσταμένος μὲν ἀκοντι,
Ἐσθλὸς δ' ἐν παλάμῃσι.—Il. ο. 281.
EPITH. Θοὸς, ἰθύμος. Αἰτωλὸς, Ἀνδραιμονίδης.
Οὔ γῆς ἀνάσσει βαρβάροισι βάρβαρος
Θοὰς, ὃς ὠκὺν ποδὸς τιθεὶς, ἵππων τελείοις,
Εἰς τέρμ' ἦλθε τόνδε ποδώκειας χάριν. Eur.

Θοάσμα
—Καλὰν Λυδοῖσι θοάσμα. Orph. H.
SYN. Ἕδρα, θάκος.

Θοιμάτιδιον. Θοιμάτιον. pro ἱμάτιον.
Ἐκέλευσεν τῇ μητρί τε θοιμάτιδιον. Ar. Pl. 986.
Καταθὲς ταχέως θοιμάτιον.—Ib. 987.

Θοινατήριον, Θοινητήριον. Vid. Θοινη.

Θοινα-

Θοινάω, Θοινάομαι.
—Ες δ' αυτὸς πρότερα αγε δοίνασθαι. Od. δ. 36.
—Διλοῖτες εθοίνων ελλοπας ιχθῦς. Hes. a. 212.
SYN. Θοινάζω. εκθοινάω, καταθοινάω, παθοινάω, ευωχέω. δαινυμαι. κατιεθίω.

Θοίνη, Θοίνημα, Θοινητήριον.
Ουδ' όσα πρὸς δοίνην μερόπων τευχεσι μαγειροι. Hom. B. 40.
Θεὸς οσιαις δοίναις κεκπισσομένα. Aesc. Pr. 530.
Οικήρότατα τε δοινηματα—Eur. Or. 812.
Στησω κετεινοῖς γυψὶ δοινατηριον. Ib. Rh. 515.
SYN. Τροφὴ. καταξρωμα, ευωχια, τρυφὴ. Δαὶς.—δυσια.—χαλωμα.

Θοινητηρ, Θοινητωρ.
Ατρεως χαλεπὸς δοινατῆρος. Aesc. Ag. 1511.
Θοινατορων ὁμιλος—Eur. I 1206.
—Ὅλης δοινητορα χερσι. Ep. I. 3.
SYN. Δαιταλεὺς. δαιτυμων. εδιτὴς.

Θολερός.
—Θολερῷ κεκαι χαμαὶ νεκυας. Soph. Aj. 206.
Η ὕδατι ριζαν δολεραν ισοδὲι πλιθον. Theoc. 16. 62.
SYN Θολωδης, δολός. ακαθαρτος. πλαδης. ταραχωδης. σχλωδης. δοηρὸς. τεταραγμένος, αδηλος. (Pr. 884.)

Θολερῶς.
Θολερως προσαιτης:—E. M.
SYN. Ανασατως. τεταραγμενως.

Θολια.
Τὰμπεχανον φερε μοι, και τὰν δολιαν—Theoc. 15. 39
SYN. Πῖλος. κιφαλὶς. σκιαδισκη. πεταλος.

Θόλος.
Μεσσηγὺς τε δολε και αμυμονος ἑρκεος αυλῆς. Od. χ. 442.
EXP. Στεγη οικημα κυκλοτερες.

Θοός.
—Τῶν μεν Πριαμοιο δοὸς ἠγεμονευε. Il. ε. 758.
SYN. Ωκὺς. ακυιθοος. οξὺς. ταχὺς. δαηρὸς. ισχυρὸς—μεγας.—ανδρειος.—ἐδραιος. ακαιηρος. κραιπνος.

Θοόω
—Εγω δ' ὄφρα κε θοωσα παρασας Αχαιους,—Od. ι. 327.
SYN. Αποξυνω, δηγω.

Θοῶς.
—Παριος δε δοῶς εκ κληρος ορυρεν Il. γ 325.
SYN. Ταχεως, κυφως, ωκεως. ισχυρῶς. ασφαλῶς σφεδρῶς.

Θορεω. Θορω, Θοραω.
—Απο λεκτροιο δορῆσα. Od. ψ 32.
Αυτὸς δ' εκ δίφροιο χαμαὶ δορε—Il. Ψ 320.
—Λεκτρα δορῶσαι βροτῶν. Lyc. 84.
SYN. Ατιθορεω. ενθορεω. εισθορεω. καταθορεω. επιπηδαω. καταπηδαω, ὁρμαω, αφορμαω.

Θορικιος.
—Τὸτε Θορικιη πετρη. Soph. Oed. C. 1666.

Θορός.
Ραμφεσι δ' αγρωσσοντες ελλοπων δορός. Lyc. 598.
SYN. Θορὴ, σπερμα.

Θορυζεω, Θορυζομαι.
—Ουκ εασσαν δορυζοντες
Ουδ' ολίγον καταμῦσαι,—Hom. B. 189.
Ὑπο τοιουτων ανδρῶν δορυζῆ Soph. Aj 164.
SYN. Αναθορυζεω. επιθορυζεω. αποκρότεω, ικκρότεω. εκκροταλιζω, εκκρεω. αποκρεω. κελαδεω. στοζεω. αντηχεω. παρεισχλεω. ταρασσω.

Θορυζος.
Τις αὖ παρ' αντροις δορυζος ἐσται βοῆς; Soph. Ph. 1295.
SYN. Ταραχὴ. αλαλη, κελαδος. κυδοιμὸς. μοθος, κολοσυρτὸς. στοζος.

Θορυζητικός.
Καταληπτικός τ' αρισα τῆ δορυζητικῆ. Ar. Eq. 1377.

Θρακυδίδης.
Τῷ γαρ εοικὸς ανδρα κυφὸν, ἠλίκον Θρακυδίδην
Εξολεσθαι συμπλακέντα τῶν Σκυθῶν ερημιᾳ. Ib. A. 703.
Θρακυδίδης Ολορω, Κικροπίδης τε γενος. Ep.

Θρεάς.
Θρεὰς—κυων. Lyc. 612.

Θρεις, Θῆρος. Θῆρις.
—Και φαλαγγα θηριαν. Lyc. 931.
—Θῆρος Αρης. Il ε. 507.
—Θηρις Αρης. Ep.
—Θῆριν επιμίνοι αἰχμήν. Il. π. 164.
SYN. Θεραπὼν, βιαιος. ανδρῶδης. θρασὺς. ισχυρὸς. ὁρμητικος. πολυαιξ. ικελος, εμβριμος, φοιταλέος, μιμαὼς. κῦφος. ροθιος. ευκινητος. ταχὺς. ενθουσιαστικὸς, σκιλμικός. μεγας

Θρεομαντις.
Θρεομαντεις. ιατροτεχνας.—Ar. N. 331.
EXP. Οι σοφοί.

Θρεος Nom. pr.
Α δέ τοι ἁ ποιμνα τῷ Θρεος εστὶ Συβαρα. Theoc. 5. 72.

Θρεφρασος, pro Θεοφρασος.
Λυσιστρατος, Θρεφρασος, οἱ περὶ Φρυνιχον. Ar. V. 1263.

Θωκος. Vid. Θᾶκος
—Νυμφεων καλεὶ χορεὶ κδ' ἐωκει. Od μ. 318.

Θ P

Θοωσα. Vid Πολυφημος.
—Θοωσα δ' ἑ μιν τεκε Νυμφη. Od. α 71.
Θοωτης.
Λιψα δ' επ' Αιαντα φοϊτα κηρυκα Θοωτην. Il. μ. 342.

Θ P

ΘΡΑΚΗ. Θρηκη, Θρηϊκια.
Ος τραφη εν Θρηκη ερικωλακι μητερι μηλων. Il. λ 222.
Τω μεν ας εκ Θρηκης—Il. ν. 301.
Θρηϊκης αρεσιν χιονωδεα ναιεταασι. Ap. 1 826.
EPITH. Δυσχειμερος, ευπωλος, ιπποτροφος, χιονωδης, Βιστονις.
Θρηκισί.
—Ουδε Θρηκισι κεκαρμαι. Theoc. 14. 46.
Θρηνεω.
Η βυρσα σε θρηνειται. Ar. Eq 368.
SYN. Εκτεινω, εκτανυω. συντριβω.
Θρηϊτης, (ναυτικος.)
Ποσειοι μεν τ' αν ο θρηϊτης λεως
Ο σωσιπολις —Ib. A 161.
SYN. Εμβατης, επιβατης.
Θρῆνος, Θρηνιον.
Αντι δε θρηνης, σημανε κεφαλην κατεαγοτος. Ar. Pl. 545.
—Απο καλω, και θρηνε. Ib. R. 121.
SYN. Υποφιον, διφρος, διφριον, θρηϊτιον, θρηνιτιον. θρῆνυς. θρονος. φασσαλος.
Θραϊσσω. Vid. Θραϊω.
Οι παντα θραυζαντες ευτειχεω σκαφει. Lyc. 664.
Θρασεμαχής.
Θρασεμαχῆν τε λειντων—Pind. N. 4.
Θρασος, Θρασυτης Vid. Θαρσος
—Τοι δ', επει εχεν θρασος ἐσχεν ιδηται
Εγγυς ιων,—Il. ξ. 416.
—Και εργασιμη θρασυτητος. Orph. H.
SYN. Τολμη, αλκη, αυθαδια, αγριοτης, απιστια. χαλεποτης, προπετεια, αγεφυρια. οξυτης. μαχη
EPITH. Νυκτιφοιτητον, ὑπερφιαλον.
Θρασσω, Θρατλω
—Και τι με θρασσει φρενας. Eur. Rh. 863.
SYN. Ταρασσω, κινεω, ταραχλεω, τυσσω.
Θρασυζυλος. Nom. pr.
Οπερ και Θρασυζυλω Διωνυσιον εἶναι ὁμοιον. Ar. Pl. 550.
Θρασυγυος.
—Νικαν Ισθμοῖ θρασυγυον. Pind. P. 8.

Θ P

Θρασυκαρδιος, Θρασυμηδης, Θρασυμητις, Θρασυμηχανος.
—Μαλα τις θρασυκαρδιος εσται. Il. κ. 41.
Αμφιαρηϊ τε θρασυμηδεα—Pind. N. 9.
—Ὁ θρασυμητις Αρης. Ep 1. 6.
—Θρασυμηχανος Ηρακλεης—Pind. Ol. 6.
Θρασυμεμνων. Vid. Θρασυς.
—Θρασυμεμνονα, θυμολεοντα. Ib. ε. 639.
Θρασυμηδης
—Και αντιθεος Θρασυμηδης. Od. γ. 414.
EPITH. Αγακλειης, αγακλητος, ἱπποβαμων, διος, κρατερος, ευμμελιης, μενεπτολεμος.
—Νεστοριδην Θρασυμηδεα ποιμενα λαων.
—Νεστορος ἠδε ὑπερθυμος Θρασυμηδης. Hom.
Θρασυμυθος, Vid. Θρασυστομος.
—Χερσιν χορυ ματιερα θρασυμυθον. Pind. Ol. 13.
Θρασυπονος.
Λημαί τ' ισχυος θρασυπονοισι. Pind. Ol. 1.
Θρασυς.
—Συν δ' ο θρασυς εἱπετ' Οδυσσευς. Od. χ. 436
—Τιπτε λιπων πολεμον θρασυν εἰλήλυθας; Il. ζ. 254.
SYN. Θαρσυς, θαρραλεος, αγηνωρ. ευτολμος, γενναῖος, τολμηρος, θρασυκαρδιος, θρασυμεμνων. θρασυσπλαγχνος. θρασυτατος. θρασυχειρ, θρασυμαχης. πολυθαρσης, καρτεροθυμος, ταλαυρινος. αδεὴς. αταρμυκτος. αυθαδης. θηραῖος. παντεργος, ὑβριστης. παραθερμος. σκληρος, φιλοκινδυνος —ισχων περι θαρσυνον ἠτορ.
Θρασυσπλαγχνος.
—Κἀγ θρασυσπλαγχνὸς τις ἦ Eur. Hipp. 424.
Θρασυσπλαγχνως Vid. Θαρσαλεως.
—Ον θρασυσπλαγχνως σὲ χρη—Εκπεμψαν—Aesc. Pr. 729.
Θρασυνομαι Vid. Θαρσυνομαι.
Θρασυνομεω.
—Και λεγεις θρασυνουμεν. Soph. Ph. 384.
SYN. Ελευθεροομαι, θρασυνομαι, παρρησιαζομαι
Θρασυστομος.
Νεανιας περιφητης, ανεσεισι συμμιγως
Θρασυστομοισι ν ανδρεσσι—Aesch. S. T. 618.
SYN. Θρασυμυθος. θρασυγλωσσος, θρασυστομος. λαλιοδης. ελευθεροστομος
Θρασυχειρ. Vid. Θρασυς
Αιλιος, ὁ θρασυχειρ—Ep. l. 3.
Θρασυαντυγης
—Ω τυχαι θρασιαχυντυγες
Ιππων εμων—Ar. N. 1267.
Θραῦσμα
—Θραυσμασιν τ' ερειπιων, Aesc. Pers. 425.

SYN.

SYN Θραῦμα. θρυλλιγμα. απαχαμμα. νευροσπασμα καταγμα.—εθορα.—θραῦσις. αρρωστια. πληγη, συντριβή θλασις. κλασις. λυπή εργή.

Θραυω
—Εθραυσε δ' αξονες μεσας χνοας. Soph. El. 747.
SYN. Αποθραυω, διαθραυω, καταθραυω, περιθραυω, συνθραυω, θραυσσω, θλαω. λεπτυνω. συντριβω

Θραω, Θραεμαι. (inus.)
Θρησασθαι πλαταγῃ γαιη ὑπο—Athen. l. 5.
SYN. Καθιζομαι.

Θρεμμα.
—Ως εμαυτῷ θρεμμα θρεψαιμην εγώ. Soph. Oed. T. 1163.
—Θρεμμα Λιγναιας Τδρας. Ib. Tr. 583.
SYN. Τροφιμος.—τὸ θρεπτόν.—βοτόν. βοσκημα.—προβατον. τεκνον.

Θρεοκαρδιος.
—Θρεοκαρδιων ανδρων—Anac. 59. 5.

Θρεπτειρα
—Αλιξανδρεια χλυτὴ θρεπτειρα—Sibyl. l. 5.
SYN. Θρεπτηρια, τροφὰς. τροφὶς. τιθηνη.

Θρεπτον, Θρεπτρον, Θρεπτηριον.
—Ουδε τοκευσι
Θρεπτρα φιλοις απεδωκε—Il. δ 478.
—Αλλα δε παντα παλαι θρεπτηρια πεσσω. Ap. l. 283.
Τα της παλαιης νηδυος θρεπτηρια. Soph. Oed. C. 1328.
SYN. Τροφεῖον. (το ὑπο της ανατροφῆς χαρισθηριον.)—τροφὴ, βρωμα.

Θρεττε. το. (EXP. Το θαρσαλεον. θαρρεῖν.)
Αλλ' εκ επι μοι το θρεττε.—Ar. Eq. 17.

Θρεω, Θρεομαι.
Θρεομαι φοβερὰ μεγαλ' αχη Aesc S. T. 78.
SYN. Θρηνεω οἰκτιζομαι θρεομαι. ολοφυρομαι.

Θρηϊκιος, Θρηϊσσος. Vid. Θρήξ
—Ἱπποι—Θρηϊκιοι—Il κ 559.
—Κορυφῆς Σαμης ὑλησσης Θρηϊκης—Il. γ. 13.
Θρησσαις ὁταν ερεβος επιδραμη πτεραῖς. Soph. An. 596

Θρηνεω. Θρηνεομαι.
Μῆσαι δ' εντεα πᾶσαι. αμιλλεσθαι επὶ καλῇ, Θρηνεειν.—Od ω 61.
Αλλ' ουδὲ εργον ταῦτα θρηνεῖσθαι ματην. Soph. Aj 863.
SYN. Απεθρηνεω. επιθρηνεω, συνθρηνεω. καθαθρηνεω. καταλωκυω, επιδακρυω. καταπλαιω, συνπλαιω, συνλοφυρομαι, επαδω, επιφωνεω, γοαω, θρηνωδεω.

Θρηνημα. Θρῆνος.
Διὸ' αὖ πασιν τοῖς εμοῖς θρηνημασι φιλαι ξυνωδοί. Eur. Or. 132.
—Παρὰ δ' ἴσαν ασιδὸς Θρηνων εξαρχὸς. οἵτε σθονεσσαν ασιδὴν Οι μεν αρ' ιθρηνεον, επὶ δε σθεναχοντο γυναῖκες. Il. ω. 720
SYN. Κλαῦθμος. οδυρμὸς. οιμωγὴ. ολοφυρμος, δακρυμα. σθερνοτυπια
EPITH. Ουλιος, σιγυερὸς, πολυφημος, πελυκαρηνος. πασοδυρτος.

Θρηνητὴς Θρηνητὸς.
Μυριανδυνε θρηνητῆρος. Aesc. P 942.
Ου γαρ τοιοῦτος ωστε θρηνητὴ τυχεῖν. Ib. Ag. 1084.

Θρῆνυς.
—Ὑπο δε θρῆνυς ποσὶν ἦεν. Il. σ. 590.
Θρῆνυν υὸ' ἱπλατοδην—Il ε 729.
SYN. Θρᾶνος —καθιδρα τῶν ἱερεῶν.

Θρηνωδεω. Vid. Θρηνεω.
—Τήνδε θρηνωδῶ' αὰ. Eur. I. A. 1176.

Θρὶξ. Θριξ. Θρῖκες. Θριπικια.
—Ης Θρηκης Βορεαο Theoc. 25. 91.
—Επὶ Θρῖκος Αιμω. Call. 4 63.
—Ὁ οἱ Θρῆκες πορον ανδρες. Il. ω. 234.
Θρῖκες οἱδ' απανευθε πεπλυδτες ισχατοι αλλων. Ib. κ. 434.
EPITH. Αρηϊφιλοι, αμορβοὶ, ατασθαλοι, ατιτητοὶ, ατιμητοὶ, δεινοὶ, ἱπποκὸλοι, φιλιπποι, κρεοφάγοι, ὑβρισταί.
Ἰω Θρηκης λογχοφόρον, τροπαιον, ευπτον, Αρει κατοχον γενος.—Eur.

Θρησκευω.
Αντὶ Θεῶ δε λιθος και πτωδαλα θρησκευοντες. Sibyl. l 5
SYN. Σεβομαι, θεοσεβεω, ὑπηρετεω. προσκυνεω.

Θριαζω. Eur. Soph. Fr.
SYN. Ενθουσιαζω συλλογεω.

Θριαὶ. (αἱ μαντικαι ψῆφοι)
Κειναι δε θριαὶ και μαντεις —Call. 2. 45.

Θριαμβος.
Και συ θριαμβος εση κοσμῳ και συνεδος ἁπαντων. Sibyl. l. 8.
SYN Πομπη επινικιος, τροπαιοφορος.

Θριγκιον.
Εκ δ' ηλθεν μεγαροιο παρεκ μεγα θριγκιον αυλῆς. Od. π. 165. (al τοιχιον.)

Θριγκὸς. Θριγγὸς. Θριγχὸς.
—Περὶ δε θριγκὸς κυανοιο. Od. π. 87.
SYN. Θριγκωμα. τοιχιον. αποτοιχισμος, περιτοιχισμα. περιβολος, περιφραγμα. σαυρωμα.

μα —δαραλιον.—κορωνὶς κορυφή.—σφαρα (τῆ τειχεος.)

Θριγκοω.
—Και εθριγκωσεν αχερδα. Od. ξ. 10.
SYN. Περιθριγκοω. περιθριγκιζω. φρατεω. αποσαυρεω, περισαυρεω —δωρακιζω.—επιγεισσω.

Θριδαξ. Θριδακινη
Και θριδακων νλων αφορφυη πιταλα Ep I 2.
Θριδακας εσθιει σαμιτος δηλοι τουτον. Alian.
Μη παρατιθει μοι θριδακινας, ω γυναι. Athen.
SYN. Θριδακη. βρεθις.

Θριηθεν.
Ευελπιδης Θριηθεν. Ar. Av.

Θρινακια
Θρινακια νησφ,—Od. λ 105.

Θριναξ.
—Θρινακι βαθυν διακρινεσι αυτλον. Nic
Θρινακες διασιλβεσι προς τον πλουν. Ar. Pa. 566.
—Φθιμενοθιηι θρινακα Ep. Suid.
SYN. Δικελλα.—πλυνον.—τριαινα.

Θριξ. Vid. Τριχες.
Θριξι δε παντα ρεκυν καταπυκνον.—Il. ψ 135.
Ορθας δ' εν λοφιῃ φρισσει τριχας. αμφι τε δειρην. Hes a. 391.
SYN. Πλοκαμος, χομη, χαιτη. λαχνη. τριχωσις. τριχωμα.

Θριοβολος
Πολλοι θριοβολοι, παυρα δε ε μαντις ανδρις. Ep I. 1.
SYN. Χρημοδοκος (ὁ απὸ ψηφω μαντις.)

Θριον (τὰ φυλλα της συκης)
—Περι δε θρια πολλα πεφυκει Theoc. 13. 40.
Δημα βοων θριον εξωτιημενον. Ar. 950.

Θριπηδησις, Θριποβρωτες.
Εδιδαξε θριπηδες' εχειν σφαγιδια. Ib. Th. 434
Τα δ' αλλα θριποβρωτος αψαυστος δομων
Σφαγις δεχεται,—Lyc. 503.

Θρεομαι.
Ως πασιν Αργειοισιν εσιδ' εν θροῃς. Soph. Aj. 67.
SYN. Θεσπιζω, θεσπιζομαι, λεγω. φθεγγομαι, φοιβαω. ηχεω. εκπλητιζομαι.

Θρομβος.
Ωστ' εν χαλακτι θρομβον αἱματος σπασαι. Aesc. Ch. 531.
SYN. Θρομβωσις, κονδυλος.—ογκος.

Θρομβωδης.
—Αναζεσαι θρομβωδες αφρῳ. Soph. Tr. 715.
SYN. Θρομβοειδης φυσωδης.

Θρονιζω.
Θρονισον με—φωτος εν αλκῃ. Synes. 3.

Θρονον.
—Εν δε θρονα ποικιλ' επασσε. Il χ 441.
—Νυν δε λαζοῦσα τω τα θρονα ταυτα—
SYN. Ανθος ποικιλμα. φαρμακον.

Θρονος.
—Λιπε δε θρονον ειθαρ βασσε. Il. ο. 124.
SYN. Θωκος. εδρανον. ασαμινθος.
EPITH. Αφθιτος, αγλαος, αιγλητης. ελευθης. βασιληϊος. δινωτος, ξεστος, επποιητος. ευλαϊγξ. ευρυς. πλιξατος. λιπαρος, μυροεκπωρος. ποικιλλανης. πολυκυδιμος, υψιβρομος, χρυσοφανης, χρυσειος. φαεινος. σιγαλοεις.
—Καθισεν επι θρονα αργυρηλα,
Καλα, δαιδαλεα,—Hom.

Θρους.
Ου γαρ παντων ἠεν ἡμεις θρους.—Il. δ. 437,
SYN. Ηχος. φορβη. σημη. θορυβος. λαλια (ασημος) θρυλλημα, ψοφος. ψιθυρισμος.

Θρυαλιζω. Θρυλλεω. Θρυλεω.
Μη ψ αὐτως κεν επειτα μετοπισθε τε θρυαλιζοι. Hom M. 485.
—Μη μαχοα. φιλα. θρυλεοιμι. Σελαιχ. Theoc. 2. 142.
Τηνυκτα θρυλλων.—Ar. Eq. 347.
SYN. Θρυλλιζω, αναθρυλλεω. ενθρυλλιζω, θρυλλεω. λαλεω. ψιθυριζω βρεμβυομαι —στιχομυθαζω, μεγαλημορεω —ευδοκιμαζω, γνωριζω.—γνωριμον, ευδοκιμον, ποιω —λυκαω. ταραττω. οχλεω.

Θρυαλλις.
Οτι των παχεων επετιθεις θρυαλλιδων.. Ar. N. 59
—Ρεισθεις τε θρυαλλις. Nic.
SYN. Θρυαλλιδιον. φλομος. ελλυχνιον, λυχνος. ακτις. εσχαρα. σπινθηρ.

Θρυγαναω.
Θρυγανωτα τὴν θριξιν. Ar. Ecc. 34.
SYN. Κνιζω. ανατριβω. κναω (ψυχας.)

Θρυλιγμα. Vid Θραῖσμα
Θρυλλιγματων δ' ερετμων περισσιστρεται. Lyc. 880.

Θρυλλιτσω. Θρυλλιζω.
Βεβωτος εν τορμοισι θρυλλιχας δειμας. Ib 487.
Θρυλλιχθη δε μετωπον ιφ' οφρυσι'—Il. ψ. 396.
SYN. Θραυω. συνθραυω. συντριβω.—ταραττω.—αποσυρω, αποδρυπτω.

Θρυλλος.
—Ποθεν ἡ σλασις η τις ὁ θρυλλος. Hom B 134.
SYN. Ψιθυρισμος, θρεμμα. θορυβος. βομβος. ἡμιλλα.

Θρυσεις.
—Αιγυπτοιο παρὰ θρυοεντας ιαμνους. Nic.
SYN. Θρυΐνος, φῦκος, (λιμναῖον)
Θρυον.
Πετρητα κατὰ θρυα πολυνιφεα. Eur. Hel. 1342.
SYN. Σχοῖνος.
Θρυόεσσα,
Εστι δέ τις Θρυοσσα πολις αιπεῖα κολωνη,
Τηλε απ' Αλφειοῖο, ριατη Πυλω ημαθοεντος. Il. λ. 710.
Θρυον.
Και Θρυον Αλφειοῖο πορον, ευκλειμενον αιπύ. Hom. Ap. 422.
Θρυπτω.
Νῆλος αναδλυζων δπιρὰν ὁτε βωλακα θρυπτει. Theoc. 17. 80.
SYN. Αποθρυπτω, δια θρυπτω, ενθρυπτω, συνθρυπτω. ανακλαω, μαλασσω, μαλακιζω, βλαχευω, χαυνοω κοπτω λεπτυνω. θραυω. κατακερματίζω.—θρυπτομαι, φλυαρεω. σβηνιαω.
Θρωσκω.
—Απὸ ρευματι δ' οἵσει Θρᾶσκειν—Il. o. 314.
SYN. Αναθρωσκω, αποθρωσκω, εκθρωσκω, επιθρωσκω, σκιρταω, θορω, πηδαω, αποπηδαω αφαλλομαι.
Θρωσμός.
—Επι θρωσμῳ πιδίοιο
SYN. Καλλιχολωνη.—βυνὸς, λοφος, γηλοφος, χῶμα.

Θ Υ

Θ Υ Α Σ.
Θυάσιν ομιλεοισι κελαι.—Ap. 1. 636.
—Συν Ναξιαις Θυάσι πρεσπολεις. An. 1165.
Θυὰς ὡς, φοβον βλεπων. Aesc. S. T. 504.
SYN. Μαινάς. Βακχη.
Θυὰς.
Αρρὸν ακοντιζον ες ηέρα θυάδες αὖραι. Nonn.
SYN. Ορμητική.
Θυβρις, Θυμβρις.
—Ης δια μισσης
Θυμβρις, ἑλισσομενος καθαρὸν ρεον εις ἁλα βαλλει. Dion. 352.
EPITH. Κερατηφορος. ωκυρους.
Θυμβρις, ὁς ἱμερτὸν αποτεμνεται ανδιχα Ρωμην.
Θυμβρις τυρρηνης, ποταμῶν βασιλευτατος αλλων. Dion.

—Καλὸν κατα Θυμβριδος ὕδωρ. Theoc.
Κοιρανος Εσπειριων ποταμῶν,—Ep.
Θυγατηρ.
—Θετις, θυγατηρ αλιοιο γεροντος. Il. α. 538.
SYN. Παῖς, τεκος.
EPITH. Αμυμων, καλλιπαρηος, καλλιζωνος, τηλυγετος. δολοεσσα, καλη, κυδρη, ιφθιμη.
Θυελα. Vid. Ὀλμος.
Αλλ' ει θυελα σιδογλυφη γ' ανεματίετο. Ar. N. 676.
Και τὸν δικαρατον ἁλιτριβα συν δι θυελαν Ευπετρον—Ep. l. 6.
Θυελλιον.
—Λιθινον θυελλιον. Ar Pl. 710.
SYN. Ιγδιον, θυϊσκη, ὁλμίσκος.
Θυελλα. Vid. Αελλα.
Ισατ' ανερομενη ὥστε πνοος πὸ θυελλα. Il. ψ. 366.
—Ανεμοιο θυελλα
Η Νοτε, η Ζεφυροιο δυσαίος—Od μ 288.
—Πυρός τ' ολοοῖο θυελλαι. Ib. 68.
EPITH. Ανεμοτροπος. ασαβὰς. ζαμενὴς, κακὴ, κραιπνὴ, σβοοεσσα, σμερδαλεα, χαλεπή.
—Δεινὴ ανεμοιο θυελλα. Arat.
—Πικρὴ βοτοιο θυελλα. Naz.
—Αμειδὶος ἄτμα θυελλης. Apollin.
—Ενθα και ενθα φερει πρεσθυελλα θυελλα
Αργαλεη.—Hes
Ικτο καταῖγδην δνοφερὴ τρομεσσα θυελλα. Orph.
Αῖψα δε πλθε
Κεκλιγὼς Ζεφυρος μεγαλη συν λαιλαπι θυων·
Ισχε δε πρατοιος ερεηξ' ανεμοιο θυελλα
Αμφοτερους ἰσὸς δ' οτισω πεσεν, ὀκλάσε πασσα
Εις αυτλον κατειχυθ'· ὁ δ' αρα πρυμνη επὶ νηὶ
Πληξε κυβερητεω κεφαλην.—
Ζευς δ' ἀμυδις βροντησε, και εμβαλε νηὶ κεραυνόν·
Η δ' ελιλιχθη πασα Διὸς πληγεισα κεραυνῷ.
Εν δε θεειο πλητο πιπτον δ' εκ νηὸς ἑταῖροι. Hom. Od. μ.
Θυιεῖος.
—Των Θυιεσιων ραχων. Ar. A. 432.
Θυιεσις.
—Ελιπε πολυαρνι Θυιεσσι. Il. ε. 106.
Τα τ' επωνυμα δωπια Θυιεσι. Eur. Or. 1011.
Θυιεσιαδης.
Οἳ δωματα ναιε Θυιεσης
Το πριν, ατὰρ τοτ' εσκε Θυιεσιαδης Αιγισθος. Od. δ. 518

Θυηες.
—Ενθα δ' οἱ τεμενος βωμὸς τε θυηεις. Il. θ. 48.
SYN. Θυωδης, θυοεις, θυωεις, ευοδμος.
Θυηλη.
Ο δ' εν πυρὶ βαλλε θυηλας. Il. ι 220.
—φοινιχ' ὁ χειρ Σταζει θυηλῆς Αρεος. Soph. El. 1446.
SYN. Απαρχη. ἱερουργια. θυσια.—θυλακος.
EPITH. Ευαγὴς, βουσιχλὴς, θεοτιρπὴς.
Θυπτολεω, Θυπτολευμαι. Vid. Θυω. Ἱερευω.
Ευαγγελισιν ελπισιν θυπτολεῖς. Aesc. Ag. 270.
Θυπτολεῖται δ' ασυ μαντεων ὕπο. Eur. Her. 402.
Αιγισθος ἐνθα τὴν θυπτολὴν θεᾶς. Ib. El. 665.
Θυπτολια.
Στησαμενοι παρὰ βῶτα θυπτολιης εμιλεντο. Ap. ι 967
SYN. Ιερουργια, ἱερουργὶα θυσια—ἱερατεια, ἱερωσυνη. ἱερατευμα. επισκοπὴ, τελετὴ.
EPITH. Ερατεινη, σεμνὴ, ἱερὰ
Θυπτολιον.
Προσθεν Πισατις. ξεῖνε, θυπτολιον. Ath. 10.
Θυπτολος. Vid Ἱερευς.
Συν Καλχαντι τῷ θυπτολῳ. Eur. I. A. 746.
Θυτηρ, ηρος.
Θυτηρα κτιμεντες ευοδη φλεγα. Aesch. Ag. 606.
Θυτζω. (al. Θυαζω.)
Αι δ' ὁτε μεν θυϊσωσιν,—Hom. M. 557.
SYN. Θυω. βακχευω, μαινομαι.
Θυλακος. Θυλακιον
Ως αλφιτ' εκ εστιν εν τῷ θυλακῳ. Ar. Pl. 763.
—Και λικνιθιον. και θυλακιον. Ar. R 1234.
SYN. Θυλαξ, αργυροθηκη, αρτοθηκη, βαλαντιον—φυσα—θυλακίσκος σακκιον, μαρσιπιον.
Θυλημα
Εγω δ' επὶ σπλαχν' ἑψει και θυληματα. Ar. Pa. 1040.
EXP. Τα τοῖς θεοῖς επιθυομενα αλφιτα.—πεμμα.—απαρχαί.
Θῦμα.
Και θῦμ' εκ συγαθητον Ετευξεν. Eur. I. T. 212.
SYN. Θυτηριον, θῦος. θυσιασμα, θυτια, καρπωμα, δωρημα. προσφορὰ, θυηλὴ, θυωμα. απαρχαί. χοαί. ἱερὸν.
EPITH. Αιματον, αἱματοφυκτον, μυηλοῖτ, συριολιγηθον. Θεοπροπον.
Θῦμ' αιματακτον, Επιων λοιβάς. Synes.
Θυμαινω.
Δηιὰ δ' τε αλληλας δρακοντ ομμασι θυμαινεται. Hes. α. 262.

SYN. Θυμουμαι, οργιζομαι, απομηνιζω.
Θυμαιτίς.
Εγω δ' ετεραν φημην Θυμαιτίδα. Ar. V. 1133.
Θυμαλγὴς.
—Αλλ' επὶ νηυσὶ χολον θυμαλγέα θεσσι. Il. δ. 513.
Νυν δ' επὶ σκοτῳ βρεμει Θυμαλγὴς.—Aesc. Ag. 1040
SYN. Βαρυθυμος. θυμοβόρος. θυμοδακὴς, θυμοφθορὸς. θυμοραιστὴς. λυπηρὸς.
Θυμαλωΐ.
Κἀγὼ σ' αποδειξω θυμαλωτα τημερον. Ar. Ih. 736.
SYN. Στιγμη. ξυλου κοπὴ.
Θυμαρεω.
—Ὡς αυτὸς εθυμαρει Διονυσος. Theoc. 26. 9.
Θυμαρὴς, Θυμαρμενος. Θυμηρης.
—Εχει δ' αλεγειν θυμαρια, τὰ παριτυων Τερπεσθω,—Il. ι. 336.
—Οφρ' ελαφοισι ποτὸν θυμαρεα πιν. Call. 3. 167
—Τι τοι θυμῆρες ακουσαι. Ib. 4. 29.
SYN. Καταθυμιος, ευχαρις. χαριεις, ἡδὺς, θυμηδης, γλυκυθυμος ευαρεστος.
Θυμβρα.
Πρὸς Θυμβρης δ' ελαχον Λυκιοι—Il. κ. 43.
Θυμβριπιδεπιος. Θυμβροφάγος.
—Και θυμβριπιδεπιον Ar N 420
—Βλεπουσα θυμβροφάγον. Ib. A. 253.
EXP. Ευτελὴς. φαυλωλὸς. αγροικικὸς.
Θυμβρις. (ο και Τυβρις.) Vid. sup. Θυβρις.
Θυμελη.
—Πρισαιτκ' εμολον δεξιτερης θεων Θυμελας —Eur. Supp. 65.
Επὶ Κυκλωπων ἰὼς θυμελας. Ib. I. A. 152.
SYN. Εσμὸς. βῆμα. κῶμος.—ἡ αυλητικὴ.
EPITH. Φιλοχορταλος. χρυσηλατος.
Θυμιομαι
Η καρτα κἀν αλλοισι θυμιωμην ἑδρὰν. Soph. El. 1291.
SYN. Οργιζομαι, θυμαινω.
Θυμηγερεω.
Εκ δ' ετετον θυμηγερεων —Od. ν. 283.
SYN. Λειποψυχεω. την ψυχὴν συλλαμβανω. συναγω.
Θυμηδεω.
Ανὴρ δ' ὁταν μαλιστα θυμηδεῖ δαιτι,—
Ευρητα μᾶλλον ες μαχην κορυσσεται. Sim. 2. 103.

Θυμιδης. Vid. Θυμαρής.
Μή οἱ χρηματ' επειτα άλις Θυμιδὴ ἐδωμεν. Od. π. 389.
Θυμιαμα.
Πολις δ' ἐμῶ μεν Θυμιαμάτων γεμει. Soph. Oed. T. 4.
SYN. Ανάθυμιαμα, Θυμιασις, επιθυμιαμα, Θυμια, Θυπμα, Θυον, Θυος —σταλεγχος καπνὸ.
Θυμιαω.
Ει Θυμιᾷ σε τις, σμικρὸν τέναρ σπλα Λίταμ.
SYN. Ανάθυμιαω, επιθυμιαω, ὑποθυμιαω, Θυω, Θυοω, κνισσοω.
Θυμιδιον.
Αντὶ σιραιν μυττος σμικρὸν
Τῷ Θυμιδίῳ παραμιξας Ar. V. 873.
SYN. Ψυχιδιον, ψυχαριον.
Θυμιτης, Θυμιτιδης.
Αλλας Θυμιτας σισε.—Ib. A. 1098
—Περὶ Θυμιτιδᾶν ἀλῶν. Ib. 772.
Θυμοβαρὴς.
Σῆμα παρ' Αισητιον επὶ Ροιτηίσιν ακταῖς
Θυμοβαρὲς. Αρετα. μυρομαι ἐζομενα. Ep. l. 3.
SYN. Θυμαλγὴς, λυπηρὸς, αθυμος.
Θυμοβορεω.
Αλγεα Θυμοβορῶν—Hes. ε 797.
Θυμοβόρος, Θυμοδακὴς. Vid. Θυμαλγὴς.
Θυμοβορε ερίδος μετεῖ—Il. π 210.
Θυμοδακὴς γαρ μῦθος,—Od. Θ 185.
Θυμολεαινα
Παρθενε Θυμολεαινα.—Ep l. 7.
Θυμολεων. Vid Θρασυμεμνων.
SYN. Διοντεψυχος, λεοντοθυμος, γενναῖος, κρατερὸς, ὑπερθυμος.
Θυμομαντις.
Ταῦτα Θυμομαντις ὠν.—Aesc. P. 224.
EXP. Απὸ λογισμοῦ κρινων, καὶ απὸ ενθυμησεως, μαντις.
Θυμοπληθὴς
—Μη τις σὲ Θυμοπληθὴς.
Δ ρωμαγος ατα φερεται Ib. S. T. 693.
SYN. Θυμωδης, ακροχολος, μαινομενος.
Θύμος, Θύμον.
Ταυτὸν Θυμὸν φαγοντες. Ar Pl. 253.
—Η Θυμον ριζικὰ περιπιδι... Ep. l 1.
Θυμὸς.
Φευγε μαλ' αι τοι Θυμὸς επεσσυται—Il. α. 173.
Θυμὸς δε μεγας εσι διοτρεφὲς βασιλῆος. Il. ε. 166.
SYN. Νους, Ψυχὴ, ἦτορ.—γνωμη, διαθεσις, διανοια, μενος, προαιρεσις, επιθυμια. εξις. λογισμὸς
EPITH. Αγηνωρ, αγρὶος, απηνὴς, αμυμων, ατρομος, αριστερος, ασσιφρων, αταρβὴς, Αρηὶος,

αγκωλὴς. αμειλιχος, αναλκις, αλληκτος, απιστος, αρρηκτος, ακαμπὴς, αμαιμακετος, ακηλητος, ατολμος, αιχμητὴς, ακιδὴς, νεκυδὴς. βαρὺς, βαρυμητις γλυκὺς, εὐφρων, ελαφρὸς, θελξιφρων, θεοδὴς, βραδυπεθὴς, ζηλημων, θαρσαλεος, μαινολὴς, πορφυρεος, ποιητωρ, κρατεροφρων, κρατερὸς, ἱλαὸς, ἴσος, μεγαλητωρ, μειλιδὴς, ηπιὸς, ὁμοφρων, πολυτλημων, πολυγηθὴς, πολυιχὴς, πλειρος, περιλυπος, περιθρεπτος, φρονιμος, πελωριος, σθενος, σιδηρεος, τλητὸς, τλημων, τολμηεις, ὑπερφιαλος, ὑπερβιος, φιλοκερδὴς, ὑπερφιαλος, φρικωδὴς, φθισηνωρ, ωκὺς, ομοθαχὴς, θεοδὴς μων, ζαμενὴς, βαρυπημων, δριμὺς κελαινωπις, σιδηροφρων, επαλξεος, κεντωρ, χαρος, κακὸς, ποντοφρων, ὑψηλοφρων, φιλοπαιγμιος, φιλος, φιλοτερπὴς, κεκαστὴς, κεκαφὼς, νεοπενθὴς, πολυπενθὴς, ταλαπενθὴς, φοιτὰς, ελεημων, ολίγος, τετληώς.
Θυμοραϊστης, Θυμοφθορος
—Αμφὶ δὲ οἱ θανατος χυτο Θυμοραϊστὴς. Il. ν. 514.
Γραψας εν πινακι πληκτῷ Θυμοφθορα πολλά Il ζ. 169.
Θυμοσοφικὸς, Θυμοσοφος.
Πολύ τι Θυμοσοφικωτατος. Ar. V. 1271.
Θυμοσοφις εσιν φυσει. Ib. N. 875
SYN. Ευμαθὴς, ευφυὴς, αγχινους.
Θυμοσφορεω
—Ως δ' εγὼ Θυμοσφορῶ. Soph. Tr. 115.
Θυμοω
Θυμωθη δ' αρα κεῖνος.—Hom. B. 236.
SYN. Οργαινω, ὑποθαλπω, ερεθιζω.
Θυμομιγ
Ασιτοις εμματεῦς Θυμωμασι. Aesc. Eum. 863.
SYN. Θυμωσις, οργὴ.
Θυνεω. Θυνω.
Διλοῖτες τὴ και τῆ εθυνεον ιχθυοεντες. Hes. α. 210.
Θῦνε γαρ αμπεδίον ποταμῷ πλεθοντι εοικὰς Il. ε. 87.
SYN. Ὁρμαω, δινεω, στεσσυμαι, κατεπειγομαι, φερομαι, καταστευδω, τρεχω.
Θυνταζω
Ειτα δ' ἐσπομενθα Θυνταζοντες ες τας Θυλακας. Ar. V. 1083.
SYN. Θυνιζω ἡλεω, καταπειγω.—παραλογιζομαι.
Θυννις, Θυνιὰς.
Θῆκεν επ' Αξενοις πολας Θυννῖδος ακτῆς. Ap. 2. 550.
—Βωμὸν δ' εκελευσα καμοντα
Θυνιάδος Νυμφης,—Ib. 484.

Θυνιεῖσι.
Θυνιεῖσι δίρμα καταφαγοῦσι—Ar. Eq. 353.
Θυννος. (Vid. ὑπτηριον.)
Ωπερ τὰς θυννους σκοπιαζεται Ολπις ὁ γριπεύς. Theoc. 3. 26.
Θυννοσκοπεω.
Κάπὶ τῶν πετρων ανεβην
Τὰς φορμὰς θυννοσκοπῶν. Ar. Eq. 313.
Θυοδόκος.
Εξεβαλον εκτὸς θυοδόκων αγακτόρων. Eur. Andr. 1157.
Θυοεις, Vid. Θυπεις.
—Αμφὶ δὲ μιν θυόεν νέφος εστεφανωτο. Il. ο. 153.
Θυον. Θυος.
—Τυλίθοι δ' οδμὴ
Κισσου τ' ευκιατοιο, θυν τ' ανὰ πασαν οδωδει. Od. ε. 60.
Λισσομ' ὑπερ θυιων και δαιμονος.—Od. ο. 261.
SYN. Θυα, θυῖα —πεμμα.—αρωμα —θυμιαμα. θῦμα. ἱερὸν.
EPITH. Επιτειον.
—Θυος μολπησι μεμηλος. Apollin.
—Γηθει δε σελας θπευμενος Ιδμων
Παντοσε λαμπομενον θυιων ἀπο. τειὸ τε λιγυὺν
Πορφυρειαις ελικεσσιν ανισιμον αἴσσουσαν. Ap.
Θυοσκοεω. Vid. Θυω.
Τινος αγγελιας
Πευθοῖ περιπεμπία θυοσκοεῖς; Aesc. Ag. 87.
Θυοσκόος, Θυοσκόπος.
Η οι μαντιες εσι, θυοσκοοι, η ἱερῆες. Il. ω. 221.
SYN. Ιερομάντις, στλαγχνοσκόπος, μαντις, λιβανομαντις, θυτης.
Θυοω. Vid. Θυμιαω.
—Τὸ ρα οἱ τεθυωμένον ἦεν. Il. ξ. 172.
Θυρα.
Οσση δ' ὑψορόφοιο θυρη θαλαμοιο τετυκται
Ανέρος αφνειοῖο ευκλειὴς αραρυῖα. Il. ω. 317.
SYN. Θυρεος. αυλη, αυλειὸν, σανὶς, εμβολὴ, θυρετρον.
EPITH. Αρμοδια, αχλυοεσσα, αρραγὴς, αυλακος, ευκλειὴς, ευερκὴς, θαλερὰ, καλλιπὴ, πανδόκος, σαλυγλυφὶς, ὑψηλὴ, φαεινὴ. χασμωμενη, χρυσεια, ωυκινὴ, ωυκινῶς—αραρυῖα.
—Επασκηται δὲ οἱ αυλὴ
Τοιχω και θριγκοῖσι, θυραι δ' ευεργέες εισὶ
Δικλίδες, τὴ κέν τις μιν ανὴρ ὑπερπλησσαιτο. Hom.
Θυραζε.
Εκ δ' αρα οἱ μητὴρ δόρυ μελινεον ὦσε θυραζε. Il. ε. 694.
SYN. Εξω, εκτὸς. θυρηζε, θυρουσιν.

Θυραῖος.
Μη τε θυραιαν γ' ὄσαν ασχύνειν φιλους. Soph. El. 520.
—Καὶ γαρ εγωὲ θυραῖος ὢν. Eur. Herc. 343.
SYN. Θυραζε.—ξενος. αλλοτριος. εξωτικὸς.
Θυριασπις.
Οιτ' απὸ Λευκαιων θυριασπιδες,—Ep. l. 6.
Θυριος.
Αυτὰρ επειτ' επεθηκε θυρειν μεγαν ὑψόσ' αειρας. Οδριμον,—Od. ι. 240.]
SYN. Θυρα —μοχλολιθος.—ὀπλον.
Θυρετρον.
Και δὴ νυ τὰ θυρετρα καλῷ ποδὶ Φοῖβος αρασσει. Call. 2. 3.
SYN. Θυρα, αραιοθυρα. θυρωμα.
Θυρηζε.
—Επεὶ βλαβερὸν το θυρηζε. Hom. M. 36.
SYN. Θυραζε, θυραθεν, εξωθεν.
Θυρὶς, Θυριον.
Εκ θυρίδος δε μελων φαεθων—Ep. l. 4.
Αλλ' εξαφας διὰ τῆς θυριδος το καλωδιον—Ar. V. 378.
Οραᾶς το θυριον τοῦτο; Ib.
SYN. Θυριδιον.—φωτὴρ. σαλαμὶς.—στὴ.
Θυροκοπεω.
Και θυροκοπῆσαι.—Ib. 1246.
SYN. Θυροκρουεω.
Θυροκοπος.
Η θυρομαντὶς εμοι θυροκόπος φλιδων. Aesc. Ag. 1204.
SYN. Θυροκοπητης.
Θυρσεω.
Ουδὲ θυρσῶσαι χρυσαῖσι θυρσοις,—Ar. Av. 614.
Θυρσαζω.
—Βακχᾶν θυρσαδδωᾶν και σαδδωᾶν. Ib. L. 1315.
Θυρσαχθὴς. Vid. Βακχος.
Θυρσις.
Θυρσις οδ' ἐξ Αιτνας, και Θυρσιδος ἄδ' ἀ φωνὰ. Theoc. 1. 65.
Θυρσομανὴς. Vid. Βακχος.
Ουδ' ὑπο θυρσομανεσι πεκριδων μέτα δινευεις. Eur. Ph. 805.
Θυρσος, Θυρσον. (Η βακχικὴ ραβδος, η λαμπὰς.)
Η τὸν θυρσον εχυσ', Ελικωνιὰς.—Anac. 167.
Παρὰ Βετων χιμαρον Νυμφαις ρεδα, θυρσα. Λυαιω. (εθηκε) Ep l. 6
EPITH. Αμυντὴρ, ακοντιστὴρ, αλεπτὴρ, αν δροφόνος, απτολεμος, δολιχοσκιος, ελαφηβόλος, ευϊος, κνεμιος, ευχιμοθις, κισσωδης, νηλὴς, κεντωρ, μιαιφόνος, πυραφόρος, ωμοφ, οξὺς, πολυπλοκος, πολυπλεκτος, μαχιμων, πομπιμος, οπξινωις.

ρυξηνωρ. ταμισιχρως, φθισηνως, χαλκοφόρος. ↓ευδημων.
—Πε καλα Θυρσων σημματα—; Ep.
—Ὁμοζυγος αιθοπι χισσῳ.
—Φιλανθεμον εγχος Ερυες.
—Μιχιφόνον εδιον ερωτων Nonn.

Θυρσοφορεω
Ποτι Νυσσης—Θυρσοφορεῖς. Eur. B. 557.

Θυρσοφόρος, Θυρσότιναχτης. Vid. Βακχος.
Βακχαι τε Θυρσοφόροι Ib. Cyc. 64.
S Y N. Θυρσομαχης, Θυρσαχθής.

Θυρέον.
—Πρὸς Θυρεῶνος εξοδοις. Soph. El. 330.
S Y N. Αυλειον, αυλών.

Θυρωρός.
Καὶ δε Θυρωρῶν τις αν φαιδρᾷ φρενὶ
Δεξαιτο—Aesc. Ch. 563.
S Y N. Πυλωρὸς, πυλαωρίς. παραυμφις.

Θυσανος.
Αμφι δ' αρ ωμοισιν βαλετ' αιγίδα Θυσσανοεσσαν. Il. ε. 738.
S Y N. Θυσανωδης, Θυσανωτος, χρυσωτὸς, χρυμβωτὸς, πτεροφόρος.

Θυσανες.
Τῆς εκατὸν Θυσανοι παγχρυσοι περιθεντο. Il. C. 448.
S Y N. Κροσσὸς, κορυμβος, κρασπεδον:
E P I T H. Γραμπτὸς, φαεινὸς, ευπλεκὴς, παγχρυσεος.

Θυσθλον.
—Αι δ' αμα πᾶσαι
Θυσθλα χαμαὶ κατεχιναν.—Il. ζ. 134.
S Y N. Κλαδος. Θυρσος.—Θῦμα.

Θυσια.
Κυισσῃ τερπομενοι και εδεσμασιν εκ Θυσιαων: Hom. B. 175.
S Y N. Θῦμα, Θυος, ἱερεῖα σπονδη. εισφορά. —εκατομβη.
E P I T H. Αναιμακτος, αἱματοεσσα, αἱματηραντος, ευσεφανος, μυσὶς, ζωοφόρος, ἱερουργικὴ, φαεινὴ, χαρπὸς. —ολοκαυτος, παγκαρπιας, καρφομενη. —ειρηνικὴ, σωτηριος, χαριστηριος —ενδελεχὴς —ατυσιος, αθυτος, αιεορτος.—τεκνοφονος.—εναιμος.—απορρητος, φρικωδης.

Θυσιμος.
Αλλ' ουδε Θυσιμὸς εστιν αυτοῖ.—Ar. Λ. 784.

Θυσάς.
Ελληνικὸν νομισμα Θυσάδος βοῦς. Aesc. S. T. 275.

Θυτήρ.
Θυτηρα κεινῷ καινὸν εν πεπλωματι. Soph. Tr. 622.

S Y N. Θυτης. ἱερευς, Θυοσκοος. σφαγεύς. μαντις.

Θυτηριον.
Θεᾷ φιλον προσφαγμα, και Θυτηριον. Eur. I. T. 243.
S Y N. Θυμιατηριον. Θυσιαστηριον, βωμὸς.—Θῦμα.

Θυω.
—Η γαρ ὅγ' ολοῇσι φρεσὶ Θυει. Il. α. 342.
S Y N. Θυῖζω, Θυειω, μαινομαι, σευομαι, ὁρμαω (ενθουσιωδως)

Θυω.
—Θεοῖσι δε Θῦσαι ανωγει. Il. ι. 219.
S Y N. Αποθυω, εκθυω, καταθυω, επιθυω, Θυμιαω. απαρχομαι. Θυσιαζω, ἱερευω, καθιερευω, σφαζω. σφαγιαζω, βοθυτεω. επιδωμια—ρεζειν. ενωχεω. αγω.

Θυωδης.
Εκ δ' Ελενη Θαλαμοιο Θυωδεος ὑψορόφοιο
Ηλυθεν,—Od. δ. 121.
S Y N. Θυοεις. ευοδμος. τεθυμιαμένος.

Θυωνιχος.
Χαιρειν πολλα τον ανδρα Θυωνιχον—Theoc. 14.

Θυωρητης.
Ως προσοθ καλλις τον Θυωρητην τριπλαις. Lyc. 93.
S Y N. Τραπεζιτης, αργυρόγνωμων, κριτὴς.

Θυωρός.
—Ταὶ δ' Θυωρὸν
Εινατιαις γαλοω τε μιαι σὺν δισσα τιθεντες. Il. 3. 134.
S Y N. Θυωρὶς, τραπεζα.

Θ Ωη' Vid. Ζημια.
Τῷ δ' ἁμα τ' αργαλεην Θωὴν αλεσκεν Αχαιῶν. Il. γ. 669.

Θῶκος Poet. Θωκος.
—Θεῶν δ' εξιχετο Θωκος: Il. Θ. 439.
—Ανακτορειοιο Θωκου. Ep. I. 5.
S Y N. Θρονος, καθιδρα, ἱδρα, συνιδρια, Θακος.
E P I T H. Αχαντος, ευαγὴς, ευδμητος, ευλαῖγξ. βριαρὸς, λαμπων, λαϊνεος, Θεσπεσιος, οριθοσκοπος, σεμνοεις, σιοπολος. σεμνηνωδὴς, πολυδαιδαλος, πολυχρυσος, ὑψαυχὴς, φιλοπευθὴς.

Θωμιγξ.
—Τοξικῆς δ' ἀπο
Θωμιγγὸς ιοὶ προσπιπτοντες ωλυσαν. Aesl. Per. 461.

S Y N.

SYN. Σχοινιον, (λεπτὸν) δεσμός. χορδή.
EPITH. Ανεκδρομος, δολιχὴ, κραταιὰ, λιτοτροφος, χρυσηλατος.

Θωμίζω, Θωμισσω.
Πολλα δ' εν γωτῳ σκυτινα
Μαστιγι θωμιχθεὶς,—Anac. 62. 16.
SYN. Διαμειυω, επινυσσω, τυπτω, πλησσω, μαστιζω—σπαω.

Θωμός.
Γραιας ερεικης θωμὸν αψαντες πυρί. Aesc. Ag. 303.
SYN. Σωρὸς. (ξυλων)

Θωπεια,
—Τὰτα θωπειᾳ λεγω. Eur. Or 669.
SYN. Κολακεια, κολασμός.—Θεραπεια.

Θωπικός.
—Ως εσι θωπικαὶ φυσει. Ar. L. 1036.
SYN. Θωπευτικὸς, δόλ.

Θωπευμα.
Γλυκεῖαι δ' ἥσσον εις θωπευματα. Ib. Supp. 1113.
SYN. Κολακευμα, αρεσκευμα. θελγμα. Σιλληρευμα. κολακικευμα. προσπεια. πλαξις.

Θωπευματιον.
Ως απὸ μικρᾶν τινες αυτῷ
Θωπευματιων γεγενησαι. Ar Eq. 785.

Θωπευω, Θωπεω.
Καιρὸν θωπευοντες, επὴν χορτασθαι εχωσιν. Phocyl. 88.
—Θῶπε τον κρατουντ' αει. Aesc. Pr. 916.
SYN. Υποθωπευω. κολακευω, σαινω, αποσαινω, χαριτογλωσσεω, χαριεντιζομαι, μειλισσω, υπειχομαι. απατεω.
PHR—Αγαπῇ μειλιξατο φωνῇ. Typh.
—Υποσαιειν αγαπῇ οσι—Apoll.
Μειλιχιοις μαλα πολλὰ παραυδῶσαι επεεσσι. Cal.
Υπο γλυκαιειην ρημασιν μαγειρικαῖς. Ar.
—Επεεσσι καθαπτεσθαι μαλακοῖσιν. Hom.

Θωρακεον, Θωρακιον.
Πληρωτε θωρακεια.—Aesc. S. T. 32.
SYN. Επαλξις, τειχος.

Θωρηξ.
—Πλαδασετο δ' αἱματι θωρηξ. Il. ε. 100.
—Θωρακα πολεμιστηριον. Ar. A. 1131
Νεαιραν θωρακα και βραχιονα. Eur. Heic. F. 1095.
SYN. Στηθος.—χιτων—θριγκος. πυργος.
EPITH. Δαιδαλεος, πολυδαιδαλος, πραιτιλος, πυκινὸς, τετραμιτος, σταδιος, φολιδωτὸς, χαλκειος, γυαλος, κραταιγυαλος, διπλοος, τριελικτος
—Καὶ θωρηκας λαμπρὸν γανοωντες.
—Θωρηκα περι σθεθεσσιν εδυτε.
Ποικιλον αστερόεντα.—
—Θωρηκα φαεινοτερον πυρὸς αυγῆς. Hom.

Θωρησσω. Θωρησσομαι.
Θωρηξαι ἑ κελευε καρηκομοωντας Αχαιους. Il. ε. 11.
Νυν δ' ητοι μεν εγὼ θωρηξομαι—Il. τ. 23.
SYN. Οπλιζομαι, καθοπλιζομαι, ετοιμαζομαι —μιθυομαι.

Θωρυκιων.
Κὰν Θωρυκιων με βαλητε. Ar. R. 582.

Θως.
Τρεῖς ἑπορθ', ὡσεί τε δαεσσιν θῶες ορεσφιν
Αμφ' ελαφον κεραὸν βεβλημένον—Il. λ. 474.
SYN. Πανθηρ.
EPITH. Αναιδὴς, σμερδαλεος, ὑπερφιαλος, ωμοφαγος.

Θωϋκτὴρ
Καπρον θωϋκτῆρα—Ep I. 4.

Θωϋσσω.
Τάδε θωϋσσων.—Eur. Hec. 112.
—Τῑνδε θωϋσσει βοήν. Soph. Aj. 335.
SYN. Αναθωϋσσω, επιθωϋσσω, αναζεω. ὑλακτεω. μιλτω. κηρυσσω. καλεω. ὁρμαω.

Θωϋτὸς, pro Θαυμαστὸς.
—Τα δε δαιστὸ θωϋτα εργα. Hes. a. 165.

Ια:
Συριγγος ιὰν καταχνω. Eur. Rh. 553.
SYN. Ηχος, φωνὴ, βοή.
Ια τὰ, Vid. Ιός.
Ιαινω.
—Οιά τε θυμὸν ἀὼ δμασσιν ιαινει. Od. ο. 378.
—Μαλα νυ σφίσι θυμος
Αιὲν ὑποροσυνησιν ιαινεται ἑνεκα σεῖο. Ib. ζ. 155.
Αμφὶ δ' οἱ πυρὶ χαλκὸν ηνυτε—Ib. Θ. 426.
SYN. Ευφραινω, ερηθυνω, ιλαρυνω, αβρυνω, γανοω, διαχυω. κατατηκω. μαλακυνω.—θερμαινω.
Ιαχω:
—Οθεν ποτὲ θεὸς Ιαχω
Ρηξας ὑγρὰ θεμιθλα—Nonn.
EPITH. Αρσινοπαις, πινυτὸς, μεγαθυμὸς, μεγαλητωρ, φυτουργος, Ισακιδης.
Ιαχαῖος.
Καλὸν Ιαχαῖον θηκαμην στεφανον. Athen. l. 15.
Ιαχαζω.
Οιωνοὶ, αφραδεον ιαχαζοντες αοιδὴν. Orph. L.
SYN. Επιαχαζω, βοαω, λεγω, απαχω.
Ιαχος. Vid. Εαχος.
Ιαχε, φιλοχορευτα συμπροπεμπε με. Ar. R. 405.
Αιδυεσι γαν τον Ιαχον, ὅντιν Διαγορας. Ib. 323.
(EXP. Τυπος εις Διονυσον. (Suid.)
Ιαλεμιζω.
Εἰδῆ αν ἑαλιον ταὐτον πλεμισαι. Call. Fr.
SYN. Θρηνεω, γοαω, ολοφυρομαι.
Ιαλεμος, (Καλλιστης υἱὸς.)
Ιαλεμος.
Ιαλεμε ψυχροτειρε. Prov.
Παντυχιαι ἑλικεσσιν ἰαλεμον ωδυροντο. Ap. 4. 1304.
Α τις και Σπερχιν τον ιαλεμον πρίσεσθαι. Theoc. 15. 98
SYN. Θρῆνος, στιχηδὶς—κακοδαιμων, ορφανος. δυσυχης.
Ιαλλω.
Τεῦκρος δ' αλλον οἶον απὸ νευρῆφιν ιαλλεν. Il. Θ. 309.
Οι δ' επ' ονειαθ' ἑτοῖμα προκειμενην χερα ιαλλον Il. ι. 91.
—Μεταχρονιαι γαρ ιαλλει. Hes. Θ. 269.
SYN. Εξιαλλω. επιαλλω. εκβαλλω, πεμπω, ἱημι. εἰμι. ιαπτω ερυμαι—ἱπταμαι—διεμμενω. επικαμπω, καταχλειω. — εντυγχανω. παρίχω.

Ιαλμενος.
Ασκαλαφον καὶ Ιαλμενος ἠυας Αρηος. Il. ι 82.
Ιαλτος.
Ιαλτὲς τε δομων εἶεν. Aesc. Ch. 20.
Ιαμα.
—Καί πυρ ιαμα φερων. Ep. l. 2.
SYN. Ακεσμα.—ιασις.
Ιαμβιαζω, Ιαμβιζω.
Ιαμβιαζει βακχαλεων εις ὄρυγας. Ep. l. 3.
Ιαμβειον, Ιαμβος, Ιαμβοί.
Εν τοις Ιαμβειοισι,—Ar R. 1234.
Ιαμβον Ιππωνακτος ανεμιμνησκομην. Ib. 674.
Αρχιλοχον—τον παλαι ποιητην
Τον των Ιαμβων.—Theoc. Ep. 19.
—Και ηχηεντες ιαμβοι.
Θυμὸν, και φοβερῆς ἰὸς ἐπισβολης. Ep.
EPITH. Ακοντιστῆρες, εφυβριστῆρες, λυσσωδεες.
Ιαμνοι, οἱ.
—Αιγυπτιοι παρὰ θρωσκοντας ιαμνους. Nic.
SYN. Ειαμεναὶ, πισια.
EPITH. Λασιος, χλοαων.
Ιανειρα.
Πειρηνὶς τ', Ιατειρα τ', Αλκτη τε—Hes. Θ. 356.
Ιανθη.
—Ιανθη τ' Ηλεκτρη τε. Ib. 349.
Ιαος.
Και τριπροσωποφαον νυμφ' ἐχοντα θεᾶν. M. Mos.
Ιαολικὸς, Ιωλκὸς.
—Ες αφνειὴν Ιαολικὸν. Theoc. 13. 19.
—Εν ευρυχορῳ Ιωλκῷ. Od. λ. 255.
Την Πηλιωτιν εις Ιωλκον ιχομην. Eur. M. 484.
EPITH. Ἱερὰ, κλειτὴ, ευκλειμενη, πολυδενδρος, Πελασγὶς.
Ιαομαι.
—Μητιετα αλκιμος ὑιὸς
Ιᾶτ' Ευρυπυλον βεβλημένον,—Il. μ. 2.
Αρχην ιᾶσθαι πολυ λωϊον, ἠ τελευτην. Phocyl.
SYN. Εξιαομαι, ιατρευω, ακεομαι, θεραπευω—υπαντιαω.
Ιαονες. Vid. Ιωνες.
Ιαπετιονιδης. Vid Προμηθευς.
Ιαπετιονιδη, παντων περὶ μηδεα ειδώς. Hes. Θ. 528.
Ιαπετιονιδη, παντων. αριδικετ' ανακτων. Ib. 543.
Ιαπετος.
—Ιν' Ιαπετος τε Κρονος τε
Ημενοι. κτ' αυγῆς ὑπερθυρον Ηελιοιο
Τερπονθ', κτ' ανεμοισι βαθὺς δὶ τε Ταρταρος αμφὶς. Il. Θ. 478.

EPITH.

EPITH. Αγριως, αχλυοεις, ζοφοεις.

Ιαπετος.

Μηδ' Ιαπετον καλεσαντα. Ar. N. 994.

EXP. Λῆρος, μωρὸς, αρχαῖος

Ιαπτω.

Ως αν μὴ κλαιουσα κατὰ χροα καλὸν ιαπτῃς. Od. δ. 749.

Λογοις ιαπτων'—Soph. Aj. 501.

SYN. Κατιαπτω, βλαπτω, διαφθειρω, αικιζομαι, ὑβριζω—ιπτω, ικλλω, πιμπω. περιαπτω.—συναπτω—τιλαω φθειρω, σπαραττω.

Ιαπυγις.

Φυλα τε Ιαπυγων τετανυσμένα μισῳ Τριοπι. Dion. 379.

Ιαπυγιος.

—Ιαπυγιην επὶ γαῖαν. Ib. 91.

Ιαρδανος.

Φειᾶς πας τειχισσιν, Ιαρδανι αμφὶ ρειθρα. Il. π. 135.

Ιαροος.

Κριν τ' ιαροιτος—Man. 4. 275.

Ιας. Vid. Ιωνια.

Εξ Ιάδος χωρης ὑξει σεσὺν Ιταλιησι. Sibyl.

Ιασιδης.

Δμητορι Ιασιδῃ, ος Κυπρι ἴφι ανασσει. Od. ρ. 443.

Ιασιμον.

Ιασιμόν τε, και αγροτερα σπερμᾶ τριβηθε. Nic.

Ιασιμος.

—Και σεαυτὸν εκ εχεις

Ευρειν ὁποιοις φαρμακοις ιασιμος. Aesc. Pr. 474.

Δεινὴ γαρ ἡ θεος, αλλ' ὁμως ιασιμος. Eur. Or. 400.

SYN. Θεραπευσιμος, ευθεραπευτος, ευιατος, ιατὸς, ιατευτὸς, ακεσιμος, ακεσὶς—ιατικος, ιατηριος.—ευμενιχος.

Ιασις.

Πεθεν δ' αν εὑροις τῶν εμῶν σὺ πηματων

Αρηξιν, οἵ σ' ισασιν εκ ενερ' ιδεσθ. Soph. El. 882.

SYN. Ιαμα, ακεσμα.

Ιασιων.

Ως δ' ὁτὸτ' Ιασιωνι—Od. ε. 125.

Ιασος.

Ιασος αυτ' αρχὸς μεν Αθηναιων ετετυχτο,

Τιὸς δε Σφηλειο καλεσκετο Βυκολιδαο. Il. π. 337.

Ιασος.

Ει παντες σε ιδοιεν αν Ιασον Αργος Αχαιοί. Od. σ. 245.

Ιασου Αργος, ἱ ε. Πελοποννησος.

Ιασπις.

Και γλαφυρὸν χειμισας ερυχρουν αἴνεν ιασπιν

Ηρὰ ριζοι τις, μαχαρων ιαινεται ὕτορ. Orph.

SYN. Θυϊτης (λιθος.)

EPITH. Διαυγαζουσα, γλαφυρὸς, ὑδατοεσσα, χλωρὸς, ιαλωπις.

—Ιδ' περοεσσαν Ιασπιν

Εχθρὴν Εμπυσῃσι, και αλλοις πιδωλοισι. Dion.

Και σε γαρ αθανατων φιλεεσκον, εκ δ' ερα βωμῶν

Ηὔτε πιν χρυσαλλος, αιεν πυρὸς εκ φλογα πεμπων

Εν δὲ σοι αντιπαλον κειται μενος, κ. λ. Orph.

Τη μεν ξανθὸς Ιασπις επερχεται.—Nonn. l. 5.

Επὶ δὲ βοῶν σφηγῖδα βραχὺς λιθος ειχεν Ιασπις,

Ως κεν πασας εμπνοα βασκομενας. Ep. l. 4.

Ιασων, Ιησων.

Αλλ' Ηρη φαρετιμψεν, επει φιλος ἦεν Ιησων. Od μ. 72.

—Ως δε και αυτὸν Ιασονα γεινατο μητης

Αλκιμεδη Κλυμενης Μινυῖδος εκγεγαυῖα. Ap. l. 232.

EPITH. Αρειος, αιχμητης, δῖος, καλὸς, μοναχητης, ξεναπατης, ψευδορκος.

—Και αγλαὸς Αισονος ὑὸς.

—Μινυαισι παλαιχθον αἷμα λιλαιγχως.

Δωροδοκην ηρωα περικλυτον Αισονος υἱα.

Θεσσαλος Αισονιδης.—Orph.

—Κρηθωος αμυαμος.—Lyc.

—Τπ' Ιασονι πειμενι λαων. Hes.

—Ιωλκια ξεῖνος. Pind.

Ταυρων πυριπνοων επισατης.

Τον τ' αιχει πρὸ δοταν καλεουμενον. Eur.

Αλλ' ὁτε τὸ χρυσειον επλει μετὰ κῶας Ιασων

Αισονιδας, οἱ δ' αυτω Αρητις συνεπεντο

Πασαν εκ πολιων περιλιτομένοι.—Theoc.

Ιασονιος.

—Ιασονιὴς απὸ νηὸς. Theoc. 22. 31.

Ιατὴρ. Ιατρὸς. Ιητὴρ. Ιητρὸς. Vid, Ασκληπιος. Μαχαων. Παιων Νικιας.

Ελκεὶ δ' ιητὴρ επιμασσεται, ηδ' επιθησει

Φαρμαχ' ἅτιν πασσοισι μιλαιναων ὀδυναων. Il. δ. 190.

Ιητρὸς δ' ἀνηρ πολλων αντάξιος ἄλλων,

Ιὸς τ' ἐκταμνειν, επί τ' ἠπια φαρμακα πασσειν. Hom.

Αλλος

Αλλοι Παιῆνες πολυφαρμακοι ἐργα ἐχοντες. Solon.
—Οἷα δη φιλῶσιν οἱ ἰατροὶ λεγειν.
Τα φαῦλα μειζω. και τα δεῖν ὑπερ φοβον
Πυργοῦντες αὐτές. Mimn.
Πλεῖσα τροπαια τοσων σῶσας ὁπλοις ὑγιεινης.
Ουτος ακεσορίης χρυσιας αιξε κελευθους.
Της Παιονίδος πληθομενος σοφιης.
Πᾶσαν ἐχων προγνωσιν εν αλγεσιν.—
Σημειπροσωπητας. και σοβαρευομενος. Ep.
Ιητῆρα—βροτὸν παιωνιον ανδρα. Min.

Ιατορια.
Τις γαρ αοιδὸς, τίς ὁ χειροτεχνης
Ιατοριχς. ὁς τήνδ' ατην
Χωρὶς Ζηνὸς κατακηλησεις; Soph. Tr. 1019.
SYN. Ιατρικὴ. παιωνὶς σοφια.

Ιατρευω. Vid. Ιατηρ.
Οσοι Θελουσ' ἰατρευειν καλῶς,
Προς τας δικαιτας τῶν εποικουντων πολιν,
Την γῆν ἰδοντας, τας τοτες σκοπεῖν χρεών. Eur. Fr.
SYN. Φαρμακευω. ιασομαι, ακεσομαι.

Ιατρικὴ.
Αστρολογικὴν, ἰατρικὴν γεωμετρικὴν. Ath. 7.

Ιατρικὸς.
Απολλων, ὡς ἰατρικὸς—Ath 9.

Ιατρομαντις,
Δισμὸς δε και το γῆρας, αι τε νησιδες
Δυαι, δισασκεν ἐξοκωταται φρενῶν
Ιατρομαντεις. Aesc Ag. 1632.

Ιατροτεχνης. Vid. Ιατὴρ.
Θυρομαντεις, ἰατροτεχναι,—Ar. N. 331.

Ιαυθμὸς.
—Εν δε Γραικιταις σιπλοις
Κολπων ιαυθμὸς ηθάδας διζημενοι. Lyc. 606.
SYN. Κειμηθριον, κειτιον. αυλιον—ὑπνος.

Ιαυω.
Αιχ' εθελων' επὶ νησὶν ιαυειν'—Il. τ. 71.
Ζηνὸς γαρ τῷ αρισα εν αγχοιτησιν ιαυες. Il. ξ. 213.
Αλλ' ητοι νυκτας μεν ιαυεσκεν και αναγκη. Od. ε. 154.
SYN. Επιαυω, παριαυω, ριαυω, διατριβω, ενδιατριβω, διαγω, αυλιζομαι, παννυχιζω, κειμαομαι, καθευναζομαι. νυκτερευω. αναπαυομαι. ανιστανομαι.

Ιαχιω, Ιαχω.
—Αμοὶ δε γαῖα
Σμερδαλεον ιαχησεν—Hom. XXVII. 11.
Λιγξε βιὸς, νευρὴ δε μεγ' ιαχεν, αλτο δ' οϊστος. Il. δ. 125
Αργεοι δε μεγ' ιαχον,—Ib. 506.
Σμερδαλεα ιαχων. Ib. ε 302.

—Θεσπεσιον ἰαχε φωνὴν Nonn.
SYN. Ηχεω —βοαω —Θρηνεω.

Ιαχη, Ιαχος. Ιαχημα.
Ως τῶν μισγομενων γινετο ιαχὴ τε φοβος τε. Ib. 456.
Νυκτερισισι χορεισι, πυριβρεμετοις ιαχεσι. Orph H.
Και Κορυβαντειων ιαχηματα χαλκια ροπτρων. En Suid
SYN. Κραυγὴ. βοὴ, φωνὴ, Θρῆνος ἦχος—ψοφοι Διονυσιακοί.
EPITH. Δεινὴ, χαλαμοισσα, ἰμερτοισσα, Θεσπεσιη.

Ιαων.
Η πολλὰς κουτιρβε σαρωνίδας ὑγρὸς Ιαων
Ηειρεν'—Call. 1.22.

IBHPES.
Αγχὶ θαλασσων, μεγαβυμων εθνος Ιβηρων. Dion. 282
EPITH. Αγαυοὶ, αυχενιοι, αἱματοδιψάδες.
—Τριλλιων εθνος Ιβηρων. Dion.
Αθωων μετεπειτα σακεσπαλων εθνος Ιβηρων. M. Muf.
Τοσσων Ιβῆρες εασι θεοὶ ποδας ωκυμορους.
Αρεες αγερωσουσι βη κομοωντες Ιβῆρες Opp.

Ιβηριὰς.
Της τε σιδηροτοκου βῶλος Ιβηριάδος. Ep. l. 1.

Ιβηρικὸς.
Ποντος μεν πρωτιστος Ιβηρικὸς αρκομεσσιν. Dion. 69.

Ιβις.
Ιβις Λυκεργω—Ar. Av. 1296.

Ιβυκος.
Ιβυκὸς εκεῖνος τ' Ανακρεων ὁ Τηῖος
Κ' Αλκαῖος, οἵπερ ἁρμονίαν ἠχυμισαν. Ar. Th. 168.
Λαμπει Στησιχορὶς τε και Ιβυκος.—Ep. l. 1.
Ιβυκι, Λιῆσαί σε κατεκλαγον—κ. λ. Ep. l. 3.

IΓNTA, Ιγνὺς.
Ηλθε, κατ' ιγνυην βεβολημένος ὀξεῖ χαλκῷ. Il. ν. 212.
—Ηὲτε

—Ηὔτε τιχην
Νηεσιν, εν παλαμησι παρ ιγνύσι λαΐηισι αθυρων
Κειτο.—Hom M. 152.
SYN. Αγκυλη. (τὸ οπισθεν τὲ γινυτος)

ΙΔΑ. Ιδη.
—Ενθεν γαρ εφαντο πασα μεν Ιδη. Il. ν. 13.
EPITH. Δασκιος. ζαθεη. μαιρα, μακιδνη, πολυδενδρος. υψηλη. οφιονομος, πτιμισσα, πολυπτυχος. Τευχρις. Κορυφαντις.
Ιδην—πολυπιδακα, μητερα Θηρων.
Ιδης εν κορυφησι καθιζετο πιδησσης.
Ιδης εν χνημοισι πολυπτυχε υλησσης. Hom.
—Λασιης υπερ ακριας Ιδης. Call.
Ιδη καλλικομοισιν υπαι δρυσι τηλεθοωσα. Dion.

Ιδαῖος. Ιδαῖος.
—Απ' Ιδαιων ορεων χλωρα μητιετα ζευς. Il. δ. 170.
—Κορυσσαι—Ιδαιαι. Il. ω 291.
Φευγω προς πολιν Ιδαιον.—Il. ρ. 558. (al. Ιλιον)

Ιδαῖος.
Φηγευς Ιδαῖος τε. μαχης εὖ ειδοτα πασης. Il. ε. 11.
EPITH. Δαϊφρων.—Κηρυξ στεντορεη μενεα ειδως.

Ιδαλιμος.
Ημος δὲ λειγει μεγας εξιος πελαγος
Κυματος ιδαλιμου.—Hes. ε. 413.
SYN. Κυματωδης. πτιγωδης, ιδρωτικος—πεισης διαυγης, καθαρος.

Ιδαλιος.
—Α Γελγόν τε και Ιδαλιον εβιλασας. Theoc 15. 100.

Ιδας.
—Λιγκευς και ὁ καρτερος Ιδας. Ib 22. 140.
Μεσσανιος Ιδας. Ib. 208.

Ιδε. pro Ιδέ.
—Ιδὲ περὶ ὁδῦ εγενοντο. Il. δ. 382.

Ιδεα. Ειδεα.
Πολλαχι γαρ γνωμην εξαπατησ' ιδεαι. Theog. 128.
—Πασας δ' ειδεας εξεπασεν—Ar. Th. 443.
SYN. Εἶδος, σχῆμα, προσχημα. θεωρια. μορφή. καλλος—ὁμοιοτης.
EPITH. Πολυμορφος, καινή.
Αλλοποτοις ιδεαις μορφῆς τυπον εκπροφανσα. Orph.

Ιδεις.
—Και τον τεκεν ειδεν
Αυλᾶς εξ ιδιας πρεπομενον—Theoc. 23. 54.
Δημιον, η ιδιον ἠ—Il. δ 314.
SYN. Οικειος, κυριος, σφετερος. ιδιωτικος. ιδιοκτητος.

Ιδιαω.
Ιδιων. ὡς εποησα—Od. υ. 201.
SYN. Ιδρόω. αγανιαω. δειδω.

Ιδιωτης.
Ου φορτιζων των ιδιωτᾶν
Ουδενος. ει σοι χαριζομην. Ar. Eq. 773.
Ιθι τὸν προστυχα τοῖσιν Ιδιωταῖς Θεοῖς. Ib. R.
SYN. Πολιτης. αμαθης. αγραμματος. απειρος αγελαιος—ιδιος. ευηθης.

Ιδμοσυνη. Vid. Ιδρεια.
—Κοσμων επιδερμας, η δια γραπτᾶν
Ιδμοσυνης εριτιμοι—Man. 3. 324.

Ιδμων.
Αυ τοτ' Αζαντοις παῖς τεθος πλυθε καρτερος Ιδμων
Τον ρ' υποκυσσαμενη τεκεν Απολλωνι ανακτι
Αμβρησιον παρα χειμα φερεπτιμε αντιανειρα.
Τω και μαντοσυνην επορε και θεσπεσιον ομφην
Φοῖβος, ἰν' ανθρωποισιν αριστα μυθιζοιτο. Orph. 188
—Αυτὸς δε θεοπροπιας εδιδαξεν,
Οιωνᾶς τ' αλεγων, ηδ' εκπυρα σημαθ' ιδεσθαι. Ap.

Ιδρεω
—Ὁ δ' ιδρωθη, θαλερὸν δε οἱ εκτοσε δακρυ. Il. ε. 266.
SYN. Συρτεφω, καμπτω, συνκαμπτω, διατανυω.

Ιδομενεύς.
Τον δ' αὖτ' Ιδομενεὺς Κρητῶν αγὸς αντιον ηυδα. Il. δ. 265.
Ενθα μεσχατιοιο περ εὼν Δαναοῖσι χιλευσας
Ιδομενεὺς. Τρωεσσιν επαλμενος εν φοβον ὦρσε. Il. ν. 362.
EPITH. Αγακλυτος. αρηϊος. μεγας, αγαπηνωρ, εριθυμος. δαϊφρων.
—Ιδομενευς δ' ορεχλυτος εν χειϊ μαχρῷ.
—Εν πρωμαχοις συν ἱππευσι αλκήν.
—Ιδομενῆος αγαυὸ Δευκαλιδαο.
Ιδομενεῦ Κρητῶν βουληφορε—
—Φλογι εικελον αλκήν. Hom.

Ιδος.
Ιδη εν αιπεταῳ, ὁποτε χρυσα Θεμιστες αγει. Hes. α 397.
—Αμφὶ δ' αρα σφιν
Ιδεϊ θαλπομενοισι μιλαινεται αυλείος χρώς. Dion. 966.

SYN.

SYN. Θερμὸς, ἱδρὼς.

Ἱδρεια, Ἱδρία.
—Ὁ δὲ ἱδρείῃ πολεμοιο, Il. π. 359.
Αλλ' ἱδρείῃ μεγαν αἰδρα παρηλυθες.—Theoc. 22. 85.
SYN. Δαημοσυνη. ἱδμοσυνη. ευμηχανια, επινοια, εμπειρια, σοφια.

Ἱδρις, Ἱδριτης
—Φαινεες πέρι παντων ἱδρις ανδρῶν
Νηα θοὴν ενὶ ποντῳ ελαυνεμεν.—Il. η 108.
Ἱδρῖτα γαι γαιης, ἱδρῖτα και πελαγευσι. Ep. Suid.
SYN. Πολυιδρις, εμπειρος, συνετος, ψυχὸς, ψυχικὸς, σοφὸς, ἐχεφρων, πολυζηλος, μαλα πεπνυμένος

Ἱδρω, Fut. Ἱδρωω.
Ἱδρωσει δὲ τεῦ ἱππος ευξοον ἁιμα τιταινων. Il. ε. 390.
Οι δ' ἱππες μιν λυσαν απὸ ζυγα ἱδρωοντας. Il. ι 543.
SYN. Αφιδρω, ενιδρω, ἐξιδρω, καθιδρω, περιῖδρω. ἱδιω. ὑγραινομαι
—Μοι κατὰ μεν χροιὴν γειν ασπετος ἱδρώς. Theoc.
—Νοτιων περὶ γυιοις
Ψυχροτερος γιγνεται ὁιος βολῆς περιχυνεται ἱδρώς.
Αμοι δὴ εδμηκις καματῳ περιλειβεται ἱδρώς. Nic.
—Κατὰ χροτα ων αλις ἱδρὼς Κιχειν'—Ap.
—Εκ δε μετωπε
Ἱδρως πιδυων, σῆθος επιταλαε. Ep.

Ἱδρυμα
—Θιῶν θ' ἱδρυματα. Aesc. Ag. 347.
SYN. Αμφιδρυμα, ταις. ιρησμα. ἱδρα. καθισμα

Ἱδρυω, Ἱδρυμι, Ἱδρυμαι.
Ως εφατ', ἱδρυσε θρονῳ ἐνι ὃν πατερ Αρηα. Il. ε. 142.
Και σὲ κλυεις νυν, τεκνον, ἱδρυσθαι χθονὸς; Soph Tr. 68
Ηρως Ηετιωνος επὶ σταθμὴν Αμφιπολιτιω
Ἱδρυμαι, μικρῷ μικρὰς επὶ προθυρῳ. Call. Ep. 29
SYN. Αφιδρυω, ενιδρυω, καθιδρυω. καθιδρυμαι, ιστημι ἵζω. καθιζω, καταζω. ἱδραζω.

Ἱδρως.
—Κατὰ δε νοτιος μεν ἱδρὼς
Ωμων και κεφαλῆς—Il. λ. 810.
SYN Ἱδος. ιδιδρασις.
EPITH. Αιματοεις, ασπετος, θερμὸς, ἰωχαλινος, ραιστηριος, μυδαλιεις, θηροφονος
—Εκ δὲ οι αιψὰ κατω μελεων ρεεν ἱδρώς. Call.
Εκ μεν εων λιταρὸς και αθιστατος ἱδρώς. Opp.
—Καματοιο πριαγγελος ἱδρως. Nonn.

IEMAI.
Ιεμενον πολεμονδε.—Il. Θ. 313.
SYN. Ορμαω, θορω, επειμι.

Ιεμαι.
Ιεμενοι πολιος.—Il. λ 168.
SYN. Ερεμαι, επιθυμεω. προθυμεομαι.

Ιεραξ, Ιηξ.
Αυτὸς δ' ως τ' ιηξ ωκυπτερος ἤστο φερεσθαι,
Ος τε τ' απ' αιγιλιπος πετρης πεπαμενος αρθεὶς
Ορμηση πεδιοιο διωκεμεν αλλο. Il. ν. 62.
SYN. Κιρκος, ασερικες.
EPITH. Ωκυβορος. πτερογωτης.
—Ωκυπετης ιηξ. ταχυσιπτερος ορνις. Hes.
Ωκὶι φατσοφονῳ. ὃς τ' ἐκιτος πετεηνῶν.
—Ταχὺς αγχιλος Απολλωνος. Hom.

Ιερακίσκος.
Οξὺν ιερακίσκον—Ar. Av. 1112.

Ιερεια. Ιερια. (Ιερεῖτις. Aesc.)
Ωιτινί κεν Πυθῶνι θεὸς χρησας ιερεια.
Ομφην σημηνῃ πιστος ἐξ ἑδρητε. Theog. 805.
Σῶσόν με την σην ιερειαν,—Eur. I. T. 1399.
—Αθηναιης ιερειαν. Il. ζ. 300.
SYN. Ιερὶς. ιερὰ, θυτρια, αρητειρα.

Ιερεῖον. Ιερπῖον. Ἱερὸν. Ιρον.
Ιθυτεν ιερῆόν τι σταθὲς—Ar. Pl. 1181.
—Επεὶ οὐ ιερπῖον. νδὲ βρετην
Αρνυσθην. ἀ'τε ποσσὶν αεθλια γινεται ανδρῶν. Il. χ 159
Ιερά τε ρεξαι—Od. ε. 102.
Ιερῶν μητισας—Il. ε 178.
SYN. Θῦμα, σφαγιον, επιβαμιον. ευχωλὴ. ιερεθυτα τα.
EPITH. Καλὸν.

Ιερευς, Ιρευς. Ιερῆς.
—Ἱρευς ἑκατηβολε Απολλωνος. Il. α 370.
Λιδεῖσθαί θ' ιερῆα—Ib. 23.
Ιρευς Ηφαιστοιο —Il. ε. 10.
—Και αρνοφαγων ιερηων. Nonn.
SYN. Αρητὴρ, μηλεθυτης. λητοδατης.—Αρχιερευς. ιεροσκοπος. ιεραρχης, ιερομας. ιεροδιδασκαλος. ιεροφαντης. ιερομνημων, ιεροφυλαξ.
EPITH. Θεοκλυτοι, αγρυπνοι, αντιπροσωποι. Nonn.

Ιερηπολια.
Επὶ σᾶς στηλας Ιερηπολιας,—Synes. 3.

Ιερευω, Ιερεω. Ιερευομαι.
Αυτὰρ ὁ βῶν ιερευσεν—Il. C. 402.
—Και ὡς ιερῆτο μελαινα. Sibyl.

Και

I E

Και βᾶς ἰοειδεσθαι—Od. τ. 198.
SYN. Καθιερευω, θυω. ἱρατοιῶ. Ἱερεργω, ἱερατευω, ἱερασμαι. σφαττω. ἱερδω. ῥεζω, μυεω, οργιαζω—αφιερωω. καθιερωω. ὁσιοω. αφοσιοω
Τὰς δ' ἑταροι σφαξαν τε θεῶν, κ λ. Ap. I 432.

Ἱερεὺς.
Πὰρ δ' αρα τῆσιν αμειξεν Ἱερεὺς —Orph. 1179.

Ἱερογλωσσος.
Τῶν ἱερογλωσσων Κλυτιδᾶν γενος ευχομαι εναι. Ep.

Ἱερος. Ἱρός.
—Ἱερὰς κατὰ βωμούς Il C. 305.
—Ἱερὸν μετος πελειο. Hom. A. 371.
—Περὶ κῆρι τιετκετο Ἰλιος ἱρή Il. δ. 46
—Ἱερὸν ιχθύν. Il. π. 407.
SYN. Ὁσιος. αγαθὸς. σεμνὸς. ευαγὴς. ἁγνος. θεῖος. μεγας. θαυμαστὸς.—(θνητος αντος. ταχὺς. Ε. Μ.)

Ἱεροδόκος.
Ουτε ἱεροδόκα θεῶν λημ-
ματ απ' ανδρὸς ἁγνοῦ. Aesc. Supp. 368.

Ἱεροθυτος.
Μηδε τιν' ἱεροθυτον—Ar. Av. 1265.

Ἱεροκλεης.
Ἱεροκλεης βελτιστε χρεσμωδῶν ανακτ Eup

Ἱερομνια, pro Ἱερομνησια.
Ἱερομνια Νεμεάδι. Pind. N. 3.

Ἱερομνημονεω.
Τῶτις ἱερομνημονεῖν. Ar. N. 624.

Ἱεροσκόπος. Vid. Ἱερεύς.
—Θιμιν θ' ἱεροσκόπων ανδρῶν. Orph. H.

Ἱεροπρεπὴς.
—Θυσιαις ἱεροπρεπέις τελεθησιν
Ας αγαθοὶ ῥιζοισι βροτοὶ —Orph. L.
SYN. Μεγαλοπρεπὴς. πολυτελὴς. θεοπρεπὴς.

Ἱερουργεω.
Συν τοῖσδ' ἱκετῶν εγχειρεδίοις
Ἱερουργεισι χλαδοισι. Aesc. Supp. 23.

Ἱεροστυλεω
Εἰθ' ἱεροστυλησας φερεις. Ar. V. 841.

Ἱεροστυλος. Vid. Βωμολοχος.
Ετεροι δ' εκλυτον ἱεροστυλοι, ρητορες,
Και συκοφανται,—Ib. Pl. 30.

Ἱεροτεχος
Πὰρ' ετὶ ταυροσφαγον ἱεροτροχον αμμα τιταινεις. Orph. H.

Ἱεροφοιτος. Vid. Στιχοφοιτος
Εκποθεν ἱεροφοιτος επι σταθμητεσσιν αοιδων
Λαβρη ερεξεμεν λιγυρὴν ανεβαλλετο μολπὴν. Ep. I. 5.

Ἱερων.
—Ἱερων, προτεροις ισος ἡρωεσσι. Theoc. 16. 80.
Τηλὸθι δ' Ἱερωνι κλεος φερεμεν αοιδοί. Ib. 98.

I Z I H

EPITH. Καλλιτριχος. ευαρματος.
Συρακοσιον ἱπποχαρμαν βασιλῆα,—
Καθαρῷ σταπλῳ δισκων
Αρτια μηδομενος.—
Παρ' Αιτναῖον ξενον
Ος Συρακοσαισι νεμει. βασιλευς
Πραὺς ασοῖς, κ φθονεων αγαθοῖς.
Ξενοις δὲ θαυμασὸς Πατὴρ Pind.

Ἱερωνυμος.
Αργεῖος αμαθὴς, αλλ' Ἱερωνυμος σοφός. Ar. Eus. 201.

Ἱερωσυνη.
—Διδοται μαλιστ' ἱερωσυνα Κωλῇ,—Ath. 9.
SYN. Ἱεραρχια. Συμπολιτεια.

I Z

ΙΖΑΝΩ, Ἰζω, Ἰζομαι.
—Και ἰζανεν ευειν αγῶνα. Il. ψ. 258.
— Επει κε μιν επ' ομμασι νηδυμος ὑπνος
Ἰζανει, αλλα μελει πολεμος,—Il. κ 92.
Αλλα μετοκλαζει, και επ' αμφοτερας ποδας ἰζει. Ib. ν. 281.
Βελὴν δε πρωτον μεγαθυμων ἵζε γερεντων Ib. C. 53.
Τὴ ῥ' Αχιλευς ἰζεσκε Διι φιλος.—Ib. ω. 472.
SYN. Καθιζω. ενκαθιζω, καθιζανω. καθεδευω. επικαθημαι. ἑζομαι, καθιζομαι. εμπιτνω.

I H

ΙΗΙΟΣ Vid. Απολλων.
Ἰηϊε Δαλιε Παιαν. Soph. Oed. T. 156.
—Ουτε τοισιν Ἰηϊων καματων
Αρχει γυναῖξι. Ib. 182.
Ἰηϊον μελος Eur. Ph. 1053.
SYN. Τοξοτης —ιητὴρ —θρηνητικος.

Ἰη παιαν, Ἰη παιαν.
—Και Ἰηπαιηον' ανδρων. Hom. A. 500.
—Ἰης προχεοντο Ἰηπαιονι δ' ἀορ Ἰη. 272.
Αμοι δε δαιμοσιοις ευρὺν χορον εστησαντο.
Καλὸν Ἰηπαιον', Ἰηπαιηονα Φοῖβον
Μελπομενοι.—Ap. 2. 704.
Ἰὴ Ἰὴ παιηον' ακουειν —Call. 2. 97.
Ἰὴ παιὼν, χαιρωμεν. Ar. Th. 318.

Ἰημι
—Ηκεν ιησιν. Il. ι. 697.
SYN. Απειμι, απειχομαι.

Ιημι.
Ως φασαν, ἱεῖσαι επα καλλιμον—Od. μ. 192.
Αξιν, ἑς καλλιστον ὑδωρ επὶ γαῖαν ἱησιν. Il. φ. 158.
SYN. Αφιημι, ανιημι, ενιημι, εξιημι.
Ιησια.
Ου κολυφὼν τευχειῆς ασχοι Ιησιης. Ep. l. 4.
Ιητυγιος.
—Τεταυσαι Ιητυγιην επὶ γαῖαν. Dion. 91.
ΙΗΣΟΥΣ.
Ιυδαιων βασιλευς Γαλιλαῖος Ιησῦς. Nonn.
SYN. Μεσσιας, Χριστὸς, Λογος.
EPITH. Βιοσσοος, Θεηγένεος, αμυμων, ταχυεργος.
PHR. Πρωτογόνος υἱὸς. ανθρωπε υἱός.
Κοιρανος Εξαιων—σκηπτῦχος Ιησῦς.
—Δι' ηέρος ἦλθεν Ιησῦς
Κοιρανος πνειμοφοιτος.—Nonn.
Σωτηρ Ιησῦ χριστε μοι, φλαστεργέ μὲν. Cyr.
Ω τῶν πολων σαγκλυτος Ιησους αναξ. Naz.
Σοφια κοσμοτεχνῆτις —Πατρὸς μορφὴ, σφραγὶς, καλλος. Synes.
—Αμυδις ἰχεσεων Παγχιστιαο Θεῦ.—
Ραδιην επ' ηρανιων αδυτων ὑψιθρονε ποιμήν. Non.
Παντοκρατωρ, αγειπτε, και αρχὴ, και πατερ αρχῆς,
Υἱὸς αθανατοιο φαος μεγα.—Naz.
Πολυπρατε κυδιμε,
Σε μακαρ γονε παρθενε, κ λ. Cyr. Hymn.

ΙΘΑΓΕΝΗΣ.
—Αλλά μι ἶσον ἰθαγενεσσιν ετίμα
Καστωρ Υλακίδης.—Od. ξ. 203.
Τεταγων τ' αριστος Βακτριων Ιθαγενης. Aesc. P. 306.
SYN. Εγχωριος, πολιτης. γνησιος, αυτοχθων. καθαρὸς.
Ιθαμενης. Vid. Σθενελαος.
Ιθακη.
Οι δ' Ιθακην ἔχον—Il. β. 632.
EPITH. Αμφιαλος, αιγιβοτος, ευδμητος, εὐκτιμενη, ὑποδρηϊος, παιπαλοεσσα, εἰῆρα, φιλη.
Τρηχεῖ' αλλ' αγαθὴ κουροτρόφος.—Hom.
Τηδ' επὶ Νηριτιης Ιθακης εδος ερηρεικται: Dion.
Η ρα νοος κραναὴ Λαερτιαδαο πατρη. Ep.
Εν δ' Ιθακη υπ' αρ δρομοι ευρεῖαι, υπὸ τι λειμὼν
Αιγιβατος, και μαλλον ερηρατος ἱπποβοτοιο.
Ου γάρ τις νησων ἱππηλατος, ουδ' ευλειμων
Αιθ' ἁλὶ κεκλιται: Ιθακη δέ τε και σιρὶ παντων. Hom.
Ιθακησιος, Ιθακησιοι
Κηρυξ Ευρυβατης Ιθακησιος.—Il. β. 184.
Τον τῶν ἑτερ Θεῷ Ιθακησιοι πεφραδεσκον. Od. ε. 519.
Ιθακος.
Την ρα τοτε Ιθακος, και Νηριτος—Ib. ρ. 207.
Ιθμα.
Αι δὲ βατην τριηρεσι πελειαδες ἰθμαθ' ὁμοῖαι. Il. ε. 778.
SYN. Ιχνος, βῆμα, ὁρμημα, ὁρμὴ δικαιωμα.
Ιθυδικης.
Ουδέ σοτ' ιθυδικαισι μετ' ανδρασι λιμὸς οπηδει, Ουδ' ατη—Hes. ε. 228.
SYN. Ιθὺς, δικαιος.
Ιθυδρομος.
—Ιθυδρομόν τε Πριονα—Ep. l. 6.
Ιθυντηρ, Ιθυντωρ.
Ου βοες ιθυντῆρες αροτρευσουσιν αρηρας. Sibyl. l. 2.
Ος και μι πρωτιστα μολων ιθυντορα κοσμω. Non.
SYN. Κυβερνητὴρ. ὁδηγὸς.—Χαλινος.—σκηπτρον.—ὁρμητὴρ.
Ιθυνω.
—Ζευς δ' εμπης παντ' ιθυνει. Il. ρ. 632.
SYN. Διϊθυνω, εξιθυνω, επιθυνω, κατιθυνω, ευθυνω, κατευθυνω, ορθοω, ὁρμαω. επισατεω. εξισοω. δικαιοω.
Ιθυπλοιη.
Δευτερος αὖτ' Αχιλευς μελιην ιθυπλοιην Ατρυτωνη εφηκε.—Il. φ. 169.
EXP. Επ' ευθειας φερομενην, ἱπταμενην.
Ιθυς, Ιθυτερος, Ιθυντατος.
—Ιθεῖα γαρ εται. Il. δ. 580.
Τῶν δ' αγαθῶν αιει πρηξιες ιθυτεραι. Theog. 1020.
—Ος μετὰ τοῖσι δικην ιθυντατα ειπη. Il. σ. 508.
SYN. Δικαιος, ορθὸς, ευθὺς, ατρεπτος, αληθὴς. θαυμαστος.
Ιθὺς, Ιθὺ, Adv.
Οι δ' ετερος χειρῶν ιθυς φερεν—Il. ε. 506.
—Επει τετραπτο προς ιθύ οἱ, ουδ' αφεμαρτε. Ib. ξ. 403
SYN. Ιθεως, ευθὺ, επ' ευθειας, ευθὺς, ορθῶς, δικαιως. αντιτὸν.
Ιθυτενης, Vid. Μολιβαχθὴς.
Ιθυω.
Πολλὰ δ' αρ' ενθα και ενθ' ιθυσε μαχη πεδιοιο. Il. ζ. 2.
Οππη τ' ιθυει, τῇ τ' εκλινε σθενος ανδρῶν. Il. μ. 48.
Ιθυει, αλλ' υπὸ πρησσε.—Il. λ. 551.

Δωτιμιναι

Δωσεμεναι ὅ κεν ἦσι μετα φρεσιν ιθύσειεν. Ap. 2. 952

SYN. Ερεμναω. ερεμναω. ἐρμαω, βκλομαι. ερομαι (επ' ευθειας)—ειμαι.

Ιθωμεν

—Και Ιθωμεν κλωμαχεσσαν. Il. C. 729.

ΙΚΑΝΟΣ, Ἱκανωτατος.

Ως αλις ως αυτὰρ ικανὸν γενο'—Call. 6. 133.

Ἐξ ὥραι μοχθοις ικανωταται,—Ep I. 1.

SYN. Εξαρκὴς, διαρκὴς, επιτηδειος, χρησιμος, δοκιμος, ευφυὴς. αξιος.

Ικανω, -ομαι

—Μεγα σθενος Αχαιΐδα γαῖαν ικανει. Il. α. 254.

Τέτικα νῦν τὰ σὰ γουνα' ικανομαι,—Ib σ. 457.

SYN. Αφικανω. εισαφικανω, ικω, ικνεομαι, παραγινομαι, φθανω, καταλαμβανω.—ικετευω.

Ικαριος.

Πεντε Ικαριοιο,—Il. C. 145.

Ικαρος

Ικαρου σταλιην, ἔθι ταυροπολειο θεοῖο

Εωμοὶ κνισσοντες αδευκια κατνον εχεσι. Dion. 610.

Ικελος. Vid. Εικελος.

—Εν' ὁμαχοις συὶ ικελος αλκήν. Il. δ. 253.

Νηχομενη ικελη—Mosch. 2. 47.

Ικιλαω

—Θυρσὸν κενυς ικιλωσας. Ep. I. 1.

SYN. Απειλαζω.

Ικεσια.

Μηδ' μεν ικεσιην αγανεφρονα παγχυ παρελθοις. Apollin.

SYN. Ικετευμα. ικετεια, ικετευσις, ικετρια, ικετηρια. λιτη. αντιβολια, αντιβολησις, δεημα, δεησις. στυγιασις, φρισσω, προσλιπαρησις, παρακλησις.

EPITH. Πολυδακρυος, πολυευκτος, ολιοθρα.

Ικεσιος.

Εξελθε τεκνου' ικεσιος σε λισσομαι. Soph. An. 1244.

—Ικεσιος πεμπων λιτας.—Ib. Ph 501.

Νεῦσον προς αυτῆ Ζηνὸς ικεσιος. Ib. 490.

SYN. Ικετικὸς, ικετηριος, ικτηριος, ικετησιος. ἱκετης.

Ικετευω

Ες Πηλῆ' ικετευσε και ες Θετιν αργυροπεζαν. Il. π. 574.

SYN. Εξικετευω, καθικετευω, αντομαι. γουνπετεω. λιταρειω. λισσομαι, προσκυνεω. προσπιπτω. περισβευω. μεσιτευω, ὑπερευχομαι, ὑπερεντυγχανω, ικομαι, δεομαι.

Ικεταδοχος

Ικεταδοχου γαρ τῆσδ' απὸ σκοπῆς ἑρῶ

Το πλεῖον —Aesc. Supp 721.

Ικετηοὶς,

—Κλυουσα λογων ικετηίδα φωνήν. Orph. H.

Ικετης, Ικέτις.

—Ουδ' ικετας εμπαζεται—Od π. 423.

Αλλ' ελεαιρε αναξ. ικετης δ' σε τοι ευχομαι εἶναι. Od ε. 450.

Ικέτις αρῖγμαι τοῖσδε συν κατιγμασιν. Soph. Oed. T. 939.

SYN. Ικεσιος, ἱκετικὸς. ἱκτὴρ. προσικτωρ. γουπετὴς, αιτητὴς, λιταρὴς, δεητικὸς —ἐφεστης. ἐφεσιος.—προσφυγος

EPITH. Αιδοῖος, λυγρὸς, πλαὴς, πρηπὴς.

Ικετηρια, Ικτηρια

Ικετηριαν δε γουασιν εξαπλω σεθεν

Το σῶμα τεμών—Eur. I. A 1216.

SYN. Ικετρια, ικτηριος κλαδος.

Ικετηριὸς, Ικτηριος, Ικετηρὶς, Vid. Ικεσιος.

Ικτηριοις κλαδοισιν εξεσμένοι. Soph. Oed. T. 3.

—Εν χεροιν εχων Ικτηριον θησαυρον—Ib. Aj. 1194.

Παντες σε προσκυσεμεν εἶδ' ικτηριοι. Ib. Oed. T. 335.

—Σωζων μυσας ικετηίδι φωνῇ. Orph. H.

Ικετησιος. Vid. Ικεσιος.

Ζευς σφιας τισαιτο ἱκετησιος ὅς τε και αλλυς

Ανθρωπους εφορᾷ, και τινυται ὅστις ἁμαρτῃ. Od ν. 213.

Ικμαινω

Ως τῆς ικμαινοντο παρηίδες—Ap. 4. 1066.

SYN. Τγραινω.

Ικμαλιος.

—Ην ποτε τεκτων

Πᾶσσ' Ικμαλιος—Od. τ. 57.

Ικμας.

—Αφαρ δε τε ικμὰς εἶσι—Il. ρ. 392.

SYN. Νοτις, ὑγροτης, ὑγρασια. λιπαροτης. ατμὶς. σλαγών.

EPITH. Αθλιζὰς, γλαγοιεσσα, καταρρυτος, πιταρια. λεριστεα, ομπνιος.

Και χθονιοι γαιης σπογερυτοι ικμαδες αγρει. Orph.

Ικμενος.

—Πολλα γαρ τοῖς ικμενοις

Εσιλλον αυτὸς—Soph. Ph. 500.

SYN. Ποριντικὸς.

Ικμενος.
Τοῖσιν δ' ικμενον ὦρσεν ἱει εκαεργος Απολλων. Il. α. 479
S Y N. Υγρός.
Ικνεομαι, Ἱκομαι. Ἱκω.
Ας' ετ' ανδρασιν ικνευμεται'—Od. ι. 128.
—Ο δ' κεν κεχολωσεται, ὅν κεν ικωμαι Il. α. 139.
—Τι δε σε δρυος ικετο πιτνος; Ib. 362.
Ενθεν δη τον δεῦρο τ.δ' ικω πηματα πασχων. Od ρ. 444.
Ταυτης ικεσθαι σε—Eur. Or. 670.
S Y N. Αφικνεομαι, εφικνεομαι, περικνεομαι, ερχομαι, επερχομαι, παραγινομαι, ὑκω, επερχομαι.—ικετευω.
Ικριον
—Λιπε δ' ικρια νηὸς εἴσης. Il. ν. 729.
S Y N. Επικριον, καταστρωμα. σανιδωμα. κερασια. καρχησιον, σπερμα, διερατον —παντα τα απλῶς μετεωρα.
Ικταρ.
—Οι δε κεραυνοὶ
Ικταρ ἁμα βροντῇ τε και ασβεστῃ πωτεοντο. Hes. Θ 691.
S Y N. Ταχισα. πλησιον. εγγύς. αρτι. συκεπῶς. εξαπινης.
Ικτὶς, Ικτις
Αλλοθεν αλλαι λυγρῶν πτερων
Ικτῖδες επισεναχουσι Soph Oed. T. 195:
—Τοτε δ' αρπυιαι ικτῖδας χλαδυς. Ib 143.
Ικτῖνοι θαλλῷ φοινικιτιδ' εμην γενυν. Eur. Sup. 10.
Αχλαινες ἰκτις, πτυματων λυγρῶν κοπις. Lyc. 763.
S Y N. Ικτις, ικτιδιας. πλωχός. επιλυς.
Ικτὶν, Ικτῖνος. (λυκος)
—Γλαῦκες, ικτῖνοι, λαγοί Soph. Fr.
Ικτινα παντοσθαλμον αρπαγα τριγων. Ar. E.M.
Ικτιδεις.
Κρατὶ δ' επ' ικτιδεην χυτεην—Il. κ. 335. (al. επὶ κτιδεην)
Ικτις. Vid. Ιχνευτής.
Ικτίδας ευυδρας.—Ar. A. 800.
S Y N. Κασωρ.—γαλῆ αγρια.

I Λ

ΙΛΑ, Ιλη.
—Λευκων ἀ δαφοινες ιλα. Eur. Alc. 592.
—Πληρα τοι καταδομος Ιλα. Call. 5. 33.

Ενθα μιν ευρωεις ἵκει
Συν καλαμοισι βοᾶ θεὸν δ' εχονται. Pind. N. 5.
S Y N. Ειλη. αγελη. ταξις.—στὶφ.—συστημα, σῖφος, πλαμὺς.
Ιλαδὸν.
—Εστιχοωντο Ιλαδὸν ες αγορήν—Il. C. 93.
S Y N. Αγεληδὸν. σῖφηδὸν. πασσυδιη, ὁμιλαδὸν, αθροως, φαλαγγηδὸν. κατὰ συγροχὰς, ιλας
Ιλαμαι, Ἱλασομαι, Ἱλασκομαι. Vid. Ἱλημι
—Χαιρε ανακτ, ιλαμαι δε σ' αοιδῇ Hom XX. 5.
Ενθάδε μιν ταυρεοισι και αρνειοῖς ἱλασεται. Il. C. 550.
Οιδε πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἱλασκοντο. Il. α. 472.
S Y N. Εξιλασομαι, εξιλασκομαι. εξιλεω, εξιλεῦμαι. εξιημι ἱλεω, αρτιχω.—καθαιρω.
Ιλαος, Ἱλεως
Αυτίκ' επειθ' ἱλαος Ολυμπιος εσσεται ἡμῖν. Il. α 583.
—Συ δ' ἱλαον ενθεο θυμὸν. Il. ι. 635.
Τον καιρὸν ευχῃ παιτεθ' ὅ τι εσν εχεις. Sent.
—Ἱλεῳ φρενὶ κοσμῳ τε χειρων Soph Tr. 776.
S Y N. Ευμενὴς, φρὴς.—ἱλαρὸς.
Ιλαρὸς.
Ιλαρὸν πιεμεν εἶτον. Anac 41. 26.
S Y N. Ιλαρινος, φαιδρὸς. τερπνὸς. περιτερπτος, ευθυμος. ευχαρις. περιχαρὴς, ἡδὺς, αγαθὸς, ασεὸς, ευπρεσιτος.
Ιλασμα, Ἱλασμὸς
Δαινυσι μειλιχιοισιν ἱλασματα—Sibyl.
Ιλασμὸς τε θεων.—Orph. 39.
S Y N. Εξιλασμὸς, εξιλασις, ιλαστηρια τα.—φρεστης. ευμενεια. μειλιξις. ευγγνωμοσυνη. διαλλαγὴ, καταλλαγὴ.
Ιλαστὴρ.
Ιλαστῆρα βροτοις Τιτὴν επιμιξε Θεός. Ep. l. 6.
S Y N. Ιλαστηριος, μεσιτης.
Ιλεως.
Ιλεον με σιωπη—Theoc 17. 9.
S Y N. Ειλεως. ιλὺς. φωλεός.
Ιλημι, Ἱλημι, Ἱλαω, Ἱλασκω Vid. Ἱλασμαι.
Εικοσας ἱλησεις δωρον εφηλεμενος. Ep. l. 2.
Αλλα ἀνασσ', ἱληθι, διδαθι δε μοι κλεος εσθλὸν. Od. χ. 380.
Ιλαθι νῦν, ειλ' Αδωνι—Theoc. 15. 143.
Ει κεν Απολλων Ημῖν ἱλησεται.—Od. φ. 365.
—Πρῶτος κελομην Διον ἱλασκεσθαι. Il. α 386.
S Y N. Ιλεως, ευμενὴς εἶναι.
Ιλιὰς.
Ιλιάδαι βασιλῆες—Eur. Andr. 1021.
Ιλιαδας τε μαχας,—Theoc. 22. 220.

—Και

—Και σιλὶς Ιλιάδος. Ep l. 3.

Ιλιακός

—Μυθων δ' ἱστορες Ιλιατῶν. Ep. l. 1.

Ιλιγγιαω

Και χθὼν ημπεδός εσ', ιλιγγιωσι δ' απιστοι. Nic.

Υπο τε δεινὴ γαρ τῶν ὀπλων ιλιγγιᾷ Ar. Av. 581.

SYN. Σκοτεδινιαω—διαπορεῦμαι πικλω συρριπτομαι.

Ιλιγγος

Αμει και ιλιγγοις δημιχε αχθεται - Nic.

EXP. Σκοτος εκ τε περι την καρδιαν σπροφυ. —απορια.

Ιλιονιὺς

—Αγχιῦ Ιλιονῆος Il. ξ. 501.

Ιλιὸς

Φευγω προς πεδιον Ιλιὸν—Il. φ 538.

Ιλιος. Vid. Τροια

—Νῦν ειλετο πᾶσα κατ' αχὶης

Ιλιος αιπεινή.—Il. ν. 773

EPITH. Αιθαλοεσσα, ευπυργος, ευτειχὶης, ευπωλος, ερατεινὴ, πεπυσσομα, περὶ, εερσεσσα, Δαρδανιη

PHR. Ιλιε—συναεισμενον πτολιεθρον Hom.

—Ιλιε ερικυδὲος ασυ Ca'.

—Φρυγιην ασυ καλλιβωλον Eur.

Ιλιον, αγλαὸν ασυ πολει γενεων ἐρεειν.

Ιλιον, ὴν ετολισσε Ποσειδαων και Απολλων.

Ιλιον, ὴν αλαπαξαν Αθηναι τε και Ηρη.

Ξαιβρε τ' ευρὺ ρεοντα και Ιδαιῳ Σιμοεντι Dion.

Ιλιοσὶς.

—Αχταιοιο πεδα ροον Ιλιοσῖο. Dion. 1023.

—Θεσπεσιον ροον Ιλιοσῖο Ib.

Ιλλας.

—Ως ὁτε βῦς τὸν τ' ερισι βεκὶλοι ανδρες

Ιλλασιν εκ ειθεληται βιη δηιοωντες αγουσιν. Il. ν. 572.

SYN. Δισμὸς, σχοινιον.

Ιλλος.

Ιλλος γεγενημαι πεσοδεκων'—Ar. Th. 853.

SYN. Στρεβλὸς, σιραβὶς, τυρλὶς.

Ιλλυριὶς

—Οι δε βαρβαροι δεδὶ

Πενεῦντες ἀσπιδ Ιλλυριοὶ κεκριγοτες. Ib Av. 1520.

Ιλλυρὶς.

Διξεσιεσσιν κατα χεῖρα φαεσσαι Ιλλυρὶς αἶα. Dion. 96.

Ιλλω.

Τον μεν επὶ πρωτοισι Μυκηναιων αγερωσι

Δισμοῖς ἱλλομενον μεγαλων απεθηκατο νοτων Ap. 1. 129.

—Ο δ' ιλλομενὸς περ ὁμιλῳ Ib. 2. 27.

SYN. Ενιλλω. κατιλλω, ὑπιλλω —δινω. δισμευω —συνειλεω, συρεπω —συγκλεω. κρυπτω.

Ιλος

—Θεσκε παρα σηματι Ιλυ. Il. κ. 415.

Ιλυ Δαρδανιδαο, παλαι δημογεροντος. Il λ. 372

Εν πεδιῳ Σιμοεντος, ὁθι Φρυγὸς ηρια Ιλυ Theoc.

Ιλυσις

—Ιλυσιντος απὸ Θρωσμὸς ποταμοῖο, Ap. 2. 825.

Ταρταρον ιλυσσαν—Nic.

SYN. Ιλυωδης, πηλωδης, πηλιτης, τενταγωδης, τελματωδης, κιπριωδης, βορβορωδης, δεσαλεος αχλὺς.

Ιλυς.

Κεισιθ' ὑπ' ιλυος κεκαλυμμενα.—Il. ο 318.

Πολλὰ δε Καϊστριος ανω, διερῆ περ εοντος,

Ιλυος εβαλλοντο κινησεται. — Call. 1. 25

SYN. Βορβορος. πηλὸς. αφυσγετὸς —ιλυος, φωλεὸς.—τενταθμη. τευξις.

IMAIOΣ.

Δενδρα και αι τις αυὴρ ὑδαγωγὸς ἰμαῖων. (ῥευμα) Call Suid.

SYN. Ἐχιμυλιος. ταυταῖος επιτονος.

Ιμὰς

Αγχι δε μιν πολυκτιτος ἰμὰς ἁπαλὴν ὑτὸ δειρὴν. Il γ 371.

SYN. Λαῖμον, ἀμμα, ὁρμος σκληροτερ. δεσμὸς χηλὴς. μυρμηξ

EPITH. Αυχενιος, αρραγὴς. βιαιος. βοειος, κειὸς. εὐτμητος. ισχιδνειος. θοὸς, ὁμοτραχηλος, πηροδετος. πωμαδιος. σκληρὸς, σκολιὸς, σκληρὸς φαεινὸς. αργυρεος. χρυσειος

—Ιμαντα βοὸς φοινικι φαεινὸν. Hom.

Ὡκεα παροιθε ποδῶν δυὼ ικατερθεν ἱμαντας

Ωμὸς, αξαλεος· περι δ' οι γ' εσανισχαλοωντες. Ap.

Ἱμαντὰλη.

—Γεντο δ' ἱμαντὰλη

χρυσεη, ευτυκτον, ἑῦ τ' επιδεδετο δεσμα. Il. Σ 43.

SYN. Σκυταλη. σκυταλὶς. μαστιξ.

EPITH. Ροιζηδὴς, δαιδαλεα, ευπειστος, ευκινητος. ισχιδνειοσα. καμψιλεα. ταετηρια. τριλιχτος, πληξιππος, πυριφλεγεθων, ριγεδανὴ, φαδινὴ.

Ιμαντοπιδη.
—Δησας δηθὰ ἱμαντοπιδην. Ep. l. 1.
Ιμασσω.
—Και σε πληγῆσιν ἱμασσω. Il. o. 17.
SYN. Μαστιζω, φαιω, σαλπιζω, σκυταζω.
Ιματιον, Ἱμαντιδιον.
Τὸν δομον ἱματιον καθαρον, και καινὰ σανδαλα. Ar Av. 974.
Εν τοῖσιν ἱματιδιοις—Ib. L. 471.
SYN. Θοιματιον, εσθης, αμπεχονη.
Ιμβριος
Ἰμβριον αιχμητὴν, πολυδακτυ Μαντορος υἱὸν
Ναῒς δ' ἐ Πηδαιον σριν ελθεῖν ἀγε Αχαιῶν.
Κυρνη δ' ἐ Περιμηδιο τοθην ἐχε Μηδασιχαρην. Il. v. 171.
Ιμβρος.
—Και Ιμβρε σαιπαλιστορ. Ib. 33.
Ιμβρος τ' ευκτιμενη—Hom. A. 36.
Ιμερα.
Ἰμερα αιθ' ὑδατος ρεεσω γαλα'—Theoc. 5. 124.
EPITH. Τλημερος.
Ιμερω, Ιμερομαι.
Ψυχρος ἱμερων κατελιξατο οινοβαρειων. Od κ. 555.
—Και ἧς ἱμειρεται αιης. Od. α. 41.
SYN. Εφιμερω, επιθυμεω, ελδομαι. Θελω.
Ιμερτος, Ιμεροεις, Ιμερτος, (adv.)
Σταθια θ' ἱμερτὰ, και ομματα μαρμαιροντα. Il. γ 397.
Πλῆτε θεῶν καλλιστε, και ἱμεροεσατε σαντων. Theoc. 1113.
Τοῖσιν δ' εν μεσσοισι σαὶς φορμιγγι λιγειη
Ἱμερτὸν κιθαριζε—Il σ 570.
SYN. Ἱμερτὸς, εφιμερος, σανιμερος, επιρατος, ερασμιος, καλὸς, σοθεινὸς, χαριεις, ἡδὺς, φιλοθελγὴς.—επιθυμητικὸς. Suid.
Ιμερονες. Vid. Αδωτις.
Ιμερος.
—Γλυκὺν ἱμερον ἐμβαλε θυμῳ. Il. γ. 139.
Μή σοτ', ὦ δεσποιν', επ' ἐμοὶ
Χρυσειαν τοξων εφεσις
Ἱμερῳ χρισασ' αφυκτον οἰστὸν. Eur. M. 635.
SYN. Ποθος επιθυμια, ερως. Ερως.
EPITH. Απατηλιος, καλὸς. Θρασὺς, οξὺς, σανδαματωρ, ἡδὺς.
Νικᾷ δ' εναργὴς βλεφαρων
Ἱμερος ευλεκτρα νυμφας.—Soph.
Ιμεροεντος.
—Χαριτων ἱμεροεντων ἱερὸν φυτὸν. Theoc. 28. γ.
SYN. Γλυκυφωνος.
Ιμερτὸς. Ἱμερος. Vid. Ἱμεροεις.
Οἱ τ' αμφ' ἱμερτὸν Τιταρησιον ιε γ' ερεμνοντο Il. ε. 751.

—Καλλος ἱμερτατον. Ep.
Ιμοτιξ.
Αλλά συ μεν ἱμοτιδα τιν' αποσπασῆς—Ar. Ecc. 351.
SYN. Σχοινιὸν. αυτλιητηριον.
Ιμοτιοσρόφος.
Πηθὶν συντιλιξας ἱμοτιοσροφα μελη. Ib. R. 1332.
SYN. Σχοινοσρόφος. συτελὴς.

IN. Vid. Ις.
Ινα.
—Ινα χειρὸν ὑπ' Αινειαο δαμειη. Il. ε. 365.
SYN. Οφρα, ὁπως.
Ινα.
—Ιν' αθανατων εδος εστι. Ib. 360.
SYN. Οπυ.
Ινδαλλομαι
Αλλος δ' ἡτιοχος ινδαλλεται—Il. φ. 460.
—Ινδαλλετο δὲ σθενει πᾶσι. Ib. ρ. 213.
SYN. Φαινομαι. εικαζομαι, ὁμοιὦμαι. καταφαινομαι, φανταζομαι, ανατυπὦμαι, ενδαλλομαι. σροχαζομαι.
Ινδικος,
—Και τον Ινδικον χουσὸν—Soph. An. 1050.
Ινδοί.
—Οπποτε φὺλα χιλιαιναν κλιστιν Ινδῶν. Dion. 1161.
Θισπισιον λιποντες, ευδομενας δ' ὑακινθω
Πιοτατας φερεσιν επὶ χρατεσφιν ἐθειρας. κ. λ. Ib. 1114.
EPITH. Αδιδακτοι, αφρονες. ἀζροδιοι, αντιποροι, αγηνορες, αιθοτες, αινομορροι, αρειμανεῖς. αμειμονὲς, αβακχευτοι. ατιναχτοι, αρητητοι, δασπλῆτες. δορυθρασεῖς, γηγενεῖς. γυναιμανεῖς, δολορραφεῖς, στεροτροποι, ευπιλημες, κυανοχροες, χιλιαιροι,

κελαινοὶ, μελιχλοι, κλοκαρητοὶ, κλοκομοι, ὁμοζυγεῖς, μελαγχρωτες, μελανοχροες, πολυσπερεις, εμφρονες, σιδηροφρονες, τολμηντες, ὑψιλοφοι, ὑπερφιαλοι, φονιοι, χαλκοχιτωνες, χαμαιγενεῖς.

Ιυδαλεης. Vid. Βακχες.

Ιυδὸς

Αλλά τοι εσπεριοις μεν ομηριος ὑδασιν Ιυδὸς
Γαῖαν αποτμηγει—Dion. 1132.
—Ποταμε μεν απειρονα πελας Ιυδε. Ib. 1137.

Ιυϊον.

Βεβληκει κεφαλῆς κατα ιυϊον οξεϊ δουρι Il. ε. 73.
EXP. Το πλατυ νεῦρον, το καθηκον απὸ της κεφαλῆς επὶ τον αυχενα.—κοτὶς.—ις.

Ιυις

Φιλος Ασυναξ, Εκτορ ιυις. Eur. Tro 570.
SYN. Τιὸς. βεκρος. απογονος.—υιος, υηπιος.—

Ιυω.

—Καδμε θυγατηρ καλλισφυρος Ιυὼ
Λευκοθεη. ἡ πριν μεν εην βροτος αυδησασα,
Νῦν γ' ἁλὸς εν πελαγεσσι θεῶν εξεμμορε τιμῆς. Od. ε 333.
EPITH. Αμβροτος, αναμαντος, αγλαοπαις, ακηρυκτος, ασατος, βοοκερως, δυσγαμος, θαλασσαναιμος, χιρασφορος, κυρτοτριφης, κυατοπεζα, καλλιτοκος, λυσσας, οιστρηθεσα, ορεσιδρομος, πενθας, πουτιας, ποικιλοδακρις, πολυπενεμος, μεταναστις, πλησιπορος, ὑγροβαφὴς, ὑδριας, φιλοπαις. Αγυιρις.
PHR. Μαῖα Διωνυσε—Αθαμαντος συγγαμος—Λευκοθεη χρατιστα χυτῆς κλιδὶ γαληνης. Non.
Ιυω δε λευκοθεα. ποτνιαν
Ομοβαλαμε Νηρηϊδων.—Pind.

Ιυωπος.

—Ὑπ' Ιυωποιο ρεεθροις. Hom. A. 18.
Χρυσῷ δε πλημμυρε βαθυς Ιυωπας ελιχθεις.
—Ιυωπιον παρα ρουν, ὅν τε βαθιστον
Γαια τοτ' εξανεσιν, ὁτε πληθοντι ρεεθρῳ
Νειλος απὸ χρημνοῖο κατειχεται Αιθιοπῆος. Call.

ΙΞΑΛΟΣ.

—Ιξαλε αιγὸς Αγριε—Il. δ. 125.
SYN. Χιμαιρος.—πηδητικὸς, ὀρμητικὸς.—τελειος.—θηρος, φοιταλιος.
EPITH. Διχηρως, δασυκνημος, δασυχαιτης.
Ιξαλος ευπετηνων αιγὸς πιοις.—Ep.

Ιξευτηρ. Ιξευτης.

Αιθρηκοκε τε γοηῆς επικτητορας ιξευτῆρας. Man. 4. 359.

Ιξευτας επὶ χωρος, εν αλσει δενδρεεντι
Ορνεα θηρευων.—Bion. 2. 1.
Ιξευταῖς, καλαμοις.—Ep.
SYN Ορνιθευτὴς —ιξευτικὸς, ιξιοεις, ιξαδης.
EPITH. Λαθροβολος.
Ιξοφοροις δονακεσσιν επισπασσας ορνιθας.
Και ταναὴς ορνιθας απ' ηερος ειρυσασθαι. Opp.

Ιξοβολος.

Ιχθυοθηρευτὰς τε και ιξοβολους δολοεργους. Man. 4. 243.

Ιξιονιος.

Ουδ' ὁπὁτ' πρασαμην Ιξιονιης αλοχοιο. Il. ξ. 317.

Ιξιων.

Λυσομενος χαλκεων Ιξιονα τεσθι δεσμῶν. Ap. 3. 62.
—Και τον ἁρματηλατην
Ιξιον' εν δεσμοῖσιν ελιμπανομαι. Eur. Herc. F. 1298.
Τον πιλάταν λεκτραν Ποτε τῶ Διος Ιξιονα
Κατ' αμπυκα Δρομαδα δεσμιον,—Soph. Ph 688.

Ιξὶς.

Και δολιχαὶ θαμιγγες, ὑγρὸς τε μιλτχρους ιξὶς. Opp. κυν. α.
SYN. Ιξια. γλοιὶς —παγὶς (των σἰρηθιων.)—γλισχρος.
—Ορνιθων δαΐους ιξὶς. Opp.
Δρυος γαρ ετ' ορνιθεσσι πεφυκεν αναρσιον ιξὶς:
—Θηρευτην ομμασιν ιξὶν εχων. Ep.

Ιξοφόρος. Vid Ιξευτὴς.

Ιξοφόροι δρυες—Soph. Fr.

Ιξύς. Vid. Οσφύς.

—Περὶ δε ζωστην βαλετ' ιξύι. Od. κ. 544.
—Αμφὶ τε νῶτα και ιξύας.—Ap. 4. 1349.
EPITH. Ευταρσος.

ΙΟΛΑΕΩ.

—Τοῖσι φιλως τόδ' απερθισεν ιολαυσας. Ap. 4. 1440
SYN. Αχευτιζω.

Ιολόλοφος.

Πτηνοῖς τ' ιολόλοις χῆρας χαλκεας επιπεμπε. Orph. H.
SYN. Ιομιγὴς, ιοδόρος, ιωδης, σκορπιωδης, φαρμακωδης.

Ιοδοεργος.

—Ιοδοεργοισι Μοισαῖς. Pind. Isth. 7.
SYN. Μελανοπλοκαμος. (al. ιοπλοκαμοισι.)

Ιοδνεφὴς

Ιοδρεφής.
Ηλακατη τετανυσο ιοδρεφες ἔρις ἰχνεα. Od. δ. 135.
SYN. Μελας. πορφυρεος, ιοειδής.
Ιοδοκη.
Ιοδοκη τετανυσο κατωμαδιν—Ip 2. 681.
Νικπ. σὺ σικρὴ πυρφόρος ιοδοκη ; Ep. l. 4.
SYN. Βελοθηκη, φαρετρη.
Ιοδόκος
—Ηδὲ φαρετρην Ιοδόκος—Od. φ 59.
Ιοειδής.
Ητε καθελλομενη ιοειδέα πόντον ορινει. Il. λ. 293.
SYN. Ιωδης, ιοδρεφὴς, μελας, μελανωδης: αιθηρὸς.
Ιοεις
Αυταρ ὁ τοξευτησι τιθει ιοεντα σιδηρον. Il. ψ 850.
SYN. Ιοειδής.
Ιοκαστη
Ω φιλτατον γυναικὸς Ιοκαστης καρα Soph. Oed. T. 969.
Ιολαος.
Ηρως, ω Ιολαε, βροτῶν πολυ φιλτατε παντων. Hes. α 78.
EPITH. Αρηϊφιλος, αμυμπτες, αστισὲς, διοζιντὸς, δισπρεφὴς κρατερὸς, κυδαλιμος, θαρσαλέος, ἱππομητις. ιφικλειδης.
Ο μεν γερων κε ξεινι Ιολαου ὁδε ;
Νεος μισθησκε τε γιγνεται αὐθις αὖ Eur.
Ιολη.
Πατρὸς μεν ὅσα γενεσιν Ευρυτε ποτε,
Ιολη καλεῖτο —Soph. Tr. 365.
Ιομιγής.
Νεβρος δ' ιομιγῆ θηλην σπασε.—Ep l. 1.
Ιομαρος.
Αργεῖοι ιομωρεῖ,—Il. δ. 242.
Ιον.
Αμφὶ δε λειμῶνες μαλακοὶ ιον ηδὲ σελινον. Od. ε. 72.
Και τὸ ιον καλὸν εσιν εν καρι, και ταχὺ γηρᾷ. Theoc. 23 29.
SYN. Κυανανγὲς, μελαν, λευκὸν, φοινιον, ὑποδωφιον.
Ιονδάς.
Εσορουσιν δ' επι δορμα ιονδαδος αιγειε αιγές. Od ξ. 50.
SYN. Νιος.—ταχύς.—δασύς.
Ιονια.
Ηυτε και Ιονιην περιναιεται πυδαξαντο. Dion. 94.
Ιονιος.
—Περσεο προὸς αυγὰς Ιονιοιο. Ib. 487.

Ιοπη.
Αρχει δε και Ιοπης τεῖχος μεγα κιχλωσαιτες. Sibyl. l. 5.
Ιοπλοκος. Vid. Ευπλοκος.
Ιορδανης.
—Καλὸν ρεεθρον Ιορδανη αργυροδινη. Cyr.
Και τῶ Ιορδανεω απὸ καλλιρροιο ρεεθρων Dolfc.
Ιός
—Ουδε κεν ἰὸν αποτρεψας τις δοιη. Theoc. 16. 17.
Ιος.
Ουκ ἄν τοι γναισμοισι βιὸς, και ταρφέες ιοί. Il. λ. 387.
SYN. Βελος. ὄιστος.
EPITH. Αβλὴς, αλιγκιος, αμειλιχος, ανελεήμων, βαρὺς, ευγλωχιν, δολιχοσκιος, θανατηφόρος, λευγαλέος, λυγρὸς, καρτερὸς, κρυερὸς, μιαιφονος, ἐξὺς, ολοὸς, πολυστονος, πολυωδυνος, πικρος, σιγαλὸς, ταχὺς, χαλκηρὴς, χαλκοβαρὴς, φαρμακος, ωκὺς, ωκυμορος, τηλεβόλος, ταυπλεγξ.
Ιος.
—Βαρὺν δ' εξετλυον ἰόν. Theoc. 24. 19.
SYN. Φαρμακον. (θηλυτηριον)
EPITH. Εχιδναῖος, θανατηφόρος, κακοεργὸς, λευγαλέος, συμοβρος, γλυκὺς. ολοφωὸς, μελαγχολὸς, χολοις. χολοιδερος. βροτοφθόρος, φθισιμερ. ολεσιμβροτος. ωκυβόλος, υποκαρδιος. Πεκκεδασον. θανατοιο φιλον. ζαμενηχολον ἰόν.
—Λυσσητῆρι κυνὸς βεβολημένον ἰῷ. Opp.
Ιος.
Ου γαρ παντων ἦεν ἐμὸς θροος, οὐδ' ἱα γῆρυς. Il. δ. 437.
SYN. Εις. αυτὸς, μονος.
Ιοστεφανος.
Ειδος θαυμαζοντες ιοστεφανε Κυθερειης. Hom. V. 18.
Ιοτης.
Μη δ' ἐμὴν ιοτητα Ποσειδαων ενοσιχθων
Πημανειν Τρῶας,—Il. ο 41.
SYN. Γνωμη. βουλησις. βουλη, φρονησις. θελησις. χαρις. ιοτητυς.
EPITH. Σοφὴ.
Ιοτητὸς
Ιοτητος Διὸς ερις ετισατο Κρῆτα φαρετρης. Ep. l. 1.
Ιουδαια
Ασια δ' αυτοσιην Ιουδαιης πρατειῆς. Apollin.
Ιουδαια χαριεσσα πολὴ πολις.— ibyl.
EPITH. Θεοσεβὴς, παμπληκτος.
Ιουδαιοι.
Εργοπονοι παλαμαι Ιουδαιων πολυμοχθων. Cyr.

I O

EPITH. Αρτιζωοι, θεοσυγεῖς, αχαριστοι, αλαστορες, μιαιφόνοι, μιγαβυμοι, ὑπερηνορεοντες, ὑψιτοοι

Ιουδαιων μακαρων θεῖον γενος ουρανιωνων. Sibyl.

Ιουδαϊσμός.

Ιουδαϊσμὸς, χιλιων τ' ετῶν λειψηματα. Naz. 4.

Ιουδας.

—Νοσφι βιβηκε δυωδεκαριθμος Ιουδας. Nonn.

EPITH. Ανανδὸς, αζηλοτερος, αεργος, αργυραμοιβὸς, δολοπλόκος, δολομητης, θρασὺς, θρασυχειρ, κακοτεχνος, κακοεργος, μιαιφόνος, μαινολης, παγκλαυστος, ποικιλομητης, χερδαλεοφρων,

Δηϊος, αλλοπροσαλλος, ὁμοιος εσι μαθηταις, Διαβολος τις ος αλλος εν ὀφθαλμοισιν ακουων. Non.

Αγχοτοκε Σιμωνος επικλοπον υἱὸν Ιουδαν.

—Θεοκλυτος Ισκαριωτης.

—Φιλοκλεκτοις φορτῆος. Nonn.

Αργυροδεκτης, δυσφατος μυστης.—

Αργυροφυλαξ αργυροτραπεζης πλειστον.

Ερρ αισχροποιὲ, φιλιας διαφθορεῦ.

Ατιμοπολιτης αισχρος εξ αγαστων.

Κλεπτην γαρ ειπα, και θεᾶ βαπτην φανη:

Ατιστον, αθεον, παρανομον, ανδικον. Naz.

Σχετλιος, αμβριμοεργος. ὃς ουκ εθετ' αισυλα ερδα.

—Παρισατο πομπὸς Ιουδας

Ος μεν αφαυροτατην μιτυθαδιν χαριν εργω

Τια Θεῷ παρεδωκε.—Nonn.

Ιουλιανὸς,

Δεινὸν Ιουλιανοῖο χρατος ψυχῶν αλετῆρος. Naz.

Ρωμαιων βασιλευς Ιουλιανὸς θεομαὶς, κ. λ. Suid.

Ιουλὶς, Ιουλος

—Και ιουλίδα μαργον. Ath. l. 7.

—Ιουλίδα πετρησασαν, Ep l 3

—Τοι μεν Ιουλοι,

Κεκληνται μιλακες, γαιηφάγοι,—Ath. 7.

Ιουλος (ὑμνος)

—Καλὰς δ' ηειδεν ιουλος. E. M Lyc. 23. sch.

Ιουλος.

—Πριν σεῶιν ὑπο χρυσαφοισιν Ιουλοις

Ανθῆσαι. πυκασαι τε γενυν ευανθεϊ λαχνῃ. Od. λ 318.

SYN. Λαχνη πρεπωγωνιον. χνοος. ὕλος.

EPITH. Ἄβρος, ἀπαλὸς, νεοτρεφὴς, καλὸς, θριξὸς, χρυσεος. αρτιγενυος.

Ισὸν πυκ κακοεργῳ επισταχυεσσιν ιουλοι. Ap.

Ιουλοτριχος.

—Αι δε παρθενοχοιον Θετιν

Ιουλοτριχοι θεὸν ευπεπλοι σταθαις. Lyc. 23.

Ιουλιζω.

Μητω δ' ευφυεσσιν ιουλιζων χροταφοισιν.

Αλκὴν πατρὸς ἑφαινε, νεος περι εὐν πολεμιζὴν. Typh. 52.

I Π

SYN. Ηδαν, εμπδαν.

Ιοφων.

Ου, πριν γ' αν Ιοφῶντ' απολαδὼν αυτὸν μονὸν

Αντιν Σοφοκλεης.—Ar. R. 78.

Ιοχαιρα. Vid. Αρτεμις.

Νεικεσιν Ιοχαιρην φυσδηνις επεεσσιν. Il. φ. 480.

SYN. Τοξοτις.

I Π

ΙΠΝΙΟΣ, Vid. Ιππος.

—Και ιπνια λυματ' αειρειν. Call. Suid.

Ιπνιτης

Θερμῶν πνυτων εισθιον—Ath. l. 3.

SYN. Εσχαριτης.

Ιπνοω.

Ιπνωωτος ριζαισιν Αττηαις ὑπο. Aesc. Pr. 365.

SYN. Καιω—ιπδω.

Ιπνος.

Ο δ' ιπνὸς ἡμῖν εξαπινης ελεφαντινος. Ar. Pl. 816.

SYN. Μαγειρειον. καμινος. εσχαρα. φατνοδοχη. λαμπτὴρ κοπρια.

Ιπνοω.

Ιπνωμενος ταῖς συμφοραις. Ib. Eq.

SYN. Θλιβω, πιεζω, βλαπτω, ιπδω.

Ιππα

—Παρ' Ιππαν καλλιπαρῃον. Orph. H.

Ιππαγωγὸς (ναῦς)

—Εις τας ἱππαγωγὲς εισπιπδων ανδρικῶς. Ar. Eq. 596.

Ιππαζω, Ιππαζομαι,

Αντιλοχ' αφραδιως ἱππαζεαι—Il. ψ. 426.

SYN. Ιππευω, πωλεδαμεω, οχεομαι.

Ιππαιχμος.

—Λαὸν ἱππαιχμον—Pind. N. 1.

Ιππαλεκτρυων.

Τον ξυθὸν ἱππαλεκτρυόνα ζητῶν.—Ar. R. 963.

Ιππαλιδης. Vid. Ἱππότης

Καισαρ ἱππαλιδαις εδαιεν,—Theoc. 24. 127.

Ιππαρχος.

Ηρεθη φυλαρχος, ουθ' ἱππαρχος, Ar. Av. 800.

SYN. Ἱππαρχης, ἱππηγετης.

Ιππασιδης.

—Ο δ' αρ' Ιππασιδαν χαριν' νταρι δωρι. Il. λ. 426.

—Η δοιοῖσιν ἑπευξεαι Ιππασιδησι. Ib. 431.

Ιππασος.

Ω Σεῶχ' Ιππασε μὲ δαῖφρονος ἱπποδαμοιο. Ib. 450.

Ἱππασια, Ἱππεια.
Ἡπιαλῶν γαρ οικαδ' ἐξ
Ἱππασιας βαδιζον. Ar. A. 1163.
—Μωνυχα σωλον—ἱππειαισι δοκζεις. Eur. Ph 811.
SYN. Ἱππευσις, ἱππευμα, ελασια, ελασις.
Ἱππειος, Ἱππιος. Ἱππικός.
Φατιν εφ' ἱππειη.—Il. κ. 568.
Αι ταν ἱππιαν τιμωσιν Αθαναν. Soph. Oed. C. 1125.
Μολις κατασχεθοντες ἱππικον δρομον. Ib. El. 756.
SYN. Πωλικος, εφιππειος, ἱππωδης.
Ἱππιλατειρα Vid. Αθηνη.
—Γιγαντων ἱππιλατειρα. Orph. H.
Ἱππιερος.
Αλλ' ἱππιερον με κατιχει των χρηματων. Ar. N. 74.
Ἱππευμα.
Ως μακρον ἱππευμα διωκεις, Ib. Th. 1075.
SYN. Ἱππασια. πορεια.
Ἱππιὺς. Ἱππιυτήρ. Vid Ἱππότης.
Πεζοί δ', ἱππῆές τε—Il. C. 810.
—αλλ' ου ἀλος ἱππιυτηρα, Ep. l. 1.
Ἱππευω.
Ζεφυρω πτοαῖς ἱππευσαντες
Εν κρανῳ.—Eur. Ph. 221.
SYN. Ἱππαζω, ἱππαζομαι, ἐξιππαζω, ἐνιππευω, καθιππευω, κελητιζω, ελαυνω. ἱππιλατεω.
PHR. Φαιδρον αερσιλοφοιο περι ραχιν ὠμοιος ἱππου.
—Εις δρομον ὠτρυνεν ποδηνεμον ἱππον. Nonn.
Ἱππων ἰθυνεμεν χυδιερητῆρα χαλινόν.
—Θρασυν ἱππον ειργων,
Ἡνιοχος σκληρῆσιν αναγκαιοισι χαλινῶ. Opp.
Ἱππηγετης
—Μελανθον—Ἱππηγετην. Lyc. 767.
Ἱππηδόν.
Τὰς δ' ἀχιχημενας αγεσθαι
Νεας τε και παλαιὰς ἱππηδόν, Aesc. S T. 335.
Ἱππηκρηνη, Ἱπποκρηνη
Η Ἱππηκρηνης.—Hes. Θ. 6.
—Κρηνης Ἑλικωνίδος ἐνθεν ὑδωρ,
Τὸ σφετερῃ πωλω προσθεν ἐκοψεν ὀπυξ. Ep. l. 4.
Ἱππω επὶ κρανα Ἑλικωνίδι καλα ῥεεθρα, Call. 5. 71.
Καλον ὑδωρ αγαγειν ευαλδέος Ἱππακρηνης Arat.
—Μιλησαγες ἱππιον ὑδωρ. Nonn. ευπες ὑδωρ.
Νηγασίδος κρηνης τεκταιεται λισσάδες Ep. l. 2.
Ἱππιλασιος. Ἱππιλατος
Οφρα δ' αυταων ἱππιλασιη ὀδὸς ειη. Il. π. 439.
Ου γαρ τις πασων ἱππιλατος,—Od. δ. 607.

Ητοι μεν τροχεα, και εκ ἱππιλατος εστιν. Ib. v. 242.
SYN. Ἱππασιμος.—πλατυς, ευρυχωρος, λεως.
Ἱππιλατιω. Vid. Ἱππευω.
—Ωσθ' ἱππιλατῶν. Ar. 1443.
Ἱππιλατης. Vid. Ἱππότης.
—Γερων ἱππιλάτα Πηλεύς. Il. η. 125.
Ἱππημολγοι
—Και αγαυων Ἱππημολγων.
Γλακτοφαγων, αζωντε, δικαιοτατων ανθρωπων Il. ν. 5.
Ἱππιαναξ.
Διαιξειν τ' ησδ' Αρσακην Ἱππιαναξας. Aesc. P. 1002.
Ἱππιοχαιτης,
—Ἰδέ λοφον ἱππιοχαιτην. Il. ζ. 469.
Ἱππιοχαρμης. Ἱπποχαρμης.
—Και Τρωϊλον ἱππιοχαρμην. Il. ω. 257.
—Ἱπποχαρμαν βασιλῆα—Pind. Ol. 1.
SYN. Φιλιππος, ἱππαρχης, ἱππότης.
Ἱπποβαμων.
—Ἱπποβαμονα στρατόν. Soph. Tr. 111.
SYN. Ἱππικός.
Ἱπποβροτος.
Ἱπποβροτους ωδῖνας—Lyc. 842.
Ἱπποβοτης.
Ατρεως ἱπποβότα. Eur. Or. 1003.
SYN. Ἱππότης, ἱπποτρόφος, ἱππεκόμος, ἱππονόμος, ἱπποβυκόλος, ἱπποφορβός.
Ἱπποβοτος.
Αργος ες ἱπποβοτον—Il. γ. 13.
SYN. Ἱπποτροφος.
Ἱπποβυκόλος, Vid Ἱππόβοτης.
Πελυζε δέ νιν λαζυντες ἱπποβυκολοι. Eur. Ph. 28
Ἱππογυωμων
Εχω δε τυτε θυμὸν ἱππογυωμονα. Aesc. Fr.
Ἱππόδαμας.
Ἱπποδαμαντα—καθ' ἱππων αἴσσοντα. Il. υ. 401.
Ἱππόδαμεια.
—Σὺν δέ οι ισχε παραιβατις Ἱππόδαμεια. Arg. 1. 754.
—Κλυτὸς Ἱππόδαμεια. Il C. 742.
—Παρθενον Πισατίδα. Eur. I. Τ. 824.
Ἱππόδαμος. Nom. pr.
—Ο δ' Ἱππόδαμα λεξεται θυμενης. Ar. Eq. 327.
Ἱππόδαμος.
Κασορά θ' ἱππόδαμον,—Il γ. 237.
SYN. Ἱππότης, ἱππικὸς, πολεμικός.
Ἱππόδασυς.
Κορυθας χαλκειας ἱππόδασειας. Il. ν. 714.

Ιπποδεσμος. Ιπποδεσμα τα.
Οὐθ' ἱππόδεσμον, ὅτε κολλητὸν ἔχων
Μετασ[illegible]ρίψαι.—Eur. Hipp. 1225.
Ιπποδέτης (ρυτήρ)
Μεγαν ἱππόδετην ρυτῆρα λαβών. Soph. Aj. 241.
SYN Ιμάς, ἀγωγεύς χαλινος.
Ιπποδιωκτης. Vid Ιππότης
Και ὁ Θεσσαλος ἱππόδιωκτας. Theoc. 14. 12.
Ιπποδρομος
—Ευεργέταν
Ἁρματων ἱπποδρομιαν χιλαδῆται. Pind. Ith. 1.
Ιπποδρομια.
—Μετὰ ταῦθ' ἱπποδρομιαν ἄξιτε. Ar. Pa. 899.
Ιπποδρομος
—Λεὼς δ' ἱπποδρομος ἀμφίς. Il ↓ 330.
Λαμπρὸν ἱπποδρομον βαινεν, Eur. I. T. 1138.
Ιππόθεν.
Ιππόθεν ἐκχυμενοι,—Od. Θ. 515.
Ιπποθεν, Ιπποθι.
Ιππόθεν τ' ἐροισσα, και Ιππόθι ῥοδοπηχυς
Hes. Θ 251.
—Μετὰ δ' Ιππόθεν ἐραβημεν. Call. l. 1.
Ιπποθοος. Nom. pr.
Ιππιθοος δ' ἀγε φῦλα Πελασγων—Il. Β. 840.
—Λαθοιο Πελασγω φαιδιμος ὑός. Ι'. ρ. 288.
Ιπποκαιθαρος. Ar. Pa. 180.
Ιπποκελευθης. Vid. Ιππότης.
—Πατροκλης ἱπποκελευθε. Il. μ. 126.
Ιπποκομεω.
—Ἱπποκομεῦν μ' ἠναγκασε. Ar. Pa. 73.
Ιπποκομος.
Ψαῦον δ' ἱπποκομοι κορυθες λαμπροῖσι φαλοισι
Νεοντων—Il ν. 132.
Ιπποκορυστης. Vid Ἱππότης.
—Και ἀσπίδες ἱπποκορυσταί. Il. Β. 1.
Ιπποκοων
—Θρηκῶν βελτίστην Ιπποκοωντα
Ρηξε ἀτειλίδην σθένεϊ—Il. κ. 518.
Ιπποκρατης
Τοῖς Ἱπποκρατες ὧδιν εἰξεν—Ar. N. 997.
Θισσαλὸς Ιπποκρατης Κῶος γενος ἐνθάδε κεῖται.
Οὗτος ἀκεσαρχης χρυσιας οἰξὶ κελευθυς
Παισιν μερόπων Κωῖος Ἱπποκρατης.
Ἰητὴρ μερόπων Ἱπποκρατης, ἀλλὰ και ἱππων.
Ος πολεσιν κρυερῆσι μαραινομενης ὑπὸ νυσου
Φῶτας ἀπεσρεψεν Περσεφονας θαλαμων. Ep.
Ιπποκρατης φαος ἦν μερόπων, και σωτορ ἀλαων
Ἐθρεψ. και νικων ἦν στρανις ἐν αἰδῃ.
Ιπποκρημνος.
Και ῥημαθ' ἱπποκρημνα. Ar. R. 960.
Ιπποκροτος.
Και γυμνασιον τῶν ἱπποκροτων. Eur. Hipp. 229.

Ἱπποκροτον Σκυρωτὰν ὁδόν. Pind. Pyth. 5.
Ιπτολοχος.
—Και Ἱπτολοχον μενεχαρμην. Il. λ. 122.
Ιπτολυτη.
Πεζος ἐὼν ζαπλῆγα φιλοπτολεμοιο κομιζων
Ἱπτολυτης—Ap. l. 1.
—Ἀμαζων φιλοπτος. Eur.
Τοξοδαμον Ορθωσιαν. Lyc.
Ιπτολυτος.
—Θησεως παῖς, Ἀμαζονος τοκος
Ἱπτολυτος, ἀγνὸν Πιτθίας παιδευματα. Eur. Hipp. 11.
—Φιλτατος ἀστὴρ Αθηναις. Ib.
Ιπτομαντις
Ἱπτομαντὶς ἐγὼν εἰμι παρ' Ἀχαϊάτι, τῷ δ' ἐπὶ πᾶσαι
Και πάλαι μαινονται ἀν' ὠρεα και διὰ ἱπποι.
Theoc. 2 48
Σὰ τὸν ἱπτομαιῆ. Soph. Aj. 143.
SYN. Ἀκρομαντὰς.—πολεμιχὸς, ἵπποις ἐπιμαιτομενος
Ιπτομαχος.
Ἱπτομαχον βαλε δουρί—Il. μ 189.
Ιπτομεδων
Οὗτος Μυκηναῖος μεν αὐδᾶται γενος,
Λιρναῖα δ' οἰκεῖ ναιομαδ' Ἱπτομεδων ἀναξ. Eur. Ph 116.
Ιπτομενης
Ἱπτομενη, ἑκὰ δὲ τὰν παῤθενον ἠβελε γᾶμαι
Μαλ' ἐνὶ χερσὶν ἐλών, δρομον ἀγων' ἀδ' Ἀταλαντα
Ὡς ἰδεν, ὡς ἐμανη.—Theoc. 3. 40.
Ιπτομαντις.
—Ἀμφ' Ἰολαον ἱπτομαντιν. Pind. Ith. 7.
Ιπτονιχος.
—Κἄξ Ἱπτονικου Καλλιας. Ar. Av. 284.
Ιπτονομος. Vid. Ιπτοζοτης.
Και βοτῆρας ἱπτονομους. Soph. Aj. 232.
Ιπτιονος.
—Και Ἱπτιονον μενεχαρμην. Il. λ. 303.
Ιπποτομας. Vid. Ιππότης
Τονδ' ἱπποτομαν (Ἡλιον) ὃς ὑπερλαμπρὰς ἀκτῖσιν κατεχει
γῆς πεδον, μεγας εἰ θεοῖς
Ἐν ἀθανατοῖσι τε δαιμων. Ar. N. 572.
Οὐδ' ἱπποτομας, οὐδ' ἀγαλματων φυλαξ. Eur. Hipp. 1399
Ιπποτοξος. Vid. Ἱππότης.
—Ἐφ' ἱπποτοξων Θρηκῶν ὁρια πεπλωτα. Il. ξ. 297.
Ιππος, Ιπποι.
Ἰδρωσεν δ' ὑπὸ τευ ἵππος εὐξοον ἁρμα τιταινων. Il. Β. 390.

Ιπποι

Ιπποι δ' εἰ ροθειεσκεν αμυμονα Πηλειωνα. Π. C. 770.
SYN. Παλος.
EPITH. Αιρσιπους. αθλοφορος, αιθων, αργιοπους, αελλοπος, ατειρης. ακαμας, ακαμαντοποδες, αγλαος. αγαθος. αγαυαρ. αιρσιλοφος. αιολπις, αλιτρεπης. αρταξ. απτοης, ανικητος. ακτιμητος. αιρσιποδιωνος. αιολοφωνος. αμβροτος. βραδυς. θοος. δικιος. λυσσας. θυιλλοπις. ξανθος. ερυσαρματος, επινικιος. ερικυχην. ευσκαρθμος. ευχειρης. ειυαλιος. ευθριξ. ελαφροπους. καλος. καλλιθριξ. κρατερωνυξ. κοντορνικης. κομιων. μιγαλητωρ. μεγαλητωρ. μανυξ. λασιαυχην. οθριξ ποδωκης. πηγος. πολεμιστης. πλειονες. πλαιος. υπιλοφος. υψηχης. στεφανηφορος. σιδηροχαιτης. σλατος. ταινιπλεκυξ. ταχυς. χρυσαμπυξ. χαλκοπους. χαιτηεις. ωκυπους ωκυς. ωκυπετης. χαλκοκροτος. πολεμιστηριος. κυανοχαιτης. λευκοθριξ. καναχηπους. κοπτερος. κυανοθριξ. ο ρεμικος. φιλιππος. φορβας. χαλκοχιτων. γυμνας. υγροπορος. σιδηροπους. υψαυχην. ευρυπορος. περιγλαιος.
—Ομοζυγες. ζευγιτιδες. τετραορι. αθλοφορι. αιολοπες μαργοι. Θεσσαλοι. Θρηικιοι. Τρωικοι. βαρδικοι. δικυγες. αθανατοι. υψηχιες. Πυληγενεες.
Λευκοτεροι χιονος. θεειν δ' ανεμοισιν ομοιοι. Hom.
Ως ιππον αποπλησῆρα χαλινῶ. Nic.
Αιολος ποδας—μητερα φοβοιο.
—Χρυσεησιν εθειρησιν κομοωντε Hom.
Θυμαινων. συναιβλος, αρριος, ομβριμος ιππος, κ λ. Orp.
—φρασσατο δ' ιππον αριπρεπια πρηχοντα,
Ος το μεν αλλο τοσον φοινιξ ην. εν δε μετωπω
Λευκον σημ' ετετυκτο περιτροχον ηυτε μηνη. Hom.
Ο δ' επ' αυχενι γαυρος περθης.
Εστηκει. αργυρειοντα δ' ενι στομασεσσι χαλινα
Αμφις οδακταζοντε παρακλιδην κρεμαωνται. Apoll.

Ιππος. (δεραπευς.)
—Και ιππα κεκμηοτα δεισαν
Δυρατιν. τον Επειος επειθεσαν συν Αθηνη.
Ος ποτ' ες ακροπολιν δολον ενηγαγε δια Οδυσηος
Λυδρων εμπλησας οι Ιλιον εξαλαπαξαι. Od. ω. 493
EPITH. Μενεδηϊος, εγχεμαχης, αρηϊος, αρηϊφιλος, ενυαλιος, μεγαθυμος, οβριμος, πολυχαλκος, μεγακητης, κρατερος, πεφιδιμος, ευξοος, δολιος.
PHR. —Ιππολατον εργον Αθηνης.
Τροιης εγθρον αγαλμα πελωριον ιππον εποιει'
—Τευχοντες—δημας αιολον ιππον.
—Θειης απατηλρα τεχνην. Tryph.

Οτ' ελιπον ιππον κραναις βρεμοντα,
Χρυσεοφαλαρον, ενοπλον.—Ur.
Αφθιτον εργον Επειου.—Ep.
Ιπποσσοος. Ἱππιος.
—Ιπποσοαι Ιολαος—Pind. Isth. 5.
Τα μεν εν ιπποσοισιν ανδρασι
Μαριαμειον. τα δε εν πεζομαχαις. Ib. P. 2.
Λατῆς ιπποσοα Συγατηρ—Ib Ol. 3.
Ιπποσυνη.
—Και ιπποσυνας εδιδαξεν. Il. ψ. 307.
SYN. Ἱππικη. (τεχνη, ανδρεια.)
Ιπποσασις
Αμφι μεν αιλιν κρεφαιαν
Ιπποσασιν.—Eur. Alc. 603.
SYN Ιππεσασιον. ἱπποσασια—ἱππων.
Ιπποταδης. Vid. Αιολος.
Ιπποτεκτων.
Ο δ' ἱπποτεκτων Λαγαριας εν αγχαλαις. Lyc. 930.
Ιππότης.
—Γερηνιος ἱππότα Νεστωρ. Il. C. 336.
SYN. Ἱππευς. ἱππαλιδης. ἱππιλατης. ἱππιοχαρμης. ἱππευτηρ. ἱππευτης. ἱπποδατης. ἱπποδαμος. ἱπποδιωκτης. ἱπποθοος. ἱπποκλειθος. ἱπποκορυστης. ἱππακτης. ἱπποκωμας. ἱππολοπος. ἱππος. δαμιππος. δαιξιππος. φαληξιππος. ἐλασιππος. ταχυπωλος. κλυτοπωλος—ἱππικος—φυγας.
PHR. Κενταρ ἱππων.—Vid. ἱππευω.
Ιπποτιων.
—Και Ιπποτιονα κατεκτα. Il. ξ. 514.
Ιπποτοξοτης.
Τρισμυριους πρακας ἱπποτοξοτας. Ar. Av. 1179.
Ιπποτροφια.
ἱπποτροφιας τε φοινιξων. Pind. Isth. 2.
Ιπποτρόφος. Vid. Ἱπποδατης. Ἱπποφόρβιος.
ἱπποτρόφον ασυ το Πρωτειο,—Ib Nem. 10.
Ιππυρις.
Ιππυρις τρυσαλεια.—Il. τ. 380.
Ιππυρος, (ιχθυς.)
—Η αργεντην ἱππουρον. Ath. l. 7.
Ιπποφορβιος.
Αγρων πυλας τωνδ' Ἱπποφορβιων ἑκοι. Eur. El. 623.
SYN. Ἱπποτρόφος, Ἱπποτρόφος
Ιππωναξ.
Ο κυπαρισσοις ενθαδ' Ἱππωναξ κειται. Theoc. Ep. 21.
Ιππωνις
Ιππωνις πρηνης εις Τηθυν χειρας. Lyc. 1069.
Ιπλαμαι.
—Εκας εσσατο πικρος οιστος. Il. ν. 592.

SYN.

I P

SYN. Ιπλημι, πετομαι, πετομαι, πετασομαι. ποτεομαι. πλημι, ανεπλαμαι. αφιπλαμαι.
PHR. Πτηνδν ἄραι σῶμ' ες αιθέρος βαθύ. Eur.
Ηερίοις ανεμοισι συνεμπορον οἶμον οδεινεν.
Κυκλῶσαι βαλησιν ακτινεμιον πλερὸν αυραις. Apollin.
Ευπλεκον ιχνος ἑλισσων.
Νηχομενων πλερυγων στειχουσι συνδρομοι ολκῷ.
Εισεσιης ανεμοιο πνοιστο ταρσῷ. Nonn.

Ιπλω, Ιπλομαι.
Συ τοιδε μηδὲ ιπλω; Theoc. 30. 19.
—Ταχα δ' ιπλεται ἧας Αχαιῶν. Il. c. 193.
SYN. Βλαπλω. καταινιζομαι.

I P

IPAI αἱ.
Ιραων προκαρσιβε καθεμενοι—Il. ε. 531.
SYN. Λογοα, εκκλησια.

Ιρις.
Ιρις δ' εξοπιης καθεζετο ρεον εις ἁλα βαλλεν. Dion. 783.
—Μετα τονδ' αγχιπορος Ιρις
Μειοτερος λευκῆσιν ἑλισσεται εις ἁλα δ'ιταις. Ap. 2. 368.

Ιρις.
Τρεῖς εκατερθ' ιρισσιν εοικοτες, ἀς τε Κρονιων
Εν νιφετῖ σπειρῃσι τερας μεροπων ανθρωπων. Il. λ. 27.
Ιριδος αγλαὸ κυκλα πολυχροος—Nom.

Ιρις.
Τρωσιν δ' αγγελος ἦλθε ποδηνεμος ωκεα Ιρις. Il. c. 785.
EPITH. Δυσαγγελος, αελλησσα, αγλαοπτυχυς, ευλογχος, ετεροχρως, πολυχρως, πορφυρεα. χρυσοπλοκος, ταχεια.
—Ωρτο δ' Ιρις αελλοπος αγγελεουσα. Hom.
Θαυμαντος θυγατηρ ποδας ωκεα Ιρις
Αγγελιη πωλειται επ' ειρεα νωτα θαλασσης. Hes.
Ιρι αιξηεντι Ζεφυρω χρυσοπλοκῳ νυμφη. Nonn.

Ιρος.
Ηλθε δ' επι πλουτος ποδηνεμος, ὁς κατα ασυ
Πτωχευεσκ' Ιθακης, μετα δ' επρεπε γαστερι μαργῃ.
Αζηκες φαγεμεν και πιεμεν· κδε οἱ ἦν ις
Ουδὲ βιη εἶδος δε μαλα μιγας ἦν ὁραασθαι·
Αρταῖος δ' ομως εσκε· το γαρ θετο πατρια μητηρ
Εκ γενετης· Ιρον δε οἱ κικλησκον απαντες.
Οὐνεκ' απαγγελλεσκε χιων ὁτε πᾶς τις ανωγοι. Od. σ. 6.

I Σ

EPITH. Αλητης, αλητιδορος. πλωχὸς, αἴορος.

Ιροσολυμα.
Ευαγγων ανεβαινεν ες ἱδρεατον Ιροσολυμων. Nonn.
EPITH. Ἱερὰ, μυστικὰ, ταινιοκοπικὰ.
PHR. Ιερὰ Σολυμων πολισ. Naz.
—Οπη δομος αιθέρι γειτων
Χιονεην αμαρυσσε λιθων στιλβοχροον αυγήν Nonn.
Σον δια τὸν ναὸν Σολυμη μεγακυδὲ εν ιερῇ Dolf.

I Σ

ΙΣ, Ιν.
Καιετο δ' ις ποταμοῖο.—Il. φ. 356.
Ινα ταμη δια πᾶσαν.—Il. ρ. 522.
—Σαρκας τε και οστεα ἴνις ἐχουσιν Od. λ. 218.
SYN. Ινιον, λοβος, φλεψ. νευρὰ, νευρον —δυναμις
EPITH. Λεπτὴ, παχεῖα, αυχενιος, απελεθρος κραταιὰ, ἱερά.

Ισα (Adv) Vid Ισως.
Ισα φιλοισι τεκεσσι.—Il. ε. 71.

Ισαακ.
Σαρρας οφιτοκοιο τοκος. και ριζα γενεθλης. Naz

Ισαδελφος.
—Πυλαδης ισαδελφος ανὴρ Eur. Or. 1014.

Ισαζω, Ισασκομαι, Ισαομαι.
—Και ειριν αμφὶς ανελκει
Ισαζεσ', ινα παισὶν ανηνεκα μισθὸν αρηται. Il. μ. 435.
Ουνεκ' αρα Λητοῖ ισασκετο—Il. ω. 607.
—Την γενθμῷ μεν ισαομενην μαθε παρδω. Nic.
SYN. Εισαζω, εξισαζω, παρισαζω. ισοω. ισαω, ανισοω, ενανισοω, αντισοω, απισοω, εξισω, παρισοω, ισοῤῥεζω.

Ισαῖος, Ισαιτερος.
—Και αστίδος εριο μορφὰς Ισαιας—Nic.
—Τι τετων εστιν ισαιτερον πολει Eur. Suppl. 441.
SYN. Ὁμοιος, ισος.

Ισαμιλλος. (Ισαμιλλα Adv.)
—Κυων ισαμιλλα δρεμῆσα. Ep. l. 1.

Ισανεμος.
Τον ισανεμον τε ποδοῖν
Λαιψηροδρομον Αχιλῆα. Eur. I. A. 206.
SYN. Ποδηνεμος, αελλοπης.
—Προιῆσιν ευδομενοις ανεμοισι. Hom.
—Συνδρομος αυραις. Apoll.

Ισανδρος.
Ισανδρον τε και Ιππολοχον—Il. ζ. 197.

Ισαριθμος, Ισηριθμος.
—Η ισαριθμοι Τειρεσιν—Call. 4. 175.
Ισηριθμον δριπ]ειραν εν τοτοις καπραν. Lyc. 1258.
—Ισηριθμα συμβολον ευεπτης Ep. l. 6.
Ισαυχεις.
—Ισαυχίδας εἶχε μαχαιρας. Ep l. 5.
Ισαυχενίος.
—Ισαυχενίον μιτὰ τικην. Ib. l. 4.
Ισηζυγος, Ισιζυγος.
—Ισηζυγον ἦμαρ ομιχλη. Suid.
Τίκα τιμησωσιν ισόζυγον ᾧ γενετῆρι. Nonn.
SYN. Ισιζυξ, ισος.
Ισημι.
—Πολλοὶ δ' μιν ανδρες ισασιν. Il ζ. 151.
SYN. Ειδω, επισαμαι, γιγνωσκω.
Ισπρετμος;
Αιγειαν—ισπρετμοι νᾶες. Eur. I. A. 242.
Ισθμιάς.
—Νικης συμβολον Ισθμιάδος. Call. Fr.
Ισθμιος.
Τυραννον αυτὸν ἐ 'πιχωριοι χθονὸς
Τῆς Ισθμιας σ]ησουσιν.—Soph. Oed. T. 959.
SYN. Ισθμικὸς, Ισθμιακὸς.—Κορινθιος.
Ισθμιον
Ισθμιον πρεπει δίφρων περικαλλὲς αγαλμα: Ol σ. 299.
SYN. Ορμος, περιτραχηλιος.—περιτεμιον—τραχηλος.
Ισθμόθι.
—Ισθμόθι, κὴν Νιμεα. Ep. l. 6.
Ισθμὸς
Σκαιη δ' Αυσονιων παρατεί]αται ασπετος ισθμος.
Παλυτειὴς, τριτοσῖσι περιδρομος αμφιτριται;. Dion. 98.
—Οσσον τ' επιμηρίται ισθμὸς
Χερσω επικρηνης καταικιος.—Ap l. 938.
SYN. Λαιμὸς—σ]ενὴ γαῖα μεταξὺ δυο θαλατσων.
EPITH. Αλιζωνος, ασπετος, κλειτὸς, κλειτη, πεντια, πλατὺς, ἀ λυτενὴς, πιτυωεις, σ]ειδὴς, πολυτρητος Δαρια, Κορινθιος.
Την ἀλιπεκτα Ισθμῆ δειράδα- Pind.
Ισις.
Συν σῷ μητρὶ ἐ.φ' μελανηφορῳ Ισιδι σεμνῃ. Orph.
Ισιδι καρποτοκῳ, ταχυμητορι, μυριομορφῳ. Ep. l. 4.
Ισχω.
Αι κέ σε τῶ ισχωντες—Il. λ. 798.
Ισχει εκαστος ανὴρ,—Od. χ. 31.
SYN. Εἴσλω, ὁμοιοω. εικαζω—λιγω.

Ισμα.
Ορνιθοταιδες ισμα φιβαζων ποτοῖς. Lyc. 751.
SYN. Ιδρυμα, κτισμα, ταφος.
Ισμαρικὸς
Ισμαρικῆ πνοιῇσιν ελαυνομεναι βορεαι. Dion. 113.
Ισμαρος.
—Ος Ισμαρον αμφιβεβηκει. Od. ι. 193.
Ισμηνη,
Ω κοιτὴ αυταδελφον Ισμηνης κατα. Soph. An. 1.
Ισμηνια.
Ητε Θηβαια φιλη παῖς
Ευγενὴς Ισμηνια. Ar L. 698.
Ισμηνιος.
Ισμηνιον δ' ορσαιξιν,
αλαθεια μαντιον θῶκον. Pind. P. 11.
Ισμηνος. (ποταμος Θηβων.)
—Μελαμπιφιδος ιχνεσαι
Ισμηνε χερα πατρὸς,—Call. 4. 77.
Ισμηνος.
Ανυμεναια δ' Ισμηνος εκπεδιωθη
Λυτροσορα χλιδᾶς. Eur. Ph. 359.
Ισοδαιμων.
Τμετος δε των αγαθῶν εργματων,
Εκτελευσιν ισοδαιμονα τευχει φῶτα. Pind. N. 4.
SYN. Ισοκληρος, ισομοιρος.—ισοθεος.
Ισοδρομος.
Ου μιν πολλὸν ανευθεν ισοδρομος—Dion. 120.
Ισοειλὴς. Vid. Ισοροπος.
Καρδαιῳ αμμιξας ισοειλκεϊ—Nic.
Ισοθεος. Vid Θεοικελος.
—Ευρυκλος τριτατος κεν ισοθεος φως. Il. ε. 56.
Ισοκεφαλος.
—Κυρης—ισοκεφαλος, ενιγυης. Ath. 2.
Ισοκρατης. Vid. Πυθοκλὴς
Χαιρε φαος ρητορος Ισοκρατες'—Ep. l. 5.
Ισομαιτω
—Τυ δε Θὴς γ' ισομαιτορα αμινόν. Theoc. 8. 14. (l. λιπομαιτορα.—Pierson)
Ισομοιρος, Ισομορος.
—Και γῆς ισομορίος αὴρ. Soph. El. 87.
—Ισομορον και ὁμὴ πετραμιτον αισαν. Il. ε. 209.
SYN. Ισομερὴς, ισοκληρος. ισοδαιμων, ισοπαλὴς.
Ισομοιρεω.
Μη λαθετω σε Κρονος ισομοιρητας Αφροδιτη. Man. 5. 202.
Ισονειρος. Vid. Ολιγοφρασια.
Ισονευς.
Ισονευες ολομεσθα. Eur. Or. 200.

Ισσαις
—Ισχὺν
Ισσαιδα τεμοντες επὶ σκηπτρους. Aesc. Ag. 75.
Ισσαλαισος.
Των δὲ νυ δεξιτερων νασμων πιλας ισσαλαισον. Ep. l. 6.
Ισσαλος,
Ὡριαις ισσαλοις.—Theoc. 5 30.
SYN. Ισσταλος, ισοχλαινος, ισος.
Ισσεδον,—Ισσεδος.
Οφρ' αν ικηται Ισσεδον—Il. ν. 142.
ΒΧΙ. Ισσμαλον τοτον.—επιπεδος. ὁμαλὸ, λεῖος. λειωδης, πεδινὸς, πεδιαῖος—ισοχωρος.
Ισσπλατὶς.
Τοιχοις αμφιτερωθεν ισσπλατὶς.—Athen. l. 5.
Ισσπλατων.
—Νικησρατον ισσπλατωνα, Ep. l. 2.
Ισσπρισθυς.
Οτε γαρ πεδὸς μυελος σθεναρ
Εντὸς αιασσων Ισσπριθυς, Aesc. Ag. 78.
Ισσπρις.
Κυλισθὲις ὅς τις στυς ισσπρις.—Soph Fr.
Ισσροπια.
Ως αν ισσροπιαισιν αὐβις εσθλὸς ὀδευοι
Θνητῶν ανθρωπων.—Orph. H.
SYN. Ισομοιρια, ισοσασιον.
Ισσροπος.
—Ην δ' αγὼν ισσροπος. Eur. Supp. 706.
SYN. Ισοβαρὴς. ισοσασιος, ισοταλαντος, αντιρροπος, ισομοιρος, ισοκλινὴς.
Ισος. Ἰσος.
—Εστασυτο δαιμονι ἴσος. Il ε. 438.
—Ισοι και τῶτο τετυκται. Hes. ε. 749.
—Κακαὶ φρεσιν, αδὶ λαλημα'
Ου γαρ ισον νοιει και φθεγγεται—Mosc. ι. 9.
SYN. Εσιος. σαφιστος, ἴσος, αλιγκιος, εοικὼς, ὁμαλὸς, αστιος, πλησιοστης. ισοφυὴς. ισοζυξ—καλὸς.
Ισοτελισος.
Ουδ' ἔτι χερες Ισοτελισος αἶδος. Soph. Oed. C. 1285.
Ισοτης.
Και γαρ μετρ' ανδρασσοισι, και μερη σ' ἑθνων
Ισοτης εταξε, κἐρισθμον διαρισι. Eur. Ph. 555.
SYN. Ισομοιρια, ισονομια, ισοτιμια, ισοτιμημα, ισορροπια. φιλοτης. ὁμαλοτης, ενδοσις—ισον το.
Ισοφαριζω.
—Ουδέ τις οἱ δυναται μενος ισοφαριζειν Il ζ 101.
SYN. Εξισομαι, ισαζω.
Ισοφορος
—Εις—Ηλικες, ισοφορει,—Od. σ. 372.
Ισοχειλης.
Και ζωρον κρησασας ισοχειλεα,—Ep. l. 6.

Ισοχνὸς.
—Ισοχνον αρτιγονοισιν. Ep. l. 1.
Ισοχρυσος.
Ἠεν ισοχρυσος ἐη —Alth. l. 7.
Ισοψηφος.
Ου γαρ νικησθ', αλλ' ισοψηφος δικη
Ἐξηλθ' αληθῶς,—Aesch. Eum. 798.
Ισοψυχος.
Κρατος ισοψυχον εκ γυναικῶν
Καρδιᾳ δηκτὸν εμοὶ κρατυνεις. Ib. Ag. 1479.
Ισοω.
Δρομω δ' ισωσας τῇ φυσει τὰ τερματα. Soph. El. 688.
SYN. Ισαζω. εξομαλιζω. αναλογεω. ισοδυναμεω. ισορροπεω.
Ισημι,
Ιση δὲ μεγα κὑμα,—Il. φ. 313.
—Κυανεην εφεσσαν ἐπασε Κρονιων. Od. ξ. 303.
Στῆσα δ' εν Αιγυπτῳ ποταμῷ νεας—Ib. 259.
SYN. Ανιστημι. επανιστημι. επιστημι. εφιστημι. καθιστημι. παριστημι. ανεγειρω. επεχω. κατεχω.
Ισαμαι.
Αλλ' αγε δὴτα πιον, παρ' εμ' ἱσασα —Il. λ. 314.
SYN. Εσηκα—ἱστημι.
Ισιαια
—Πολυσαχυλὲν δ' Ισιαιαν. Il. C. 537.
Ισιηρατις.
Αντρ—ισιηρατος. Ar. Th. 942.
Ισιον.
Ισια μεν σφιλαντο—Il. α. 433.
SYN. Οβριμον, ἀρμενον, λαῖφος. (νηὸς.)—ὕφος. γαλυμμα.
EPITH. Σακρὸν, ακρον.
Νηὸς ωλεσα ποντοπορου λιποδετα. Eur.
Ισοζυὺς. Ισοζυγιον.
Δαφνις δ' η πλειης ακιωτατοι ἰσοζυγιες. Hes. ε. 433.
—Ισοζυγον τε. Ep. l. 6.
SYN. Εχετλη.
Ισοθοκος.
Ισον δ' ἰσοθοκη πελασαν,—Il. α. 434.
Ισοκραῖα.
Ακρην ισοκραῖαν—Oph. 694.
SYN. Ικριον, στιχειον.
Ισοπεδον.
Ορθον εν ισοπεδῳ—Od. μ. 51.
Ισοτονος
—Και σφυγιὰς φρουτιδας ισοτονων. Ep. l. 6.
Ισορεω.
Καλῶς το μελλον ἰσορᾶν.—Aesc. Per. 454.
—Ισορει τί σοι φιλον. Soph. El. 318.
SYN. Περιλειπω, νοεω, σκοπεω, σκεπτομαι.—

μαρτυρα

μαρτυρεω — ανακρινω. ανισορεω, ἐρισορεω, εκ-πυνθανομαι. μανθανω, ιρωταω, διηγεῖμαι. λογιτειω, συγγραφω. ζητεω.

Ισημα.
Μη ρευκτὸν ἰσημα. Anac. 18. 9.
Ε Χ Ρ. Το τοριυτὸν, ως τοριυμα Ep. 4 8.—al. διε.

Ἰσηρια.
—Ισηρια φρὴν ιμπλειος. Naz.
S Y N Μιθος, συγγραφὴ. — συμφορτὴ σοφια. πολλῶν νους.

Ισος
ἴσὸν σῆσαμενοι, αρα θ' ἱσία λευκ' ερυσαντες. Od μ 402.
E P I T H Αμαιμακιτος, ελατινος.

Ισος (τὸ ὑφαντικὸν οργανον)
Εν δ' ἱσοὶ λιθιοι σειριμπλειες,—Od. ν. 107.

Ισος.
Ισὸν ετοιχομενης μιγαν, αμβροτον, οἷα θεαων
Λιπλά τε καὶ χαριεντα καὶ αγλαὰ ἐργα πελονται Od. χ 222.
S Y N. Τφασμα, παρυφή.
E P I T H. Αγλαὸς, λιπαρὸς, καλλιφθογγος, πολυδαιδαλος, πολυκροτος, ὑφιχαρμος, λεπτὸς. περιμετρος.
—Η δε μιγαν ἰσὸν ὑφαινε
Δικλακα μαρμαρην,—Hom.

Ισοτονος.
Ισοτονα σημισματα. Ar. R. 1350.

Ισοτριβης.
Πισὴ ξυνευνος, ταυτιλων δε σιλικατων
Ισοτριβης·—Aesc. Ag. 1452.

Ισοργιω
Εκεῖ γὰρ οἱ μεν αρσενες κατὰ σλεγας
Θακεῦσιν ἰσοργῶντες.—Soph. Oed. C. 353.
S Y N. Τφαινω, ὑφαω, κροκιζω, πλεκω.

Ισρος.
—Μαιανδρόν τε, καὶ Ισρον καλλιρειθρον. Hes Θ. 339.

Αγχι θαλασσης
Ενξινε. τοῦτι πᾶσαν ερυγεται ὕδατος αχνην
Πεντατορὸς προχοῆσιν ἐλισσομενος περὶ Πυκνην. Dion. 300.
E P I T H. Ευρυρεων, ἰσρὸς, κελαινος, ὑγροπαγὴς.

Ισωρ.
Ισορα δ' Ατρειδην Αγαμεμνονα θεσμον αμφω. Il ↓ 486.
Κἀγὼ τῶδ' ισωρ, ὑπερισωρ. Soph El. 856.
S Y N. Μαρτυρ, κριτης, συνειδὼς, συνισωρ, επισωρ, επιγνωμων, γνωστὴς, γνωσὴρ, επιστημων. εμπειρος. οικοφυλαξ.

Ισχαδοπωλις.
Εδεδιακειτο την ισχαδοπωλιν,—Ar. L. 564.

Ισχαλεος.
Οἷον τε χρομυοῖο λοπον κατὰ ισχαλεοιο. Od. τ. 233.
S Y N. Ισχναλεος, ισχνὸς. αζαλεος. λεπτὸς, ξηρὸς.

Ισχαναω, Ισχανω. Ισχω.
Τον δ' ετ' αρ' τε γεφυραι ειρυμεναι ισχανοωσιν. Il ε. 89.
—Αλλὰ θεος ισχανει ανδρας. Il. ξ 387.
Η Αχιλῆ' ισχωσι.—Il. υ. 139.
Τὸν ὅγ' ὑπὸ ζυγον ἦγε μεγα δρομε ισχανοωσαν. Il. ↓. 300
S Y N. Επιχω, κατεχω, επικωλυω, λυω, λαμβανω, κρατεω. εξιχομαι, εκτεινομαι. επιθυμεω.—κωλυω.

Ισχας. Ισχαδιον.
—Και απ' Αιγιλῆω ισχάδα τρωγοις
Αδειαν —Theoc. 1. 147.
Ισχαδια καὶ τραγαλια, Ar. Pl. 798.
S Y N. Σῦκον.
E P I T H. Αυη, Χελιδονιος, Αττικὴ, Φευγετα, ἠδυοπειρος, ερυθρομελαινα.

Ισχειον
Τῷ βαλεν Αινειας κατ' ισχιον,—Il. ε. 305.
S Y N. Γλυτὸς, κοτυλη. μηρὸς.
E P I T H. Βαρυγυιον, κοῖλον.

Ισχναινω.
Οργῆς τοσσης εισὶν ἰατροι λογοι.
Ἠαν τις εν καιρῷ γε μελθασσῃ χειρ,
Και μη σφριγῶντα θυμὸν ισχναινῃ βια. Aesc. Pr. 300.
S Y N. Ισχνεω, ισχαινω, απισχναινω, επισχναινω, παρισχναινω, ψιλοω, λεπτυνω. δικλεπτυνω, σκελλω, ξυω, κτηκω, περιαιρεω. υποκλινω αποδρεπω.

Ισχνοποδης.
—Και τριλικτον Ισχνοποδην—Ep. I. 6.

Ισχνὸς.
Βομβυκα χαριεσσα. Συραν καλεπτι τὸ παντες Ισχνὴν, ἁλιοκαυσον.—Theoc. 10. 27.
S Y N. Ενισχνος, κατισχνος. ὑπισχνος, αραιὸς, λεπτὸς. ασαρκος, εξιτηλος, σκληφρὸς, σφηκωδης—σαπρὸς.

Ισχυρὸς, Vid Ισχυω
Ως ανδρ' ἐλων μ' ισχυρὸν, εκ βιας αγει. Soph. Ph 968
S Y N Σθεναρὸς, ερισθενὴς, ευσθενὴς, κρατερὸς, ἰσθμος, κραταιὸς, κρατηρὸς, βλημχρὸς, ακμαῖος, αλκιμος, βεβαιος, στακμος, σιδαρὸς, ευρωστος, ευτονος, μιγαλαλκης μεγας· βαθυς.

Ισχυροζελὴς
Ἔρκος ισχυροζελὲς, Athen. l. 14.

Ισχὺς.

Ισχύς. Vid. Αλκή.
Ισχύς τ' ηδὲ βιη και μηχαναι ὅσαν ἐπ' ἐργοῖς. Hes. Θ. 146.
Αχμαὶ ἰσχύος θρασυτόροι. Pind. Ol. 1.
EPITH. Απλατος, απλετος, χρατερὰ, χρατερόαλκης, ὑπερμενγεθης.
Ισχνω.
Ουτ' ἀρ Αθηναιης,—ουτὲ Αρηος
Ισχυσει βατραχοισιν ἀρηγιμεν αιπὺν ολεθρον. Hom. B. 271.
SYN. Ενισχνω, επισχνω, κατισχνω, δυναμαι, ευσθενεω. σθενω.
PHR. Κυκλωπων μεν ἐχει μεγεθος τε βιην τε. Tyrt.
—Χαλκεα γυῖα, και αγναμπτον μενος. Orph.
—Πυρὶ χεῖρας ἰσχει, μενος δ' αιθωνι σιδηρῳ.
—Μεγαλη τε βιη και χεῖρες ακαμπτοι,
Εξ ωμων επιφυκον επι σθεναροῖσι μελεσσιν. Hes. α. 76.
Ισωνιχ.
Αλλ' αἶρέ μοι τουτόν γε της ισωνιας. Ar. Pa. 1226.
EXP. Της ισης τιμης.
Ισωνυμος.
Ματρως δ' εκαλεσσέ τιν
Ισωνυμον εμμεν. Pind. Ol. 9.
Ισως.
Δειξαιτ' αν ευπροσωπος ἱλεώς τ' ισως. Soph. Aj. 1018.
Ισως γαρ εκ ακικοας. Ib. Ph. 612.
SYN. Επισης, εξισω, εξισης, ισαχις, ὁμαλῶς, ὁμοιως, αναλογως.—τυχὸν, ταχα που, ισως που.

I T

ΙΤΑΛΙΑ.
Κλυτὴν ὀς αμφιπτις Ιταλιαν Soph. An. 1131.
—Αἶει δὲ γειτων Ιταλιη.—Call. 3. 57.
EPITH. Ευρεῖα, χραναὴ, τετραγωδης, τριλοφος.
Ιταλιδαι.
—Ευγειταις γνωριμος Ιταλιδαις. Ep. l. 1.
Ιταλις.
Ιταλὶς ωκυμορος αμφεκαλυψε κονις. Ep. l. 3.
Ιταλίς.
Ενθ' Ιταλῶν ἱππες επ' ηπειρου νεμονται. Dion. 77.
—Πασα χθὼν Ιταλὴ, και πασα Λατινη. Sibyl.
Αλλα σοὶ, Αινεια, σὸλος ἱερὸς Ιταλον δε
Ορμον εχει, πατρης φροιμιον ερανης. Ep. l. 1.
Ιταμος.
—Εχει δ' ιταμὸν το προσωπον Mosch. 1. 12.
Ιταμηῖς κυσιν αιροφοιτοις. Ar. R. 1326
SYN. Αταιδὴς, σκληρὸς, λαιδρὸς, κυνοθαρσὴς, ανεληγὴς, θρασὺς, αναισχυντος, ισχυρὸς: ιτης.
Ιτεα
Καυτο πλιλαι τε και ιτεαι, πολὺ μυρικαι. Il. φ. 350.
—Και ιτεαι ολισικαρποι. Od. κ. 510.
—Εξοις ὁμως
Εν ᾗ ταφοισι χαλκοτυπτον ιτεαν. Eur. Tro. 1193.
SYN. Ιτυς. οισυα, οἶσος.—ασπίς.
Ιτεϊνος.
Αχθομενοι σακεεσσι βραχιονας ιτεϊνοισιν. Theoc. 16. 79.
SYN. Οισυῖνος.
Ιτης.
Θρασὺς, ευγλωττος τολμηρὸς, ιτης. Ar. N. 444.
SYN. Ιταμος, ιτητικὸς, ὁρμητικὸς, θῆρος, προκιτὴς, αδυλος, τολμηρὸς.
Ἰτριον
Ηρισησα μεν ιτριω
Λιπτῷ μικρὸν αποκλας. Anac 65. 1.
—Πλακοῦντες σησαμουντες, ιτρια. Ar. A. 1091.
SYN. Ερικνον, ὕτρον.—καπυρωδη πλασματα, σιμματα.
Ιτυλος, Ιτυς.
Παῖδ' ολοφυρομενη Ιτυλον φιλον, ὃν ποτε χαλκῷ
Κτεῖνε δι' αφραδιας, κοῦρον Ζηθοιο ανακτος. Od. τ. 522.
Τον εμὸν και σὸν πολυδακρυν Ιτυν
Ελελιζομενη δ' ιεροις μελεσι. Ar. Av. 212.
Ιτυμονεύς.
Οτ' εγω κτανον Ιτυμονῆα
Εσθλὸν Τπειροχιδην, ὀς εν Ηλιδι ναιεταασκε. Il. λ. 671.
Ιτυς.
Τῶν ητοι χρυσειη ιτυς αρβιτος,—Il. ε. 724.
Ιτυός τ' εν ευτορνοισι περιδρομοις—Eur. Tr. 1797.
SYN. Περιφερεια, αμζων, αξις.
EPITH. Ευκυκλος, κυκλοισσα, καμπυλοισσα, τροχοισσα.
Ιτων
Ιτωνά τε μητίετα νηλων. Il. ε. 696.

I T

ΙΤΥΗ, Ιὕγμὸς.
Τοσὸν τ' ἰυγὴν και σθενος σαυτε ποιεῖς; Soph Ph 759
Ιυγὴν μιμεισθαι.—Nic.
—Τοι δ' ρηξαντες ὁμαρτῇ
Μολπῇ τ' ἰυγμῷ τε, ποσὶ σκαιροντες ἑποντο. Il. σ. 572.

SYN.

Ιοδρεφής.
Ηλακατη τετανυσο ιοδρεφεις ἔρις ιχνεσι. Od. δ. 135.
SYN. Μελας. πορφυρεος, ιοειδής.

Ιοδοκη.
Ιοδοκη τετανυσο καταμασσε'—Ip 2. 681.
Νυκτι. σὺ σιπερὴ πυρφόρος ιοδοκη ; Ep. l. 4.
SYN. Βελοθηκη, φαρετρη.

Ιοδόκος.
—Ηδὲ φαρετρην Ιοδόκον—Od. ρ 59.

Ιοειδής.
Ητε καθελλομενη ιοειδέα πωτον ορινει. Il. λ. 293.
SYN. Ιωδης, ιοδρεφὴς, μελας, μελανωδης. αιθροὸς.

Ιοεις
Αυταρ ὁ τοξευτησι τιθει ιοεντα σιδηρον. Il. ψ 850.
SYN. Ιοειδὴς.

Ιοκαστη.
Ω φιλτατον γυναικὸς Ιοκαστης καρα Soph. Oed. T. 969.

Ιολαος.
Ηρως, ω Ιολαε, βροτῶν πολυ φιλτατε παντων. Hes. α 78.
EPITH. Αρηϊφιλος, αμωμητος, αστισὸς, διοτρεπτὸς. δισληϊὸς κρατερὸς, κυδαλιμος, θαρσαλέος, ἱππομητις. ιφικλεδης.
Ο μεν γερων ουκ ἐστιν Ιολαος ὁδε ;
Νεος μεθεστηκ' εκ γεροντος αὖθις αὖ Eur.

Ιολη.
Πατρὸς μεν ὕσχ γενεσιν Ευρυτε ποτε,
Ιολη καλεῖτο —Soph. Tr. 385.

Ιομιγής.
Νεβρος δ' ιομιγῆ θηλην σπασε.—Ep l. 1.

Ιομαρος.
Αργεῖοι ιομαροὶ,—Il. δ. 242.

Ιον.
Αμφὶ δε λειμῶνες μαλακοὶ ιον ηδὲ σελινον. Od. ε. 72.
Και τὸ ιον καλὸν εστιν εν ηαρι, και ταχυ γηρᾷ. Theoc. 23 29.
SYN. Κυανανγὲς, μελαν, λευκὸν, φοινιον, ὑποδρηστον.

Ιονδὰς.
Εσφησιν δ' επι δορμα ιονδαδος αγριν αιγὸς. Od ξ. 50.
SYN. Νεος.—ταχὺς.—δασὺς.

Ιονια.
Ηυτε και Ιονιην περιναιεται κυδαξαντο. Dion. 94.

Ιονιος.
—Πεσσειο προὶς αυγὰς Ιονιοιο. Ib. 487.

Ιοπη.
Αιχει δε και Ιοπη τεῖχος μεγα κικλωσκοντες. Sibyl. l. 5.

Ιοπλοκες. Vid. Καλυκες.

Ιορδανης.
—Καλὸν ρεεθρον Ιορδανη αργυροδινη. Cyr.
Και τὸ Ιορδανεω απὸ καλλιρροιο ρεεθρων. Dolsc.

Ιὸς.
—Ουδε κεν ἰὸν αποτρεπλας τινὶ δοιη. Theoc. 16. 17.

Ιος.
Ουκ ἄν τοι χραισμησι βιὸς, και ταρφεες ἰοὶ. Il. λ. 387.
SYN. Βελος. οἶστος.
EPITH. Αδλὸς. αλγινοεις. αμιλλητος. αναλβὸς. βαρὺς. ευγλωχιν. δολιχοσκιος. θανατηφόρος. λευγαλέος. λυγρὸς, καρτερὸς. κρυερὸς, μιαιφονος. οξὺς, ολοὸς. πολυστονος. πολυωδυνος, πικρος. σιδηρεὸς, ταχὺς. χαλκηρὴς. χαλκοβαρὴς. φαρμακος. ωκὺς. ωκυμορος. τηλεβολος, ταυυπτερυξ.

Ιος.
—Βαρὺν δ' εξεπιον ἰὸν. Theoc. 24. 19.
SYN. Φαρμακον. (δηλητηριον)
EPITH. Εχιδναῖος. θανατηφόρος. κακοεργὸς. λευγαλέος. συμοεθ ρος. γλυκὺς. ολοφωῖος, μελαγχολος, χολοεις. χολοιδερος. βροτοφθόρος, φθισηνωρ. ολεσιμβροτος. ωκυβολος. ὑποκαρδιος. Περικδαιος. θανατοιο φιλον. ζαμενεγχολον ἰὸν.
—Λυσσητῆρι κυνὸς βεβολημενον ἰῷ. Opp.

Ιος.
Ου γαρ παντων ἦεν ὁμὸς θροος, οδ' ἱα γῆρυς. Il. δ. 437.
SYN. Εις. αυτὸς, μονος.

Ιοτεφανος.
Ειδος θαυμαζοντες ιοτεφανε Κυθερειης. Hom. V. 18.

Ιοτης.
Μη δὲ εμην ιοτητα Ποσειδαων ενοσιχθων
Πημαινε Τρωας,—Il. ο 41.
SYN. Γνωμη. βουλησις. βουλη, φρονησις. θελησις. χαρις. ιστητυς.
EPITH. Σοφὴ.

Ιοτυπὰς
Ιοτυπης Διὸς ορνις ετισατο Κρῆτα φαρετρης. Ep. l. 1.

Ιοδαια.
Ασια δ' αρτιοεσσαν Ιοδαιης τραπεινῆς. Apollin.
Ιοδαια χαριεσσα καλὴ πολις.— ibyl.
EPITH. Θεοσεβὴς, παμπληκτος.

Ιοδαιοι.
Εργοτοκοι παλαμαι Ιοδαιων πολυμοχθων. Cyr.

EPITH.

EPITH. Αρτίζωοι, θεοσυγεῖς, αχάριτοι, αλάστορες, μιαιφόνοι, μιγαδυμοι, ὑπερηνορεοντες, ὑψηκοοι

Ιεδαίων μακαρων θεῶν γενος ηρατιανων. Sibyl.

Ιεδαϊσμός.

Ιεδαϊσμὸς, χιλιων τ' ετῶν λειψανα. Naz. 4.

Ιεδας.

—Νοσφι βιβηκε δυωδεκαριθμος Ιεδας. Nonn.

EPITH. Αναιδὴς, αζηλητερος, ασεργος, αργυραμοιβὸς, δολοπλόκος, δολομητης. θρασὺς, θρασυχειρ, κακοτεχνος. κακοεργος, μιαιφόνος, μαιολης, παγκακιστος, ποικιλομητης, χερδαλεοφρων,

Δηΐος, αλλοτροσαλλος, ὁμιστιος εσι μαθηταις.

Διαβολος ητος αλλος εν ὀφιγονοισιν ακουε. Non.

Αγροτοκε Σιμωνος επιλοπον ὠν Ιεδαν.

—Θεοκλεγος Ισκαριωτης.

—Φιλοκλεπτοισι φονῆας. Nonn.

Αργυροδεκτης, δυσφατος μυστης.—

Αργυροφυλαξ αργυροτρωκτης πλεον.

Ερρε αισχροποιὲ, φιλυας διαφθορεῦ.

Απεμπολητης αισχρος εξ οπαδων.

Κλεπτην γαρ ειπα, και θεῖ φαπτην φονα:

Απιστον, αθεον, παρανομον, αδικον. Naz.

Σχετλιος, ομοβριμοεργος. ὁς κε εθειτ' αισύλα ερξα.

—Παρισατο πομπὸς Ιεδας

Ος μεν αφαυροτατος μιτυθαδιη χαριν εργε

Τια Θεῦ παρεδωκε.—Nonn.

Ιελιαὶς,

Δεινὸν Ιελιαοῖο κρατος ψυχῶν ελετῆρος. Naz.

Ρωμαιων βασιλεὺς Ιελιανὸς θεοσδὺς, κ. λ. Suid.

Ιελὶς, Ιελος

—Και ιελίδα μαργον. Ath. l. 7.

—Ιελίδα πετρησσαν, Ep l 3.

—Τοι μεν Ιελοι,

Κεκληνται μελανες, γαιηφάγοι,—Ath. 7.

Ιελος (ὑμνος)

—Καλὰς δ' παιδεν ιελος. E.M Lyc. 23. Sch.

Ιελος.

—Πρὶν σεῶν ὑπο κρατερῆσιν Ιελος

Αιδῆσαι. πιλνασαι τε γενυν ευαιβεῖ λαχνη. Od. λ. 318.

SYN. Λαχνη πρεπωγωνιον. χροιὸς. ὕλος.

EPITH. Αβρος, ἁπαλὸς, νεοτριφὴς, καλὸς, ορικτὸς, χροιαν. αρτιγενειος.

Ισὸν πυ κακεινῳ επισταχυεσσιν ιελοι. Ap.

Ιελοπεζος.

—Αι δε παρθενοπεζοισιν Θετιν

Ιελοπεζοι Σειρον ευπτες σταθμοις. Lyc. 23.

Ιελιζω.

Μυκω δ' ευρυσσσιν ιελιζων κροτοφοισιν.

Αλκὴν πατρὸς εφαινε, γενος πις εὐ πολεμιστὴς. Typh. 52.

SYN. Ηδαω, τερπαω.

Ιοφων.

Ου, πριν γ' αν Ιοφῶντ' ατολαδὸν αυτὸν μόνον Αντιν Σοφοκλεης.—Ar. R. 78.

Ιοχειαιρα. Vid. Αρτεμις.

Νεικεσιν Ιοχειαιραν ορειδεσιν επεεσσιν. Il. φ. 480.

SYN. Τοξότις.

ΙΠΝΙΟΣ, Vid. Ιππὸς.

—Και ιπνια λυματ' αειρειν. Call. Suid.

Ιπνιτης

Θερμῶν ιπνιτων εισθιειν—Ath. l. 3.

SYN. Εσχαριτης.

Ιπνοω.

Ιπνοιτος ριζαισιν Αιτναιας ὑπο· Aesc. Pr. 365:

SYN. Καιω—ἱπτω.

Ιπνος.

Ο δ' ιπνὸς ἡμῖν εξαπινης ελεφαντινος. Ar. Pl. 816.

SYN. Μαγειρειον. καμινος. εσχαρα. φαινος. καπνοδοκη. λαμπτὴρ κοπρια.

Ιπνω.

Ιπνωμενος ταῖς συμφοραις. Ib. Eq.

SYN. Θλιβω, πιεζω, βλαπτω, ἱπτω.

Ιππα.

—Παρ' Ιππαν καλλιπαρῃον. Orph. H.

Ιππαγωγὸς (ναῦς)

—Εις τας ἱππαγωγὰς εισπιπτων ανδρικῶς. Ar. Eq. 596.

Ιππαζω, Ιππαζομαι,

Λυτιλοχ' αφραδεως ἱππαζεαι—Il. ψ. 426.

SYN. Ἱππευω, πωλοδαμεω, οχεομαι.

Ιππαιχμος.

—Λαὸν ἱππαιχμον—Pind. N. 1.

Ιππαλεκτρυων.

Τον ξυθὸν ἱππαλεκτρυόνα ζητῶν.—Ar. R. 963.

Ιππαλιδης. Vid. Ἱππότης

Κασωρ ἱππαλιδαι εδαεν.—Theoc. 24. 127.

Ιππαρχος.

Ηρεθη φυλαρχος, ουθ' ἱππαρχος. Ar. Av. 800.

SYN. Ἱππαρχης, ἱππηγετης.

Ιππασιδης,

—Ο δ' αρ' Ιππασιδην χαροπ' υπασε δορι. Il. λ. 426.

—Η δοτισιν επευξαι Ιππασιδησι. Ib. 431.

Ιππασιε.

Ω Σαχ' Ιππασιε ἠδ' δαϊφρονος ἱπποδαμοιο. Ib. 450.

Ἱππασια, Ἱππεια.
Ἡπιαλῶν γαρ οικαδ' ἐξ
Ἱππασιας βαδιζων. Ar. A. 1163.
—Μωνυχα σωλον—ἱππειαισι θοαζεις. Eur. Ph. 811.
SYN. Ἱππευσις, ἱππευμα, ελασια, ελασις.
Ἱππειος, Ἱππιος. Ἱππικός.
Φατιη εφ' ἱππειη.—Il. κ. 568.
Αι ταν ἱππιαν τιμῶσιν Αθαναν. Soph. Oed. C. 1125.
Μολις κατασχεθοντες ἱππικὸν δρομον. Ib. El. 756.
SYN. Πωλικὸς, εφιππειος, ἱππωδης.
Ἱππιλατειρα Vid. Αθηνη.
—Γιγαντων ἱππιλατειρα. Orph. H.
Ἱππιρος.
Αλλ' ἱππιρον μη κατιχει των χρηματων. Ar. N. 74.
Ἱππευμα.
Ως μακρὸν ἱππευμα διωκεις, Ib. Th. 1075.
SYN. Ἱππασια. σφενα.
Ἱππεὺς. Ἱππευτήρ. Vid Ἱππότης.
Πεζοί θ', ἱππῆς τε—Il. C. 810.
—αλλ' και ἀλὸς ἱππευτῆρα, Ep. l. 1.
Ἱππευω.
Ζεφυρω πνοαῖς ἱππευσαντες
Εν υδατῃ—Eur. Ph. 221.
SYN. Ἱππαζω, ἱππαζομαι, εξιππαζω, ενιππευω, καθιππευω, κελητιζω, ελαυνω. ἱππηλατεω.
PHR. Φαιδρὸν αερσιλοφοιο σφιν ραχιν ἡμενος ἱππευ.
—Εις δρομον ἠνιοχευε ποδηνεμον ἱππον. Nonn.
Ἱππων ἰθυνειν χυσειρηπῆα χαλινόν.
—Θρασυν ἱππον ειργων.
Ηνιοχος σκληρῆσιν αναγκαισι χαλινῶ. Opp.
Ἱππηγετης
—Μελανθον—Ἱππηγετην. Lyc. 767.
Ἱππηδόν.
Τὰς δ' ιχνεομενας αγεσθαι
Νιας τε και παλαιὰς ἱππηδόν, Aesc. S T. 335.
Ἱππηκρηνη, Ἱπποκρηνη
Η Ἱππηκρηνης.—Hes. Θ. 6.
—Κρηνης Ἑλικωνίδος ενθεν ὑδωρ,
Τὸ σφωιν πωλε προσθεν εχοψεν ονυξ. Ep. l. 4.
Ἱππω επὶ κραναι Ελικωνίδι καλὰ ρεεσσα, Call. 5. 71.
Καλὸν ὑδωρ αγαγειν ευαλδέος Ἱππουκρηνης. Arat.
—Μιλησαγες ἱππιον ὑδωρ. Nonn. ευεπες ὑδωρ.
Κηγασίδος κρηνης τεκταμενας λιβαδας Ep. l. 2.
Ἱππηλασιος. Ἱππηλατος
Οφρα δι' αυταων ἱππηλασιη ὁδὸς εη. Π. η. 439.
Ου γαρ τις νηων ἱππηλατος,—Od. δ. 607.

Ητοι μεν τροχεῖα, και ου ἱππηλατος εστιν. Ib. v. 242.
SYN. Ἱππασιμος.—πλατυς, ευρυχωρος, λεῖος.
Ἱππηλατεω, Vid. Ἱππευω.
—Ωσθ' ἱππηλατεῖν Ar. 1443.
Ἱππηλατης. Vid. Ἱππότης.
—Γερων ἱππηλάτα Πηλεύς. Il. η. 125.
Ἱππημολγοι
—Και αγαυῶν Ἱππημολγων.
Γλακτοφαγων, αξιωτε, δικαιστατων ανθρωπων. Il. ν. 5.
Ἱππιαναξ.
Διαιξειν τ' ασ' Αρσακην Ἱππιαναχτας. Aesc. P. 1002.
Ἱππιοχαιτης,
—Ἰδὲ λοφον ἱππιοχαιτην. Il. ζ. 469.
Ἱππιοχαρμης, Ἱπποχαρμης.
—Και Τρωϊλον ἱππιοχαρμην. Il. ω. 257.
—Ἱπποχαρμαν βασιλῆα—Pind. Ol. 1.
SYN. Φιλιππος, ἱππαρχης, ἱππότης.
Ἱπποδαμων.
—Ἱπποδαμοντα σθρατόν. Soph. Tr. 111.
SYN. Ἱππικός.
Ἱπποδρομος.
Ἱπποδρομους ωδῖνας—Lyc. 842.
Ἱπποδοτης.
Ατρεως ἱπποδότα. Eur. Or. 1003.
SYN. Ἱππότης, ἱπποτρόφος, ἱπποκόμος, ἱππονόμος, ἱπποδυκόλος, ἱπποφορβός.
Ἱππόδοτος.
Αργος ες ἱππόδοτον—Il. γ. 13.
SYN. Ἱπποτροφος.
Ἱπποδυκόλος, Vid Ἱππόδοτης.
Πελυδε δε νιν λαβόντες ἱππόδυκολοι. Eur. Ph. 28
Ἱππογνωμων
Εχω δε τοτε θυμὸν ἱππογνωμονα. Aesc. Fr.
Ἱππόδαμας.
Ἱππόδαμαντα—καθ' ἱππων αἴσσοντα. Il. ω. 401.
Ἱππόδαμεια.
—Συν δε οι ισκε θαλαιζατις Ἱππόδαμεια. Ap. l. 754.
—Κλυτὸς Ἱππόδαμεια. Il. C. 742.
—Παρθενον Πισατίδα. Eur. I. T. 824.
Ἱππόδαμος. Nom. pr.
—Ο δ' Ἱππόδαμα λεκεται θυμενος. Ar. Eq. 327.
Ἱππόδαμος.
Κατορα θ' ἱππόδαμον,—Il. γ. 237.
SYN. Ἱππότης, ἱππικὸς. πολεμικός.
Ἱππόδασυς.
Κορυθας χαλκειας ἱππόδασειας. Il. ν. 714.

Ιπποδισμος. Ιπποδισματα.
Οὐθ' ἱππόδεσμων, ὅτε κολλήτων ἐχων
Μεταστρεφοιτο.—Eur. Hipp. 1225.
Ιπποδέτης (ρυτήρ)
Μέγαν ἱππόδετην ρυτῆρα λαβών. Soph. Aj. 241.
SYN Ιμάς, ἀγωγεύς χαλινος.
Ιπποδιωκτης. Vid Ιπποτης
Και ὁ Θεσσαλος ἱππόδιωκτας. Theoc. 14. 12.
Ιπποδρομος
—Ευεργίταν
Ἁρματων ἱππόδρομον κιλαδῆται. Pind. Ilth. 1.
Ιπποδρομια.
—Μετὰ ταῦθ' ἱππόδρομιαν ἄξετε. Ar. Pa. 899.
Ιπποδρομος
—Λεως δ' ἱππόδρομος ἀμφίς. Il ♆ 330.
Λαμπρὸν ἱππόδρομον βαινεν. Eur. I. T. 1138.
Ιππόθεν.
Ιππόθεν ἐκχυμενοι,—Od. Θ. 515.
Ιπποθοη. Ιπποτοη
Ιππούην τ' ἐροισσαι, καὶ Ἵπποτοην ῥοδοπηχυν Hes. Θ 251.
—Μετὰ δ' Ἱππόθοην ἐραβυμεν. Call. l. 1.
Ιπποθοος. Nom. pr.
Ἱππιθοος δ' ἀγε φῦλα Πελασγων—Il. C. 840.
—Λαθικο Πελασγικε φαιδιμος υἱός. Ι'. ρ. 288.
Ιπποκαιβαρος. Ar. Pa. 180.
Ιπποκελευθος. Vid. Ιπποτης.
—Πατροκλεις ἱπποκελευθε. Il. μ. 126.
Ιπποκομεω.
—Ἱπποκομεῦν μ' ἠναγκασε. Ar. Pa. 73.
Ιπποκομος.
Ψαῦον δ' ἱπποκομοι κορυθες λαμπροῖσι φαλοισι
Νεοντων—Il ν. 132.
Ιπποκορυστης. Vid Ἵπποτης.
—Και ἀτερ ἱπποκορυσταί. Il C. 1.
Ιπποκουν
—Θρηκῶν βελτερην Ἱπποκουντα
Ῥηκε ἀτειψιὸν ἐσθλὸν—Il. κ. 518.
Ιπποκρατης.
Τοῖς Ἱπποκρατες ἡσιν εἰξεις—Ar. N. 997.
Θεσσαλὸς Ἱπποκρατης Κῶος γενος ἐνθάδε κειται.
Οὗτος ἀκεσορίης χρυσειας εἴξε κελευθους
Παισιν μερπτων Κωϊος Ἱπποκρατης.
Ἰητὴρ μιροπων Ἱπποκρατις, ἀλλὰ καὶ ἱππων.
Ος πλειστας κρυεραῖσι μαραινομενας ὑπὸ νυσοις
Φῶτας ἀπεσρίψεν Περσεφονας θαλαμων. Ep.
Ἱπποκρατης ἐαος ἦν μιροπων, καὶ σωστο λαων
Ἐθνεα, καὶ τιχιων ἦν σπανις ἐν αἰδῃ.
Ιπποκρημνος.
Καὶ ῥημαθ' ἱπποκρημνα. Ar. R. 960.
Ιπποκροτος.
Καὶ γυμνασιην τῶν ἱπποκροτων. Eur. Hipp. 229.

Ἱπποκρατεα Σκυρωτὰν ὁδόν. Pind. Pyth. 5.
Ιπποκομος.
—Καὶ Ἱπποκομον μεσεχαρμην. Il. λ. 122.
Ιπποκυτη.
Πεζος ἐζη ζωστῆρα φιλοπτολεμοιο κομιζων
Ἱπποκυτης—Ap. l. 1.
—Ἀμαζων φιλιππος. Eur.
Τοξοδαμον Ὀρθωσιαν. Lyc.
Ιπποκυτος.
—Θυιεως παῖς, Ἀμαζονος τοκος
Ἱπποκυτος, ἀγνῆ Πιτθίως παιδευματα. Eur. Hipp. 11.
—Φιλτατος ἀστὴ Ἀθαναις. Ib.
Ιπτομανης
Ἱπτομανὲς φυτὸν ἐστι παρ' Ἀχαιοῖς, τῷ δ' ἐπὶ πᾶσαι
Καὶ πᾶλοι μαινονται ἀν ὠρεα καὶ θοαὶ ἵπποι. Theoc. 2 48
Σὲ τον ἱπτομανῆ. Soph. Aj. 143.
SYN. Ἀκρομανής.—πολεμικὸς, ἵπποις ἐπιμαινομενος
Ιπτομαχος.
Ἱπτομαχον βαλε δουρί—Il. μ 139.
Ιπτομεδων
Οὗτος Μυκηναῖος μεν αὐδᾶται γενος,
Λερναῖα δ' οἰκεῖ ναιμαθ' Ἱπτομεδων ἀταξ. Eur. Ph 126.
Ιπτομενης.
Ἱπτομενη, ἑκα δὴ τὰν παρθενον ἠθελε γᾶμαι
Μαλ' ἐνὶ χερσὶν ἐλων, δρομον ἀνυεν· ἀδ' Ἀταλαντα
Ὡς ἰδεν. ὦ; εμανη.—Theoc. 3. 40.
Ιπτομπτις.
—Ἀμφ' Ἰολαον ἱπτομπτιν. Pind. Ilth. 7.
Ιπτονιχος.
—Κἀξ Ἱπτονικου Καλλιας. Ar. Av. 284.
Ιπτονομος. Vid. Ιπτοδοτης.
Καὶ βοτῆρας ἱπτονομους Soph. Aj. 232.
Ιπτοπορος.
—Καὶ Ἱπτοπορον μεσεχαρμην. Il. λ. 303.
Ιπτοτομας. Vid. Ιπποτης.
Τονδ' ἱπτοτομαν (Ἥλιον) ὁς ὑπερλαμπρους ακτῖσιν κατεχει
γῆς εἶδος, μεγας ες θεοῖς
Ἐν ζωτοῖσι τε δαιμων. Ar. N. 572.
Οὐδ' ἱπτοτομας, οὐδ' αγαλματων φυλαξ. Eur. Hipp. 1399
Ιπτοτυλος. Vid. Ἵπποτης.
—Ἐρ' ἱπτοπολων Θρηκῶν ορεα τιτοινται. Il. ξ. 297.
Ιπτος, Ιπποι.
Ἰδρωσει δ' ἑ τευ ἵπτος εὐξοον αρμα τιταινων. Il. C. 390.

Ιπτοι

Ιπποι δ' οι ρεριεσχιν αμυμονα Πηλειωνα. Π. C. 770.
SYN. Πᾶλος.
EPITH. Αιρσιπτες. αθλοφόρος, αιθων, αργιπους, αιλλοπους, ατειρὴς, ακαμας, εκαμαντοπας, αγραὶς, αγαθὸς, αγηνωρ, αιρσιλοφος, αιλλοπες, αλιτρεπης, αμπαξ, απεσος, αιολοπωλ, ακτιμητος, αιρσιποτητος, αισλοδρομος, αμὸροτος, βραδὺς, θοὸς, δίξιος, λυσσὰς, δυσλοπας, ξανθὸς, ἱρυσαρματος, επινικιος, ερικτυπ, ευστροφος, ευχαιτης, ευκλειος, ευρὶξ, ελαφροπους, καλὸς, καλλιθριξ, κρατερωνυξ, κονιπεκὴς, κομων, μεγαλητωρ, μεγαλησρ, μωνυξ, λασιαυχην, οθριξ ποδωκης, πηγὸς, πολιμιὸς, πλειρομὸς, πλαιὸς, ὑψιλοφος, υψηχὴς, σφαιροφόρος, σιδηρεχαιτης, σθατὸς, ταυυπλειρὶξ, ταχὺς, χρυσαμπυξ, χαλκοπους, χαιτηεις, ωκυπους ωκὺς, ωκυπετης, χαλκοκροτος, πολεμιστηριος, κυανοχαιτης, λευκοθριξ καναχηπης, κοσμητηρ, κυανοθριξ, ο ρεγκος, φιλιππος, φορβὰς, χαλκοχιτων, γυμνὰς, ὑγροτορος, σιδηροστερνος, ὑψαυχην, ἱππιερος, πεδιοχαιτος.
—Ομοζυγες, ζευγιτίδες, τετρωροι, αθλοφόροι, αἰόλοις μαρνοι, Θεσσάλοι, Θρηικιοι, Τρωϊοι, βαρύδουποι, δίζυγες, αθανατοι, υψηχίες, Πυληγενέες.
Λευκοτερος χιονος, θηκεν δ' ατειμοισιν ἱμασι. Hom.
Ως ἱππον αποπλυνῆρα χαλινῶ. Nic.
Αιολος πολλας—μητερα φοβοιο.
—Χρυσειησιν εθειρησιν κομοωντε Hom.
Θυμαινων, συναυλος, αρμὶος, αμβριμος ἱππος, κ λ. Opp.
—Φρασσατο δ' ἱππον αριστηϊα πρηχοντα,
Ος το μεν αλλο τοσον φοινιξ ἦν. εν δε μετωπω
Λευκὸν σῆμ' ἑστυκτο περιτρεχον ηὔτε μηνη. Hom.
Ο δ' επ' αυχενι γαῦρος ηρθὴς.
Εστηκει, αργυρειοισι δ' εν σθομασσι χαλινα
Αμφις εδηκταζοντι παραβλησην κροτεωνται. Apoll.

Ιππος. (δυρατεις)
—Και ἱππον κοσμεν αεκοντ
Δυρατιν, τον Επειὸς εποιησεν συν Αθηνῃ,
Ον ποτ' ες ακροπολιν δολ' ον πηγαγε δῖος Οδυσσευς
Ανδρων εμπλησας οι Ιλιον εξαλαπαξαν. Od. ω. 493
EPITH. Μινυηϊος, εγκυμων, αρνῖος, αρνειφιλες, ἱππιαρ, μεγιστοκος, οβριμος, πολυχανδης, μεγακητης, κητωεις, πιειμηκης, ευξοος, δολοεις.
PHR.—Ἱππιλατον εργον Αθηνης.
Τρωσι εχθρὸν αγαλμα πελειριον ἱππον εποιει'
—Τεγεηπτες—δεμας αἰολον ἱππω.
—Θεῆς ανατυπωτα τεχνην. Tryph.

Οτ' ελιπον ἱππον κραιπνα βρεμοντα,
Χρυσεοφαλαρον, ευπλον.—Eur.
Αφλιτον εργον Επειου.—Ep.
Ιπποσοος. Ἱππιος.
—Ιπποσοαι Ιολαις—Pind. Ith. 5.
Τα μεν εν ἱπποσοισιν ανδρασι
Μαρναμενον. τα δε εν πιζοναχαις. Ib. P. 2.
Λατῆς ἱπποσοα θυγατηρ—Ib Ol. 3.
Ιπποσυνη.
—Και ἱπποσυνας εδιδαξεν. Il. ψ 307.
SYN. Ἱππικὴ. (τεχνη, ανδρεια.)
Ιπποσασις
Αμφι μεν αιλιν κνεφαιαν
Ιπποσασιν.—Eur. Alc. 603.
SYN Ιπποσασιον ἱπποσασια—ἱππων.
Ιπποτακης. Vid. Αιολος.
Ιπποτικτων.
Ο δ' ἱπποτικτων Λαγαριης εν αγχαλαις. Lyc. 930.
Ιπποτης.
—Γερηνιος ἱππότα Νεστωρ. Il. ϐ 336.
SYN. Ἱππευς. ἱππαλιδης, ἱππιλατης, ἱππιοχαρμης, ἱππευτὴρ, ἱππευτης, ἱπποβατης, ἱπποβαμων, ἱπποδιωκτης, ἱπποδους, ἱπποκελευθος, ἱπποκορυστης, ἱππαστης, ἱπποσυνας, ἱπποπόλας, εξιππος, δαμιππος, διωξιππος, φλυξιππος, ἐλασιππος, ταχυπωλος, κλυτοπωλος—ἱππικὸς—φυγάς.
PHR. Κενταρ ἱππων.—Vid. Ἱππευω.
Ιπποτιων.
—Και Ιπποτιωνα κατεκτα. Il. ξ 514.
Ιπποτοξοσυνης.
Τεισμυρνης κρατας ἱπποτοξοτας. Ar. Av. 1179.
Ιπποτροφικ.
ἱπποτροφιας τε γνωμιζων. Pind. Ith. 2.
Ιπποτρόφος. Vid. Ἱπποδατης. Ἱπποφόρβιος.
Ἱπποτρόφον ασυ το Πριτοιο,—Ib Nem. 10.
ἱππερις.
Ιππερὶς τρυφαλεια.—Il. τ. 380.
Ιππικος, (ιχθὺς)
—Η αρτεμιν Ἱππικὴν. Ath. I 7.
Ιπποφορβιος.
Αγρων πελας των δ' ἱπποφορβιων ἑζει. Eur. El. 623.
SYN. Ἱπποτρόφος, Ἱπποβοτης.
Ιππαναξ.
Ο μητροιὸς ενθαδ' Ἱππαναξ κεῖται Theoc. Ep. 21.
Ιππωνις
Ιππωνις ορνῖθος εις Τηθὺν χειρας. Lyc. 1069.
Ἱππιαμαι.
—Εμας εππατο πικρὸς οἰστός. Il. ν. 592.

SYN.

I P

SYN. Ιπ]ημι, π]ετα]μαι, π]ετομαι, π]ετα]ομαι. π]ετομαι. π]ῆμι, ανιπ]αμαι. αφιπ]αμαι.
PHR. Πτηνὸν ἄρα σῶμ' ἐς αἰθέρος βαθύ. Eur.
Ηειριοις ανεμοισι συνιεμενον οἶμον οδευειν.
Κυκλᾶσαι βαλιησιν απτηνεμιον π]ιερὸν αυραις. Apollin.
Ευπ]ερον ἰχνος ἐλισσων.
Νηχομενων π]ερυγων ετειροζυγι συνδρομος ολκῷ.
Ειρεσιης ανεμοδε τις ηχετο ταρσῷ. Nonn.

Ιπ]ω. Ιπ]ομαι.
Συ τοιδ' μηδὲν ιπ]ω; Theoc. 30. 19.
—Ταχα δ' ικ]ιται ἧας Αχαιῶν. Il. c. 193.
SYN. Βλαπ]ω. καταικιζομαι.

I P

ΙΡΑΙ αἱ.
Ιρηων π]ροπαροιθε καθημενοι—Il. ε. 531.
SYN. Αγορα, εκκλησια.

Ιρις.
Ιρις δ' εξαυτης καθαρὸν ρουν εις ἁλα βαλλεν. Dion. 783.
—Μετὰ τοιδ' αγχιπ]ορος Ιρις
Μειοτερης λευκὴσιν ἐλισσεται εις ἁλα δ]ιαις. Ap. 2. 308.

Ιρις.
Τρῶες ἑκατερθ' ιρισσιν εοικοτες, ἄς τε Κρονιων
Εν νιφετῖ σ]ηριξι τερας μεροπων ανθρωπων. Il. λ. 27.
Ιριδος αγλαὸ κυκλα π]ολυχροος—Nonn.

Ιρις.
Τρωσὶν δ' αγγελος ἦλθε π]οδηνεμος ωκεα Ιρις. Il. c. 785
EPITH. Δυσαγγελος, αελλησσα, αγλαοπτυχος, ευλεχες, ετειροχρως, π]ολυχρως, π]ορφυρια, χρυσοπ]τερος, ταχεια.
—Ωρτο δ' Ιρις αελλοπος αγγελιηφορος. Hom.
Θαυμαντος Θυγατηρ π]οδας ωκεα Ιρις
Αγγελιη π]ωλεται επ' ευρεα νωτα Θαλασσης. Hes.
Ιρι αειξυτε Ζεφυρε χρυσοπ]ερε νυμφη. Nonn.

Ιρος.
Ηλθε δ' επὶ π]ανυχος π]αν]ημιος, ὁς κατὰ δημους
Πτωχευεσκ' Ιθακης, μετὰ δ' επρεπε γαστέρι μαργῳ.
Αζηκὲς φαγέμεν και π]ιέμεν· ουδὲ ει ἴη τις
Ουδὲ βιη ειδος δε μαλα μεγας ἦν ὁραασθαι·
Αργαῖος δ' ονομ' εσκε· το γαρ θέτο π]οτνια μητηρ
Εκ γενετης· Ιρον δε νεοι κικλησκον ἅπαντες,
Οὐνεκ' απαγγελλεσκε χιων ὁτε π]ᾶσι τις αγοι.
Od. σ. 6.

I Σ

EPITH. Αλιτης, αλιτιβορος. π]ωχὸς, αἴ-ρος.

Ιροσολυμα.
Ευαγγιων αντειλατο εις ἰδρατον Ιροσολυμων. Nonn.
EPITH. Ἱερὰ, μυστικολα, ταινιοκοπιλα.
PHR. Ιερὰ Σολυμων π]ολις. Naz.
—Οπη δομος αιθέρι γαιων
Χιονεην αμαρυσσε λιθων ετερηχροον αυγὴν Nonn.
Σον δια τὸν την Σολυμη μεγακυδέ' ες ιερὴ Dolf.

I Σ

ΙΣ, Ιν.
Καιετο δ' ις π]οταμοῖο.—Il. φ. 356.
Ινα ταμη δια π]ᾶσαν.—Il. ρ. 522.
—Σαρκας τε και οστεα ἴνις ἐχουσιν Od. λ. 218.
SYN. Ιγων, λοβος, φλεψ, νευρα, νευρον—δυναμις
EPITH. Λεπτὴ, π]αχεῖα, αυχενιος, απιλεθρος. κρατερὰ, ἰερά.

Ισα (Adv) Vid Ισως.
Ισα φιλοισι τετυκται.—Il. ε. 71.

Ισαακ.
Σαρρας οφιτοκοιο τοκος. και γιζα γενεθλης. Naz.

Ισαδελφος.
—Πυλαδης ισαδελφος ανὴρ Eur. Or. 1014.

Ισαζω. Ισασκομαι. Ισαομαι.
—Και ειρην αμφὶς ανελκεν
Ισαζεσ', ινα π]αισὶν ομοιη μισθὸν αρηται. Il. μ. 435.
Ουνεκ' αρα Λητοῖ ισασκετο—Il. ω. 607.
—Την γενθμῷ μεν ισαομενην μαθε παρδω. Nic.
SYN. Εισαζω. εξισαζω. π]αρισαζω. ισοω. ισαω. ανισοω. ενισοω. αντισοω. απισοω. εξισοω. π]αρισοω. ισοπαριζω.

Ισχιος, Ισαιτερος.
—Και ασπιδος ειρυο μορφὰς Ισαιας—Nic.
—Τι τουτων εστιν ισαιτερον π]ολει; Eur. Suppl. 441.
SYN. Ὁμοιος. ισος.

Ισαμιλλος. (Ισαμιλλα Adv.)
—Κυων ισαμιλλα δρᾰμεσα. Ep. I. 1.

Ισαομος.
Τον ισαομον τε π]οδοῖιν
Λαιψηροδρομον Αχιλῆα. Eur. I. A. 206.
SYN. Π]οδηνεμος. αελλοπης.
—Πνοιῇσιν εοικοτες ανεμοισιν. Hom.
—Συνδρομος αυραις. Apoll.

Ισανδρος.
Ισανδρον τε και Ιππολοχον—Il. ζ. 197.

Ισαριθμος. Ισηριθμος.
—Η ισαριθμοι Τειρεσιν—Call. 4. 175.
Ισηριθμον δρεπτειραν εν τοτοις χαπραν. Lyc. 1258.
—Ισηριθμα συμβολον ευεστιης Ep. l. 6.
Ισαυρις.
—Ισαυρίδας εἶχε μαχαιρας. Ep l. 5.
Ισαυροχίτων.
—Ισαυροχίτων μετὰ νικην. Ib. l. 4.
Ισηζυγος. Ισιζυγος.
—Ισηζυγον ἦμαρ ομιχλη. Suid.
Τίκτ τιμησωσιν ισοζυγον ὥ γενετῆρι. Nonn.
SYN. Ισοζυξ. ισος.
Ισημι.
—Πολλοὶ δ' ἐμιν ανδρες ισασιν. Il ζ. 151.
SYN. Ειδω. επισαμαι, γιγνωσκω.
Ισηρετμος.
Αιγειων—ισηρετμοι νᾶες. Eur. I. A. 242.
Ισθμιαδες.
—Νικης συμβολον Ισθμιάδος. Call. Fr.
Ισθμιος.
Τυραννον αυτὸν ἐ 'πιχωριοι χθονὸς
Τῆς Ισθμιας σῆσασιν.—Soph. Oed. T. 959.
SYN. Ισθμιὸς, Ισθμιακὸς.—Κορινθιος.
Ισθμιον
Ισθμιον νικην Θεραπναν περικαλλὲς αγαλμα: Od σ. 299.
SYN. Ορμος, περιτραχηλιος.—περισεμιον—τραχηλος.
Ισθμιόθι
—Ισθμιόθι, κὴν Νεμεα. Ep. l. 6.
Ισθμὸς
Σχαιη δ' Αυσονιων παραπεπλαται ασπετος ισθμος.
Πολυτειὴς, τρισσῆσι περιδρομος αμφιτριταις. Dion. 98.
—Οσσον τ' επιμυεται ισθμὸς
Χερσω επειρηνης καταπεμπεις,—Ap. 1. 938.
SYN. Λαιμὸς —σειρὴ γαῖα μεταξὺ δυο θαλασσων.
EPITH. Αλιζωνος, ασπετος, κλεινὴ, κλειτη. πεντια. πλατὺς. ἀ λυτειὴς. πετυωνις. σειὸς. πολυτρητος. Δωρια. Κορινθιος.
Την αλιπεπλα Ισθμὸν δερκεσθαι Pind.
Ισις.
Συν σῷ μητρὶ [illegible] μελανπεπλῳ Ισιδι σεμνῃ. Orph.
Ισιδι καρποτοκῳ, ταχυμητορι, μυριομορφῳ. Ep. l. 4.
Ισχω.
Αι κέ σε τῶ ισχοντες—Il. λ. 798.
Ισχει εκαστος ανὴρ,—Od. χ. 31.
SYN. Εἴσκω, ὁμοιοω. εικαζω—λεγω.

Ισμα.
Ορνιθοπαιδες ισμα φεβαζον ποτοῖς. Lyc. 751.
SYN. Ιδρυμα. κτισμα. ταφος.
Ισμαρικὸς
Ισμαρικῆ πνοιῆσιν ελαυνομεναι βορεαο. Dion. 113.
Ισμαρος.
—Ος Ισμαρον αμφιεβηκεν. Od. ι. 198.
Ισμηνη.
Ω κουρη αυταδελφον Ισμηνης καρα. Soph. An. 1.
Ισμηνια.
Ητε Θηβαια φιλη πολις
Ευγενὴς Ισμηνια. Ar L. 698.
Ισμηνις.
Ισμηνιον δ' ονομαξεν,
αλαθεα μαντιον θεῶκον. Pind. P. 11.
Ισμηνιος. (ποταμος Θηβων.)
—Μελαμπαγιδες εχουσι
Ισμηνο χερα πατρὸς,—Call. 4. 77.
Ισμηνος.
Ανυμεναιε δ' Ισμηνος εκαδευθη
Λυτροσιρι χαλιδᾶς. Eur. Ph. 359.
Ισοδαιμων.
Τιμας δε τῶν αγαθῶν εργματων.
Βατιλευσιν ισοδαιμονα τευχει φῶτα. Pind. N. 4.
SYN. Ισοκλειρος, ισομοιρος.—ισοθεος.
Ισοδρομος.
Ου μεν πολλὸν απευθεν ισοδρομος—Dion. 120.
Ισοελκὴς. Vid. Ισοροπος.
Καρδαπω αμμιξας ισοελκεῖ—Nic.
Ισοθεος. Vid Θεοεικελος.
—Ευρυαλος τριτατος κεν ισοθεος φώς. Il. ζ. 56.
Ισοκεφαλος.
—Κερως—ισοκεφαλος, ενηυις. Ath. z.
Ισοκρατης. Vid. Ρητορικὸς
Χαιρε φαος ρητηρ Ισοκρατες—Ep. l. 5.
Ισομαιρω
—Τυ δε Ζεις γ' ισομαιρεκ αμειν. Theoc. 8.14.
(l. λειπομαιρα.—Pierson)
Ισομοιρος, Ισομορος.
—Και γῆς ισομοριος αὴρ. Soph. El. 87.
—Ισομορον και ὁμὴν πετραμεινον αισαν. Il. ε. 209.
SYN. Ισομοιρὸς. ισοκληρος. ισοδαιμων, ισοπαλὴς.
Ισομοιρω.
Μη λαθητω σε Κρητες ισομοιρητας Αφροδιτη. Man. ς. 202.
Ισονειρος. Vid. Ολιγοφρασια.
Ισονεικης.
Ισονεικεις ολωμεσθα. Eur. Or. 200.

Ισπαις
—Ισχὺν
Ισοπαιδα τιμεντες επὶ σκηπτρους. Aesc. Ag. 75.
Ισοπαλαισος.
Τον δὲ τῶν δεξιτερων τασμων πιλας ισοπαλαισον. Ep. l. 6
Ισοπαλης.
Ὡριγες ισοπαλης.—Theoc. 5 30.
S Y N. Ισοταλος, ισοκλημος, ισος.
Ισοπεδον.—Ισοπιδος.
Οφρ' αν ικηται Ισοπεδον—Il. ν. 142.
Β Χ Ρ. Ισ. μαλον τοπον.—ισοπιδες, ὁμαλὸ, λεῖος, λειωδης, πεδινὸς, πεδιαῖος —ισοχωρος.
Ισοπλατὴς.
Τοιχοις αμφιτιρωδιν ισοπλατὶς.—Athen. l. 5.
Ισοπλατων.
—Νικησρατον ισοπλατωνα, Ep. l. 2.
Ισοπρισδυς.
Οτε γαρ νεκρὸς μυελος σλιφται
Εντὸς ατασσων Ισοπρισδυς. Aesc. Ag. 78.
Ισοπυκνος.
Κυλισθεὶς ὡς τις στος ισοπυκνος.—Soph Fr.
Ισορροπια.
Ως αν ισορροπιαισιν αὐ βιὸς εσβλης ὀδευσι
Θνητῶν ανθρωπων.—Orph. H.
S Y N. Ισομοιρια, ισοστασιον.
Ισορροπος.
—Ην δ' αρ' ὰν ισορροπος. Eur. Supp. 706.
S Y N. Ισοβαρὴς, ισοστασιος, ισοταλαντος, αντιπροσος, ισομοιρος, ισοπαλὴς.
Ισος. Ἰσος.
—Εστασυτο δαιμονι ἴσος. Il ε. 438.
—Ισον και τῶτο τετυκται. Hes. ε. 749.
—Καχαὶ φρενες. ἀδὺ λαλημα'
Ου γαρ ισον τοισι και φθιγξεται—Mosc. 1. 9.
S Y N. Ἐσσος, παρισος, ἴσος, αλιγκιος, επικὴς. ὁμαλὸς, αρτιος, ηλικιωτης. ισοψυὴς. ισοζυξ —καλὶς.
Ισοτελισος.
Ουδ' ἐστι χερος Ισοτελισος αἶσος. Soph.Oed.C. 1285.
Ισοτης.
Και γαρ μετρ' ανθρωποισι, και μερη σ' ἐθηκεν
Ισοτης ταξει, κἀριθμον διωρισε. Eur. Ph. 555.
S Y N. Ισομοιρια, ισονομια, ισοτιμια, ισοτιμημα, ισορροπια. φιλοτης. ὁμαλοτης, συνδεσις.—ισον το.
Ισοφαριζω.
—Ουδὲ τις οἱ δυναται μενος ισοφαριζειν. Il ζ 101.
S Y N. Ἐξισομαι, ισαζω.
Ισοφορος
—Εκες—Ηλικες, ισοφορει,—Od. ε. 372.
Ισοχειλης.
Και ζωρον χρησασας ισοχειλια,—Ep. l. 6.

Ισοχνοὸς.
—Ισοχνον αρτιγονοισιν. Ep. l. 1.
Ισοχρυσος.
Ην ισοχρυσος ἡ —Ath. l. 7.
Ισοψηφος.
Ου γαρ νικησθ', αλλ' ισοψηφος δικη
Ἐξηλθ' αληθῶς,—Aesch. Eum. 798.
Ισοψυχος;
Κρατος ισοψυχον εκ γυναικῶν
Καρδιᾳ δηκτὸν εμοὶ κρατυνεις. Ib. Ag. 1479.
Ισοω.
Δρομω δ' ισωσας τῇ φυσει τὰ τερματα. Soph. El. 688.
S Y N. Ισαζω. ἐξομαλιζω. αταλογεω. ισοδυναμεω. ισορροπεω.
Ισημι,
Ιση δὲ μεγα κῦμα,—Il. φ. 313.
—Κυανεην ισφελον ἐσησε Κρονιων. Od. ξ. 303.
Στησε δ' εν Αιγυπτῳ ποταμῷ νεας—Ib. 259.
S Y N. Διεσημι, επανισημι, ενισημι, εφισημι, καθισημι, παρισημι, ανεγειρω, επιχω, κατιχω.
Ισαμαι.
Αλλ' αγε δεῦρο πιειν, παρ' εμ' ἰσασο —Il. λ. 314.
S Y N. Εσηκα —ἱστημι.
Ισια
—Πολυσαρκιὴν δ' Ισιαιαν. Il. c. 537.
Ισιερακος.
Αντρ—ισιερακος. Ar. Th. 942.
Ισιον.
Ισια μεν σφιλαντο—Il. α. 433.
S Y N. Οβελη, ἀρμενον, λαῖφος, (πὶξ.)—ὑφος. καλυμμα.
E P I T H. Σακρὸν, ακρον.
Νηὸς πλεῖα ποντοπορου λινοδετα. Eur.
Ισοζυὸς. Ισοζον.
Δαφνης δ' η πλειης αχιωτατοι ἰσοζοῆες. Hes. ε. 433.
—Ισοζον τε, Ep. l. 6.
S Y N. Εχετλη.
Ισοθοη.
Ισον δ' ἰσοδοκη πελασαν,—Il. α. 434.
Ισοκραῖα.
Αχην ισοκραῖαν—Oph. 694.
S Y N. Ικριον, επικριον.
Ισοπεδη.
Ορθον εν ισοπεδῃ—Od. μ. 51.
Ισοπονος.
—Και σιγυρὰς ερεντιδας ισοπονον. Ep. l. 6.
Ισορεω.
Κακῶς το μελλον ἰσορᾶν.—Aesc. Per. 454.
—Ισορει τί σοι φιλον. Soph. El. 318.
S Y N. Προβλεπω, νοεω, σκοπεω, δοκεομαι.—

μαρτυρα

μαρτυρεω. — ανακρινω. ανιστορεω, ἱστορεω, εκπυνθανομαι. μανθανω, ερωταω, διηγεῖμαι. λογιστεω, συγγραφω. ζητεω.

Ἰσορμα.
Μη ρειχτὸν ἰσορμα. Anac. 18. 9.
SYN. Το τορευτὸν, το τορευμα Ep. 4 8.—al. διε.

Ἱστορια.
—Ἱστορια φρὴν εμπλεος. Naz.
SYN Μυθος, συγγραφὴ. — συμφορτὴ στορια. πολλῶν υπος.

Ἰσος
Ἰσὸν σῆσαμενοι, αρα δ' ἱστία λευκ' ερυσαντες. Od μ 402.
EPITH Αμειμαχητος, ελατινος.

Ἰσος (τὸ ὑφαντικὸν ὀργανον)
Εν δ' ἰσοὶ λιθοι στερεμπλεες,—Od. ν. 107.

Ἰσος.
Ἰσὸν στοιχομενης μεγαν, αμβροτον, οἷα θεαων
Λεπτά τε και χαριεντα και αγλαὰ εργα πενονται Od. κ 222.
SYN. Τερασμα, σκευή.
EPITH. Αγλαὸς, λιπαρὸς, καλλιφθογγος, πολυδαιδαλος, πολυκροτος, ὑφικαρηνος, λεπτὸς, περιμετρος.
—Η δε μεγαν ἰσὸν ὑφαινε
Δικλακα μαρμαρεην,—Hom.

Ἰστοπους.
Ἰστοπα σπισματα. Ar. R. 1350.

Ἰστριβης.
Πισὴ ξυνετος, ταυτιλων δε σελματων
Ἰστριβης—Aesc. Ag. 1452.

Ἰσυργω
Εκεῖ γὰρ οἱ μεν αρσενες κατὰ σπεγας
Θακοῦσιν ἰσυργοῦντες.—Soph. Oed. C. 353.
SYN. Τρωπω, ὑφαω, κροκιζω, πλεκω.

Ἰσρος.
—Μαιανδρόν τε, και Ἰσρον καλλιρεεθρον. Hes Θ. 339.

Αγχι Θαλασσης
Ευξεινε, τοθι πᾶσαν ερυγεται ὕδατος αχνην
Πεντατορες προχοῆσιν ἁλισσομενος περὶ Πυκνην. Dion. 300.
EPITH. Ευρυρεων, ἱερὸς, κελαπτος, ὑγροπατὴς.

Ἰσωρ.
Ἰσορα δ' Ατρειδην Αγαμεμνονα θεσμον αμφω. Il ↓ 486.
Καγὼ τοῦδ' ἰσωρ, ὑπερτατωρ. Soph El. 856.
SYN. Μαρτυρ, κριτης, συνειδὼς, συνιστωρ, επιστωρ, επιγνωμων, γνωστὴς, γνωτὴρ, επιστημων. εμπειρος. οικοφυλαξ.

Ἰσχαδοπωλης.
Εδεδιεκτο την ἰσχαδοπωλιν,—Ar. L. 564.

Ἰσχαλέος.
Οἷον τε χρομυοῖο λοπον κατὰ ἰσχαλεοιο. Od. τ. 233.
SYN. Ἰσχναλέος, ἰσχνὸς, αζαλεος. λεπτὸς, ξηρὸς.

Ἰσχαναω, Ἰσχανω. Ἰσχω.
Τον δ' ετ' αρ' τε γιφυραι ειρυμεναι ἰσχανοωσιν. Il ε. 89.
—Αλλα δ' εος ἰσχανει ανδρας. Il. ξ 387.
Η Αχιλῆ' ἰσχωσι.—Il. υ. 139.
Την ὀγ' ὑπὸ ζυγον ἦγε μιγα δρομω ἰσχανοωσαν. Il. ↓. 300
SYN. Επεχω. κατεχω. επικωλυω, λυω, λαμβανω, κρατεω. εξεχομαι, εκτεινομαι. επιθυμεω.—κωλυω.

Ἰσχας. Ἰσχαδιον.
—Και απ' Αιγιλιφ ἰσχάδα τρωγεις
Αδειαν —Theoc. 1. 147.
Ἰσχαδια και τραγαλια, Ar. Pl. 798.
SYN. Σῦκη.
EPITH. Αυη, Χαλιδονιος, Αττικὴ, Φρυγια, ἡδυοσμος, ερυθρομελαινα.

Ἰσχιον
Τῷ βαλεν Αινειαο κατ' ἰσχιον.—Il. ε. 305.
SYN. Γλυτὸς, κοτυλη. μηρὶς.
EPITH. Βαρυγυιον, κοιλον.

Ἰσχναινω.
Οργῆς τοσσοσης εισὶν ἰατροι λογοι.
Ἠαν τις εν καιρῷ γε μελθασσῃ χειρ.
Και μη σφριγῶντα θυμὸν ἰσχναινῃ βια. Aesc. Pr. 300.
SYN. Ἰσχνεω, ἰσχαινω. απισχναινω, επισχναινω, περισχναινω, ψιλοω, λεπτυνω. διαλεπτυνω, σκελλω, ξυω, εκπινω, περιαιρεω. ὑποχλιω αποξηχω.

Ἰσχνοπεδη.
—Και τριλικτον Ἰσχνοπεδην—Ep. l. 6.

Ἰσχνὸς.
Βομβυκα χαριεσσα. Συραν καλεουσι τὺ παντες
Ἰσχνὴν, αλιοκαυστον —Theoc. 10. 27.
SYN. Ενισχνος, κατισχνος. ὑπισχνος, αραιὸς, λεπτὸς. ασαρκος, εξιτηλος, σκληφρὸς, σφηκωδης —σαπρὸς.

Ἰσχυρὸς. Vid Ἰσχνος.
Ὡς ανδρ' ἑλων μ' ἰσχυρὸν, εκ βιας αγει. Soph. Ph 968
SYN Σθεναρὸς, ερισθενὴς, ευσθενὴς, κρατερὸς, ἰσθμιος, κραταιὸς, κρατερὸς. βλητικὸς. ακμαῖος, αλκιμος. βεβαιος, εταιμος, σθεναρὸς, ευρωστος. ευτονος, μιγαλαλκης μεγας. βαθυς.

Ἰσχυροζελὴς
Ερκος ἰσχυροζελὲς, Athen. l. 14.

Ισχύς. Vid. Αλκή.
Ισχύς τ' ηδὲ βιη και μηχαναι ἦσαν ἐπ' ἐργοις. Hes. Θ. 146.
Αχμαὶ ισχύος θρασυτοροι. Pind. Ol. 1.
EPITH. Απλατος, απλετος, κρατερὰ, κρατεραλκης, ὑπερμενεθης.
Ισχυω.
Ουτ' αρ Αθηναιης,—ουτὲ Αρηος
Ισχυσει βατραχοισιν αρηγιμον αιπὺν ολεθρον. Hom. B. 271.
SYN. Ενισχυω, επισχυω, κατισχυω, δυναμαι, ευσθενεω, σθενω.
PHR. Κυκλωπων μεν ἐχει μεγεθος τε βιην τε. Tyrt.
—Χαλκεια γυῖα, και αγκαμπτον μενος. Orph.
—Πυρὶ χεῖρας εοικε, μενος δ' αιθωνι σιδηρῳ.
—Μεγαλη τε βιη και χεῖρες ακαμπτοι,
Εξ ωμων επιφυκον επι σφυρῳσι μιλησιν. Hes. α. 76.
Ισωνια.
Αλλ' αἴρε μοι τετὰν γε της ισωνιας. Ar. Pl. 1226.
EXP. Της ισης τιμης.
Ισωνυμος.
Ματρῳος δ' εκαλεσσε νιν
Ισωνυμον εμμεν. Pind. Ol. 9.
Ισως.
Δεξαιτ' αν ευτροσωπος ιλεως τ' ισως. Soph. Aj. 1018.
Ισως γαρ εκ ακικοας. Ib. Ph. 612.
SYN. Ἐκισης, ἐξισω, ἐξισης, ισάκις, ὁμαλῶς, ὁμοιως, αταλογως.—τυχὸν, ταχα που, ισως που.

ΙΤΑΛΙΑ.
Κλυτὴν ὀς αμφιπεπλην Ιταλιαν. Soph. An. 1131.
—Αῖς δὲ γειτων Ιταλη.—Call. 3. 57.
EPITH. Ευρεῖα, κεραιὴ, τετραγωδης, τριλοφος.
Ιταλιδαι.
—Ευγενεταις γηθοσυνος Ιταλιδαις. Ep. I. 1.
Ιταλις.
Ιταλὶς ακυμοεις αμφικαλυψασα κευις. Ep. I. 3.
Ιταλίς.
Ενθ' Ιταλῶν ἱππες επ' ηπειρου τετμονται. Dion. 77.
—Πασα χθὼν Ιταλὴ, και πασα Λατινη. Sibyl.
Αλλα σοὶ, Αινεια, σελας ἱερὸς Ιταλον ηδη
Ορμον ἐχει, πατρης φροιμιον ερανης. Ep. I. 1.
Ιταμος.
—Ἐχει δ' ιταμὸν το περσωπον Mosch. 1. 12.
Ιταμαῖς κυσιν αιροφοιτοις. Ar R. 1326
SYN. Αταιδὴς, σκληρὸς, λαιδρὸς, κυνοθαρσὴς, ασελγὴς, θρασὺς, αναισχυντος, ισχυρὸς: ιτης.
Ιτεα
Καιοντο πλιαι τε και ιτέαι, ηδὲ μυρικαι. Il. φ 350.
—Και ιτεαι ολισικαρποι. Od. κ. 510.
—Ἐξεις ὁμως
Εν ἡ ταφηση χαλκοτυπτον ιτεαν. Eur. Tro. 1193.
SYN. Ιτυς, οισυα, οἶσος.—ασπίς.
Ιτεινος.
Αχθομενοι σακεεσσι βραχιονας ιτεινοισιν. Theoc. 16. 79.
SYN. Οισυῖνος.
Ιτης.
Θρασὺς, συγλωτος τολμηρὸς, ιτης. Ar. N. 444.
SYN. Ιταμος, ιτητικὸς, ὁρμητικὸς, θῆρος, προπετὴς, αδυλος, τολμηρός.
Ἰτριον
Ηρισησα μεν ιτριω
Λιτρῳ μικρὸν αποκλας. Anac 65. 1.
—Πλακοῦντες σησαμωντες, ιτρια. Ar. A. 1091.
SYN. Ερεικον, πτερον.—καπυρωδη πλασματα, πεμματα.
Ιτυλος, Ιτυς.
Παῖδ' ολοφυρομενη Ιτυλον φιλον, ὃν ποτε χαλκῷ
Κτεῖνε δι' αφραδιας, κοῦρον Ζηθοιο ανακτος. Od. τ. 522.
Τον εμὸν και σὸν πολυδακρυν Ιτυν
Ελιλιζομενη δι' ιτυος μελεσι. Ar. Av. 212.
Ιτυμονευς.
Οτ' ἐγω κτανον Ιτυμονῆα
Εσθλὸν Ταφιοχιδην, ὀς εν Ηλιδι ναιεταασκε. Il. λ. 671.
Ιτυς.
Τῶν ητοι χρυσειη ιτυς αρβιτος,—Il. ε. 724.
Ιτυός τ' εν ευτροχοισι περιδρομοις—Eur. Tr. 1797.
SYN. Περιφερεια, αμβων, αψὶς.
EPITH. Ευκυκλοι, κυκλοεσσα, καμπυλοεσσα, τροχοεσσα.
Ιτων.
Ιτωνὰ τε μιτρίγα τε πλαν. Il. C. 696.

ΙΥΓΗ. Ἰυγμὸς.
Τοσὸν τ' ἰυγὴν και σθενος σαυτε ποιεῖς, Soph. Ph. 759
Ἰυγὴν μιμησει.—Nic.
—Τοι δη ρ' ιστιητις ὁμαρτῇ
Μολπῇ τ' ἰυγμῷ τε, ποσὶ σκαιρουτες ἑποντο. Il. σ. 572.

SYN. Βοὴ. (οξεῖα.) συριγμα ἰῦγξ.
EPITH. Βαρβαρόφωνος.

Ἰῦγξ.
Ἰῦγξ. ἐλκε τὸ τῆιον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τον ανδρα. Theoc 2. 17.
SYN. Δίλιτρα. ἐπιθυμία.—σειρᾶκα.

Ἰῦζω.
Πολλὰ μαλ' ἰύζουσιν ἀποπροθεν.—Il. ρ. 66.
SYN. Βοαω, φρισσω, λιγυφωνεω, κραζω, κρυγαζω.

Ἰύκτης
Πρᾶτος δ' ὧν αειδε λαχων ἰύκτα Μιναλκας. Theoc 8. 30.
SYN. Αυλητὴς, συρικτύς.

ΙΦΘΙΜΟΣ.
Ἰφθιμος Πελαγων.—Il. ε. 695.
SYN. Κρατερὸς, γενναῖος ἐὺς, αλκιμος, ισχυρὸς, αγαθὸς, μεγας.

Ἰφι
—Τετυξοιο τε ἴφι ερασσεις. Il. α. 38.
SYN. Ανδρειως, ισχυρῶς, ευγενναιως, οχυρῶς, ασφαλῶς, κραταιως, ευταξῶς, πολεμικως. μεγαλως.

Ἰφιας.
Ἰφιὰς Ἀρτεμιδος πολυποκα αρητηρα. Ap. I. 312.

Ἰφιανασσα.
—Και Λαοδικη, και Ἰφιανασσα. Il. ι. 145.

Ἰφιγενεια. Ἰφιγονη.
Χρυσοθεμις, Ἰφιγενειά τε.—Eur. Or. 23.
Λευκὴν δ' ἐπεμψα Ἰφιγενης παρηίδα. Ib. El 1023.
EPITH. Ανυμφευτος, ψευδημων.

Ἰφιγενητος.
—Εκφαινει δε πυρὸς σελας ἰφιγενητου. Orph.

Ἰφιδαμας.
Ἰφιδαμας Αντηνοριδης νύστε, μεγας τε.
Ος τραφη εν Θρακη.—Il. λ. 221.

Ἰφικλης, Ἰφικλῆς, Ἰφικλος. Vid. Πεδαρκης.
Και τότε δ' ἡ μιν ελυσε βιη Ἰφικληεη. Od λ. 295.
—Ακραχολον Ἰφικλῆα The.c. 24. 60
Ἰφικλεα δε ποδεσσι παρεστραφον εσθλὸν εοντα. Il. ν. 636
Ἰφικλεα θὼς πολυμηλον Φυλακιδαο. Il. ϐ. 705.

Ἰφιμεδεια.
—Ἰφιμεδειαν Αλωῆος παρακοιτιν. Od. λ. 304.

Ἰφιτος.
Ἰφιτον βαλε δουρι—Δεξιαδην—Il. η. 14.

Ἰφιος
—Βοας και ἰφια μῆλα. Il. ε. 556.
SYN. Λιπαρὸς, ευτραφὴς.

Ἰφις.
Ἰφις εὐζωιος. τὸν τι ποθι δῶκε Αχιλλευς. Il. ι. 663.

Ἰφιτειος.
Και τοξον Ἰφιτειον. Apoc. 31. 12.

Ἰφιτιδης.
Ἰφιτιδην Αρχεπτολεμον—Il. Θ. 128.

Ἰφιτιων.
—Πρῶτον δ' ἐλεν Ἰφιτιωνα
Φοθλὸν. Ὀτρυνεδην. ποτιον ἰγνητορα λαῶν
Ος νυμφη τεκε Νηΐς Ὀτρυνῆϊ θεοειδὴς. Il. υ. 382.

Ἰφιτος.
Ἰφιτον Ευρυτιδην, επιεικελον αθανατοισιν. Od. φ. 37.

ΙΧΘΥΑΩ. Vid. Αλιευω.
Αιὲι γαρ περὶ πῆσιν αλωμενοι ιχθυασκεν
Γραμπτοῖς αγκιστρoισιν.—Od. μ. 328.
Αυτῆ δ' ιχθυαα σκοπελον περὶ μαιμωωσα. Ib. μ. 95.

Ἰχθυοελεὺς. Ἰχθυόλος. Vid. Αλιτυπος.

Ἰχθυοθηρητὴς. Ἰχθυοθηρευτης. Vid Ἰξοβόλος.
Γῶ σφε και ιχθυολῆις ἁλιπλοοι εστασαντο. Call. 4. 15.
Ἰχθυοαλφ μηχανᾷ. Aesc. S T. 134.
Ἰχθυοθηρητῆρα Μενεσρατον ωλεσε αγρη. Ep. l. 3.
EPITH Διλαστρὶς, μογερὸς, ὑγροβιος.

Ἰχθυολεω. Vid Αλιευω
Ετριβεν ιχθυολευοντα.—Ep.

Ἰχθυοεσσος.
—Καυηξιν η ιχθυοεσσοις λαριδεσσι, Ep. l. 3.

Ἰχθυδοκος.
—Ἰχθυδοκους σπυρίδας. Ep. l. 6.

Ἰχθυηρὸς. Ἰχθυοεις.
—Τὲς δε φοινικισσας τὲς σκαρὲς.
Τὲς ιχθυηρὲς, αργυρέῆς παρεσῦ ὀρῶν. Ar. Pl. 815.
Ως δ' ανιμοι δυο φοιτον ερινεον ιχθυοεντα, Il. ι. 4.
SYN. Ἰχθυωδης, ιχθυϊκὸς.

Ἰχθυολυμης.
—Αρτιχι—ιχθυολῦμαι. Ar. Pl. 815.

Ἰχθυπαγὴς.
—Αγκιστρων ιχθυπαγῆ σωματα. Ep. l 6.

Ἰχθυοπωλης
Ωμην εγω τους ιχθυοπωλας το προτερον
Ειναι πονηρὸς τους Αθηναιων μονους.
Το δ' ὡς ενοικει το γενος. ὅσπερ θηριον,
Επιβουλον εστι τῇ φυσει και πανταχῆ. Ath. 6.

Των

Τὰν δ' ἰχθυτάλαν φιλοτεφατίσαν χέρας
Ουκ ἐσιν οὐδὲν, οὐδὲ μᾶλλον ἀνοσιον. Ib.

Ἰχθυς.
—Ως ἔτε τις φὰς
Πέτρῃ ἐπὶ τριόλῃτε καθημένος, ἱερὸν ἰχθὺν
Ἐκ πόντοιο θύραζε λιῳ καὶ ἠοπι χαλκῷ Il. π. 407.
SYN. Ἑλλοψ, ἀσπάλος, νῆπυς.
EPITH. Ἀπαλὸς, ἀλλιμενος, ἀλιθρέμμων, αἰόλος, ἀφθογγος, ἀναυδος, ἀφρᾶκος, ἀιγιαλος, ἀσπαίρων, ἀφαυκτος, ἀνδροφάγος, ἀνθρωποφάγος, βυθιος, δαιδαλεος, βύσταιηφάγος, ἐναλιος, ναυτίλος, ὑδύβορος, ἠπιος, λιπογλωσσος, λαμπρὸς, κυβιστὴς, ὀρχηστὴρ, ἑλοφώνος, ὀλισθηρὸς, πολυγναθος, πολυγναμπτος, πολυγναφος, ποντιος, σκρίος, ὑγροπόρος, ὑπερφίαλος, ἀκλοφιλος, ἑμπυὴς, ἀστόμος, ὠστόρος.
PHR. Ἰχθυοειντα γενεθλα. Apollin —Θαλασσης τεκνα Ath.—τῶν ὑδατων τρεφιμοι. Theod. Νηχομενων ποδῶν ἀγελαι. Synes. Ἰχναλεη ἀγελη —Nonn. Φυλα Ποσειδαωνος ἐν αὐλῇ. Op. Ἐδρια Ποσειδαωνος ἁλιτροφα πωεα λιμνης
Δινεῖται, ἰχθυοειντα πολυχρόα δῆτια τρατιζης,
Εἰναλιη Νηρῆος ἐπισταιρουντα τραπεζῃ, Nonn.

Ἰχναῖος.
Ἰχναιη τε Θεμις.—Hom A. 94.

Ἰχνηλατης. Vid. Εἰναχος.

Ἰχνευμων.
Δη ῥα τοτ' ἰχνευμων δολιην ἐπὶ μῆτιν ὑφαινεν,
Λοξοις ὀφθαλμοῖσιν ἀπειρονα δῆρα δοκευων Opp.
Ἰχνεῦμον, μεγα θαῦμα μιγαδθενὲς. αἰολοβελὲ.
Ἀλλ' ἢ ἰχνευμων τόδ' ἀρηϊος ἐν ψαμαθοισι. Ib.

Ἰχνευτὴς.
Μορφὴ δ' ἰχνευτας κινωπετα εἶον ἀμυδρης
Ἰκτίδος, ἣτ' ὀρεσι κατοικιδιοισιν ὀλεθρον
Μαινεται,—Ib.

Ἰχνευω.
Κεῖνον γαρ, οὐδὲν' ἄλλον, ἰχνευω πάλαι. Soph. Aj. 20.
SYN. Ἰχναομαι, ἀνιχνευω, ἐξιχνευω, ἐξιχνιαζω, ἰχνηλατεω, ἰχνοσκοπεω, ἐξιχνοσκοπεω, ἐξιρευναω, ζητεω ἐυχιζω.

Ἰχνιον.
Ἰχνια γαρ μετεπιοθε ποδῶν ἠδὲ κνημαων
Ῥεῖ' ἐγιων ἀπιόντος —Il. ρ. 71.

Ἰχνος.
Οἱ δ' ἐς βῆσσαν ἰκανον ἐκαεργῆος· πρὸ δ' αρ' αὐτῶν
Ἰχνη ἐρευγομενοι κυνες ἔβαν·—Od. τ. 436.
SYN Πατος. σῆμος, ὀδὸς, πορεια, βῆμα. τυπος (ποδός.)
EPITH. Ἀγκύλον, ἀχαρακτον, ἀδρεκτον, ἀδροχον, ἀσημαντον, ἀσημον, ἀφαρτον, ἀλγεινὸν, ἀπλατὲς, ἀμαυρὸν, ἀπροσκαλὲς, ἀμαμπτον, ἀταυρὸν, δυσεκμαρτον, βαιπροχον. Ἐυιον, δημὸν. Θεσπεσιον. μεδυσταλὲς, λωϊτὸν, νοσιμον, ναθρὸν, νεογραπτον. μετρητὸν. πολυειλικτον. πολυπλανες, πεδοτριβὲς. ταχυπους. ῥικνὸν. σιδαρὸν. νοσπλασιὸν. ὀστεοπαγὲς. χρυσοπαγὲς. χρυσεοπαγὲς. χορεοτυπον. φυξὶν. φαεσιμον. ὠφιπορον.

Ἰχν. Ολαξὶς
—Ἰχνοβλαξίας φθινοκαλυς Man. 4. 500.

Ἰχνοσκοπεω. Vid Ἰχνευω
Ἰχνοσκοπὸς τ' ἐν σῆμασι τοῖς ἐμοῖς. Aesc. Ch. 226.

Ἰχερ.
Ἰχὼρ οἷος πέρ τε ῥέει μακαρεσσι θεοῖσιν. Il. ε. 340
SYN. Λυθρον, βρότος.
EPITH. Αἱματοεις. ἀχλυοεις. βαρὺς. βλαπτηρὸς, μιλας, πικρὸς, φοὐλος, φιλεχαρπος.

Ι Ψ.
Μὴ χερα τῖτις ἐδοιεν ἀποιχομενοιο ἀιαχτος. Od. ω 395
SYN. Σκωληξ.

Ι Ω.
Ἐν μὲν γαρ χρυσεῖα τετυγμενη Ἰναχὶς Ἰὼ
Εἰσετι παρθενικη εἰδομενη. φυὴν δ' ἂν εἶχε γυναικὸς·
Φοιταλεη δὲ ποδεσσιν ἐφ' ἁρμενὰ βαῖνε κελευθα.
Νηχομενη ἰκελη·—Musc. 2. 44.
EPITH. Δυσπλανος. χιραφόρος. χιραλκὴς, ἀγραυλος, ταυροφυὴς, φιρβαρτος, ἀθλια, πολυπλαγκτος.
—Τὴν βαιὴν ταυροπαρθενον κορην. Lyc.
Ὀφρυοπλῆγις Ἰναχὶς κορη. Soph.
—Τὰς βοκερως παρ' ἐν.
Τὴς ὀκροδίρητα κορης, τῆς Ἰναχεης. Aesc.

Ἰωαννης.
Βαπτιστης, ἀγαθὸς παῖς Ζαχαριαο. Caftal.
Φωτὸς Ἰωαννην ἐριηχέα πρόδρομον ἀχην. Nic.
EPITH. Ἀγνὸς, λασιόδος, μεταναστὴς, θεῖος, θεσπέλιος, θεηγέρος, θεοειδὴς. μαρτυρος. κρισιφοιτος, πιστὸς, πρωταγγελος, θεοπνευμαρδὴς.
Ἀγριον, ὀρεσίφοιτον, δρυκολαπτον λαγὼ θεὸν Cyr.
Πᾶσι δ' Ἰωαννης κηρυξ μεγας ἠρανοφοιτης. Nic.
Εἰμὶ ἐγὼ φωνὴ δηλοῖσι βροτοῖσι βοωντος. Cath.
—Ἐρημάδος

—Ερημάδος ἀσὲς ἐρίπτις —κηρυξ βαπτισμαῖος.
Αρχέγονε ζαῖος προκελεύθος—ετυμοθέος,
πρωτοθρόος κηρυξ. αγγελος εμπεδόμυθος. Nonn.

Ιωγή.
Πετρη ὑπὸ γλαφυρῃ εὐδον Βορεω ὑπ' ιωγῇ. Od. Od. ξ 533.
SYN. Σκεπη καταγωγή. αιγιαλὸς. ιωή.

Ιωή.
—Υπὸ Ζεφυροιο ιωῆς Il. δ. 276.
—Των δ' αἶψα περὶ φρεσι πλυθ' ιωή. Ib. κ. 139.
SYN. Πνοή—ρεμβή, βοή αποφορά—αυγή
EPITH. Αιπεῖα. αλεγεινὴ, απειλητηρα, αλιξιμορος. αχνλιος. αμοιβαὶς. αγιλαρος. αριδηλος. γοερὰ. βαρυμηνις. δυσφημος. ερατὴ. ζαθὴ. πολυπλαγκτοι. μυσιπλος. φιλητωρ. φθονερὰ. φερεδεμνος.
Και δομάτων αχαλινον ανερροιζησιν ιωήν. Nonn.
—Πολυρρειζων ανεμων αλικτος ιωή. Call.
—Τὰ' αναγκας βιᾳ τιλωπὸν ιωάν. Soph.

Ιωκή.
Ουτε βιας Τρωων ὑπεδειδισαν, ουτε ιωκάς. Il. ε. 521.
—Εν δὲ κρυεσσα ιωκή. Ib. 740.
—Πονον αιπὺν ιωκά τε δακρυοεσσαν. Ib λ. 600.
SYN. Διωξις, ὁρμὴ, κραυγὴ, απειλὴ, ιωχμὸς.

Ιωλκης.
Τλῆς παρα τυμβον Ιωλκιον εμμορ' αεθλων. Call. 3. 208.

Ιωλκος. Vid. Ιαολκὸς.

Ιωνες. Poet. Ιαονες.
Τῶ ρ' επινειστακτην αγαυῶν παῖδες Ιωνων
Λαγχιαλοι γιγαῶτες.—Dion. 822.

—Και Ιαονες ἑλκεχιτωνες. Il. ν. 685.
Ει μὴ σφᾶς ανασσεν Ιαονος ανδρὸς αοιδαί. Theoc. 16. 57

Ιωνια. Ιωνὶς γῆ.
Τον απο Ιωνιας τροπον—Ar. Ecc. 913.
Ενθά τε ναιεταουσιν Ιωνίδος εκγονοι αιης. Dion. 553.
Ιαονων γῆν οιχεται.—Aesc. Pers. 178.

Ιωνικὸς. Ιαονιος. Ιαονὶς.
—Ανὴρ Ιωνικός—Ar. Pa. 46.
—Τέτ' εσ' Ιωνικὸν το ρῆμα—Ib. 929.
—Φιλοδυστοις Ιαονιοισι νομοισι—Aesc. Supp 71.
Εσπειριος νυμφαισιν Ιαονιδεσσι νυχευων, Athen. l. 15.

Ιωνικῶς.
Εμιτροφορει τε και δικεειν Ιωνικῶς. Ib. Th. 170.
SYN. Ιασὶ.

Ιων.
Ιων ὁ Χιος, ὅσπερ εποιησεν παλαι
Ερεβος τον αὐτὸν πρωθ', ὡστε γ' ευθεως
Λεῖον αυτὸν παντες εκαλουν αεἰρα. Ib. Pa. 835.

Ιων.
Ιανα δ' αυτὸν, κτισσε Ασιάδος χθονὸς, κ. λ. Eur. I. 74.

Ιωπος. (ιχθυς) Ιωψ.
—Αμφ' αγελησιν εὐγενειοσιν ιωπων. Ath. 7.

Ιωχμὸς.
Ηλθον αν' ιωχμὸν.—Il. Σ. 89.
SYN. Ιωκὴ, ιωξις, διωκὴ, δρομὸς, κονὶς, μαχη, ταραχος, πληθος.
EPITH. Ασπετος, δυσηχὴς, κρατερὸς, κλονεις, πολυκλαυτος.

005267258

—Ερημάδος ασὸς ερίπνης —κηρυξ βαπτισμαῖος.
Αρχιγενὲς ζαθέοιο προκελεύθιος —ετυμοθρόος,
πρωτοθρόος κηρυξ. αγγελος ημιπεδεμβος. Nonn.

Ιωγή.
Πετρη ὑπὸ γλαφυρῃ εὐδον Βορεω ὑπ' ιωγῇ. Od. Od. ξ 533.
SYN. Σκεπη καταγωγή. αιγιαλός. ιωή.

Ιωή.
—Υπὸ Ζεφυροιο ιωῆς Il. δ. 276.
—Των δ' αἶψα περὶ ρεεινας πληθ' ιωή. Ib. κ. 139.
SYN. Πνοή—ρεμβή, βοή αποφορά—αυγή
EPITH. Αιπεῖα, αλεγεινὴ, απειληταρα, αλιξιμοιος, αγχιαλος, αμοιβαῖς, αγιλαδος, αριδηλος, γοερὰ, βαρυμηνις, δυσφημος, ερατὴ, ζαθεὴ, πολυπλαγκτοι, μυκηθμος, φιλητωρ, φθονερὰ, περιδεπτος.
Και δομάτων αχαλινον ανερροιζδησεν ιωήν. Nonn.
—Πολυρρειζων ανεμων αλικτος ιωή. Call.
—Τπ' αναγκας βιᾳ τηλωπὸν ιωάν. Soph.

Ιωχή.
Ουτε βιας Τρωων υπεδειδισαν, ουτε ιωχας. Il. ε. 521.
—Εν δὲ κρυεσσα ιωχή. Ib. 740.
—Πονον αιπὺν ιωχά τε δακρυοεσσαν. Ib λ. 600.
SYN. Διωξις, ὁρμὴ, κραυγὴ, απειλὴ, ιωχμός.

Ιωλκικος.
Τφὴς παρα τυμβον Ιωλκιον εμμορ' αεθλων. Call. 3. 208.

Ιωλκος. Vid. Ιαολκός.

Ιωνες, Poet. Ιαονες.
Τῶ ρ' επινειταξαν αγαυῶν παῖδες Ιαονων
Λαγχιαλοι γιγαῶτες.—Dion. 822.

—Και Ιαονες ελκεχιτωνες. Il. ν. 685.
Ει μὴ σφᾶς ανεσαν Ιαονες ανδρὸς αοιδαί. Theoc. 16. 57

Ιωνια. Ιωνὶς γῆ.
Τον απο Ιωνιας τροπον—Ar. Ecc. 913.
Ερῶσά τε ναιεταασιν Ιωνίδος εκγονοι αιης. Dion. 553.
Ιαονων γῆν οιχεται,—Aesc. Pers. 178.

Ιωνικὸς, Ιαονιος, Ιαονίς.
—Ανὴρ Ιωνικὸς—Ar. Pa. 46.
—Τὄτ' εξ' Ιωνικὸν το ρῆμα—Ib. 929.
—φιλοδυστοις Ιαονιοισι νομοισι—Aesc. Supp 71.
Εσπερίος νυμφαισιν Ιαονιδεσσι νυχευων, Athen. l. 15.

Ιωνικῶς.
Εμιτροφορεν τε και δικροκον Ιωνικῶς. Ib. Th. 170.
SYN. Ιαστί.

Ιων.
Ιων ὁ Χιος, ὅσπερ εποιησεν παλαι
Ενθαδε τον αξίον ποθ', ὡς γ' ευθυς
Αξιον αυτὸν παντες εκαλουν ασέρα. Ib. Pa. 835.

Ιων.
Ιανα δ' αυτὴν, κτισορ' Ασιάδος χθονὸς, κ. λ. Eur. I. 74.

Ιασος (ιχθυς) Ιωλ.
—Αμφ' αγιλησιν εὐγενεσσιν ιασων. Ath. 7.

Ιωχμός.
Ηλθον απ' ιωχμῆν.—Il. Σ. 89.
SYN. Ιωκή, ιωξις, δρομὴ, δρομος, κονὶς, μαχη, παραιχος, πληθος.
EPITH. Ασπετος, δυσπαλὴς, κρατερὸς, υλαμειης, πολυκλαυτος.

00526725 8

1.7.11 (vol. I)

- controllo collazione;
- restauro carta (sutura di strappi e lacune, imbrachet_ tatura, rammendc alla piega):carta giapponese Vang 517, veline giapponesi Vang 502, 508 e 561, adese con Tylo_ se MH300p al 6%;
- ricomposizione fascicoli;
- pressatura tra cartoni, sotto pressa a colpo;
- preparazione fogli di guardia struttura "C" in Ingres Vang 20231 e pelle uovo;
- loose guard in giapponese Vang 517;
- cucitura piena su 4 nervi di capra allumata , ripieni di fettuccia di lino intrecciata: fili di lino inglese ritorto;
- incollatura del loose guard;
- posa in squadra del volume, dopo rifilatura guardie in testa e piede, e passaggio in colla, rimossa a spugna: Tylose MH300p 6%; prima della completa asciugatura leg gera stondatura del dorso;
- bloccaggio cartoncino LC a filo delle controguardie;
- indorsatura: caselle ricoperte in carta giapponese, a_ desa con Tylose MH300p 6%; indorsatura in pelle uovo a pezzo unico con finestre, per l' emersione dei nervi;
- capitelli naturali con anima in capra allumata, ripie_ na di fettuccia di lino intrecciato, passanti al cen_ tro fascicoli e sotto catenella: filo di lino ritorto;
- piegature coperta: in sequenza, piegatura del rimbocco al piede, in testa, al piatto posteriore, al dorso e al piatto anteriore; le piegature vengono agevolate dal_ l' uso di un punteruolo arrotondato in punta con cui si esercita pressione sulla linea di piegatura dalla par_ te del carniccio;
- taglio della pergamena: per gli incastri le misure so_ no state individuate con sesta e segnate con punteruolo mentre la foratura è ottenuta con fustella fine; sago_ mature con slim-knife;
- infilatura dei nervi e dei capitelli in fori ottenuti a fustella media;
- piegatura dei labbri; lacci in capra allumata.

aprile 1998

BIBLOS
Firenze

Google

Digitized by Google

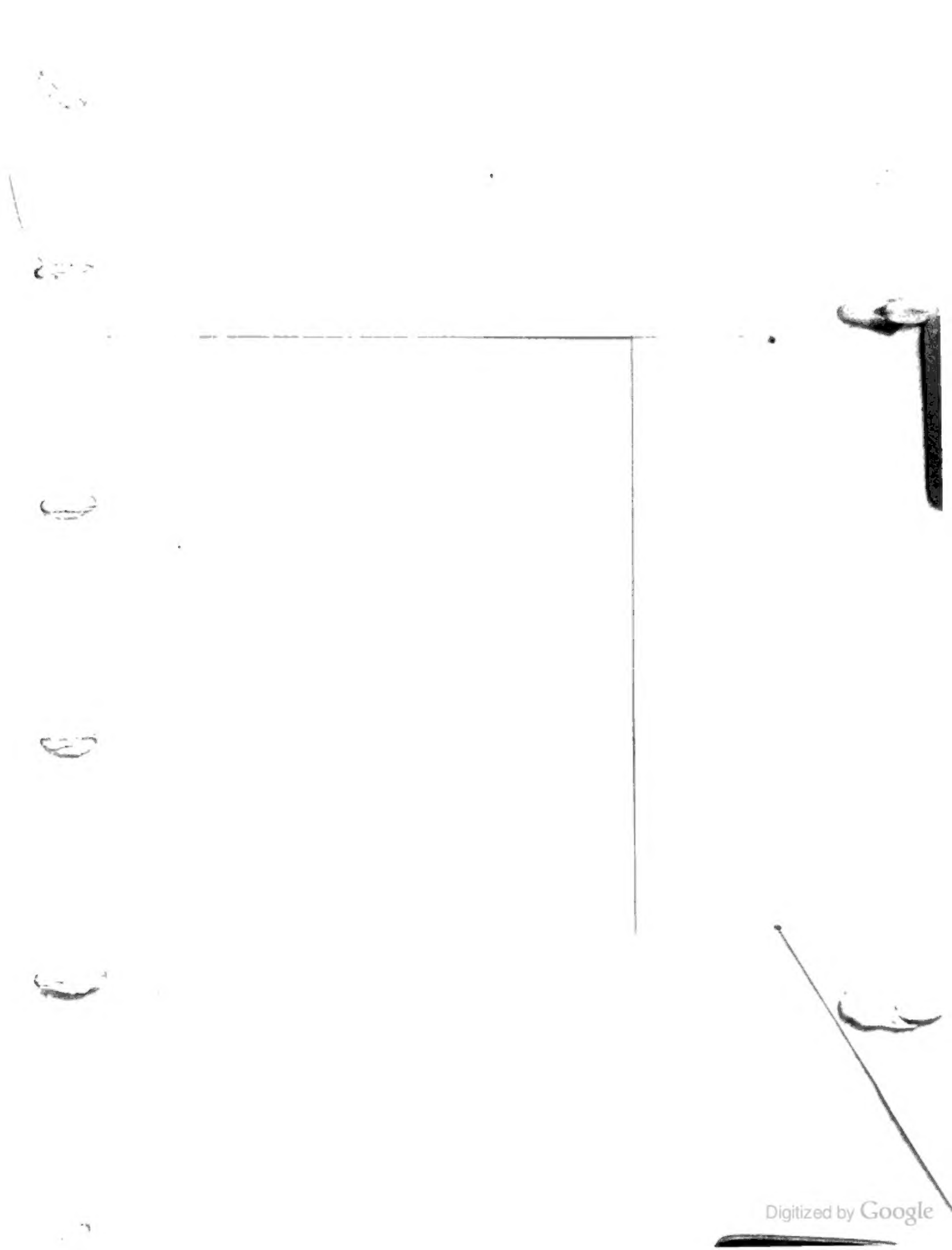
Digitized by Google